I
00228

Varius.

...us.

...fricarum

...propietate
verborum.

12 - 1 - 12

humanus vocabula

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
2 Est. 12 Caj. 1 Núm. 22

228

I
00228

b18648204

IVNIANIMALI PARTHENOPEI AD INVICTIS. FERDINANDVM REGEM IN LIBRVM DE PRISCORVM PROPRIETATE VERBORVM PROLOGVS FOELICITER INCIPIT.

Lura sunt sapientissime Rex quæ me hortãtur: si quid est quod ingenio consequi aut studio efficere possim. Vt aliquod litterarum emolumentũ nostris iuuenibus conferamus: cum nostra hæc ætas quæ priscis uiris iampridem æmulari contendit suo non defraudata incœpto uix ulli sæculo cessura uideatur. Vt latina studia quæ olim uelut muta longaque intermissione extincta: & propter barbarorũ colluuionem interierint: & nostrorum secordia consenuerint. Nunc demum uiri singulari ingenio præditi: omnique doctrina ornati tanquam in subsidio positi & occurrunt & in pristinum pubertatis florem restituunt. Accedit ad hæc: q̃ Germani solerti ac incredibili quodam inuento: nuper nouam quandam imprimendi rationem inuenerunt: præcipue Matthias morauus uir summo ingenio: summaque elegantia in hoc genere impressionis efflоruit. Quem consilio Blasii monachi Romani uiri sacris litteris instituti: ac sanctis moribus probati ac nostra urbe excæpisse gratulamur. Qui quidem tantum librorum omnis generis prouentum attulit: ut magnã adepti opportunitatẽ uideantur: qui litterarũ studio ad gloriã comparandã emittuntur: Quapropter satis cõmodũ uisum est: quæ prisci recentesque grãmatici de ui uocabulorũ tanq̃ per diuulsa mẽbra conscripsere: ne incõpositos & uelut congerie quadã congestos iacere ac sordescere pateremur in unũ corpus redigere. Extabat tamen opus inchoatũ de uerborũ latinorũ interpretatione: cui cũ multa adimi: multaque addi posse uiderentur: alios adhuc quosdã nõ paruo meo labore neque mediocri studio: partim integros inserendos: partim ne nimiũ opus incresceret: in compendiũ redactos adiũxi. Praecipue Laurentiũ uallã Torteliũque qui multa & ẽ quidẽ erudita in cõmune protulerũt. Quorũ quidẽ non tã fuerat: ut sic dixerim: castigãda luxuria q̃ cõmendanda parsimonia. Nã horũ curiosam censurã cumulũque exẽplorũ quorũ numerosa potius lectorẽ deterret ãmbitio: q̃ allicit accõmodata copia quantũ in me fuit in breuiorẽ usum cœrcui. Praeterea quae Seruius honoratus: quae Donatus in Virgiliũ ac Terentiũ cõmentati sũt quæque Porphyrion. Acron in Hora. quæ asconius pedi. Priscianus: Macrobius: Aulus gel. breuiores tamẽ q̃ suis congressionibus dispurarũt. quæ Varro. Festus pom. Nonius mar. ac iurecõsulti: quæ louianus pontanus de aspiratione eruditissime scripsit. Straboniſque & ex aliis pluribus claris auctoribus nõnulla digessi. Quo quidẽ cõpendio nostri studiosi iuuenes: qui ad hoc absoluendũ tã cupide inflãmarũt: q̃ sibi hoc profuturũ arbitrati: cæteris quoque nõ ingratũ munus fore putauerũt: uehemẽter gaudebunt. Antonelli quoque Petrucii clarissimi honestissimique uiri secretarii tui hortatu: ad hoc ipsum me cõtuli: quẽ litterarũ erudita peritia non minus reddidit prestãtẽ: q̃ incredibilis singulariſque prudẽtia magnũ effecit & illustrẽ. Cuius iudiciũ & hortatio quæ ab assentatiõis suspitiõe tã longissime abest: quæ ab assentãdi causa uirtus animi: quæ satis suo robore firma est: fœliciorisque fortunæ cõditio: quæ satis ampla magnificaque nitet: & ignauos ad studiũ gloriæ excitare potest: & studiosos ad laudis cõparationẽ firmare. Frãciscus quoque scala: regius cõsiliarius utique dignissimus ad hæc conficiunda nostram omnẽ industriam satis commode concitauit. Hoc igitur opus tuae fœlicitati propter incredibilem sapientiam & litterarum studia: quae imprimis & faues & contines dedicandum putaui. Quippe cum ea publico stipẽdio: ut omnium disciplinarum usus Neapoli plurimus esset: satis ampla ex tua munificentia instituisti. Nostrum itaque munus eo hilari uultu accipies: quem indicem animi tui rebus iam tranquilla pace firmatis non abhorrentis prae te ferre. Lege fœliciter.

Real Colegio mayor de Cuenca

rũque ſeparationẽ ſignificat: ut amoueo auello. Neque p particula priuatiua græca accipit: quæ latinis uocabulis cõnecti nõ põt: græca enĩ cũ latinis cõpoſitionem renuunt. Amens ergo nõ dicitur ſine mente: ſed q a mente ſua diſceſſerit: teſte Varrone: licet Feſtus diſſentiat: poterit tamen dictio græca uideri. Priſcianus.

A & ex differunt: a theatro enĩ uenit qui a loco qui iuxta theatrum ẽ uenit: e theatro uero uenit qui in ipſo theatro fuit. his cõtraria ſunt ad & in. Seruius in arte.

A quoque præpoſitio: & interiectio & nomẽ elementi ẽ. præpoſitio: ut a ſummo ad imũ Interiectio ut ĩ buco. A ſilice ĩ nuda cõnixa reliquit: & nomen ipſius litteræ.

A pro con. Vir. in buc. Coniugis ut magicis ſanos auertere ſenſus Experiat. pro conuertere. Seruius ĩ arte.

A pro de. Te. in adel. A uilla mercennariũ uidi. p de uilla. an deeſt ueniſſe: ut ſit a uilla ueniſſe: ſcilicet mercennarium. Don.

Abs pro ex. Te. in ecy. Abs ſe ſuam uoluptatẽ ut expleat. Dona.

Abs pfertur hoc mõ: ut abſine abſte. Seruius

Abs præpoſitio a græco απο deducitur. ſignificat autem retractionem in partem poſteriorem. Feſtus.

Ab andria eſt ancilla hæc: pro andriæ: nã ſic uſu dicere ſolemus. Dona.

A alac mons eſt: cuius nomen alii diuidentem montem iterprætãtur: alii uero leuẽ: ideſt limpidum ſeu lubricum: & in Syria conſtitutus eminet.

Ab cum duabus liquidis: et cum ĩ quando fit conſonans adiungi ſolet: ut ab lege: ab litteris: ab rege: abre: ab loue. abs uero cum t: ut abſte. Interdum cum q: ut Terẽ. Abs quiuis homine beneficiũ accipere gratum ẽ. Lau.

Abacus menſa ſuper qua potoria uaſa locantur: & uidetur quadratus. Inde etiã decuplationum tabella: inde abaculus.

Abacti magiſtratus dicebãtur qui coacti deponebant imperium. Fe.

Abactores pecuariorum aialiũ fures latrũculiue: hos quidã abigeos uocãt. Vlpianus.

A bigei proprie hi habentur q pecora de paſcuis uel ex armentis ſubtrahunt. cæterum ſiqs oue oberrantẽ: uel equos in ſolitudine relictos abduxerit: non eſt abigeus: ſed fur põtius: Claudius uero ĩquit q unã ſuem ſurripuerit ut fur coercebitur. qui gregẽ ut abigeus. Marc. neque loci neque quãtitatis diſcrimẽ facit. ait enĩ. Abigeatus crimẽ duplicis iudicii nõ ẽ: qa furtũ magis ẽ.

Abalienatus dicitur quem quis a ſe remouerit Feſtus pompeus.

Abambulantes diſcedentes. Fe.

Abantes populi Ionum inter achiuos. Herodotus: & iuxta põtũ: ut orpheus ĩ argonautica: & in euboia: ut Ariſtar.

Abana fluuius ẽ damaſci: ĩ radicibus libãi mõtis exortus: ĩ Syriacum effunditur mare.

Abarim mons ẽ excœlſus: diuidens terrã amõ & eufratis a terra ꝓmiſſionis contra lerico: iordanẽ uſque fluuiũ radice protendens: oſtẽditur quippe aſcendentibus de libia in heſbon: iſignis eſt aũt morte Moyſis iclyti atque primi hebreorum ducis.

Abaſtones ſunt populi ſupra iacentanos ĩ Hiſpania ad ſeptẽtrionem. Stra.

Abaros breuis inſula iacceſſibilis ultra paludem: q̃ uicina ẽ ciuitati ſienæ: ut inqt Seneca d̃ ſitu & ſacris ægyptiorũ. unde lucanus Hic abatos quã noſtra uocat uenerãda uetuſtas. dicitur ab a ſine & βαίνω accedo qa iacceſſibilis ẽ.

Abaton inſula in extremis ægypti: in palude memphitica: & ubi Nilus magno fragore deſcendit.

Abauus dicitur q abeſt ab auo: & eſt auus aui. Feſtus pompeius.

Abdatana ſyriæ ciuitas: ubi cambyſes mortuus eſt.

Abdera urbs ĩ thracia a ſorore Diomedis ꝓpe xyrida ſtabulum Diomedis: & ẽ iuxta biſtoniũ ſtagnũ patria Democriti.

Abderus puer: quem Diomedis equi comederunt. Philoſtratus.

Abdicare ẽ expellere a bonis filiũ dũ uiuit: exheredare uero poſt mortẽ: ſed abdicare eſt grauius: quod etiam in ſe exheredationem continet. Lau.

Abditiui abortiui. Feſtus.

Abdomen ſuum pinguedo: luue. abdomine porcæ.

Abdues abdideris. Feſtus.

Abducere ẽ p fraudẽ auferre. Cicero. Per uim ac dolum abducte ab rhodio tibiciñæ. Teren. in eu. Quanq̃ illam abducere cupio. dixit: quaſi ab ſtulto: nec p uerũ meritũ ſed p fraudẽ: & abducitur alienũ: ut in heauton. Abducimus tuam bacchidem. & ĩ adel. Ad me abducta eſt domum. Virg. Et gremiis

abducere pactas. Do.

Abducimus unde uolumus: ducimus quo uolumus: & alibi abducere alienū: & Te. ī adel ad me abducta est domū. Dona.

Abduce pro abduc. Te. in adel. Hunc abduce postea. & in huiusmodi uerbis abducta est. Donatus.

Abducitur uxor a marito. accersiri autem dicitur ad maritum. Teren. in ecy. Filiam abduxit suam. Donatus.

Abominor utraque significatiōe: abutor similiter: ut Quintil. Hortensius abusus iam omnibus locis. Varro. utile utamur potius q̄ ab rege abutamur.

Abesse res uidentur: ut Sabinus ait. & Pedius ꝓbat: etiā hæ quarū corpus manet forma mutata: & ideo si corruptæ & redditæ sūt uel trāsfiguratæ uideri abesse res tunc uidētur: quom sic redit in potestatē ne amittere possessionē possimus: ob hoc q̄ furto prīdē subtracta est. Abest etiā ea res quæ in rebus humanis nō est. Caius de uerbo.

Abesse rem Labeo & sabinus existimant. si uestimētū scissum reddatur: uel res corrupta reddita sit: ueluti scyphi collisi aut tabula: rasa pictura: quoniā earum rerū preciū non in substātia: sed ī iure sit positū. Item si eam dominus rem quæ sibi furto aberat ignorās emerit: recte dicitur res abesse: etiā si postea id ita esse scierit. quia uidet res eius abesse cui preciū abest. Paulus eo. ti.

Abest quod extra cōtinentiā urbis est: cæterū usque ad cōtinētiā nō abesse uidetur.

Abeo gratiā inibo. Terenti. in eu. Pro eius gratiam inibo. & in and. Hæc primum ab illo animaduertēda est iniuria: adeo amat Terēt. ablatiuū pro genitiuo ponere. Donatus.

Abemito significat demito uel auferto. emere enim dicebant antiqui pro accipere. Fe.

Abercet prohibet. Fe.

Aberuncare auertere. Lucillus libro. xxvi. Diminuerūt meliora amentiam aberúcassent tuā. Pacuuius: modo possim ego istā capite cladem aberuncasse. M. Tul. de finibus. Dii maluerunt meliora atque amētiam aberūcassent meam. Nonius.

Abgregare: idest ab grege ducere. segregare: ex pluribus gregibus partes subducere. unde egregius dicitur e grege lectus. quorum uerborū frequens usus nō mirū si ex pecoribus pēdet. cū apud antiquos opes & patrimonia ex his præcipue cōstiterit. ut adhuc etiā pecunias & peculia dicamus. Festus.

Abhinc. i. antehac. & est abundātia præpositionis: teste Pri. li. xvii. Tere. ian. abhīc trienniū: ꝓhīc. Aduerbio iūgitur præpositio ut abhinc decē ānos. ꝓ ante decē ānos. Itē ante hac posthac deorsū deīceps: deīde: exīde: abusque. adusque. Vir. ī. vii. Adusque colūnas præterea desubito. derepente. deīprouiso. Est tamē abusio: nā præpositio & aduerbiū cōiungi abhorrēt: dicimus tamen demane & amane cū dicēdū sit mane. Pla. in amph. Amane usque ad uesperum illic pugnata est pugna. Ser.

Abhorreo ab hac re idem est quod perq̄ alienus sum ab hac re. & semper postulat ablatiuum. Laurentius.

Abydus ī asia ciuitas hellespōti. Virgil. Ostriferi fauces tentantur abydi.

Abigere est a loco fugare atque expellere. ut abigere muscas. Quintilianus. Ibo in litus miser: plāctibus aues abigam. Abigimus & oues cæteraque animalia cū odiosa sūt. Itē si furto tollimus utique gregati abigere dicimur. ut apud eūdē abacti pecudum greges sub hoc titulo defēdebātur: contrarium est huic arcere idest ne qui ueniunt accedant uetare. Lau.

Abies abiegnus pro materiato ex illa arbore formabit. Lau.

Abigere mittere nō ut hominē: sed ut pecudē unde abactores dicti sūt. Ci. ī uerrinis: equorum greges istum abigendos curasse. Te. in adel. abigam hinc rus. Do.

Abila mons ē ī mauritania cœlsus ī sidera: oppositus Calpe mōti: qui ī hispania est. quos ambos Herculis esse colūnas aiūt: uoluere que ex ueteribus quidā hos unum iādudū colle cōtinuato fuisse montē: Herculeaque uirtute fuisse diuisum: & ex oceano quod ante nō erat itromissum terris mare quod postea ad nostram usque ætatem mediterraneum dictum est.

Abiga fluuius est numidiæ.

Abitionem antiqui dicebant mortem. F.

Abietaria negocia dicebātur: quam materiam nunc dicimus uidelicet ab abietibus concidendis. Festus.

Abiicio & similia cōposita duplice ii scribi debēt mutatur enim a littera in i: ut iacio reicio: subiicio: coniicio. quæ littera mutatur ī e ī præterito: ut cōieci: abieci. uersu aūt ut numerus constet abiicitur consona ut reice capellas. & proice tela manus sanguis meus Virgilius.

Abiisse pro adiisse dicebant. Fe.

Abintegro denuo. Vir. in buc. Magnus abinte

gro sæclorum nascitur ordo.
Abyssus aquarum profunditas. Tor.
Abire dicitur quod paulatim nos deserit. Ter. in adel. Menses abierũt decem. & abi dicimus quasi herenti: morãtique. Idem in. an. Vos istæc intro auferte: abite. Do.
Ab illo est cũ dicimus: hoc significamus illi fauet: illi accommodat suffragiũ. Te in an. ab andria est: hoc est andriæ fauet. Dona.
Abiugat separat alienat ĩ cœlo quæ res te a statulis abiugat certũ est loqui. Noni.
Abiurare est rẽ creditã negare ꝑiurio: aliquãdo & abiurare cõtra ius tenere. Vir li. viii. æne. Abiuratæque rapinæ cœlo ostẽdũtur. Ser.
Ablatiuus ꝑ genitiuo. Pla. ĩ pseudu. uno modo cupide iuro tristis. Lu. ĩ primo sa. Porro quæcunque & quicunque ut diximus ante extiterit: primo hoc minuendo refert res Vir. in. ii. ge. Illa ferax oleo est. No.
Ablatiuus pro accusatiuo. Vir. in. viii. Gratior & pulchro ueniens in corpore uirtus adiuuat. No.
Ablegmina partes extarũ quæ ĩmolantur. F.
Ablegare est ꝑprie alio mittere dictũ a legatis: q cũ legatiõibus mittũtur. Te. in ecy. aliquo ẽ mihi ablegãdus dũ parit philomena. No.
Abligurire ẽ suauibus æscis cõsumere. λιγύω piv enim græci suaue appellãt. Te. ĩ eu. Itidẽ patria q abligurierat bona. & ĩ heautõ. quæ cũ amatore concœnant liguriunt. Dona
Abluuiũ pro deluuio positũ a laberio. A. g.
Ablutio depurgatio est. fit cũ diis supa sacra facimus: cũ uero iferis sola aspergine purgamur. Vir. donec me flumie uiuo abluero de iferis sacris. idẽ in quarto. Dic corpus properet fluuiali spargere limpha. Macro.
Abnutare sæpe abnuere Fe.
Abnegamus si quid petitur. negamus si quid obiicitur.
Abnormis. i. enormis. Hora. li. ser. rusticus abnormi sapiens crassaque minerua.
Abolla genus uestis senatoriæ quasi abulla ꝙ undique sit bullata. Fe.
Ab ollis dicebant pro ab illis. antiqui enim literam non geminabant. Festus.
Abolla uestis militaris. Var. in cosmote. Toga tracta est & abolla data est ad turbã ubi fera militia ĩ munera uelli ut prestarem. Non.
Abolescet ꝑ abolebitur. Virg. tãti ne abolescet gratia facti. Est enim abolere: tollere: abradere: destruere: ut Aul. gel. ex. xii. tabulis de testimoniis falsis pœna aboluisset pro abolita esset uel desueuisset.
Abominari pro abtestari positũ est. Ti. liui. li. vi. Et hoc portenti non fiet in urbe Roma na ubi Sextum atque hunc. C. licinũ. Cõs. quod indignaris. quod abominaris uideas: aut omnia accipere: aut nihil ferre. Ser.
Abona fluuius est britãniæ.
Aboriatur pro abortu. Varro ꝑ Callio uel fũdano de admirandis rebus. uinũ ꝙ ibi natũ sit ĩ quodã loco si prægnans biberit oportet fieri ut aboriatur. Nonius.
Aborigines appositi sunt Romæ. Strabo.
Aborigines quarte regionis palatiũ ꝙ palãtes cum Euandro uenerunt. qui etiam palatini aborigines ex agro aretino: quod dicitur palatium ibi confederunt. Varro.
Aborigines appellati sunt ꝙ aberrantes conuenerint in agrum: qui nunc est populi romani. fuit enim gẽs antiquissima Italiæ. Fe.
Abortum grauide mulieris dicitur: ꝙ non sit tempestiue ortum. Festus.
Abortũ esse nõ est latinũ: sed facit abortũ. Te. in ecy. sed si fieri non potest quin sentiat: dicã abortũ esse. deest natũ uel factũ uel absolute: quomodo dicimus herenata uel ex te mihi orta est iniuria. Do.
Abradi per uim auferri. Te. in phor. unde aliquid abradi potest. Donatus.
Ab re contra utilitatẽ: ĩ rem ꝑ utilitate. Te. in ecy. Si in rem est bacchidis. Donatus.
Abrotanum herba est calide uirtutis. Hor. ab rotanum ægro non audet nisi qui didicit: dare: Acron.
Abrotoniũ propriũ mulieris: Vt Glycerium: & cætera ab ἄβρον quod est græ. glabrum siue delicatum.
Abrogãtur q cũ sui iuris sũt: ĩ alienã sese potestatem tradũt eiusque rei ipsi actores sunt. Au. gel.
Abrogare est infirmare. Festus.
Abrogatur legi cũ ꝑ rsus tollitur. Derogat cũ pars sustollitur. Cic. ad Heren. Item illa defensio tenuis est: cum ostenditur id factum esse quod ea lex sanctiat: cui legi abrogatum uel derogatum sit. Ser.
Abscondo abscondidi Plau. in carbonaria: secundum ipsam arã aurũ abscondidi. Pri.
Abscondere est de industria. abstrudere uero a natura. Virgili. ĩ. vi. Quærit pars semina flãmæ abstrusa ĩ uenis silicis. & geor. ut uenis silicis abstrusũ excuderet ignẽ. Seruius.
Abscondit pro abscõdidit Põponius: Inachio geminis perii non puellula est: nũquid abscondisti inter nates. No.
Absartus fluuius est ĩ pachieris mõtibus Asiæ ortus: in pontum effluit: haud longe a tra/

pezonta: cum eniocorum fluuius sit.

Absente nobis & præsente nobis attico more dicitur. sicut aperite aliquis. Te. in adel. aperite aliquis ac tutum. Pris.

Absente nobis & præsente nobis: pro absentibus & præsentibus nobis. Plau. in amph. nec nobis præsente aliquis quisq̃ ausi sunt. Affranius in actione adest si hãc absente nobis inuenerit puer. Nonius.

Absentẽ accipere debemus eum qui nõ est i eo loco i quo petitur: nõ. n. trãs mare absentẽ desideramus. Etsi forte extra cõtinentiam urbis sit abest. cæterũ usque ad continentiã nõ abesse uidebitur: si nõ latitet. Abesse aũt nõ uidebitur q ab hostibus captus est: sed qui a latronibus detinetur. Vlpianus.

Absepus fluiuus Asiæ est: apud Lapsacum oppidũ præterfluens. ex quo Priapus fuit obscœnitate uirilium cognitus.

Apsinthium græce per ψ. herba est amara hic populi iuxta pontum: & mons.

Absyrtus frater medeæ: a flumine quẽ iuxta tomos laniauit: unde nomen accepit. Is prius ægialeus dictus est. ut Iusti. xlii.

Absis b pro p: arcus testudineus & forceps: ab ἅπτομαι contingo.

Absilis seu absilia paruus fluuius est asiæ: latiam præterfluens ciuitatem.

Absoluere est reddito præcio dimittere. sunt enim uelut legati quibus debetur aliquid. dicũtur etiam illi qui cum debitores preciorũ fuerũt: pecuniã reddunt debitã. Do.

Absoluere pficere est: unde absolutũ opus dicimus. Cic. in ora. quo fit ut illã uerã & absolutã eloquentiã nemo consequatur.

Absonor & absono: careor & careo antiqui dixerunt. Prisciamus

Abstemius dicitur obseruans: sicut Rabirius in sat. ait. abstemium merulenta fugit. Vel quia ex abstinentia temeti composita uox est: prima pars relinquatur. Quint.

Abstineo illius rei. Hor. iii. car. mox ubi luxit abstineo dixit irarũ. & hãc rẽ. Te. Nõ manũ abstines mastigia. & illa re. Virg. vii. Abstinuit tactu pater: auersusque refugit. Pri.

Abstinentia cum alienis abstinemus nulli uim afferentes: nihilque cuipiam eripiẽtes quod iusticiæ munus ẽ. Continentia uero quam temperantiam modestiãque appellamus: cum a uoluptatibus nos abstinemus uerum continentiæ poteris dare nomen abstinentiæ potius q̃ ediuerso. Laurentius.

Abstrahere ẽ uerbum scæuiẽtis. Te. i ad. ut si dicinã mecũ abstraham. Do.

Absurdum est quod & stultũ est & in ipsa stultitia diuersum & quasi repugnans sibi. Ineptum aũt est stultũ tantũ. Ter. in adel. iepta atque surda ratio. Donatus.

Abus fluuius est æpyri i finibus apolloniatũ.

Abusus est insula i Hispania: & ciuitas eiusdẽ nominis una ex gymnesiis. continet autem insulæ circuitus stadia. xl. Strabo.

Abũdare supra modũ aliquid esse. Vir. iiii. geor. Ergo apibus fœtis idem atque examine multo: Primus abũdare. tractũ ab amnibus: q cũ augentur imbribus maioribus & crebris undis eriguntur. Vir. ge. li. primo. præsertim incertis si mensibus amnis abundãs exit. Nonius.

Abũdare dicit q successu prospero affluit. Te. in phor. Amore abundans antipho.

Abũde ab abũdo. abũdãter autẽ ab abundãs.

Abũde. Sisen. in. iiii. histo. ꝓfuse atque abũde semp usi magnũ põdus auri & argẽti. No.

Abutor & utor differunt. utimur. n. cũ honore: abutimur cum iniuria. Te. in phor. Item ut mererricem ubi abusus sies mercedem dare. Donatus.

Abutor & utor. utimur fructibus rei quæ a manẽtibus saluo usu nobis subministrant: abutimur quãdo deperdimus & rem & fructũ. nam usi est agendo usus: abusio oleũ & uinũ & cætera huiusmodi. Ci. Nõ debet inquit mulier ea cui uir bonorũ suorũ usufructũ legauit: cellis uinariis plenis relictis putare id ad se pertinere. usus enim nõ abusus legatus est: ea sunt inter se contraria. hoc in topicis habetur. Do.

Abusa utendo uel in usum cõsumpta. Plau. in asinaria. ubi illa quæ dedi ante abusa. nam si ea durarent mihi mulier mitteretur ad te: nec te quicq̃ poscerem. No.

Academia locus nemorosus: ab Athenis mille passibus. ab academo heroe secundũ eupoli gymnasiũ Platonis. hoc nomine uilla Ciceronis iter auernũ & puteolos: i qua academicos libros composuit. Pli. li. xxxi.

Acalantis auis quã luscineã esse uolũt. alii carduelũ quæ spinis & carduis pascitur. Vir. li. iii. Resonant acalantida dumi. Ser.

Acamas thracũ princeps: troianorũ adiutor: & filius Anthenoris. Home. ii. &. v. Achãtus est arbor in ægypto semp frõdens ut oliua & laurus. dicitur q̃ spinis plena sit. Virgili. Et baccas semp frondẽtis achanti. Ser.

Achantus rex persarũ a quo omnes usque ad Dariũ descenderũt. Hero.

Acãthyllis carduelis auicula. qa i spinis pascit.

Acautius promontorium est magnesiæ.
Acapis fluuius asiæ est apud Iazos: qui & colchi sunt populi.
Acarnania epyri pars: quã achelous ab ætolia diuidit: siue pindus.
Acasta nympha oceani & Thetios filia: secundum Hesiodum in theogonia.
Acastus peliæ thessalorum regis filius secundum Senecam in medea.
Acatalectos uersus cui nulla syllaba deficit
Achates in Sicilia fluuius est in quo soliti reperiri lapides. qui & achates a fluuio dicti sũt.
Acaton mons est ætoliæ.
Acca Mac. histo. li. faustuli coniugem laurentiã Accam Romuli & Remi nutricẽ fuisse cõfirmat. hanc regnante Romulo carrutio cuidã tusco diuiti denuptã auctamque hæreditatem uiri: quam post Romulo q̃ educasset reliquit: & ab eo parentalia: diemque festum causa pietatis statutum. Macro.
Accalaurentia corpus in uulgus dabat: pecuniãque emeruerat: exquo quæstu ea testor &in antiatis historiis scriptum est Romulũ regem: ut quidã alii tradiderunt populo Romano bonis suis hæredem fecit. ob id meritum a flamine quirinali sacrificium ei publice fit: & dies nomine eius festos additus Sed fabius massurius in primo memoraliũ: Accamlaurentiam nutricem romuli fuisse dicit: ea inqt mulier ex duodecim filiis maribus auum morte amisit. Au. gel.
Acara oppidum est in medio pãnoniæ. Str.
Acaron ciuitas palæstina: quæ nunc dicitur cæsaria. Strabo.
Accedere post proximum fieri.
Aspirare in eam partem qua quid quæsitũ est uultum & oculos ad spiritum oris aduertere. Asconius ped.
Accedere iuxta ire: ut Virg. Vos & scylleam rabiem penitusque sonantes Accestis scopulos. hic ut sæpe fit: præpositio casui detracta uerbo apponitur: & cum habet casum suum hysterologia dicitur cũ mutat casum figura est: ut cumarum allabif oris p oras. Plærũque superuacue ponuntur
Accensus consularibus in cõmentariis scriptũ sic inueni: qui exercitui imperaturus erit accenso dicit hoc. Calphurni uoca in litiũ oẽs quirites huc ad me. Accẽsus dicit sic: omnes qrites in litium uisite huc ad iudices: C. Calphurnius dicit: uoca ad contionem omnes quirites huc ad me. Accẽsus sic dicit. omnes quirites. ite ad contionem huc ad iudices: Dein cõsul loquitur ad exercitum: Impero quia cõuenit ad centuriata comitia. Quare hinc accenso illic præconi dicit: hæc est causa etiam in aliquot rebus. Idem ut præco accensus acciebat a quo accensus quoque dictus: accensum solitum ciere Boetia ostẽdit: quam comœdiam alii esse dicũt: hoc uersu Vbi primum. Accensus clamarit meridiem Hoc idem Constonius inactionibus scribit Prætorem accensum solitum tuum esse iubere. ubi ei uidebatur horam esse tertiam: iclamare horam tertiam esse. Itemque meridiem & horam nonam circum aures mitti solitus. quomodo illiceret populum in eum uocare posset ad contionem: non solũ ad cõsules & censores: sed etiam quæstores: ut cõmentarium indicat uetus inquisitiõis .M. Sergii Mantii filii quæstoris: qui capitis accusauit Trogum. Varro.
Accensi q his accensebantur. i. attribuebantur ut Varro de. vi. pa. lib. iii. Quid ea scripti uis cum erant attributi decurionibus & cẽturionibus: qui eorum habent numerũ ac censi uocabantur. Quos etiam quidam uocant ferentarios: q depugnabant pugnis & lapidibus his armis que feruntur: non quæ tenentur. No.
Accensi qui in locum mortuorum militum subito surrogabantur dicti quia ad censum adiiciebantur. Fe.
Accensus genus militiæ est ãministrantibus p ximum. Var. rhetoricorum. li. ii. ut consules & prætores qui sequuntur castra accensi dicti q ad necessarias res sæpius acciãtur uelut accersiti quos dicimus deputatos. N.
Accepso accipio. Pac. in teucro: Haud si nã qc q̃ profari priusq̃ accepso quod peto. No.
Accerso ab accio: arcesso ab arceo: actum corporis significant: non affectum mentis similiter cætera: ut facesso. i. eo ad faciendum accerso uel arcesso utrũque pro eo ad uocãdũ uel uoco. Teren. in andr. obstetricem accerso. Lau.
Accessus & iaccessus sine uerbi origine. nemo enim dicit accedor. Ser.
Accessus & accessio differunt: siquidem accessus est aditio atque appropinquatio. Accessio autem est adiectio atque incrementũ quæ differẽtia rara est in consimilibus nominibus: nec mirum: nam uerbum unde descendit dupliciter & regit & significat: ut accede ad ignem hunc. i. adi atque appropiqua: & hoc calamitatibus meis uel ad calamitates pondus accessit. i. adiunctum est & increuit quorum contraria sunt recessus & remissio

quæ minutionem significant. Lau.

Accidere pro bono apud ueteres frequentatū Te. i an. Interea aliquid acciderit boni. Do.

Accidere in bonum & in malum. ut Te. Interea aliquid acciderit boni. & Ci. nihil enim mali accidisse Scipioni.

Accidere est gestum corporis ostendere in humilitatem cadentis: post quod est cadere iuxta. Te. i ecy. ad genua accidit. Salusti. aūt sine præpositiōe dixit: quo accidā. Donatus.

Accidens adiectiuum uiridia pratorum. cum uero ipsam loci uiriditatē significare uolumus: uiridiorū dicimus. ut cū dicimus formosa facies uiridiorū. tunc. n. uiridia quasi positiuum ponitur non accidens.

Accingar in magnis dicimus rebus suscipiēdis Te. in eu. Accingar. Virgil. i secundo æn. Accingūt omnes operi dapibusque futuris. accingūt apparant atque expediūt. Do.

Accingo: armo: instruo. Virg. lib. ix. Atque oīs facibus pubes accingitur atris. Seruius.

Accingere pro accinge. Pomponius in athis. Geminis iam ego mihi adero dū ego reuertor age anus accingere ad molas. No.

Accinctos industrios dicimus: sicut econtra discinctos negligentes uocamus. ut discinctos mulcifer affros. & Horatius. i epodo: Quod aut auarus ut chremes terram premam: discinctus ut quidam nepos. & Persius. Nō pudet ad morē discincti uiuere nactæ.

Accinis deus quidam. cuius sub nomine Solē significant: quem ornant fistula & uirga. fistula ordinem spiritus inæquales ostendūt: quia uenti in quibus nulla æqualitas est. p priam sumunt de sole substātiā. uirga potestatē solis asserit: qui cūcta moderatur. Ma.

Accipere nōnunq; significat in domum suam honoris & amicitiæ gratia aliquem in conuiuia capere: ita tamē ut subintelligatur in conuiuiū ut acceptus sum a te laute. dicitur & in contrariū: ut ego abs te miseris sum acceptus modis. Accipere pro pascere a quibusdam inscite exponit. Lau.

Accipio idest audio. Vir. i. ii. æne. accipe nunc danaū insidias. Ser.

Accipio tracto. Te. in adel. Indignis cū egomet sim acceptus modis. Ser.

Accipio audio. Vir. in primo. æne. Quo facere id possis nostrā nunc accipe mentē. Ser.

Accipio pasco. Vir. æne. li. iii. Illos porticibus rex accipiebat i amplis. Ter. accipit hominē nemo melius neque prolixius. Ser.

Accipitur ab eo qui corrūpitur deponitur i se quæstri recipitur idest promittit: idest pro iudicato respondet: pollicetur qui apud se dicit aut præmium: aut sententiæ præstantem esse. Macro.

Accipere tractare increpare. M. T. in uerrina actione secunda: Male accipiat uerbis. & ad Cæsrem iniuorē li. primo. Rogo ipsum quē admodum eum ego armis acceperam. No.

Accipere est datum accipere. Vir. æne. li. iii. accipe & hæc manuum tibi monumēta meaq; quæ sint. No.

Accipere sētire. Te. i heauton. Clinia aliter de amore tuo atque est accipis. No.

Accipe concipere. Vir. li. iiii. Alii uentosis solibus auras accipiunt reddūtque. No

Accipere Audire. M. Tu. accipio nunc aliud facinus notabile. Lu. li xxx. accipe qđ dico: nā pertinet ad rem Vir. æne. li. ii. accipe nūc danaū īsidias & crimīe ab uno. d. o. No.

Accipere decipere. Lu. lib. xxxvi. Si inquā ueteratorem: illum ueterē lupum Hānibalē acceptum. plau. in aulu. Optimus tu hanc conditionē accipe. Nonius.

Accipere audire. Te. i ecy. Quē tamē istoc sermonē habueris pcul hic stās accepi. & accipias. p accipe. & quiescas p quiesce. idem i eadē. Sin ē ut aliter sit tua sententia accipias puerum. Donatus.

Accipe est siquis nō sic accipit ut habeat. S. Accipit. Vir. pulcrū ē illud: Oculisque & pectore noctem accipit. Macrob.

Accipenser piscis genus. Ci. tus. libro primo ut si quē tuoꝝ affectū Nerone uideris huic accipenserem potius q̄ aliquem sacraticum libellum dabis. No.

Accipenser genus piscis. Fe. pom.

Accioſi dicti ab una agendo. Var.

Accōmodatū dicit adiunctum. Virg. æn. li. ii. Laterique argiuum accōmodat ensem. M. T. in uerrem. frumentaria: flagitia: libidines accommodat. Actius in acchidibus. Tūc siluestres exuuias feno pictas lateri accommodant. Marcus Tullius de officiis libro primo. Qui se ad rēpublicam & ad magnas res gerendas accommodauere. & de repub. li. primo. expositamque ad exemplum nostræ reipublice accōmodabo eā si potero omni illa oratione que est mihi habenda de optimo ciuitatis statu. No.

Accōmodatum procliue: propensum. M. T. in uerrē actione tertia. Tūc præterea maxime sædati & quieti prope præter cæteros ad sūmum grecorū ocius potiusque ad ullā uim aut tumultū accōmodari. No.

Accommodare adhibere. M. T. de offi. li. iii.

Tantū dabit amicitiæ: ut ueram amicitiam esse malit ut orandæ litis tempus quoad p leges liceat accōmodet: & de senecture: cæterum & tempora metendis frugibus & pcipiendis accōmodata sunt. Nonius.

Accōmodat adiungit applicat. Ci. de Ora. li. ii Africano illi superiori coronam sibi in cōuiuio accōmodanti. Vir. æn. li. ii. laterique argiuum accōmodat ensem.

Accola qui ad locū habitat. Itaque quicunque iuxta aquas sunt accolæ dicuntur: ut accola uulturnii. Incola uero qui in loco est: & qui in montibus urbes positas habēt incolæ dicūtur: q uero iuxta mōtes accolæ. La.

Accumbere dicimus & accubere: nam composita a cubo tertiæ sunt coniugationis assumpta m littera. Prisci.

Accūbere est deoꝛe: ut tu das æpulis accūbere diuū. discūbere ē hoium: ut stratoque sup discūbit ostro. recūbere ē ferarū: ut Luca. Ossa super recubans. Acron.

Accusare ē uel apd iudices uel apd aliū quēuis etiā apd illū ipsum quē accuses atque ostendere aliquē peccasse: Incusare uero ē reprēdere mores alterius, & plærūque cū querela qd ab illo iniuria sis affectus.

Accusatorius & similia actionē significāt. La.

Accusatiuus gerūdii iungitur frequenter cū ad: ob: ppter & inter: raro cū i: & cū e ante: ut uado ad capiendum hostem. Similiter i ter nauigandum pro in nauigando: ut Vir. Et inter agendum occursare caprocornu ferit ille caueto. Ego ueni ob te uel propter te redimendum. Laurenti.

Acculera & cuius færiæ publicæ: is dies laurētine: quem diem qdam in scribendo laurentalia appellāt ab accalaurentia noiatus: cui sacerdotes nostri publice parāt sexto die: q ante atria dicitur diem tarentū accas tarētinas: hoc sacrificiū fit in uelabro: qa in nouā uiā exitur. ut aiūt qdam ad sepulchꝛe Accæ ut qd ibi ppe faciūt diis manibus seruilibus sacerdotes: q uterque locus extra urbem antiquā fuit non longe a porta Romula. de q̄ in priori libro dixi. Varro.

Accusare est inferiorem uel parē. Ter. i marito uxor quāobcausam accusor nescio. Ser.

Accusatiuus nri singularis positus p genitiuo plurali. Sisen. iiii. histo. q tamē qbus litibus fœdera maioꝛe sunt dissoluta. Ter. i ecy. p pe iam remotū ob iniuriam aduersariū. Salu. i. x. histo. Cuius duas insulas ppinquas: inter se & decē milibus procul a gadibus satis cōstabat suopte igenio alimenta mortalibus gignere. M. T. de of. li. tertio: an emat denario q̄ sit denarium mille. Nonius.

Accusatiuus positus pro datiuo: ignoscamus illam rem pro illi rei ignoscant. Plau. in am. Velatis manibus orant ignoscamus peccatum suum. Teren. i eun. Ac ne cōparandus hic quidem ad illū est.

Accusatiuus pro ablatiuo positus: titinius i gemina. ædepol hominis ignaui functus officium. Plau. in menech. nam parasitus octo hominum munus facile fungitur. Idem in trinūmo. sequere hac me matura: ut munus fungaris tuum. & Lælius pauperem ait se igentia munera fungi. Pacuuius in dolore este. Nonne officium fungare uulgi atque ægre malefactū feram. Noni.

Accusatiuus uel nominatiuus pro ablatiuo. Turpilius i demetr. meos parentes careo. Tul. de repub. libro. v. Sed tamen ut bono patrifamilias colendi: ædificandi: ratiocinā di qdam: usus opus est. Salustius secūdo historiarum. Ruina quæ pars magna suismet ac proximorum telis cæteri uice pecorum. Affranius in uopisco. Tandem ut possimus nostra fungi munera. Noni.

Accusatiuus pro genitiuo. Tul. de offi. libro secundo. Homines cruenti hastam illam cruentam meminerint & sperabunt. Vir. in bucolicis. Aliū nos musæ meminisse uolebāt. Actius i erusate: heu me miserum cum hoc recordor. Tul. de. repu. quarto. Atque ipsa: mensque futura uidet meminit praeterita. Turpilius in pedio. Nam desine meminisse illius formā. Noni.

Accusatiuus p ablatiuo: Actius in menalipido. Nardus iuidit illā rē p illa re: unde aut qs mortalis florem liberū iuidet meū. Neuius in pedio: quid res uis hanc priuari pulchras quas tibi solent. Nonius.

Accusatiuus pro nominatiuo. Pompo. in præcone: posteriore quod læticias insperatas nō mihi irrepsere i sinū. Vir. æn. ii. Vrbem quam statuo uestra est. Noni.

Accusatiuus pro genitiuo. Actius i myrmidonibus. Mea facta in acie obliti. Salus. in tertio histo. Sed Pompeius a prima adolescentia sermone fautoꝛe similem fere se credēs. Alexandro regi. Virgili. in octauo. Et uocē anchisæ magni: uultumque recordor. No.

Accusatiuus pro datiuo. Lucretius in. xxvii. Pendet ne se i gladium incumbat: nec cælum iuuat. Affranius i uopisco. mereantur male de uobis hæri qui non tantopere in dulgent in pueritia. Virgil. in. iii. æn. Tris

adeo incertas cæca caligine soles. Erramus pælago totidem sine sidere noctes. Ci. de ora. in tertio. locutus dicitur eē homo copi osus aliquot horas. Nonius.

Accusatiuus pro ablatiuo. Sisen. histo. lib. iii. Saltu & uelocitate certare. Var. de re rusti ca. a quo q̄ indulgent potui poma dicta eē possunt. Cato de li. edu. non solum qui primus ī alterutra re præstēt alios: sed etiā qui sit secundus & tertius. Nonius

Ac coniunctio: & pro coniunctiua & p̄ q̄ po nitur: ut haud secus ac iussī. Pris.

Ac p̄ contrāq̄. Ter. ī an. Nescio quid tibi sum oblitus hodie: ac uolui dicere. Donatus

Aceratū lutum cum paleis mixtum. Festus

Acerbū horridū īfandū īmite. Vir. æne. li. iiii & li. vi. & funere mersit acerbo. No. mar.

Acerbum incoctū præcoctū: ut de pomis fre quētius dicitur. Var. ī agathone: Virgo de cōuiuio abducitur: Ideoque maiores nostri uirginis acerbe auris ueneriis uocabulis im bui uoluerunt. Nonius.

Acer pro arbore fœmininum est. Priscianus. Solinus aceris protulit in nominatiuo.

Acer uel potius aceris pro arbore: Priscianus: Ouidius tamē inquit. Et platanus genialis acerque coloribus īpar: Inde possessiuum acernus. a. um. ut Vir. Precipue cū iā trabi bus cōtextus acernis staret equus. Prisci an.

Acer primæ uel secūdæ hortamentum eē acer atque imperite celeritatis. Au. g.

Acerre ciuitas est ī campania. Strabo.

Acerra thuribulum ministerialis patinæ ficti lis. Hora. lib. car. iii. Quid uelint flores & acerra thuris plena miraris. Acron.

Aceruus quære in strages. Lauren.

Acerra ara quæ ante mortuum poni solebat: ī qua odores incēdebant. Alii dicunt arcu lam eē thurariam: ubi thus reponebāt. Fe.

Acernis trabibus. Vir. ē cū iā trabibus contex tus acernis staret equus: unū p̄ quolibet li gno poeticæ licētiæ nō amare: sed rōni cer te ī regē uel nominū elegātia īniti. Macrob.

Acesinus fluuius est Persiæ: & in Indum flu uium cadit nauigabilis quidem & magnus. Circa quē ferūt arundines tātæ magnitudi nis nasci: ut singula eaꝝ internodia incolis præstent uices nauigii.

Acestis indie prægrandis est fluuius atque na uigabilis: quē iuxta Alexand. macedo buce phalam iussit construi ciuitatem dimissi que traxilie & poro indianis regibus naues intra oceanū petiturus: hunc ego arbitror in gangem effluere.

Acetare dicebant quod nunc agitare. Festus.

Acestes Crimnisii siculi fluuii: & egestæ troia næ filius: & alius q baccum furatus ē. Tor.

Achaia quæ primo pelloponnesos: īde danaa unde achei achiui danai. Tor.

Achates Aeneæ socius: quod non abre fictum est ob græcam ethymologiā. ἀχος enī solli citudinē significat: quæ regum semper co mes est: Vir. libro primo aene. Ipse uno gra ditur comitatus achate. Ser.

Achaicū mare. i. qđ achaiæ graecoꝝ puiciæ ad iacet. Pars quædam secūdū quosdam Ionii maris est. eo q̄ illud cōtingat eis ī partibus qbus achaia meridiē: & occiduum spectat.

Achantus genus uirgulti flexuosum: qđ uul go herbam calamum dicūt. Ser.

Achates ab achos cura. Aeneæ socius & lapis in Sicilia apud achatē fluuium primū re pertus in hoc lapide habuit Pyrrhus nouē musas naturales: & Apollinē cum lyra. T.

Achelous oceani: & thetyos filius: secundum Hesiodū fluuius a Pido ætoliā ab acarnania diuidit: unde acarnanius amnis apđ Ouid.

Aceron sine aspiratione licet regreret: sed hēt e breuē: fluuius īferni & locus iuxta baias secūdum Seruium. Tor.

Acherusia palus est in medio inter misenum & cumas. Strabo

Acherusia ē breuis palus inter Capuā & auer sam: qdam a flumine: acerarum ortū habe re dicūt: & sic sine aspiratione scribitur.

Achelous p̄ q̄uis aqua ponebatur apud græ. ut Ephorus li. ii. histo. & Euripides testa tur. Macrobius.

Achelous apud ueteres aqua generaliter appel labatur. Vir. primo georg. Pocula quem in uētis acheloia miscuit uuis. Ser.

Achelous fluuius ē græcie ex pindo thessaliæ monte defluēs ætoliā ab acarnania diuidit & in maliacū sinum effluit: hic autē apud poetas dicitur eripuisse terrā. Alii uero di cūt cum primū uinum poculis miscuisse: uel q̄ Deianirā Meleagri sororem. in cōiu gium uolens: cū Hercule luctā exercuit po stremo altero priuatus cornu: se uictum cō fessus est. Hercules aūt deæ copiæ dicauit il lud: nymphisque exhibuit.

Acheron fluuius lucanoꝝ est Cosentiam ciui tatem circūdans: apud hunc Alexāder epy rotaꝝ rex & olimpiadis frater: q Brutis ad uersus lucanos auxilio uenerat: in transitu a lucano satellite occisus est. Buc.

Achei uel ab achaia: uel ab acheo ātiquo rege.

Achamenides Vlyxis socius. Vir. in. iii.

Achemenes rex persarum a quo oēs usque ad Darium descenderūt. Hero.
Achilles romanus dictus est Lucius siculus dē tatus: ob ingentem fortitudinem.
Achilles a paride i templo tymbrei Apollinis interfectus: in sygeo sepultus.
Achilloes dromos. i. achillis cursus appellant promontorium in germania: nudus quidem locus ē: quē sacrum Achilli lucum uocitāt.
Achilus sine labiis: ab ā: quod est sine & χειλος labrum.
Acheros seu acheron uolunt quidam lacum esse: & ad inferos deferri: & ibi acherōtem fluuium facere.
Acinacis persicus gladius est. Horatius primo car. uino & rixis medus acinacis. apud græcos enim ακινην dicunt gladium quo reges persæ utuntur.
Acieris securis ærea: qua in sacrificiis utebantur sacerdotes. Festus.
Acinos iter & baccas hoc itereſſe puto: ꝙ acini inter fructus minutiores arborum fructuumue densius nascantur: ut uuæ: grana hæderæ: sambucii: addo etiā morum. Baccæ uero dispersius & rarius: ut fructus lauri: oliuæ: loti quam fabā syriacā uocant: supra hæc autem poma dicūtur: ut cerasum prunum mespilum: nuces durioris corticis sunt: ut castaneæ: corylus: iuglans. Lau.
Acies instructa his uocabulis appellatur: frōs subsidia: cuneus: orbis: globus: forfices: cæra: alæ: turres: & quædam alie. A.
Acies acus acumen: & acuere dicuntur ab acone: quā latine dicimus cotem. Festus
Acinoꝫ pensilia aūt uuæ: mala & scæua ipsa ostendunt: quādo ad usum oporteat ꝓmi quod colore mutato & cōtractu acinorum si non dempseris ad edendum ad abiiciēdū descensura semini dantur. Var.
Acidulus agri uenafrani in campania fons est ægris oculis mederi consuetus Buc.
Acidius fons est in Sicilia.
Acidia tedium molestia. Tor.
Acidalia qdam ab acidia: idest molestia amoris uel ab acidalio fonte orcomenii Boetiæ ciuitatis Veneri sacro: in quo se abluūt gratiæ ueneri sacræ. Ser.
Acylius proprium uiri.
Acyrologia ipropria locutio: ut nemo diuum apud Virg. Et sperare pro timere
Acis fluuius ab ætna in Sicilia secūdum Theocritum in quem conuersus est acis Fauni & simethidis nymphæ filius: quē polipheמus interemit.
Acis fluuius est Siciliæ ex ætna monte procedens ex cuius ripis fertur poliphemum saxum in Vlixem egisse.
Aclassis tunica ab humeris non consuta. Fe.
Aclides sunt tela quædā antiqua: adeo ut nec usq̄ cōmemorentur in bello: Legitur tamē ꝙ sint clauæ cubito semis factæ eminentibus hinc & hinc acuminibus: q̄ ita in hostem reiiciuntur ligatæ loro trilitio: ut peractis uulneribus possint ad dominos redire: putatur tamen esse genus teli per quod flagellum imensum iaci potest. Ser.
Aclides iacula breuia. Vir. libro septimo. Teretes sunt aclides illis tela. Sed hæc lento mos ē aptare flagello. Nonius
Acolythus ab ακολουθεω sequor. i: obsequens & minister.
Acontius mons est magneste seu boetiæ.
Aconitum herba nata de spuma cerberi: quū Hercules ab inferis eum extraxit. quæ quia in saxis & cotibus nascitur inde aconitum.
Aconites sunt montani populi in Sardinia. St
Acqrere rē ē ab ad & quærere. ipm q̄rere ab eo ꝙ quæ res ut recipentur datur opa. Var.
Acragas oppidum iter pachinnū & lilybæum
Acre significat celere uelox. Vir. li. iii. geor. Calidūque animis & cursibus acrem: Idē ænli. iiii Ac puer ascanius mediis in uallibus acri Gaudet equo. Nonius.
Acre seuerum. M. T. de offi. li. ii. suum qsque igitur noscat ingenium: acrēque se bonorum & maloꝝ suoꝝ iudicem præbeat. Idē in eodem: utendū est fortasse uocis contentione maiore: & uerboꝝ grauitate acriore. Noni.
Acre uehemens scæuum. M. T. in hortensio. aut Philippo breuis: aut Theopompo acrius. Vir. libro tertio. Acrēque molosum pascere sub pingui. Idē libro. v. Acrior in pugnam redit: ac uim suscitat ira. Nonius.
Acre prouidum diligens: Virg. geo. li. secūdo. Iam cū acer curas uenientem extendit i annum. Rusticus. Noni.
Acrem fortē. Virgilius libro. viii. Haud acrē dubitas in prælia poscere turnum. Cicero Tusc. libro quinto. In rebus gerundis uerū acrem & industrium: eundem tamen malificum nature. Nonius.
Acrem austerum acerbum aspeꝝ. M. T. i hortensio: quod alterius ingenium sicut acetū ægyptiū alterius sit acre ut mellimeriū dicimus. Var. i parmēone. Dimittis acri pectore curas tantam tantasque pensi. Nonius.
Acrimonia est uiuacitas animi. Neuius i lucuꝝ go. Ne illa mei fieri ingenii: atque animi

acrem acrimoniam. Actius in neoptolonio uim: ferociam: animum: atrocitatem: iram acrimoniam. No.

Acritas & acritudo: acerbitas & acerbitudo: suauitas & suauitudo: sanctitas & sanctitudo: necessitas & necessitudo: nihil differūt. Aulus gellius.

Acritudo est animi acrimonia. Acron.

Acrimonia mentis. Ser.

Acritas. Actius in neoptolonio. Ius ueritatis acritas. Noni.

Acrea ꝓmontorium ē olim Iunoni sacrū sese effundens in mare aduersus sitioné a Corītho nō amplius. vii. milia passuū distās.

Acrisius abantis argiuorū regis filius. pater Danaes. Alius pater laertæ.

Acris Italiæ fluuius ē: heracleæ ciuitati ꝓpinquus. Acrotirum arx.

Acrothon oppidum in atho monte.

Acron cēninensium rex: a Romulo uictus cuius spolia Ioui feretrio a feriēdo dicto secūdū Plutarcum in uita Romuli dicauit. opima uero uel ab ope uel ab ope dicitur. Est. n. magnæ opis uel opis ducē sperare. Tria opima spolia dicata sunt. Romulus uicto acrone. Cossus tolūnio thyrreno. Marcellus uiridomaꝝ cū gallorꝝ regē superauit.

Acrocerauni montes excœlsi sunt iter armeniam & Hiberniā: sic dicti eo ꝙ fulminibus sæpissime infestentur nam κερσυνὸς græ. latine fulmē dicitur: Vel secundnm alios ακρος ignis cerauna summitas quasi montes ignitas habētes a fulminibus sūmitates

Acroceraunīū ꝓmontoriū epyri ē i angustias adriatici ē sinus emissū. Inde dictū ꝙ montibus cōterminū sit: q & acroceraunī dicūt

Acrocorīthū mons ē altitudinis eximiæ iter ægeū mare & corīthiū sinū positus: adeoque ut utrūque inumbret mare.

Acronia fœnicorꝝ cantus ut carmē. Sueto.

Acronia ē modulationis genus qđ subtili sollertia ac crebritate modulorꝝ suauē habet delectationē: uitruuius. uel fœnicorum cā tus & carmen. Sueto.

Actalus pergamorum rex ditissimus: cui propter opū magnitudinē populus. Ro. testamento successit. Acron.

Acta & gesta in hoc differunt: ꝙ hæc sunt i administratione magistratus: & i rebus maioribus & ad rēpublicā uel ad plurimos spectātibus: ut gesta Cæsaris: acta uero etiā rerū priuatarꝝ & minorꝝ ac familiariū: actus & actiones idē sunt. Laurentius.

Actha nomē substātiuū secreta & amœna litorū accētu acuto ꝓlata ultima & græcū ē ακθη. Vir. li. v. æne. at ꝓcul ī sola secretæ troiades actha: Inde actæus. i. litoralis. Ser.

Actaeus litoralis ακτη litus a lædendo secūdum Ciceronē: ꝙ fluctu eliditur. uel a litando secūdū Donatū qđ nauigantes in litore litabāt: nā & locus est iuxta altare.

Actaeon aristei & antonœ filiæ Cadmi filius q ī ceruū cōuersus discerptus a canibus.

Actio nihil aliud ē q̄ quis quod sibi debeatur ī iudicio ꝓsequēdi. Celsus de actionibus.

Actio ī personā infertur. persecutio ī rem: uel ī personā rei ꝓsequende gratia: petitio ī rē. Papinianus. Paulus de uerbo.

Actionis uerbo persecutio cōtinetur. Pau.

Actuarius q acta publica scribit. Sue. de ui. Cæsa. Quæ nō īmerito augustus existimat magis ab actuariis excepta male subseqntibus uerba dicentis q̄ ab illo edita. q græce ὑπομνηματογράφος dicitur idest memorarius.

Actū inter: & iter nōnulla ē differentia. Iter ē quo quis pedes uel eques cōmeare potest. Actus uero ubi armenta trahere & uehiculū ducere habet. Modesti. de ser. ru.

Actu legato q iter adimit: nihil adimit: qa nū q̄ actus sine itinere potest. Pau. de alim.

Actū rotatum. Virg. li. ix. Ipse ter adducta circum caput egit habenas. No.

Actū dicitur cōpletū perfectum. Vir. li. vi. his actis ꝓpere exequitur præcepta sibyllæ.

Actum appulsum. Virg. li. vii. Siue errore uiæ seu tempestatibus acti. Var. in legomenia: Non hos pactolus aureas undas agens eripiet nunq̄ emiseris. Nonius.

Actum īfixum. Vir. li. ix. Sed uiribus ensis ad actus transadigit costas. Var. in gnotauton. Non uidetis ut paruulus amor ardifera lāpade arida agat amātis estuantis. No.

Actum admotum. Virgilius li. xi. Accelerant acta pariter testudine uolsci. Lucil. lib. xxvi agere in iaciendo: siquos tu numeratis abest. Nonius:

Actum coactū territū. Vir. li. vi. ꝓdigiis acti cœlestibus ossa piabunt. No.

Acta ac transacta: ꝓuerbiale est in id negocii de quo nihil superfit ad agendum. Ter. in an. acta & transacta omnia. acta. s. a Pāphi. transacta a chremete. Do.

Actum agere prouerbium est: in summa rerū desperatōe ponitur: idest nihil agere: quod enim inuicem semel iudicatum fuerit. rescindi & iterum agi non potest. Teren. in phor. Actum aiunt ne agas. Idem in an. actum agam. Donatus.

Actuariæ nauiculæ celeres dictæ q̄ cito agi possint. Sal. in. ii. histo. Ad hæc pauca piraticæ actuaria adiūgit nauigia. Sisen. in. iiii. Quibus occisis actuariis cū .xx. malis idē cū plures onerarias īcenderunt. No.

Actus modo significat ī comoediis & tragoediis certa spacia cāticorū: mō iter inter uicinos. iiii. pedum latitudinē. Modo ī geometria minorē partē iugeri. i. centū. xx. pedū: mō motū corporis: ut histrionū & saltatorū q etiā ex hoc ipso actuosi dicūtur. Fe.

Actus finis agri minimus ē cōstitutus ī latitudine pedes quattuor: fortasse ab eo q̄ eo q̄ trupes agitur: ī longitudine pedes centum uiginti. Var.

Actuū ab actu deriuatū. i. a celeritate. Pris.

Actor Boetius Eridæ filius: & pater astyoches alius auruncus apud Virg. Tor.

Actū ē semp ī malā partem accipitur: ut actū ē de re publica. i. respublica extincta ē. Lau.

Actum est: uel agitur mecū bene. i. in bona cōditione sum. Itē praeclare tecū agitur nonnunq̄ etiam actiue: ut bene egissent athenienses. Valeri. Tor.

Actor & auctor ita differūt q̄ actor dicit orator qui agit causā qque gestū uult & corporis agit: unde ꝓnunciatio & ofo habita uel scripta actio appellatur: Itē comœdus. i. histrio q agit gestus in scena uel similis huius actor dicitur. Comœdiarū quoque partes actus dicūtur. Auctor uero ē: ut sic dicā: factor: qđ ī usu nō ē: uel hō ī quo ē ius potestas & dignitas: unde auctoritas dicta est: & auctores pupilli sunt ī quorū administrationē res eius sunt. Item auctores sententiæ sunt quos seqmur & duces militū. Inde auctorare. i. obligare & subiectū facere. ut Valerius max. auctorato sociis officio: ex quo fit auctoramētū. i. obligatio uel militie actionisque stipendiū: ut Cicero. quorum ipsa merces auctoramentū seruitutis est.

Auctio ab augeo tātū ē uenditio quæda ī publico & loco celebri. Auctionari publice & fere sub asta uendere quæcunque ad esum non spectantia. Auctus ab augeo incrementum ē. haustus ab haurio.

Actus & actio idem sunt: nisi q̄ dicimus actionem causarū nō actum: & actum comœdiarum non actionem.

Acupedius: cui potissimum erat in currendo acumen pedum. Festus.

Acus hic dicitur: unde diminutiuum aculeus teste ꝓbo. Est. n. uel acus uel muliebre īstrumentum: uerum a foeminino acus deriuatur aciculus. Prisci.

Acus aceris purgamētum frumēti neutri ge.

Acus qua sarcinatrix uel ornatrix utitur. Paleæ etiā quædā de frumēto acus dicūtur: exercitus quoque īstructio q̄ ea pars militū uehemētissima ē ad hostē uulnerādū acumine telorū. Totū ex gæco sermone trahitur quoniā sarcire apd illos dicit̄ ραπτειν. Fe.

Acus: acum: acies: acuere: ab actone quam latine dicimus sarcire. Fe.

Acus motus eni cū incūbant gallinæ nocet in cubilibus cum parturiēt: acus substernēdū cum pepererint tollere oportet substramē & recens subiicere. Var.

Acumulentæ menstruo fœminæ tēpore appellantur: unde trahitur īqnamētum. Var.

Ad tēpus duobus modis sumitur: uno ad cōditionē temporis necessitatē uel opportunitatem. ut Cic. ꝓ Millone. quā ad tempus ad te simulationis. Altero ad spaciū temporis: ut silebo ad annū: latebo ad tēpus: idest usque ad annū tēpusue: ut. Quamuis optimū emēdandi genus si scripta in aliqđ tēpus reponantur: sæpe subintelligitur usque: ut idem: durant ad hoc tempus exaltatio. Laurentius.

Ad aut ꝓprie personā significat: ut eo ad pompeium: aut locū ut abiit ad theatrū. Fe.

Ad hūc modū. i. īmoderato. Te. ī ecy. Aut qd sit hoc q̄ sollicitare ad hūc modū. Do.

Ad me spectat. i. ad me pertinet. Ad mortem spectat. i. quasi respiciendo tendit. Quint. Et qđ ad pessimū spectat euentum. Lau.

Ad ꝓpinquitatē significat. ut ad tribunal uenit litigator: in tribunal prætor uel iudex: ad similitudinis est: ut accōmodatus: ī contrarium: ut ad troiam. pro tēporali: ut Sal. primo histo. ad bellum macedonicum id est usque ad bellū: additionem etiam significat: ut ad hæc mala. apd semp ī loco significat: ad uero ī loco & ad locum. Ad īterdū ante: ut cūctantē ad limina. Vir.

Ad cōparationē significat: ut Cæsar nihil ad tuum equitatū: idest in cōparatione. Lau.

Ad interdum causalis est. ut ad quid hoc fecisti: idest cuius causa.

Ad intensionem significans accuitur: ut adfabre admodum. adprobe: nō tamē ꝓpetuo: nā adeptus, nō ītenditur: adsimiliter adprimus adprime: significat. n. ualde. A.

Ad dianæ absolute ꝓ ad templum dianæ ueni: actico more. Ter. in adel. ubi ad dianæ ueneris. Prisc ianus.

Adagia ad agendum apta. Festus.

Adagium uetus adagiū ē nihil cū fidibus gra/
tulor amaricino ſui. A. g.
Adagio apud Valeriū ſoranū uetus adagio ē:
quod uerbū uſqueadeo euanuit ut græcū
p eo poſitum magis ſit aptū. nā idē ē quod
παροίμιον uocant græ. ſicut ē auribus lu
pum teneo: canis caninā non ē dicta ab am/
bio littera cōmutata: eo q ambit orationē:
neque in aliq re una cōſiſtit ſola adagio di/
cta: ut aduſtū: quod circūuſtū ē: ut abiegna
bos apud augures quā circum aliae hoſtiae
cōſtituūtur. Varro.
Adagio & dicta & puerbia ſunt: & adagiones
q rem agāt: facetis hoibus aſcribuntur: &
hoc laudis genus ad potiores refertur. Te.
iu eu. Tuū ne obſecro hoc dictū. Do.
Adamas ab Δαμαω q frāgi nequeat. To.
Adamas lapis duriſſimus eſt: īde p armis du
ris. Hora. primo car. Quis martē tunica te/
ctū adamantina. Porph.
A damas lapis tantæ duriciei & ſoliditatis ut
nec ferro poſſit infringi: unde & nomen cō
ſecutus eſt. A enim ſine Δαμαω ideſt do/
mo. Ser.
Adaſia louis uetula recentis partus. Feſtus.
Adaxint adigant. Plau. in au. utinam me diui
adaxint ad ſuſpendium. No.
A daxint ideſt adegerint. Fe.
A dauctauit auxit. Actius in æneadis: Qui/
bus rē ſūmā patriam noſtram quondā ad/
auctauit pater. No.
Adauctiua particula ē: ut admirabiliter ualde
mirābiliter: aduerto addo: adiuto. Te. īan.
Per omnes adiuro deos. Do.
A ddigas dare cogas. Fe.
Addicere pprie ē dicere & approbare dicēdo.
alias addicere dānare ē. Fe.
Addico deſtino. Vir. li. iii. Huic me quæcun/
que fuiſſet addixi. Ser.
A ddicere ē uēdere licitatoribus. Inde titulus
de in diē addictionē: & nō de ī diē adiectio/
nē. Inde addicti apud ueteres dicebantur:
q prætoris enūciatione ac iuſſu cū ſoluēdo
non eſſent creditoribus uēdebantur. Addi
ctus morti deſtinatus dicitur ut Ci. officio/
rū. Et is q morti addictus eſſet.
Addictū q̄ſi deuotū uel obnoxiū. Ci. tuſcu. li.
iii. Qui cæteris qbuſdā deſtinatiſque ſen/
tētiis: q̄ſi addicti & cōſociati ſunt. Nonius.
A dditus inimicus. Vir. li. ſexto. Nec teucris
addita lucis uſquā aberit. Seruius.
A ddita poſita p inimica. Ecce addita Iuno. qs
nō exiſtimet Vir. arbitrio ſuo nouū uerbū
ſibi uoluiſſe fabricare: ſed nō ita ē: nam q
ait. teueris addita Iuno uſq̄ aberit. i. affixa &
p hoc infeſta: hoc iam dixerat. Luc. li. xiiii.
His uerbis ſi mihi nō praecor ſciet additus
atque adiger me: nō male ſic ille ut dico me
extenderat unus. Macrobius.
Addubianū danubium. Feſtus.
Adduco cōtraho. Vir. li. iii. geor. Vbi ignea ue
nis omnibus acta ſitis miſeros adduxerat
artus. Seruius
Adducere p ducere. Vir. ī. ix. Otius adducto
torq̄ns haſtile lacerto. Nonius.
Adducere ītorq̄re rotare. Vir. li. ix. Ipe ter ad/
ducta circū caput agit habenas. Non.
Adducere ducere. Te. in heauto. Adducimus
ad te tuā bacchidē. M. T. de ſenectute. Nul
lo imbri nullo frigore adduci ut capite co/
operto ſit. Nonius.
Addues addideris. Feſtus.
Adeo duas habet ſignificationes: nā cum pri
ma acuta effertur idē ſignificat quod acce/
do cū dicimus: adeo prætorē. cum aūt ſæ/
cunda eo uſque nō ſecūdum qdē rationem.
qa ad præpoſitio accuſatiuis accōmodata
ē: ſed uetuſta qdē loq̄ndi cōſuetudine. Fe.
Adeo multū. Vi. æn. li. iiii. Nec me adeo fallit
& Te. ī eu. adoleſcentē adeo nobilē. Ser.
Adeo ualde: geor. li. primo. Multa adeo meli/
us gelida ſe nocte dedere. Seruius.
Adeo p nimis uel ſatis: uel expletiua particu
la ē. Te. ī eu. Nā me eius frēm ſpero iā ppe/
modum repperiſſe adoleſcentem adeo no/
bilem. Donatus.
Adeo pro ualde: ut Te. Iuuenē adeo nobilem.
Significat etiā ī tātū ſeq̄nte ut. Quīt. Nuſ/
q̄ adeo pro nobis ſollicita lex ē: ut qđ prae
ſtat extorq̄at. ponitur adeo cū uno uerbo:
ut idē. At cū protinus reſpōdendū ē oīa pa
rari poſſunt adeo ut paulominus prōptis
etiā noceat ſcripſiſſe. licuiſſet hoc etiam ſic
dicere adeo paulominus. Idē efficit uſque/
adeo & uſque eo. Etiā p īdicatiuū poni poſ/
ſunt. ut Ci. uſque eo illa quæ dicēdo de iu/
ſticia putabat a uitæ cōſuetudine: & ciuita/
tū moribus abhorrebāt. Laurentius.
Adeſum cōſumptū. Siſenna. hiſto. iii. Hiſdē
tpibus eſerim duplici foſſa ualloque circū/
dati frumēto adeſo quod ex horreis ī oppi
dū portatum ē. Noni.
Adexitā ætatē ad ultimā ætatē. Feſtus.
Adeſte non ſolum abſentibus dictū: ſed etiā
preſentibus. Te. ī an. Fauete adeſte: ſcilicet ī
tenti eſtote: adeſte animis: ſcilicet auxilium
præbete: ut aduocatus adeſſe dicitur reo.
& adeſſe cauſe proprie dicūtur aduocati &

amici. Idem in phor. Amicos aduocabo ad hãc ré q assient mihi ne imparatus sim cum aduenerit. Donatus.

Adfatim a copia fatendi. siue abundanter. Te. Pro eo quod é ad lassitudiné. Fe.

Adfabre ad nũc intẽtioné habet. Au. g.

Adfatim ab affatu: Vel magis a græco αθατος .i. abũde. Vnde corripitur fa. Fest.

Adfabrum fabrefactum. Fe.

Adfectare est pnum animũ ad faciẽdũ hre. F.

Adfectus lassus possessusque morbo: ab eo qđ est affici. Vnde affectus dicũtur p quos afficimur. Ter. in ecy. Quoná modo philomena mea nũc te offendam affectam.

Adfines in agris uicini: siue consanguinitate iuncti. Festus.

Adfuturũ eé .i. aduẽturꝫ. Te. in eu. Credo iam illum adfuturꝫ esse. ut illam a me eripiat. Vir. adfuit & mnestius. adest, pprie. i. adiuuat. Te. i phor. nihil aderat adiumenti. Do.

Adgregare ad gregem ducere. Festus.

Adgrectus apud Ennũ pro eo qđ est aggressus ponitur: qđ uerbũ uenit a græco αγρει quod significat αγρεΛη. fest.

Adgrectus a surgo & pficiscendo ex greco. unde & quasi noctis nigrum. Ser.

Adhamare obliquare: tractũ ab hamo. Cice. li. ii. Qui enim seruis honomen adhamauerũt uix admittuntur ad eos: nec satis commodari multitudini possunt esse. Noni.

Adhæresco, p adhæreo suo primitiuo accipitur. Laurentius

Adhesum a cohærendo dixit Lucius li. iii. nã neque pulueris interdum sentimus adhesũ Idẽ libro tertio. Tenue iocis nõ potis é affligere adhesum. Noni.

Adilisius magnesiæ mons é: seu ut nonnullis uidetur boetiæ.

Adigere ad aliquem locum agere. Ter. in eunam & iam reuertere aut mox noctu te horsum adigent insomnia: hoc est ad urbem agent. Donatus.

Adima numidiæ fluuius est.

Adimantus, pprium athenienſis uiri.

Adintegrare est uinum i sacrificiis augere. Integrare enim & adintegrare minus factum é in statum redigere. festus.

Adinurcis: intimus circus adinurcis uocatur: ut Procilius aiebat: ab urceis q is locus esset inter singulos. Alii dicunt a murtero declinatum: quod ibi est sacellum etiã nũc murtetæ ueneris. Varro.

Adipatus panis qui adipe conficitur. Ser.

Adipatum ueteres honeste pro pingui & succulento & opimo posuerunt. Ci. de orato. Asciuerũt suis artibus opimũ quoddá tanq & adipatæ dictionis genus. No.

Adire quo aditus arduus difficilisque é. Terẽ. in and. Aliquot me adierunt: quasi importune interpellantes. & alibi. quid tibi uidetur adeon ad eum. Dona.

Aditiculum paruum aditum. Fe.

Adytum locus secretior templi.

Aditus iterpellatio. Ter. i and. aliquot me adierũt ex te auditum esse: q aiebant. Vir. i. x. Regem adit & regi memorat noméque genusque. L. li. xxvii. Cũ pacé peto cum placo cum adeo: & cum appello meam. Noni.

Aditus ingressus. Vir. li. ix. Huc turbidus atque illuc lustrat equo muros: aditumque p auia quærit. M. T. de suppliciis. In ipo aditu atque opere portas. Noni.

Aditus rursũ aduersus. Actius in medea: Tũc Diomedes & cuius aditum expectant pnixti usque adhuc. M. T. ad Cæsarem iuniorẽ li. primo: ut aut ad consules: ut ad te: aut ad Brutum adissent: hi fraude ne essent quod cum antonio fuissent. Noni.

Adytum locus templi secretior ad quem nulli est aditus nisi sacerdoti. & est græ Δυω ingredior & a sine dicitur. Vi. li. ii. aene. isque adytis haec tristia dicta reportat: scribitur aũt per y graecũ & per d simplex. Ser.

Adiutor dicitur potius q̃ iutora uerbo iuuo q̃uis iutũ & iuuatũ facit. Inde iuuatio.

Adiugare adiũgere Pla. in cri. mater est terra: & parat aĩam mater: adiugat uoluptatẽ. N.

Adiutaſ, p adiuuat. Pac. i dolorestẽ. Illũ quaero quaeque adiutaſ. Affra. Inimicis hoc obsecro igitur agite & me adiutamini. No. M.

Adiutores dicũtur in re bona: in re aũt mala impulsores. Te. in adel. Postremo hodie in psaltria istac emẽda adiutor fuit & adiutor diciẽ a non irascente: a criminante autem & irato impulsor. Dona.

Adiuro tũc dicitur cũ nos aliqd feciſſe negamus. Terent. adiurauit se non posse apud nos: Pamphilo absente perdurare. Ser.

Adiũgere alligare optare accommodare sinonima. Teren. in an. ut animũ ad aliqđ studium adiungant. Dona.

Adlecti dicebanſ apd Romanos: q propter iopiam senatoꝝ ex equestri ordine i senatorũ sũt numero assumpti nam patres dicũtur q sunt patricii generis: conscripti q in senatu sunt scripti. Fe.

Adliuescit liuere icipit: hoc é huidũ fierſ. Fest.

Adlicit est perducit aliquẽ in ré dictũ a uerbo

licit ideſt decipit: hinc deſcēdit illicere ideſt oblectare. i. fruſtrātem inducere. Fe.

Adlocutum mulieres ire aiunt cū eunt ad aliquem locū conſulendi cauſa. hīc qdam loq̄lā dixerūt uerbū. qđ i loq̄ndo afferimus. V.

Adluuione: id dicitur adiici qđ ita paulatī adicitur: ut ītelligere nō poſſimus q̄tum quoque momēto tēporis adiiciatur. Paulus de acqui. re.

Admethas nympha ſecūdum Heſiodum oceani & thetyos filia. Tor.

Admetus theſſaliæ rex: cuius armēta. ix. ānis apollo pauit apđ āphryſiū fluuiū ſcđm. S.

Admitto pecco. Oui. primo meta. Quod tamen admiſſum quæ ſit uīdicta docēbo. Te. in eu. unā hanc noxam mitte ſi aliam admiſero unquā occidito. Ser.

Admitto aſſumo. Iuue. iā phas eſt admitte uiros: dormitat adulter. Ser.

Admittere plus eſt q̄ facere. Teren. i adel. ohe/ſcine hæccine flagitia facere. hæc te admittere indigna genere noſtro. Dona.

Adminiculaui poſitū pro audiui. Var. de lib. edu. Quod petiſti ut eius educatiōis fieret ſocius: quoad potui adminiculaui tuā uolūtatem ſcribendo. No.

Admiſſiue aues dicebātur ab auguribus quæ cōſulentem iuberent. Feſtus.

Admon indiderūt Aſſyrii deo ſoli: quem ſūmū maximūque uenerātur: cuius nominis ītērprætatio ſignificat unus. unum ergo ut potiſſimū adorāt deū: ſed ſubiungūt eidem dei nomini ad argitē oēmque poteſtatē: cūctaq̄ re. his duobus attribuunt. ſolem terrāque intelligentes: Macrobius.

Admoneo te illā rē & illius rei. Saluſt. iug. ſed quoniam tāti uiri nos tēpus admonuit. P.

Admodū præmodum intenſionem habent ī ſyllaba ad. Au. gel.

Admouere eſt proprie ſaxū de loco mouere: quo uerbo ſignificatur minuere maximū laborem ī opere: cū amouere dicimus. Te. ī adel. Age tamē hīc amouebo eū & plus eſt amouere q̄ abigere. Dona.

Admonere cōmonefacere. Tul. in uerrem de ſignis: Retem admones policletum eſſe dicebant. Nonius.

Admonere percutere. Virg. ænei. x. Lucagus: ut pronus pendens in uerbera telo: admonuit biiugos. Noni. Marcellus.

Admoueo manū: ideſt appono manū amouere manum: ideſt remoueo. Lau.

Adnictat ſæpe & leuiter oculo annuit. Neuius in tarentila: alii adnictat: alii adnutat alium amat: alium tenet. Feſtus.

Adnunciamus bona: obnunciamus mala: & ē auguris cū aliqd mali ominis obſcænū. T. ī adel. Primus porro obnuncio. Donatus.

Adnoſen aduerſarium hoſtē. Feſtus.

Adoleo incendo. Vir. ī buc. uerbenaſque adole pingues. ſignificat etiam augeo. Ser.

Adoleſcit a græco αὐολεσχω: ideſt accreſco uenit unde fiunt adultus adoleſcens. Fe.

Adolere uerbum ē proprie ſacra reddentium qđ ſignificat uotis uel ſupplicātibus numē auectius facere. & eſt in hiſdē macte eſto: & ītelligi debet ab eo quod adoluit. i. creuit: & adultum quod eſt auctū: & aucta ætate: aut aliqua cauſa magis factum: ſolito ducere proprietatē. Vir. æne. li. i. Cura pœnū ſtruere & flāmis adolere penates. Idē i. vii. Adoletque altaria tedis: & ī buc. uerbenaſque adole pingues & maſcula thura. qđ eſt adde cumula. & georg. li. quarto. Pancheis adoleſcūt pinguibus aræ. Noni.

Adolere exurere. Vir. ī buc. uerbenaſque adole pingues & maſcula thura.

Adolere augere: honorare: propitiare: & eſt uerbum ſacratū: ut macte magis aucte. Vir. ænei. li. primo. Quinquaginta intus famulæ qbus ordine longo cura pœnum ſtruere & flāmis adolere penates: & li. vi. Præterea caſtis adolet cū altaria tedis. No.

Adoleſco incendor: Vir. libro. ii. geor. pācheis adoleſcunt pinguibus aræ. Ser.

Adoleſco creſco. Virg. ii. georgi. At dū prima nouis adoleſcit frōdibus ætas. Ser.

Adoleſcere creſcere: unde adoleſcētē dicit. Lucretius libro ſecundo. Denique adoleſcendi ſummū attigere cacumen. Laberius in ſororibus: laus gloria noīe adoleſcit. Non.

Adoleſcentiaris pro luxuriaris. Varro. Rite actum quidem ut faciat cenſeo. quoniā tu quoque adhuc adoleſcentiaris. No.

Adoleſcenturire. laberius: Incipio adoleſcēturire: & neſcio qd nugax facere. Noni.

Adolendi. Seruius. moderator obſequi cui cura uel adolendi penates uel ſtruendi pœnū & domeſticox actuum regendi miniſtros: admouet dominum familiā pro ſoliditate animi moris æpulatā. Macro.

Adoleſcētior te ſum: ideſt minor natu te ſum ita iunior ideſt minoris ætatis: uidelicet ſu pero te paruitate ætatis. Lau.

Adomini ab apro pœtæ tradunt interemptū hyemis imaginē in hoc animali fingentes. q. aper hiſpidis & aper gaudet locis humectis & lutoſis: primaque cōtētis: pprieque

hyemali fluctu pascit. Gaudet ergo hyems ueluti uulnus est Solis: quæ & lucem nobis innuit colorem: quod utrunque animantibus accidit. macrobius.

Adonis cineræ & mirræ filiæ filius dilectus a Venere: & interemptus ab apro. Tor.

Adoptiones etiã faciunt filiifamilias non solũ natura: quod adoptionis nomẽ est quidẽ generale. In duas aũt species diuiditur. quarũ altera adoptio similiter dicitur: altera arrogatio: adoptãtur filiifamilias. Arrogãtur q sui iuris sunt. Modestinus de adoptio.

Adoptio enĩ generalis duobus modis fit: principis auctoritate: aut magistratus imperio.

Adoptamus eos qui sui iuris sunt: quæ species adoptionis dicit arrogatio quia & is qui adoptat rogatur idest interrogatur an uelit eum quẽ adoptaturus sit iustum sibi filium esse. & is qui adoptatur iterrogatur an id fieri patiatur. Imperio magistratus adoptamus eos qui i potestate parentum sunt siue primũ gradũ liberorũ obtineant: qualis est filius filia: siue inferiorem: qualis est nepos neptis: pronepos proneptis. Caius.

Adoptati cũ in alienam familiam atque liberorum loco extranei sumũtur: aut per prætorẽ fit aut per populum. quod per prætorẽ fit adoptatio dicitur. quod per populũ arrogatio: Adoptãtur aũt a parente in cuius potestate sunt tertia mãcipatione. in iure cedũtur atque ab eo adoptat apud eũ apud quẽ legis actio est uindicantur. A. g.

Adoptiuus ex adoptato filio natus. Fes.

Ador frumenti genus quod epulis etiam immolationibus sacris putatur pium: unde & adorare propiciare religiones potest dictũ uideri. Var. de re rustica. libro primo. i loco humido: sed far adoreum potius serunt q̃ triticum. Vir. li. vii. Et adorea liba per herbam subiiciunt. No.

Ador farris genus: edor quondam appellatũ ab edendo. uel quod aduratr ut fiat totũ unde i sacrificio mola salsa efficitur. Fes.

Adorare apud antiquos significat agere. unde & legati oratores dicuntur: quia mandati populi aguntr. Fe.

Adoreũ quoque dictũ ab eo putat q̃ cibi adora idest principium sit far. No.

Adorea laus bellica: q̃ uictores a uictis adorẽtur. Acron.

Adoriã laudẽ dicebant gloriã & glorioſum putabãt esse qui farris copia abũdabat. Fe.

Adorare ab oro: quod est ore præcor componitur. Supplicare a plico: q̃ genu poplitem que aut ceruicem plicamus. illud sine uone ce fit: nõ tamẽ sine plicatione genuũ. hoc si plicatione genuum & gesta corporis. non sine ore & uoce. Supplicare tantum homini datur: nos quoque muta adoramus ut imagines sanctorũ: tamẽ etiã crucis quã sapiẽtes adorant. stulti uero orãt: quibus supplicare non dicimur. Lauren.

Adorior ex insidiis repente inuado dictum ab eo q̃ corpora aggredientium exurgant subito atque increscant. Adortus aggressus oia hæc ex tranquillitate maris dicta sunt. metaphoricos aggredimur de lõginquo. Adorimur ex insidiis de pximo. nã adoriri est quasi ad aliquẽ oriri idest exurgere. & aggredi dicitur q̃s quasi rem arduã & incõgruã. Virg. Talibus aggreditur uenerẽ satur. dictis. Do.

Adoreus magnesiæ mons seu bœtie.

Adprimus L. liuius in odissea dicit hoc uersu Idemque uir summus adprimus patroclus idest longe primus. A. g.

Adpromissor est q̃ quod suo nomine promittit: idem pro altero promittit. Fe.

Adquo pro quantum. Affran. promo. ut scire possis adquo te expedias loqui. Idem in pti uigno. Ni tamẽ amarẽ talẽ te merito patrẽ miratus essem adquo liceret. No.

Adrastus rex argiuorũ Talaonis ex Eurynomia natus. ita dictus secũdũ Platonem i cratylo q̃ rem thebanam non confeciſſet abasine & Δράω facio. Homerus. dicit Percosii filium fratrem Amphii. Tort.

Adræmon thoantis pater secundum. Home.

Adria mascu. gene. pro mari. Hora. li. iii. car. Duxi iquieti turbidus adriæ. Acron.

Adria urbs quæ mari nomẽ dedit. & i mascul. gene. p mari ponit. Inde adrianus. adriẽsis.

Adriaticum mare longissimus sinus est & a dextris intrantibus portuosus plurimum a sinistris autem non sic.

Adriaticus adriacus. T.

Adrumauit rumorem fecit: siue cõmurmuratus est: quod quidã a rumine parte gutturis dictum putant. Fe.

Ad se redire dicitur qui animum recipit & sedem mentis. Te. in an. sed sine paululum ad me edeam. Virgil. Victus ad se redit & hoc de corpore dixit. ad se autem redit q̃ amens esse desistit. Don.

Adserere manum est admouere: quo modo ea quoque in terram dimittuntur seri dicuntur. unde & seræ appellãtur q̃ pro foribus admotæ opponuntur defixæ postibus: quẽ admodũ ea quæ terræ inseruntur. Fe.

Adſæculo ꝓ adſæculū datiuus pro accuſatiuo Pla. ī trūculēto: qa tu ueſtimēto & cibo alie/nis rebus curas. M. Tul. de repu. li. iiii. Hæc nō mulieribus præfectus reponat qui apud græ. creari ſolet. Sed ſit cenſor q uiros do/ceat moderari uxoribus. Salu ī catelli. bel/lo. breui ſpatio legiones numero hominum expleuerat cū iiicio: cū amplius duobus mili tibus habuiſſet. Te. Facitis ita ut uobis pla/cet. Idē ī ādr. Interea mulier quædā adhic tri ennium ex andro cōmigrauit huic uiciniæ Var. de ui. pa. li. iiii. Tāto porro ĩuaſit cupidi tas bonorum præliiſque ut nihil cælū ruere dummodo magiſtratum adipiſcantur ex/optēt. No.

Aſſiduus dicitur qui in ea re. quam frequeu/ter agit quaſi conſedīſſe uideatur: Alii aſſi/duū locupletem. quaſi multorū aſſium di/ctum putant. Alii eum qui ſumptu proprio militabat ab aſſedendo uocatum exiſtima runt Fe.

Adſidelæ mēſæ uocantur ad quas ſedentes fla mines ſacra faciunt. Fe.

Adſipere & præſipere dicebant antiqui a ſapi/endo ſicut modo dicimus ab æquo iniquū a quærendo inquirere. Fe.

Adſciſcere eſt adiūgere uel adſumere. Fe.

Adſcripti dicebantur qui in colonias nomina dediſſent ut eſſent coloni. Fe.

Adſcripticii ueluti quidam ſcripti dicebantur qui ſupplendis legionibus adſcribebantur Hos etiam accenſos dicebant. ꝙ ad legionū cenſum eſſent adſcripti quidā uelatos: quia ueſtiti inermes ſequebantur exercitum. Nū nulli ferentarios: qui de fundis lapidibus præliaturi ea modo ferrent que in hoſtes iacerent. Alii rotarios ꝙ id genus hominum anteq̄ acies coirent in modum rorantis tem peſtatis dimicarent. F.

Adſum tria ſignificat. unum naturaliter: duo per quendam flexum & deriuationem. pri/mum ſignificat præſens ſum cum ablatiuo & in: ut in pauli pugna non affuerat. Cicer. Aut cum datiuo: ut idē in philippicis omni bus his pugnis Dolobella affuit. Secundum eſt fauere in iudicio. uel in præſidio eſſe. Quint. Dexterque ac uolens ſadſit. Tertium eſt aduenio: uel pæſēs ero: ut Vir. Huc ades o Galathea: ideſt huc ueni. Cic. qbus quidē canis tu etiā Brute præſto fuiſti & pro mu/rena. multis præſto fuit. & ad Herennium. hirundines æſtiuo tēpore præſto ſunt hoc uero ultimum pro compareo dici ſolet & præſento. Lau.

Adſummum & adſummam differunt. nam il/lud ad numerum refertur: ut Cice. pro Mi/lone. unus aut adſummum duo inuenti ſūt Ad ſummam uel ī ſummā. i. ſummatim. ut Quin. In ſumma nō recedo Ci. ad ſummam ne agam de ſingulis qd̄. Quīt. per aduerbiū ſemel profert ut denique ut ſemel finiam. i. in ſummam quod ſignificat irreuocabiliter quia quod ſemel tantum fit id non habet regreſſum. ut. Vir. Humum ſemel ore mo mordit. quod interdū dicit breuiter. quod idem Quint. Breuiter tamē lōge crudelitas explicanda ſcæuicia eſt. Lau.

Adtegrare uinum ī facrificiis augere. Integra/re enim & adtegrare minus factum eſt ī ſta/tum redigere. Fe.

Adteſtata dicebantur fulgura que iterato fie/bant. Feſtus.

Adtibernalis habitator continuæ tabernæ qa fuiſſe genus domicilii. antiquiſſimum Ro/manis teſtimonio ſunt exteræ gentes quæ adhuc tabulatis habitāt ædificiis: unde etiā tecta caſtrenſia q̄uis pellibus contegantur: tabernacula dicuntur. Fe.

Adtrictū & trictū ex græco deſcēdit quia illi ueſtē tritā τριβωνα appellant. Feſtus.

Adues addideris. Fe.

Adaucti populi ſunt gallici: quos cæſar in com mentariis ſcribit. dicuntur aūt gallicedoni.

Adua fluuius eſt in liguria. Stra.

Adualua eſt mons pars alpium adetuatios nō longe a fontibus rhodani: ex quo monte in ſeptentrione Rhenus excurrit ex alia parte fluit aduas ad interiorem galliam: lacum im plens larium. Stra.

Aduocaſſe pro prouocaſſe: Lucil. lib. xxix.

Amico hodie cum improbo audiuimus Luci/lio aduocaſſe. No.

Aduerto oculos mentemue: aliquo oculos mē temue conuerto.

Aduerſus oppoſitus oppoſito pectore atque obiecto.

Aduerſus terga oſtendens. ut Cice. Auerſus & aduerſus impudicus es. Lau.

Aduenire uenire. Cecilius in platio. ædepol ſe nectus & ſi nihil aliud mali apportes tecum cum aduenis unū id ſat eſt. No.

Aduenire incipere. Plau. in amphi. Quæſo ad/uenienti morbo in te. No.

Aduerſus præpoſitio & participiū eſſe poteſt ab eo quod eſt aduerto: & erga te aduerſum te: & penes te fuiſſe gratum. Do.

Aduentus proprie expectati neceſſariorūque dicitur. Teren. in eu. aduentum gratulātur

meum & hic ponit accusatiuū pro datiuo idest aduentui gratulantur.D.

Aduentus aduenti:ornatus ornati: tumultus tumulti:senatus senati:etiam apud ueteres dicebatur.

Aduenies p cū aduenissem.qa lingua latina deficit hac declinatōe.Vir.Ipse nemus linquēs patriū.i.e.i phor.offendi aduenies. Do.

Aduas fluuius est ex elia duella monte. diuersæ partis qua rhenus ad iteriorem galliam fluit intrans lacum larium iuxta comum: dehinc i padum fluit.

Aduersus aut trariuſ significat:aut qđ erga.F

Aduelitatio iactatio quædam uerborum figurata ab hastis uelitaribus.uelites dicūtur expediti milites quasi uolantes.Fe.

Aduersor tibi notum est. Aduersor te est quotiēs ab aliqua re quam detestamur uultum auertimus.Virg.dii talē terris auertite pestem.Auersari abominari & ex odio ultū auertere est.Lau.

Aduerbia in im interdum nihil differūt.ut priuatim priuate:separatim separate:q̄uis hæc posteriora reperiuntur idē properatim pro perāter:dissimulatim dissimulanter: uberi copiose.affatim abunde. raptim festināter. cursim currendo. differūt tamē hæc generaliter signat oia simul quæ sub genere sunt āplectēdo: gradatim uero p singula genera seu species quæ genera uocamus.Virgi.Generatim discite cultus.Sūmatim similiter p singulas sūmas.Itē generatim p unū genus ut Cice.ifinitū mihi uidetur id dicere i quo aliquid generatim quærit. Viritim per singula capita uirorum:uel de uno ut Curtius Siquis uiritim dimicare uellet. Nominati per nomina singulorum:de uno etiam ut Brutus nominatim Ciceronem inclamauit. Membratim per membra. Cesim per icisiones gladii. Punctī p punctiones ifixiones gladii:siue incidēdo & pūgēdo. Strictim stringendo singula uel certum aliquid Carptim hinc & hinc decerpendo.Tractim trahendo nō interrumpendo seriem.Certatim gregatim:turmatim:paulatim:p diuersa sui generis:domesticatim:uicatim: regionatim:oppidatim:municipati:prouinciatim per uaria sui generis.Lau.

Aduentare est proximū iam esse ueniendo.uētitare est frequenter uenire.Lau.

Aduena est quem græci προσηλυτον appellant.Festus.

Adiugare adiungere.Plau.i crise. mater est terra quæ parit corpus.anima mater adiugat uoluntatem.No.

Adulari est compositum ex accedendo & alludendo.Festus.

Adulter & adultera dicūtur.q̄ & ille ad alterā & hæc ad alterū se conferūt.Fe.

Adulterina signa dicūt alienis ānulis facta.F.

Adulatio proprie est blandimentum canum: quod & ad homines tractum est consuetudine.M.Tul.de offi.li.primo. Cauendū est ne assentatoribus patefaciamus aures: neue adulari nos sinamus. Actius in prometheo sublime uolant pennata cauda uestrum adulant saguinem.Nonius.

Adulteritionē pro adulterio:Laberius in primo.Quē siqs legere uoluerit ibi inuenerit & fidē nostrā sua diligētia adiuuabit. Nonius.

Adulteriū est quod in nuptā cōmittitur. Ser.

Adulteritas p adulterio Laberius etiā munus quod scriptitauit oppido quā uerba finxit prælicenter.nā & mendimoniū dicit & mechimonium & adulteritionem adulteritatē pro adulterio.& depuditauit pro stuprauit & abluuium pro diluuio. Aulus gellius.

Adulari a greco δουλος.i.seruus. nā seruile ē

Adultus ab adolesco passionem non significat est qui excreuit.Lau.

Adulteriū committitur in nupta propter partū ex altero conceptū compositio nomine. Stuprū uero in uirgine uiduaue cōmittitur uerū lege iulia hæc recte promiscue appellātur.Nā omne adulteriū est stuprū.non ecōtra quia ego ita sentio stuprū esse coitū lege uetitū. Quod duplex ē. unū est cū nupta uel cū puero uel cū cōsanguineis aut cū sanctimonialibus.q̄q̄ hæc duo posteriora potius appellemus incestū. alterū cum uis affertur: unde lex statuit pœnas stupratoribus masculorum.Laur.

Adumen fluuius.haud longe a Roma.

Adunguē ad perfectionem & pfecte.Horati.i. ser.Fōteius adunguē factus homo.

Aduncitas uncū. Cic.de natura de.partim unguium tenacitate arripiunt:partim aduncitate rostrorū.

Adunū nullo excepto.Vir.li.quinto. Iupiter omnipotens si nōdū exosus adunū.Ser.

Aduorsum cōtra significat. Te. in adel.neque seruulorū q̄sq̄ q aduorsum ierāt. plau.i asinaria:quæ illa præda est ibi aduorsū: atque electabo quicquid est.No.

Aduorsū rursū apud significat Titinnius i gemina. Mulier quædā aduorsū illū res suas cōquerit. Te.i an.Et id gratū fuisse aduorsū te habeo gratiā.Ennius in thelepho. Te/

ipsū hoc oportet ꝓfiteri & ꝓloq aduorsū illā mihi. Affranius. Excæpta de uita ac morte domini fabulauere aduorsū fratrē illius ac dominū suū. Plau i au. Ego ne ut te aduorsum mētiar mater mea. M. Tul. de finibus. Hec uero pietas aduorsum deos ne qua ista gratia debeatur sine expiatōe mature itelligi potest. No.

Aduorsem aduersarium hostem. F.

Aduocatus & patronus differunt. illud generalius nomen est. Nam qcunque alteri adest i causa officii gratia aduocatus appellat: etiam si nihil dicat neque agat: sed tantum paratus defēdere. ut Teren. Volo hic adesse nobis aduocatos i turba hac. patronus uero est: q causam agit accusati nō accusantis. ut Quinti. Accusator dat testē patronus ex eo refellit. ide accusator patronus ē: sed citra accusationē patronus dicit: ut idē. Attamē altricādi præstātia metuerūt nomē patronorū. Patronus etiā dicitur respectu liberti. Litigator uero dicitur cliēs qui est sub tutela alicuius & pene famulus: quales sūt libertini i patronū. patrocinari tā uerbo q̄ facto & ibecillioꝛē ꝓtegere: a quo fit patrociniū. La.

Aduocatos accipere debemus oēs omnino qui causis agēdis quoquo studio operātur: non tamen q ꝓ tactu nō affuturi causis accipe qd solēt aduocatorū numero erūt. Vlpia.

Ad uotū aliqd habere & ex sentētia: licet hoc uideatur rationis esse illud uero cuiusdā affectus. eiusdē tamē fere significatōis ueniūt: ut Quin. Habesne uxoꝛē ex animi tui sētētia. & alibi: & ad oē uotum fluente fortuna lasciuit ocium. Lau.

Aeea īsula Circes: q nūc circeus mons dicit.

Ae genitiui singularis i as faciebant. ut Liui. in odyssea. Idē nā diua monetas docuit filā. pluraliter dici debet paterfamiliaꝛ: paterfamilias in singulari consuetudo comprobauit quod iucundius erat qd pluralem numerū non recipit. sicut tribunus uel tribuniplæbis: præfectus uel prefecti alæ. Se.

Aduſa epiri flu. est a quibus dameas appellatū appolloniæ propinquus

Aeas flu. epiri dyrrachiū preterfluens ex macedonia.

Aeacus Iouis ex europa filius secundum Ser. secundum Senecam & Ouidi. ex ægina.

Aeacides ꝓ Achille patronomicū ab auo alius rex epiri Pyrri pater secundum Iusti. vii.

Aedes in plurali pro domo: & cum adiectione pro templo. In singulari etiam pro templo cum adiectione ut ædes Iouis ædes deorū. ædes sacras. Item pro tēmplo dicemus duas uel tres ædes sacras. pro domo uero binas ternasue ædes. Seru.

Aduſque & abusque magis consuetudine q̄ ratōne. ad enim accusatiuo coniūgit. nō præpositioni neque aduerbio: ut Plinius: Aduſque traiani imperatoris uenit ætatem.

Aediles currules qui ex patribus creati sella curili uehebant. Aediles plebis hoc munus habebant ludos instruere sua impensa: qui busue spectaculis fierent: & ut sua quisque ædilis factus impensa pro modo patrimonii ac dignitatis suæ celebrandos curaret. Item ut cloacæ publicæ & aquæ ductus cæteraque ædificia: lauta: munda: integraque & expedita seruarētur: Item quidqd uiciosum pro sincero: malū pro bono: fractum pro integro uenisset: ædilis edicto redhibeꝛ & mensuras & pondera iusta curabant: in æsculētis & poculētis uēdendis Quatuor ludis præerant megalensibus: q sunt magnis diis consecrati funebres: qui ad detinēdum populum sunt instituti dum pompa funeri decreta ad honorem primitii uiri plene instruit. Alii ludi minores ædilibus plebis erant addicti.

Aedilis initio dictus ē magistratus. quia ædiū nō tātū sacraꝛ sed ēt priuataꝛ curā gerebāt postea hoc nomē etiā ad magistratus trāsla tū est dictus. ē enī ædilis q̄ facilis ad eū plæbis aditus erat. Sed & ædilitas dicebatur ea dē dignitas sicut pōtificatus magistratus. Fe

Aedilis qui ædes sacras & priuatas procurarunt. Varro.

Aediles quoque a sacris ædibus dicti: qbus curandis præpositi erant. Lau.

Aediles duo ex plebe constituti sunt atque ita appellati qui ædibus præessent in qbus oia scita sua plæbs deferebat. pomp.

Aedis Varro scripsit i libro isagogio ad Pōpeiū Nō oēs ædes sacras tēpli esse: ac ne ædē qdē uestæ tēplū esse. Hora. tamē inquit. Ire deie ctū monumēta regis tēplaque uestæ. sed licētia poetica est. Ci. tamē de natura deorū ait. In liminibus prophanarum ædium ne sacras acciperemus.

Aedis domiciliū i ædito positū simplex atque unius aditus siue q̄ i ea euū degat qđ græce οἶκος uocatur. Itaque ædificare cū sit ꝓprie ædem facere: ponitur tamen katachristicos in omni genere constructionis. F.

Aeditimus latinū est sicut finitimus & legitimus. dicit nūc æditiuus cōiectitia usurpatōe Varro. Aeditimū magis q̄ æditiuū appellari

cẽſet·ſicut clauſtritimũ q clauſæ ianuæ pre/
eſt·ide ædituo·i.ædẽ tuor:& æditu̇étes· La.
Aedituus dicit q ædẽ ſeruat: quaſi ædis itimus
uel ab aede tuẽda dicit. Fuit enim olim ígẽti
honore·ut Virgi·viii·fiduſque ad limina cu
ſtos. Illic enim æpulabãtur & diuos colebãt
Cẽſus etiã oẽs illic ſeruabãtur. qd etiã Plau·
i aſinaria docet iducẽs ſaurena ſeruã atrien/
ſem in tota familia plurimũ poſſe.
Aedituus ædis tutor.i·curam gerẽs·Feſtus.
Aeditimus ædis intimus·Feſtus·
Aedituor.i.ædẽ tueor:Pom·ædituor q poſt q̃
ibi appareo:atque ædituor in tẽplo: neque
mortalis neque mortaliũ qcq̃ inferius é. N.
Aeditui appellati ſunt ab ædibus ſacris quas
tuentur.Lau.
Aeditus·i·altus & fortis Hora. primo ſer. Vi/
ribus æditior cedebat ut i grege taurus.un/
de dicit ædes æditũ pro loco alto dicemus·
Aedificare magis ad domũ hominũ ſpectat q̃
deoꝝ.Interdũ ad naues:ut Cice·Qui cũ ma
ximas ædificaſſet iſtruxiſſetque claſſes·Spe
ctat etiã ad eũ cui domus ædificat ut idem·
Ci·Qui cũ edificaſſet in palatio plenam di
gnitatis domum· Lau·
Aedificare cum ſit ꝓprie ædem facere·ponit
tamẽ in omni genere conſtructionis·F.
Aedificii appellatione aut ſupficiem ſignifica/
mus aut ſolum quandoque cui edificium
ſuperpoſitum eſt·Tul·
Aedis ꝓ noiatio ſingulari·Var.de·vi.pa.li.pri/
mo.Hæc ædis q̃ núc é multis ánis q ꝓ facta ſit
in quae omnia regis temporibus· No·
Aedificandi manifeſta ſignificatio eſt.
Aes alienũ quod aliis debemus:ſuũ quod alii
nobis debent·Ser.
Aes quære in littera·E·
Aeſculus in littera·E.
Aedificia qdẽ urbana prædia appellamus cæ/
terum etiã ſi i uilla ædificia ſint aeq̃ ſeruitu/
tes urbanoꝝ praedioꝝ cõſtitui poſſũt·Ideo
aũt hae ſeruitutes praedioꝝ appellãtur quo
niã ſine prædiis cõſtitui nõ poſſũt·Nemo n·
ſeruitutẽ poteſt acqrere uel urbani uel ruſti
ci praedii niſi qui habet predium:nec quiſq̃
deberet niſi qui habet praedium.Vlpi·
Aedium appellatione omnes ſpecies aedificii
continentur. Pau·
Aedonus mons thraciae ſecundũ Hero.Luca.
aedon dixit.aedonis ogigio.Tor·
Ae ſyllabam antiqui graeca conſuetudine per
ai ſcribebant·ut aulai muſai·Fe.
Aegae urbs macedoniae a capris dicta a carano
quodam·Tor.
Aegeus Atheniẽſis rex pater Theſei quẽ ex Ae
thra filia pictei regis troexeni ſuſcaepit:In/
de ex Medea medũ:q i mare ſe præcipitauit
cui nomẽ dedit·Inde aegides Theſeus.Tor·
Aegaeũ mare ab Aegeo·alias a ſcopulo iter te/
nedũ & chiũ capræ effigiẽ reddentẽ.Tor.
Aegeon gigas quidam:terrigena iterprætatus
cœlicolae briaria uocãt.Tor·
Aegeptinos aetiopes·Fe·
Aegeũ mare appellat q̃ crebrae i eo ſũt iſulae
ut ꝓcul aſpiciẽtibus ſpẽs capraꝝ uideant·ſi
ue q̃ i eo aege amazonũ regia ꝓierit.ſiue q̃ i
eo Aegeus Theſei pater praecipitauit ſe. Fe·
Aegrum ex graeco ἀιαξω·a qbuſdã putat a uo
ce doloris appellari quod eſt αι αι·Feſ·
Aegeria nympha aricini nemoris uxor numae
pompilii ob cuius mortẽ flendo in fontem
uerſa eſt ſecundum Ouid.xv.Tor.
Aegialus litus·ita & achaia primũ dicta é ſecũ
dum Pli.propter urbes in litore diſpoſitas·
Aegialia adraſti filia uxor Diomedis ſcdm.Ho
Aegina aſopi regis Boetiæ filia iſpẽ ignis a loue
grauida facta. Inde natus eacus & rhadamã
thus unde enopia inſula ægina dicta eſt·T·
Aegira urbs argiuoꝝ.uel ſecundum·Plinium
litoralis achaiae·Tor·
Aegyptus appellata eſt atria olim· poſtea ab·
Aegypto danai fratre·Strabo·
Aegyptus regio aphrice·Tor·
Aegis clypeus Mineruae.Hora·li.car·centro
ſonantem palladis aegida·
Aegis munimẽtũ pectoris aereũ cũ gorgonis
capite.& i pectore numinis ægis hoꝛis lorica
dicit ſcdm Ser.viii.& a capra dicit:qa de co
rio eius fiebat.& ideo minerua habere gor/
gon i pectore dicit qa prudẽtia ſua quaſi ali/
os ſaxeos reddit·
Agiræſſa urbs in æolia aſiæ·
Aegiſthus thieſtis filius ex pelopeia filia: cum
qua rẽ habuit monitus oraculo ex ea naſci/
turꝝ q ſe ulciſceret. Interfecit enim atreũ &
agamẽnonẽ·is expoſitus a matre ob pudo/
rẽ a capris nutritus nomẽ accæpit Aegeſtus
Aegos fluuius thraciae i quẽ ſaxũ d ſole cecidit
ad hec hoſtia lyſander athemenſiũ claſſem
cæpit. unde in ſeruitutẽ redacti ſunt·
Aegon paſtor· Tor·
Aegoceros capricornus·Tort·
Aegos fluuius é i cherſoneſſo naufragio acti/
cæ claſſis inſignis: cui proximus ſextos eſt
abido oppoſito.
Aegle nimpha ſolis ex neærea filia· To.
Aegloga· Tortelius.
Aegrippa q pedibus ante emiſſis naſcebãtur q

partus difficillimus ægerrimusque habet. Aegrippae appellati. Cuius piculi uitãdi causa aræ statuæ cũstitutæ sũt Romæ duabus carmẽtis: quaꝝ postuerta una nominata est prosa altera arecti peruersique partus potestate & nomine. Au. gel.

Aegritudo molestiã sollicitudinẽ angorẽ ꝓpter sollicitudinẽ corporũ ægrototũ ægritudinẽ nominauerunt. Ci. T.

Aegritudo ẽ animi aduersante ratione contractio. Ci. tusc.

Aegritudo est opinio recens mali præsentis in quo demitti cõtrahíque animo rectum esse uidetur. Ci. tusc.

Aegritudini subiiciũtur. iuidentia aemulatio obtrectatio misericordia angor luctus mœror erũna dolor lamẽtatio sollicitudo molestia afflictatio desperatio. Ci. tusculanarũ.

Aegrotatio ut aegrotatio in corpore sit. aegritudo in animo. Ci. tusculanarũ.

Aegrotatio qđ aũt in corpore ẽ morbus aegrotatio. & uitiũ sic in animo appellare morbũ totius corporis corruptionem.

Aegrotationẽ morbũ cũ imbecillitate uitium cũ parte corporis se interesse dissident: ex q̃ prauitas mẽbroꝝ distortio deformitas. Ci.

Aelia urbs calabriae. unde aelianus. Tortelius.

Aello diuisis syllabis una ex harpiis. Tortelius

Aelcus in marmoribus reperitur. Tortelius.

Aelius hadrianus. Tortelius:

Aemidum timidum. Festus.

Aemiliã gentẽ appellatã dicũt a mamerco Pythagorae philosophi filio: cui ꝓpter unicã humanitatẽ cognomẽ fuerit emilios. alii q̃ ab ascãio q habuerit filios iuliũ & emiliõ. F.

Aemilius apud græcos aspiratur & ab aema dicitur. apud nostros siue aspiratione. F.

Aemilianus nec miꝝ si ex cognominibus nata sũt nomina: cũ cõtra cognomina ex ꝓpriis sint tracta noibus: ut ab æmilio æmilianus. & a Seruio seruianus.

Aemulatio imitatio uirtutis accipitur & prouicio & est ægritudo si eo quod cõcupierit alius ponatur ipse careat. Ci.

Aemilas antiqui & euiternus dicebãt ut Varro in pseudulo: Per æuiternam hominum domũ tellurẽ prope gradior. Pri.

Aenius mõs thraciæ maximus a rege unde tres fluuii alas auras & tibisus in istum cadunt secundum. He.

Aemulum uas ex ære paruum. Fe.

Aemulus est iuidus. Virg. li. v. Aemula nec dũ tẽporibus geminis gaudebat sparsa senectus & li. vi. aemulus excaeptũ triton. Non.

Aemulus est sectator uel imitator. Mar. Tul. ꝓ M. marcello illo aemulo atque incitatore studioꝝ meoꝝ ac laboꝝ: Salustius histo. li. tertio. Sed põpeius sermone sautoꝝ similem se fore credẽs Alexãdro regi: facta cõsultaque eius quidẽ aemulatus erat. Vir. li. x. Spẽque meã patriae quae nũc subit aemula laudi. N.

Aemulus similitudinẽ uitæ uel istituti sequẽs. M. T. de repu. libro primo. qua ẽni iudicat iste optimus doctrina artibus studiis audio quando. No.

Aenariam appellauere locũ ubi aeneas classem a troia ueniens appulit. Fe.

Aenaria ĩ sula ĩsinu puteolano. dicta a statione nauiũ aeneae. Tor.

Aeneatores cornicíes dicũt. i. cornu canẽtes. F

Aeneas patronymicũ contra regulam aenides & æneis.

Aenea urbs ab aenea prope mygdoniã. Tort.

Aeneſi dicti sunt comites aeneae. Fest.

Aeneolo qđ ex graeco fit dicimus aenulũ uas est ex aere paruum. Fe.

Aeneum pro forti impugnabili. Hor. lib. car. Diductosque iugo cogit aeneo. Acron.

Aenidos urbs est cariæ. Porphyrion.

Aenigma obscuta allegoria. Tortelius.

Aenobarbus proprium nomen. Tortelius.

Aenus loci nomen. Tortelius.

Aeolus iouis filius ex aceſta hippotis troiãi filia. unde hippotades qui apud siciliã nouẽ ĩsulaꝝ dominus ex nebulis uẽtos prædicẽs creditus ẽ habere eos ĩ potestate. Plinius dicit inuenisse uẽtoꝝ rationẽ. habuit uxorẽ le prata ex lestrygonibus: & ex ea. xii. filios. T.

Aeoliæ nouẽ insulæ post frœtũ siculum a rege aeolo hippote filio suo quæque nomine appellata. æolus rex insulaꝝ fuit: ex quaꝝ nebulis & fumo uulcaniæ insulæ prædicẽs flagra uentoꝝ futura ab ĩperitis uisum est ut loca concaua plena sint uentis

Aeoliæ insulæ ĩ frœto siculo: ab æolio rege dictæ: quæ & uulcaniæ. septẽ sunt. lipare a rege ãte æoliũ hiera dicta: quia uulcano maxime sacra. strongyle æoli domus minime angulosa. q̃ στρογγυλη rotũdũ indicat. didyme. eriphysa. phœnicusa. ꝓchyta & euony

Aelia regio in asia iter mysiã & ioniã ꝓmon.

Aeolia æoli filia ex lepatra coniuge. Tortelius

Aeon nos interposita u aeuũ dicimus. Torre.

Aepytus nobilis arcas inter graecos in obsidione troiana. Tortelius

Aepia penultima longa. urbs in argo propinqua pylo.

Aepy nomen oppidi. Statius in quarto thebaidos. & Boecius in topica Ciceronis.

Aepy urbs nestoris in montibus bene muni-

ta secun ꝺum homerum. Tor.
Aepolus caprarius: & æpoliū caprarꝫ grex. T.
Aequalis notū ē. sæpe tamē accipiť ꝑ coetaneo siue coeuo. ut Ci. Nec cū æq̄libus solū: q pauci admodū restāt. æq̄libus idē ē q æq̄lis ī priore significato. ut idē Cice. & uox reducitur in sonū quend: m æquabilē atque constantem. La.
Aequales rursus æquſ. Vir. li. x. Necnon æuantem phrigium paridisque minanta æqualē Lucil. saty. li. v. Ventū unū cecidisse a mense senē tyresiā æq̄lē cōstat. Affra. ī priuigno Noui amicū atque æq̄lē meū. Vir. lib. v. astillū fidi æq̄les. Te. ī eu. Patris cognatum atque æq̄lē archimeniden nostin. M. Tul. de of. li. iii. Scipionem. M. filiū eū: q primo africanus appellatus sit dicere solitū scripsit Catoni qui fuit fere eius æq̄lis. & de senectu. Ego uero propter sermonis delectationem tempestiuis quo que cōuiuiis delector: nec cū æq̄libus solū q pauci admodū restāt: ed cum uestra etiam ætate. No.
Aequare puri affectu ferre. ut Hora. in li. car. Nondum minima corporis æquare.
Aequare estcū æquitate diuidere. Vir. æne. li. primo. Operūque laborem partibus æquabat iustis. No.
Aequare continuare. Vir. li. ix. Fœlix si protinus illum æquasset nocti ludum. No.
Aequales sūt similes & ex æquo. Affranius in uopisco: & qd te nūquā parasytū uel amicū æqualē atque hospitē quotidianum. No.
Aeqdiale apd antiquos dictū est qd nunc dicit equinoctiale qa nox diei potius q̄ dies nocti adnumerari debeat: Græci quoque ī hoc cōsentiūt ἰσημερίαν. i. æquidiale dicentes. F.
Aequalis ætate. potissimus dignitate. Teren. ī an. Quem nūc meorum æqualiū potissimū uocabo ad cænam. D.
Aequanimitas fauor & propicius animus. Te. in adel. Facite equanimitas poetæ ad scri bēdum augeat industriam. D.
Aeque ideſt tam. Vir. in secūdo georgi. Negāt alios æque serpentibus agros dulcem ferre cibum. Ser. in. ar.
Aequor ab æquo ideſt plane. Ci. acha. libro ii uocabulū accipisse confirmat quod tam plane uideť q̄ mare æquum & æquor illud poete uocant. No.
Aequor cum de pelago cum de campis dicitur Vir. primo geor. At. prius ignotum ferro q̄ scindimus æquor. & alibi. tellus quoque & æquora ponti. Ser.
Aequor ꝑ terra ab æq̄litate dicitur. Vir. i. geAt prius ignotū ferro q̄ scidius æquor. Ser.
Aequor mare appellatū: quod æquatū cū commotum a uento non est. Varr.
Aeqlaneum ex toto dimidiū significat. dictū a lauatione lanæ q̄ dicitur æquilaneo redire cum dimidium decidit sordibus. Fe.
Aequiter ꝑ æque. Pacu. in athalāte. Cōstare ac diis feras sensionem ptem dat cursum æquiter. Liuius egisto. nā ut pgam accensa & prædā percipes æquiter partita est. No.
Aequor campus. Vir. libro xii. Ille æquore aperto ante nothos zephirūque uolant. No.
Aquor mare. Vir. li. primo æneid. Et uastas aperit syrtes & temperat æquor. Nonius.
Aequor flu. Vir. li. ix. Viridique secant Placido aequore siluas. No.
Aequū. Hora. ín li. car. æquā meméto rebus in omnibus seruare mētem ideſt æqualem & imutabilē. i. moderatiōis ꝓpositū. Acrō.
Aerariū est repositorium aeris ideſt nūmorū similiūque regē precioſagē atque opū. Lau.
Aerarii tribuni a tribuēdo Aerarium sane ropo. in æde Saturni habuit. Fe.
Aerea numeri nota. Luc. li. xxix. Hec ē ratio ꝑuersa aerea numeri & subducta īprobe. No.
Aera æthera accusatiuū i a tātū dicimus. foc.
Aer altitudo. Vir. li. ii. Vbi aere uicere sūmū arboris haud ullo iactu potuere sagittæ. N.
Aer ē sonus. Var. ī anda. Aīa ut cōclusa i uesica quādo ē āte ligata si pculeris aera reddet. N.
Aer ꝑ altitudine ponit. Vir. li. viii. Quales aereæ liquentia flumina circum. Ser.
Aer ē mediū spatiū qd iter cœlū & terrā ē. Vir. li. v. Aera dimouit tenebrosum & dispulit umbras. No.
Aere graui ideſt maius sicut argētum graue.
Aeresis secta a græco. Tor.
Aeria urbs ē ī gallia trāsalpina teste Artemidoro: qa ī sublimi ē ædificata cacumine. Est aūt sita ī medio spatio iter sulgā fluuiū & rhodanū. trāsitus uero aeriæ durior ē. & nemorosas locos habet āgustias: quo ī loco isara & rhodānus ad cēmēnū mōtē cōfluūt. Str.
Aeris graue pōdus. v. & xx. asses erāt. A. g.
Aeribus pluraliter ab ære ideſt æramento Cato dixit. Festus.
Aerificū dictū q̄ sit ex ære Varro in γνῶθι σεαυτόν nihil sunt musæ. quia politis aerificae duxi. No.
Aerosam appelauere antiqui īsulā Cyprum: q̄ in ea plurimum. aeris nascitur. Fe.
Aerum utensilia ampliora. Fe.
Aerumales Plautus dicit furculas q̄bus religatas sarcinas uiatores gerebāt: quaꝫ usū qa.

C. marius rettulit mulimariã postea appellabãt. Itaque ærumnæ labores onerosos significãt: siue a græco sermone dicantur. nam αἴρειν latine tollerare dicitur. F.

Aerumna est ægritudo laboriosa. Ci. in. tu.

Aeruscare æra undique. i. pecunias colligere. F.

Aescapus bucolionis maximi filius Laumedontis filius secũdũ Home. & flu. troianus.

Aesagius mons i hymnis secundũ Home.

Aesarius fluuius apud Teocritum: quẽ alii i Sicilia: alii prope crotonã dicunt.

Aes alienum est quod nos alii debemus: suũ est quod alii nobis debẽt. Vlp.

Aesus flu. est i piceno ex appẽnino fluẽs i adriaticũ cadit haud longe a senegalia ciuitate.

Aesymus urbs thraciæ. unde. Priamus crasti anirã duxit uxorẽ. ex q̃ gẽuit gorgityanã. T.

Aesymnus græcorũ princeps ab Hec. iterfectus.

Aesopus phrygius fabulator.

Aelius istrio q ducẽties sextertia reliquit. T.

Aeschynes athenien sis philosophus: Socratis auditor. & octo fuerũt hoc noie scdm Laer.

Aeschylus tragicus. Tor.

Aesculapius Apollinis & Coronidis filius epidauri moratus: synosuris sepultus.

Aestatẽ icipere sic peritiores ita tradiderũt ab æqnoctio uernali. & finiri æqnoctio autũna li. & ita sen is mensibus æstas diuidit atque hyems. Vlp.

Aestimo differt ab existimo nã prius rẽ æstimamus: deide q̃lis sit existimamus. æstiare enĩ est cõsiderare. existimare uero ẽ iudicare. ut Quitil. Suo cuiusque aio dedit æstimandũ. Cicero. i uerrinis Expẽdite hæc æstimate. unde dictũ est æstimare ꝓ taxare ab æs æris & τιμᾶν græce qd ẽ appreciari latie. Laurẽ.

Aestimo ab es & τιμῶ appcio & ꝓ cõsiderare existio iudicare: sicut cogito & excogito. T.

Aestimata pœna ab antiquis dicta ab ære qa eã æstimauerũt ære. ouẽ discussis: bouẽ cẽtussis. hoc est decẽ uel centũ assibus. Fe.

Aestimias æstimationibus. Fe.

Aestus solis æstiui tẽporibus flagrãtia. Vir. geli. iii. Aestibus i mediis umbrosam exqrere uallem. No.

Aeste pro æs. Pacu. este forte ex arido. No.

Aes a quo assem tenẽtes & ærea & ænea libra & mille æris ligasse. q̃re qd abtressis usque ad ducẽtesses numeri: eiusmodi habẽt similitudinẽ dupõdius quod dissimilis est ut debuit dissimilẽ habuit rationẽ. Sicæs quoniã simplex ac pricipiũ ac unũ significat & multitudinis habet numeꝝ ifinitũ: dicimus enĩ asses quos cum finimus: dicimus dupõdiũ. & tressis. V.

Aesculus arbor glãdifera quæ licet ab esu dicta sit: tamẽ æ diphtõgo scribitur. S.

Aestus marini ipetus uel cõmotiões. Lucil. li. iiii. Frigus & a pluuiis calor a sole æstus: ab undis æquoreus. Plau. i asinaria Quo magis te i altũ capessus tã æstus te i portũ refert. Virgil. fũdoque exæstuat imo. No.

Aestuaria per quæ mare uicissim tum accedit tum recedit. Tor.

Atelia isula i ligustico pelago scdm Ptolemæũ.

Aether creditus a cleãte & marimone physicis sũmus deus. unde Vir. Tũ pater oĩpotẽs fœcũdis imbribus æther pronapides pœta de morgogonis ex chao gẽitũ dicit & cũ eo igneita suspiria unde nostri ꝓ igne posuerũt. Aristoteles ꝓ cœlo ab αἰεὶ q̃ est semp & θεῖν curat & uoluat. Ci. æthera dicit gẽuisse primũ Iouem & cœlum Inde aethera fulgor aetheris & etiam mater Thesei alia pirthei filia comes helenæ.

Aethica p h scribit secũdũ Apul. grãmaticum. quod i pluribus ita utimur ut ostẽdat e lõgũ & ne ueiat ab esus sed ethos: caeta scæna

Aethiopiæ duae sũt. una circa ortũ solis Altera circa occasũ i mauritania. de q̃ Virgilius. Vltimus aethiopũ locus. & dicitur a colore populorum quos solis uicinitas terret Αἴθω graece comburo.

Aethiopes mauritaniæ accolae i occasũ spectãtes lothophagi uocãtur lothi cibũ carpẽtes gramẽ ac radices. ꝓtendũtur enĩ ad loca usque cyreneorũ iter quos est oppidũ grama circa occiduos mõtes loca arenosa i medio ad oriẽtalẽ uero plagã deserta. cuius situs ab occiduo atlantis mõtes ab oriente usque ad aegyptũ fines extẽdũtur a meridie oceão: a septẽtrione nilo flumine clauditur: plures habens gentes diuerso uultu & monstruosa specie horribiles.

Aethiops uulcani filius: unde æthiopia ab αἴθω idest cremo.

Aethõ equus hectoris ab αἰεὶ semp & θέω curro ab αἴλω. i. ardeo & ẽ pallãtis equus.

Aethra splendor ætheris. Vir. iii. æn. Nam neque erãt astrorũ ignes neque lucidus ethra sidera polus: & Liuius. fax occidit oceanum que rubea tractĩ obruit æthra: & ẽ græcũ. S

Aethra. Hora. i li. car. Aluus ut obscuro deterget nubila æthra sæpe nothus. i. aera facit. quẽ graeci æthran appellant. Acron.

Aetas Hor. li. car. Ac nõ ter æuo. i. nestor qui

nonaginta ānis: hoc ẽ tribus ætatibus uixiſſe firmat & ante triginta ānos ponebant.

Aetate ꝑ longinquo tẽpore ut Luci. Vt multos mẽſeſque dieſque nõ tamẽ ætatẽ ſic ergo dixit ætate: ideſt die & ꝑlixo tempore.

Aetates oẽs Varro ſic diuidit. Infantiã: pueritiam: adoleſcentiã: iuuẽtutẽ: ſenectutẽ: quaꝝ ſingulæ trifariã diuidunt: uti ſenectus pria uiridis præceps. unde Sal. Mitridates extrema pueritia regnũ ingreſſus. Et Vir. ſed cruda deo uiridiſque ſenectus. S.

Aetas pro modo ꝑ trigita ānis ꝑ centũ dicit. Vir. Ac tribus exactis ubi quarta acceſſerit ætas. Cic. in Catone maiore. ꝑ ánis trigita tertiã. n. hoĩum ætatẽ iã uiuebat. Ser.

Aethra quod dixit Vir. neque lucidus æthra ſidera polus. Ennius prior dixerat in. xvi. Interea pax occidit oceanũque rubra tracti obruit æthra: & illius in theutrãtem flammeamque æthram ante fœcundam ferri facem Macro. de ſat.

Aetate poſitũ pro ſaeculo ac diu. Plau. in aſi. adeo ut ætate ambo ambobus ſint obnoxii Idem in eadem: ætatem uelim ſeruire libanum qui conueniam modo. Noni.

Aeticus apollonie locus eſt.

Aethimologia cauſæ redditio.

Aetolia regio cõtigua acarnaniae phocidique & locris corinthi ſinu a peleponneſo diuiſa ab ætolo Maris filia dicta: cuius ciuitates: calidon: olenos: pleuron: ſecũdum Homerum. Inde aetolus.

Aeternate. Var. reꝝ humanaꝝ lib. ſecũdo: litteris ac laudibus aeternare. Noni.

Aetna mons ſiciliae ardens. Inde ætneus. T.

Aeuolant auolant. Feſt.

Aeuꝝ dictum ab q̃ flatus eius ab oriẽte ſit hyemali. Fe.

Aeuum aliud ẽ lõgũ: aliud ꝑpetuũ: neque dii longeui appellant: ſed immortales.

Afas fluuius eſt moloſorum: in ſinum cadens ambrachium.

Affari tẽpla dicunt ab auguribus: affatus qui i his fines ſunt. Au. gel.

Affari nõ ſolũ reſpõdere uel fabulare: ſed etiã rogare poſitũ. Vir. æne. iiii. Oro atque hoſtem ſupplex affare ſupbũ. No.

Affatim dictũ a copia fatendi ſiue abundãter. Liuius affatim edi. bibi: luſi. Ter. affatim dixit pro eo qđ ẽ ad laſſitudinem. Feſt.

Affectus ẽ pars animae qualitatis q̃quid animi i aĩa eſt præter partem illam memoriae: Ratio aũt non eſt affectus: & rurſus quicq̃d non eſt affectus eſt ratio.

Affecta fœmina uel i bonam partẽ dicit uelut honorata: uel in malã quaſi ad extremum periculum adducta Feſtus.

Affecto incedo. Vir. li. iiii. geor. uiãque affectat olympo: & Te. Nam diſciplina ẽ hiſcẽ numerarier ãcillas q̃ ad domias affectãt uiã. Se

Affectare ꝑnũ aĩum ad faciẽdũ habere. Feſtus.

Affectare afficere. Plau. in bachi. q̃bus partẽ & me teque amicos oẽs affectas tuos.

Affecto ab effectus deductum quo utitur. Cic. ad Herẽnũ: Nõ tã affectãda q̃ ſupiores: ſed tamen adhibẽda nonnunq̃. Eſt aũt affectare affectu conatuque æmulãdi alterius uirtutẽ quã aſſeq̃ neq̃at refragãte natura. ita ut turpe ſit ac dforme ſic auide aemulari. Lau

Affectus laſſus poſſeſſuſque morbo qđ ẽ affici unde affectus dicunt ꝑ quos afficimur. Te. in ecy. Quonã modo philomena mea nũc te offendã affectã. Noni. Mar.

Affectos ſauorinus philoſophus mihi dicebat non cofectos eſſe amicos: ſed affectos. in q̃ re uerbo uſus ẽ nõ uulgaris ſignificationis. affecta. n. utitur. M. Ci. & ueteres elegãtiſſime uſi ſunt: ea ſic dicebantur quae non ad finẽ ipũm: ſed proxime finem progreſſa deductaue. Au. gel.

Affectio eſt animi & corporis ex tpe aliqua de cauſa mutatio: ut laeticia. cupiditas: Cice. in tuſcu. inquit: uoluntatẽ hoĩs affecti ad uirtutem atque ipſam uirtutẽ animi appellari affectionẽ ait q̃dã nõ ẽ affectus: q̃ graece dicitur παθος qđ ipſe Cicero. iterꝑtatur ꝑturbationẽ: malẽs dicere q̃ morbũ quo noĩe ſæpiſſime utitur. Quint. uero non ꝑturbationẽ: ſed affectũ noĩat. Sic Seneca. Plinius Rutilius & alii multi. Ait enĩ Quĩtil. qđ graeci uocant παθος: nos uertentes & recte & ꝓprie affectũ dicimus: Affectio igit q̃tum ego ſentio: ut noſtrates philoſophi cõuertunt i latinũ: diſpoſitio ẽ. Hoc quoque ſentit Cice. Affectus aũt ẽ illa pars aĩae quæ ere gione rationis ẽ. Quicqd. n. i aĩa praeter partẽ illã memoriae ratio nõ eſt affectus eſt. & rurſus q̃cqd nõ affectus ratio.

Affines ſunt uiri & uxoris cognati: dicti ab eo q̃ duae cognatiões quae diuerſae iter ſe fũt. ꝑ nuptias copulant: & ab altera ad alterius cognationis finẽ accedit: nãque cõiungẽdæ affinitatis cauſa fit ex nuptiis. Nomina uero eorum haec ſunt. Socer. Socrus. Gener. Nurus. Victricus. Nouerca. Priuignus. Priuigna. Gradus uero affinitatis nulli ſũt & q dẽ uiri pr uxoriſque ſocer mater aũt eoꝝ ſocrus appellat. filii ãt uxor nurus. filiæ aũt uir

gener appellatur. uxor liberis ex alia uxore natis nouerca dicitur: matris uir ex alio uiro natis uictricus appellatur: eoꝝque uterque natos aliunde priuignos priuignasque uocant potest etiã sic diffiniri. Socer ẽ uxoris mæ pater: ego illius sum gener: socer magnus dicit uxoris meæ auus. ego sum illius ꝑgener: & retro pater meus uxoris meæ socer est. hæc illi nurus: & auus meus socer magnus est: illa illi pronurus. Item prosocrus mihi uxoris meæ auia est: ego illius sũ ꝑgener: & retro mater mea uxoris meæ socrus est. illa huic nurus: & auia mea socrus magna est: uxor mea illi ꝑnurus est. priuignus ẽ uxoris meæ filius ex alio uiro natus: ego illius uictricus: & contrariũ uxor mea liberis quos ex alia uxore habeo nouerca dicit. Liberi mei illi priuigni. uiri frater ẽ leuir. uiri soror glos dicitur duoꝝ fratrũ uxores lanitrices dicunt: apd græcos quos uno uersu idẽ Homerus significat. Hos itaque iter se: quia affinitatis causa parentũ liberorũque loca habent: i matrimonio copulari nephas est. Modestinus de gradi. & affi.

Affici malis tantum cõsuetudo præsumpsit ut cum sit positum & bonis. Mar. T. de offi. li. primo: siquo aliquo honore aut iperio affectos obseruasse & colere debemus. Varro in eumad. Coronã ex auro & gẽmis fulgentẽ gerit luce locũ afficiemus. Varro.

Affore cõpositum a fore cæteraque cõposita fere nuda ponunt sine noie & sine participio. ut Vir. affore cernetis. Statius tamen ꝑ præsenti posuit: sensu manifesto numine ductos affore. inde affuturus. defore. Cice. utitur cõtra Rullum: ueꝝ arbitrabant nõ defore q illam restitueret. Confore & prosore apd comicos. Hora. quoque. Quæ nocuere sequar fugiam quae profore credam ideſt profutura esse. Laurent.

Affrodigium. i. ueneris promontorium: i confinibus minoris gallici sinus. Stra.

Africa incipit a finibus aegypti: pergens iuxta meridiem per aethiopiam usque ad atlanticum montem a septẽtrionali uero mediterrano mari coniũcta clauditur. & in gaditaneo fœto finitur.

Africũ mare est ab Africa prouincia cuius alluit littora denominatum: ꝙ aũt incipit a ꝓmõtorio methagono: qd mũdi & maris ẽ finis: & in orietem tendens non ante finẽ facit q̃ ad oras usque perueniat philenoꝝ: & in eo sinus aliqui & ꝓmõtoria memoratu digna. Est aũt sardo siculo lonioque mari conterminum. Buccaius.

Afroditõ Aristophanes uenerẽ appellat. M.

Afrodite. Saturnũ aũt abscidisse Celii patris pudẽda: quibus in mare proiectis i uenerẽ ꝑcreatum: q̃ ἀπὸ τοῦ ἀφροῦ. i. a spuma unde coaluit afrodite nomen accæpit: ex quo etiã intelligi uolunt cũ chaos esset tempora non fuisse: siqdem tempus est certa dimensio quae ex cœli conuersione colligit tẽpus cœpit: unde ab ipso natũ putatur cũ semiaoium reꝝ post gignendaꝝ de cœlo fluerẽt: & elementa uniuersa quae mundo plenitudinẽ facerẽt ex illis seminibus fũdant: unde mundus omnibus suis partibus mẽbrisque perfectus est. Certo iam tẽpore finis factus ẽ procedendi de cœlo semina ad elementorũ cõceptionẽ: qppe quae iam pleno fuerãt ꝑcreata: aialium uero aeternam ꝑpaginem ad uenerem generanda facultas ex humore trãslata est ut ꝑ coitũ maris fœmineque cũcta deinceps generent. Macrob.

Afrodosius fluuius in pyrea ẽ. reddens steriles mulieres. Boccatius.

Agamemnon atrei ex merope filius. Rex myrenarum. Tortelius.

Aganippe fons ẽ musaꝝ i mõte parnaso luue. in tertio. cum desertis aganippes.

Aganippe fons est in aonia musis sacer: quasi ualde ab equo formatus. Tor.

Agapenor anoei filius praefectus classis agamemnonis. Tor.

Agara ẽ ciuitas sup tauri fluuio sita: a massiliẽsibus aedificata in gallia transalpina. Ser.

Agasices lacedaemonioꝝ rex. Plutarc.

Agasones equos agentes. i. minantes. Fe.

Agasthẽneus augei ex emea filius. pater Polixeni ex aelide.

Agastrophus peonis filius a Diomede in troiano bello interfectus. Tor.

Agatharchides historicus samius: de quo plutarchus i historia persica. Torte.

Agathirsi thyracũ populi scythiae hero uocatus a filio hemilii: agathirso colora ceruleo picti & digniores magis tigũt scdm põ. T

Agathocles siciliae tyrãnus patre Figulo. alius philosophus de agricultura scripsit secundum Varronem. Tor.

Agauni populi septentrionales: quos Homerus in. xiii. innocentissimos uocat. Tort.

Agea uia i naui dicta ꝙ i ea maxime res quaequelagi solẽt. Fest.

Age singularem numerũ desiderat: Agite pluralem. Agedum utrunque. ut Quint.

Agedũ si uidetur extra portas prospicite: &

Propertius: nos agedum. Laurent.

Age & agite & loco uerbi & loco aduerbii: po nunc. similiter apud græcos. Pri.

Agedū significat modo: age enim est adhortā tis sermo. Festus.

Agellina tusciæ ciuitas est a conditore appella ta cui aliud iditum ē nomen Ceretum. Ser.

Agellina urbs quōdā dicebaf: quæ nunc Cere dicitur: uel a cōditore appellata: deinde Ce re a Romanis dicta: qbus nomen ciuitatis ī terrogātibus χαίρε responsum: a græcis Ce re nomen inditū est. Seruius.

Agellina urbs ī tuscia a cōditore lydo: quæ de inde Cerete dicta est. Tor.

Agendi faciēdi & gerendi differentia: uide ī. v. ora. Varro.

Agenor rex phœnicū Beli filius. alius Anteno ris filius secūdum Homerum. Torte.

Agera calabryæ est fluuius haud longe a frœ to siculo.

Ager est cum circumiectum ipsi urbi territori um: ut ager cāpanus: tum locus in rure quē colimus siue arando siue cōserendo a quo significato hēmus pluralē numerum: ī prio re uero caremus dū loqmur de singulariū urbium territoriis: nam cū dicimus agrum campanum nemora: saltus pascua: desertos montes flumia: lacus & cætera ĩcludimus: Campus uero ē planicies terra ampla & grā dis. Ideo spacioſa platea areaeue cāpi nomē acceperunt: unde Romae campus martius nā locus huiusmodi āgustior uocafarea. L.

Ager nomina græca apd illos ī gros tros pros cros dros terminata apd nos ī er secūde de clinationis uertuntur. ut agros ager: an tipatros antipater: meandros meander: teucros teucer: capros caper: duo tantum apd nos pmanēt aquadrus & congrus. Ser.

Ager ē spēs fundi ad usū hoium cōparaf. Ser.

Ager cultus ab eo q ibi non terra semina coa lescant. Varro

Ager est locus q sine uilla est. Ser.

Ager idest restibulis qui restituitur referitur quotannis. Varro.

Ager comanus primum diuisus in partes tres a quo tribus appellata Taciētium Rānium Lucerium noiatæ. Tacienses a tacio. Rānen ses a Romulo. Lucerenses: ut Iulius dicit a lucumonæ: sed oia hæc uocabula tusca: ut uolumnius: q tragœdias tuscas scripsit dice bat. Ab hoc quoque q̄tuor partes urbis tri bus dicte a locis suburа: palatina: exqllina: collina Quita q sub romulo sic reliquæ tra ctae ab his rebus de qbus ī tribus libris scri psi: q loca quaeque his adiuncta fuerunt.

Agere nō uno mō dicif: sed de uno tātum nō tacebo. Martialis lib. primo epigrāmaton. Sēp agis causas: & res agis attale semp ē: nō ē q agas attale semp agis: si res & cause de sunt: agis attale mulas. Attale neqd agas de sit: agas asinā. Cecilius ad Cice. Hortensius cum has litteras scripsit animam agebat. i. spirabat. Laurent.

Agere cū populo ē rogare qd populum qd suf fragiis suis aut iubeat aut uetet cōtionē aūt habere: est uerba facere ad populum sine ulla rogatione.

Agere cōtrahere: gerere qd significēt Labeo li. i. praetoris urbani diffinit & actum qdē ge nerale uerbum eē. siue uerbis qd agaf: ut in stipulatione: uel re ut numeratione. cōtra ctū aūt ultro citroque obligationē qd grae ci uocāt ueluti emptionē: uēditionē locationē: cōductionē: societatē: gestū: rē: si gnificare: siue uerbis factā urbani cōtraxe rūt gesserūt: nō ptinet ad testādi ius. Vl.

Agere modo significat ante se pellere. i. mina re. Vir. & potum pastas ages: modo signifi cat litigare: ut dicimus. agit cum eo furti modo rependere: ut cum dicit gratias ago: mō uerbum uerbis iudicare ut cum dicitur cām ago: cū etiā si accessisset gestus & ulcus qdā decor ut cum scœnici agere dicunt. F.

Agere gerere. Var. i mach. Non Hercules. pce qui agebat: sed conopion. Noni.

Agere laeto dare. Vi. li. i. Tum uulgus & oēm miscet agens telis. No.

Agere gratias est uerbo: qd qdam barbare di cuntur: regratior. habere gratias est in ani mo cum memorem accaepti beneficii men tem animumque habeo & inuicem gratifi candi uoluntatem. Referre siue reddere gratias est facto: ut si a me subleuatus: aut pecūia aut patrocinio: ut subsidio uicissim ue aliquo modo subleuaueris. gratias rettu listi reddidistique: qd etiam ī malum. Quā uis Seneca negauerit. Cice. tamen in salusti um inqt. Nō enim speraſti me mutuā tibi gratiam relaturę: ut uicissim tuus compella rem. hic refert gratiam & in malum: & uer bo intelligendum quod aeque ac si facto re lata esset gratia intelligere licet: respondē re quoque officiis est satisfacere gratiasque referre. ut Plau. ad Cice. Immortales ago tibi gratias agamque dum uiuam. nam relaturę me affirmare non possum. Tantis enim tuis officiis non uideor mihi respon dere posse. Lauren.

Agere loqui. Terentius in adelphis. sed estne ipse de quo agebam. Nonius Mar.

Agere, pseq. Vir. aen. li. q̄rto. Quá, pcul incautá nemora iter cresia fixit: pastor agens telis & li. viii. Quo isti bello profugus agere superbo. Noni.

Agere fugare. Virg. georg. li. ii. & tenebris agit atra uenena. Noni.

Agere porrigere. M. T. de offi. li. ii. uera gloria radices agit atque etiam ꝓpagatur. No.

Agere intendere inquirere. Virg. in bucolicis. Id quidem ago: & tacitus licida mecum Ipse uoluto. Noni.

Agere urgere implere. Mar. T. in uerrē actione secunda. Agunt cū accipitrē pœne ciuiū Romanorum. Noni. Marcel.

Agere. Orator causas agere dicit ab agitatu q ab ágelo q ab ago: & augures agere auguriū dicunt: cū i eo plura dicāt q̄ faciant. V.

Agere uidere dicere. Ter. i andr. Reuiso quid agant. Dona.

Agere se tradi & tristes dicunt. Virg. Ecce gubernator sese palinurus agebat. Teren. i an. Quo hinc te agis. Donatus.

Agere, psequi. Vir. agit uentos. i. nimia celeritate prosequit. Ter. in adel. agerem: raperem tonderem. prosternerem. Dona.

Agere plus sonat ifinitus modus finito. Ter. i eu. magnas uero gras agere thais mihi. D.

Agere ab agēdo agere dictus est q̄ in eo multa agenda sunt. Teren. in adel. lā dudum aliqd ruri agere arbitror. Dona.

Agere & agitare hoc differunt: q̄ agere ē aliqd uel necessarium facere: agitare uoluptariū. Ter. i ecy. antiq̄ ut cōsuetudinē agitarē iter uos libez cōuiuium. i. exercerem. Dona.

Agger aggeris ꝑ duplex g a uerbo aggero. P.

Agger est media uia eminentis coaggeratis lapidibus strata. Vir. æne. libro quinto. Qualis sæpe uiæ depressus in aggere serpens.

Aggeres dci q̄ exaggerabāt & aggerē cōtinebāt

Aggere faciunt sine fossa ne flumen agris noceat: eos quidem uocant muros: ut in agro reatino. Varro.

Agerochus Nelei filius & Chlori nestoris frater. Tortelius.

Agi ea quæ aīalia sunt dicunt. Ser.

Agi ea quæ aīalia sunt. ferre dicitur quæ quis corpore suo baiulat. portari ea dicuntur: quæuis iumenta secū ducit: uel etiam suo corpore. iterdū etiā magis q̄ ferre. quis enī neget iumēta portare quæ cum boies imitātur: & ipsi portare dicunt. Teren. in an. Mi homo quid istuc obsecro quo puez portas Hora. Ne forte sub ala fasciculum portas libroz ut rustici agnum & ob hoc cōposita deportauit uerres amicā. de, puicia pōpeius deportauit triumphum. Lauren.

Agina ē quo inserit caput trutinæ: i quo foramine trutina se uertit: unde aginatores dicunt q̄ paruo lucro mouent. Fest.

Aginatores q̄ paruo lucro mouent. Fest.

Agillei populi scythiæ. Tor.

Agis uel agides rex lacedæmoniorz. Tort.

Agis ides audis. Ter. i an. hoccine agis. & alibi. hoc agite amabo. plautus. hoc agite spectatores. Donat.

Agitator uerberator ab agendo dcūs. Vir. lib. i. geor. Sæpe oleo tardi castas agitator aselle: uilibus aut onerat pomis. Ser.

Agitor, psequor. Vir. geor. li. iii. Galbanioque agitare graues nidore Chilyndros. Ser.

Ago rogo. Vir. æne. lib. i. Tros tyriusque mihi nullo discrimine agit. Ser.

Ago urgeo, psequor. Vir. aen. li. quarto pastor agens telis. Ser.

Ago gratias uel grates more pœtarz frquētius quā gratiā dicimus. Item refero gratiam potius quā grās. ut Liuius. xvi. renunciate inqt grās regi me agere referre gratiā aliā nūc nō posse. Seneca tamen in tragœdia inquit. Reddūt grates diis. i. & ego interpretor agūt grās. qs enī referre grām posset deo. Laurē.

Agolinius unus ē ex archadiae montibus.

Agolū pastorale baculū: quo pedes agunt. Fe.

Agon fluuius est aethiopiae.

Agonia ludi: qa ubi fiebāt nō erat angulus. In de agonalia. Ouidius Fastorz. & agon. Tor.

Agonia sacrificia quæ fiebāt Romæ i mōte q̄rinali. Est enim q̄rinalis agonius & colina: porta agonensis. Festus.

Agonias hostias putāt ab agēdo dictas. F.

Agoniū, i. ludū. ob hoc dictum: quia locus in quo ludi initio facti sunt fuerunt sine āgulo: cuius festa agonalia dicebatur. Fest.

Agoniū dies appellabat quo rex hostiā īmolabat: hostiā. n. antiq agoniā appellabāt. Fe.

Agonotheta munerarius: quasi agonis dispositor. Tortelius.

Agoreus nūdinarius uel forensis: de quo Horatius. Tortelius.

Agonalia eius festiuitatem: siue quia agones dicebant montes. Festus.

Aglaia quattuor syllabarum: una gratiarum: quasi clara. Torte.

Aglaophon antiquissimus & clarus pictor: de quo Quintil. xii. Tor.

Agglomerare iplicare: cōiungere: dictū a glo

mero. Vir. æn. li. ii. Et lateri aglomerãt nro. & i eodẽ. sed glomerare manũ bello. No.

Agmen pro actu & ductu quodã ponere. Vir. non inelegãs est ut leni fluit agmine tybris: modo & antiquum est. Ennius in quinto. ait. quod per amœnam urbem leni fluit agmine flumen. Ma.

Agmen motus. Vir. li. tertio. Cũ medii nexus extremæque agmina caudæ soluuntur.

Agmen proprie dicitur ordinata multitudo ut ẽ ambulãtis exercitus: neque enĩ uno i loco stãs agmen uocat. Vir. li. i. Lõgũ ꝑ ualles pascitur agmen. lõgum adiecit ut incedẽtiũ significationẽ ostenderet. Ser.

Agmẽ ipetus. Vir. æ. li. ii. Illi agmine facto Laocoonta petũt. & leni fluit agmine tybris. S.

Agmen multitudo. Vir. æn. li. viii. Vocat agmina scæua soroꝝ. Ser.

Agmen exercitus incedẽs appellatur. Ser.

Agnati sũt qꝑ uirilis sexus personas cognatione cõiũcti sunt: q̃si a patre cognati: ueluti frater eodẽ patre natus filius fratris nepos ue ex eo. Item patruus & patrui filius nepos ue ex eo. Pau.

Agnatos iter & cognatos hoc itereſt: ꝙ i agnatis cognati cõtinent: i cognatis nõ utique agnati. uerbi gra frater pris. i. patruus & agnatus ẽ & cognatus. mris aũt frater .i. auũculus cognatus ẽ: & agnatus nõ ẽ. Pau.

Agni legati q̃tenus uiderent quæsitũ ẽ. qdã aiebant agnum duntaxat sex mensium esse: sed uerius est eos legatos esse qui minores anniculis essent. Vlp.

Agnus ex græco ab ἀγνὸς deducitur qd̃ uerbũ apd̃ maiores cõis erat generis sicut & lupus quod uenit ex græco λύκος. Fe.

Agnus ex græ. ἁγνος castus ꝙ sit hostia pura & immolationi apta. Fe.

Agnus pecori ouillo quod agnatus dictus. V.

Agnus castus & mũdus ideo hostia pura offerebat cõis generis ãtiqtus ut lupus. Tor.

Agragas mons ẽ muro cinctus itus sũma parte oppidũ ẽ agrigentũ i sicilia: unde & Cic. ait. ad mare intra mœnia ante oppidũ expectabat de uerre. Ser. in arte.

Agragas mons est siciliæ. haud lõge a gela muro olim cinctus: habens in summitate oppidum. Cõsueuere quidã ueteres apd̃ eũ optimos equos alere & exinde in græciã ad agones transmittere.

Agraria lege quam. C. cæsar tulit aduersus est qui terminos statutos extra suum gradum finis sui mouerunt dolo malo pecuniaria pœna cõstituta est: nã in terminos singulos quos eiecerunt locoue mouerunt laureos i publico dare iubentur & actionis eius petitionẽ ei qui uolet esse iubetur. Alia quoque lege agraria quã diuus nerua tulit cauetur: ut si seruus seruaue insciente domino dolo malo fecerit ei capitale eẽ nisi dominus: dominaue uĩdictã sufferre maluerit. hi quoque quis finalium q̃stionũ obstruẽdoꝝ cã faciẽ locoꝝ conuertunt. ut ex arbore arbustũ: aut ex silua cedua nouale. aut aliqd huiusmodi pœna plectendi sunt: ꝑ pœna & cõditione & factoꝝ uiolentia. Calistratus.

Agrariam legẽ philippus in tribunatu tulit: quæ iubebat fieri inter oẽs ciues agroꝝ æq̃tionẽ: quæ res neque fieri poterant nisi possessores ex suis sedibus pellerentur: ut habet apud Ciceronem de officiis.

Agricola a græco ἀγροικός quasi in agro habitans cœ in i secũdum quosdam: uel potius a græco & latino: uel dicĩtur ager ꝙ i eo agatur secũdum Varronẽ: & ẽ sine uilla secundũ Vlpianũ. urbana ædificia ædes rustica. uillæ locus uacuus i urbe: area ruri ager. fũdus secundũ Modestinũ qcqd solo continetur: ager eius pars ad usum tantum hoĩum & ẽ ꝓprietas possessio usus: prædium utrũque uel potius ager fundus cõtinet. Nã territoriũ etiã dicimus qd̃ nos rus & nõ habet plurale qd̃ tãtum arat: & hẽt plurale possessio etiã de domibus & tabernis dici põt. cãpus quasi amplus. collis a colendo: aruũ ab arãdo ꝓprie qd̃ seritur. noualia & nouales i fœminino sunt arua primum ꝑscissa ager q i termittitur a nouando.

Ager restibilis ẽ q restituit ac rescribit quotannis scdm Var. rura ꝙ rursus i agro faciẽdũ ẽ: semẽtis satis i sacris litteris ꝑ semine: fructus a fruẽdo: messis a metẽdo: & ẽ ipa messio. fruges a fructu. i. qcqd i alimoniã uertitur ex fructu terræ: aruica frumẽti genus ꝓpria galliaꝝ zea opiza typhe ægypti syriæ ciliciæ greciæ æstiuũ far. sizima ab idia uenit ægyptus similaginẽ cõficit e tritico. Siligo a siligendo græci σιλιγνιον qd̃ latine maguderi scdm Pris. horreũ q̃si aridũ farina a farre: pãnicũ a pãniculis. aristã ab ariditate: spica a spe & spicus dr̃ & spicũ nõ nisi i singulari. culmus q̃si calamus: stipula culmi uagia q̃si usta. palea a pabulo: frõdes a fero uel fluo ἀκρόδρυα oẽ arboꝝ genus a græ. dr̃. silua a ξύλον: qd̃ ẽ lignũ saltus a salio.

Agricolae primi in casis & regulis habitabant nec muri nec porta quid esset sciebant immani numero annorum urbanis agricolæ

præstant: nec mirum q̄ diuina natura dedit agros. Ars humana ædificauit urbes: cū artes oēs dicantur in græcia ītra mille annos repertæ agri nunq̄ fuerunt in terris q̄ coli possint neque solū antiquior cultura agri: sed etiam melior. Itaque non sine causa maiores nostri ex urbe ī agros redigebāt suos ciues: qui & ī pace a rusticis romanis alebantur: & in bello ab his alebantur. Nec sine causa terram appellabant matrem Cererem & q̄ eam colerēt piā & utilem agere credebant: atque eos solos esse e stirpe saturni regis cum consentaneum est q̄ initia uocātur potissimum ut ea quæ Cereri sunt sacra nec minus oppidi quoque nomē thebae ī dicat antiquiorē esse agrū: quod ab agri genere: non conditore nomē ē ei īpositū: nā lingua prisca & in græcia pelasgi uenerunt: etiā nūc ita dicūt. Cuius uestigiū in agro sabino uia salaria nō lōge a Reate miliarius cliuus appellatur thebæ. V.

Agricolæ dii duodeci præsides. Iupiter. Tellus. Sol. Iuna. Ceres. Liber. Robigus. Flora. Mercurius. Venus. Lympha ac bonus euētus: sine q̄bus oīs arida & misera agricultura sine bono euētu frustratio ē nō culta. V.

Agricolonis cura est frumēta de areis non nisi luna deficiēte colligere ut sicca permaneant Contraque humecta desiderās luna crescēte cōficies: tunc & arbores aptius plātes maxime cū illa ē super terrā: qa ad īcremēta stirpium necessarium ē humoris alimētum patitur & p̄ducit: nā cū luna plena est: uel cū nascitur uel cū a parte qua sursum crescit plena est: aer aut ī pluuiā soluitur. aut cum serenus sit multum de se roris emittit: unde. C. Marius dixit rorem aeris & lunæ filiū. Macrobius de saturn.

Agriculturæ partes quattuor inquit Scropha prima cognitio fundi solū partes eius q̄les sint scire oportet. Secūda quæ in eo fundo opus sūt ac debēt ēē culturæ cā. Tertia quæ ī eo prædio colēdi cā sint facienda. q̄rta quo q̄dque tēpore ī eo fundo fieri cōueniat.

Agrippa ab ἀγρία dolor & πούς pes quasi dolens pedes. Quære ī littera e egrippa.

Agriophagi populi æthiopū: quasi ferarū esores: qui leonibus tantum & pantheris uescebantur. Tor.

Agron primus q̄ inter heraclidas lardis regnauit ultimus cardueles. Hero.

Agrosus mons est ubi nūc Roma. Quem Faunus rex Euandro archado exuli cōcessit: & ipse palatinū postmodū appellauit.

Agrorū q̄nque sunt genera: uniuersus ager latius particulam ab oppidis cognomiatus: ut a prænestе prænestinus: ab aretia aretinus: ut nostri augures publice dixerunt. Agrorū sunt genera quinque. Romanus dictus est: unde Roma ab Romulo. Sabinus ab oppido Sabis. Peregrinus ager pacatus quoniā ex ara Romanus & sabinus: q̄ uno modo ex his seruātur auspicia. Peregrinus a pergēdo idest p̄grediendo eo q̄ ex agro romano primū p̄grediebant. Quocirca Sabinus est pegrinus auspicia hēnt singularia ab aliquo discretus hosticus dictus ab hostibus: ícertus q̄ de his q̄tuor q̄ sit ignoratus. Var.

Ager dictus ī quā terrā: qd agebāt: & unde qd agebāt fructus causa. Id uero græci dicunt ἀγρος ut ager q̄ agi poterat. Var.

Agrorū tria sunt genera a specie simplici cāpestre: collinum: montanū. Varro.

Aiat quod est dicat. Cice. de finibus bonorum & malorū: quasi ego curem quid ille aiat aut neget. Noni.

Aias aulus gel. aut aias aut neges

Aiax īterpretatur cum impetu ruo. uel agito: uel impello.

Aiax laumedontis filius scēdm Ho. ex hesiona secūdum Sophoclem: & alios ex alia uxore priore. Torte.

Ain quærit Probus quæ pars orationis sit: & an una sit. Est autem ain quasi ais ne: ergo ain per contrariū uerbū est. Terē. in an. ain tandem cuius glycerium est. Dona.

Ait semper dicimus cū uel iuisa nobis & audientibus: uel alicuius uana dicta narramus. Te. ī eu. ait si fidē habeat. ais & negas cōtraria sūt. Plau. ī rudēte: uel tu ais uel negas. D.

Aiūt ē ea re dicimus quā uelimus eē falsā. Te. ī an. Hodie uxorē ducis aiūt & ī eadem: ait tibi uxorē dare: ait p̄prie quia conēnenda dicūtur: ait dicimus de his q̄ uana loquunt dicere aūt de his rebus quæ ualidiora: Idē ī phor. quē amicū ais fuisse. Dona.

Aiutamini p̄ adiutate: Pacu. in eriphe. aiutamini & defendite. Noni.

Alæ dictæ sūt exercitus eqtū ordines. quæ circū legiōes dextra sinistraque tāq̄ alæ auium corpibus locabātur: In legiōe sūt cēturie sexagita: māipuli trigita: cohortes decē. A. g.

Ala ab axila facta est fuga litteræ uastioris soni: quam litteram etiam e maxillis & axillis & uexillo & pauxillo consuetudo elegans latini sermonis uelit.

Alabādus deus quē alabādes colūt urbis cōditor suæ. Cū qdā ei molestus alabādū deū eē

cõfirmaret & Herculẽ negaret: ergo iqt mihi alabandus tibi hercules sit iratus.

Alabãdæ pluraliter declinatur ciuitas in asia.

Alabastꝛ genus marmoris perlucidi & coloribus distincti. Tor.

Alabaster. Ci. achademicoꝛ libro secundo. q/ bus etiã alabaster plenus unguenti putet eẽ uidetur. Nonius

Alacer & alacris dicit nõ letus neque tristis. l. littera ꝑ. D. posita. Terẽ. i eu. Alacris est proprie imitatio quædã uultus gestientis in spẽ aliquam. Dona.

Alacritatem in malis habendã. Cic. Tusc. ostẽdit. Vir. igitur temperatus cõstans sine metu sine ægritudine sine alacritate ulla libidine non uexatus. Noni.

Alacris siue alacer: utrũque enim dicitur. is ẽ q ingentis sensus quod est iudiciũ erecti animi atque sublimis. Nã & cõtrario alacer dicitur amputatis corpore sensuum mẽbris: hoc est auribus: oculis: quæ ad animum sæpe transfertur: ut plæ. úque afflicto animo sensibus non utamur erectis: Sed alacer dicitur is cui omnis sensus in loco suo q̃sque degat uti sunt & itẽti ut uultu indicet ad se animũ nõ sinceꝛ sensibus suis. Qua re cognita illã quoque itelligunt: aliud eẽ alacrẽ: aliud eẽ lætum. Sunt q alacrẽ festinãtẽ & ꝑpeꝛ dici putant quasi alis lacrẽ. As.

Alalia urbs i insula Cyrni. Tort.

Alanus fluuius est: scythiæ: a quo alani populi denominati.

Alastor socius aiacis telãmonii in bello troiano. Tortelius.

Alauda. Sueto. li. primo unã esse legionem ex transalpinis conscriptã uocabuloque gallico: a eni appellabat & . Ci. phil. li. prio etiã iudices manipulares ex legione laudaꝛ.

Alauria britanniæ fluuius est.

Alazones populi scythici ad hyppanũ fluuiũ q troianos iuuerunt. Tort.

Alba id ab sue alba oppidũ nominatum hæc in enaui egredientiæneæ cũ fuisset laui iũ/ .xxx. proculos peperisset: apparuit ex hoc ꝑdigio post lãiniũ cõditũ ãnis. xxx. hecurbs facta ꝑpter colorẽ suis & loci naturã alba lõga dicta. hinc mater Romuli ilia rhea ex hac Romulus hinc Roma. V.

Albatus minor magistratus ab albo. V.

Albani ex oppido alba in latio. Albenses uero ex oppido alba ad lacũ fucinum: q quibusdã albani dicuntur. Lauren.

Albanus mons ẽ i latio: i quo olim Iulius ascanius ciuitatẽ condidit albã sic a sue alba: dũ a troia cũ patre profugo uenissẽt ibidẽ i/ uẽta nuncupatum montẽ existimo.

Albanus lacus est in albano monte haud lõge ab urbe ex quo uaticinium fuit nunquã Romanos ueium capturos: ni primo ex albano lacu emitteretur aqua.

Albæ duæ ab una dicũtur albani: ex altera albenses. Varro.

Albesia scuta dicebant qbus albenses qui sunt marsi generis usi sunt: hæc eadẽ decumana uocabantur: q̃ essent amplissima ut decumani fluctus: Festus Pompeius.

Albescon græcũ amictũ dictũ qđ ad lectũ ẽ: a quo etiã q̃ uestitas se iuoluunt: circũiectum appellãt: & qđ amictus tui habet purpuram circum: circũtextum uocant. Varro.

Album a græ: αλφον. Sabini tamen alpũ dixerunt: unde credi potest nomen alpium a candore niuium uocitatum:

Albicatur candidatur exalbescit. Varro. Cauecanem ubi riuus præcipitat in nemore deorsum rapitur atque offensus aliquo: & scopulo lapidoso albicatur. No. Mar.

Albegmina partes estoꝛ: quæ diis immolabãt Festus Pompeius.

Albicascit Gneus martius uir eruditissimus i annalibus suis absurde neque absone finxit recentatur: ꝑ eo qđ est græ. .i. denuo nascitur atque iteꝛ fit recens: uersus: i qbus hoc uerbũ est hi sunt. lã albicascit phœbus & recentatur cõe lumen omnibus & uoluptas. A. g.

Albigalerus a gallia noiat: ẽ enĩ pilleiũ capitis quo diales flamines: idest sacerdotes Iouis utebantur: fiebant ex hostia alba Ioui cæsa cui affigebant apes uirgula oleagina. F. Põ.

Albicascit pro albescit.

Albinga nomen ẽ oppidulum ligurum colonia ad mare deducta. Cuius incolæ ligures iungauni uocantur ex hoc loco ad moneci portum stadia sunt. lxx. Strabo.

Albion insula britannia anglia hybernia adextris secũdum Pomp.

Albis fluuius cum rheno mare ingreditur.

Albis germaniæ fluuius ẽ: & Sueuos ab heluecíis diuidens. mergitur i oceanum.

Albium quasi aspium urbs colonia in taneliũ ad mare deducta. Cuius habitatores intumellis & ẽ i medio inter albingam & moneci portũ: prioribus temporibus albia uocabatur alpia. Strabo

Albitudinẽ pro albore. Plau. i trinummo ubi habitet. Item alterum ad ipsam capitis albitudinem. Nonius.

Albo. Sueto. li. sexto. Libens ac sine motu nomẽ suũ i albo profitemini cytharedoꝝ.

Albion post salios tenent montana in septentrionẽ uergentia in gallia transalpina: dicũtur etiã albienses albium: quasi alpiũ. urbs colonia itimeliũ ad mare deducta. Cuius habitatores intumelii: est in medio iter albingam & moneci portum: prioribus temporibus albia uocabatur alpia. Strabo.

Albo sũt uerba reciproca: ideſt ἀλυοτον sordido sordidor & sordeo: albo albor & albeo. Vir. in. ix. Cãpique ingentes ossibus albent: dicitur tamen etiam albigo pro albesco: ut Hora. primo car. Nec prata canis albigant pruinis. Prisci.

Albo: ideſt pallenti. Horatius libro carminũ. Et aquosus albo corpore pallor. diffusus enĩ humor omne ĩficit corpus. Acron.

Albanus mons distat a Roma quãtum ardea i ipo ẽ alba latina urbs mediterranea in excælso locata i uia ualeria marsis finitia. Str.

Albunea delectabile nemus est consecratũ albuneæ nymphæ a qua nomen accepit. Hora. libro primo car. Hic domus albuneæ resonantis: & est uicina tyberi. Acron.

Albula sunt qui tyberim priscũ nomẽ latinũ albulã uocitatum litteris tradiderunt. Var.

Albula fluuius tybris dictus est ab albo colore aquæ. Tyberis aũt a Tybero Fuluio rege albanoꝝ q̃ is in eo extinctus ẽ.

Albula fluuius in planicie anienis fluit. Stra.

Albula fluuius dictus est. qui hodie tyberis p̃cat: urbem labitur.

Albũ Sabini alpũ ab αλφον qđ cãdorẽ signifi unde alpes. Tor.

Album ciues prorsum sic notabant: ut qui senator esset eiiceretur e senatu: q̃ Plebeius & erro i tabulas refertur & errarius fieret: ac per hoc non esset in albo centuriæ suæ. Asconius pe.

Albũ significatione manifestum est. Virgilius. geor. libro tertio. Color deterrimus albis. et gilbo. Nonius

Album mite uel placidũ. Varro. Sexque Vlyxe aduersi uenti ceciderunt: q̃ si pergunt diutius amare uoluere uereor ne me quoque domum ab alio cesserit. Noni.

Albunea hetruscoꝝ fuit famosissima silua: in qua etsi tetri odoris fons esset non obstitit quin ad eã ois Italiæ multitudo uetusto error decepta pro responsis concurreret erat profecto seu in fonte: seu arboris in trunco spiritus aliquis imundus: q̃ decæptis orantibus responsa daret ambigua.

Albunea fons est i altissimis montibus tyburtinis q̃ sic ab aquæ qualitate denominatus est. Hũc nõnulli leucotheã uocauere.

Alburnus mons est in lucania: quæ hodie calabryæ pars est.

Alcamenes statuarius secũdum Quint. Tort.

Alcanydre polybi ægyptiarum thebaꝝ regis uxor. odi. iiii. Tor.

Alcanor propriũ uiri secundum Ho. & Virg. pater Pandari & bitiæ. Tor.

Alcathous unus ex principibus troianis.

Alcathoe urbs secundum quosdam megara.

Alcedo dicebatur ab antiquis pro alcyone: ut p̃ ganimede catamitus p̃ nillomello.

Alcedo auicula: quã græci alcyonẽ dicunt.

Alcenor uir argiuus. Torte.

Alces bithiniæ flumen est.

Alceſta uel alcestes uel alcestis admeti uxor Perelei regis thessaliæ filia: filius Euemelus: q̃ ad Troiam. xi. prefuit nauibus quæ pro marito mori uoluit. Tor.

Alcæus lyricus mitileneus: alius thebanus ãphytrionis pater Gorgophonis filius. T.

Alchione siciliæ fluuius.

Alcibiades Cliniæ filius formosissimus eloq̃ntissimus: diues laboriosus iperator temporibus seruiens & ita in uitiis insignis. Tort.

Alcidamus rhetor ãtiquus secũdum Ci. Tor.

Alcides Hercules: uel ab alceo auo: uel ab αλκη quod est robur. Tort.

Alcimus epirota & bellicosus secundum Plutharcum. Tor.

Alcinous nausithoi filius rex pheacũ. de quo Orpheus in argonautis: & Homerus & alcinus per syncopam. Tor.

Alcinæon philosophus crotoniates. Pythagoræ auditor qui primus de natura scripsit & animã dixit immortalẽ. Tor.

Alcinaus amphiarei filius: qui matrẽ Eryphilem interemit. Tor.

Alcmena electriõis ex lycidice uxore filia amphitrionis uxor. Tor.

Alcion filius Luciferi habuit uxorẽ alcionem quære i Seruio primo georg.

Alcion origo i hoc græca apud Pacu. alcionis ritu promulgans furor: hæc enim auis nũc græce dicitur alcion: nostri alcedo hec hyeme dicitur pullos trãquillo mari facere eos dies alcionis ritu. Var.

Alcion mons est in macedonia.

Alcippe fœmina de qua sæpe Theocritus ab αλκη & hippos quamuis sine aspiratiõe ut Aristippus & ancilla ody. iiii. Tor.

Alcon cretensis sagittarius: de quo Seruius

sup daphni·alius faber argẽtarius. Oui. T.
Alduasabo est in gallia transalpina:teste cæsare in cõmẽtariis:quod hodie dicit ledouix
Alduasdulis fluuius uolsontionis:circuit ciuitatem.
Alea saturnus naui aduectus primus æra signauit ex una parte effigies ex altera nauis exprimitur:quod in aleę lusu intelligẽs: cum pueri denarios in sublime iactantes capita: an nauium exclamant.
Aleator qđ uidetur descendere a uerbo:quod nusq̃ reperitur.Non enim aleare dicimus: sed alea ludere.Lau.
Alebria bene alentia.Fe.
Alecto una ex furiis:genitiuus alectus.alie tesiphone & megera acherõtis& noctis filiæ Orpheus in argonautis.Tor.
Alemon fluuius macedoniam disterminat a thessalia.
Alere nutrire est:ut liberi parentes alunt: aut uinciantur.lex.xii.tabularũ:aut i rebus incorporeis frequẽtius ut crescant.Quin.Sed alere facũdiã uires augere eloquẽtiæ. Alere i deſt augere.Vir.hos successus alit.i.augescere facit.Nutrire uero paruoꝝ est ut crescãt. unde nutrices dicũtur nutriciique qui curã infantium habent aut habuerunt:& adultorum ut uiuant.Lau.
Alesia oppidũ est mãdubiorũ seu mandubilorum:in sublimi tumulo sitũ:cictũ mõtibus &fluminibus duobus i gallia trãsalpina.Sr.
Alesus fluuius asiæ minoris est:per colophoniam effluens.
Alethes troianus quasi ἀληθὴς: ideſt uerus: de quo Vir.in secundo.Tor.
Alexandriæ tres ab alex.una ꝓpe nili hostia. Dimocrate architecto.alia in asia.alia sup tanai.Ho.Alexandria dixit.iiii.car. inde alexandræus.Tor.
Alphidamus Thessaliæ fluuius est.
Alga nascit i aqs stãtibus:ita denique nomen sũpsit algore aquæ:uel ꝙ alliget pedes:quia crassa est foliis ex parte supernatantibus
Algeo e græco ἀλγῶ dicitur:ideſt doleo: ut sit frigus dolor quidam membrorum rigore coniunctus.Fest.
Algeo alxi.Te.in adelphis.aut alxerit.
Algidũ oppidũ:unde & nemus qđ hodie dicit uulgo silua aliorũ quære in appia uia.
Algidus mons ẽ haud longe ab urbe roma uiginti milia passuum:in quo eiusdem nominis oppidum.Hodie silua latrociniis incolarum accõmoda.
Algor algoris:qđ etiã hic algus huius algus dicit.Plau.in au.Inopiã: luctũ:mœrorẽ:pauperatẽ:algũ:famẽ.Idẽ i ru.Tu ue l sudа:ue spurci algu:uel etiam ægrota uel uola.Pri.
Algo pro algore.Acti.i Andromeda. Misera, obuallo saxo senio pudore algoque & fame.Var. Et hos leges ruina ne tacẽtẽ subd albus algœdãti frigore. Luc.li.iii. Morbu algoque fameque. Lucil. Nam tam algo atque uigore maius.No.
Alia.Vir.alia u uiu s. xi.lapide ab urbe uia tyburtina e cꝰ stumeriis montibus in tyberi ubi Brẽno romãi uicti undecimo kal.augusti .& ide capta Roma præter capitoliũ.T
Alyactes sadiactis regis lidyae filius pater Cræsi secundum Home.Tor.
Aliartos urbs Boetiae:quam homerus berbosam appellat.
Aliagmo fluuius est macedoniae.
Aliartes Boetiae fluuius est.
Alias & alia differũt:ꝙ alias alio tpe significat: alia aliter aut ꝑ alia itegra nõ dicta.Te.i ecy. Alias uti possum causa ac itegra.Do.
Alias pro aliter Teren.posuit.Quid alias malim q̃ hodie fieri has nuptias.
Alias res agis:aut nõ itẽdis ad id quod dico significat:aut nugatorias res agis ideſt iocaris Et hic natum est:agite amabo:q̃si dicat inanes res agis.Teren.i eu.alias res agis. Do.
Alyba regio prope misiam ubi sunt argẽti fodinae secundum Home.Tor.
Alibrocus fluuius est oriẽtis.nascitur ex mõte lyseo & in oceanum tendit.
Alica quod alit corpus.Fe.
Alicariae meretrices in cãpania:solitae ãte psistrina alcario uersari quaestus gratia.sicut quæ ante stabula sedebãt prostibulare.F.
Alycharnasus cum h plurimum scribit: urbs.
Alienus pro alienato. Te.in ecy. Postq̃ hunc alienum ad se uidet.& in phor.quid ego uobis Geta alienus sum? Do.
Alienũ uolũt itelligi i hac parte oratiõis Tullii hic ꝓpriũ nomẽ eẽt q̃si ab alia.Virgi.Quousque se ifestũ causas iteruẽit alia nomẽ. Alii alienum & alterius iudicii & nõ ex aditorio praetoris.maiorũque causaꝝ: sed subselliis hoc est a nõ tribunalibus: Asconius.
Alienatũ nõ ꝓprie dr̃ qđ adhuc i dominio uẽditoris manet:uẽditũ tamẽ recte dr̃.Vlpia.
Aliẽsis dies obscœnissimi hois ab Alia fluuio ubi romanus exercitus a gallis fusus est. Fe.
Aliorsũ & illorsũ sicut itrorsũ dixit Cato.Fe.
Alienatus qui alienus est factus.Fe.
Alimodi pro aliusmodi.Fe.
Alionẽ aleatorem.Festus pompeius.

Albo. Sueto. li. sexto. Libens ac sine motu nomẽ suũ ĩ albo profitemini cytharedoꝝ.

Albion post salios tenent montana in septentrionẽ uergentia in gallia transalpina: dicũtur etiã albienses albium: quasi alpiũ. urbs colonia ĩtimeliũ ad mare deducta. Cuius habitatores intumelii: est in medio ĩter albingam & moneci portum: prioribus temporibus albia uocabatur alpia. Strabo.

Albo sũt uerba reciproca: ideſt ἀλυοτον sordido sordidor & sordeo: albo albor & albeo. Vir. in. ix. Cãpique ingentes ossibus albent: dicitur tamen etiam albigo pro albesco: ut Hora. primo car. Nec prata canis albigant pruinis. Prisci.

Albo: ideſt pallenti. Horatius libro carminũ. Et aquosus albo corpore pallor. diffusus enĩ humor omne ĩficit corpus. Acron.

Albanus mons distat a Roma quãtum ardea ĩ ipõ ẽ alba latina urbs mediterranea in excælso locata ĩ uia ualeria marsis finitĩa. Str.

Albunea delectabile nemus est consecratũ albuneæ nymphæ a qua nomen accepit. Hora. libro primo car. Hic domus albuneæ resonantis: & est uicina tyberi. Acron.

Albula sunt qui tyberim priscũ nomẽ latinũ albulã uocitatum litteris tradiderunt. Var.

Albula fluuius tybris dictus est ab albo colore aquæ. Tyberis aũt a Tybero Fuluio rege albanoꝝ q̃ is in eo extinctus ẽ.

Albula fluuius in planicie anienis fluit. Stra.

Albula fluuius dictus est. qui hodie tyberis p cat: urbem labitur.

Albũ Sabini alpũ ab ἀλφον qđ cãdorẽ signifi unde alpes. Tor.

Album ciues prorsum sic notabant: ut qui senator esset eiiceretur e senatu: q̃ Plebeius & erro ĩ tabulas refertur & errarius fieret: ac per hoc non esset in albo centuriæ suæ. Asconius pe.

Albũ significatione manifestum est. Virgilius. geor. libro tertio. Color deterrimus albis. et gilbo. Nonius

Album mite uel placidũ. Varro. Sexque Vlyxe aduersi uenti ceciderunt: q̃ si pergunt diutius amare uoluere uereor ne me quoque domum ab alio cesserit. Noni.

Albunea hetruscoꝝ fuit famosissima silua: in qua etsi tetri odoris fons esset non obstitit quin ad eã ois Italiæ multitudo uetusto error decepta pro responsis concurreret erat profecto seu in fonte: seu arboris in trunco spiritus aliquis imundus: q̃ decæptis orantibus responsa daret ambigua.

Albunea fons est ĩ altissimis montibus tyburtinis q̃ sic ab aquæ qualitate denominatus est. Hũc nõnulli leucotheã uocauere.

Alburnus mons est in lucania: quæ hodie calabryæ pars est.

Alcamenes statuarius secũdum Quint. Tort.

Alcanydre polybi ægyptiarum thebaꝝ regis uxor. odi. iiii. Tor.

Alcanor propriũ uiri secundum Ho. & Virg. pater Pandari & bitiæ. Tor.

Alcathous unus ex principibus troianis.

Alcathoe urbs secundum quosdam megara.

Alcedo dicebatur ab antiquis pro alcyone: ut p ganimede catamitus p nillomello.

Alcedo auicula: quã græci alcyonẽ dicunt.

Alcenor uir argiuus. Torte.

Alces bithiniæ flumen est.

Alcesta uel alcestes uel alcestis admeti uxor Perelei regis thessaliæ filia: filius Euemelus: q̃ ad Troiam. xi. prefuit nauibus quæ pro marito mori uoluit. Tor.

Alcæus lyricus mitilenæus: alius thebanus ãphytrionis pater Gorgophonis filius. T.

Alchione siciliæ fluuius.

Alcibiades Cliniæ filius formosissimus eloq̃ntissimus: diues laboriosus iperator temporibus seruiens & ita in uitiis insignis. Tort.

Alcidamus rhetor ãtiquus secũdum Ci. Tor.

Alcides Hercules: uel ab alceo auo: uel ab ἀλκη quod est robur. Tort.

Alcimus epirota & bellicosus secundum Plutharcum. Tor.

Alcinous naũsithoi filius rex pheacũ. de quo Orpheus in argonautis: & Homerus & alcinus per syncopam. Tor.

Alcinæon philosophus crotoniates. Pythagoræ auditor qui primus de natura scripsit & animã dixit immortalẽ. Tor.

Alcinaus amphiarei filius: qui matrẽ Eryphilem interemit. Tor.

Alcmena electriõis ex lycidice uxore filia amphitrionis uxor. Tor.

Alcion filius Luciferi habuit uxorẽ alcionem quære ĩ Seruio primo georg.

Alcion origo ĩ hoc græca apud Pacu. alcionis ritu promulgans furor: hæc enim auis nũc græce dicitur alcion: nostri alcedo hec hyeme dicitur pullos trãquillo mari facere eos dies alcionis ritu. Var.

Alcion mons est in macedonia.

Alcippe fœmina de qua sæpe Theocritus ab ἀλκη & hippos quamuis sine aspiratiõe ut Aristippus & ancilla ody. iiii. Tor.

Alcon cretensis sagittarius: de quo Seruius

sup daphni·alius faber argẽtarius. Oui. T.
Alduasabo est in gallia transalpina:teste cæsare in cõmẽtariis:quod hodie dicit ledouix
Alduasdulis fluuius uolsontionis:circuit ciuitatem.
Alea saturnus naui aduectus primus æra signauit ex una parte effigies ex altera nauis exprimitur:quod in aleę lusu intelligẽt: cum pueri denarios in sublime iactantes capita: an nauium exclamant.
Aleator qđ uidetur descendere a uerbo:quod nusq̃ reperitur.Non enim aleare dicimus: sed alea ludere.Lau.
Alebria bene alentia.Fe.
Alecto una ex furiis:genitiuus alectus.alie tesiphone & megera acherõtis&noctis filiæ Orpheus in argonautis.Tor.
Alemon fluuius macedoniam disterminat a thessalia.
Alere nutrire est:ut liberi parentes alunt: aut uinciantur.lex.xii.tabularũ:aut i rebus incorporeis frequẽtius ut crescant.Quin.Sed alere facũdiã uires augere eloquẽtiæ. Alere i deſt augere.Vir.hos successus alit.i.augescere facit.Nutrire uero paruoꝝ est ut crescãt. unde nutrices dicũtur nutriciique qui curã infantium habent aut habuerunt:& adultorum ut uiuant.Lau.
Alesia oppidũ est mãdubiorũ seu mandubilorum:in sublimi tumulo sitũ:cictũ mõtibus &fluminibus duobus i gallia trãsalpina.St.
Alesus fluuius asiæ minoris est:per colophoniam effluens.
Alethes troianus quasi αληθης: ideſt uerus: de quo Vir.in secundo.Tor.
Alexandriæ tres ab alex.una ꝓpe nili hostia. Dimocrate architecto.alia in asia.alia sup tanai.Ho.Alexandria dixit.iiii.car. inde alexandræus.Tor.
Alphidamus Thessaliæ fluuius est.
Alga nascit i aqs stãtibus:ita denique nomen sũpsit algore aquæ:uel ꝙ alliget pedes:quia crassa est foliis ex parte supernatantibus
Algeo e græco αλγω dicitur:ideſt doleo: ut sit frigus dolor quidam membrorum rigore coniunctus.Fest.
Algeo alxi.Te.in adelphis.aut alxerit.
Algidũ oppidũ:unde &nemus qđ hodie dicit uulgo silua aliorũ quære in appia uia.
Algidus mons ẽ haud longe ab urbe roma uiginti milia passuum:in quo eiusdem nominis oppidum.Hodie silua latrociniis incolarum accõmoda.
Algor algoris:qđ etiã hic algus huius algus dicit.Plau.in au.Inopiã: luctũ:mœrorẽ:paupertatẽ:algũ:famẽ.Idẽ i ru.Tu uel suda:uel spurci algu:uel etiam ægrota uel uola.Pri.
Algo pro algore.Acti.i Andromeda. Misera, obuallo saxo senio pudore algoque & fame.Var.Et hos leges ruina netacẽtẽ subd albus algœdãti frigore. Luc.li.iii. Morbus algoque fameque.Lucil. Nam tam algo atque uigore maius.No.
Alia.Vir.alia u uiu s.xi.lapide ab urbe uia tyburtina e cꝛustumeriis montibus in tyberi ubi Brẽno romãi victi undecimo kal.augusti .& ide capta Roma præter capitoliũ.T
Alyactes sadiactis regis lidyae filius pater Cœsi secundum Home.Tor.
Aliartos urbs Boetiae:quam homerus berbosam appellat.
Aliagmo fluuius est macedoniae.
Aliartes Boetiae fluuius est.
Alias & alia differũt:ꝙ alias alio tpe significat: alia aliter aut ꝓ alia itegra nõ dicta.Te.i ecy. Alias uti posum causa ac itegra.Do.
Alias pro aliter Teren.posuit.Quid alias malim q̃ hodie fieri has nuptias.
Alias res agis:aut nõ itẽdis ad id quod dico significat:aut nugatorias res agis ideſt iocaris Et hic natum est:agite amabo:q̃si dicat inanes res agis.Teren.i eu.alias res agis. Do.
Alyba regio prope misiam ubi sunt argẽti fodinae secundum Home.Tor.
Alibrocus fluuius est oriẽtis.nascitur ex mõte lyseo & in oceanum tendit.
Alica quod alit corpus.Fe.
Alicariae meretrices in cãpania:solitae ãte psistrina alcariorꝝ uersari quaestus gratia.sicut quæ ante stabula sedebãt prostibulare.F.
Alycharnasus cum h plurimum scribit: urbs.
Alienus pro alienato. Te.in ecy. Postq̃ hunc alienum ad se uidet.& in phor.quid ego uobis Geta alienus sum?Do.
Alienũ uolũt itelligi i hac parte oratiõis Tullii hic ꝓpriũ nomẽ eẽt q̃si ab alia.Virgi.Quousque se ifestũ causas iteruẽit alia nomẽ. Alii alienum & alterius iudicii & nõ ex aditorio praetoris.maiorũque causaꝝ: sed subsellijs hoc est a nõ tribunalibus: Asconius.
Alienatũ nõ ꝓprie dr̃ qđ adhuc i dominio uẽditoris manet:uẽditũ tamẽ recte dr̃.Vlpia.
Aliẽsis dies obscœnissimi hois ab Alia fluuio ubi romanus exercitus a gallis fusus est. Fe.
Aliorsũ & illorsũ sicut iturorsũ dixit Cato.Fe.
Alienatus qui alienus est factus.Fe.
Alimodi pro aliusmodi.Fe.
Alionẽ aleatorem.Festus pompeius.

Alier dixit plato pro eo quod est alie rei. Fe.
Alienatōis uerbū etiā usucapionē cōtinet. vix ē enī ut nō uideat alienare quod patiat usucapionē. Eū quoque alienare dicimus q nō utēdo amisit seruitutes. Qui occasiōe acq rēdi nō utitur nō itelligitur alienare: ueluti q hereditatē omittit. aut optionē in certū tēpus datam non amplectitur. Pa.
Alietus auis est smerlionis.
Alises Sanniticum oppidum est. Strabo.
Aliēigenus & caprigenus a genere cōpositā: ut Valerius alienigenus studia.
Alimēta si fuerit legata. dici potest etiam aquā legato inesse: si in ea regione fuerint ipsa legata ubi uenūdari aqua solet. Vlpianus.
Alimētis legatis cibaria & uestitus & habitatio debebit: qa sine iis ali corpus nō potest. Cætera quæ ad disciplinam pti nent: legato nō continentur. Iabolenus.
Alimonia uniformis adeo cōstat q facilis digestu sit ut ei: uel tā īfirma ē natura sufficiat.
Aliuta alias alita ātiqui dicebāt: quod aliter ex græco ἀλλως ideſt alius trāsferētes. hinc est illud ī legibus Numæ pōpilii si quisq aliuta faxit ipsos loui sacer esto. Festus pom.
Alintos flu. lucanorum est: lucanum a ueliēsibus diuidens.
Aliorsum ad aliam partem ut seorsū. Te. i eu. Neue aliorsum atque feci accæperit. Do.
Aliptes unctor uel præceptor palestre nā se ungebāt ī palestra. a graeco deriuat. Iuue. Grāmaticus rhetor: geometra. pictor. aliptes. dicit etiam qui uulnera curat.
Aliptes unctor: ab ἀλύφω ideſt ungo. Torte.
Aliquātisper quære in uerbo tantisper. Lau.
Aliquis uim pluralē habet quāuis singulariter dicatur: non omniū est aliquis nisi de multis. pprie enī ueteres & quis & aliqs & quisquam nō obseruabant quo genere quo numero declinarent. Te. in adel. Aperite aliqs actutum hostium. Et est figura. Do.
Aliquis qsq: qspiā ullus idem significant. differunt a quidam ullus tamē quodāmodo claudicat: nec fere citra negationem quasi extra baculū ingredi potest: nisi interrogatiue ut uocāt me ullus: aut nunq plane affirmatiue sicut illa superiora. Laur
Aliquid mōstri: plus ē q si diceres: aliquod. ut quid hominis uxorem habes: & duplex cōtumelia est & mōstri aliqd. Te. in an Aliq d monstri alunt. D.
Aliquot. hoc est nec multi nec pauci. Te. in an. Aliquot me adierunt. Do.
Alisonii populi scythiæ asiatice secundum Herodotum. Tor.
Alicta lingua arabica uenus secundū He. Tor.
Aliter contra significat. Virg. Diis aliter uisū T. i an. uex aliter euenire multo ītelligit. D.
Alites uolatu auspicia facientes. Iste putabantur buteos anqualis mintusculus aqla uulturæ. Festus.
Alites alii uolucres a uolatu: deinde generatī de his plæræque a suis uocibus. ut hæc upupa: cuculus: coruus: hirundo: ulula: bubo: Item hæc pauo: anser: gallina colūba: Sūt quæ aliis de causis appellatæ. ut noctua: q noctu canit ac uigilat. Luscinia q noctu canere existimat: atque esse ex athica. progne in luctu facta auis. sic galericus & motacilla. altera q ī capite habet plumā: altera q sēp mouet caudam. merula q mera. i. sola uoliteret. contra ab eo graculi q gregatim. ut quidam greges gregere ficedulæ miliaria a cibo q alteræ fico: alteræ milio sūt piguēs. Var.
Alitum. Ci. de natura deox. Idemque uolatus alitū sustinet. & spiritu ductus alit & substet & animantes ei.
Alius penultima circumflexa: & alii ī genitiuo iuenitur. Cecilius in. v. li. Nullius alii rei ni si amicitiæ eox causa. Pri.
Alius. alter. secus: ante & post. pxime: ad uim comparatiuorum accedūt. ut. Quintili. At quāto alius fuit ille infœlicissimus iuuenis affectus. & Ci. multo secus euenit. L.
Allegatus hic & arbitratus hic pro arbitratiōe dicuntur
Aliū ciuitas ē exigua inter pirgū & hostiā. S.
Allegoria alieniloqum: uel potius inuersio ut bibere prata: & cōfecimus æquor & huiusmodi habet septē species. Ironia antiphrasis ænigma. carientismos: paroemia: sarcasmos antismos. Tor.
Allec allecis generis masculini genus piscis inuenitur: & hæc allec numero plurali caret.
Allecti qui propter inopiam ex equestri genere in senatorum numerū assumpti sunt. Nā patres sunt q sūt patricii generis. Cōscripti q senatui sunt scriptis annotati.
Alleuo est in altū tollo: uel de imo: & ubiqd iacet atque piectū est sursum tollo. Quint. Vidi multos quox supcilia ad singulos uocis cōatus alleuarēt. Inde ptrāslationē ad q̄litatē fortune ut idē. Nō petit ut afflictū alleuetis: nisi & pbauerit se ī fœcilioē q patrem amisit q̄ q oculos. Subleuo pro alleuo: Suetonius. Dūque surgit ac nititur iter manus subleuātiū extinctus est. Lau.
Allex: pollex: scādes pximior digitus q uelu

ſiſiuiſſe i aliū uideaſ qđ græce dicif alles. Fe.
Alia flu. è nō amplius. xi. mi. paſ. uia ſalaria ab urbe diſtās e mōtibus cruſtumeriis efflues i tyberī ubi uires romanoꝝ oēs attritæ ſūt. ex quo illico urbis ſubſecuta ruina & patrū cædes: atque capitolinæ arcis obſidio a gallis Brenno duce.
Alligare obſtringere allaqueare & obnoxiū facere. Te. i eu. hic furti ſe alligat.
Allium doliū & palliū: non alleum palleum doleum dicendum eſt.
Allium dictum q̄ oleat.
Allobroges iter ligerim & ſequanā trās rhodanū atque ararī ad ſeptētrionē habitat. & heluecīis p̄xīmi ſunt ī gallia trāſalpina. Stra.
Allobroges ſunt luſitanoꝝ populi remotiores mōtana habitantes in hiſpania. St.
Allobus eſt quod græ. dicitur. hoc eſt artus uel iternodiū. Aulus gellius.
Albigalerus a galea noīatus. é. n. pileus capitis: quo diales flamines. i. ſacerdotes iouis utebantur. fiebat. n. ex hoſtia alba ioui cæſa cui affigebaſ apex uirgula oleagina. Fe.
Allophilus alienigena. Tor.
Allotheta aliter poſita. Tor.
Allucinari Verrius ī libris quos inſcripſit uerboꝝ a græcis tractoꝝ nō pauca hercle ſcripſit curioſe & ſagaciter cōq̄ſiti neque nō tamē quædā futilia uel friuola errare īquit dictū é. an uerſū qđ iferē Homeri ī quo id uerbū é ἀλύειν. unde locū quoque eē dictū putat d littera ī c cōuerſa quādā tarditatē aī & ſtuporē q allucinātibuſplerūque uſu uēit. A
Alludo quære ī locus. Lau.
Allucinare eſt uana ſōniare tractū ab allucitis quos monopos dicimus: ſicut. petrōius arbiter ait. nā contū uernali me alutitis mole/ ſtabāt. Ful.
Allucinari quære in agi.
Allucinatio erratio. Fe.
Allex pollex ſcādēs p̄xīmū digitū. qđ uelut īſſiluiſſe ī aliū uideſ. nam græ. ἀλόμενον dicitur ſalio. Fe.
Alma ab alendo dicta eſt. Ser.
Alma ſācta ſiue pulchra: uel alēs ab alēdo. F.
Almanicus armeniæ maioris flu. eſt.
Almon paruus eſt flu. Romæ p̄xīmus in quo ſimulachrū Cybelis. quom trahi nō poſſet p tyberim lotū eſt & exīde. vi. kalēdas Aprilis lauari ī eodē ānis ſingulis conſnetū.
Aloen herba amariſſimi ſucci.
Alœ græcē eſt & declinatur hæc alœ. huius alœs. Iuuenalis. Plus alœs q̄ mellis habet.
Alope cercionis filia. a qua ciuitas theſſalie: in de alopetes Hōerus libro ſecūdo. Tortelius
Alopitia é capilloꝝ fluor circūſcriptis pilis ſuluis aeris qualitatē habentibus. uocata enī hoc nomīe a ſimilitudīe uulpeculæ animalis quod græci alopitiam uocant.
Alotis calabriæ flu.
Alotrine lacus eſt ī maiori aſia ī mōte alotrine ex quo Menander oritur flu.
Alpes ipſe nō quidē a moneci portu. ut plærique referūt. ſed iiſdē ex locis a qbus apēnini mōtes īcipiūt: genua liguſticum emporiū & ſabacia uadaque paludes ſūt. apēninus qdē a genua. alpes uero a ſabaciis initiū capiunt. Inter genuā uero & ſabaciā ducēta & ſexagīta ſtadia iterſūt ide poſt trecēta & ſeptuagīta ſtadia albinga unū oppidulū. cuius īcolæ ligures iūgauni appellantur. ex hoc loco ad moneci portū ſūt ſtadia quadrīgēta & octogīta: quo ī medio urbs eſt albion itumeliū: cuius habitatores itumelii uocātur. Sūt aūt alpiū cacumina quædā ſecūdū aliquos ī illyricos atque adriaticū ſinū cōuerſa: ex qbus é dictus mōs apēninus & tullū & ligadia: q̄ bus ſubiacēt uidelicīi: ubi ex Italia ſupra alpes cōſcēderis uia eſt ī exterioré galliā: & p ſeptētrionē: quæ p ſalaſſos ducit lugdunū. ea uero biſariā eſt. altera qdem p̄xīlior paluſtre pmeabilis p cētrones. alia uero ſublimis & anguſta uerū eſſe cōpēdioſa p apēninū. alpium altitudo eſt ſtad. mil. duobus & ducētis. qđ ad cāpos attinet. Polibius āt alpiū trāſitiōes tātū quatuor nominat: unā quidē p ligures tireno mari p̄xīmā. aliā deīde p taurinos q̄ trāſiuit Hānibal. tertiā īde p ſalaſſos. quartā per rhetos omnes præruptas atque præcipites. Stra.
Alpes ligua galloꝝ mōtes alti uocātur. ſic quoque. Vir. uerbū expreſſit a uerbo in. li. Tūc ſciat aerias alpes. Ser.
Althæa Teſtri filia: oenei regis ætoliæ uxor. Meleagri mater. Tor.
Alpheus flu. helidis arcadiæ ſub mare ī arethuſiam ſicilie deſinens. To.
Alpis cū ſemp plurale ſit ſicut & ſyrtis: ſingulariter tamē īuenitur utrūque:
Altaria ſūmoꝝ tātū deoꝝ ſunt: quæ ab altitudine cōſtat eſſe nominata. Virgi. ī buc. Ecce duas tibi daphni duoque altaria. phœbo. S.
Altare q̄ in eo ignis excreſcit: & exoletus eſt q exceſſit abſolendi ideſt creſcēdi modum & inoleuit ideſt creuit. Fe.
Altaria ſunt ī quibus igne adoletur. F.
Altaria ab altitudine ſunt dicta: q̄ antiqui diis ſuperis in ædificiis a terra exaltatis ſacra ſa/

ciebant: diis terrestribus: diis infernalibus ī effossa terra. Fe.

Altea malua agrestis siue malueuiscus. sed altea q; ī altū surgit. etiscus qa glutinosa ē. nascit ī locis humētibus: cuius radices decocte diligēter mixte porcio adipi ad subleuādū dolores uel tumores uulnerum ualde utilis comprobatur.

Altellus Romulus dicebat: quasi altus ī tellure uel q; tellurē suā aleret: siue q; aleretur telis: uel q; a Tacio sabīoꝝ rege postulatus sit ī colloqo pacis: & alternis uicibus audierit: locutusque fuerit. sicut. n. fit diminutiue a marco marcellus: a uafro uafellus: ita ab alterno altellus. Fe.

Alter & p nō bono pōit ut ī auguriis altera cū appellat auisque utique p̄spera: nō est sic alter. Mōnūq; p aduerso ponit & malo. F.

Alter nō ē secūdus: sed tertius. Nā præter unū duo. ex qbus alter ut sint tres. Te. ī and. sed postq̄ amator accessit preciū pollicens unus & item alter. Nam hi tres tū simul amabāt. Et Vir. Alter ab undecio. Cōsuetudīe alteꝝ pro secundo dicimus. Do.

Alter de duobus dici. alius de multis omnibus notū ē. Poēte tamē iter necessitate aliter utūtur. ut Ouidius de picaꝝ trāsformatiōe. Altera quæ alterius rigido cōcrescere rostro. Sue. o. quoque. Nec cessauit ex eo alteꝝ alter crimīari atque iter se oēs cōmitere dicimus: tamen alius de duobus ubi diuerso cōcedūtur. ut alia est facies mea alia tua. Laurenti.

Alter ad unū de duobus refert. ut Ci. duplices similitudines eē debent. unæ rerum: alteræ uerborum. Lau.

Alter p secūdo de duobus pluribusue: ut altero mēse repudiaui uxorē. i. secūdo. aliq̄ndo p ipīs duobus. ut unus aut alter. i. unus aut duo. In aduerbiis quoque ut semel aut iteꝝ semel aut bis. Cū uero dicit iteꝝ cōsul: ītelligat. dicimus tertiū cōsul & quartum cōsul: idest tertio uel quarta uice. Te. uero q̄terne cōsul idest tribus & quatuor uicibus. Lau.

Alteras ponebāt pro eo quod est aduerbium alias. Festus.

Altercor & alterco: sicut plæraque alia dī. Pri.

Alteꝝ. Ennius ait idem significare quod græ. ἑτέρος quidā uero ex utroque esse cōpositū ἄλλος ψε Τερος. Fe.

Altercatio iurgatio. Fe.

Alteræ pro alteri. Te. dū loquit alteræ. Prisci.

Alternatio per uicem successio. Fe.

Alterplicem duplicem. Fe.

Altercata est passiuū. Pacu in iliona. Cur illa mecum hic altercata est. No.

Alternati p uices. Quadrigarius ī ānalibus. iiii. Itē gladiū atque geritudinē alternati seq. N.

Altera alterutra. Fe.

Altile non solū pingue ab alendo: uerū opulētum. Plau. ī cistellaria: Prohibet diuitiis maximis dote altili atque optima. No.

Altilis auis altilis q̄drupes altilis piscis q; sagina altus siue alitus est atque saginatus. Laurentius uallensis.

Altiloquus cōpatiuū facit altiloquētior; supla tiuū uero altiloq̄ntissimus. similr reliq̄. La.

Altitonans cōtremuit magnū tēplū iouis altitonantis ut uenus. Varro.

Altricata ē passiuū. Pacu. ī iliona. Cū illa quærit hic mecū altercas tace. No.

Altus ab alēdo dicit: alias ab altitudīe altus. N.

Altrinsecus & aliter: uel cōtra: uel utrinque.

Altū ab alendo captū. Var. in mimo. habes cōpositā alimoniā sedēs altus ālieno sūptu. N

Altū magnū uel glorioſū. Virg. æneid. lib. iii: Altius oēs expediā: prima repetens ab origine factū. et. li. viii. Quid causas petis ex alto Actius ī armoꝝ iudicio Cur ueteratā ex alto apperis decidia Agamennon. No.

Altū pressū obscurū. Vir. libro. x. Quid mea alta silētia cogis rūpere. Idē in eodē. Sin altior sub precibus uenia ulla latet. No.

Altū mite uel placidū. Varr. Sexque Vlixe aduerti uēti ceciderūt: q; si pgūt diutius & mare uoluere uereor. ne me quoque quo domū ab alto cessēt uenero: præter canem cognoscat nemo. No.

Aluearīū tāetsī potest dici locus: ubi sūt aluei apū. tamē potius accipit p copia alueoꝝ eodē ī loco collocatoꝝ mellificatiū. Lau.

Aluedo corporis pinguedo.

Alueus fossa est fluminis. Vir. li. vi. Simul accipit alueo ingentem æneam. S.

Alucinatio erratio. Fe.

Alueolū tabula aleatoria. Fe.

Aluita ātiqui p aliter ex græco hic illud ex legibus Numæ Pompilii. Siqs̄q̄ aluita faxit ipsos ioui sacer esto. Fe.

Alūnus q; ab aliquo alitus ē. nō alit. Cice. ī Ver. Italia aūt alūnū suū seruitutis extremo summoque supplicio fixū uideret alūnū educatū: nō educatorē: ut Nonio placet. Lauren.

Alūnum dominū. Virgi. li. primo. Caro datus ibat alumno. No.

Alūnū filiū. Vir. li. vi. Necnō & ticiō terræ oīpotētis alūnum. Pac. ī teucro. quæ desiderio alūnum penitudines quales scabres inculta uastitudine. No.

Alumẽdo ꝓ laumedõte a ueteribus nõdũ assu
eris. græcæ lingue sit nullo ꝓ illo: catamitus
ꝓ ganymede. alphius ꝓ alpheo. Fe.
Alũnos consuetudine quos alas uel educes uel
eos q ali dici uult. Vir. li. vi. Nec rõula quõ/
dã ullo se tãtũ tellus iactabat alũno. M. T. i
uerre. de suppliciis Italia aũt alũnũ suũ serui
tutis extremo sũmoque supplicio uideret
fixũ Varro. Sexque Vlixe ubi qđ lupã alũni
fefellerũt olim. idẽ i eumenidibus. Ecce dei/
prouiso ad nos accedit cana ueritas athicæ
philosophiæ alumna. N.
Aluos uocant cupas apũ a mellis alimõia Varo
Aluta est caprina pellis: a luteo colore dicta: ac
cipit tamẽ ꝓ surculo seu marsubio: ut Iuue
nalis. Appositã nigre lunam subtexit alutæ.
Alioqn. i. aliter uel præter hoc. Horatius libro
secundo: at mea paucis mendosa est nestora
alioquin recta.
Aluus qua sordes defluũt. Salus. Insimulás si/
bi aluũ purgari uẽter qui uidetur. Seruius.
Aluus uẽter fœmine ab alendo dicta. est enim
generis fœminini. Fe. Aluũ Virg. foemini
no genere dixit. Caluus uero masculini.
Aluris lacus est super histropolim: haud lõge
ab hostiis histri fluuioli.
Am præpositio localis significat circum. unde
seruus abactus idest circumactus dicit. Fe.
Am ꝓ circũ põere solebãt. ut Ca. i origibus ora
toꝛ: Am terminũ idest circũ terminũ. Var.
Amaboeũ carmẽ ẽ quotiẽs q canũt & æq̃li nu/
mero uersuũ utũtur. & ita se habet ipsa re/
spõsio. ut aut maius: aut cotrariũ aliquod di
cat. & dicit ἀμοιβαίως pmuto uel uicissim re
spõdeo. ut Virgilius. Alternis dicetis: amant
alterna camœnæ. Ser:
Amabile idest amœnũ: Hora. li. car. Tu frigus
amabile fessis uomere tauris. Acron.
Amabo iteriectio est blãdiẽtis. Plau. Noli ¦ama
bo uerberare lapidẽ: ne des manũ.
Amabũdus Apollinaris noster sibi uideri ait.
particulã istã extremã i quã talia uerba exie/
rũt. uim & copiã & quasi abũdãtiã rei cuius
id uerbũ esset demõstrare. ut lætabundus is
dicat: q abũde lætus est. & errabũdus q mul
to atque abũdanti errore sit. Cæteraque oĩa
ex ea figurata ita dici ostendit ut productio
hæc & extremitas largam & fluentem uim
& copiam declarat. A.
Amadryades cũ arboribus nascũtur & pereũt
unde plærũque arbore cæsa sãguis emanat.
Inde Statius: nec amplessæ dimittunt robo
ra nymphæ. Serui.
Amalthea Iouis nutrix: quæ cũ Melissa sorore
eũ lacte caprino & melle pauit. Parmenius
caprã dixit: quæ geminos pariebat & cũ iup
piter ad melissum regẽ nutriẽdus missus es/
set: huius capræ lacte educatus est. Tor.
Amaracus puer regius: q ferẽs preciosa unguẽ
ta fracto uase: i odoriferã herbã uersus ẽ. T.
Amare itereſt a diligere: q̃ i illo remissa quæ/
dã beniuolẽtia: i hoc aũt nehemẽtior itelligi
tur. Plinius secũdus ad Numatiũ. aderã beti
as mecũque Lalbinus uir i dicẽdo copiosus
ornatusque: quẽ ego dũ mutuo diligerẽ: ex
hoc officii societate amare ardentius cœpi.
Ser. Amare est generalis significati idest di
ligere nisi plus quidã esse in amãdo q̃ in dili
gẽdo. ut Cice. ad Dolobellam: ut mihi deni
que nunc amare uidear ante dilexisse. Ad/
amare est amatorie amare. ut Quit. Omnes
matres liberos suos tãquã adamarit amãt
Laurẽtius. Amare & diligere differunt: q̃
amare ui habet maiorẽ: diligere autẽ leuius
amare cice ad Brutũ. Sic igit facies & me aut
amabis: aut quod cotẽtus sum: diliges. Idẽ
ad dolobellã. Quis ¦erat q putaret ad eũ amo
rem quẽ erga te habebã posse aliqd accedẽ
re: tãtum accessit ut mihi denique nũc ama
re uidear: antea dilexisse. S.
Amaryllis fœmina apud Virg. & Theo.
Amaror: uersus istos quære in. A. g.
Amarus nocens. Virgi. hostis amare quid in
crepitas. Serui. Amaꝛ nõ solũ ex sapore
triste: sed q̃cunque causa terribile & ipẽsũ
maronis auctoritate dicimus. Idem libro de
cimo. Hostis amare qd increpitas: mortẽque
minaris. Nonius. Amarũ dicit asperum.
Virg. geo. li. secũdo. & amare pãsia bacca. Lu
cil. lib. iiii. Interea perpotet amaꝛ absinthi
laticem No.
Amaꝛ acerbũ. Vir. li. quarto æne Isque amẽs
animi: & rumore accensus amaro.
Amarulenta idest mordaci. Macro.
Amaruléta erat enim Euangelus amarulenta
dicacitate & lingua proterua mordaci ꝓcax
atque securus offensarum quã sine delectu
chari uel non amici in sepassim uerbis odia
serẽtibus: prouocabat. Macro.
Amasenus fluuius uolscoꝛ prius natum aluis
in sicilia. Tor.
Amasis aegypti rex secundũ Hero. huius tu
mulus una pyramidũ Plato in timæo hũc
diem athenas ædificasse ante secundũ Poni
po. ccc. & xxx. reges egyptii. Tor.
Amasso amauero. Festus.
Amatio amor. pla. i rudente: Nimis pœne in/
epta atque odiosa eius amatio. No.

Amator & amans in eo differũt: q amator fingi potest. amans uere amat. Teren. i and. sed postq̃ amator accessit. Do.

Amator & amicus differũt. amicus enī animi ẽ amator corporis neque: cõtinuo amator est q bene uult. ut Dido amauit qdẽ æneā: sed nõ ei amica fuit. Catullus: Cogit amare magis sed bene uelle miũ. Terẽtius i an. Sũmũ bonũ esse hære putabã hũc pamphilũ amatorẽ uigz̃ i quouis loco paratũ. Amator ad tẽpus est. amicus q ppetue amat. Do.

Amatorculus. Plautus. in penulo: uix egregie amatorculas inuenimus. Pri.

Amatoriũ genus ueneni, amorem uel insaniã ingerentis. Lau.

Amathus ĩsula i ægæo ueneri sacra metallozz facundissima. Tor.

Amathuta uxor athamãtis regis thebazz quæ ante deã factã Ino. dicta est. Tor.

Amazones sine mamma fœminæ schytiæ iuxta tanaym. Inde iuxta thermedonta. T.

Amazones dicte sunt q simul uiuãt sine uiris: uel q adustis sint mãmis: ne ille bellãtibus ĩpediméto fierẽt cũ adultæ essent. Seruius.

Amazonius mons est i maiori asia: præter cuius radices termodon labit amnis. Dictus ẽ enī hic mons: ut nõnulli arbitrãtur ab amazonibus q penes eũ primo cõuenerint.

Amazonũ mare ea euxunii maris pars quã olī ab amazonibus cõternina colchis seu enīochis occupata est.

Ambages apud luciliũ Quid tibi ego ambages ambiui: pfecto a uerbo ambio quod i est in ambitu & ambitioso. Varro.

Ambages circuitus. Vir. li. i. æne. lõge ãbages. S.

Ambarualis hostia est: ut ait. Festus põpeius. Quæ rei diuinæ causa circũ arua ducit. ab his q p frugibus faciũt huius sacrificii mẽtionẽ i buc. facit. Virgilius ubi de apotheosi. i. deificatiõe daphnis loqtur sic: Hæc tibi sẽper erũt & cũ solẽnia uota: Reddemus nymphis & cũ lustrãtibus agros. ubi lustrare significat circuire hinc: uidelicet & nomẽ hostie quæsitũ ab ambiẽdis aruis sed ĩ georgicozz libro primo: Terque nouas circũ fœlix & hostia fruges. Mac.

Ambarualis hostia est: quære i Macrobio.

Ambaruales hostiæ appellabant quæ p aliis a duobus fratribus sacrificabant. Fe.

Ambatus apud. Enniũ lingua gallica seruus appellabatur. Festus pompeius.

Ambegni bos & ueruex appellabãt: cũ circa eorũ utraque latera agni i sacrificiũ ducebãt. F

Ambest ita tertiæ personæ uerbũ est; ut nullã habeat aliã declinationẽ. Fe.

Ambianũ oppidũ est iuxta neruios in agro morinozz uulgo dicitur amiens. Str.

Ambigbes oues Lesiuius macer q festalia sacrorũ scripsit: ait Iunoni: Eas quæ geminas pareret oues sacrificare cũ duobus agnis altrĩsecus religatis: q̃s oues ambiguas uocari q̃si ex utraque parte agnos habentem flauius plauciades. Fulg.

Ambitio ĩ aĩo est: nã q præter modũ cupit: aut honores aut laudẽ ambitione peccat. Ambitus est ĩ actu: nã q pecuniã dilargitur populo muneribus ludisque blãditur: ambitũ committit honoris causa. Quã hodie symoniã uocãt a symone mago rẽ ĩ sacris & pphanis rebus. Ambitus ab ambio uenit. eius ẽ q nõ sua uirtute cõfidit: sed singulos circuit; præhẽsans roganſque suffragia. siue cũ qs sollicitus lõgiore exordio ac uerbozz circuitu. Ambitiosus ab ambitiõe: & est q quadã spe fauoris ad captationẽ misericordiæ utit ambitu. i. affectu ambitiõis ut Quintil. Nõ sum ambitiosus in malis. Lauren.

Ambidexter q utraque manu utit ut dextra.

Ambidés siue bidẽs ouis appellabat: quæ supioribus etiã iferioribus est dentibus Fe.

Ambiguã. i. duplicẽ. ut. Hora. li. i. carminũ. Certus enī pmisit apollo ambiguã tellure noua salamina futurã uel qa una i Cypro: altera i acaia regione esse dicit. Vir. Agnouit plẽ ambiguã geminosque parẽtes.

Ambiguũ est qd ĩ ambas partes agi potest huiusmodi apud græcos amphibola dicũt. F.

Ampio amplector circũuenio. Vir. li. vii. Heu connubiis ãbire latinũ æneadæ possint. Ser.

Ambo ex græco αμφω uidet ductũ. Fe. Pom.

Ambire significat circuire & concludere. Vir. æneid. li. iiii. Quæ rapidis flãmis ambit torrẽtibus ãnis. Idẽ i decimo atque oras ambit in auro. No.

Ambigere blãditiis circumuenire. Vir. æneidorũ libro quarto. Quo nunc reginã ambire furentẽ audeat affatu. Ser.

Ambire ambitiõibus appetere. Vir. li. vii. Nec cõnubiis ambire latinũ æneade possit. Te. i and. Nihil uides nisi senis aĩcos oras ãbis. N.

Ambire ĩterpellare. Vir. æneidozz li. iiii. Quo nũc reginã ambire ferẽtẽ audeat affatu. No.

Ambiterni ab eo qd circũ unũ alter ambit. & ambiterni appellati eo q populũ cadidatus circuit ambit. & q aliter faciat i dagabili exambitu causam dicit. Var.

Ambitio ẽ ipa actio ambiẽtis. Festus Põpeus.

Ambitus ambitiosus hinc pxime est. Var.

Ambitus dicitur ꝓprie uicinoꝝ ædificioꝝ locus duoꝝ pedū & ſemipedis ad circumeū/di facultatē relictus. ex quo etiā honoris ambitus dici cœptus ē a circumeūdo ſupplicā/doque. Fe.

Ambitus ꝓprie circūiectus ædificioꝝ patēs in latitudine pedes duos: ſemiſſem i longitudine idē qđ ædificiū. Itē crimen auariciæ uel affectati honoris a circuēdo.

Ambitus adiectiuū penultimā habet lōgā. ut Ouidius luſſit & ambitæ circundare litora terræ. Scaurus penultima breui protulit. Sed Velleius celer ad Adrianū per epiſtolam de hoc interroganté: declinatione & tenore ambitus quoque nomē a participio oſtēdit diſcerni quod uſu quoque ut oſtēdimus cōfirmatū eſt. Priſ.

Ambitus. ſeuola ambitū mediū dixit quātum parietis cōmunis tegēdi cauſa tectū ꝓiceretur ex quo tectū eius ædis: q ꝓtexiſſet aqua diffluēret. Cicero in li. topicorū.

Ambitioſus & qui ambit & qui ambitur.

Ambit. i. rogat & ſupplicat. Ho. li. car. Te. pau/p ambit: ſollicitat te ruris colonus. Acron.

Ambire ꝓ circūire. Nā antiqui am pro circum ponere ſolebāt. Inde dictus eſt. annus. Cato in. li. de origi. oratorum. Am terminū ideſt circum terminū. Macro. de ſa.

Ambo nō eſt dicendū niſi de his qui uno tempore quid ferūt. ut gemini fratres ambo perierūt ideſt eodē tēpore. Ser.

Ambrachius ſinus i epyro eſt adriatici maris pars ſeu potius eidē cōterminus ab ambrachia ciuitate cui ſubiacet denominatus.

Amprachia per p apud græcos ſcribitur. urbs epiri i aſpero tumulo iuxta aretonē fluuiū nauigabilē: Pyrrhi oli regia ꝓpe actiū ſinus etiā ambrachia dicit ubi aracius fluuius. T.

Ampratia palus eſt acacie: ut aiūt aliqui.

Ambrices regulæ quæ trāſuerſæ aſſeribus & regulis interponūtur. Fe.

Ambroſia herba dulciſſima. unde deoꝝ cibus credita ſit. Diaſcorides artemiſſiā dicit. Tor.

Ambroſia quā latini apiū ſiluaticū uocant. de qua. Vir. Ambroſieque comæ diuinū uerticē odorē: ſpirauere aſpiato q flores eius maxime apes appetūt portilaca.

Ambrones fuit quædā gens gallica quæ ſubita inundatione maris cū amiſiſſent ſedes ſuas: rapinis & prædatōibus ſe ſuoſque alere cœperunt: eos & cymbros & theutones Caius marius deleuit ex quo tractū eſt turpis uitæ hoſtes ambrones dicerent. Feſt. pōpeius.

Ambulacrū cū nobiſcū in eodem andulacro homo quiſpiā fama doctus. A. g.

Ambubaiæ ſūt mulieres uagæ ac uiles. quibus nomē hoc caſu uanorū & ebrietate balbutientium uerborum uidetur eſſe iditū. Nonnulli tamē ambibaias tibicinas ſyria lingua putant. Porphy.

Ambulacra ambulationes. Fe.

Amburbiales hoſtie dicebātur: quæ circū terminos urbis Romæ ducbātur. Fe.

Ambuſtus circum uſtus. Fe.

Ame ideſt meas. Tere. in adel. Quiſnā a me pepulit fores. Donatus.

Amens q a mēte ſua diſcedit. Varro.

Amens eſt qui neſcit quid dicat. amētior quem nō pœniteat facti ſui. Do.

Amentū eſt lorū quo media haſta religat & iacitur. Vir. lib. ix. Intendūt acres arcus armentaque torquent. Seruius.

Amenta quibus iniici poſſunt iacula ſiue ſolearum lora. ex græco quod eſt. ſic appellata. uel q optātes ea amētū trahūt. F.

Ameria ciuitas eſt i umbria: ex altera parte mōtiū qua camertes. Strabo.

Amerinū ex maloꝝ generibus ſicut coctonum citron quoctimelium. Macro.

Ameria urbs i umbria ab amiro ſic dicta. Fe.

Amethiſcus lapis precioſus purpureus cōtra ebrietatē unde nomen. Horatius amiſtidem dixit fœminini generis. Tor.

Ami ſilueſtres ſūt Indiæ mōtes: ea in regione quæ dedala alex. macedonis tpibus dicebat.

Am præpoſitio localis ſignificat circū. unde ſeruus ambactus. i. circū actus dicit. Feſt. pō.

Amina genus piſcis. Fe.

Amita mei patris ſoror: quia ſimiliter tertia a me ſit: atque auia uideri poſſit. dicta ex eo q antiqoribus auita ſit uocitata. ſiue amita dicta ē: quia a patre meo amata ē. nā plus ſorores a fratribus q fratres diligi ſolent uidelicet propter diſſimilitudinem perſonaꝝ q ideo minus habēt diſſentionis quo minus æmulationis. Feſtus pom.

Amicitiæ uocabulū ab amore deducit. quāuis interdū uituperandus ſit amor ab antiquis aūt amici & amicæ per e litterā.

Amaciter pro amice Plau. in. perſa. Quā meo amico amiciter hāc cōmoditatis copiā dāt. Pacu. in doloreſte. Nunc ne i illū qđ amico amiciter feciſti. No.

Amicinū utris pendiculū: ex quo uinū diffunditur. Feſtus pom.

Amicos appellare debemus nō leui læticia cōiūctos: ſed qbus fuerūt iura cū patre familias honeſtis familiāritatibus quæſita rationi/

bus. Seruius.

Amicos pro testibus ꝑaduocatis ueteres posuerũt. Teren. in phor. Amicos aduocabo.

Aminei fuerunt ubi nunc Salernum est. Inde amineus uir. Macro.

Amites perticæ aucupales. Fe.

Amitini fratrũ & matris filii. No.

Amyclæ laconiæ ciuitas Apollini sacra: Castoris & Pollucis patria. Alia inter caietam & terracinam a laconibus Castoris & Pollucis comitibus condita: quæ tacendo periit hoc est cum Pythgoream sectam sequerentur ut abstineret cœde animalium nec uicine paludis serpẽtes interimeret ab illis deleti sũt. unde Virgil. Tacitas amiclas dixit hi pithagoreas qui silentiũ quinquẽnii i dicebat: uel qa cũ sæpe falso nũciatus esset. aduentus hostium cautum ẽ: nequis id ãplius nũciaret. ide ex improuiso captæ sũt.

Amyclas nauta apud Luc.

Amidon ciuitas Peoniæ uel macedoniæ ꝑpe arium fluuiũ.

Amigdola a nostris nux lõga.

Amyntus pastor apud Vir. & Theo. & pater Philippi Alexandri auus.

Amintor phœnicis pater secundum Homerum & Ouidium.

Amythaon pater melampi medici.

Amicus honesta res est. amica quando ad uitiũ refertur inhonesta idest concubina cuius recte dicitur amator: non amicus ut Te. Hære. putaui hũc pãphilũ amicũ amatorẽ uitiũ. La.

Amiculiũ quia nõ recte formatur: diminutiuũ nõ est pro amictus: genere quodã pallio. La.

Amis germaniæ fluuius est in oceanũ effluens

Amiternum urbs est sabinorum piceno conterminum: quo & nomine flu. est uestinos mauricinosque separans. & ẽ ferẽtanorum emporium. Strabo.

Amimoneus fons apud agros ab amimone filia Danai regis argiuoꝝ. unde fabula emersit: quæ ne opprimeretꝝ satyro oppressa fuit a Neptũno: a quo filium perperit nauplũ

Amiculũ genus uestimẽti: a circuitu dictũ Fe.

Amisisse rem uidet qui aduersum nullũ eius ꝓsequendæ actionem habet.

Ammonere cõmonefacere. M. Tul. i uerrẽ. de signis recte ãmones policletũ eẽ dicebãt. N.

Ammouere ꝓcutere. Virg. li. x. Lucagus ut prorsus pendes in uerbera telo ammouit. No.

Amnesses urbes sitæ ꝑpe aminẽ. ut a mari maritime: unde & iteramnes & ãtemnes dictæ q̃ iter ãnes posite: uel ãte se habeãt ãnes. Fe.

Amũla urbs paruarũ opum in apulia:

Ammõ aries. ũde iuppiter ãmon. qui arietis formã libero apparuit. Inde ammoniacus gũmi quoddã: uel lachrymã: de quo plini.

Amnissũ urbs cretæ. ody. xix. ũde idomeneus

Amnis uel ab am ideſt circum: uel ut Varro ab ambio.

Amolior discedo. Terenti. in an. proinde uos hinc amolimini ideſt discedite. Ser.

Amolior tollo. Sisẽna. histo. li. iiii. Impedimẽtũ oẽ de cũctis itineribus amoliũtur. Seru.

Amoliri dicũtur ea quæ cũ magna difficultate & molimine submouẽtur & tolluntur e medio. discedere uero dicit qui facile e medio abit. amoliri qui uix recedit. Te. in an. proinde uos hic amolimini nã mihi ipedimẽto estis molestũ impedimentũ ex rei magnitudine incentis in medio. & ideo impedientibus se amolimini hinc: nõ abite dixit. Donatus.

Amolimini recedite uel tollite. Te. in an. proinde uos hinc amolimini: nã mihi ipedimẽto estis. Pacu. in herimona. Non tute hinc e cõspectu hic amolire. Idẽ i ãthiopeia. Nonne hic uos ꝑpere stabulis amolimini. Sisẽ. histo. quarto. Impedimentũ omne de cũctis itineribus amoliũtur. Nonius marcellus.

Amores & amor in hoc differunt: hi enim ad uoluptatẽ ꝓtinẽt: amor etiã ad religionẽ. S.

Amosio annuo. Festus.

Amomũ herba odorata ualde: quod armeniacam maxime Diascorides laudat.

Amorges unus ex Darii ducibus: qui in caria ceciderunt.

Amœbeus genus carminis alternatim & æquali numero prolati quasi alternæ.

Amor genus: charitas species. illud omnes pertinens: hocautem ad homines. Caritas etiam pro penuria frumenti: etiam annonæ põitur. penuria uero uini: aquæ: pabuli: pecorum uirorum. & similium penuria est omnium carentia rerum: ut sic dicam. Caritas uero quæ contraria est utilitati. Ideoque Plini. iunior ait: accessisse agris suburbanis caritatem. Laurentius.

Ampelusia oceani ultimum promontorium i mauritania ultra Herculis columnas ubi quondam oppida lusa & cota fuere: postea tingi a quo tingitana: ab antheo conditum cuius monumentum erant parma elephãtino tergori execta ingenti magnitudine.

Amphitapæ uestes dicuntur utrinque habentes uillos. Luc. ii. Status pselle atque aphitapæ & si aliud quid diuitiarũ. Varro in maior. alterum bene accæptum dormire sup amphitapa bene molli. Noni.

Ampẽdices dicebantur: ab antiquis qđ circũ/
pẽderent. q̃s núc appedices dicimus. Fe. Põ
Amputata. i. circumputata dicebantur ab eo
q̃ antiqui putũ pro puro dicebãt. unde de/
ducuntur pudor & pudicus. Fe.
Amplexa pro amplexare. Actius ĩ alcmenone.
Postrema amplexa fructũ quẽ dii dãt capẽ.
Cice. de ora. li. iii. Ne uoluptatẽ tuent quã
amplexari possunt. Noni.
Ampliter. Lucillus ĩ decimotertio. Nam sum/
ptibus magnis structam ampliter atque cũ
accũbimus mensa. Pompo. In Hercule peti
tore. Heus aptate pueri munde atque am/
pliter cõuiuium. Plau. ĩ sticho. sat est seruo
homini modeste facere sumptum q̃ ampli/
ter. Nonius.
Ampluſtria nauium ornaméta: quæ quia erãt
amplius q̃ erant necessaria. usu etiam am/
pluſtria dicebantur. Festus.
Amptermini qui circa terminos ꝓuinciæ ma
nent. unde amiciri amburbium amburua/
lia. amplexus dicta sunt. Festus.
Amphrysius fluuius est. thessaliæ: ubi Apollo
pauit armenta regis Admeti: quia occidit
cyclopas fabricatores fulminũ quibus æscu
lapius extinctus est. qui Hippolytum ab in
feris herbarum potentia reuocauit.
Ample uel ampliter. ut Lu. & Plau.
Amphilacus oppidum ĩ hyspania ẽ: in callece
orum regione. Stra.
Amplexo & amplexor antiqui dicebãt. ut Ci/
cero pro Cluentio: auctoritatem censorum
amplexato. Amplecto quoque pro ample/
ctor. & complecto pro complector.
Ampluſtra & ampluſtria antiqui dixerunt in
Arato. Fulgente argoia e stellis ampluſtria
puppis. Priscianus.
Ampliant pro amplificant. Pacu. ĩ teucro: ubi
poetæ pro sua parte facta confícta canant q̃
causam humilem dictis ampliant. Nonius
marcellus.
Amphiareus. Oidei filius. qui antiphatis qui
Melampi augur: qui a terra absorptus est.
Statius.
Amphibolum ambiguum. ab amphi quod ẽ
undique. & buli quod est consilium. Inde
amphibologia. ut aio te æiacida: & per cõ
mune uerbum: ut deprecatur calumniaſ.
Amphibrachus pes prima & ultima lõga. me/
dia breui: quasi utrinque breuis.
Amphilocus philosophus atheniẽsis & agri/
culturæ scriptor.
Amphilocus undique dissolutus. Virgi. acar/
nanus cuius oraculo pyliſtratus uictus apũ
marathonam athenienſibus. iii. ac urbem
occupauit. Tor.
Amphimachrus pes amphibracho cõtrarius.
Amphimachus amphiarei uatis: ex Eripyle fi
lius qui ad troiam exiuit.
Amphion Iouis & antiopes filius. alii dicunt
mercurii qui lyra thebanos muros ſtruxit
secundũ plinium primus ratione musicam
inuenit. Tortelius.
Amphiro nympha oceani & thetyos filia se/
cũdum Hesiodum.
Amphirites. insulæ secundum Homerum in
hymno Apollinis.
Amphisa fluuius in phicide.
Amphitryon Alixi thebani filius: maritus al/
cmenæ electonis & lysidyce filiæ.
Amphitrites Neptunni uxor: quæ cum serua
re uirginitatem uellet ad atlãta fuit cui Del
phinus a Neptunno missus persuasit ut uel
let in maritum: secũdum Erasconẽ poetam
ponitur pro aqua oceani. T.
Amphitheatrũ undique spectaculũ. nam duo
theatra sunt. Theatrũ. n. hemicycli formã
habet: de quo Pli. amphitheathri molẽ lu/
lius cæsar primus in campo martio posuit.
Quã Augustus mãseolum ædificaturus de/
ſtruxit. Inde Statilius aliud fecit. Inde Ve/
spasianus. postea Titus.
Amphora græce masculini generis.
Amphriſtos puellæ nomen.
Amplius uerbum: ad eũ quoque pertinet cui
nihil debetur. sicuti ex contrario minus so/
lutum uidetur esse si nihil esset actum.
Ampsaga uel ampsagus initiũ est Numidiæ in
mare decurrens apud coloniam augustam.
Amphita fluuius circa initium numidiæ.
Anquirere ẽ circum quærere. Festus.
Amsegetes dicũt quasi ager uiam tagit. Festus.
Amutio ab amore denominatũ. Fe.
Amurca sordes olei: quæ præcedũt. nã quæ se
quuntur oleum feces uocant. Nota uero p
scribi debere amurcam & per g. pnunciari
sicut Caius Cneus. Ser.
Amussim regulariter tractum a regula ad quã
aliquid exequatur quæ amussis dicatur: qui/
dam amussim cẽ dicunt: non tacite qđ mu/
tire interdum dicit loqui. Fe.
Amussis fabrorum & lapicidarum regula est.
qua ad dirigenda ligna saxaque utuntur. A.
gel. noctium athicarũ libro primo: ad hæc
scripta oia antiquiora tam curiose exspecta/
bat. aut uirtutes pensitabat aut uitia rima/
bat ut idiciũ cẽ factũ ad amissũ diceres. Ser.
Amulcrum philacterium. teste Varrone: sue

a moliẽdo.i. iferẽdo uim mali:siue ab æmulatione.Ser.in arte:uel obseruatoriũ é: uel amolimentum:sed ī malo.

Amulius albanoꝝ rex frater Numitoris.

Amussis é æquamẽ lauamẽtũ.i.apd fabros tabula quæda q̃ utũ ad saxa coagmẽtata.Plautus mutus ī onomatopia é icerte uoces q̃si mugitus.Nã mutus sõus é ꝓprie q̃ intellectũ nõ habet.Neuius ī ligur.Dicite eo tũ argutis liguis uel mutas q̃ drupedũ.Actius ī epinausumache.Itẽ ad mœstitiã infantiũ muti q̃ drupedum.Noni.Marcel.

An ne cõiunctiones sunt interrogatiue:ita ꝙ quotiẽs interrogãdũ:totiẽs repetenda dictio é.aut uero coniũctiua é:ut es ne tu stoicus? aut epicurus?aut peripateticus?Si una interrogatio é:& nõ cõstat te eẽ philosophũ bene interrogaſ.Si aũt cõstet te philosophum eé:sed cuius secte sis ignoraſ:male interrogaſ:cum fuerit dicẽdum:es ne tu stoycus? an epicureus?an peripateticus?quæ interrogatio ī infinitum tendi potest:Cum enim quæro an stoycus subintelligitur altera interrogatio e diuerso sit a nõ.Aut uero nunquã ponitur interrogatiue:nã cũ dicimus:qd dicã aut qd faciã:hic simul ambo ãbigimus. Cũ uero dicã habeã an maneã iter duo ãbigimus.i.utrũ mihi faciẽdũ sit dubitẽ.Laur.

An & ne cõiungi solent pro an:qd magis poeticũ est:ut Virg.Anne nouum tardis sidus te mẽsibus addas.Nõne etiã dicimus.ut Virgi.Nonne fuit satius tristis amarilidis iras? Huic interrogationi tacite assentimur.Ita ne ergo tã interrogant q̃ assensũ extorq̃nt.Lau.

An pro circum:ut anterminum pro circumterminum:& ambactus:& anqro.

Annales põtificibus pmissa est potestas memoriam reꝝ gestaꝝ ī tabulas cõferendi:& hos annales appellabant maiores:quasi a pontificibus manu factos: unde ex psona æneae ait Vir.Et uacet ánales nr̃oꝝ audire laboꝝ.

Anacreon Ter.ꝙ antea posuit.Fest.Pompe.

Anacreon poeta lyricus teius: q̃ batillũ pueꝝ amauit q̃ acino uuæ passæ strãgulatus é.To

Anacharsis philosophus scytha solus ea natione sapiens secũdum Herodotũ.Gnuri filius & caduicli scythaꝝ regis frater a fratre tandẽ sagitta iterẽptus ī uenatione cũ leges inducere conaretur.Tort.

Analogia ab similibus similiter declinata appellãt analogias: ea uerba seq oportere putant: Alii cũ id negligendum putarẽt: ac potius seq̃ndam sollicitudinem quæ in cõsuetudine est dicũt:quam uocant græ. ἀνωμαλίαν:cũ ut ego arbitror:utrũque sit nobis seq̃ndũ:ꝙ declaratione uoluntaria sint anomalia in naturali magis analogia: de q̃bus utriusque generis declinationibus libros faciam bis ternos:priores tres de eaꝝ declinationũ disciplina. posteriores exeq disciplinae ꝓ paginibus.De prioribus primus erit hic quae contra similitudinem declinationũ dicant.Secũdus quae circa similitudinẽ Tertius de similitudinũ forma d̃ q̃bus quæ experiero singulis tribus aut de alteris totidẽ scribere ac diuidere cœpimus.Var.

Analogia ī uerboꝝ declinationibus disciplina loq̃ndi dissimilitudinem:an simulitudinem sequi deberet.Multi quæ fuerunt cũ ab his ratio quæ ad similitudinem oriretur:uocaretur analogia.reliqua pars uocaretur anomalia.Varro.

Analogia ab analogo dicta.Varro.

Analogia é uerboꝝ similium declinatio similis:& est prior diffinitio.posterior sic: analogia est uerboꝝ similium declinatio similis nõ repugnãte cõsuetudine cõmuni.Var.

Analogia debet quæri in id genus uerbis quæ non declinanť.ut in his:ne quicquã:mox:uix:Secundo si unũ solum habent casum ī uoce q̃d nõ declinetur.ut littere omnes.Tertio si singularis é uocabuli series:neque habet cũ qua cõparari possit:ut é putant:caput:capitis:capiti:capite. Quantũ si ea uocabula quattuor quæ cõferuntur iter se: rationẽ habẽt quã oportet:ut socer socius:soceros socios. Cõtra ī q̃bus hẽat quẽ debeat analogia fere totide gradus debẽt eẽ cõiuncti.Primũ ut sint res.Secundum:ut earũ sit usus.Tertium:ut uti habere uocabula habeant.Quartũ ut habeat declinatus naturales.Varro.

Analogiã in latino sermone sicut in græco alii putãt.alii græ. é simi liũ similis declinatio:quã qdem latine proportionẽ uocant. est ineq̃litas declinationũ cõsuetudinẽ seq̃ns.

Analogia genera duo:unum ut ex natis nascũtur lentes & lupinum.Alterum uoluntariũm:ut in fabrica cum uident sænam:ut in dexteriore parte sint hostiæ:sic esse in sinisteriore.simili ratione facta.Varro.

Analogiam liberius potest poeta q̃ orator sequi.Varro.

Analogiarum uolũtariarum:una perfecta: ut in oratione:aliæ duæ simplices ī uocabulis declinandis & uariandis.Varro.

Analogia ꝓportio cũ dubiũ per simile probaſ

ut funis mascu. generis per panis. Quintil.
Analogia ē cum id qđ dubiū ē ad aliqđ simile de quo nō quæriť referať: ut certa certis p bat: qđ efficitur duplici uia. cōparatione similiū ī extremis maxime syllabis ppter qđ ea quæ sūt ī singulis negáť debere rōnē & diminutionē. Comparatio ī noibus aut genus dēprahēdit: ut funus masculinū sit: an fœmininū simile illi sit panis aut declinationē: ut domu dicēdū an domo: domuū an mogε similia sūt domus anus manus. Quī.
Anagrus thessaliæ fluuius: cuius aquā cērauri ab hercule uulnerati: lauādo se ipotabilem reddiderūt. Tor.
Anaglyphon desuper sculptum. Tor.
Anadiplosis reduplicatio: cum uersus finit in dictionē q̄ seq̄ns incipit. Tort.
Anapestus pes contrarius dactylo: a pegma: qđ est ludus: qa ludis maxime cōuenit. Cīce. secūdo tuscula. Tor.
Anapis fluuius Siciliæ leuiter fluens: de quo Ouidius. Torte.
Anas Europæ fluuius uersus occasum. p celti beros fluit. Anæ fluuii hostium a sacro promontorio distat miliaribus sexaginta. abetis hostium centū miliaribus: deinde ad gades sunt miliaria septuaginta. Strab.
Anatem morbū annuum: idest uetulagε sicut senilū morbū senum. Fest.
Anaphora repetitio. Tor.
Anastrophe inuersio: quæ ut ait Quintil. si in speciē soloecismi cadat: hyperpatō quoque eodem modo appellari potest
Anaxaretes puella pulcherrima ex Cypria. Salamina e stirpe regia: cuius amore Ipsis se suspendit. Tor.
Anaxartus abderites.
Anaxagoras Clazomenius. De his lege Laer.
Anaxilas uir. de quo Plutar
Anaximander milesius astrologus pitissimus scđm Pli. & horoscopia fecit primus. & terræ circuitū descripsit: & sperā materialē.
Anaximenes Euristrati filius: obit quo die Sardis capta ē. Anaximādri discipulus.
Anauros fluuius thessaliæ: q̄si sine aura:
Antemolus uiri proprium.
Anagina urbs īsignis ē iuxta pitulū. Strab.
Anceps dubiū. Vir. li. x. Anceps pugna diu. N.
Anceps duplex. Lucil. lib. xxix. Nemo hosāci/pites ferro effrigere cardines. Vir. æn. li. iii. Agnouit plē ābiguā geiosque parētes. Varr. de ui. pa. li. iiii. Cæsar reuersionem fecit: ne ipse ācipitiū ī hyspania exercitus qerāt relīquerent quo se coniicerent. Pompo. Et acīpiti urgerenť bello. Noni.
Anceps acutū ex utraque parte. Lucil. li. xxxi. Vecte atque ācipite ferro effrigā cardies. N.
Anceps qđ ex utraque parte caput habeat: ut securis bipēnis. sed magis a capiēdo quod ex utraque æque captatur appellatū ē. Fest.
Anceps utrinque nocens & utrinque actus: ut gladius: securis. Virg. æne. lib. viii. sed ferro ancipiti decernunt. Ser.
Ancēsa dicta sunt ab antiqs uasa quæ celata appellamus: q; circūcidēdo talia fiunt. Ipsū quoque celare uerbū ab eadē causa est dictū: d littera cū l permutata. Fest.
Anciū latina ciuitas littoralis: post hostiā portu carēs: sita ī rupe lōge ab hostia: ad stadia ducēta & sexāgita nō lōge a bericinis. Stra.
Ancipes ancipitis antiq dicebant. ut Plautus ī rudente. post altrinsecus est securicula anci pes itidem aurea. Pris.
Ancyle scutū de cœlo lapsū: quo prædictū: ut ibi eēt futuε īperiū orbis. Itē unūquenque pœma a mamurio facta sunt ancylia dicta quæ q ferebāt salii saltabāt & canebāt: ne ulla pars corporis a religione uacaret e saliis aphricanus fuit tanti erat honoris. Tort.
Ancillæ dictæ ab anco martio rege: qa ī bello magnū fœminaε numeε cepit: siue qa appellať qđ antiq ancillare dicebāt ministrare ex quo dii quoque ac deæ feruntur coli ancoli & ancole. Fe.
Ancyle scutū grāde: unde etiam arma & ancyle nunc appellantur. Vir. ī quinto leuaque ancyle gerebat. Noni.
Ancyle dictū ab inciso. q; ea arma ab utraque parte ut thracum īcisa. Varro.
Ancyle cū legamus: leuaque ancyle gerebat. tamen ancyliε relatū est. Ma.
Ancillanť p seruiūt. Titinnius. prælia ueε enī prælio doribus dolenti ultro etiam uxoribus ancillātur. Actius ī meleagro. Qui in uita ancillaris dico obediens uixi. Noni.
Anchemolus uiri pprium.
Anchises uel anchisa latine capis filius pater Aeneae patronomycum anchisiades.
Ancona graece ācon. ī. cubitus piceni urbs colonia siculoε chierico pmōtorio apposita.
Ancora sine aspiratione a graecis. Seruius tamen dicit solere per aspirationē scribi: sed potius sine scribenda est. T.
Anchora uicula qbus antēnae tenenť. Luc. ornamēta tamē malum: uel oīa seruo: seruus enī pcisus cito atque anchora soluta. Noni.
Anclabris mensa ministeriis apta diuinis uasa quoque unca quibus sacerdotes utūtur an-

claria appellantur. Fest.

Anclare haurire a græco ανταλω descendit Liuius florē anclabat liberi ex carcheſiis. Fest.

Ancios excruciatos. Festus.

Accumulētæ fœminæ menſtruo tempore appellabantur unde inquinamētum. Fes.

Ancus appellatur qui aduncum brachium habet ita q exporrigi non poteſt Fe.

Ancon ciuitas græca: in agro piceno. a ſyracuſis condita Dionyſii tyrrānidē fugitātibus. ſita ē i promōtorio iclusū cōplectente portū: dū ad ſeptētrionē circūflectitur. Strab.

Ancus nūc nepos ex filia: quartus Romanorū rex: ab īcuruo cubito dictus. Tor.

Anclor & anclo dicitur.

Androgeus: androgeos uel. gi. ſecūdū latinos & græcos declinat: genitiuus acticus eſt.

Androgynos q uir ē & fœmina. Tortelius.

Androgeus Minois filius ab athenienſibus. & Megarenſibus dolo occiſus: cū paleſtra oīs ſuparet. Alius græcus occiſus ab ænea: ſecūdum Vir.

Andromache Hectoris uxor. Eotionis thebarum Ciliciæ regis filia. Homerus. vi.

Andron locus in domo anguſtior & longior a uiris: ut gynæcium a mulieribus.

Androginos. Plinius in lib. naturalis hiſtoriæ ſcripſit. Gignuntur hoies utriuſque ſexus: quos hermaphroditos uocamus: olimādroginos uocatos: & īpdigiis habitos: nunc uero in delitiis. Au. g.

Andromache nomen qui īdidit: recte ei indidit apud Ennium dū imitari uoluit. Euripidē. Nā Eurypides ait. Ideo nomē additū andromachete. hoc enī qs pōt intelligere īuerſum ſignificare Andromache nomen q indidit: recte indidit. V.

Andron locus domicilii appellatur anguſtior lōgitudine i quo uiri plurimi morabant: ut γυναικεων in quo mulieres. Feſt. Pom.

Andruare recurrere: a græco uocabulo ἀνδρεπτεύω uenit hinc & drura uocata ē. Feſt.

Androchius fluuius eſt ciliciæ: ex amano mōte progrediens.

Andegauni ciuitas in gallia tranſalpina hodie dicitur anges.

Anellus. M. T. de finibus bonorum & malorū. i. v. nec tamē epicur licet obliuiſci: ſi cuipiam cuius imaginē nō mō i tabulis nr̄is familiares: ſed etiā i poculis & i anellis hēbāt. N.

Anegas oppidum in gallia tranſalpina: qd tecto ſagum dicit. Strabo.

Anethum herba boni odoris.

Aneus ſiciliæ fluuius ē. qui p duo milia paſſuū ſub terrā ſe mergens: ſyracuſis miſcet mari. appellaturque anapos.

Anemon fluuius eſt prope Romam.

Anfractū ē ab origie fluxū duplici dictum ab ābitu: & frāgēdo ab eo leges iubēt indirecto pedū. viii. ee. i anfractu. xvi. i. in flexu. Varr.

Amphibiū tranſi. Varro iqt: anxius ad illd genus auiū qd nō ē ulla uilla ac terra contentū ſed reqrit piſcinas: qd uos philo. græci uocatis āphibiū: i qbus āſeres alunt. noīe græco chenohoſtion appellatus. Varr.

Anfora actica: quæ etiam cadus dicitur: ornis tribus conſtat. Ser. de ponderibus.

Anforā urnæ due faciūt: ē uas q drāgulū recipitque ſibi pedis ſpacio lato altoque reſpōdeat. hedduplicā reddit medēdi diuiſa ornā: uel hēt ſextarius qnq̄gita. Ser. de pōde.

Anfractare terram anfractare uiſum. V.

Angeronæ deæ ſacra a Romanis inſtituta ſūt cū angina oē genus aīaliū conſumeret: cuius feſta angeronalia dicebantur. Feſt.

Angeroniæ. xii. kalen. Ianuariū feriæ ſūt duæ angeroniæ: cui pōtifices in ſacello uolupiæ ſacrū faciūt: quā uerius flaccus angeroniam dici ait. q angeroſas ſollicitudines aīorum ppitiata depellat Maſſurius addicit ſimulacrū huius deæ ore obligato atque ſignato i ara uolupiæ: propterea collocatū q q ſuos dolores anxietateſque diſſimulāt pueniant patiētiæ benefico ad maximā uoluptatē. M.

Angina genus morbi: eo q angat: & græce ſynachia appellat. Luci. li. xxx. Inſperaco abit qué una angina ſuſtulit hora. Noni. Mar.

Anginā uinariā habere dicuntur q uino ſuffocantur. Feſt.

Angiportus iter cōpēdiariū i oppido: eo q ſit anguſtus portus. i. aditus ad portum. Fe.

Angiportus uel angiportū: utrūque enim dicitur uicus ē anguſtus. Ter. in adel. Id qdē angiportum non eſt puium græce nero dicitur. Seruius.

Angiportū neutri generis uicus nō peruius. Ter. i eun. Quantū in angiportū qddam deſertū: uel angiportū anguſta & curua uia: q ſi angiportus aut auguſtia. Alii qd iter portus ſit locus anguſtus. hoc ē iter domos uel portus uel īſulas: ueteres dixerūt. Dona.

Angiportū q ſit āguſtū ab āgēdo & portu. Va.

Angiportus qua nil poteſt agi. Varro.

Angiportus a portu cōpoſitum. m. &. n. g. declinationis autē ſecundæ. Ter. in adephis id quidē angiportum non eſt peruium. Idem in phor. Sed hinc concedam in āgiportum hunc deſertum. Priſ.

Angor enī est uel corporis cruciatus proprie a graeco συναγχη.i. strāgulatione dictus: & faucium dolor angina uocat. Fest.

Anger fluuius: ex illyrus i boreā fluēs & tribulos i bōgrū fluuium q i Istrum fluit

Angues aquaꝫ sunt. Vir. æn. li. ii. Immēsisque orbibus angues icumbunt pelago. S.

Anguilla aq̄tilium uocabula aialiū parti sunt uernacula: parti pegrina foris. Murena qđ mirena: græ. citibū & ānis ciuis iter partes græcis uocabulis oēs ut meleāder arque ura con. uocabula piscium plæraque trāslata a terrestribus ex aliq̄ parte similibus rebus: ut āguilla līgula. cafidus: alia coloribus: ut hæc asellus: umbra: turdus. alia a ui q̄dā ut haec. lupus. canicula: torpedo. Ité i cōchilis aliq̄ ex græcis: ut leporis ostrea echinus. uernacula ad similitudinē. ut syrene: pectincula ungues: sūt etiā aialia in aqua quæ i terrā īterdū exeant: alia a latinis: ut rana mergus. a quo græca quæ i aqs & terris possunt uiuere: uocātur amphibia & aquis. rana ab sua dicta uoce: anas a natādo. mergus q̄ mergēdo in aquā captat escam. Ité aliæ i hoc genere a græ. ut querquedula cerceris alcedo: q̄ ea altion. latina: ut testudo q̄ testa tectū hoc aial: uoligo q̄ subuolat littora cōmutata prima: loligo: ut ægypti in flumine quadrupes sic latio noīat lyra & fiber: lyra q̄ succidere dicitur arboꝫ radices i ripa atque eas dissoluere ab lyra fiber ab extrema ora fluuiis dextera & sinistra maxīe q̄ solet uideri: & ātiq febꝫ dicebāt extremū: a quo i uagis fibrie: & i iecoꝛ extremū fibra fiber dcūs. A. g

Angulus q̄ i eo locus angustissimus: cuius loci is āgulus actionū triū: primus agitatus mētis: qđ primū ea quæ sumus acturi cogitare debemus: deīde tū dicere ac facere de his tribus mīme putat uulgus eē actionē cogitationē. Tertiū in quo qđ facimus id maximum sed cū hos agitamus: qđ & eā rē cogitamus i mēte agimus & cū pnunciamus agimus itaque: ab eo orator causas dicit agere. Var.

Angulus a græco uenit: siue ab eo qđ ē egis. i. ppe qđ aduocant aquae ex diuerso coactæ: faciūt anguli formā. Fest. Pomp.

Angustitatē: Actius i pœnonia: saxū id facit angustitatē & sub eo saxo exuberans scatebra flumina eradit rupem: Noni. Marc.

Angustitatē dictū pro angustia. Actius in alphesiboea. Sed angustitatē inclusam ae faci squalidam. Noni.

Animal agit aliqd. sed nihil ne cogitare pōt q̄le sit, aut ei sensus adimēdus est: aut ea quæ ē i nra sita potestate credēdi assentio. ac uero animus quodāmodo reperit in his quos neque sētire neque assentiri uolūt. Ci. i hor.

Anima ē scdm cōsuetudinē spiritus quo uiuimus. Vir. geor. li. quarto. Animasque i uulnera ponunt. Noni. Marc.

Aia rursum alitus oris & odor. Vir. georgi. li. ii. Animas & olentia mediore fauent illo & seībus meditātur anhelis. Titinius i fullo. Interea faetida aia nasū oppugnat. Plau. in asi. an fetet aia uxori tuae. Idē i mercatore. Ieiunitatis plenus aia fetidat. Cecil. Quæ mihi ubi domū aduenias sedi exēplo auiū dat ieiuna aia. Noni. Mar.

Anima aqua. Plau. i amphi. Ni ego illi puteo si hoc accepso aiam oēm intra traxero. Noni.

Anima iteꝫ significat iracūdiā uel furiosum: ūde aiosi dicūt iracūdi. Pla. i āphi. aiam cōprime. Actius i menealippo. Ego ne auxilio motus temere ut hosti me aiato offerā. Idē i epinausimache: ut cū núc aiatus iniero satis aiatus sum. Neuius i fullonibus ferreatis Nihil est pericli dabo tibi ueꝫ ualidū ueꝫ aiosum. Mar. T. de rep. li. i. Ergo nō pbares cōsilio pulso libidines: quae sunt inumerabiles iracūdiae quae tenerent oīa: ego uero nihil ita aiato hoīe miseꝫ ducere. Idem de repu. li. v. Tū uirtute labore īdustria quaererē sūmi uiri idolē nisi nimis aiose ferox. nā illū nescio quo. Vir. geor. li. ii. Quos aio si euri assidue frāgunque feruntque. & æn. li. xi. pone aios & pulsus ab. Lucretius lib. xxx. Atque aiosam thessaliā & īdomitā frenis subigantque domantque. Noni. Marc.

Anima uentus. Vir. li. vii. Quātum ignes aieque ualent. Lucr. li. v. Auraꝫque leues aiae calidique uaporis. Varro in marcipore. Noctilucā tollo ad focū fero iflo aia reuiuescit. Idē in cosmoterine. Detis habenas aiae seni dū uētus nos flamine sudo squalē ad prīam pducit. Actius i myrmidonibus. laysis trahere i saltī: & uela uētoꝫ aiae īmittere. Plau. nequid aiae emittat dormiēs. Nonius.

Anima aer. Vi. buc. Nāque canebat uti magnū p inane coactū. Semina terraꝫque aiaeque mariſque fuissent. Et liqdi simul ignes. Ser.

Animā hoc quoque de prudentia religionis a Virgilio dictum ē. Decidit exanimis uitāque reliqt i astris. Et stellis loq̄ref ait oportere his uolucres imolari. docte ergo Virgil. apud ea numina animam uolucrū remāsisse: quibus ad litandum data est. Macrob.

Animam hoc quoque de prudentia religiōis. Macrobius quaere.

Animas ꝑ corporibus. Vir. li. ii. Ite ait egregias aias: quæ sanguine nobis. Hac priam pepere re suo decorate supmo muneribus: In quo etiã hoc nouũ ẽ: q; prĩa posuit ꝑ regiõe: uel terra cũ prĩa sit ciuitas uel urbs paretũ. No.

Animus & aia ĩ hoc differũt. Aius ẽ quo sapimus. aia q̃ uiuimus. Actius in epigone. Sapimus aio: fruimur aia sine aio se debilis aia. Varro in andabatis: in reliquo corpore ab hoc fonte diffusa anima: hinc animus ad intelligentiã tributus. Nonius.

Animus pro uoluntate accipitur ĩterdum: unde & animosos uocamus. Ter. in an. Mala mens malus animus. Ser.

Animus & aia in hoc differunt. hæc enĩ uitæ: animus autẽ cõsilii ẽ: licet haec usurpentur a poetis abusiue plaerunque. Ser.

Animus atque aio ꝑ uẽto: sic enĩ græce interprætãt. Cice. primo tu. Si aia animus ẽ fortasse dissipabit: ideſt uentus: unde ĩ eodẽ lib. ait: siue illi animi sint aiales. i. spirituales: Vir. li. i. molitque aios: & itẽ quantũ ignes animæque ualẽt: & hora. impellunt aimæ littora thraciæ.

Animãtes domesticæ circures appellant. Ser.

Animula urbs paruæ opum fuit in apulca. F

Animaduertit sensibus presenti aio uentibus: plærũque enĩ aiaduertimus rẽ aliquã oculis aut quouis sensu corporis siue aiæ ĩtentione: ergo plus est animaduersũ q̃ intellectũ: an ab aliis aiaduersũ intelligi possit qđ ẽ plus ait ĩtelligere: q̃ aiaduertere. Asco. pe.

Animaduertenda: castigãda uindicanda: exequẽda: participiũ a passiuo. Ter. in and. Ea primũ ab illo aiaduertenda est iniuria: quã scilicet facit: nõ quã patitur: q; si dixisset iniuria: eius amphibologiã feciſſet. Asconius.

Animosus. i. ipauidus. Horatius li. car. Nõ sine diis aiosus. & alibi. aiosum pectus honesti. Acron.

Animosus igeniosus: lacertosus: neruosus: saxosus: aquosus. copiam. uehementiã: & habitatione: haꝫ reꝫ significant. L.

Animans ut Cice. iqt: requirat atque appetat: ad quas se applicet sui generis aniantes. Est enĩ substãtiuũ quis forma sit participii. Repit etiã neutro genere: sed magis ĩ plurali. L.

Animaduerto te: ꝑ itueor & psonã & rẽ dicimus. Animaduerto ĩ te: ẽ punire: punire est quoꝫcũque: siue iure: siue iniuria: Animaduertere enĩ ẽ eius qui ĩ alterꝫ habet potestatẽ ordine ac reꝫ. i. cũ aiaduersione punire: Laurentius uallensis.

Anysis secũdus ægypti rex post Asychin qui cæcus a saboco æthiopũ rege pulsus ẽ. Hero.

Anytus athenieẽsis ditissimus: qui grandi pecunia Aristophanẽ ipulit ut comœdiã ĩ Socratẽ faceret. & recitaretur nephele. Tortel.

Anyus rex deli secundum Virgi. cuius filius andrus. de quo andros insula.

Animans generis ois: aiantes numero plurali generis fœminini dicimus: ut Cice. de natura deoꝫ. animantium aliæ corĩs tectæ sũt: aliæ uillis uestitæ.

Anio fluuius ex alba decurrẽs: iuxta lanã marsoꝫ urbẽ: & ꝓpinquam illi campum quousque in tyberim intrat.

Annales sunt eoꝫ ánoꝫ: & tẽpoꝫ: quæ ætas nra nõ nouit: unde Liui. Ex annalibus & historia cõstat: hoc tamẽ cõfundit̃ hcéter: ut Virg. pro histo. posuit ánales: æneï li. i. Et uacet ánales nroꝫ audire laboꝫ. Seruius.

Annales põtificibus pmissa ẽ potestas memoriã reꝫ gestaꝫ ĩ tabulas cõferẽdi: & hos annales appellabãt. maximos q̃si a põtificibus maximis factos: unde ex psona ænææ ait. Et uacet ánales nroꝫ audire laboꝫ. Macro.

Annales libri tãtũmõ qđ factũ est: quoquo anno gestũque sit demõstrabãt q diarium scribũt: quẽ græ. ἐφημερίδας uocãt. Historia uero reꝫ gestaꝫ expositio uel demonstratio: uel quoquo alio modo id dicendũ est. Aulus. gelli.

Annales libri tantũmõ qđ fcũm ẽ quoquo anno gestũque sit demõstrabunt. Au. gel.

Annales eẽ cũ res gestæ plurium ánoꝫ obseruatio: cuiusque ãni ordine deiceps cõponũtur. cum nõ ꝑ ános: sed ꝑ dies singulos res gestæ scribuntur: diarium ẽ: Historias qui dẽ eẽ aiunt reꝫ gestaꝫ uel expositionẽ: uel demonstrationẽ: uel quoquo alio modo dicẽdum est. Au. g.

Annaria lex dicebat̃ ab antiquis ea quæ finiũtur ãni magistratus capiendi. Fest.

Anniculus puer: ãnicula puella: ãniculũ iumẽtũ: hoc ẽ unius ãni: Nec de aĩalibus mõ: sed de ĩanimatis. ut ãniculũ uinũ: sic trimus trima: trimũ: & bimus similiter hẽnt diminutiua. De pueris magis tamẽ loqt̃ ꝑ diminutiuũ: ut biulus puer. qa ĩtra hos ános adhuc

Amicõdii reqre ĩ eq̃. V. /puus ẽ. Lau.

Annuariã legẽ appellauit: quæ ĩ modũ ánoꝫ fuit: qbus magistratibus capiundis prãs fit.

Anniculus amittit̃ q extremo ãni die moritur. & cõsuetudo loqndi id eẽ declarat.

Anniculus nõ statim ut natus ẽ. sed. ccc. lxv. die dũ ĩcipiẽte plãe: nõ exacto die qa ánũ ciuilẽ nõ ad momẽta tpoꝫ: sed ad dies nũeramus.

Annus quomodo accipi debeatur: quæritur an qui ex continuatis diebus .ccc.lxv. cõstet: an qui bis sexto: sed superius magis intelligendum Pompo. scribit.

Annus ex græco uenit: quẽ illi dicũt ἐνιαυτόν & qđ nos triẽniũ. Illi dicũt τριετηρὶς. Fest.

Annus apđ antiquos appellatus ẽ lunaris: qđẽ. xxx. diebꝫ. Solsticialis q. xii. cõtinet menses. Tertius magnus quẽ eẽ uoluerũt omnibus planetis in eũdẽ recurrentibns locũ: & hoc fit secũdum Ciceronis hortensiũ: post annos duodecim millia: nonigẽtos qnq̃gintaquattuor solsticiales. Ser.

Annus dictus ẽ q. ĩ se redeat uti annulus. Vir. Atque se ĩ sua p uestigia uertit annus quẽadmodũ ut græci annũ. appellãt uel dictus est annus ab ãnouatione. Ser.

Annus tps a pruina & ad pruinã dũ sol redit: uocat ãnus qđ ut parui circuli anuli sic magni dicebantur circũanni. unde ãnus. Var.

Annus uertẽs. C. cæsar omnẽ incõstantiã præteritoꝫ tẽpoꝫ uagã & incertã in ordinem statutæ: diffinitionis coegit adnitente sibi. M. flauio scriba. q scriptos olim dies singulos: ita ad dictatorẽ rettulit: ut ordo eoꝫ in ueniri facillime possit: & iuento certus status perseueraret.

Annuus qđ unius ãni spacio cõtinet: sicut diurnus qđ diei. Annuus quoque ideſt singulis annis. Vir. atque ãnua magnæ sacra referebant. quotidianus quoque ut febris quotidiana quae singulis diebus uẽit. Annuum qđ anniuersariũ: ut duo illi epicurei annua febri corripiebantur. Lauren.

Annuus graece ennõ: unde triẽniũ qdã latinũ dicunt: ab an qđ ẽ circum dicebãt unde anterminũ & ãbire: & ab ãno ãnona q̃si alimonia nõ fruméti solũ: sed aliaꝫ reꝫ.

Anniculus bimus trimus q̃drimus: & đ ĩ ãnis. ut bimũ uinum: diecula p paruo tẽpore.

Annus a circuitu tẽporis putat dictum capito. qa ueteres an pro am: p circum ponere solebant. ut Cato in origi. oratoꝫ. Anterminum. i. circunterminum & ambire circuire: Macrob.

Annua bima trima die sit legatũ: sit relictum. xxx. forte dena p singulos debent ãnos: licet nõ fuerit adiectum ex aequis pẽsiõibus. Vlpianus de an. lega.

Annunciare & obnunciare differunt: q enĩ bonã rẽ nunciat: ãnunciat: qui malã obnũciat & pprie obnunciare dicunt augures cũ aliqđ mali ominis uiderit. Ergo obnuncio malum ĩminẽs nuncio. Inde enĩ ethymologia huiusce uerbi ẽ. Te. ĩ adel. primus sẽtio mala. primus porro obnuncio. Dona.

Anonimus sine nomine. Tortelius

Ansurus circa circeum iugum campaniae puer olim quasi sine macula.

Anser anseratim: sicut passer passeratim: aduerbium formant. Ser. in arte

Antheus gigas lybicus. Quidã antheum scribunt ab anti & heos sol. ideſt contra solem hic iterfectus ab hercule.

Antagorras uir. de quo Plutar.

Antalcides spartanus: de quo Plutarc.

Antarduum saxũ magis q̃ ĩsula ĩter chium & tenedũ q. caprae effigié repræsentat: unde ægeum quae ciuitas ĩ phrygia: de qua uide. Seruium in tertio.

Antapodosis retributio: figura cum media primis & ultimis cõueniunt.

Antarium bellum qđ ante urbẽ gerit. Fest.

Antefixa quæ ex opere figulino tectis affigũtur. sub stillicidio. Festus Pom.

Antẽnae qđ antemius q̃ndo ĩfluit in tyberim bello male accaeptus consenuit. Au. gel.

Antẽnae oppidũ iuxta romã. nũc ãt uicus. Str.

Antes sunt eminẽtes lapides uel colũnae ultimae qbus fabrica sustinet. extremos etiã uineaꝫ ordines significant quæ ãte stãt. Vir. georgi. li. ii. lã canit extremos effectus uinitor antes: significat etiã macerias qbus uineta clauduntur

Antes sunt quadratae: unde & antæ dictæ sũt q̃dratæ colunnæ. Virg. geor. li. iiii. lã canit effectus extremos uinitor antes. Non.

Antes sunt extremi ordines uineaꝫ: unde etiã nomẽ trahũt ãtæ: quæ sũt latera hostiaꝫ. F

Anterslia ampliora. Fest.

Antebalneum locus ubi poni solebant urnae nunc uocat culina. Varro.

Anteſignatoꝫ pprietas apta ẽ. Varro quem se quunt cum rotundis uellitis leues anteſignam q̃dratis multis ĩsignibus tecti. Noni.

Anteurbana prædia urbi propinq̃. Fest.

Anteit uersu e abiicit. Ouid. metamorpho. xi. Nũc præcedẽtẽ seqt: nũc præuius ãtit. Oui.

Ante præpositio & aduerbium est. Virg. Ante pererratis amboꝫ finibus exul. Pris.

Ante maloꝫ hyphen ẽ: sicut subter labẽtia signa. Est enĩ unitas q̃si compositio.

Antelucẽ melius dicimus q̃ ante diẽ: si dilucu lum significamus: nãque ante diẽ pro ante ipsius diei solem: prætereq̃ si de certo die loq̃mur ut ante diem decimum: uel ante sextum kalendaꝫ nouembrium. Lau.

Ante diẽ duodecimũ kalẽdaꝫ: & post diẽ de-

simũ kalendaꝝ: æque utroque sermone undecimus dies significatur.

Antestari est anteq̃ fugiat manum iniiciat. Lucius tu scilicet ego uero oppono auriculã hoc Horatius inqt. Porro aũt q antestabat auriculã ei tangebat: & dicebat licet antestari si ille responderat: licet: & tu iniecta manu aduersarium tuũ extrahebas: nisi aũt antestatus esset qui iniicere manum aduersario uolebat: iniuriarum reus institui poterat. Porphyrius.

Antestor actiua & passiua significatione inuenit: sicut plæraque: ut amare Liuius: Impubes libripens eẽ nõ potest neque antestari.

Antennacia ueterior est q̃ Roma. Cato in primo originum. Priscianus.

Antheas scythaꝝ rex secũdum plutarchũ.

Antemunta urbs i asia ad littora põti: de q̃ Plinius i. vi. olim gloriosa nec deserta. Tor.

Anthenor troianus: sentẽtia & cõsilio utilissimus: q patauium condidit. Tor.

Antendon Boetioꝝ urbs.

Anthemion troianus: pater Simoesii.

Antipolis ciuitas narbonensis iuxta olbiã: uerũ cum numeratur iter gallicas ciuitates cũ Massilienſiũ iudicio cõtendens. ab eoꝝ mãdatis libera facta ẽ. Strabo.

Antiquus ãtiqtus ex ãte quæ formar aduerbiũ

Antirium ꝓmontoriũ i ætoloꝝ locroꝝque finibus locatum ẽ: Id aũt molicreũ uocãt.

Antipodes. Ci. primo tus. Tũ globũ terræ eminentẽ e mari fissum: i medio mundi uniuersi loco duabus oris distãtibus. habitabilẽ & cultũ: quoꝝ alterã quãuis ieolimus sub axe posita ad stellas septẽ: unde horrifer aquilonis stridor gelidas molit niues: altera australis ignota nobis quã græ. ΑΝΤΙΠΟΔΑ uocãt.

Antroginos homines utriusque sexus; quos hermaphroditas uocamus: & in prodigiis habitis: nunc uero in delitiis.

Anthiochia nomen accæpit a rege Anthiocho. q uictus fuit a romanis cũ Pyrrho epyrotaꝝ rege eũ auxiliis adiuuãte. Strabo.

Antistes & antista dicimus. ut stabat apud sacras antistita numinis aras. Ser.

Antrũ græcũ ẽ: latine cauerna. Macr.

Antrum britanniæ flumen.

Antiũ latina ciuitas: littoralis post hostiam & portu carens sita est i rupe longe ab hostia ad stadia educẽta & sexaginta: non longe ab ernicis. Strab.

Atracerius niger a græco: atraces enĩ græce carbones latine appellant: & ẽ lugẽtium uestis. Var. de ui. pa. li. quarto ꝓ pinquæ adolescentulæ etiã iã athrachinis ꝓximo amictu lo nigello capillo dimisso seq̃ret luctũ. No.

Antexpectatũ una pforationis ẽ aduerbium & significat anteq̃ expectetur. Vir. in geor. li. tertio. Et hostem antexpectatum positis stat in ordine castris. Ser.

Antehac ꝓ antehæc cõsuetudine magis q̃ ratione dicit. Teren. in and. nam qđ antehac fecit nihil ad me attinet.

Anteuertere præcedere. Ter. in eu. Miror ubi ego huic anteuerterim. Dona.

Anteoculos minus ẽ q̃ corã: & corã ꝓximitatẽ significat: & ãte oculos i potest etiã lõge intelligi. Terent. in eun. Quæ mihi ante oculos coram. Dona.

Anti i cõpositione plerũque contradicit. cõstruit apud græcos cũ genitiuo: significat ꝓ & re in compositione. Tor.

Antibacchius pes cõtrarius bacchio: ex duabus longis & breui.

Anticipare posuerunt ueteres pro præuenire hoc est ante capere. Var. i bimarco: psesisti dicite labdee: & uiuos cõtẽnite uiri ãticipare atque addite calcar. stultos contemnite docti Nonius.

Antias uxor proeti. ex q̃ petides genuit. Tort.

Antidotus mitridatis regis põti. antidotus celebratissima ẽ: quæ mitridatus uocat. A. g.

Antiopa Asopi filia secũdum Homeꝝ. Quidam nyctei lesbi regis. & lyco nupta mater amphionis & Zeti qui thebas ædificauere. alia regina amazonũ.

Antigerio antiqui pro ualde dixerunt. Fest.

Ancile scutum grande: unde etiã nũc arma & ancile appellantur. Virg. li. septimo. Leuaque ancile gerebat. Nonius.

Antipagmenta ualuarũ ornamenta: quæ antehis appinguntur: idest affingunt. Fest.

Antimachus poeta qui mortẽ lysidices uxoris defleuit elegia: i qua omnium heroum calamitates enarrauit: alius troiãus q donis corruptus dissuasit ne Helena redderetur.

Antiquare uacuare: addere ad pristinum statum reuocare. Titus li. ab urbe condita lib. sexto. Omnium rerum primum antiquandas censeo istas rogationes. Seru.

Antilia mater Vlyxis auctolici filia ody. xi.

Antiquare est morem pristinũ reducere. Fe.

Antilogia cõtradictio uel refragatio. T.

Antiquari absolefieri & memoria tolli. Tulli. de offi. li. ii. Pernitiose enĩ Philippus in tribunatu. cũ legem agrariam ferret quam tamen antiquari facile passus ẽ: i eo uehemẽter se moderatum præbuit. No.

Antigone Laumedontis filia: quæ a Iunone in ciconiam uersa est: auulsa lingua. Alia æpidi quæ patrẽ cæcũ & exulẽ ducebat a Creonte cũ noctu cremaret iteremptõs: iterfecta ẽ. T.

Antiquus nobilis uenerabilis. Virgi. æneidos li. primo. Terra antiqua potens armis atque ubere glebe. Seruius.

Antidotũ: hoc est ex contrario datũ.

Antiquus & ãtiquior ut gradu: ita ītellectu distãt. Nã ãtiquus uetus significat. Vir. geo. li. secũdo. Antiquasque domos auiũ. antiquior melior. Tu. de amicitia. Hoc quod est priũ amicitiæ: sed antiquior & pulchrior & magis. natura ipsa profecta. Idẽ de republi. li. primo. sed quoniã plurima beneficia continet patria. & est antiquior parens q̃ siquis curauerit maior ei profecto q̃ parenti debetur gratia. Lucil. in libro decimo quarto. qn potius ita degat sædatus quietam: q̃ tu antiquus cõtrafacere hoc feciſſe uidearis. N.

Antiquus charus. Salu. ī iugur. Tantũ antiquitatis curæque maioribus pro Italica gente fuit. Cice. ad Herenniũ. li. iiii. Salus antiquior multũ q̃ impedimẽtoꝝ. Ser.

Antiquũ ueteres etiã p oĩa posuere. Fe. põ.

Antidea ulyxis mater: que cum duceretur a Laerte capta & adulterata ẽ a siſypho latrone. quod ab Aiace. obiicit. Alii Auctoliã ulixis matrem dicunt.

Antistitas. M. Cice. antistitas dicit sacerdotes fœminas non secũdum grãmaticam legem anstitites.

Antica pars prioris spacii in augurio suscipiẽdo. augures enim designant spacia Iuno & eius dantur nomina: ut prima pars dicatur antica posterior postica. Idem dextra & siniſtra. Seruius.

Anticipare posuerunt ueteres pro præuenire hoc est ante capere. Varro in bimarco. Et ui uos contemnite uiui: antieipare addito. calcar stultos cõtemnite docti. No.

Antycira insula ad hiphocaicam pertinẽs magis portus cum oppido eiusdem nominis ubi elleboꝝ nascitur. Tor.

Antiphates melampi medici filius ex Iphirnaſſa filia proeti pater oidei. Tor.

Antiphona uox reciproca. Tor.

Antiphrasis sermo per contrariũ intelligendus ut: lucus: manes: qa immites eumenides parcæ. unde nanos gigãtes. Tor.

Antiphus tessali filius: nepos Herculis cũ fratre Phidippo troiam petit cum triginta nauibus. Torte.

Antiptosis pro casu figura. quando alterum p altero ponitur ut urbẽ quã statuo. Tor.

Antisignia littera cõtraria: (: ita) : quam Claudius ita formauit:) (: & pro x ponit. dicta aperte. Tortelius.

Antismos figura: qua aliqd simplicitate rustica exponit. ut Qui bauiũ nõ odit & cetera. T.

Antisthenes philosophus cynicus. Alius de schola Heraclitī. Alius epheseus. Alius rhodius historicus. Tor.

Antistoechon pro littera cum alia pro alia ponitur. ut magalia p magaria: & sella p seda: & meditor pro melitor. Tor.

Antistoche eadẽ figura quæ supra. Tor.

Antitheſis pro altero positio. Tor.

Antitheus uir fortissimus: qui cũ cẽtauris pugnauit: & aliquãdo uicit. Home. primo. T.

Antitheta cõtrapositа quæ pulchrã faciũt sententiã. ut frigida pugnabãt calidis. Tor.

Antigonus Theſei & Phedræ filius maior: Demophõte. post pulsum patrẽ rex creatus: & Mnesteus dictus: alius rex macedoniæ post Alexadrũ. alius rex iudeoꝝ: ab Herode ascalo obtruncatus. alius philosophus cynicus: qui de agricultura scripsit. Tor.

Antiqui quære ī dictiõe senes. Laurentius.

Antipolis ciuitas est ī narbonẽsibus partibus: quæ distat ab aquis calidis stadia mille septuagitaquattuor. estque iuxta olbiã distatque a uarro fluuio stadia sexaginta. ueruntamẽ iter gallicas numeratur ciuitates: cũ massilẽsium iudicio cõtendẽs: ab eorum mandatis libera facta est distat præterea à portu monaci paulo plus stadiis ducẽtis. Strabo.

Antiquare delere est. Liuius. li. xxii. Tũ oĩum hoꝝ itaque plæbisitũ: quo oneratus magis q̃ honoratus sũ primus ãtiquo abrogoque.

Antiquior te ego sum ideſt maior natu te sum est enim natura comparatiui superare in ea qualitate quam possumus. Lau.

Antistare dicimus antecellere. unde & Crispinus ī eraclia ait: diuinis uirtutibus antistãs alcides. Fulgen.

Anthylla urbs ægypti secũdũ Hero. T.

Anthia urbs in argo propinqua pylo.

Antilochia urbs in Syria quæ prius e piphãne quã Seleucus nicanor ī suoꝝ memoriã cõdidit quã interfluit horontes fluuius. alia ad pſicũ litus ab antiocho cõdita. Tor.

Antras cõualles uel arboꝝ ĩteruallа. Fe.

Antho amulii albanoꝝ regis filia. Te.

Antro p cauerna. Vir. Exesæque arboris ãtro.

Anthores propriũ uiri apud Virgi. ab · ανθεων flores & ῥεω fluo: quia flores in mortem defluxit. & non dicitur anthor quia habet o lõ

gamꝫ: & nomina propria in or corripiũt penultimam in obliquis. Tor.

Antroare gratias referre. Truãt mouentꝫ: truã quoque uocãt ꝓ pmanẽt coequẽtes exta. Fe.

Antonomasia ꝓ noie uice nois. ut maia genitus ꝓ mercurio. poeta ꝓ Homero. uel. Vir.

Antoniaster imitationẽ potius q̃ diminutõnẽ significat. ut imitator ãtonii: ut Cicer. ꝓ Vareno. Erutius hic noster ãtoniaster ẽ. simili iter suluiaster. i. ãtõii suluiique imitator. La

Anubis lingua ægyptiaca canis in cuius forma mercurius colebatur. genitiuo anubidis. Fe.

Anus dicta est ab ãnoꝝ multitudine. nã antiq nũquam geminabãt consonantẽ. uel q̃ iam sine sẽsu: qđ græce dicit. γραῖδιον. Fe. põ.

Anxyrus Iuppiter ĩ cãpania colitur. i. barbatus sic dictus: q̃ nunquam barbã rasisset. barbatus enĩ uisebat: quasi sine rasura. Seruius.

Anxer fluuius tuscie propinquus Pisis.

Anxyrus Iuppiter a campanis quasi anaxyro sine rasura idest imberbis. Inde ansur: quæ tarachina dicitur. Tor.

Anxietas ab angore. neque enim sũt omnes anxii qui angũtur aliquãdo. nec qui anxii, semper anguntur. ut iter ebrietatẽ aliquid iter est. Cicero tusculanarũ tra.

Anxionia a dyaleticis appellatur plena & perfecta uerborum sententia: ut Id perfecte sit aut uerum aut falsum esse: siue id proloqui um dicere placet. A. g.

Anxitudo: Actius ĩ euriſace. Persuasit mœror: anxitudo: error: dolor. Idem in armoꝝ iudicio: ubi cura est ibi anxitudo acerbacibi cũcta cõsilioꝝ ratio & fortunæ. Sic. M. Tu. de repu. li. ii. Quãtaque anxitudo prona ad luctum & merens semper ipsa sollicitãs Pacuuius in hermonia Tristicia atque animi ĩtolerãda anxitudine. No.

Aonia pars montana Bœtiæ ab Aone rege aliter phocis ubi parnasus & sub eo delphos ciuitas Apollinis oraculo clara.

Aonides musæ ab aone põte ĩ aonia.

Apamia urbs mioris asiæ: prius celene a seleuco nicanore facta quã marsias circũfluit. T.

Apamea insula ĩ tigride: ab antiochi matre dicta secundũ Plinĩũ. Tor.

Aparytæ populi asiæ scytice scđm hetodorũ.

Ape dicebat apud antiquos ꝓhibe cõpesce. F.

Apelles pictor eximius pixit uenerẽ quæ anadiomene uocatur. quã cæsar sacrauit. Torte.

Apellinẽ pro apollinem. Festus.

Aperca idẽ Apollo dicebatur: quia patẽte cortina responsa ab ipso dentur. Festus.

Apertũ dicitur patefactũ. Vir. xi. Iamque adeo exierant portis equitatus apertis. Te. ĩ adelphis. Abi præstrenue ac fores aperi. No.

Apertũ nudatũ. Turpillius ĩ demurgo: apertæ suræ. brachia enim procera horrorem mihi ex corde exuscitabãt. Salusti. histo. li. quito Quibus de causis Sillã ĩ uictoria dictatorẽ uim sibi equo descẽdere: surgere de sella caput aperire solitũ. M. Tul. de officiis libro. primo. Verentur enim ne quo casu euenerit ut corporis partes quædã aperiãtur non decore. Virgi. li. sexto aperit ramũ: qui uestem latebat. Varro ĩ eumenidibus. Capite aperto esse iubet ante lucẽ suscitat. Sisenna histo/ria. libro quarto adoriũtur aduersos ut apertis lateribus. Varr. de uita patrũ libro primo Minoris natu capite aperto erat capillo pexo: utique ĩnexis crinibus. No. marcellus.

Apertum purũ serenum. Virgilius æneidos libro primo. Scindit se nubes & in æthera purgat apertum. No.

Aperit: mitigat. placat. Virgi. æne. li. primo. & uastas aperit syrtes: & tẽperat æquor. Nonius marcellus.

Aperire. erigere. ostẽdere. Vir. æne. li. quarto. Quarto terra die primum se attollere tandem. Visa aperire procul. Idem lib. octauo. patriumque aperitur uertice sidus. Varro ĩ meleagro. Non modo suris apertis: sed pene natibus apertis ambulas. No.

Aperibo ꝓ aperiã. Pompo. ĩ eminoribus. Aperibo nõ possum pati ortus ẽ quã amare cœpi piguis nõ pulchre puer. Nonius marcellus.

Apenninus mons a genua sumit initiũ: & supra carnos ĩcumbit. lacum habens in amnẽ saram effluentem: qui rapto secum atacæ fluuio ĩ adriaticum sinum effertur.

Appellatio a uocabulo plurimum differt: teste Quin. lib. ptimo nihilominus fuerunt q̃ ad huc ipsum uocabulum ab appellatiõe deducerent: ut esset uocabulũ corpus uisu tactuque manifestum domus lectus. appellatio quæ uel alterum dixisset uel utrumque: euẽtus: cœlum: deus: uirtus: fœlicitas.

Appellatio ut propria nomia. ut hic Cato. ille Brutus. uocabulũ est quo res ĩanimales enũciantur. nomẽ est quod deus uel homo: ꝓpria dũtaxat discrimine enũciãtur. Ser.

Aper fluuius est ĩter Apolloniã & Russiã.

Apertile latus quod apertum est. ut Ouidius de tristibus: Aspicis a dextra latus. hoc ad apertile tauri.

Apes dicte q̃ se inuicem tenentes pendere solent. quo circa. Virgi. geor. li. quarto. aut illæ pedibus connexe ad limina pendent. Li.

tet crebrior sit illa opinio: q̄ sine pedibus eē dicuntur. unde & Virg. Trunca pedum primo Seruius.

Apes quia sine pedibus nascuntur. dicitur & apis: sed raro: & apiū. & apum i plurali diminutiuum apicula: uel ab apis uel apes: ut a sedes sedula: & fides fidicula: parua corda: in plurali tormentum quoddam ab extorquenda fide uel nerueis funibus. Tor.

Apex ꝓprie dicit i sūmo flaminis pileo uirga: in cuius extremo modica lana est quod primū constat id albā ascaniū statuisse. Interdū autem summitas pilei intellígitur. Vir. æne. li. secūdo. ecce leuis summo de uertice uisus iuli fūdere lumē apex. Seruius.

Apex sacerdotum insigne: quod comprehendere antiqui uinculo apere dicebāt. unde aptus qui cōuenienter alicui iunctus. ē. Fes.

Apex musarum dicuntur esse uolucres. V.

Apes a pede compositū: solum e longam habet. apis etiam dicitur. Inde apicula sicut fidis fidicula. Prisci.

Aphæresis abscissio figura ut pone metum: ꝓ depone. & capiere pro decipere.

Aphrodisium idest ueneris promontorium. Est in minoris sinus gallici confinibus.

Apia a scythais terra secundum He.

Apiaria quoque uulgus dicit loca: in quibus fiunt aluei apum. Sed neminem eorum ferme qui icorrupte sunt locuti: aut scripsisse memini aut dixisse. M. autē Varro de re rusti ca li. tertio inquit: ita facere oportet: quæ quidam mellaria appellant. sed hoc uerbū quo. V. usus est: græcum est. nam mellisones ita dicuntur. Aul. g.

Apiaria quoque uulgus: agelliū quære.

Apica dicit ouis: quæ uētrē glabrum habet. F.

Apicas require in ouem. Var.

Apicula ab apis: non apecula q̄uis apis i nominatiuo reperiatur: Lau

Apiculum filum quo flamines uelatum apicē gerunt. Festus.

Apiastrum nō diminutionem significat: sed apium siluestre. Lau.

Apisci iuenire. Sisen. histo. li. iiii. Itaque poste/ro die deligato signū redeūtis apiscitur. N.

Apisci adipisci. Lucil. li. xxvi. Vt ego effugiā q̄d te i primis cupere apisci itelligo. No.

Apidanus fluuius thessaliæ ex quique: q tarde fluit quoad cōmiscet. Enipheo Tor.

Apion historicus græcus: qui Alexandri gesta scripsit. alter grammaticus: quem Tyberius cymbalum mundi uocabat. quoniam publicæ famæ tympanum potius uocari posset q̄ immortalitate donari. Hic umbras euocauit: quæ dicerent qua patria esset Homerus & quibus parentibus. Non tamen ausus est profiteri respōsum. Tor.

Apisaon proprium uiri troiani. Tor.

Apicem summitatem potestatis. Hora. libro. car. Hinc apicē capax fortuna cum stridore acuto sustulit. Acron.

Apius flu. galliæ cisalpinæ in padū mergitur.

Apluda est genus minutissimæ paleæ fruméti siue panici: de qua Neui. Nō hercle est apluda hodie q̄ tu nequior. Sunt q apludā sorbitionis liquidissimū putāt genus q̄d flatu dei iciat & q̄si applodat. Laridū ꝓprie est q̄d naturalē humorē amisit. dicit aūt p cōtrariam significationen quod irrigari desierit. nam ἀφ᾽ ἄλις græ. irrigare est. Festus Pompeus.

Apludā ueteres rusticos fruméti furfurē dixisse. id a Plau. i cōædia. si ea Plauti i quæ astraba íscribitur positū esse. Aul. gellius.

Apludas fruméti furfures dicūt rustici ueteres hoc i antiquis iuenitur quoꝝ est i dubio auctoritas: q̄q̄ & Plau. i astraba fabula ita dixit cuius icertum est an sit eius comœdia atque ita uersus eosdē ponere supsedimus. No.

Apluſtre ab a & πλεω nauigo. ornamenta nauis ad nauigandū nō necessaria. prima bre. Cice. germanicus i arato lōga: Iuuen. Aplustre quasi amplius necessario. Tor.

Apoforeta uascula a ferēdo dicta. Suet. libro. xii. Dabat sicut saturnalibus uiris apoforeta per kalēdas marcias fœminis. Ser.

Apollo libistinus apud pachinum siciliæ ꝓmontorium. Apollo libistinus eximia religione celebrat. nā cū libyci inuasuri siciliā classem applicuissēt ad id ꝓmōtoriū Apollo q ibi colitur iuocatus ab icolis imissa hostibus peste & pene cūcti subita morte interempti. Libistinus cognominatus est. M.

Apollo patrem Ianum uocamus. solē sub hac ppellatione uenerantes.

qui cognominauerunt nō ex officio & fabula q̄d perfingit Admeti regis pecora pauisse: sed quia sol pascit quæ terra progenerat; unde non unius generis: sed omnium pecorum pastor creditur. ut apud Homerū Neptūno dicente atque idē apud eundē pœtā equarum pastor significatur: sed multa sunt cognomina per diuersas ciuitates ad dei pastoris officiū tēdētia. Quapropter uniuersi pecoris antistes & uere pastor cognoscitur. Apollo. Itē Syriosconius cognominatur a fulgore radiorum: quos uocant comas aureas solis quia nunquam radi possunt a fron/

te lucis auelli.Macro.

Apollo phitius hoc nomẽ ex nece dracõis ĩditum deo græci fabulãtur.& fabula: quæ nõ abhorret ab intellectu naturalis archani: quære in macro.diffusius.

Apollo antiqssimus.Cicero de natura deorũ.

Apollo græcũ est quẽ solem esse uolunt.

Apollo disco hiacynthũ puerũ amatũ borea ĩuidia eũ agẽte iterem it.ex Cyrene.aristeũ filiũ suscæpit secũdũ Platonẽ ab .απαλλειν τας ακτινας.i.a iactu radioꝝ secũdũ Crysippũ οτι μονοσιχι.Tor.

Apollinares ludos:hoc est in laude Apollinis populus laureatus spectabat stipe data prout cuiusque copia.Fe.

Apor pro apud.Fe.

Apodixis est euidẽs ꝓbatio.Quin.

Apodixis abodixim quidẽ utriusque liguæ callẽs uocari dicebat:cũ ea quæ dubia aut obscura sũt:p ea quæ ambigua nõ sũt illustrantur:Inde apodicus & apodice.Au-gellius.

Apollinis delphici tẽplũ est ĩ arce massiliæ.S.

Apocalypsis reuelatio.Tor.

Apocope abscissio a copto.ut die ꝓ diei.& peculi pro peculii.sat pro satis.Tor.

Apophasis abnuentia ab.απο & φασις græce responsio.Tor.

Abocriphus absconsus.Tor.

Apœninus mõs Italiã diuidẽs:quasi alpes pœni.i.Hannibalis quẽ superauit Tor.

Apocrisarius respõsalis a respõdeo.Tor.

Apodixis ꝓbatio euidens.Quitili.Alii demõstrationẽ dicũt:a dico græce.

Apologia responsio uel excusatio. Inde apomlogeticon.Tor.

Apollonia urbs epiri.alia ĩ Creta.alia ĩ syria.de qbus Plinius.alia ĩ thracia.ut Herodo.Tor.

Apollodorus pictor egregius.Tor.

Apoplexia subita percussio quã sequitur mors a plicto percutio.Tor.

Aporia:inopia:penuria.Tor.

Apostasia rebellio.Inde aposteta ꝓpoplecticus Tortelius.

Apostema uomica siue pãnicula.Tor.

Apostolus missus.Tor.

Apotheosis cõsecratio:a theosis diuinitas.unde Seruius in daphni apoteosim dixit idest relationem in deos.Tor.

Apostrophe conuersio: figura.ut te alloquor aphricane.Tortelius.

Aposiopesis quasi intercæptum silẽtiũ: quos ego.Te.ego ne illam.Tor.

Apotecha repositorium apud iurisconsultos obligationis quoddã genus exprimit.Tor.

Apollides deperditi ab Apolio quo Vipianus utitur.de legatis tertio.

Aponus uenetoꝝ fluuius.haud lõge a patauio

Apparere ad quãdã dignitatẽ:ac uerius põpã. Præparare est ante parare quæ sibi utilia sũt Ideo oratores præparãt qbus obtinere causam possũt:ac prœmiũ apparatim repræhẽditur:quod plus pompæ atque ostẽtationis q̃ utilitatis habere uideat. Quanq̃ apparatus uideat ĩterdũ significare utrũque ut apparatus belli:quasi præparatio.sed ut dicimus naues nõ modo ĩstructas:sed etiã ornatas quod quo res ĩstructiores ad bellũ & pulchriores sũt. Ita apparatũ belli uocamus:ubi ĩstrumẽta bellica etiã adornata sunt.L.

Apparari cũ datiuo casu:unã semp cladẽ & pnicie significat.Vir.mihi sacra parari. Te. ĩ andria.hæ nuptiæ nõ apparabãt mihi.Do.

Apparet præsto esse.Vir.li.xii. Hæ louis ad soliũ soliſque ad limina regis apparẽt unde & apparitores cõstat esse nominatos.Ser.

Apparitore.Cũ hoc apparitore.P.clodio uulneratus sũ & hoibus armatis põsidiis dispositis a republica remotus sũ.Asconius ped.

Appero cũ effectu & qualicũque.Expeto tamẽ ratiõe & honesta planeque bona:unde de rebus expetẽdis scripsere philosophi.Inde appetitus:q ĩmẽsa & ĩmoderata cupiditas dr.L

Appellatio.i.nomẽ.Aures meas ista uerborũ nouitas pculit:cũ noctu futura & die crastini magis q̃ nocte futura & die crastino dicere: ut regulis placet. Malũt quidã nã noctu nõ appellatio:sed aduerbiũ est.Macro.

Appellare est familiariter respondere.Luc.li. decimooctauo.Cũ mei me adeũt seruuli nõ dominã ego appellem meã.No.

Appellare est nominare.M.Tu.de officiis. lib. tertio.P.Scipionẽ Marce fili cũ qui primus aphricanus appellatus sit.No.

Appellere est applicare. Affranius, in excæpto habitũ appellãt hũc ad molẽ nostrã nauiculã.Lucil.libro.xxvi.Aggere ĩ iaciẽdo si quid est in uineis actis:opus primũ id dãt operã ut quãprimũ appellẽr.No.

Appellere ꝓprie dicit cũ ex pelago aut freto qs ad littus accesserit.Vir.ĩ primo æne.Hic me digressũ uestris deus appulit oris. Terẽ.i an. Poeta cũ primũ animũ ad scribendũ appulit.& appellere ꝓprie de naufragio dicitur. Idẽ in eadẽ Tunc ille egens forte applicat ad Chrisidis patrẽ se.Do.

Appellinẽ antiqui dicebãt ꝓ apollinẽ.Fe.

Apellicauisse appellasse.Fe.

Appendix dicitur quod alii est adiumentum

quasi ex alio pendeat. M. tullius in horten. Vidit enim quod uidendum fuit: appendicem animi esse corpus: nihilque esse in eo magnum. Nonius.

Appendix ab appendo ideſt appendix adiicit pars quita: qualiter saginẽtur gallinæ. V.

Appia uia strata e Roma usque Brundisiũ plurimũ peragrata iuxta terracinã mari adiũgitur. Appia enim uia ad mare: latine partes separans: usque ad sinuessam ꝓtẽditur ipsius principiũ. & ipsa sinistrosum est prope Romã deflectens dehinc per tusculanos trãsiẽs mõtes ad oppidulũ descẽdẽs algidũ & pictas ꝑ pãthochiã porro in unũ cadit labycana: a porta exquilina ĩcipiens aqua & prænestina. a sinistra uero & hinc exquilinũ omittẽs campũ: ultra. c. &. xx. stadia pergit. cũ autẽ a labycano petusto sane oppido cœteꝝ disiecto & in sublimi situ ꝓpinquat: & hoc tuscu lanũ reliquit ab dextra. ad pictas uero & latinam finem accipit. Stra.

Appetitus quære in libidine. No.

Appetones ab appetendo dicti. Liberius ĩ uirgine: alienum appetonibus uiæ perditæ diuerticulæ. No.

Apprime adiectio est cõfirmãtis: ut admirabiliter dicimus. Te. in and. Id arbitros in uita apprime utile esse: ut neqd nimis apprime uehementissime. Do.

Apportare ignotis est. Te. in and. ne quid andria apportet mali. Do.

Apri ab eo ꝙ in locis asperis nisi a græcis κάπρον dicti. Varro.

Apricari ĩ aprico eẽ. Var. ĩ misteriis. Licet uidere multos quotidie hyeme ĩ sole apricari. N

Apricus sole gaudẽs quasi sine frigore. Vir. li. qnto: & apricis statio gratissima mergis.

Apricum locũ a sole apertũ. a græco uocabulo ἄφρικη appellat: quasi ἀφρίκη ideſt sine horrore. uidelicet frigore. unde etiam putatur aphrica appellari. Fe.

Aprilis ꝙ uer omnia aperit.

Aprilis quasi terræ tẽpore aperiẽs.

Aprilẽ mẽsẽ ideo maiores nostri Veneri dicauere: quia cũ sol emergit ab iferioribus partibus terræ uernalis quæ equinoctii trãsgreditur fines augendo diem tunc est uenus læta & pulchra uirẽt arua segetibus: prata herbis: arbores floribus. Macro.

Aptus cũ ꝓpria significatõe positũ itelligat solet ꝙ adepto. sicut apisci ꝙ adipisci F.

Aptus significat adeptus. Actius ĩ menalip. Obuia mẽs id qd̃ aduorsũ aptus alter ĩ ꝓmptu occupat: Pacuuius in hermiona: Quod ego ĩ acie crebro obiectãs uitã belläd̃o aptus sũ. Lu. li. xxx. ut si qd̃ cõcupiscet nõ aptus. N.

Aptã necessariã. M. Tul. de republica. li. quarto Ea denique obiectum uino atque umbram noctẽque efficiat: cum ad numeꝝ dieꝝ aptũ ad laborẽ quietem. No.

Aptum elegãter atque necessario positum. M. Tul. de. offi. li. primo. Vt enim pulchritudo corporis apta cõpositiõe membroꝝ mouet oculos & delectat id facile iudicabimus: qd eoꝝ apte fiet: qdque ab officio naturaque discrepet. Marcus Tulli. de finibus bonoꝝ & maloꝝ libro tertio. Itaque natura suũ apti ad cœtus cõcilia ciuitates. No.

Aptũ cõpositũ. paratũ. Virgilius æneidoꝝ. li. tertio. Interea classem uelis aptare iubebat Anchises. Idẽ. li. x. ꝓtecto dũ pede leuo aptat se pingue. Põponius: Eius aptare puer mũde atque amplicet cõuiuia. No.

Aptũ rursum connexũ & colligatũ significat Virgilius georgicoꝝ. li. tertio. Ipsos e torquibus aptos iũgere pares. Actius in demetrio: Hinc colemena lege minus aptũ cornibus. Lucil. saty. li. decimo. Cõsellas quaque ualidis ĩ finibus aptas. Idẽ. li. xvi. Ibat forte aries ĩquit. läque genus quãtis testibus uix uno filio hoc se. Herere putares pellicula extrema exactũ pẽdere ĩgens onus. Var. multũ uilli cabãt ubi lucus opacus teneris fructibus aptus. M. Tul. de natura deoꝝ. li. ii. Quis enim hoĩem hunc dixerit qui tam certos cœli motus tã status astroꝝ ordinis tanque inter se omnia cõnexa & apta uiderit neget his ullã ineſſe rationẽ. Salu. histo. libro tertio: quod ubi frustra tentatum est socer dici siue miles obrepere nõ aptis armis. ut ĩ pricipio lixiore agmine. Luci. li. xxx. unus consternit nouis uetus testibus aptus. M. Tul. ĩ horten. altera est nexa cum superiore ut ide apteque prudens. Idẽ tuscula. li. quito. Fulgẽtẽ gladium. e lacunari sera equi aptũ dimitti iussit. Nonius marcellus.

Apua genus minimi pisciculi. Fe.

Apum tria genera ducum. niger: ruber. & uarius. Var.

Apud mutuã loci & personæ coniunctionem cum dicimus apud amicum. Fe.

Apud & penes in hoc differunt: ꝙ alterum personam cum loco significat. alterum personam & dominium ac potestatem: quod trahitur a penitus. Fe.

Apud iuxta. Sisẽna. histori. libro quarto: dum pristinum uinum apud ignẽ ꝓ sudorẽ corpore ex hauserunt. M. Tul. de offi. Cum so-

cū mirari ſolitus capito: apud quē ille ſedēs ſamnitū quendā hoſtiū iam dicentiū ſuoꝝ munera repudiauerat. & de oratore. li. ſecundo. Cū etiā tū ī lecto craſſus eſſe: & apud eū Sulpitius ſederet. No.

Apud etiā pro ī dictū ĩuenimus. ut. Te. ī andria apud forū modo ibo. Tul. de ſignis. Cœnā iſta dabat apud uillā ī tindaritano. No.

Apud te eſt qđ qualitercūque a te teneaſ. Ser.

Apud accuſatiua eſt præpoſitio: & ſemper in loco ſignificat. Ser.

Apud uicioſe dicimus: cū nos ī foro fuiſſe dicamus apud forū fuiſſe. cū apud iuxta ſignificet. Actius ī euriſace: apud ipm: apud iſtas. Turpi. ī leucadia: Vtinā nūc apud aliquē magnū ignē aſſideā. Tul. de republica libro tertio. Cuius etiā focū Cato ille noſter cū uenerat ad ſe ī ſabinas ut ex ipſo audiebamus: uiſere ſolebat: apud quē ſedens ille ſamnitum quondā hoſtiū: cum iā dicētium ſeruoꝝ dona redarguerat. Actius in diomede. Adſum apud te genitor. Salu. ī iugur. Certum apud aquā ſyllancū equibus agitare iubet. No.

Apuleius in ſe fuiſti quondam athenis parcus atque abſtenius ī lib. ludricorum. Luc. ſaty lib. vi. Thaimonio inquit. ualua ſororē lanificam dici ſiccam atque abſtemiam ubi audit. Varro de uita patrū libro primo: Quā topere abſtemiæ mulieres uoluerunt eſſe uel ex uno exemplo uideri poteſt. No.

Apricus ſolanus ſine frigore & horrore. unde aphrica. Torte.

Apries Pſamis regis ægypti filius & ſucceſſor quē Amaſis per cōſpirationē iteremit poſt quē Cambyſes Ciri filius. Tortelius

Aptotus ſine caſu. Tor.

Apluda Romæ. A. g. queræ.

Aprica: amœna: temperata ut ducet & apricis ī collibus uua colorē. Ho. li. car.

Apricatio pro apricitas. Cicero de ſenec. ubi enī poteſt ulla ætas aut calefacere aplicatione melias uel igni

Apage græcū eſt: ſignificat recede uel abi aduerbia inter licet accipitur.

Aqua dicitur a qua uiuimus. Aqua & ignis tā tum interdici ſoler damnatis. Feſtus.

Aqua intercus hydropicus morbus: quaſi aq̄ inter cutem. M. Tu. de offici. libro tertio: ſi quis medicamentū cuipiā dederit ad aquā intercutem. Nonius.

Aqua dicitur æqua ſumma. Varro.

Aqua aquula. Plau. ī iugur. mane ſuffrandam aquulā. priſcianus.

Aqua quotidiana non eſt illa quæ quotidie ducitur ſed ea qua quis quotidie poſſit uti ſi uellet: q̄quā quotidianū interdum hyeme ducere non expediat: etſi poſſet duci. Vlpianus de aqua quotidiana.

Aquā accipiunt nuptæ: uidelicet quia hæ duæ res uitā maxime cōtinēt. Itaque funus pſecuti redeūtes ignē ſupgrediebanť aqua ſpſi. qđ purgatiōis genus uocabāt ſuffuſionē. F.

Aquaginū quaſi aquæ agine ideſt aquæ ductus appellatur. Fe.

Aquarioli dicebātur mulierum impudicarum ſordidi adſeclæ. Fe.

Aquari eſt aquā haurire. Virgi. geor. li. iiii. Sed circū uites ſub mœnibus urbis aquanť. Ser.

Aquatilis a nomine uel a uerbo: eſt animal in aqua degens. Lau.

Aquarius undecimū ſignū Zodiaci poſt capricornū unde ipſā uim ſolis oſtēdit. unde enī iber caderet ī terris: niſi ſolis calor ad ſupera traheret humorē. Cuius reflexio pluuialis ē copia. nā poſt capriornū eſt q ab iſeris partibus ad ſupera ſolē reducit. Macro.

Aquatū ibār. & aquatu ueniebār: iquit Liuius.

Aquæ mōs. Virgi. hoc pulchrū ē. Macro.

Aquæliciū dicitur cū aqua pluuialis remediis quibuſdā elicitur: ut quondā ſi creditur naual lapide ī urbē ducto. Fe.

Aquipenſer genus piſcis. Fe.

Aquiles aquā colligens. Var. ī quinquadribus: Aut hoc præſtat hero filius diogenus quam ille e uentre aquā mittit: ad hoc te iactas: ad hoc pacto utilior te tuſcus aquilex. N.

Aquimētū poſ tū ē: nō aquamētū q̄ſi parē uicē: ſed mercē. p eo quod dicit amiſſū. Var. ſexage. an ſi equam emiſſes quadrupedē ut aſino meo reatino admitteres q̄tū popoſciſſes dediſſē aquiméri. No.

Aquilius prænomen ab aquilo colore ideſt nigro: eſt dictum. Fe.

Aquilo uētus a uehemētiſſimo uolatu ad iſtar aquilæ appellatus eſt. Fe.

Aquilus color eſt fuſcus ſubniger a quo aquila dicta eſt. quamuis eam ab acute uidendo dictam uelint. Fe.

Aquiminariū caſſius ait cōſultū ſe reſpondiſſe quom alteri argētum portorium alteri eſcarium: legatio eſſe eſcario cedere. Pompo. de. au. & ar. le.

Aquitanos nuncupabant qui ad ſeptentrionalem pyrenes partem & cemmenam habitāt uſque ad oceanū & intra garumnam flu. ſecundum cæſaris diuiſionem at Auguſtus aquitanos extollēs iſuper decem adiecit gētes ex his quæ inter garumnā & ligirim flu.

colunt Sunt autem numero quatuordecim Exiles uero ignobiles dicimus hodie equi/ tanos a pyrreno ad germaniã. Aquitana est ubi uasconia ubi bordeus aquæ calidæ sunt quas sectias nominãt: iuxta massiliã. Stra.

Aquileiã nõnulli norici carnique tenẽt. St.

Aquileia sinui adriatico proxima: a Romanis cõdita est & extra Venetiæ fines. flumie eni ex alpibus descendentis distermi natur. per quod sursum nauigatur stadiis mille ac du/ cẽtis urbem usque norciã ubi. Cneus carbo collatis aduersus Cimbros signis re infecta di scessit. Fontes septem fluuialis aquæ in luco sunt in sinu aquileiæ: q mox mare irrumpit lato profundoque sane fluuio reliquos uno duntaxat excepto habere salsas aquas Poly bius refert locũque ipsum maris fontis & matrẽ ab indigenis uocari.

Aquulus aũt color ab aqua ẽ nominatus nam cũ antiqui duos omnino naturales noscent deest albũ & nigrũ. iteruenerũt duo quoque q neutri similes essẽt ut tamẽ ab utroque p/ prietatẽ trahit: potissimũ ab aq̃ eum noiaue rũt cuius icertus est color. Fe.

Ara obsecratio uel secundum Seruium preces unde in precario.

Ara iquit. Var. i libris diuinarũ rerũ.

Arius deus appellatus: araque ei statuta ẽ quæ est infima noua uia: q in eo loco diuinitus uox edita erat. A. g.

Ara. Var. diuinarũ rerum libro quito. aras pri/ mum ansas dictas q esset necessariũ a sacri/ ficãtibus eã teneri. ansis autem teneri solere uasa quis dubitat: cõmutatiõe igitur littera rum aras dici cæptas ut ualesios & fusios di ctos prius. nunc ualerios & furios dici. hæc oia illo uersu pœta executus ẽ. Talibus oran tem dictis anasasque tenentẽ. Macro.

Arabis Apollinis ex Babylone filius qui secũ/ dũ quosdã medicinã iuenit. Tor.

Arabea inter Iudeam & Aegyptum secundum quosdã ab arabo supradicto. Solinus sacrã iterprætatur. Et est triplex fœlix secũdũ Pli niũ: plana iter tigrim & euphratẽ. alia præte rea. alia deserta. Inde arabs & arabus. Tor.

Arabarches princeps arabũ. Tor.

Arabia pãthia sabei gens eadẽ ubi thus nascit. ut solis thurea uirga sabeis. Itẽ. Totaque thu riferi panchaia piguis arenis. Ser.

Arabiæ tres sũt. petrodes: eridemõ & sabei. S.

Arabice olet idest ex odoribus arabicis. F.

Arabis fluuius garmaniæ: apud celonophagos labens: qui quidẽ sunt homines testudinũ conchis casas tegentes: hirti coriisque piscium uestiti incedentes.

Arachne: nostri aragne propter uicinitatem C. vii. g. ab arato. g. ascẽdo: uirgo lydia a Mi nerua i arachne uersa. Nos aranea & arane/ us antiquitus. Tor.

Araris fluuius galliæ narbonensis a monte uo/ geso per eduorum & sequanorum fines an/ te lugdunum burgũdiæ commiscetur tho/ dano: cuius ipetu segnis cursus incitatur. T.

Arachieræ urbs in pelopõneso amœna secũ/ dum Homerum. Tor.

Ararus scytharũ fluuius. Herodo. Tor.

Aratrum. gr ἄροτρον. Tor.

Arrum q eruat terrã. Var.

Aratus cilicus zenõis auditor pœta: post Ale/ xãdrum apud antigonum fuit: qui ignarus astrologiæ uersibus de ea scripsit: secũdum Ciceronem qui eũ traduxit. Tor.

Araxes armeniæ fluuius: super quo Alexander pontem fecit. deinde Augustus & Germani cus &. T. claudius cæsar ex monte periacles armeniæ mare caspium influit.

Aracyntus mons mineruæ sacer: quem alii in actica: alii in bœtia: alii i arcadia: Solinus & Plinius in acarnania. Tor.

Arabs & arabus dicimus: ficut hiberus. ut i Lu ca. occurrit hiberis. similiter æthiopus æthiops. Seruius.

Araris facit ararim: nõ autem arar. Pri.

Araneus mascu. generis apud maiores animal ipm significat. fœmino aũt genere retia quæ faciũt. Virgi. tamẽ confundit.

Arat rugis. Vir. & frontẽ obscænam rugis arat arat non nimie: sed pulchre dictum. Macro.

Arãta fluuius est: lacedemõiæ ciuitati uicinus.

Arar germãiæ fluuius est e uogeso effluẽs mõ/ te: & p fines eduorũ atque sequanorũ adeo leuiter currit ut uix intelligi possit quam in partẽ descẽdit tandẽ miscet rhodano:

Arbiter iudex. quia totius rei habet arbitrium & potestatẽ. Fe.

Arbosem antiqui pro arbore dicebãt & robo/ sem. pro robore. Fe.

Arbitriũ sentẽtia quæ ab arbitro statuit. F.

Arbitrarium cum adhuc res apud arbitrium geritur. Fe.

Arbitrium recepisse uidetur. ut Pedius scribit libro. nono. qui iudicis partem susceptit finẽ que sententia sua se controuersiis impositu rum pollucetur: quod si hactenus interue/ nit ut expetiretur an consilio suo uel aucto ritate discuti paterentur litem non uidetur arbitror arbitriũ recæpisse.

Arbitrorum duo genera sunt. unũ eiusmodi

ut siue æquum siue sit iniquum parere de/beamus: quod obseruatur quum compro/misso arbitrum itũ est. Alterum huiusmo/di: ut adiboni uiri arbitrium redigi debeat: et si nominatim persona sit compræhensa cuius arbitratu fiat: ueluti cum lege locatio/nis compræhensum est ut opus arbitrio lo/catoris fiat. Pau pro roscio.

Arbitratu Lucii Ticii fieri hæc uerba ius signi/ficãt: & in seruum non cadunt. Vlpianus. de uerbo. significationibus.

Arboris appellatione uites contineri plærique ueterũ existimauerũt: ædere quoque & arũ dines arbores nõ male dicũtur. Itẽ de salicto dicendũ est. Sed si qui ligneas uirgas institu/endi salicti gratia defixit hæque anteq̃ radi/ces egerũt succidantur aut euellantur: recte Pomponius scribit: non posse agi de arbori/bus succisis: quum nulla arbor proprie di/catur quæ radices non conceperit. q̃ siquis ex seminario: ideſt stirpitus transtulerit ra/dices earũ: quãuis nõdum compræhenderit terram: arborẽ tamẽ pomponius libro. xix. ad Sabinum probat: Ideo ea quoque arbor esse uidetur cuius radices desinent uiuere: quãuis adhuc terra contineatur. Quã sentẽ/tiã Labeo quoque ꝓbat. Labe. etiã eã arbo/rem recte dici putat: quæ subuersa radicibus etiã nũc reponi possit: stirpes oleæ arborẽ eẽ magis ẽ: siue egerit radices siue nõdũ. oĩum igit arborũ quas enumerauimus noĩe agi po/terit certe nõ dubitatur si adhuc adeo tene/rũ sit ut herbæ loco nõ debere arboris nu/mero haberi. Vlpia. arbor furti cæsa.

Arboreta Laberius conualles inquit mangna & arboreta erãt quod ignobilius uerbũ ẽ ar/busta celebratius. A. g.

Arbutos Ho. primo carminũ. Impune tutũ p nemus arbutos quærũt latentes. arbuta qd uulgo appellãt: libẽtius capræ ꝓsequũtur ad pascẽdũ. ut dãt arbuta siluæ. & alibi: dulce sa/tis humor depulsis arbutus ædis. Ac.

Arbor fœminiñ: quia mater fœtus. Virgi. Par/ua sub ingẽti matris se subiicit umbra. deri/uatum a robore eiusdem declinatiõis penul/timam corripiens. Pri.

Arcadica pylos & triphyliaca nuncupata est. & arcades minii dicunt: qui pro loci uendi/catione sæpenumero bellica subiere certa/mina. Strabo.

Arcadia. in peloponneso pars arcadiæ. ab ar/cade Iouis & Calistonis filio prius per rha/sia dicta: ubi reperta fistula disparibus cicu/tis. habet asinos magnos. Ibi lernapalus & nemea silua mõtes pholoe cum oppido cyl/lenæ ilyceus: ubi delabrum Iouis mœnalis: artemisius parthenius monacris eryman/thus & alii. Tor.

Arcesim Indiæ flu. est & ĩ Indũ fluit.

Arcesilaus dux bœtius: ex quinque q Troiam petierunt. alius philosophus. alius comicus alius elegus: alius sculptor. Tor.

Arcesius propriũ uiri: Vlyxi notus.

Archander Danai socer secundum Herodotũ historia. secundo.

Archanũ dicitur secretũ uel absc̃ditũ: q̃ quæ ĩ archis celata sunt & absconditã. Virgilius æneidos. li. iiii. Solã nã perfidus ille te colere archanos etiã tibi credere sensus. Et idem li/bro primo. Longius & uoluens fatorum ar/chana monebo. No.

Archemolus rhoeti marubiorum filius. Ser. in decimo. Tor.

Archemorus lycurgi Nemeæ regis filius q ab Hypsiphyle nutrice ĩ græcis in expeditiõẽ thebanã euntibus langiã fontẽ ostẽdente re/lictus ĩ herba solus a serpẽte interẽptus est. unde fõs archemorus dictus. apud quem amnis agon fiebat. Tor.

Archelaus Antẽoris filius strẽnuus. Alius phi/losophus atheniẽsis q primus ex Ionia phi/losophiã athenas iuexit. & philosophicus di/ctus ẽ. Alius geographus: q ꝓagratã ab Ale/xãdro terrã descripsit. alius naturæ ꝓprieta/tẽ uersu scripsit. alius oratoriã. Tor.

Archeptolemus filius Iphiti: suffectus enipheo in Hectoris aurigam. T.

Archetipus exẽplaris. T.

Archigenes priceps generatiõis. unde ꝓ græcu/lis & huiusmodi ꝓfitẽtibus ponitur. fuit & medicus cõtra quẽ sæpe Galienus. T.

Archia pricipatus & pœte nomẽ. Tor.

Archilochus Nestoris & Euridices filius. & apud Troiã uel agamẽnonẽ uel cũ Achille ĩ tymbrei Apollinis tẽplo iterẽptus alius sicu/lus q aricliã cõdidit. & alius pœta solinus lace/demonius: tulli hostilii ĩ uno sũma electõis uis: scripsit ĩ lycambũ iãbicis uersibus ob ne/gatã sibi despõsatã neobolẽ filiã: de quibus se suspẽdit. Ipse ĩ exilium actus & liberi eius ipse pœna interfectus. Tor.

Archimedes geometra nobilissimus syracusa/nus: primus sperã inuenit secũdũ Plinĩ: secũ/dũ Ciceronẽ ĩ tuscula. secũdũ Laertiũ Ana/ximãder scripsit. & de cilindro quod nuper traductũ est. Tor.

Architas tarẽtinus pythagoricus liberauit pla/tonem a Dionysio per æpistolã. Fuit alius mytileneus musicus. alius q de agricultura scripsit. alius epigrãmata. alius architectus.

Tortelius.
Architriclinus qui principalis in aula discum bentiũ. Tor.
Archimagirus principalis coquus. T.
Architectus q structuris ædificioꝝ præest. T.
Architector cõmune é. ut nepos ædis martis é marco flamineo architectata.
Architectari cõponere. Cicero de finibus bonorum & malorũ li. ii. an qđ ita classidas ut optime possit architectari uoluptates. No.
Atirma genus plaustri é modici: quo homo gestari possit. Fe.
Arcus & arquus hoc distant: arcus enim suspẽsus appellat fornix. arquus nisi in cœlo quẽ irim poetæ dixerũt. unde arquati dicũtur q/ bus color & oculi uirent quasi in arcus similitudinem. Lucil. in sexto. Tũ color & nigris extabat nubibus arquus. No.
Arcus differentiæ causa secundæ & quartæ declinationis. Cicero uero de natura deorum scđe ꝓtulit. Cur át arci spés nõ in deoꝝ nũero reponat. inuenitur & fœmini generis et quartæ declinationis. Arcus ubi aspiciunt mortalibus quæ perhibẽt. Pris.
Arcus & masculinũ & in u neutrũ est. sicut hic tonitrus: hoc tonitru. hic cornus: hoc cornu: artus artu. Plau. in mene. Ita mihi imperas ut ego huius mẽbra atque ossa atque artua cõminuá: uel artus ab artotas & p synco pam ab artatus: sicut potus a potatus. Pris.
Arcuna genus plaustri modici qđ homo gestari possit. Fe.
Arcosia fluuius circa artosiam ciuitatẽ olim a semiramide regina conditã fluens.
Arcubie qui excubabant in arce. Fest.
Arculum appellabant circulũ quẽ capiti ipone bant ad sustinẽdũ cõmodius uasa: quæ ad sacra publica capite portabãtur. Fe.
Arculus putabat eẽ deus qui tutelã gereret archaꝝ. Festus.
Arcula dicebatur auis quæ in auspiciis aliquid specuuetabat fieri. Festus.
Arculalab arca. Plau. in cistel. cedo mihi speculum & cũ ornamentis arculam. Pri.
Arctos ursa. & inde arctuos borealis. & arcticus polus. & sũt duæ arcti: maior quæ elice quæ calisto fuit: a græcis obseruatur. & minor quæ cynosura: quæ a glascocles ex nymphis Ideis & Iouis nutricibus una quã phœnices nauigãdo obseruãt secũdum Iginũ & Homeri tẽporibus elice dicta é. prius plaustrum pximũ signum boetes: ideſt boũ agitator: quia artophilax dicitur. T.
Arcturus stella: haec est ursæ cauda quod in ea locata est. Tor.
Arcobares mons. Indiæ est: quẽ alii cocabates: dicunt. ĩsignis quidẽ eo q ex se gãgẽ effũdit
Arca diminutiuum facit arcula & arcellã: unde porcus: porculum: porcellum. Mamma. mãmula: mãmillam. Fest.
Arca q arcebantur fures ab ea clausa. Varr.
Arcane aduerbium qualitatis est: & cõparationem non recipit. Ser. in ar.
Arcadia require in suem. Varro.
Arcani sermonis significatio trahitur: siue ab arce quæ tutissima est pars urbis: siue a genere sacrificii: quod in arce fit ab auguribus adeo remotum a noticia uulgari ut ne litteris quidem mandentur: sed per memoriam successorum celebretur. siue ab arca in qua quæ clausa sunt tuta manent: cuius ipsius origo ab arcendo pendet. Fest.
Arcera plaustrũest rusticũ tectũ undique quasi arca. hoc uocabulũ apđ Varronẽ & apud Marcum Tul. hoc aũt uehiculi genere senes & egroti uectitari solebant. Varro in geronto: didascolo uehebãtur cũ uxore uehiculo semel. aut bis anno cum arcera si non ualet non sterneret. Noni.
Arcera quæ etiã in duodecĩ tabulis appellatur quod ex tabulis uehiculum erat factum ut arta arcera dictum. Varro.
Arcere ẽ continere: unde & arcus in ædificiis: quod seipsa continet. ut alii dicunt arcum dictũ esse ab opere arrigẽdo ĩ altitudinẽ. F.
Arcere prohibere est similiter ab arcer ideſt p hibet: porcet quoque dictũ ab antiquis quasi porro arcet: & pro eo qđ cõtinet ponitur unde & coercere continere dicimus. Trahit aũt uerbum a græcoꝝ magistratu: quẽ illi αρχον uocant in cuius potestate est cogere uel prohibere. Festus.
Arci Varro de ui. pa. li. iiii. eo q pecuniam magnã cõsumpsissem q arci quos summopere fecerat: fessi pondere diu facti celeriter corruissent. No.
Arcuit pro artauit. Neuius in dotata: arcuit liguã in palatum cœpit labia suggere. Idem. & terra conatus arcuit mater inter fœminas sortitur iprobe positum. No.
Artitus bonis instructus artibus. arui caput. agni. Festus.
Arculata dicebantur circuli qui ex farina in sacrificiis fiebant. Fe.
Ardea auis dicta: quæ cum altius uolauit signi ficat tempestatem. Luca. Quodque ausa uolare ardea. & Vir. geor. lib. primo: atque supuolat ardea nubem. Ser.
Ardeo cupio. Vir. æne. lib. primo: læticiaque moetu auidi cõiũgere dextras ardebãt. Ser.

Ardere festinare. Vir. æne. lib. primo. Instãt ardentes Tirii pars ducere muros. Molirique arcẽ & manibus subuoluere saxa. & li. xii. ardet in arma magis. No.

Ardere fulgorẽ & splendorẽ emittere. Virgi. æne. li. iiii. Trioque ardebat murice lena. Idẽ li. xi. Ardet apex capiti tristisque auertice flãma fũditur. No.

Ardere ẽ ignoscere cõcremari. Vir. lib. x. Nanque uolans liqdis ĩ nubibus arsit arũdo. Itẽ æne. li. ii. Iam ꝓximus ardet ucalegon. No.

Ardẽs ꝓ festinãte aut ingenioso ponit sicuti ꝓ cõtrariũ segnẽ. i. sine igne dicimus. unde & catus ingeniosus a græco uenit: q̃si κάτοος. S.

Ardere dolere uel irasci. Virgi. in. xi. Proxima quæque metit gladium latumque pagmen. Ardens limites agit ferro te cur ne superbũ cæde noua querẽs. No.

Arduũ. Salu. non ꝓ difficili rãtũ ponit sed pro eo quoque qđ græci Δισχολὸν appellant qđ ẽ tũ difficile tũ molestũ quoque & incõmodũ & intractabile quoꝝ uerboꝝ significatio a sententia Salustii nõ abhorret. A. g.

Ardũ ꝓ aridũ. Lucil. li. xxvi. Ardũ miserrimũ atque infœlix signũ lignũ sabucũ uocãt. No.

Ardiscos fluuius scythiæ ꝑ odrysios effluens secundum Herodo.

Ardis gygis lydoꝝ regis filius qui post patrẽ regnauit. Herodo.

Arduẽtia silua nũc dicitur ardẽna. & habet fines a rheno & a treueris usque ad annoniã & ꝓpe tornacũ quod dicit tournai. Strabo.

Ardea littoralis ciuitas ĩ maritima: latina atque palustris rutilorũ colonia sup. laurentũ stadiis. lxx. a mari distans cui ꝓpinqua ẽ Veneris ædes: ubi latinoꝝ ẽ celebritas atque conuẽtus. distat aũt a Roma stadiis centum & sexaginta. Strabo.

Ardalio flu. iter tebascẽ & metridera ciuitates

Aretium ĩ mediterranea tuscia: mille ac ducentis stadiis distat a Roma. S.

Aremisci appellãt uolce in ulteriore rhodani parte & maximũ icolũt spacium quoꝝ portus & nauiũ receptaculũ narbo dicitur. sed iustius reliquæ galliæ dicẽtur. Extẽdũt aũt aremisci usque in pyreneum montẽ: quoꝝ metropolis ẽ nemansus. Stra.

Area. ꝙ arescat dicta & ꝑ similitudinẽ in urbe loca pura areæ: a quo põt etiã ara deum ꝙ pura nisi potius ab ardore ad quẽ ut sit fit ara: a quo ipsa area non abest: sed quia aresit ardore solis. Var.

Area ꝓprie dicit locus uacuus quasi exaruerit & non possit quicq̃ generare. Fe.

Area locus in urbe sine ædificio: rure aũt ager appellatur. Idemque agere uim ædificio tũdus dicitur. Ser.

Areã eẽ oportet ĩ agro sublimi loco: quã pflare possit uentus: hãc eẽ modicã ꝑ magnitudie segetis potissimũ rotũdã ac paulo medio tumidam: ut si pluerit nõ cõsistat aqua: & qua breuissimo itinere extra areã defluere possit. Var.

Ariopagus uicus martis Athen. a templo ubi primũ iudiciũ capitis actũ dicit. Pli. septimo Inde ariopagite qui illinc iudicabant.

Arete. tes. & ta. Genitiuo te. uxor alcynoi. unde loue Aretælogus. i. quasi mendax eẽt sermo quẽ Vlyxes in aretẽ dirigebat. Tor.

Arethusa Dianæ comes: ab Alpheo amata in fontẽ siciliæ apud syracusas conuersa. To.

Arethous rex arnæ ciuitate Boetiæ. pater Menestchii.

Areda fluuius ẽ hispaniæ: a quo arenates denominati sunt.

Arethõ fluuius ex acarnania cadẽs nauigabilis circũdans Ambrachiũ ciuitatẽ: ĩ sinũ cadit ambrachium.

Arferia aq̃ quæ iferis libat: dicta a ferẽdo. siue uas uini qđ sacris adhibebat. Festus pom.

Argea loca Romæ appellabãtur: ꝙ ĩ his sepulti eẽnt qdã argiuoꝝ illustres uiri. Festus.

Argei fũt ex scirpeis hoium imaginibus. xxiiii. hæ quotãnis de ponte supplicio a sacerdotibus iaci solebant in tyberim. Var.

Argeas uocabãt scirpeas effigies quæ ꝑ uirgines uestales ãnis singulis iaciebãt ĩ tyberim. Fe.

Argemion argentum percandidum. Fes.

Argiletũ sunt qui scripserũt ab argileto. seu ꝙ huc uenerit ibique sit sepultus. Alii ab argilla ꝙ ibi genus terre sit. V.

Argi frontes cognominantur.

Argus ẽ cœlum stellaꝝ luce distinctũ quibus ĩesse quædam species cœlestium oculorum uidetur. Cœlũ aũt argum uocari placuit a candore & uelocitate.

Argilla require in terra. Var.

Argutum iri in discrimen uocari. F.

Argutum significat sonans. Vir. in buc. Forte sub arguta consederat ilice daphnis. & multa huiusmodi. No.

Argutũ audax malicioſus. Luci. li. xxviii. Agite agite fures mendaci argutamini. Plau. ĩ mustellaria. Exi aculina sis foras mastigia qui mihi inter patinas exhibes argutias. Noni.

Argutum paruum & latum. Virg. geor. lib. iii. Argutumque caput. breuis aluus: obesaque terga. Non.

Argutari dicit loquaciū ploqui. Ennius quos in eoꝝ cui isti credere attinet atque exercere lingua & arguta ire possis. Neuius i exodio. quādo ad ludos uenit: alii cum tacerēt totum diem argutat quasi cicada. Nonius.

Argutari subsilere. Titinius in fullonia. terra ē noua q̄si ubi tu solitus argutari pedibus cretā dū cōpescis: uestimētaque leuas. No.

Argutus breuis. Vir. argutumque caput. S.

Argutus canorus. Vir. i buccolicis. argutos interstrepet anser olores. S.

Argutus stridens: sonās. Vir. li. vii. Argutoque tenus p̄currens pectine telas. S.

Argumentari argumentis uti ad reprobādum dicere āplificatōe. ut ad rē ad delectādū cōmouēdúque auditorē oratōe ppetua. Asconius.

Argumenta quæ per interrogatōem p̄ferunt maiora sunt. Do.

Argus p̄ argiuus. Plau. i āphi. amphitrio natus argis ex argo patre. Vir. æn. lib. iiii. Hauriat hunc oculis ignē crudelis ab alto dardanus. No.

Argus oculeus. Fe.

Argus nomen ē hominis qui fuisse fingit oculis plenus. Fe.

Arganthonius tarteſſioꝝ tyrannus scdm Herodotum. Tor.

Argia adrasti filia. altera fuit sacerdos ut uidebitur in dictōe bito. Tor.

Argilus urbs æmathiæ: prope Strymonis hostia. Tor.

Argippei populi ultra sauromatas & budios & hiros scdm Hero.

Argyrondes ætoliæ fluuius scdm Aristarchū quasi argenteū: diues ergo. i. periculosū. T.

Argos generis neutri i singulari. in plurali generis masculi. urbs una i actica: altera i thessalia siue pelasgia scdm Hom. alia in achaia: quæ & hippiū supra lene. unde arginus & argeus græce. Tor.

Argis aduerbialiter. Tor.

Argonautæ a naue dicta ab opifice. uel a uelocitate quæ p̄ id nomē significabat. antiquitus fuit iuxta pelion: ædificata maior q̄ cōsueuerit natura: a natura paruæ erāt cuius fama multi cōuenerūt. Elegit āt lasos. xliiii. tātum Tortelius.

Argiripa ab argoripo oppido apulie factum a Diomede quasi aros πτον iactū siue fūdatum quo corrupto argiripa tamen dicta est inde arpos & populi arpi. Tor.

Argissa urbs thessaliæ. Tor.

Aræus proprium uiri clarissimi. Tor.

Argumētū qd falsū ē: ueruntamen uerisimile comœdiæ figure. Qui.

Argumētū ē ratio p̄batōem præstās qua colligitur aliud p̄ aliud: & quæ qd ē dubiū p̄ id qd dubium nō ē confirmat. Quin.

Argisōtes cognominat. Ma. quære.

Argos neutrū absolutū. Hor. primo. car. aptū dicet equis argos. Acron.

Argutus ab arguo. i. cōiunctim. Plau. in pseu. argutus malox facinox & futurū arguturus pro arguiturus. & deriuatū argutor taris. Salu. scdo histo. Quos aduersū multi ex bitinia uolētes occurrere falsū filiū arguit. Pri.

Argumentor actiue & passiue. Salu. Oia argumenta noia argumenta passiue. Pris.

Argentarii qui uulgo campsores dicūtur q collyristæ a græcis dicuntur: & trapezitæ quāuis collyristæ habeant trapezas. sed Plau. i curculione: trapezitam & argentarium pro eodem accipit. Lau.

Argilaceus qd constat ex materia argillæ Laurentius.

Argutus in uoce passiua actionem significat. & ē qui acuta quadam & accurata solertia: q̄si acute arguens & uestigans: non autē ab altero acute intellectus & uestigatus. Lau.

Argutulus diminutiuum contentui deriuatū: & non blandiendi causa. ut homūculus et homulus. Lau.

Argenti appellatione cur & factū argentum comprehēdat: fortasse quæsiturus aliquis. quum si marmor legatū eēt: nihil præter rudem materiam demonstratum uideri possit cuius hæc ratio tradit. Quippe ea quæ talis naturæ sūt ut potius i sua redigi possint initia: ea materia potentiæ iuncta nūquā uires eius effugiant. Pau. de legatis quinto.

Argento facto legato. Quintil. ait. Vasa argentea cōtineri ueluti paropsides: tabulas. trullas pelues: & his similia non tamen quæ supellectilis sunt. Pom. de au. & ar. le.

Argentum factum. Quintus mutius libro secundo iuris ciuilis ita diffiniuit. uas argenteum uideri eē an cui argētū omne legatū ē & numini quoque legati eē uideat. Querit ergo puta nisi euidēter contra sēsisse testatorē appareat nō cōtineri nō facile ē quis: quoniā argēti numero nūmos cōputat si factū aurum legatum est: omne ad eum pertinet cui legatum est. ex quo auro aliquid est effectum siue id suæ siue alterius usionis causa paratum esset. ueluti uasa aurea emblemata signa aurum muliebre. & cætera quæ his rebus sunt similia. Sed si infectum legatum ē

q̄ ita factum ē ut eo ad tē ad quā cōparatū ē non possit uti sine refectione qđque ab eo pre factū ifecti numero fuerat. hoc uidef legatum eē argentū. factū recte quis ita diffinierit qui neque in massa neque in lanima: neque i signato neque i supellectili neque i mūdo neque i ornamentis sit. Vlpia. eo. ti.

Argēto facto cedunt sigilla ænea pediculis argenteis adiūcta: cæteraque oīa quæ ad eāde similitudinē redigi possūt. Paulus eodem titulo.

Argēti infecti appellatio rudē materiā cōtinet id est nō factā. Quid ergo si cœptū sit argētū fabricari nōdū pfectum: utrū facti an infecti appellatōe cōtineaf dubitari pōt. sed puto magis facti appellatōe cōtinebif q celari cœpit: & puto contineri si forte cui celatum argētū legatū sit. Pau. eo. ti.

Argento escario legato id solū debetur qđ ad epulādū i ministerio habuit. i. ad esum & potum. unde de coquinario dubitatum ē & puto cōtineri. nā & hoc ppter mensam paratur. Certe si cacabos argēteos habebat uel miliariū argenteum uel sartaginē uel aliud uas ad coquēdū. dubitari pōt an escario cōtineatur & hoc magis coquinatorii instrumenti sunt. Pom. eo. ti.

Argous Italiæ portus ē ab argo naui dictus. nā cū medea Circē uisere concupisceret lasonē illius domicilia conuectasse ferunt. Stra.

Ariolus ē qui diuina mente uaticinatur dictus ariolus quasi aliolus ab alando. nam alitu solēt excludere. ueluti mortalem aiam ut recipiāt diuinā. unde uoces eiusmodi dabāt Dona.

Aridū qđ naturalē humorē amisit. contraria significatōe quod irrigari desierit. nam ardeio irrigare ē. Fe.

Aringa quære in. h. Festus.

Aringa hostia dicif ab arriga in quæ cōcludif obseruaf. hara uero in quæ pecora icludūf. Plau. rusticus hirsus hara modeste mostellaria fiant. Inde aruspex. Dona.

Arillator Raberius i necromātia cōtronem p uulgare dicit quē ueteres arillatorē dixerūt. his uerbis duas uxores hoc hercle plus negocii ē inqt: contra sex ædiles uiderat. A. g.

Aristeus qui ut græci ferunt liberi filius. inuētor olei eē dicif: una cum libero patre apud illos eodē erat i tēplo cōsecratus. Ci. uer. ge.

Ariæus pprium uiri clarissimi. Tor.

Ariathis pprium ē. Tor.

Ariapithes rex scythaꝝ Scyla filius. T.

Ariabignes Edarii filius ex filia Gobriæ.

Ariadne Minois filia ex Pasyphe a theseo relicta in Chio baccho Thoantem lemni regē suscæpit. T.

Ariandes præfectus ægypti. p cambyse a Dario interfectus. Tor.

Aricia actica puella ab hippolito dilecta & post factū uirbiū eius uxor i Italiā uenit unde aricia. T.

Arii populi scythiæ. T.

Arimaspi populi unū oculū habētes. Pli. ab arima eorum lingua unum: hero & cū griphibus pugnant. T.

Ariomardus Darii filius. T.

Arion cytharœdus optimus lesbius. T.

Ariobarzanes cappadocum rex in pharsalico bello Pompeio fauit.

Arisbe urbs phrygiæ iuxta pontū: quā Achilles euertit. Home. & cōcubina Priami. T.

Aristeus Apollinis & Cyrne filius: in Arcadia regnauit. Mel inuenit & lactis coagulum: et usum olei. Tor.

Aristagoras præfectus Darii. Hero. T.

Aristonymus pprium nomē. T.

Aristippus sine h. unde uidetur nō uenire ab hippos. de quo Laer. T.

Aristides atheniēsis Lysimachi filius q iustus æmulus Themistoclis. vi. ānis exulauit cū. x. mulctatus eēt. alter thebanus pictor æqualis. Apelli secundum Plinium.

Aristo pater Platonis. T.

Aristomache uxor Dionysii. T.

Aristonichns Eumenis ex ephesia pellice filius. Tor.

Aristoteles ē agyra. de quo i uita eius & in Laertio: & octo fuerunt. T.

Aristoxenus musicus Aristotelis auditor: qui aiam harmoniam dixit. T.

Ariminū ē umbroꝝ colonia ueꝝ romanos ac cæpit inclinos habet portū eiusdē nois amnē. distat át a Placētia stadia mille & trecētis distat a Rauēna stadia trecentis. ex arimino iter Romā faciēti p flaminiā uiā p umbriam usque otriculos & ryberim sunt stadia quinquaginta & trecēta supra mille hæc quidem est longitudo latitudo uero impar. Stra.

Aricina urbs ē post albanū mōtē i uia appia distās a Roma stadia centū & sexagiuta. Stra.

Aricia nō lōge distat ab hernicis. Stra.

Aricina ē silua uelitri. S.

Aries quē dicebant ares ueteres nostri aruiga hinc aruignus. hæc sū quoꝝ i sacrificiis exta i olla: nō i ueru conquunt quos & Actius scribit: & i pōtificiis libris uidemus i hostiis eā aruigē q cornua hēbat quoniā is cui oui

mari testiculi dẽpti. & ideo ut natura uersa ueruex declinatum. Tor.

Aristopharum uas quo prãdium defertur: latine discus.

Aridũ dicit siccũ. Vir. æne. libro primo. atque arida circũ nutrimenta dedit. No.

Aridũ horrificũ acutũ: Vir. geor. libro primo & aridus altis montibus audiri fragor. Luc.

Arideum unde auris ẽ sonus. No.

Aridũ: purũ. lucidum. Plau. in rudente. argẽto arido. No.

Ariolator: qui etiã cõiector appellatur: dictus uidetur a uoce græca quæ ẽ ariam. i. tollequia sequit merces ex qbus quid cadens lucelli possit tollere. lucellũ diminutiuum est a lucro. Fe.

Ariminũ a noie fluminis ꝓpinqui ẽ dictũ. Fe.

Aristoteles duas ptes orationis eẽ dixit uocabula & uerba: ut homo equus. legit currit utriusque generis: & uocabuli & uerbi quædam priora & quædã posteriora: priora ut homo scribit. posteriora ut doctus docte: dicitur. n. homo doctus & scribit docte. hinc sequit locus & tẽpus: q̃ neque hõ scribit: põt sine loco & tempore eẽ: ita q̃ sit locus homini coniũctus tẽpus scriptorũ cum de his nomẽ sit primũ. prius enim nomẽ est q̃ uerbũ: tẽporale & reliqua posterius. Varro.

Arista prima ps dicta ab eo q̃ primo arescat. Virg. li. vii. Nec teneras cursu lesisset aristas Seruius.

Arista q̃ arescat prima granũ gerẽdo. Idem. n. ut gerat spica seritur frumẽtũ non ut glumã aut aristam: sicut uitis seritur: non ut pãpinum ferat: sed ut uuam. Varro.

Aritenna siue artenna uas ab hauriendo appellabant. Fe.

Aritudinẽ ꝑ ariditate. Varro in Prometheo libro primo. Humanaq̃ quãdã gẽtẽ stirpis ĩquit frigus calore atque humore aritudinẽ miscet.

Arillatur coctio qui etiã cocreo appellabatur dictus a uoce græca quæ ẽ τῖρε idest tolle: qa merces sequtur: ex quibus quid cadens lucelli potest tollere. Lucellũ diminutiuũ a lucro est. Festus.

Arma dicũtur cunctaq̃ artiũ instrumẽta. Virgeor. Dicendũ & que sũt duris agrestibus arma. Item. cerealiaque arma. Se.

Arma ꝑprie dicũtur ab armis. idest ab humeris dependẽtia ut scutum: gladius: pugio sica & quibus ꝑcul præliant. Festus põpeus.

Armamẽtũ ab eadem origine. Var.

Armare ex cogitatione noui intellectus: a Marone usurpata: ferrũque armare ueneno Macro.

Armariũ sacrariũ amantes amẽtes amabãt ueteres de ꝓximo dicere. Ciminus charũ putauit siue de armario quã de sacrario fuisset ablatũ: & quidẽ si in uerbis sunt pari modo ea dicũtur in nominibus. Te. i andri. Nã iãceptio ẽ amentium haud amãtium. Do.

Armentũ id genus pecoris appellatur quod ẽ idoneum ad opus armorũ. Inuenias tamen fœminino armentas apud Ennium. Fe. põ.

Armenta sũt equoq̃ boumque hæc aialia apta sũt armis: & scutis boũ cori equi prælia quãuis & alioq̃ aialiũ dicãt. Interdũ uero capellaq̃ & ouiũ. Vir. ge. li. iii. Hæc satis armẽtis supat ps altera curæ. Lanigeros agitare greges. S.

Armẽta dicta sũt eo qđ apta sũt armis. nã eqs ĩ bellũ currit. clipei uero boũ coriis armãt. S.

Armenta pecus ab eo q̃ pascebãt a quo pecora uniuersa q̃ĩ pecore pecunia cũ pastoribus cõsistebat & stãdi fundamẽtũ pes a quo dr̃ĩ ædificiis area pes magnus: & q fũdamẽtũ instituit pede posuit. a pede pecudes appellatæ: ut ab eodẽ pedicã & pedissequũ & peculatorẽ. Oues aliudue. qđ id. n. peculium. primũ hic peculatũ publicũ prio: & cũ pecore diceret mulcta & id eẽ coactũ ĩ publicum si erat aduersũ ex q̃ fructus maior. Hinc est q̃ græcis usus bus bos qđ taurus. ltẽ ois ꝓ ouis Ita. n. antiqui dicebãt. ut nũc nõ ꝓbare possunt ĩ latino quoque ut ĩ græcia a suis uocibus hæc eadẽ ficta arméta: qbus boues. ideo maxie parabãt ut ide eligeret ad arãdũ. Inde arméta dicta: postea tertia lra extracta. Var.

Arméticios ita oportet pastores ætate præstare ut ne ꝓpter senectutem minus sustinere possint labores. nequæ. n. senes neque pueri calliũ difficultatẽ ac mõtiũ arduitatẽ atque asperitatẽ facile ferũt. qđ patiẽdũ illis q̃ greges sequũt. præsertim arméticios ac caprios qbus rupes & siluas ad pabuladũ cordi. V.

Arma ꝓprie dcã sũt quæ armos tegũt abusiue aũt ensis: reliq̃que id genus arma uocãt. S.

Arma ꝑ consiliis. Vir. lib. iii. & quærere conscius arma. S.

Armilas ex aura quas uiri militares ab imperatoribus donati gerunt. dictas esse existimãt q̃ãtiq̃ humeros cũ brachiis armos uocabãt. Vnde arma ab his depẽdẽtia sũt uocata. F.

Armillæ ornaméta brachioq̃ sũt in circulorũ modũ: quæ græce dicũt. Titus Liuius ab urbe cõdita. additur fabula qđ uulgo Sabini aureas armillas magni ponderis.

brachio leuo gẽmatosque magis specie ãnulos habuerunt pepegisse ea quæ in sinistris manibus haberent. Seruius.

Armillum uas uinarium in sacris: dictum q armo ideſt humero deportetur. Festus põ.

Armillũ. Lucil. li. xxviii. hinc ad me hinc licet anus ad armillũ rursũ. Nonius marcellus.

Armillũ ureeoli genus uinarii. Var. de uita patrum. hẽt pecula quæ uocãt capulas: ac lapides: qđ ẽ poculi genus uinarium. No.

Armilustrũ ab ambitu lustri locus. Idẽ circus maximus dictus q circum spectaculis ædificatis ibi ludi fiũt. & q ibi circũ metas ferũt põpa & equi currũt. Itaque dictũ i cornicula multis aduẽtu quẽ circueunt ludẽtes. V.

Armilustrũ ab eo q armilustro armati sacra faciũt ubi locus potius dictus ab his prius ab ambiendo ideſt q circuibat ludentes annalibus armati. Var.

Armilustrũ fœstum erat apud Romanos quo res diuinas armati faciebant ac dum sacrificarent bis canebant. Fest.

Armonia ẽ soli amica: q̃si sperarũ omnium de qbus nescit moderatori. nec tamen nostris põt sẽsibus deprehẽdi. Macro. de satur.

Armata dicebaſ uirgo sacrificãs cui lacinia togæ in humerũ erat reiecta: legibus etiã laurẽtum sanctitũ ẽ ne pomũ ex alieno ligatur in armum ideſt q humeri onus sit. Fe.

Armiger ẽ qui in prælio gerit tela domini sui ut scutum & lanceam. Lau.

Arma ꝑ uirtute. Horatius carmi. & ꝑ dignitate togam consenuit socerum in armis sub rege medo marsus & apulus. Acron.

Armum pro armorũ. Cice. in orat.

Armenia inter taurum & caucasum a cappadocia usque ad caspium mare: ab armeion. lasonis comite & ẽ maior & minor.

Arma sũt oĩa tela: hoc ẽ fustes uel lapides non solũ gladii hastæ & frameæ. i. rompheæ. V.

Armorũ appellatio nõ utique scuta & gladios significat. sed & fustes & lapides. Ca. de uer. signifi.

Arméto legato etiã boues cõtineri cõuenit: nõ etiã greges ouiũ & caprarũ. Mode. de leg. T.

Armoniacus numidiæ fluu. ẽ.

Armoricæ ciuitates attingũt ad oceanũ & spectant: ad septentrionem uersus angliam. S.

Arne urbs boetiorũ. Tor.

Arnus fluuius ex aretio multus dilabiſ fluitque iuxta Pisas: non tamen integer. sed tripharíam diuisus. Strabo.

Arne caput: agni caput. Festus.

Aroterbas uocabãt aliqui artabros. Stra.

Arpos quæ argilippa dicit: quo uẽdulus missus: nã arpinũ cãpaniæ: unde & Ci. arpinas. seu potius putaſ eẽ iuxta fogiã: q̃ nũc dicit luceria saracionũ siue ciuitas sanctæ mariæ.

Arquus cu syllabæ ponebãt qu & ecõtrario: ut ꝑpinquus & ꝑpincus: longincus: arcus: quoquus: oquulus: quur: cur cũ quũ. Prisci.

Arquatus morbus dictus: q regius dr. q arcus sit concolor de uirore: uel q ita strigat corpora ut i arcũ ducat: qđ nos eẽ arquatos sungamus: eamus: agamus. Varro i eumenidibus. Nã ut arquatus & utrinque nõ sunt: & quæ sũt lutea uidẽt sic insani sani: & furiosi esse uidentur insani. N.

Arqtes arcu prælĩãtes: q nũc dicũt sagitarii. F.

Arquitenens qn potius arcutenens dicit Maro hoc epitheto usus ẽ. Neuius de bello punico li. ii. deinde pollens sagittis iditus arqtens sanctusque delphis ꝑgnatus phitius apollo. Idẽ alibi. Cũ arqtenens sagittis pollẽs dea. Sed & hostilius. li. belli histo. ii. dea Minerua. simul aũt iuictus Apollo arquitenẽs latonæ. Ma. de sa.

Arabonẽ dixit Cato sexcẽtũ obsides tãtũ arrabo penes sãnites: id maluit q̃ pignus dicere quoniã uis huius uocabuli i ea sentẽtia grauior acriorque ẽ: sed nũc arrabo in sordidis uerbis haberi cæptus ac multo rectius uidetur arra quoque ueteres sæpe dixerũt.

relicta ẽ arraboni. A. g.

Arthosus elidis ꝑmontoriũ i boreã spectans ab Dyma ciuitate achaica stadia. lx. distans Elei litoris initium.

Arrabo merces corollatiuũ dos si nuptiarum causa data: hæc græce Ἀρρα. Ita. n. Siculi hoc ab eodẽ donũ. nã græ. Ἄρρον & ut alii doma. & ut actici dosin: Sic dicta ẽ arrabo: reliquũ reddaſ hoc uerbum. Itẽ a græco arrabõ reliquũ ab eo qđ ẽ reliquũ debitũ. V.

Arsis eleuatio: thesis positio. Tor.

Arsaces persarũ rex: a quo omnes arsacidẽ. ut albani siluii: & latini murani. Tor.

Arsinoe Ptolemæi filia lagi regis ægyptũ post Alexãdrũ: Lysimachi uxor. cuius nomine Ptolemæus philadelphus: cuius frater urbem i cyrenaica cõdidit qua ptolemeus fluuius præterfluit. Tor.

Ars ẽ quæ cõstat ex præceptionibus cõsentiẽtibus: & exercitatis ad finẽ utilẽ uitæ. Quin.

Arsia fluuius illyrici ẽ.

Arseuerse auerte ignẽ significat. Tuscorum. n. lingua arseuerse: uerse ignẽ cõstat appellari unde Affranius inquit: ni scripsit aliquis in hostio arseuerse. Fe.

Arſinēũ ornamentũ capitis mulieris.Fe.
Arthabanus hyſtaſpis filius frater Darii: qui nepoti ſuo Xerxi diſſuaſit bellum cõtra græcos: qui tandẽ Xerxem obtruncauit. Alter tigranus armeniæ regis filius: quẽ.M.Annius dolo cœpit.Tor.
Artacia fons leſtrigonum.Ody.x.
Aitaphernos unus ex ducibus Darii: primus ſardiũ præfectus: apud marathonã ꝓfligatus cum date.Tor.
Artaxerſes filius Xerxis filii: darii: fili hyſtaſpis.
Arteatæ gentes perſicæ: ut parſagage: maramphii & maſpii.Tor.
Artẽbares uir clarus apud Medos.Herodo.T.
Artemiſia: ligdamii alycarnaſei filia: coniunx mauſolei: de qua plura: cui nobiliſſimũ ſtruxit ſepulchrũ apud alicarnaſſum poſt mariti mortẽ.Cariã & coũ tenuit rhodũ cœpt: Xerxis partes ſecuta eſt: cuius: cõſiliũ ſi ille ſecutus eſſet: ſane græcos ſuperaſſet fecundum Hero.Tor.
Artemſius mons Archadie: ab artemiſia herba dictus: quam chiron inuenit.Tor.
Artemis diana.Tor.
Artaxata tãtũ pluraliter dicitur: declinata ut cythara & ſolema in campis maioris armeniæ urbs iuxta araxem ab artaxa: Tigranis patre & regia tigrania.Tor.
Arteria uena uitalis.Tor.
Artocreas epulum ex pane & carne.Tor.
Artocopus piſtor & ꝓ diſpenſatore: quaſi qui in pane laborat.T.
Artoptaſia toſtum panẽ ſignificat. optaſia. n. toſtatio eſt.T.
Artochines unus ex Xerxis ducibus: qui darii filiã in uxorem habuit.Herod.
Artaxata quære in cythara.Ser.
Artes antiqui dicebant etiam prudentiam: iuſticiam: fortitudinem: tempantiam. A.gel.
Artabia tribus modiis: & tertia parte modii fit: decẽ ſiqdẽ modiis artabæ tres expleẽt: uel artabã faciũt tres modii. & de modio pars tertia ẽ ægyptioꝝ menſura.Seru.
Artabra mons quẽ & lornã appellant ĩ finibus Europæ. Artabri luſitaniæ poſtremi ad ſeptẽtrionẽ & occaſũ circa neriũ ꝓmontoriũ occidentalis & aquilonalis lateris finis ẽ circũhabitant galli inter artabros & tagũ gentes circiter triginta habitant.Seru.
Artemiſius mons eſt archadie.
Artemius in argolico ſinu mons ẽ.
Arteria ẽ cõceptaculũ ſpiritus naturalis mixti confuſique cũ ſanguine in quo ſpiritus eſt minus ſanguinis.A.gel.
Artes omnes require in agricolæ.Var.
Artifex artificibus maxima cauſa ab arte medicina ut ſit medicus dictus.Var.
Artifices dicti ꝙ ſcientiam ſuã per artus exercent: ſiue ꝙ aperte opera inter ſe arcent. ex q̃ cauſa etiam artes appellatæ.Fe.
Articulus momentum & tempeſtiua rerum faciendarũ hora.Teren.in adel.o ſcelera illinc uide ut in ipſo articulo oppreſſit.S.
Arturus ſtella ẽ in ſigno boete poſt ſeptentrionem: cuius ortus & occaſus tempeſtates grauiſſimas facit.S.
Arturus ſtella poſt caudã maioris urſæ poſita in boete. unde arturus dicta ẽ quaſi arctura urſæ cauda.Seru.
Artus ex græco appellantur quos illi. ἄρθρα dicunt ſiue artus dicti ꝙ mẽbra a mẽbris artẽtur.Fe.
Artemon flu.minoris aſiæ.
Artitus bonis inſtructus artibus.Feſ.
Aruiſium promontorium Chii. unde optima uina. Inde aruiſius a. um.Tor.
Aruari ſunt populi in hiſpania ĩ celtiberis.S.
Aruerni populi ĩ gallia aquitania iter Ligerim & ſequanã poſiti. alobrogibus & lugdunis uicini. trans rhodanum ad ſeptentrionem habitantes.Stra.
Aruſp quia pars eius poſterior a ſpectando dicta ẽ. s. litteram tertiæ dabit.
Arupeni in gallia oppidum ẽ hiapedum.St.
Aruales Romulus Accalaurentiæ ſeſe filium dedit ſeque & cæteros eius filios fratres aruales appellauit: ex eo tempore collegiũ mã ſit fratrum arualiũ numero duodecim Cuius ſacerdotii inſigne eſt ſpicea corona: & albæ inſulæ.A.g.
Arula fluuius ẽ rheno ꝓpinquus.
Aruina durum pingue qđ ẽ iter cutem & carnem.Vir.li.vii.Pars leues clipeos & ſpicula lucida tergent Aruina pingui.Ser.
Aruus ab arando ꝙ aratri uomer ſuſtulit ſulcos.Var.
Aruũ dicimus agꝝ ꝙ aratũ: nec dũ ſatũ. Var.
Arundines ex lacubus in reatino agro abundant.Varro.
Aruum agrum nondum ſatum.Fe.
Aruocitat aduocat ſæpe.Feſ.
As numerus ẽ liberalis per.x.ſcriptã.Priſ.
Aſbeſton inextinguibile: unde lapis qui facile accẽditur & extingui nõ põt: ita uocatur.
Aſbite populi circa cyrenem & tilagãmas.
Aſcreus mõs ĩ boetia ẽ: a quo ceuicus denoĩatus. unde poeta iſignis.Heſiodus oriũdus.

Aſciſcere ẽ remotũ aliquid quæſitum uocatũ capere. ut Ci. q̃ minime elegantes ſũt aſciue runt actum ſuis auribus opimũ quoddam & quaſi adipale dictionis genus. Conſciſce/re ferre ad mortem pertiner: ut mortẽ tibi conſciſces. Deſciſcere eſt ab imperio ſedu/ctuque alterius ſubtrahere. ut miles a duce præſertim ad alterius ĩperium. Lau.

Aſcripticius qui ad aliquam rem aſcriptus eſt. Lauren.

Aſcanius æneæ filius: ab aſcanio phrygiæ flu/uio. qui eſt Ilus. dictus eſt a filio troi fratre aſſarici inde iulius a prima barbæ lanugine quia ea ætate mezentiũ uicit. iulos enim la/nugo dicitur. Inde iulia gens. T.

Aſcalon urbs. unde aſcalinita. Tor.

Aſcalaphus martis ex aſtioche filius: q̃ cũ fra/tre Ialmeno apud aſpeldonã orchomenũ & mimones ciuitates regnauit. uenit ad Troiã cũ. xxx. nauibus. Alter acherontis ex Orne filia filius. Seruius dixit ſtygis: q̃ proſerpinã grana punici mali ediſſe ĩdicauit. Tor.

Aſia & maior & minor quæ phrygia & lycia cõcludit ab aſia. nympha oceani & thethi/os filia ex Iapety coniuge: uel ab Aſio Co/thy filio ſecundum lydos. Tor.

Aſculũ. g. aſclus. u. addimus: ut alcumena: op/pidum apuliæ apud quam Pyrrhus a fabri/cio uictus eſt. Tor.

Affaltis lacus eſt Syrie ea in prouincia: quæ iã dudũ penthapolis uocata eſt. Tor.

Aſiaces fluuius eſt ſcytharũ inter callipodos aſyacaſque diſcurrens.

Aſyaticum mare. Ft hoc duplex ẽ. Id nanque unũ qđ a mediterrãeo alluitur aſya pelago. reliquum qđ ab oceano.

Aſinarius caprarius carent u. quia ſcđæ decli/nationis ſunt. Lau.

Aſine cognomentũ corneliis datum: quoniã princeps corneliæ gentis empto fundo ſeu data filia marito: cum ſponſores ab eo ſolẽ/niter paciſcerentur: aſinam cũ pecuniæ one re produxit in forum aquæ in ꝓſponſori/bus præſens pignus. Ma.

Aſychis rex ægypti poſt micerinũ. Tor.

Aſilas nomẽ ardẽtis ĩ arma puellæ camillæ co mitis ab effectu uolucris: qui aſilus dicit. T.

Aſylum intemeratum: quod neminem inde per uim trahi liceret ἄσυρον quod prius a/thenienſes: inde Romulus conſtruxit quan doque ꝓ templo. Tor.

Aſilus. g. oeſtrus a ſono uocis dictus. Torte.

Aſinæ oppidum achaiæ: a quo aſineus ſinus de qua Homerus & Luca. T.

Aſynthethon in compoſitum figura: dictões ſine coniunctionibus ſimpliciter ꝓferũt. T.

Aſymphonia inconſonantia

Aſius Herculis frater ab Aiace Telamonio in/terfectus.

Aſotus laſciuus: luxurioſus: ꝓdigus.

Aſpernor actiue paſſiue. Cicero. ad nepotem. Quod habet ultro appetitur: qui eſt aſpera ſpernatur. Priſcianus.

Aſpectu. Vir. in caſudãdi dixit. Teque aſpectu ne ſubtrahe noſtro. A. g.

Aſparagus græcũ ponitur a Iulio polluce a ſe/ſto. Lau.

Aſpalio menelai famulus: Ody. quarto. T.

Aſpernari ẽ auerti nõ ſolum corpore: ſed etiã aio: aſpernari recuſare: aut fere nõ agnoſce/re. dictum a ſperno. Terẽtius in phor. Quã hic aſpernat tam illiberaliter. Donatus.

Aſphaltus tutamen ab aſſalizome lacus in pẽ/tapoli ſyriæ: quia uel uinũ ibi ſubmergit. unde mortuum mare dicitur qui nihil præ ter bitumen gignit. Tor.

Aſpitines experſis unus qui cum Dario ĩ ma gum & ſmerdum coniurauit. Herodotus tertio hiſto.

Aſphodelos herba caule pluſq̃ cupitali folia habet porri: quam noſtri haſtulã regiã uo/cant. Tor.

Aſſentrare ẽ inter ipſa argumenta ꝓbationeſ que admiſcere uim animi motumque: ut o facinus indignum: & Quintilianus: Quo/rundam ꝓbatio ſola ſit in aſſeueratione: & perſeuerantia. Lau.

Aſopus fluuius achaiæ Eginæ pater in ſinum. Corinthiũ cadit: oceani filius: qui ex Meta & Peladonis filia Pelaſgum & iſmenũ genu/it. a quo fluuius ĩ boetia: & duodecim filias ſinopes ciuitati nomen dedit. Ex Apolline Syrũ genuit: a quo Syri. Corcyra a Neptũ no in corcyrã delata. ex eo Phæacũ genuit: unde Phæaces ex Phæaco alcinous ſecundũ Diodoꝝ. Salamis a Neptunno rapta. Sala/minæ inſulæ nomen dedit. ex quo Cẽchræ us: q̃ inſule impauit & maximũ ĩ ea occidit ſerpẽtem. Egina a Ioue raptæ inſulæ nomẽ dedit. & Aeacũ genuit patrẽ Pelei: & Thela/monis & phoci: q̃ diſco a peleo interfectus ẽ caſu: q̃ expulſus ĩ phithiam fugienſ ab Acto ro rege & purificatus ẽ & aſcitus ĩtegrũ ẽ: cũ liberis careret. Telamõ glaucã cẽchræi ſala/minoꝝ regis filiã: uxorẽ accæpit: & iſulæ ĩ/perauit. Inde mortua glauca Eribiam alcati athen. deſpõdit matrẽ aiacis. T.

Aſſectari ẽ quaſi comitatũ præſtare: & ſẽp or/

bẽ reducere & deducere: cũ alicui officii præ
ſtamus comitatũ ut iter hoies nõ multũ di/
gnitate diſtãtes: & quaſi ad certũ locũ. Comi
tari uero minor potius erga maiores. Lau.
Aſſentari eſt iſidioſe & cõciliandæ alicuius uti
litatis gratia effuſus: & plærũque falſo quẽ
piã laudare .i. adulari. Adulari uero ſerui/
re & captare ut fauorẽ emereamur quoquo
modo uel uoce uel geſtu a græco deriuatũ
Δουλος ideſt ſeruus: & ſane adulari ſeruire
eſt. Blandiri uero ad tactũ pertinet: & p abu
ſionẽ ad alios ſenſus & ad animũ .ut Quiti.
Blãdiar iudices pauliſp calamitatibus meis.
Adulatio cæterorũ quoque animaliũ eſt ut læ/
ticia & oculis: cæteroque geſtu depræhendi
tur. Lau.
Aſſurgunt ſani ut ſtent uel obuiã eant. ægroti
uero ut ſedeãt aut inítãtur cubito. utroque
modo in alterius honorem aut officii: aut
beniuolẽtiæ cauſa. Iungitur cum datiuo. ut
aſſurgere magiſtratui.
Aſſyria quæ nũc Syria dicitur. Acron.
Aſſector actiue & paſſiue. Ennius. Aſſectari ſe
omnes cupiũt: paſſiue. Priſ.
Aſſẽtior. M. Varro libro octauo ad Cicero. de
lígua latina: Sentior iquit nemo dicit: & id p
ſe nihil eſt: aſſentior tamẽ fere omnes dicũt
Siſẽna. unus aſſentio i ſenatu dicebat & rũ
poſtea multi ſecuti ſũt: nõ tamẽ uícere cõſu/
etudinẽ potuerũt. A. gel.
Aſſarius ab antiquis dicebatur: nũc dicitur as.
nã aſſis genitiuus eſt. Ser.
Aſſaracus æneæ proauus.
Aſſyria regio aſiæ: unde aſſyrii q poſtea ſyri.
Aſſerere manũ ſũt iuris uerba. a qbus etiã aſſer
tores dicũtur uidices alienæ libertatis: ex cã
ipſa liberalis dicitur quæ actionẽ cõtinet in
ſe libertatis. Te. in adel. Nam illam ego aſſe/
ro liberali cauſa manu.
Aſt poſitũ iuenimus pro ac. pro atque. p ergo
pro ſed. pro tã. pro tum. pro cũ. S.
Aſterion mons eſt i ſinu argolico.
Aſta ciuitas eſtuaria eſt iter ſacrũ promõtoriũ
& herculeas colũnas. Stra.
Aſtetani turdetanorũ agro adiacẽt. Ser.
Aſtina ciuitas ſuper Beti fluuio turdetanorum
adiacet.
Aſtures boriale hiſpaniæ latus terminãt celti/
beris uicini. ſeparãtur a cãtabris oceani refu
ſione. Sunt etiã ab occaſu aſtures. quidã ſũt
etiã uicini his q tractũ tranſduriam ſeruant
adareros laſeruia dicitur. Stra.
Aſtages flu. qui in pontũ defluit. Tor.
Aſter ſtella uel iubar. Inde aſterichus. T.
Aſterion fluuius achaiæ i nemea ſilua. & urbs
ſecundum Homerum
Aſteris iſula parua iter ſamũ & Ithacã ody. p.
Aſteria titani cæi filia: & latonæ ſoror quã Iup
piter i cæa iſula uitiauit. T.
Aſtyages Cyaxaris medorũ regis filius. & mã/
danæ pater. ab agi urbs & ago. Tor.
Aſtyalus troiãus a Neoptolomeo iterfectus. T.
Aſtianax Hectoris & andromache filius quẽ
ſcamãdriũ uocarũt: cæteri Aſtianactẽ: q pa
ter urbẽ tutaretur. Tor.
Aſticratia filia æoli ex lepatra ideſt urbana po
teſtas. Tor.
Aſtymões Hippotis cõiũx: mater Capanei. T.
Aſtynous troianus a Diomede iteréptus. T.
Aſtiochia Actoris Eridæ filius: a matre com/
preſſa Aſcalaphum & Ialmenum peperit: ex
hercule Tlepolemũ. Tor.
Aſtypale urbs i aſtypalea iſula i ægeo aſtypale
urbe dicta libera a romanis ſecũdũ. Pli.
Aſtrea aſtrei filii Titani exaurora filia: quæ ob
æquitatẽ iuſticiã appellatã dixit Aratus: ide
ob ſcelera migraſſe. & ſortitã locum prope
bœtẽ. Heſiodus louis & themidos filiã dixit
alii Erigonẽ. Tor.
Aſtreus unus e Titanibus: qui cũ aurora cõcũ/
bens uẽtos genuit ſecũdũ heſio.
Aſtron ſidus quod conſtat ex pluribus ſtellis
ſtella una.
Aſtronomia aſtrorũ regula. Tor.
Aſtrologia aſtrorũ ſermo uel ratio. Tor.
Aſtu pro aſtutia apud poetas: ab ἀστυ urbe in
quã uerſati cauti fiũt. Tor.
Aſtures ſunt ubi dicitur laſturia.
Aſtu pro aſtute aduerbium. Te. in. eu. q ſi aſtu
rem tractauit: dii ueſtram fidem quantam
& q̃ ueram laudem capiet parmeno. Alias
nomen eſt: ut in aſtum uenit. Athenienſes
aſtum ſuam urbem uocabant. unde incolæ
eius aſti dicti. Dona.
At principiũ increpationi aptum. Teren. in an.
At tibi dii dignũ. factis exitũ diunt Virgili.
At tibi pro ſcelere exclamat. Hora. At odeo
rum quiſquis i cœlo regis terras. Et at diſcre
tiuũ eſt ſuperiorum dictorum. Terẽ. i an. at
mihi unus ſcrupulus reſtat. Do.
At differentiã rerũ ſignificat. ut cum dicimus:
Scipio eſt bellator: at. M. Cato orator. Fe.
Atat interiectio eſt paulatim percepti atque in
tellecti mali. Teren. in. eunu. Atat data her/
cle uerba mihi ſunt. Do.
At. Teren. inquit. Mi uir non mihi narras re/
ſpondet uir at. ſed mulier dicit: quid at uox
erat blandientis mariti. alii dicunt q ambi/

gue cœpit loqui at. Ideo uxor dicit quid at.
At pro sal. ẽ. Vir. vi. Si te nulla mouet tãte pietatis imago: At ramũ hũc. Pri.
At iteriectio timoris. Teren. i eu. at armi homo formidolosus es. Pri.
Atat iteriectio est aliquid de iprouiso deprehendentis. Ser. in ar.
Atax fluuius iuxta narbonẽ ex alpibus defluit ex cẽmeno mõte oritur: q Isaræ cõiũctus: i sinũ adriaticũ effertur. Stra.
Atalãtis luscinia uel carduelis.
Atarnes Darii persarũ regis frater: a quo locus i mysia cõtra lesbũ. Tor.
Ater mõs ẽ aphricæ: e regiõe sub atra: hic qdẽ lõgo spacio ab oriẽte i occiduũ ptendit: & a nris ater uocat eo q; adusto similis sit nec distat multũ a matelge oppido garamantũ.
Ateruus fluuius Italiæ: iuxta quẽ adria colonia est. hic p marsos decurrit i adriaticũ.
Aterua hispaniæ ciuitas: turdetanorum agro adiacet. Stra.
Atesinus est fluuius: effluens e lacu qui in apẽnino est supra carnos icumbente & labitur in Istrum. Stra.
Ateneũ promontorũ est i Italia: nõ longe a capreis extat i extremũ mineruæ sacellũ: quod Vlyxes ædificauit hinc ad capreas cursus est undis breuissimus: circũflectẽti ꝓmõtoriũ exigue quædã occurrũt ĩsulæ saxosæ quidẽ ac desertæ: qs syrẽas appellãt hactenus terminãtur sinus: quẽ cratherã appellant. duobus diuisis promõtoriis aspectãtibus myseno uidelicet & atheneo. Stra.
Atella oppidũ cãpaniæ: unde atellani ludi habuit amphiteatrũ egregiũ. T.
Athax fluuius e Pyreneo mõte in Narbonã: & ide i rubresũ lacũ & mare tyrrhenũ. T.
Athenæ trini: ab una dicti Athenienses. ab altera athenasii: a tertia atheonopolitæ. sic ex diuersis uerbis multa facta in declinando inueniuntur eadẽ. V.
Athicissat: idest athice loquitur. Plau. Nõ athicissat: sed sicilissat. i. sicule loqtur. Fe.
Athos macedoniæ mons uel thraciæ mari ægeo iminẽs: tã præruptæ altitudinis ut uẽtos & nubes exuperet.
Athlãticũ pelagus itra beticã & mauritaniã est.
Athamas æoli filius Cadmi: genere rex thebarũ pater phryxi & helles: quæ & athamãtis de quo plura i fabulis. T.
Athanasius episcopus alexãdrinus uir sanctissimus. Tor.
Atys puer phrigius casto amore a Cybele dilectus deide cognita nympha sagarathide suriis agitatus: p didimũ montẽ se lapideo cultro castrauit. hoc Ouidius. Catu. uero dicit: q; cũ aufugisset i phrygiã: & i gallo flumine bibisset: silice se castrauit: Nam dicit Plinius potãtes de eo flumine reddũtur ĩsani. & ita Ouid. fab. unde sacerdotes Cybelis castrãt. Alius Crœsi lydoꝝ regis filius qui custodiri non potuit: quin interficeretur ferro. Alius frater est qui cũ elinguis esset: i patris periculo locutus est. Hero.
Atina urbs iuxta põtinas paludes quæ ei maxime nocebãt. ab ἀτη græ. erũna.
Athleta pugil & luctator. Tor.
Athocari populi scytici i Asia i apricis collibus secũdũ pli. qua hyperborei demergũtur.
Athos mons inter Macedoniam & Thraciam & aliquãdo hæmonie dictus. Seruius athon in nominatiuo dixit altissimus.
Athenæ primo ab Alabando conditæ secũdũ Ciceronem. secundum Platonem ab Amasi rege ægypti. Alii a Cecrope & a subita oliuæ apparitione Athenas dictas a Minerua. Alii ab hac instauratam dicũt. T.
Athenodorus marmorarius sculptor eximius Plinius. Tor.
Athenion pictor maronites. Pli. Tor.
Atheos q deus negat cognomẽ dingore. T.
Athesis fluuius ex tridẽtinis alpibus. Tridẽtũ alluit Veronã diuidit. T.
Atlanta filia Iasii filii Abantis regis argiuorũ quam Meleager amauit. ex quo Partheopeũ peperit. Alia Cenei regis scyri cursu nobilis. de quo fabu. T.
Atlas mõs mauritaniæ a rege libyæ filio: a quo primũ astrologia reperta secundũ Plinium. & duo sunt mõtes hoc nomine alter propior gadibus: alter i interiori Libya rotũdus. cuius summitas propter nubes uideri non potest. quem hominem fuisse poetæ dicunt. Item fluuius est ex aeno monte in Istrum defluẽs: a rege arcadiæ patre Maiæ ex qua mercurius. alter rex Italiæ pater Electræ uxoris Coriti. Tertius maurus q maximus dictus ẽ Seruio. atlantiades ꝓ atlantides & atlantes populi & atlanticũ mare. T.
Atomus idiuisibilis. Tor.
Atossa filia Cyri: quam & aristonem sororem Darius rex uxores accæpit. ex atossa xerxẽ genuit. Tor.
Atimetus libertus Cæsaris. Homoneæ maritus de quo nobile epigrãma. Tor.
Atque particula si diligẽtius intelligitur: multam significantiam habet: ut illud est: Ennius enim: atque ascẽdit muros romana iuuẽ/

tus:quod est festine & intrepide ascendit. Significat etiam celeriter & statim. ut Virgilius geor. ii. si brachia forte remisit. Atque illum in præceps prono rapit alueus amni. Habet etiam huiusmodi intellectū. ut si dicas aliter ego feci & locutus sum atque tu. hoc é aliter ego ac tu uel q̄ tu. No.

Atque coniunctio connexiua & aduerbiū ut aliter ego feci atque tu. pro q̄ tu: auget intenditque rē si fiat gemina. Ennius. atque ascēdit muros romana iuuentus & accipitur ꝓ statim. Virg. atque illum in præceps prono rapit alueus amni.

Atque ꝓ q̄. Teren. i phor. ut similiter utamur fortuna atque usi sumus pro q̄. Pris.

Atrax fluuius ætoliæ: a quo atraces populi. T.

Atreus filius Pelopis & Hippodamiæ: nepos Tantali. Cuius cum uxore Europe Thyestes frater cōcubuit. iuenit primū eclypsim solis. uide Ser. i primo. Tor.

Atrys thracie fluuius i Istꝛ. difluēs. T.

Atropos una ex parcis quæ filum frāgit q̄ nō conuertatur precibus. Tres sunt quas Martianus dicit librarias Iouis: quæ eius sentētias studio ueritatis excipiunt. Vnde pro faro pronuntur a pœtis. & secundum hesiodum bonum & malum nascentibus cōferunt a partu dictæ secundum Gelliū. To.

Atrebati populi germaniæ. iuxta neruios i occasum labentes. Atrebatum uero oppidum hodie uulgo dicitur Arras.

Atri dies dicūtur quos nūc infandos uel posterios uocāt. Affranius fratris septēbris heri kalēdæ hodie ater dies. No.

Atrita atri coloris.

Atriū ꝓprie genus ædificii ante ædes cōtinens media area. in quā collecta ex omni tecto pluuia descendit. dictū autē atriū uel quia id genus ædificii atria primū i etruria sit ītitutū q̄ a terra oriat quasi aternū. Fe.

Atriū prior domus pars ubi culinæ erāt. Vnde & atriū dictū: q̄ est atrū ex fumo erat: & ibi etiā pecuniā habebāt antiqui unde q̄ honoratiores erāt: liminum custodes adhibebāt. Qui dardanio anchisæ armiger ante fuit. Fiduſque ad limina custos. dicit Vir. Ser.

Atriū appellatū ab atriatibus tuscis. illic enim exemplū sumptū. V.

Atriplexū herba quā nūc atriplex dicimus. Fe.

Atros dies: require macro. de sa.

Atrox crudum. Neuius belli punici libro. tertio. Simul atrocia proiecerunt extra ministratores. Nonius.

Atroces appellantur ex græco: quia illi atrocia appellabant quæ cruda sunt siue atrox dicitur ab eo q̄ nihil timeat Τρεω. n. græce dicunt timere. Fe.

Atrabilis. i. ab atro. i. ab animi uitio: dictum est enim atꝛ. i. a cādore remotū. Fe.

Atrocem constanté. Hora. Præter atrocē animū Catonis. Acron.

Attagē masculinū declinauit Hora. iiii. car. Est aūt auis quæ dicit frācolinus. Acr.

Attaminiū é poculi fictilis genus: quo i sacrificiis utebātur sacerdotes Romani. Fe. pom.

Attaui q̄ atta est aui ideſt pater: ut pueri usurpare solent. Fe.

Atte appellantur qui propter uitium crurum aut pedū plantis inlistunt. & attingunt terrā magisque ambulāt. quod cognomē Quintio pœtæ adhæsit. Fe.

Attēdere pro intēdere. M. Tu. de offi. li. tertio & si cū animū attenderis turpitudinē uideas adiunctā. Actius i Diomede. simulāt attēdo. ut qui rem exaudire amplius. Lucil. lib. xxxi. Præterea ut nostros animos attendere dictis aut exhibere uelis idē. li. xxvi. rē agnoscas simul & dictis animū attendas postulo. Pacu. i āthiopa. sed cū animo attēdi ad quærēdum qd sciet. Pōponius i macho. Quid futuꝛ. é si pol ego hāc discet arte attēdere é. No.

Attendere perseuerare. Actius in Diomede. Si nunq̄ perpediat gnato puer ne attēderis petere a me id qđ nephas sit concedi tibi. No.

Attendere pro intendere: cogitare. Ci. de ora. nihil ne uobis in mentē uenit quid prætereā a Crasso requiratis. Idem. Hercules ipm inquit attendo. No.

Attendere aduertere est non esse plenum nisi addideris animū. Te. in and. Hunc quā rem uitio dent quæso animū aduertite. & aduertere oculos similiter dicimus. Dona.

Attingat contingat. Turpil. in leucadia. Nōne attingam atque aufer manū eya q̄ fercula ē. Actius in erigonis: age age amolire admitte caue uestem attingas. Plau. in bacchidibus: Ne attingas puerum ista causa quando sēcit strenue. No.

Attingere multo minus est q̄ tangere. Teren. in adel. Tetigin tu aliquid? si attigisses ferres infortunium. Do.

Attingere pro attingā posuere. Fe.

Attollere significat erigere: fundere: Virgilius æne. libro tertio Attollit se diua lacinia contra. Nonius.

Attollere afferre. Pac. in edo. custodite istū uos eum qui attollit. neue quid attingat. Idē i armorum iudicio. ꝓ iperio agēdū qs uetat: qs/

ue attollat. Virgi. li. septimo. attulit & nobis aliquãdo optãtibus ætas. No.

Attonitus stupefactus. Virgi. li. tertio: Talibus attonitus uisis. proprie autem attonitus dicitur cui casus uicini fulminis & sonitus tonitruũ dat stupore. Ser.

Attubernalis habitator continuæ tabernæ qđ genus domicilii antiquissimũ romanis fuisse testimonio sunt exteræ gẽtes: quæ adhuc tabulatis habitãt ædificiis. unde etiã tecta castrẽsia: q̃uis pellibus cõtegantur: tabernacula tamẽ dicũtur. Fe.

Attalus rex pergamorum cõtra Philippũ Romanis fauit. Alter Neoptolemi filius frater olympiæ Alexãdri matris. Tor.

Attagẽ auis uocalis: sed capta obmutescit primũ i lõia cõperta: ide gallia & Hispania. Pli.

Atris attin: ut delphinus & delphin. eleusis & eleusin: regio iter achaiã & macedoniã ab Atti filia græci regis post Cecropẽ: a quo græci. Inde ab helline pyrræ & deucalionis filio hellas & hellines: ubi Aeheneæ marathon cãpus cũ oppido: mõtes multi secũdũ Plinĩ & saxa scytonia argos cõditum a Baccho. ab atti attica & attius & attæus: ut in attæo aracynto uelut quidã i attæo. i. littorali. Actius uero ab attio promõtorio: & attiacus & aticisso atticismos. Tor.

Attuaticũ est oppidũ Normãdiæ. Stra.

Au iteriectio cõturbatæ mẽtis. Do.

Auarus appellat̃ q auidus æris est: sed i ea copula es iquit littera detrita est.

Auarus modo & auidus ita discernũtur. Auarus enĩ semp est i reprehẽsione. Auidus aũt ab auẽdo: quod est etiam honeste cupiẽdo. Virgi. geor. li. ii. pascũt oues auicidæque iuuencæ. Salu. i Catil. laudis auidi. pecuniæ liberales erãt. Nonius marcellus.

Auariter pro auare. Plau. in curcul. hoc uide ut ingurgitatum libro. xxi. cruditer ille nos misericorditer auariter ille nos largiter Cato. de præda militum diuidenda fraudulenter atque auariter. No.

Aua fluuius est scythiæ: & i põtũ cadit.

Auarus q nõ satiat̃: Cupidus q aliẽa desiderat.

Auaricum oppidum est in gallia in finibus biturigii treueris.

Auceta sæpe aucta. Fe.

Auctagẽ dicebãt antiqui quod super mẽsuram uel pondus uiscum adiiciebatur uel cumulus uocabatur in modis. Fe.

Auceps ab auibus dictum: aues capiens. V.

Auctũ uocabatur spaciũ circi: quod sup definitũ modũ uictoriæ adiũgit̃. Fe.

Auctor cõmunis erat generis apd ãtiqores. Fe.

Aucupaui actiuũ positũ p passiuo. Titinius in ueliterna. Id ego aucupaui: plenas aures affero. Plau. in tru. Lepide ecastor aucupaui: atque e mea sententia. No.

Auctorẽ hagẽ rerũ & his rebus: ablatiuo casu dicimus. Terẽtius in adel. auctor his rebus qs est? Do.

Auctio quære i uerbo Actor. Lau.

Auctionẽ uẽditionẽ. quasi q emẽtem augeat ut uẽdẽtẽ. ut Plau. i curcul. auctionẽ facio Para syti. Ful.

Auctolicus auus maternus: Vlyxis pater scilicet Autiliæ.

Auctor a græ. qđ est τοῦ αὐξω secũdũ quosdã ita ut pœta uel ut sic dicã factor sit. dicũt̃ & auctores pupillorũ quasi tutores. Tor.

Auctorare obligare & subiectũ facere: Et dicit Seruius q auctor a se nascitur. non a uerbo. Tortelius.

Auctoratũ obligatũ & subiectũ. T.

Auctoramẽtum quasi obligatio & nexus & stipendiũ militiæ significat. Tor.

Auctio uẽditio i publico p incremenrũ præcii & auctionor uerbũ.

Auchisæ populi libyæ ultra barcheos.

Audacia ab auide. i. cupide agẽdo est dicta. Fe.

Audacias pluraliter Cato dixit. No.

Audacia fiducia Vir. li. primo. Quique pedum cursu ualet: qque uiribus audax.

Audax diminutiuum facit audaculus. Fe.

Audibo pro audiam. Ennius in Thelamone. more antiquo i pãcraciastis: quo nũc me ducis ubi strepitũ audibis maximũ. Cecilius in nauclerio. nũ ab eo audibis ppter si dicis flareddes pgamo iprobe positũ. No.

Audiuitaui sæpe audiui. Fe.

Audire: sẽtire: itelligere: aduertere. Virgi. Progeniẽ sed enĩ troiano a sãguine ducit Audierat tyrias. & alibi. neque audit currus habenas. Terẽtius i ecyra. audin quid dicam pro aduertis. Donatus.

Auditorium locus ubi audimus præcæptorẽ: aut orantem non in uera causa. aut opus nouum recitantem: aut simile. uel ipsa turba & cœtus auditorũ. Lau.

Audiui a patre ex patre & de patre: idem significamus. Quæsiui te ab hostio ex hostio & de hostio. Similiter uocari te a uia e uia & de uia. Cicero tamẽ iquit. Fessus de uia. i. de labore uiæ. significat enim iter actionemque ambulandi. illic uero locum quo ambulamus. Lau.

Audio & exaudio. i. auribus accipio. uel audita

petentem concedo. Audio tamen pro credo accedo: uel pareo præcipienti: sed fere ꝑ participium in dus cum negatione: ut audiẽdus non est. i. audiri non debet. & per uerbum Cicero protulit. ut in tusculanis. Nec Homerũ audio qui Ganimedem a diis captum ait. Et sine negatiõe. ut idẽ. Si fabulas audire uolumus. Audio ĩsuper ꝑ fateor. Lau.

Audax est post cõsiliũ. Temerarius sine cõsilio Ille nõ timet. hic nõ extimat. Ferox autẽ est qui nimia audentia nihil curat.

Audio accusatiuo iũgit. Auscultо uero tam datiuo q̃ recusatiuo. Te in. and. Pamphilum ne adiutem: an auscultem seni? Idem in eadem Auscultа pauca. sic. n. habent antiqui codices ex Donato cõmentatore eius. Neque. n. aliter uersus stare potest: q̃ est iambus quaternarius. Pri.

Auemo urbs est in medio spacio sita inter Sulgam fluuiũ & Rhodanũ.

Auella ciuitas est in campania.

Auernus est intra lucrinũ sinum: q̃ quidẽ auernus cõpræhẽdit usque misenũ telluré cheronesum. i. nauale efficit ĩsulã: a maris spacio ĩter ipsũ & Cumas. exiguus. est. n. reliquus ĩsthmus: idest circũdatus pelago: paucorum sane stadioꝝ. Strabo.

Auerni populi in gallia aquitania inter ligerim & sequanã positi: allobrogibus lugdunis uicini: trans rhodanum ad septentrionem habitantes. Stra.

Auentinus mõs intra urbem dictus est: ꝙ ibi rex albanorum auentinus bello fuerit extinctus atque sepultus. Fe.

Auentinũ aliquot de causis dicunt. Neuius ab auibus ꝙ eo se a tyberi ferũt aues. Alii a rege Auentino albano ꝙ ibi sit sepultus. Alii auentinum ab aduentu hominum: ꝙ cõmune latinorũ illic Dianæ templũ sit constitutũ. Ego maxime puto ꝙ ab euentu: nã olim paludibus: mõs erat a reliquis discluſus. Ita que eo ex urbe aduehebantur radicibus cuius uestigia pro ea qua cum dicitur uelabrum: unde ascendebant ad Romam noua uia locus sacellũ labrũ uelabrum a uehendo uelaturam facere: etiam nunc qui id mercede faciũt. Varro.

Auere nihil aliud est q̃ cupere. argumento est auidum & auiditatem: ex quibus præcipua cupiditas ĩtelligit: q̃ significet & gaudere. Fe

Aueruncus ita ab eo præcari solẽt ut pericula auertat. Varro.

Aueruncassint apud Pacuuium dicitur mouere ne meliora atque amentia aueruncassint quod a uerbo aueruncare: ut deus qui eis rebus præest dicitur. V.

Auersus iratus. Virg. æne. lib. primo. Diua solo fixos oculos auersa tenebat. Et in quarto eiusdem. Talia dicentẽ iandudũ auersa tuet quomodo auersa nisi iratã ĩtelligas. Ser.

Aues ab aduẽtu eaꝝ dicũtur: ꝙ ide ueniãt. unde nequis suspicetur. Fe.

Auersam. Hora. li. car. Sic lucro auersam potui esse nasci. i. abhorrentem fraudem & pecuniã: ut auersæ deæ mens. Acron.

Auẽs ꝑ libẽs posuit Liuius pœta ĩ alceste. A. gel.

Auferre & ferre differunt. Auferimus enim ea quæ cũ fastidio cernimus. Ferimus ea quæ cum honore tractamus. Te. in an. uos istæc ĩtro auferte. Do.

Aufugio & aufero duo hæc tãtũ cõpositа mutãt ab ĩ au. Ci. in oratore.

Aufidus Apuliæ fluuius est: ex hirpinis montibus canusium præterfluit: ĩ adriaticũ mare ruit. Hic tamẽ ab aliqbus canna uocatus est: quo noie uicus ei supeminẽs nũcupatur celebris quidẽ est Romanoꝝ ĩgẽti clade: Ex qua uictor Hãnibal ex occisoꝝ mãibus nobiliũ tria collegit modia anulorũ.

Aufero & Aufugio. & est secundũ ꝙ pro præpositione au ponitur in his uerbis: ut aufugio & aufero. Pris.

Augis filia Alei regis ab Hercule uitiata ex qua Thelaphus q̃ a cerua nutritus ẽ. Diodorus.

Augias epioꝝ rex siue helidensiũ q̃ bellũ gessit cũ Neleo pylioꝝ Rege Homerus.

Augusta urbs est ĩ treueris. Stra.

Augusta cæsarea urbs est: super hiberꝝ sita distata Nũmãtia ad stadia octingẽta. Stra.

Augusto cæsari dicatũ est tẽplũ ubi est araris & rhodani coitio. Stra.

Augusto diuum ĩ heduis est liguꝝ colonia ad mare deducta.

Augificat auget. Ennius in andromacha: quid fit seditio tabes ne an numeros suos augificat. Nonius.

Augmentum quod ex ĩmolata hostia defectũ ĩ iecore ĩponẽdo augẽdi causa. Varro.

Augur ab auibus gerendoque dictus: quia per eum auium gestus edicitur. siue ab auiũ garritu. unde & auguriũ. Fe.

Auguraculum appellabant antiqui quod nos arcem dicimus: ꝙ ibi augures publice auspicarentur. Fe.

Augura pro augurare. actius in thelepho. Pro certo arbitrabor sorti soracta ad thios augura. Nonius.

Auguro. Plau. in amphitri. Si satis recta aut ue

ra ratione auguret. Virgi. in sexto. Hæc illum poscere facta. Et reor & si quid ueri mens augurat opto. No.

Augures nō solum Romani ad auspicia primū pararunt pullos: sed etiam patresfamiliæ rure. Varro.

Augures agere augurium dicuntur: cum in eo plura dicātur q̄ faciāt. V.

Auguro & auguror in hoc differunt. Auguro enim dicimus secūdum plinium: cum prælagio mentis futura colligimus. Virgilius in septimo. Et si quid ueri mens augurat opto Auguror enim est cum futura ueris captamus auguriis. Ser.

Augustus augurio consecratus. Virgi. lib. vii. Centum ratores Augusta ad mœnia regis ire iubet. Ser.

Augustus Octauii cognomē fuit quasi appellatiōis: q̄ loca quæque religiosa i qbus augurato qd cōsecraret augusta uocētur. Ser.

Augustus locus sanctus ab auiū gustu. i. qa ab auibus significatus est: sic dictus siue ab auiū gustatu: qa aues pastæ id ratū fecerit. Fe.

Augustus qui sextilis antea uocabat donec nomē augusti daret ex senatus cōsulto Cuius uerba subieci cū Imperator Cæsar Augustus mēse sextili primū cōsulatū inierit: & triumphos itulerit i urbē ex ianiculo legiones deductæ: secutæque sunt eius auspicia ac fidē. Sed & ægyptus hoc mēse i potestatē populi romani redacta sit. Finisque hoc mēse bellis ciuilibus impositus sit. Atque ob has causas hic mensis huic imperio fœlicissimus sit ac fuerit placere senatui ut hic mēsis Augustus appelletur. Macro.

Augustū tectū dicit augurio consecratū abusiue p nobili: quasi maiestatis plenū. Vir. geor. li. si quādo sedē augustā. S.

Augustus mons. Suet. de uita Tyberii: montem Celium appellatiōe mutata uocari augustū iusserit.

Augur ab auibus uolantibus. Cic. de natura. quid augur quid a dextra coruus: a sinistra uel cornix faciat ratum?

Auiaria secreta nemora quæ aues frequentant Virgil. geor. li. secūdo: Sanguineis inculta rubent auiaria baccis. S.

Auiaria locus ubi pēnata nutriūtur. V.

Auidus a nō uidēdo ꝓpter nimiā cupiditatē: sicut amēs q mētē suā nō habet. Fe.

Auillas agnus recētis partus. Fe.

Auis est quæ oua parit penniſque est prædita præter unum uespertilionem: qui utroque caret: quatuor pedes habet uolucris ē quæcunque uolat etiam bestiolæ miutiores. ut apes: uespa: culex: tabanus.

Auibus legatis anseres: fasiāi & gallinæ & auiaria debent. fasianarii aūt & pastores anser nō cōtinentur: nisi id testator expressit.

Aui. i. augurio. Hor. lib. car. Mala ducis aui domū. & aui ꝓ aue posuit. Acron.

Auidus i rapina est. sed miser i expēsa.

Aulas antiqui dicebāt: quas nos dicimus ollas quia nullam litteram geminabant. itaque aulicocia exta quæ in illis coquebātur dicebant. i. elixa. Fe.

Aulæa genus uestis peregrinæ. Varro. de uita pat. li. iii. Quid ex hæreditate atalica aulæa clamydes palle aureæ Virgil. geor. li. iii. Purpurea i texti tollāt aulæa britāni. Et est tāq̄ paludamētū uestis militaris. No.

Aulæa uela picta: que ideo aulæa dicta sunt ꝙ primū i aula Atali regis asiæ: cui successit populus romanus: iuēta sunt. scribit aūt penultima cū diphtongo aulæa. Omnia. n. græca nomina h exeūtia cū deriuatiōe h i ai cōuertitur. ut auleai aulæa. Seruius.

Aulon mons est iuxta Tarentū. Hora. Et amicus aulon fertilis baccho. Acron.

Aula a nostris atriū: & ꝓ olla. Plau.

Aulis regiūcula bœtiæ petrosa: nō insula secūdū Strabonē. & ciuitas cū portu dicitur naui capaci euripo chalcidico ꝓximo. antiquus hyamas dictus statio græcoꝝ. Tor.

Aulæa uelamina picturis intexta: ab aula Attali regis dicta. Tor.

Aumatū dicūt locū cōsecratū publicū: sicut in theatris aut i circo. unde Petronius arbiter. in aumatū memeipsum cōieci. Fulgētius.

Auoceladus hispaniæ fluuius est: inter celticos. effluens.

Auphetus uolscorum fluuius: supra quem terracina ciuitas est.

Aura est uentorum. Virgi. geor. lib. quarto. At illi dulcis compositis spirauit crinibus aura Idem libro sexto. Discolor unde auri per ramos aura refulsit. No.

Aura adactus. Varro i eumenidibus: Simul ac láguido corpore solis calidior uisa ē aura. N.

Aura auri. pulchrum est illud Virgi. Oraque corticibus sumunt horrenda cauatis: ora ꝓ personis & discolor. unde per ramos aura refulsit. Quid est enim aura auri: aut quemadmodum aura refulget. sed pulchre usurpauit. Macro.

Aura splendor: hinc & aurum dictum a splēdore q metallo i est. Ser.

Aura fauor. Virgi. libro. sexto. Nunc quoque

iam nimium gaudes popularibus auris unde & aurarii dicũtur fautores. Ser.

Aureas dicebant frenos quibus equorum aures rediguntur. Fe.

Aureas dicebãt frenũ quod ad aures equoꝝ religabatur. Oreas quo ora coercebãtur. F.

Aureliam familiã ex Sabinis oriundam a Sole dictam putãt: ꝙ reipublicæ a populo Romano datus sit locus in quo sacra faceret soli. qui ex hoc Auselii dicebãtur. ut uaselii papisii: pro eo quod est ualerii papirii. Fe.

Aureax auriga. Festus pom.

Auricalcum uel oricalcum: quidam putant cõpositum ex ære & auro: siue ꝙ colorem habeat aureum. oricalcum dicitur sane: quia in locis mõtuosis inuenit. Mõs etenim græce ὀρος appellatur. Festus pom.

Aurigatur honeste positũ pro moderatur & gubernat. Varro in modio. Ad se unum eẽ pulmentarium secundas quo natura auri/gatur: non necessitudo. No.

Auritus maiores habẽs aures. Virgilius geor. li. i. Auritosque sequi lepores. Ser.

Auritus sensus audiendi labens. Hor. li. car. Doctus auritas fidibus canoris ducere quercus. Fest.

Auritus magnis auribus dicitur. ut sunt asinorũ & leporꝝ. alias ab audiẽdi facultate. Fe.

Auritos lepores non Maro primo usurpauit. sed affraniũ sequitur: q i persona Priapi ait Nã quod uulgo prædicant aurito me parẽtis natũ nõ id uerũ est. Macro.

Aurora apud Actiũ. Iamque aurorã rutilare ꝑcul cerno. Aurora dicit ante solis ortum ab eo ꝙ ab igne solis tum auro aer aurescit: qđ addit. rutilare est ab eodẽ colore. Varro.

Aurũ dictũ. quia præcipue custodit: græce. n. ὀρειν custodire dicitur. unde thesauꝝ Hippocrates medicus de nomine inuentoris id dictũ putat quẽ uocitatũ ait aurion. Quidã ad similitudinẽ aurore coloris nomẽ traxisse existimant. Nonnulli: quia hominũ mentes uertat. alii a sabinis translatum putant: quod illi ausũ dicebãt. Fe.

Aurungus. In istis autẽ diis quos placari oportet uti mala a nobis uel a fregibus natis amoueantur: aurungus quoque habetur & rogibus. Aul.

Auruspex ab auriga eius nominatur. nam auriga dicitur hostia ab hara i qua concludit & seruatur. hara autem in qua pecora cõcluduntur. Plautus. Rusticus hirsus hara mustellaria fient aposiopisis: idest reticẽtiæ modis tribus. Aut per seipsum tacet ad alium transit & est prima. Aut tacet nec ultra ali/quid dicit: & est secunda. ut Teren. in eunucho: At tu illam tangas omnium. Sic autem loqui solent plus uerbis q̃ gestu cõciti. Aut alterius iteruẽtu personæ silet. Teren. i and. Si pol glycerio nõ omnia. Do.

Auriculæ rite formatur. sed significatiõe differẽtit. nãque cartilago illa quæ est circa aurũ cõcauitatẽ: nõ aũt parua auris.

Auro legato ea quæ inaurata sunt non deberi Celsus scribit: nec aurea emblemata quæ in paropsidibus argẽteis essent An autem auri appellatione ãnuli contineantur quæritur. Et. Qu. saturnius lib. decimo ad ædiles scribit: contineri lectum plane argentum: uel si qua alia supellex argentea fuit argenti appellatione non continetur: sin uero argẽti habita non est ut iunctura aurea: scio me dixisse ꝙ non in argentario paterfamilias reponebat. Sed nunc candelabra: nunc lucernæ argenteæ uel sigilla argentea: quæ in cumo reposita sunt: uel imagines argenteæ: argenti appellatione continebuntur: nec speculũ parieti affixũ: uel etiam quæ mulier mundi causa habuit si modo nõ i argẽti modo habita sit. Põponius đ au. & ar. lega.

Auro facto adnumerantur gemmæ ãnulis inclusæ: Quippe ãnulorum hæ sunt: Cimbia argentea crustis aureis illigata. margaritæ quæ ita ornamentis muliebribus contextæ sunt: ut in his aspectus auri potẽtior sit. Auro facto adnumerantur aurea emblemata: quæ in lapidibus perasidibus argẽteis esset & replũbari possent deberi: Gallus ait. Sed Labeo improbat. Tubero autẽ qui testatio auri numero habuissent legatũ uideri ait. alioquin aurata & icluſa uasa alterius materiæ auri numero non habenda. Pau. de. au. & ar. leg.

Auro uel argento facto si fractũ uel collisum sit non cõtinet. Seruius enim existimat aurum uel argentũ factum id uideri quo commode uti possumus. Argentum autem fractum uel collisum non icidere i eã difinitionem. sed infecto contineri. Vlpi. de au. & ar. leg.

Aureos nummos etiã æs eẽ dicimus.

Aureus aureolus. Plau. i epidico. Linulũ atque anellum aureolum. Pris.

Aurea pulchrã aut certe diuitem siue simplicẽ significat. Hora. Qui nunc te fruitur credulus aurea. Acron.

Aura aut facilitas qua i amorẽ trahũtur: Aut unguẽtoꝝ odor ut Hor. li. car. Tua ne tar/

det aura maritos: ut supnis auræ fallacis. Ac.

Auriscalpū quo aures mūdantur: græce dicit.

Ausei sūt aquitanoꝝ clarissimi. Stra.

Austi sūt aquitanoꝝ clarissimi. Stra.

Ausam ꝑ audebo. & est uerbū huius tēporis triantū. Te. in. eu. nō ausim. Do.

Auras fluuius ab Hemo in Istrum defluens. Herodotus. Tor.

Aurū: uel ab iuētoris: ide thesaurus: uel a colore aureæ: uel aura. i. splēdore. T.

Auscultari dicēbāt antiqui ꝑ osculari quod est os cū ore cōferre. Fe.

Auscultare est obsequi. Pacu. Qui se magis audiēdum q̄ auscultandum censeo: Cecilius in embono. Audite ignoti quod ꝑparat soleo nō auscultare. No.

Auscultare audire. Affranius: simul āte ego ne illos uel tantos ausculto libens. Pomponius in asinaria: Atque auscultare disce si nescis loqui. Nonius.

Auscultare aspectare uidere. Affranius ī priuigno uidit ludos huic auscultāti ꝑcul. No.

Ausculto ab audiendo auscultare declinamus: q̄ hi auscultare dicūtur qui audientes parēt a quo dictū pœtæ audio ait ausculto litteræ cōmutatione dicitur. V.

Auspiciū potestas. Virg. æne. quarto: Commune hunc ergo populū paribusque rogamus auspiciis. ab eo q̄ præcedit id quod sequitur dictum est a comiciis isdem auspiciis creata: licet simul nō crearētur: parem tamē habebant honorem propter eadem auspicia. unde & consules pares sunt cū necesse ut unus prior crearetur. Ser.

Auspicaui pro auspicatus sum. Plau. ī persa: lucro faciēdo ego auspicaui. Idē ī Istibea. Ego auspicaui in re mea acta lucubratione: cū primo lūci hodie ut exornata sit: aut auspicetis ætas est cōmunis dies. No.

Auster ꝑ quolibet uento. Virg. æne. li. iii. Et leuis crepitās uocat auster ī altum. Ex thracia enim per austrū nauigari non potest. unde etiā sæpe illos aspera ponti ītercluſit hyems & terruit auster eūtes: qui ex hellespontо nauigātibus prorsus aduersus est. Ser.

Austrum qui græce nothos dictus ab humore & q̄ nothus facit humorem. latina ītерpretatione dicitur: ac si his uentus sudoris effector: ut est humoris. No.

Ausculto te. i. audio te: Ausculto tibi: obtēpero tibi. Sum audiens te: q̄ te audio. sum audiens tibi. i. obedio: ut Cicero: & audiens esset huic ordini. & dicto audit. i. obedit. inde obedio datiuū postulat. Lau.

Auspicion est uel a pastu auiū: uel ab inspectione. Inde consulē aut Imperatorē habuisse auspicia dicimus: quia ante q̄ iret in expeditionē capiebat auspicium Auspicari uero est capere auspiciū: uel īcipere ī bonū uel in malum. Auspicatus in bonū accipitur. Inde auspicatus ī malā partē ut quin auspicatissimū dederit exordiū. Lau.

Auspex q̄ præerat nuptiis celebrādis: auspiciū ꝑ nuptiis captans ꝑ parte mati. pronuba uero ꝑ uxore: auspex etiā ꝑ duce.

Auspicor actiue & passiue. Pri.

Auster meridionalis uētus: græ. nothos nominatur: quoniam est nebulosus atque humectus nothun. n. græce humor nominat. Au.

Ausonii q̄ & Cāpaniā tenebāt pomerioꝝ agro uicini erāt. Ausoni autē cū mare siculū ne semel quidē incoluerūt. siculū tamen pelagus ausoniū appellant. Stra.

Autumare ē dicere. Pac. ī piboea. flexa nō falsa autumare dictio delphis solet. Idē ī hermonia: q̄ bene faciā mei patris cuius opa eē ultū autumat. Luc. li. xxviii. Socrati & qd āte tyrāno mississe Aristippū autumat. Pla. ī āphi. nisi hoc ita factū ē ꝑide ut factū eē autumo nō causā dico me quin isimules ꝑbi. No.

Autumare est sperare. Pacu ī doloreste. At hic est aut affore autumo autū. No.

Autumius a sole: sicut mēsis a lunæ motu dictus: dū a sole ꝑfecta rursus redit ad eū luna q̄ græ. oli dicta μηνη unde illoꝝ mēs ab eo nostri a mēsibus iter mestris dictus: qđ putabāt iter prioris mēsis senescētis: extremū diē & nouā lunā esse diem: quē diligētius athici menecenea appellarūt: ab eo q̄ ea die potest uideri extrema & pria luna. Var.

Autūnitas ꝑ autūno. Var. ī ferano: accubit retinet uiatorē meridiē prætereuntē fōtēque autūnitas āni creata ordo mēsem prætereat Idē in quinquadribus. Care hanc caducā liberi mollē depēde fontē bromi autunnitatis ubi clā neutro. Varro in epymeride: nauali elesie diutius & uberius fluāt. & autumnū uētosum ferāt. No.

Autūmū qdā dictū existimāt q̄ nūc maxie augeāt hoium opes: coactis agroꝝ fructibus. F

Auctoramētū obligatio nexusque est: q̄si stipē diū quoddā uel preciū cuiusdā militiæ at pugnæ actiōisque. Quære ī uerbo actor. Lau.

Aut coiunctio dubitatiua: si geminet: quæ dicit aut libꝝ uolo aut precium. si semel subiiciatur diminutiua est ut aut age diuersas: qđ enī grauissimū erat iuno optauit. modo cōiūctiua: ut aut da mihi tu magne pater diuū

miſerere. Modo cõiunctiua. ut aut ueniẽdi poſcere cauſas. Modo pro ſepatiua : ut aut onera accipiũt ueniẽtiũ aut agmie facto. Di.

Aurem quære in dictione uero. Lau.

Autocanes mõs i hymnis ſcdm Home. Autone Cadmi filia ex Hermione uxore Heſi. ut Oui.

Automedon & autumedõ Achillis auriga: ob excellẽtiam omnẽ egregiũ aurigã ita appellamus. Tor.

Autolicus græcus ex eliõe urbe boetiæ: de quo Home. multa. Tor.

Auũculus mris meæ frater: traxit appellationẽ ab eo q̃ æque tertius a me ut auus eſt: ſed nõ eiuſdẽ iuris: Ideoque uocabuli facta diminutio é: ſiue auũculus appellaſ: q̃ aui locũ teneat & ꝓximitate teneaſ ſororis filiũ. Fe.

Auus p̃ris & mris pater. Nepos ex filio uel filia natus. Proauus auus materni uel paterni pater. Itẽ auiæ paternæ uel maternæ pater. Attauus é abaui uel abauiæ pater: ꝓaui uel ꝓauiæ auus aui auiæque ꝓauus mris uel patris abauus: Tritauus é p̃ris uel matris abauus. Attauus aui uel auiæ abauus. Attaui uel attauiæ pater dictus q̃si tertius. Pa. d̃ gr.

Auũculus diminutiuũ nõ é: qa rite nõ formaſ. Lau.

Auxinũ ciuitas é in agro piceno iuxta Anchonem paululũ ſupra mare.

Auxilla olla paruula. Fe.

Auxuliatũ & ſuppeciatũ. Lu. i. v. Tum porro genus omne uidemus. uideã & a pœnis tremulũ petere auxiliũ.

Auxiliis quæſtoris. ſ. auxilio ip̃ius pecuniæ q̃ uertebaſ ſic. Vir. Auxiliumque uiæ ueteres tellure recludit theſauros. Aſconi:

Auxiliũ appellatũ ab auctu: cũ acceſſerunt ei q̃ adiumẽto eſſent a legione. Varro.

Auxoniũ mare tireni maris pars é: ab auxoniis princeps: q̃ iãdudum iter cãpaniã latiũque: ut placet aliquibus: ſedes habere nũcupatus

Auxilior tã actiua q̃ paſſiua ſignificatõe antiq ꝓtuliſſe inueniũtur. Luc. a me auxiliatus eſt paſſiue ꝓtulit. Pri.

Axamenta dicebaſ carmina ſalaria: quæ a ſalais ſacerdotibus cõponebãt i uniuerſos homines compoſita. nã i deos ſingulos uerſus facti a nominibus eor̃ dicebaſ ut Ianulii Iunonei. Mineruei. Fe.

Axi adgomerati uniuerſi ſtantes. i. cohortibus aut legionibus.

Axem uocant nr̃i ꝓprie. Themonem boetes. Varro.

Axicioſas. ſic Claudius ſcribit. Axicioſas d̃mõ ſtrari conſupplicatrices ab agendo Axicioſas. Varro.

Axicioſi factioſi dicebãtur cũ plures una quid agerent facerentque. Fe.

Axis aũt dixiſſe antiquos ꝓ egerit manifeſtũ é unde axies mulieres ſiue dii dicebant una agentes. Feſ.

Axis quẽ græci ἄξονα dicũt. plures habet ſignificationes: nã & ps cœli ſeptẽtrionalis & ſtipes teres: circa quẽ rota uertiſ: & tabula ſectilis axis. Fe.

Axius paphlagonũ fluuius é.

Axionas cũ in diſciplinas dialeticas induci atque iniici uolemus neceſſarium fuit audire atque cognoſcere quas uocant dialetici.

Axilus ex Ariſba phrygiæ urbe miræ hoſpitalitatis. a Diomede interfectus. T.

Axiochus philoſophus. cuius Plato de morte librum inſcripſit. Tor.

Axis linea ab uno in alter̃ polũ ad cuius ſimilitudinẽ ſtipes circa quẽ rota uertiſ. Aliquando ꝓ toto curru. Aliquãdo ꝓ ſeptẽtrionali polo. Aliquãdo ꝓ toto cœlo: ut axẽ humero torquet. & tabula ſectilis ſcdm Feſtũ. Tor.

Axius fluuius pulcherrimus aqua: p̃ mygdoniã macedoniæ ptem iuxta chaleſtiũ i ægeũ cadit. Herodotus.

Azimus ſine fermento. Tor.

Azyrus palus in libya. Tor.

Azotus urbs Syrie. Tor.

Azan phrygiæ mõs é: i quo Iuppiter & Cybeles coli cõſueuerãt. Alii putãt apud Arcadeſ eſſe. & ibidẽ eo ritu quo apud phrygios colebantur: coli louem matremque deum.

ABYLON VRBS CAL Deæ a qua & chaldea & Babylonia meſopotamia: a Semiramide condita. Philoſtratus in uita Apollonii Tyanei. CCCLXXX. ſtadiorũ circuitum dixit. Plinius. lxiiii. M. paſſuũ.

Bacca generale nomen eſt fructuum arborum agreſtium. Vir. æne. li. iii. uictum infœlicem baccas lapidoſaque corna dant.

Bacca ꝓ pomo. Vir. geor. li. iii. Sanguineis culta rubent auiaria baccis. Ser.

Baccar uas uinariũ ſimile batrioni. Feſ.

Bacchari ueteres nõ ſolũ bacchi noĩe fuere dici maluerũt uerũ etiã loca i quibus ſit debacchatum bacchari dixerũt. Vir. geor. lib. ii. Ubi cãpi ſperchiuſque & uirginibus bacchata lacenis: taygeta. Nã & quicqd uehementius cõmouet bacchari uoluerunt. Santra nunciis bacchis ita obſoletum ſolo furẽtur ab omni parte bacchatur nemus. No.

Baccanalia dicebantur Bacchi festa. Fe.
Bacchanalia ī mōte parnaso alterius aguntur ubi & satyrorꝫ: ut affirmāt: frequens cernit cœtus: & plærūque uoces proprie exaudiū tur. Itemque cymbalorꝫ crepitus ad aures hoīum sæpe pueniunt.
Bacchanaliorꝫ ꝑ bacchanaliū: & uectigiliorꝫ: & pecaliorꝫ: & noualiorꝫ: & uulcanaliorꝫ. Salu. Exaudiri uoces baccanaliorꝫ ibidem moratus. No.
Bacchar herba ē quæ fasciniū pellit. Vir. libro geor. Bacchare frontem cingite ne uati noceat mala lingua futuro. S.
Baccillū bacculū. M. T. de suppli. denique ꝓximus littori sextius: de quo iā sæpedixi cōuerso bacillo oculos misero tundere uehementissime cœpit. Affra.
Bacca quære in dictione acinus. Lau.
Bacchus Iouis filius ex Semele Cadmi filia a baccheio insanio. Tor.
Bacca granulum: & baccatus latinum ē. T.
Baccanalia a bacchi sacra ꝑ noctē uiri fœminis & teneræ ætati turpiter miscebāt ꝑ dolū & inde ab hetruria romā penetrarūt ꝑ Ebutium adolescētem: & ebutiā Hispanam posthumo consuli significata. Inde Liuius libro viii. de bello macedonico.
Bacchiadæ ex corintho exules in Sicilia urbē in iter pachynnū & peloꝛ urbē cōdiderūt. T.
Bacchius genus pedis ex prima breui & duabus longis. T.
Bactrius flu. Scytharum. a quo bactriani & bactra in plurali numero prouincia. Hero.
Bacales populi parui ī lydia: auschisis cōterminiuxta mare. T.
Bactria regio ē iuxta assyriā. unde & bactriani populi. Ser.
Bacchatū. i. ornatū margaritis. Virg. colloque monile bacchatum. Ser.
Bacchatū. Vir. bacchatūque iugis naasō aut uitibus cōsitam: aut celebratā bacchis: aut ubi Bacchus ex Indis ægit triumphū. Est tamen ipsi consecrata: & dicitur dia. Ser.
Bacchat furit more bacchantiū. Ser.
Bacche a baccho thiades: fūt. n. sacerdotes bacchi.
Bacchante insaniente. Hora. lib. car. Traiicio bacchante magis Acron.
Bacchis. i. gēmis. Hora. lib. car. quarto: bacchis onusta. Acron.
Badius. Var. æqui colore dispares. Ité nati hic badius iste geluus iste nuternus.
Benacus lacus in agro ueronensi. xxxii. M. p. ī longitu. In latitu. xvi. ad plus: ad minus. vi. ex quo Mincius. T.
Bageus cuius astu Oroestes sardium præfectus trucidatus ē. T.
Baiulare ferre. Plau. in asinaria. Ego baiulabo: tu ut decet domū ante me ito inanis. N.
Baiulū. Cice. de orato. lib. iiii. Remigem aliquē aut baiulū nobis oratorē descripseris. No.
Baiulos Pytagorā uirū in studiis doctrinatum egregiū. Cuius nomē plato in lib. illo īclyto adolescētem aiunt uictus quærēdi gratia in mercedem missum uecturas onerū corpore suo factitauisse: quod genus græci βαστα ζους uocāt: latine baiulos appellamus. A. g.
Baiulos antiqui: quos nunc oparios. unde adhuc baiulari dicūtur. Fe.
Baiaꝫ fontes memoratu quidē dignissimi sūt nam puo soli spacio plures salubresque omnes scaturiūt.
Baiocassi. i. baios oppidū normādiæ in centro burgis locus ē quæ dicitur berri.
Baias iuxta cumas aperit ī reductū ꝑ fundū littus in sinū. baias aūt a baio Vlyxis socio nomen traxisse ferūt atque misenū. Strabo.
Balatū quære in palatiū. Fe.
Balbe obscure. Varro humanarū li. xx. preterq̄ duobus ī primis ē scriptum spectare uelit potiusq̄ uolūtatem debeam non datū dicere magistratum. No.
Balbutire ē cū q̄dā linguæ hesitatōe & cōfusione trepidare. Cic. achademicorum lib. iiii. Plane & supradictus stoicus ꝓpauca balbutiens. & tuscu. li. v. Me qdē auctore etiā peripatetici ueteresque academici balbutire & sinant. No.
Baleares īsulæ prio gymnesiæ: post uero cum a græcis occupatæ fūt: qa lapidibus fūda rotā te aduersarios fūmouerint insulas.
Balsamū ē arbor: opobalsamū succus collectus ex arbore: nā οπος dr̄ succus. Xilobalsamū lignū illius arboris. ξυλον enī lignū dr̄. S.
Balneas aquæ calidæ quæ cum coleret ueniss ent ī usum nr̄is: cū aliæ ad aliū morbū idoneæ eēnt: hæc. n. plures ut putheolis & tuscis: qbus utebāt multitudinis potius q̄ singulari uocabulo appellarūt. Varro.
Balneæ nomē a græco descēdit: hanc illi phalenam dicūt antiqua consuetudine quia pyrrhon: burrum πυξον buxum dicebant.
Balená beluam marinā ipsam dicunt eē pistricem: ipsam eē & cœtum. Fe.
Balista mōs ē galliæ cisalpiæ: situs apd ligures.
Balneū & balnea dicūt ī priuatis. In publicis āt fœminino genere: & nūero plurali tantū & balneas: licet & balnea leganť. Seruius in ar.

Balteus & baltea tuſcũ uocabulũ é.
Baldi belgarum populi.
Balena græ. phalena: quaſi cõſpicua belua marina maxima. T.
Balliſta a βαλλω iacio tormẽtũ cõcutiẽs muros. Lucanus ꝓ iſtrumẽto iaciẽte aſtã poſuiſſe uidet. Græ. balliſtrani dicunt. Tor.
Baleares iſulæ in hiſpanico mari: prima breui apud Virgiliũ ũde a Baleo Herculis comite: potius q̃ a βαλλω: niſi ꝓ ablatõem l dicaſ. ubi fũda primũ iuẽta é: ut matres non ſinerẽt filios edere niſi prius funda cibum p cuſſiſſe uegetius. T.
Balſamũ arbuſcula ſola neutri generis: uiti ſimilior q̃ myrto: de quo Plinius.
Balbus & antifus Celius ſabius quẽ de edicto ædiliũ curuliũ cõpoſuit. Labeonẽ refert. Balbus aũt & Antifus uitioſi magis q̃ modeſti ſunt. Quære ĩ uerbo morbus.
Balatrones a balata & uaniloquẽtia dicũt. Por.
Balanus unguẽtaria ex qua cõponũtur unguẽa. Ideo dixit Hora. lib. car. Præſſatius balanis capillis. & ideo ſignificat unguentum.
Baleani ſunt mõtani populi in Sardinia.
Baliſta: ut. n. baliſtæ lapidũ ita reliqua tormenta telorũ. Ci. ſecũdo tuſcula.
Balteus ĩ ſingulari: neutrũ ĩ plurali. Et ẽ nomẽ non tantũ quo cingimur: ſed ẽt a quo arma dependent. Ser.
Baliſtæ ſaxa maiora & grauiora quibus iaciuntur. Luci. li. xviii. Quod ſit baliſtas iactus cẽtenarias. Siſẽ. ĩ. iiii. baliſtas. iiii. talẽtarios. N.
Bãbacium apud antiquos quoſdã græcos comperia ſono inſtrumẽti cũ quo conficiẽ. Tor.
Bãduſia ſabinẽſis agri regio eſt. Hor. lib. car. O fons banduſiæ ſplẽditior uitro. Acron.
Baptiſmus & baptiſma immerſio intinctio.
Baratrum græci appellãt locũ præcipitẽ unde emergi nõ poſſit. dictũ ab eo q̃ ẽ βαθυ. Fe.
Baratrũ imenſe magnitudinis notum ẽ: qđ & ipſum nomẽ ſonat. qa βαραθρον. i. graue in aſpiciendo. S.
Barbaricũ appellauit clamorẽ exercitus uideli cet q̃ eo genere barbari utãtur. Fe.
Barbari dicebãt antiquitus oẽs gentes excæptis græcis. ũde Plinius Plautus credo Neuium poetã latinũ barbarũ dixit. Fe.
Barba ſingulari numero hoĩum dicitur. Virg. æne. li. ii. Squalẽtẽ barbam & cõcretos ſanguine crines. In plurali numero diciẽ q̃drupedũ. Vir. Schyriaque ĩpexis induruit horrida barbis. Ser. in arte.
Bardus ſtultus a tarditate ĩgenii appellaẽ. Ceciliꝰ nimis audacẽ bardũ barbarũ. Trahiẽ ãt a græco quod illi βαρδιστος dicunt. Fe.
Bardus gallice cãtor appellatur: q uitorũ fortium laudes canit: a gẽte bardorũ. de qbus Luc. Pluria ſecuri fudiſtis carmina bardi. F.
Bardum é ꝓpria ui & ingenio tardũ. nã græci bardos tardos dicebant. Plau. in perſa. Minis tranẽ equidẽ ꝓ barba & ꝓ ruſtica reor habitam eſſe ex te. No.
Barire elephanti dicuntur. ſicut oues dicimus balare: utique a ſono ipõ uocis. Fe.
Barriũ urbẽ Italiæ appellauerũt: q̃ conditores eius expulſi ex inſula barra: quæ nõ longe a Brunduſio. Fe.
Barba utroque numero hoĩum é & brutorũ: ut hora. Vtque lupi barbam uarie cũ dente colubre. Diciẽ & alioꝛ q̃ q̃drupedũ. ut Plinius in. xxx. Cum geminos tranſit ſol triſtis & auribus & unguibus galliaceorum: ſi luna raſis barbis eoꝛ. Lau.
Baratro luxurioſus. Porphy.
Barbaſculus diminutiuum a barbaro.
Baratrũ locus apud inferos: uel ubi noxii præcipitabãtur apud Athenienſes. S.
Bardiete qui nũc bardiali dicũtur: ſunt remotiores luſitanoꝛ populi mõtana habitãtes. Strabo.
Barce nutrix ſychæi & regina libyæ: a qua ciuitas pompoleos. T.
Barcær populi ꝓpinqui Carthagini. Seruius: Vibius uero mauroꝛ a barce uel nutrice Sychæi uel regina. unde hamilcar barca cognominatus é. T.
Barathrum a βαθυ ꝓfũdũ: uel infernus. T.
Barbarus qui inepte loquiẽ. Inde barbaricus & barbariſmus. Peccamus. n. ſcribendo uel loquẽdo: adiectione: detractione: mutatione. diuiſione: complexione: aſpiratione.
Barbyton inſtrumentũ muſicis & maxime lyricus ſcđm Iulium pollucem. fœmi. generis ſolum in on. Tor.
Barrhus elephas: a cuius oſſis ſimilitudine dẽtes barrhos. Inde barrhire & ebur ſecundũ quoſdam. Tortelius.
Baratrũ locus apud inferos ꝓpe Athenienſes: in quẽ noxii præcipitantur. Dio.
Barbuſculo cuidã ex aduocatorum turba. é. n. diminitiuum a barbaro.
Baſſareus dictus é Liber pater a genere ueſtis baccharũ: uti & bacchides baſſarides dictæ ueſtis. n. genus é uſque ad pedes dimiſſa. dicta ita a baſſara loco lidyæ: ubi fit. Hora. li. car. Non ego te candide baſſare. Var.
Baſilica nux quæ græce dicitur: hæc auellana ſeu prænestina: quæ ẽ eadem ex arbore

quæ corylus dicitur.Ma.

Baſtarne tyrrhegetis uicini & germanis populi ſũt fere ex germania originem ducẽtes in plures uicos nationeſque diuiſi.nam & ammonii quidam dicuntur atque ſidones.S.

Baſcinare ẽ faſcinare ideſt inuidere.faſcinium autem quaſi baſicinium.

Baſſes.Var.honos lyras prĩo eã eẽ fidicen : q̃ ſuccerſitos ut ipſa nos baſſis eius.Nonius

Baſilica a βασιλέυς hoc ẽ rege dicta ẽ.F.

Baſiliſcus ẽ genus ſerpentis:uel qđ in capite album habeat inſtar diadematis: uel q̃ reliq̃ ſerpentum genera uim eius fugiant.Fe.

Baſilicum regale.Fe.

Baſis figura in narrationibus dicitur:cũ oĩa pedetentim dicũtur inſinuãdi gratia.ut apud Te.i eu.Matri mercator dono dedit': mater ubi accepit.Do.

Baſia ſunt pudicoꝝ affectuum.ſuauia libidinum uel amoꝝ.oſcula officioꝝ.Te.i eu.meum ſuauium.Do.

Baſes uaſorum collocandorum cauſa paratas deberi. Trebatius reſpondit cui corinthia uaſa legata eſſent.Labeo aũt id non probat ſed eas baſes teſtator numero uaſorum habuit.Proculus uero recte ait:ſi æneæ ſint baſes nõ aũt corinthiæ nõ deberi.labolenus đ leg.iii.

Baſtetani ſeu baſtuli hiſpaniæ populi ſunt intra calpen & gades.ex baſtetanis aũt qui horoſpedã incolũt: uicini ſunt celtiberis ab auſtro.Stra.

Baſis ſuſtentamentum.Tor.

Baſileus quaſi baſis λαου.i.ſuſtẽtamentũ populi.Tor.

Baſiliſcus regulus:genus ſerpentis peſſimi de quo Pli.T.

Baſſarides uaccæ mulſariæ.qđ bene cõcordat cũ Perſio.Caput ablatura ſuperbo baſſaris: ablatura agaue caput pẽtheo tanq̃ uitulo ſuperbo.licet alii aliter dicant.

Baſtarne populi ultra danubiũ:qui a Perſe rege cõpulſi tranſire flumẽ glacie concretum Pene oẽs ſubmerſi ſunt.paucis in utraque ripa ſeruatis cõtermini rhoxalanis.unde tyburę in triumphalibus.Ti.Plautii. regibus baſtarnaꝝ & rhoxolanoꝝ filios hoſtibus erectos remiſit.T.

Bdelium arbor nigra oleæ magnitudine in bactrianis nominatiſſima.Pli.T.

Batiola.Plau.in colace.batiolam auream octo pond.habebat accipere noluit.No.

Batrionẽ dicebant genus uaſis lõgioris manubrii.hoc alii trullam appellant.Fe.

Batus genus herbæ.Feſtus.

Bathania bathi.i.altũ populi germanoꝝ.

Batracus rana:& ꝓpriũ ſculptoris ſcđm Pli.T.

Bathracomyomachia ranaꝝ & muꝝ pugna.

Bathyllus diminutiuum a Batho: adoleſcens ſamius ab Anacreõte dilectus alter ſaltator Iuue.molli ſaltante bathyllo.T.

Batus filius Cyrni regis inſulæ therannis ariſteus ꝓprie dictus batus ꝓpter obligatõem linguæ cognoiatus:qui Cyrenem condidit. Her.dicit batũ.i.rege lingua lybica.Tor.

Bactus paſtor apud Theocritũ:cuius e talo cũ Corydõ ſpinã euelleret q̃ pua ſpina robuſtũ ea bacto oſtẽſa ait.alius apud Oui.in.ii. trãſformatum in indicẽ lapidẽ.T.

Batus habet amphoram unã.Ser.de po.

Baubare latrare a canũ uoce.Luci.li.v.Et cum deſerti baubanꝫ in ædibus oẽs.No.

Baule apud baias locus Herculus dictus quaſi bouile q̃ illic habuit aĩalia quæ hieroni detracta ex hiſpania deduxerit.T.

Beatitas a beatitudo.Cice.de natura deo.lib.i. ac iſta.ſ. beatitas ſiue beatitudo dicta ſit utrũque oĩo duꝝ.ſed uſu molliẽda uerbis omnino ſunt.

Beati.Hora.li.car.Neſcias an te generum beati phillidis flauæ. beatos nobiles dixit.neque .n.beati eẽ poterant quoꝝ.erat filia captiua Acron.

Beatus quandoque diues ẽ.

Beatus q̃ rebus oĩbus ad uite uſum ornatũque ſpectatibus abũdat:ut locuplex.Cic.Sint florẽtes ſint beati:& apud eliſios beati uocanꝫ. fœlices aũt oĩum bonoꝝ cõpotes:aliæ quoque reſ beatæque fœliceſque dici poſſũt.ut uox beata.i.plena & pfecta & uocis fœlicitas:apud Quintil.Lau.

Bebrycia regio quæ poſtea Bythinia a rege ꝓxima Troadi.Inde bebricius.T.

Bebryciũ uicus inter Veronã & Cremonam q̃ dicitꝫ labina claꝝ duabus cladibus Romanis Cornelii & Tacii.Tor.

Beliar nomen dæmonis.Tor.

Belides qđã p binũ.l.qnquagita Danai filii beli filiæ:quæ patrueles itermerunt iuſſu Danai patris cum ex oraculo habuiſſet a filio ægiſli & genero ſe interemendum.

Bellona dea belli.Martis ſoror quã quidã Palladẽ dicũt cui ꝓprio ſanguine ſacerdotes ſacrificabãt:ante cuius tẽplum colũnella erat quæ bellica dicebatꝫ:ſup quã aſtam iaciebãt cũ bellũ indicebatꝫ.Inde bellum.T.

Bellorophontes Glauci regis Ephyræ filius à Proeto abantis regno priuatus quem

Sthenobea uel ſecundum Ho. antea Proe/
to accuſauit: qui eum ad heuryen lycioꝝ re
gem miſit: qui illum & contra Chimerā mi
ſit: deinde contra amazonas quas ſuperauit
quare Heuryes ei achimenem alterā filiā
ſthenobeæ ſororē uxorē cum ꝑte regni de/
dit quo cognito ſthenobea ſe interemit. T.
Bellaria ea maxime ſũt mellita quæ mellia nõ
ſũt. & omne mẽſæ ſecũdæ genus uina quo/
que dulciora ẽ iuenire ĩ comœdiis antiqori
bus. hoc uocabulo appellata dictaque liberi
bellaria. A. g. & Ma.
Bellarium & bellaria res bellis apta. Feſ.
Bellator nõ modo q bellũ gerit: ſed etiã ꝑ quẽ
bellũ gerit ſignificat. Vir. li. x. Et iter bellato
ris equi caua tẽpora coniicit haſtam. Ser.
Bellantur ꝑ bellant. Virg. li. x. Et pictis bellan
tur amazones armis. No.
Blẽnos ſtultos eẽ Pla. indicat: qui ait. ſtulti: ſto
lidi: fatui: fugi: bardi: blẽni buccones.
Bellicrepã ſaltatõem dicebãt quando cũ armis
ſaltabãt: qđ a Romulo inſtitutũ ẽ: ne ſimile
pateret q̃ fecerat ipſe cum a ludis ſabinorũ
uirginẽ rapuit. Fe.
Bellioris ẽ melioris. Varro ĩ teſtamẽto: uenio
nũc ad ultimũ genus teſtamẽti qđ dr̃ phyſi
con. ĩ quo græci belliores q̃ Romani nr̃i. N.
Bellona dicebaꝫ bellica ſup quã haſtam iacie/
bant cum bellum indicebatur.
Bellona a bello. Varro.
Belloſum bellicoſum. Ce. Tantũ bellũ ſuſcita
re cõari aduerſarios cõtra belloſũ genus. N.
Bellum ẽ ut plærũque pugna. No.
Bellũ elegãs melius prudẽs. Luc. lib. xxix. æta/
tem iſtuc tibi laturã & bellũ ſi hoc bellum
putas. Varro ĩ thapheminippo. Diogenem
Iſas ſciſſe dum uiſione q̃ ſatis eẽt cũ q̃ acta
belloꝝ hoĩnũ ĩ eodẽ crateo ſtadio epitaphiõ
ago a quo q certaſſet aĩo bellus hõ magis de
lectatus ſtoicoꝝ pancratio q̃ athletaꝝ. Idem
ſexque Vlyxe. quid ẽ. n. homo maſculus libẽ
tius uidere debeat bellam uxorẽ. Idẽ in mar
co. ſocius ẽ hoſtibus ſocius bellum ita gra/
uis ut bella oĩa domũ ut auferas. No.
Bellũ & prælĩũ hoc differũt. quia prælia ptes
ſũt belli: hoc ẽ ĩ bello cõgreſſiones. Luc. lib.
xxv. ut Romanus populus uictus ui & ſupe
ratus prælĩis ſæpe ẽ multis. Bellum uero nõ
nunq̃ in quo ſũt oĩa. Virg. in. viii. Infante fu
giens media inter prælia belli. No.
Bellum a beluis dicitur beluaꝝ ſit ꝑnitioſa diſ
ſenſio. Fe.
Belue apud Plau. diminutiuũ aduerbium a be/
ne qđ facit bene & beluo. Fe.
Belutus beſtiæ ſimilis. Fe.
Beluã indifferẽter poſuit auctoritas ueterum
Plau. in au. quo quidã agnoſcat ſcio magis
nuſq̃ curioſam eẽ ullam beluam. No.
Belliſſimum: unde bellaria cibi ad irritandam
gulã. Te in ad. ego iã ꝑſpiciã mihi atque unũ
quodque qđ erit belliſſimũ carpam. Do.
Bellum ẽ tũ ipſa pugna: tum totum tẽpus quo
ſumus in militia. prælium ipm tantummo
do armoꝝ certamẽ. pugna uero & certamẽ
citra arma fit uel nudis uerbis. La.
Bello & urbs & flumẽ iuxta calpẽ montẽ. Stra.
Bellion fluuius ẽ ĩ luſitania qui ab aliis Letheæ
ab aliis autem luneæ appellãtur. a celtiberis
& uacceis labitur. Stra.
Belgæ ſunt galliæ populi. ꝑ gentes qndecim di
uiſi: ꝑ rhenũ & ligerim uergẽtes in oceanũ
& ſũt oceão cõfines: uſque ad hoſtia rheni:
& nõnullos rheni alpiũ uicinos incolas. bel
gas. n. gallos flumẽ matrona & flumẽ ſequa
na a gallis celtis diuidit. & extendũtur a ſe
quana ad rhenũ. Stra.
Beloati ſunt ĩ agro morinoꝝ. Stra.
Bellouacũ oppidum ẽ in belgis: qđ uulgo dicit
beluors. hi plurimũ & auctoritate & uirtu/
te hominũ numero cæteris belgis præſtãt.
Strabo.
Bellouaci ſunt belgarum fortiſſimi. Stra.
Bellantur ſub paſſiua uoce actiõem ſignificat.
Vir. bellantur amazones armis. Pri.
Bellitudinem ſicut magnitudinẽ. Var. dixit. F.
Bella oppidũ ĩ cãpania. Vir. vii. mœnia bellæ
Seruius.
Belus aſſyrius rex fuit. nam eoꝝ lingua ſol bel
dicitur: unde & elios: ergo addita diganm a
& facta deriuatione a ſole Regi nomen im
poſitũ ẽ: uel bal deus dicitur apud aſſyrios.
Belus primus rex aſſyriorum: quos conſtat ſa
turnum: quẽ ſolem dicũt: Iunonemque co/
luiſſe quæ numina apud aphros poſtea cul/
ta ſunt. unde & lingua punica bal. aſſyrica
uero bel dicitur deus quadam ratione ſacro
rum & ſaturnus & ſol.
Bellus belliſſimus. Plau. datores belliſſimi ne/
gocio ſoletis eẽ. Priſ.
Belleroſõtes dicitur auſus pegaſeo ferri ꝑ area
in terram decidiſſe. Acron.
Benna lingua gallica genus uehiculi appellat.
unde uocant combennones homines in ea/
dem benna ſedentes. Fe.
Beneficiarii dicebantur milites: qui uacabant
muneris beneficio: econtrario munifices q
non uacabãt: ſed munus reipu. faciebãt.
Beneuẽtũ colõia cũ eo ꝺducerẽt: apellari ceptũ

est melioris ominis causa: nâque eâ urbẽ antea græ. incolẽtes μαλαπτιον appellarũt. F
Bene multũ. Teren. in an. bene celatum amorẽ facile cerneres. Do.
Bene ꝓ ualde. Te. in eu. qui bene uertendo.
Benedici laudari. Idẽ in phor. benedictis si certasset audisset bene. Do.
Benefacio & benefeci si in cõsuetudinẽ uenit & non indicantis ẽ: sed gratias agentis. Te. i eu. benefacis merito te amo. Do.
Benignitas ẽ in quãtitate rei: aut in facilitate præstantis. nã plærũque ingratia dona sunt i qbus benignitas nõ apparet. Te. in eu. nũ ubi meã benignitatẽ sensisti i te claudier. D.
Benigne large. Te. i ecy. benigne præbeaẽ. hoc .n. ẽ gratius nõ solũ præbere: sed etiã large. Dona.
Benignus proprie dicitur is qui bõis & dignis largitur. Est aũt cõpositũ ex bono & gignendo. Fe.
Benigniter pro benigne. Titin. in gemina. nimium patrocinari sentio benigniter. No.
Benacus lacus galliæ cisalpinæ est intra arctas montiũ fauces itra adeo ut coacti impetu inter eos uenti eorũ more maris æstuationes undarum atque tẽpestates facere cogãt cuius littori salundium adiacet fermioque peninsula. Catulli poetæ patria. hũc aiunt aureas harenas euoluere & ex eis nutrire pisces: quos uocãt indigenæ carpiones nusq̃ alibi reptos. ex hoc uirgilianus mincius fluuius excurrit in padum.
Beneficiarius passionem significat ut qui beneficium accæpit. Lau.
Beneficus cõpatiuũ suplatiuumque habet aliquando etiã suũ. similiter oia cõposita cũ facio: ut beneficentior beneficẽtissimus & beneficissimus. ut. M. Cato. de Ptolemæo rege optimo atque beneficissimo. Lau.
Benedicus & benedico. quando una dictio est nusq̃ inueniũt. & siquando uti uolumus datiuum postulat. sicut maledico. Lau.
Bene ꝓ ualde. ut Cice. habetis orationem. bene longã. Male quoque pro ualde. ut Cic. in bruto. Credebat scriptores illos male mulctatos. i. ualde. Peius similẽ & frequẽtius cũ uerbo odi. Idẽ ad Mariũ. oderã multo peius q̃ illũ ipm Clodiũ. Itẽ cũ positiuo. ut Teren. illud rus nulla alia causa tam male odi. Oui. cum uerbo obest ut peius adulterio turpis adulter obest. Lau.
Bene mecũ agit: quære i uerbo actum ẽ. Lau.
Beneuentum in samo ẽ. Stra.
Benacus lacus ẽ alpinus: sta. quigentorũ lõgitudinẽ habẽs: latitudinem uero. xxx. de quo Mincius amnis effluit. Stra.
Berecyntus mõs ẽ phrygiæ i quo dudũ Cybelis mater deũ ritu priscorũ religiose colebat a quo etiã berecyntia dicta ẽ.
Berones populi sũt i Hispania i regiõe septẽtrionis: celtiberis ꝓximi & cãtabris conisciis cõiũcti sũt & bardietis q nũc bardieli uocãt. S.
Beritate oppidulũ ẽ i mediterranea tuscia. St.
Berecyntus castellum ẽ phrigiæ: iuxta flumen Sãgarium. ubi mater deum colitur erga becinthia idest phrygia. Ser.
Bergomũ gallicum uerbũ a senonibus Brẽni militibus cõdita: quorum lingua montana urbs significatur Inde bergomẽses.
Berillus lapis pallidus transparens ex quo pocula fiebant. Tor.
Beronice Ptolemæi philadelphi mater cui Philemon topaciũ dedit: ex quo facta ẽ statua q̃ttuor cubitorũ Arsinoe philadelphi uxori. altera philadelphi filia soror Ptolemæi euergetis Anthiochi uxor. alia Herodis filia Agrippæ soror: quã Titus uespasiani filius amauit. Vnde Iu.
Bessis appellatum ab asse: q ꝫ is triens sit. q̃uis dura compositio fiat bessis ex triente bessis nouem sunt unciæ: triens tres. Fe.
Bestias accipere debemus magis ex feritate q̃ examinalis genere. nam quid si leo sit: sed mansuetus ut alia dentara bestia.
Bessis unciæ octo. Pris. uel duas trientes bessẽ uocabis. S.
Bessi populi thracũ: a dextra Strymonẽ icolẽtesusque ad mestũ annẽ qdã bossos dicunt.
Betere. i. ire. Varro: assanos multos q ꝫ parere eã nõ poterat mulieres feras betere iussit. Pa. in nuptia. Vos hinc defensum patria in pugnam. Idem. bibite mendosi resto peragitur eam si ire conor prohibet betere. No.
Bethis ex terraconẽsi prouicia dimissus per mediã fere Hispaniã sicut nascit a luco uno decurrit nomẽ iponẽs regioni. post aũt mari ꝓpinquus: igẽtẽ ex se lacũ facit: ex quo duplex egredit: tãtus utroque gurgite: q̃tus solus intrauerat lacu: & sic geminatus in occiduum labitur oceanum.
Betulus puus fluuius: bargigos littori ꝓximus
Betaceus: herbaceus: maluaceus: materiã significant ut ex materia betæ. herbæ. maluæ.
Betis fluuius Hispaniæ: hisdem ex locus nascitur quibus anas: & tagus mediæ inter utrunque magnitudinis existens a sui primordio: sicut anas in occasum fluitans. idẽ in austrum flectens in idem littus excurrit

hic autē fluuius turdetaniam diuidit. nascitur aūt ex oroſpeda: fluitque p agrū oretanum in bethicā. fluit aūt bipharіam biparti tus: inter cuius hoſtia intercœpta inſula eſt ſtad. dcētū: ſiue ut quibuſdā placet plurimū a maritima ſeparaſ: ubi Meneſtei extat oraculū. ab hoc flumine & ciuitas betis noīata ē: quæ turdetanoꝝ agro adiacet: betica regio ab eodē flumine dicta ab accolis aūt turdetana dicīſ. Incolæ uero ipſi turdetani: & turduli appellāſ. betice autē plaga intra anā ad ortum quidē uſque oretaniam ꝓtendiſ. a meridiæ uero ab eius eruptione uſquæ ad anæ maritimū tractū & uſque ad colūnas ī betice maritime partē ex betis & anas erumpunt. Stra.

Bectherones populi ſunt iuxta taraconem & beiuncarium campum. Stra.

Bethone oppidum ē ī ttanſitu ticini. S.

Beta littera græca in b a noſtris tranſſertur: aliquando in u. ut bicion uicia. Tor.

Bethys regio hiſpaniæ: a flumine abudon qđ ē ꝓfūdū. ī quo lane pulchro colore tīgūſ. T.

Bethſaida ciuitas Syriæ. T.

Betulus Hiſpaniæ fluuius: cuius aqua aptiſſima ad ferri temperamenta. T.

Bias philoſophus ex Aſia prienenſis: de quo Laertius. T.

Bianor troianus cum oileo auriga: ab agamenone interēptus. Alius tyberini regis tuſci. & mātonis fatidicæ quae Mātuā cōdidit: filius. de quo Virg. Et dr̄ Bianor quaſi Bia. i. uiolētia. & ανηρ uir prius dictus ē ocnus. T.

Bibere recte dicere ea oīa quæ hauſtus habēt. ſic etiā ī qbus nō ē bibere poſſunt iuenimus Virg. xi. Haſtam ſupexertā donec plata papillā heſit: uirgineūque alte bibit acta cruorē. Nonius.

Bibliothecæ & apud græcos & nos tā librorū ꝓ ſe magnus numerus: q̄ locus ipe in quo libri ſūt appellanſ. Fe. pom.

Bibiciēſes dicūſ q̄ peregrināſ aſſidue. Fe.

Biblis ē fons meſopotamiæ: haud longe Carris ex quo fabula talis eſt. Biblis Caunii fuit ſoror: eūque infauſto amore dilexit q̄ cum ſororis amorē horruerat & fugat. ibi autem doloris ipatiens miſeratōe deoꝝ ī fontē ſui nominis uerſa eſt.

Bibliothera legata: utrū armariū ſolū uel armaria cōtinebunſ. an uero libri cōtineāſ quæritur? Et elegāter uerna aīt ītereſſe id qđ teſtator ſēſerit. nā & locū ſignificare bibliothecā ſicuti dicimus in bibliotheca ē: & alias armarium ſicuti dicimus bibliothecam emiſſe.

Qui igiſ ſcribit Sabi. libros bibliothecam non ſequi: nō p oīa ueꝝ ē. nā interdum armaria quoque debēſ quæ plærique bibliothecas appellant. plane ſi mihi præpōas ad herētia eſſe mēbranaꝝ armaria uel eius aſſixa: ſine dubio nō debebūſ: cū ædificii portio ſit quæ ī bibliotheca tractauimus. Idem Pom. ad ſabi. in dactyliotheca legata tractat & ait ānulos quoque cōtineri non ſolū thecam quæ ānuloꝝ cauſa parata ſit. hoc autē eo cōiecturaſ: quæ ita ꝓponitur. quis legaſ ſe dactyliothecam meā: & ſiquos præterea ānulos habeo ei. Ita Labeo quoque exiſtimaſſe ait. Sūt tamen quædā quæ omni modo legatū ſequunſ. ut lectum legatum contineat: & fulchra & armariis ī uinculis clauſura & claues cedūt. Vlpianus de lega. iii.

Biblis urbs ē in celtiberis. Stra.

Bibractis oppidum erat ī gallia ꝓpe Dreduam & aliqui dicunt fuiſſe unam partem ciuitatis. quæ hodie ſolo ē æquata. Stra.

Bibax & biboſus bibēdi auidus Publius nigidius: biboſū nō repperi: niſi apd Laberiū. Sūt. n. hæc noīa inclinata a uocabulis: & non a uerbis: ut mammoſa ānoſa nō biboſa. A. g.

Byblesia urbs in aſia. T.

Bibliotheca. quā primus athen. Piſiſtratus ponit. de qua Gellius in fine vi. Et notat Pli. princip. xxxv. Tor.

Bibliopola. librarius. Tor.

Bicipitē: qđ icōpertū ē poſſe dici. Var. de ui. patrū li. iiii. aperuit iſup adducebāt nō plus ſolituros q̄ uellē iniquus equeſtri ordini indicia tradidit: ac bicipitem ciuitatem fecit: diſcordiaꝝ ciuilium fontem. No.

Bicornius germaniæ flu. ē. & in eadē naſcitur.

Biceſſis in denario numero huc mutat qđ primū ē a decē aſſibus decuſſis. ſecundum duobus decuſſibus biceſſis qđ dr̄ ſolum a duobus biceſſis reliq̄ rōne mutat. ut triceſſis proportione, uſque ad cētuſſis quo maius æris uocabulum non ē. Varro.

Bidentes: q̄ oues duos dentes lōgiores cæteris habeant dicebant. Fe.

Bidētes qui exiſtimant ob eam cauſam oues a Vir. dictas. q̄ duos habeāt dētes: peſſime ac uitioſe ītelligūt. nā nec duos dētes habēt. & hoc quidē ē genus monſtri. Et melius ītelligi poteſt: ſi biēnis dixerit: auctoritate Pomponii ī athellaria. Mars tibi uoueo facturū ſi unq̄ rediero bidētē uerre. Laberius ī paupere uiſus hac nocte bidētes ꝓpter uiam facere. Et Nigidius figulus dicīt: bidental uocari qđ binæ pecudes immolentur. No.

Bidẽtes appellari scripsit hostias quæ ꝑ ætatẽ duos dẽtes altiores haberẽt uerba illius ipe posui. Quæ bidẽs inquit hostia oportet dẽtes habeat octo: sed ex his duos cæteris altiores per quos appareat ex minori ætate in maiorem transcendisse. Hæc Higini opinio an uera sit nõ argumẽto sed oculis iudicari potest. A.g.

Bidentes appellari non oues solas sed hostias bimas. Neque tamẽ dixit cur ita appellarẽt. Sed in cõmentariis diuis pontificiũ pertinẽtibus: legi bibentes primo dictas d littera ex supfluo: ut sæpe assolet interiecta. sic proreire redire: & ꝑ reamare redamare. & redarguere: nõ rearguere ad hiatũ eni duarũ uocaliũ percauẽdũ interponi solet d littera Ergo bidẽtes primũ dictæ sũt quasi biẽnes & longo usu loquẽdi corrupta ẽ uox ex biẽnibus & bidentibus dictæ.

Bidental dicebãt quoddam templum: quod i eo bidentibus sacrificaretur. Fe.

Biduo conditionem impleri oportet. quæ ita data ẽ: illud facite in diebus. si mihi præterea fuisset abiectum. Iabolenus de uer. sig.

Biferæ sũt arbores quæ bis ꝑducunt fructus in anno quasi bis ferentes.

Bigæ & quadrigæ dictæ a coniunctu. V.

Biguntinus seu brigantinus. lacus ẽ in agro rethico caustelas murenis ernulas generans.

Bignæ geminæ dicuntur: quia bis una die natæ sunt. Fe.

Bigenera dicũt aĩalia ex diuerso genere nata: ut leopardus ex leone & pantera. Cicur ex apro & scrofa dõestica. muli ex equo & asina.

Bilbit factum a similitudine soni qui fit in uase. Neuius bilbit amphora inquit. Fes.

Bilingues brutaces. En. dixit q; brutii & uolsce & græce loqui soliti sunt. sunt autem Italiæ populi uicini lucanis. Fe.

Billis apud aphros appellatur semen humanum humi ꝑfusum. Fe.

Bimestri. Hor. lib. car. Et porco bimestri cum famulis operum solutis. idest duos menses habenti: aut certe duos annos uoluit significare a luna computatos. Acron.

Bina de his tãtũ dicũt quæ tantũ numeri pluralis sũt. Nã Cicero ꝑ epistolam filium culpat dicẽs eum male dixisse lĩas duas: cũ litteræ ꝑ epistola tãtum numeri pluralis sint. cõtra: epistolas binas nõ dicimus sed duas. S.

Binũ milium numero. pro binis milibus. Sisẽna histo. li. iii. Ad binũ numero miliũ sauciis utrinque factis. No.

Binomius qui geminum habet nomẽ: Vt Numa Pompilius. Tullus hostilius.

Binus quære i uerbo ãniculus. bimus similiter

Bio uel bion genere borysthenites pater salsamentario: ut ipse ad antigonum scribit. pater cum tota domo uenditus: ipse emptus a quodam oratore. Laertius. To.

Biothanatas qui ui moritur: qui secũdum antiquos theologos in originem suam non recipiebantur nisi post certum tempus quod poetæ ad carentes sepultura transferũt.

Bipennis manifestũ ẽ dici qđ ex utraque parte sit acutũ. nã nõnulli gubernaculorũ partes tenuiores ad hãc similitudiné pinari uocãt elegãter. & Varro in marcipore de lime bipẽnis ut leuis passerculus. Idẽ in eodẽ: annos educi naufragii. Id Cicero: nec quare bipennis fluminis plumas uapor percussit. alte mesti in terram cecidimus. Idem in parmenone. Ferens feram humor bipennem securim. No.

Bipennis a penna deriuatũ. ideo femininũ est. Virg. uero loco adiectiui usus ẽ in. xi. ut ferro sonat alta bipenni fraxinus. Priscianus.

Bipatentibus ẽ sermo ennianus. tractus ab hostiis quæ ex utraque parte aperiuntur. S.

Biremes duorum ordines remorum habẽtes sicut trimeres trium. Acron.

Byrrho quasi Pyrrhus. i. ruffus apud Iu. nomen proprium.

Byrria qđ per duplex r græce byrrias. T.

Biseta porca dicitur cuius a ceruice setæ bifariam diuidũtur. cũ iam incipit maior sex mẽsium. Fe.

Birsa tyrii corium uel tergus dicunt. primum nomen carthaginis.

Bisextus. C. cæsar ne quadrans deesset. statuit ut quarto quoque anno sacerdotes qui curabant mẽsibus ac diebus: unum intercalarẽt diẽ. eo. s. mẽse ac loco quo etiã apud ueteres mẽsis itercalabatur idest ãte. v. ultio februarii mẽsis dies. idque bisextũ cẽsuit noiandũ.

Bisextus cum kalendis est nihil refert utrum priore an posteriore quis natus sit. & deinceps. vi. kalen. cum natalis dies est. nam id biduum pro uno die habetur. sed posterior dies intercalatur non prior. ideo quo anno intercalatum non. vi. kalendas natus quando bisextus Kalendis est priorem diem natalẽ habet. Cato putat mensem intercalarẽ additicium esse: omnisque eius dies ꝑ mẽto temporis obseruat: extremoque diei mensis Februario attribuit Quintus mintius. mẽsis autem intercalaris cõstat. xxviii. Cel. de uer. sig.

Byſſus lini ſubtiliſſimi genus. Tortelius.
Biſaltæ populi ſcytici. Tortelius.
Biſtonium ſtagnum thraciæ abderæ ꝓpiquũ ex quo ſtranus & cõpſantus flumina cadũt unde thracia aliquãdo biſtonia: biſtõis & biſtones thraces a biſtone rege dictũ. Tor.
Bituminis fons. ut arbitrari poſſum: apud æthiopiam eſt iuxta coram bim.
Bitugires ſunt in gallia quos ioſcos nominant aqtanis gẽs alienigena cõſiſtit illis cõfœderata. habet aũt burdigaliam emporũ. Stra.
Bitugires qui cubi nuncupantnr: ſunt in gallia aquitana poſt petrocorias: iuxta cadureos: & ſunt ad oceanum ſpectantes: Strabo.
Bitugires birii. & habet oppidũ quod hodie dicitur borges. prius dicebatur bitugirum. hos flumen ligeris a burgũdia diuidit. Stra.
Bitias præfectus claſſis Didonis ſecundũ. Seruium alius in nono æne.
Bythinia prouincia minoris Aſiæ. primũ bebrytia: inde migdonia: ultimo a rege bythinia: ubi ſangaris flu. & lybiſſa nicomœdiæ proxima ſepulchro Hannibalis clara. & hylas flu. & pruſa urbs. Tortelius.
Biton & cleobis matrem Argiam in Iunonis templum curru traxerunt. Tortelius.
Bituri populi galliæ. Tortelius.
Biuiras quas uſus beluas appellat. Var i. l. memia. ad biuirã uẽio cũ uellẽ oſtẽdre qd uellẽ metamelos icõſtãtiæ filiis me reꝓhẽdit. N.
Byxancium a pauſania Spartanorũ rege conditum. a conſtantino auctum. unde dicta eſt Conſtantinopolis. Tortelius.
Blacterari inepte uociferari. blacterones ieiunii & incompoſiti uocantur Apuleius i apologia: quæ & ſi poſſent ab his utiliter blactera ta ob mercedem. Seruius.
Blanditer ꝓ blãde Titin. i gemina: uerecũdia primũ blãditer cũ pauimus colloq. No.
Blandicella uerba per diminutionem dicta ſunt ideſt blanda. Feſtus.
Blatterantibus quorum lingua tam prodiga ifreniſque ſicut fluet ſemper & æſtuet colluuione uerborum teterrima: qd genus homines ſignificãtiſſimo uocabulo appellãt.
Blatteras ideſt latras uel furioſe clamas. Pom.
Blatterare eſt ſtulte & præ cupidine loq: qd a græ. βλαξ originem ducit: ſed & camelos cũ uocẽ edunt blatterare dicimus. Feſ.
Blatterare confingere per mendacia. Affra. in au. quid ẽ illud te blatterare atque obloqui Idem i incendio: illud memento ne quid in primis blatteres. C. i hymnis: deſine blatterare in hocagit i amore inermis. Nonius.
Blax ſtupidus dicitur. Feſ.
Blãdius delectabilius. Hora. li. car. qd ſi threicio blandius Orpheo. Acron.
Blandior utraque ſignificatiõe iueniẽ: ut uerius blãdituſque labor molli curabiẽ arte.
Blacterare iactans. Feſtus camelos blacterare dixit. Tortelius
Blexa fluiuus eſt galliæ.
Blitea inutilis ablita herba nullius uſus. Plau. in trucu. bliteæ dante eſt meretrix.
Blitum olus leue. Var. in eume. Empedocles natos homines ex terra ait: ut bellutum.
Boare ideſt clamare: a græ. βοαω deſcẽdit. Fe
Boarium forum rome dicebatur: q; ibi boues uenderentur. Feſtus.
Boa ſerpens ẽ aquatilis quã græci ὑδρον uocant: a qua icti obturgeſcunt. cruꝝ quoque tumor uiæ labore collectus boa appellaẽ. F.
Boantes clamantes a boue. Varro.
Boandus hyberniæ fluiuus eſt & per regionẽ medeam funditur.
Bobuda ſtagnum eſt græciæ.
Boccas genus piſcis. a boãdo ideſt uocem emittendo appellatur. feſtus.
Boccus qui iugurtham generum ſyllæ marii quæſtori ligatum tradidit. Tortelius.
Boie genus uinculorum tam ligneæ q̃ ferreæ dicuntur. Feſtus.
Boebeis ſecundum porphyrium in ſecundo. iliados. palus theſſaliæ. Tortelius.
Boetia a boue a Cadmo compata. prius aonia Inde a uuandolis aphrica pulſis uuandalia Tortelius.
Boetes qui & arcto phrilax. qui & arcas Caliſtonis filius. Aratus boetes dictum dicit: qa arcton. quæ plauſtrũ dcã ẽ agitare uideẽ. Tor.
Boeorix cimbrorum rex a mario uictus. Tor.
Boianum ciuitas eſt in ſamnio. Strabo.
Boicus ager dicitur qui fuit boiorum gallorꝝ. is autem eſt tranſ alpes in gallia quæ togata dicitur i quibus mediolanenſes. Feſtus.
Boi ampliſſimi gallorum. priſcis temporibus padũ incolebant: poſtea Romani e finibus eiecerunt. Ex trãſalpina autem gallia in Italiam prius commigrauerant. Strabo.
Bolis iaculum a ſimilitudine q̃re bolides q̃dã igneæ faces ꝓpetue uocãẽ de qbus plenius Tortelius
Bombinatio eſt ſonus apum ab ipſo ſonitu dictus ut mugitus boum hinnitus equorꝝ. Fe.
Bombices uermes ſunt: qui apud æthiopiam Indos & ſeres in araneorꝝ morẽ tenuiſſima fila ducunt. unde & ſericum. Seruius.
Bombus eximendorꝝ fauorꝝ ſignum ſumunt

& coniect uram capiunt: si intus aluum bombum faciunt: & cum introeũt ac fores trepidant: & si fauorum foramina obducta uidẽtur mellis in membranis. Var.

Bominator tergiuersator. Nõ enĩ luci. legistis: q tergiuersatorem bominatorem dicit: aut in Lucilii. xv. uersus stricosus bominator/que ore improbus duro. A.

Bombix uermis apd seres & æthiopes indos. unde sericum a quo panniculus rubedine infectus tingit mulierum genas: & bõbicinus uocatur. T.

Bomilchar hamilcharis filius: in foro carthaginis patibulo suspensus. T.

Bona idest substantia rez: dicta sunt q digna sint bonis. Fe.

Bona in ipsis possessionibus: fortune in fructibus eorum. Asconius.

Bona & prædia differunt. Bona satisdationibus obnoxia: siue sint in mancipiis: siue in pecũia numerata. Prædia uero domus agri.

Bõa. i. plena magna & pinguis. T. i eu. Tamet/si bona ẽ natura reddũt curatura iũceas. D.

Bonus nõ uilis quia boni nõ uiles. unde superlatiuus gradus optimates facit: qa bõus melior optimus dicitur. Te. in phor. Illã ciuem esse athicã bonam bonis prognatam. Do.

Bonæ fœlicitates. i. magnæ & nimiæ: uel epithetũ ꝓpriũ & perpetuũ fœlicitatis est bonæ. Te. in eu. cui magis bonæ fœlicitates aduersæ sient. Epitheta aũt tribus de causis nominibus addũtur. Discretiõis: proprietatis ornatus. Discretionis: ut phrygiã Ascanio chlamidẽ: proprietatis: ut terribili ipexũ seta. Ornatus. ut alma uenus. Dona.

Bonus nõ nocet liberalis qui nec ĩ uerbo. Te. in adel. neque boni neque liberalis functus es officio uiri. Dona.

Bõa uenia: sine ira: sine discordia. Te. in phor. adolescens primũ abs te bõa uenia peto. D.

Bõus & fortis & pius dici potest. Lucil. i. xxx. Caluus palatino quidam uir nobilis bonus Virg. libro. ii. geor. & bona mella cornus.

Bona orientalis atque nauigabilis fluuius in gangem effluens.

Bonum generale nomen ẽ: honesta pariter atque utilia complectẽs: ut bonum animi corporis & fortunæ. bonus seruus qui suum exeqr officiũ: bonus dominus. i. benignus & clemẽs. Inde beneficẽtia. altera pars iusticiæ quæ benignitas seu bõitas appellari potest. Bonitas preter hæc nõ ex ĩdustria: sed ex natura attributa rebus. ut Ci. quæ & bõitate nature multi assequunr. Accipir & pro honesto & pro iustitia. ut idem de offi. Cũ. n. fidem aliqui bonitatẽque laudãt. bonũ pro bonitate: ut de æquo & bono: nõ de sũmo iure. sed de bona eqtate loquir. Lau.

Bonoz qs an rerũ tertie partis usufructũ legauerit multũ interest. nã si bonoz usufructus legaretur. etiã æs alienũ de bonis deducitur. & quod ĩ actionibus erit computabir ac si ceterarũ rerũ usussructus erit. non idẽ obseruabitur. Venuleius de usufru. le.

Bonoz possessionẽ ita recte diffiniemus ius persequẽdi retinẽdique patrimonii. siue rei q̃ eiusque cũ moritur fuit. bona aũt hec ut plærunque solemus dicere. ita accipiẽda sũt uniuersitatis cuiusque successionẽ. q̃ succedit ĩ ius mortui suscipit. q eius rei cõmodũ & icommodũ. nã siue soluẽda sũt bona siue nõ. siue dãnũ habent siue lucrum. siue ĩcorporibus sunt. siue in actionibus hoc loco proprie bona appellabuntur. hereditas aũt bonoz ne possessio accipiẽda ẽ. est enim iuris magisque corporis possessio. denique & simul corporale sit in hereditate. attamen recte eius bonorum possessionem agnitã. Labeo ait. Vlpianus. de po. bo.

Bonoz appellatio. aut ciuilis ẽ aut naturalis: naturaliter bona ex eo dicuntur q habeat hoc est q beatos faciunt. beare prodesse. In bonis aũt nostris cõputari sciẽdum ẽ non solum que domini nostri sunt. sed & si bona fide a nobis possideant. uel si superficiaria sunt æque bonis annumerabunt. etiam si est in actionibus. petitionibus: persecutionibus. nam hec omnia in bonis esse uidẽtur. Vlpianus: de uer. significa.

Bonorũ appellatio sicut hereditatis. uniuersitatẽ quandã ac ius successionis: & non singulas res demonstrat. Efri. de uer. significa.

Bona concedendo uidetur principis & obligationes concedere. Pau. de uerborũ. signifi.

Bona intelligũtur cuiusque: quæ deducta ære alieno supersunt. Pau. de uer. significa.

Bone fidei emptor esse uidetur. q ignorauit eã rem alienã esse. aut putauit eũ qui uẽdidit ius uẽdẽdi habere: puta ꝓcuratorẽ aut tutorẽ esse. Modestinus de uerborum significã.

Bona proprie dici non possunt quæ plus incõmodi habẽt q̃ commodi. labol. de uer. sig.

Bononia non longe a Rauenna. Stra.

Boni ciues qui. Ci. pro Plau. qui sunt boni ciues: qui belli: qui domi de patria bene merẽtes. nisi qui patris beneficia meminerũt. Bonum quo omnia referenda sunt. uel ut dio. placet. bonum quod esset natura absolutũ.

Boream hoc est aquilonem ἀπὸ τῆς βορέης q̄ sonorus sit & procellosus. Hom. καὶ βορέης αἰφηγενέτης μεγα κυμα κύλινδων No. Mar.

Boreas mons est epyri dyrrhacio proximus.

Bordeus ciuitas ē in gallia aquitana. Stra.

Boreas latine aquilo dicitur: q̄ uiolenti & sonoro flatu spirat.

Boreas prima breui: grece βορειας aliquando αἰφηγενέτης nos aq̄lo qdē ἀπαρκτιας idest septentrionalis. Tor.

Borystenes antiquitus boruſtenes: flu. scytharum: unus ab īstro: secundus tyres: tertius hypauis. hic quartus: qui si consideret nullum aliud incremētū ē secūdus a Nilo: cuius etiā fons ignoratur. cadit i euxinum. Hero.

Bos a βοωδοσο grece alqueſcor: reboo a boue a græ. Ser. quia nullū uerbum latinum habet o ante o: nisi inchoo: antiqui īcoho. Seru. & dicit tria tantum latina uerba habere cante h. sepulchrum orchus pulcher: qđ nunc tantum h recipit. Tor.

Bosphorus a trāsitu bouis: & ē thracius prope bizantiū quo Darius ponte ex nauibus transiuit ad scythas alter chimericus i introitu meotidos paludis. Tor.

Botulus genus farciminis propter connexionem a bolis sic appellatur. Fe.

Botulus laerius nimio qui est inscriptus botulum pro farcimine appellat uulgus.

Botrus racemus. To.

Boues q idonei sunt: arādi cā emunt: neque minores trimis: neque maiores q̄drimis: parandū ut cruribus magris ac pares sint: ne i ope firmior ibecillem ope cōficiat amplius cornibus & nigris: scilicet potius q̄ aliter ut sint lata fronte: naribus simis: lato pectore crassis coxendicibus. Varro.

Bouē bidētum numero dicunt appellari. Fe.

Bouat dictū ē a boū mugitibus. Pac. i edo. clamore & sonitu colles resonātes bouāt. Vir. geo. li. iii. Reboant siluæque magnus olympus. Var. i marcipore. exeunt citi: strepunt bouant. No.

Bouem nostri appellauerunt: quam maximā quadrupedem haberent. Var.

Bouinatores quos nūc malicioſos & tergiuersatores dicimus. Lu. li. xi. Hic sistricosus bouinatorque ore improbus duro. No.

Bouillas Clodius bouillas redieti ab aricia prope eum locum bonæ deæ sacellum ē. Asco.

Bouinator conuiciator. Festus.

Boues magis armentorum q̄ iumentorū genere appellantur. de uerbo signifi.

Bouinator tergiuersator antiquū uocabulum Lu. in. xi. hic stricosus bouinatorque ore īpbus duro: quē nūc malicioſū dicimus. Au

Bos taurum uaccamque compræhendit. Lau.

Bractea lamina ex aliquo metallo. Vir. vi. leni crepitabat bractea uento. S.

Brassica a præsecando est dicta. Festus.

Brassica require in semina. Var.

Bractea & lamina differūt. lamia ē crassior ex q̄ armētatura cōficit. & q̄ icēsa oli hoies torq̄bātur. ferrea: ærea: plūbea: aurea: argentea electrea: aurichalcea. bractea ex his posteri/oribus: quæ certe tenuis spōteque lua plicabilis: quæ crepitat: aut ex q̄ fit aureatura & argentatura. Lau.

Bragada fluuius in affrica.

Brachæ breuia pudendorum subligacula: a βαρχυ. Tor.

Brachium secundum Fe. a βραχυ i fortasse ī u conuertitur: & interponitur i.

Brachycatalecton breuis terminatio uersus: cui desunt in fine syllabe. Tor.

Brachilogia breuiloquiū. Tor.

Bractea tenuis lamia potius ex auro electro: orichalco. lamia crassior: ide bracteola. Tor.

Brachinane populi indorū. Tor.

Brasidas athen. cuiusdam proprium.

Breue a græ. descendit quod est. F.

Breuis dies dicitur non pusillus. breuis enim ē in natura: pusillus in corpore. Ser.

Bretici populi sunt iuxta uindelicios exteriora montana habitantes. Strabo.

Brepium promōtoriū achaiæ secūdū pli. Tor.

Britannii cōfuso oceano a cæteris omnibus separantur. ut & penitus toto diuisos orbe britannos. Acron.

Brigantū uicus est in gallia narbonensi.

Briganti i enim ad uindelicios pertinent: eorū oppidū est secantium & candobrinū & lycanorum: uelut arx qnædā damascia. Stra.

Britannia insula distat a gallis fluminibus uicenum & trecentum stad. spacio.

Britānie forma triangula ē. cuius latus ubi ad magnitudinē maximum ē: gallis e regiōe opponitur: neque minus neque ꝓductius. Est eni stadi. circiter q̄tuor milia & trecentum: aut q̄drigētum latusque utrūque & gallicū ab rheni eruptione usque ad arctica pyrenei mont s excurrentia saxa ad aqtaniā & canthii rheni hostiis oppositi: quod qdē orientem maxime solē ꝓspectans britanniæ signū usque ad extremas īsulas rupes: in occasum contra aqtaniā. mōtēque pyreneum ē. hæc qdē a pyreneis mōtibus ad rhenū m

minima distantia ē quādo maxima dicta est stad. qnque milia & acclinationē quādā esse a paralella fluuii locatione credendum est ex utraque ad mōtē parte iflexione quadam facta ad extrema ī oceanum uergentia. Stra.

Britānia ē quæ nunc dicitur anglia insula. Stra.

Britānicus fuit filius Claudii ex messalina: quæ prius germanicum mox britannicum nominauit. Suetonius.

Briareus titani cœli & terræ filius: cōtemptor deorum: frater cotti & gygis: quorum singulos: cētum manus & qnquagīta capita habere dixit hesiodus. Hor. cētimanus gigas. Home. eum solum cētimanum dixit. Tor.

Bryax sulcus & sculptor in genitiuo brysiadis & briasis. Tor.

Brisēis puella phrigia ex lymesso ciuitate. Tor.

Brisēia ciuitas laconiæ gentile brysēates: ubi Bacchus colebatur: unde brysēū dictū puto uel a uoce bacchātium: unde brysmos.

Britānia: græci bretānia, tybure: britānia īsula inter septentrionē & occidēs. prius albina ab albis montibus. Inde a britōne rege bretānia metitur usque ad calydonicum angulū: ad quē appulsum Vlyxē ara græcis litteris manifestat. Tor.

Brixia urbs a germanis duce Ciconio condita. Liui. quinto ab urbe con. Tor.

Brochi require ī equoꝝ & equarū greges. V.

Bronti sunt producto ore & dētibus prominētibus. Lu. saty. li. iii. Brōtus nouit ianus dente auerso æmulo. hic est rhinoceros. No.

Brōnona uasconie fluuius est.

Bromius bacchus. βρομιος græ. lati. consumo quia tempate sumptum uinum supflua consumit. Intēperate humiditatē. uel ā brōti tonitrus. quia mater fulminata est. Tor.

Bronchus guttus: Aliquando gutturis passio ex reumate. Tor.

Brongus flu. ut in dictione anger.

Brontes unus ex cyclopibus tonitrus: alter steropes fulgur piragmon tertius.

Bruma dicitur q̄diu dimminuitur dies: unde dicit quasi βραχυ ἡμερα. i. breuis dies. nā bruma finitur. viii. Kal. ianuarii. Ser.

Bruma hyems dicta a dierū breuitate. Virgi. æne. li. ii. Frigida sub terra tumidum quem bruma tegebat. S.

Brutiani dicebantur qui officia seruilia magistratibus præstabant: eo q̄ hi primum Hannibali tradiderunt. Fe.

Brutianæ parmæ dicebantur scuta: qbus brutiani sunt usi. Fe.

Brutii primi totius Italiæ ad Hannibalem scripserūt. id Romāi ægre passi: supatis pœnis ignominiæ causa neque eos milites scribebant: neque p̄ sociis habebāt: sed magistratibus ī, puicias eūtibus parere & ministrare seruoꝝ uicē iusserūt: quot āt ex brutiis erāt appellati sunt brutiāi. Nigidius īqt. Au. ge.

Brondusium qdā poetæ breuitatis causa brendam dixerunt.

Bruma dicta q̄ tunc breuissimus ē dies. V.

Bruma spatium minimū diei: ad qđ sol pueit ueteres brumale solsticiū appellauere brumā a breuitate dieꝝ cognominātes. i. βρᾶχυωμαρ ex qbus lateribus uel angustiis rursus emergēs ad æstiuum hemisperiū tanq̄ renascens ī augmenta porrigitur. Ma. de sa.

Bruta. i. sine sensu tarda & stolida: quæ terræ ē epithethon. Hor. li. car. Quo bruta telus & uaga flumina. Acron.

Brutum dicitur hebes & obtusum. Lucil. li. quarto. an contractis in se partibus obrutescat. Pacu. in hermiona: & obnixum eē aut brutum aut elinguem putat. No.

Brutum antiqui grauem dicebant. Fe.

Brutinum hispaniæ promontorium est.

Brutiū p̄montoriū Italiæ ī Ioniū mare.

Bruchus a βροσσω rodo. Tor.

Brusa græ. prusa urbs bytiniæ ab Hannibale sub monte olympo condita. Tor.

Buas positū potionē paruuloꝝ. Cato de libe. edu. cū cibū ac potionē buas ac papas docēt & matrē māmā & patrē tatā. Lu. li. viii. Cū humulētas disceret: ide bua designauit. No.

Bubeum est genus quoddam uini. Fe.

Bubinare ē mēstruo mulieꝝ sanguīe inqnari. Lu. Hæc īqt ībubinat. at cōtra te ibubinat. ībubiat ē. stercore puerili coīqnari dictū ex simo qđ græ. appellāt βοδρίτον Fe.

Bubulcitare. Var. ī modio. Mensque apud plocium & hetorem bubulcitare alteri dolori defuit. Pacu. in cistel. docet me amare & te bubulcitare. No.

Bubulcus siue qui bobus arat: siue qui boues fundi aratorios pascit. uerbo. signi.

Bubulcus quasi bobus cultor. Tor.

Bucolicus armētarius: laudatissimū pastoꝝ genus. ūde bucolicū carmē. Vir. iscripsit. Tor.

Bucolion maximus filiorum laumedontis: q̄ ex nympha abarbaria furtim cum oues pasceret æsapum & pædasum procreauit ab Euryalo in bello troiano interfectus.

Buccina a græco βουκανηθηριον a soni similitudine: que ad sollicitudinem sonat tuba ad concitandos animos.

Bucephalus uocatus est equis Alexandri re/

Bubulus q̄e in dictione pecus bimulus & annelus atq̄ elephantus.

gis ꝓpter quẽdã bubali capitis ſimiltiudinẽ Feſtus.

Bucephalas equus alexandri emptus magno: niſi a rege inſcendi paſſus bello indico pfoſ ſus e mediis hoſtibus alexandrum eripuit: mox cõcedit. Ideo ciuitatẽ condidit: quam bucephalon appellauit. Au.

Bucerias boum greges. Lu. li. ii. lanigeræ pecudes & equoꝝ duellica, bucceriæque. No.

Bucerum pecus de bobus dicimus. Fe.

Buccina quã nos appellamus buchia græci nõ a ſimilitudine ſoni dicunt. Fe.

Buccinator a uocis ſimilitudine & cantu dictus. Varro.

Buccas & buccam dicimus quæ uento inflari ſolent. pœne frequẽtius buccas. ut Plau. in penulo. neſcias utrũ maiores buccæ an mãme fiẽt. os uero cõcauitas illa ẽ unde uox pdit. Gena ẽ mẽbrana & ueſtis: q̃ oculus tegitur: cũ cõniuit. Eſt aũt cõniuere oculos claudere uel aperire mala iter genã & buccã: q̃ſi rotundum in ſpecie mali. mala & malũ habent primã lõgã. malus adiectiuũ primam breuẽ: cuius iterior pars: quæ oris hiatũ effi cit ubi molares affixi ſunt maxilla dicit di minutiuum uoce: ſed non re. Malã ꝑ genã plenius dici fatetur. Géuinus dens gene affixus & intimus latẽs. Inde prouerbiũ. Genui no rodere dẽte. ideſt latenter ꝑ inuidiã carpere famam alterius.

Bucea eſt foliculus grani fabe iterior q albus ẽ

Buchar Siphacis prefectus: q maſſimiſſam hoſtiliter perſecutus eſt. Tor.

Bucentaurus cõpoſita a bu. qd magnũ quiddam ſignificat: & cẽtaurus: ideſt magna uis centauro inſignita. Tor.

Budmi populi ultra ſauromatas. Budii uero populi medorum. Tor.

Bufo rana terreſtris nimiæ magnitudinis. Vir. Inuentuſque cauis bufo.

Bulgas galli ſacculos ſcorteos appellant. Fe.

Bulga foliculus ẽ ois: quã & crumenã ueteres appellãt & ẽ ſacculus ad brachiũ pẽdẽs. Lu. ſa. li. vi. Cui neque iumẽtũ ẽ: nec ſeruus nec comes ullus bulgam: & qcquid habet ipſe nũmoꝝ ſecũ habet: cum bulga cœnat: ipſe dormit: lauat & ois i una ſpecies hoi bulga: hec eſt certa uita. Var. exages quo nobilius ẽ philippeũ qd accepimus q̃ quod bibimus: cũ alterum addamus i bulgã. alterum i ueſicam. Lu. li. xxi. Itaque ut quiſque ueſtrum e bulga ẽ matris i lucẽ editus. No.

Bulla aurea inſigne erat pueroꝝ pretextatoꝝ quæ dependebat eis a pectore: ut ſignifica/ret eam ætatẽ alterius regendã cõſilio. dicta eſt autẽ bulla a. βουλη qd conſiliũ dicitur. Itẽ uel quia eã partẽ corporis bulla cõtingat. i. pectus i quo naturale manet. i. conſiliũ. Fe.

Bulla colli ornamentum eſt: quod græ. uocant. Ser.

Bulla ſuſpẽdi i collo infantibus ingenuis ſolet aurea libertinis ſcortea. quã bulliẽris atque ſinus conueniẽ que puerile. Atco.

Bulla aurea ſicut prætexta magiſtratuũ: ita bulla geſtamen erat triũphãtiũ: quã i triumpho præferebãt: icluſis intra eã remediis: quæ crederẽt aduerſus inuidiã ualentiſſima. hinc deductus mos: ut prætexta & bulla in uſum pueroꝝ nobiliũ uſurparent ad omen ac uota cõc: ſiãdæ uirtutis ei ſimilis: cui primis i ánis munera iſta ceſſerunt.

Buliana græci magnã famã dicunt: aſſueti magnis & amplis rebus præterponere bua magnitudine. ſ. bouis. hic ẽ q grandes pueros bupedas appellant: & maris canificum buſtion. Fe.

Bulima magna fames. bu eni apud priſcos magnum ſignificat. ſecundũ Varronẽ a agnitudine boum: & lima fames.

Bupedas pueros grandes uel pedes.

Bumaxtæ ſunt oues ad ſimilitudinem mammæ buccheæ.

Bumaſtæ uua ẽ: ab ouis mãmæ: cuius ſubtilitatem habet. Ser.

Bumaſtos uua groſſior. q̃ſi bumãmam. T.

Burrũ græ. byrra hæc pyrrhũ qd ẽ ruffum. T.

Buris curua merũ aratri: quaſi bouis cauda: & lacedemonius quidam immolare. T.

Bura oppidum achiuorum. T.

Burdigalia emporium ẽ: binigirum cuidã maritimo incumbens lacui: quẽ fluminis eruptiones faciunt. Strabo.

Bura a bubus ẽ manipula: quæ manu bubulci tenetur: q etiã temo ſit inter boues.

Bura aliquã terram boues proſcidere: niſi magnis urribus non poſſunt: & ſæpe facta bura relinquunt uomeres i aruo. Eſt ergo prima declinationis hic. Var.

Bura dicitur pars aratri poſterior decuruata. Vir. geor. li. i. Cõtinua i ſiluis magna ui flexa domatur i burim. Var. de re. ruſti. li. i. Et ſæpe fracta bura relinquũt uomerẽ i aruo. Vir. hanc burim uocauit. No.

Burranica potio appellatur lacte mixta ſaba a ruffo colore: quæ eburam uocant. Fe.

Buranicum genus uaſis. Fe.

Burrum dicebãt antiq: quod nũc dicimus ruf/

fum: unde ruſtici bullam appellant.
Burulā q roſtrū habet ruſſum: quō rubens ci
bo & potione ex prādio burus appellat. Fe.
Buris hāc burim. Vir. i. geor. Continuo in ſil
uis magna ui flexa domatur: ī burim dicit
hec bura & hec buris. Pri.
Buſſi populi medorum. Tor.
Buſyris Neptūni filius: ex lybia ægypti tyran
nus: qui cū hoſpites īmolaret ab hercule in
terfectus ē: quē Iſocrates laudauit: unde il
laudata uel laudati multum ab Iſocrate uel
illaudabilis. Tor.
Buſſus arbor erit: buſſū aūt materia ipa. Cap.
Buſta gallica ī loco equimelio romæ p roma
recuperata. nā gallorū oſſa qui poſſederuūt
urbē ibi coaceruata atquè confecta.
Buſtiarii dicti ſunt gladiatores. nam cum mos
eſſet placuit gladiatoriis āte ſepulchra dimi
care: unde & buſtiarii ſunt appellati. S.
Buſtū ē iā exuſtū. Vir. ſemiuſtaque ſeruant bu
ſta. S.
Buſtū proprie dicitur locus in quo mortuus ē
combuſtus & ſepultus. diciturque buſtum
q̄ſi bene uſtū. ubi uero cōbuſtus tātūmō ali
bi ſepultus: is locus ab uſēdo uſtrina uocat:
ſed modo buſta ſepulchra appellamus. Fe.
Buſeſagore lacus eſt apud ſcythas a meotidis
paludibus petroſo dorſo diſcluſus.
Butabata. plau. pro nihilo & pro nugis poſuit
& eſt interiectio. Ser.
Butes fluuius eſt ſcytharum: cui proximi ſūt
ſarmates & agathyrſi.
Buteo genus auis: quæ ex eo ſe alit quod accipi
tri eripuerit: uaſticatiſque eſſe cauſam puta
tur his locis quæ intrauerit: ut bubo: a quo
etiam appellatur buteo. Fe.
Buctabata Neuius pro nugatoriis poſuit: hoc
eſt nullius dignitatis. Fe.
Butrotus fluuius eſt in extremo ītalie angulo:
penes lotros profluens.
Bucca teano apulo eſt uicina ciuitas. Stra.
Buxus ī plæriſque nominibus arbores ſūt fœ
minini generis: fructus uero & ligna. ut Vir.
Dant arbuta ſiluæ cruentaque myrta & cae
rea pruna. Volubile buxum.
Butes amici ebriciorū regis filius. pater Ericis:
& fluuius ſcytharū prope agathyrſos. Tor.
Butirū bouis caſeus βους bos τυρον caſeus. T
Butrotum græce. βυτροτον urbs chaonie al
peſtris. Tor.
Buxus uel buſſus græ. πυξος. quod nos plæ
runque in bu. unde buſſolum græ. pixis pi
xidis. Tor.

ABALLVS. Lu. lib. ſecundo Suc
cuſatori tetri tardique caballi.
Varro in parmenone. Alius caba
lum arboris ramo humi alligatū
reliqt. Idem. Sexque Vlixe in ca
ſtris permāſi: inde caballū reduxi ad cenſo
rem. Nonius.
Cabiro pſarū flu. ē oſtro ſuarorum portuoſus
Cabalii populi aſiatici. Herodotus.
Cabrion uel ſecūdū nōnullos cabriones frater
Archiptolemi aurigæ hectoris q & ſucceſſit
Chabrias atheniēſis dux. Pluthar.
Cachinare nō riſu tātū: ſed & de ſono uehemē
tiore uetuſtas dici uoluit. Actius ī fūdis. Si
mul ut circū magis ſonantibus excita ſaxis:
Scæua ſonādo crepitu clāgētes cachināt.
Cacula ſeruus militis. Plau. Video caculam mi
litarem: dicitur autem græ. καλον q fuſti
bus clauiſque ligneis ad tutelam domino
rum armari ſoliti ſunt. Fe.
Cacabos inter & æneum: quod ſupra focum
pendet non multū intereſt. hic aqua ad po
tandum calefit: in illiſ pulmentariū coquit.
Paulus de uer. ſigni.
Cacabus uas ubi coquebāt cibum: ab eo catha
nium appellarent.
Cacabus olla a ſono cum pulmētū coqt. Tor.
Cacethos malus mos iuuenum. Tor.
Cacephaton mala locutio uel cōſonantia: uel
cū nauibus æquat. Tor.
Cacearia īſula ī ponto: quæ & græcearia Mar
ti ſacra: in qua aues cū aduenis pugnare ui
dentur. Tor.
Cachinnus ſolute rideo. Tor.
Cacoſyntheton mala compoſitio the. l. T.
Cacus malus filius Vulcani ab Hercule inter
fectus. de hoc. Ser.
Cadere ē ruere. Vir. ge. li. i. Illa cadens raucum
per leuia murmur. Saxa ciet. No.
Cadere occidere. Vir. æne. li. ii. Cadit & riphe
us iuſtiſſimus unus: q fuit in teucris.
Cadere euenire. M. T. de offi. li. iii. Et ut idē di
cūt omnes numeros habet: nec præter ſapiē
tem cadere in quenq̄ poteſt. Noni.
Cadere ſæpe dicūtur: qui leuati a ſūmo ad in
feriora labuntur. Te. in an. hærus q̄tum au
dio uxore excidit. Do.
Caduca auſpicia dicuntur cū aliquid ī templo
excidat: ueluti uirge e manu. Fe.
Caduceator internūcius: uti qui ſolent ad pa
cem mitti. ac ſimilia. Ser.
Caduceo in mercurio ſolē coli etiā ex caduceo
claret: quod ægyptii in ſpecie draconis ma/

ris & fœminæ coniunctorum figurauerunt mercurio consecrandũ. Ma.

Caduceus pacis signũ. Var. pnũciat de ui. pa. li. ii. uer bruuinctus ferebat febenã: id erat caduceus pacis signum. Nã mercurii uirgã possumus existimare. No.

Caduceatores legati pacẽ petentes. Cato caduceatori inqt nemo nocet. Fe.

Caducit præcipitatur. Var. in mercatore. aut frigidos nimbos aq̃ icta caducitur: ruentis pertimuere aq̃tilis querq̃tule natantes. No.

Caducus mortuus. Vir. li. vii. Hic multum flẽti ad superos belloque caduci: Dardanidae. unde & cadauera dicũtur. Ser.

Cadiseus seu calistis Cretensiũ mons est: adeo in uertice candens ut a nauigãtibus nubes potius arbitrentur q̃ uertex.

Cadurci populi sunt in gallia eqtana post petrocorios iuxta mobriges in auernis. S.

Cadis ideſt uasis uinarii. Hora. Parce cadis tibi destinatis: uel pro lagena. Acron.

Cadytis urbs palæstinorum. Hero.

Caddus a cadẽdo uas uinarium acuti fũdi: qđ per se stare nõ põt p duplex. d. scribit. To.

Cæculus cõditor prænestę: unde putant cæcilios ortos: quoꝝ erat nobilis familia apud romanos. Alii appellatos eos dicũt a Cæca de troiano Aeneæ comite. Fe.

Cæcũ uallũ dicit in quo præacuti palli terræ affixi herbis uel frondibus occulũtur. Fe.

Cæcultare ẽ cæcos imitari. Fe.

Cæcultant cæcis proximi sunt oculorũ acie obtusa. Plau. Nam mihi oculi cæcultant. est ne hic uester hermio. Fe.

Cædes putãt ex græco dici: q̃ apud illos κτειν ειν. significat interficere. Fe.

Cædine tabernæ in uia appia: ab domini noie sunt uocatae. Fe.

Cælassis pro cælaueris. Fe.

Cælla q̃ in ea cellantur quæ esse uolumus occulta. Fe.

Caelibari hasta caput nubentis comebat: quæ in corpore gladiatoris stetisset obiecti: occisique: ut quẽadmodũ illa cõiũcta fuerit cũ corpore gladiatoris: sic ipsa cum uiro sit: uel qa matrone Iunonis curetis i tutela sũt: quæ ita appellant a ferẽda hasta: quæ ligua sabinoꝝ dicit: uel qa fortes uiros genitura omineſ: uel q̃ nuptiali iure iperio uiri subiicit nubens: quia hasta sũma armoꝝ & iperii ẽ. quã obcausã uiri fortes ea donãtur: & captiui sub eãdẽ deuenerũt: quã græ. Δορυκλο τονὅκεν Δορυλητους uocant. Fe.

Cælius mõs dictus a Cæle quodã ex hetruria: q̃ Romulo auxilium aduersus sabinos præbuit: eo q̃ i eo domicilium habuit. Fe.

Cæmna urbs quæ fuit uicina Romæ a cænice conditore appellata.

Cæpere icipere. Ceci. i pæriboea rastraria: hære obsecro hæredẽ desinam manum cæpiã. Plau. in menechmis: Neque ego sanio: neque pugnas uelitis cæpio. Idẽ in trucul. ab eadem quodã: & ubi nihil cæpiam. No.

Cærimoniaꝝ cãm alii: ab oppido cære dictã existimant: alii a caritate dictã idicãt. Fe.

Cæsariati comati. Fe.

Cæstus uocant & hi qbus pugilles dimicant: & genus quoddam ornatus. Fe.

Cæma mons est alpium. dirimit togãtam galliam a comata: ex quo uarus fluuius emittit.

Cælebs q nunq̃ duxit uxorem: & qui amisit recte dici potest.

Cære nunc dicitur quae quondã agellina dicebat: ea a pelasgis & thessalia profectis cõdita fert. Cæteꝝ lydis quos mutato noie thirenos uocabãt aduersus agellinos belligerãtibus murum subiẽs aliqs urbis nomẽ percõtabat: cui e muro thessalus quidã p respon so salutẽ nunciante. Χαιρε. i. salue. Tusci bonum hoc accipiẽtes omen captã urbẽ cære sub mutato uocauere nomine. Stra.

Cætulum excelẽtissima urbs oretaniae. Stra.

Cæsarea augusta urbs iuxta Iberum. distat autem a Numantia ad stad. octingenta.

Cæa ĩsula in ægeo: a Cæo titani filio patre Latonæ & Asteriæ. Seruius dicit aristeũ moni tu matris hãc insulã primum habitasse: inde cum Dædalo i sardiniã iuisse huius pars subito hiatu cum incolis absorpta ẽ. Tor.

Cæcias uentus qui ad se nubes trahit secundũ Aristotelem. Teste Gelio. T.

Chaere salue. Persius suum chaere. ideſt sibi cõsuetum & usitatum disci. Tor.

Chærippus proprium nomen. Tor.

Cærete ciuitas tusciæ: primus agellia. cuius icolæ cum non intelligerẽt Romani nomen urbis. petentes dixerunt chære. Inde cærete detracta aspiratione. & dicit cærete cæretis. & primum hic & hæc cæres cæretis. T.

Chærea græce proprium nomen. T.

Chærephon Socratis discipulus: ab eo deiectus secundum Aristotelẽ. T.

Cæculus Vulcani filius: de quo in pneste. T.

Cæcuba genus uini. a loco qdã q̃ diu lauerit. quasi in loco cæco fuerit. de hoc Plini. Tor.

Cæyx rex trachiæ Luciferi filius. frater dædalionis. maritus alcyone Neptũni filiæ. Ouidius. Tor.

Cæra a chiri per æ ut lõga cognoscat: ut æthica scæna. Apuleius. T.

Cæronia unguẽtũ a cæra. T.
Cæ ena urbs in gallia ciſalpina. T.
Cæſtus dictio latina a cædendo arma pugillũ.
Ceſtus ſine diphtongo ueneris cingulũ: quo uxor a marito cingebaſ in fide maritali: q & balteus dicit. balteus etiam a quo arma dependẽt in plurali baltea. T.
Cælius mons eſt romæ.
Cælius ſi Saturnus eſt deus: patrem eius cæliũ eſſe deũ cõfitẽdũ. Cicero. de natura deorũ.
Cælebs cæleſtium uitã inducẽs. ſcribitur p. b. q; u conſonans ante conſonantem poni nõ poteſt pænultima.
Cælũ mũdus uocaſ: quẽ iouẽ appellant. unde aratus dicturus de cælo. ut a ioue principiũ.
Cælibarũ uirginitatis abſtinentiam. Capella: i lib. de nuptiis Mercurii & Philologiæ ait: placuit mineruæ pellere cælibatum. Fu.
Cafareus Euboiæ mõs ẽ altiſſimus promontorium uerſus helleſpontũ: ubi græcorum protendiſ: apud qd plurima græcoꝝ claſſis afflicta ẽ: uel Mineruæ ira uel naupli fraude ut palamedis morte uidicaret.
Cayeta latine ciuitas eſt maritima: medio i ſinu iter formias & teracinã: quã Lachaones ædificauerunt: ſic enim appellauerunt lachaones: qui formias etiam condidere quaſi curuam. Curua enĩ omnia cayetas appellauere lachaones. plærique ſinum ipſum ex Aeneæ nutrice cognomẽ duxiſſe ferunt.
Cayus flu. phrygiæ a myſia deſcendens leucaniam prouinciam irrigat. Tor.
Cayſter flu. aſye i cilbiagis iugis & ſtagnum pgaſeum: qd pyrites amnis expellit: pter aſiã paludẽ: ſub pionio mõte epheſũ alluit. T.
Calais frater rethi filius boreæ & orithiæ. T.
Calatos graeci: nos dicimus quaſillos. Fe.
Calatores dicebanſ ſerui. α καλειν qd ẽ uocari: q ſemp uocari poſſẽt ob neceſſitatem ſeruitutis. Fe.
Calcitrones q ifeſtãt calcibus. Plau. in aſinaria Clamat ,pculſi quẽ uidet ire ad ſe calcitronẽ horridũ miles. at uir non uitabit. No.
Calãtica ẽ tegmẽ muliebre: qd capiti inectitur Tulli. i clodiũ. Tu ne cũ uicerẽtur pedes fuſcus cũ calãticã capiti accõmodares. No.
Calamiſtrũ fiſtula breuis: q̃ cirri cõtinenſ. Ci. in ora. Remouebiſ oĩs inſignis ornatus q̃ſi margaritæ: nec calamiſtri adhibebũſ. No.
Calamiſtrum eſt acus maior: quæ callefacta & adhibita intorquet capillos. unde & Ci. calamiſtratam comam appellat. No.
Calamiſtrum q; hís calefactis i cinere capillus ornatur: qui ea miniſtrabat. a cinere cinera tus ẽ appellatus. Var.
Calaſis tunice genus: quod græ: dicũt. Alii dicũt nedũ eſſe tunicæ muliebris quo connexa circa ceruicem tunica ſubmittitur. Var.
Calamitaẽ proprie ruſtici dicunt grãdinẽ: qd cõminuat απο τησ καλαμυός. i. culmũ ac ſe geteẽ. Te. i adel. noſtri fundi calamitas. Do.
Calathus uas æneũ: i quo lac uel recẽs caſeus i urbẽ diſtrahiſ. Vir. ge. iii. Quod iã tenebris & ſole cadẽte ſub luce exportãt calathis. S.
Calathus græcũ ẽ. nã latine q̃ſillus dicit. Ci. in philippicis. an nõ iter q̃ſilla pẽdet aurũ. S.
Calatha comicia eſſe quæ pro collegio põtificum haberur: aut regis aut flaminum in augurandorum cauſa. Au. g.
Callet ſignificat ſcit: hoc ẽ callíditate: quæ eſt urbana ſcientia. Actius in ægiſto. melius q̃ uiri callẽt mulieres. Affranius in abdicta. Neſcis numeri mei omnes melius callere q̃ uolo. Pacu. i atalanta. omnes qui tanq̃ nos ſeruiunt ſub regno callent domitum imperium metuere. Serenus in opuſculis. Callẽt ſenium arte uiuendi. Actius i æneidis. Aut decii q; periti ſumus in uita atque uſu callemus magis. Idẽ in neoptolemo. ſtat i auſtu: & fallendo callet. Siſen. hiſto. li. iiii. Luciniũ mœniũ ſocerum ſcribonii tribunumplæ. quẽ Marcelli. vii. conſulatu ſciſſe callebant. & tunc curionis oratorem. No.
Callet dictum eſt a colloſitate. Ceci. in aſoto. Tu iã callebis: ille feſtus deſidet. Plau. i pſiplus calles q̃ primum callũ callet. No.
Callet illam rem pro illa re. Pom. in pictoribus. Mirum nihil eſt in quo lubrans callet. quanticulum. No.
Calendea καλω græco uerbo: ideſt uoco: & diem hũc: q ex his diebus qui callerenſ primus eſſet: placuit calendas uocari: hinc & ipſi curæ ad quã uocabanſ calaber nomen datum eſt & claſſi quod omnis populus uocaretur. Macro.
Calbeos armillas dicebat: qbus triũphãtes utebãſ: & qbus ob uirtutẽ milites donabãſ. Fe.
Calcar, p ſperu. Var. ſexque ulyxe uẽtus ſub caſu uehemẽtius ſufflare & calcar admone. S.
Calces ampullæ plumbeæ. Fe.
Calendix genus conchæ. Fe.
Calcidium genus ædificii: ab urbe calcidica, dictum. Fe.
Calculus lapillus breuis terræ admixtus dcũs calculuſ qd ſine moleſtia ſui breuitate calceſ
Calculam & trocotulam: utrunque a generibus florum tranſlatum a calca & croco: un

de in hoc. Vir. pinguia luteola pīgit uacci/
nia calra. Plau. ī æpidico: illusitatā patagiatā
calculā aut crocotulā. Neuius in pedio. mo
lochinā crocotā uiridotā cithā richinū. Ne
uius ī inlicurgo: pallis patagiis crocotis ma
lacis mortalibus sed calculā. Var. de uita pa
trū. palliolum breue uoluit haberi. No.

Calibis populus in ponto apud quem ferrum
nascitur. Vir. in ge. India mittit æbur mol/
les sua thura sabei. Et calibes nudi ferę. S.

Calibs abusiue pro materia ipsa. Virg. uulnifi/
cusque calibs. Ser.

Calices. V. Est modus marulæ apothecas tu/
ditanas melicas calenas obbas & cumanos
calices. Ci. tus. li. iiii. Quid hic calix mulsi ī/
pinguēdus est ut ploraremiam desinat. No.

Calices a poculo cilice quod ille capit.

Callidum ferox & incōsultū. M. T. de off. lib. i.
sit repias multos quibus callida cōsili. No.

Calidū tacitū & uelox. V. ī logscorio cū dixis
set uitulus ecce tibi calidis pedibus qdā na/
uicularius semuistilatus irrūpit i curiā. N.

Callidus dictus est etiā qui exercet doctos nā
callidus dicitur qui callidum sibi usum ar/
tis induxerit. Te. in ad. callide. Do.

Callim antiqui dicebant pro clam. ut nis pro
nobis. sam pro suam im pro eum. Festus.

Caliptra genus uestimenti quo capita operie/
bantur. Festus.

Callescerunt pro caluerunt. Cato de bello car
thaginēsi. Aures nobis callescerūt ad iniuri
as habeat aliū quæstum capiat. No.

Callis pecorum uia est inter herbas & siluas se
mita uero hoium. Virgi. li. ix. Raro per oc/
cultos ducebat semita callis. Ser.

Calcata ædificata calce polita. Festus.

Calicatis calce politis. Festus.

Calix: q̄ in eo calidum bibitur. Festus.

Calix a calido. quia prius ponebatur calidum
in eo quod bibebant.

Calones calcei ex ligno facti. Festus.

Calones militum serui dicti. qui clauas ligne
as gerebant græ. Τακαλα. uocāt is quoque
q̄ huiusmodi telo utit̄ clauator appellat̄. F.

Calonū hæc quoque proprietas hētur q̄ ligna
militibus subministrāt κᾰλα. enī ligna di/
citur. ut Home. No.

Calicem dicimus populi genus mutata. littera
ex græ. κῠλικα. ab hercule q̄ī hispaniam
nauigio cui nomē sipho fuit nauigauit.

Caluinarius porcus dicitur qui cibo permixto
ex colluuie hyeme nutritur. Festus.

Calumnia est malicīosa & mendax īfamatio.
M. T. de repu. li. iii. ut carneadi respondea/
tis qui sæpe optimas causas ingenii calum
nia iudicare solet. No.

Caluitur dictum est frustratur: tractum a cal/
uis inimicis: q̄ sint omnibus frustatui.
Plau. in cassina. Nam ubi domi sola sum so/
por manu caluitur. Pacu. in edo. fētio te pa
ter uocis calui similitudine: sed quid cōpo
sitionum me lactās caluitur ætas. Actius in
eurysa. sed memet caluor: uos istū iussi oci
us abstrahite. Lu. saty. lib. xxvii. Si nō id ca
pito inquit eū ē & si caluit̄ ergo sui domi.
Pacu. ī doloreste me caluitur suspirio hoc ē
illud qd̄ fore occultis orax ꝓdixit. Sal. hist.
lib. iii. contra ille caluitur. No.

Calpar genus uasis fictilis. Festus.

Calpar nomine antiquo dolium Var. de ui. pa
libro primo. Quia anteq̄ nomen dolii pola
tum esset id genus uasorum calpar dicer̄t̄
id unde calpar appellatur. No.

Calpar uinum nouū qd̄ ex dolio dimittitur sa
crificii cā anteq̄ gusterur. Ioui enī prius sua
uina libabant appellabāt festa uina. Fes.

Calpurni a calpo Numæ regis filio sunt oriū/
di. Festus.

Calx est finis. Virgilius libro. decimo. Calc̄
que terit iam calce diores. No.

Calicandrum asiæ minoris promontorium ē
terminus uarigationis a romanis positus
Anthioco magno ab eis superato.

Calidromus mons achaiæ est haud longe a si/
nu maliaco. Festus.

Calamarium quidam usurpant pro theca ca/
lamaria qua calami hoc tempore plærique
pēnæ scribūt. pōt etiā dici pēnariū nisi ma
luimus appellari thecam pēnariā ut thecā
calamariā & thecam graphiariam. Lau.

Calcaria sulphuria ubi calx coquit̄ & sulphur
fit: & hæc a noibus fere proficiscunt̄. Lau.

Caloralium uestiarium pro calceis & uestibus
ut cibaria pro cibis & fustuarium pro fusti
gatione. Laurentius.

Calescens pro calefiens patescens pro pate/
fiens cum utrunque reperiat̄ pateſco & pa
tefio: quanq̄ ne in simplici quidē suo repe/
ritur fiens. nec q̄ ab hoc formaī fiendū. si/
gnificat enim uox illa in sco incrementū ut
quotidie macresco significo assiduū & con
tinuū incrementū: nō autem inchoationē
Nanque uerba in sco passionē ex se habent
Ille uero in fio extrīsecus illatā ut madesco
& madefio: ut fores patefiunt: portus q̄
patescūt: nisi forte sua spōte aperirent̄. L.

Calumniatores dicuntur qui per fraudē &
frustrationem alios uexant litibus: Inde &

cauillatio dicta uerborum significatio.

Calemasia personale munus est. nam ratione habita alimentorum: certa pecunia camera rijs dari debet. ut solo corporis ministerio obligetur. Martia. de mu. & ho.

Calpe Hispaniæ mõs: circuitu nõ magnus altitudine ingẽs: ex ea parte bastriani seu bastuli sunt e nostro a desterius nauigãtibus mari. hinc ipse dester offert: a cuius radicibus situm ẽ ꝓpe calpe ꝑ stadia qnquaginta uetustũ & aut ablectũ sane oppidũ. Quidã aũt ab hercule cõditũ tradiderũt. i qbus est demosthenes q heracleã supiori tpe appellatã dicit. Et distat a noua carthagie duo stadia & ducena. Strabo.

Calpe i occasu post gades angusto discreta freto: insula ẽ distans a turdetana. stadia. septingenta & qnquagita seu octigẽta. Strabo.

Calleli post uacceos ultimi sũt lusitanoꝝ pars mõtana habitãtes utpluriminm: & a bruto calleco uictore cognominati: qui lusitanos separauit. sũt aũt ab ortu finitimi austroꝝ genti hyberis: ab occasu uero aliqui uicini sunt celtiberis. Strabo.

Callaguris urbs est uasconum. Strabo.

Caleti populi sũt in agro monniorum. Stra.

Calaris nobilis urbs est in sardinia. Stra.

Calenũ urbs i cãpania i primis eximia adiũcta casilino utraque ex lãne latere dextrosũ. St.

Calinula quod hodie dicit caianeum iuxta teanum. Strabo.

Cals dicendum est ubi materia ẽ per s. at dum pedis est calx per. x. Caper.

Callidos eos appello quorum tãq manus operi sit animus usu concaluit.

Callateria oppidum est in campania i uia apia quæ brumdusium ducit. Stra.

Cales ciuitas est in campania iuxta theanũ sidicinum: duas aũt ciuitates cales scilicet & calidum duæ fortunæ ædes separãt: utroque ex latere constantæ lãtinæ uiæ. Strabo.

Calidum oppidum est in campania in uia apia ꝙ brudunsium ducit. Strabo.

Caller illã rem ꝑ illa re. Põ. i pictoribus. murũ nihil ẽ in colũbrẽs callet quãticulum.

Calcendrix significat cõcham qua signũ tegit Plau. in aul. opposita ẽ calcendrix at ego signi dicam quid sit. Pri.

Caligãtes ꝑ calligatas. Sta. i primo thebaidos & caligãtes obrupto sole miccenas. P.

Calceus sic dicit latine. sotular. n. non ẽ latinũ Iuue. calceus hũc é. &. Ser. dicit i cõmẽtario primi libri uirgiliani. Serui nec colobia nec calceos habebãt. ꝑpter qđ credo ego. Iuuenalẽ dixisse. Nup i hãc urbẽ pedibus qui uenerat albis. i. nudis. licet aliqui dicant ꝙ de albis pellibus serui calceos habebãt. alii dicũt albis. i. puluerulẽtis qa pedibus iter arripuerit nõ equo: sed prior expoitio melior ẽ

Caluo calui: & puto caluminiam ex hoc esse deriuatum. Priscianus.

Cales oppidum est in agro sidicino: ubi optima uina falerna nascuntur. Acron.

Caluisse excreuisse deferbuisse. Hora. lib. car. Narratur & prisci. Catonis uirtus sæpe caluisse mero. Acron.

Calũnia a uerbo caluor: hoc ẽ frustror descẽdit. Seruius in arte.

Callum neutro genere dicimus: q̃uis. Marsus masculinũ. dixerit. Ser. in arte.

Calũnior & cauillor nihil differũt calũniari. n. & cauillari significãt falsa crimia itẽdere seu ꝑ fraudẽ & rõnẽ subdolã cã mẽdaciis uicẽdi i litibus alios uexare. Calũnior uenit a calũnia. i. fraus seu dolus malus: & calumniator ab illo uenit cauillatio. i. subdola rõ: & cauillator calũnia nõnũq accipit ꝑ facetia.

Calumnior tam actiua q̃ passiua significatione antiqui protulisse inueniuntur. Seruerius de proportione nõ esse positiones regulea quibusdã analogiæ iterdũ calũniantẽ

Calais frater. zethis filius boreæ & orithiæ. T.

Calamus harũdo breuiora habens iternodia ponitur & pro sagitta: qui totus concauus est siringa utilissimus fistulis. inde calamarũ pro theca a pẽna pẽnariũ uide. Pli.

Calendæa. κάλω. qa minor pontifex noua luna cõspecta plæbem uocabat: ut audiret ꝙ dies a Calendis ad nonas supessent.

Curia quoque uocabat calabra dicta & classis ꝙ populus ois i cã uocaret. unde classici primæ classis hoies q. cxx. M. æris amplius: sũt cẽsi ifra classẽ secũdæ & cæteraꝝ. inde classicũ. Alii classẽ a cala. i. fuste ex fustibus. n. fiebat. Calẽdæ lunoni dicatæ erãt. Inde calatores serui q sẽp uocari posslẽt ob seruitutẽ tamẽ cõciliũ a calẽdo. i. cõuocando. procalare prouocare: tamen etiã calũnia & calones ante diẽ decimũ: & post diẽ decimũ calẽdaꝝ undecimum significat. T.

Calathus qualus inde quasillus ab aliis fiscella & calix: ut fundam calathis. Tor.

Calabrya quia bonis omnibus scatet. regio post lucaniã. Inde calaber. calabra. bre. T.

Calchas Testoris troiani filius. augur maximus. Tor.

Calydiæ insulæ paruæ ex cycladibus: de quibus Homerus. Tor.

Caliſto Lycaõis arcadiæ regis filia: poſtpulſũ patrem Dianam ſecuta filius arcas: a quo arcadia: de qua. Oui. & alii. Tor.
Calipolis urbs thraciæ a. C. calicula ædificata qui a caligis cum margaritis dictus eſt.
Calinus ſtatuarius de quo Quinti. T.
Calon eodem teſte ſtatuarius. T.
Calydonia ciuitas ætoliæ regia Oenei patris Meleagri: & regio uicina. T.
Calypſo nympha Oceani & thetyos filia. Homerus ſiue hanc ſiue aliam Atlantis ait & in iſula quam tenuit in ionio lacinio ꝓmontorio ꝓpinquam ſecundum Plini. Alii in mari aphrico oppoſitam maioribus ſyrtis a regẽ Gigia dictam. ad quam poſt Circem Vlyxes peruenit. cum qua vii. annos fuit coniunx: diſceſſit. T.
Calix græcum. κυλιξ. genus poculi. T
Calix folliculum quo fructus arborum operiuntur κλεπτω. Tor.
Callicraditas nomen proprium. Tor.
Callimachus nomen plurium: ſed præcipuus poeta cirenẽſis alter hiſtoricus ægyptius.
Calliopæ una muſarum & præſtantiſſima: aliquando Calliopea: nã græce καλλιοπη dicetur. Tor.
Calliſtratus nomen proprium. T.
Caliſtenes Ariſtotelis diſcipulus: materna ſtirpe coniunctus interfectus ab alexandro in coniuratione deprehẽſus. T.
Calyſphyrus pater alcimi heſi. Tor.
Callipidæ populi ſcytharum hipanum incolentes. Tor.
Calliroe Acheloi filia uxor alcmai filii amphirai. qui matrem Eriphilem iteremit ab amphiloco fratre interemptus. cuius filii talio re matris ad Ioue precibus q̃primum adulti amphilocum interemerunt. T.
Caloenum urbs. xxiiii. M. paſ. Capuo: a bono uino dicta. T.
Calcis urbs iu euboia metropolis iuxta euripum. unde calcidicus. T.
Calcidus gentile nomen & proprium q mirabiles libros ſcripſit ſic ſcribit Calcius. Tor.
Calcedonia urbs in aſia iuxta boſphorũ thracium oppoſita byxantio. Tor.
Calazias lapis grano grandinis ſimilis: axalazo grandino. T.
Chaldæa regio arabiæ cõtermina: plana fontium indiga: inqua babylon magna. Tor.
Caleſta urbs littoralis theſſaliæ iuxta axium fluuium ubi ægeum irrumpit. T.
Calybs hiſpaniæ fluuius populi calybes: qui nudi ferrum effodiunt. Alii iuxta paphlagoniam in põto iuxta amazones ſecundum orpheum. Calybs pro ipſa ferri maſſa: pro inſtrumento ex eo confecto. T.
Camelis uirginibus ſupplicare nupturæ ſolitæ erant. Nonius.
Camelus ſuo nomine ſirico in latum uenit ut alexandria camelo. Feſtus.
Camœnæ muſæ. a carminibus ſunt dictæ uel q̃ canunt antiquorũ laudes: uel q̃ ſunt caſtæ mentis præſides. Feſtus.
Cãnenſẽ piſtorẽ. Titinius ꝓ piſtore dixit. Fe.
Camœnæ muſæ dicuntur quibus a cantu nomen inditum eſt. Ser.
Camenarium priſcum uocabulum: ita natum atque alibi ſcriptum. Varro.
Camari & camuri boues a curuatione ex græco dicitur. Feſtus.
Camerum obtortum. unde & cameræ tecta i curuatæ formata. Vir. geor. libro. iii. Et cameris hyrtæ ſub cornibus aures. No.
Camillos & camillas uocabãt miniſtros & miniſtras impuberes in ſacris. unde & mercurius hetruſca lingua camillus dicitur quaſi deorum miniſter. Ser.
Campus quod parum ex agro plano fructus capiebant dictus. Varro.
Camander fluuius eſt troianus qui alias xanthus dicitur cum ſimeonte paludem faciũt quæ etiam camander dicitur: qui ex Ida nati in pontũ effluũt atheoꝛ. ab hoc fluuio hector aſtianactẽ filiũ noĩauit camádꝛ.
Cambiſes fluuius ẽ hyrcaniæ ortũ habẽs i mõtibus caucaſi. q cum ꝓpinquus excoraxici montis radicibus erumpat. cyrus abeuntes in diuerſa hyberos & hyrcanos lõgo inter uallo diſtantes irrigant inde non longe a mari eodemque lacu ſeſe recipiunt: & i hyrcanum ſinum uno alueo defluunt.
Camparius: caprarius ſaltuarius: horrearius claſſiarius cuſtos exercitorue caprarum ſaltus campi horrei claſſis. Lau.
Campſores uulgo dicuntur colliniſtæ trapezitæ ſunt. Quære in uerbo argentaria. L.
Campus quære in uerbo ager.
Cãpania ſita eſt tota ſup ſimueſſã & acheneũ ꝓmontoriũ: cũ duobus coetũtibus ꝓmõtoriis cãpaniã olim ab opicis Anthiocus ſcribit habitatã. iſtos aũt auſones appellatos. S.
Camertes ciuitas eſt in umbria: i ipis mõtibus picentinorum cõfinibus ad montana altera ex pte ameria & tudertũ clara ciuitas & hiſpellum & hyturon ꝓpe hoc montis exceſſus eſt. Strabo.
Camuli populi ſunt rhetoꝛ natio. Strabo.

Camerinum urbs est in umbria. Strabo.
Camœnæ quasi canentes melos idest dulciter
Campanus ager optimus ad frumẽtũ. Ma. de sa. in illo uersu silueſtres uri assidue. uri enĩ gallica uox est quo forui boues significãt & camuris hyrtæ sub cornibus aures camuris peregrinũ uerbũ est. i. in se redeuntibus & forte nos quoque cameram hac ratione figuramus. Ma. de sa.
Cambisses persa: cui astyages mandanem filiã dedit unde natus est cyrus: cuius cambysis filius postea regnauit. Tor.
Camelæon ab herba cui similatur: quadrupes ut lacerta de quo Pli. Tor.
Camæcyssos genus hædere quã bumi cœpit κνδος hædera. Tor.
Camelus animal a bactriãis fortissimi ab Arabia plures tamen camelasea personale munus secundum iurisc̃sultos a camellariis. qui pro alimentis & camelis accipiunt. T.
Camela testudo uel fornix. inde camuruscuruatus uir camuris cornibus. Tor.
Camilla filia Methabi regis priuerni uolsco⁹ qua si præministram Dianæ. nam camillũ præministrum deo⁹ significat. Et pueri nobiles & inuestes camilli dicti sunt. Macr.
Caminus fornax mascu. generis: apud græcos fœmi. etiã structura quæ fumũ excipit. T.
Cana dicũr græci. nos canistria & p diminutionem canistella. Festus.
Chanalicolæ forenses homines pauperes: dicti q̃ circa canales feriæ cõsisterent. Varro.
Camillus ꝓprie appellat puer ingenuus. Var.
Canaliculum a canali auibus ĩ uiuiariis a qua ministratur per canaliculum.
Canapinalia loca sũt ubi seras canapilinũ. V.
Canatim suatim bouatim: quod canũ est suum & boum genere. Nigidius in cõmento grammaticæ: sunt & assimulãtur dicta hæc canatim suatim boatim: quæ ab animalibus sumuntur. No.
Canentas capitis ornamenta. Festus.
Canere & cantus cantatio & camœna pmutatio pro. n. m. ab eo q̃ semel canit: si sæpius cantat hic cantitat. Varro.
Canes potius cũ dignitate & acres paucos habendum q̃ multos consuefacias potius noctu uigilare interdiu clausos dormire.
Canes attinent maxime ad eos qui pecus pascunt lanare.
Canicas ueteres furfures esse uoluerunt. Lu. libro. xxvii. Quanti uelles q̃ canicas apud te & mangonis manu. No.
Canices furfures de farre a cibo canum uocatæ. Festus
Canicula aquatilium uocabula animaliũ partim sunt uernacula. ptim pegrina foris. murena quod mirena græce citibum & cinnus cuius inter partes græcis uocabulis omnes: ut melander atque uracon. Omnia hæc require in anguilla. Varro.
Cãniferia mulier ẽ quæ fert cãnam. i. qualum quod est cistæ genus Festus.
Canis stella est quæ cum cancro oritur: unde & cancri oritur græce .i. simul oriens appellatur. Ser.
Canis proprior homini q̃ oui. pascitur enĩ carne & ossibus. non herbis aut fronde. Varro
Canitudinem pro canicie. Plautus stultus aduersus ætatem capitis canitudinẽ. Festus.
Canitudinem pro canicie. V. in aboriginibus Sed neque uetulus cãtherius quã nouellus molior nec canitudini comes uirtus. No.
Cano laudo. Virgili. libro septimo. Regemque canebant. Ser.
Canuum uetus atiquum. Vir. ænei. lib. i. Cana fides & uesta. Var. in euminidibus. Et ecce deimprouiso ad nos accidit cana ueritas aricis philosophis alumna. No.
Cano diuino. Vir. lib. vi. Ipsa canas oro. Ser.
Cano canto. Vir. æne. libro primo. Arma uiꝛque cano. Ser.
Canunt intus citharistæ cum canunt citharisque utriusque manus sunguntur officio. dextera plectro utitur: & tunc foris canere dicitur. cum digitis cordas carpunt: hoc est intus canere. Asconius
Cancri dicebantur ab antiquis: qui nunc p diminutionẽ nominant calculi. Festus.
Cãcelli trãsuersos palos oportet esse ubi aues assidere possint ad spẽm cancellorum scænicorum & theatri deorsum in terra esse aquam quam bibere possint. V.
Candelabrum a candela ex his tamen funiculi ardentes figebantur.
Candelabrum require in delubrum. Ma.
Candet candidum est. Vir. ænei. libro quarto Candentis uaccæ media inter cornua fundit. Varro. innoteſtaton candens corpore taurus. triuiæ limine lunæ. Non.
Candet ignitum est. M. T. de offi. lib. ii. candente carbone adurebat capillum. No.
Candidati uocantur qui in alicuius magistratus aut dignitatis petitiõe uersant: a toga cãdida quam per id tempus induebant sunt dci. Ci. pro murena. Et ĩ his rebus ipi quas te magno & forti animo & agere & dicere uidebãt tibi solitus sũ dicere magis te fortẽ

senatorē mihi uideri q̄ sapiētē cādidatū. Ser
Candidatus qui luce quadam nitente perfu/
sus. Seruius.
Cantas pro cantatas ponebant. Festus.
Cantarus. Virg. in buc. Et grauis attrita pende
bat cantarus ansa. No.
Cantare cato etiam cantare non dico optime
cantare nō serui hominis esse dicit. q̄ apud
alios adeo inter turpia numeratum est: ut
Decius sylla uir tanti nominis optime can/
tasse dicitur. Macro.
Cātherius hoc distat ab equo: q̄ maialis a uer/
re: capus a gallo: ueruex ab ariete. Est enim
cantherius cui testiculi amputantur. Festus
Cantherius equus castratus. Tul. in epi. ad Pa
pyrium petum: potest nullo isto quē tibi re
liquū deinceps: quoniam cantheriū come/
disti roma imp. uehi. No.
Cantherii appellati equi demptis testiculis q̄ si
unt quietiores & semine carent. hi sunt ut
i suibus maiales. in gallis gallinaciis capi. V.
Canterio emilianus Scipio: nimi. M. senato/
rem non ignobilem. Cecilium spaciatorem
& festennium uocat eumque staticulos da
re his uerbis ait præterea cātantur: ubi col
libuit interdum græcos uersus ait locos di
cit. uoces denutat: staticulos dat. Macro.
Cantitans. ut est a cantando cantitans: ab amā
do amitans non est.
Cāturnus nomen loci. Festus.
Canastreum macedoniæ promontorium: cui
Sena proxima.
Candauia mons est epyri a Dyrrachio distans
lxxviii. milia pas.
Candidum promontorium aphricæ est sardi
niæ oppositum.
Canobarzanes mons est intra massagethas
Parthosque.
Canna fluuius ē apuliæ quē aufidum dicunt.
Candere: unde excādesco est cum quis uehe/
menter irascitur. significatque plura sed nō
temere. Cū. n. ignis obstantia exuperat ac
fumū uincit: candorē laminæ concipit. uel
q̄ sol quāto cādidior tanto ardētior. Ita ani
mus dum ira concitatus est inflammatus
incensus: & excādescēs dicitur: ut tanta mē
tis cōmotio significetur: uel ab aqua ebuliē
te: uel spumā emittente: ut a mari. Lau.
Cantari per quos aquæ saliūt.
Cantabri populi sunt in extremis lusitanis fi/
nitimi his qui tractū trans duriam seruant.
ad arthos. sepantur autem ab asturibus oce
ani refusione. Strabo.
Cantium Britanniæ insulæ orientale pro/
montorium rhenum spectat strabo.
Candobulum est brigantioꝝ oppidum. Stra.
Cancer masculini generis. uetustissimi etiam
hoc cācer de morbo ꝓtulerunt. Pris.
Canicia pro canicies poetice dicitur. Ser. in ar.
Cantarus. Nomina poculorum plærunque
Vir. græca ponit. ut carchesia uel cymbia:
ut cantaros: ut scyphos. Ma. de sa.
Cantarus uas uinarium ansas habens. Acr.
Canis cum sit masculini generis: Caluus tamē
dixit: forsitan hoc etiam gaudeat ipsa canis
Seruius in arte.
Canis cōis generis esse natura ostēdit. Pri.
Canopes græce culices dicunt: & quia in ægy
pto multa sunt habitacula quæ sibi faciunt
ægyptii ad arcendos culices: canopea appel
lant. Acron.
Cācer obliquo gressu qd aliud in Zodiaco si
gnificat: nisi iter solis qui uiā nunq̄ repetat
sed semper per aliam mearet: sortitus obli
quus q̄ se signorum uerteret ordo. maxime
que in illo signo sol a cursu supo icipit obli
tus inferiora iam petere. Ma. de sa.
Cāchasmos risus solutus. unde cachinus. Tor.
Canuros urbs dorica. alia in rhodo. Tor.
Cādueles Mirsi filius sardium tyrānus. Tor.
Canistrū græce. canastrum. Tor.
Cantharus uas apertum ad bacchi sacra: & p
quem aquæ saliunt. Tor.
Cantharida græce cātaris: uermis terreus q̄ hu
mano corpori applicitus uesiccas facit ple
nas humore. Tor.
Canobus gubernator nauis Menelai qui in æ/
gypto mortuus: nomen insulæ indidit: ubi
Alexander urbem canopū condidit instar
pelle: unde pelleus dicitur. Tor.
Canon regula. Inde canonicus. T.
Chaonia pars alpestris epyri. T.
Chaos confusa unitas: quam principiū oium
dixit hesiodus. unde inchoare. Festus.
Cappas marinos equos græci a flexione po
steriorum partium appellant. Festus.
Caperatum rugosum: a cornuum caprinorū
similitudine. Festus.
Caperare est rugis frontem cōtrahere & aspe
rare: quod a crispis caprorum frōtibus tra
ctum est Var. i eume. qn in caperatam fron
tem tuam strobile omittis. No.
Caperata fronte a capræ fronte. Neuius in do
loreste. Varro.
Capere implicare. Vir. geor. libro. i. Capti ocu
lis fodere cubilia talpæ. M. T. in uerrem de
supplicis. Non ceperūt sed adduxerūt one
re suo planam captam atque depressā. No.

Capere facere. Ter. in and. nõ sic capiũdos mihi scio esse inimicos oẽs hoies. No.

Capere ppeti. Ter. in heauton. Dũ abs te sum omnes mihi labores quos cœpi leues. No.

Capere tollere tenere. Virgi. geor. lib. iiii. Hic tibi nate prius uinclis capiũdis. Var. in meleagris. Quem idcirco terræ non cœpit & cœlũ recæpit. Idem i eumeni. Stolã calceosq; muliebris ꝓpter positas capio. No.

Capere eligere. Te. in ecy. Cũ illũ genezc cæpimus. Virgi. geor. libro. ii. Ante locum capi es oculis. Nonius.

Capere delectare. Virgi. geor. libro. iiii. Carmine quo capiet. Et lib. viii. æneas capiturque locis. M. T. in phi. Non possũ adduci suscipere pecuniæ captum. Lu. libro xxvi. Nũc itidem populũ istũ scriptoribus uolumus capere animũ illozc. No.

Capere sustinere habere. Virg. libro. viii. hæc illum regia cœpit. Ter. in eu. Di boni qd turbæ est ædes nostræ uix capient scio. M. T. designis. tot domos locupletissimas domus istius una capiet. No.

Capere decipere circũuenire. Vi. æn. lib. ii. Captique dolis lachrymisque coacti. Luci. lib. xxvii. At metius porro ne aspectu & forma capiare altera. M. T. in hortensio: Captum me fortasse inquit tu putas: & id quod nollem confiteri coactum. No.

Capere occupare detinere. Virgi. æne. li. ii. certantque illudere capto. M. T. i uerrem de suppli. naué quãdã pyrratazc refertam non ecœperũt: sed adduxerunt. Varro in meleagris: quid hic uenator non cœpit? No.

Capere satiare. Vir. geor. lib. iiii. Tanta meæ si te cœperũt tædia laudis. No.

Capere accipere. Vi. æne. libro secundo. Tu genitor cape sacra manu patriosque penates Et li. tertio. cape dona extrema tuozc. Te. in phor. Nam & his prædiis latent argenti minæ. Luci. lib. xxvi. malis nec esse luctu mẽsa pure capturus cibũ. M. T. i hortẽsio. deinde boni mores & modestiores ad capiẽda ꝑcepta mollioris. Plau. in au. Nã tua gnata peperit post decimum mẽsem potest nostrum capere. Varro in quiquadribus: Cape hanc caducam mollem libri dapem. No.

Capere complecti. Varro in marcipore: pater positis unda quã liquenti cerulea natantem profundit cape. No.

Capere eligere. Virgi. Ante locum capies oculis. Te. in ecy. Sed nunc mihi in mentem uenit ex hac re q; locuta es olim cum illum genezc cœpimus. Et capere dicimus cũ id qd in nobis est assumimus. Ter. in phor. Nun q̃ tam graues ob hãc inimicitias caperem. Donatus.

Capere inuenire. Te. i heautõ. rationẽ capeut neque egeas. neque in hoc possis perdere. M. T. i uerrem actione. ii. Reiecti a chelido ne capiũt cõsilium necessarium. Et de offi. lib. tertio. Cum autem consilium hoc principes cæpissent. Nonius.

Capere differt ab accipere. capere enim cũ affectu accipitur. accipere est siquis non sic accipit ut habeat. Seruius

Capessere pfecte. Virgi. æne. lib. primo: mihi iussa capessere phas est. Plau. in aul. in hærum natura in se sera condocet capessere Nonius Mar.

Capessere immittere. Plau. in asina. Quã magis i altum te capessis: tam æstus in portum refert Nonius.

Capessere recipere. plau. i amph. Nunc pgam imperiũ p equi & me domũ capessam. No.

Capi ꝓpiciari. Lucre. li. ii. Nec bene pro meritis capitur nec tangitur ira. No.

Capi uide supra cantheri. V.

Capiciunt ab eo q; capiat pectus. i. ut antiqui dicebant compræhendit.

Capidulum genus uestimenti quo caput tegebatur. Festus.

Capillarũ uel capillarem arborem dicebat: in qua capillum tonsum suspẽdebant. Festus.

Capio decipio. Virg. geor. primo: nec insidiis noctis caliere serenæ. Ser.

Capis poculi genus: dictum a capiendo. Fe.

Capis lingua tuscozc falco dicitur: a cuius augurio uiso capuam dictam esse nonnulli asserũt quia sica tuscis condita est. Ser.

Capital facinus q; capitis pœna luitur.

Capital linteum quoddam. quo in sacrificiis utebantur. Festus.

Capita deorum appellabantur fasciculi facti exuerbenis.

Capiterium quod capi potest. Festus.

Capitalis locus ubi si quid uiolatum est capite uiolatoris expiatur. Festus.

Capenas arpinas ardeas seruant accentũ qui erat in perfectis: nanque p syncopã sic dicũtur cũ antiqui dixerint capenatis. ut Cato in primo originũ: sed luens capenatis: sicut samnis pro samnitis. & laurens ꝓ laurentis sunt & hæcetiã genere neutro prolata. ut Lu. oleũ cassinas pro cassinate dixit. Pri.

Capreolus quoque uidetur a nominatiuo capreus esse cuius fœmininiũ i usu est caprea. nam capra a capro fit: ex quibus capellus &

capella fiunt diminutiua. Priſcianus.

Capitale odium ſupplicium morbus: q caput alterius petit. Capitalis aũt hõ uitiũ peccatũ nõ qđ petat alterius caput ſed ꝓpter qđ caput cõmittẽtis peri debeat ad pœnam.

Capillus priores ſingulariter dicebãt. ſed Vir. dixit. cõptos de more capillos. Seruius ĩ ar.

Capricornus ab iferis partibus ad ſupera ſolem reducens: capræ naturam uidetur imitari: quem dum paſcitur ab imis partibus ſemper præminentium ſcopulorum alta depoſcit. Mar. de ſa.

Capital dictum eſt capitis periculum. Plau. in menechmis. Nunquam hercle fugiet: tamẽ ſi capitale fecerit. Lu. lib. xxvi. facile deridem ſimus capital eſſe iraſcier. Nonius.

Capital dictum eſt quod ſacerdotes in capite etiam nunc ſolent habere.

Capitellum non ut capitulum. nec anicellam aniculam. Varro.

Capitolium dictum q hec cum fundamenta foderentur ædis Iouis: caput humanum dicitur inuentum. hic mons ante tarpeius dictus a uirgine ueſtali Tarpeia: quæ ibi a ſabinis necata armis & ſepulta. Cuius nomine monumẽtum relictum. Etiam nunc rupes illa ſaxum tarpeium appellat hũc antea montem ſaturnũ appellatum prodiderũt: & ab eo late ſaturnia terra: ut etiã Ennius appellat: & antiquũ oppidum ĩ hac fuiſſe ſaturniam ſcribit. eius ueſtigia etiã nũc manent tria: quod ſaturni fanum in fauci bus & ſaturnia porta: quod Liuius ſcribit ibi quam nunc uocant pandanam: q poſt ædem ſaturni ædificiorum legibus priuat: parietes poſiti muri ſunt ſcripti. Varro.

Capitolium a capite. Varro.

Capitia capitum tegmina. Var. de. vi. pa. li. iii. Tunicas nec capitia: nec ſtrophea nec zonas. Idem in eodẽ. Neque id ab orbita matrum familia inſtituti q ea a pectore a lacertis erant apertis: nec capitia habebant. hæc & caputula appellauerunt. Nonius.

Capulæ a capiendo q anſatæ ut præhẽdi poſſent. i. capiharum figures in uaſis ſacris lignеas ac fictiles aut quas ẽr nũc uideamus.

Capulus ĩ quo cadauer defertur. unde & græce dicitur ſarcophagũ: ab eo autem dictus eſt apud plautum. ſenex capularis ideſt capulo intimus. Seruius.

Capulum manubriũ gladii uocatur: & id quo mortui efferũtur: utrunque a capiendo dictum. ſane a capulo fit capularis. Feſtus.

Capulum dicit quicquid aliquam rem intra ſe capit: Nam ſarcophagũ ideſt ſepulchrũ ueteres dici uolunt: q corpora capiat. plautus in aſina. dicens de ſene. perii miſera ut oſculatur carnifex capuli decus. Lucil. ſaty. li. ſecundo. Quem illi cum uidiſſet hortẽſius poſthumiuſque cæteri. Itẽ ĩ capulo hũc non eſſe aliumque cubare. Nonius.

Capra quaſi carpa: a quo ſcriptum omnia carpere capræ. Varro.

Capram amplam require in pecunia. V.

Capraſeæ oues quas paſcimus ortæ ſunt ab ouibus feris. ſic quas ſabinius capræ a captis feris ortæ: a quibus iuxta Italiam capraſia inſula nominata eſt. V.

Capræ dictæ q omne uirgultum carpant: ſiue a crepitu crurũ. unde & crepas eas priſci dixerunt. Feſtus.

Capræ a carpendo dictæ. V.

Capra a ſimilitudine quadam capræ.

Capreolus colligulus iũceus: intortus & cinctus. is enim uices qua ſerpũt ad locũ rapiendũ a quo capienda capreolus dictus. V.

Capreoli uitium.

Caprotinæ nonæ dies feſtus ancillarũ: a caprifico ex q ſignũ uictoriæ. Romani cæperũt ab ancillis: q ꝓ matribus familia & uirginibus fidenatibus datæ fuere: quæ feſtũ fimulãtes uiros qbus diſtributæ fuerãt uino prouocauerũt. Inde Romanis ſignũ dederũt: a qbus fidenates ſuperati: ãnua ſolẽnis celebratur: cui lac quod ex caprifico manat ꝓpter memoriã facti adhibetur. Ma.

Caprigenũ. Virgi. Caprigenũque pecus nullo cuſtode p herbas. Pacuuius in paulo. Quãuis caprigeno pecori grãdior greſſio eſt. Actius in philotete ait. caprigenũ trita ungulis. Idem in minotauro: Taurigeno ſemine ortũ fuiſſe in humano. Ma.

Caprile ſemen de ſemine dico eadẽ quæ athicus in ouibus ouiũ ſemen tardius eſſe: quo hæ ſũt placidiores. contra caprile mobilius eſſe. de quarum uelocitate ſcribit Cato in originũ li. in ſarecti fiſcello capræ feræ ſũt quæ ſaliũt pedes plus ſexagenos. V.

Capricornus dicuntur portæ ſolis. reqre in Apollo phitius. Ma.

Capronæ dicũtur comæ quæ ante frontem ſũt: quaſi a capite pronæ. Lucil. ſa. lib. xvii. Aptari caput atque comas fenitare capronas ut mos fuit illis. Nonius.

Capronæ equoꝝ iubæ in fronte deuexæ dictæ quaſi a capite pronæ. Feſtus.

Caprunculum uas fictile. Feſtus.

Capaneus rex ex ſeptem ad thebas. ſuperbus

& deorum contemptor: qui ſcalarum op pugnatiõem inuenit & obrutus lapidibus a thebanis dicitur fulminatus. Tor.

Caphareus mons altiſſimus euboiæ uerſuſ he leſpõtum ubi græcorum claſſis afflicta eſt uel mineruæ ira: uel Nauplí fraude: ut Pala medis mortem uindicaret. Tor.

Cappadocia regio finitima maiori Armeniæ Eufrate diuiſa a fluuio ita dicta: quæ & mi nor armenia ſecundum Ptolemæũ & Appi anum. Torte.

Capys pyis troianus quidã: capis lingua tuſca falconem indicat. Ser. Tor.

Capua urbs campanie: a capi ſecundum Liui um a locis campeſtribus: quæ prius Vultur num dicta hetruſcorũ urbs: a falcone uiſo: condita ab hetruſcis. Tor.

Caphareum mare ægei maris pars eſt a capha reo mõte cuboiæ denominatum naufragio græcorũ a Troia rccedẽtiũ & Nelæi inſigne.

Capella fœmina ſubſtãtiuoꝝ more adiectiuo rum formant dimminutiua. ut caper capra: capella: puer: puera: puella. L.

Capio ſpem de te: cõcipio de illo ſpem: ducor in ſpem: ingredior ĩ ſpẽ: nõ tamẽ ſpei firmi tatem ſignificat: quantum colloco in te ſpẽ: & repono in te ſpem. ut Quintilia. in quo ſpem unicam ſenectutis reponebam. Lau.

Caprarius quære in uerbo camparius. La.

Caper & capra ſiue hircus: ouis & porcus faci unt gregem. Lau.

Capitale odium ut caput & uitã petit alterius capitale ſuppliciũ. capitalis morbus: q caput alterius petit: capitalis autem homo: capitale uitiũ: capitale pactum. i. cuius caput aut pro pter quod debeat quis ad pænã peti. Lau.

Capitis dimminutio eſt ſtatus permutatio: de uerborum. ſig.

Capitis dimminutionis tria ſunt genera: maxi ma: media: minima. Tria. n. ſunt quæ habe mus libertatẽ: ciuitatẽ: familiam: igit quã/ do omnia amittimus hoc eſt & libertatẽ & ciuitatem & familiã maximã eſſe capitis dimminutiõem. Quum uero amittimus ci uitatem & libertatẽ retinemus: mediam eſſe capitis dimminution em. Quũ libertas & ci uitas retinetur: familia autem mutatur mi nimam eſſe capitis dimminutionem cõſtat. de uerb. ſig.

Capitalẽ fraudẽ admittere: eſt tale aliquid ad mittere ꝓpter quod capite puniendus ſit. ue teres enim fraudem pro pœna ponere ſole bant. Capitalẽ fraudẽ admiſſã accœpimus dolo malo & per nequiciam. Cæterum ſiqs terrore: ſiqs caſu fecerit: ceſſabit edictũ. Vn de Pomponius ait. Neque impuberem: ne que furioſum: capitalem fraudẽ uidi admi ſiſſe. de. uer. ſig.

Capitalium pœnaꝝ fere iſti gradus ſunt. Sum mum ſupplicitũ uidẽ eſſe ad furcã damna tio. ltẽ uiui crematio. quod quanq̃ ſummi ſupplicii appellatõe merito cõtinetur. tamẽ eo q̃ poſtea id genus pœne adinuẽtum eſt. poſterius primo uiſum ẽ. Item capitis an/ putatio: deinde ꝓxima morti pœna metalli coertio. poſt deinde in inſulam deportatio: atro carcere pœnæ ad extimationem: nõ ad capitis periculum pertinet: ueluti relegatio ad tempus: uel in perpetuum: uel quum fu/ ſtium ictui ſubiicitur. de uer. ſignificati.

Capitalis licet latine loquentibus omnis cauſa extimationis uideatur. tamẽ appoſitio capi talis mortis uel amiſſionis ciuitatis intelligẽ da eſt. de uer. ſig.

Capere aliud eſt. & aliud accipere. capere cum effectu accipitur. Accipere. & ſiquis nõ ſic ac cipit ut habeat. Ideoque nõ uidetur qs cape re qđ eſt reſtituturus ſicut pueniſſe ꝓprie illud dicitur qđ ẽ remanſurum. de uer. ſig.

Capionis turris in Europa uerſus occaſum in petra conſiſtit. quã circũcirca pelagus ablu/ it. Strabo.

Capſis Ci. dicit cõpoſitũ eſſe ex capere & ſuus

Capita quaſi caput cãpaniæ in mediterranea Strabo.

Capua a capi dicta. uel a locis cãpeſtribus ut ĩqt Liuius. fuit enĩ cõdita a Tuſcis uiſo falconis augurio: q tuſca lĩgua capis dicit. unde ẽ no minata Cãpania. tuſcos autẽ oẽs pene italiã ſubiugaſſe manifeſtum eſt. Ser.

Capis inuenitur. & capis. dis. format dĩminu tiuum capidula. uaſis genus pontificalis. Lu cil. in. ix. Hic ancilla ab hoc apices apicula/ que repertos. & magis græcum eſt. Priſ.

Capularem ſenem morti contiguum reũ quo que dicebãt. qa capulo digni fuerunt. Lucil. pergit capulare cadauer. & flauus tibullus ĩ melene amordray ait. ¶Tune amore audes edẽtule & capularis ſenex. edentulum enim quaſi ſine dentibus. Ful.

Capparim Varro fœminino ge. dixit. nã græ cum fœmininum eſt. Ser.

Capedo uas quo utebatur in ſacris. Ci. in para doxis. Fictiles capedines unde capeduncula dimminutiuum.

Capilatior intonſus eſt. Ci. contra Seruilium corporum inculto & horrido capilatior q̃ ante barbaque maiore.

Capo dicitur nunc: sed Varro ait ex gallo galli natio castrato fit capus. Ser. in ar.

Caprigenū. Vir. Caprigenumque pecus nullo custode per herbam. Pacu. in paulo. q̄uis caprigeno pecori grandior gressio est. Actius i philotete ait. caprigenū tuta ungulis. Idē in minotauro: taurigeno semen ortū fuisse an humano. M.

Caprigenus. na. nū. quod usus cōfirmat. Pacu. in paulo. Quia uia caprigeno generi gradibus gressio. Cice. in pnosti. caprigenæ pecori custos de gurgite uasto. Vir. i. iii. Caprigenumque pecus &c. hoc tamen potest etiam per syncopam accipi pro caprigenarū. Pri.

Capti & captuarii germaniæ populi sunt: qui plurimum rerum inopia laborant. Stra.

Capricornus capricorni. Ci. i aratro. tamē magis corpus capricorni corpora ppter delphinos latet: aut nimio lustratus nitore. Pris.

Capsæ e græco κιβωτια appellantur. Fe.

Capsit præhenderit. Fe.

Captus locus dicitur ad sacrificandum legitime constitutus. Fe.

Captus est. tenet. irretit. ex trāslatione ferarū atque uenatus. Ter. in andria. certe captus est. Dona.

Captus sors intelligitur. Te. in adel. Præterea ut captus est seruulorum non malus an captus est: quēadmodū sæpe aucupiū in seruis habēdis bonū euenit: aut in captu auiū uel piscium: uel ferarū plurimū: uel fortuna dominatur: & hoc ideo: quia seruū euenire bonū nō ratione aut natura: sed casus ē: utpote i re rarissima captus seruorum: idest ut se habet conditio seruorum. Do.

Caput ex græco dictum: q; illi interdū κεφαλὴν dicunt. Fe.

Caput est origo & summa uniuscuiusque rei. Vir. O latiū caput hoꝛe & causa maloꝛ. Te. in an. illic est huius rei caput. Dona.

Carbasus palliū quo flamina amiciuntur: uel opulētiæ causa: ut serico aut lino tenui. Vir. li. viii. Cū tenuis glauco uelabat corpus amictu. Carbasus. Idē in. xii. Tū croceā clamydemque sinusque tepentes. Carbaseos fuluor in nodū collegerat auro. Tul. i uerrē de suppliciis. Tabernacula carbaseis frenta uelis collocabat. Var. de uit. pa. li. iii. Eadē postea carbasum eo magis ut pellibus tegerentur togæ. No.

Carbasus genus lini: quod plærunque abusiue pro uelo ponitur. S.

Carbo nominatur cū prunæ extinctæ sunt.

Carambi mons paphlagoniæ per mediū euxinium. clxx. M. pas. quæ scytici arcus formam efficit. Pli.

Cardanū herba suauis odoris a nōnullis græcis scardamus. Tor.

Cardamylla urbs in agro propiqua pylo sub Agamēnone. Home. T.

Caresius troianus fluuius. T.

Caria regio minoris asye inter lyciam & ioniā a care rege: qui primus auguria auium inuenit: & populi cares. T.

Carica genus ficuum a loco secundum. Lupolucem. apud nos pro sicca ficu. T.

Carex caricis genus fruticis acuti. T.

Carcinitus urbs scytiæ. Hero.

Carcinos cancer quo Lucanus utitur. T.

Cardiacus qui molestiam cordis patitur. ἀπὸ τῆς καρδίας. unde quidam cardinem dicere intendunt. T.

Carchesia genera poculorum. Vir. Aene. i. hic duo rite mero libans carchesia baccho. & libro. iii. geor. Carpe meonii carchesia bacchi Item summa pars mali. i. foramina quæ sūma mali fūnes recipiunt. No.

Carcer ē custodia noxiorum. Carceres autem equorum terminus unde currere incipiunt ab arcendo dicti. Ser.

Carcere undecunque ꝓhibemur exire dictus q̄si coarcer ab arcendo. locū autem i quo seruantur noxii dicimus carcere numero singulari: unde erumpunt quadrigæ currentes dicimns numero tantum plurali: licet poetica licentia aliter usurpetur. S.

Carcer a coercendo q; coerceat quos exire prohibet. Varro.

Carceres unde mittuntur eq i circo i spectaculis: nūc dicūt carceres. Neuius oppidū appellat. carceres dicti q; coercent eq: ne inde exeāt anteq̄ magistratus signū misit: quod a muris portū piniis curribus q carceres olim fuerūt scripsit poeta dictator: ubi currus insidit peruehitur usque ad oppidum. V.

Cardo dictus est quasi cor: est enim cor ianuæ super quo mouet. Vir. Aene. i. foribus cardo stridebat ahenis. S.

Carecta loca caricibus plæna. Carex autē herba est acuta & durissima: asparago similis. Vir. & carice pastus acuta. S.

Carere in menechmis iter ancillas sedere iube aslanam carere. Idem est hoc uerbum incemētua neuii: carere a carēdo q; eā tū purgāt ac deducunt ut careat spurcicia: ex qua carminari. V.

Carystos insula excycladibus uel coniuncta euboiæ parii marmores ferax. i qua citāi. T

Carphatus ĩsula ĩter ægyptũ & rhodũ regnũ Protei. Inde carpatiũ mare. T.
Carpis fluuius scythaꝛ. Hero.
Carpophorus fructifer. & nomẽ ꝓpriũ apud Iuuenalẽ. Tor.
Carta cuius siluã artozostratam Darius duxit uxorem. T.
Cartha urbs ĩter tyrõ & biriton: unde Carthago uocabulum ducit. i. noua ciuitas secũdũ. Ci. a Carthagine. iiii. Herculis filii Iouis & astle nes Latõæ sororis filie a qua byrsa. T.
Carpẽtum genus uehiculi: a Carmenta matre Euãdri: quo & illa & ausoniæ fœminæ uehebantur. T.
Carræ populi insulani piratica famosi dicti a Minœ secũdum Thucydidẽ quorum Virgil. meminit. Tor.
Carinãtes ꝓpriora obiicẽtes: a carina dicti q̃ est ĩfima pars nauis. Fe.
Caries ẽ uetustas uel putrilago: unde caritium ueteres dixerũt. Luc. saty. li. vii. Ne auriculã obsidat caries ne uermiculique. Turpil. ĩ leucadia: pundẽ ut osculat cariẽ. nõ illum illa uiuit carie carisior. N.
Caries ẽ uetustas. Va. in cosmoteria. singulos lectos stratos ubi habuimus: amisimns propter cariẽ & tineã. Luci. xxx. Planta una ẽ pedibus caries morsu libano. Nonius.
Carinæ sũt ædificia facta ĩ carinaꝛ modũ quæ erãt ĩter tẽplũ telluris Romæ. Virgil. li. viii. Passimque arméta uidebãt: Romãoque foro & raucis mugire carinis. Seruius.
Carinæ require in cerulensis. V.
Carmẽ etiã plures uersus Virgilius & tumulo superaddite carmen.
Carissam apud Luci. uafrũ significat. Fe.
Carmentis mater fuit Euãdri sic appellata: qa ad iralos carminibus respõsa dabat. Erat. n. uates futuri præscia Nicostrata uero dicta ẽ Sũt tamẽ q ab ea carmina uocata dicãt: quia prima italis metro futura predixerit. Aliamque nominis rõem fuisse dicũt ideſt carmẽtatã: quia mente careret ꝓpter diuinitatis afflatum. Ser.
Carmentalia nominantur quasi sacra: quod sacratum & serie carmentis. V.
Carmenæ ab eadẽ origine sũt declinatæ ĩ multis uerbis in quo antiqui dicebant. s. postea dicũt. e. ut in carmine saliaꝛ sunt.
Carnea dea reqre in Iunius. Ma. de sa.
Carminaria carere. carminari dicit lana cũ ea caret quid spurci in ea hæret neque est lana quæ in Romulo Neuius appellat oscam ab oscis Var.
Carnales sedulos. Var. in sexagesi. uix ea fatus erat cũ more maioꝛ ultro carnales arripũt de fonte ĩ Tyberim deturbant. N.
Carnificis loco habebat is qui se uulnerasset & moriretur. Fe.
Carnifex aut excarnificans hoĩem aut ipse dignus carnifice ut caro fiat. i. lanietur. L.
Carcer uir carcere dignus. Te in an.
Carnifex qui sequitur.
Caro dicta ẽ eo q̃ caret aĩa: & caro dicit ꝓprie mortuoꝛ: unde carnifices dicti: quia carnes ex hominibus faciũt. pulpa uero ꝓprie quæ mãducat: eo q̃ pulset & cõcidatur. põt &. r. p. d. poni ut caro sit dicta quasi cado. Virgilius. belloque caduci Dardanidæ. q̃ iam sine aĩa sint & cadant. Do.
Carpere attenuare apetire. Virg. geor. li. i. Nec nocturna quidẽ carpẽtes pẽsa puellæ nescius uere hyemem. & li. iiii. Eã circũ milesia uellera nymphæ carpebãt hiali saturo fucata colore. No.
Carpere auferre decerpere. Vir. in buc. Insere daphni piros: carpẽt tua poma nepotes. Lucil. lib. iiii. Iuuatque nouos decerpere flores Virg. li. iii. Carpit. n. uires paulatim uritque uidendo fœmina. No.
Carpe celeriter præterire. Virg. geor. li. iiii. Et acri carpere prata fuga. Idẽ in eodem. Carpere mox gyꝛ incipiat. Lucil. lib. xxxi. Hyemẽ unamquãque carpam. No.
Caralitanum promontorium sardiniæ uersus aphricam tendens.
Caritas quære in uerbo amor. Lau.
Carpere linum dicimus nam ut carpimus linũ uirẽs: cum uellimus ita puellæ sinistra manu de collo pensũ trahẽtes sensimque uellẽtes. carpunt & ut decerpimus rosã primis digitis. sic puellæ particulatim decerpũt linũ: lanãue. Lu.
Carnariũ nõ locus. sed caro ipsa: nisi contentũ pro continente. Lau.
Carpsarius qui mercede seruanda in balneis uestimenta suscipit. de uerb. sig.
Carpsarius ẽ qui portat libros de uerb. sig.
Carthis legatis nemo dicit scripturas & libros iam factos legato cedere. hoc idem ĩ tabulis. de uerb. sig.
Carthe appellatio. & ad nouam cartham refertur: & ad delicã ꝓpinde. & si opistographo quis testatus sit: hinc peti potest bonorum possessio. de uerbo. sig.
Carmo oppidum super beti tudertanorũ ad iacet. Strabo.
Carpẽtani populi sũt ĩ hispania iuxta oretanos

declinant autem ad aquilonem ex qua parte celtiberis uicini sunt ab occasu. Stra.
Cartalia urbs iuxta saguntum. Stra.
Cartoletage ager ē non longe a taracone. Stra.
Carcer semp mascu. ge. singulariter dicit' ubi hoīes coercentur. pluraliter uero carceres unde currus effunduntur. Caper.
Carnucies uulgo dicitur carcies i gallia. S.
Carni sup uenetos hostes extiterūt & cœnomani. Stra.
Carni post brigātios sinum adriaticū tenēt & aquilegiam. sūt autē iuxta ocram. Strabo.
Cararum castellum ē in corsica habitabile. St.
Carsuli populi sūt in umbria post narniā. Str.
Carstuli latina urbs est in uia ualeria. Stra.
Carmentalia carmentis festa. Ser.
Carduus trium syllabarum ē ut arduus & facit cardui ut ardui licet carduus legat'. Ser.
Carere hoc significat egere eo qđ habere uelis inest enim uelle in carendo: nisi cum sit tāq̄ in febri: dicitur alia quadam notiōe uerbi. dicitur enim alio modo etiā carere cum aliquid non habeas & non habere te sentias: etiam si id facile patiare. carere in morte nō dicitur: nec enim esset dolēdū. dicitur illud bono carere quod ē malum Ci. quæstionū tu. li. i.
Carina est totius nauis compago. Acron.
Carsitani uocatur quædam natio hominum i prænestino agro. Ma.
Carnificor in utrāque significationem antiq protulerunt ut Sisen. uitam cum dolore: & insigni cruciatu carnificatus amisit. Prisc.
Caro antiqui carnis in nominatiuo protulerūt ut Liuius. xxxvi. ab urbe con. quod Laurentibus carnis quæ dari debet: data non fuit: formatque diminutiuū carnuncula. sed carnicula debuit esse. Pri.
Carbo carbunculus facit diminutiuum ut Ci. ad Herēnium. carbunculos minutos corrogaret. Pri.
Caritas rerum penuria quæ adhuc extant. inopia rerum quæ non extant. Ci. pro domo sua qua ex re primum caritas notare: deinde inopia.
Carpinates sinus est germanorum magnitudinis non modice: tendens in aquilonem stadiis circiter mille: ubi sunt populi caphii q sinus putrem lacum. sic enim appellant stadiis. xl. sepat & efficit peninsulam quā thauricam siue sythicam dicunt. Strabo.
Cardanaria: uel maxime solent annonas attentare & uexare auariciæ: quorum obuiam itum est tam mandatis q̄ institutōnibus: mādatis denique ita cauetur præterea debetis custodire ne cardanarii ullius mercis sint: ne aut ab his qui ēptas merces supprimunt aut locupletioribus qui fructus suos æquis præciis uendere nollent. dum minus in urbem prouentum exportēt annonaque onerentur. de uerbo. sig.
Carpere pascere. Virgi. libro. iii. Carpamus dū mane nouum dum gramina canunt. N.
Carpere eligere. Te. in. adel. unū quicquid erit bellissimum carpamus.
Carpere etiam ledere significat. Virgi. Carpit enim uires paulatim: uritque uidendo fœmina. Alias carpere frui. Idē. carpamus dū mane nouum dum flumina crescunt. Persius. frui genio. i. fruamur rebus dulcibus.
Carsitani uocatur quædam natio hominum in prænestino agro. Ma.
Carthago lingua pœnorū: noua ciuitas interpretatur. Seruius.
Carthago unum ex carthaginis nominibus: nam primo birsa: deinde tyrios: tum carthago dicta est a cartha oppido: unde fuit Dido & Geriton. Ser.
Cartibulum mensa uinaria erat lapidea: quadrata oblonga: quæ columella uocabatur. Hinc cartibulum: hæc in ædibus complurium apud multos me puero ponebatur & in ea & cum ea ænea uasa: a gerēdo cartibulum post dictum.
Cartholopis genus simiæ: que ultimam partem uillosam habet. Fe.
Casa a cauatione dicta. Fe.
Casabundus crebro cadens. Fe.
Cassabūdum apud Ennium: Risi egomet me cassabundum ire ebrium. cassabundum a cadendo dictum. V.
Casaria quæ custodit casam. Fe.
Casei omnium rerum quas cibi causa capimus ex pecoribus & pecudibus liquentium maxime alibile: & id ouillū & caprillū. Quod autem maxime perpurget est equinum. tū asininum deci bubulum cum caprinum. Sed horum sunt discrimina quidam & a pastionibus & pecudum natura & a mulso. A pastionibus quod fit ab ordeo & stipula: & omnino aride & firmo cibo pecude pasta ad purgandum ea quæ euripidas eo magis fuisse ex herba quæ tempore sumptæ ppurgare solent corpora uestra. A pecudum natura quod lac melius est a ualentibus: & ab his quæ nondum ueteres sunt q̄ si est cōtra. A mulgendo atque ortu optimum est id qđ neque longe abest a mulso: neque a partu

continuo est sumptum. ex hoc lacte casei q̃ fiunt maximi cibi sunt bubali: & qui difficillime transeunt sumpti. Secundo ouili minimi cibi: & qui facillime deiiciantur.

Caprin i etiam discrimen. utrum casei molles & recentes sint: an aridi & ueteres cum molles sint magis habiles in corpore nõ resides ueteres & aridi contra. V.

Casses retia. Virgi. geor. tertio: hoc non immissis canibus. non cassibus ullis. unde icassum dicimus. i. sine causa. quasi sine cassibus sine quibus uenatio est inanis. S.

Caseus a lacte coacto nominatur. V.

Caseus a coeundo dictus é. Fe.

Casio uia assio strata. Fe.

Cassia herba est suauissimi odoris. Virgilius. Tũc cassia atque aliis intexẽs suauibus herbis. Ser.

Cassiculum a cassibus p̃ diminutionẽ dicti. Fe.

Cassidani antiq. p̃ casside tenebant. Fe.

Cassinam fabulam Plau. scripsit ab ancillæ nomine cassinam: quã amari a se itroduxit. Fe.

Cassia frutex: qui iuxta cynami campos nascitur. de qua Plinius. xii. plura. Tor.

Cassiterides insule complures ex aduerso celtiberiæ a plumbi fertilitate a græcis dictę. nam κασσίτερο stannum quas fortunatas q̃dam dicunt. T.

Caspium mare inter caspios montes & hircanos immenso spacio confectum: ut aiunt. Tortelius.

Caspii montes contermini maioris armeniæ: ubi portæ caspiæ: ubi uia manufacta octo. M. pas. saxa humorem exũdant e salis uenis qui calore concrescit. Solinus.

Casius mons syriæ imminens antiochie seleuci. cuius altitudo quarta uigilia solem aspicit ambitus ad cacumẽ. clxxxi. M. pas. per directum quatuor. alter in ægypto iuxta selbonidam paludem. quẽ Pli. dixit in arabia propter propinquitatem non procul a pelusio: ubi delubrũ Iouis casii & tumulus põpeii. Tortelius.

Cassandane filia pharnaspis: & mater Cambysæ generis astiagys. Hero.

Cassandra filia Priami: capta ab Agamenone: & a Clytæmnæstra interfecta. T.

Cassiopeia cephie regis æthiopũ uxor. quæ cũ nereidibus de pulchritudine certauit. T.

Castanea castanum græci: q̃ iopimum ab aliquibus traductum comperi. T.

Castalius fons in radicibus parnasi. musis sacer a uirgine castalia. quæ Apollinem fugitans: præcipitata & i fontẽ uersa é. T.

Castianita uxor Priami deabus uenustate cõpanda: ex æsymo urbe thraciæ. T.

Cassica auicula parua é. A. g.

Cassinus mons é campaniæ. i quo dudũ Apollo colebatur ab incolis.

Castellum é receptaculum q̃ aquam publicam suscipit. de uer. sig.

Castellum ex quo fistulis aqua duceretur. de uerbo. sig.

Castrense peculium est quod a parentibus uel cognatis in militia agenti donatum. uel qđ ipse filiusfamilias in militia acquisiuit. q̃ nisi militaret acquisiturus nõ fuisset. Nam q̃ erat & sine militia acquisiturus. id peculium castrense non erat. de uer. sig.

Casus superauerat pro euaserat: & captæ superauimus urbi. p̃ supuiximus. Cap.

Caseus mascu. ge. apud Vir. apud Pompeium neutri. Ser. in ar.

Castonis locus é non procul a mõte a quo betis affluit. & é terminus beticæ p̃uinciæ ad ortum. Stra.

Cassiderides insulæ decem numero sunt inter se propinquæ ad aquilonem iacentes in pelagus expositæ ab artebrarum portu. earũ autem una deserta est. hispaniæ autem adiacent. Strabo.

Castrurũ terminus est piceni agri. Strabo.

Cassinus flu. est. iuxta erusinum urbẽ fluit. S.

Cassiliũ oppidum é adiunctum calœno sitũ & flumen ulturnum. Strabo.

Cassus a careo nomen magis est. sicut lassus & maxime cũ inane significat: ut cassa fraude paret. Pri.

Castor & Pollux Ledæ filii. sed castorem amatorem equoꝝ Hora. dixit: ut é talis amicle domitus pollucis habenis cillarus. Pollucé uero pugnis non bellis ualentẽ adeo q̃ pugil fuerit. Acron.

Castalius fons é liciæ: ubi Apollo armenta dicitur pauisse: siue in monte parnaso. Hora. libro. iii. in carminibus. Qui rore puro castaliæ lauat. Acron.

Cassinas. M. uarro ostendit: q̃ in quibus Italie partibus optima ad uictũ surgant pisci Tyberino palmam tribuit his uerbis in libro rerũ humanarũ. xi. Ad uictum optima sunt ager campanus: frumentum: falernus: uinũ cassinas oleum: tusculanus ficum: mel tarẽtinum. piscẽ tyberis. Ma. de sa.

Cassidẽ dicimus a cassidis. etiã cassida inuenit ut aurea cui post nudauit cassida frontẽ. St.

Castulo castulonis ciuitas é hispaniæ.

Casũ dicimus non modo ea quæ fortuito ho-

minibus accidunt: sed etiã uocabulorũ formas quæ in aliã atque in aliã cadũt effigiẽ. F.

Cassum ueteres inane posuerũt & arbitrandũ é magis ab araneaꝝ cassibus dictum q̃ sint leues & nullius põderis. Nõ ut quibusdam uidet q̃si cassum. Plau. in au. Virginẽ habeo grandem dote cassam atque illocabilẽ. N.

Cassũ ẽ cõtusũ. Vir. li. vi. cassateque rates. N.

Casmillæ neque nomẽ apud. Virg. q̃ fortuitũ esse poterat uacare pmittit matrisque uocauit noie casmiliæ mutata parte camillã. Mercurĩ quo uocabulo significat præministrũ deorũ. unde. Vir. ait metabũ camillã appellasse filiam. Dianæ. s. preministram. Nam & Pacu. cum de medea loqueret cœlitũ camilla expectata aduenit. Sacerdotes romani quoque pueros puellasue nobiles & in uestes camillos & camillas appellant flaminearũ & flaminũ præministros. Ma. de sa.

Casnar senex oscorũ lingua. Fe.

Castomola genus sacrificii: q̃ uestales uirgines faciebant.

Casteria locus ubi cũ nauigatio cõquieſcit: remi & gubernacula quieſcunt. Plau. in asi. cũ pulsi repulsa in remum sola ergo in casteria ubi quieſco oĩs familiæ cã cõsistit mihi. N.

Castigare ẽ icrepare uel reprehendere. Vir. lib. v. hic grauis entellum dictis castigat aceſtes. Te ĩ eu. seruas: castigas: mones. Ci. de ora. li. primo: & quoniã de ĩprudẽtia diximus: castigemus etiam ſegnitatẽ. & tuſcu. lib. v. ſed hoc in me non castigo qd̃ exaliorũ & ex nr̃a forte mollicia: nõ ex ipsa uirtute de uirtutis robore exiſtimo. N.

Castigare uindicare punire. Virgi. li. vi. castigatque dolos subigitque fateri. Nonius.

Castigare expedire. Vir. li. iii. castigatque moras opere oĩs semita feruet. Nonius.

Castigo obiurgo. Vir. li. v. hic grauis entellum dictis castigat aceſtes. Seruius.

Castitas & pudicitia paria putant: cũ sit pudicitia ab iniuria turpium libidinum libera. castitas ab his contingi ẽ remota: præterea religioſa mũditia & puritas. Vir. geor. li. ii. casta pudicitiã seruat domus. & ĩ. vi. quique sacerdotes casti dum uita maneret.

Castitudinẽ pro castitate. Actius in phœniſſis ibi phas ubi cũctam antiquã castitudinẽ. N.

Castorẽ græci dioſtron. & putabant hunc esse sanctum Sabina lingua. V.

Castula ẽ palliolũ præcinctũ: quo nudæ infra papillas præcingũtur. quo mulieres nũc eo magis utũtur postq̃ subuculis deſierũt. N.

Castũ sine libidinis & turpitudinis nota. Vir. geor. li. ii. casta pudicitiã seruat domus.

Castor & brutũ aial græcũ: non a castrando cũ accuſatiuũ ĩa faciat: & tyndaris & læde filius lacedemonæ ſepultus cum fratre. Ho.

Castum religioſum pudicũ. Virg. li. vi. quique sacerdotes casti dũ uita maneret. Var. in geruntodidascolo. Ergo dum sacra religioſæ castæque fuerunt res oẽs. Idem in eumeni. nanque uenuſtas his adeſt galliãtibus casta ueſtis. No.

Castũ a furtis & rapinis abſtinẽs. Var. in andabatis. Nec manus uiſco tenaci tinxerat uiri casta.

Castum suaue iocũdum. Var. in par. demittis atris pectore cantuque castaque poeſi. No.

Castus pius. Virgilius æne. tertio. Hac casti maneãt in religione nepotes. Ser.

Castra sunt ubi stant milites. i. statio militum. Vir. æn. iii. nos castra mouemus. Ser.

Castra ubi exercitus sit. Vir. æn. li. ii. unde oĩs troia uideri. Et danaũ solitæ naues & achaica castra. Seruius.

Castrare oportet agnũ non minorẽ quinquæmeſium: neque anteq̃ calores aut frigora ſe exegerunt. V.

Castrensi corona dabat q̃ primus hoſtium castra pugnando introiſſet: cui insigne erat ex auro uallum. Fe.

Cata acute dicta a sabinis. Var.

Cathacreſim tropum nos abuſionem dicimus cum alienis abutimur: per inde ac si ꝓprijs cum ꝓpria deficiunt. Fe.

Cathafractæ. Siſẽ. hiſto. li. iiii. custodie in muro custodiunt cathafractaꝝ. Salu. hi. li. iii. q̃ prætergrediebãtur equites cathafracti. ferrea enim ſpecie. No.

Cathafracti. i. undique muniti dicunt eqtes. q̃ & ipſi ferro muniti sunt & equos similiter munitos habẽt q̃lẽ ĩtelligit. Vir. li. xi. ſpumã temque agitabat equum qué pellis aenis. In plumam ĩquãmis auro conserta tegebat. & Sal. equus paria opimenta erãt quæ ferreis laminis in modum plumæ ãnexa erant.

Catãpo genus ẽ luſus. Fe.

Catamytũ ergo ut te catamytũ: neq̃ opĩato cũ oſtẽdiſſes præter ſpem mulier aſpexit. A. ge.

Catamyti. i. pueri meritorii. Ser.

Catapulta iaculũ celere uel ſagitta. Plau. ĩ gurgul. atque ita te neruo torquebo ut catapultæ ſolẽt. Titinnius in ſentina: quem procul aſſũpſit ihumaniter uoluit: reuertit q̃ catapulta uolet. Pla. in cap. nam meus eſt baliſta pugnus cubitus. catapulta ẽ mihi. Neuius ĩ pacetro. ut ſole horreſcit cæra castra crebro

catapulta ipulit·Luci·saty.li.v.Custodē clas sis catapulta stilla sariſſas:Siſenna i.iii.Hiſt. Præterea catapultas·xviiii·balistas uiginti. plaustra storus ac minoribus sagittis onu sta:Var.de uita pa·li·iiii· Nā postea luctatio cōsuli ad isulas cū ipe catapulta ictus eēt.No.

Catax claudus·Fe.

Catellus·M· cato de liberis e ducā· Quare me lius curæ cōsuetudinis puerilis illoꝝ:q suis catellis ministrēt q edent.No.

Cateræ tela gallica·Vir·li.vi·teutonico ritu so liti torquere cateras.Ser·

Catifons ex quo aqua caticinia i tyberim fluit dictus q i agro cuiusdā fuerit cati.Fe.

Catilatio graue opprobriū hoibus generosis obiiciebaē si q puincias amicas populi ro mani expoliaſſent·Festus·

Catacrisis cōdēnatio uel diiudicatio·T·

Catacresis abusio uel usurpatio: ut faciem si millima lauro·nā facies hois est iaculari su dem cum iaculi ꝓprie sit &.C.Tor.

Cathachlysmos diluuium inundatio.Tor·

Catarytus irriguus.unde pli·hipponē catary tum a græcis dictum dicit·T·

Cataracta quidā cœli feneſtrā:quidam nubes: alii subterraneas specus dicunt·T·

Catarrus distillatio unde hūores idigesti a ca pite descēdētes ad nares reuma:si ad fauces bronchō:si ad thoracē & pulmonem ptisis dicuntur.T·

Catalogus sermo uel scriptura quæ numerū uel ordinem monstrat.

Catartica purgatoria·T·

Cataphractus undique munitus.unde eqtes q & ipsi & equi muniti sunt κατα græce in cō positione undique:φρασσω munio.

Catatyposis figura: cum aliqd iuxta alterius formā describit:ut oia Mercurio similis·T·

Catulaster diminutiuum est·Lau·

Catuli sūt feraꝝ siue imaniū siue imitiū ut mu rium quoque legimus & serpētum·sūt.n.ꝓ prie filioli·ut sic cāibus catulos similes·Vir· & de colubro·Idē catulos tectis atque oua re linquēs.pulli uero sūt pecudū fœtus auium & pisciū: q nomē generalius ē unde fœtifi care ꝓ parere & fœtura ꝓ ptu ad oia aialia mura ptinet.Inulos ceruoꝝ dicimus.capre oloꝝ quoque caprearum:damarum:lepoꝝ similiumque·Lau·

Catillare p alienas domos ifrontare girare: a catullis tractū q domos circueūt·unde Pro pertius catillata geris uadimōia publicū ꝓsti bulū·Pau.qn meā uxorē mittā catillā·Ful.

Catinus catinulos & neutrum catillum· Ser·

Cathuari populi i ulteriore ripa rhodani con tra salli·Strabo·

Catillus·de græcia tres fratres uenerunt ad Ita liam.Catillus:Coras & Tibur uel Tiburtus oēs unā fecere ciuitatē:& eādē fratris maio ris noīe tibur appellauerunt: licet & alias fecerunt singuli.& a catillo mons ē catillius quē catilli dicunt.Ser.& i tibur.Ac.

Catus doctus· Hor.li·car·catus decoræ more palestre Acron·

Catinus:catillum uel catinollum:format dim minutiuum·Seruius.

Catere & cacte & catastropium quære in dicti one ista·Aul·g·

Catascopium genus nauiculæ.T·

Cathexochē p excellētiā ut quæ cura bouum: & nō meminit alioꝝ aialium & uictum do dona negaret·T·

Catholicus uniuersalis·T·

Catilones appellabant antiqui guloſos· Fe·

Catillonē Lucil·acer & uinolētus poeta ostēn dit se scire lupū germanum: q piscis ē egre gii saporis:q iter duos pōtes caperēt·cūque q si liguritorē catillonē appellat:scilicet q ꝓ xime ripas stercus isectaret· ꝓprie aūt catil lones dicebāt:q q ad pollutū Herculis ulti mi cōuenirēt catillos liguribāt.Lucilii uer sus hi sūt.Fingere præterea afferri qđ qsque uolebat·Illū fœmia ducebat atque altilium lanx. Hic pōtes tyberinos duos iter captus catillo.Ma.

Catinum uasa i mensa escaria: ubi pultem aut uinolēti qd ponebāt a capiēdo catinum no miarūt.Siculi dicūt catinū ubi ossa pōebāt.

Cathinea terra quæ i æs coniicitur ut fiat ori calcum·

Catinus·Varro de re ru·lib.i.Promendum in fructumque curculionis ex sese icipiūt· idē ·n·cum prōptum ē i sole ponere:oportet at que catios q eo cōueniunt ut sibi sese nocēt Idē de uita patrum li.iii.Dicuntur·n.patel læ salicēæ tabuli catini patene.No·

Catos sapientes uocant·unde & catones dicti. Terē.in an.Ellum cōfidēs catus: cum faciē uideas uideē esse quāti uis precii. Dona·

Catularia porta Romæ dicta ē·quia nō longe ab ea ad placādum caniculæ sidus frugibus inimicū rufæ canes immolabanē ut fruges flaueſcentes ad maturitatē pducerētur·Fe·

Catuli nō solū canū diminutiue:ueꝝ ēt omni um aialium appellāē·Virg·geor·lib.iii·Tē pore nō alio catuloꝝ oblita.Et alio loco de serpētibus.Cū positis nouus exuuiis nitidis que iuuēta uoluit: aut catulos tectique aut

oua relíquens. Lucil. in. iii. sa. concursant agros catulos fœtumque ferat.
Catulinâ carnẽ esitauisse hoc ẽ cõmedisse. Romanos Plautus ĩ satyrione refert. Fes.
Catulire esurire & libidinari. Laberius in lucuberna. Scinde una ex collecto impatienti catulientem lupam. No.
Catulire fœture oues principium admittendi faciunt ueris principio. tum. n. dicunt catulire. i. ostendere se uelle maritare. V.
Catulus genus quoddã uinculi qui interdum canis appellatur. Fe.
Catulus a sagaci sensu & acuto: hinc canis nisi potius q̃ ut tuba & cornu signum cum dente canem dicuntur.
Catulus princeps sillanæ factõis. As o.
Catus pro sapiente. Ci. tuscu. lib. secundo. Si homo catus nunquam terminat neque magnitudinis neque diuturnitatis modum.
Catus: callidus: doctus: ardens. unde cato doctus ingeniosus: & enim ĩgeniorum igneus uigor ẽ. Te. in an. confidens catus.
Caua cortina dicta: q̃ ĩter terram & cœlum ad similitudinem cortinæ Apollinis ea a corde q̃ inde sortes primæ existimatæ.
Cauea ẽ ubi populus spectat. Vir. li. ix. Nec p̃cul hinc Romã & raptas sine more sabinas: Consessu caueæ. Se.
Cauea cõsessus populi. Virgi. ãt p̃ cõtẽto continẽs. i. plæbẽ: posuit. Hic totũ caueæ cõsessum ĩgẽtis & ora pría patrum. Ser.
Caucasus mõs Indie ad septẽtrionẽ uersus scythas quẽ Herodotus dixit omnium altissimum. T.
Caula stabulũ græce αὐλη sine c: qđ stabulum ẽt nõ atrium & aulã solum significat. T.
Caulon mons calabriæ & olim oppidum secũdum Iginum: qđ putat ab Hora. aulõ appellatum p̃pter metrum. T.
Caunii populi cretæ. T.
Cauea & cauillæ a cauo. V.
Cauere & uitare differũt. Luci. li. vi. Et eẽ plus uitare: qđ cauẽdum tibi censere quid euitandum maxime. No.
Cauere & uitare regre ĩ uitare. No.
Caueſis. Quia ĩpatiua uerba uelut contumeliosa sũt. addebãt ueteres sis: qđ significat si uis. Te. in eu. Caueſis nescis cui nũc maledicas uiro. D.
Caua p̃prietas est simiosi: ac p̃ hoc sine dubitatõe corporalis. Virg. etiã de incorporalibus quæ sint inania tãtum uel obscura dici posse testat ĩ vi. At ni docta comes tenues sine corpore uitas admoueat. Volitare caua tenuẽ sine uiribus umbram. No.
Cauares hostiæ dicebãt: q̃ caue. i. pars hostiæ caularenus dicitur. & ponebãtur in sacrificio p̃ collegio pontificum quoquo anno. F.
Cauillatio iocosa calumniatio. No.
Cauillantur & iocantur. Cicero de orato. li. iii. Cauillãtur aut aliqd de oratoris arte paucis præcipiunt libellis. No.
Cauillatur. M. cato. ille censorius argute iocari solitus ẽ: huius nos ab inuidia muniret auctoritas etiam si nostris cauillaremur. N.
Cauillatus Hannibal carthaginensis apud regem Antiochũ facetissime cauillatus ẽ. Macro. de sa.
Cauillũ. i. cauillatio. quod ẽ irrisio. F.
Cauillationẽ dicebant quã nunc dicimus cautionem. Fe.
Cauus ædium qui locus inter parietes relíquebatur patulus. qui esset ad cõmunem oíum usum. Var.
Cauus saltus. Vir. geor. primo & caua plurima crescunt. Luca. Recũbãque cauũ. Ser.
Cauũ a caho dictum ex eius incomitate. F.
Cautio pro cautela. Cice. in orato. li. secundo. Neque illa mihi cautio & timiditas in causis p̃pter præstantem prudentiã crassi negligẽtia est. N.
Caudicariæ naues ex tabulis grossioribus factæ. Festus.
Caudex codex. Virg. geor. lib. ii. caudicibus sectis. Ser.
Caula munimentum & septum ouíum. græcum ẽ nomen addita. c. Illi. n. αὐλαι. uocant ẽ aĩalium receptacula. Vir. li. ix. Ac ueluti pleno lupus insidiatur ouili: cũ fremit ad caulas. Ser.
Caulæ a cauo dictæ. antiquitus enim ante usũ tectoꝝ oues in antris ducebant. Fe.
Caulẽ uitis robur. Var. de re. ru. li. x. quẽ dicimus caulẽ. Et Vir. xii. puberibus caulem foliis. Varro ex sarmento caules. qui nati sunt de his plurimum ualent. primum ac secũdũ nonnunquam etiam tertiũ relinquere. reliquos decerpere. No.
Causam dicere idest defendere in iudicio. Cice. pro Roscio a mœrino: accusant. n. qui infortunas huius inuaserũt causam, dicit cui præster calamitatem nihil reliquerunt. Ser.
Causa p̃ occasione. Ter. in eu. Nam iam diu aliquam causam quærebat. quãobrẽ aliquid ĩsigne faceret. Do.
Causando causas nectendo. Vir. in buc. Causã do nostros in longum ducis amores. Ser.
Causari causam dicere uel defendere. Actius.

in Medea. Qui potis ẽ repelli quisq̃: ubi nullus ẽ causandi locus. Affranius. in mancipato. uidet facunde cõtra causari partẽ. Pacu. in armorum iudicio. Qui seſe affinem eẽ ad causandum uoluit de uirtute: hiſ ergo cernẽ do poteſtatem omnibus. N.

Cautũ pro caute. Actius in alpheſibea: ſed tibi cautum ẽ adeundum ad uirum. Idem ĩ philotheta. Contra ẽ eundum ſtatim cautim & cãtando magiſter. No.

Cautio ẽ. i. cautione opus ut cauendum ẽ. Teren. in an. puerũ ãt ne reſciſcat mihi eſſe ex illa cautio ẽ. Do.

Caupona Cauponis eſt proprium: uel mulier quæ uinum uenditat. Lau.

Cauſidicus magis ſubſtatiuũ ẽ. ideo cõparatiuum non format. Lau.

Cauillatio: quam græci σκωμμᾶ appellauerunt eſt ut ab euidenter ueris p breuiſſimaſ mutatões diſputatio: ad ea quæ euidẽter falſa ſũt pducaſ. Caius aliter ſentit. Cauillatio ẽ ſubdola ratio quam nos conſcii nobis mẽdacii: uincendi tamen cauſa proferimus. ſic iuriſconſulti utuntur. Cice. uero pro genere quodã facetiarũ: ut. ii. de orato. Etenim cũ duo ſint genera facetiarum. alterum æq̃liter in omni ſermone fuſum. alterũ pacutũ & breue. ſupior cauillatio: altera dicacitas nominata ẽ. Caius uero ſentit idem eſſe calumniari & cauillari. Martianus autem accuſatori tantum tribuit: calumniari eſt falſa crimina intendere: ut lege. xii. tabularum calũniator idem ponatur q̃ reus ſi conuictus eſſet. Lau.

Cauſari & excuſare hoc differũt. Excuſamus crimen obiectum. quod cum uidetur ſatis purgatum dicimus: accipio excuſationem. uel quotiẽs id qđ ĩ cauſa fuit ut peccaremus afferimus in excuſationem: ut quin accuſares mare & ambiguos flatus, quod non recte dicitur per accuſo: quod etiam per uerbum cauſari fieri poteſt. Cauſari quoque ẽ cauſã rei geſte afferre. ut Quint. Nec cauſanti pupillo ſic tutor iraſcatur unq̃. ideſt excuſati. Et Virgilius. Cauſãdo noſtros in longũ ducis amoris. i. impedimenti cauſas afferendo ut Vlpia. cauſari tempeſtatem uel uim fluuium. i. excuſare. Lau.

Cautus qui ſcit ſibi cauere: non cui cauetur nõ nunq̃ res cui cauetur. ut p Cecinia. Cic. quo res mulieri eſſet cautior. L.

Caupones & ſtabularios æque eos accipiemus qui cauponam uel ſtabulum exercent inſtitoreſue eorum. Cæterum ſi quis opera eorum fungitur non continentur utputa atriarii uel forarii. & his ſimiles. Vlpi. nau. caupo. ſtabu.

Cautũ intelligiẽ: ſiue perſonis: ſiue rebus: ſiue uerbis cautũ ſit. Vlp.

Caudex tabula ſiue codex. Seneca de bre. uitæ. Claudius is caudex fuit ob hoc ipſũ appellatur. quia plurimum tabularum cõtextus caudex apud antiquos uocaſ. unde publice tabulæ codices dicuntur. Seruius.

Caudicarie naues uocantur: quæ comeatus p tyberim ſubuehunt Sene.

Cauconia quæ & dyma dicitur. unde fluuius caucõ appellatur & caucones. qui ad leprũ ĩ triphylia ſunt. aut inter epæos. Strabo.

Cauſa eſt negocium omnibus ſuis partibus ſpectans ad quæſtionem. aut cauſa eſt negocium.

Cauſa ẽ quæ id efficit cuius eſt cauſa. ut uultus mortis. & quam efficienter accidat.

Caupo & fullo communis generis: & caupona uocaſ & fœmina & taberna eſt. Pri.

Cauſa quando pro gratia accipitur. ut cũ dicimus: uerbi gratia ſeptimi tantũ caſus eſt. S.

Caucaſus mons ẽ ſcythiæ præter habitationes hominum uirtutes: de quo. Vir. Duris genuit te cautibus horenus caucaſus. Acr.

Caucon ẽ fœ. ge. flumẽ appellatũ inter Dymã & triciam. & caucones populi ad tryphilã: & ad dymã & ælim: & ad cauconem ut quidam uolunt irrumpit in alterum: qui theuteas ma. g. uocatur & ciuitas exigua eiuſdem nominis: accolens. Strabo.

Character notamẽ uel liniamentũ uel littura unde littere characteres. T.

Characteriſmos deſignatio. ut caluo ſeruiret Roma Neroni. i. Domitiano. T.

Charẽdæi populi iuxta pontum ut dixit Orpheus. T.

Charaxes ſratrer ſapphus mitylenæus captus amore Rhodopis thracis meretricis magno præcio eam redemit cum eſſet captiua cum æſopo. Hero.

Charybdis periculum maris uetula uoraciſſima ab Hercule ob rapinas in mare proiecta quas adhuc exercet: in genitiuo charybdis ne male ſonet.

Charitas pro amore a χαρις & proprie ad homines ſpectat ſpes amoris pro qualitate perſonarum. Inde charus. T.

Charithes gr̃æ tres Aglæa: Thalia Euphioſyna: ſcdm Pidaz & orpheũ Iouis filiæ ex eunõia: quæ ĩ cœlo iuxta apollinis thronũ degunt: & loué laudãt. debẽt & ſe ĩ acidalio fõ/

te i orchomeno boetiæ ciuitate se lauare nudæ qa sine fuco esse debent: & simul connexæ incedere: quia insolubiles esse debent: & unam auersam: alias nos respicere: quia p̄gressa a nobis gratia duplex reuerti solet: debent illam duabus aureum porrigere pomum illas recta facie munera reddere duplicata debent & hominibus largiri decorem & pediſſaquas Veneris. quia Venus & pulchritudo gratiam porrigunt: ut gratior & pulchro ueniens in corpore uirtus.

Charientiſmos figura cum dura dictu gratius proferuntur quaſi gratificatio. T.

Chariuphilon interpretatur gratioſum amicū. naſcitur in India grādius & fragilius. Pli.

Charitos inſula ex cycladibus. Tor.

Charilaus frater Mæandri. T.

Charopes troianus Hippaſi filius: ab ulyxe interemptus.

Charopus græcus in bello troiano. alter princeps epirotarū: qui de philippo uictoriam Quinto flaminio dediſſe dicitur. T.

Charon qui in inferno acherontē ſtygem & cocytum obſeruat: & aias tranſuehit. Tor.

Charta apud. g. pro li. & pro folio cōmuniter qdam p papiro. alii p mēbrana & de qua plinius. xiii. plura ſolebat: & membrana infici diuerſis coloribus. quod græce euchariſteū. unde Perſius. bicolor mēbrana. & Iuue. croceæ inquit græce nos utrunque fœmininum. T.

Chaos appella Heſiodus cōfuſam quandā ab initio unitatem hiantem patentemque in p̄fundum ex eo & Χασειν. græci & nos hiare dicimus. unde Ianus detracta aſpiratiōe nominatur eo q̄ fuerit omnium primus cui primo ſupplicabant ueluti parēti & a quo rerum omnium factum putabant initiū. F.

Clarius mons ē & nemus colophoniæ in quo colit Apollo: & ab eo clarius nominatur.

Clarus & præclarus figurate accipiuntur pro eo qui tanq̄ fulgore quodam famæ: & gloriæ reſplendet. unde clariſſima & præclariſſima geſta dicimus: ſed præclarus p̄ bonus reperitur. ſicut luculentus pro magnus: ut i phili. luculētum uulnus accepit. Et ibidem non claritas deſideratur in cuſtode: ſed p̄bitas. Et in Lelio. Actū eſſe præclare. & ibidē actum optime eſt. nam optime & præclare idē roboris inſignificatiōe obtinet. Lau.

Clariſſimarum perſonatum appellatione continentur fœminæ nuptæ claris perſonis.

Clariſſimarum quoque fœminarum nomine ſenatorum filiæ niſi quæ uiros clariſſimos ſortitæ ſint non habentur. Fœminis enim dignitatem clariſſimam mariti tribuunt. parentes uero donec plebi nuptiis fuerint copulatæ. Tam diu igitur clariſſima fœmina erit: q̄ diu ſenatori nupta ē uel clariſſimo: ſeparata ab eo alii iferioris dignitatis non nupſit. Sed nuptæ prius conſulari uiro impetrare ſolent a principe: quamuis pro raro: ut nuptæ iterum minoris dignitatis uiro nihilominus in conſulari maneat dignitate. Et ſcio ante magnum Auguſtum Iuliæ magnæ conſobrinæ indixiſſe. Vlpi. de ſenatoribus.

Clauſos accipere debemus etiam uinctos: ſi tamē ita uincti ſint ut omnimodo rūpere nō poſſint. Vlpi. de ſan. con.

Claſtonis oppidum eſt i hiſpania. Strabo.

Clarus fluuius a cacuminibus alpium per plures ualles excurrēs in Iſtrū currēs intrat. St.

Clautenaci ſunt uindelicioꝝ ferociſſimi Stra.

Clanius fluuius per tuſciam fluit per agrum cluſinum. Strabo.

Claſtidium oppidum eſt in tractu ticini. Stra.

Clauus comitis ſcænibus candidus ueſtitus inditur: q̄ is antiquiſſimus fuiſſe narratur adoleſcentibus diſcolor attribuitur. Seruius communia amictu exiguo integuntur. lento ueſtitus candidus: erūmoſo abſoletus purpureus diuiti: pauperi uetus datur: militi clauus. purpura eſt puellæ habitus. leno pallio colore uario utitur: meretrici ob auaritiam luteum dant paraſiti cum contortis palliis ueniunt.

Clam præpoſitio eſt & aduerbiū: quando caſui nō ſeruit. ut. Virgi. clam ferro incautum ſuperat ſecurus amorum. Seruit etiam ablatiuo: ut dona. & accuſatiuo. Inde diminutiuū clanculum & clandeſtinus

Claſſis απο του καλεῖν a lignis dicta.

Claudo uel cludo clauſi uel cludi dicit̄ etiam claudeo: & accipit̄ p̄ claudico. Sal. l. iii. hiſt. Cōiuratione claudit. Celius. & in eplithero an ubi uos ſitis ibi conſilum claudeat. Priſ.

Clam a clauibus dictum. q̄ ea quæ celare uolumus claudimus. Feſtus.

Clamitare indignātis ē. Ter. i an. uenit ad me poſtridie clamitās indignū facinus. Do.

Clamis. Virgil. æne. libro. iii. Sidoniam. picto clamydem circundata limbo.

Clandeſtino eſt abſcondite. Lucil. lib. xxvi. At enim dicis clandeſtino tibi q̄ commiſſū foret neu mittere quicq̄ neu myſteria hæc fere foras. Nonius.

Claret clara eſt uel clareat. Turpil. i pe. Cuius

aduentu ísula hodie claret cypros. En. í Te lamo. Ná ita mihi. Telamonis patris atque facetus proaui iouis gratia ea est: atque hoc lumen candidũ claret mihi. Nonius.

Claritudiné claritatẽ Festus.

Clanius fluuius campaniæ ꝑpe acerras. a clanion. i. uiriola qua eius ripe abũdant.

Clarium oppidum in finibus colophoniorũ unde Apollo clarius ubi secũdũ quosdã iupiter. neptunnus & Pluto diuiserunt. T.

Claros insula ex cycladibus unde secundum quosdam Apollo clarius ubi claria urbs in qua colebatur. Tor.

Classica cornua. i. tubæ qbus cõuocabant. a calando. Petronius grammaticus. T.

Clazomene urbs í cõfinibus ætoliæ & Ioniæ: quam quidam in lydia dixerunt. T.

Claritudo pro claritas: Salu. in iugur. Cũ præsertim tã multæ uariæque sint ꝑtes animi q bus sũma claritudo paratur. Sisen. histo. li. iii. Quod fortasse an uolũtate sua sũma cũ claritudine celeriter confeciſſe. Nonius.

Clarius dicebat Apollo. Cornelius: labeo fecit librũ cui titulus est: de oraculo Apollinis clarii. Ma. de sa.

Clarius Liber pater idem & Apollo existimatur. nam & aristotiles qui theologumina scripsit. Apollinem & liberum patrem unum eundemque deũ esse cũ multis argumẽtis asseuerat: etiã apd ligureos aut thracia esse multis adytũ libero cõsecratum. ex quo reddũtur oracula & í hoc aditu uatici nari plurimo mero sumpto: uti apud Darium aqua porata effantur oracula.

Clarigare ad romanum pertinet morem. cum enĩ uolebãt bellũ idicere: pater patratus est pricipi fecialiũ ꝑficiscebat ad hostiũ fines & ꝑfatus q̃dã solẽnia clara uoce dicebat se bellũ idicere ꝑpter certas causas: aut q̃ nec aialia nec obnoxios reddiderãt aut qã socio læserant: & hæc clarigatio dicebat a claritate uocis postq̃ clarigationẽ fecerat. hasta in eorũ fines missa indicat. iam pugnæ principiũ hoc Virgilius tetigisse uidetur. cum í. ix. ait & iaculum torquens emittit in auras principium pugnæ. Ser.

Classes clipeatas antiqui dixerũt quos nunc exercitus apellamus. Fe.

Classes ꝑ turmis equestribus a quibusdã classis q̃ hẽnt. Vir. æne. iii. scio me danais e classibus unum & in. ii. classibus hic locus. S.

Classes equites dicuntur: Vir. geor. ii. Classibus hic locus. & hortatiue classes. unde & eoꝝ tubas classica uocamus & partes populi quæ quique fuerunt classes appellant. S.

Classici dicebantur testes qui signandis testamentis adhibebãtur. Fe.

Classici dicebantur non oẽs qui in classibus erant sed primæ tantũ classis homines qui cẽtũ & xxv. milia æris ampliusue cẽsi erãt ifra classẽ: aut appellabantur secundæ classis cæteraq̃ oĩum classiũ: qui minore sũma æris q̃ supra dixi censebant. hoc eo scriptũ notaui. quia in. M. Cato. oratione qua uoconiam legem suasit. quæri solet quid sit classibus? quid infra classem? Ma. de sa.

Classicos a classe q iter cornu uocant: ut cum classes comitiis ad comitatũ uocant. Varro.

Classicum flexibilis est tuba. significat & sonũ ipsum quo modo per Vir. li. vii. ꝑ utroque usurpatum ẽ. Classica nãque sonãt tam enĩ tuba q̃ sonum significat. Seruius.

Classis procincta exercitus instructus dici manifestum est Ser.

Classis nauium collectum. abusiue tamen pro una naui ponit. Hora. Me. uel extremos numidarum in agros classe relegat. classis enĩ dicta κάλον. i. lignum. unde calones dicti qui ligna militibus portant calopodia Ser.

Claua teli genus qua Hercules utebatur. F.

Clauata dicunt aut uestimenta clauis intexta aut aut calciamenta clauis confixa Fe.

Claudere & clauis ex græco κλεῖω καὶ κλεῖς. descendit cuius rei tutelam penes pontinũ esse putabant: quem clauim manutenere significabant: & deum putabant esse portarum. Festus.

Claudere significat includere. Virgilius geor. libro tertio: aut intus clausos secum ad præsepia seruant. No.

Claudere circum ire. Virgilius in buc. Claudite nymphæ dicteæ nymphæ nemorum iã claudite saltus. Si qua forte ferant oculis sese obuia nostris. Errabunda bouis uestigia. Nonius.

Claudere rursus obsistere. Vir. lib. x. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. Nonius marcellus.

Claudiana tonitrua appellantur: quia Claudius pulcher instituit ut ludus post scænam collectus lapidum ita fieret ut ueri tonitrus similitudinem imitaretur. nam ante leues admodum & parui sonitus fiebant cum clauí & lapides in labrum æneum coiicerentur. Festus.

Clauim consuetudo erat mulieribus donare ob significandã partus facilitatem. Fe.

Clausula quam græci περίοδον. uocant

a breuitate & cõclusione appellata.Fe.
Clauus ánalis appellatur:qui figebatur in parietibus sacrarum ædium per singulos ános ut p eos numerus colligeretur annoꝝ.Fe.
Clauus fustis gubernaculi.Vir.æne. clauũque ad littora torquent.& Cicero in catone maiore.Ille autem clauum tenens quietus sedebat in puppi.Ser.
Clauſtronius.uide & editimus.A.g.
Cracentes graciles.En.succincti gladiis media regione cracentes.Fe.
Cratera é quã nũc situlã uocant.Ne.in licur. Nã & ludere lætãter inter se uidimus præter amnẽ cratere sumere aquam ex puteo. Varro de uita patrũ libro secũdo:an si barí tanam prædã in qua sunt tripodes cratere an antea populo nobili & tarentinoꝝ. Cide deoꝝ na.libro secũdo.in mediaque sinu fulgens crateræ lucis.No.
Crateras uasa sunt uini. Virgi.ænei.li. primo Crateras læti statuũt: & uina coronant.N.
Cratera.i multis enim uidetur cõmutatione terminationis genera quoque esse conuersa ut hæc cratera.
Cratera est non exiguæ magnitudinis sinus iter sinuessam & misenum a miseno usque atheneum coeuntibus ꝓmontoriis isinuat sup has ripas tota sita est Campania. Stra.
Crãter solẽnis philosophus auditor xenocratis Palæmonis socius.Laer.
Crater cuppa gradis & hic cratera.T.
Crates athenienſis philosophus.alter thebanus maritus Hipparchiæ Metrodis sororẽ secũdum Demetriũ magnesium deposuit apud trapezitã pecuniã hac cõditione:ut si filiꝰ idiotæ esset:eis traderet.sin philosophi plæbi distribueret.alius orator:& alii plures.uide Laer.Tor.
Ctatinus comicus uetus athen. T.
Crathis fluuius argiuorum:a quo alius in Calabrya qui facit pulchros capillos. Ouidius decimoquinto. Tor.
Crapula græce.κρεπαλι.Tor.
Cratilus philosophus cui Plato librum de ſignificatione nominum inscripsit.To.
Crasis temperamẽtum.unde discrasia distemperamentum.
Cratippus philosophus peripateticus secundum Plutar.Tor.
Crateres uasa clearia.Vir.in buc. Crateresque duos statuam tibi pinguis oliui.Idem i ænevi. fuso crateres oliuo.No.
Craticulum a græco κρατεω.deducitur.Fe.
Crasitudum fartũ intestinũ lucani dicũt. Var.
Crassum positũ pro hebeti & stulto. V.i sexagesi.senibs crassis humilis non uidimus qd fiat. Nonius.
Cecinunt.Varro in gerunto didascalo:utrum oculi mihi cecinunt:an ego uidi seruos i armis contra dominos. No.
Cæcum oculis non solum captũ:sed etiam insidiosum & occultæ malum & latẽs & tacitum quod ueteres existimauerunt.Vir.lib. sexto. Cæca regens filo uestigia. Nonius.
Cæcum ueteres ꝓ improuido dixerũt.Varro. de uita pa.libro.iiii. Neque id cæci consules fecissent quæ mãdata arcana tam pio fecisset aut diuidi cæcũ magnũ.No.ma.
Cedere secũdũ cõsuetudinẽ significat abire se patum:& locum uictori dare.Vir.lib. decimo. Conuenit euandri uictos decedere ad urbem.& lib.v.cede deo.Luci.li.xxx.quandoque pudor ex pectore cessit.M.T.de off. lib.ii.cui quidem exercitus nostri imperatoresque nostri sepæ cesserunt.No.
Cedrus lignũ quod Homerus thyon uocat a Circe in deliciis habitum.ex cedro oleum nascitur.quod conseruat cuncta a tineis & carie.unde & cedro digna locutus.uel de tabulis dicit q̃ sũt ꝓpetuæ unde simulacra deoꝝ e cedro fiebãt.Ma.dicit de cedro ítelle xisse. Virgi. cum inquit:fœlicis mali.Tor.
Cedere succedere. Vir.li.xii.Cesserit ausonio si fors uictoria turno. No.
Cedere dare.V.li.xi.hæc oís regio & cœlsi plaga pinea mõtis: Cedat amiciciæ teucrorum Et lib.xii. Aut habeat uictus cedat lauinia coniunx.Nonius
Cedere discedere.Lucil.li.xxviii. uel si aliqua opus sit forte si hic aliquo cesseris.No.
Cedere obsequi. Virgilius libro.iii. Cedamus phœbo & moniti meliora sequamur. Et li.ii. Vestrum hoc augurium uestroque i numine troia est.Cedo equidem:nec nate tibi comes ire recuso.Nonius
Cedere uitare. Virgi.lib.v.Celerique elapsus copore cessit.Nonius.
Cedere incedere.Plau.in aulu. in hostem absolutus cedas.Nonius
Cedere excidere.Virg.geor.li.i.Ceditur.& tilia ante iugo leui.Lucil.li.xxvi. lignũ cedat pensum faciat edis uerrat uapulet.Mar. T. in horten.aut ibi idipsum puertendum fuit ꝙ tu ne artigisti quidẽ aut eius partes quasi membra quædam cedenda.Nonius.
Cedere occidere uel mactare.Virg.in geor. nõ aliam ob culpam baccho caper omnibus aris.Ceditur Et æne.libro.v.cedũtur uigi

les. Varro in eumenidi. maximum cedit ferro: sed cedere ulyxem cum bacca syluam cedit porcosque trucidas. Nonius.

Cedere immolare. Plau. i au. cedendū condu/xi ego illum. Vir. æne. lib. quarto. cedit quinas de more bidentes. T.

Cedere frangere. Vir. geor. lib. iii. Ceduntque securibus humida uina. M. T. in uerrē acti. secunda. cedere ianuam saxis instare ferro. Luci. li. xxviii. cede hostim grato urge istā primus. Nonius.

Cedite significat dicite uel date: ab eo q̄ cedo Neuius i licurgo: pro industria cedite regē prognatum patre licurgū. Ennius in me. saluete optima corpora cedite manus uestras measque accipite. Actius i menalippo æneū aliquis i cōspectū aut nos ubi est ducite ad eū. Pacu. in atalanta. his nostrox iterfit cui signum datum est cedite. No.

Cedere cōmiscere. Lu. li. xxx. lana opus omne perdit: fallo tineæ oia cedunt. No.

Cedo singularis ē tantum numeri. cedite pluralis: salue saluete: & cedo porrigētis est manū: & cedo idē significat qđ dic. Teren. i an. cedo cuium puerum. Do.

Cedo tibi & cōcedo tibi. i. nō repugno tibi sacitque præteritū cessi. cedo te p flagello te. cuius præteritū ē cecidi p flagellaui & supinum cesum. Cedo p occido ut cicero. cedit greges armētorū. unde cesus est flagellatus ē: amputatus uel occisus. Lau.

Cædicula a cædes diminutiuū format nō cædecula. Lau.

Cedere est nō solū succedere: sed & ferire cedē di causa: augere: deglabare: subsecare est sub secuisse serra. nō eni poterit cedisse itelligi qui serra secuisset. Pri.

Cedere diē significat incipe deberi pecuniā. uenire diem significat eum diem uenisse quo pecunia peti possit ubi pure quis stipulatus fuerit: & cessit & uenit dies ubi i diē cessit: dies nōdū uenit ubi sub cōdictione ueque cessit neque uenit dies pēdēte adhuc cō/dictione. Vl. de uer. sig.

Cedere flectere procedere. Vir. li. xii. pars misisse ferrū corripiūt cæcique ruūt. S.

Cædo nūq̄ diphthōgus mutat i pterito. ut hæreo hæsi: audio audiui: excæpto cedo cecidi.

Cedria a cedo loca sūt alia seréda ut habeas uinina. alia ut seras & accolas siluā cedriā. V.

Cedūt plectūt. Var. i parmē. Cedit uelocibus i uenis mēbris leuis nitidis oleo. No.

Cellam a celando appellauerunt.

Celerati celeriter. Sisen. hist. lib. v. quo magis celeratim poterāt in īsidiis suos dispōit. N.

Celeres antiqui dicebāt quos nūc equites a Celere interfectore. Remi. qui i initio a Romulo his præpositus fuit: qui primitus electi fuerunt ex singulis curiis. Ideoque omnino trecenti fuere. Festus.

Celebrescat celeris fiat. Actius i diomede & q̄lis fuerat fama celebrescat tua. No.

Cælestia auguria uocāt cū fulminat tonat. Fe.

Celerāter p celeriter. Actius i antenoribus. Se si quis hic qui est matutinū cursum hic celeranter rapit. No.

Celere p celeriter. Neuius in pau. Nunc te obtestor celere sancto subueni in ensore. Ennaty. primo dum quicquid celere. No.

Celidonium ultimū est thauri p montorium in nostrum effusum mare.

Celius mōs urbis ē: a cele lubēno nobilissimo duce tusco dictus: eo q̄ romulo aduersus Latinū regem cū auxiliaribus uenerit iclytus īsignis ē q̄ i eo poeta Ennius habitarit

Celticum promontorium hispaniæ: in oceanum procurrēs.

Celebris & frequens hoc differūt. dicimus locum frequentē quē multi frequētare solent aut habitantes: aut diuersantes: ut urbs frequēs: platea frequēs. Referē ad personā: ut miles frequēs spectator prælioz. i. creber & assiduus i turba. Sic frequēs populus uel senatus. i. copiosus & multus i singulari cum collectiuo: cū exteris i plurali: ut frequentes aues. i. numerosæ: cū de loco dicimus passionē significamus de psona uero actionem Celebris uero passiue ponitur tam ad rem q̄ ad personam relatum: ut locus celebris qui honestioribus uiris celebratur. homo celebris qui cū honore colitur. Inde celebritas quæ tum hominum cœtum honeratū declarat: tū dignationē ipsā atque ut qn ante oia futurus orator cui i maxia celebritate & in media repu. uiuēdum ē. Lau.

Celebs non tā qui caruit semp uxore: q̄ q̄ nūc caret. Inde celibatus. Lau.

Celarius. i. qui in eo ppositus est ut ratiōes saluæ sint. Vlp. de fun. insti.

Celtæ sunt galliæ populi ad messaliæ ac narbonis mare. qui rupē calpes aliqua ex parte attingunt secundum Cæsaris diuisionē ut augustus celtas prouinciæ diffiniuit. Sūt proprie celtæ quos narbonenses dicimus. Celtæ separatur a belgis fluuio garūna & sequana. Sunt eni celtæ a pyreneo usque ad sequanam. Strabo.

Celox genus nauiculæ modicissimæ: quā uā/

plũ dicimus. Apule. i li. de rep. inquit. q celocem regere nequit: onerariã petit. Ful.

Celer celeriſſimus Marcus attilius dixit in Iliade: celeriſſimus aduolat hector. celer etiam fœmi. dixerũt ut li. i odyſſe. & celer haſta uolãs prumpit pectora ferro.

Celeriuſculus diminutiuũ. Celeriuſcula protulit. Ci. ad pre.

Cælibes gabinius iquit: ueluti cælites q honore grauiſſime uacet: idque græco argumento inuit. eadẽ de cauſa dici affirmat.

Celius modeſtus iquit: quia ei Saturnus teſticulos abſciderit: hoc nomine appellatus eſt & uxore caruit.

Cælene urbs: hactenus phrigiæ caput: quã aliqui lydiæ propter propinquitatem dixerunt: ubi Marſia ſepultus: & flumen iuxta marſia oritur: ubi marſia excoriatus eſt propinquus etiam gallus fluuius: de quo q bibit inſanit. Tor.

Celeno una ex harpiis: quæ ſignat atrum & tenebroſum. Tor.

Cælte tertia pars galliæ qui ueniẽtes ad Ibeg hiſpaniæ: celtiberi dicti ſunt. Tor.

Cheops ægypti rex poſt Rampſinitum: qui Pyramidem egregiam ſtruxit. He.

Chlela brachium proprie cãcrorum uel ſcorpionum. Tor.

Chelidonia herba ẽ uiſui ſalubertima ab harundine mõſtrata: a qua dicitur chelidõ. T.

Chelonophagi teſtudinum comeſtores philoſophi i ſinu pſico iuxta litus carmãiæ. T.

Chemmis egypti rex: qui mirabiliter ſtruxit pyramidem: ad quam ædificandam. ccc. lx. M. hominũ fuere ferme. xx. annis abſoluerunt. Pecunia in olera tantum & herbas incibũ. DC. M. talenta: ſecundũ Diodorum ſiculum exceſſit

Chereſte fluuius ex thauro mõte profluens: in oppoſitum inſulæ mergitur hedioge.

Cheſimon fluuius eſt caucaſo monte profiliens erumpit in pontum.

Cheroneſus urbs ẽ iuxta ſagũtũ Strabo.

Cheruſci pópuli germãiæ iopia regelaborãt. S.

Cheroneſus terra fere mari cĩcta: a χερρος terra. aliquãdo p pelopõneſo & cherſoneſus dicitur etiã χερσος terra. Tor

Cherſidamas troianus ab ulyxe interẽptus.

Cherſydros ſerpens mare & terrã incolés quo Calabrya a bũdat ſecundũ Solinũ. de quo. Vir. eſt etiã ille malus &c. Et paulo ante chelidros: quod Seruius quaſi cherſydros dicit Tortelius.

Cherſius proprium uiri. T.

Chelyndri ſerpentes ſunt quaſi cherſydri: qa i aquis & in terris. morantur ná χερσος. terrã dicimus υδωρ uero aquã. Ser.

Cella ab eo dicta q eam clauſam eſſe conueniat ob ea quæ in ea celãtur & cella & cellariũa reponendis claudendiſque rebus æſculentis & poculẽtis dicitur. Ter. i adelp. nam me in cellã aliquã cum illa concludã. Do.

Cœli a naturali diſcrimine. V.

Cœli dicunt loca ſupna & ea deoge. terra loca ifera & ea hoium ut aſia. ſic cœlũ dicit duobus modis terra: ná & aſia quæ nũc europa i qua etiã ſyria & aſia dicit prioris pars aſiæ hyona: in qua eſt & ꝓuincia nra Cilicia in q etiã ſyria. Sic cœlũ ubi ſeptẽ erraticæ & pars eius ſũma ubi ſtellæ: & id qđ pacuuius cũ demõſtrat dicit: hoc uide circũ ſupraque q cõplexu continet terrã cui ſubiungit id quod noſtri cœlũ memorãt: a qua bipartita diuiſione lucretius ſuoge unũ de. xx. libroge initium fecit hoc ætheris & terre genitabile q̃re re tps. Cœlũ dictũ ſcribit Elius q ẽ celatũ aut contrario nomine celatũ q aptum non male q posterior multo potius a cœlo q̃ cœlum a celando: ſed non minus illud alterũ de celãdo ab eo potuit dici: q interdiu celat q̃ q noctu nõ celat omnino. Eo magis puto a chao cauũ & hic cœlũ: quoniã ut dixi: hoc circũ ſupraque quod complexu cõtinet terrã cauũ cœlũ. Itaque dicit Andromada. Noctisque caua cœli ſigna tenentibus cõficis bigis: Et Agamẽnon i altiſono cœli clypeo. & apud Heſiodum a diuo cauo cœlum. V.

Celiolus locus cum celio coniunctus inter canas quem locum ceronienſem appellatum apparet: q primæ religionis quartum ſacrarium ſcriptum ſic eſt: Cerolienſis quadriceps circa minerbiũ: qua in celio mõte itur ubi tabernaculum eſt. V.

Celius mõs a Celio uibẽno tuſco duce nobili qui cum ſua manu dicitur Romulo ueniſſe auxilio contra latinum regem: hinc poſt celii obitũ q nimis munita loca tenerẽt: neque ſine ſuſpitione eſſent deducti dicunt in planũ: ab eis dictus uicus tuſcus: & ideo ibi uertunnum ſtare q is deus hetruriæ princeps de celianis: qa ſuſpitione liberi eſſent: traductas uolunt in eum locum qui uocatur celiolus. V.

Celox eſt nauigiũ breue: dictum a celeritudine. Plau. in aſina. unde ſumã: quẽ interuertam: quo hanc celocem conferam. Idem in capti. uide in captiuam celocem hanc mihi eſſe corbitam dare. Turpil. in lemnis. Ro/

mulus ſenſim celox ab oppido ꝓceſſerat. Varro. Hercules tuam fidem procella frigida arce obruat celocē. Idem in marco. Nautæ remiuagā mouent celocem. No.

Cœlum eſt deorum domiciliū. Vir. æne. lib. quarto. cœlum qui uertice fulcit. No.

Cœlum rurſus aer. M. T. de natu. deoꝝ. li. ii. Altiora eorum qui terras ĩcolunt. ĩ quibus aer fit purus at tenuis: q̄ illoꝝ qui utuntur craſſo cœlo atque concreto. No.

Cœlum pro aere. Vir. libro primo. Ni faciat maria ac terram cœlumque profūdum. Et Lucretius: in hoc cœlo q̄ dicit aer: cū duos uerſus intelligere & totam in obſidā inde laudationē: q̄ uerſibus. xxv. cōtinetur carmen appellant. unde. Virgi. ĩ buc. Tale tuū carnem nobis diuine poeta. Seruius

Clemēs eſt qui de iuſto multum remittit. Te. in and. Iuſta & clemens tibi fuerit ſeruitus.

Clemēs eſt qui colit mentem: nec eā uexat iraſcēdo. Et clementem uitam ducimus quæ clementes fecit. Te. in adelphis. Ego hanc clementem uitam urbanam atque ocium fecutus ſum. Do.

Clemens & placidus differūt. nam clemens eſt circa recte agentes. placidus circa deliquentes. Et clementis eſt nulli ledere. placidi arridere omnibus. Clemens aīo: placidus uultu. Idem in eadem. Ille ſuam ſemper egit uitā in ocio: conuiuiis clemens placidus: nulli ledere os: arridere omnibus. Do.

Cementa lapides nō magni modi quibus ædificia conſurgunt. Siſen. hiſto. lib. iiii. Formidine opreſſis q̄ humile cementis inſtructū oppidi muꝝ ciebāt. Var. in bimiarco. Non te pudet manicum domi tuæ uides cōmilitonum tuorum cohortis ſeru s miniſtrare cementa. Nonius

Cenophoſum antiqui dicebant tenebroſum græci. κνεφας. appellant obſcuꝝ. Fe.

Cenſere ſignificat exiſtimare arbitrari. Actius in euriſate: nam ea oblectat ſpes erumnoſū hoſpitem dudum id q̄ miſer eſt clam eſſe cenſet alteros. Liui. belli punici. li. vi. Cenſet æs uenturum obuiā pœnū. Caſſius emina hiſto. lib. ii. Cenſent ſe ſe regem Porſenam occidere. Quadrigarius annalium lib. vi. Ne nos ad certationem cenſeas hoc incæpiſſe. Nonius.

Cenſere ſuccenſere. Var. in caprino prælio ne uobis cenſeā ſi ad me referens. Nonius. M.

Cenſeri arbitrari. ut Cenſores quibus ſummum eſt arbitrium aliorum moꝝ. Ter. in eu. Cenſem poſſe te obfirmare. Do.

Cenſere eſt arbitrari ueteres cognatione quadam ſocia ac ſimilia uerba eſſe uoluerūt. V. de re ruſti. lib. xx. Quod cenſeo uerbis & arbitror idem poterat ac ualebat. Plau. in ruden. Nō uidiſſe undas maiores cēſeo. Idē in menechmis: demā hanc coronam atque abiiciam ad leuam manum: ut ſi ſequetur me abiiſſe cenſeatis. Var. de uita patrū lib. ii. Itaque q̄ hos arbitros inſtituerunt: populi cenſores appellauerunt. Idem ualet cēſeri & arbitrari Nonius.

Chēchris genus ſerpentis flexuoſi ſemper rectus incedens lati tritunculus.

Cenodoxia inanis gloria.

Cænodoxia noua gloria. Ita cenotaphium uacuum ſepulchrum & cæ. nouum.

Ceneus uir & fœmina fuit. quod de Iphi & Tireſia dicitur: & tandē in fœnicem auē uerſus ſecundum Ouidiū. Tor

Centauri theſſaliæ populi iuxta pelium mōtē ſemiequi a laphitis orti. i. ex Ixiōe phlegiæ regis pelectronum filio: & ex nube i formam iunonis qui ſecretarius Iouis Iunonē de ſtupro attentauit. qui pulſus in terram cum ſe iactaret cū Iunone concubuiſſe: fulminatus ad inferos truſus eſt ubi rota plena ſerpentum ſuperuoluit. ſecūdum plinium. Pelectronius primum ſtrauit equū & frenauit dū pugnarēt cētauri cū: Laphitis ĩ nuptiis Pirithoi: ira martis cū ad nuptias non eſſet uocatus: & interfecti centauri. unde mars perdere gentem immanē laphitum ideſt cētaurorum ſi uolumus cū Ouidio concordare in. xii.

Centrum nos ſtimulū uel aculeū: ſed maxie ꝑ puncto corporis medio maxie circulari.

Cenſionem facere dicebatur cenſor cū mulctam equiti irrogabat. Feſtus.

Cenſio æſtimatio. unde cenſores. Fe.

Cenſor ad cuius cenſionē. i. arbitrium cenſeretur populus. Var.

Cenſores dicti q̄ rem ſuā quiſque tāti æſtimare ſolitus ſit quātum illi cenſuerint. Fe.

Cenſoris iudicū ad æquū æſtimabat. Var.

Cenſui agri a cenſendo ꝑprie appellātur: qui & emi & iure ciuili uenire poſſunt. Fe.

Cenſus. cēſi dicebant qui centum milia æris ĩ profeſſionē detuliſſent. huiuſmodi autem facultates cenſus uocabantur.

Centurion medicamētum a Chyrone cētauro inuentum Feſtus.

Centenas pondo dicebant antiqui referentes ad libram Feſtus

Centones ex cilicia. Siſen. hiſto. libro. iiii.

Popis aceto madefactis centonibus integũ/
tur: quos supra perpetua classi suspensa cili
cia obtunduntur. No.

Centonibus require in cõficiũt. Ma. de sa.

Centuria in agris signat ducenta iugera. in re
militari centum homines. Festus.

Céturiatus ager in ducena iugera definitus qa
Romulus cẽtenis ciuibus iugera tribuit. F.

Centurionus antea qui núc centurio & curio
nus & decurionus dicebatur. Festus.

Cẽtenariæ cœnæ dicebãtur i quas lege licinia
nõ plus cẽtussibus præ terræ natalibus im/
pendebatur. i. centum assibus. qui erãt bre/
ues núm exære. Festus.

Centumuiralia iudicia a centum uiris sunt di
cta nam cum essent Romæ triginta & quin
que tribus: quæ & curiæ sunt dictæ: terni
ex singulis tribubus sũt electi ad iudicandũ
qui centũ uiri appellati sũt. & licet quique
amplius q̃ cẽtum fuerit: tamen quo facilius
noiarent: cẽtũ uiri sũt dicti. Festus.

Centumuiralia iudicia quæ centum uiri iudi/
cabant. Festus.

Centuriatim dictũ est abũdanter & copiose: a
cẽturiis q suffragiũ in comitiis ferebãt. Põ.
in post. Cõtinuo ad te cẽturiatim current q
panem petunt. Nonius.

Centuriata comitia: cum ex sexu & ætate fera
tur suffragium centuriata comitia sũt. A. g.

Centuria prima cẽtũ iugeribus dicta: post du/
plicata retinuit nomẽ ut tribus actibus mul
tiplicate idem tenent nomẽ: ut quo agebãt
sic quo uehebãt actus.

Centuria quæ sub uno cẽturione sunt: quoꝝ
centenarius iustus numerus. V.

Centuriæ: honestioꝝ decuriæ: inferioꝝ cen/
turiæ dicebantur. Asco. pe.

Censum promontorium euboiæ: in septentri
onem directum.

Cenus extremũ Italiæ promontorium pelo/
rum siciliæ tendens.

Cenaculum umbraculum: tabernaculũ: habi/
taculum: crepusculum dĩminutiua nõ sunt
quia non rite formantur. Lau.

Censor censorium format: sicut quæstor quæ
storius: prætor prætorius senator senato/
rius: olitor olitorius: a uerbis: ut opinor:
nõ descendunt: sed uerbalem tantum uocẽ
obtinent. Lau.

Cẽsor q cẽsurã gerit. Tribunus q tribunatum
primipilus q primipillatum gerit. similiter
Prætor: cõsul. Quæstor ædilis. Senator ue/
roq; uel fuit. Et sũt substãtiua. iunguntur
enim cũ adiectiuis: ut prætor iustus. Præto
rius autẽ q pretura gessit. Cõsularius q cõsu
latũ. similiter q̃storius: ædilitius censorius
tribunitius. primipilarius: senatorius. i. se/
natorii ordinis: aut de domo senatoria. Tri
umphator qui triũphat uel triũphauit: ut
uictor exercitus. Triũphalis qui triumpha
uit. Et sũt adiectiua: ut homo cõsularis mu/
lier tribunitia: & si desit substãtiuum subin
telligitur. Procõsul q cũ potestate consulari
extra ordinẽ in administratione promunt
Iupiter sex tãtum fascibus. Prætor qui
extraordinariã præturã gerit. similiter cæ/
tera: ut ꝓprætor. Lau.

Cẽsores constituti sunt cum census iam a ma
iore tempore augẽdus esset: ut consules nõ
sufficerent.

Censere & constituere & præcipere. unde etiã
solemus dicere: censeo hoc facias: & senatũ
aliquid censuisse. Inde censoris nomen ui/
detur esse tractum. de uerbo.

Cenatum oppidum erat carnutum: putatur
sit hodie ubi celdon in gallia.

Cenomani super uenetos hostes extiterũt Ro
mano nomini. Verum cænomani Veneti/
que sotia arma iũxerũt: & ãte hánibalis ex/
peditionẽ: quo tempore & Insubres bello
pfequebantur. deinde cispadanã obtinent
plagã uniuersam: Alii q̃tum montes apẽni/
ni ad alpes circundant usque genuam & sa/
batos: plurimum autẽ boi & ligures. St.

Censor ad cuius censionẽ. i. arbitrium censẽ
retur populus. Var.

Centesimum uicesimum annum dici sine cõ
iunctione Varroni placuit. Strabo.

Centussis a decem decussibus dicitur ꝓ porti
one qua maius æris uocabulum non est nã
ducenti & sic proportione quæ dicuntur
non magis asses q̃ denarii alienæque res si/
gnificentur æris minima. V.

Cenitaretur imperari cœpit ut patẽtibus ianu
is pransitaretur & cenitaret ut sic oculis ci
uiũ testibus scis luxuriæ modus fieret. M.

Cœnatio ad cœli. n. decliui declinatiõe solis &
aure exceptione porticus ueteres constitu
ebant unde Iuuenalis de membro hyema
li algentem rapit cœnaton solẽ. Acron.

Centurionus qui nunc centurio. sicut curio
nus curio antiqui dicebant.

Centurio est peditum: decurio uero equitum
centuriati uel manipulus inter pedites an/
numerantur: in exercitu miles centurio/
ni. centurio tribuno. tribunus legato. lega/
tus consuli obediebat: sed seorsum magi/
ster equitum solum dictatori parebat.

Censores quinto quoque anno creari solebãt hi prorsus ciues sic notabãt: ut q senator esset eiiceretur senatu. qui eques fecit. equum publicum perderet. qui plæbeius in ærarii tabulas referret & ærarius ferret: at ferret: p hoc non esset in albo centuriæ: scilicet ad hæc non esset ciuis tãtũmodo: ut p capite suo tributi noie æra præberet. Idem quinquénium lustrabãt solumuralia sacrificia de sue: tauro faciebant. Asconius pedi.

Cephalus qa i capite excrescit piscis latie mugil Inde & mugilis itrat. i. capitosa. ide métula.

Cephalus etiã uenator athen. Procris eritheni athen. regis filiæ maritus. Ouidius. v.

Cephalonia insula in Ionio quondam melena dicta ulyxis.

Cepheus rex æthiopum Phœnicis filius & pater Andromadæ ex Cassiopeia. socer Persei.

Cephisus fluuius boeriæ: delphos præterfluit. in cuius ripis templum themidos. unde Deucalion responsa habuit. Homerus phocensium fluuium dixit.

Cephren cheopis frater qui post eum in ægypto regnauit. Herodotus.

Cerasus arbor a. ponti ciuitate sic dicta quã cũ lucillus delesset: inde illam transtulit & a ciuitate cerasum pomũ appellauit: sane arbor cerasus. pomum uero cerasũ dicit Seruius.

Cerasos brumalibus insere cerasos.

Ceraunia montes sũt epyri a crebris fulminibus ꝓpter altitudiné & fulminũ iactus. S.

Ceramium tegularium uel figularium locus Athenis.

Cerastes serpẽs q̃drigemia cornua habẽs simi lia arietũ. a ceras cornu. unde etiã ceruus.

Cerasus urbs ponti. deleta primum in Italia a Lucullo. unde pomum inde cerasum apellatum aduexit. cerasus arbor. Seruius. Sed potius græcum nomen est ab æschylo ante Luculum dictum

Ceraunus fulmen & ptholemæi cuiusdam cognomen.

Cerberus inferni custos: quasi κρέας βορος ideſt uorãs carnem: canis triceps: & canis: Alexandri epiroticus leonibus congrediẽs secundum iulium pollucem.

Cercasorus urbs ubi diuiditur Nilus in pelusium & canobum. Hero.

Cerceis nympha oceani & thethyos filia. hesi.

Cercyra olim corinthi nomen: quo sæpe Homerus utitur.

Cercyon rex in thessalia habuit filiam. Alopen a qua ciuitas.

Cerinthus oppidum in euboia. Home.

Cerinthe herba quam Pli. cerintheam dixit.

Cerrus genus arboris.

Cerebrosi dicuntur ad insaniam faciles qbus cerebrum moueat. Lucil. saty. li. xv. primũ cum istis isanũ hoiem & cerebrosũ. No.

Cereos saturnalibus numero dabant humiliores potentioribus: quia candelis pauperes locupletes cereis utebantur.

Ceres q̃ gerit fruges. V.

Ceres require in agricolaꝝ. V.

Cererem quoque pro luna posuit Virgilius geor. lib. primo. uos o clarissima mũdi Lumina. labentem cœlo quæ ducitis annum Liber & alma ceres. i. sol & luna. Ceres autẽ a creando dicta. Ma. de sa.

Cerimonia a carendo dicta. Aulus geli.

Cerimoniæ. Massurius sabinus in cometariis quos de idigenis composuit: religiosũ inqt est. q̃ propter sanctitatẽ aliquam remotũ & sepositũ a nobis est uerbũ a relinquẽdo dictum tanq̃ cerimoniæ a karendo. A. g.

Cerinum a cære colore. Plau. in epidico: plumatile aut cumatile cerinũ aut gelinum.

Cerinalus locus in urbe sic dictus. Fe.

Cerriti & laruati: malesani: & ut cereris ira ad laruarum imcursioné aio uexati. Pla. i amphi. laruatis ædepol hominem miserũ medicum quæritat. Idem in amphi. quasi aduenienti morbo medicanti iuueni. tu certe laruatus es aut cerritus. No.

Cerritus furiosus. Se.

Cercopa græci appellant lucra undique cupiente: quasi κἔρ ΔΟΝΑ. quem nos quoque lucrionem uocamus. Festus.

Cherinone siccæ dicunt. V.

Cernere significat uidere. Vir. æn. lib. iii. Cernimus astantes ne quicq̃ lumine toruo.

Cernere responsum dicere. Lucil. saty. lib. v. Postq̃ præsidium castris educere cernit. Idẽ lib. xiii. Acribus inter se armis cõfligere cernit. Nonius.

Cernere amittere. Vurro. in gerunto de ascu lo. Non uides apud se scriptum tibi sub armis malim uitam cernere quam semel modo parcere. No.

Cernere audire. Actius i chrysippo. qd agam uox illius est certe. idé oés cernimus. No.

Cernere iudicare. Pacu. in armorum iudicio Et æquũ & rectũ qd postulas iurati cernãt. Ennius in thieste. Impetrem facile ab animo ut cernat uitalem labium.

Cernere rursum dimicare uel contendere: Actius in epinansimacho: primiores ꝓcerum reuocarit nomina nisi esset quisque armis

ſecum uellet cernere. En. in me. exule nam ſub armis malim uitam cernere. Pacu. in armorũ iudicio qui ſeſe ad finem eſſe ad cauſandum uolunt de uirtute & ego poteſtatem cernendi do omnibus. N.

Cernere rurſum cedere: unde & cernere hæreditaté filii patribus. i. cedere dicti ſunt. Actius in mirmidonibus: regnum tibi permitti malunt cernam tradam exercitus. No.

Cerno ualet qđ uideo: ut ait En. Lumé iubar ue í cœlo cerno. Caius ait. ſenſũque ieſſe & motum in membris cerno a cereo. i. a creando ab eo q̃ cum quid creatum eſt denique uidetur hinc fines capilli diſcrimen quod finis uidetur diſcrimine. V.

Cernuus dicitur ꝓprie inclinatus quaſi. q̃ terrá cernat. Lucil. ſa. li iii. Cernuus ex tẽplo plãtas cõueſtit honeſtas. Vir. li. xi. Eiectoque in cũbit cernuus armo. Lucil. ſa. li. xxvii. Mõ ſurſũ modo deorſũ tanq̃ colus cernui. Var. de ui. pa. li. i. etiã pellis bubulas oleo pfuſas pcurrebãt. Aquo ille uerſus uetus é í carminibus ubi paſtores ludos faciũt: cernui conſualia. No.

Cernum duꝫ ceraſum appellabant: quod in Italia ante Luculum erat: idque poſtea mutato nomine cerno ceraſũ dici ceptum é. Se.

Cernuus. qui cadit í faciem quaſi eam in partẽ qua cernimus. Vir. æne. libro. x. eiectoque. incũbit cernuus armo. Ser.

Cerones leues & inepti acratibus dicti q̃ ſiculi aduerſus Athe. cratibus ꝓ ſcalis ſunt uſi: quas græci γεφυρα appellant. Fe.

Certare ſignificat altercari cõtendere. Vir. in buc. certent & cygnis ululæ. No.

Certare præuenire. Vir. æne. lib. i. Officio nec te certaſſe priorem pœniteat. No.

Certare ꝓuocare. Ter. í phor. benedictis ſi certaſſet audiſſet bene. Dona.

Certatio & certamen differunt. Eſt enim certatio ipſe actus contentioque certantiũ. Certamen ipſa res de qua certatur. Te. i. adel. qd iſtuc ſannio eſt q̃ te audio: neſcio quid contertaſſe cum hæro: nũq̃ uidi iniquius certationem comperatam. Do.

Certatur pro certat. Pacu. in armo. iudicium An qui é an qui te eſſe dignum qui cum certetur putet. No.

Certeris require in anguilla. V.

Certiſſant certa faciant. Pacu in chryſe. Aqua cocos unde certiſſent. No.

Cœlebrare non ſolum frequens: ſed etiam uelox. Actius í egiſto: cœlebri gradu greſſum ac cœlebrare docet. No.

Certus fidelis. Vir. æne. lib. i. Equidem per litora certos dimittam. Ser.

Certus deliberati iudicii. Vir. æne. lib. iiii. certus iter & certa mori. Seruius.

Ceraſum thiſeon promontorium. propontidis: in quo bizantium oppidum: cui poſtea nomen Conſtantinopolis.

Cerauni montes in epiro oriuntur: & exinde cõtinuo iugo ripheis iunguntur. parte altera in euxinum & meotida atque tanaim cadunt altera uero in caſpium

Cerbalus. Apuliæ fluuius eſt: olim finibus daunorum.

Certe uel certo: quippe ut pote: profecto utique nempe: nimirum: ſane: ſimilia ſunt ſignificato. Differunt tamé q̃ qppe & utpote etiam cauſatiue ſunt ut quin qppe. i. homini naturale: quo in loco recte dicerem ſiqdẽ uel ná uel náque uel enĩ. ut. n. i. homini naturale. quoniã non recte interponeretur tali oratione. utpote ſimilem habet uſũ: ut Plinius utpote cũ fidẽ ánuo & bienni ſpatio durauerit. nõnúq̃ ſine cum & ſine relatiuo: cum quibus frequentius præponuntur utique affirmatiua eſt niſi apud Ciceronem ponitur tamen interdum reſponſiue quod fieri poteſt per profecto & certe & nimiꝫ & nempe: ut quin uter melior dicetur orator nimiꝫ qui homo quoque melior ſane utique affirmatiue ſumuntur uel pro ualde ut Sueto. bellum ſane difficillimum geſſit. ꝓponitur ꝓmiſſiue cum aduerſario aliquid tribuimus ut ſit ſane ut ais quaſi eſto. Lauren

Certe mõ affirmat mõ ꝓ ſaltem. accipiť ut nõ potero tãgere certe potero uidere uel ad potero uidere uel tamẽ certe cõiuncta cũ cõiũctiõe & affirmat ut cicero & certe cõtra cæſarem ingreſſus eſt armatus. Et ſane ſimiliter ut quin. & ſane quis concipiat uel declamantis habitum cum ſcio ponitur certo nõ certe ut certo ſcio ſicut manifeſto: aperto liquido tuto pro aduerbio in e. Lau.

Certamen quære in uerbo bellum. L.

Certum eſt: non modo accipitur pro manifeſtũ eſt: ſed etiam ꝓ deliberatum cõſcitũque eſt. Et cum datiuo: ut certum é mihi ire hiſpaniã ĩterdũ ſubintelligitur datiuus. Lau.

Ceruix poſterior colli pars: unde origo é omnibus neruis. iugulus anterior. unde uox aluuſque procedit: collum omnes partes inſolidum complectitur. Inde dicimus hominé duræ ceruicis: quaſi indomabilem more ferocium boum: uel qui ceruice erecta & rigida contumaciam quandam & rigorem me/

tis præ se fert: tanq̃ nemini caput inclinare uelit. Ceruices etiã pro ceruice dicimus. præterea petere iugulum: ferire iugulum ꝑ eo qđ ẽ inferre mortem: ꝙ ea pars maxime est obnoxia uulneri. ut Cicero i uerrinis sua cõfessione inducitur ac iuguletur necesse est. Laurentius.

Cereales a cerere dicti: constituti sunt ædiles duo qui frumento præessent: quoꝝ creandorum fuit actor Iulius cæsar. de uer.

Certum est cuius species uel quantitas: quæ in obligatione uersatur aut nomine suo aut ea demonstratione: que nominis uice sũgitur. qualis quantaue sit ostenditur. Nam & Pedius libro .i. de stipulationibus nihil referre: aut si proprio nomine res appelletur: an digito ostendatur: an uocabulis quibusdam demõstretur: quatenus mutua uice re fugãtur: quæ tãtundem præstent. de uerb.

Cerretani sunt maxima Hispanie portio cãtabris perq̃ similes. Stra.

Cerates duo faciunt obulum.

Ceritus a cerere. Pri.

Cerula nomen a colore maris.

Ceres. an ego inquit euangelus ꝙ Virgi. cum diceret. Liber & alma ceres pro sole & luna: & non hoc altissimus poetæ imitatione posuit. Ma. de sa.

Cerretis & samnitis: pro samnis & laurentis ꝑ laurens: & tiburtis pro tiburs: sic quiris pro quiritis: & ceretis pro ceres antiqui protulerunt: teste Capro qui nunc in usu non sunt Ceritis tamen penultima in i conuersa. Liuius protulit li. xli. ceritis anguem iubatum apparuisse nunciarunt. Pri.

Ceres a gerendis fructibus dicta tãq̃ gerens casu: que prima littera itidem mutata ut a græcis: nã ab illis quoque ΔΗΜΗΤΗΡ quasi gemeter nominata est.

Ceres proserpina græcorũ nomen ẽ. Ea enim est quæ græce ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ nominatur quam frugum semen esse uolunt absconditũque quæri a matre fingũt: mater aũt est gerẽdis frugibus tanq̃ geres casuque prima littera itidem immutata ut a græcis.

Ceruaria ouis dicitur quæ pro cerua ĩmolabatur. Festus.

Cerui furcæ dicũtur quæ ad casæ sustentationem figũtur ad similitudinem cornuũ. cerui. Ser.

Ceruisia potionis est genus: quod ex fermẽtis & sorbis conficitur de qua. Vir. geor. lib. iii. Et pocula læti fermento atque acidis imitatur uitea sorbis. Ser.

Ceruix cum numero singulari dicitur collum: cum autem plurali superbiam ostendimus Vir. æne. li. ii. Ergo age care pater ceruici imponere nostre: & Ci. in uerrinis frange ceruicæs.

Cerui ꝙ magna cornua gerant. g. in c mutata. Varro.

Cerui ad similitudinem cornuũ ceruí. V.

Ceruus ꝙ κερατα. i. cornua gerat dictus.

Cernuus calciamenti genus. Fe.

Cerulũ uiride cum nigro: ut mare. Vir. vii. An cuius egentis litus ad ausoniũ tot peruada cerula uexit. Ser.

Cerulensis carinarũ iunctu dictus. carinæ postea ceriona: ꝙ hinc oritur caput sacræ uiæ obstrenuæ sacello que pertinet ĩ arcem quo sacra quotquot mensibus ferũtur in arcem & per quam augures ex arce profecti solent inaugurare. Huius sacræ uie pars hæc sola uulgo nota: que est a foro eunti primo recliuo eidem regioni attributa subura. V.

Cesa telũ gallicũ tenerũ. Vir. libro. viii. arpina coruscat cesa manu. No.

Cæsar quod est cognomen iuliorũ dictus est .s. quia cum cesarie natus est.

Cæsar dicit ꝙ cæso matris uẽtre natus ẽ: uel ꝙ eius auus in asia manu propria occidit elephantum: qui penorũ lingua cæsa dicitur.

Cæsar Ianuario duos dies addidit. Require in saturnalia. Ma. de. sa.

Cæsaries a cedendo dicta fuit: sicut & coma. i. ἀκοπτω incido: quocirca tantum uirorũ dicta est cæsaries.

Cesserũt hæc ait & socii cesserunt æquore iusso. noue dictũ ẽ a Virgilio ꝑ eo ꝙ iussi cesserunt. Ma.

Cessare & gescere differũt. cessat. n. odiosus: gescit defessus. Ter. in eu. gescere ubi uolebat. Idem in adel. uxor si cesses. Donatus.

Cesitum dicitur linteolũ purum & candidũ: a cedendo ꝙ ita ad candorem perueniat uel ꝙ oras circuncisas habeat. Plautus i epidico: linteolum cesitum. No.

Cesius lentiginosus. Te. in heau. ruffamne illã uirginem cesiam. Ser.

Cestis ꝑ cestibus. Var. de uictis uinci quæro a nobis si aduersarius supercilia incestis discopinarit nunc qs nr̃m suã mihi ẽ daturus.

Ceso. Vir. & ceso sparsurus sanguine flammas non dixit qui excesis .s. profudit. No.

Cesones appellantur ex utero execti.

Cespes est terra cũ propria herba reuulsa. S.

Cespes est terra in modũ lateris cæsa cũ herba siue frutex recisus & trũcatus. Fe.

Cesticulus appellatur quem supponit capiti q aliquid est laturus in capite. Fe.

Cestus sine diphthongo balteū ueneris significat Ser.

Cæstus autem per diphthongum pugilum arma significat. Vir. æne. li. v. Sin crudo fidit pugnam committere cæstu.

Cetegus romanus de quo Salu. T.

Cetarii genus piscatoꝝ: quod maiores pisces capit dictū ab eo ꝙ cetæ in mari maiora sūt pisciū genera. Vir. in maxia cete. Var. in notiscauton. Non animū aduertis cetarios cū uidere uolūt tinas ascendere in malum alte ut penitus p aquā aspiciant pisces. No.

Cætera deinceps aduerbiū est. Vir. i. ix. cætera parce puer bello. Ser.

Cetra obstaculum scutum. Var. de ui. pa. quis rotundam facere cetram queat. No.

Cetra scutum breue quo utuntur afri & Hispani. Vir. viii. leuas cetra tegit. Se.

Cedite uel cete significat dicite uel date ab eo ꝙ est cedo. Neuius in lycurgo. p industria cedite regem pgnatum patrem lycurgum. En. in medea Saluete optima corpora cette. alias cedite manus measque uestras accipite. Actius in menalipo: æneum aliquis cette alias cedite inconspectum aut nos ubi est ducite ad eum. Monius mar.

Clearcus solensis philosophus: quasi gloriæ princeps.

Cleantes Asius philosophus phanii filius pugil primum: inde Zenonis discipulus: quasi noctu sibi necessaria pinsendo & hortos irrigando quærebat: diu stude bat iedia extinctus amore ut quidam dicunt alterius uitæ: multa scripsit: qui & cloantes dictus est a Iuuenale.

Cleobolus lindius Euagoræ filius unus e septē de quo. Laertius.

Cleombrotus lacedemonius pausaniæ filius.

Cleostratus uir athen.

Cleomenes uir iustissimus. Hero.

Cleone urbs arcadiæ in nemæa regiuncula.

Cleonimus proprium uiri.

Clepsydria uas crebris i fundo foraminibus: quo etiam horas notabant.

Clericus sortitus latine.

Clepere est furari: tractū κλεπτῶ uerbo græco Actius in epigone. Ea quæ ut hoc causa aut ne quis uestra auribus uerbis cleperet. Plau. i pseudulo: rape clepe harpaga. M. T. de rep. li. iiii. Non modo ut sparte rape ubi pueri & clepere discunt. Pacu. in hermiona. Sermonem hic nostrum ex occulto clepit quātū intelligo. Varro in octogesi. Si seque opico non ꝑmittitur clepere. Nonius.

Clepsere apud lucretium atque aliquos ubi ab rebus clepsere foro: q clepsere dixit. unde etiam alii clepere. V.

Clepere ubi hæres dictum. V.

Creauit uates iste uenerabilis. Vir. uarie modo uerba modo sensus figurando: multum latinitati leporis adiecit: qualia sūt hæc: suppositā de matre natos furata creauit ut ipsa creauerit quas creari fecerit. Ma.

Crebisuro apud Ennium significat uallum crebris suris. i. palis munitum. Fe.

Crebritudinem ꝑ crebritatē. Sisenna histo. li. iiii. Nā clādestina celeriter trāsagi apud nostos cognita dici debent non explanari. No.

Credo confido. Vir. i buc. O formose puer nimium ne crede colori. Sic Salu. uirtutis fatis credebant. i. confidebant. S.

Credere fidei cōmittere. Lucil. li xxvii. uitam ac fortunas cui cōcrediderim meas. No.

Credere & intelligere differunt: ꝙ credimu plærūque qđ falsū ē. Intelligimus certū. Te i and. Id sibi negocii credidit solū dari. D.

Credere est seruandum cōmittere. Plau. i aulu. ubi is obiit mortē mihi augꝰ credidit. No.

Credit ex parte cōsētit qui se interrogat dubitantis est certum est fidentis. Ter. in eu. Credin īmo certe noui ingeniū mulierum. D.

Creduas credas. Plau. ipsus ne amat nec tu creduas. ipsus pro ipse. Fe.

Creon mons est in insula lesbos.

Crepusculum nomen rite formatum dimminutiuum non est. sicut umbraculum: tabernaculū habitaculum: cœnaculum: geniculū pro germine: crepitaculū: uinculum: amiculum: pro amictus genere quodam fere pallio. Laurentius.

Creditum a mutuo eo differt: quo genus a specie: nam creditum cōsistit extra eas res quæ pondere: mensura: numeroue cōtinentur: sicut si eādem recæpturi sumus: creditū ē. Iteē mutuū non potest esse nisi proficiscatur pecunia creditū aūt fit interdum etiam si nihil proficiscatur: ueluti si post nuptias dos ꝑmittat. de uerbo. signi.

Creditores accipiendos esse cōstat eos quibus deberur ex quacūque actione uel prosecutione: uel iure ciuili sine ulla excæptionis perpetuæ remotione: uel honorario uel ordinario: uel extraordinario: siue puro siue in diē uel sub conditione: quod si natura debeatur nōsunt loco creditorum: sed & si non sit mutua pecunia: sed contracta. creditores

accipiuntur. VI. de uer. sig.

Creditorum appellatione non tantū hi accipiuntur qui pecuniam crediderūt: sed omnes qbus & qualibus causa debetur sicui exempto uel ex locato uel ex alio ullo contractu debeē: sed si ex delicto debeatur: uidetur posse creditoris loco accipi: q; ex populari causa aut litis contestatione rectius dicetur creditoris loco nō esse. de uerb. Caius.

Creditor is est qui exceptiōe perpetua submoueri non potest: qui autem temporalem exceptionem timet: simul is est conditionali creditori. de uerbo. Pau.

Crepat ꝓ increpat accusat commemorat. Hora. lib. car. Quis post uina grauem militiam aut pauperiem crepat. Acron. Creditum cōmendatum. Horat. lib. car. i. Nauis que tibi creditum debes. Vir. Acron.

Creditum commissum commendatum: unde & homines animas reddidisse dicūtur tanq̄ eas ad hoc acceperunt ut restituerent. Horatius. Tu frustra pius heu non ita creditum poscis. Quinti. deos. Acr.

Cressa cretensi. Hora. li. car. Cressa ne careat pulchra dies nota. Cretēsibus enim mos erat dies letos albis calculis nigris contrarios numerare: & ex lætorum dierum numero annos & tempus metiri. malos. n. in annorū numerum non ducebant. Acron.

Crepitus est sonitus uiolentus: a quo uenit increpo: quod est in eruptione uocis & īmani sonitum repræhēdere. Cymbala: tympana tubæ: cornu: similiaque: crepunt siue crepitant. Crepitus item significat peditum strepitus proprie est sonitus pedum ambulantium. Fremitus est tam sonitus fluctuum i alto mari: q̄ murmur i populo. Stridor acrior est quasi a strepitu comitantium.

Creo est circa acerra quod ad sarnum flumen fit onera accipientem & emittentem. Stra.

Cremona celeberrima ē ciuitas circa padum.

Crepundia quære in cistella. Ful.

Crepidae rusca sunt calciamenta: quas primo habuere senatores: post equites Romani: nunc milites. Sunt enim crepidæ unoquoque pede aptae. a crepero. i. dubio dictæ: qa dubium esset cuius essent pedis.

Crediturī appellantur milites quibus ignominia stipendium. i. merces menstrualis aut annua quæ esset: quæ in minimis æris subtrahebatur. quod æs milites semestri aut annū dabatur: cui dictum non sit propter ignominiam crediturus non esset. No.

Crepare ē sonare. Plau. i me. Dic mihi tu nūq̄ intestina crepant. Virg. geor. lib. i. Atque leuem stipulam crepitātibus urere flammis. Ter. in phor. sed hostium increpuit. nihil ad te. M. T. in uerrem de supplicius. Locum istū lictoris percrepare totū mulier uocibus cātuque symphoniæ. Luci. li. xxvi. pcrepa pugnā Pompili factū Cornelii caue. Varro in eumēnid. propter crepas uocibus uolitans aureus uulgi. Sisen. histo. li. iiii. Conglobati & collecti cōcrepant armis. Noni.

Crepare iterum significat queri uel dolere. Horatius primo car. Quis post uina grauē militia ut pauperiē crepat. Lucil. li. ii. Et crepitat ātiquū genus & pietate repletū. Noni.

Crepare iter uiciari. Turpi. in pedio. Age tu hymeneum increpa. Noni.

Crepare frangi. Virgi. li. v. Et acuta murice remi increpuere. No.

Crepare ferire. En. i thieste. sed sonitus aures pulsu pedū increpat. M. T. de offi. li. iiii. Itaque si uir bonus habeat hāc uī ut si digitis cōcrepuerit possit i locupletū testamēta nomen eius irripere. Ser.

Crepera res ꝓprie dicitur dubia: unde & crepusculum dicitur lux dubia & senes decrepiti dicti in dubio uitæ cōstituti. Fest.

Crepex dubium: unde increpitare dicimus qa maledicta fere incerta & dubia sunt. Fest.

Crepex bellū anceps & dubiū. Virgi. li. v. Exæquataque sunt creperi certamina belli. Actius i phœnissis. Quae ego cūcta esse fluxa i mea re crepera cōperi. Idem in thelepho. Nunc tu in re crepera tua quid capias consilii uide. Luc. sa. li. v. Sani uicem solis mihi in magno mœrore tristis iā i sūmo crepero iumēra salutis. Pacu. in doloreſtis. Nō uereat animū ægritudinē in re crepera cōfici. Plau. in asina. q quod cū cōsilio post unam atque unā amicā ductitet decrepitus senex. Varro in ministeriis. prisca horrida silent oracula crepera in nemoribus. Noni.

Crepitulum ornamētū capitis. Id enim i capitis motu crepitum facit. Fest.

Crepido est abrupti saxi altitudo. Virgi. in. xi. Forte ratis cœlsi coniuncta crepidine saxi. Expositis stabat scalis & pōte parato.

Crepidines faxa prominentia. Fest.

Crepitātibus urere flammis nō nouū usurpauit Vir. uerbū. sed prior Lucretius posuit in sexto. Nam res ulla magis q̄ phœbi delphica laurus. Terribilis sonitu flāma crepitante cremat. Ma. de sa.

Crepos. i. lupercos dicebant a crepitu pellicula: quem faciunt uerberantes. Mos. n. erat

Romanis in lupcalibus nudos discurrere: & pellibus obuias q̄sque fœmiatas ferire. F

Crepusculum a crepero. Id uocabulum sumpserũt a sabinis: crepusculum significat dubium: ab eo res dubiæ dictæ creperæ: ꝙ crepusculum dies etiam nũc sit. an iã nox multis dubium. Varro.

Creta terra alba. Ser.

Creteriæ uocabulũ trahitur a cratere. qđ uas est uini. Fest.

Creui modo significat hæreditatem adii: modo maior ætate uel census sum: modo indicaui: modo diuisi: quæ oĩa a duobus uerbis cresco & cerno trahunt qđ illi κρίνειν dicũt cernere: pficere. Fest.

Ciamos faba. Pithagorica sententia dãnata: qa facit insomnia: uel qa mortuorũ animæ sũt in ea: quare parentando assumitur flamen ea nõ uescitur: quia in flore eius litterae lugubres reperiantur.

Cianae nympha sicula. Proserpinae socia ob cuius raptum flens: in fontem rapta ẽ. qui anapo comisceť nõ longe a syracusis: iuxta ortigiã insulam i mare decidit. Altera meãdri fluuii filia: quae caulum & biblidẽ Mileto filio solis peperit. T.

Cianeae insule uel scopuli in ponte cõtra thracium bosphorũ. quae ĩstabiles fuisse dicuntur: Etiam symplegades nominantur & cyane etiam dicitur.

Cyaraxes Phraortis regis medorũ & persarũ filius. pater Astyagis q̄ ei successit.

Cyathus paruũ poculum. Horati. ternos cyathos bibe.

Cybele: be breui: raro longa: sed tunc per binũl. saturni uxor: prius opis a monte phrygiae cybele dicta: uel a cybele sacerdote & sacrorũ eius inuẽtore: uel a κυλίω graecae uoluo. Fuit etiam dicta berecynthia rhea bona dea. Eius simulachrũ ex pessimunte phrigiae allatũ est. Liuius. x. de secũdo bello punico.

Cibariũ ꝙ nũc aut de pane sordido aut de immũdo dicit. Varro. in modio: ĩ buccolicis. dormire mallem si licet potius uinũ cibariũ q̄ ego dominus cubaré. Idem. honos lyras tuus aũt ipse frater cibarius fuit Aristoxenus. Cice. Tuscula. libro qnto. Cui cum peregrinanti aegyptũ comitibus non secutis cibarius in capsa panis datus esset nihil uisũ illo pane iocũdius. Noni.

Cibariũ dici uidemus non modo de pane sordido: sed etiam de alio indigno. Varr. uinũ cibariũ apparet. Idẽ. honos lyras tuus aũt ipse frater cibarius fuit haustu semis. Cicetusc. libro qnto. cui cũ peregrinanti aegyptũ comitibus non secutis cibarius ĩ capsa panis datus esset nihil uisum illo pane iocũdius. Ser.

Cybele mater quã dicebant magnam. Ita appellabať ꝙ ageret homines in furorẽ quod graeci dicũt κυβον. Cybele uero eadem dicta a loco q est in phrigia. Fest.

Cibus & uictus differũt. Cibus. n. est q etiã delicatis praebeť: uictus in paruis aridisque alimoniis est constitutus. Teren. in an. lana ac tela uictũ quæritans. Dona.

Cibus colũbarũ apponitur circum parietes in cannalibus: quas extrisecus per fistulas supplẽt: delectantur milio: tritico. ordeo: pisofasiolis: eruo. Varro.

Cibum appellãt ex græco κιβωτιον. ꝙ illi peram in qua cibum recõdũt appellant. Fest.

Cicatricare cicatricẽ inducere. Fest.

Cicindula genus muscarũ qđ noctu lucet uide licet a cauda: unde etiam candelabra putãt appellari.

Cicina auis nocturna. Fest.

Citior cõparatiuum a cito. Plau. nullam ego citiorem apud homines esse: q̄ famam reor. Fest. Põp.

Ciceronis fons haud longe a puteolis est calidas emittens aquas: quae ægris oculis plurimum conferunt. Et ideo Ciceronis uocať: quia in uilla eius: quã academiam uocauerat: ea in uia quae ab anio lacu fert puteolus est: nec tamen eo uiuente fons erat: sed breui interposito post eius necem ipse illã. Antistio uetere possidente: eius in parte prima prorũpit: quem etiam libertus. Tullius unus ex libertis olim Tullii: carminibus celebrem reddidit.

Cicercula nomen liguminis. Lau.

Cicuris qui ex fera domesticus est factus: ut aper ceruus: capreolus: dama: leo. ideſt qcquid curari potest: quod significat mansuefieri: quod enim a fero discretum est. id dicit cicur. Inde cicur ingeniũ & mansuetum: a cico dictum cicur dictum est. Cicum enim dicebant membranã tenuẽ quæ est malo punico discrimen. Var. & Cice. Nam aliæ sũt fere: aliae sunt cicures: aliae natantes: aliæ uolucres. Laurenti.

Ciconiæ: neque enim ciconiæ & hyrundines: quae in Italia pariunt in omnibus terris pariunt: nescitis palmulas caricas in syriã parere in Italiã non posse. V.

Cicum mẽbrana pellis malorũ punicorum.

Festus Pompeius.

Cicuta est qđ inter cannarum nodos. Virgili. ī buc. Est mihi disparibus septem compacta cicutis. Fistula. Ser.

Cicures. Cice. tuscu. libro qnto partim soliuagas partim congregatas in amnes altas quosdam ut cicures: nōnullas abditas terraque tectas. Nonius.

Cicurare apud Pacu. nulla res neque cicurare: neque meteri potis est: neque reficere. cicurare manuefacere: quod enī discretum id dicit cicur: & ideo dictum cicur īgeniū obtineo. ideſt māsuetū: a quo cicuri quoque nobiles cognoīati cicuri: id natū a cico. Varro

Cicones populi thracū iuxta ebrum: quorum fœmine spræte orphæa dilaniarūt.

Cicheſus fluuius. Homerus ī hymno Apollinis. Tor.

Cyclades insulæ in ægeo: quia in cycli forma disponuntur: ut Solinus & Seruī. qa longo ordine circuiri eas necesse est inter has mycone: & gyarus.

Cyclas uestis rotūda. Iuuena.

Cyceon potionis genus: quo heroes in bello troiano utebantur.

Cycluis pictor eximius tempore Euphanoris cuius tabulam cum argonautis hortensius emit talentis. xliiii.

Cyclopes circulatoris oculus gigantes in syciliā iuxta etnam uno oculo in fronte. & cyclopas dicitur a Vir. pp uersū.

Cycnus potius q̄ cignus.

Cydarꝰ genus nauiculæ.

Ciclades dicte sunt non quia in rotunditate sunt: sed q̄ longo ordine eas circuire necesse est: uel propter promontoria: unde & Vir. sparsasque p æquor cyclades dixit.

Ciccum dicebant membranam tenuē quae est in malo punico discrimen a quo etiā Plau. dicit q̄ uolēt densum cicū nō iter duo. Var.

Cydnus fluuius ciliciæ non habens certā originem secūdum solinū: alii ex tauro: alii ex aluo coaspidis dicūt nasci. diuidit tharsum. Alexander ibi se abluit. Tor.

Cydippe nympha secūdū Vir. iiii. geor. & puella apud Ouid. Tort.

Cydon ciuitas cretæ a saniis ædificata ī cuius agro spicula arundinea nascebantur secundum Virgil. & nomen pprium longam habet primā Inde cydonia mala: ideſt cothonia. Tortel.

Ciere nominare. Fest.

Cillenus: ideſt mercurius dictus: q̄ omnē rē sermone sine manibus cōficiat: qbus partibus corporis qui carent uocant κύλλοι. i. mutilati: Ideoque quadratum eum fingunt alii uolunt sic appellatū: q̄ in cillenia uia sit nutritus. Alii q̄ ī mōte archadiae cileno. Alii q̄ a Cilena nympha sit educatus. F.

Cillere mouere: unde & furcille eo q̄ his frumenta cilleant. ideſt moueantur & ciris forme & arbori suspensa & mota ossilla dicta sunt. Virg. georg. quarto. ossilla atque alta suspendunt mollia pinu. Ser.

Cillibæ mensæ rotundae. Fest.

Cylīdrus lapis teres ī modū colūne ad aream æquandā. qui e uolubilitate nomē accepit. Nā κυλίω graece. uoluo latine Vir. i. geor. area cū primū ē īgēti æquanda cylīdro. Ser.

Cillibā mensam quadratā appellant escariam quae etiam nunc ī castris a cibo cilliba dicta. postea rotundae factæ & q̄ a nobis medea & q̄ a graecis mensa dici potest. nisi q̄ etiā ponebant plæraque in cibo mensa. V.

Cillenius mons archadiæ celebris natiuitate. Mercurii.

Cilones dicuntur quoꝝ capita oblonga & cōpressa sunt: Chilones autē cū aspiratiōe ex græco a labris īprobrioribus: quæ illi χίλια uocant: unde & pisces īprobius labrati chilones dicuntur. Se.

Cylindrus lapis est rotundus: cylindrū super spacia terra prona: atque dirupta: si iacias causam quidem ei & initium præcipitandi effeceris: ille præceps uoluit: nō quia tu id iam facis. sed qa ita sese modus & formæ uolubilitas habet & est præciosus lapis. Iu. Tu uide atque tace donat archana cylindros.

Cilicia in minori asia syriæ proxima: subiecta tauro a Cilice Agenoris filio.

Chiliarchus q̄ mille sub se habet.

Cilicranes populi prope heracleam ab Hercule constituti: cōpositō. s. nomine a κύλικός pro poculi genere nos calix q̄si cherſydros sed potius diuersæ sunt species magnitudinis Herculē fuisse ī ultibolū. Hero.

Cylidrus quasi uolubilis. Ser. chelidros dicit.

Cylīdrus lapis præciosus teres & oblongus uarii coloris a κυλίω græ. unde columna qua æquatur area.

Cilla urbs ætoliæ.

Cyllarus equus Pollucis Castoris fratris unde ad differentiā. vi. ingentē dixit.

Cyllene mons archadiæ: a quo cillenius mercurius ubi natus: Inde cilenis patronymicum dixit.

Cilicia texta de pillis in castorum usum atque naturā erat. Asco.

Chilo dicitur cognomento a magnitudine la/
broꝝ aſpiratum.
Cilium eſt folliculum quo oculus tegitur: un
de fit ſupercilium. Feſt.
Cimbā ſabini uocant eam quā militares lecti/
cā. unde uidetur deriuari cimbam cubicu/
lum eſſe. Feſt.
Cimbā græci dicunt κυμβιον. Feſt.
Cimbaliſſare cymbala q̄tere. Caſſi. emi. li. iiii
Mulier cantabat tibiis phrygiis. & altera ci/
baliſſabat. Non.
Cimba nauis piſcatoria. Affra. i excepto. tum
conſcendo cimbā inter ibi lucus piſcatoriā
remo: iaciunt ancoram. ihibent leuiter. M.
T. de offi. libro tertio. cimbaꝝ ante pedes
multitudo pro ſe quiſque quod cœperat af
ferebat. Non.
Cimbia. Vir. libro qnto. Cimbiaque argento
perfecta atque aſpera ſignis. Var. de ui. pa.
li. i. Item erant uaſa uinaria ſcyphi: cimbia
aqlinæ pateræ gutti ſextarii. No. Mar.
Cimbia poculū i modum cimbæ facta. ideſt
nauiculæ. Virg. æn. libro tertio. Inferimus
tepido ſpumātia cimbia lacte. Ser.
Cymbium dictū: quia eius medium æque pa
tet in omnes partes: quod genus a geome/
tris κυβος dicitur. unde etiā theſſelæ qua/
dratæ κυβοι hinc & cimbios genus piſcis:
quia piſcantes id genus piſcis uelut aleam
ludunt. Feſtus.
Cymbum poculi genus qđ græ. κυμβιον. no
minat. Alii dicunt modū eſſe tunice mulie/
bris quo connexa circa ceruicē tunica ſub/
mittitur. Feſt.
Cimbri lingua gallica latrones dicūtur. Fe.
Cimerii dicūtur homines qui frigoribus occu
patas terras incolunt: quales fuerunt iter
baias & cumas: in ea regione in qua conual
lis ſatis eminēti iugo circūdata eſt: quæ ne/
que matutino neque ueſpertino ſole con/
tegitur. Feſt.
Cymba antiqtus cūba: nauicule genus.
Cymbala inſtrumēta in ſacris matris deū cū
tympanis eoꝝ q̄ ſonitu clypeoꝝ & galleaꝝ
Iuppiter i creta tutatus ſit: & cymbaliſtria:
quae cymbalum pulſat.
Cymbiū poculum ad cymbe ſimilitudinē.
Cimbri qui nūc flāmingi germani: lingua gal/
lica latrones qui inundatione Oceani fuga/
ti i Italia i cāpo raudio a Mario deleti ſunt.
Cyminus lacus Italiæ: a cymino monte qdam
dicti putant. qui ex uecte ferreo iacto: abla/
to ab Hercule. ſcaturiit.
Cimeri populi in aſia amazonibus ꝓximi. qui
ex ultimo occidenti uenerūt ſecūdum Ho/
me. x. ody.
Cymolia creta ueſtibus & medicamētis apta:
& a κυμη. i. cumæ nomen aſſumpſit.
Cymodoce nympha oceani & tethyos filia.
Cimon athen. Melciadis. filius: habuit filios
Teſagoram & Melciadē. Iuſticiam mupuni
dicūt. quo q̄ tingebatur ocus facies.
Cymeram uocant antiqui uas qđdam q̄ oper
tū in nuptiis ferebāt: in quo erant nubentis
utenſila: qđ & camillū dicebāt eo q̄ ſacroꝝ
miniſtrū καμιλλον uocant. Fe.
Cyminū ex græco κυμαινομαι fluctuo.
Cymothoe deæ nomen ē: ſica cauſa ficta. ē eni
θοος curro & κυμα fluctus. Ser.
Cynicus agnomen philoſophoꝝ ſecte: cuius
priceps Antiſtenes. uel a cyno ſarche gym/
naſio: uel a canibus: q̄ ut mordaces ſunt. ita
illi contra uicia: uel quia ſine uerecūdia pu/
denda exercebant: ut Crathes thebanus cū
uxore Hipparchia uacabant ſoli morali
philoſophiæ. de quo Lae. mul.
Cynthos mons deli ubi Apollo & Diana nati
altiſſimus: unde Cinthius Apollo. Vir. etiā
pro Octaui i ſileno. T.
Cynthia Diana. Propertius amicā ſuam ita uo
cauit: quæ hoſtilia dicebatur.
Cincīni itorti: quia ad locū capiēdum tendūt
appellati. Feſt.
Cinctus & cingulum a cingendo alteꝝ mulie
ribus attributū. V.
Cincta flaminica ueſte uelata. Feſt.
Cingulo noua nupta præcingebatur: q̄ uir in
lecto ſoluebat: factū ex lana ouis: ut ſicut il/
la domus ſublata cōiuncta iter ſe ſit: ſic uir
ſuus ſecū cinctus uinctuſque eſſet hūc her/
culaneo nodo uictū uir ſoluit hominis gra/
ti: aut ſic ipſe fœlix ſit i ſuſcipiendis liberis
ut fuit herculanus: qui ſeptuaginta liberos
reliquit. Feſtus.
Cingulū a cingēdo: qđ in cingulum plærūque
dicitur. Var. in gerunto didaſculo. Nouus
maritus taciturus taxim uxoris ſoluebat ci
gulum. Noni.
Cigulum generis neutri eſt hominū. Iā aīaliū
fœminini generis ē: & cigulas dicimus. Ser.
Cinefactū in cinere diſſolutum figuratio ut te
pefactum & labefactum. Lucil. li. iii. Ad nos
horrifico cinefactū te ꝓpe cubet. Nonius.
Cinedulis Scipio affri. æmilianus in oratione
cōtra legē iudiciariā. Tyberii gracci ait du/
center præſtigia ihoneſtas cū cinedulis &
ſambuca pſalterioque erunt in ludum hi/
ſtrionum diſcūt cantare: quæ maiores no/

ſtri ingeniis,phis dicier uoluerunt.Ma.de ſa.

Cinabari græ.la.cinabaris & cinaber:ut pipa/ri nos pip. Quidã miniũ dicũt:quo tingeba tur Iouis facies diebus feſtis ſecũdum Plin. Nam fortaſſe uirg.minioque rubẽtem: ſed aliud miniũ aliud cinabarĩ Pli.dicit.xxxiii.

Cinædus puer ad patiendum aptus:a κινέω: .i.moueo uel experior:& παιδεία uerenda: ut iter ſocraticos notiſſima foſſa cinae/dos haec eſt.q.adoleſcẽtes bonis moribus a Socrate iſtructi ſceleſtos uitabant:ut uiato res foſſam. T.

Cynægirus athen.Euphorionis filius.He.

Cynaetha capra quædam uel bucula apd The ocritum.T.

Cinythas Paphi filius rex cipri:q ex filia Myr rha adonẽ genuit:alter rex aſſyriorũ ĩ lapi/dem uerſus ob'filiorũ infortunia.T.

Cineas qdam cineas:theſſalus pyrrhi amicus: admirandæ memoriæ.Plu.& So.

Cinyps fluuius Garamãtum:a charitone col/le in lybicũ mare inter duas ſyrtes cadit.ha bens hircos maximos unde Cinypii cogno minantur.Hero.

Cinnamomum fructetũ in æthiopia:non ex/cedens duas ulnas.

Cinamũ ſimilis arbuſcula in æthiopia.

Cinomaia canina muſca.T.

Cynocephali beſtiæ ſimiles ſimiis præter ca/pita canina humanã ſpeciẽ deferẽtes i aethi opia:uiolenti ad ſaltum feri morſu.de qui/bus puto Ouidium ſenſiſſe ĩ primo. Perfu/ſam multo natorũ.

Cynocephala ea herba ut caput canis:aegy/ptii oſiritem uocant de qua Pli.iii.

Cynogloſſa lingua canis herba.T.

Cynorhodos roſa ſilueſtris:ſed canis interp̃/tatur:quare au'ẽ:uide.Pli.viii.Fuit ex Ideis & nutricibus Iouis:a qua in archadia urbs & portus a Ioue in cœlum locata: & dicta minor urſa.T.

Cynedi dicti ſunt apud ueteres ſaltatores uel panthomini.Plau.ĩ au.Ita fuſtibus ſubmol lior magiſq̃ ullus cynedus.Idem in ſticho: lepidam & ſuauẽ cantationem aliquam oc cupato cynedicã.Lucil.ſa.li.i.Stulte ſaltatũ te iueniſſe cynaedos.Var.honos lyras me/rentis ut quietus ac demiſſior pbandus.N.

Cigulos appellabant hoies q ĩ his locis ubi cin gi ſolent.ſatis ſunt tenues.Feſt.

Cynthius Apollo a cyntho deli monte appel latus.Feſt.

Cynthia locus Romae ubi cithorũ monumẽ/tum fuit.Feſtus.

Cinxiẽ Iunonis nomẽ ſanctũ habebatur ĩ nu/ptiis qđ initio coniugii ſolutio erat cíguli: quo noua nupta erat cícta.Feſt.Pom.

Cypariſſe dicuntur ignes,pdigioſi ſimilitudi/ne cupreſſorũ.Feſt.

Cypreſtes Athenis mirabilis horologii arti fex.Varro.

Cippi pomærii ſtant & circum arae quaedam & circum Romam.Varro.

Cypria Venus:q ei primum in Cypro inſula templum ſit conſtitutum:uel quia parien/tibus praeſidebat:quod graece κύειν pare/re ſit.Feſt.Pomp.

Cyprio boui merẽdam.Ennius ſotadico uer/ſu cum dixit.ſignificat id quod ſolet fieri in iſula cypro ĩ qua boues humano ſtercore paſcuntur.Idem cum dicit:propter ſtagna: ubi lan gerũque genus piſcibus paſcitur.eẽ paludẽ demonſtrant:in qua naſcuntur pi/ſces ſimiles ranunculis: ĩ quas oues conſe/cratæ edunt.Feſt.

Cypariſſus & cupreſſus fabula nota arbor: caeſa nunquam repululat: unde inferis ſa/cra:& ante domum funeſtam ponebatur: nequis imprudens ingrederetur & pollue/retur.de hac Plin.plura lib.xvi.& cypariſ/ſus urbs achaiæ.Home.& Pli.

Cyprus iſula ĩ carpathio mari iter ciliciam & ſyriam diues:luxui dedita:unde Veneri ſa/cra & arbor odorata in ægypto:foliis & ſe/mine coriandro ſimilis.Plinius.xii.circa fi/nem.Quidam putant quam liguſtrum uo camus:primum eius cyprianus: & nomen proprium.

Cyphus genus poculi quo in ſacris utebãtur: qui & ſcyphus etiam dicitur.T.

Cypſelus pater Periandri:corinthiorũ tyrãni.

Ciranus lycius Sarpedonis comes:ab ulyxe in/terfectus.T.

Circanea dicitur auis quæ uolãs circuitũ facit

Cireneum promontoriũ in aſia minori haud longe a monte.Mina.

Cira mons eſt phocidis ſeu uertex alter parna ſi montis:ĩ quo olim celebre toto orbi ora/culum fuit Apollinis.

Ciren fluuius eſt hiſpaniæ: qui alio nomine: bethis dicitur.

Cirta maſſilienſiũ fluuius eſt iuxta urbẽ agatã

Cirus fluuius eſt ex radicibus montis coraxici prumpens.haud longe a cambiſo: & poſtq̃ diſtantibus alueis hyberos hyrcanoſque circuiuere quaſi ex compoſito: haud lõge a

marsi lacum influit: & in sinum hyrcanum uno currunt alueo

Cirneum mare tusci maris pars est ab insula cirne quæ postea corsica a muliere ligustina quæ illam primo incolunt dicta est.

Circunspectus non qui circunspicitur quem cõspicuũ apellare solemus: sed qui circũspicit: & in omnem partem more iam spectat hoc est sagax & pendens Lau.

Circiter ad tempus: ut circiter Kalendas. Ianuarias: sed frequentius ad numerum: ut circiter decem miliariorum. Aliquando ad locũ ut cassius. Emina lapidem fuisse quadratũ circiter in medio are iunctum calendis. La.

Circũsisto: circũsto differunt. sed primum ꝑ circundo. alterum pro inuado & irruo. & q̃ si terrificatiõe aggredior. ut Vir. circunstãt animæ dextra leuaque frequẽtes. Non nunq̃ terroris auferendi gratia. ut cæsar i cõmẽtariis. Siquis grauiore uulnere accepto desierat circunsistebant. hoc est iacẽtem exhortabantur arcentes tela. Interdum pro circunsto. ut apud eundem & mercatores in oppidis uulgus circunsistat.

Circuitores uulgo appellamus quibus uestiarii uel litterarii dant uestẽ cicunferendam & distrahẽdam. Vl. de. iu. sti.

Circulatores qui serpẽtes circunferũt & præponunt: si cui ob eorum metum damnum datum est ꝑ modo admissi puniunt. Pau.

Chirographum qui legat non tantum de tabulis cogitat. sed etiã de actionibus quæ ꝑ batio tabulis cõtinet. appellatiõe. n. chirographi uti nos ꝑ ipsis actiõibus palã ẽ. quo modo uẽditis chirographis itelligimus nomẽ uenisse: qn etiã si nomẽ qs legauerit id ꝙ ẽ i actiõibus legatũ itelligit. Iu. de legatis.

Circæum latina ciuitas litoralis post antiũ stadiis ducentis & nonaginta: mons mari & paludibus instar habens ĩsulæ habet & castellũ & circes sacellum & mineruæ arã & quãdam Vlyxis patriã mõstrant. Strabo.

Circum & præpositio & aduerbiũ ẽ locale ut Virgilius. iiii. æne. Anna uides toto properari litora circum. Pri.

Circa pro iuxta accipitur: ut circa templum. Inde componitur quocirca: & est coniũctio causalis. dicimus circcuncirca. teste Donato in arte sua.

Circiter pro iuxta accipitur. solũ pertinet: ut circiter Kalendas. Pri.

Circuiri pro decipi.

Circius. sũt porro alia quædã noia quasi peculiariũ uẽtoꝝ quæ incolæ i suis quisque regionibus fecerũt: aut ex locoꝝ uocabulis ĩ qbus colũt. Nãi naque Galli uocant flamina ex sua terra. quæ scæuissimũ patiũt circium appellãt a turbiẽ opior ac eius uertigie. A. g. Cicum: circa: circiter: hoc differũt: ꝙ circũ loci est: ut circum theatrum: circa temporis ut circa Kalẽdas. circiter numeri: ut circiter horas decem: nec aliter dictum inueniatur. nisi licentia dictum inueniatur. Seruius.

Circes solis & persæ nimphæ filia: quæ in campania in monte a se circæo dicto habitauit ubi urbs circæi in plurali: ut gabli uulsinii de quo. Seruius. vii.

Circus a circũeo: nõ a κύκλος græce: cũ nõ scribatur: neque circũ: neque circuitus & similia. sed a circũeo dicitur unde circenses. i. circumenses. Nam antefacta spectacula interenses locis uirentibus agebãt & medio in lolo munera ponebãt. Equi uero iunctis curribus a circi carceribus discedẽtes ex uno latere recurrentes ad primã metam reducent. Nam circus oblongus in hemicycli speciẽ desinebat. ubi reuoluebantur equi: & ibi insurgunt gradus qualem Vir. descripsit i. v. Hic pius Aeneas misso certamine etc. Qui & cauea uocabatur. Ser. uidetur caueam & podium idem signare: sed potius in podio ipsi gradus sunt cauea in circo. In cuius medio & obeliscus & sepulchra nobiliũ ponebantur: circũ quæ equi decurrebant. uocabatur etiam circus stadium & locus ubi curebatur curriculũ stadii. Locus ubi eq mittebantur oppidum. Neuius dixit secũdum Varro. Inde carceres ꝙ equos coerceat. Tres circi Romæ fuisse legimus: maximum. flamineum qui & apollinaris: & tertium neronis in uaticano in maximo loca diuisa patribus equitibusque: ut spectacula sibi quisque faceret fori appellati Liuius. i. ab urbe condita. Seruius dicit foros tabulata nauiũ ꝙ icessus feratur. qd. Liuius sentire uidet de circis. Vide Plinĩ. xxxvi. & tacitum. Circus maximus postea a cæsare extinctus. habuit uicinã ædem Veneris a fabio gurgite ex multatitio ære aliquod matronarũ dam natarum stupro cõstructã ædem cæteris iuuẽtutis. a Cn. licinio duũuiro dicatã Mercuri secũdũ Oui. de fastis: & columnã marmoreã post summum circũ ad quã iturꝰ ad bella ad eam partem hastã ꝓiiciebãt secũdũ eũdẽ. Itẽ tẽplũ Herculis Sylla iussu Sybillæ cõstructũ aliud in foro boario: quo nec canes nec muscę ĩgrediebant: qa post ualuas locata erat claua qua Cacũ occidereat: quã

timebant canes flamineus dictus: qa in pratis flamineis est ubi ædes Apollinis. unde etiam apollinaris: in quo apollinares ludi. de quibus Macrob. cuius templum Adrianus primus apollinari martyri consecrauit præsuli rauēnati. T.

Cercopythecus simia caudata: puto gattum maimonium.

Cyrrus rex persarum de quo Iustinus in primo quasi Kyrios. i. dominus. Tor.

Cyrullus proprium uiri.

Cyrrha mōs seu collis Parnasi. alio nomie helicon. Apollini sacer. Inde cyrrheus.

Circerus nauis est asiana pergrandis. Plau. in stycho: cum percōtor portitores æquæ nauis uenerit ex asia: negant uenisse conspicatus sum interim circerum: quo ego me maiorem non uidisse censeo. Lucil. sa. lib. xiii. uerū flumen uti atque ipso diuortio ligneis pedibus circerum concurret equis. Idem in nono: Ad regem legatus rhodum & bachanam & babylonem ibo cyrcerum summam. Nonius.

Circenses ludi ex curuum certamine constituuntur. sic dicti: q; in litrore fluminum agerētur. in altero latere positis gladiis ut ab utraque parte esset ignauiæ præsens periculum unde & circenses dicti sunt q; exhibeātur in circuitu positis ensibus. licet alii a circūeundo dicunt circenses uocari. hos ludos insinuat. Vir. iii. geor. Centum quadriiuges agitabo ad flumina currus. Ser.

Circites circuli ex ære facti. Festus

Circumliminium ius prædiorum. Festus.

Circumferre proprie lustrare. Lucil. sa. lib. ii. Tum facto omnia sum circūlatus. Plau. in amph. Iube istam procerritam circūferri. Virgi. li. vi. Idem terſonos pura circuntulit unda. Nonius.

Circus ludorū locus & spaciū. Vir. æne. ii. Munera pricipio ante oculos circoque locāt. S.

Circus & globus in hoc differunt. q; circus est planicies rotunda: ut circuitus. globus soliditas undique rotunda: ut est spera & staminū glomera. Tul. de natura deor. Cumque duæ formæ præstantissimæ sint ex solidis globis. Sic. n. sperā interpretari placet Ex planis aūt circus aut orbis. Vir. in. v. Mediaque in ualle theatri circus erat. Lucentē que globum lunæ titaniaque astra spiritus intus alit. No. mar.

Circus itimus adurcis uocat. Regre i adurcis

Circus flamineus dicitur qui circūædificatus est flamineum templum: & q; ibi quoque ludis tauricis equi cirmetas currūt. V.

Circus maximus est idem in quo nunc circenses spectantur. Asco.

Circūferre uerbum antiquū. i. purgare. Virg. vi. Idem ter socios pura circuntulit unda. Spargens rore leui. & Plau. te circunferam idest purgabo. Nam lustratio a circūlatione dicta est uel cæde uel uictima. S.

Circūspicere & prospicere differunt. Nam circūspicimus præsentia: Prospicimus futura Te. i adel. At postq̄ id euenit nūqd circūspexti aut nunqd tute ꝓspexti tibi qd fieret & prospexti & circūspexti ꝓ ꝓspexisti & circūspexisti: sincopa. Do.

Circuli qui mixta farina & caseo & aqua circuitū æqualiter fundebant. V.

Circūiectū uestitus genus: quo se uestitæ inuoluunt. Varro.

Circuntectum uocāt quod amictus habēt purpuram circum. V.

Cirena insula est in ligustico mari quæ latine dicitur corsica & cirnos.

Cirnea uas uinarium. Plau. i. amphi. caddus erat uini inde impleui cirneam.

Cirros capitis crimen. M. cato de libe: educandis. Itaque ambratiæ primum capillum puerilem demptum itēque cirros ad Apollinē ponere solent. Nonius.

Chyroditas tunicis uti uirum prolixis ultra: & usque ad primores manus ac prope in digitos Romæ atque omni latio indecorum fuit. Eas tunicas græco uocabulo chyroditas appellauerunt. Aul. gel.

Cirmes a discretiōe dici quā græci Διακριτὴν appellāt nam idem eos κρίνι Δίς uocant. F.

Circūscripto sublato circundato & prætermisso uel decepto significat. Asco.

Circūuallare & nos & alios dicimus: tamē nos rara locutio. Te. in adel. totas res repente circūuallant: & circūuallare dixit ueluti inimica acies contra nos. Donatus.

Cissū uehiculi genus epiroti. M. T. philippi. li. ii. deuenit in quandam cauponam atque ibi se occultans p totū cissū domū uenit. N.

Cispius in urbe exquillianæ regionis mons de nomine cuiusdā hominis dictus. Fe.

Cistas. Sisen. lib. iiii. cistasque quæ erant legū ferendæ gratia paratæ defecerāt. Nonius

Cista in usu cōmuni cista: cistula cistella. ut canis: catullus catellus. Varr.

Cistas analogias i collatione uerborum sequi non debemus magnitudinis uocabula cum possint esse æterna ut cista: cistula cistella. In mediis non sunt ut in his macer: macri

culus·macellus.Niger:nigriculus: nigellus Item minima in quibuſdā non ſunt:ut auis auicula & auicella.Caput capitulū: capitellum.In hoc genere uocabulorum:quoniam multa deſunt.dicendum non eſſe in eo: ſed potius ſequēdū conſuetudinē q̄ rationē.V.

Ciſſeus rex thraciæ:pater Heccubæ.Inde Ciſſeis patronymicum.

Ciſſus genus hederæ: quæ ſola ſine admiculo ſtat.

Ciſterna uilla ædificanda potiſſimum intra ſepta uillæ habeant aquam:ſi nō quam proxime primumque ibi ſit modo nata ſecundum quam influat perennis.Si uero omnino aqua non eſt uiua ciſternæ faciēdæ ſub tectis: & lacus ſub diuo & altero ut pecus uti poſſit.

Ciſterna dicta eſt q; cis ineſt infra terram. Fe.

Cis ita diſtingui pōt a citra.Cis.n. cum ꝓpriis uel ſpecialibus mōtiū ac fluuioꝝ nominibus iungi ſolet:ut cis alpes cis apenninū cis padum:cis rhenū. Citra uero reliquis magis præponi ſolet ut citra ſaniem: citra forum citra cruorem.Seruius.

Cis poſitū ꝓ ultra.Sal.cis rhenū atque ītra mare noſtrū & oceanū:niſi q̄ in paludibus uia fuit ꝑdomita. Var.rhetoricoꝝ. lib.xx. Eo die cis Tiberim redeundū eſt:q; de cœlo auſpicari uis nemini ſit præter magiſtrū. No.

Citare eſt uocare .M.T. ī uer.citat reum non reſpondet:citat accuſatorem.No.

Citare incitare ꝓuocare.M.T.de officiis. lib.i. Citeturque ſalamis teſtis clariſſimæ uictoriæ quæ anteponatur conſilio Solonis.N.

Citheron boetiæ mōs eſt poetaꝝ carminibus celeberrimus nec longe a thebis extollitur. Aliqui partem parnaſi putant a cytheron quodam denominatam.in hoc enim præcipue colebatur Bacchus .ſecundum autem alios uenus ei præeſt:& ab eo citheream fuiſſe uocatam.

Citro & ultro in factis & in dictis:ut in Cicemultis uerbis ultro citroque habitis quaſi uerba acceſſerint &redierit huc & illuc quādo errabūdū ĩcertūque iter ſignifices. Surſū & deorſū nō niſi in loco decliuo. Vltro ē quaſi ſine reqſitiōe:ut ultro ad te ueni.Spōte uero.i.meo cōſilio:& refertur ad res ĩanimatas:ut arbores natæ ſūt ſpōte.i.ꝑ ſe.L.

Citare teſtes ideſt uocare non laudare ut citetur ſalamis.Laur.

Citharos mons eſt euboiæ.

Citra citeris uetuſtiſſimi tamē citer protuliſſe inueniuntur.Cato de agna paſcenda.Cice. agnus alligatus ad ſacra erit. Citimus quoque dicebant.teſte Capro.Pri.

Citra citerior citimus.Cicero de rep.libro.vi. Exqbus erat ea minima quæ ultima cœlo citima terris luce lucebat aliena. Affranius tamen eius etiam poſitiuū citer protulit in patela teſte aruntio.Pri.

Citra nunq̄ cōponitur:& pene eandem ſignificatiōem habet quam cis natura apud nos locum ſignat:ſed inuenio q; in propriis nominibus fluminum uel montiū cis ſolet ꝑponi plærūque reliquis non magis citra ut cis thenum cis alpes cis padum citra ſaniem citra cruorem.Pri.

Cythara inſtrumētū muſicū: q; & lyra inde cytharœdus ab ᾠδός cātor.oi ī œ & cithariſtria: ut a cymbalo cymbaliſtria & pſaltria ψάλλω .i.cantrix uel cantatrix.Tor.

Cythera ciuitas cypri ubi Venus nutrita ē. Inde cytherea & īſula ultima ex cycladibus uel laconiæ:quæ prius porphyris dicta eſt: ſed ꝓpter celebratū illic ueneris tēplū cythera dicta.Eſt enim pluralis numeri generis neutri,ſicut ſolema & arthaxata.Cytherea græci citheria.inde.Ser.dicit ream ꝓ riam dici.Inde cithereius &.reia.T.

Cytheris.liberta Volumii:a gallo dilecta: quā lycorim uocauit Virg.Tor.

Citheron unum ex iugis Parnaſi prope thebas a cithara.Orphei:qui ibi ſæpe pulſauit ſecundum Lactantium.Quod Oui. confirmare uidetur:ubi bacchus colebatur.T.

Cytorus mons paphlagoniæ.lxviii.m.paſſuū buxo fertilis.To.

Cytiſus frutex de quo.Pli.& Columella a ſilua ubi inuentus eſt.To.

Citra:ītra:ultra qbus certi locoꝝ fines demōſtrāt ſingularibus apud ueteres ſyllabis appellabāt ī cis.vl.hæ deinde pticulæ quoniā paruo exiguoque ſonitu obſcurius promebāt addita ē tribus,eadē ſyllaba tra Sūt ergo hæc omnia quaſi contermina iunctis inter ſe finibus coherentia intra oppidum.ex qbus intra ſicut dixi:ſignificat:Nā q dicit intra oppidū.intra cubiculū.ītra ferias:nō dicit aliud q̄ ī oppido:ī cubiculo:ī feriis.Intra Kalendas igitur non ante Kalendas: ſed in Kalendis eo ipſo die quo Kalendæ ſunt. Itaque ſecūdum uerbi ipſius rationem: qui iuſſus eſt intra Kalendas pronunciare: niſi Kalendas pronunciet contra iuſſum uocis facit.nam ſi ante id fiat non intra id pronūciat ſed circa.Neſcio autem quo pacto recæpta uulgo ītērp̄tatio eſt abſurdiſſima.ut in/

tra Kalendas ſignificare uideatur etiã citra Kalendas: & uel ante Kalendas: nihil ferme intereſt: atque inſuper dubitatur: an Kalẽdæ pronunciari poſſint: quãdo intra ultra neque citra: ſed quod inter hæc mediũ eſt Intra Kalendas. i. Kalendas ꝓnunciandum ſit: ſed nimirũ conſuetudo uicit quæ cum oĩum domina rerum tum maxime uerboꝝ eſt. Cum hæc omnia Apollinaris ſcite perquã atque enucleate diſputaſſet: tamẽ ego dixi: nec cordi inquam mihi ſint priuſq̃ ad te itẽ quærere explorareque: quonam modo ueteres noſtri particula iſta de qua agit uſi ſũt. Atque inuenimus. Tul. i tertia i uerrem ſcripſiſſe. Eſt autem modo locus inter occeanum iam nullus: neque tã longiquus neque tã reconditus quo non per hæc tempora noſtroꝝ hominũ libido: iniquitaſque perſuaſerit: intra oceanum dicit contra rationem tuam. Nam uult dicere: ut opinor i oceano: neque enim uideri poteſt inſulas ſignificare neſcio quas quæ penitus eſſe intra æquora ipſa oceani dicuntur. Tunc ſulpitius apollinaris reuidẽs nõ minus hercle iargute dixit ne incallide appoſuiſti hoc Tullianum. Sed Cicero intra oceanũ nõ ut tu interpretare. quid enim poteſt dici oceanũ eſſe undique oceanus circumſcribatur oẽs terras & ambiat. nã citra qd̃ ẽ. i. extra ẽ. ſed ſi ex una pte orbis tãtũ oceanũ foret citra oceanũ dici poſſet uel ante oceanũ. cũ. n. oẽs terras omnifariam & undique uerſum circunfluant: nihil intra eum eſt ſed undarum illius ambitu terris omnibus conualatis i medio eius incluſa ſunt Sicut hercle ſol cũ citra cœlum uertitur: ſed in cœlo & citra cœlum. Aul. gel.

Citherea. i. uenus: ab urbe cithera: in quã primum deuecta eſſe dicitur concha: cũ in mari eſſet concæpta. Feſtus.

Citheria appellatur effigies quædam arguta & loquax: ridiculi gratia. quæ in põpa uehi ſolita ſit. Cato i. M. cecilium: Quid ego dixerim amplius. quem ego credo i pompa uectitatũ ire ludis ꝓ citheria: at cum ſpectatoribus ſermocinaturũ. Fe.

Citheris puella uolumi liberta. quã cũ Cornelius gallus uirgilii in theathro intenti fauore caneret. eam. ſ. Prima ſiracuſio dignata ẽ ludere uerſu ſtupefactus. Cicero cuius eſſet requiſiuit: & cum eam tandẽ aliquãdo cognouiſſet: dixiſſe dicitur & ad ſuã & ad alius laudem: magna ſpes altera romæ: Quod uirgilius poſtea ad Aſcanium tranſtulit. fuerunt autem uno tempore tres nobiles meretrices. Citheris. Orgo. Arbuſcula.

Citnara non omnes qui habent citharam ſũt citharedi. V.

Citima ſunt proxima cælo milia. M. T. de repu. lib. vi. Ex quibus erat illa minima quæ ultima cœlo citima terris luce lucebat aliena. & lib. primo. Quæro ſi placet decorationem tuam de eo loco ad hæc citeriora. No. Citimus. ultra facit ultimus. cis citra citimus. Feſtus.

Cithiſum ferĩtur in terra bene ſuacta tanq̃ ſemen braſſicæ. Inde fertur ut inſex quidem ponitur: aut etiam de cithiſſo duriore uirgulæ deplantanť & ita pangit̃ in ſerẽdo. V.

Citroſa ueſtis appellata eſt a ſimilitudine citri. Feſtus.

Citrus. Var. in gerunto didaſcolo. In quibus lybia citrus falces cingit fores. No.

Citum celere. Salu. i catilinario bello. citus modo: modo tardus inceſſus. Nonius

Citum diuiſum uel ſeparatũ & oſcitare dictũ Virg. lib. viii. Haud ꝓcul inde citæ metũ in diuerſa quadrigæ diſtulerãt. No.

Citum uua preſſa deſiit ſub prelo quidã circũcidũt extrema & rurſus cũ expreſſũ fuerit circũciſũ citũ expellũt.

Ciuitas & urbs hoc differũt urbs eſt ædificia ciuitas incolæ. Vir. æne. libro. i. urbs antiqua fuit. Ennius in thelepho. & ciuitatem argiuorum incedere. Pacu. in atlanta ſollicita ſtudio obſtupida ſuſpenſo animo ciuitas Siſen. hiſto. li. quarto denique cũ uariis uoluntatibus incerta ciuitas trepidare. Põpo. cum uertice ſupioré locũ incedere. No.

Ciuicam coronam ſalutis ſuæ cauſa ſeruatus in prælio dabat: quæ erat lignea frondẽ habens perennẽ. Feſtus

Chiragra χειρα græce dolor χειρ manuũ. Ita podagra pedũ. ſoluere nodoſa neſcit me. p. nec formidatis auxiliatur aquis. i. rabidis hominibus more rabidorum canum: q& ſi ſitiant aquam aborrent. Lu. Spuma canũ quibus unde timori. Tor.

Cyrene uirgo filia Penei regis archadiæ. uel fluuii: quã apollo e pelleo monte archadiæ rapuit & in lybiã duxit: ubi quattuor filios peperit Ariſtheũ. Nomiũ. Antæũ: Argeũ: ſecũdũ luſti. xiii. ubi. Batus cyrni filius ſolutis linguæ nodis apollinis reſpõſo cyrenẽ cõdidit tẽpore Anci martii. Inde lybia cyrena. inde cyreneus. Tor.

Cyrnus rex theramnes. i. corſicæ: a quo cyrne prius dicta ẽ pater bati antedicti: & ẽ iſula

in mari liguſtico dicta primum theramne: inde chyrne: ide corſica. ide chyrneus. Vir. in mœri. ſic tua chyrneas. f. e. t. T.
Chyrinus nomẽ proprium uiri. To.
Chirographum manus inſcriptio. Tor.
Chiromantia manibus diuinatio. T.
Chironomus communis generis: q manibus geſticulatur & ludit. Inde Chironomiat in qua lex geſtus declaratur ab heroicis tẽpori bus orta: & ſũmis uiris & probata a ſocrate a Platone etiam in parte ciuilium uirtutum poſita. Tor.
Chirodita tunica ſecũdũ Gel. & ꝑlixa manus & digitos pene operiens: quæ idecora erat ut Gelius teſtat. Virgi. & tunicæ manicas. T
Chiron. ei græce ſaturni filius ex phyllira Oceani filia conuerſus in equũ cũ ops aduentarit: qui cũ argonautis nauigauit ut iudex & medicus. Inuenit herbarum uirtutes quas Aeſculapiũ & Achillem docuit: ac etiã pulſare citharã: qui cũ herculis ſagittas tractaret: una pedẽ uulnerauit: & deoꝝ miſeratione poſt nouẽ dies in aſtra trãſlatus. T.
Chirurgia manuũ opatio qdã che rurgia. T.
Cirriſcus fluuius ſcy hiæ. Hero. T.
Chyrillus proprium uiri. Tor.
Chilo lacedemonius unus ex ſeptem breuiter loquebatur unde chilonius modus ideſt breuis. Laer.
Chius inſula in ægeo: cuius promontorium aruiſium. unde uina in primitiuo. ideſt breue in deriuatiuo longum.
Chytrapos tripes qui chytram. i. ollã ſupra ignem detinet.
Cius fluuius thraciæ ex peonibus & rhodope monte æniũ ſcindẽs: in Iſtrũ defluit. Hero.
Cyricus ciuitas aſiæ non uiliſſima in cherroneſo: quaſi altera Roma: ut ſcripſit florus ſecundo li. mœnibus arce & turribus. Tor.
Climaſnuas a clunibus tritis dictas exiſtimant. Feſtus.
Climacherias pericula uitæ fortunarũque hominũ: quæ climacteras chaldei appellãt.
Clingere cingere a græco κλειειν dici manifeſtum eſt. Feſtus.
Clipeum antiqui ob rotunditatem coriũ etiã bouis apellauerũt i quo fœdus ſabinoꝝ cũ Romanis' fuerat deſcriptũ eſt. Feſtus. Põ.
Clipat. Pacu. i hermi. Currum licuit clamyde contorta: aſtu clipeat & actũ incallare. Cinna in epigrãmatis. Miſeras audit clipare puellas. Nonius.
Clipei ſcuta maiora: q celent corpus totum.
Clepere ideſt furari ab ictibus: & proprie ſunt peditum: cum ſcuta ſint equitũ: ut Titus liuius. vi. ab urbe cõ. inqt. Ser.
Clipeis ante Romani uſi ſũt deinde poſtq̃ ſtipendarii facti ſũt ſcuta pro clipeis fecere. S.
Clientã ꝑ cliente. Pla. dixit. Fe:
Clienta uerris Chelipo amica fuit quæ illum etiam moriens hæredem fecit. qua in cauſa impune illam meretricem appellat orator Aſconinus.
Clitellæ dicuntur non tantum quibus ſarcinæ colligatæ mulis portantur: ſed etiam locus Romæ propter ſimilitudinem: & i uia flaminea loca quædam deuexa ſubinde & acliuia. Eſt etiã tormenti genus eodem nomine appellatum Fe.
Climax ſcala & figura. quæ gradatio. ut torua leæna lupum ſequitur. & Ouid. uidet hanc uiſamque cupit. Tor.
Clymenæ nympha Oceani & tethios filia mater phaetõtis. altera miniſtra Helenæ herocum æthra. Tor.
Clio muſarum una. a κλεόδ gloria dicta.
Clytæmneſtra Tyndari filia ex Læda uxor Agamẽnonis: mater horeſtis.
Clitomacus philoſophus cartaginenſis lingua patria Haſdrubal. quadraginta annorũ fuit Athenas: audiuit Carneadem cuius ſucceſſor fuit. Tortelius.
Clinias pater Alcibiadis alius certenſis cuius Plato meminit in legibus. Tor.
Clypeus ſecundum Pli. xxxv. a γλύφω quaſi ſculptus non a cluere pugnare. Tor.
Clyſterium inſtrumentum ad purgandum uentrem. Tor.
Clitor inuitator. Inde clitorius fons archadiæ qui ſemel potus odium uini facit. Tor.
Clytius Laumedontis filius. alius apud. Virgilium. Tortelius.
Clitamnus ſecundum quoſdam quaſi clitor inuitator amnis: fons umbriæ ſub Treuio flumen alluit Meuaniam: qui tauros albos facit ut Virgilius.
Clicerna eſt in medio Bononiæ & Rauennæ & aliarum ciuitatum: non longe ab Arimino: per quam iter eſt Romam. Strabo
Clinopale eſt lecti ideſt concubitus exercitatio: a græco deductum: ut ſuetonius: libidinis nimis aſſiduitate concubitus uelut exercitationis genus clinopalem uocabant.
Clupeus & clipeus dicitur.
Cliti patri dedicata eſt terra omnis atque natura qui dictus eſt apud græcos. Pluton quia & recidant omnia in terras & oriantur a terris.

Cliuies melliſſus fœminine dixit. Hora. uero maſculine & ſit melius ut panis.

Cliua auſpicia dicebat quæ aliqui fieri prohibebãt. omnia enim difficilia cliuia uocabãt unde & cliui loca ardua. Fe.

Cliuus publius ab ædilibus plebeis: qui eum publice ædificauerunt. V.

Cliuus publius quod ab eo edificaꝫ ſimiliter. V

Cliuus proximus uerſus capitoliũ. V.

Cliuus uetus ꝙ ibi ſacellum Iouis iunõis. Minerue: & id antiquius q̃ ædis quæ in capitolio facta. V.

Cribrum. Lucil. lib. xxvii. Cribrum in cerniculũ: lucernã in laterem in telam liciũ. No.

Crimen læſæ maieſtatis cauſa contra rẽpublicam. Titus huius. ii. ab urbe condita: id qđ propius fidei eſt a quæſtore Ceſone fabio & L. ualeri. dié dictam & per duellionis dãnatum. Seruius.

Crimen & maledictum quid differunt docet Ci. in tuſcu. maledictum criminatio eſt aduerſarii. Te. in an. ueteris poetæ maledictis reſpondeat. Dona.

Criminat. En. ſaty. li. iii. nam is non bene tibi uult: quia falſo criminat. No.

Cruſtulum a cruſta pultis cuius eo ꝙ ut corium exuritur cruſta dicta. V.

Crocata crocei coloris ueſtis. Plau. in au. cum incedunt infectores crocatarii. Nonius.

Clipeus a cauus. Varro.

Coagulum a coagendo quod eſt colligendo. Varro: eſt modus matulæ. cui nihil iucũdius qcq̃ uiuit hæc ægritudinem ad medendã iuenerũt: hoc hilaritatis dulce ſemiariũ hoc continet coagulum conuiuia. Nonius.

Coaſpis fluuius medorum in tigrim decidens cuius aquam reges perſarum potabant ſemper ob dulcedinem & ſecum deferebãt. T.

Coagululum: quidam pro coagulo addũt lacti de fici ramo: & acetum ſpargunt. V.

Coagmenta dicta ſunt coniunctiones arctæ & cõpares: a cogendo. i. ſtringẽdo. unde & coagulum dicitur. M. T. de ſenectute. Viuendi finis eſt optimus cũ integra mẽte certiſque ſenſibus opus ipſa ſuum eadem quæ coagmentauit natura diſſoluit. Nonius.

Coctum genus Edulii ex melle & papauere factum. Feſtus.

Cocleæ dicuntur lapides ex flumine rotundi ad coclearum ſimilitudinem.

Coctum a cogendo: quia coquendo coercetur ut ad utilitatem ueſcentium perducatur. F.

Cocytus fluuius inferorum a ſtyge ꝓfluens: dicitur aũt ϰωϰυειν. i. gemere & flere. Ser.

Coclites luſcos dixerunt antiqui. nã & cyclopas coclites legimus dictos unum oculum ꝙ habuiſſe perhibeantur. Seruius.

Cocula uaſa ænea coctionibus apta alii cocula dicunt ligna minuta: quibus facile decoquãtur obſonia. Feſtus.

Coda Varro in taphemenippo. ſed ut canis ſine coda. Nonius.

Codica appellatur ager trans tyberim. ꝙ in eo uirgulta naſcuntur ad caudarum equinarũ ſimilitudinem. Feſtus Pom.

Codicarias naues etiam nũc cõſuetudo appellat: eo ꝙ ĩ fluminibus ſunt uſui. Sal. hiſto. iii. q̃ maximis itineribus per regnũ triobarzanis cõtẽdat ad flumen Euphratẽ: q̃ ĩ parte cappadocia ab armenia diſiũgit: & q̃q̃ ad naues codicariæ occultæ ꝓ hyemẽ fabricatæ aderant. Varro. de. vi. pa. li. iii. ꝙ antiqui plures tabulas cõiunctas codices dicebãt a quo ĩ tyberi naues codicarias appellamus.

Codrus dux athen. Seruius ſuper daphnim & Iuſti. in ſecũdo. Tor.

Cœmiteriũ a ϰοιμωμαι: quia ibi mortui dormire dicantur. T.

Cœnobium ubi cõmunis uita ducitur. T.

Cœna a ϰοινη cõmunis quia in communi cœnabãt plures. unde iuue. ſecreto cœnantes arguit & erat quod nũc prandium dicimus quoque nũc cœnam ueſpernam. Tor.

Cænaculum locus ſuperior. i. ſine ĩferiore taberna & officina ad cœnandum aptuſ & tota ſuperior pars ſecũdũ Var. & pro loco ubi pauperes cœnabãt: in ſignificatu dĩminutiuo. rarus uenit in cœnacula miles.

Cœnatio ꝓ loco ad cœnãdum in imo domus ponunt poetæ. T.

Cœlum uel a cælo ſculpo. qđ a ϰοιλον. uenit quia in ſculptura cõcauũ eſt: & inde cælebs Alii cælum cum æ diphthongon: quod magis placet ut in diphthongo uidebitur.

Cœleſyria caua ſyria. Tor.

Cœus gigas filius Titani & terræ. unde cœa inſula ubi regnauit. T.

Cœnica mẽſuræ genus. Feſtus.

Cœna apud antiquos dicebatur: ꝙ nunc ẽ prãdium ueſperna: quã nũc cœnã appellãt. F.

Cœnacula dicũt ad quæ ſcalis aſcendit. Fe.

Cœnaculum ubi cenabant. Feſtus.

Cœnatus: ut prãſus: ut potus: ut lotus: ideſt cõfecta cœna. Var. de. ui. pa. lib. iii. ut eius cõuiuiũ qui triumpharet in capitolio uidetur eſſe ꝓpriũ: utipſe potius domũ reduceret cœnatus a conuiuio. No.

Cœnitaret a cœno cœnas. Lucil. in tecto ru-

thonis quod fecit in tusculano triclinio habuit & delicate cœnitaret. V.

Cœnitaretur instrumenta gulæ quæ enumerare longū fuit: ingenio excogitata uel studio cōfecta in mirū causæ fuerunt: ptopter quas tot numero leges de cœnis & sūptibus ad populum ferebantur & imperare cœpit in patētibus ianuis pransitaret & cœnitaret ut sic oculis ciuium testibus factis luxuriæ modus fieret. Ma.

Cogere urgere. M.T. de offi. lib. iii. Diogenes cōtra nimium te soluere coegit: qui ne hortatus quidem est Te. in eu. iubes ne: iubeo cogo atque impero. No.

Cogere mollire subigere. Varro in uirgu. diuina sed pauca arpinæ occiono coactas libamenta legem caduca uetus. No.

Cogere in unum colligere. Sisen. hi. li. iii. Summoti & intra mœnia rursū coacti. Cic. tusculā. lib. i. Cœlum hoc i quo nubes: imbres uentique coguntur. Ter. i eu. quasi talenta ad quidecim coegi. M.T. ad. M. catoné. Coactoque in unum extractaque castra in licaonia apud comum faceret. Vir. in buc. cogere donec oues stabulis. No.

Cogere mulgere. Vir. in buc. Cogite oues pueri si lac p̄cepit æstus. Vt nuper frustra pressabimus ubera palmis. No.

Cogere stringere. Vir. geor. li. iiii. Nam frigore mella cogit hyems: eadēque calor liq̄facta remittat. No.

Cogere imprimere coartare. Vir. li. v. Quadrifidam quercum cuneis ut forte coactis. Scindebant. No.

Cogitare & deliberare hoc differūt. Cogitare ē cōfirmare. Turp. in bœtōribus. Queso cogita & delibera. Idem in philopachro. Certū ac deliberatū ē me illis obsequi. Ser. & No.

Cogitare a cogendo dictum: mens plura i unū coegit unde edicere possit. V.

Cogitatio dicta uelut coagitatio. i. longa eiusdem rei agitatio in eadem mora consilii explicandi. Fe.

Cogitatōem uulgus minime esse actionem.

Cogitatum aduerbialiter pro cogitare. F.

Cognoscere audire existimare. Lucil. lib. xxvi. Rem cognoscat simul & dictis animi attendat postulo. Pōpo. i pa. sapi. Ego magnis curabo ubi cognouerit oēs una assentiat. Te. in an. Eo pacto & gnati uitam & consilium meum cognosces. Virg. geor. Ne refugis renuisque piget cognoscere curas. No.

Cognoscere diligenter & attente considerare. Te. i ecy. Postq̄ ipse sese & illā & hāc q̄ domi erāt cognoscis satis. Dona.

Cognoscere noscere uel p̄cipere. Vir. lib. xi. ue natu assiduo & totū cognouimus agmen. Idem geor. lib. ii. Nūc quo q̄que modo possis cognoscere dicam. M.T. i hor. unde aūt facilius q̄ ex animaliū monumētis aut bellicæ res aut omnis reip. disciplia cognoscit. N.

Cognoscere & agnoscere. Vir. i buc. Incipe parue puer risu cognoscere matrem. M.T. de rep. li. i. Cognoscere me hercule inquit consuetudinē istam & studium sermonis. Var. Sexque Vlixe uereor ne me quoque cū ab illo cossim reuertero præter canem cognoscat nemo. Nonius.

Cognitu facilia eadem ratione dicit̄ qua dictu facilia: & perspectu & factu facilia. Fe.

Cognitor q litē alterius suscipit coram eo cui datus ē. procurator aūt absentis nomine auctor sit. Festus.

Cognomē ē eiusdē nois. Affra i diuortio lesiū genus cognomiationis morbo⁹ cognominis. Nonius.

Cogo colligo. Virgilius in buco. Tityre coge pecus. Seruius.

Cognomines dicunt̄ qui eiusdē nois sūt. Fe.

Cognosco quære in uerbo æstimo.

Cognationis nomen a græca uoce dictum ut detur. sic. n. illi uocant quos nos cognatos appellamus Cognati sūt & quos agnatos lex. xii. tabularum appellat sed hi sunt qui patrē. agnati qui ex eadem familia: qui autem p fœminas cōiungūtur cognati tātū nominātur p̄ximiores & agnati sui dicūtur. Inter agnatos igitur & cognatos hoc interest quod inter genus & speciē. nam qui est agnatus & cognatus est. nō utique aūt q cognatus ē & agnatus. alte⁹ enī ciuile: alterum naturale nomen est. nunc uero non p̄cipimus his nomibus. i. cognato⁹ etiam in seruis. Itaque parētes & liberos fratresque etiā seruorum dicimus: sed ad leges seruiles cognationis non pertinent. Cognationis origo & p fœmias solū cōtingit. frater enim est qui ex eadem matre tātum natus est. nam qui eundem patrem habent. licet diuersas matres: agnati sunt. Paulus de gradibus.

Cognationis substantia bifariam apud romanos intelligitur. nam quædam cognationes iure ciuili: quædam naturali connectuntur nōnūq̄ utroque iure cōcurrēte: & naturali & ciuili copulat̄ cognatio & qdē naturalis cognatio p se sine ciuili cognatione intelligit̄ q̄ p se fœmina descendit quæ uulgo liberos

peperit. ciuilis aũt ꝓ se quæ etiã legitima dicitur sine iure naturali cognatio. cõsistit per adoptionem: utroque iure: consistit cognatio cũ iustis nuptiis cõtractis copulãtur: sed naturalis quidẽ cognatio hoc ipso nomine uocetur. ciuilis autem cognatio licet ipsa quæque per se plenissime hoc nomine uocetur proprie tamen agnatio uocatur: uidelicet quæ per mares contingit. Modesti. de gradibus.

Cognoscere est instrumẽta relegare & recognoscere & dispũgere & conferre accæpta & data. Vlpia. de uer. sig.

Coguntur. i. impelluntur. Hor. li. ser. omnes eodem coguntur. Acron.

Cogeonum montem sacrum apellant apud getas deoꝝ maxime cultorum. Eodem nomine amnem præterlabentem dicunt.

Cognoscimus ignota & iuisa: agnoscimus quæ a nobis exciderant. Caper.

Cognati appellati sũt quasi ex uno nati: ut Labeo ait: ꝙ quasi commune nascendi initiũ habuerit. Vl. de cogna.

Cognati ab eo dicti putantur: quasi una cõmuniterque nati. uel ab earum orti progenie sint Modesti. de gra.

Cohortat. Quadrigarius in quinto annalium Et ducerent castra facta esse atque hos cohortarent uti maturarent. No.

Colliniſtæ quære in uerbo argentarius. L.

Colurnus a corylus pro materiato ex hac arbore. Laurentius.

Colophon dixerunt cũ aliquod finitum significaretur. uenit enim ex uocabulo græco κολοφος. idest altus locus & colophos circa insulam. ut Horatius li. epistolarũ. Quid tibi uis achios bulati notaque lesbos. smirna quid colophos.

Colcos scythiæ ciuitas unde nata ẽ medea. Ac.

Coloni. Hor. li. car. Siue iopes erimus coloni. Colonos autem dixit quasi nihil ꝑpriũ habentes: sed tempales terræ cultores.

Colliberti commilitones. quære in uerbo libertus. Laurentius.

Collis ẽ ut ita dicã: monticulus siue per se & a monte separatus: siue pars montis. Iugum ipsa arguitas montis & ꝑcliuis & prona supinitas: cui similis ẽ i cole Cliuus tamẽ mollis magis & clemens ut cliuus capitolinus: Inde Romasepti collis dicta & septimontialia sacra olim cœlebrata. Romæ promontorium mons est in mari prominens. ut Pli. promõtoria aperiuntur mari & rerum natura agitur in planum. Lau.

Collegarum appellatione cõtinẽt qui fũt eiusdem potestatis. Vl. de uerbo. sig.

Colaphizo alapam incutio. unde colaphus

Colymia uetatio: non uetitio. ita & cætera primæ cõiugationis i atio a supino i itũ seco sector qui est uenditor bonorum exulis & sectio ipa actio: lauatũ & potatũ lotio & potio lotor & potor. lauatio etiam aliquãdo & potatio lotiũ ꝙ urina a iuuo iutor uel adiutor a domo domitor.

Colyphium cibus quo luctatores utebantur ut iuue. & ita græci. Tor.

Colica passio intestini quod græce colon. T.

Colocasia herba nobilissima in ægypto. de q̃ Plinius li. xxii. quæ & cyamon dicit fortasse quam fabam ægyptiam dicimus. T.

Colobiũ uestis sine manicis. a κολοβω. breuio Tor.

Colocynta: quam nostri colloquinta: agrestis cucurbita. Diasco. Tor.

Colchos regio in ponto regnum oetæ. T.

Colla nostris gluten. T.

Collyriũ medicamentum oculorum. T.

Collophon urbs lydiæ nobilis oraculo clarii Apolinis.

Colon artus mẽbrorũ & iternodiũ: & nomẽ intestini. Inde collosus a mẽbris ꝑ mẽbrosa & alta statura de quo Pli. trigesimoquarto.

Collynista nũmularius & ꝑminutus mensarius. forte trapezita. Tor.

Colpus sinus: aliquando colphus.

Collabella adiunge labra. laberius. annalibus per annua collabella osculum. No.

Collachrymare: collachrymat qui suas lachrymas alienis cõmendat. Ter. in and. Curabat una funus tristis interim nõnunquam collachrymabat. Do.

Collatæ a qua porta Romæ collatina dicta est Festus.

Collatinum uentrem magnum & turgidum dixit Plau. quia in eum omnia edulia cõgeruntur. Festus.

Collatinum ſacrificiũ dicitur quod ex collatione offertur. Festus.

Collatia oppidum fuit ꝑpe Romam: eo ꝙ ibi opes aliarum ciuitatum fuerint. Festus.

Collare uinculi genus quo collũ astrigit. Lu. lib. xxix. Cũ manicis catulo collarique ut fugitiuum deportem. Nonius.

Colere inhabitare. Vir. li. iii. æne. Mater cultrix. Cybele & rursũ. quas; dira cæleno harpiæque colũt aliæ. Pla. i aulu. Hác domũ iã multos annos est cum possideo & colo. V. in eumenidibus. ut Mercurium archadon

colotium. In eumenidi. ut naiades undicolae. Nonius.

Colere exercere ut rustici. Vir. geor. lib. i. Fructusque feros mollite colendo. No.

Colere diligere. Vir. i buc. Ille colit terras. illi mea carmina curae. Idem i quarto. Solam nam perfidus ille te colere. Teren. in heau. Quippe forma impulsi nostra. nos amatores colūt. Lucil. li. xxvi. q̄ re hoc colere ē satius q̄ illa studiū oē hic cōsumere. Noni.

Colere ornare. Var. i taphemippo. Aut i segetibus post mensā colligebant qui domicilia colerent. Noni.

Colere & maioribus & minoribus conuenit: Ter. i adel. nos colūt maxime. Virg. post habita coluisse samo. Don.

Colere pati. Teren. in heau. Tū ille uitā illā colet inopem carens patria. No.

Collegæ appellatione duo cōtinent qui sunt eiusdem potestatis. Ser.

Colles q̄ posteaq̄ cāpis proxima supiora loca colere cœpūt: a colēdo colles appellarūt. V.

Collegi quod una lecti. Varro.

Collecta q̄ ex plurimis locis in unū lecta. V.

Coles capita uitiū quæ dicuntur: quære in pāpinarium. Va.

Collis quirinalis quirini fanum est: qui a quiritibus q̄ cum Tacio uenerunt curribus ad Romam q̄ ibi habuerunt castra qđ uocabulum coniunctæ regionum nomina oblitterauit: dictos enī colles plures apparet ex argeorū sacrificiis: in quibus sic scriptū est: collis quirinalis terticeps: ædem qrino: collis salutaris quarticeps aduersū est pilonoris ædem salutis: Collis mutialis quinticeps ad ædem dei Fidii i delubro: ubi æditimus habitare solet. V.

Collis latialis sexticeps i uico stellario summo apud turaculum eo ædificiū solum est horū deorū aræ a quibus cognomina habent in eius regionibus partibus: quæ sunt quartæ regionis palatium: q̄ palantes cū euandro uenerunt: q̄ & paulati & aborigines ex agro reatino: q̄ appellatur palatiū ubi cōsederūt: sed hoc alii a Palatia uxore latini putauerūt eūdem hunc locum a pecore dictū putant quidā. Itaque Neuius balātiū appellat: hīc germalū & uelium cōiunxerunt: q̄ i hac regione sacri portus est: & i ea sic scriptū. Germalēsis quinticeps apud ædē Romuli & uelienſis sexticeps in uelia apud ædem deum penatiū. Germalium a germanis Romulo & Remo: q̄ ad ficum ruminalem: & hi ibi inuenti quo aqua hiberna tyberis eos detulerat i expositos alueolos. Varro.

Colurina hastilia ex corno arbore facta.

Colinā ueteres coquiam dixerunt. non ut nūc uulgus putat. Var. i modio. Et hoc itereſt inter epicurū & ganeones nostros quibus modulus uita ē colina. Plau. Sis foras mastigia exi e colina q̄ mihi iter patinas exiles arguti as. Var. de ui. pa. li. i. qua finis fit antica & postica in postica parte erant colina. Et dicta ab eo q̄ ibi colebant ignē locupletiorem domus q̄ fuerint angustica pauptinis coactæ ipsa nomina declarant. No.

Colligere in unū redigere. Virg. in. vi. Collige rearma iubet ualidisque icūbere remis. M. T. in phi. li. vi. Succurrendū. d. b. omnes utique cœpere colligere. No.

Colligere reficere. Cic. in uer. actio. secunda. sed manifesto furto perturbatus ubi se colligit. Nonius.

Colligere celare supprimere. Virgi. li. xii. Substitit aeneas & se collegit in arma. poplite subsidens. Non.

Colligere auferre. lucil. li. xxx. Eius hæc et colligis omnia furtim. Plau. i aulu. qn ipse pridem tonsor unguis dēpserat: colligit oia abstulit præsegmina. No.

Coliandrū ex græco. V.

Colophon dixerunt cum aliquid finitum significaret. Fest.

Colossus a coleto artifice. a quo formatus est dictus. Fuit enī apud Rhodū insulā statua solis: alta pedes centū & qnque. Fest.

Coquū & pistorem apud antiquos eundē fuisse accepimus. Neuius coquus iquit ædit. Neptunū. Venerē. Cererē: significat per Cererē panē. p Neptūnū pisces: p Venerē olera. Fe.

Coloni dicūtur cultores aduenæ. Virg. i. æne. Tirii tenuere coloni. Ser.

Colobia genera sunt tunicarū qbus antiqui romanorū utebant. sic dicta q̄ sine manicis: si ue mutilata sit. κόλοβον enī mutilum cōpressum: qđ græce dicit. Quocirca apud Virg. troianis obiicitur: q̄ uestibus utātur manicatis cū id nō sit uirilis habitus. Et tunicæ mānicas: & hēnt redimicula mitræ. Ser.

Coloniarū hæc cōsuetudo est. Non enī ueniūt extrinsecus in ciuitatem. nec suis radicibus utuntur: sed ex ciuitate q̄si ppagatæ sunt. & iura institutaque omnia populi Romani: nō sui arbitrii habent. quæ tamen iudicio: cū sit magis obnoxia & minus libera q̄ municipium: potior: præstantior existimatur. propter amplitudinem & maiestatem populi Romāi. cuius istæ coloniæ quasi es-

figies pua ſimulacraque ſunt municipioꝝ iura quibus utique per innocentiam non quærunt. A.g.

Coloniæ noſtræ omnes ī litteris antiquis ſcribuntur urbes q̄ item conditæ ut Roma & ideo coloni & urbes condūtur q̄ intra pomœrium ponuntur. V.

Colucare dicebāt cū ꝓphanæ ſiluæ rami deciderentur officientes lumini.

Colūnæ dictæ q̄ culmina ſuſtineant. Fe.

Colus quoque maſculine dixerūt. Eſt enim genus torméti e corio. Feſt.

Colluuio labes ex īmundicia. M. T. de ſe. Cūque ex hac turba & colluuiōe diſcedam. No

Colluſtra lacumen nouū lac ī mānis. Lucil. li. vi. hiberā inſulam fermento omni colore colluſtra. Lucil. ī uirgine. ſiquidē mea colluſtra fretus terris ſtudere feciſſet ſumere aquā ex fonte. Noni.

Collutilet ſignificat dederet. Plau. in trinūmo Hæc famigeratio te honeſtet: & me colluti let: & ſine dote duxeris. Noni.

Colluſtrū. i. lac nouū. Seru.

Colūbas domeſticas dicimus: nam palumbes agreſtes ītelligimus. Ser.

Columba: require in alites. V.

Colūbella méſa una ærea uinaria: lapide quadrato oblonga: reqre ī cartibulum.

Colūbe dicebantur prius mares & fœminæ q̄ nō erāt in eo uſu domeſtico quo nūc cōtra: ꝓpter domeſticos uſus: q̄ iternouimus appellaſ mas colūbus: fœmina colūba. V.

Colūbaꝝ duo genera: unū agreſte: qđ alii dicūt ſaxatile: qđ habeť ī turribus & culmini bus uillæ. a quo appellatæ columbæ quæ ꝓpter timorē naturalē ſūma loca in tectis captant. quo fit ut agreſtes maxime ſeq̄ntur turres in quas ex agro aduolant ſuapte ſpōte & remeant. Alterum genus illud columbarum eſt clementius: quod cibo domeſtico contentū intra limina ianuæ ſolet paſci: hoc genus maxime eſt colore albo. illud alteꝝ agreſte ſiue albo ſiue uario. Ex his duabus ſtirpibus fit miſtelum mixtū. Tertiū genus fructus cauſa: quot icedūt in locū unū: quē alii uocāt periſterona: alii periſterotrophion in quo uno ſæpe quīque milia ſunt incluſæ. Periſteron fit: ut teſtudo magna camera tectus uno hoſtio āguſto feneſtris punicatis: ac latioribus retinaculis utrīque ut locus omnis ſit illuſtris: ut neque ſerpēs aliudue aīal maleficū ītroire queat. intrīſecus q̄ leniſſimo marmorato toti parietes ac cameræ oblinīūtur & ītrinſecus circum feneſtras: ne mus aut lacerta arrepere ad columbaria poſſit: nihil. n. timidius colūba ſingulis parientibus. Var.

Columinibus hæc ſupra in columbaꝝ. Var.

Columellares reqre in equoꝝ. Varro.

Columen culimen. Alii columē colūnam: unde columelle apud ueteres dicti ſerui maiores domus. Lucil. xxii. Columella ſeruus neque infidus domino ne inutilis qua lumine columnam iniurioſe ne pede proruas. Columen uero famæ ſuſtentatio uel decus: unde colūnæ dictæ. Ter. ī phor. Columē uero familiæ cui comendaui filiū. Dona.

Comalaxare eſt exercere ac maturefacere. Varro in flaſtalibus. Nec dolore adiaphorō eſſe quod de philoſophia comalaxarem eā patrem neque habenas dedi: neque unq̄ cupiditas impoſuit frenos. No.

Cōmanducatur Lucil. in. iii. Aſſequiť nec oppinātem in capite inſilit ipſum cōmanducatur totum cōplexum. Idem in. xv. Villicū ariſtocrotem neaſtrinū atque bubulcū cōmāducatus ut corrūpit ad nata adegit. No.

Comœdias conſtat appellari ex eo q̄ in uicis iuuenes cantare ſoliti eſſent crebro conuenientes. Feſtus.

Comeſſatio a uicis: quos Græci κῶμους dicunt: appellatur. In his enim habitant priuſq̄ oppida cōderentur: quibus in locis alii alios cōuictus cauſa iuitabant. Feſt.

Comedum ſua bona conſumentem antiqui dixerunt. Feſt.

Comedo comedonis qui ut ſupra ſua bona conſumit. Feſtus.

Comedite figuratum a comedo. Plautus. Euge heus aſſiſtite & dulce & comedite.

Cometacula uirgæ quas flamines portent pgentes ad ſacrificium: cum a ſe homines amoueant. Feſtus.

Comedim pro comedam: Plautus in bacchidibus. Quod dé ſortis q̄dque comedim cōgreget pater. Cice. ad. Var. in epiſtola. Petiſſet curą ſi me amas ut ualeas ne ego iacente te bona tua comedim. Feſt.

Cōmentum pro cōmunimētū. Plautus ī amphi. Faciam amphitriōe aduenienteab ædi bus ut habeat quo uis pacto fac commētus ſias: Nonius.

Cōmentū a cōminiſcor: qđ eſt fingo. Teré. in andri. Atque ipſis cōmentū placet. Don.

Cōmentare cōmeare. Neuius in bubulco cerdone cū ad lupam noſtram tā multi crebro cōmētant lupi. Affranius in Vir. Quo tu cōmentas ubi cōfixus deſides. No.

Cõmeare est abesse ubi te esse oporteat. Terẽ. in ecy. Hic raro in urbẽ cõmeat: unde commeatus qui est ex aliqua cõmemoratione tẽporalis abscessus. Dona.

Cõmodotarius passionẽ significat: est qui cõmodatũ accæpit. Lauren.

Cõmendo te regi: idest cõmitto: cõmendo te apud regẽ. idest laudo. L.

Cõmentarii. Seneca. iii. declamationũ. Sine cõmentario nunq̃ dixit: nec cõmentario. Cõmentarius erat in quo nudæ res ponũtur. Et Ci. in Bruto. Non est oratio: sed capita rer& & orationis cõmentariũ paulo plenius uel sunt libri ut idẽ: ubi sunt infundi Brute quos tibi pater publicis cõmentariis consignatos reliquit q̃ nisi puberẽ & iã haberet quartũ librum cõposuisset. Vtrũ libri sunt etiã ubi res latæ diffuseque explicantur: dicimus primus secũdusue cõmentarius: non autẽ cõmentariũ. Quidã tamen pro expositione: iterprætatione que auctor& utroque genere promiscue utunt̃. ut A. gel. est ideo Probi grãmatici cõmentarius satis curiose factus: & iter& nonnulli grãmatici: qui commentarra in Virgilium cõposuerũt. Quidã cõmentũ appellant. Lau.

Comes comiti raro dicitur: socius socio crebrius. náque socius est par: comes uero minor quippe qui sequit̃ & ducẽ habet ut Cice. non comitẽ se inquit sed ducẽ præbuit. Ponitur interdum pro socio. ut Cice. in rhetoricis. Qui cum ante lucẽ surrexisset comitem suũ inquit inclinauit: & antea dixit. & secũ aliquantũ nũmor& ferentem est comitatus. Nec sicut dicimus cupiditas dicẽdi pacis est comes ociique socia: non econtra dicemus. pax est dux cupiditatis: dicendi neque ebrietas est dux libidinis: sed ebrietas ẽ magistra libidinis: Supbia est mater odii. diuitiæ sunt materia superbiæ: non autem dux. Comes quoque, qui utrũque sequitur alterius dictũ. Socius uero plærũque in negociis seriisque rebus & fortunæ arbitrio subiectis. Sodalis autem i rebus leũioribus ac sæpe uoluptuosis. ut Cice. epulabar modice cũ sodalibus. sodalites eni me quæstore sunt istitutæ. Cuius aũt sodales inquit q eiusdẽ collegii sunt. ut Cicero norbanum quæstorem suum appellat sodalẽ. Comes est benignus homo & facilis. qui aliis non grauate inseruit. Lau.

Comitari minor& est erga maiores. Deducere uero & reducere quotiens alicui officii præstamus comitatũ. ut deduc Catonem i senatum eũque domũ reducẽ. sed hoc est inter homines non multum auctoritatis distãtes & quasi ad certũ locũ. Assectari est quasi comitatũ præstare. non tamen in itinere. aut nauigatione. aut militia. aut fere per urbẽ: ut Cicero. de ora. Cũque maior natu & consularis Sergius galba assectaretur. Lau.

Cõmitto quære in uerbo feci inuitus. Laurẽ.

Comeatus in singulari tantũ pro facultate ad tẽpus a militia ab alio ut ministerio recedẽdi: quã præbet militi Impator eũdi quo uelit ad præscriptum diem reuersuro. Licet Liuius li. xxiii. ait. Magna pars sine comeatibus dilabebatur. In utroque aũt numero ꝑ cibariis & alimonia reipublicæ aut exercitus aut alicuius multitudinis: Interdũ etiã priuati. Cice. pro lege manilia. lã comeatu & priuato & publico ꝓhibebamur. Laurẽ.

Cõmitto nõ cõmittas ut cũ omnia tibi a nobis suppeditata fuerint: tu tibi defuisse uidearẽ. Cicer. ut etiã sine ut sed per quãobrẽ quod idem pollet: ut Cicero. Nihil tibi esse cõmittendum considerare debes quãobrẽ eor& quos laudas te non simillimũ præbeas & hoc modo semp accipitur in malam partem: & cũ negatione. Quapropter nõ recte dicitur: fac cõmittas ut oẽs te laudẽt. Lau

Cõmigrare quære in uerbo migrare. Lau.

Cõparatiui & superlatiui nominibus magnificus: honorificus: munificus: nulli formant̃ sed ex aliis quæ in usu non sunt ne possunt quidem esse ut magnificentior: honorificẽtior: munificentior: & i superlatiuo. magnificentissimus: honorificentissimus: munificentissimus mirificus tamen mirificissimus facit: ut mirificissimus est patruus tuus. Omnia igitur a facio sic terminata: hanc regulam sequũtur: ut mirificus. maleficus: beneficus: aulnificus: tabificus: luctificus: pacificus: morbificus: sacrificus: quæ interdũ habent suũ superlatiuum: Similia sunt a dico: & a loquor: & a sequor: ut maledicus maledicentior: maledicentissimus. Benedicus nunq̃ repertũ est: neque benedico cõposita. Fatidicus ueridicus uero rarũ uerbũ est Causidicus magis substantiuum. A loquor magniloquus: grandiloquus: altiloquus: nã locus: doctiloquus: uersutiloquus formãt similiter: ut magniloquentior: magniloquẽtissimus. quæ a participio formari possunt: ut magniloquẽs. Suauiloquẽs uero dicimus non suauiloquus. maledictus participiũ est tantũ huius forme. Assequor pedissequus. qđ substantiuũ est. Lau. ualla.

Coma breuis capillorũ ornatus o longa ſylla ba: coma non cæſi capilli. cæſaries cæſi.

Cõma pars. Tortel.

Comarus arbutus & genus mori. T.

Comata nomen paſtoris apud theotonicos & regionis gallorũ cognomen. ubi magnã cõmã ferunt. T.

Cometes a coma crinita. Plinius ſecũdo.

Cõmœdia antiqua & noua. Antiqua quæ atticã retinet gratiã & libertatẽ: ut Quiti. quæ noſtra ſatyra eſt. Noua ut noſtra: niſi q; ſecundũ Quiti. cauſa uenerẽ non retinemus: præcipuus Menander apud noſtros a Nigidio noſantur. Tort.

Comici qui comœdiã ſcribunt: comœdus auctor. ita & tragicus & tragœdus. T.

Cõparatiua aduerbia & ſuplatiua. quæ a præpoſitionibus ueniunt. præter ſuã conſtructionẽ ablatiui & genitiui. aliquando accuſatiuo. ut Cicero ad Octauiũ. Propius urbẽ mouentur. & Saluſtius. Proxime Hiſpaniã mauri ſunt. Laurentius.

Cõpertum eſt mihi & exploratum eſt mihi. iper iueſtigationẽ ſcio. ſimiliter cõperi & exploraui. Conſtitutũ eſt mihi. uel deliberatũ uel decretum. ideſt cogitando firmatũ eſt. ſimiliter conſtitui & decreui. at non ita deliberaui. poſſum nãque deliberaſſe. & nihil tamen conſtituiſſe. ut qui oderitis. licet cõfeſſionẽ meã deliberaui. hoc eſt dubitaui. & heſitaui. Cicero. in uerrem. deliberatum eſt. ideſt fixum & decretũ eſt. Exploraui tamen pro inueni fere accipitur cum exploro idem eſt quod inquiro ſagaciter. unde exploratores. ſic exigo. ideſt uehementer & iure quodam poſtulo. Inde exegi. exactum. quod poſtulando obtinui. Et poſtulando obtentum tale eſt quæſitum pro partum a quæro. Laurentius.

Cõplacitus quære in dictiõe participia. Laur.

Cõplura quære in uerbo plura. Lau.

Cõplodere eſt aduerſas manus inuicẽ collidere: uel ad teſtificandum doloré uel gaudiũ uel admirationẽ: uel ſimilia. Supplodere é pedem terræ incutere: q; interim in oratore ſolet laudari ut Cicero. Iam quidem explosa ſententia eſt: appoſitiſſimo uocabulo uſus eſt non dicit eiectam: ſed quaſi pulſationem manuũ iniectos a cetu. Et idem Cice. aut ſi uerſu & pronunciatus eſt una ſylla breuior aut longior exibilatur & explo/ditur. Explodo non tãtum ſignificat eiicio. manibus etiam pulſantibus qualiter quempiã e domo uel a theatro etiam pulſatione eiicimus. Lauren.

Comitem accipere debemus eum qui comitetur & ſequatur: & ut ait Labeo: ſiue liberę: ſiue ſeruũ: ſiue maſculum ſiue fœminã: & ita comitẽ labeo diffinit qui frequẽtandi cuiuſcunque cauſa: ut ſeq̃rẽ deſtinatus é. VI. Cõmodatũ inter & datũ utendum labeo q/dem ait tantũ intereſſe: quãtũ inter genus & ſpeciẽ. cõmodari aũt rem mobilẽ nõ etiã ſoli utendam: dari etiam ſoli. ſed ut apparet proprie cõmendata res dicitur etiam quæ ſoli eſt. Idẽque Caſſius exiſtimat. Iulianus amplius etiam habitationẽ cõmodari poſſe ait. de uer. ſi. VI.

Cõpello & appello. ad pulſionem cõpellis. & appellis. ad compellationem uero compellas & appellas.

Complura dicimus. quãuis antiqui pluria dixerũt. Cicer. de ſignis. Immo uero alia compluria. Teren. in phor. Aduenienti ut fit noua hic cõpluria. Pri.

Cõmiſtioriis urbs é i celtiberis nobiliſſima. St.

Comaci populi ſunt in Hiſpania. iuxta fontem hyberi amnis. Strabo.

Comenſes ex como ciues i gallia ciſalpina quã lõbardiã dicũt. cum ex Cumis olim ciuitate in cãpania ſit cumanus. Stra.

Comũ ciuitas eſt in gallia ciſalpina. iuxta lariũ lacũ. Hæc mediocris erat colonia trans padum. ſed deinde Põpeius. deide Scipio. poſt diuus cæſar eã auxerũt.

Cõparatiuũ in or omnis generis erat apud antiquos. Valerius antias i li. vi. annaliũ. Hic ſenatuſconſultũ prior factũ eſt. Priſ.

Comœdia. Cicero pro Roſcio. & nomen huic cõficta arbitror a Pœtis noſtris. ut affectus noſtros monens in alienis perſonis. expreſſãque imagine noſtrũ uitæ quotidianæ uideremus.

Comes benigni faciles ſuaues homines eſſe dicũtur. qui erranti comiter monſtrant uiam benigne. nõ grauati. Cice. inquit p Cor.

Cõmemorare cõmonefacere in memoriam reducere. Marcus Tul. de ſenectute Pythagoreorũque more exercẽdæ memoriæ gratia quid quoque die dixerim audiuerim. egerim. cõmemoro ueſperi. Idem de finibus bonorũ & malorę. audire Cicer. quæna ſit iſtius ueteris quã cõmemoras academicorę & de finibus bonorę & malorę peripateticorum ſententia. Nonius.

Cõmeruiſſe pro cõmiſiſſe. Terentius i andria. Quid commerui pater. Idem in phormione. Nã ſi ſenſerit te timidum pater eſſe. arbi

trabitur te cõmeruisse culpã. Don.

Comedones ab edendo. Varro in modio. Putat fore hoc quod hinc comedonibus cõuenit usu quibus nota uolũtate comedũt. dũtaxat gula gaudet. No.

Cometa stella crinita a cæsarie dicta. Ser.

Cõmẽdare nihil aliud est q̃ deponere. Ser.

Cõmendo laudabilem reddo. Valerius lib. x. Quapropter non ludicram artem commẽdauit. Seruius.

Comes benigni faciles suaues homines esse dicuntur: hoc Cicero in oratione pro Cornelio balbo. Ser.

Cõmessatio gemino. ss. scribi debet absque n. dicitur enim a cõmesse infinitiuo de comedo. Est autem cum luxu factum conuiuiũ. Cicero pro Murena. Nam amor non comessatio: non libido: non sumptus ostenditur. Ser.

Comest pro comedit. Varro in marcopoli. natura humanis omnia sunt: patria quippe te plus urget. piscis ut sæpe minutos magnus comest: ut aues enecat accipiter. Titinius i gemina. Libram agebãt satis esse ambobus farris intrite plus comest sola uxor. Idẽ i fullonibus. Ego me mandatã meo uiro male arbitror: qui rem disperdit ac meam comest: Plautus in mustellaria. Nemo uenire saluũ quẽ absentẽ comest. Idẽ in trinũmo. Quod & bibit & comest: quod & facit sumpti. Afranius. æqualibus iste ut tu rẽ narres dona comest hic quotidie. Pomponius in pistore decipit uicinos: quod molendum conduxit comest. Neuius in fullonibus feriatis uertit se in omnis bestias comest quicquid tetigit tantum. Idem in agricola. ædepol pater: nam qui comest pecuniam. Luci. in q̃rto. Cõmanducatur totum cõplexa comestque. Et in. xxx. Cõficit ipse comestque. Marcus Tullius in hortensio. Sed ad extremum pollicetur prolaturũ quæ sepæ ipe comest: quæ efficit dialeticorum cohors. No.

Comendaticias nomen cultori fuit: de cuius obliuione quærebatur dicenti nunquid ad forũ mandas: accipe hinc angustus comẽdaticias q illic neminẽ nosti. Macrob.

Comiciales dies appellantur: cum in comicio conueniebant: qui locus a coeundo idest simul eundo est dictus. Fest.

Cõmttere ꝓprie est simul mittere: nũc eo utimur & pro facere aut incipere. Fe.

Cõmptilis cõpositi. Pomponius in præcone posteriore. Si sciã quid uelis. q̃si comici serui comptilis. Noni.

Comitasset pro cõcubuisset. Actius in gerigona. Tum autem egestis sine esse eodem lecto comitasset pater. No.

Cõmittere effigiare. Pacuuius Ruptus barbaricam pestem sabinis nostris obtulit nouã figurã factã cõmissam i fabre. Non.

Cõmittere coniũgere sociare. Lucil. lib. xxviii. Quod me fiet siquidem non uis te iprobo comittere. Vir. li. iii. Delphinũ caudas utero cõmissa lupoꝛ. Noni.

Cõmittere donare relinquere. Mar. Tul. i uerrem actione secũda. Is calumniator ex sinu suo composuit q illam hereditatem ueneri æricinæ cõmissam esse dicerent. No.

Cõmiscere facere. Marcus Tullius in uerrem actione tertia. Ego etiam quæ tu sine uerre cõmisisti uerri cirmini daturus sum. Virgi. æneidos. libro primo. Quid meus aeneas i te committere tantũ. Lucil. lib. xxviii. Com mouet se nusq̃ neque committet ut pareat sibi. Idem in libro. xxvi. Ad herum ducis clandestino tibi quod commissum foret: ne mutires quicquam nisi ministeria: & foras ferres. Noni.

Cõmittere & cõmendare differunt. Cõmittimus magna & quæ salutem in dubio hẽnt. & quæ magno cum periculo uolumus esse seruata. Terentius i andria. Nec satis digna cui cõmittas primo partu mulierem. Commendamus non cõgnitis. committimus cognitis. Idẽ i eunucho. Ego me tuæ cõmẽdo & cõmitto fidei.

Cõmittere dicitur initiare. Virgilius libro sexto. Et tuba cõmissos medio canit aggere ludos. Varro i eumenidibus. discũbimus multitudo nimis mature cœnã cõmittis.

Cõmittere cedere permittere. Virgilius libro .ix. Portã quã ducis iperio commissa recludunt. Terentius in eunucho. Ouẽ lupo cõmisisti. Lucil. libro. xxx. Quia sua cõmittũt mortali claustra camœnæ. Marcus Tullius de officiis libro secũdo. Quandiu respublica per eos gerebatur. quibus se ipsa commiserat. Nonius.

Cõmitigare est tundendo deprimere: atque deponere. Terentius in eunucho. tibi cõmitigari uideã sandalio caput. Do.

Cõmiserescimus. Virgilius æneidos libro secũdo. His lachrymis uitam damus & miserescimus ultro. Ennius. Hectoris lustris seruos: & uestrũ imperium & fidẽ myrmidonũ uigiles cõmiserescite. No.

Comitiũ ab eo q̃ coibant: ut comitiis curiatis & litiũ causæ essent.

Comitiales dies dicti q̃ tum dum esset populus constitutus ad suffragium ferũdum: nisi si quæ feriæ cõceptæ essent propter quas nõ liceret ut cõpitalia & latinæ. V.

Cõminiſci dictũ a con & mente: cũ finguntur ĩ mente quæ nõ sunt: & ab hoc illud q̃ dicitur reminiſci: cũ comentũ pronunciat. V.

Cõminiſci dicere & fingere. Terentius in ecyra. Aliquid tuliſſe cõminiſcentur mali: capiti atque ætati illorũ moribus qui auctus fiet. Donatus.

Cõmiſſa dicuntur quæ contra teſtatoris uolũtatem facta: aut non facta ab herede. Aſconius ped.

Comitiũ erat locus prope ſenatũ. quo quiritibus Romanis Populoque romano licebat coire. Aſconius.

Cõmiſſionẽ require in ſeruus. Macrob.

Comitiales dies ſunt: quibus cum populo agi licet: & faſtis diebus quidem lege agi poteſt cõ populo non comitialibus utrunque poteſt. Ma. de ſa.

Cõmode pro blande. Terenti. in ecyra. haud opinor cõmode. Et alibi. nunquã tam dies cõmode. Dona.

Cõmodũ ſicuti plærũque utile. No.

Cõmodũ aptũ conueniens. Virgili. libro. xii. Ac cõmoda fraudi.

Cõmodũ integrum totũ. Lucil. Bis quinque octoginta uidebis cõmoda te capua: quinq̃ginta: atque ducentum. Plautus in anſinaria. Viginti argenti cõmodas minas eius q̃dem matri. Noni.

Cõmodare eſt mutuare. Lucil. lib. xxvii. Certa ſunt ſine detrimento: quæ inter ſe cõmodent. Marcus Tullius de officiis libro ſecũdo. Atque ut dando & accipiendo mutuan diſque facultatibus & commodandis nulla re egeremus.

Cõmodũ pro eo quod cupimus aut uolumus capimus. Tullius in uerrem. Ante iudicem: quẽ cõmodũ erat quẽ uolebat. Et Terentius in adelphis. Amat dabitur a me dũ erit cõmodum: ideſt q̃ cupiuerit. Nonius.

Cõmodare cũ cõmodo dare. Marcus Tullius ad filiũ libro ſecũdo. Cui ego quibuſque rebus potero libentiſſime cõmodabo. No:

Cõmontanus a monte Sacerna probandus: q ait ſingula ingere quarernis operis uno operario ad conficiendũ ſatis eſſe: ſed ſi hoc in ſacerna fundo in gallia ſatis fuit non continuo idẽ in agro cõmontano. Varr.

Cõmugento conuocato. Feſt.

Cõmunitus pro cõmuniter. Var. rerũ diuinarum. Etenim ut deos coleret debet communitus ciuitas. Noni.

Compaſcuus ager relictus ad cõpaſcendũ communiter uicinis. Feſt.

Cõparare & ſociare & cõiungere. Actius in amphitrione. Qui meũ ſenũ cum dolore tuo coniungam & cõparem. Plautus in aſinaria. Prende auriculis compara labella labellis. Nonius.

Cõparare adæquare. Marcus Tullius ad cæſarem iuniorem libro primo. Neminem tibi profecto hominem ex oĩbus aut ante potuiſſem nunquam aut etiã cõparaſſem. Terentius in eunucho. Haud ne cõparãdus hic q̃dẽ ad illũ eſt. No.

Cõparare cõponere machinari. Siſen. hiſtor. libro quarto. Eos qui hoc malũ publicũ clãdeſtinis cõſiliis cõparauerit. No.

Comparare ueteres confirmare & conſtituere dixerunt. Terentius in andria. Ita me comparem non perpeti meretricum contumelias. Idem in andria. ut malis gaudeant: atque ex incommodis alienis ſua ut comparent cõmoda. Titinnius in gemina. Ergo ut ſua ſeruet dona nobis faciendum eſt. ita ut cum ea primum blanditer comparemus colloquia: Actius in euriſace. Nihil eſt: ſi auẽ ad te retardet ſocium in portu copiaque ſubſiſtat modo tute ipſe affirma & compara. Idem in thereo. atque id ego mecũ ſemp ſic agito & cõparo quo pacto magnam molẽ minuam. Turpil. in lemis. Nunq̃ unius me comparaui ſeruire elegantiæ. Mar. Tul. de republica libro ſexto. Quãobrem ſe cõparet hic ciuis ita nec eſt ut ſint contra hæc q̃ æ ſtatũ ciuitatis permouent ſemper armatus. Affranius in epiſto. Nam ĩproba & pudica q̃ ſine conſulo & parco mihi: quoniam comparatum uno ut ſimus contentæ uiro. Cicero de finibus bonorum & malorum libro ſexto. Omnis auctoritas philoſophiæ conſiſtit in beata uita cõparanda. No.

Comparare emere. Terẽtius in eunucho. Deſubi aurum & ueſtem: atque alia quæ opus ſunt cõparet. Noni.

Cõparare acquirere æſtimare. Terentius in andria. Atque ex incõmodis alterius ſua cõparent cõmoda. Dona.

Cõparare interĩ exiſtimare. Actius in epinauſimache. Proin tu id cui fiat: non qui facias

compara.Noni.

Cõparare apparare. Marcus Tullius in uerrẽ actione ſecũda.Vt erat inter ſuos copioſos: conuiuiũ cõparabat.Noni.

Cõparare dare.Marcus Tullius in uerrem de ſuppliciis.Et omni gemitu ac dolore certa merces cõparabatur.Noni.

Cõperendinatio eſt ſecunda actio.Item cõperendinatio eſt ab utriſque litigatoribus iuitis ſibi denunciatio ĩ perẽdinũ diem.Nanque cũ rem aliquã agerent litigatores & pœna ſe ſacramenti peterent: poſcebant iudicem q dabatur poſt trigeſimũ diem:quo dato deide ĩter ſe cõperendinũ diẽ:ut ad iudicium uenirent denunciabant:quo cũ eſſet uentum anteaq̃ cauſa ageretur:quaſi per iudicẽ rem exponebant:quod ipſum dicebatur cauſæ coniectio: quaſi cauſæ ſuæ breuis coactio.Alii ſic inter cõperendinationẽ & ampliationem hoc intereſt:q; comperendinatio ex una tantũ reperitur.ãpliatio tarde condẽnabit. Aſco.pedi.

Cõpeſcere eſt uelut eodem paſcuo continere. Feſtus Pomp.

Cõpernes nominãtur homines genibus plus iuſto cõiunctis. Feſt.

Cõperte cõpeſce dixerũt antiqui.Feſtus.

Cõpercit pro compeſcuit.Fe.

Compeſcere lucum:eſt lucum ſuis finibus cohibere.Feſtus.

Cõpernes dicũtur longis pedibus.Lucil.ſa.li.xvii. Nunc cenſes Caliopeia mora illã non licitum ueterum eſſe aquæ etiã inguina tangere mãmis cõpernem:aut uarã fuiſſe amphitrionis acerni.Alcmenã atque alias lenã ipſam denique nolo dicere:tute inde diſſimulabo:elige quod uis.Nonius.

Compedes non a pedibus dictæ:ſed ab impedimento.Varro ĩ promotheo libro primo. Ego infœlix non queam uim propulſare: atque inimicum orco ĩmittere: ne quéq̃ ſeparatas manus compedes conor reuellere. Idem in flexibulis.Domo exeo intro & pedes & corigiis compedio.Idem in parmenone.Lepuſculi timẽtes hoc quadrãgulum dedit.Diana rete nexile archia ſuis eum fugã lineáque cõpediam.Idẽ. ſexque ulyxe: quo cum ire uellemus obuius flare ubi corpori trinos cõpedes ĩpoſitas uideo.Nonius.

Cõpetere par eſſe uel ſimile.Inde & ĩ eſtimatione reꝝ hoc illi cõpetit dicimus.No.

Cõpetere ſignificat honorẽ uel cõiugium uel quoduis aliud aduerſus aliũ petere,unde cõpetitor:ut ſepæ. Non.

Competere rei cuiuſque reminiſci:aut conſtãter ualere.Saluſtius hiſtori.libro primo.Sic uero quaſi formidine attonitus.neque animo neque auribus: aut lingua competere. Nonius Marcellus.

Compellare alloqui.Virgilius æne.li. ſecũdo. Vltro flens ipſe uidebar Cõpellare uiꝝ ac mœſtas depromere uoces. Serui.

Cõpendium quod cõpenderet una. Require in ſors.Varro.

Cõpitalia feſta quæ in cõpitis peragebant.Fe

Comperendini dies ſunt quibus uadimoniũ licet dicere. Macro. de ſa.

Cõpilare eſt cogere in unum condere.Feſtus.

Cõpita quadriuia appellantur ab eo,quia multæ uitæ in unũ confluant.Virgil.geor. ſecũdo.Strẽnuaque ingentes pagos & compita circũ theſidæ poſuere. Ser.

Cõpitalitii ludi a patre libero dicti.quos Athenienſes primo inſtituerũt cõpita:in quibus praemii nomine hircus dabat.Hoc aũt genus pœmatis tragœdiã uocabant.Ser.

Cõpitalitii more maiorꝝ ferias concipere ſolent:quæ appellantur cõpitalia.A.ge.

Compitalia dies attributus laribus. ubi uiæ competunt:tũc in compitis ſacrificatur is dies concipitur.V.

Cõprimere interdum iniuriæ & non amoris Terentius in phor.Eã cõpreſſit. Don.

Computũ a cogendo. V.

Cõponere finire. Virgil.æne.libro primo.Ante diẽ clauſo cõponet ueſper olympo.

Cõponere reficere recreare.Virg.geor.lib.iiii. Vix deſeſſa ſenex paſſus componere membra.Idem æne.libro primo.Nũc placida cõpoſtus pace quieſcit.Noni.

Componere diſponere conſtituere.Virgilius libro quarto. Quã tuta poſcis urbem cõponere terra.Mar.Tul.de.offi.li.iii.Atque qđ cõmuniter cõpoſitũ fuerat ſolus edixit. Siſen.hiſto.li.iiii.Exercitũ diſpartitũ ad confligendũ ſic cõponunt. Noni.

Cõponere rurſus ſignificat cõparare. Actius ĩ armorꝝ iudicio. Quid eſt cur cõponere auſis mihi te aut me tibi.Lucil.ſaty.li.iiii. Sannis ſpurcus homo uita iſta dignus loco ſecum placide iane cõponitur optimus multo poſt homines natos gladiator: qui fuit unus.Saluſtius in iugurtha ubi metelli dicta cũ factis cõpoſuit.Vir.geor.li.iiii. Nõ aliter ſi parua licet cõponere magnis.Non.

Componere ornare.Virg.geor.libro quarto. Dulcis cõpoſitis ſpirauit crinibus aura.

Cõponere colligere.M.Tul.i uerris. diuina/

tione. Si ab isto libro: quē tibi magister ludi nescio quis ex alienis orationibus composi tum dedit. Noni.

Cōponere est simulare uel fingere. Actius in agamēnonibus. Si multi animis quoꝫ atro ci uictus malitia est composita dicta ex pe ctore euoluunt: suaque cū componas dicta factis discrepant. Salu. i iugur. Nō sunt cō posita mea uerba parui id facio ipsa se uir tus satis ostendit. No.

Cōponere cōiungere. Virg. li. xi. Componens mānibusque manus atque oribus ora. Lucil. saty. li. v. Cū plato eodē obuio amplector labra labellis cōpono. Idem in eodem. La tus componere lateri: & cū pectore pectus: Salu. histo. li. Suspectusque fuit incertū ue ro ac per negligētiā societatē prædaꝫ: cum latronibus cōposuisset. Noni.

Componere pro redimere. Salu. histo. li. pri mo. Qui lenones & uinarii laniique: quoꝫ præterea uulgus in dies usum habet precio compositi. Noni.

Compono comparo. ut Vir. Sic paruis cōpo nere magna solebam. Seru.

Cōpos animi. i. cōpotentis animi uel sani. cui cōtrariū est ipos animi. Salu. neque animo aut lingua satis cōpotem: cū de amente Se ptimio loqueret. Te. i adel. Vix sum cōpos animi. Alii compotem animi: cōpositū ani mum intelligunt. Dona.

Cōpotem in bonam partem solum accipi pu tatur: cum & in malum possit. Plau. i epidi co. Cedo manum accipe erūnarum & mise riarum compotem. No.

Compotem bonæ rei solū dici existimatur cū etiā mala re positum sit. Actius in Cly. Cur me miserā irridet magis compotem & mul tis malis. Noni.

Composito dictū est ex pacto. Vir. æne. ii. Vix tandem magnis ithaci clamoribus actus: cō posito rupit uocem. Ter. in phor. Composi to factum est quomodo hanc quā amas ha bere possis sine dote. Ser.

Composito factū est sine præpositione uete res: non ex composito: ut composito rupit uocē & me destinat aræ. Non.

Cōputatio & disputatio. cū præpositione pu tandi: qđ ualet puꝫ facere. Ideo antiq puꝫ putū appellauerūt. Ideo purator q, arbores puras facit. Ideo ratio putari dicitur: i q̄ sen tentia fit pura sic is sermo: in quo pura di sponunt uerba: ne sit cōfusus. atque ut de luceat dicitur disputatio. V.

Cōptu: Affranius p ornatu & cultu posuit. Fe.

Compluries a pluribus significat sæpe. Cato. contumelias dixisti mihi compluries.

Comptus. i. ornatus: a græco descendit: apud quos κόσμειν dicitur comere: & quia apud nos comis: & comæ dicuntur capilli cum ali qua cura compositi. Fest.

Cōpluries freq̄nter. Cato suasionem in legem populi apud cōpluries usu uenit oi tēpore ante aduentū esse rēpublicā reddimus. Idē originū libro. iiii. Compluries eoꝫ milites mercennarii inter se multi alteri alteros i castris occidere. Plau. i persa. Quid metuis? metuo hercle non sensi ego cōpluries. No.

Cōpluria secundū regulā dixit. Ter. i phor. Nā hoc cōplure & hæc cōpluria: & hoc secūdū ueteres: qđ nostri dēpta syllaba cōplura di cunt. Ci. i, ptagora phana hoc loco cōpluria cōfirmāda: & sic dicēdū. Cato originū. inuit genere compluria credo: qa hoc plure: non hoc plus dicebant. Don.

Compressus cū uirgine admissus dicit. Plau. in trucul. etiam coitū cum meretrice com pressus dici uult. Nūc ad amicā decimo die Athenis uiso: quā grauidā hic reliqui meo compressu: qd ea agat. No.

Compluuiū relictū erat i medio ædium ut lu cē caperet deorsum quo pluebat dictum i pluuiū sursum quo cōpluebat cōpluuiū: utrunque a pluuia. Varr.

Compluſculos: Regro abs te id primum iter fueris ne conuiuio p compluſculos dies cō tinua comitate reuocato. Mar.

Cōmutaturus uerba altercaturus iurgiū habi turus. Ter. i an. Nūquā hodie tecū cōmuta tuꝫ patrē unū eē uerbū. Idē i phor. Tria nō cōmutabis hodie uerba iter nos: hoc ē dabi tis atque accipietis iurgabitis & commutare uerba ē, p bonis dictis mala igerere: hoc est iracundia i maledicta compelli. Don.

Conca pro tuba. Vir. Sed tum forte caua dum personat æquora conca.

Conceptiuæ feriæ sunt. quæ quotānis a magi stratibus uel sacerdotibus concipiunt i dies certos uel etiā incertos: ut sunt latinæ semē tinæ pagonalia compitalia. Macrobius.

Concedo tibi illius rei & illā rē. Prisci. i atticis.

Concordis, p concors in casu recto antiq dice bant. Hilaris: comis concordis. Pri.

Concia uacceoꝫ urbs est in Hispania & in lu sitania. Strabo.

Concio est populi multitudo congregata: uel ex magistratus iussu: uel publici sacerdo tis: uel sua interdum auctoritate: & sponte proprie ad audiendum oratorem concio/

nantē in bonum publicum. cuius etiam oratio uocat concio. Dicimus etiā ecclesiā quā nescio quo iure ædes sacræ appellāt: tū cœtū hominū nō loca significet. L.

Cōciliamus amorem beniuolētiāue. i. cōparo uel cōtraho. inire gratiā fauorē cōpare iterdū amorē: neque aliter dicimus: recōciliari tamē & ī grām redire idē sūt cū ī pristinam amiciciā redeūt inimici redire ī grām. Lau.

Conca genus piscis ex cācrorū genere sine oculis. Pli. secūdū solinū sūt ī mari indico: & in his repiūt margaritæ & p uase & tuba capi uoluit. Alii cōca quasi concaua. Tor.

Cōchylia genus piscium in syriaco & indico mari ex quorū incisis cōchis lachrymæ manāt quibus tingitur purpura quæ inde muricēs & sarræ dicūtur. Inde sarnū. Cōchylia p ueneno & adulatione. Iuuenalis.

Conō atheniēsis. q multa mari & terra fecit in bello pelopōnesiaco de quo Aemilius probus. Tortellius.

Conopeum tētoriū ex filo contra culices: quo lectus circundatur. Tortelius.

Contus pertica uel sudes. Tor.

Conauditū coauditū: sicut coangustatū dī. Fe.

Cōcha pro tuba. Virgi. æne. vi. Sed tum forte caua dū psonat æquora cōcha. Et Oui. metamor. Cōchæque sonanti inspirare iubet. deriuatur autem a græco κογχη. Seruius.

Concalfacere excitare uel icēdere uel hortari Cicero de natura deorū. lib. ii. Et ait idē cū brachium concalfecerit tum solet pugnare. Idem in pasnam li. iii. Nos uenti dianis rumoribus cōcalfaciunt. No.

Concio ē proprie multitudo populi ad discernendum de republica conuocata. est autem cōgregatio bestiarū. unde gregem dicimus.

Concaluit. M. T. ad Acticū. libro. iiii. Locus ille animi nostri stomachus ubi habitat dum cōcaluit. Et de natura deorum libro tertio Quorum tāquam manus opere sic animus usū concaluit. Nonius.

Concedere dare uel permittere. M. T. in Verrē actione secunda. da mihi hoc: concede qđ facile est. Virg. lib. vii. Concessit in iras ipse deum antiquas genitor calidona Dianæ. T. ī adel. Huic metuisti nunc si de tuo iure cōcessisses paululum. Lu. li. xxix. Concedant homini id quod uelit decliniat. Mar. T. de offi. li. iii. Si negent omnia turpia per se ipsa fugienda esse concedant. No.

Concedere credere uel consentire. Te. ī phor. Nūq̄ me hic hodie concedas mihi neque intelliges. Lucil. li. xxvii. In concedere unū atque hoc eo dicere quo supatur manus. No.

Concedere recedere uel cedere. Te. i ecy. hic uideo me inuisam esse merito tempus est concedere. Affra. in cendio. atque etiā incendit atque hoc pcul cōcessero. Cecil. ī thieste hic dū abit huc concessero. Cice. tus. li. iiii. & eū magnitudie medicinæ doloris magnitudo concederetur. No.

Cōcedere uerberibus cedere. Te. in an. uerberibus cæsum te in pistrinum daue dedā. M. .T. de suppliciis. Cedebatur uirgis medio ī foro messanæ. No.

Concedere & ignoscere differūt. Regre in l ad ignosce me. No.

Concelebrare dicit cōmouere. Lucil. libro. i. Quæ mare nauigerum quæ terras frugiferentis concelebras. No.

Concelebrare diuinare dictum a celebritate. Lucil. li. xxx. Multis inde locis sermonibus concelebrantur. No.

Concentuariare est colligere: dictum a cēturiis quæ ad suffragia cōueniebant. Plau. in pseudu. Cui centurio in corde sycophāta est. T. in phor. Ego insidiis succenturiatus si quid deficies. No.

Contempte parce. Plau. in asina. Quāq̄ illum mater cōtempteque habet. No.

Con & In præpositiones obseruate curiosēque animaduertit. M. T. In & con præpositiōes uerbis aut uocabulis præpositas tunc produci aut protendi cū litteræ sequerent quæ primæ sunt in sapiente ac fœlice. In aliis aūt omnibus correpte pronūciari. Verba Ciceronis hæc sūt. Quid uero hoc elegātius q̄ nō sit natura sed quodam instituto īdoctus dicimus breui prima littera: īsanus producta. inhumanus breuis. infœlix longa: & ne multis quidem uerbis. hæ primæ litteræ sūt quæ sapiente ac fœlice productæ dicuntur in cæteris uero omnibus breuiter Item composuit confecit consule ueritatem cōprehēde & confert aures probabūt quare ita sit dicens. quod iuuare uoluptati autē aurium morigerari debet oratio: manifesta quidem ratio suauitatis est ī his uocibus de quibus Cicero locutus ē. Sed quid dicemus de præpositiōe: pro quæ cum producatur corripi soleat. obseruationem hanc tamen .M. T. aspernata est non enim semper producitur sequente e littera: quæ prima est in uerbo fœlix quam Cicero hanc habere uim significat. ut ꝓpter eam rē. In & Con præ/

positiones producantur. Nã proficiſci & pfundere & profugere: prophanum & profeſtum correpte dicimus. Proferre autem & profligare & proficere producte. Cur igitur ea littera quam Cicero productionis cauſã facere obſeruauit non in omnibus conſimilibus eandem uim aut rationis aut ſuauitatis tenet: ſed aliam uocem produci facit: aliam corripi. Neque uero cũ particula tũ ſolũ producitur cum ea littera de qua Cicero dicit inſequitur. Nam & Cato & Saluſtius fœnoribus inquiunt compertus eſt. Præterea colligatus & cõnexus producte dicũtur. Sed tamen uideri poteſt in his quæ poſui ob eã cauſam particula produci hæc: quoniam elidi tur ex ea littera. Nam detrimentum litteræ productione ſyllabæ compenſantur qđ quidem etiã & ſeruaſ in ea q ẽ cogo: neque repugnat q coegi correpte dicimus non. enim ſalua ſinereſi dicit a uerbo qđ ẽ cogo. A. g.

Concentus mixtus cantus ideſt ſymphonia. Virgilius. geor. libro primo. Hic ille auium concentus in agris. Ser.

Conceptiuæ feriæ quæ non ſunt annuales ut hæ quæ dicuntur ſine pprio uocabulo: aut cũ pſpicio ut nouẽdinales ſunt. Varro.

Cõceptiua ferialia feſta dicebantur: quæ i certis diebus obſeruabantur quotannis ut ſementinæ & compitaliciæ. Fe.

Conceptus animo placitus uel prædeſtinatus Virgi. xii. Aut tu bellare conceptum aut excute fœdus. Ser.

Conciere cum perturbatione cõmouere Actius in medea. Niſi quas terreſtris põtus ſtrages concient. Affranius in depoſito. Dii ſũt irati tibi qui conciere cogitas tantum mali Ennius in doloreſte. Exemplo egi fidem nũcupantes conciebant populum. No.

Conciliabulũ locus ubi cõciliũ cõuenit. Fe.

Cõciliatrix dicitur quæ uiri cõcilat uxores & uxoribus uiros. Feſtus.

Concilium a coactione. Varro.

Concilium dicitur a populi conſenſu ſiue concilium dicitur a concalando. i. uocando.

Cõductitius qui conductus eſt: ut domus. conductitia quæ conducta eſt. Laurentius.

Conducit pro utile eſt iuuat & decet: & ſiqua ſunt talia perſonalia ſunt: cũ habent numeros: ut hæ ueſtes decent nos. Aliter impersonalia ſunt. explicit explicũt nũquã quod ſciam legi. Lau.

Condictio rarum ẽ a condico. Eſt enim condicere priſca lingua denũciare. nunciare. uero aubuſiue dicimus condictionem actionem in primam quam actor intendit ſibi dare oportere. nulla enim hoc tempore eo nomine denũciatio fit ergo condictio eſt uel hæc ipſa actio uel illa denũciatio. Lau.

Cõdictiones conſiſtentes in facto uarietatem habent & quaſi tripartitam recipiunt diuiſionem. ut quid detur: ut quid fiat: ut quid obtingat: uel ratione detur ne fiat ne obtingat. ex his dandi faciendique condictiones in perſonas collocãt: aut ipſorum qbus qd relinquit: aut alioꝝ tertia ſpecies i euentu ponet. Paulus de condit. & demon.

Condictionum quæ in unum conferuntur triplex eſt natura: ut quædam ad id tẽpus qđ poſt mortem eius futurum ſit: quædam ad alterutrũ pertineant. tempus aũt uel certũ uel infinitũ comprehendet quæ omnia nõ minus in fideicõmiſſis. q̃ inſtitutionibus ac legatis incidere ſolẽt: ut hæc cõdictio tritiæ ſi mihi nupſerit nõ dubie niſi uiuẽte teſtatore. illa aut ẽ ſi ad exequias funeris mei uenerit niſi poſt mortẽ ipleri nõ poſſit: Illa uero ſi filio meo nupſerit: uel uiuẽte: uel mortuo teſtatore ipleri poſſit: & prima quidem ac tertia ex relatis cõdictionibus ĩfinitũ tps habẽt. quomodocũque. n. nupſerit iplet cõdictio ſecunda. Ad certum tps aſcripta eſt. Marti. e. ti.

Condictionales debitores dicunt ĩ quibus nõdũ cõpetit actio. Eſt aũt cõpetitura uel qui ſpem habent ut cõpetat. Vl.

Cõdẽnatio perſonarum quæ fit in id quod facere poſſũt nõ ſignificat totũ quod habent extorquendũ eſſe: ſed etiam ipſaꝝ ratio habenda eſt ne egeant Pau. de uer. ſig.

Condruſi ſunt cereoſi in gallia: qui hodie dicuntur luceburgi. Strabo.

Conduntur nummi in profundo & in archã dicimus. Caper.

Concinnare eſt apte cõponere. Concinere enĩ eſt conuenire. Fe.

Cõcinnare ẽ facere. Plau. ĩ amphi. lachrymãtẽ ex habitu cõcinas tuã uxorẽ. Sed pprietas ubi hæc eſt apud ueteres. Ennius. potionis genus ex multis liquoribus cõfici dici ſolet Recte autẽ cõcinare ẽ cõſentire. ĩtelligi põt quaſi cõcinere: ut multis diuerſis cantibus unus efficitur modus. Plau. ĩ aſina. Auceps quãdo cõcinauit areã effũdit cibũ. M. T. de finibus bonoꝝ & maloꝝ. li. iiii. Tum is cũ qbus cõcinabat uerbis diſcrepare. Idẽ ĩ academicis li. i. Qui cũ ſimilitudine uerbi concinere maxie ſibi uident. No.

Concinere cõficere uel colligere. Neuius belli

punici.li.iii. Transit melitam romanus exercitus insulam integram urit. populatur. uastat: rem hostium concinat. No.

Cõcine loqui dictũ a cõcinere ubi inter se conueniunt ptes: ita iter se cõcinãt aliud alii. V.

Concio significat cõuentũ nõ tantum alium q̃ eum qui a magistratu uel sacerdote publico per præconem conuocatur. Festus.

Concio conuentus. dicta quasi conuocatio uelut cogitatio. i. lõga eiusdẽ rei agitatio in eadem mora consilii explicandi. Fe.

Cõcionẽ dicit flaccus significare locũ suggestũ que & unde uerba fierent Au.

Cõcionẽ antiqui masculino gen. posuere. Fe:

Concio dicta quasi coactio Varro.

Concorditas ꝑ concordia. Pacu. i hermi. Cõcorditatem hospitio adiunctam ppetem ꝑ bitatem conseruetis. No.

Cõcubia noctis primi sõni. Sisen. his. li. iiii. Ipi legati cõcubia nocte oppido digressi iam supra hostium munitionẽ succedũt. No.

Concubium. in trinũmo. Concubiũ sit noctis priusq̃ postremum peruenerit: concubiũ a concubitu dormiendi causa dictum. Varro.

Conclamatum est: ut est apud Terentiũ. Hinc tractum dicitur: q̃ cũ uitalis spiritus interclusus homines fallere soleat aqua frigida ablui consueuerunt: & per interualla cõclamari i quo cum liberari nequirent post ultimam conclamationem quasi rebus desperatis conburebantur. Ser.

Conclamatum manifestum significat. Terentius in eu. Iam clamatum est ut in conclamatis funeribus nulla iam dilatio doloris ac luctus est. ut Lucanus ait. Corpora nõdũ conclamata iacent.

Conclamatum est transactum & finitum: ut conclamata corpora nihil reliqui iam hẽnt ad uitæ officia. Aut conclamatum satis deploratum satisque uociferatum est. Dona.

Conuentionis nomen generale est ad omnia pertinens: de quibus negocii contrahendi: transigendique causa consentiunt: qui iter se agunt. Nam sicuti conuenire dicuntur q̃ ex diuersis locis in unum locum colligunt & ueniũt. ita qui ex diuersis aĩ motibus cõsentiunt: i unum & in unam sententiam cõcurrunt. Adeo autem conuentionis nomen generale est: ut eleganter. Pedius dicit: nullũ esse contractũ: nullam esse obligationẽ quæ non habeat in se conuentionem: siue re: siue uerbis fiant. Nam & stipulatio. quæ uerbis fit nisi habeat consensũ nulla est. Vl. de pactis. Conuentionũ aũt tres sunt species. aut ex publica causa fiũt aut priuata: aut legitima: aut iure gentium: publica conuentio est quæ fit per pacem quotiens inter se duces belli quædam paciscuntur legitima: conuẽtio est quæ lege aliqua confirmat & ultro interdum ex pacto nascitur actio: uel tollitur quotiens lege uel senatusconsulto adiuuatur. Iuri gentium conuẽtiones quædam actiones pariunt: quædam exceptiões quæ pariunt actiones in suo nomine non stant: sed transeunt in proprium nomen contractus: ut emptio: uenditio: locatio: cõductio: societas: cõmodatum depositum & cæteri similes. Nuda autem pactio obligationem non parit: sed parit exceptionem. Item cum paciscimur ne petamus excepti onẽ nasci cõstant. Vl. eo. ti.

Cõuicium iniuriam esse Labeo ait. conuitium autem dicitur uel a concitatione: uel a conuentu hoc est a collatione uocum. Cum enĩ in unum plures uoces conferuntur: conuicium appellatur quasi conuocium. Conuicium autem non tantum præsenti: uerũ absenti quoque fieri posse Labeo scribit. ꝑinde siquis ad domum tuam peruenit te absẽte conuicium factum esse dicitur. Item si ad stationem uel tabernam uentum sit probari oportere feciſſe cõuicium non tantum is qui uociferatus est: uerum is quoque qui cõcitauit ad uociferationẽ alios: uel qui submisit ut uociferetur: non tamen omne maledictum conuicium est: sed id solum quod cum uociferatione dictum est & siue unus siue plures dixerunt: conuicium est: quod i cœtu dictum est. Quod autem nec in cœtu: nec in uociferatione: dicitur conuicium non proprie dicitur: sed infamandi causa dictum est. Vl. de iniuriis.

Conclusus ex feriarum translatione dictũ. Terentius in andria. Vt ab illa excludar hac concludar & in phormione. Cõclusam hic habeo uxorẽ scæuam. Don.

Conclauatæ dicuntur quæ sub eadem erant claue. Festus.

Conclauia dicuntur loca quæ una claue clauduntur. Festus.

Conclaue est secretior locus in interioribus tectis: uel q̃ intra eum multa loca clausa sint uel cubilia adherentia triclinio. Ter. i eunu. Virgo in conclaui sedet. Dona.

Conclauium similiter annuli genus. Fe.

Concrepuit plus est q̃ crepuit. Nam con ad auctiuum est. Terentius in ecyra. Sed hostium concrepuit. Do.

Condalus auis est dulce canens.Ser.
Condempsere commiscere a græco tractum Homerus Pompo.ī nuptiis partē nisi prius cōclusi:cōdēpsui.No.
Cōdere cōstituere.Salu.in catil.bello. Vrbem Romā:sicuti ego accæpi:cōdidere atque habuere initio troiani .No.
Cōdere significat abscōdere.Vir.æne.libro secūdo:Scandūt rursus equū & nota condunt̃ur in aluo.No.
Condete consecrare.Virgil.æne.li.tertio. Animāque sepulchro condimus.No.
Condere potiri. Virg. li.vii. Optato cōdūtur tybridis alueo.Nonius.
Condere ꝓprie est ī unū & iteriorē locum dare ad custodiam faciliorem.
Quod uerbū nunc significat conscribere nunc facere nūc cōponere:nūc īstruere.F.
Condere cōponere.Fe.
Condicere est dicendo denunciare.F.
Condictio in diem certum eius rei quæ agit̄ denunciatio.F.
Cōdictio est certam legem in,se cōtinēs.Teren. in.an.accæpit cōdictionē.Do.
Condi dicūtur qui statuūt sibi ciuitatem Vir. .vii. Optato cōduntur tybridis alueo.S.
Conditaneum quod cōdi uel condiri potest recte dici.Var.de re rusti.li.i.In agro crasso & calido oleo conditaneum radium maiorē. solētinā horti.tempus causa:sed gratiā obiicerē columniam .No.
Condocefacere.M.Tul.tus.li.v. Nemo est.n. qui eoꝝ bonoꝝ animum putet esse iudicē: eūque condocefaciat ut ea quæ bona mala ue audiātur: possit cōtemnere .N.
Condulus annulus .F.
Conducere emere Plau.in aulu.Ego conduxi illum.No
Conducere ē sicuti usu.Lu.lib.xxix.Magno nō magna mercede magno qdē cōduxeris .M. .T.de off.li.ii.Vt sæpe ī nostra republica uidemus mercede cōducti .No.
Conducere colligere conuocare.Var.in mani. Manius mane suscitat nostrū populum ī foro conducit .No.
Conducere conuertere.Luci.li.xxx.Et uirtute tua & claris conducere chartis .No.
Conducere utile esse:solus nō sibi qui re & quæstu cōducat suo.M.T.de offi. li.iii.Sulte liberi pater conducebat.pōt autem quo reipublicæ utile sit id cuiq̄ iutile esse. Idem de repu. lib.i.Facillima autem ī ea rep.potest esse concordia: ī qua idem cōducat omnibus.Sisen. his.li iiii.Quod in rempulicam suam maxime conducere uidetur.No.
Cōtinentes prouicias accipe debemus eas quæ Italiæ iunctæ sunt:urputa galliā & ꝓuinciam.siciliā magis iter continetes nos accipere oportet:quæ modico freto ab Italia diuidit. Vl.de uer.sig.
Cōtumax ē q tribus ædictis,ppositis uel uno,p tribus.quod uulgo peremptoriū appellat̄ litteris euocatis præsentiam sui facere contemnit.Ermogenianus de re iudicata.
Contra aduersus hoc differunt:q; contra loci est ut cōtra basilicam:aduersus illum facio
Contagium & cōtagio dicitur.S.
Contuacii sunt rhetorum populi ferocissimi. Strabo
Conduntur oppida & urbes quæ intra pome mœria ponuntur.V.
Consecerunt una fecerunt.Fe.
Consœta sus dicebatur quæ cū omni fœtu adhibebatur ad sacrificium.F.
Confectus uulneratus & percussus ut sanari non possit.Terentius in andria.Cura confectus stupet.Donatus.
Conficere colligere.Terentius in phormione Vt conficerē conficit.M.T.ad cæsarem iuniorem libro primo.In singulis tegulis impositis sexcentis sententiæ confici posse. Et in uerrem act. secunda. Per magnam dies eum ex illa re pecuniam confici posse.Lucil libro.xxvi. non te multitudinem tuorum quā in albū inclyta dextera cōficit sibi.No.
Conficere frangere.Lucil.lib.xxix.Malo hercle uero confectores cardinū.No.
Conficere facere.Terentius ī phormione. Bonas me absente hic confeciſti nuptias.Marcus Tullius in hortensio.Et facultas in maioribus nostris eratque confectus senatusconsultis: Et tusculanarum libro quinto. Nihil enim apud istos quod nō eorum turba conficiat.Nonius.
Conficere explicare.M.T.de officiis libro secūdo.Honestatis pars confecta est quam tibi cupio esse notissimam.No.
Conficere consumere finire.Terentius ī phormione. Cum hic non uideant me credant conficere argentum suum. Marcus Tullius ad cæsarem iuniorem libro secundo.Bellum ut opinio mea fert & consensu ciuitatis confectum iam haberemus. Lucilius libro trigesimo. Confecit ipse comestque. Marcus Tullius in hortensio. Quæ est enim confectio ualitudinis: quæ deformatio corporis. No.
Cōficio uerbū cōuenit proprie gladiatoribus

his qui grauissimis uulneribus occubuerũt & cætera require infra.

Confedusti fædere coniũcti.Fe.

Conferre significationem habet manifestam Marcus.T.de officiis libro tertio.omnes curas cogitationesque meas conferebam.No.

Conferre conferere.Vir.libro.ix.Ergo & si cõferre manum furor iraque monstrat.No.

Conferre contollere.Virg.& conferre gradũ & pcedere longius ardet.No.

Conferre comparare.Marcus.T.de officiis libro secũdo.Ad hoc nos studium potissimũ contulissemus.Nonius.

Confectum dicitur occisum exanimatũ.Virg. libro undecimo.hactenus acca soror potui nunc uulnus acerbum conficit.Marcus.T. de supplicis plagis confectum duci a litoribus suis pater ante oculos tuos occidisse.

Confectum defessum.Virgil.libro.xi. Dicitur infœlix æuo confectus Acestes.Lucilius.libro.xxvi.Tum doloribus confectũ corpus aĩo obsistere.Marcus.Tul.de officiis libro secundo.Nec me angoribus dedi qbus essẽ confectus.No.

Confidens etiam non mala significatione ponitur pro constanti.Terentius in and.Nescio quis senex modo uenit ellum confidẽs catus.Donatus.

Confidentia alias pro audacia & improbitate Terentius in andria.O ingentẽ confidentiã Et in phormi.Homo confidens.ergo confidentia interdum in mala significatione:interdum in bona ponitur:sed fiducia semper in bona.

Confidens pro improbo audaci & temerario ponitur.Terentius in phormi.Homo confidens:q̃ illum omnes dii perdant.Et paulo post.o ingentẽ confidentiam.Do.

Confidentia est fiducia.Virgi.libro primo.Et afflictis melius confidere rebus.No.

Confidentia duritia patientia.Plautus ĩ asina. Scapularum confidentia uirtute armorum freti.Nonius.

Confidẽtia rursus temeritas.Pacuuius ĩ atalãta.Grandem atque atrocem coerce confidẽtiam.Idem ĩ.xi.Improbus cõfidens nequã malus uideatur.Turpil.in leucadia.Videtur frigus intensum q̃ est confidens diis tunc produnt.Actius in myrmidonibus. Iram infrenis hostes animis comprimas cõfidentiam. Affranius in uopisco. excludat uxor tam cõfidenter uirum nõ faciet Virg. georgicorum libro.iiii.Nam quis te iuuenũ confidentissime nostras iussit adire domos Terentius in and.Nescio quis senex uenit modo ellum confidens.No.

Confidentia constantia.Marcus.T.de republica libro quarto.Duas sibi res quominus in uulgus & in foro dicere confidentiam ut uocem defuisse.neuius in danae.excidit orationis omnis cõfidentia.Plautus in amphi. Quæ non deliquit decet audacem esse confidenter.No.

Cõfidentia differt in hoc a fiducia.cõfidentia enim in malis rebus.illa uero in bonis.Ser.

Confidentia ueteres pro impudentia audacia dicebant.Virgilius.geor.quarto.Nam quis te iuuenum cõfidẽtissime nostras iussit adire domos.& Terentius.O ingentem confidentiam.Ser.

Confiteri & profiteri hoc distant quia profiteri uoluntatis est confiteri necessitatis. Cicero in manilio. Hic ego non solum confiteor:ueruni etiam profiteor.honestius uel p fiteri q̃ confiteri.Nonius.

Conficere deliberare.Tul. in catone maiore uersus Ennii ponit.Olympia nũc senio cõfectus quiescit.Ser.

Conficio hoc est absumo.Terentius in phormione:cum hic non uideant me conficere credunt argentum suum.Virgiil. æneidos libro tertio.Tum subito e siluis macie confecta suprema.Donatus.

Conficio uerbum proprie conuenit gladiatoribus his qui grauissimis uulneribus occubuerunt.Cicero ĩ catilinam. Gladiatori illi confecto & saucio. Terentius in eunucho. Quam amabat uirginem eam confeci sine molestia.Donatus.

Conficere alligare.Marcus Tulius in uerrem Per magna dies cum illa re pecuniam confici posse. Seruius.

Confore ab eo quod est confit idest perficitur futurum tempus indicatiui modi confore fecit.i.perfectum iri.Terentius in adel.utrũ quod ego dicam hoc confit quod uolo confore.confieri perfici.unde confectum negocium dicitur:uel confecta res quoad plenum perficitur.Idem in and.Et spero confore.Donatus.

Confutare est consumere uel cõmittere.Varro in menone.Harum ædium sũma. atria confutabant architectores.Idem lib.primo Huiusce coquus magnũ aenum quando seruit paula cõfutat trua.Non.mar.

Cõfutare opprimere cõmittere.Ter.in phor. Cõfutauit uerbis admodũ iratũ patrẽ.No.

Confutare commouere.Titinnius seticosus

Magnum exitium quando seruit paula cõ/
futat trua. Nonius.

Confutare & refutare differunt. Confutatio i
persona est: refutatio i re. Teren. i phormi.
Confutauit uerbis. i. confecit. Donatus.

Confluges loca in quæ riui diuersi cõfluãt. Li/
uius in andromada: Confluges ubi conuen
tum campum totum inhumigant. N.

Conflictatio est tactus inuicem corporum &
collisio. Teren. i and. Nam qui cum igeniis
cõflictatur huiusmodi. i. atteritur. Dona.

Conflages loca dicuntur in quæ undique con
flant uenti. Festus.

Confugellam: antiqui confugium dicebant. F.

Congerro a gerra: & græcũ est. Plau. i psa. lã
pol ille hic aderit credo cõgerro meus. In
menechmis idem istud. Var.

Congerminiscere coalescere coniungi uel con
sociari. Quadrigarius i annalibus: Facite ex
empla eoꝝ nos cũ illis cõgerminiscere sciãt
Var. reꝝ humanarum. lib. iii. postea cũ his
unã rempublicam coiuncti & congerminati
tenuere. Nonius.

Congenuare flecti genibus. Cecilius in annali
bus lib. vii. Ipse regis eminius equo ferit pe
ctus aduersum congenuat percussus deiecit
dominum.

Conglomerare inuoluere superaddere. Enni/
us in thieste. Heu mea fortuna ut omnia in
me glomeras mala. Nonius.

Congiarium Augustus cũ ab eo pacuuius Tau
rus cogiarium peteret diceretque: Iam hoc
homines uulgo loqui non paruam sibi ab il
lo pecuniã datam sed tu inquit noli credere
Ma. de sa.

Congrediar. Plau. in epidico. g. si ad eam aut
siciam congrediar. sic hoc est. No.

Congruere dictum est a gruibus: quæ non se
segregant: siue cũ uolant: siue cum pascun
tur. Festus.

Congenulare est gelu replicato cadere. Sisẽna
histo. libro tertio. Agilem dari faciléque ui
ctoriam neque fossas aut bellum renouatũ
Nonius.

Coniectarium efficax perfectum. M. T. de fi/
nibus bonorum & malorum. Illud uero mi
hi coniectariũ sed in primis habes illoꝝ. N

Conieci impetum iniuriamque significat. Te/
rentius in and. In nuptias conieci herilem
filium. Donatus.

Coniector interpres somniorum. Fe.

Coniuratio & consensus differunt. Consen/
sus enim bonæ rei est: coniuratio malæ. In/
de & catilinæ coniuratio dicta est. Terenti/
us in ecyra. Quæ hæc est coniuratio: ut o
mulieres eadem æque studeant.

Comptum genus libaminis est: quod farina
conspersa faciebant. Festus.

Conopeum uelum i modũ tentorioli factum
ad culices excludendos: nam græce κωνοψ
culex latine dicitur. Seruius.

Conquinare deputare. Festus.

Connexum qđ græci dicunt id alii nostroꝝ
adiunctum alii connexum dixerunt idest
connexum tale est si plato ambulat plato
mouetur si dies est sol sup terrã est. Varro.

Conniuere oculorum palpebras mouere Eũ/
dem regulum. Tubero in historiis rediisse
Carthaginem nouisque exemplorũ modis
excruciatum a pœnis dicit: in atras inquit
ac profundas tenebras eum claudebant: ac
diu post ubi erat uisus sol ardentissimus re
pente educebant: aduersus ictus solis oppo
sitũ continebant: atque intendere in cœlũ
oculos cogebãt palpebras quoque eius ne cũ
niuere posset sursum ac deorsũ ductas isue/
bant. Aul. gel.

Conquirere coercere. Festus.

Conquiniscere & equiniscere inclinari signifi/
cat. Plautus in cistellaria. Faciendum est pue
rile officiũ: cõgniscã ad cistulã. Idẽ. Et colo si
conquiniscere si istæc uento simul. No.

Conregione eregione. Fe.

Conruspari conquirere. Plau. Conruspare tua
concilia in pectore. Festus.

Consentia sacra: quæ ex consensu multoꝝ sũt
statuta. Fe.

Consedeo a consedendo uel a sedendo uel as/
sessor. Cassius emina annalium libro tertio
Nemo uicinus consedet. No.

Cõsistere ẽ audacter & constanter stare. Virg.
Constitit in digitos exemplo arrectus uter
que. Terentius in adelphis. Ociose nunc iã
illico hic consiste. Do.

Consiptum apud Ennium conspectum inue/
nitur. Festus.

Consiptum claui pro confixum. Fe.

Consequi significat sequi. Virgi. libro. v. Quẽ
deinde Cloanthus cõsequitur. Marcus. Tul
lius de officiis libro tertio. Ex quo intelligi
põt illũ mentis agitatione inuestigatione/
que earum rerum quas cogitando cõseque/
batur: neque ociosum neque solum unquã
fuisse. Nonius.

Consequi adipisci. Marcus. Tul. in epistola ad
cæsarem libro primo. Tũc cum ea quæ ẽ ab
senatu sũmo cum honore tuo consecutus.
Idem in uerrem actione secunda. Quod

ego meo labore & uigiliis cõsecutus sũ.No.
Consequi exprimere diffinire.M.T.ad cæsarẽ Extrema uero quanta & qualia sũt: uerbis consequi non possum.No.
Conserere dictum est miscere. Vir.æne. libro secundo.Multaque per cæcam cõgressi præ lia noctem Conserimus.No.
Conserere iserere.Vir.geor.lib.secundo.Iuuat Ismaria Baccho conserere.No.
Consecrabor.Plautus in persa:sed qd hic cau/ satus ambulat magnifice:consecrabor.
Conserere manũ dicimur cum hoste: sic ex iu re manu consertum uocare.V.
Consilium a consulendo dicitur uel q̃ in unã sententiam plurimoꝝ mentes consileant & cõueniãt.Sed a silentio credibilius dictum putatur:quo maxime inuenitur.Fe.
Consyderare a contemplatione syderum ui/ detur appellari.Fe.
Consiluere Ennius pro conticuere posuit.Fe:
Consilium quod ut uestimentum apud fullo/ nem cum cogitur consiliari dictum.V.
Consolare.Var.in edippo.thieste.Per idẽ tem pus Athenas exul uenire dicebatur qui con solaret.Nonius.
Consobrini ex duabus editi sororibus de qui/ busomnibus multa exempla sunt in anti/ quis auctoribus:maxime in affranio:& ui/ ris uetustissimis scriptoribus.No.
Consortes a manuũ conserere.V.
Consuus dicitur Ianus.Require in saturnalia Ma.de sa.
Consul nominatus q consuleret populum & senatum:nisi illic potius unde Actius ait i bucco.Qui recte cõsulat cõsul erat dcũs.V.
Consultor est qui cõsilium petit.cõsultus cui cõsulit.Consultũ res ipsa quæ cõsulitur.S.
Consulas antiqui ponebant non tantum pro consilium petas & perconteris:sed etiam p̃ iudicas & statuas.Fe.
Consualia ludi dicebãtur:quos in honorem Consi faciebant:quem deum consilii puta/ bant.Festus.
Consuetionẽ Plau.pro cõsuetudine posuit.F.
Consulum & prætorum proprietas q̃ con/ sulant & præeant populis:auctoritate.Var/ ronis ostenditur de uita patrum libro secũ/ do:q̃ ideo dicebantur cõsules & prætores q̃ consulebant senatui consules.N.
Conscripti dicebantur qui ex equestri ordine patribus ascribebantur: ut numerus sena/ torum expleretur.Festus.
Consponsos antiqui, dicebãt fide mutata col/ ligatos.Festus.
Consternatio quæ ẽ cõcitatio quædam subita ex aliquo metu:a sternutamento deducta ẽ. q̃ eo toto concutimur corpore.Fe.
Consponsor coniurator.F.
Conscribellaui pro conscripsi.Varro in colũ/ na Herculis:idque eas in ceram conscribel lauit ad litem.idem in marcipore.astrologi non sunt qui conscribellarunt pingentes cœlum.Nonius
Conspicilum unde conspicere possis. Plautus in medico.In conspicillo asseruabam palliũ obseruabam.Nonius
Constituere disponere.Virg.æne.lib.i. homi/ nes ne feræ ne quærere constituit. No.
Constituere retinere firmare.M.T.de offi.lib. .iii.Ineuntis enim ætatis inscitia senum cõ/ stituenda & regenda prudentia ẽ.No.
Cõserere inserere .M.T.de senectute.Cõsitio nes non modo delectant:sed etiam insitio/ nes.Nonius.
Constituere parare.M.T.in uerrem acti.secun da.Quod ubi erat Philodemo nunciatum tam&si erat ignarus quantũ sibi ac liberis suis iam tũ mali cõstitueretur.No.
Constituere erigere.Vir.in.vi.Et ferales ante cupressos constituunt.
Consternari rursum erigi.Pacu.in piboia. Cõ sternare animæ ex corpore hic & uoluere consilium subit:omnes qdem denata ẽ mo do:qui pacto inimicis morte:& huic uitam offeras. Idem in doloreste unde exorie quo præsidio fretus:auxiliis quibus:quo cõsilio consternatur:qua ui.cuius copiis.No.
Constat ualet consistit.Lucil.lib:xxxvi. Trado ego alias minimo:porro quod mihi cõstat carius.Ci.tusculanaꝝ lib.i. Animus qui si est horũ quatuor generum unde oia constare dicuntur.No.
Constat compositum ẽ. Lu.lib.xxxvi. Princi/ pio physici omnes ex anima & corpore cõ/ stare dicunt.Sisen.histo.lib.iii. Multitudi/ nem procul hostiũ cõstare uiderunt.No.
Cõstat cõuenit manifestũ ẽ.M.T.ad cæsarẽ ju niorem lib.ii.Cum constet cæsarem luper/ cis id uectigal dedisse qui ante poterat id cõ stare.Et tusc.libro primo. Siue quot agra/ uioribus leuiora natura repellantur: quæ cũ constẽt.Nonius.
Constitit dicitur stetit.Vi.æne.lib.iiii.Hic pri mum paribus nitens.cyllenius ales consti/ tit.Nonius.
Contendere festinare. Vir.æn.lib.i. Quæ p/ xima littora cursu contendunt petere.No.
Consueui hac re & hanc rem ueteres dicebant

Ter. in adel. Quid illi tandem credis fore animi qui illa consueuit? Et cõsuetudinem bonorum & malorum dicimus. Consuescere autem proprie dicitur in stupro. Idem in ecyra. Nã si ipse posset ab ea sese derepente auellere qui cum tot consuesceret ãnos. Et consuetudo proprie de coitu dicitur. Idem in phor. Dũ expecto quẽ ita mox ueniat qui hãc mihi adimat cõsuetudinẽ. Donatus.

Constitit erectus ẽ. Plau. in amph. Fremitu uirũ & spiritu atque anhellitu nebula cõstat: Virgi. lib. v. Constitit i digitos. Cicero tusli. i. Vbi rigida constat crassa caligo infeꝛ. N

Cõtagionẽ esse dicendũ: nõ cõtagium. Fe.

Cõtaminare ꝓprie cũ manibus luto plenis aliquid tãgere & cõtaminare cõtingere: & polluere fœdare aut maculare. Te. in an. Cõtaminari nõ decere fabulas. Idem. Hoc gaudium cõtaminet uita ægritudine aliqua. Do.

Contẽpla. Actius in philoteta. Cõtempla hãc sedem in qua ego nauem hyeme saxo stratus pertuli. Et En. Media hasta atque acernas antiquũ opulentum oppidum contempla Plau. i asina. meũ caput cõtẽples. Neuius. i danae cõtẽpla placide facié & formã. N.

Contestari est cum uterque reus dicit: testes estote. Festus.

Contestari litẽ dicunt duo aut plures aduersarii: q, ordinato iudicio utraque pars dicere solet. testes estote. Festus.

Cõtempturum. Lucil. lib. xxvii. Tu lucilium credo contẽpturꝛ cũ me ruperit sũma oia fecerim. Varro de liberis educandis. Vel maxime illis didici: & isitienti tyriacam mulsã esurienti panẽ clibariũ siligineũ: & exercitato somniũ suauẽ. Nonius.

Contemnificũ. Lucilius libro. xxvi. Ego enim cõtemnificus fieri & fastidire Agamemnonis. Nonius.

Contentio est perseuerantia uel elatio. M. T. de offi. lib. i. Ex cõtentione uocis & submissione: & ceteris similibus: facile idicabimus Sal. histo. li. iiii. Rursus inuẽta nacti ad oppidum ire cõtendunt. No.

Contendere astringere itorquere. Vir. geor. li. iiii. Tanto nate magis contende tenacia uincla. Sisen. histo. libro quarto. Simul & tormenta contenduntur. No.

Contendere iterum significat comparare. Pla. in au. signum recte cõparat huius contendi ãnulum. Lucil. sa. lib. i. ut contendere possim thesiadas lædasque Ixiones alto letheo Item libro. vii. Hũc unq̃ hyacinto hominẽ tortim poteritis deliciis cõtẽdi. Cecil. i thiaste. Ego uitam meam athicam contendã cũ istac rusticana sira. Licinius macer in epistola ad senatum. Illi suã uitã mecũ contendũt quoꝛ in corpore ita crebra sunt uulnera uitæ nouæ cicatrici ut nõ sit locus. Neuius in lycurgo cauesis tuã contendis irã cõtra cũ ira liberi. Actius in thereo. uideo ego te mulier multarum utier ut cõtendas tuam maiestatẽ uiris. V. γνωθι σεαυτον age nũc cõtende alteꝛ genus philoteron ne tibi quid uideat melius. No.

Contendere certare. M. T. de offi. li. i. Miserrima omnino ambitio est honorũque contẽtio. Vir. æne. lib. iiii. Quis talia demẽs abnuat aut tecũ malit cõtẽdere bello. Sal. i iugurtha fretus multitudie militum sperabat armis cõtendere. Ci. tus. libro. ii. ut onera contẽtis corporibus facilius feruntur: remissis opprimuntur. Nonius.

Contendere continuare. Cice. de ora. libro. ii. Id quod eius scripta declarent & contentiones uocis & remissiones cotinuarentur. Et lib. iiii. nihil pernitiosius q̃ sine itermissione contentio. Nonius.

Contendere iterum significat extorquere. Ci. in epistola Cassii. Hoc agit ita contendo ut in eo fortunas meas positas putem. Actius i eurisace. Iã potero icipiã & q diu cõtẽdã ut hic oportet texũ salminẽ habeã. Turpil. in lenonibus. habet potestatẽ: nisi potestatẽ senis p̃cio cõtendas & redẽpto phedria liceat redire in antiquã consuetudinẽ. Varro i serrano. Et petere imperium populi & cõtendere honores. M. T. de offi. libro. ii. Extremum autem præceptũ in beneficiis opera quæ dãda: ne qd contra æquitatem contendas. Nonius.

Contendere festinare. Vir. æne. libro primo. Quæ litora proxima cursu contendunt petere. M. T. in uer. actio. secunda. hæc ubi filio nunciata sunt exanimatus ad id contendit ut etiam uitæ patris & pudicæ sororis succederet. No.

Contendere intendere. M. T. in hor. Magna ẽ animi contentio adhibenda & explicanda. Aristoteli greges. Nonius.

Contendit proripuit uel dixerit signũ. Vir. li. v. Qui tamen aerias telum contendit i auras. Licinius macer: quo die magistratũ obiit repente celeri gradu per forum se in capitolium contendit Pacu. in doloreste. Nihil coniectura qui interpretarier quorum flexi uice contenderet. M. T. de rep. sed audisset credo: tum uero Platone Socrate mortuo

primũ ĩ ægyptũ discẽdi: post Italiã conten/
disse. Turpil. ĩ philopatro. Mea mater hem
qua causa hic opere maxime contenditur.
Affranius. Nõ licet me quo cõtendissem ita
puenire. Salu. in iugu. bello. ex prælio fugit
ĩ puinciã: ac deide Romam contẽdit. Varro
in quinquatribus. Qui tarentũ tuũ ad hera
clidẽ ponticum contẽderit. Non.

Consulis officium est consiliũ præbere manu
mittere uolẽtibus. Vlp. de offi. consu.

Consules cõstituti sunt duo: penes quos sum/
mũ ius uti esset lege rogatum ẽ: nanque ini
tio ciuitatis Romæ constat reges oẽm pote
statẽ habuisse hisdem tẽporibus. Et tribu/
nũ celeꝝ fuisse constat. Is autẽ erat qui eq/
tibus præerat. & ueluti secundũ locum a re
gibus obtinebat: quo in numero fuit luni.
Brutus: qui auctor fuit regis abiiciendi. Ex/
actis deide regibus: consules creari cœpe/
runt: Et dicti sunt ab eo q̃ plurimũ reipu.
cõsulerẽt q̃ tantum ne p̃ oia regimina pote/
statem sibi uẽdicarent: lege lata factum ẽ ut
ab eis prouocatio esset: neue possent caput
ciuis Romani aĩaduertere: in iussu populi
solum relictum est illis ut coercere possent:
& in uincula publice duci iuberent. Pom/
po. de ori. iu.

Consanguineos Cassius diffiniuit eos q̃ san
guine inter se connexi sunt. Vlpianus de su
is & legi. her.

Consolor tam actiua q̃ passiua significatione
antiqui ꝓtulisse iueniuntur. Asinius polio.
sed cũ ab ea quæ sperabam dolebam con/
solabor ab ea quam timui. Prisc.

Consules qui publici consilii duces esse debe/
rent pfecisse: ut per seipsos publicum consi
lium tolleretur. Ci. per se.

Consuasor auctor est consiliatus: utimur ĩ re/
genda. ut Ci. p Quin. hæc oia Quitius age/
bat auctore & consuasore Neuio.

Consul a consulendo uel a iudicando: nam &
hoc cõsulere ueteres uocauerunt. unde ad/
huc remanet illud rogat bonum consulitis
idest bonum iudicetis.

Consultus peritus & doctus: ut iurisconsulti
periti dicuntur. Acron.

Consequor etiam passiue: ut orbilius quæ lux
ab hoibus consequi possunt. Pris.

Cõspicor etiã passiue. ut Var. Pauptas enĩ hæc
noiata ĩtricata ut nunc cõspicaẽ. Prisc.

Consector passiue Laberius dixit: uxorem tu
am & meam nouercam Apollo lapidibus
consectari uideo. Pri.

Cõsi populi sunt iuxta berones ĩ hispania. St.
Consa distat a populonia ferme stad. octingẽ/
tis. Alii sexaginta dicunt: ubi est luna por/
tus & ciuitas. Strab.

Contẽnere plus est q̃ uituperare. Ter. in eun.
Nunquid habes quod contẽnas. Do.

Contẽnor ualde tẽnor. Tẽnor autẽ græcum ẽ ĩ
cedor & reticior: nã ueteres tẽnere sine præ/
positione dicebant. Don.

Cõtẽplari dicit a tẽplo. i. loco q̃ ab oĩ pte aspi/
ci potest: quem antiq̃ tẽplũ nominabãt. Fe.

Contentus cui res etiam parua abundat. Vir.
li. vii. Patriisque sed non & filius armis con
tentus. Ter. in eun. Quia neque tu uno eras
cõtẽta: neque solus dedit. Lucil. xxx. Et iste
uersibus interea contentus teneto. M. T. ad
Brutũ. Sic igitur facies ut me amabis aut cõ
tentandi sũ diligẽs. Idẽ de officiis lib. ii. bre/
uitatis causa familia cõtẽti erimus una. No.

Cõtentum dicitur extensum. Virg. li. v. Hunc
rapidus iamdudum arcu cõtenta parato te/
la tenens. Lucil. li. xxx. hic ut mulipula con
tenta atque scorpius cauda sublata. No.

Contentum colligatum cõiunctũ. Virg. georg.
lib. iii. Contenta ceruice trahunt stridentia
palustra. Noni.

Cõtentũ cõtinuũ pseuerãs. Ci. Tu. li. v. Societa
tẽ ferũt cũ usque ad uesperã cõtentius ãbu
lare: quæsitũque eẽt ab eo: cur id faceret. N.

Contẽptim p̃ cõtẽnenter. Neuius belli punici
libro sexto. superbiter contẽptim conterit
legiones. Nonius.

Contingere est quod uix euenit. Te. in an. hãc
mihi expetiui: contigit. Do.

Contiguum frustum carnis cum septem co/
stis demptum. Fest.

Conticinium noctis primũ tẽpus: quo omnia
qescendi gratia conticescunt: auctores mul/
ti sunt miri: sed auctoritate deficiunt. Non.

Conticinium silentiũ noctis: eo q̃ siletur. Plau
Factum uolo rem conticinio. V.

Conticinium. ĩ asinaria uidebitur factũ: uolo
ad reditum conticinio præsente: a cõticiscẽ
do conticiniũ. siue ut Opilius scribit: ab eo
cum cõticuerũt homines. T.

Cõtrarium æs graue est. Fest.

Contrahi dictũ est honeste quadam tristicia li
berali & sollicitudine aut memoria. Cice.
Tus. li. i. hoc detracto quod totum est uolũ
tariũ ægritudo erit sublata illa mœrẽs. mor
sus tamẽ & cõtractiunculæ quædã cum re/
linquentur. & li. iiii. Itaque hæc prima dif/
finitio est: ut ægritudo animi sit aduersan/
te contractione. Fest.

Contingere euenire. Mar. Tul. libro quito. qd̃

non modo singulis hominibus: sed potentissimis populis sæpe cõtingit. Ennius i thi este. Quoniam mihi maxime hodie contigerit malum. Noni.

Contingere est tangere. Vir. li. ii. funéque manu contingere gaudét. In primo. nequis cõtingere possit. Non.

Continere dicitur qui contra uoluntatem se retinet: unde cõtenti dicuntur in malis durantes. Terentius in phormiõe. Ruri se continebat. Dona.

Continens est abstinens integre. Mar. Tul. ad .M. Catonem. Vtque copiis & opibus fere uix possimus ea mansuetudine & continentia nostra socioꝝ fidelitaté tueamur.

Cõtinens coniunctum continuum. Mar. Tullius in epistola ad senatum. Itaque cũ exercitum ad Cappadociæ partem eam cum cilitia continens iter faceret. Idem in horten. In cõtinentibus quidem terris uestrum nomen dilatari possit. Non.

Conti hastæ lõgiores & robustæ. Virgi. lib. vi. Aut duris detrudere cõtis. Noni.

Cõiungere copulare: dictũ est a iugo. Lucil. li. xxx. Quã mihi q̃tum iter humanũ genus rerꝝ: quæ inter se cõiungat cõmutat. No.

Cõtollere contratollere. Plau. in aul. Contollam gradum. Non.

Cõtubernĩũ dicit cõtubernaliũ habitatio. Fe.

Cõtubernales dicunt a tabernis quæ fiebant ex tabulis. unde & tabernacula sunt dicta: licet ex tentoriis & pellibus fiant. Fe.

Cõtuoli oculi sunt in angustum coacti conniuentibus palpebris. Fest.

Contumax, pprie dicitur contemptor petitorum. Terent. in phor. Præcõtumax rediisti huc nobis Pamphile. Dona.

Cõuallis est planities ex omni parte compræhensa montibus collibusue: uallis ex duobus lateribus inclusa planicies: uallis dimunitiuum facit uallicula. Fest.

Cõuallis cauata uallis. Var.

Cõuallũ neutri generis Scropha inq̃t uitádũ. ne in eam partem spectet uilla in quã uentus grauior ex his partibus efflare soleat: neue in conualli caua & ut potius in sublimi loco ædifices: qui quod perflatur si quod é qđ aduersariũ inferat: facilius discutit. V.

Conuasare est furto omnia colligere. Terẽ. in phor. Aliquid cõuasem atque hinc me cõiicerem, ptinus in pedes. No.

Conuente condictio dicit: cum primus sermo de nuptiis & eaꝝ condictione habebat. Fe.

Conuentus q̃ttuor modis intelligitur, uno cũ quẽlibet hominem ab aliquo conuentũ eẽ dicimus. altero cum significatur multitudo ex compluribus generibus hominum contracta i unũ locũ. Tertio cũ a magistratibus iudicii causa populus congregat. Quarto cum aliquem in locũ freq̃ntia hominũ supplicationis. aut gratulatiõis causa colligit. F

Cõnexũ est ex parte declinatũ: q̃lis est natura cœli: quod ex omni parte ad terram uersus declinatum sit. Festus.

Conuenire placere cõstituere. Sisen. historiarum libro quarto. Signum natus a papo qđ inter eos tolli cõuenerat. No.

Conuenere apta & cõmoda fuere. Ter. i adel. Quæ conuenere in andriam. Dona.

Cõueniſſe non inueniſſe & uidiſſe tãtum: sed & collocutum significat. Ter. in an. Cõueni hodie adueniens quendam mei loci hic atque ordinis hominem. Dona.

Conuenire aptũ esse. Mar. Tul. in horten. Nã qđ uereris ne nõ conueniat. nostris ætatibus ista oratio quæ spectat ad hortãdũ. N.

Conuenire significat obuium fieri. Ter. in eu. Conueni hodie adueniens mei loci quendã atque ordinis hominem. No.

Cõuenire uidere. M. T. de senec. Neque uero eos solũ conuenire habeo: quos ipse cognoui: sed illos etiã de qbus audiui & legi & ipe cõscripsi. Plau. in asi. ætatem uelim seruire libanũ ut conueniam modo. No.

Conuenire colligi coire. Vir. æn. li. i. Conueniunt quibus aut odium crudele tyranni. M. Tul. in philip. lib. iii. cui quidem hodierno die nũc eni primũ ita cõuenimus. No.

Conuenire constare. Teren. in phor. Cõuenit numerus quantum debuit. No.

Conuenire similem esse. Var. Longe fuit q nos fugit solus rhetor. solus rex. solus formosus fortis secus uel ad ædiliciũ modius purus purissimus adhuc caractera deo pãthus cõuenit caue attigeris hoiem. No.

Conuenire placere certũ fieri. Virg. li. xii. Cesserit ausonio si fors uictoria Turno. Conuenit. Euandri uictos discedere ad urbem. M. .T. de finibus bonorum & malorꝝ libro qnto. uidendi cupiditate icensi oẽs sumus: atque hoc mihi cum tuo fratre cõuenit. No.

Conuenire interpellare. M. Tul. in uerr. actione secũda. Non dubitat quin ubi ipse uerrem conueniſſet. æquitate causa auctoritate sua conuenire hominem possit. Lucil. libro. xxxviii. Hæc tu conuentus tela insidiis locaui. Nonius.

Conuertere magnifice dictum est: ut uerbum

magni moliminis & agminis ingentis. Nam conuertere se dicitur quem pompa præcedit. Et Imperator proprie cõuertit exercitũ Teren. in adel. Ego aũt iam trãsacta reconuertam me domum cum obsonio. Don.

Conuicium a uicis in quibus primo habitatũ est uidetur dictum: uel immutata littera q̃ si conuocium. Fest.

Conuiuiones cõpotatores: a bibendo dicti. Lucil. li. xxvi. Quãdo qdẽ repperi magnã ex cõuiuionibus ex copiis. Nonius mar.

Cõuiuii ꝓprietatẽ. M. T. de senec. demonstrat Bene enĩ maiores accubitionem epularem amicorum: quia uitæ coniunctionem haberet cõuiuiũ nominauerũt. Non.

Conuicium dictum est a uiciis locus qui secũdũ ignobilitatẽ loci maledictis & dictis turpibus cauilletur. Noni.

Conuiuant ꝓ conuiuantur. Põpo. in munda. Si kalendis conuiuant idibus cœnãt foris. Ennius in primo. Srat malo hercle suo conuiuat sine modo. No.

Conuiuium domũ conuiuii esse opinor. Var. Nõ tam lautũ q̃ sine sordibus & conuiuio: legi non omnia debent: sed ea potissimum quæ simul sint honesta & delectant: neque nõ de senis quoque mensis cuiusmodi esse eas oporteat præcepit. A.

Conuiuium ut in urbe aut in umbra: aut in sole pro temporis conditione instruebatur ꝓpterea. Teren. in adel. lectulos inquit i sole iligneis pedibus faciundos dedit ubi potetis uos. Donat.

Cõuoti isdem uotis alligati. Fest.

Conuola occulta. Fe.

Cõuertitur pro conuertit. Plau. in amph. Sed fugã in se nemo tamẽ conuertitur. No.

Conũ qđ cogitur in cacumine uersum. Varro.

Cloacæ fossæ a clodio duce albanoꝝ dictæ. F.

Clodia familia a Clomo æneæ comite est appellata. Festus.

Cloacare inquinare: unde & cloacæ dictæ. Festus Pomp.

Crocotillum ualde exile. Plau. in extortis. Talis tum crocotillis crustulis. Fest.

Crocodillus. require in anguilla. Var.

Crocitum esse uoluerunt propriam coruoꝝ uocẽ. Plau. in aul. simul radebat pedibus terram: & uoce crocitabat sua. No.

Crocatio coruoꝝ uocis appellatio. Fe.

Crotala quod dicam ingenui filii senatoꝝ in ludum saltatoꝝ cõmeabant: & illic crotala gestantes saltare discebant.

Croesus Aliactis filius rex ultimus lydorum a Cyro superatus. T.

Crocus adolescens: cuius amore Similax uirgo in eius nominis fruticem uersa est. & ipe in floré sui nominis. Oui. ut alii. a coryco ciliciæ oppido: ubi optimus ad medicinã secũdum Diasco. T.

Crocodilus animal quadrupes quasi croceus hic præ omnibus ex minimo maximus fit ex ouo ad decem septem cubitos excrescit: & etiã. xx. nocte in aquis: diei maioré partẽ i humo. quiescit quatuor mẽses hyemales secũdum Herodotum nõ comedit: & sola bestiaꝝ nõ hẽt linguã: uide Plinii. Tort.

Crocyla insula apud Homerum. ab aliis corcyra. Torteli.

Crocylus pastor apud Theocritũ. T.

Crotalum instrumẽtum musicum ægyptium in solennitatibus deorum. a κρόυω puto & plaustrũ a sono.

Chromaticus qui nulla uerecũdia coloré mutat: uel coloratus. T.

Chromius uir argiuus secũdum Herodotum & Home. xi. odysseæ. filius Nelei frater nestoris a Diomede interẽptus i bello troiano

Cromna urbis nomen. T.

Chronuus tempus & saturnus apud ãtiquos posteriores chronus tempus chronus saturnus cœli filius ex Vesta cœperit uxoré opẽ sororem: qui cum Titano maiore fratre & deformiore cõuenit ut ipse regnaret: sed nõ tolleret uirilis sexus filios: qđ Titanus fecit: ut sui filii regnarent ita: unde primus iterfectus ẽ. Inde nati sunt Iupiter & Iuno: Iuno ostensa: Iupiter abscoditus inde & i cio patre educatus. Inde Neptunnus abscõditus. Inde Pluto & Glauca nati. Glauca ostensa: quæ parua mortua est. Titan cum resciisset cum filiis qui Titani dicti sũt Saturnum & opem cõpræhendit: & in carcerem trusit. Iupiter cũ magna Cretensium manu Titano uicto exemit patrem in regnum restituit Saturnus inde sorte admonitus ut caueret a Ioue insidias tetendit: quare super eum fugauit: & per omnes terras persecutus est eũ: q randem in Italiam uenit. Hæc ex sacra historia: & scdm Lactantiũ: secutus est eam Ennius: & quia Italia inferior est. q̃ Grecia ubi est olympus finxerit abæthereo olympo expulsum: & falcifer dictus: qa primus uitem Italis putare ostendit & cum uenisset ad loca mari infero uicina dictus est ad inferos relegatũ. est igitur saturnus græce tempus quod a cœlo est. & omnia consumit: ut dicit filios deuorasse. Ideo apud Ciceronẽ

saturnus dicitur qđ saturatur annis. Tort.

Chronica tẽporalia proprie ãnales. Inde chronismos temporalitas: & synchronii contẽporanei. Hieronymus.

Crotapos uir antiquissimus. Aristo.

Croton urbs calabryæ. Oui. xv. Inde crotoniata. qui inde est. T.

Copi ꝑ copioso. Plau. in pseudulo: atque ego nunc me ut glorioſum faciam: & copi pectore. Turpil. in epidico. Te quidem omnium iam pati copem eam rem facit Pacu. in periboea. O multi modis uarie dubium: ut prospex copem diem. No.

Copiantur a copia honeste positum ut lignantur pabulant & aquantur. Cecil. li. i. Armis & magno comeatu: sed præda ingenti copiantur. Vir. georg. libro quarto. Sub mœnibus urbis aquantur. Noni.

Copona taberna a copiis dicta. Fes.

Copulantur pro copulant: passiuum ꝑ actiuo. Plau. in aulu. Ardent consistunt copulãtur dextres. Nonius.

Copiæ cũ de exercitu dicitur: pluraliter efferuntur. Copia uero aliarum rex est. Ouid. met. Ante ait emoriar q̃ sit tibi copia nostri. Tul. ad cornificium. Quantum copiarum haberes. cũ ipsa coniectura consequi poteram tum ex tuis litteris cognoui. Seruius.

Copiantur & romani: inquit Actius: multis armis & magno comeatu prædaque igenti copiantur. Aul gel.

Copia facultas potestasque: ut faciã tibi copiã ideſt potestatem uel facultatem. Neque cũ alio uerbo iungitur q̃ cum facio apud oratores. Pœtæ uero cũ do: ut coram data copia fandi. Cum aliis uerbis copia pro abundantia accipitur: ut copia frumenti: In plurali etiam multitudinem significabit: ut copiæ Pompei: quod etiam in singulari significatur: ut Põpeius ad domitium: ut cum omni copia q̃primum ad me uenias. Lau.

Copula dicit cuiuslibet rei duplex numerus unde tractum est ut matrimonii copula diceretur. Horatius libro carminum. Fœlices ter & ãplius: quos irrupta tenet copula. Ac.

Cops uetustissimi tenẽt hic & hæc & hoc copes & cops ꝑ epulẽtis & copiosis ꝑferebãt. Pris.

Copulatum ut coniunctum: quod græci uocant συνζευγμενον nos copulatum uel coniunctũ dicimus: quod est eiusmodi: P. Scipio Pauli filius: & is consul fuit: & triũphauit: & censura functus est: & collega in cẽsura Lucii Mutii fuit. In omni autem copulato seu coniuncto: si unum est mendacium: etiam si cætera uera sint totũ esse mendaciũ dicitur. Nã si ad ea oía quæ de Scipione illo uerba dixi addiderã: & Hannibalem i africa superauit: quod ẽ falsum: uniuersa quoque quæ in cõiuncta dicta sunt: ꝓpter hoc unũ qđ falsum accesserit: quæ simul dicentur uera non erũt. Varro.

Coquitare pro coqui: cocitare ideſt frequẽter coquere. Plau. posuit. Festus.

Coquinatum ad coq̃ndum. Plau. in aulula. neque ego unq̃ nisi hodie ad bacchas in bachanal coquinatum accessi. No.

Coragium instrumẽtum scænæ. Fest.

Corona cũ uideatur a choro dici: caret tamen aspiratione: siue coronæ dicuntur: q ꝙ honorent eos quibus imponũtur. Fest.

Coram & palam differunt coram enim ad certas personas refertur. Palam ad omnes. Ter. in adelphis. Cur non imperabat coram. & coram præsentes: & coram presentibus dicimus. & coram indiget adiectione. palam non indiget. Donat.

Corolla diminutiuum est a corona. Corollã noua nupta de floribus uerbenis herbisque a se lectis sub amniculo ferebat. Fe. Põ.

Coracẽ est nomen positũ pro coruo. M. Tullide ora. li. ii. Quare coracẽ uestrũ istum patimur nos pullos suos excludere. Noni.

Corradere difficulter comparare. Terentius i adelphis. Minas decem corradet alicunde: & corrasi omnia: & in phormi. Et credo munus hoc corraditur apta in uerbo difficultas. Donat.

Coram ad personas accipitur. Virgil. æneidos primo. Coram quem quæritis adsum troius æneas. Et Seruius Sulpitius ad Ciceronem. Qui si istic affuissem neque tibi defuissem. coramque meum dolorem declarasſem. Seruius.

Corbites dicuntur naues onerariæ. q ꝙ in malo earum summo pro signo corbes solerẽt suspendi. Festus.

Corculum a corde dicebant antiqui solertem & acutum. Plau in cassina. Ego sum liber meum corculum melliculũ. Fe.

Corda frumenta quæ sero matureſcũt. ut fœnum cordũ. Fest.

Cordi est honeste dictum. animo sedet. Lucil. libro. xxvi. Et q ꝙ tibi istæc magnopere cordi est. mihi uehementer displicet. Idemque Si porro tibi istæc res idcirco cordi est. q ꝙ re utilis. Nonius.

Corgo apud antiquos pro aduerbio quod est profecto ponebatur. Fest.

Corinthienſes ex eo dici cæperũt: ex quo coloni corinthũ ſunt deducti: qui ante corinthi ſunt dicti: quã conſuetudinẽ ſeruamus etiam cũ Romanenſes & hiſpanienſes & ſicilienſes negociatores dicimus: qui in alienis ciuitatibus negociãtur. Fe.

Coruſcatum cliuatum locus erat trans tyberi corinthibus dicatus q̃ in lunonis tutela eẽ putabatur. Feſt.

Cornua liberi patris ſimulachro adiiciuntur quẽ inuentorẽ uini dicũt: eo q̃ hoſes nimio uino truces fiunt. Noni.

Cornua q̃ ea quæ nũc ſunt ex ære: tunc fiebãt bubuleo cornu. V.

Cornua a curuo ære dicta: q̃ plæraque curuamus. Varro.

Corripere cõtoquære. Vir. æneidos libro q̃rto. Turbine corripuit. No.

Corripere excutere. Virgil. ænei. libro tertio. Corripio e ſtratis corpus. No.

Corripe raptũ inferre. Ter. in ecy. Ita corripuit de repente tacitus ſeſe ad filiam. Donatus.

Corite leue miſſile in modũ ſagittæ. Virgili. æne. lib. x. Coritique leues humeris & lætifer arcus. Noni.

Coritus arcum theca. dicitur etiam forulus ſagittarũ: quã & pharetram nominamus. Virgilius in. xi. Quis tela ſagittæ coritique leues humeris & letifer arcus. S.

Cora Tiburti frater: a quo oppidum uolſcoꝝ Alter orator ſiculus & eteſias primi.

Corax Arethuſæ filius. perſequens leporem: delapſus e petra periit. mater ſe in fõte ſuffocauit. Inde petra coracos & fons Arethuſæ dicitur. xiii. odyſſeæ: ſunt autem in Itacha. Tor.

Coribantes populi cretæ: qui cum curetibus. Iouem infantem aluere. Tort.

Corydalus genus auiculæ. T.

Corycus urbs ciliciæ & portus & mõs ubi optimũ crocũ. ubi ſpecus ãpliſſimus. uel tres potius. quorũ ultimus typhoneus. de quo Luca. Inde corycius. Item coritus colliis iuxta delphos etiam cum ſpecu. Homerus & in hymnis Herodotus.

Cortina quidam græcũ dicũt. ſed potius a coriis ex qbus cõficiebatur primo qbus loca abdita i templis ſeparabantur locus. unde præceptũ oraculi daẽ. Ser. Plinius uero tripodem dicit. Seruius qđ corio phitonis tectus ſit: uel quaſi cortina. uel q̃ cor uatis illic tenditur. T.

Cortyna urbs cretæ. quæ Gortina potius. T.

Corydon paſtor. T.

Corcyra inſula in Ionio. olim phæacũ patria & Alcinoo inde corcyretũ Martialis. Quis corcyreti rei. Tort.

Corylus arbor & fructus auellana. T.

Corymbus fructus hederæ. T.

Corithus urbs achaiæ. a Siſipho latrone Aeoli filio condita: Euſebius prius cercyra: inde Ephira: inde reſtaurata a corintho Oreſtis filio: unde nomen accepit enſe: inde corithiacus & corinthius. Tortelius.

Coritus oppidũ hetruriæ in colle eiuſdem nominis. a Corito rege cõditum: patre dardani uel uxoris exioue. T.

Cordei medorum ſunt montes.

Cordi eſt. ideſt delectat & placet. ut Cice. Ideo que eo mihi magis ẽ cordi. i. magis delectat. Teren. Si hæ nuptiæ ſunt tibi cordi. i. iucũdæ. Aio eſt. i. animus eſt mihi: uel uolo uel conſtituo. ut Cice. ad Terentiã. Nã mihi erat in animo mittere ad Dolobellam. Lau.

Corobius uiri proprium. T.

Corone urbs achaiæ: a qua coroneus. T.

Chorus ſecũdum Fe. a corona: ſed potius græcũ a χάρα ſecũdũ Platonem in. ii. de legibus

Coraſmii populi aſiatici. Hero.

Choraules & muſicum inſtrumẽtum: & pulſantis nomen. Iuuenal.

Chorda græcũ nomen ſecũdum Iulium. Pol.

Chorea. g. ea e longa a bre. Virgi. Choreas & carmina dicunt. T:

Chorebus uiri proprium. T.

Chorineus proprium. T.

Choriambus pes choris aptiſſimus. T.

Corylus. ideſt auellana: quæ ab auellino campaniæ nominata ubi abundat. Seruius.

Corripio raptum perago. Virgil. in ſexto Corripiunt ſpacii medium. Ser.

Corimbus uua hederarum. Virgi. in buccol. Diffuſos hedera ueſtit pallente coribos. S.

Coruos require in alites. Varro.

Corporare eſt interficere: & quaſi corpus ſolũ & ſine anima reliquere. En. in andromeda. corpus contẽplatur unde corporet uulnere. Actius in aſtaſiaſtis uel trophea. lib. i.

Corpore abſtergo es auſus. Non.

Corpulentis. En. pro magnis dixit nos corpulentũ dicimus corporis obeſi hoĩem. Fe.

Cortes ſunt uillarum inter maceriem ſpacia. Varro in pappia papo. Dum uixi promiſcaris meus in corticibus pauit. Idem de re ruſtica. lib. primo. Nec minus & a populo cũ redirent inferes: ſues: porci in corte exteriore. Idem de uita patrũ libro primo. Ad focum hyeme ac frigoribus cœnitabant. æſti

uo tempore in loco propatulo rure in cor/
te in urbe in tabulino: q̄ mœnia non possu
mus itelligere tabulis maculæ fabricatū. N.
Cortina locus ubi oraculum datur: dicitur au
tē cortina uel q̄ Apollinis tripos corio phi/
tonis tectus uel q̄ corte illic uates tenetur.
Nam cauerna quædam in Apollinis tēplo
fuit: ad quā phebas rapta uaticinabaf. Ser.
Cortina cauerna quædam Apollinis fuit in tē
plo: ad quam rapta puella uaticinabatur. i.
phebas. Virg. in. vii. Neque te phœbi corti/
na fefellit. Dicta aūt: uel q̄ cor teneat: aut q̄
tripos apollinis phitonis corio tectus erat.
aut secūdum græcā ethimologiam ὁτὶ τὴν
κόυρην τείνει q̄ puellā extendat: uel q̄ cer
ta illinc responsa funduntur: quasi certina
uel qđ uerius ē: cor illic uatis tēdebaf. Se.
Corte nec minus cū redierint anseres sues por
cæ in corte exteriore. Varro.
Cortumnio dicitur a cordis usu: Cor enī cor/
tumimonis origo. Varro.
Corruscus crispans. Vir. æne. i. Tum siluis scæ
na corruscis. Ser.
Corpus potius q̄ carnē nostrū uiuentium di/
cimus: ut hoiem corpulentum potius q̄ ut
aliqui loquunf: carnosum. ut Quintilianus:
Corpulento litigatori: cuius aduersarius &
cætera. Et Cic. ad Gallū. Ná & uires & cor/
pus amisi: sed si morbū depulero: facile ut
spero illa reuocabo. Et Martialis. Inque
omni nusq̄ corpore corpus erat uidelicet q̄
in corpore illius nō erat caro. Lau.
Corporeū est existens ex materia atque substa
tia corporea: & e diuerso incorporeum ut
lapis & uirtus. Corporale uero existens ex
materia substantiaque corporea: & e diuer
so incorporale: ut domus & legatum. signi/
ficat enī qualitatē substantiæ. Ibi uero de
ipsa substantia: præterea dicimus lapis est
res: uel substantia corporea: non corpore/
us uictus est res incorporea: non autem in/
corporea. Laurenti.
Correptorum uel præsidū puinciaq̄ est no/
tio ex omnibus causis: de quibus uel præse
ctus urbis: uel præfectus prætorio. Itēque
consules & quæstores cæterique quos Ro/
me cognoscunt. Hermogenianus de offici.
præs.
Coram Tício aliquid facere iussus: non uidef
eo præsente fecisse: nisi is itelligat. Itaque si
furiosus aut infans sit: aut dormiat non ui
detur coram eo fecisse: scire autem nō etiā
uelle is debet: nam etiam inuito eo recte fit
qđ iussum ē. floré. de uer. sign.
Corporū genera tria sunt Vnū quod continē
tur uno spiritu: & græce uocatur σωμα ut
hō: lignū: lapis & similia. Alterū qđ ex con/
tingentibus: hoc est pluribus inter se cohe/
rētibus constat. græce uocatur. ut
ædificiū nauis armariū. Tertiū quoque qđ
ex distātibus constat ut corpora plura nō so
luta: sed uni nomini subiecta: ueluti: popu
lus: legio grex. Pōpo. de usucapionibus.
Corona militaris. Coronæ multiphariæ sunt
quarū quæ nobilissimæ sūt: has ferme esse
accepimus. Triūphalem. Obsidionalem. Ci
uicam. Muralē. Castrensem. Naualem. Est
que ea corona quæ oualis dicitur. Est itē po
strema oleagina: qua uti solent qui in præ/
lio non fuerūt: sed triumphū procurant. Tri/
umphales coronæ sunt aureæ: quæ impera
toribus ob honorem triūphi mittunf. Id
uulgo dicitur aurum coronarium: hæ anti/
qtus e lauro erant: post fieri ex auro cæpte.
Obsidionalis est: quā hi qui liberati sūt ob/
dione dantur ei duci: qui liberauit. Ea coro
na graminea est obseruarique solitū ut fie/
ret ex gramine: quod in eo loco generatum
esset: intra quem clausi erant qui obsidebā/
tur. hanc coronam gramineam. S. P. Qu. R
qui Fabio maximo dedit bello pœnoq̄ se/
cūdo: q̄ urbem Romam obsidione hostiū
liberasset. Ciuica corona appellatur: quam
ciuis ciui a quo seruatus est i prælio testem
uitæ salutisque percæptæ dat. Ea fit ex frō/
de quærcea: quoniam cibus uictusque anti/
quissimus quercus capi solitus sit. est etiam
ex ilice: quod genus superiori proximū est.
sicut scriptum est in quadam comœdia. Ce
cilii aduehuntur inquit cum illignea coro/
na & chlamyde dii uestram fidem. Massu/
rius autem sabinus in. xi. librorum memo/
ralium ciuicam coronam tum dari solitam
dicit. cum is qui ciuem seruauerat eodem tē
pore ipsum hostem occiderat. neque locū i
ea pugna relinqueret. Ius ciuicæ coronæ ne
gat concessum. Tyberium aūt cæsarem con
sultū an ciuicam coronam capere posset. q
ciuem in prælio seruasset. & hostes ibidem
duos interfecisset: sed locum in quo pugna
bat nō retinuisset. eoque loco hostes potiti
essēt: rescripsisse eum quoque ciuica dignū
uideri: quod apparet. Erā iniquo loco ciuē
ab eo seruatū. ut etiam fortiter pugnātibus
retineri non quærit. Hæc corona ciuica Lu
cius Gellius uir censorius in senatu Cice/
ronem consulem donari. Aulus.
Corinthiacus sinus ab eueno usque araxum

amnem ſuum circuitum habet ſta. duum milium.cc.&.xxx.ab acheloo uero cemenis augetur ſtadiis.

Corithus duplici mari abluit.ſ.Ionio & ægeo Hora.li.i.car.Bimariſue corinthi.A.

Corim habet ſexagenos milites.

Coricũ uidetur potius eſſe quæ hodie dicitur cortona.q̃ illa quæ dicitur Cornetum.ut quidam putant. Siluius libro qnto. Areti muros coriti nũc diruat arcem.

Corripuit accelerauit. Horatius libro carmin. Semotique prius tarda neceſſitas læti corripuit gradũ.ut Virgili.corripuere uiã. Ac.

Cornu fortunæ dicit diuitias conſueuiſſe largiri.a cuius metaphora dixit. Horatius libro carminum.Hic tibi copia manabit ad plenum benigni ruris honorem opulenta cornu.Acron.

Corona pro ornatu muliebri.Horatius libro carminum.Et ſcindet herentem coronam crinibus.ut uirgo duplicem gemmis auroque coronam.Ac.

Corculum dimminutiuum a corde. Plautus i caſſina. Meum corculum molliculum uerculum. Priſci.

Cornu in u latina ſũt generis neutri. & aptota i ſingulari ut cornu.genu. tonitru. quæ antiquiſſimi inueniũtur in um quoque proferentes in eodem genere.

Cornu.in ſingulari aptotũ eſt,ſimiliter genu. gelu & tonitru.Inueniuntur tamen etiam neutra in um & in us maſculina quartæ declinationis ut Lucillus. Cornus tibi cura ſiniſtri.& idẽ.Seu cornus ſeu tela louis præſaga notauit. Cicero tamen hoc genus protulit pro genu.ut in Arato.Tertia ſub cauda te genus ipſum lumina pandit. In eodẽ. Et præter leuum genus omni ex parte locatas paruas uigilias tenui cum luce uidebis. In eodem hoc genus ad leuum piſci delapſa reſedit. atque interflexum genus & caput alitis habens. Actius in promotheo.Profluxus flamine hiberno gelus.Illud etiam notandum:q̃ cum compoſita ſint plærũque ſimplicium declinationem ſeruant. Capricornus ſecundæ declinationis inuenitur. Cice. in arato. corpore ſemifero magno capricornus in orbe.Idem in eodem. Cum magni cornus capricorni corpora propter. Ouidius in ſecũdo meta. Dextra cornu tenet. Idem in uerbo. flexibilem cornum.Lucretius ſimiliter in ſexto.Propterea fit utique ſemina cumque habent in ſe mittat qa ſæpe gela q̃ continet in ſe ſunt.Actius ſonitus ire in ferrũ peruaſit auris inter tonitrua & turbines.Priſ.

Coram & palam dictiones præpoſitiuæ:& aduerbia eſſe poſſunt.Virgilius Coram quem quæritis adſum.Clam uero ſemper in appoſitione inuenitur.differunt tamen:quia coram magis ad perſonas.palã uero ad omnia accipitur.

Corduba in Hiſpania marcelli ædificium turdetanorum agro adiacet.Stra.

Cornũ locus eſt iuxta gades ad occaſum.Str.

Corbelio emporium fuit in gallia ſuper lygeri fluuium.Stra.

Cornoȝ portus ſic dictus uulgo eſt in oceani littoribus iuxta britanniã.Stra.

Corſica inſula eſt e populonia priuſq̃ ſardinia cernitur.diſtat enim inde ſexaginta ſtadia. quam græci cirnum appellant. Cuius longitudo eſt centum & ſexaginta milia. latitudo uero ſeptuaginta.ſecũdũ alios ambitus ẽ:circiter tria milia & ducẽta ſta.Stra.

Cora iuxta priuernum eſt inter latinam uiam & appiam.Stra.

Corfinium eſt pelignorum metropolis ſuper mare. diſtat autem ut inqt cæſar in cõmentariis a ſulmone miliaribus. vii.M.Appellatur alio nomine Italica.Str.

Coram illo dicendum eſt:non palam illo. nã palam ad multa refertur. coram de multis.Caper.

Cornu habet ſexagenos milites.Stra.

Coragium dicitur uirginale funus: ſicut apuleius in metamorphoſeon coragiũ. Itaque oẽm domi unctionem parant. Ful.

Coritum hodie dicitur corrona potiuſq̃ Cornetum.Silius lib.v.Areti muros coriti nũc diruat arcem.

Cornu fortunæ quod Hercules victor detraxit acheloo fortunæ dedit:idque etiã uulgo cornu copia ruris honore.ideſt copiis ruſticis.ut Horatius libro primo carminum. Hinc tibi copia manabit ad plenum benigni ruris honoȝ opulẽta cornu.Por.

Corruſcare non modo ſplendere: uerũ etiam uibrare ſignificat. Virgilius in.x.Talia uociferans ſequitur ſcriptũque corruſcat.mucronem.Se.

Chorus proprie cœuorum cantus eſt atque ſaltatio.Ser.

Coruus apud antiquos maſculino genere dicebatur.Plautus.Iam tibi tuis meritis craſſus coruus redditus eſt.pari modo diuerſo genere dicebãt hæc ludus:hæc metus:hæc annus.hæc fons. Feſt.

Cossi ab antiquis dicebant natura rugosi homines: a similitudine uermium ligno ædi/toz. q cossi appellabantur. Fe.

Cossum dictum quasi cossim. Pom. in porcaria. Hoc sciunt omnes quantum est q cossũ uocant. Noni.

Coturnix appellatur a sono uocis. Fe.

Cotones appellantur portus in mari interiores arte & manu facti. Fest.

Coturnũ uas i quo sacrificiis uinũ fũdebat. F.

Coturnus calciamentũ utrique pedi aptũ. Est autem uenatorum crura conuinciens. Virgilius. ænei. primo. Purpureoque alte suras uincire coturno. Græci quoque cũ quempiã proditorẽ & uariam seq̃ntem fortunã significare uolũt. græci uocant. S.

Coturnix a græcis κόρτυξ appellatur ea sane est quam uulgus quallia uocat. Ser.

Cohum quod sub iugo medio canum quo bura extrema addita opilatur: uocatur cohũ a coria. Var.

Coxendices coxas. Lucil. Caput cõos tentat, trũcus sustinetur a coxendicibus. Varro de re rustica. libro primo. Lata fronte naribus simulato pectore laxis coxendicibus. Non:

Causonas acus quibus caput mulieris scalpunt. Festus.

Cubans auspicatur qui in lecto quærit augurium. Fest.

Cubita septẽ faciũt pedes duodecim. Aul.

Cuculus regre in alites. Varro.

Cucumeres dicunt a curuore: quasi curui memeres dicti. Varro.

Cutiones dicti uidentur a contractione: q in emendis uendendisque mercibus tardi perueniãt ad iusti precii finem. Item apud antiquos prima syllaba per i litteram scribebatur. Festus.

Cudere a cudendo dictũ. Fest.

Culeus in agro gallico ultra agrũ picentiũ in singula iugera dena culea uina faciũt. Var.

Culcitra quod tomento inculcatur sic appellata Festus.

Culcitula fusticulus quidam ligneus in sacris dicebat. Fest.

Cultio pro cultura. Tullius de senectute. Nũ igitur horum senectus miserabilis: q seagri cultione oblectant. Non.

Culcitra. Varro in qnquatribus. Quam in testudineo lecto culcitra plumea i die dormire. Idem de ui. pa. li. i. Qui primus uxorem ducebat duabus culcitris: ac duobus thoris plagalis cõtraxet. No.

Culcitra. Cice. tuscul. libro quarto. Eripiamus huic ægritudinem quo modo collocemus in culcitra plumea psaltriã abducamus. N.

Culcitra q in ea sagus aut tomentum alludeq̃ conculcabant: ab inculcando culcitra dicta. Varro.

Culigna uas potoz. Cato culignam ingt in sceno græco ponitur ut bene oleat. Fest.

Culiola cortices nucũ uiridiũ: dictũ a similitudine culeoz: quibus uinũ siue oleum continetur. Festus Pompe.

Culigna uas uinariũ: a græco dicta: quia illi dicũt κυλικα. Fest. Pompeius.

Cubina uocatur locus in quo epulæ in funere comburũtur. Festus Pompe.

Culmen ideo dictum: q culmis tegitur: ueteres. n. ædificia de culmo contegebant.

Culmus est ipse calamus. Virg. georg. primo. Ferret hyems culmũque leuem: stipulaq̃que uolantis. Seru.

Culmi q in summo campo nascũtur: & summũ culmine teneant appellati. V.

Culullos appellant fictiles calices. Hora. in arte pœtica. Reges dicuntur multis urgere culullis & torq̃re mero: quem perspexisse laborent. Ser.

Cum imperio est: dicebatur apd antiquos cui nominatũ dicebatur a populo imperiũ. Fe.

Cum potestate est dicebatur de eo qui a populo alicui præferebatur negocio. Fest.

Cum maxime una pars orationis pro nimis. Teren. in ecy. Hanc bacchidem amabat: ut cũ maxime cũ Pamphilus cũ pater uxorem ut ducat orare cœpit. Dona.

Cum illo nuptam: non illi nuptam: ãtiqui dixerunt. Terentius in ecyra. Potius q̃ aduersum animi tui libidinem esset cum illo nupta. Ergo ambo sibi inuicem imbuunt. Donatus.

Cum illo haud stares Phædria apud Teren. i phor. In eius parte stamus pro quo facimus Virgilius. Iupiter hic stat. Donatus.

Cum significat quo. Terentius i andria. Cum alieno more. Cum aduersbium temporis p quãdo. Idẽ in ecyra. Cũ pater orare occipit.

Cum præpositio: & his dictionibus supponit quicũ quocum: nobiscũ: uobiscum: ne dicamus cum nobis: q mala esset locutio. In cæteris uero ut ipsum nomen præscribit præponitur: ut cum amicis: cum exercitu: cum aduocato. Donatus.

Cum populo agere: hoc est populum ad consiliũ uel ad comitiũ aduocare. Festus.

Cum alter & cum altero: dictum ab antiquis ita breuitatis causa: ut sodes p si audes scilicet pro scire licet. sis pro siuis. Fe.

Cumerũ uas nuptiale: a similitudine cumerarũ quæ fiunt palmæ uel parte ad usum popularem sic appellatæ. Fest.

Cunabula lecticuli in quibus pueri iacere consueuerunt. uel loca in quibus nascunt quasi cinacula. nam κυεῖν est græce enim uel parere & grauidam esse. Ser.

Cuniculũ foramen sub terra occultum ab animali quod simile est lepori appellatur: qui subter fossa terræ latere est solitus: aut a cuneoꝝ similitudine. qui omnem materiam scindentes intrant. Fest. Pompe.

Cunire est stercus facere. unde inquinare. F.

Cuniculus ualidus magnus grauis. Virg. geor. secundo. Glebas cũctantes crassaque terga expectat. Seruius.

Cuniculus per quem uapor trahitur in balnearis uaporibus. Hermogenianus de admituto.

Cũctant pro cũctant. Actius i alphesiboea: Ita territa membra animo ægroto cũctant sufferre laborem. Noni.

Cuncti significat quidem homines: sed cõiũcti & congregati. at uero omnes etiã si diuersis locis sunt. Festus.

Cunctari est dubitare dissipare. Virg. lib. viii. Cunctantem amplexu molli fouet. M. T. ad cæsarem iuniorem libro. i. Sed cito petiuit domũque redii cũctabant. N.

Cũctari est manere. Vir. lib. iiii. geor. Non illis quisquã cunctãtibus altũ ire iter aut castris audebit uellera signa & æne. lib. iiii. Regi/nam thalamo cũctantem. No.

Cunctari cũctationẽ defere. Virg. lib. vi. Qui nobis cũctãdo restituit rem. N.

Cumeriæ paludes ultra taurorum sunt clausa Cubatio quære i uerbo crepatio. L.

Cubiculum quod certe a cubili non uenit cũ inter cubilum cubile sit dimminutiuum nõ est. Laurẽtius.

Cuculus dimminutiuũ non est: quia nõ recte formatur. Laurentius.

Cuias nostras & uestras non tantũ patriã nationẽque innuũt sed etiã partes & etiam sectã: ut uestrates philosophi nõ sũt: ita populares & fauorabiles: ut nostrates & cuiates philosophi uos estis stoici ne an epicurei: ut Ci. non solũ etiã ista uestra oratoria: sed hæc etiam leuia nostratia. Lau.

Cuia est dicimus. sicut nostra est: tua est: sua ẽ uel per interest: ut Plau. Ego illum cõueniam atque eum ducam cũ temia est fidicina. & Cicero pro murena. Non ei cuia est fidicina. & Cicero pro Murena. nõ ei cuia nihil interfuit. Interrogati igit cuius homis ẽ opus meum est dicẽdum: nõ mei. Respondẽdũ ergo per uarios casus. Similiter cuium, pecus? respondeas meũ uel illius.

Cum & quod quidem peculiare in oratione exhibẽt. ut Cicero. ad Sulpitiũ. Quo in periculum non nihil me consolatur cũ recordor hæc me tũ uidisse: quid est quod augeat Ciceroni molestiã: aut qd eum consulat? uel q magna penuria sapientũ esset: uel cũ recordaretur suæ prudẽtiæ. Lau.

Cum & tum indicatiuum fere postulant. Est autem in cum quidem minus: in tum quidem maius & aut generali sequente specialis iunguntur. ut Quintilianus. Quod cum omnibus confitendum est cum nobis præcipue haud ambobus specialibus. ut idem. Quod opus Marcelle uictori tibi dicamus quem cum amicissimum nobis tum eximio litterarum amore fragantem dignissimum & cætera uix aliter reperies: siquãdo fit sub duobus uerbis: fiat sub eodem modo & tẽpore: ut Cicero principio de natura deoꝝ Cũ multæ res in philosophia nequaq̃ satis adhuc explicatæ sunt: tum difficilis Brute quod tu minime ignoras. quæstio est de natura deorum. Tum interdum sine componitur in rebus paribus geminatum uel triplicatum. ut Quintilianus. Nec indignetur Herodotus æquare sibi Titum Liuium. cũ in narrando miræ iucunditatis clarissimique candoris: tum in contionibus supra q̃ enarrare potest eloquentem: ita dicunt oia cum rebus tam personis accõmodata. Interdum accipitur pro aliquando: ut cum hoc tum illud dicas. L.

Cuneus dicitur fissile lignum: quia finditur a fissile: ut Plinius lib. xvii. Hæc maxime fissilia alia frangi celeriora q̃ findi. Idem nullisque fissilerimis hoc lignum ideſt fixum Laurentius.

Culpa medici mortuus cum medicus adest. Defectu medici mortuus est cum medicus præsto nõ est. defectio uero est recessio militum aut ciuitatis a domino: uel superiore. Deficere quidem & desciscere est a ductu alterius recedere: & quasi rebellare: & defectio quasi rebellio. Lau.

Cuniculus p quẽ uapor trahit in balnearibus uaporibus. Hermogenianus de admi. tuto.

Cumera est uasis frumẽtarii genus factum ex

uimine admodum adductū. Por.

Cum aduerbium esse potest quando ὅταν significat: & præpositio quando & est copulatiua ut cum dicimus pugno cum imperatore proficiscor & solū ꝑ appositionē inuenit. nec mirū cū in cōpositione loco eius semp cōponat: ut cōcurro cōiūgo: cōtraho: conspiro.

Cululli calices dicūt quibus pōtifices uirgines que uestales utebant. Hora. aūt li. car. ꝑ urceolis & cōchis posuit: diues & aureis mercator exiccet cululli uina.

Cuticula. & cū oīa huiusmodi diminutiua tā penultimā q̄ antepenultimam corripiant cuticula ibi antepenultimam ꝓducit. Iuue. Cū libet æstiuū cōtracta cuticula solē. qđ eū facere metri necessitas cōpulit. quatuor enī breues habens dictio ī heroico poni aliter nō poterat. q̄uis. Vir. huiusmodi noībus solet ꝓceleumaticū ponere. Pri.

Cubo quoque cubui facit: a quo cōpositā: tam primæ q̄ tertiæ cōiugationis iueniūt: tamē perfectū incubo incubas incubui & icumbo adiecta m icumbis icubui. Pri.

Cudo secūdū Diomedē carisiū & focā facit cūsi: secūdū alios facit cudi. Et uidetur etiam. Virg. sic ꝓtulisse in .i. æne. Ac primū silicis scintillā excudit achates: Suscepitque ignē foliis. Excudit enī tā præsens q̄ præteritum intelligi potest secundum Quintilianum suscipit subiungit melius præteritum intelligitur. Idem etiam Seruius in cōmentario ænei. cōprobat his uerbis. Excudit etiam. i. feriendo eiecit: Nā cudere est ferire. unde & incus dicit q̄ illic aliquid cudamus & feriamus. Sciēdū tamē q̄ eius frequētatiuū cusocusas: ex quo eius composita incuso incusas: recuso recusas: accuso accusas. excuso excusas. Pri.

Cū iūgit modo finitiuis: mō subiūctiuis uelut cū dico: cū dicebā. ité subiunctiuis cū dicā cū dicerē: sed itereſt: q̄a finitiuis iūgit quoties ad id tp̄s quo agebā refert. ut Ci. Tātū ꝓ feci tū cū tale a consulatu reppuli. i. eo tpe quo te repuli profeci.

Cuticula in antepenultima producitur præter morem. Pri.

Cuneus est ager in hispania contiguus sacro promontorio. Strabo.

Cubicularius custos cubiculi.

Cubicularis lectus cubiculo actus: ut callicarius artifex callicaris clauus similiter &c.

Cubi sunt populi in gallia: qui bituriges dicūtur ad oceanū spectantes. Stra.

Cuculum est latinoꝝ oppidū iuxta albā. Str.

Cumæ sunt post linternū: quæ sunt uetustissimæ chalcidensium & cu[illegible]eorum ædificiū Ipius autem classis ductores Hippocles. Cumeus & megasthenes chalcidensis inter se pepigere: ut cumeorum colonū fieret illorum appellatio nominaretur. qua ex re cū hac ætate cumæ nūcupent: a calcidensibus tamen conditū putatur oppidum. Nōnulli cumas ob τὰ κύματα. i. fluctus nomen duxisse memorant littus enī ꝓximum frequentibus abundat tergoribus: quibus illise fremunt: unde. Stra.

Cume græce per y. urbs campaniæ ꝓpe baias in humili colle. quam ex Euboia uenientes cōdiderūt iuxta quam subterraneus thalamus Sibillæ erythreæ: quæ a nostris cumana. Aristo.

Cupio cupiui uel cupii. uetustimi tamen etiā secūdum quartam coniugationem solebāt hoc uerbū. Lucretius. frigere ut arta nō primus terraꝝ claustra cupiret. Pri.

Cupariſſe appellāt acies quædam igneæ quæ nocte apparere solent ad similitudinem cupressi. Festus.

Cupas. Varro. est modus matulæ cupas uinarias stuppare noli: addeq̄ cum uini in uxorcule in opiscillū. Idem. Sexque Vlyxe. alteram uiam deformasse carneadem uirtutis & cupis acris aceti. No.

Cupas & tinas. Varro de uita patrum: antiqſſimi in conuiuiis primo utres uini postea tinas ponebant. Idem mori longe cum operculo ad cupas tertio amphoras. No.

Cupes & cupedia antiqui lautiores cubos nominabant. inde macellū foꝝ cupedinis appellabant. Fe.

Cupedia cupiditas. Cicero tusculanarum lib. quarto. Ambitio mulierositas peruicacia liguritio temulenta cuppedia. No.

Cupentus lingua sabinorum sacerdos dicitur: quocirca Virgilius. Nec dii texere cupentum. quorum scilicet ministerio inseruiebat. Seruius.

Cupedia a cupiditate sunt dicta. Vel sicut Varro uult q̄ ibi fuerit cupedinis equitis domus. qui fuerat ob latrocinium damnatus: Festus Pom.

Cupedinarii omnes q̄ esculenta & poculenta uendunt: a rebus cupedinis ab alimento: cupedinarii appellantur. Varro humanaꝝ rerum numerius. equitius cupes inquit: & macellus romanus singulari latrocinio multa loca habuerunt infesta. His ī exilium

actis publicata sũt eorũ bona & ædes ubi habitabãt dirutæ eque ea pecunia scale deũ penatũ ædificatæ sũt: ubi habitabãt. locus ubi uenirẽt ea quæ uescẽdi causa i urbẽ erãt allata. Itaque ab altero macellum ab altero forũ cupedis appellatũ. T. i eu. Interea loci ut ad macellũ uenimus cõcurrũt mihi læti obuiã cupedinarii omnes. D.

Cupiẽter cupidissime. Actius in philote.

Cui potestas detur tua cupienter malis mẽbra discerpat suis subtus ẽ: qui cupida cupidus cupienter cupit. No.

Cupido & amor ita significare uidentur. Et ẽ diuersitas. Cupido. n. cõsideratæ ẽ necessitatis. Amor iudicii. Plau. in bacchidi. Cupido tecum scæuus an ne amor. Idem i curculione. Discernit uix eiusdẽ diuersitatis expresse dicens q̃ uenus cupidoque imperat suadetque amor. No.

Cupidinẽ cum fœminino genere dicimus cupiditatem. Vir. i. vi. Quæ lucis miseris tam dira cupido ẽ. Cũ masculino dicimus ipsum deum. Plautus in penulo. Cupido quantus es. Nonius.

Cupiditas & cupido diuersa sunt. Nã cupiditas est leuior. Lucilius. xviii. cupiditas ex homine: cupido ex stulto nunq̃ tollitur q̃ cupiditas quædam sit pars tentatio defluens ex cupidine. No.

Cupiret pro cuperet. Lucrecius li. v. Nũc primus portarũ claustra cupiret. No.

Cupedinarios uocãt uoluptatis & cupiditatis ministros. Te. in eun. Currũt mihi læti obuiã cupedinarii omnes cetarii lanii coqui: farctores: piscatores. aucupes. S.

Cupressi mortuorũ domibus ponebãtur ideo qa huius generis arbor excisa nõ renascit: sicut ex mortuo nihil est iam sperandũ quam ob causam in tutela. Ditis patris esse putabatur. Festus

Cuprillia appellat ager q uulgo ad capræ paludes dici solet. Fest.

Cur aliquando iterrogãtis est: aliquando corripientis & increpantis. Te i an. Sed tu cur abis ab illa: corripit q̃ glicerũ deserat. Do.

Cura dicta quasi cureda: uel quia cor urat. Fe.

Cura amor eo q̃ cor urat. Vir. æne. iiii. At regina graui iam dudum saucia cura. Et ueneris iustissima cura. Idem. Ser.

Cura dicta iterũ q̃ cor urat. græci uero uocãt μελιδονας. i. membra edũt. S.

Cura q̃ cor urat. hinc curare. Varro.

Curiositas signũ ẽ loquacitatis unde. Ho. Per cõtatorem fugito. nã garrulus idem est. D.

Curatores dicuntur qui pupillis loco tutorũ dantur: siue qui rei frumentariæ agrisue diuidendis præpositi sunt. Fe.

Curatum est notum. Noni.

Curatũ post laborẽ perfectũ. Virgi. æne. li. iii. Corpora curamus fessos sopor irrigat artus. Nonius.

Curatum cum delectu apparatum. Luci. libro. xxx. Et circum uolitant ficedulæ turdis curatis socii. No.

Curare reficere. Virg. geor. iiii. Tũ tecta petũt tũ corpora curãt. Sane curare corpora si de homie dicitur & cibo & lauatione dicimus uel alterutro. Ser.

Curabit̃ ipersonaliter cũ difficultate: & q̃ qua si arduũ & graue est curari dicit̃. Do.

Curent̃ recte est diligenter coquant̃.

Curatio proprie medicorũ ẽ. Cura est coquorũ Sed coquina medicinæ famulatrix est. Ter. i an. Nempe ut curent̃ recte hæc. Cura mẽtis est: curatio medicinæ: Curatura diligentiæ. T. i eu. Reddũt curatura iũceas. Do. Cura & sollicitudo differũt. cura est i ipe bona sollicitudo est in metu mal. ꝛc. Ter. i phor. Quanta me cura & sollicitudine affecit gnatus. Do.

Curia locus ẽ: ubi publicas curas gerebãt. Fe.

Curia ubi senatus remp. curat: & illa ubi cura sacrorũ publica. Var.

Curiæ etiã appellant̃ i quibus uniuscuiusque partis populi romani quod gerit̃: quales sũt hæ in quas Romulus populum distribuit numero triginta: qbus postea additæ sũt qnque. ita ut in sua quisque curia sacra publica faceret feriasque obseruaret. hisque curiis singulis nomina curiarũ uiginũ posita esse dicunt̃ quas uirgines quõdam Romani de sabinis rapuerũt. No.

Curriculo pro cursu ponebant. Plau. licet inquos abire curriculo. Fest.

Curriculus diminutiuũ a curru. Fe.

Curionũ æs dicebat̃: quod dicebatur curioni uel sacerdotiũ curionatus. Fe.

Curis est sabina lingua hasta. unde romulus. Quirinus. quia eam ferebat est dictus & romani a Quirino: quirites dicũtur quidam eũ dictũ putãt a curibus quia fuit urbs opulentissima sabinorũ.

Curitim Iunonem appellant qa eandem ferre hastam putabant.

Curialis eiusdẽ curiæ ut tribulis & municeps Nonius.

Curiata comitia a curiis appellata. Fe.

Curiata fana a curio dicta sunt quia eo loco

domum habuerat. Fe.

Curionem agnum. Plau. pro macro. dixit quasi cura macruisset. Fe.

Curio curiosus. Plau. in aulu. Volo scire ego ex te quid sit agnus curio. No.

Curriculum pro cursu: pro loco in quo certamẽ currẽdi exercetur. Nõnunq̃ etiã pro curru. ut Curtius li. viii. Alioq; turbati equi nõ i uoragines modo lacunasque: sed etiã i amnem præcipitauerũt curricula. Lau.

Cursus figurate ꝑ uolatu uel nauigatione uel fuga accipitur: & econtra: ut q̃ enim inde fugientia uel a longo cursu persecuti. L.

Curatorem inter bonoq; uentrisque: & inter curatorem furiosi. itẽque prodigi pupilliue magna est differentia quippe cũ illis plene req; administratio: duobus aũt supioribus sola custodia & req; quæ deteriores futuræ sunt uenditio committitur. Hermogenia. de admi. tut.

Curæ dictæ q̃ mentẽ corrodãt & cruciãt. Vir. Quando hæc te cura remordet. Hor. li. car Neque aliter mordacis diffugiũt sollicitudines. Acron.

Currus curriculum facit diminutiuũ neutrũ spacium ad currendũ aptum. id ipsum curredi officiũ significat. Ser. in arte.

Curiones dicti a curiis: q̃ fiũt ut his sacra fiãt

Curiosolites & lexobii & unelli in Normãdia sunt. Strabo.

Cures urbs quædam insignis in sabinis nunc aũt uiculus ex qua exciti sũt. Titus Tatius & Numa Pompilius Romæ quandoque regnantes. hic quirites appellare solẽt Romanos q oronẽ hẽnt ad populum. Strabo.

Curionia sacra quæ i curiis fiebãt. F.

Curiales flamines curiarum sacerdotes. Fe.

Curiales menses in quibus imolabãtur iunoni: quæ curiis est appellata. Fe.

Curiam a cura dicta. Var. designat de uita pa. li. secũdo. Itaque ꝑpter curã locus quoque suam quisque domum senator confert curiam appellat. No.

Curiata comitia cũ de generibus oĩbus suffragiũ ferat curiata comitia sũt. A. g.

Cursus est pedum uelocitas. Vir. libro quito. Hic qui forte uelint rapido cõtẽdere cursu

Cursus uolatus. Virg. libro. vi. Este duces o si qua uia est: cursũque per auras dirigite i lucos. Et in buc. Quo cursu deserta petiuerit usus. & ænei. li. iii. sed tibi qui cursum uẽti quæ fata. M. T. de offi. libro. iii. Naues i cursu frumento onustas petentes rhodũ uiderit Noni.

Cursus est nauigãtis & equitantis. Dona.

Curriculus: ut consuetudo fert: a curru diminutiuũ est dictũ. Est enim breuissimũ uehiculi epiroti genus. N.

Curriculus cursus. Varro in epistola Iulii cæsaris. Quem simul ac romam uenissem mihi attigit auris núcius extemplo meos i curriculum contuli prope pedes. No.

Cursus nauigio. Virg. æne. quarto. Eadem impia fama furenti detulit armari classem cursumque parari. Ser.

Curtilacus appellatur a curtio qui eo loco in profundissimum sese ob salutem populi romani proiecit hiatum. Festus.

Currules equi quadriiuges Fe.

Circus dicit ambitus uel girus cuius diminutiuũ est circulus. Actius in andro. q̃ luna circulos annuos instituit. No.

Curculiones necandi causa promendũ id frumentũ quod curculiones ex esse incipiunt id enim cũ promptũ est in sole ponere oportet aquæ catinos quot eo cõueniũt & ipsi se necent curculiones. Varro.

Curuũ uocatur bura: quæ quasi temo est iter boues. Varro.

Cussilirem pro ignaro dicebãt antiqui. Festus

Custodelam dicebant antiqui: quam nunc dicimus custodiam. Festus.

Custoditio est opera ad custodiendum quid sũpta. Festus.

Custos speculator. Virgi. ænei. iiii. Luce sedet custos. Seruius.

Custos minister. Virg. viii. Inde ubi prima quies medio iam noctis abactæ curriculo expulerat somnum. Interdum officium signat.

Custos prohibitor: obseruator. Vir. geor. iiii. Et custos furum atque auium cum falce saligna. Ser.

Cutis græcam habet originem. hanc illi dicũt κυτὸν. Fest.

Cutilla locus appellat q̃ in eo est insula cotilia nominata a græcis. Fe.

Cuia pro cuius. Lucil. li. xxx. Cuias opera Troginus calix cuia ꝑ castra cluebat. No.

Cuias. Cicero tusculanaq; libro quinto. Socrates quidem cũ rogaretur cuiatem esse se diceret mũdanũ inquit. No.

Cuius & cuiatis hæc est differentia. Cuius ad personam refertur hominis: cuiatis unde significat. Actius in telepho. Qui neque cuiatis esset unq̃ potuimus multa rogitãtes scire. No.

Cluet nominat. Lucil. libro. xxx. Cuia opera troginus calix. per castra cluebat. Ennius

in ambratia p gentes esse cluebat omnium miserrimus. Pacuuius. i Iliona. Sed hoc cluent hospitium infidelissimi Pacuuius. discipulus discorporis icluit. Ennius. Musarum põpilius cluero tibicinas. Luc. li. xxvii. Vigiti domia trigita uel cẽtũ tibicinas. cluas. N.

Clicidatũ dulce & suaue dicebaẽ. Fe.

Cluderet uide infra in. s. saltem. A. g.

Clumæ folliculi ordei. Fe.

Clunaculum cultrũ sanguinarium: dictũ uel quia ad clunes dependet uel quia clunes bestiarum diuidit. Fe.

Clunes masculine Plautus. quasi lupus ab armis ualeo. clunes ifractos fero. F. P.

Clutũ græci autem dicũt κλυτον unde accepta præpositione fit inclytus. i sæpe enim agendi causa adducimus: ut inuocabant inclamauit. Fe.

Crucium pro cruciat. Vnde Lucil. uinum i suaue crucium dixit. Fe.

Crumena sacculi genus. Plau. Dii bene uortãt te ne crumenã minuerent triginta minæ. F.

Crumena loculus κρεμαω suspẽdo. alii crumena a κρημαθως. Tor.

Crustariæ tabernæ a uasis potariis crustatis dictæ. Festus.

Crusmata pulsus cordarum. T.

Creatus uir peloponnẽsius pater Amphimachi: unus ex græcoꝝ ducibus ad Troiã. T.

Ctesias orator siculus de quo Cicero.

Ctesippus Socratis filius. T.

Ctesiphon athenienſis: pro quo demosthenes orauit.

Creticon possessiuum.

Curetes populi cretæ: qui cum corybãtibus Iouẽ aluerunt: qui cum deinde religionem prophanarent: a Ioue imbribus deleti sũt quoꝝ templa cum deinde Iupiter uacua & sine honore respiceret fũgis natis ex pluuia restituit. Ouidius. iiii. Alii. sũt ærolis uicini qui cũ ætolis bellũ gesserũt secũdũ Home. Alii i dalmatia apud quos Antonius clausus est cum magno discrimine. Luca.

Crustumia tribus a tuscorum urbe crustumina dicta est. Fe.

Crustumina pira sunt ex parte rubentia a crustimio oppido nominata. Ser.

Crustũ neutro genere dicimus de his quæ comedi possunt. Vir. in. vii. Et uiolare manu malisque audacibus orbem fatalis crusti. Hora. Olim dat crustula blandi doctores Fœminino aũt genere fragmenta dicimus quæ non sũt apta æsui. Concrescũt subitæ currenti i flumine crustæ. Ser.

A significantiam habet manifestam. i. dic. Vir. li. iii. Da propriam tymbreæ domum. No. Da dic. Virgilius in buc. Sed tamen iste deus qui sit da tityre nobis. Et i libro sexto. Tuque o sanctissima uates põscia uẽturi da: nõ indebita posco. Te. in he. nunc quamobrẽ has partes didicerim paucis dabo. Lucil. li. xxx. Scilicet facere etiam hoc uersibus reddere quod do. & lib. xxviii. Persuade & trãsi uel da quamobrem trãseas. No.

Dacronas pro lachrymis. Liuius sæpe posuit: nimirum quod græci appellant. Δακρυα. Festus.

Daci populi uersus germaniam e conspectu & ad Istri fontes quos olim dauos appellatos reor: ex quo apud athenienses nomina dauoꝝ & getaꝝ seruilia.

Dacia in scythia: quidam thraciæ partem dicunt: quidam conterminam.

Dactylus digitus & pes a similitudine: sũt autem pollex index medius annularius minimus: & olim qui medio tanq̃ per indicem monstrabatur: arguebatur insaniæ. unde Diogenes plurimos aiebat insanire per digitum: & peregrinis uidere demosthenem cupientibus medio digito ostenditur. Iuuenalis. Mediumque ostenderit unguem pro digito.

Dadice populi scytharum in asia. Herod.

Dædalus athenienſis. Eupalami filius faber egregius qui serram asciam perpendiculum terebrum inuenit: & malũ: & anténam naui imposuit: qui accusatus interemisse. Perdicam sororis filium iudicii metu fugit in Cretam.

Dæmon sciens. Inde æudemon bonus & felix. a cacodæmon contrarium. T.

Dactor troianus.

Dai persarum populi secundum Hero. pastores oẽs similter mardi dropici & scibacii.

Da ueniã. i. cõcede qd̃ petitur: præsta beneficium. Ci. de ora. Dabis hãc ueniam mi frater Te. in adel. Da ueniã ne grauere Do.

Dalmatia regio.

Daliuũ supinum ait esse Aurelius Elius stultus oscorum quoque lingua significat insanum. Sanea uero dici putant ipsum quem græci Δειλαιον id propter eius fatuitatem quis misereri debeat. Fe.

Damnũ & damnatio ab emptione & quasi diminutione patrimonii dicta sunt. Modestinus de uer. sig.

Damascia est lycanoꝝ uelut arx quædam iter brigantios. Strabo.

Damma in promiscuis cū iuenimus quædam auctoritate ueterū i a terminata. sed genere masculino ꝓlata. Vir. in buc. Cū canibus timidi ueniēt ad pocula dāmæ. Ho. tamē fœminiū hoc idem protulit i primo car. Et supiecto pauidæ natarūt æquore dāme. Pri

Damē nomē ꝓpriū historici damenis. Pri.

Dama græ. a Δάμη uel Δορκάς genus capræ siluestris cōmunis generis. Vir.

Damascus urbs caput Syriæ. unde damascena pruna. Plinius.

Damasithymus candaulis filius unus ex ducibus Xerxis. Her.

Damœtas pastor apud Vir. & Theo.

Damon musicus.

Damon & Phitias Pythagorici amicissimi. de quibus Cicero & multi alii.

Damocles unus ex assentatoribus dionysii.

Damnare est damno officere. unde & cōdēnare dictum est ecōtrario nullo damno affectum indēnem probamus. No.

Dānare est exheredare. Lucil. saty. li. xi. Cassius cauis hic operarius quē cephalonē dicimus sectorē furiūque hūc. Tul. quēuis exheredem facit: & dānati alii oēs. No.

Damnare necessitate cōstringi. Terē. in phor. Tuus est damnatus: non tu. Non.

Damnare est morti dare. Vir. æne. li. iiii. Nondū illi flauū ꝓserpina uertice crinē abstulerat: stigioque caput dānauerat orco. Actius i armorum iudi. Maior erit luctus cum me damnatū audiet. M. T. in uer. ac. i. Reus in iudicium adductus ē uerres homo uita atque factis oium iā opinione dānatus. No.

Damnare & condemnare pro liberare positū Titin. in uel iterna. fortasse uotū fuisse quo die liber foret: nunc eius uoti cōdemnatus est immolauit. hostiā Vir. li. xii. Quē dānet labor aut quo uergat pondere letum. Tur. in leucadia. Et amplius illam appere condecet: quandoquidem uoti condēnata ē. Vir. i buc. damnabis tu quoque uotis. Sisen. hi. li. primo. Quod uoti damnati fœtum oēm dicuntur eius anni statim consecrasse. Citu. lib. quinto. Rerum naturam q̄ errorem dānare maluimus nostrum. No.

Damnare obnoxiū & obligatum facere. Vir. damnabis tu quoque uotis. Ser.

Damnum a demptione cum minus re factū q̄ quanti constat. Varro.

Damnum & malum differūt. Dānum rei est. Malum ipsius hominis. Teren. in and. Qui malū aut dānū dederit. Aliud ē damnū & aliud pœna. Nā dānū & fures afferunt aues & quadripedes. Pœna uero a lege imponit ne contra quis faciat q̄ iussit. Dona.

Dānū sacrificiū qđ fiebat i opto i honorē deæ Bonæ dictū a contrarietate ꝙ minime esset Δημόσιον. i. publicū. Dea quoque ipa Δημία & sacerdos eius Δημιάς appellabat. F.

Damyndas uir macedonius.

Danista fœnerator: sic enī græce δανιστὴς dictus ē απο τοῦ δανίζω δάι hoc est a fœnerando. Plau. male morigerus ē mihi danista qui de me argentum nō petit. Ser.

Danistæ fœneratores Fe.

Danunt. i. dant. Pacu. i Iliona. Dii me & si peccatū: tamē esse ad uitā petūt quod dē prius q̄ itereo spaciū ulciscēdi danūt. Plau. i pseu. Cui seruitutē dii danūt lenoniam. Neuius belli punici li. iiii. Eam carnem uictoribus danūt. Cice. i plocio. Patire ꝙ danunt quando optata nō danūt. Nonius.

Danubii partes supiores uersus fontes usque ad p̄cipites eius decursus: quos cataractos nominat danabiū uocāt: quæ maxime per dacoꝝ agrū delabūtur. Alias uero iferiores usque in pontum p getas Istrum uocitāt. Et quære plenius in dictione Ister. Strabo.

Danae. aliquādo diphthōgus diuiditur. Ho. Inclusam danaen. Acrisii filia.

Danaides patronymicū a danao deductū ē.

Dapilis cœna ē diuersis & amplis dapibus plena. Titin. Toto fit in foco de lignis in dapilis cœna. No.

Dapes non solū opiparos apparatus aut religiosos: sicuti plærūque: significant: sed etiam uitabiles & inphandos cibos. Vir. æne. tertio de cyclope. Nā simul expletus dabibus uinoque sepultus. No.

Dapes ꝓprie deoꝝ sunt: ut Iouis cœna. Virg. viii. Hæc ubi dicta dapes iubet & sublata reponi pocula. Ser.

Dapsi apud antiquos dicebat res diuina quæ fiebat: aut hiberna semēti: aut uerna qđ uocabulū ex græco dr̄ apd̄ quos id genus epulaꝝ dr̄ Δαὶς Itaque & dapsarie se accæptos dicebāt antiq: significātes magnifice & dapatiū negocium amplum & magnificū. Fe.

Dapsile. Pōpo. in rustico. Quod nunc uis fieri uestræ sume dapsile & dilucide. N.

Dapes uel deorum uel nostrorum i sacris epulæ sunt cibi ministerio hominum: & in nostroꝝ usū cōparati. Epulū publicū cōuiuiū in honorem deorum: aut in ostētationem magnificentiæ: aut in funere ꝙ parentare

dicitur & parentalia. ꝙ parentibus iuxta celebrentur. Lau.

Dapsiliter suos amicos alit. Neuius. Ser.

Daphnis laurus. Mercurii filius formosissimus secūdū Ser. Diodorus aūt dicit mōtes in Sicilia erios fructibus & aquis & omni re uberes. ubi in fame aliquādo carthaginensis exercitus nutritus ē. ubi ex nympha daphnidē natū dicūt: & a copia lauroꝝ ita dictum & multa possedit armenta & inuenit carmē buccolicū: & ipse a cura boū buccolicus dictus est & sæpe oblectauit dianā qui secūdū Theo. amore periit: & ad eū dii cō fluebant ut ad gallum apud. Vir.

Dare exhibere. M. T. de signis Pom. ē cū filio qui fuit ī tindaritino cœnā isti dabat apud uillā. Te. in heau. Nāque ei unam cœnam atque eius comitibus dedi. No.

Dare facere. Vir. æne. li. i. Tu das epulis accūbere diuum. & lib. iii. Immotāque coli dedit & cōtemnere uentos. No.

Dare ascribere. M. T. ī uer. Ego etiam quæ tu sine uerre cōmisisti uerri crimini daturus sum. Nonius.

Dare pro inducere. Virgi. Magnam dabit ille ruinā arboribus. Te. in eunucho. Dabit hic pugnam aliquam denuo. Do.

Dare fabulā dicimus: ut dare prādium: & addita datiuo descendit: & dari dicitur cū agitur: stare cum placet. Te. in ecy. Hæc cum data est noua. Do.

Dare & dedere differūt. Dare. n. est quod repetas. dedere ad perpetuū. Et damus etiā amicis dedimus tantum hostibus. Ter. in pistrinum dedam. Dedere plus est q̄ consentire: quemadmodum in hostium potestatē hostes se dedunt. Terentius in an. His sese dedere eorum obsequi studiis dedere ergo pertinacibus eorum studiis cōmodior. s. eorum obsequi studiis. Dona.

Dare uerba decipere ē eum qui cū rē expectet nihil inuenit præter uerba. Terē. in eu. Et nihil se dedisse uerborum. Idem & in and. Cui uerba dare difficile est. Do.

Dare ostēdere. Luci. li. xvii. Animoque ægrotat uidimus corpore hoc signū dare. No.

Datuentius fluuius qui nascitur ex uno duorum fontium quos habet lacus quidem ingens supra medualiorum loca nōnulla admodum concaua & per cōfragosa loca sese in rhodanū præcipitat: alia ex parte qua durias fluit. Strabo.

Dares daren & dareta dixit Vir. Pri.

Dardanus Iouis ex Electra filius: uxore deinde Corithi ut dictum est: ex quo Iasium peperit quē dardanus post patris mortē de regno dissentiens interemit. Inde ira populi nauigauit ī samothraciam: inde ī Troiam.

Daridæus rex persarum tempore tyberii Cai. & Claudii secundum Philostratum.

Darius filius hystaspis: qui Smerdum fratrē patizitis magi regis persarum occupatorem iteremit. Hero. de quo iustinus noīa cōiurato apud hero. Otanes ī taphernes Sobrias Magabyzus aspiticus. Hidarnes. regnauit Darius. xxxvi. an. cui successit Xerxes ex atosa filia cyri.

Dastilus Gygis pater. hero. primo.

Dasi dare. Festus.

Datatim ideſt inuicem dando. Plau. in curculione. Tū isti qui ludunt serui scurraꝝ datatim ī uia. Affranius in homīe. Datatim uxorem ut ludas. Pompo. in adelp. Quod ille dicit cū datatim in lecto luxi tecum. Neuius ī exordio. In molis non ludunt raptim pilo datatim morso. No.

Datiuus ꝑ accusatiuo. Titin. in auito. ubi ambitioni uirtutem uideas antecedere. Ter. in andria. Interea mulier quædam ad hinc triennium ex andro cōmigrauit huic uiciniæ Var. de uita pa. lib. quarto. Tanta porro inuasit cupiditas bonorum plærisque ut uel cœlum ruere magno magistratum adipiscatur oportet. Nonius.

Datum fato decretoque concessum. Vir. Nō dabitur regnis esto ꝓhibere latinos. Ter. in eu. Est istud datū ꝓfecto: ut grata sint quæ facio omnia. Do.

Dates dux Darii apud Marathonam uictus. Hero. vi.

Dauriſes dux darii in cariis occisus.

Daunia apulia appellatur a dauno illyricæ gētis claro uiro: qui eā propter domesticam seditionē excedens a patria occupauit. Fe.

Dauos seruos coruos: non dauus seruus coruus recte scribendum esset: quia nulla uocalis geminata unam syllabā facit: sed qa ambiguitas uitanda est nominatiui sing. laris & accusatiui pluralis nec esset pro hac regula digamma utimur & scribimus dauus coruus seruus. Do.

Deactio peractio. Festus.

De pro ab. Luci. Solus iam uim declarasse uulcaniam. Nonius.

Deamare uehementer amare. Affra. in uopisco. Voluptatem capio maximam cruciari te tua culpa qui det & de illa pessima quā de amas promere. No.

Deartuare est quasi p artus intidere. Plau. i captiuis. Tum igitur ego denũciatus deartuatus sum miser. Idem in eadem. Deartuasti delaceraſti atque opus confeciſti. No.

Deambulatorium locum significat ubi deambulamus. Lau.

Debellare est bello uincere uel capere. Expugnare est pugnando capere uel oppugnádo uincere. ut Liuius Vna duas naues expugnauit cœpitque. Sed debellamus potius homines. unde bellatiuũ esse dicimus. i. bello certatũ. Expugnamus autem opera molesque ut castra urbes naues. Lau.

Debitor intelligitur is a quo inuite exigi pecunia potest. Vlp. de uer. sig.

Debuit uerbum omni oratione actionem cõprehendere intelligitur siue ciuilis siue honoraria siue fideicomissi sit persecutio. Vl. de decurionibus.

Debibo debibis. En. li. viii. debibo hõ. No.

Debiliter debilitate. Pa. Miseret lachrymis lingua debiliter studet. No.

Deblacterare est stulte loqui. nam stultos appellant græci βλακας. Festus.

Deblacterare est obloqui cõfingere. Lucil. lib. xx. Deblacterãt plenus bonus rusticus cõcinit una. No.

Decalicatum calce litum. F.

Decermina dicuntur quæ decerpuntur purgãdi causa. Festus.

Decernere est cõstituere definire. M. T. de offi. li. primo. Quare expectanda quidé magna est decernẽdi ratio: q̃ decertandi fortitudo Virgilius libro quarto. decreuitque mori. Te. in andria. Quicquid peperisset decreuerunt tollere. Plau. in asinaria. Eos me decretum est persequi mores. Varro in eumendi. Forenses decernunt existimatio nomẽ cum insanoꝝ numerum refert. No.

Decernere est dicere. Plau. i amphi. uter sit nõ quit Amphitrio decernere. No.

Decernere certare. Vir. lib. xi. Ipsũ armis ipsũque iubent decernere ferro. idem ge. lib. iii. Cornibus inter se subigit decernere amantes. M. T. philipp. li. iii. Quem ne seruiã animis armisque decernere. N.

Decernere est de magnis rebus certã proferre sententiam. unde & senatus decretum Terentius in and. Quicquid peperisset decreuerunt tollere. Donatus.

Decempedia quam architecti perticam appellãt. Ci. i ora. p milõe: Cũ architectis & decẽpedis lineis qui fit abortu solis ad occasũ. Alter uillas multoꝝ ortosque pagitabat. S.

Decet quære in uerbo conducit.

Declamator est qui studet apud rhetorem in conuentũque scolasticoꝝ fictam causã orat ut i ueris postea causis possit orare. Ipẽ quoque rhetor id agens declamator uocatur. Orator est qui causas orat uel i iudiciis: uel in concionibus: qui græce dicitur ῥητωρ. idest rhetor. Nos tamẽ rhetorem ꝓfessorẽ rhetoricæ uocamus. nõ oratorẽ. L.

Declaro freq̃ntius ad facta pertinet q̃ ad dicta Cicero declarauit id modo temeritas. C. cæsaris: qui omnia iura diuina & humana peruertit interdum in dictis. Vt idem ad ligarium. Facere non potui quin tibi & sententiam & uoluntatem declararem meam. Ali quando pro significo. ut idem in libro. i. de finibus. nullum uerbum est quod idẽ declaret latine: quod græce ἡδονὴ quã uoluptas declaret idest significet uel ostẽdat uel indicet. Lau.

Decurio est belli & nomẽ domi quoddã præposituræ turmæ significat: ut suetonius saturius decurio cubiculariorũ a quo differt decurio municipalis. ut Pli. iunior episto. i. Esse aũt tricentum miliũ nũmum censũ satis indicant quod apud nos decuriões. igitur ut te nõ decurione solũ: uerũetiã equite romano perfruamur: offero tibi ad implendas equitis romani facultates: trecenta milia nũmũ. Decuriones quod initio cũ colonie deducerẽtur decima deductorum cõsilii publici gratia conscribi solita sit. Decurio ergo est maior equite. Eques centurione Centurio decarcho ex stipendioꝝ magnitudíe. decurionẽ ergo rectius appellabimus quẽ hodie plærique equitem appellant. Est eriam romanus decurio qui præest decẽ eq tibus romãis q̃ pstãt cæteris decuriõibus. L.

Decẽs substantiuum neutrum ẽ sicut contingens: antecedẽs: consequẽs: cõueniens: accidens: continens: præsens: consonans ꝑ littera non uocali. Lau.

Decus est illa ut sic dixerim: honorificentia ex bene gestis rebus. unde decora militiæ honores: laudes: honestamenta militi in bello comparata. Cuius contrarium est dedecus prope ignominia quædam: aut ignominiæ genus: & infamis turpitudo: unde dedecoro turpifico trãsfertur & ad animũ. ut Quinti. Satis dedecoris atque flagitii castra cœperũt. Decor est pulchritudo quædam ex decentia reꝝ psonaꝝ quæ in locis tpibusque: siue in agendo: siue i loquẽdo dicitur & de uirtutibus: decoꝝ est q̃ hoĩbus & commu-

ni opinioni honestū pulchrū probabileque uidetur. unde decoro media longa. nam de coro media breui a decus uenit. Lau.

Decedo & migro: sic discedo & recedo differunt: q migrare est domiciliū mutare habitandique locū relicto priore, cui similia sunt emigrare: demigrare. Remigrare autē ē ī pristinū reuerti domiciliū. Transmigrare ē in longīqoris loci domiciliū mutare. Immigrare ē ī domū aliquā habitandi gratia ire. Inde dicimus migrare e uita. ideſt mori. ut. Cice. Anteq̄ ex hac uita migro. sed nunquam sine appositō. Decedere uero est a mandato custodiæ suæ loco recedere. ut consules de ꝓuincia dicuntur discedere: ut presidia de urbibus. dicitur etiam decessit pro defunctus: ut subintelligatur uita tanq̄ de custodia. Excedo ablatiuum uita semper desiderat. ut ī Antonium. excessit e uita.

Decuriones quos sedibus ciuitatis ad quam ꝑtinent relictis in alia loca transmigrasse ꝓbatur. præses prouinciæ in patrium solū reuocare & muneribus congruentibus fungi curēt. Pomp. de uer. sig.

Decuriones quidam dictos aiunt: ex eo q̄ initio cum coloniæ deducentur: decima pars eorum qui deducerētnr consilii publici gratia scribere soliti sunt. Pompo. de uer. sig.

Decreta generalia sunt precepta spiritualia.

Decollo decollaui apud ueteres decipio signat: ut apud. Plau. una est quæ decollauit. Item Luci. xii. Quibus fructibus me decollaui. quæ significatio apud fenestellā aliter īueniturin lib. ephitamarum. ii. quēadmodū cæsar a piratis raptus sit: ut qui eos postea cœpit & decollauerit. ueteres autē securi cæsos dicebant. Diomedes.

Decor indecor indecoris. Virg. in. x. Nō autem indecorem tua te regina relinquit. Idem in xii. Nec genus indecoris sine me hæc audit mollia facta. Inuenitur tamen etiā simplex decor decoris penultima correpta apud uetustissimos quando pro decorus. ra. rum accipitur. Neui. ī car. belli pu. Magnamque domum decoremque dicens uexerat. aliter. n. lambus stare non potest. Salu. in tertio: Eqs & armis decoribus cultus. In eodē. Dedecores militique terga ab hostibus cedebantur. Que ab eo deriuata uel cōposita quod ē decus decoris: illius declīationē nō seruāt. Pr.

Decempeda. Hora. ii. car. Nula decempedis metata. a greco Δεκαπους est regula decē pedum ad quam sub artificibus fabricæ mensuram colligimus. Acron.

Decimanus appellatur limes qui sit ab ortu solis ad ocasum. alter ex transuerso circus appellatur. Cardo.

Decima quæque ueteres diis suis offerebāt. F.

Decidua qnæ cadunt: ut occidua quæ occidāt. Laberius in altum non ubi caput a folus decidua folia pandit. No.

Decores decuriones. Fe.

Decollare ex collo deponere. Neuius Notonicas Ioui habes nide tibi tradi: ī tuo collo ē: decolles caue. No.

Decoquere est decedere bonis. Tul. phil. secūdo. Tenes ne memoriæ prætextatum te decoxisse.

Decumana oua dicūtur: & decumani fluctus quia sūt magna. nā & ouū decimū maius nascitur: & fluctus decimus fieri maius dī. Fe.

Decuriones appellantur qui denis equitibus præsunt. Festus.

Deculcarunt ualde occuparunt. Fe.

Decuriōes & centuriones a numero cui militia præerant dicebantur. Nonius.

Decuriones primi singularum decuriarū: decuriones dicti ab eo q̄ ī singulis turmis. Sūt etiā nūc termones: hi primoque ministros sibi adoptabāt. Octones uocari cœpti: quos nūc ꝓpter ābitionē tribuni faciunt. Varro.

Decurias falcus decurias dici pro eo loco & ꝓ iure & pro hominibus. A. g.

Decussis a decem assibus. Varro.

Decumanū frumētum dabat Sicilia hoc quod ab aratoribus exigebatur. Asco.

Decumani publicani uocantur. Asco.

Decumatos probauere omnes. Qu. Au. Simaci iudicium quo & decumatos elegit soldales atque his ita constitutis primum a prætextato simul: deinde a se descendentes domum quisque suā regressi sūt. Macro.

Decrepitus est despatus: a crepera animali uita ut crepusculum extremum diei tempus. siue decrepitus dictus: quia ꝓpter senectutē nec mouere se nec ullū facere pōt crepitum. Fe.

Decrepiti dicti sunt quorū crepitu & plangore familie funera ideo cōclamata fuerit. Te. ī eu. Mirū ni ego me turpiter hodie hic dabo cum meo decrepito hoc unucho & decrepiti dicti sunt clamosi senes. Do.

Decreta. Herodotus homo fabulator ī primo hist. inuentum esse sub terra scripsit Horesti corpus cubita longitudinis habens. vii. que faciunt. xii. & quadrantem: nisi si ut Home. opinatus ē uastiora prolixioraque corpora hominum antiquorum etiā nunc qua si mundo senescente rerum atque hominū

decreta sunt. A.g.

Dædala circe dixit Virg. quia Lucre. dixerat dædala tellus.

Dædalam a uarietate rerum artificiorumque dictam esse apud Lucretium terram: apud Ennium Mineruam: apud Virg. Circen facile est intelligere cum græci uariare significent ΔαιΔαλεῖν. Festus.

Dedecorare & turpare differunt. dedecoratur enim quod honestum est. & turpatur quod honestum & corporale. Te. in he. Que me & te familiam dedecoras. Do.

Dedicare ē ꝓprie dicēdo deferre. Festus pom.

Dedicare est dicare. Actius in alphesibea: Adueereor cum te esse alcmeonem fratrem fratris dedicat. Cecil. annaliū. li primo Legati quo missi sūt ueniūt dedicāt mandata. No.

Dedita intelligitur ualde data. Fe.

Deductum dicitur molle & suaue. Virgi. i buc. Pascere opotet oues: deductum dicere carmen. No.

Deductum delectatione ductum. Virg. i buc. Carmina uel cœlo possunt deducere lunam Lucil. lib. xxvi. Illuc oculi deducunt ipsi atque animum spes illuc rapit. No.

Deductum dimminutū suppressum. Lucil. lib. xxx. Deductat hūc uoce cursu ipa uenire nō uis hunc. No.

Deductum carmen. Virg. in buc. Pascere oportet oues: deductum dicere carmen. deductū pro tenui & subtili: eleganter positum est. Sic autē & Affranius in uirgine. Verbis paucis respondit tristis uoce deducta malle se non quiesse dixit apud cornificium deducta mihi uoce garrienti: sed hæc ab illo fluxerunt quæ. Pōponius i athelana: quæ Kalende martiæ inscribitur ait uocē deducēs oportet ut mulieris uideantur uerba: Iube modo afferatur unus. Ego uocem reddā tenuem & tinulam. & infra: & nunc iam uocē deductam.

Deducere uocare. M. T. de repu. libro. i. Quare si placet deducere orationem tuam de cœlo ad hæc exteriora. No.

Deducere trahere mouere. Sisen. histo. li q̄rto. Ab armis te recedere præsidia de locis deducere. No.

Deducere deprauare transuertere a recto. M. T. in hor. Habet enim ipsa incertam ac definitā uitā. & ex eo multis uiciis & erroribus deprauata deducitur. Virgi. geor li. i. Riuos deducere nulla religio uetuit. Nonius.

Deductio nequa deductio fieret modo in hac oratione Tullii dispendium significat alias deductio est etiam iusta. Asco. ped.

Deduco ficco. Vir. Riuos deducere nulla religio uetuit. Ser.

Dediticius qui ex numero eorum est: qui se in alterius imperium dediderunt. Lau.

Deduco quære in uerbo assectari.

Dedoceo quære in disco. Lau.

Dedisse intelligendum est etiam is qui permutauit uel compensauit. Pau. de uer. sig.

Deferre abducere: V. i. vi. Defer in italiam No.

Defferre est afferre. Virg. æne. li. iiii. Celeris mā data per auras detulit. No.

Deferre celatum prodere. Lucil. li. xxvi. q̄propter certun est facere contra hæc perseq: & nomen deferre hominis. No.

Defecta omnia pura & inturbata & sine sordibus possumus dicere: & uinum sine fecibus. Plau. in aul. Nunc defecato demum animo egredior domo. No.

Defendo quod ait Quin. Cla. Quadrigarius a pœnis hostibus defēdebāt. facillime animad uertendum est usum esse eū uerbo defendebāt: nō ex uulgari cōsuetudine: sed admodū proprie & latine: nā defendere & offendere inter sese aduersa sunt: quorum alterum significat. ΕΜΠΟΔΩΝ ΕΧΕΙΝ. idest incurrere i aliqd & ineder. alterū. ΕΚΠΟΔΩΝ ΠΟΙΕΙΣΘΑΙ. i. auertere depellere quod i hoc lib. a. Quin. Clau. dicit. A.g.

Defendere uindicare depellere. Virgil. in buc. Sosticiū pecori defendite. No.

Defendere tueri depellere. En. in achil. Seruā ciues defende hostes cum poteris defendere. No.

Deficit deserit. unde & qui deserūt exercitū ad hostes transeuntes defectores uocāt. Virg. i geor. Noctis lentus nō deficit humor. Ser.

Defessum quære in uerbo lassum. Lau.

Defatigatus quære i uerbo lassum. Lau.

Defectus nō paticipium: sed actiuam habet significationem. est enim qui deficit. ut martialis Dulcia defecta modulatur carmina lingua. Cantator cygnus funeris ipse sui.

Defende me domine: tace imperite: p nominatiuum non recte dicetur. Item tace tu homo imperitus nunc recte loquimur: sub intelligitur enim ens. Idem fit in nomnibus propriis addito pronomine tu in uocatiuis casibus: ut aue Cæsar sūmus iperator. Etiā per indicatiuum: ut quo tendis ænea extremus troianorum? quid facis tu serui? non recte dicitur: neque qd facis dominus meus nisi dixeris: quid sedes dominus inter seruos: sub intelligitur enim ens. Lau.

Defẽsorius:accusatorius petitorius·fideiusso/rius:institutorius:exercitorius:tributorius actionem hæc significant.
Defendere est id facere quod dominus ĩ litem faceret:& caueret idonee.Vl.de procu.
Defendere est eandem uicem quam reus subire.Vlp.eo.ti.
Deficere dicuntur qui ab his quorum sub imperio sunt desistunt:& in hostium numerẽ se conferunt.sed & hi quos senatus hostes iudicauit:uel relegati usqueadeo ut ciuitatẽ amittant.Pau de capi.di.
Deficio quando pro relinquo accipitur:habet passiuum pro deficiscor:neutrum est.enim Iuuenale.sic matho deficit.Pri.
Deficio autẽ loco passiui defio facit.nihilominus est nihil desit:cum passiuã uim habeat defio facit.Pri.
Defio.Virgi.ĩ buc.Lac mihi non æstate nouũ: nec frigore defit.Pri.
Deformicatum a formicis succisus.quibus cõfoueri erat solitum.Fe.
Defunctum dicimus cõsuetudine mortuum. Virgi.lib.vi.Defunctaque corpora uita.Nonius mar.
Defunctum finitum.Te.in adel.Si modo defũctũ:idest finitũ ne peiora.cõmittat.Dõatus
Defunctus iam sum.idest omni labore liberatus sum:auctoritate iam confirmata & iuuo labili.Donatus.
Defũgi desinere.Terẽtius.in phor.Quod ego æquo animo misera ĩ hac re iã defũgier.Do.
Defungor liberor & compellor.Virgi.li.vi.O tandem magnis pelagi defuncte periclis.& functos officia dicimus: quia officia debita compleuerunt.Ser.
Deflocare est atterere tractum a uestibus sine flocco.Plau.in cassina.Perit flocco habebit iam illic lumbos meos.No.
Defraudare significat fructum diminuere:uel per fraudem aliquid exquirere Te.in phor. suum defraudans ingenium comparsit miser.Plau.in asi.Ten ego defraudem cui ipsi nihil est in manu nisi quod cum porro uxorem defraudaueris.No.
Deferratio genus sacrificii inter uirum & uxorem dissolutio dicta deferratio:quia fiebat farreo libo adhibito.Fe.
Defrutum si ex duabus partibus ad tertiã redigitur deferuefaciendo dictum.
Defrensam detritam atque detensam.Fe.
Defluxit ad terram descendit.Furius ĩ primo. Ille graui subito deuinctus uulnere habenas.Misit equi:lapsusque humum defluxit. Imitatus.Virg.dixit.Quã tota cohors imitata relictis ad terram fluxit equis.
Defrui dicebant antiqui ut deamore deperire significantes omnem fructum percipere.Festus Pomp.
Degere antiqui posuerunt ꝓ expectare.F.
Degere est agere.Lucil.libro secundo:Degimus hoc æui quodcunque est.Fe
Degere est minuere.Plau in aulu.Nunc ego istũ soror laborẽ degã & diminuã tibi.No.
Degere est detrahere.Plau.in epi.Degitur corium de tergo meo.No.
Degener qui suorum maiorum moribus non respõdet.Virg.Pomaque degenerãt succos oblita priores.Et degeneremque neoptolomum narrare memento.Ser.
Degulasse est gulæ dedisse.Affra.in Bruto.Immo iãdudũ occubuisse degulasse oportuit.
Degimere degustare.Festus.
Deiicere eludere.M.T.ad cæsarem iuniorẽ li. secundo.Adest alba nescio quam cum restitui iussisset anthone cum Hero delectatã eẽ ex scripto.No.
Deiicere dicitur mittere.Dirg.li.viii.Toto genitos quæ plurima cœlo deiicit in terras. Luc.li.xxvii.has & fenestras in caput deiiciunt:ꝙ ppe ad hostiũ aspirauerant:No.
Deiicere præcipitare.M.T.in uer.actione secũda.Si me ædilitate deiecisset.Luci.li.xxix. Detrusus tota in deiecta Italia.N.
Deiphobus.ita & grece. Δηιφοβος.Priami filius ex Heccuba ꝙ post mortẽ paridis Helenam duxit.Tor.
Deiphobe nympha filia Glauci.Vir.
Deiphyle Adrasti filia.Tydei uxor:Diomedis mater.
Deiphylus Steleni filii Capanei filius.
Deipirus unus e principibus iuuẽtutis græciæ
Deipites troianus quem.Vlyxes interemit.
Deiopeia grece Δηιοπεια.quam aliquando nos diuidimus peia nympha.
Deioce Phraorce filius medorum rex.
Deiicere auertere.M.T.in phil.nec uero usq; a republica deiiciebam oculos.N.
Deinceps ꝙ deinde cœpit ut princeps ꝙ primum cœpit.F.
Deincipem antiqui dicebant proxime quemque captũ:ut princip ẽprimũ que captũ.Fe.
Deinde compositum est ex prepositiõe & loci significatione.ut exinde:proinde subinde: quæ item tempus significant.Fe.
Deinsuper.Sal.primo.hist.Sertorius fortis turba morantibus & nullo ut in terrore solet generis aut imperii discrimine per calonum

ad corpora ad mediū q̄si deisup astatiū manibus in murum attollitur. Nonius.

Deintegrare diminuere deiugare deiungere separare dissonare denasci decrescere. Ceci. Nomē uirginis nihil mirum deintegrauit. Pacu. in chryse. Perque nostram egregiā uanitatē q̄ memoria deiugat. Cassius Emina. li anna. ii. per que nata sūt: ea omnia denasci aiunt. No.

Delanicare ē discindere & quasi lanā trahere: unde lanocinia: & lanius dicitur qui pecus discindit. Fe.

Delapidata lapide strata. Fe.

Delectare ē illicere attrahēr. En. ī thyeste. & me Apollo ipse delectat delphicus. Quadrigari us annali. li. tertio: Fabius de nocte cœpit hostibus castrum simulare oppugnare eum hostē delectare dum collega id caperet qđ captabat Nonius.

Delectio Lucil. li. xxix. Delectione nostri ad unū exercitus. Non.

Delegata dicebant diis consecrata qui nunc dedicata: unde adhuc manet delicatus quasi luxui dicatus. Festus.

Delegare ueteres discedere posuerunt uel dispartire. Plau. in amphi. Cui fautores delegatos uiderint. No.

Deleuit diligat. Titin in prælio uerum enim dotibus deleuit ultro etiam uxoribus ancillantur. No.

Deletile non quod deleatur. sed quod deleat. Varro in modio. Si displicebit tibi tā latum mare partis quancunque spongiam deletilem. No.

Delibare aquam sulco deriuare. Fe.

Delibutus unctus dicitur. Teren. in phor. Site delibutum gaudio reddo. Do.

Deliberare a libela qua quod perpenditur dictum. Fe.

Deliberare est dubitare. Ter. in phor. Ego amplius deliberandū censeo. No.

Deliberare uide supra in cogitare. No.

Deliberare expletū uel definitum. Turp. ī philopatro. Certum ac deliberatum est me illi obsequi. No.

Deliberatum decorticatum uel deartuatū per artus discissū. Virgilius georgico. lib. ii. Vdo que docent inolescere libro. N.

Deliq̄ explana indica: Actius in achille. Quare alia ex crimine inimicorum effugere possis deliqua. Ceci. in plodio. Ita me immo uero hoc ante solitus sum res deliquat. Titin. lib. v. Quid istac est aut istic uult sermo mater deliqua? No.

Deliquare ponebant pro d ducere. Fe.

Delicia. Plau. linguæ latinæ deus deliciā dixit pro delitiis. Mea inquit uoluptas mea delicia. A. g.

Deliciam numero singulari qđ aut rarū ē aut singulare. Plau. Mea uoluptas mea delicia. Itē in bachidibus. Meus iustus est dua delicia. No.

Delicia est genus tigni. quod a culmine ad tegulas angulares infirmas uersus fastigiarū colloratur. unde tectum deliciatū & tegule deliciares. Fe.

Delicere ē illicere. Titin. li. v. q̄ ea parasitus habeat q illū sciat delicere & noctē facere possit de die. No.

Delinitus delectatus. M. T. ad. Cas. li. i. Iam biennium est cum uirtute nuncium remisisti delinitus illecebris uoluptatis. Lucil. lib. xxx præseruit labra. delicit delinit amore. No.

Delinitus ad nostram consuetudinē placatus. Turpil. in demetrio. Vide mirum ingeniū ac delinificam mulierem commemorat hominem lachrymis. No.

Delinitus est mēte alienatus. Plau. in amphy. Delinitus sum profecto: ita ut me qui sim nesciam. Lucil. lib. xxxv. Cōcedit homini id quod uult deliniat corrumpat prorsus ac neruos omnes. No.

Deliquium solis a delinquendo dictum q̄ delinquat in cursu suo. Festus.

Deliquium apud Plau. significat minus.

Delirare est de recto decedere. lira autem ē fossa recta que contra agros tuendos ducitur. & in qua uulgo terræ decurarentur. Pomponius in prostibulo. Iam ne abierunt? iam ne tunduntur? iam ne ego sum in tuto satis? nū quis hic restitit? qui nondum labores lirarit mihi. i. confoderit. Lucil. lib. xxvi. Quapropter diliro & cupidi officium fungor liberū. Plau. in amphi. Delirat uxor. No.

Delirare timere. deliratio senectuti conuenit. Timor conscientiæ. Dona.

Deliritas ꝑ deliratione. Laberius: Quæ nam mens quæ deliritas uos suppolictoris facit dū cano eugio uelitari. N.

Delos insula require in Apollo phitius. Macro. de satur.

Delubium dicebant fustem delibratum: hoc est decorticatum: quem uenerabantur pro deo. Festus.

Delubrum ligneum simulacrum a libro hoc est raso ligno factū. quod græce. i. rado. Ser.

Delubrum dicitur quod uno tecto plurima cōplectitur numina quia uno tecto diluitur:

ut est Capitoliū in quo est Minerua. Iuppiter: Iuno. Alii dicunt delubrum esse locum ante templū ubi aqua currit. a diluēdo. Ser.

Delubrum quod pontifices ꝓprie: & qualiter hoc nomine. Virgi. usus sit reqramus. Varro. lib. viii. rerum diuinarū delubrū ait alios existimare: in quo præter edē sit ara assūpta deū causa ut ē i circo flamineo Iouis statoris Alios in quo loco dei simulacrum dedicatū sit. & adiecit: sicut locū i quo figerent cādelam candelabrum appellatur ita i quo deū ponerent appellatū delubrum. His a Varrone præscriptis intelligere possumus id potissimum ab eo probatum q; ex sua consuetudine in ultimo posuit ut ā dei dedicato simulacro delubrū cæperit nūcupari. Virgi. tamen utranque rationem executus est. ut enī postrema incipiamus: obseruauit delubrum nominaturus aut propria deorū nomina aut ea quæ diis accōmodarētur inferre. At gemini lapsu delubra ad summa dracones effugiunt & ut mox simulacrū nominarer subtexuit. Scæue que petūt tritonidis arcē: Sub pedibusque deæ clypeique sub orbe teguntur. Item nos delubra deum miseri qbus ultimus esset. Ille deus. Illam uero opinionem quā Varro prædixerat non amisit. principio delubra adeunt pacēque per aras exquirunt. Et mox. aut ante ora deum pinges spatiatur ad aras. quid enim est spaciatur q̄ spacio lati itineris obambulat: quod adeundō ante ora ostendit arcam assumptā deorū causa ita suo more uelut aliud agēdo implet arcana. Ma de. sa.

Deluctaui pro deluctatus sum. Plau. i trinum. Cū hisce erūnis deluctauit. T. in ecyra. Dicit que illi ānullum dum luctat detraxisse. N.

Diluit soluit a greco Διαλυειν. Fe.

Delphicus mons intra hystriam & mentoriā esse fertur: cuius in culmine existentes aiūt ex longinquo nauigia uenientia cernere.

Deligere est quod magis idoneum ad rem agēdam est cernere: ut populus deligit Imperatorem ad bella: & iperator milites ad arma. Inde electus eius: q rei sit maxime cōmodus ut. Cicero deligē oportet quā uelis diligere. Loquitur enī de ipsa uxore. Eligere uero uel ad nostrum emolumentum: uel ad illius q eligitur dignitatem. ut si detur optio quem sibi uellet eligeret non deligeret. Ideo fere dicitur in eodem sensu datur uel offertur optio: sed non electio. & postulat duplicē accusatiuum ut populus eligit sibi in principē. octauiū & sacerdotes eligunt sibi pontificē. Cooptare uero dicitur inter collegas: aut fere pares ut Cice. in bruto. A quo in collegiū augurum fueram quo optatus dicimus præterea ago uel habeo delectum: & tūc ad multa refert. Deliginus uero aliquādo ad unū tātum. Lauren.

Delitesco quære in uerbo inchoatiua. L.

Delegare est uice sua alium reum dare creditori: uel cui iusserit. fit autem delegatio per stipulationem uel per litis contestationem.

Delicta fiunt: aut proposito: aut ipetu: aut casu proposito delinquūt latrones: qui factiones habent. Impetu: aūt cum per ebrietatem ad manus uel ad ferrū uenitur. Casū autē cum in uenando telum in feram immissum hominem interficit. Mac. de. pe.

Delenificus dicitur blandiloquus. Vnde & Lucretius comicus i nūularia ait: Nescio quor sum mihi ueniant tua uerba tā de lenefica. Fulgent.

Deleras alera aratri dicitur deuians. Ser.

Delitus a deleo: cuius simplex est leo i usu nō est: deleui deletum: a delino delitum nascit. quod probus & Caper comprobat usu quoque. Vir. in. quarto geor. Et paribus lita cornua guttis. Cic. in. p. epis. ad. Caluū Tuli molestē quod litteræ delitæ mihi a te redditæ sunt. Idē in. iiii. uerrinarum. Tabule sunt i medio quæ se corruptas atque inter litas eē clamant. Actius in atreo epularū fictor scelerum fratris delitor. Prisc.

Deliberata morte ut pro adhuc in cogitatione tractata & habita ut pro iam statuta morte & decreta. ut decreuitque mori. Hora. lib. car. Deliberata morte ferocior. Acron.

Delargior tam actiua q̄ passiua significatione antiqui protulisse inueniunt. gracchus. ærarium delargitū romano populo. delargitū passiue dixit. Pri.

Delphin delphinis delphinus delphini. Iuuenal. in. iiii. Quanto dalphinis balena britānica maior. Pris.

Delphinus piscis. Pli. & delphin delphinis dicitur. ut titan. nis uel titanos: titanus titani & elephas & elephantus. arabs & arabus.

Delphi oppidum & populus tam græce q̄ latine. ut leontini etiam pro utroque.

Delos insula in egeo ubi natus Apollo & Diana quia repēte apparuit. a Δηλα. græ. uel quia ortus & quasi partus luminum omnia facit Δηλα. i. aperta prius cyinthia dicta inde ortygia. Pli.

Delius fons Diane. sacer est. & a eo ipsa delia. nominata. est.

Demagis pro nimis antiqui dicebant. F.

Demagis ualde magis Lucil. li. xvi. Rex chorus illa duos uentos: austrum atque aquilonē nouisse aiebat se solos: de magis istos ex nibo austellos. nec nosse: necesse putare. No.

Demensum. Te. in phor. Quasi dimminutum posuit. q̄ ille unciatim uix demēso suo: suū defraudans ingenium comparsit miser. Cice. de orato. Existimatur uel æquatū dicit: quæ non ex insidiis: sed apte palam elaborat: ut uerba uerbis quasi demensa & paria respodeant. No.

Demerebat Thais chorintia ob elegantiam ue nustatēque grādē pecuniā demerebat. A. g.

De me aut de illo discere magis dicebant ueteres: q & nos dicimus a me aut ab illo. Ter. in eu. ut sibi liceret id de me discere. Dona:

Demiror ualde miror. Te i ecyra: sed demiror quid sit quamobrem tantopere hoc omnes nos celare uolueris. Et est antiqua locutio illam rem celo te. Demiror etiam pro nescionam admirationem ignorantia facit. Idem i phor. Quid mihi dicent & quam causam reperient demiror. Do.

Demittere supermittere. Virg. æne. li secundo Demissam lapsi per funem. Salu. historiage lib. tertio. Cū machinis strepitu demissū uictoriæ simulacrum coronam capiti impone bant. Var. in meleagro. Cū etiam Thais Meandri tunicā demissā habebat ad talos. No.

Demœ apud antiquos sunt: ut apud nos pagi. Festus.

Demoliri diruere. Salu. histo. lib. q̄rto pluteos rescindit ac munitiones demolitur loco sūmo potitur. No.

Demonem nomen deorum cū appellatiōe cōiungit Home. Aut di sunt demones idest scientes uentura: aut Possidōius scribit i libris q̄bus titulus é quia extra substantiā paratque diuisa q̄litate illius est. Ma.

Demon quod significat post apud Liuium demus legitur. Alii demum pro duntaxat posuerunt. Fe.

Demum est aduerbium tarditatis. Te. in adel. Ego nouus maritus āno demum quinto & sexagesimo fiam. Do.

Demum ad postremum: hoc est nouissime. Vir. in. vi. Sic demum lucos stygios: & regna inuia uiuis. Aspicies. Ser.

Demereri est de aliquo bene mereri. Exigit accusatiuum. Quintil. Simul ut pleniore obsequio demererer amantissimos mei.

Dempsere a græco magis significationē & originem trahit. Ho. in odyssea.

Var. in ministeriis. sed tibi fortasse alius nolit & dēpsit. No.

Demonstrationem inter & conditionem hoc interest q demonstratio plærunque factā rem ostendit. Conditio futuram. Flore. de condi. & demon.

Demortuus qui magistratu moritur.

Demo dempsi sed compositū adimo. ademi. Incerta aūt é ratio dēptæ uel appositæ prępositionis. ut cum fit adimo ademi. Demo demi non faciat. sed dempsi. Diodemes.

Demitte est deorsum mitte. Dimitte desinite non disinite. Caper.

Demens inconsulta improuida: sicut ebrii solent. Hora. li. car. Regina dementes ruinas fumos & imperio parebat proipsa demens. hippalage é. Acron.

Demissum ad inferiora de superioribus dicit. Hora. li. car. Habuitque tartara panthoidē iterum orco. demissum Acron.

Demones deos quos nec cœlo dignos ascribe rent ob numinis paupertatē. sicut Priapus. Pá. Vertūnus nec terrænos eos deputare uellent pro gratiæ ueneratione sicut Varro in mistra gorgorum li. ait. Demon que inferius derelicto deum depinato oratiōis attollam alloquio. Ful.

Demetrius Sileuci filius alius phalercus q decem ānis Athenæ præfuit. cccl x. æris statuis pluribus equestribus honoratus. Deide absens dānatus. & statuæ dirutæ & uenditæ iter. cccc. dies. una in arce seruata: In cuius accusatione. pene etiam. Menāder comicus damnatus est: quia ei amicus erat: sed a Theiesphoro genere purgatus: dixit. Athenæ statuas non uirtutem euertisse eius tēpore fictæ ad imitationem materiæ inuentæ de aliis uide. Laertium.

Demaratus chorintius negotiator: pater Tarquini prisci: ob seditionem profugi habuit filios Lucumonem qui & tarquinus priscus dictus & arunca est. alter rex spartanus q ad persas confugit. de quo iustinus. & Hero.

Democedes crotōiata medicus illustris: q Darium pedis dolore insomnē liberauit. dies. vii. Hero. iiii.

Democritus abderites. Laer. q se cæcauit secūdum Cice. quinto. tus. qui secundum Aul. gell. mortuus. c. ix. annorum fuernnt h alii. Laertius.

Denariæ cærimōiæ dicebantur & tricenariæ: quibus sacra adituris decē continuis diebus uel triginta certis quibusdam rebus carēdū erat seriis. Fe.

Denarii q denos æris ualebant. V.

Denicales ferie colebantur cum hominis mortui causa familia purgabatur. Greci enim. ΗΚΕΡΟΥ. mortuū dicunt. Fe.

Denique ad sūmam properat & ad finē dictorum. & est aduerbium ordinis & in fine sensus a Ter. ponitur in phor. quid fiet deinque? & ī heau. Fodere aut arare: aut aliquid facere denique ut sit denique uel deīde uel ad postremū. Et in andria. Denique ita tū discedo. Do.

Dentes non solum quibus atteritur: sed oē qno aliqd execari uel teneri pōt Vir. dici uoluit in secūdo geor. de falce & curuo saturni dente relictam persequitur uitem attondēs fingítque putando. Et in. vi. Tum dente tenaci ancora fundabat naues. No.

Dentale lignum est quo uomer īducitur. S.

Dentarpagas uocant. græci. uolunt appellari. Var. in quinquatriis. Hic bipensilem forpicem dentarpagæ. No.

Dens in aratro q eo moderet terra. Var.

Deo & non dea legendum apud. Virgil. deuenere. nam male enunciando corrumpimus dignitatem ut quidā legunt. discedo ac ducente deo flāmam inter hostes expedior. cū Maro doctissime dixit. Ducente deo: nō dea nam & apud Caluū Atherianum affirmat legendum polentemque deum Venerē nō deam. Signum eius etiam est cypri. Venerē ipsā barbatam corpore: sed uestē muliebri cū sceptro & statura uir. & putant eandem marē & fœminā eē. Aristophanes eā aphroditon appellat. Lemnius sic etiam ait. Venerem igitur almum adorans siue fœmina siue mas est: ita uti alma noctiluca est. Philocrus quoque in atride eandem affirmans eē Lunam & ei sacrificium facere uiros cū uestē muliebri. mulieres cum uirili q eadē & mas existimatur & femina. Ma. de. sa.

Dena ut dixisse uideatur qui testamento Titio & Seio iusserit nullam hec uerba ambigui/tatem recipiunt. Iulianus de lega.

Deorata perorata. Festus.

Deos ppetuos uocamus diuos ex hominibus factos quasi q diē obierūt unde diuos deos etiam Imperatores. cæterum uero & attentius contra sentiūt dicentes diuos ppetuos: deos autē q propter sui consecrationem timentur.

metus latine dicit. Virg. in. xii. Diua deā fluminibus stagnisque sonoris. S.

Depeculatus a pecude dictus. qui. n. populum effraudat peculatus pœna tenetur. Fe.

Depellere a lacte mouere. Vir. Quo sæpe solemus pastores ouium teneros deppellere fœtus. S.

Deperire significat ualde perire. Festus.

Depexum dictū est laceratum. Te. ī heau. Ego ne si uiuo adeo exornatum dabo adeo depexum. ut dum uiuat meminerit semp mei. Nonius.

Depilati dictum rarefacti. Lucil. li. xxix. Nato quid actum ē depilati omnes sumus. N.

Depoculassere ac deargentassere ac decalática re eburno speculo depeculassere. No.

Depolitum perfectum. quia omnes perfectiones antiqui politiones appellabant. Fe.

Depontani senes appellabantur q sexagenarii de ponte deiiciebantur. Fe.

Deponere est ponere. Vir. in buc. De grege nō ausim qcq deponere tecū. M. T. Exstimaui honestissimas molestias posse deponi: nisi me ad philosophiam rettulissem. No.

Deponere est cōmēdare. Actius in erigona Hospitem deposita interimes. Affra in episto.

DA mare habere puerū depositū foris. M. T. de offi. lib. tertio. Ergo & pmissa nōnūq nō facienda neque semper deposita reddenda. Nonius Marcellus.

Deponere est alienare. Plau. in au. Vt me deponat uino eam affectat uiam. No.

Deponere est desperare. unde & depositi desperati dicuntur. Lucil. sa. li. iii. Symachus præterea iam tū depositus bubulcus exhalans animam pulmonibus æger agebat. Virg. li. xii. Ille ut depositi pferret fata parētis. Actius in tereo. Terens indomito more atque animo barbarico conspexit in eā: amore uecors & flameos depositus facinus depositū ex dementia configit. Idem in alphesibæa. Et si est ī malis depositus animus meus quæ scribit exinde audiet. M. T. in uer. actiōe prima. Itaque mihi uideor iudices magnam & maxime ægram & prope depositā. r. p. partem suscepisse. Cecil. in obo. Ista a te depositus modo sū anima uita sepultus sum. No.

Depono in sponsione colloco sequestro. Vir. ī buc. Ego hanc uitulā ne forte recuses. Depono. Ser.

Depopulatus est. M. ātonius qui gratia coctæ consulis & Cethegi factione in senatu curationem infinitam nactus est totius oræ maritimæ & Siciliam & prouincias omnes depopulatus est. Asco.

Depositus desperatus. Virg. xii. Ille ut depositi proferret fata parētis. Et Sene. ī tragœdiis. Ite forte depositis opem. nā consuetudo erat

ut desperati ante ianuas collocarẽtur: uel ut extremum spiritum redderent terræ: uel ut possent a transeuntibus forte curari: qui ali quando simili morbo laborauerunt. Ser.

Depuere cedere. Lucil. Palmisque misellã depuit me. i. uerberauit me: quod ipsũ ex græco est πατάσσω. Fe.

Depubem porcum lactentem: q prohibitus sit pubes fieri festus.

Depuditauit p struprauit. Laberi. i minis præ licenter finxit. A. g.

Deplorabundus p. o deplorans. Plau. i aulu. Homo ad prætorẽ uenit deplorabũdus. N.

Deprecor recuso refuto Virg. xii. merui nec deprecor inquit. Ser.

Deprecor q̃si detestor uel execror. uel depellor uel abominor. Catul. Lesbia me dispit nisi amat quo signo q̃s in totidem deprecor illam. Ennius ego cũ meæ uitæ parcam letũ deprecor. A. g.

Deprecor amolior depello propulso. M. T. de r. p. li. vi. Non modo inuidia pari nõ erant sed etiam damni inuidiam gracchi caritas deprecabãtur. En. eripite o cui nũc erũnam a libertate para quibus seruitutẽ meam mi serã deprecor. N.

Deprensus uerbum nauticum est cum tempestate occupantur. Virg. geor. li. quarto. Deprensis olim statio tutissima nautis. Ser

Deprehensa est genus militaris animaduersionis castigatione maior: ignominia mior. F.

Derepente. Turpil. in bætontibus. Eũ derepẽte uxorem audio ducere. En. in phænice. Ibi tum derepente ex alto in altũ despexit mare. Affra. in icendio. Non usquequaque idoneum inuenias locum ubi derepente cũ uelis facias lutũ. Ennius in hectoris listis. Eueant caligo aborta est omnem prospectũ abstulit derepente cõtulit sese in pedes. Varro seseque ulyxe. In tespia dum oro derepente.

Derepente munimentum exiliit contẽdit oculos derepente abiit cælo. Acti. i astiana. Hic per matutinum lumen tardo ꝓperante gradu derepente aspicio in nemore pauidum & properantẽ egredi Neuius in marco. Scalpis dentes de repente in cœna si peccaueris T. in ecy. Ita corripuit de repente tacitus se ad filiam. N.

Derepente una pars orationis. ut defessus sum deambulando. aduerbiis. n. præpositionẽ separatĩ non addimus. Si enim separaueris nõ est latinum derepente. T. in. ecy. Ita corripuit derepente tacitus sese ad filiã. Dona.

Dercyllus unus ex præfectis. Pyrrhi. inde dercyllidas. Te.

Dersæi populi græcorũ in littoribus thraciæ. Herodotus.

Derusiei aratores persici: itẽ & germani & panthialei. Hero. primo.

Derogatur legi aut abrogatur. derogatur legi cum pars detrahitur. abrogatur legi cũ prius tollitur. Modesti. de uerbo. signi.

Deris Δερίς. græci appellant pelles nauticas: quas nos uocamus segestria. Fe.

Derogare est proprie cum quid ex lege ueteri quominus fiat fãctiatur lege noua. F.

Derogatur legi cum pars detrahitur. i. factũ eẽ quod ex ea lex sanctiat: cui legi abrogatũ uel derogatum sit. Ser.

Desyderare & cõsyderare a syderibus dici certum est. Fe.

Desyderetur equi bonique consulant si in nostro sermone natiua. Roma i oris elegantia desyderetur. Macro. de satur.

Desideretur. i. deficiat nequid ad perfectionẽ cœtus desideretur inuitandos adhuc cõgressum coniunctumque censeo. Macrob. de. sa.

Desideratur. adeo aũt Virg. declinationibus græcis delectaf: ut Mnestea dixerit ꝓ mnesteum: sicut alibi neque fratri Mnestio & ꝓ orpheo dicere maluerit: que orphi græca declinatio. ut orphi calliopea lino phormosus apolo uidimus o ciues diomedem Et talium nominum accusatiuus græcus est in en desinens. nam si quis. n puta latine dixisse diomeden. sanitas metri desiderabitur. i. deficiet. Ma. de satur.

Designare est rem nouam facere in utranque partem & bonam & malam inde signatores dicti qui ludis funebribus presũt. credo ob eam causam q̃ in ipsis ludis multa fiant noua & spectranda simul ut turba retineaf que fuerit in spectaculis. Te. in adel. modo quid designauit. puto ego designationem contractionem: aut conductionem populi i se oculos & ora conuertit: & spectaculo est uulgo praue itaque & recte facta apud ueteres designata dicebãtur. Dona.

Designare cum nota & ignominia aliquid facere. Terẽ i adel. Illa quæ ante facta sũt omitto modo quod designauit. Nonius. M.

Designare desinere. Fes.

Desinendam qui pœnitus atque alte uisum ac sũmam legis inspexerat: non ad augendam sed ad desinendam seditionem legem esse dicebat. A. g.

Desideratiua que falso dicũtur actũ corporis significant: non affectũ mentis ut uiso uado ad uidendũ. Cice. ad acticum. Cupio eq dem & iã pridẽ cupio Alexandriã reliquam que ægyptũ uisere. i. ire ad uidẽdũ. Interdũ pro suis primitiuis accipiũtur: ut missi sunt legati uisẽdi causa. i. uidẽdi. similiter facesso eo ad faciẽdũ: uel facio uel eo ad receden dũ uel recedo. ut Liuius. Facesse hinc tarquinios aut corinthũ. Capesso eo ad capiendũ uel capio. Lacesso eo ad lacerãdũ uel lacero prouocando. Lau.

Despicio ẽ deorsũ aspicio: sicut suspicio sursũ aspicio. Inde cũ quis aliũ cõtẽnit aut parui facit despicior dicitur q̃si infra & ad pedes proiectũ. Suspicere quidẽ est uenerari: quasi supra nos aspicere. Lau.

Desipio siue desipisco est a meo uel communi sensu destituor: morbo uel ætate: uel amore: simili que animi affectu. Cuius contrariũ ẽ resipiscere. i. ad priorẽ mentis statũ uel meliorẽ mẽtẽ redire. Lau.

Descẽdo i præliũ: nõ q̃ de superiore: sed de tuto i locũ discriminis nemo descẽdit q̃ periculo se cõmittit. Vir. Tyrenáque manũ totis descendere cãpis. Lau.

Desistere quære in assistere. Lau.

Destitisse id uidetur non qui distulit: sed q̃ liti renũciauit. In totũ desistere enĩ ẽ de negocio abstinere q̃ calũniandi animo instituerat plane: si quis cognita rei ueritate suũ negociũ deseruerit. nolẽs in litẽ iprobam pseuerare: quam calumniæ causa non instituerat is destitisse uidetur.

Desiduo dicitur diuturna. unde & Var. in coraliaua ait. Diuidiæ fuerunt cum desiduo affuisse te. Ful.

Desterto quære in sterto. Pri.

Despicor commune accipiebãt antiq: me mi serũ ille fœminæ despicari ausæ sunt. Pris.

Desisto destitui destitũ. Liui. xxv. ab urbe condita destitum ab romanis. Pris.

Despecto illã rem latini dicũt. Luca. in quito. Desperare mã. Pris.

Desubulare persodere. Var. Sexque ulixe unã ueniã esse non amouisse duce uirtute hanc esse nobilem alterã carneadem desubulasse bona corporis secutũ. No.

Desubito. Ti. i prælia: sed ambo q̃ desubito tã repente ad me ueniſti. En. in patraciasti. Cũ desubito me orabat mulier: lachrymansque ad genua accidit. Affra. in mancipato. Quam beatæ senicæ uidentur mihi mulieres que iurgio & beniuolẽtia terrẽt desubito uiros. Ceci. in asoto. Nã ego duabus uigiliis trãsactis duco desubito domũ Quadrigarius i secundo anna. Is desubito utrisque núciatur copias adesse. Neui. i triparti ta. Postq̃ se uidit heredẽ desubito diuorciũ fecerunt. Luc. li. vi. Desubito cupitũ tã mẽs habet ipsa. Acti. i euripace. Tot opera trans de summa gloria quærere euortis fines tã desubito. Pompo. i papo. Agricola uolo scire ex te cur urbanas res tam desubito deseris. Idẽ i pistore. Fit desubito hilaris: tristis saltans & igneus ringitur. No.

Desueui. i. consuetudinẽ ei abstuli. Titin. i gemina. Parasitos amoui lenonem ædibus abstrui. ædibus desueui: neq̃ ad cœnã iret extra consiliũ meũ. No.

Despicere est pro nihilo habere. M. T. in uer. acti. ii. Quẽadmodũ tenuissimũ quẽque cõtempserit despexit librũ nunq̃ dixerit. Vir. i buc. Despectus tibi sum: nec q̃ sum quæris Alexi. M. T. de of. lib. ii. Despiciunt autẽ eas & cõtẽnũt: in quibus nihil uirtutis: nihil uernorũ putant. No.

Despicere deorsum aspicere. Vir. geor. seeundo. Qualẽ caua sæpe montis conualle solemus despicere. M. T. in. hor. Consolabit eã magnitudo animi & humanarũ opinionũ alta quædã despectio. No.

Despicere deorsum aspicere. Virgi. i. Aene. Cũ iuppiter æthere summo despiciẽs mare ueliuolũ. Ser.

Despiscere deorsũ aspicere: disquirere cõsiliũ. T. in an. lam aliqd despiciam. Do.

Despicatus cõtemptus ac despectus: uel ab eo qđ est cõspicor despicor. Sal. i iug. Cũ ĩterea Metellus monte degrediens conspicat primo dubius quid nã insolita facies ostenderet. Te. i eu. Et illis crucibus: quæ nos nr̃am adolescẽtiam habent despicatam. D.

Despicio a spectare dictũ. Var.

Desponsor a sponte. Var.

Despondeo ueteri more: spondebat etiã petitor pater: unde sponsus & sponsa dicit: & sponsæ pater spondet: despõdet adolescentis. Te. in an. Placuit despondi. Do.

Despondere & spondere despondet puellam qui petit: spondet a quo petitur. Te. i adel. Quin iã uirginẽ despõdi: cõposita res ẽ. D.

Descobinatis sauciis & abrasis sectis. Varro i meleagris. Sin aũt delectatiõis causa uenamini quando secus & saluis cruribus in circo expectare q̃ his descobinatis i silua curare. No.

Destiare emere. Luc. li. xxviii. Facũ ab lenone

nemo tribus in libertatem milibus| desti/ net.Nonius.

Deſertus ĩcultus aſper.Vir.iiii.geor.Rupe ſub aerea deſerri ad ſtrimonis undam. Ser.

Deſpretus ualde ſpretus.Fe.

Deſtitui & deſolari rurſum ſtatui.Neui.ĩ agi/ naſtico.multo nauem iubet deſtitui ancoris Ceci.in ſymbolo. Deſtituit omnes ſeruos ad menſam ante ſe .No.

Deſcripti capilli a cerro qui ſines quod finis ui detur diſcrimine.Varro.

Deteſtari eſt abſenti denunciare.P.de.uer.ſi.

Deteſtatio eſt denunciatio facta cum teſtatio/ ne.Vl.de.uer.ſi.

Deteſtatum eſt teſtatione denunciatum. Ca. de uer.ſigni.

Deteritæ porcæ.i.macilentæ.Fe.

Deterior dicitur a meliore.i.nimis bonus.Se.

Detudos eſſe detunſos dimminutos.Fe.

Deturbare deiicere ꝺmouere.Sa.hiſt.li.ii.Mæ nibus deturbat.& li.vi.inde alias animas q̃ per iuga longa ſedebant: deturbare.No.

Deturbare ideſt deiicere dimouere. Virgi.v. Puppi deturbat ab alta.&.T. in oratione ꝓ Mylone.De urbis præſidiis & de cuſtodia ciuitatis ueſtris ſententiis deturbare uo/ lunt.S.

Detrahere dicitur derogare.M.T.de ſignis.Et ſi quæritis ut ipſe de me detrahã illos ego accuſatores puto.No.

Detrahere tollere.Te.ĩ heau. Aſſidunt accur/ runt ſerui ſoccos detrahunt.Vir.geor. lib. quarto.Obſeruans nido in plumis detraxit quantum commodum fuit.No.

Detrahere extrahere.Luc.li.xxix.Cum ipſum in lucum deſcendant.No.

Detractare eſt male tractare.Fe.

Detrimẽtũ a detritu: ꝙ ea quæ trita minoris precii ab eadem mente. inde detrimentum ab eo ꝙ duo quæ inter ſe trita dimminuta a quo etiã ĩtegra dicta.Var.

Detrimentũ uel unius partis dici poteſt: inter trimẽtũ non ad unius partis ſpectat: ſed ad plures.Aſco.

Deuerſus dicebatur deorſum uerſus.Fe.

Diuerſoria dicta ſunt hoſpitia a diuertendo. Cice.in orato.libro ſecundo.Quieſcã in cæ ſaris ſermone quaſi in aliquo opportuno diuerſorio.No.

Deuitare ualde uitare.Fe

Deuorare abſumere eripere.Acti.in Aene.pa/ trio exemplo & medicabo atque animam deuoro.No.

Deuorari nõ ſolum cibus gutture: ſed & uox auribus poteſt.Plau.in aſi.auſcultate atque operam date & mea dicta deuorate. N.

Deuotũ ad proſperũ tantũ uſus trahit: ſed au ctoritas & ad diuerſum ſignari uoluit. Vir æne.primo.Præcipue infelix dido peſti de/ uota future.No.

Deus dictus ꝙ ei nihil deſit: uel quia oĩa com/ moda hominibus dat: ſiue a græco δεῖος qđ ſignificat metũ: eo ꝙ hominibus metus ſit. Sed magis conſtat id uocabulũ ex græco eſſe dictum θέως aſpiratione dempta: qui mos antiquus noſtris mos erat.Fe.

Deuns deuncia dẽpto uno.Var.

Deultũ ſtagnũ quod ante ultonũ dicebatur in regione aſcyte é riſaſto flumini atque emel/ deſo & phinopoli oppidis boſphoroque propinquus.

Deus a θεῶ qđ eſt uideo & ſpeculor: uel δέος μοι timeo. Saturnus ad retinẽdã parẽtũ me moriã patrẽ οὐρανον ideſt cœlũ: matrem γεαν terram dixit: & ueſta interprætatur: ꝙ oĩbus rebus ueſtiatur. alia ueſta perpetua uirgo: cui ueſtales uirgines & cætera. uxor Saturni Rhea a ῥεῶ fluo: ꝙ multitudo de/ orũ ab ea fluxerit. iuppiter iuuãs pater. græ/ ce ζευς a ζῶ uiuo: quia uitã dat: inde zeno/ bius iouis uita uel beatitudo: quã etiã βίος ſignificat. Dicitur etiam iupiter æther iuno etiã a iuuãdo: græ. ἥρα unde nos hærã. i. do minã: quã ſtoici actã dicũt. Neptũnus a nan do: græ. πόσις δον qa potum dat omnibus. Pluto: nos a dis & ditis: quia omnes diui/ tiæ etiã uel Pluto ſecũdũ Quĩti. quia nõ ſit diues. Proſerpina uxor plutonis: filia iouis græ. περσεφώνη ideſt frugũ ſemen qđ na turã abſcõditã quærit: mater Ceres quaſi ge rẽs a gerendis frugibus: prima littera muta ta græce. Δημήτηρ: quaſi γημήτηρ quaſi terra mater. uel ceres a cerãdo ſecũdũ Ser. fuit ſoror iouis. Mars iouis & iunonis filius alii ſolius iunonis quaſi magna uertẽs græ. ἄρης ab ἀρίω occido. Minerua ex iouis capite nata: ꝙ uim minetur græce. ἀθήνα Apollo: ꝙ φοῖβων & diana quæ ἀρτεμίς iouis ex latona: quæ & luna ꝙ noctu luce/ at: ille & ſol ꝙ ſolus maxius uel ꝙ ſolus ori ẽs appet græ. ἥλιος luna σελήνη eadẽ & lu cina. unde quæ apud græ. diana: apd nos Lucifera & luno Lucina dicit. unde cũ q̃ nocte Alexãder natus é epheſiæ dianæ tẽ plũ cõflagraſſe Timæus qdã dicat ĩ hiſtoria addit nõ mirũ ꝙ diana domo abfuerat. nã ĩ partu olympiadis adeſſe uoluit: & iõ a pru/ riẽtibus iuocabat: qa parturiẽti mĩri auxilio

fuerat uenus quod ad res omnes uenire: inde uenustas. Tor.

Deucalion Promethei filius ex Clymene uel perione: ut hesiodus: uel hesione: cui epimetus pater pyrrhā filiā uxorē dedit quo tempoe diluuiū aliud ante sub Ogigio in Achaia & boetia. T.

Deuiæ p errantes & pascentes. Hor. libro. car. Querūt latētes & thyma deuiæ olētes uxorē mariti ut Rari per īcultos errant animalia montes. Acron.

Deuexi ī deuexa cœli parte positi. Hor. li. car. Me quoque deuexi ideuexa rapidus comes orionis illyricis nothus obruit undis. Vir. Conuexa polus dū sidera pascet. A.

Dextra auspicia prospera. Fe.

Dextra fidei & fœderis mēbrum. Te. in adel. Quod te ego per hanc dextram. Do.

Dextra maiorū fuit saluatio: cuius rei Τοῦτο ον. ī causam. Varro Callimathū secutus exposuit: asserēs omnē eorū honorem dextrarum constitisse uirtute ob quam rem hac se uenerabantur corporis parte. unde Virgi. æne. i. Cur dextre iūgere dextrā nō dat. Ser.

Dextrabus pro dextris. Laberius ī odyssea. Denique manibus dextrabus. No.

Dextrarū tibiarū genus est quæ dextra tenentur. Fe.

Dextima pro dextra. Var.
Porro inde ab unoquoque compito temætiæ oriuntur: e quibus singule dextimæ exitum ad cœlos habent proprium primo cōpito dextimam uiā munit epicurius. No.

Dextimū & sinistimū antiq̄ dixerūt. Fe.

Dextans dicitur quasi assi deest sextas: quēadmodū duo de uigiti & de una. Fe.

Dextans dēpto sextante. V.

Dextrū dicitur dextræ partis. Vir. li. v. Quo tantum mihi dexter abis. No.

Dextrū dicitur fœlix propitiū. Vir. li. viii. Et nos & tua dexter abi pede sacra secūdo. N.

Diaduella mons est pars alpiū ad Etutarios: ex quo monte aduas amnis ī contraria fluit ad interiorem galliā lacū implēs lariū. Stra.

Diariis uel cibariis relictis neque habitationē: neque uestiariū neque calciarium deberi palam est quando de cibo tantum testatio sensit. Vul. de alimen. & ciba.

Diabatra genus solearū græcanicarū. Fe.

Dialis. i. iouis: ut flamen dialis. i. iouialis. Græci náque uocant iouē. Suetonius de quatuor cæsaribus sequentibus. Quod consulibus flamen dialis destinatus. Et Valerius maximus li. ix. Qua tēpestate reipu. Lucius quoque Corneli. merula consularis & flamen dialis cū ludibrio insolentissimis uictoribus esset. & ut Iouis sacerdotem declararet: sacerdotisque sui sanguinē uetustissimi foci mādauerunt adiecit. Ser.

Diana pronunciauit Nigidius Apollinē lanū esse Dianamque lanam appositā ei. d. littera quæ sæpe littere causa decoris apponitur ut reddit: redibit redītegratus: & similia. M.

Dianam quidam dicunt lunam. V.

Dianus locus dianæ consecratus. F.

Diabolus calūniatori diabolo.

Diadema græce habet accētum ī antepenultima: apud nostros in penultima. T.

Diagoras philosophus: atheos dictus. i. negās deos. T.

Dialectica disputatrix: inde dialogus a Διαλέγομαι sermocinor. nā per sermonē disputamus. sermo enim sedatur: oratio ornatior & magis mouens affectus.

Dialyton dissolutum: ut Ferte citi flāmas: date tela: impellite remos. T.

Diana ab Λιος quasi iouiniana: uirgo uenatrix: ut labore luxū fugeret. di longa apud Vi. alibi b mutauit Acteonē occidit Orionem uim sibi uolētem inferre. in segesta Siciliæ colebatur a Cretensibus: quam similiter britomartē sua lingua dicebant. Iuirginem dulcem græ.
Irata fuit regi calydoniæ: quod thalesca pro frugibus nō fecisset. Ho. Tor.

Diasirmos distractio: cū una dictio ad duo diuersa distrahitur: ut Interstrepere anser olores. Tor.

Diastasis distantia a λίς ob & longe. T.

Diastole distinctio uel dilatatio. cum dictio uel sententia distinguitur. uel breuis syllaba p ducitur: ut uersa puluis inscribitur asta & luctus ubique pauor & plurima mortis imago. T.

Dicare dictū est constituere consecrare. Vir. li. quinto. Vrbe uelit posita tēplis sibi ferre dicatis. No.

Dicare tradere. M. T. ī epis. ad Cæsarem libro primo. Balbū q̄ti faciam q̄que ei me totū dicauerim ex ipso scias. Lucil. li. xxx. Iuratā se uni cui sit data atque dicata. No.

Dicare iudicare nunciare. Lucil. li. xxx. Sic ubi ad aures fama tuam pugnam claram illatā dicasset. No.

Dicare est in obsequium dare: ut sacerdos dicatus est numini. Vir. æne. i. Connubio iungam stabili propriamque dicabo.

Dicassit dixerit. Festus pom.

Dice pro dicam antiqui posuerũt. Fe.
Dicere constituere. Te. i an. Placuit despondi hic nuptiis dictus ẽ dies. No.
Dicere denũciare. Lucil. li. xxviii. Minitari apte capitis dicturum diem. T. in an. Sed dico ne temere facias. No.
Dicere idicare. Vir. in buc. Dic mihi dameta cuiũ pecus. No.
Dicere destinare. M. T. de of. li. iii. Et qui mortia ddictus esset paucos sibi dies; cõmendandorum suorũ. No.
Dicere dicare. Vir. li. vi. Iunoni inferne dictus sacer. No.
Dicere etiam promittere. Pom. in pictoribus. Nũmos certos dico quiquagita milia. Salu. li. ii. Eodẽ ãno i macedonia. C. Curio i principio ueris cũ exercitu profectus in dardaniam qbus potuit pecunias dictas coegit. Affra. i uopis. Igitur quiescat: quoniã iter nos nuptiæ sunt dictæ parcas istis uerbis si placet. Idẽ fratres de rustico nescio cui uicino suo pauperi: cui dictat dotis paululum. Pac. Ther. Prius data ẽ q̃ tibi dicta dari: aut q̃ reditũ est Pergamo. Var. i mysteriis. Id uirgo dos a fœmina auferatur: quæ mihi postq̃ ad concordiam dicta est. No.
Dicere dare. M. T. de of. li. ii. Cõmode autẽ qcũque dixit pecuniam. No.
Dicere interdicere hoc differũt: q̃ dicimus qđ iubemus fieri. Interdicimus quæ uetamus. Dicimus enim uni generi hominum. iterdicimus diuersis. Itaque prætoris dicta & interdicta dicũtur. Te. i ecy. Interdicto ne extulisset extra edes puerum usq̃ Do.
Dicebo pro dicam. Ne. de patic. primũque dicebo recte secundũ q̃ eo melius dii ꝑdã. N.
Dixi hoc uerbum in fine additum superiora confirmat: & est propriũ his qui peroraue/runt causam. Do.
Dici mos erat romanis i oĩbus sacrificiis præcibusque po. ro. Quiritisque qđ ẽ curẽsibus: quæ ciuitas sabinorum potẽtissima fuit. Fe.
Dictio a dico i manipulis castrensibus ducibus
Dic mihi iniuriosum est. Vir. Dic mihi dameta cuium pecus. Te. i an. Eho dic mihi. Do.
Dico originẽ habet græ. quod græ.
hic. En. Dico hũc ditari. V.
Dico plus est q̃ do. dicatur enim perpetuo: datad tempus. Te. i phor. Operam hanc tibi dico. Donatus.
Dictata in ludo a dico. V.
Dicta & facetiæ: ioci iocos ueteres nostri dictadicebant. Testis Ci. q in li. epis. ad cor. nepotem secũdo sic ait. Itaque nostri cum omnia dixissemus dicta essentque facete & breuiter & accurate iocati essemus: ea proprio nomine appellari dicta uoluerũt. Hæc Ci. M.
Dictũ participiũ uel nomẽ: a quo etiam dicates dicũtur qui malignis salibus maledicũt. Terentius i eu. Tũ si quis est qui dictum in se inclæmentius existimat esse: sic existimet, sciat præsumat responsum non dictũ esse: q̃le sit prius dictũ supra nomẽ: infra participiũ significat. Do.
Dictator ab eodem dictus est magister populi q̃ is a consule debet dici: hĩc antiqua illa dicimus si dico qd sciẽti q̃ det q̃ ignorauit. V.
Dicenota mẽs itellectus: unde figura: quæ magis sensum q̃ uerba designat. Quin. T.
Dicæarchus. i. iustus prĩceps & proprium nomen. Tortelius.
Dictamus herba medicinalis: de qua Vir. T.
Dictynna & Cretẽsibus græce diana. Lac. grãmaticus britonẽ uirginem: uel brito martẽ Dianæ sacrã ne a Minoe uiolaretur i mare se præcipitauit retibus repta ab his dictynna dicta est. nam ΔΙΚΤΥΟΝ. rete: & cum pestis magna sequeretur responso ædẽ dianæ construxerunt: & uirginis cognomine dictynnam uocarunt: & mons ubi sita fuit dictynnus. Tor.
Dicteus mons cretæ a dicte nympha: que ibi colebatur. T.
Dico sententiam consiliarius. Fero sententiã iudex. Interdũ dico pro fero: dico leges ad uictos. ferre uero leges ad suos.
Dicere est oratorum eleganter facundeque loquentiũ. Quin. x. Nã mihi ne dicere qdẽ uidef: nisi q disposite: ornate: copiose dicit. Cicero. de of. Et ad dicendũ & ad iudicandum .i. i oratoria arte & in philosophia. La.
Dictio a dico est oratoria & facũda oratio. L.
Dictito frequẽtatiuũ est frequẽtibus locis tẽporibusue dico & narro.
Dicto est alteri scribenti excipiẽtique dico manu stiloque notanti. L.
Dictũ & dicta de sermone intelligimus q̃ frequentius producat sermonem. Mac. materiam dictis non pudet esse ducem. Lau.
Dicacitas a dicendo significat sermonẽ cũ risu aliquos icessẽte. Quintil.
Dictatores prædicti sũt a quibus nec ꝓuocãdi ius fuit: & quibus etiam capitis animaduersio data ẽ. Nã cũ po. ro. aucto crebra bella oriẽt: & quædã acriora a finitimis iferẽt iterdũ re exigẽte placuit maioris dignitatis magistratũ cõstitui hũc magistratũ: quãdo summam potestatem habebat nõ erat fas ul

tra sextũ mensẽ retineri & his dictatoribus magistri equitum iiungebãtur. Sic quoque modo regibus tribuni sceleꝝ prætoris magistratus tamen habebantur legitimi. Pom. de ori. iuris.

Dicere sententiam existimamus eum q ea mẽte id pronunciat: ut secundum id deficere eos a tota controuersia uelit.

Dictum a promisso sic discernitur: dictum accipimus quod uerbotenus pronunciatum est: nudoque sermone finitur. Promissũ aũt potest referri ad nudam promissionẽ siue pollicitationem: uel ad sponsum. ea auté so la dicta siue promissa admittẽda sunt quæcunque sic dicuntur ut præstentur: non ut iactentur. Illud sciendum est si quis uenditor artificem promiserit uel dixerit nõ utique profectum eũ præstare debere: sed ad aliquem modũ peritum: ut neque eum sũme scientiæ accipias: neque rursus indoctũ esse i artificiũ sufficeret. Igit talẽ esse quales uulgo artifices dicuntur. Sciendũ est tamẽ quædam etsi dixerit præstare eũ non debere: scilicet ea quæ ad nudam serui laudẽ pertinet: ueluti si dixerit frugi Probum dicto audiente: ut enĩ Pedius scribit multum interest commendandi serui causa qui dixerit. an uero præstaturũ se promiserit quod dixit plane si eum dixerit aleatorem nõ esse: furẽ non esse: ad statuam nunq̃ confugisse: oportet eũ id præstare. Vl. de ædil. edi.

Dictarii appellãtur hi qui in aliena cænacula se dirigũt furandi animo & plusq̃ fures puniẽdi sunt: idcirco quæ aut ad tẽpus i opus dantur publicum: aut fustibus castigantur & dimittũtur: aut ad tẽpus relegantur. Vl. de extraor. cri.

Dictator q a consule dicebatur: cuius dicto audientes omnes essent. V.

Dicearchia quæ nũc puteoli q ea ciuitas quondam iustissime regebatur. Fe.

Dicarchia puteolorũ oppidum prius appellabatur. Stra.

Dicteria quasi dicta non seria. Va. Honos hiras quoniam mobilem neque orto salticiũ attulit psalterium quibus sonant in græcia dicteria. Fe.

Dictyma diana: quam esse lunam putabant: q fulgore suo noctu omn ia ostendat. Fe.

Dicturos dilatores moram facturos. Asco.

Dicturiẽtẽ ne te ultra retardet pge aniene. M.

Dido est uirago. ita enim appellata est. nã Elisa proprie dicta est. Nam cũ Hyarbas rex libye Didonem ducere uellet uxorem: eaque negaret. is Carthagini bellũ intulit: cuius timore cũ cogeretur a ciuibus petiit ut ante placaret manes mariti: & ædificata pyra se i ignẽ præcipitauit ob eam causam atque rẽ

Dido. i. uirago est appellata. Ser.

Diducit siccat detrahit. Vir. geor. i. Quique paludis collectũ humorem bibula diducit arena. & alibi. Riuos diducere nulla religio uetuit. Ser.

Dies dictus q diuini sit opis siue a dione eius ut putabant: rectore: qui græ.
appellat: siue q deterui diuinus dehiscat in candorem. Fe.

Diem uolunt cũ fœminini ge. dicimus tẽpus significare. mas. diem ipsum. Nos contra iuenimus. Tur. i pedio quandoquidem antorem intercapedine ipse liniuit dies. i. ipsũ tẽpus. Pa. i Do. Gnatam despondit nuptiis hanc dicit diem. Vir. æne. ii. Ergo dies iphã da aderat mihi sacra parari. Nonius. Dies cum ge. fœminini pronunciatur tempus significat. Vir. in. xi. Multa dies uariusque labor mutabilis æui: Rettulit i melius. unde & diecula pro breui tẽpore diminutiue dicitur. Cũ autẽ spaciũ horarũ duodecim significat generis masculini in die hoc dicimus quasi hoc die. Ser.

Didyme insula ex æoliis i fræto siculo. T.

Didrachma bis drachma. T.

Didymus gemellus & uiri propriũ nomen. T.

Didymaon armorũ artifex. Vir. in quinto. T.

Dies uel a Λιός: nam ut nos ioué adiutorẽ: ita græ. Λιαβηφον & diem adiutorem: & inde diespiter. i. iuuãs pater ligua osca. Lucr. Alii diem deũ dicũt communis generis: diminutiuũ diecula. T.

Dies idest tẽpus. Vir. i quinto. Quã nec longa dies pietas nec mitigat ulla. &. T. i heau. Aut falsũ est quod uulgo audio dici diẽ adimere ægritudinem hominibus. Ser.

Dies agonales per quos rex i regia arietem immolat dicti ab agone: eo q interrogatur a prĩcipe ciuitatis: & prĩceps gregis imolat. V

Dies uestales ut uirgines uestæ sacrificent qui quatriis. Varro.

Dies fortis uẽture fortunæ appellatus ab Seruio: Tullo rege q is fanũ fortis fortunæ secũdũ Tyberi extra romam ædificauit. Var.

Dies septimontiũ nominatus ab his septem montibus: in quibus urbs sita est. Var.

Dies postridie Kalen. nonas. Var.

Dies fasti per quos prætoribus omnia uerba sine piaculo licet fari. V.

Dies nephasti contrarii horum: per quos dies

non potest agi & necesse est aliquo uti eoꝝ uerbo cum quid lege peragitur. q̄ si tū imprudas id uerbū emisit atque maniū sit ille nihilominus ē liber sed ut magistratus uitio creatus nihilo: sed uis magistratus prætor: q̄ cū factus est si prudēs mutuis ābigebat eum expiari ut impiū non posse. Var.

Dies comitiales dicti sunt q̄ tum dum essent populus constitutus est ad suffragiū ferūdū nisi si quæ feriæ essent cōceptæ ꝓpter quas nomn liceret copitalia & latine. Var.

Dies intercisi sunt per quos mane & uesperi est nefas. medio tpe inter hostiā cæsā: & exta proiecta fas a quo qđ fastū intercedit. aut quod intercisū: uel ne nefas diesque uocatur. Sic quando res fastusque comiciauit fas sic dictus ab eo: q̄ eo die rex sacrificulus dicat ad comitiū: ad quod tempus est nefas ab eo fas. Itaque post id tēpus lege actū dies qui uocatur quando stercus delatum est fas ab eo appellatus: q̄ eo die ex æde uestæ stercus euertitur: & per capitoliū cliuum i locū defertur certū. Var.

Diecula hoc est tēpusculum: & sumitur ab eo qđ ē hæc dies diecula mora. qđ est hæc dies parua. Te. in an. Nō satis habes q̄ dieculam addo. Do.

Dies aliensis ab alia fluuio dictus. nam ibi exercitu nostro fugato Galli obsederunt Romam. Var.

Dies a solis & lunæ motione: qui maxime causant tempus propter eorū motū: qui deus toto cœlo cōiūctus duos motus causat a q̄bus tēpus & ab hoc a deo dies appellatur.

Dies fœminini gene. tempus: & ideo diminutiue diecula dicitur breue tēpus & mora. Dies horarū duodecim generis masculini est: unde hodie quasi hoc die. Asco.

Dies more romano a media nocte icipit: & sequētis noctis media parte finitur. Itaque q̄ in his uigiti quatuor horis. i. duabus dimidiatis noctibus & luce media actū pide est: q̄si quauis hora actū. Pau. de feriis.

Diei cuiusque maior pars est horarū septē primarū diei nō supremarū. P. de uer.

Diespiter diei pater Iupiter. Hor. li. car. Náque diespitri igni corrusco nubila diuidēs. Acr.

Die pro diei. Vir. in. ii. geor. Libra die sōnique pares ubi fecerit horas. P.

Dies in singulari numero tā masculini q̄ fœmnini ge. iueniē. In plurali numero uero sēp mas. sicut & ab eo cōpositū semp mas. ge. est hic meridies. Te. in adel. Præterea meridie ipso, faciam ut stipulam colligat. Pri.

Diedua in gallia est prope bibracte. Alia i burgundia Strabo.

Die qui masculini generis dicendum putauerunt: hanc causam reddiderunt: quia dies festos non festas dixerūt. Et quartū & qntū Kalē. non quartam & quitam. & cum bodie dicimus nihil aliud intelligimus q̄ hoc die. Qui uero fœminini catholice utuntur pro ablatiuo casu: & non nisi producta finiatur & q̄ diminutiuum eius diecula sit. Varro autem distinxit ut mas. ge. unius diei cursū significaret fæminino aūt tēporis spacium qđ nemo seruauit. Nā secūdū hāc diffinitionem dicit Vir. Venit sūma dies. i. tempus: & ille dies primus læti: pro uno die tātum. Et fœminini ge. dicit expectata dies aderat.

Dies romanus a media ad mediam noctē: deinde gallicinium: inde cōticiniū: cū galli cōticescūt & homines. deinde diluculum cum incipit dignosci dies. Inde mane cū dies clarus. Inde meridies. Inde iam supra uocatur tempus occidunm & nox supprema tempestas: hoc est diei nouissimum tempus: sicut expressum est in duodecī tabulis solis: occasus supprema tēpestas esto. deinde uespera: ab hoc tempore prima fax. deinde cōcubia: & deinde intempesta: quæ non habet idoneū tempus rebus agendis. Ma.

Dies festi dicti sunt hi qui diis dicati sunt: pro festi omnibus ob administrandam rem pri
Duatam publicāque concessit. Intercisi deorum hominūque cōmunes sunt. festis in sūt sacrificia epulæ. ludi. feriæ: ꝓfesti. fasti comiciales. comperendini. stati. præliares. Intercisi in se nō i alia diuiduntur. Illorum
Denim dierū quibusdam horis fas est: q̄busdā fas non est ius dicere. nā cum hostia ceditur fari nefas: & porrecta fari licet. rursus cum adoletur non licet. Ergo de diuisone festoꝝ & profestoꝝ dieꝝ latius differēdū est. Ma.

Diespiter iouis appellatus idest diei & lucis pater. Au. g.

Dies a ueteribus dies dii declinatum est ut fames fami: pernicies pernicii: progenies progenii: luxuries luxurii: acies acii.

Dies triginta aut plus eo in naui fui. apud Te. in ecy. accusatiuus casus plænū numerū & continuationem rei significat. Do.

Die quarta & die quarto temporis hoc prudētes distare uolūt: quæ tamen auctoritas ut sit die q̄rto tpis præteriti die q̄rta futuri. N

Diespiter idest diei pater: a quo dei dicti. Var.

Dierecti dicti crucifixi. q̄si ad diē erecti. Var. i eunte. Apage in diem rectū. No.

Directũ dicebant per antifrasim: uolentes significare malum diem. Fe.

Differre é spaciũ téporis dare. Vi. li. vi. distulit in seram commissa piacula mortem.

Differre diffamare diuulgare. Lucil. li. viii. Gaudes tamẽ de me ita foris sermonibus differs Var. de. vi. pa. li. iiii. Si modo ciuili concordia exeq rõnẽ paret rumores fama differat: licebit nos quoque carpant. No.

Differre diuidere uel scidere. Vir. geor. li. iiii. Scythieque hiemis atque arida differt nubila. Te. ĩ adel. miserã me differor doloribus. Vir. li. vii. Haud procul inde citæ mecium ĩ diuersa q̃drige: distulerant. Lucil. li. xxx. & maledicendo ĩ multis sermonibus differs. Plau. in au. Nisi reddes mihi uasa uides pavpulo te differam ante ædis. No.

Differre ĩ ordinem ponere. Vir. geor. li. iiii. Illetiã seras in uersum distulit ulmos. No.

Differre distare. M. T. in uer. At uide qd differat iter meã opinionẽ ac tuã. Lu. li. xvii. Tamen alciuerũca aut cicatrix medius papulæ differũt. M. T. ĩ hor. Quãtũ iter se hoies studẽtes moribus oĩ uitæ rõne differant. No.

Differri disturbari in diuersum fere rapi. dissipari. T. ĩ an. Exsolo loco rationẽ sperat iuenisse se: q̃ differat te. Idẽ in adel. me miserã differor doloribus diuellor: discrucior. dilaceror. & proprie conuenit parturienti: cui uiscera distenduntur.

Differatio genus sacrificii: qđ iter uirũ & mulierem fiebat dissolutio dicta differatio: quia fiebat farreo libo adhibito. F.

Differitas pro differẽtia. Li. li. iiii. Tantaque in his rebus distantia differitasque. No.

Difficilis pene sterilis. Vir. geor. li. ii. difficiles primũ terræ collesque maligni. S.

Difficultatẽ paupertatẽ significat. T. ecõtrario q̃ uos facillime agitis: & ipse alibi in summa facultate esse nũmaria iudicioꝝ desiderio tribunitia potestas efflagitata. Asc.

Difflare flatu disturbare. Plau. ĩ milite. Cuius tu legiones difflauisti spiritu. Lu. lib. xxvii. Pars difflatur uento: pars autem obrigescit frigore. œ o.

Diffinitio oĩs ĩ iure ciuili periculosa. parumẽ enim ut subuerti possit. Vl. de re. iu.

Difficilis durus inexorabilis. Hora. pro crudibili accepit primo car. feruens difficile tumet iecur. Por.

Dignitas est auctoritas honesta: digna cultu honore & uerecundia.

Dilatio dicta quasi diei prolatio. T. ĩ eu. Sed in diem istunc parmeno est qđ fortasse minitare. idest in longam dilationem. Do.

Dilectus militũ & is qui significatur amatus a legendo dicti sunt. Fe.

Diligere quære in uerbo amare. Lau.

Diluuies nouæ posuit. Ho. li. car. Cum omnes auctores hoc diluuium posuissent. Ac.

Diludia idest intermissionem ludorum. Por.

Dilema est cõplexio quæ aduersariũ ab utraque parte concludit: ut est apud Vir. Si periturus abis & nos rape ĩ omnia tecum. Sin aliquam expertus positus spem ponis in armis: Hanc primum tutare domum. S.

Diligens ab legendo. Varro.

Diligere manifestã habet significationẽ. ut plærunque diligit diuidit. Pla. in curcu. Clipeatus elephantus: ubi machera diligit. No.

Diligere hoc ĩterest ab amare: q̃ ĩ illo remissa quadam beniuolentia: ĩ hoc autẽ uehemẽtior ĩtelligitur. Ca. Plí. ĩ epis. ad Municianũ Aderam beticis mecum. Qu. L. Albinus uir ĩ dicendo copiosus ornatus: quem ego cum olim mutuo diligerem: ĩ hac officii societate amare ardentius cœpi. Ser.

Diligere leuius amare: uidelicet habet maiorẽ uim. Cice. ad Brutũ. Sic igitur facies ĩ ea: ut amabis: aut quod contentus sum diliges. & in. viii. Lu. Clodius tribu. plæbis designatus ualde me diligit: uel ut uerius dicam ualde me amat. Idẽ ad Dolobel. Quis erat qui putaret ad eũ amorem quem erga te habebam posse aliquid accedere: tãtum accessit ut mihi denique nunc amare uidear antea dilexisse. No.

Diloricare dictũ é scidere. Cice. de ora. li. ii. q ĩ cã porãda nõ dubitauit excitare reũ cõsulare: & eius diloricare tunicã: & iudicibus cicatricẽ aduersã senis Impatoris ostẽdere. No.

Dimittere pmittere: ĩ potestatẽ dare. M. T. de repu. li. i. Tum animi consules cum dimissi populo fasces. No.

Dimittere est relinquere. M. T. ad Cæsarem li. viii. quẽ sibi uideres non de exercitu retinẽdo tueri: sed eo tradito aut dimisso. No.

Dimittere dare. Vir. geor. Dimissaque ab ioue gentis nomina. No.

Dimittere mittere. Vir. ænei. libro primo. Eqdem per littora certos dimittam. Do.

Dimitti exercitus dicit: uel pace facta uel uexatis hostibus. T. ĩ eu. iã dimitto exercitũ. D.

Dimidiatum est ĩ partes duas diuisum.

Dimidiatũ ergo nisi ipsũ qđ diuisũ é dici haud cõuenit. Dimidiũ uero est nõ qđ ipsũ dimidiatũ é: sed quæ ex dimidiato ps altera é. cũ figit partẽ dimidiã libri legisse uolumus dice

reaut partem dimidiam fabulæ audiuisse. Si dimidiã fabulã aut dimidiũ librum dicimus: peccamus. Totũ enim quod deest dimidiatũ atque diuisũ é dimidiũ dicis. Au.

Dimissum abiectũ. M. T. de of. li. iii. pspicuũ é eni ea quæ timido aío hũili dimisso fiát. N.

Dimissum humile miserãdum. Vir. æne. li. iii. Deiecit uultum & dimissa uoce profatur. Luc. li. xxvii. non est ausus elate & ample loqui humiliter dimisseque. No.

Dimẽsum serui q̃ternos modios accipiebãt i/ mense fruméti: & id dimẽsum dicebatur: & utrũ a mése uel a mentiẽdo incertũ é. Te. in phor. Quod ille unciatim uix de dimenso suo suum defraudans geniũ comparsit miser. at illa uniuersum arripiet. Do.

Dinales sunt auium genus: quas ægyptii iterpotandum cũ coronis deuincire soliti sũt: quæ uolitãdo morsitãdoque & cãtariẽdo assidue nõ patiuntur dormire potantes. Fe.

Dii patrii sunt qui singulis ciuitatibus præsũt uti Minerua Athenis. Iuno carthagini. S.

Diis diutinis ac iugibus. Var. onos lyras. Sol hormoge quadam gubernans motibus diis uiget. No. Dimicare & certare.

Dimascus mons é in Micono insula.

Dimidia pars bonorũ continetur si nõ sit speciaIiter facta partis mẽtio. Vl. de usuf.

Dimissoriæ litteræ sunt: quæ uulgo apostolicæ dicuntur dimissoriæ autem litteræ q̃ per eas causa ad eum qui appellatur dimittitur. Modesti. de uer. signifi.

Diminutio capitis est prioris status permutatio. Id multis modis fieri solet: uel maxima: uel media: uel minima. Boetius in cõmentario topicorum Ciceronis.

Dimouit eiecit remouit. ut emoti procũbunt cardine postes. Hor. li. car. Ramumque clausit: & uagãti fere leges dimouitque. Acron.

Diomedes promontorium in dalmatia est.

Diota est uinariũ uasculũ. Ho. li. i. car. Depreme. quadriuum sabina ocaliarce meridiota. Acron.

Diota amphora é: cuius anse uelut aures sint græca appellatione dicta. Hor. i. car. Atque benignus diotã. Por.

Diomedis templũ in sinu aquileiæ est. Stra.

Diomedeæ insulæ sunt in sinu aquileiæ. Stra.

Diocles propriũ significat Iouis gloria a plutarcho Peparetus dictus in uita Romuli.

Diocleus idem significat: Orsilochi filius ex phera loco omnibus necessariis abundans ab Alpheo genus ducens. Ho.

Dion syracusanus hiparmi filius: de quo Aemilius probus diues: docilis amicus Platonis alter. T.

Dion prusæus orator: cui chrysostomo cognomen fuit. T.

Diogenes de quo La. & in epis. plura &. quique fuerũt: de quo itellexit Iuue. q̃ semp fieret errores hominũ: nescio fortasse de stoico de seleutia. T.

Diomedes rex ætoliæ Tydei & Deiphilæ filius: q troia rediẽs cũ uxore Naupli pris palamedis hortatu Cilleboro filio Stheneli hæsisset ut pudore uel non receptus i apuleam uenit: cuius partem cũ dauno sortitus é. Indiomedæa a se dicta insula propiqua sepultus Alter rex tracũ scæuissimus. In accusatiuo singulari diomede. Vir. in. xi. Vidimus Diomede argiuaque castra.

Diomeda phorbantis filia: e lesbo ab achille abducta & post Briseida habita. T.

Diomeropus Adrasti pater & Amphii. T.

Dione nympha Oceani & tethios filia a ioue compræssa: & Venerem peperit. Aliquãdo pro Venera. Inde dionæus. T.

Dionysius ,ppriũ nomẽ bacchi ab Ioue & nysa q̃ fulminata matre ad anriũ Nysæ urbis inter arabiã & ægyptũ Mercurio dedit deferendũ nymphis ægyptii eũ sibi uendicant: & suũ dicũt osiridẽ: quem docuisse arare & plantare uites. Indi apud se natum dicunt. Græci apud se & ubi non essent uites: dicũt ex ordeo potũ docuisse exercitum in peragrando orbe nõ uirorũ tãtũ: sed mulierum duxit. Vnde bacchantes mulieres thirsũ ferunt. tẽnio iunxit primus boues: unde cum cornibus fingitur habet musas & uirgines Et silenum pedagogum: qui in bello plurimum profuit armis: & pardalogẽ pellibus utebaf in pugna in pace delicatis. Alius fuit

Dionysius Siciliæ tyrannus uir clarissimus præterq̃ regis cupiditate crudelis: cuius filius turpissimus pulsus est.

Dionis dictus est simili nomine educens ius. q̃ nos die et luce quasi uita ipsa afficeret & iuuaret. A.

Diobolares meretrices dicuntur: quæ duobus obolis ducuntur. Fe.

Dio. i. cœlo. nam sub dio. i. sub cœlo. Cœlum græci dion dicunt. Et ita declinatur: hoc dium huius dii: huic dio: & hoc dium ab hoc dio. unde dialũ prætorẽ.

Diomeda insula: in qua diomedes est sepultus excedens Italia. Fe.

Diomedis campi in apulia appellantur: q̃ ei in diuisione regni quã cũ daunio fecit cesse/

runt festus.
Dionysius ait Orpheus uates solem dici q̃ circunferatur in ambitum. Vnde cloantes ita cognominatũ scribit: quia quotidiano impetu ab oriente usque ad occasum diem noctemque faciendo cœli conficit cursũ physici: quia solẽ mũdi mentem esse dixerunt. Ma. de sa.
Diox genus piscis frequens in ponto. Fe.
Diphthongus thoggus uocalis sonus quando a uel e ante us ĩ latinis finalem est fere diuisæ syllabæ ut alueus nicolaus. preter laus fraus deus. In græ. aliquãdo diphthongus Tyleus Orpheus. Omnis genitiuus & datiuus sing. & nominatius & uocatiuus pluralis prime declinatiõis diphthongo terminatur æ nulla ĩ œ. æ ĩ primis syllabis ĩ latinis nõ é ante a. In gæcis æas fluuius. Neque ante b & c f h i K l. p & o. In græcis cælus.
Aedes ab edo sine diph. q̃ in ea sacrificantes ædem consueuerunt secundum Var. & .S.
Aesculus etiam ab edo.
Cælatum absconditum a celo siue diphtongo
Aedituia sacris ædibus: quas tuentur dicti.
Aeditimus uidetur ea forma dictus qua finitimus & is dicitur qui ædibus preẽ. ut claustritimus q̃ claustris ianuæ preẽ. uide. A. g. Inde editimor. Pom. ĩ athellana qui postq̃ tibi appareo atque æditimor in templo tuo. T.
Aedituentes pro edituos. Lucre.
Aediles. Pomponius iurisc̃õsultus.
Aediles duo ex plæbe cõstituti sunt qui ædibus p̃essent in quibus omnia scita sua plæbs deferebat.
Aedilitas aedilitius aedisco. aedificium.
Aedepol iurandi per aedem pollucis.
Aeger ab ago per antifrasim: q̃ actione uacet uel q̃ acrius agit.
Aegroto aegrotus.
Aegi preteritum. Aemulor ab amo: unde accipit primam uocalem. nam & amare significat inuidere per antiphrasim.
Aeneus ab ære. Aeneum ab ære etiam. sed diuisis syllabis. uas ẽ quo calefit aqua gelida quod gellius per iterpositam aspirationem uxahenia. Vir. emendatum fuisse refert.
Aequus. i. iustus & planus ab aqua secundum quosdam q̃ æquam superficiem habere uidetur. aequo aequitas.
Aequor item ab aqua: sed quia aequam habet superficem ut æquora campi & ponti & deriuata ab æquo.
Aero ras. unde sub æro. aerarium. Inde tribuni aerarii a tribnendo ære.
Aeripes ab eo q̃ est aer. & pes sine dipht. Tamẽ Vir. synaeresi fecit. fixerit æripidẽ ceruã. i. vi.
Aes ab asse uel auri similitudie: uel ab αἰα. hoc est terra. Aestas & aestus & hinc deriuata ab areo a quo primum a sumunt æsculus aedo aetas & aeternus ab aeuũ. unde aetas quasi aeuitas. Aeuũ ab αὸν.
Amœnus ab amando. amœna loca que ad se amanda alliciunt. Ser. ab a & mœnio. i. munio & fructum capio. quia tantũ iocunda sine fructu.
Bælua uel auastitate uel a ualentia uel ab alatu a principali primam uocalem traxit.
Arcera ab archa plostrum tectum undique iumentum a iugendo uectabulum' iunctis pecoribus. A. g.
Blesus a blactero.
Cæcus ideſt captus oculis uel carens.
Cædo pro incido cecidi. cædo locũ do.
Cedo pro dic prima breui. Iuue. cedo si breue parui.
Cælo pro sculpo. quidã latinum esse. alii a κοίλου quod significat concauum deriuari uolunt. Cœlum quasi sculptum. Varo. a cauo.
Caelsus a caelo caelebs qui caelestẽ uitã ducit. Virgilius in buc. uel cœlo dignam cauimus secundũ Quint. Caelibes quasi caelites graece ἡθεοὺς. sũt autem qui carent uxore uel semper: uel nũc: quia saturnius uirilia Caelo patri abscidit. inde caelibatus. Caelebs & maritus relatiua ut Quintil.
Cœpe a capitis magnitudine.
Caepi a capio. Caeptus & deriuata a praesenti. Cœpi a coepio antiquo uerbo. Caera uel a graeco quamuis carent aspiratiõe. uel a carẽtia mellis.
Caesaries a crebra cesiõe. Caesar a caedo. i. cæsa matris aluo & omnia a caedo.
Caetera uel ab alter uel ἕτερος aspirãt in c. quidam caeterus dixerunt graece.
Claemens a claritate mentis. uel cœlinens.
Coenum a κοινῶ. iuquino.
Foecundus qui facit fructum faex ut in datiuo differat a uerbo. Fraegi fraetus ut in obliqs differat a fretum ti.
Fraenum a frangẽdo. Ho. Item frœsus fractus. unde faba fraesa.
Foedo quasi foras edo: nam foeda uel corporis uel animi foras edũtur. unde foedare foras dare. Virg. foedare latebras.
Foedus a ferio uerbo breui ut longa esset addiderunt o ne a facio putaretur de quo. Li. i. ab urbe condita: quod porcum ferirẽt.
Foemina a foeto as. foemina ĩ plurali a foemẽ

quod nō est in usu: pars molior coxæ retro anterior fœmora· & foemialia q̄si foemora lia. Vertebrum quod quotiēs uiciatum est aut .os quod in uertebro uoluitur fractū coxa uiciata fractaue dicitur.

Fœnus a fundo: antiqui fundo proprie ꝓuentus ex terra· inde ad usurā q̄si ficnt terra fructum pecunia ꝓducar. uel a fœtu secundū Var. fœnero tibi ut mutuo. Fœnū ꝙ sine cura fœnus praebeat.

Fœtus a foueo ꝙ uinum nascitur: & fœtura ꝓ animaliū ꝓuentu & fœto uerbum.

Fœta praegnans & quae peperit.

Gæssa genus iaculi.

Grœcus & omnia deriuata.

Hæc uel ab hac. g. addita c uel ab hic latio: hæ ī plu. græce ai. hædus secūdū Var. ab edo ad differentiā ī quibusdā casibus uel a sabinis qui fœdus sine o dicebant ꝙ f in h aliquādo uertimus: ut fœdus: haedus fircus girespecus ue fere uehre.

Hæreo ad differentiam herus ri. ro: here & æs æris hæres tamē ꝙ bōa alteri hæreat. hæsito. læci a iacio.

Lætus a latitudine mētis. Var. Quam aspectu facit: qđ & ad corpus in sensu carentibus trā sfertur & passiue lædo laesi lætum tamen ꝙ lætas facit segetes limus.

Mæreo a marceo uel ad differentiam mereo a mercede & etiam milito significat.

Mereor antiquitus passiue nūc deponens.

Mœstus a mœreo & mœret impersonale.

Mœtor mœnia & muri & ædificia q̄si munia. ubi nos u. gr. ōv posuerunt ergo pro ου οι. ut pœnio punio a pœna. & pœnica regna uides & Mœrus antiquitus pro murus. Virgi. Aggeribus mœrorum obseruasse dicūt.

Næ ꝓ utique de qua alibi.

Nænia a nanus quasi parua & friuola uel abī anī.

Obscœnum uel ab obs & cœnū. uel ob & scœna quasi qualia fiunt in scœna.

Pægi a pago uerbo anriquo. Plaebs a plasion pluralitas. ꝙ non nisi in compositione apud græcos inuenitur: ut palaplasion. plæbs bis. & beni secūdū. Prisc.

Plærus a plieros non est in usu.

Præ a prasi græ. & oia composita praeter praeces precium precor: nō hinc ueniūt.

Praebeo trado ex pre & habeo. nam primum habet. praecox fructus uel praeter morē coctus uel ante caeteros. quidā p̄coquus. qua. Martialis praecoqua dixit. Praeco & quasi precino. Praecipio ex prae & capio. T.

Praeda praedatū ante dationē posidentis. uel a pariendo quasi paridam. Var.

Praedium a p̄da: ꝙ capti agri militibus distribuebātur. Praedor prœlium. ꝙ humore fluenti preluatur. i. madefiat.

Praelium a praelo: quia ut inde humor uuae: uel olei. ita ex praelio sanguis hominū funditur. Praeripio in meos usus capio eripio potest non in suos: ut eripio uitam illi.

Praes a praestando fidem.

Praepucium ꝙ membris putentibus uel putiētibus praemineat.

Praesidio praesum quasi ad opē praestandā.

Praeses a praesideo: qui post principem ē & auxiliator. Praesidiū principale auxilium. Subsidium quod subsequitur.

Praesul primus inter salios antiquitus: a p̄silio.

Praesto adsum iungitur fere substantiuo uerbo praesto sum: praesto adsum magis pœticum significat presens sum & praesidio & aduenio uel compareo. Praetor a praeeūdo quasi praeitor.

Pœna graecum: a quo Virgi. pœnicus ca. cum secūdū. Ser. x. pœnitet a p..nio.

Pœmœrium quasi post mœrium. Liuius.

Pomarium uero a pomis locus consitus uel pomorum repositorium. Pomeridianum a post & meridie.

Quae relatiuū & cōposita.

Quaero ex quae & res: quaerere. n. quae res sit uel ad differentiā ī passiuo queror. Quaeso quaero.

Raete a rapio. Rhaeda.

Saeculū a sequor uel sene: quod placuit per ae scribi q̄ rem productam significat.

Saedo quasi sanum do ut composito significetur. Saepe aduerbium ut a sepe differat

Scæuus a scaeuola ascaeua. i. sinistra: ꝙ siniſtra auspicia bona: Inde scæuum omen. Var.

Taeda a gr. Τα∆α. luminare. Vœ interiectō a cōiunctiōe differat uel ab oue. Vœneo ut a uenio ī secūda persona: & uena nae differat.

Vænūdo & uændo a uaenū & do. Vt saedi a sedeo demum a decē quod quasi sit numeri finis. & denique a denus. sed non obseuatur nisi in saeculum. Tortellius.

Refert Varro opinione quorūdā omnia longa a breuibus diphthongāda. ut saedi a sedeo dæmū a decē: ꝙ q̄si sit numeri finis & daeni que a denus: sed nō obseruat nisi ī saeculū.

Diploma codicillus. Cicero ad Appiū. Diploma statim non est datum. quia mirifica est improbitas. In quibusdam est autem uocabulum graecum Ser.

Diplomatibus consulunt solem aegyptii.i.si/ mulacrum solis diplomatibus consignatis. Macro.de sa.

Diptetie quaedam nationes ouium caprarum quae pellibus sūt uestitae.& in getulia & sar dinia cuius usum apud ātiquos quoque grae cos fuisse apparet q; tragœdiis senes ab hac pelle uocantur dipteriae & in comœdiis q; rustico opere morantur.ut apud Cecil.i hip pobilima.& adolescens habet apud. Teren. in heau. Senex tondetur.Varro.

Dipelus frater Scyli in Creta geniti ambo pri/ mi omnium clari in marmore sculpendi ante Cyrum.Pli.

Dipsas sitis ponitur pro serpente: cuius mor/ sus sitim inducit maximam.T.

Dirigere apud Plau.iuenitur pro discindere.F.

Diritas.M.T.de sen.in altero diritas.

Diritissimum seuerum.Var.in bimar.Seua quē senem latina uidit diritissimum.No.

Dirus proprie ex deo; ira dicitur.Vir.æne.ii. Quæ mens tam dira miserime coniunx: Im pulit his cingi telis.i.mens ex deorū ira ifu/ sa.Ser.

Dirus magnus.Vir.li.viii.Iam tum religio pa/ uidos terrebat agrestes dira loci.Ser.

Dirus dei ira natus.Fe.

Dirum est triste infestum quasi deorū ira mis/ sum.Virg.geor.li.iii.Priusq; dira per icautū subeant contagia uulgus.No.

Diruntiūt depurgant.Fe.

Dirutū ære militem dicebāt antiqui: cui stipē/ pendiū ignominiæ causa nō erat datū quod aes diruebatur in fiscū.non in militis saccu/ lum.Fes.

Dirce babylonia quae cū palladi de forma cō uiciaretur & se in stagno palestinorū laua/ ret in piscem uersa ē. Cuius filia se suspēde re uolens i colūbam uersa est. Oui.q;rto.Al tera lyci thebarū regis uxor relicta Anthio/ pa a ioue grauida in satyri formā dirce ob suspitionem eam in carcerem misit. Iupiter sub partu eam eduxit & in cytherōe pepit: q; fili inde lycū interimeret & dircē tauro/ rum caudis distrahendam alligarūt quæ ad fontē usque pertracta i fontem sui nominis uersam fingnut pœtae.Aquo dirceus aoni us uel thebanus. Tor.

Dyrrachiū epiri urbs prius dicta epidános.

Dis ditis facit dites.diues diuitis diuites.T.in adel.dis quidem est demea.Do.

Discedere hiare diuidi distendi.M.T. d.of. li. iii.Hinc ille giges inducitur a Platone. q cū terra discessisset magnis quibusdā imbribus Sisen hist.lib.quarto. Armati dextera ducti magnisque ualitudine discedūt.N.

Distendo impleo.Virg.ænei.i. & dulci disten/ dunt nectare cellas.Ser.

Discere est ignotam rem meditando assequi. Luc.li.ix. Discere labora ne res ac ratio ipsa refellat.Virg.li.xii.Disce puer uirtutem ex me.No.

Discere tentare.Virgi.li.quinto.Fractis discen tem currere remis.No.

Discerniculum quo discernitur capillus.V.

Disserit disputat.nā ut olitor disserit in areas sui cuiusque generis res: sic i oratore q; facit disertus dicitur.Va.

Discludere cū durare solum & discludere ne/ rea ponto Cœperit. ferit aures nostras.hoc uerbū discludere ut nouū: sed prior.Lucre. & discludere mundū.Ma.de.sa.

Dissentaneum discors & dissentiens: ut cōsēta neū cōtra nigi.eū locū facit dissentaneū. N.

Disertiones diuisiones patrimonio; inter cō/ sortes.Fe.

Disertus a diserendo dictus Fe.

Disertim pro diserte dixerūt antiqui.F.

Disertim dicere plane palā Luci.auctore pos/ sumus i ueliterna.Habui recte diserti.Plau i.Stico.fuit disertim id usu prodidi.N.

Dissimulo quæ non sunt.simulamus nota.Sa. simulator atque dissimulator.Ser.

Diserte ex consuetudine dicitur Affra.auctore in diuor. q; uult diserte pactū ac dictū.

Disiunctū est aut malum est uoluptas.aut bo/ num.A.ge.

Disiungi & segregari differunt.proprie.n. dis/ iungi ab uxore quis dicitur segregari a me/ retrice.Terentius in ecyra. Vt hæc nūc Pam philum ab se segregarit.Do.

Disciplinosus eria pessima arte potest dici. Ca/ to de re mili: Quē gladiator disciplinosum. Nonius.

Discorditas pro discordia.Pacu.in hermiona Quantāque ex discorditate cladem in par/ tem familiæ.No.

Dispalare est separare.Sisen.histo.li.iii.Dispa lati ab signis digressi omnes: ac dissipati Id ē Tanto plures passim dispalantur.N.

Dispénere est expandere.tractū a pēnis & uo/ latu auiū.Plau.in milite: ubi lubet dispen/ nite hominem diuersum & distendite.N.

Dispensatores dicti qui æs pensantes expende bant. non numerabant. hinc deducuntur expensa siue dispensata uel compensata. Itē compendiū dispendiū assipondium dupō/ dium.Festus.pom.

Dupondium est parua pecunia.
Dispendium ideo q̄ in dispendendo solet minus fieri Varro.
Dispensator ab ære pendendo i tabulis scribimus: expensum & prima pensio: aut secunda aut alia. Varro.
Dispicere est prouidere & mente circūspicere & tanq̄ in omnem partem lumina mentis intēdere: omniaque discernere. a quo dispicientia dicta est. Circunspectio & prouidētia uel consideratio diligens. L.
Disertus qui probe disserit nō qui deseritur.
Disturbare quære in uerbo deturbare. L.
Dissuadere quere in uerbo psuadere. Lau.
Dissoluere aes alienum ē restituere æs qđ quis contraxit. Lau.
Discere ē ut intelligas. ediscere ut memoria cōplectaris Quintilianus. ne omnia quæ scripserint ediscant.
Dediscо quod didici obliuiscor.
Dedoceo te qđ doctus es ostēdēdo falsum esse docens q̄ uerum est. Idem & quidem prius ac difficilius opus deducendi q̄ docendi. L.
Disiunctiuū ē ueluti cū dicimus. Aut dies aut nox est: quorum posito altero necesse est tolli alterum. Idem sublato altero poni alterum. Ita simili figuratione: unum potest eē subdiffinitū. Subdisiunctiuorū aūt genera sūt duo: unū cū ex propositis finibus ita non potest utrūque esse ut possit neutrum esse: ueluti cū dicimus aut sedet aut ambulat. nam ut nemo potest utrūque simul facere: ita aliquis potest neutrum esse: ueluti cū dicimus: Omne animal aut facit aut patitur nullū ē. n. qđ nec faciat nec patiatur. at pōt simul & facere & pati. Proculus de uer. sig.
Discus est genus ludi. antiqui dicebant certi pōderis discū quo iuuenes i angone contēdebant fortior uindicandus qui cum ultra designati spacii p̄iecisset: ita & missilibus certabant. Ho. li. car. Sæpe disco sæpe transfinem iaculo nobilis expedito. Acronius.
Discinctus dissolutus. Hor. li. car. Discinctus nepos acron.
Discinctus dissolutus. Persius. Non pudet ad morem discincti uiuere nacti.
Dis. hic & hec dis. huius ditis. unde hi hæ dites & hæc ditia. cuius nominatiuum singularem in usu non inueni: debet tamē secundum analogiam hoc dite esse. nam in his finiri neutrum potest Luca. Inueni non illicii ciæ posuerint ditia gentes tēpla. Pri.
Dispesco dispescui qualiter ponit Apuleius in lib. qui est de deo. Socratis: cū etiam habita cula summa ab infimis tanta intercapedine fastigii dispescant p̄ distent. Pri.
Discordia est discreptio aliquorū quos amoris uinculum colligauit.
Dis p̄ualde. ut discedet.
Discus uas latum ad portandas carnes aptum ut ostendit Iulius pollux forte lanx ad cuius similitudinē lapis: quo antiqui corpora exercebant: discus uocabatur. Tor.
Dysenteria intestinoꝝ exulceratio. dis in compositione semper malum. T.
Dysphilus quasi malus amicus ficticiū nomē. Iuue. protogenes aliquis uel disphilus.
Discolus malus pernicios⁹ χολ. colera. T.
Dispondeus pes quatuor longarū.
Distichus geminus uersu. T.
Discernere est inter duas partes. cernere uero inter multas.
Dispescere ē proprie pecus a pastore deducere & compescere una pascere: & in uno loco cōtinere. Fe.
Dispicere diligenter inquirere dicimus. S.
Disputatio & computatio ex præpositione putandi: qđ ualet purū facere. Ideo antiqui purum putum appellauerunt. V.
Disputare is sermo in quo pura disponuntur uerba ne sit confusus: atque ut diluceat dē disputare: quod dicimus differi. Var.
Dispulchrare est dissoluere. Neuius in ginnastico Saxa siluas lapides montes disiicis dispulchras. Nonius.
Disquamat squamis expoliat. Plau. i aulu. Dromo disquama pisces tu macherio congrū. Murenam exdorsua quantum potes. Lucisaty. li. vii. Subulor disquamor punicor ornor expulor pingor. N.
Discrimen periculū. Virgi. ænei. primo. p tot discrimina rerum tendimus i latium. N.
Discrimē diuisio separatio. Cicero de finibus bonorū & malorū. Homo & acutus & diligens Chrysippus: non contēnit totūque discrimen summi boni in ea rerum comparatione positum putat. N.
Discrimen separatio: a discernendo. unde discerniculum dicitur acus quæ capillos a media fronte disseparat. Salu. histori. lib. i. Sertorius fortis turba morantibus: & nullo interrore solet generis & iperii discrimine p calonū corpora ad mediū q̄si deinsup astātiū m nibus i murū attollit. Virg. ænei. li. i. Tros tyriusque mihi nullo discrimine agetur. M. T. i phi. lib. ii. Etruriam discriminat Cassius Luci lib. xxx. & amabat omnes nam ut discrimen non facit neque signat linea

alba Nonius.

Diſcrimen certamen. Vir. li. quinto, Poſt hos æquo diſcrimine piſtris. Cẽtauroſque locũ tendunt ſuperare priorem. N.

Diſcriminare diuidere. unde & diſcrimen capitis mulieribus dicitur. Virg. in. xii. Lucet uia longo ordine flãmarũ. & latos diſcriminat agros. Ser.

Diſcrimen differentia. Vir. in. x. At nunc dura dedit nobis diſcrimina Pallas. Ser.

Diſcrimen interſtitium ſpaciũ diſtantia. Virg. lib. x. ſed certior auctor aduolat. æneæ tenui diſcrimine laeti eſſe ſuos. S.

Diſcrimen pro interuallo Virgi. ænei. iii. Inter utranque uiam læti diſcrimine paruo. Ser.

Diſtrahere eſt uẽdere. Lucill. lib. xxx. Diuidãt diſcernant diſtrahant. No.

Diſtrahere ſeparare. Ter. in phor. Quod ſi commeæ fortunæ redeunt phaniũ ut abs te abſtrahar. Marcus Tullius in phili. li. ſecundo. qđ primum hæc natura cohaerẽtia opinione diſtraxiſſent. Varro de uita patrum lib. ſecundo.

Diſtractione ciuium elangueſcit proprium bonum ciuitatis atque ægrotare icipit & cõſenescere. N.

Diſtrahere eſt diuidere diffundere. Virg. libro ſexto. Turbatis diſtractus equis. Varro de uita patrum. libro primo. Metium ſuffectiũ propter perfidiam interemit pene imperioſus: quia humanus. nã eqs ad circulũ ex utraque deligatis diſtraxit. N.

Diſcrepuit pro diſcrepauit. Cice. de. orat. Nihil ſane ad rem pertinet ſi q̃ in re diſcrepuit ab Antonii diuiſione. N.

Diſtiſum pertiſum: quod nũc diſteſum & perteſum. F.

Diſtineo arceo repello extraho. Virgi. xi. Dum diſtinet hoſtem agger murorũ neque inũdant ſanguine foſſæ. Ser.

Diſtorquere illi os dicimus: quem nã pulchrũ deturpamus. Ter. i eunu. ah illud uide os ut ſibi diſtorſit carnifex. Don.

Diſtribuere in diuerſa tribuere. T. i adel. Id diſtributũ ſane eſt ex ſententia. Do.

Ditrocheus ex duobus trocheis. Te.

Dithyrambus uir theſpius: a quo genus illud uerſuum. T.

Diuaricari diſtendi dictũ ẽ ab his qui uitio naturæ ita ſunt pedibus diſcretis ut eos in diuerſũ habeant ſeparatos. M. T. de ſignis Sepatrum hominẽ ſũmũ ac domi nobilem ſũmo magiſtratu prædituũ diuaricari ac deligari iubet. No.

Diuerticulum eſt ubi iter de uia flectitur. & p prie quia diuerticula dicunt i uia domicilia: ad que de itinere diuertẽdũ ſit. T. i heau. ubi ad ipſũ uenio diuerticulũ cõſtiti. D.

Dius a diuo qui ut deus nihil indigere uidetur. Varro.

Diuerſoria dicta ſunt hoſpitia a diuertendo. Cicero de orato. libro ſecundo. Qui eſcam i cæſaris ſermone quaſi i aliquo opportuno diuerſorio. Nonius marcellus

Diuidicula antiqui dicebant: quæ nunc ſũt caſtella ex quibus a riuo cõmuni aquam quiſque in ſuũ fundum ducit. Fe.

Diuidicam diſcordiam. Fe.

Diuidiũ a diuiſione ad dimenſionem dicimus T. in adel. Diuidiũ face. i. diuide. Do.

Diuitant pro diuites faciũt. Acti. in aſtyanacte Nihil credo auguribus qui aures uerbis diuitant alienas: ſuas ut auro locupletent domos. Tur. in tranſilione. dii me diuitãt. No.

Diuidos ſeparatos. Acti. in andro. Noſque ut ſeorſũ diuidos laeto offeres. No.

Diuidia eſt tedium. Acti. in armorum iudicio Huius me diuidia coegit pluſq̃ ẽ par loqui. Turp. in epi. Sperabam conſilia ueſtra diuidie tibi cũ aetas acceſſit non fore. N.

Diuitior. Ci. de ora. li. iiii. Inde ille licentior & diuitior fluxit dytirambos. No.

Diuidiæ ut diſſenſiones. Actius in phœniſſis. Ne horum diuidiæ & diſcordiæ diſſipent & diſturbent tantas ac optimas ciuium diuitias. No.

Diuiana appellata Diana. V.

Diuiſores oim tribuũ: quos Plau. magiſtros curiarum in aul. uocat his uerbis. Nam noſter noſtræ qui eſt magiſter curiæ diuidere argentũ: legitimos habent omnes tribus diuiſores ſuos. Aſco.

Diuortiũ eſt rerum omnium ſeparatio. Ci. in orato. li. iii. Sic e cõmunis ſapientiæ iugo ſũt doctrinarũ facta diuortia. No.

Diuortia non tantũ coniugii diſtractionẽ: ſed etiã omnium inflexiones: quæ a recto detorquentur. Vir. in. viii. Obiiciunt equites ſeſe ad diuortia nota. No.

Diuortiũ ex eo dictũ eſt q̃ in diuerſas partes eũt qui diſcedũt nõ recte. n. ſponſa diuertiſſe dicitur. Ser.

Dius generoſus a Ioue uel deo ortus. T.

Diuortii morte captiuitate uel alia contingẽte ſeruitute utriuſque eorum dirimitur matrimonium. Pau. de diuor.

Diuortium uel a diuerſitate mẽtium dictũ eſt: uel quia i diuerſas partes eũt qui diſtrahũt

matrimonium. In repudiis aũt.i. renuncia/tione sunt hæc uerba. Tuas res tibi habeto. Itẽ hæc: tuas res tibi agito. ī spõsalibus quo/que discutiendis placuit renũciationẽ inter uenire oportere in qua re hæc uerba cõpro bata sunt: conditione tua non utar. Pau de diuor.

Diuortiũ inter uirum & uxorem fieri dicitur repudium uero spõsæ immitti uidetur qđ & in uxoris persoñ nõ absurde cadit. Mo/desti. de uer. sig.

Diuortiũ inter & repudium hoc interest q̃ re/pudiari etiã futurũ matrimoniũ potest nõ aũt recte sponsa diuertisse dicitur q̃ diuor/tium ex eo dictũ est. q̃ ī diuersas partes eũt qui discedũt. Pau. de diuortiis.

Diuinitus ex dei mente factũ. diuine uero cũ laudamus.

Diuolares dicũt uilissime meretrices: que sub diuo paruo stipendio p̃stantur sicut Parma tius ait. diuolare p̃stibulum quae ego ad tu tũ ut dicẽtẽ percitam cedam. Nam & Pacu. ait. Similiter non ego ita fui ut nũc sunt me retrices diuolares: quæ sua corpora nũmi causa parua perdunt.

Diuortia diuerticula sunt semitæ transuersae quæ sunt alteræ uiæ militares. Vir. li. viii. Obiiciunt eqtes sese ad diuortia nota Hinc atque hinc. Te. in eu. ubi ad ipsũ uenit diuer ticulum. Ser.

Diuos uocamus ex hominibns factos q̃si qui/dem obierunt unde & diuos iperatores di/cimus. Lege supra deos. Ser.

Diũ antiq ex græco appellabãt a deo ortũ & di urnũ sub celo lumen ζεύς Διος. unde ad/huc sub diuo fieri dicimus qđ nõ fit sub te cto. & interdiu cui contrarium est interno ctu. Fe.

Dium fulgur appellabant diurnũ q̃ putabãt. Iouis & nocturnũ sũmanum. Festus. pom.

Diu pro die. unde & interdiu dicitur. Titin. ī fullõibus: Nec noctu nec diu licet fullõibus qescãt. Plau. in mercatore. Noctuque & diu ut uiro subdolassis. Idem in aulula. Nec no/ctu nec diu qetus unq̃ eam nũc dormiam. Nonius.

Dius generosus. Vir. in. xi. Quas ipsa decus si bi dia camilla. Græce. est ἀπὸ τοῦ Διὸς. S.

Dius fidius. unde & eius perforatũ tectũ ut & uideatur dium. i. cœlũ Quidam negant sub tecto per hunc dierare oportere dius. diuus fidius licebat diinois filius. & græci dioστrõ. castorem: & putabant hunc esse sancrũ a sa/bina lingua & herculem a græca. Idẽ hic die spiter dicitur infimus qui ẽ coniunctus ter/ræ ubi oĩa oriũtur quorum qđ finis ortus dictus. Varro.

Diuus unde & sub diuo. Varro.

Diuum qđ sub cœlo est extra tectum ab ioue dicebatur ut dialis flamẽ. & dius heroũ aliqs ab ioue genus ducens.

Diuni. sicut ab uno uni: a tribus trini a quattu or quatrini sic a duobus diuni non dicimus: sed bini. Varro.

Diurnare hæc maxime uersatur. deorũ iniqui tas q̃ deteriores sunt incolumniores neque optimum quẽque inter suos sinũt diurnare inusitate dixit. C. Lepa. p̃ diu uiuere: sed ex ea figura est qua dicimus perennare. Aulus gellius.

Diurnare honestũ uerbum pro diu uiuere: ut apud ueterem prudẽtẽ auctoritatis incogni te: neque optimum quẽque iter suos sinũt diurnare. Nonius.

Dinois seruus græce. dinoos. o in i. T.

Do. a do quoque composita ex monosyllabis præpositionibus tertiæ sunt coniugationis. ut addo is. reddo is. prodo is. nam circũdo circundas facit & circum dissyllabũ ẽ & ma gis aduerbiũ & hoc solũmodo uerbũ primæ coniugationis a penultima ī præsẽti & præ/terito cæteris que ductis corripit ut damus datis dant dabam dabo dare datus & datu/rus: & quæ ex hoc solent fieri. ut dabamini. da enim ubique ante finẽ coripit ī hoc uer bo simplici. Prisc.

Do fidem ẽ aliqd caute permittere. T. Grauida que facta dat fidẽ uxorẽ sibi: fore hanc. Ha/bere fidẽ est alteri credere. Quin fidẽ habe/tis hoĩbus quos mentiri alius affirmat aper tius apud Ciceronẽ: Neque dedi neque do ĩfideli fidẽ cuiq̃. i. nõ p̃mitto ex animo. Lau.

Do tibi litteras tanquã tabellario. Do ad te lit/teras. s. ad te perferendas. Iungũt interdum ut dicamus: dedi illi ad te litteras eius qui praefert est reddere. sicut eius ad quẽ dãtur accipere. Lau.

Do das. i. dico. Vir. in buc. Sed tamẽ iste deus q̃ sit da Tityre nobis.

Doceo a dico declinatũ: uel q̃ cũ docemus di/cimus: uel q cũ docent inducant in id quod docentur. V.

Doceo significat disciplinam uel quempiã ma gisterio dare. Vir. æn. lib. qnto. Docuit post exitus ingens. No.

Docere dicere. Lucil. lib. xxviii. At non sunt si miles neque dãt qd sit dare uellent. Accipis ne doce. No.

Documenta a doceo: qđ principio abdico: quæ exempla docendi causa dicũtur. V.

Docus tignũ uel trabes. T.

Docibilis est qui ad patientiã discendi est leuis ac mitis. i. docilis: quæ idẽ sũt sicut exitialis & exitiabilis: rõale & rõnabile. qđ suplatiuũ format docillimus sicut facilis facilli us. L.

Docti & piti differentia ea constat ut sit doctus qui rationem rei tantum nouit. Peritus autem q & cum ratione experientiam & cõsuetudinẽ teneat nouit dictus ita a ποΤΗΟπΕΙ ρας. i. experientia. Itaque minus est doctus peritus. qđ &. T. ostendit. de of. lib. tertio Itaque cũ sint docti a peritis desistũt facile a sententia. Seruius.

Doctum & peritũ simile cũ uideaĉ a Tullio discretũ est: ut sit peritũ pluſq̃ doctum of. lib. iii. Itaque cum sint docti a peritis desistũt facile a sententia. N.

Dodona epiri opidum cum nemore ꝓpinquo glandibus abundans ex cuius quercubus fiebant uasa. Virg. dodonaſque lebetas. T.

Dolon Eumedis praeconis filius. explorator. Troianorum. T.

Dolopes populi thessaliae in extrema phitiae ora. Soli. Pli. dicit aetoliae populos.

Dolum malum Seruius qdẽ ita diffiniuit: machinationem quandam alterius decipiendi causa: cum aliud simulaĉ & aliud agitur. Labeo autẽ posse etiam sine simulatione id agi. ut qs circunueniatur posse & sine dolo malo aliud agi & aliud simulari sicuti faciũt p huiusmodi simulatiões deprimũt & tuéĉ uel sua uel aliena. Itaque sic ipse diffinit dolum malum esse omnem calliditatem. fallaciam: machinationem ad circnueniendum fallendum: decipiendũ ue alterũ adhibitũ. La. diffinitio uera est non fuit autẽ cõtẽtus praetor dolum dicere: sed adiecit malum: quoniam ueteres etiam dolum bonum dicebant: & pro solertia hoc nomen accipiebant: maxime si aduersus hostem latronẽ ue qs machinaĉ. Vl. de dolo malo.

Dolus malus cui rei affuerit. haec uerba generaliter comprehẽdũt oẽm dolũ malũ quicũque in hac re admissus est: de qua stipulatio imposita est. Vl. de. uer.

Dolẽtia. neuius ꝓ dolore dolentiã posuit. A. g.

Dolia uasa grandia quibus uinum reconditur Var. i eume. de matule: dolia atque apothecas triclinares. No.

Doli uocabulum nunc tantũ i malis: apud antiquos etiam in bonis rebus utebatur unde. adhuc dicimus sine dolo malo. nimirum quia solebat dici bonus. Fe.

Doliola locus i urbe doliola ad cloacã maximã ubi non licet despuere: a doliolis sub terra duæ eoꝝ traditæ historiæ ꝙ alii inesse aiũt ossa cadauerũ alii nũmae pompilii religiosa quædam post mortẽ eius in fossa. V.

Dolere plus est q̃ aegre esse. Terẽ. i phor. alii qa desint. qđ ament aegre ẽ tibi quia supereſt dolet. Do.

Dolus malus. dolus a dolendo dictus. i. a dolẽdo & iminuendo. nam & græce. ΔΗΛΕω dicitur ledo. & dolõ etiã ẽ quædã ars bellica & dolare lignum est fabri. i. ascia cedere addito mala est: quia sic. xii. tabulis a ueteribus scriptũ est: aut epitheton doli perpetuũ est. T. in eunu. Iam erat suspitio dolo malo hæc fieri oia. Cic. de offi. Nondum lex lata de dolo malo. Do.

Doliola locus in urbe sic uocatus: quia iuadẽtibus gallis senonibus urbem instituerũt sacra eodẽ loco doliolis ne despuere alicui licebat. Fe.

Dolones flagella sunt inter quorũ uirgã latent pugiones: aut secundũ. Var. ingens contus ferro breuissimo. dolones aũt a fallẽdo dicti ꝙ decipiant ferro cũ speciem præferãt ligni. Vir. i. vii. Scæuosque gerũt i bella dolores. S

Dolitũ ꝙ dolatũ usu dicit. qđ ẽ ꝑcoesũ uel abrasũ uel effesũ. Va. i aga. nũq̃ celatus i manu dextera scyphus cœlo dolitus artẽ ostentat mentoris. Cic. Dolatum acade. li. iiii. Nõ. n. est e saxo aut cultus e robore dolatus. No.

Dolobellas. scire nos oportet duos eodẽ tẽpore fuisse & prænomine & noĩe & cognomine Dolobellas. horũ igitur alterũ Dolobellam Cæsar accusauit & damnauit alterũ M. scaurus & accusauit & damnauit. Asco.

Domare a greco Δαμαω. Varr.

Domuis pro domus. Var. in thapheminippo. Perrexit in interiores parte domuis. N.

Domini etiam mulierũ amatores. No.

Dominus maritus. Vir. æn. iiii. Connubia nĩa reppulit ac dominũ aeneã in regna recæpit.

Dominus dicitur cui seruitur. Vir. aen. i. Romanos rerũ dominos gentẽque togatã. No.

Dominus rursũ appellatur cõuiuii exhibitor: unde & domina conuiuii. Luc. sa. li. vi. Qui te bonis Iuppiter iquit cras sortitũ eũ cœnabat qui canebat dominũ fortem. Idẽ. li. xiii. Primum domini atque sodalicia omnia tollantur. Turp. in philapa. Forte eo die meretricis ad me de leuitate atticae ut cũ uenerat quidem dixerat: quae cœnam apud me thais atque dortium Antiphila Pytias: ego

extra cubui domina. Var. i paphia pape. Dominũ conuiuii uinũ aliud ne quid laudato. Salu. histo. li. iii. Alter scribam & cœnas imo medius iter Tarquinium & dominũ ꝑpernam. M. T. in uer. Frumentaria ac sua argento dominos nostros. Var. in eume. Discumbimus musati dominus mandere natura cõmittit. No.

Domini appellatione continentur qui habent proprietatem. & si usufructus alienus sit domini appellatiõe ꝑ parte dominũ cõtineri dicendum est: domini appellatione etiã filii familias cæterique liberi qui ĩ potestate sũt continentur. Papinianus.

Domini appellatione fructuarius cõtinẽt Pau. de bo. aucto. iudi. poss.

Domus appellatione habitationem quoque significari palam est. Papi de adul.

Domus familia Vir. in. v. Sergestusque domus tenet a quo. Sergia nomẽ hic domus æneæ totis dominabitur horis. Ser.

Domus consuetudo hominum tantum habitacula dici putant cum auctoritas & tẽplũ & nidos domos dixerit. Virgi. in. vi. Hostia iam que domus patuere ingentia centũ spõte sua. Non.

Domus pro familia. Virg. æne. secũdo. Nos cõtra effusi lachrymis cõiunxque creusa. Assaraciusque omnis domus. Ser.

Domus genitiuo domi dicebant antiqui Plau. Quanquã domi cupio operiat tamẽ. Terẽ. in eu. Sanga ita ut fortes decet milites domi focique fac uicissim. ut memineris. Do.

Domus familia. Vir. geor. quarto. Multosque per annos stat fortuna domus. S.

Domus græcũ & ideo est ædibus sacris ante cellam ubi sedes dei sunt græci dicũt ædis ꝑ domus qđ ab aditu: q ꝑ plana sede adibant. Va.

Domus huius mi. & domus huius mus. T. in eu. Domi focique fac uicissim ut memineris. Virg. in. vi. Hic labor ille domus & inextricabilis error. Pri.

Domus necnon a domo harum domorum & domuũ & his bus. nec non etiã domus lue. in primo. uiscera magnarũ domuũ donumque futuri. Virgi. in primo æn. Dardanidæ contra turres ac tecta domorum culmina conuellunt. Idem in secundo geor. Domibus cedrumque cupressosque. Salu. ĩ catil. Domos suas genera decorabãt. Te. i eu Domi focique fac uicissim. ut memineris. Vir. in. sexto. Hic labor ille domus & iextricabilis error. Per omnes igitur casus tam secunde q̃ quarte inuenitur: absque datiuo & ablatiuo plu. qui semp in bus exeunt. P.

Domus mi. qđ. seruat locũ & domus ginitiuũ format qđ significat corpus ipsum ut domi maneo: & in domo dicimus & partem domus demolitus sum: domus quoque pro familia hanc domum ab hac domo. Dicimus reuertor domũ uel ad domũ. Exeo domo uel e domo. Domi uero iungitur cũ his ꝑnominibus meæ: tuæ. suæ: nostræ: uestræ & uno nomine alienæ: ut uiuo domi meæ. ideo domi nõ aduerbia scit: quia accipit adiectiua hæc dunta xat. Lau.

Domutionẽ. Pa. i her. nã solus daraps hic domutionem dedit. Lu. xxvii. domutionis cupidi imperiũ regis pene ĩminuimus.

Dona consuetudine hæc habẽtur quæ aut ꝑpiciandis diis dant: aut hominibus ꝑ bene factis redduntur: sed auctoritate pro ultione positũ lectũ est. Vir. in buc. aut ut mutatos therei narrauerat artus. Quas illi philomena dapes quæ dona pararit. No.

Donaria loca sunt ubi dona reponunt deorũ: interdũ ꝑ templis abusiue. Vir. geo. iii. Et uiris iparibus ductus alta ad donaria currus. S

Donaticæ coronæ dictæ: q ꝑ his uictores in ludis donabantur quæ postea magnificentiæ causa institutæ sint super modũ aptarum capitibus quali amplitudine fiunt cum lares ornantur. F.

Donariũ locus ubi ponuntur oblata. S.

Donatio dicta a dono q̃si doni datio. P. de. do.

Donationis uerbũ simpliciter loquẽdo oẽs donationes cõpræhẽdisse uidet siue mortis cã siue nõ mortis cã fuerint. Vl. de uer. si.

Donũ genus est. Labeo ait a donãdo dictum. Munus spẽm. nã munus ẽ donũ cũ causa ut puta nataliũ. nuptiarũ. Vlp. de uerbo. sig.

Donec. in c. primitiua iueniũtur aduerbia. sic q ꝑ etiã donicũ antiq dicebãt. Plau. ĩ captiuis. auscultatum scies ego mea mitti donicum hic redierit. Pri.

Donec quære in tantisper. Lau.

Dono tibi munus notũ ẽ: dono te munere plærũque præmii gratia admirationis beniuolẽtiæ uel misericordiæ. Cice. ꝑ archia. Sylla cũ gallos & hispanos ciuitate donasset: uid licet ĩ præmiũ admiratione ingenii. Lau.

Donum premiũ munus differunt. Donum. n. præmiũ ẽ: & munus præmiũ: sed donũ præmium diis datur: munus præmium hominibus: & separatum donum deorum ẽ: præmium uirorum fortium: munus hominũ. & donum munusque tam ante factũ q̃ post factum datur. præmium non nisi post fa-

ctum .donum uoluntarium est: præmium debetur. Te. in eu. Si effeceris quod uis: donum dixit ut a largo homine. præmiū ut ex facinore .Do.

Dono & condono ablatiuo casui iungebant ueteres: condono accusatiuo. Terentius in eu. Habeo alia item multa quæ nunc condonabuntur. Idem in phormione. Argentum quod habes condonamus te. Do.

Donum ex græco quod illi Δωρον uocãt. Fe.

Dodrans dempto quadrante de uncia. V.

Dori oppidum ponticum: apud nos lanceam significat. Tor.

Doriphorus stipator satelles: & propriũ nomen uiri: de quo Quintil.

Doryclus filius nothus priami ab aiace interemptus a Δορυ & κλεοῦ. T.

Doriscus urbs littoralis thraciæ contra samothraciam: a dori nympha id mare cognominatum: & ibi magnus cãpus ubi xerxes connumerare noluit exercitum suum. unde Pli. dicit doriscũ decies centies. M. hominum capacem. T.

Dorus neptunni filius: unde dori originem ducũt. Ser. ii æn.

Doris oceani filia ex thety: quam nereo fratri uxorem dedit: ex qua magnus nympharũ numerus: quæ amaritudo iterprætat: quæ nereum: idest mare a νερος aqua sequit un de pro mari. Vir. T.

Doria & dorica nomina eiusdem partis achaiæ propinquæ Athenis. plato dori ,pachiuis propter doricum: a quo exules restituti sunt. Ser. a doro neptũni filio ex doria colonia in asia iuxta æoliam: ubi Lindos elydos Camiros: Cos Cnidos. T.

Dories populi doricæ iuxta æoliam. T.

Dorodoche filia orsilochi uxor Icarii.

Dorices populi ionũ. Hero.

Drocoon pegasi filius. Aeneæ socius: ab agamemnone interemptus. T.

Dortium uel dorcium nomen fœminæ diminutiuum adulationis amatoriæ gratia: a Δωρον quasi dulce & amabile donũ. T.

Dorsum neutra quoque quædam etiam solent antiqui masculo proferre: uel econtrario: ut hic & hæc & hoc guttur: murmur: globus quod etiam hoc glomus dicitur huius glomeris. hic fretus .etiam & dorsũ huius fretus pro dorsus. pro fretũ freti & dorsum dorsi. Pri.

Dormitorium locus ubi dormitur. Lau.

Dorsa & terga hominum non aliorũ animantium consuetudo putat: cum etiam aquæ dici possit. Virgi. geor. ii. Vndique iam tergo ferratas sustinet orbes. Et .i. æn. Dorsũ immane mari summo. No.

Dorsum dicitur qđ pars ea corporis deuexa sit deorsum Fe.

Dorsum est durior harena: quæ remeantibus fluctibus & euntibus densetur: & in modũ saxi durescat: ꝙ a nautis puluinus uocatur Virgi. in decimo. Nãque inflicta uadis dorso dũ pendet iniquo. Ser.

Dormitio. Var. sexagesi. O stulta nr̃i corporis dormitio uigilabis. & alio loco idem. Quid mihi somnus si dormitio tollitur .No.

Dotatum non a dote dici: sed ab omni qualibet copia. Cice. de or. in primo. Auctor est cuius artem cũ indotatam uideris: & incomutatam: & icomptam uerborum etiã dote locupletasti & ornasti. No.

Dotes prædiorum: quæ græ. uocabulo eutici appellãtur: cũ nõ instructa legantur legatorio non præstantur. Vl. de instru.

Dotem manifestum é ex græ. esse. nã Διδωναι dicitur apud eos dare. Fe.

Dos est cũ datur & accipitur: nisi enim accipere tur dos non esset: & datione & acceptatione firmatur. nec potest uideri dictum id qđ non sit accæptum. Te. in an. Dos pamphile est decem talenta accipio: nisi accipio dixisset: dos non esset. Do

Draco de quo plura Pli. octauo. & eodem teste palmes emeritus pluribus induratus annis a tortuositatum similitudine puto. quia dracæna fœmina.

Drachma quidam dragma ex .xviii. siliquis. i. tribus scripulis constat: & drachmon secũdũ iuliũ pollucẽ athenis: numisma: qđ etiã bos dicebat: qa boue signatus: ut i legibus draconis cõperisse dicit. & fortasse ita sẽsit Home. vi. Qui taxat arma diomedis nouẽ bobus glaucis cẽtũ talẽta cũ ea permutarẽt.

Drepanũ urbs siciliæ ,ppe ericẽ mõtẽ dicta: uel a curuitate littoris: uel a falce a saturno illic post abscissa uirilia cœlio pfi ,picta ubi nata é uenus. Quidã dicũt iouem saturno abscidisse uirilia. T.

Dresus troianus ab eurialo in bello interfectus. T.

Driades nymphæ a quercubus: quia siluas habitare dicũtur.

Dryas thessalus amicus nestoris. T.

Drylon flu. dalmatiæ a scardo mõte secũdũ ptholemæũ per mysiã i danubiũ fluit. T.

Drymæ achiuorũ colonia. T.

Driopis prouincia a rege: quæ primo attica postea heles dicta.

Dyropes populi iuxta parnasum Apollineu

maxime uenerantes: quos Vibius focenſes dixit. Vir. creteſque driopeſque. T.

Drydæ religioſi gallorũ a quercubus dicti: qa in ſiluis habitabãt diuini & humani iuriſ peritiſſimi: ideo ſemnotheos appellatos. i. caſtos & uenerabiles propter imanitatẽ ab auguſto interdicta a Claudio pœnitus deleta. T.

Dromos curſus & pro loco. Sueto. Dromorũ decurrit. T.

Dubis fluuius eſt: quem ex alpibus defluentem arar aſſumit. portatque rhodanũ. S.

Dubenos apud antiquos dicebatur qui nunc dominus. Fe.

Dubiat dubitat. Fe.

Dubio potiuſq̃ difficili intellectu uates poſuit mantuanus: ſed miſera ante diẽ ſubitoque accẽſa furore. Cũ huic ſententiæ aduerſetur uerſus eius cũ opinione ſententiæ plurimorum. Fortuna omnipotẽs & ineuitabile fatum. uerũ ſenſibilitatis eius non leuis ratio eſt: quæ prima ſententia philoſophica accipit intellectum: quæ ait. Sui cuique mores fingunt. omnipotens fortuna eſſe deſinit: quod Saluſtius. Mire fortuna ſimul cum moribus ĩmutatur. ac per hoc ex ea ſimilitudine iam fatũ ineuitabile eſſe non poterit: qđ ex una cauſa fieri uideatur: & ut fatum. poteſt etiam fatũ morũ mutabilitate conuerti: ut ex his moribus aut celere aut tardũ aut bonũ fiat: aut peſſimũ. Accenſa enim furore dido amoris iniqua uiolẽtia: ut ipſe ait. Omnia uincit amor. Ante diẽ ui detur occidere: qđ etiam homeri huiuſmodi eſt: quẽ Vir. noſter omni emulatione ſectatur ultra decretũ. Quod ſi admittitur ut ulterius protendatur id ex moribus factũ eſt: qđ ſignificat admittere: Poteris etiã de moribus properatã celeritatẽ: ut ĩtra diẽ poſſit admitti quem recipit. ut Home. ait magnitudinẽ ultra uim fati. Ma.

Due negatiue unam conſentiuam faciũt: tres negatiuæ pro una negatiua accipiuntur. ut apud Terẽ. in an. Neque tu tibi dicas haud non prædictum. Sa. Haud impune neque multus occiditur. Do.

Dubitatim dubitanter. Cecil. ãna. li. iii. Imperator conclamat de medio uelitares in ſiniſtro cornu remoueantur gallos non dubitatim immittant. Siſen. hiſ. li. iiii. qđ hoſtẽ nõ dubitatim compluteis ac ſcalis iter facere cernebat. Nonius.

Ducere pati. Virgi. æne. lib. iiii. Nate dea potes ſub hoc caſu ducere ſomnos? N.

Ducere nudare exercere. Vir. li. xii. Ille tamen clypeo obiecto conuerſus in hoſtẽ ibat: & auxilium ducto mucrone petebat. No.

Ducere excitare. M. T. ĩ uer. acti. ſecunda. q. ſi quẽ ſtatuæ magnopere delectant: ſi qs earũ honore aut gloria ducitur. No.

Ducere cõſuetudine quam ſignificantiam habeat declarat. Vir. li. xii. Ducit infœlix æuo confectus alethes. & multa talia. N.

Ducere illicere. M. Tul. de offi. li. ii. Poſtremo præcio aut mercede ducuntur. Et de ſenectute. Sic adoleſcẽtes ſenum præceptis gaudẽt: qbus ad uirtutum ſtudia ducũtur. No.

Ducere ſtruere erigere. Vir. lib. i. Pars ducere muros: molirique arcẽ. No.

Ducere exiſtimare iudicare. Var. ſexageſi. Auidus iudex reũ ducebat eſſe cogendum hoc modo. Vir. li. i. tanto me crimine dignum duxiſti. M. T. in uer. Clariſſimi uiri noſtræ ciuitatis tẽporibus optimis: hoc ſibi ampliſſimũ pulcherrimũque ducebãt. Lu. li. xxx. Non datur: admittit nemo nec uiuere ducũt: orco ſpondẽt ſeptimũ. M. T. de of. lib. tertio. A quatuor fontibus honeſtatis primo libro officia duximus. No.

Ducere eſt expectatione longi temporis malũ prolatũ uel induci ut feras in retia. Te. ian. Nec opinantes falſo gaudio duci.

Ducere deducere & abducere differũt. nã ducitur quis ad ſuppliciũ: deducitur in lætitiã Te. in eu. Sed ego ceſſo hanc ad thaidẽ deducere. Abducere ũde uolumus. ducimus uolentes: abducimus inuitos. Idem in adel. Etiam cũ ad nequitiam adducere. Abducit alienũ. Idẽ ĩ heau. Abducimus tuam bachidẽ. Et in adel. Me ĩuito abduxit meam. D.

Ducere uoluere pertractare. Vir. li. vi. Sic eqdem ducebam animo rebarque futurum. Lucil. li. xxix. Age nunc ſummam ſumptus ducatque heri ſimulatque alieni. No.

Ducere fabricare. V. ΥΥωθισεαυτον Nihil ſũt muſæ policis nr̃æ q̃s erifice duxque. N.

Ducere trahere differre. M. T. ad Cæſarem iunio. li. i. Ne res duceret fecimus ut hercules ancianus in aliũ locum trãſferret. Idem de of. li. iii. Apud prætorẽ criminatus ẽ balbum illum ducere. No.

Ducere proprium pro tẽporibus ſeruare. Vir. ĩ buc. Aſtrum quo ſegetes gauderent frugibus: & quo duceret apricis in collibus uua colorem. No.

Ducere dimittere diſtẽdere. Plau. ĩ aul. ubi ille abit ego me duco feruidus ab arbore. N.

Ducere gerere. Virgilius. li. ix. Hi bellum aſſi-

due ducunt cum gente latina.No.

Duci delectari.M.T.de finibus honorũ & malorũ libro quinto. Dantque se ad ludendũ fabellarumque auditione ducũtur.No.

Duco cũ pro puto ponimus ex græco ẽ deducitur: quod illi dicũt. Δοκῶ Fe.

Ductilis scæna cũ tractis tabulatis hac atque illac species picturæ nudabatur iterior. Lau.

Ducẽdus hoc genus declinationis semper necessitatẽ ostendit. Salu. Agendũ atque obuiam eundũ est. Te. in an. Vxor tibi ducenda est hodie. Do.

Ducere digitis cõputare. Subducere disponere. Te. in adel. Nũq̃ ita quisq̃ subducta ratione ad uitam fuit quin res: ætas: usus sẽp apportet noui aliquid bene subducta: bene disposita: bene computata. Subducere ẽ quẽ apud aliũ & palam deducere. Subducere est apud seipsũ & secreto deducere & in terram agere. Vir. Vrbem quam statuo uestra est: subducite naues. Do.

Dũ nũgitur finitiuis ueluti dũ uenio: quotiens uero pro eo qđ ẽ dũmodo ponit subiunctiua recipit. ut apud Virgi. dũ urbem. dũ etiã si alius proferatur sermo declinationis ad illum reformatur ueluti petebas: ut dum uenires faceres. Sic quoque recipit subiunctiua. S.

Dũ quære in tantisper. Lau.

Dudũ quære in dictione nuper. Lau.

Dũtaxat nõ recipit sed etiam Ci. pro Deiotaro. Quod ipsum etsi iniquũ est: in tuo dũtaxat piculo: Licet Caius & Pau. præter hũc modũ dixerint: & liuius quoque .xlvi. Nec animũ dũtaxat nobis fidelẽ ac bonũ præstitit: sed omnibus interfuit bellis quæ gessistis. Solũ tantũ & modo recipiunt sed etiã: uel uerũ etiam. Lau.

Dudũ præsens tẽpus significat. Te. in an. Ego dudũ nihil ueritus sum daue. Ser.

Dudũ præsens tẽpus significat. Vir. æne. lib. ii. Iam dudũ sumite pœnas: idest nunc in præsentia. Ser.

Duellona a duello: nũc bellona a bello.

Duellũ bellum uidelicet quod duabus partibus de uictoria contendentibus dimicatur Inde & perduellio qui pertinaciter retinet bellum. Fe.

Duicensus dicebatur cum altero: idest cum filio census. Fe.

Duidens hostia bibẽs. Fe.

Duis significationes duas habet. Nã & p disponebatur & pro dederis. Fe.

Dulce omne magis dulce uidetur cũ frigidum est q̃ si caleat. Ma. de sa.

Dulcitas dulcitudo pro dulcedo. Actius i thereo. Suaue linguæ sonitũ o dulcitas conspiratũ animæ. Ceci. in syracusis. Tanta huic iuasit in corda dulcitas. Cic. de natura deoꝝ libro quarto. Quin etiam gustatus q ẽ sensus maxime uoluptarius: quique dulcedine præstet cæteros sensus commoueret. No.

Dulichium insula in maliaco mari: una echinadũ chorinto ꝓxima ante leucada & athaiam uidens strophades ab ortu: ab occasu itacham in qua regnauit ulixes: unde dulichiis dictus. T.

Dulichiũ una echinadum est. Stra.

Dũ per te licitũ est dũ tu permisisti & dũ alias dũmodo alias donec significat. Do.

Dumeta idest nemora: propter asperitatẽ loci dixit. Ho. li. car. Acron.

Dumesco a dumus ichoatiuũ formam. Diome.

Dumax est mons i thracia. Stra.

Donaria nõ locus repositorius donorum: sed ipsa dona. Ser. licet aliter. Lau.

Duobus negatiuis uerbis quasi permittit lex magisq̃ prohibeat. id quidẽ & Ser. animaduertit. Caius de uer. sig.

Duo de uiginti dicendi consuetudinẽ a græcis traxisse uidemus qui sic enũciant. Δυοε ξαι κοσι Festus pompeius.

Duo de uicesimo ita ut duodecimo. Varro humanarũ reꝝ libro sextodecimo. Mortuus ẽ anno duodeuicesimo rex fuit uicesimoprimo. Cato libro quarto originũ deinde duode uicesimo anno post dimissum bellũ: qđ quatuor & uiginti annos fuit carthaginẽsis sextũ de fœdere decernere. No.

Duodetricesimo luna ex quo uestigio profecta est eodem redit. Au. ge.

Duo tanta & tria tanta duplũ ac triplũ ueteres in usu habuerunt. Caper.

Duo præterea ambos genitiuos quidẽ & accusatiuos secũdũ secũdam declinationẽ protulerunt duoꝝ & amboꝝ: duos & ambos: quis in neutro differentie causa duum soleat dici: necnon & accusatiuus masculinorum ẽ: quãdo similis nominatiuo ꝓfertur. In neutris. Vir. in. xi. Si duo præterea tales idea tulisset terra uiros: pro duos. P.

Duo maxima teucrum corpora. Vir. Protinus Erisilocum & buten duo maxima teucrum Corpora: sed buten aduersũ cuspide: & cætera. Istud absque imitatione noue dictum est. Macrobius.

Duonum bonum. Fe.

Dupliciter alias duplex stipulatio committi

dicitur tunc cum res cõstituta ẽ petitori: uel damnatus est litis extimatione possessor ab emptore conuẽtus absolutus est. Pomponius de auctione.

Duple stipulationẽ tũc cõmiti eleganter diffinit Iulianus: quotiens res ita amittitur ut emptori eam haberi non liceat ꝓpter ipsã mẽtionem. Vlpia. de auctione.

Duplabis duplicabis. Fe.

Duplex latus. Vir. æne. primo. Et duplicem gẽmis auroque coronam. S.

Duplicat auget. Vir. in buc. Et sol decedẽs crescentis duplicat umbras. & Salu. Marius uictus duplicauerat bellum. Seruius.

Duplicari dicti quibus ob uirtutẽ duplicia cibaria: aut darentur institutũ. V.

Duplionẽ antiqui dicebãt quod nos duplum uenit aũt a græco ΔΥΠΛΟΝ Fe.

Dupondius masculini generis & hoc dupondium a multis dicitur. V.

Dupondius a duobus ponderibus. V.

Dupõdius ꝙ duos asses pendebat. Var.

Dumet antiqui quasi dumetica appellabant: quæ nos dumeta. Fe.

Dumosa frondosa. Fe.

Dumus a græ. uenit: Δοος uel doma. Fe.

Durare ẽ sustinere. Vir. æne. i. Durate & uosmet rebus seruate secũdis. Et li. viii. Patiar quẽuis durare laborẽ. S.

Durare perferendis malis conuenit. Vir. Durate & uosmet rebus seruate secũdis. Te. in adel. Non hercle hic quidẽ quisq̃ si sic fiat durare potest. Do.

Duriter pro dure. Te. in an. Primũ hæc pudice uitam ac duriter agebat. Ne. in cona. Duriter me habere uigilasse. Affra. in priuigno Viuax uetusque duriter nunc consilio tergo meo. En. i phœnice quam tibi orationem ex ore duriter dictis. Cecil. i fallacia. nãque duriter nos educauit atque aspere non negat. Nonius marcellus.

Duriter contra rationem regulæ dictũ. Nam ab eo ꝙ est durus duriter dicitur. & tamen duriter & dure differũt. ẽ enim duriter sine sensu laboris: dure aũt crudeliter. illud ad laborem: hoc ad scæuitiam relatũ: ẽ sed dure in alterũ: in nos facimus duriter. Te. i an. Primũ hæc pudice uitam parce ac duriter agebat lana ac tela. uictũ quæritans. Do:

Duricortora ẽ metropolis ciuitas Iosiniorum in gallia. Stra.

Durias in hispania fluuius Iusitaniæ per uacceos ad contiam urbẽ transitũ habẽs. fluit autem penes Numantiam & saguntinã orã & alias q̃complures celtiberoꝝ & uacceorum habitatas terras: & ex contraria parte: qua Daruentius fluit: & in Istrũ intrans se immiscet pado per Salassos intra alpes intrans galliæ. Stra.

Duriter & dure dicimus: nauiter & naue. largiter & large. celere & celeriter. Sunt enĩ nomina in us terminata quæ dã bina ex se aduerbia formantia. Ser.

Duritudo. M. Cato in Lucium ueturium duritudinem: q̃ duriciem putauit dicere grauius. Qui illius inquit impudentiam qui norit duritudinẽ. Au. ge.

Duritudo pro duritia. Cato in ueturiũ. Qui illius inquit impudentiam qui norit duritudinem. Nonius.

Dura aspera infœliciter nata aut dura sine misericordia. Hor. li. car. Quod nos dura refugimus ætas. Acron.

Dura ideſt crudeli. Hor. li. car. Omniũque dura. ut Virgilius. Duris genuit te caucasus horrens. Acron.

Dura fortia: ut durus arator. Hora. lib. car. O dura mala. Acron.

Duriter a duro dure & duriter. Pr.

Duriter. Quædam noĩa in us terminata: quæ ex se bina aduerbia faciũt: ut est ueterũ auctoritas. transit enim in quibusdam orationem: & aliter ipsa enũciat: aliter consuetudo usurpat. nã nauus nuuiter dicũt: qđ nos naue. ltẽ duriter quod dure: largiter qđ nos large. ltẽ celere qđ nos celeriter. Ser. ĩ ar.

Durũ solidũ. Vir. æne. li. iiii. Sed duris genuit te cautibus horrẽs caucasus. Durus nocens. Vir. geor. li. iiii. Aut durũ tineæ genus. Lucil. li. xxx. Et scæuo & duro ĩ bello optimus hostis. Durũ patiens & perseuerans. Virgi. geor. li. ii. Scipiadas duro bello. Et æne. li. i. Durate & uosmet rebus seruate secundis. Te. in adel. Non hercle hic qui uult durare quisq̃ sit potens. No.

Durũ impudens. Te. in eu. Os durũ & contra mollis frõtis dicũtur qui sunt reuerẽtes. D.

Durus grauis. Vir. geor. lib. iiii. Sin duram metuens hyemẽ. Ser.

Dusmoso in loco apud Liuiũ significat locum dumosũ. antiq interserebant s litteram: & dicebant consmittere pro cõmittere: & casmœnæ pro camœnæ. Fe.

Dux ab eo ꝙ sit ducere q est dux aut ductora doceo a quo duco: qurita inducit ut docere at. Varro.

Druentia fluuius & ciuitas inter uocuncios: & initiũ conscendendarũ alpiũ. Stra.

Druidæ sunt belgarũ populi: qui præter causa
rũ naturaliũ studia moralẽ disciplinam ex/
ercẽt: sunt iustissimi immortales animas &
mũdũ & hi & bardi & uacies eẽ asserũt. St.

Drus oppidũ est: nunc dicitur drus prope car
nicies: idest carres: quod oppidum druidi
bus pertinebat. Strab.

Vel ex frequenter tẽporalia sunt:
ut Virgilius. ut ex illo celebratus
honos. Est autẽ in compositione
priuatiua: ut enodus: uel inten/
tiua dictio: ut enectus. uel pro ex/
tra: ut educo: elimino: exlex: expes: excors:
uel perfectiua: ut explico exero. uel intenti/
ua: ut exero expleo. Pris.

Erepublica est: idest pro republica tollitur. N.
.x. Sicut ĩ omnibus fit fere quæ ab r incipi
unt: ut e regione: idest ex oppositio: uel ex
aduerso. E re mea: idest ex utilitate & digni
tate. Ex usu: idest pro dignitate uel ad utili/
tatẽ. Ex tempore uenire: idest ex tẽporis cõ/
ditione. Erenibus laborabat inqt Cice. hoc
est morbũ in renibus patiebatur. Ex uincu/
lis causam dicere ẽ alligatum criminibus re/
spõdere. Ex equo pugnare: idest in equo se
dentẽ pugnare. Ex sententia aliquid habe/
re rationis est ad uotũ uero affectus est.

Eas fluuius aduſa uocatus ab istro. fluit p ap/
polloniam olim corinthiorum coloniam in
epiro ĩ ionium influit.

Eamus ex græco ἰωμεν. Fe.

Eapse eaipsa. Fe.

Ebanus seu ebenus lignũ interius nigrum soli
dũ pulchrũ aptũ ocularibus medicinis: græ
cũ est nomen. Arabiccannus dicitur. Fe.

Ebenos uel ouenos fluuius quẽ centaureũ ap
pellant: aliqui nãque Nexus dianiram rapi
ens ab hercule ibi confosus cecidit: habet ĩ
ripis lirnesos & miletos.

Ebitei montes apud bactimos ad oceanũ me/
ridionalem plagam.

Ebrius ebria ebriosus: nõ ebriatus. Bria enim
est uas uinarium unde hec deducũtur: qui/
bus contrarium est sobrius. Inde laberius
dixit sobrio. Seruius.

Ebriulare ebriũ facere: & ebriatus ebrius La/
berius in chærea. Ebriulati mentem hilarã
arripiũt. Plau. in aululari a. Homo ebriatus
somno sanari solet. No.

Ebron mons palestinorum & haud lõge a Ga
za Syriæ ciuitate.

Ebur a barro: unde eborea potius q̃ eburnea ĩ
prosa & eburna.

Ebureũ ab ebur: sicut marmoreũ a marmor.
sed consuetudo tenuit etiã eboratũ & ebur
nũ. sed eboreũ ẽ ex solido ẽbore confectum
Eboratũ uero extrinsecus. Eburnũ ad simili/
tudinẽ eboris aptũ. Ser. ĩ arte.

Ebura hispaniæ oppidũ. Stra.

Ebusus insula in Hispania iuxta taraconem.

Eburoni populi iuxta atrebatos. Stra.

Eburones q̃ bautini uocãt: populi ĩ barbaria

Ebulonũ autem maxima pars est iter mosam
& rhenũ. Stra.

Ebullire est efferuescere dictũ a bullis. Ci. tus.
li. ii. Qui si uirtutes ebullire uolẽt: & sapien
tia nihil aliud dicẽt nisi eam uim q̃ fiunt no
stre uoluptates: quas supradixi. No.

Ecameda Arsinoi filia: deabus par: donata Ne
stori q̃ consilio præstaret: & secũ duxit ad
troianum. T.

Ecca noue dictũ. Te. Sed ecca ipsa egredit̃ no
stri fundi calamitas. Do.

Ecce dicitur cũ repente triste aliquid rebus ĩ/
teruenit lætis: aut certe cũ aliquid agere ali/
ud emergit nouũ. Vir. Ecce autẽ gemini a te
nedo tranquilla per alta & cætera. Cic. Ecce
autẽ repente ebrio. Diomedes. esurientibus
cũctis. Te. in adel. Ecce autẽ. Et in eu. ecce au
tem alterũ. Donatus.

Ecce hac particula utimur quotiens repẽtinũ
aliquid uolumus indicare. Vir. ii. æne. Ecce
manus iuuenem interea post terga reuin/
ctum. Ser.

Ecce autẽ prius hoc Ciceronis ẽ in rebus ĩpro
uisis q̃ cũ cura. Vir. Et legit & transtulit ibi
ecce aũt gemini a tenedo. Asco.

Ecce quære in dictione en. Lau.

Eccere iusiurandũ est: ac si dicatur per Cererẽ:
ut ecastor ædepol. Alii eccare pro ecce acci/
piunt. Festus.

Echo sonus: idest lcha: latine dicitur imago.
Vir. ĩ geor. Vocisque offensa resultat imago
Et Cice. tus. li. iii. Resonat tanq̃ imago. in lu
cis autẽ præcipue concauis fit. S.

Eccũ ecce eũ ueteres dixerũt eccum ellũ & ol/
lum: quod nos ellũ & illum: qd̃ aperte signi
ficat ecce illũ: & obscure ellũ. Te. in an. At/
que eccũ uideo. Est enim ut alii pronomen
ut alii aduerbiũ demonstrantis. Nam pno
men huiusmodi: sicut ueteres proferebant
ille: ollus: ellus. Sed ut diximus aduerbium
compositũ ex pronomine uideri potest: ut
sit ellũ ecce illum. Do.

Echasis excursus: ab ex & baolis. ut cum Vir/
gili. describit tempestatem præcauendam:
rusticis primo geor.

Echenes omnium phœacum generosissimus

Homerus.

Echemon priami filius :a diomede iterfectus

Echetus epiri rex peſſimus.

Echidua uipera:ſed maxime ab hercule iterfecta.

Echinus hirſutus genus paruorum piſcium cancrorum genere.Plinius ad ſimilitudinē ſpoliorū caſtaneaꝝ.

Echinades inſule in malueco contra hoſtium acheloi. echinas echinadis facit: & echina echinæ.

Eclipſis expræſſio quæ & ellipſis:ut multū ille & terris ubi u & m & i exprimitur.

Ecyra ſocrus:unde Terētii fabula.

Ecos fluuius īgens ex monte Taumeſte īquique alueos diuiſus p caucaſum fluit & perſtelantes.Inde ī Gangem prorūpit.

Edas fluuius prouincie ſeptimanæ:ī mare gallicū influit.

Ederam flamini diali:neque tāgere neque nominare fas erat:pro eo q̄ edera uincit: ad quodcūque ſe applicat: ſed ne annulū qdē gēmæ gerere licebat ſolidū:aut aliquē in ſe habere nodū.Feſtus.

Edere actionē eſt etiam copiam reſcribēdi facere :uel in libello complecti & dare:uel dictitare eū ait.Labeo.

Edere rationes uel tradere uel dictare ī libellum uel codicem proferre.

Ederatriæ quæ præſūt regiis epulis ἀποτῶν ἐδεσμάτων.Nam ἔδεσμα ſignificat pulmētum.Fe.

Edicere eſt magiſtratuū ſiue regū.Inde edictū cōſulū ſunt litteræ eorū q̄bus aliquid iubetur.Indicere eſt demādare.ut indictū ē bellū.Indici ſpectaculū.Mandare ē gerēdū aliquid aſſequēdūque cōmittere:ut quantum mandata tamen tua fili perago:ideſt cōmiſſiones.Præcipere eſt magiſtrorum ſeu magiſtratuū & ſuperiorū.Inde præcepta.Iubere frequenter eſt idē q̄ imperare.Dicimus tamen impero mihi:ſicut permitto mihi: & iuſſit me pater & mihi: dicimus īperata & iuſſa.Iubere quoque hortari eſt.:ut iubeo ſperare.Lau.

Edipope fōs ē boetiæ ab edipo rege thebarū.

Edipris fluuius ſuſaniorum perſarum in culeum fluuium decurrens.

Ediſcere ē memoriter ut complectaris.diſcere uero ut intelligas.dediſco eſt quod didici obliuiſcor.dedoceo ē quod doctū ē oſtendo falſum eſſe docēs uerum.Inſtruo autem claſſem:aciem:cauſam:non diſcipulū.Lau.

Editicius iudex dicitur quem una pars elegit. Cice.pro Planco.Neque enī qddam aliud ī hac lege niſi editicios iudices ſeruatis. Ser.

Edyia nympha Oceani & Tethios filia.

Editimus uerbū latinum ē:ut uetus:ea forma dictum qua finitimus & legitimus.Sed p eo a plæriſque nūc ædituus dicitur noua & cōmētitia uſurpatione quaſi a tuēdis ædibus appellatus.Marcus uarro in libro ſecūdo de latino ſermone ad Marcellum aediti mū dici oportere cenſet magiſtrū q̄ aedituū q̄ alterū ſit recente nouitare fictū.alterū antiqua origine incorruptū. Au.ge.

Edicius iudex:qué una pars elegit Fe.

Edituentes ubi proxime. Au.ge.

Edo a graeco p comedo. Edo latinū extra do & praebeo.

Edo corruptū ē:quoniam edo es eſt declinat ut apud uirgiliū. Eſt mollis flamma medullas:Infinito eſſe.Compoſita ſimiliter comedo ambedo.In paſſiuo autē declinat edor ederis eſtur.præteritū eſus. Itē ambedor comedor. ambigit apud ueteres comeſtus an comeſus & comeſurus.Sed uidimus ut de Saluſtio comeſto matrimonio. Comeſa patina.Varro adeſa & ambeſa. Virgi.Anbeſas malis abſumere menſas. Diomedes.

Edo & manduco differūt.nam cū dico edo qd facio oſtendo:cum uero māduco nō tātū qd facio oſtēdo:ſed & qualiter faciam.ideo probus negat recte dici paſcere uel aliud tenerū manduco:ſed potius edo.Manducat autem qd̄ denti reluctatur.Diomedes.

Edolare fabrorū uerbū cū materiarū complanat aſperitas.Vſi ſunt eo laudandi ſcriptores uetuſtatis etiam ad alias fabricas rerū. Varro.tot comœdias ſine ulli fecerimus unum ego libellum non edolem.ut ait Ennius.No.

Edon mons eſt thraciæ.

Edropicus ideſt inflatus.

Edropicorum cauſæ ſunt tres.aſtytes:tympanidem & hippoſarca.

Educor eductus facit:ſed frequentius Cicero educatus & educata dixit.Diomedes.

Educere & educare hanc habent differentiā. educere ē extra trahere.educare eſt nutrire uel prouehere.No.

Educere erigere.Virgi.æne.li.vi. Aramque ſepulchri congerere arboribus: cœloque educere certant.No.

Educere dicitur extrahere.Vir.æne.li.x.Hoc dicēs eduxit corpore telum. No.

Educere dicebant ueteres quod nos educare dicimus.Teren.in adelphis.Inde ego hunc

maiorem adoptaui mihi eduxi a paruulo. Virgi. Educet filius regē regumque parentem: Donatus.

Educere educare. Te. ī adel. Eduxi a paruulo: habui: & amaui pro meo. No.

Educere enutrire & educare. Virgilius tertio georgicorum. Suosque ducunt pro educūt dixit. Ser.

Edulcare. Gn. Martius uir eruditissimus ī mimianibus suis edulcare dicit quod est dulcius reddere in his uersibus. Quapropter edulcare conuenit uitam curasque acerbas sensibus gubernare. Au. ge.

Edulcare pro dulcius facere. Actius. Quapropter edulcare cōuenit uitam curasque acerbas sensibus gubernare. No.

Edusam & Potinam deas præsidiis uult haberi puerorum. M. Cato de liberis educādis. cū pro cibo & potu initiarent pueros sacrificabantur ab edulis edusæ potinæ potione nutrici. No.

Eetion pater Andromaches: q thebis ciliciæ imperabat: īterfectus ab achille cū septē fiiis: & thebæ euersæ. alius secundū Clemētem in stromateis Samothracū cerimonias rituque cōstituit. T.

Effata locuta. Festus.

Effata proprie est augurum preces. unde ager post pomœria ubi capiebantur auguria dicebatur effatus. Ser.

Effata. Virgiliū plærique omnes litterales pedibus illotis prætereūt: tanq̄ nihil utraque si quis egredi audeat in ædē deæ a qua matres obterentur existimandus est. Macrobius de satur.

Effari & effata a fādo ex græco. φημι. Festus.

Effasilatū exertū. q. scilicet omen exerto brachio sit. Fe.

Efferre subdere. Luc. li. xxvi. Depugnabunt p te ipsi & moriētur: ac se ultro efferent. No.

Efferre significat proferre. Virgi. lib. v. æne. Tū satus anchisa cæstus pater extulit equos & libro secūdo. Me ne efferre pedē genitor Luci. li. xxvi. Ego ubi quem ex præcordiis effero uersū. En. ī medea. Vtinā ne nūq̄ me de cordis cupido corde pedē extulisse. No.

Efferre ostēdere. Vir. li. viii. Vt belli signū laurenti turnus ab arce Extulit. No.

Efferre erigere leuare. Vir. v. Ostendit dextrā insurgens entellus & alte extulit. Lucil. li. trigesimo. Continuo simul ac paulo uehemētius aura inflarit fluctus erexerit extuleritque. Nonius.

Efferre edere, puehere. Virgi. ge. li. ii. Extulit hæc decios marios. Lucil. li. xxvi. Non iccirco extollitur uel ire uel gaudii dator. M. T. ī horten. Praeter caeteros nostra extulit ciuitas. Nonius marcellus.

Efferre extollere. M. T. de signis. Nimirū forsitan hæc illi merentur atque efferāt. Luci. li. xxx. Omnia alia in quibus efferimur rebus ne multis ego loquar. M. T. de of. lib. ii. Ita eos uiros suspiciūt maximisque efferūt laudibus. No.

Efferri proprie dicuntur corpora mortuorū. Te. in an. Effertur funus. Do.

Effetus ex parte laxatus. Vir. i. geor. Hic ne effetos cinerē immundum iactare per agros: Pudeat. Ser.

Effetus exhaustus: & ē trāslatio a mulieribus: quas partus debiles reddunt. Vir. ī quīto. Frigentque effetæ ī corpore uires. S.

Efficere facere & in opere esse. efficere perfectionē desiderat. Te. ī an. Quid ē qđ mea ars efficere hoc possit āplius. Efficere pficere faciēdo: & efficere ē qđ cū magno molimine & conatu sit. Idē in ecy. Tūdendo atque odio denique efficit. Do.

Effigia pro effigies. Affra. ī uopis. Cuius te fuscitat imago: cuius effigia cognatus pre. N.

Effigere ē ad alterius formam fingere: & quodammodo figēdo repræsentare. unde effigies figurat ad uiuam alterius similitudinē: uel ad ueritatis imaginem. fingere uero est figulī propriū q formas ducit ex luto: inde ad cætera quæ ingenio manuque formantur: præsertī inusitatæ & nouæ. Lau.

Efflictim uehemēter. Plau. in penu. earum hic adolescēs alteram efflictim perit. Pomponius in dotata. Scio pol te illam amare efflictī Laberius in bello. Hystria domina nostra priuignum suum amat efflictim. No.

Efflagitare cū clamore deposcere. Virgi. Ille simul fugiens rutilos simul increpat omnes: Nomine quenque uocans notumque efflagitat ensem. Ser.

Effugere in totū fugere. Teren. ī andria. Nullon ego Cremetis pacto affinitatem effugere potero. Do.

Effutire cū mēdacio dicere. Teren. ī phormione. Vos forte imprudēter effutiretis. Cice. tuscul. libro quinto. Nec hoc sic agit ut q̄si ex tempore effutire uideatur. Lucil. Nam licet similis ratione effutiatur. Hor. i poetria. Effutire leues īdigna tragœdia uersus. No.

Effutitio a futio dictū: uel a fuo futum: uel p apocopam ab alio supino scuriliter plato. Inde futilis ideſt uanus & iutilis. Lauren

Effutitio cũ q audiũt si de sũmo & soluto pectore obuias: uulgataſque laudes effutiunt tunc scias & qui dicunt & qui audiunt frustra esse. Aug.

Effutiretis eloqueremini: euacuaretis inanire tis. ab eo qđ est effutiam. trãslatio a uase futili nomine: quod patulo ore fundo acuto instabile nihil ĩ se contineat: & ipse futilis dicitur huiusmodi qui nihil intra se cõtineat & semper inanis sit. Do.

Effula nomẽ urbis ĩ latere montis cõstitutæ. Hora. li. car. Non semper udũ & Effulæ decliuæ cõtẽpleris aurũ.

Egelate locus est in hispania.

Egelon fõs ĩ phrygia haud lõge a fõte marsiæ

Egeria fons in ericino nemore ariciæ propinquus: dicatus camœnis. Fuit enim uxor numæ: qua cũ ĩ specu consultare fingebãt: sed potius hidromantiam exercebat.

Egeriæ nymphæ sacrificabant prægnãtes: qa putabant facile conceptũ aluũ egerere. Fe.

Egens quasi exgens cui ne gens quidem sit reliqua. Festus.

Eger & corpore & animo dicit. Vir. i. æne. Curisque ingentibus æger. Et in. iiii. Esto ægrã nulli quondam flexere mariti. Ser.

Eger & ægrotus differũt. æger animo: ægrotus corpore. Te. in an. Ipsum animũ ægrotum plærũque ad deteriorẽ partẽ applicat ægrotũ pro ægro. Donatus.

Eger anxius mœstus. Vir. i. æne. Curisque ĩgẽtibus æger. Ser.

Eger mœstus. Vir. iiii. geor. Ipse caua solans ægrã testudine amorẽ. Fe.

Egematicus stilus is appellatur ubi tãtũ poeta loquitur: ut tres georgicoꝝ libri. Ser.

Egesta hippotis troiani filia: quæ ne marinæ beluæ ob periuria Laomedũtis traderetur nauicula ad Siciliã delata ex acrisio fluuio ĩ canem uerso Acestẽ edidit: ab Egi rome & Tethi græce ẽ exposita surgẽs. Tor.

Egraleus acticæ mons est. T.

Egina aesopi filia: quam iuppiter amans furtim surripuit. T.

Ego sentẽtiæ quae a pronominibus ĩcipiunt sera semper: sed uera promittũt. Te. in an. Ego Carine neutiq officiũ esse liberi hominis puto: cum his, nihil pmereatur postulare id gratiae apponi sibi. Do.

Egra ualitudine oppressum. Aug.

Egre proprie munimẽtũ pictotis aereum: habens in medio: quod munimẽtũ gorgonis caput si ĩ pectore numinis fuerit egris uocatur. sed ĩ pectore hominis sicut in antiqs iperatoꝝ statuis uidemus lorica uocat. Ser.

Egre difficulter. Vir. iii. geo. Ergo egre rastris terras rimantur. Ser.

Egregius glorioſus. Hora. lib. car. Nunq̃ alios canto egregius. Acron.

Egregiissima Pac. ĩ medio mulier egregiissima forma. & Iuuenalis ĩ. iiii.

Egretus & aggretus ex graeco sunt dicta a surgendo & profitẽdo. unde & pnocto quasi noctis surgũt. Fe.

Egregiũ dicitur qđ ex grege eligit: & egregie pro ualde nimis. Te. in an. Horũ ille nihil egregie præter cætera studebat: & egregius eminẽs & præstans. Idem in eadem. Forma egregia & ætate integra. Do.

Egripe quorũ in nascendo non caput: sed pedes primi extiterunt: qui partus difficillimus & ægerrimus habetur. Egripæ appellati uocabulo ab ægritudine & pedibus Confixos autẽ esse pueros ĩ utero. Var. dicit capite infimo nixos sursũ pedibus elatis: non ut hominis natura est: sed ut arboris. Nam pedes cruraque arboris appellãt ramos: caput stirpẽ atque radicem quando inqt: cõtra naturam forte conuersi ĩ pedes brachiisque plærunque deductis retineri solent: aegrius tũc mulieres enitũtur. A. g.

Egripae q cũ labore matris educũtur: hoc est per pedes contra naturam: non per caput quasi ab aegro partu. No.

Egrotus aeger & aegrotans hoc differunt: q aegrotus & aegrotans tãtũmodo male ualens. aeger uero est tristis. ut Protinus aeger ago: & curis ingentibus aeger. & indignans & male ualens. ut quatit aeger anhellitus artus. Ser.

Egrotatio & aegritudo. Ci. tus. ii. Sed ut proprie est aegrotatio in corpore: sic aegritudo in animo nominauit. No.

Egua ciuitas Hispaniae nõ lõge a corduba. St.

Egurgitem uel exgurgitẽ exhauriam significat. Plau. ĩ epi. Atque egurgitẽ e domo prorsus. Nonius.

Eho mutus est intentionẽ animaduersionẽque deposcens eius cũ quo uult loq. Te. in an. Ehodũ ad me. & alias est interiectio admirantis. Idem in eadem. Eho an tute ĩtellexi hoc assimularier. Do.

Ei pronomen interdũ uim qualitatis habet: ut apud Teren. in an. Ei ne ego ut aduerser ĩ. tali tam bono. Do.

Eiectũ dicitur excluſum. Vir. li. viii. Nec non Tarquiniũ eiectũ prosenna iubebat accipere. Luc. lib. xxiii. ubi erat scopios eiicere

istinc abs te q̃ primum & perdere amorem. Nonius Marcellus.

Eiectum extensum. Virgi. x. Eiectoque incũbit ceruus armo. Nonius marcellus.

Eiectus naufragus. Vir. æne. quarto. Eeiectũ littoꝝ gentẽ excepi: & primo æn. Si qbus eiectus terris aut urbibus errat. S.

Eiicitur in littus & in littore. Virgili. Eiectum littore egentem. Pri.

Einen in eundẽ. Festus pompeius.

Eioneus graecus ab Hectore interfectus. alter thrax Rhesi pater. T.

Eiulare ẽ uoce sublata flere. qđ magis mulierũ est proprium. Vociferari est uoce effrenata doloꝛẽ & indignationẽ ostẽdere. uel sine affectu uehemẽtius exclamare. Lamentari est uoce querula & tristi oratione cladẽ testari suam. Flere est lachrymis hominũ tantum. Gemere ẽ pectore cũ prae angustia ĩ sonum prumpi: ut iumenta sub pondere & inanimata nimis onusta gemũt. ut gemuit sub põdere cimba. Plorare est uoce flebili & effusa doloꝛẽ suũ aperire unde ĩplorare est plorando opẽ orare. Plangere e percussione & uerberatione pectoris: capitis & uultus aliorũue membrorum se in dolore affligere: & p translationẽ fluctus dicuntur plangere littora. Lau.

Eiuratio significat id qđ desideretur nõ posse praestari. Plau. eiurauit militiã. Fe.

Elacatena genus salsamẽti qđ appellaꝯ uulgo malandrea. Fe.

Elactabo eliciam. Fe.

Eladus fluuius est archadiæ.

Elatus mons cephaloniæ nobilis.

Elauer fluuius apud aruẽnos fluẽs præter oppidũ Gorgoniã.

Elaudare pluq̃ nominare. Fe.

Eleborũ memorant in græciam circa eleborũ quẽdã fluuiũ plurimum gigni: atque inde a græcis appellari hunc Romani alio nomine ueratrũ dicũt pro eo q̃ sũptũ motam mẽtẽ ĩ sanitatẽ reducit. duo sunt eius genera: albũ & nigrum.

Elecebræ argẽtariae meretrices ab eliciẽdo argento. Fes.

Electra nympha Oceani & Tethios filia: uxor Atlantis cui Hyã filium & filias. v. genuit: quarũ una secundũ quosdam mater Dardani Electra. Ser. tamẽ dicit. Atlãtẽ Electræ patrem italiæ regẽ fuisse alia quã Horestem fratrem & Clytemnestræ & ægisti manibus liberauit. Sophocles. T.

Electryon Amphitrionis frater. filius Alcæi.

Electrides lacus est Syrie: in quo electrum nasci dicitur.

Electrum triplex est: unũ ex arboribus qđ succinum dicitur. Aliud qđ naturaliter inueniꝝtur. Tertiũ qđ fit de tribus partibus auri & una argenti: quas partes & si naturam resolues: iuenies electrũ auri succinũ appellatur græci uero. Seruius.

Electrũ aurũ cuius. v. pars est argentum. Eleactrũ succinũ ẽ: ut apud multos patet: ẽ aũt gũmi arboris dictae a Diascoride agiros: speciei populneae appellatæ hauromana: quod ut quidã perhibẽt in rhodanũ & padũ instillans coagulatur: succinũque efficit. Oui. unde fluũt lachrymae stellataque sole rigescũt. Pli. non ipsũ pœtã alioſque inficiens asserit ĩ insulis oceani septẽtrionalis gigni: glessumque a popularibus nũcupari: A nostris uero unam eaꝝ ĩsulaꝝ glessĩã uocitatã pridem astraniã germanico caesare illic classe rẽ geꝛẽtis. nasci aũt ex pineis arboribus medullæ fluuii humore abundantibus & tẽpore ac rigore densatur: aut mari cũ itumescẽs aestus rapuerit ex insulis in littore reiicitur ita uolutũ ut pendere uideatur. pinaei quoque nidore flagrat si recens fuerit. Festus.

Electrũ in Cappadocia gigni pineo cortice: testis ẽ Archelaus: qui ubi regnũ obtinuit trãs liuores & formicas culices siue muscas & folia sicca: itemque paleas uti magnes ferrũ ad se trahens. Fe.

Elegia miserabilis uel miseria: genus metri cuius grae. Calimacus princeps. ii. Philetas.

Elegans proprie egregius atque excellens. Te. ĩ eunu. Cũ me ipsũ noris q̃ formarũ elegans spectator siem. Ser.

Elegans qui eligere sciat: aut q̃ ipse sibi sit eligẽdus. Te. in eu. Regẽ elegantẽ narras.

Elegantes non solũ ut consuetudo ab elegãtia ingenii aut cultus lectione aut dilectus plaerũque dici potest: sed a ueteribus etiã uicio datur. Ci. in Clodiũ & Curionẽ. Tu elegãs tu solus urbanus quem decet mulieris ornatus quem incessus psaltrix: qui leuare uultũ molire uocẽ potes carmine de moribus auaricia oia uicia habere putãt: sũptuosus cupidus elegans uicioſus. No.

Eelemosyna ab ελεω. graece misereor.

Elenterus fluuius ĩ campis Syriæ in mare finiceũ ifluit ubi testudines capiuntur certo anni tempore.

Elene Italiae ciuitas nõ longe ab elicinis.

Elenchus redargutiuus. ũde sophistici elenchi apparẽtes redargutiui & lapis praecioſus. T

Eleon boetiae urbs.
Eleõme macedoniae ẽ mons.
Eleorus fluuius Siciliae: pachĩno ꝓmontorio propinquus.
Elephas & elephãtus dicitur. ut Plinius ĩquit.
Elephãticus morbus ex ſimilitudine elephantis: cuius dura cutis & aſpera morbo nomẽ dedit: q corporis humani ſuperficiẽ ſimili duricie facit.
Elephãtina urbs a thebis ægyptiis. dccc. xx. ſtadiis diſtat.
Elephantia eſt lepra.
Elephãtus ebur. Vir. iii. geor. In foribus pugnã ex auro ſolidoque elephanto: Gangaridum faciunt. Ser.
Eleuit maculauit Luc. li. vi. Si hic ueſtimenta eleuit luto: ab eo riſũ magnũ ad cachinum ĩprudens ſubiicit. No.
Eleuiem purgationẽ. lucil. li. xxvi. & eleuiẽ facere peruentum uelis. No.
Eleuſis uel eleuſim potius eleuſinos ut a titn attinos urbs ĩ thera inſula ſub euboia iuxta acticã Ser. acticae dicit unde Triptolomus & eleuſina:
Elis hac tẽpeſtate oppidũ ẽ: Homeri aetate nõ dum muris cincta: uerũ ager ipſe per pagos habitabaẽ quã curuã: quia ei lic obtigit appellabant. nã maxima eius pars talis extitit & fertilitate preſtans uerũ poſterius ſecũdũ bella perſica. cũ multi in unũ philoſophi cõ ueniſſent eã quæ hoc tempore cernitur: eli ciuitatẽ condidere. Str.
Elis urbs archadiae ubi alpheus & curſu equi exercebatur. Inde eleus elea. T.
Eliſces ſulci aquarii. Per quos aqua deducitur e ſulcis. Fe.
Elicium Varro ſexageſimo. Se circunſpexere atque inueniſſe cum dormire cœpiſſet tam Glaber q̃ Socrates galbam eſſe factũ eliciũ epulis albis cum promoſcide. No.
Elidere excludere ſignificat. Virgi. viii. Eliſos oculos & ſiccũ ſãguine guttur. Pla. ĩ rudẽte. Iubeo oculos elidẽ. Lu. ii. Iniuriarũ ĩ fauces iuuaſſe animãque eliſiſſe illi. No.
Elidere ſuffocare uel occidere. Vi. viii. Geminoſque ꝑmens eliſerit angues. Nonius. M.
Elidere colligere. Vir. iii. aene. Ter. ſpumã eliſã & rorantia uidimus aſtra. Cic. tul. li. v. Qui rebus his fractus aegritudini elidiẽ poteſt tamen eſſe non miſer. No.
Elidere deiicere. Cic. de repu. ii. ut auriga iductus & curru trahitur operitur laniatur elliditur. No.
Elice oppidũ achiuorũ in peloponneſo: unde Caliſto nata eſt. & hinc elice dicitur in quo Iones fugati ſunt ab achiuis. Elice pro maiori urſa.
Elicõ mons boetiae muſis dicatus cælebris poetarũ carminibus. unde parmeſſus effluit.
Eliae paludes ĩ Calabria ubi eſt uelia oppidũ.
Eligere quære in uerbo deligere. Lau.
Eliſa nomẽ propriũ Didõis. Nam Dido lingua phœnicia uirago appellatur. Tortelius.
Eliſium in medio inferorũ ẽ. Philoſophi uero dicũt eſſe inſulas fortunatas. de quibus hora. Theologi circa lunarem circulũ. Virg.
Elyſium campũ in extrema Hiſpaniæ finxit Homerus propter diuitiarũ copiã ubi finxit & infernum iuxta tarteſiũ proptereaque fortaſſe tartarus appellatur.
Eliſius fluuius Siciliae.
Eliſos fluuius aticae a flexu nominatus a cocito fluuio inferorum ubi ſerpentes ſitibundos aquã ebibunt: quapropter furias ibi ineſſe fingunt.
Eliumberunii ſunt populi ĩ auſtris. Stra.
Elinguem ſine lingua. F.
Eliminare extra limen eiicere rurſũ excludere Pacu. in dolo, ubi illic ẽ me miſeram quonã clam eliminat. Põpo. Conclauus iſtic manet eliminabo extra ædes coniugem. N.
Eliminare eſt exire En. in medea. Exule antiqua ædilis fida cuſtos corporis: q̃ ſi extra ædes exanimata eliminat. Acti. ĩ phœniſſis Egredere exi effer te elimina urbe. idẽ ĩ meleagro. Timide eliminor clamore ſimul agnita uox ad aures accedit. Var. in ſerano occipitium a riuo deo oſtendo ex oraclo elimine me. No.
Elles fluuius minoris aſiæ cigens. Smirnam ciuitatẽ.
Elleſpontũ in confinio troadis ſeparat europã ab aſia ubi Xerxes conſtruxit pontem dictũ ab elle Athamantis filia: cum Frixo fratre fugiente nouercæ iſidias aureo ariete uecta. & in hoc mari demerſa.
Ellipſis uel ellepſis detractio ut multum ille & terris dicitur haec & eclipſis eadẽ. T.
Elogiũ teſtificatio de aliquo honoris uel uituperationis cauſa. ut. Cice. qui de elogio.
Eloqui ẽ omnia quae mente cõceperis ꝓmere atque ad audientes proferre. Quintilia.
Elorus flu. ſiciliæ qui more Nili ſuperfunditur.
Elpenor comes Vlyxis a Circe cum aliis conuerſus. in porcum. T.
Eluarii ſunt populi in gallia: quorũ fluuius in rhodanum fluit. Str.

Elucum ſignificat languidũ ac ſemiſõniũ. uel ut alii uoluut allucinatorẽ: aut nugarũ amatorem: ſiue halonem. i. externo uino lãguẽtem: qđ græci ἅλον. uocant. F.

Elumbum euulſo lumbo. fe.

Elucificare lucidare dictum a luce. Labe. Si cito fulgẽtis ſplendore pecuniae uolo elucificare exitum ætatis meæ. No.

Eludere proprie gladiatorũ ẽ cũ uicerint. Ci. ĩ catilina. Quandiu etiam furor iſte tuus eludet. Et eludere eſt finẽ ludo dare. T. ĩ eu. Eludet ubi te uictum ſenſerit. Do.

Eluuio corruptus & morbiferi operis tractus. Ci. đ of. li. ii Qui collectis caeteris cauſis eluuionis peſtilentiæ uaſtitatis. No.

Emancipati duobus monis intelliguntur. aut hi qui ex patris iure exierũt: aut hi qui aliorum fiunt domini: quorũ utrũque fit mãcipatione. Fe.

Emancipatum ſubmiſſum deditum. Ci. de ſenec. Ita ſenectus honeſta ẽ ſeipſa defendit ſi ius ſuũ retinet: ſi nemini emancipata ẽ ſi uſque ad ultimum ſpiritũ dominat ĩ ſuos. No

Emanſor eſt qui diu uagatus ad caſtra regreditur: deſertor qui per longum uagatus deducitur.

Emathia regio quæ in Macedonia eſt.

Embrio quaſi intus germinans a uerbo græco βρύω ge. neutrum: q̃ in utero uiuit ante liniamẽta. Tortel/

Emergere proprie eſt ex luſtris atque inhoneſtis locis exire. T. in eu. unde emergam. D.

Emblemata dicuntur ſigna impreſſa ut apud Virg. Cratera impreſſũ ſignis dicitur a græco ἐμβάλλω. imprimo uel infigo. Ser.

Emere qđ nunc eſt mercari: antiq accipiebant præſumere. Feſ.

Emendi & uẽdendi origo a permutatione cœpit. Vlp. de contra.

Ementior etiam antiqui paſſiue protulerũt ut Meuius. q̃ ſtulte confiĉta q̃ aperta ſunt emẽtita. Et Cice. Quem ipſe ementiris auſpiciis ucioſum fecerat. Priſc.

Emeriti ſtipendia qui militia perfuncti ſunt. emeriti ſenes qui alios habent qui pro ſe laborent. Dicũtur autẽ emerita ſtipẽdia. Lau.

Emiliam uiam per Piſas & Liuiã uſque Sebaſtos ſtrauit Scaurus & hic per dortonẽ. Alia eſt Emilia quæ flammineam excipit.

Emigrare quære in uerbo decedo Lau.

Emiſſarius eſt conſiliator furtorum quæ a magnaminibus ſiue dominis cõmittuntur ut ĩ uerbo excuſor. teſte Aſcõio. & Suetonio li. xii. Vnum e familiaribus & emiſſariis ſuis.

Eminus & cominus aduerbia ſunt localia.

Emochi montes ſunt Indiae.

Emodũ oppidũ eſt ad qđ illiricæ gẽtes ad liſtũ habitantes ſubuehuntur.

Epanida paganorũ dea. Fe.

Emphaſis cum maius dicitur & minus etiã intelligamus. Vir. cũ ſacræ dificerent ſiluae. i. non ſolum aliae. Te.

Emplaſtrũ fictũ uel informatum ἁπλάττω. q̃ a multis informatur. Te.

Empedocles agrigẽtinus Pythagorae auditor: primus oratoriæ inuentor ut zeno dialecticæ ut Ariſtoteles inquit fuit et medicus magiſter gorgiae ſeripſit tragœdias & Xerxis trãſitum uerſu. Mors dubia: plures iecciſſe ſe in ætnã dicũt.

Empiricus experimentator. T.

Empyreũ igneũ magis a ſplendore: q̃ ab igne ſecundũ Theologos. T.

Em̃p eam ab eo qđ eſt is. Fe.

Emporedia romanorũ colonia ad ſalaxõ. Str.

Emporium urbs eſt a Maſſiliẽſibus ædificata iuxta taraconem Stra.

Empturientẽ propter q̃ te empturientẽ in cãpos macros ad mercatũ adducunt crebro pedes. Nonius.

Empticium militẽ mercenariũ. Fe.

Emptũ differt a parato. nam in emptũ parato ineſſe & ĩparato non continuo emptum cõtineri.

Emuſſitata adamuſſim facta. Fe.

Emungi ex manifeſta ſignificatiõe manat Lu. li. trigeſimo. In mellis ſpecie eſſe omnẽ quo uis poſſem emungi uolo. Te. emunxi argẽto ſenem. No.

Emunctus dicitur homo elegans & facetus naris & contrario. T. in adelphis. argento emũxi ſenem Do.

Emulatio ab imitatione hoc diſtat: q̃ imitatio ſimplex eſt & liuorem atque inuidiã nõ admittit. Emulatio habet qdẽ imitandi ſtudiũ: ſed cum malitiæ operatione. Vir. in. vi. Emulus excoeptũ triton ſi credere dignũ ẽ Inter ſaxa uirũ ſpumoſa ĩmerſerat unda. N.

Emulus eiuſdem rei ſtudioſus. Vir. vii. Parte roſtro prior præmit emula piſtris. Ci. p. M. marcello. illo emulo atque imitatore ſtudiorum meorũ. Se.

Emulus aduerſus uirtuti. Vir. in. vE. mula nec dũ temporibus geminis canebat ſparſa ſenectus. Ser.

Emus theſſaliæ mons ubi ſunt tẽpæ uel thraciae in cuius cœlo cacumine adriaticum & euxinium mare proſpici dicebatur ubi Phi/

lippus demetri filius cõscẽdens hoc falsum cõperit ibi aram Ioui & soli constituit.
Enunq̃ ecquando.Fe.
En de procinctu cũ ex castris ĩ præliũ exitũ est præcictos q̃si procictos atque expeditos.nã apud antiquos cõsuccicti pugnasse dicũt.Fe
En pro eũ ab is.Fe.
En nomiatiuo pariter & accusatiuo iũgere uel indicando ut.En priamus. Vir.uel exprobãdo:ut en agros & quã bello troiane petisti experiã metire iacens.Oratores p nominati uum frequentius ut Ci.En crimen:en causa ecce similiter cũ utroque casu.Composita uero eccũ. eccã.eccos.eccas.sicut & ellũ.ellã. ellos.ellas.non ecce eum:sed ecce hic de quo agebamus.nam cũ Te.inquit.Eccũ me non licet iterprætari ecce eũ me.itẽ ellum ecce illic non aũt illũ.
Ena fons unde dictus locus: ubi ingens Idolũ satis uenerabile:tam neuico propinquus inter helliam & hispolim.
Enãtiosis restragatio.
Enas flexuosus Acron.
Encænia inonautio ab ἐν & καινὸς nouo. T.
Enceladus Titani & Terræ filius fulminatus a Ioue & suppositus etænæ.T.
Enchiridion manuale:diminutiuũ a manu.T
Encliadis figura cũ duo diuersa nomina ĩ unã conuenientiam iungũtur ut. Vir. geor.li.ii. pateris libamus & auro.& li.i.molemque & montes insuper.i.molẽ montium.T.
Endymion pastor qui lunã amauit:& primũ repulsus. inde ĩ gratiã recaeptus albos eius greges pauit.& cũ super Lamio mõte loniæ obdormisset a luna oscula tus é: de quo Pli. Macr.& Oui.
Endoicium initiũ. Fe.
Endoplorare implorare:q̃ est cũ questione in clamare nanque est q̃ cũ fletu rogare:qđ est proprie uapulantis.Fe.
Endromys uestis uillosa & hyemalis .& tyriõ alibi dicitur.T.
Energia efficacia ab operatione. Inde energumenos actiuus & significat cum res sub oculos inducitur.T.
Engosciani in gallia ubi est urbs lugdunium. Tortelius.
Enicome castellũ in corsica habitabile.St.
Eni causalis. ut cole pudicitiã. hæc eni hominẽ uendicata scelere.uel copulatiua.ut p genie sed enim.uel affirmatiua:ut enĩuero daue.& tũc præponitur.ut.idem.Enim nõ sinam Prisc.
Enipheus flu.thessaliæ ab othry monte ĩ apidanũ defluens ubi Põpeius uictus. Lu.T.
Enipeus Thebei troiani filius Hectoris auriga a Diomede interfectus.
Enises Siciliæ fluuius:haud longe a tauromẽo colonia.
Enixa est appellatio.& ad partũ refertur cũ dicimus geminos enixa est.ut apud Virgi.triginta capitũ fœtus enixa.ut si enixa uiribus cõata enixa ẽ partũ.quæ ĩ uerbo nitor.Dio.
Eniuero significationem habet nimiũ pmoti atque irritati animi.Ci.Hic cum aliis ex alia parte eniuero ferendũ astu.Te.in an.Enim uero daue ẽ principium aliquid per iracundiam dictũ.
Enixæ dicuntur fœmiæ nitendi:hoc est conãdi & dolẽdi labore perfunctæ miserisque religionũ genera parientibus præsunt:sed elegantior intellectus ut ex hoc dictæ esse credantur:q̃ uinculis quibusdam periculi quibus iplicarentur fuerint exolutæ.nexum enim dicimus actum & colligatũ ordior ne retice obsecro. Affra.suspectã tamẽ animo ordiri me oportet paulo paululũ.idẽ ꝓbaẽ dicẽs uno labore exoluet erumnas duas.N.
Enixum pro enixe.Sisen.histo.li.quarto. Ego illos malos & audaces semper enixũ contra fortunas atque honores huius ordinis oia fecisse ac dixisse sentio.No.
Enixa dicitur partu leuata.Vir.ter.æn. Seruitio enixe tulimus.No.
Enixas non solum in partu possumus dicere: sed etiã omni labore exercitas.Virg.iii.æne. Stirpis achilleæ fastus iuuenẽque superbũ Seruitio enixe tulimus.Nonius.
Ennosigeus ab enno.i.cõcutio & terra.s.fluctibus Neptũnus.Iu.& A.g.
Enope urbs in agro prope pylũ.
Enoda significat explana & quæ sit proprietas notũ est hoc est nodũ exolue. Acti. i eurisace.Tu aũt qđ quæro abs te enoda & q sis explica.idem in alphesibea. Quod tã obscuri dicũt ẽ tam ne innodabile Ẽn. in thelepho Verum quorũ liberi læto dati sunt in bello non libenter hoc enodari audiũt.Turp.ĩ demetrio Ab initio ut res sit gesta enoda mihi Pacu.in periboea. Gnato ordinem oẽm ut dederit enodat patri.Ci.de finibus li. quinto.Hæc igitur nobis explicanda sunt:sed si enodatius uos ignoscentis huius ætati. Var. de uit.pa.li.primo.Neque ut inita singulis rebus diutius moremur ut dixi atque enodare subtilius uelimus.N.M.
Ensis ensicula & ensiculus.Pri.
Enam & Iamne.Fe.

Enthymema argumentū ex uno assumpto cō/cludens imperfectus syllogismus. T.
Enticiuius flunius galliæ cisalpinæ ex apēnino i padum influit.
Enustabales fons in arabia: qui camelorum fons sonat.
Enubro inhibiti. F.
Enucleate dicitur purgate exquisite sine aspe/ritate aut duricia ab eo q̄ nucibus separatis. i. testis nucleorum utilis usus habeatur. Ci. in ora. Mō id eleganter enucleateque faciat eum solum attice dicere. Idem tus. li. tertio. Habeas ea quae de perturbatiōibus enucle ate disputāt. N.
Enucare. Var. i lege meuia: sed qui patriā maio rem parentem extinguit i eo ē culpa quod facit pro sua parte is qui secum uehat aut ali cui liberos producit. No.
Eo propterea. Ter. in eu. Eo ad eam nō admis/sa sum. Do.
Eo magis & hoc magis. i. tāto magis. quo. idest quanto magis similiter cum cæteris compa ratiuis. Item aliquando multo: paulo. & si/milia: quæ positiuū recusant: cui addideris tantum & quantum & caetera quæ compa/ratiuum patiuntur. quando non fit contra positio duorū: ut aliquantū ē ad rē auidior. & Vir. tāmagis illa tremēs. Catul. tamē dixit tanto pessimus ante post & composita: ut antecello & post habeo. alius. aliter. secus præstat. uim habent comparatiui. Dicimus sæpe tamen tantum ante: multū post. Lau.
Eoliū mare asiatico littore adiacet a thermo/doonte amne. & leuca ciuitate Ioniæ incipit dictū ab eoliis pulsis olim colonis nā antea Misium dicebatur.
Eonus fluuius Indiae nauigabilis. in Gangem influens.
Eos promontorium in mari arabico.
Eous oceanus uocatur sub oriēte sole: q̄ equi/noctii tempore conspicitur.
Eous lucifer. Vir. i. geor. Aut cum sole nouo terras derorat eous. Cīna aūt i mirria tema tutinis flentē conspexere eous & flentem paulo uidit hesperus idā. Ser.
Epanalepsi replicatio uel repetitio: cū eadē dī/ctio in principio & in fine uersus. ut multa sup priamo rogitans sup hectore multa. T.
Epanados regressio: ut pricipatus bonus ē: nō tamē bonus q̄ in tyrannidē mutatur. Tor.
Epaminūdas Polymini filius: thebanus Phi losophus & Imperator de quo plura & Iu/stinus & Aemilius Probus. T.
Epar idest iecur.
Epanxesis incrementum.
Epebrodum uicus est i gallia narbonensi. Ser.
Epeus nomē cuiusdam fabri: qui equum tro/ianum fecit. Festus.
Epentheſis interpositio. ut religio.
Epereſin. i. impedimētum egestionis stercoꝝ
Epeus fumicum. Plau. Qui legioni nostrae ha bet coctum cibum epcū fumicū coquum ab Epeo illo qui dicitur ad Troiā fecisse equū troianum: & aptius cibū curasse. Va.
Ephesiae Dianae tēplū in insula quā rhodani hostia efficiunt. Stra.
Ephesum Dianae ephesiæ æde sacratum est i arce massiliæ.
Ephebus pubes.
Ephyaltes & Oetus gigantis Olæi filii.
Ephimerides diurnales: uel ut sempr̄ius asel lio inquit diaria & ephimeridiariū p̄ libro i quo diurnales erant diuinationes. Tor.
Ephippia ornamēta equorū.
Ephyre Oceani & Thethyos filia.
Ephyris urbs laconiae. Hero.
Ephyra urbs achaiæ inde chorītus. Vnde Vir. li. geor. i. illusasque auro uestes ephyreia/que æra. T.
Epecrasis porrectio ut induperator. T.
Epicarmus græcus comicus. Alter philoso/phus cous Pythagoræ auditor scripsit d̄ na tura. medicina. obiit nonagenarius Tor.
Epichareda genus nauiculae. T.
Epicedion uersus est: qd̄ dicitur cadauere non dum sepulto. Ser.
Epicœnū promiscuū. Tor.
Epicherema genus argumēti: q̄ quidam ratio nem. Cic. ratiocinationem appellauit. T.
Epicrocū genus amiculi croco tinctū: tenue & perlucidum. Fe.
Epicurus athenienſis pago carthetius: sami nutritus: ubi claruit Mus seruus eius clarus & perdoctus. de quo Laertius. T.
Epidiānos tempore Anci Marci condita i epi/ro ubi portus quæ damnū protēdere ituris uideretur dyrrhachiū dicta est. T.
Epidaurus i achaia saronico quærno nemore redimita. Aesculapii templo celebris unde tempore pestis Romam serpentis forma ue nit. & insula in dalmatia: quæ ut inquit Pli. esse desiit. T.
Epiduſis genus uasis in conuiuiis. V.
Epigrāma superscriptio. T.
Epigranica fons est boetie ubi cadmus caracte res græcarū litterarū excogitauit.
Epii populi qui & Helidenses.
Epilas flu. macedonia in horaheraclea.

Epilenſia morbus q̃ mentẽ appræhẽdẽs: cor/pus pariter poſſideat: ex malencolico hu/more. Dicit̃ & morbus caducus. uulgus ap/pellat lunaticũ. Poteſt appellari & laruatio: & morbus comitalis.

Epilogus peroratio.

Epimenides philoſophus eretenſis ex Cnoſo uico de quo Laertius. Tortelius.

Epimetheus Iapeti filius ex Aſia coniuge fra/ter Prometei. Tor.

Epimone perſeuerantia cũ ad maiorẽ certitu/dinẽ eadem in dictione perſeueramus: ut ſic ſic iuuat ire ſub ũbras. quidã epizeuſim uo/cant. Tor.

Epiodũ uel epiodiũ oi in œ quidã nænia dicũt qđ dicitur cadauari non ſepulto epitaphiũ ſepulto. T.

Epiola eſt latinorum oppidũ qđ Tarquinus priſcus a fundamẽtis diruit.

Epiphanes illuſtris. Tort.

Epiphania apparatio uel manifeſtatio.

Epiphonima rei narratæ uel ꝓbatae ſũmæ ap probatio ut tante molis erat romanã cõde/re gentem. T.

Epiredium ex græco & gallico compoſitio la/tina. Iuuen. ducũt epiredia collo. T.

Epirus firma terra: regio quæ molloſa dicta ẽ: uel cuius molloſa pars ẽ: quæ a Chaone fra/tre Heleni chaonia inde dicta: ubi mons do doneæ ſilua & templum Iouis dodonei: ad qđ duæ columbæ dabant reſpõſa e cœlo Nã altera delphos clarius fecit altera Ammo/nis templũ quo ſe cõtulerunt. T.

Epiſinalipha cõglutinatio duarum ſyllabarũ iuna qđ i diphthongo: & ſynereſi ſæpe fit.

Epiſtola a medio paracimeno επιστελλω. in futuro επιστελῶ. inde epiſtola & inde apo ſtolus.

Epiſtilium trabs quae ſuper colũnas ponitur.

Epiſtylium uel colũnella diminutiuũ a ſtyli: uel capitellũ qđ ſupra ſtylũ. T.

Epiſtrophus phocidis rex qui cũ aliis ducibus troiam petiit. T.

Epiſcopus inſpector. ide epiſcopatus dignitas & epiſcopiũ locus. T.

Epiſcopi qui præſũt pani & cæteris uenalibus rebus quæ ciuitatũ populis quotidianũ ui/ctum uſui iungũt.

Epithaphium ſupra ſepulchrũ ſumitur. ꝓ lau de poſt ſepulturam. T.

Epithalamion ſacer hymnus qui in ſpõſalitiis canebatur. T.

Epitaphion qđ dicit̃ poſt completam ſepul/turam. S.

pitheton adiectũ uel impoſitũ uel appoſitũ & ſemper cũ nomine antonomaſia uice no minis ponitur: & epitheta etiam futura ſi/nificant: ut infoelix Dido. T.

Epithima ſuper impoſitũ.

Epitoma breuiariũ uel inciſio latine.

Epitritus pes quarũ una ſyllaba ſẽper ab aliis diſcrepat. primus ex iambo & ſpondeo Se/cũdus ex trocheo & ſpondeo. tertius ex ſpõ deo & iambo. quartus ex ſpõdeo & trocheo ita per ordinẽ contrarii primus ſecũdus ter tius & quartus peoni. Torte.

Epizeuxis cõbinatio. ut meme ſicſic iuuat ire ſub umbras. T.

Epos carmẽ ge. neutri compoſitum ab odi can tus. inde epodus carminis cantus: & epidiõ diminutiuũ in recto. i. paruũ carmẽ q̃ſi præ/ciſus uerſus ut priſca gens mortaliũ. T.

Epolones dicebant antiq quos nos nũc epulo/nes dicimus. Datum autem eſt his nomẽ qđ epulas indicendi ioui ceteriſque diis poteſta tem haberent. F.

Epopon mons epitecuſarium fuit in ſinu quẽ flãma cum emicuiſſet dies ipſa ſolo æq̃uit.

Eptabolus lacus in mauritania.

Epulares qui ĩ quibuſdam ludis noctu epula/bantur. Fe.

Epulã antiqui etiam ſingulariter poſuere. F.

Epulo ab epulando. Ci. de orarore. Tres uiros epulones. Pri.

Epulo pro epulor antiqui protulerũt.

Epulæ quære in uerbo & dapes. Lau.

Equeſtre æs quod equiti dabatur. Feſ.

Equeſter poſſeſſuiũ ẽ ut pellis equeſtris Dicit̃ enim homo eques nõ autẽ equeſter ſicut pe des non pedeſter.

Eques pro equo. Virg. tertio geor. Atque equi tem docuere ſub armis. Ser.

Equitare dicebant antiqui equum publicum merere. Feſtus.

Equiſo pro equite. Va. Troidite trifolio patra/retis eos. nam aut equus qui ad uehendum eſt natus: tamen hic traditur magiſtro: ut equiſo doceat tullutim. idem in marcipore. Quod nautici equiſones per uiã qua doce/rent lora. idem ĩ eumenidibus. neque furẽ/tem equuleum damacrinum ĩſanus eqſo exi mẽdis morbi fluctibus educet unq̃. N.

Equilam equã. Var. in lege meuia. Nemo eſt tã negligens qui ĩ ſũma diligentia eligat aſinũ qui ſuam ſaliat equilã. No.

Equitem pro equo. Vir. tertio geo. Atque equi tem docuere ſub armis. Inſultare ſolo & greſſus glomerare ſuperbos. En. annalium.

li. vii. An non q̃drupes equites eqtare uide/
bat. Lucil. equitẽ dicit cũ sit hominem equũ
insedentis quis hunc currere equũ nõ equo
eqtare uidebat: is equitat curritque oculis.
Nonius.

Equites consuetudine aut magistratus equoꝝ
aut assessores apellamus. Vir. æn. ix. Interea
præmissi equites ex urbe latina. Et li. x. Ef
fusumque equitem super ipse secutus. No.

Equites. Vir. iii. geor. equos dici uoluit. Impo
sitique dorso atque equitem docuere sub ar
mis: Insultare solo & gressus glomerare su/
perbos. No.

Equitare ab equite inclinatũ est. Eques uero
uel homo utens equo: uel equus ipse est sub
homine gradiens. Vir. Atque equitem docu
ere sub armis pro equo equitare etiam utrif
que est Lucil. Qui hinc currere equũ nos at/
que equitare uidemus. A. g.

Equitare omnes antiqui scriptores ut homi/
nem equo insedentẽ ita & equũ cũ portaret
hoiem eqtẽ uocauerunt: & equitare non ho
minẽ tantũ: sed equũ quoque dixerũt. M.

Equisones non tantum equorũ moderatores
aut magistros: sed omnes quibus regimẽ cõ
ceditur cuiuslibet rei dici posse ueteres uo/
luerũt. Var. i marcipore. Hic ni ambiuio na
uẽ cõscendimus plaustrem quã nautici eq/
sones per uiã conducerent loco. Nonius.

Equiter ꝑ æque. Pacu. in atalanta. Concertare
ac dissentire partem da cursũ æquiter. Acti/
us in antenoridis. Ad populum intelligo re
ferendũ quoniam horũ equiter sententiae
fuere Liuius in egisto. Nam ut pergam accẽ/
sa ac prædam per particeps æquiter partita
est. Nonius.

Equidem ubique apud Vir. ego quidẽ signifi/
cat: ut est illud Haud equidẽ talis me dignor
honore. Sed in aliis & pro equidẽ tantũ po/
nitur. Ci. Equidem ego cæteras tempestates
& Persius. non equidẽ hoc studeas amborũ
fœdere certo consentire dies. Et idẽ per me
eqdem sint omnia protinus alba. Ser.

Equidem. Non ab ego equidẽ composita con/
iunctio. sed simplex est. Salu in ca. Equidem
ego sic existimo. p. c. Nam si eẽt cõposita nõ
subiungeretur ego. Pri.

Equi Romæ appositi sunt: uicini fuerunt cur
ribus equorũ urbes Tarquinius priscus ex
tinxit. Stra.

Equimelium quod equa melii domus publico
spatium est quod regnum occupare uoluit.
Is locus & busta gallica dicitur. Va.

Equinoctiũ ꝙ sol eo die sistere uidebatur aut
qđ sol ad nos uersus proprium est solstitiũ
cum uenit in medium spacium inter brumã
& solstitiũ & dies equus sit ac nox equino/
ctiũ dictum. V.

Equile ab equo ut ouile ab oue. V.

Equirine iusiurandũ. p Quirinũ. F.

Equo uehi flamini diali non licebat: ne silon/
gius digrederent: sacra negligerentur. Fe.

Equus Marti imolabatur ꝙ per eius effigiem
Troiani capti sunt. uel ꝙ eo Mars delectari
putatur. Fe.

Equus equulus format diminutiuũ. Ci. i uer.
de signis. Equulos argenteos nobiles qui ma
ximi fuerũt aufert. Pri.

Equulũ domare posse sunt qui dicunt post an
nũ & sex menses: sed melius post trinum a
quo tempore farrago dari solet. V.

Equula ab equa diminutiuũ. Pri.

Equuleus diminutiuũ ab equus. Cic. in hor/
ten. dici uoluit: ut igitur domitores equoꝝ
nõ uerbera solũ adhibent ad domandũ: sed
cibũ etiã sæpe subtrahũt ut fame debilitef
equuleorũ nimis effrenatauis. Varro in eu/
menidibus. neque furentem equuleũ dema/
trianũ isanus equiso exhibebis morbi fluctu
bus educet unquam. Pomponius in decima
fulonis ubi insiluit incoleratũ equuleũ ibi
tolutim tortor. No.

Errabũdus ut populabũdus. i. affatim errãs &
populans. uel idẽ significat qđ participia fre
quentatiuoꝝ ut erratitans & populatitans.

Eracleũ promontoriũ ẽ colaꝝ. & fluuius eius
nominis & loci.

Eracliũ locus est in Hispania iuxta gades ad or
tũ. Stra.

Eraclũ ciuitas est in agro romano econspectu.
Stra.

Erasinus fluuius Nemeæ: adeo uehemẽter flu
it ut ripis contineri nõ possit. Suntqui dicũt
esse fluuiũ licoæ.

Erasinus Achaiæ fluuius ex tymphalide palu/
de profluens per nemeam siluam labens ut
deiiciat arbores & absorbeat exit i argolicis
Herodotus.

Erasistratus medicus ex aristotelis familia ab
ἐρως & σρατὸν. quasi amor exercitus. T.

Erate Oceani & tethyos filia.

Erato musarum una ab amore dicta.

Ercimia multis siluis nomen est inditum: sed
apud germanos maxime que apud græcos
orcinia dicitur ab eluetiis ad nemetum turi
acorũque fines protenditur: & ad dacos &
danubiũ: inde ad alias gentes lõgitudine sex
dierũ multis feris abudãs.

Erebus pars inferni: ubi morabantur q̃ ad elysios erant profecturi. T.

Erectum a coercendo dictum. unde & hercisce dæ & hercisci tũ uocatũ a ciendo. F.

Erebũ Vir. interdũ obscuritatẽ quandã esse describit apud inferos. cum ait. Imas erebi descendit ad umbras. Interdum flumẽ eiusdẽ loci dicens. Magnos nos erebi tranauimus amnes. Varro uero erebo natam noctẽ ait. unde ẽ illud. Erebo creatam fuscis crinibus noctẽ inuoco. No.

Eretheus uir uerax: alter quem Minerua educatum Athenis regẽ statuit.

Eremus desertum. Eremita colens deserta.

Eretria oppidũ Euboie. T.

Erembi populi.

Eretrum uicus potiusq̃ est sabinis supra Tyberum iacens. Strabo.

Ereuthaliõ uir diuus quẽ Nestor interemit.

Eregione positũ ẽ ex aduerso. Cice. academicorũ lib. iiii. Nec ego non ita uos & dictis eẽ e regione nobis in contraria parte terræ q aduersus stent ad contra uestigia. N.

Ergasilus proprium nomẽ uiri.

Ergastulum taberna uel officina. Ergastulus p operario qui agriculturã exercebat. Plinius libro. xviii.

Ergo correptũ significat idẽ qd apud græ. ουν pducte idem qd χαριν hoc est gratia: cũ. s. gratia itelligitur p causa. Sed istud superius etiam sine exemplis notum est hoc inferius sic sumatur cũ dicimus de aliquo statua donatus ẽ honoris uirtutisque. ergo ideſt causa. Festus.

Ergo sẽp addimus ut hortemur eos q aliquid tarde faciunt. Virgili. Ergo age chare pater. Ter. in adel. Dic ergo locũ. Ergo ultima circunflexa causam significat. Donatus.

Ergo positum pro ea causa. Vir. vi. æn. Illius ergo uenimus ad magnos erebi tranauimus amnes. Sisen. histo. libro quarto. Milites ut lex calphurnia concesserat uirtutis ergo ciuitate donati. No.

Ergo & igitur breuioribus adhibetur conclusionibus. & fere post aliquam rem iteriectã Quare. quamobrem. quapropter maioribus nisi dixeris nescio quare sic loq̃ris. Lau.

Ergo propter aut causa significat. Virgi. in. vi. Illius ergo uenimus & magnos erebi ideſt p illũ aut illius causa. habet autem accẽtum in fine circunflexum. Seruius.

Erectum citũ qd̃ fit iter consortes. ut in libris regũ Romanorum legitur erectũ a coercẽdo dictum: unde & erciscunde & erciſci. citum autem a ciendo. Festus pompeus.

Eridanus mons est dyrrachii: uel nullius ẽ ut inquit Strabo.

Eridanus fluuius qui padus dicitur a phaetõte qui padus dicebatur ibi mersõ. hũc græci inferorum fluuium dixerunt: & ad superos scaturire. forte quia e ueseuo monte propin quo mari infero in mare superum influit.

Erimantus mons ĩ Arcadia ubi Hercules apr̃ superauit. Euristeoque detulit.

Erimanthus mons Arcadiæ & silua & fluuius ĩ alpheũ deflueus. Pli. quarto.

Erimanthus qui lites disseminando diuinat q̃ si litis uates Iuuena. Aut disiphilus aut erimanthus.

Ericumne boetiæ fluuius ad trophoniũ deũ. penes quẽ duo sunt fontes: quorũ alter potus memoriã affert. alter uero obliuionem facit.

Erigonus fluuius ẽ prope durchiopũ: qui ex Illyrico per Perniam fluens: maximum flumen efficit.

Erigone Icarii filia. Tortelius.

Eritudo seruitudo. Festus.

Eripuisti atque abstuliſti. Eripuisti quicqd auri gẽmarum. Abstuliſti quae in unaquaque re beneficio. S. P. q. R. iuris habuit. Asco.

Eritrasalcos fluuius ĩ corporibus gignẽs filios.

Eripere cum datiuo fere in malam partem Cũ ablatiuo uero in utranque: ut eripuisti me a periculo: uel eripiam abs te filiam. præripere est in suos proprie usus neque temporis significat antecessionem. ut Cicero pro Gallo. Demosthenes tibi præripuit ne esses primus orator. In passiuo uero significat antecapere: ut morte præreptus. dicimus etiã morte præuẽtus: Rapere est auferre: ut raptas sine more sabias. uel uim afferre atque uiciare: ut de uirginibus. ut Seneca. rapta raptoris aut mortẽ aut idotatas nuptias optet Laurentius.

Eripere causam significat doli pro eo qui tenetur oppressus. Virgilius Tu nc hinc spoliis indute meorum eripiare mihi. Terentius ĩ phormio. Atque ex hoc crimine antiphonem eripiam quasi ex incendio. Do.

Eriboea nouerca mercurii: ideſt Iuno ex ερις & βοιον buccula siue iuuenca quasi lis buc

culæ: quia isidem persecuta est. T.

Erithia quas gades dicimus insulasque uicinas. feretides enim uidetur erithiam appellasse gades.

Ericates proprium uiri: interprætatur enim ira infractus ex ἔρις ira & κατέαγσσω infringo. T.

Erichthonius ex ἔρις lis χθόνος terræ natus ex uulcani semine cum palladi uim moliretur sparso cũ pedibus anguineis: unde curru usus est: ut eos tegeret inuenit argẽtum: ut inquit Pli. Dicitur etiam erictheus.

Erycina uenus ab eryce monte.

Erillus & pyrrho phi. de quibus Cice. de finibus. & de offi. meminit.

Erimyes uel ut quidam dicunt erines furiæ infernales.

Eriphyle uel eripile porta litis talaonis argiuorum regis: uel telestoris filia amphiarei uxor: capta monili a uulcano facto.

Eriphysa insula ex æoliis quasi ἔριν litẽ. φυσα ideſt sufflans. T.

Erisitos uir qui cererẽ aspernabatur ex ἔρις & σῖτος quasi lis cũ fruméto.

Erythron rubrum fuit filius persei & andromadae: a quo rubrũ dictũ est.

Erithea ísula in gaditano ubi existimãtur habitasse geriones: uel alia contra lusitaniam. Pli. in fine quarti.

Erythinus uiri & urbis proprium.

Eripillus apud nos serpillus: q̃ radices eius lõge serpant. eadem & matris animula: q̃ mẽstrua moueat.

Eryx siciliæ mons drepano propinquus: ubi templum ueneris ab eryce eiusdem filio Bericiorũ rege ab hercule uicto. T.

Ercini lauinio & albæ uicini erant: ac romæ non longe distat a ricia & helenæ errantiũ

Erodius auis: in quam pallas conuersa est cũ faueret ulyxi exploratori.

Erotima interrogatio: ut quo res sũma loco pantu. T.

Errabũdus pro errans. Virgi. Si qua forte ferant oculis sese obuia nostris: Errabunda bouis uestigia. No.

Errare pascere. Vir. i. æne. Tris littore ceruos prospicit errantes. S.

Errare cũ securitate pasci. Vir. Mille meae siculis errant. & cætera. Ser.

Errare uestigare. Vir. i. aene. Vidistis si quam hic errantem forte sororũ. Ser.

Errare a graeco ut inquit Cloatius uerus Aulus ge.

Erratio & error differũt. Est enim erratio pedum error animi & loci in quo erratur. Te. in adelphis. Et minor est erratio. Do.

Erronẽ pusillũ fugitiuum. Labeo definit: & ex diuerso fugitiuum magnũ erronem esse: sed proprie erronem sic diffinimus qui nõ quidem fugit: sed frequenter & sine causa uagatur: & tẽporibus in res nugatorias consumptis serius ad dominũ redit.

Euriſina urbs in ipsa latina uia: quam & teucus amnis radit ingens ad interamnem inter duos confluentes in unũ flumẽ iacentẽ lirim: & alterũ cassiniam.

Eruũ & eruilla a grae. sunt dicta: quia illi eruũ ὀροβόδ eruillam ἐρεβίν appellabant. Festus pom.

Erumpere pro emitt[illegible]: & quasi exire: & erit actiuum uerbũ po[illegible]um pro neutrali. Aut erumpere pro exclamare: ut erũpere uocẽ dicitur qui exclamat. Terentius in eu. Iam ne erũpere hoc mihi licet gaudium: & mihi pro a me. Do.

Erugere semel factũ significat qđ eructare sæpius. Illud enĩ perfectæ formæ est: hoc frequẽtatiuae. Fe.

Es antiquius dictum randus: a quo porta randuscula romæ. Asco.

Es pro esto. Lucil. in. xxvii. Colligete ac bono animo es uideo de ripis præmitur: de panibus. Nonius.

Es imperatiui modi tẽporis presentis: esto futuri est. Terentius in adelphis. Bono animo es. Donatus.

Esar fluuius ex appẽnino delabitur: fluitque iuxta pisas. Strabo.

Escariæ mẽsæ quadratæ uocantur: in quibus homines epulantur. Anclabris ea quæ sacrificando diis anclaratur: qđ est hauriatur ministraturque. Fe.

Esca quære in dictione pastio.

Escit erit. Fe.

Esculentum & escarium ab escis & abedendo dictum. Mar. Cato libro de liberis educandis. Fortuna se illos non natura præstare si quid datum sit his esculentum. Plau. i menæchmis. Ea enim uere lenta uincla sunt escaria. Nonius.

Esculentũ ab esedulia: & quod græce γωλεῖ latine gustat. V.

Esculetũ ab esculo dictũ. V.
Esculus arbor grandifera: quæ licet ab esu dicta sit: tamen æ diphtongo scribitur. Ser.
Esculũ ciuitas est in agro piceno. Strab.
Esculapii fons athanis ẽ: & quæ in eo mergũtur in phalerio flumine ĩ atrino campo delata comperiuntur.
Eserina ciuitas ẽ ĩ samia. Strabo.
Esis fluuius inter achone labitur & senegalliam: & in achiticum excurrit pelagus. Est aũt fluuius esis in principio piceni agri. St.
Esion ciuitas est in umbria: quæ ex ocriculis ariminũ permeãti ei a dextera occurrit. St.
Esipium tegmen equi ad mollẽ uecturam paratũ. M. C. de libe. edu. Mihi puero modica fuit una tunica & toga sine fascis calcia mẽti: equus sine esipio: balneũ quotidianũ alueus rarus. No.
Esperus mons æthiopũ ẽ sub aphrico situs.
Ephæstos promontoriũ cretæ ody. T.
Esse pro nominari antiquorũ more dictum. Te. in phor. Quẽ semp te esse dictitasti. D.
Esse præsentis semper tẽporis est. Ouid. meramorpho. Esse quoque in fatis reminiscit affore tempus. Ser.
Esseda uehicula apud belgas galliæ populos primo reperta. Vir. iii. geor. Belgica uel molli melius feret esseda collo. S.
Essedones scythărũ populi ĩ asia: q funera parentũ cantu prosequũtur: & ex ossibus capitũ pocula faciũt. Pli. iiii. T.
Estas ab estu: hinc æstiuus: ni forte a græco. Varro.
Estie promontoriũ bosphori est.
Esti pro estus. Pacu. in chrisi. Esti forte exarido. Varro.
Estiua sunt loca umbrosa in quibus per æstatem uitatur solis calor. Statius. & umbrosis patuere æstiua licæi. aestiua quoque ꝑ ipis gregibus in aestiuo morantibus. Vir. iii. ge. Nec singula morbi corpora corripiunt: sed tota aestiua repente. Ser.
Esum es est dicebãt antiqui: & sic seruare analogiam debes. ut erã eras erat: ero eris erit. & caetera. Fui qđ est tẽpus praeteritũ perfectũ male cõferunt: cuius series sibi ut debet ĩ oĩbus personis cõstat: qđ est fueram fuisem fuero. Varro.
Ex syllaba conuicionẽ facit.
Et pro quia similiter quæ neque nec. M. Tul. Non solum nobis nati sumus: ortusque nostri partẽ sibi patr a uendicat: partem amici duplicantur interdum in rebus diuersis ut te admirantur & ciues & hospites. Virg. O qui res hoiumque deũque: & initio sententiarũ cõpetit. Quintil. Et finitæ quidẽ sunt partes duæ eiusdẽ nature ẽ: ac & atque. M. T. Ac si uolumus eius rei quæ uocatur elocquentia & cætera. Idẽ. Atque cæteri imperatores qui de illo triumpharent. Interdũ affectui seruit: ut pro milone: & sunt q de uia appia loquantur taceant de curia. interdũ neque affectũ nec copulam significat. Cice. Et uidetis annos meos: ideſt defendi legem uoconiam: & sum tam senex pro etiam uel quoque. Vir. Natus & ipse dea. Quintil. sit hostis & meus. Ci. dixisset etiam meus uel meus quoque. Similiter nec ꝑ nec etiã. Quintil. Persolui gratia nõ potest nec malo patri Nec & neque per & non resoluitur. Laurẽ.
Etsi tametsi idẽ sunt. Pli. Tametsi quid homini dari potest maius q̃ gloria hoc nõ posset poni nec q̃uis nec licet. Lau.
Etalia littori populoniae propinquior est q̃ corsica. quæ trecẽtũ abest stadiis q̃tum distat a corsica. Strabo.
Ethearchus rex oaxis cretæ urbis.
Etheocles oepipodis thebane regis filius.
Ethemon proprium de quo Vir. lib. decimo æne. Et clarus ethemon lycia comitatur ab alta. T.
Etymologia uerborũ originẽ inquirit: notatio a Cicerone dicta. Inuenit enim apud aristotelẽ dictũ. ὄνωμοΛον ideſt nota uerbum ex uerbo ueriloquium. T.
Ethimologus principia uerborũ postulat. V.
Ethimologicen dicũt omnium uerborũ posse dici causa. Var.
Ethnicus gentilis.
Ethos mõs. unde Iuuenal. Cacethos ab ethos aliquando ithos: & tũc morem qui ẽ habitus animi & uirtus. ut in primo ætichorũ. aliquando pro ĩdole & ut deriuatio cognosceretur aeticha: per ae dixerunt: ut longũ ostenderent. Tor.
Etiam pro adhuc. Te. in an. Nihil suspicãs etiam mali. Aduerbium est consentientis uel reminiscẽtis. Te. in ecy. Etiã cognouisse annulum myrrina. Cice. etiã quod pœne præterii capella est mire facta. etiam hic reminiscentis est praeterea. Terẽ. in an. Etiã puerũ inde abiens conueni cremis. Do.
Ethymologia notatio. Quintil. Quod reformidauit. Cice. sunt qui originationẽ dicant nam originem inquirit. T.
Et quid aliquantũ ne significat. Cice. in catil. Quid ẽ & quid attendis: & qd animi aduertis horũ silentium. Teren. in eu. Et qd nos

amas de fidicina hac. Do.

Ethilia ſeptẽtrionalis fluuius ẽ permaximus: maior eufrate eſtate creſcens: ut nilus a maiori burgaria deſcẽdens i caſpium mare.

Ethimanius fluuius eſt indiæ uariis flexibus incuruatus: qui cum ab incolis irrigationis cauſa diſtrahitur: tenuis & iam ſine nomine in mare recipitur.

Ethna mons in medio ſiciliæ igneos globos emittit: aut ſulphure fumidam caliginem. in cacumine duos habet crateres: unde olim flamma erumpebat habet fructeta & fõtes: & ſubter tiphei caput gigãtis: unde uapor ſulphureus & terræmotus creber ubi olim fuit oppidũ eiuſdẽ nominis.

Ethiopicus oceanus longo tractu diffunditur hæc littora ab arabico oppido incipiẽs habet oculos macrobios ſupra hominũ ætatẽ duplicato ſpacio ducũt: quorũ pars dicitur autumalis forma præſtantes regem præſtãtem moribus & uiribus & pulchritudine ſibi eligant.

Etheodoria mõs eſt græciæ termopolis ſuper ueniens.

Fuadere exire tendere. Te. in phor. Quid hic ceptat aut quo euadet hodie. Lucil. li. xxvi. Euadat ſaltẽ aliquid: aliqua conatus ſum. Plau. in aſina. Demiror quid ſit: & quo euadat ſũ in metu. No.

Euadere eſt liberari. Saluſt. in iugur. At ni marius ſigna inferre atque euadere oppido properaſſet: profecto cũcti aut magna pars ſicenſium fidem mutauiſſent. Vir. lib. nono. Noſtras ne euadere demẽs ſperaſti te poſſe manus. Luci. libro uigeſimoſexto. Iccirco omnes euaſuros cenſent ægritudinẽ. Euadere aſcendere. Vir. æn: libro. ii. Euado ad ſummi faſtigia culminis. Euadere appare/re. Vir. æne. li. ii. Vt tãdem ante oculos euaſit & ora parẽtũ. No.

Euadere ideſt exire uel peruenire. Te. in ãdria Quorſum euadat. Et euadere ẽ p obſtantia & quãcũque difficultatẽ ad aliquid peruenire. Idem in eadem. & heri ſemper lenitas uerebar quorſũ euaderet: ideſt ad quã partem erumperet. Do.

Euadere eſt per ardua & iterrupta uenire. T. in an. uerũ nimia hæc licentia euadet ad aliquod magnũ malũ. Do.

Euadere aſcendere. Vir. æne. li. ſecũdo. Euado ad ſumma faſtigia culminis. No.

Euadere pro fieri recte ac frequentiſſime uſitatum eſt. M. T. in philip. libro ſecũdo. An uerberare ne nõ putaremus nõ potuiſſe te improbũ euadere. Ser.

Euantes bacchantes a libero: qui euan dicitur Vir. vi. æne. Illa chorũ ſimulãs & euãtis orgia circũ. Ducebat phrigias.

Euallẽ dictum eſt excludam & quaſi extra ualium mittam. Titin. in prælio. Quã ego hodie extorrem: ac domo faciam pilatricẽ pellia euallauit o pulchre. Varro.

donec foras nos intus euallauerũt. No.

Euan interiectio laudantium bacchũ: quã qdã interprætantur bone puer. T.

Euãne martis filia ex thebe uxore aſopi uxor capanei. Tortelius.

Euænetus cãnei filius: dux lacedaemoniorũ: cũ themiſtocle contra xerxem ad cuſtodiã introitus theſſaliae. T.

Euaemon rex hormenii pater eurypili. T.

Euander & euandrus bonus uir interpraetatur: Pallantis arcadum regis nepos: mortuo patre nicoſtratæ matris ſuaſu ad italiam uenit: & pallanteũ condidit. T.

Euander dixit Vir. undecimo. Pallas euãder in ipſis. & in octauo dixit. Rex euãdrus ait. Item in eodem. Cũ pater euandrus. Pri.

Euax interiectio quae exultantem ſignificat. Ser. in ar.

Euax apud Plau. euax iurgio uxorẽ tandẽ abegi ab ianua. Euax uerbũ nihil ſignificat: ſed effutitũ naturaliter eſt. V.

Euboia. grae. diph. oi. nos diuidimus. iſula & ciuitas: unde euboicũ mare tam prope continentem ut dubium ſit an inſula appellanda ſit. T.

Euboicũ mare i mediterraneo duplex ẽ: aliud in aegaeo: aliud in campano ſeu tuſco mari quod in aegaeo euboiae adiacet inſulae a q̃ denominatũ eſt. Quod autẽ in tuſco cumarũ baiarũque alluit oram ab euboicis aduenis & cumarũ conditoribus nũcupatũ.

Eudiceon lineũ filũ: qđ medici extremo incliſterio relinquũt: pqđ chymos emittit. Fe.

Eucalegon mons eſt haud longe a ſygeo troianorũ promontorio.

Euclides geometra inſignis ex oppido megaris iſtmo adiacenti: ſiue gelonus contemporaneus ſocrati. T.

Euchariſtia bona gr̃a dici poteſt ex ευ & χα/ρισ. T.

Euchion nomẽ bacchi ab εὐχή. ideſt uotũ & precẽ: quaſi dignus uoto & prece.

Eudamidas archidami filius: algidis fr. Plut.

Eudemonidas ꝓpriũ nomẽ uiri: ab ε & δαί/μονιδησ. i. bene intelligens & diſcernẽs

Eudora bonũ donum oceani & tethios filia.

Eudoxus bene glorioſus Δοξα enim gloria. Cnidus aeſchinis filius: geometra & aſtrologus: medicus & legifer. audiuit ſocratem & ægyptios ſacerdotes primus deprehendit annū. Inde hipparcus: inde cæſar. T.

Eudoxia bona gloria. T.

Eudon fluuius antiochiam alluit. a thebaida ueniens: ubi pigmeos fuiſſe tradunt.

Eueltho rex ſalaminæ.

Euemenes uel nius cardianus uir clarus: clarior ſi par fortuna uirtuti charus philippo: deinde alexandro: de quo multa dicunt. T.

Eumeus ſubulcus: qui ulyxem poſt lōgos errores in patriā reduxit.

Euellatū uētilatum: unde uelabra quibus frumenta uentilantur. Fe.

Eueriator uocatur qui iure accæpta hereditate iuſta facere defūcto debet: quia ſi nō fecerit: ſeu quid in ea re turbauerit ſuo capite luat. Id nomē dictū a uerrendo. nā euernae ſunt purgationes quædam domus: ex q̄ mortuus ad ſepulturam ferēdus eſt: quæ fit per euerrationē certo genere ſcoparū adhibito ab extrauerrendo dictarum. Fe.

Euerriculū genus eſt raetis piſcatoris a uerrēdo dictum: uel q̄ trahatur: uel quicqd fuerit piſcū nactū euerrat. Ad hoc. M. T. uerrinarū libro quīto de ſignis: quod nunq̄ uides huiuſcemodi euerriculum ulla in prouincia fuit. No.

Euēra cur non euēta quoque rerū ac negociorū alia efficiūt in chaldæis: alia in gætulis. alia apud danubiū. alia apud pecidiū. Au. g.

Euentus bonorū dicitur. Te. in ecy. Nunc uidere ſaepe optabamus diem cum ex te eſſet aliquis qui te appellaret patrē. euenit. habeo gratiam diis. Do.

Euenos fluuius eſt qui & lycorū.

Euganeus mons eſt uenetiae: quem hodie incolae dicunt paduanū a patauio.

Eugiū media pars inter naturalia muliebria. Lucil. i epodis hymnis. ſine eugio & inteſtina. Laberius in centenaria. Quare tam arduum aſcendas: an concupiſti eugiū ſcindere. Nonius.

Euirare dicitur uirilitatē amittere & effœminare. Varro i marcipore. Spatulae euirauit omnes ueneri uaga pueros. No.

Euireſcat. Var. in prometheo libro quindecimo. Atque ex ſāguinibus dolore euireſcat colos. Nonius.

Aeuiternū ab aeuo qđ factū eſt aeternū: quod græci. Id ait criſippus eſſe ab eo. Plau. Non omnis ætas ad perdiſcendū eſt ſatis. hīc poetæ æterna tēpla cœli. V.

Eū antiqui dicebant pro eorum: ab eo quod eſt is. Feſtus.

Eumenides furiæ infernales: per contrarium quaſi non mites.

Eumelus admeti regis theſſaliæ filius: ex alceſti uxore. Tortelius.

Eunuchos a perſis inſtitutos putant ex captiuis. a babylonibus enim alanicus antiquior exiſtit id habuiſſe. Te. in eu. Eunuchum quē dediſti nobis: quas turbas dedit. figura eſt. Vir. Vrbē quam ſta tuo ueſtra e: ſubducite naues. Qua figura multū ueteres uſi ſunt. Nam quotiens uno nomine aut pronomine a diuerſæ declinationis enūciatione compræhenduntur: neceſſe eſt quod alteri accōmodatū fuerit ab altero diſcrepare. ut quē dediſti: quas turbas dedit. Donatus.

Eumilus græcus fuit in bello troiano.

Eumonides thebanus. Plutar.

Euneus triū ſyllabarum: iaſonis filius ex Hyſyphile thoantis filia regis.

Eunuchus uirilibus exectus.

Euocati milites ſunt: q̄ collecti ex diuerſis locis in exercitum coeunt: quod genus intelligit. Vir. ix. æne. Mittitur & magni uenulus diomedis ad urbē q̄ petat auxilium. Hi aūt non milites: ſed pro militibus appellantur. unde Saluſt. Neu quis miles non p̄ milite. Itē alibi. Ab his omnes euocatos & centuriones. Seruius.

Euomam in eam omen hoc quod mihi ægre eſt. apud Terentiū in ecy. Bene euomā qui aegritudinē ſolet uomitus releuare. No.

Euonyus inſula ex æoliis ī fraeto ſiculo. T.

Eupilis lacus eſt galliæ ciſalpinæ: in quo progreditur lambrus fluuius ī padū defluens.

Euproſepon promontorium ſyriae non longe a ſydone.

Euphonia bona ſonoritas. Quintil. uocalitas melius licet graece ευφωνια ex duobus compoſitū ſit quod debemus aequare uel ſuperare ſi poſſumus. Tor.

Euphranor iſthmius ſtatuarius: de quo Pli. trigeſimotertio & trigeſimoquīto etiā optimis ſtudiis deditus. Tor.

Euphrates fluuius magnus diuidit babyloniam: in rubrū mare cadit. Tor.

Euphroſina una ex gratiis: ut in charites uidimus ab ευχραινομαι laetor. Tor.

Euryale minois filia: quae neptūno orionē peperit. Alia proeti regis. Alia ex gorgonibus una. Tortelius.

Euphrepia decor ex εὖ bonū: & τρέπτον decens. Tortelius.

Euryalus dux ex peloponneso ad troiam: mi ræ pulchritudinis. Alius apud uirgiliū: alius histrio. Iuuenal. T.

Eurybates itachus: quē ulixes peæconē habebat: qui cum talthybio ad achillē p brisēida missus est ab agamemnone. T.

Europa ad septentrionem & aquilonem iacet. Varro.

Europam tertiam orbis partē: ab europa agenoris filia certum est appellari. sed alii de amore iouis in taurum uersi narrāt. Alii eā a prædonibus raptam: & nauem quæ iouis tutelam tauri effigiē habuerit in eam regionem delatam esse. Quidam ob pulchritudinem regionis per simulationem raptæ filiæ occupatam terram ab agenore & Phœnicibus ferunt. Fe.

Eurotas fluuius laconiæ præterfluens lacedæmona: secundū liuium sacratus apollini: qa ripæ lauro abundant. Tor.

Euripus sinus in ægæo mari inter euboiam insulam & boetiam seu phocidem in longum arctumque pductus. reciprocas agit uices. Ideo carinis infidū refunditur inter mōtes incontinenti & i insulas. T.

Euribya nympha quæ stellas & luciferum genuit. Hesi. in theo. filia alisenis. Orphe. T.

Eurybiades unus ex ducibus xerxis.

Eurytion faber argētarius. de quo Virgi.

Eurycratidas lacedæmonius apud plutarchū Tortelius.

Euryclea nutrix ulixis.

Eurydamas troianus somniorū interpres. T.

Eurydame uxor Leuthychidis regis spartanorum.

Eurydice orphei uxor ab aristēo amata. Altera Climenii filia: nestoris uxor: ex qua septem filios & filiam suscæpit. Tor.

Eurylochus Polybii filius fidissimus Vlixis socius.

Eurimachus phelegiorum rex: qui teste pherecyde thebas destruxit. Tor. ante cadmū.

Eurymedon prædæ cuiusdam filius auriga ptholemaei cuiusdam: pater periboiae ex q̄ neptunnus nausithonū patrem alcinoi peperit. Alter athenae dux cū demosthene: de quo iustinus. T.

Eurymone nympha oceani: & tethyos filia uxor orcami: mater leucothoes. altera apollinis filia. quae Talaoni peperit Adrastum regem argiuorum: & Eriphilem amphiarei uxorem. Tor.

Euryon amyntae macedonū regis filia: quae patrem a matris insidiis liberauit. T.

Eurypedes tragicus clarissimus: quia eo die natus est: quo athenae cum psis in euripo bellum gesserunt: de quo Gellius. T.

Euripus inter boetiam uel phocidem & euboiam alterno cursu septies in die & totidem in nocte. Tor.

Eurypus herculis & casiopes filius regnauit in coo: augur peritissimus graecorum: non tamē ut calcas. Alter exormenio euaemonis filius: qui cum quadraginta nauibus ad troiam se cōtulit.

Eurysteus stheneli mycenarum regis filius: qui astu iunonis herculi imperabat. Tor.

Euricyon centaurus odi. xxi. qui cum laphitis pugnauit.

Euryus œcaliae rex: pater ioles. ide euritis patronymicum. Alter centaurus scaeuissimus de quo ouidius ait. Tor.

Europa oceani & tethyos filia. Hesi. Altera agenoris phœnicū regis rapta a ioue. Oui.

Eustathius potius q̄ eustachius: propriū.

Eustratius philosophus: qui in aeticham aristotelis scripsit. Tor.

Euterpe una ex musis ex εὖ bene: & τέρπω delector: quasi bona sit delectatio. T.

Eutyces nomen haeresiarchae.

Eutychides proprium: de quo Plutar.

Euthymedon philosophus quidam per contrarium.

Euxinus fluuiu propontidis. quē ab euxino mari in quod effluit denominatum quidam uolunt.

Euxinus mare quod pontū dicimus ex εὖ bonum: & ξεῖνος hospitium uel amicus q̄si bonum hospitium: sed per contrarium: qa i locis asperis ē: prius dictus axenus. Pli. T.

Euzonos ex εὖ & ζώνη bonū cingulum strēnuus: quoniam cinctos qui militant dicimus: inde praecinctos strēnuos: ut discinctos: inabiles & iefficaces. To.

Exanclare exhaurire. Fe.

Exanclare est perpeti uel superare. Ci. academicorum lib. quarto. Credoque clathomacho ita scribenti: ut herculi quēdam laborem exanclatum. & tus. lib. i. Quod cū exāclauisset omnes labores tū incideret i mortis malum sempiternum. No.

Exanclare significat exhaurire. Plau. in sticho. Nae iste aedepol uinū poculo exanclauit. Idem in penulo. Saepe exanclatum merum citissime. No.

Ex quoque modo qd extra accipitur: ut exclu

do:extermino:extorris:exlex:expex:exanimis·modo perfectum:ut explico· exeo. expedio·extirpo.modo intĕtiuum:ut expleo exoro.efficio·effundo·extendo. Pri.

Ex & ab præpositiones nō unum significant Nec enim unum est a theatro uenire & ex theatro.A theatro enim uenire ē a loco :q ē iuxta theatrum·E theatro uero ex ipo theatro.his præpositionibus cōtrariæ sunt ad & in. Ser.in ar.

Examen est æquamētū & iudicii niuestigatio examinatio & apū congregatio uel locustarum.Fe.

Ex animo ut natura fert figura epheſegeſis.nā ex animo est ut natura fert:uidelicet ut fert naturalis ingenita actio.Do.

Examussim regulariter.amussis est regula fabroꝝ·uel ut alii uolunt ferramētum quo ī poliendo utuntur·Fe.

Examussim dicitur examinate ad regulā uel coagmētū·Est enī amussis regula fabrorū: quam architeti cum opus probant :rubricaque illinunt.Plau.in amph. Si uera hæc loquitur hæc examussim est optima·Idem in milite.Ineſt in hoc amussitate sua sibi ingenua indoles:ideſt examinata.Idem ī menæchmis.Vt hanc rem uobis examussim disputem.Var.quare si diligens ē adamussim per me licet assumes teneo·Idem ī questionum plautinarum li.iii·amussis est æq̄men leuamētum·ideſt apud fabros tabula quædam q̄ utimur ad saxa coagmētata·N.

Exagonem euectionē.Fe.

Exactum transcursum præteritū·Vir.geor.li. tertio·At tribus exactis ubi quarta acceſſerit ætas.& in eodem .Exactis grauide tum mēsibus errant.No.

Exanclari perfici.Pacu.in periboea. Non potest menalippe hic sine tua opera exanclari clauos.Nonius.

Exanclari etiam significat perpeti.En. in andromache.Male torquētis cū erumnis illū exanclari diem.Acti·in diomede·Fere exanclauimus tyrannis scæuum ingeniū atque inexecrabile.Idē in amphi·ptolerarem uitā cladesque exanclarem impatibiles.Lucil·libro trigesimo.Quantas quoque modo erū nas quantosque labores exanclaris. Noni.

Exanimus & exanimatus hoc differunt .hic enim timēs:exanimus uero mortuus ē·Virgilius primo æne.Exanimumque auro corpus uendebat achilles.& exanimata sequēs impingeret agmina muris.& Te.in an. Ibi tum exanimatus pamphilus bene dissimulatum amorem & cœlatum indicat.Ser.

Exanimatus & exanimus differunt·exanimatus enim est perturbatus & pterritus.Exanimata sequēs.Te.in an.Sed quid pamphilum exanimatum uideo·Exanimus ē mortuus·Vir·Corpus ibi exanimū·Do.

Examen proprie filum est quo regitur. Vir. undecimo æne.Iuppiter ipse duas æquato examine lances.S.

Exaudio quære in uerbo audio.Lau.

Exanclare effundere.Var.ī eumenidi. Nisi patre materno sanguine exanclando ulciscerer .Nonius.

Exactæ pecuniæ uerbū non solum ad solutionem referēdū ē:uerū etiam ad delegationē

Ex bonis quæ bona existimamus:plus mali capimus:cū aut amissuros non credimus aut amittimus q̄ boni cū habemus.Do.

Excudere procudere:& incus ipsa a cudendo dicta sunt.Festus.

Exciet excutiet.Fe.

Excidionem urbis a cædendo dictum manifestum est.Fe.

Excipuum quod excipiatur:ut præcipuū qđ ante capiatur.Fe.

Excuriari curia excludi.Var.Alponū ideo excuriant:quia nihil habebat.No.

Excordes concordes uecordes ex corde significantiam ducunt.Ci.tus. Aut unde magna dissensio ē:aliis cor ipsum animus uidetur unde excordes concordes uecordesque dicuntur.No.

Excantare significat excludere.Plau.in bachidibus.Nā credo cuius cor excantare potest Lucil.saty.li.secūdo. Quae ego nūc emilio præcanto atque exigo & excanto.Var.ī eumenidi·Vbi uident se cantando ex ara excantare non posse deripere incipiunt.No.

Excogitare ē per cogitationē inuenire. idque ad res tantum incorporeas pertinet.

Excogitare ē consilii. Reperire uero fortunæ Ouid.Tu non inuenta reperta es. Inuenire autē ē ex cōsilio & casu:siue corporeas siue incorporeas reperire.Offendo idē fere qđ reperio.Nactus sum pro inueni siue reppери·Est præterea prius cogitare deinde excogitare.Non enim quicqđ cogitat statim & excogitat.Lau.

Excessit a uita quære in uerbo decedo.Lau.

Exculpere ē extorquere. Plau.in cistel.In quæstione uix exculpsi ut diceret. Lu.saty. lib. .ii.Nūc nomē iāque ex testibus ipe rogādo exculpo hæc dicam.Itē uti exurienti leoni ex ore exculpere praedam.No.

Excãdescentia iracundia feruentia. Cice.tuſ. libro quarto.Ludis ne ira excadeſcẽtia:odium:inimicitiae:diſcordia.Idem in eodem.
Excandeſcẽtia aut eſt ira naſcens & ſine modo exiſtens.No.
Exceſſis pro excedas:ut faxis pro facias.Te.in an.Caue quoq̃ ex iſtoc exceſſis loco.Do.
Exciſatũ laniatũ nulneratum.Plau.in ciſtella. Capillo ſciſſo atque exciſatis auribus. No.
Excipere excuſare uel caelare.Plau.in aul. nec parẽ tibi adeo cuius in diſpicis neque furẽ excipies.No.
Excipere manere habere.Vir.geor.li.iiii.Ergo ipſas q̃uis ãguſti terminus aeui excipiat.N.
Excipere dolo capere. Vir.Excipit incautum patriaſque obtrũcat ad aras.Ser.
Excipere ẽ ſeiungere ſeparare.Vir.lib.octauo Ipſũ illũ clypeũ criſtaſque rubentis xecipiã ſorti.No.
Excipere eſt ſuſcipere.Vir.aene.iii.Heu qs te caſus deiectam coniuge tanto excipit.M.T. in uer.de ſuppli. Filiorũ ſuorũ poſtremũ ſpiritũ ore excipere liceret.No.
Excipere captare.Ci.de ora.li.iii.Quaedã dari ex hac uita ad pertractandos animos hominũ & ad excipiẽdas eorũ uoluntates. N.
Excipit opprimit uel circũuenit.Vir.aene.li. tertio.Et ſcelerũ furiis agitatus horreſtes excipit incautũ. M.T.ad põpeium libro.iiii. Quos iſepultos reliqſſent eos:quos e mari propter uim tepeſta is excipere nõ potuiſſent innocẽtes necauerint.Vir.i buc. Nõne ego te uidi damonis Peſſime caprũ excipere iſidiis.No.
Excutere emittere. Vir.li.viii.Excuſſus acõtheus fluminis in morem. No.
Excutere dicitur cõmouere.Vir.li.duodecio. Gaudentque comãtis excuriẽs ceruice thoros.Ci.li.ii.de of.Explica atque excute itelligẽtiam tuã.No.
Excutere excludere deiicere.Vir.iiii.aene.Excutimur curſu caeciſque erramus in undis. Lucil.li.trigeſimo.Ipſo cum domino calce omnes excutiamus.No.
Excutere eligere.Ci.i philip.li.ii.Iuuentutem omnem ex tota italia excuſſimus.No.
Excidere in obliuionẽ dare.Vir aene.libro.i. Nec dũ etiam cauſae irarũ ſaeuique dolores exciderant animo.No.
Excidere cadere.Cice.i philip.li.ii. Excidant Clodi cruẽta arma de manibus.No.
Excidere diſſentire.Lucil.li.xxviii.Metuo ne fieri poſſit ego ab archioloco excido.No.
Excludere liberare.Luci.li.xxvii. Primũ qua uirtute ſeruitutẽ excluſerit No.
Excludere ſignificat eiicere.Te.in.eu.Excluſit reuocat: redeam.No.
Excœlſitas.Ci.de of.li.iii.Etenĩ magis ẽ ſecundum naturam excœlſitas animi & magnitudo.No.
Excipio inſidiis opprimo.Virgi. aene. Excaeptum triton ſi credere dignum eſt.Inter ſaxa uirum ſpumoſa immerſerat unda.S.
Excubiae & uigiliae differunt:q̃ ille diurnae ſunt.uigiliae uero nocturnae.Ser.
Excubiae diurnae & nocturnae.uigiliae tantummodo nocturnae.Lau.
Excuſare quære in uerbo cauſari. Laurẽtius.
Excuſſor & emiſſarius hic uocantur conſiliatores futurorum:quae a magiſtratibus cõmittuntur.Aſco.
Excipit pro ĩcipit:cum praeteſtatus ludricas uoluptates neque ſuis poematibus aſſuetas neque ante cœtum tam ſerum producendas excipit ſimachus.Ma.
Excretus ab excreſco.Vir.excretos haedos.La
Excello legimus crebro apud ueteres.ut Cice. de repu.Excellunt inquit.Itẽ de orato.antecellũt & primo de diuinatiõe. Gracchus præterea ſimiliter cohortationẽ cõcionabula antecellunt.ueruntamẽ.M. Aemilius cũ laudẽ excellet omnes.Diomedes.
Exceptio dicta eſt quaſi quædã excluſio:quae interponi actioni cuiuſque rei ſolet ad excludendũ id quod ĩtentionem condẽnationemue deductũ eſt.Replicationes nihil aliud ſunt q̃ exceptiones:& a parte actoris ueniunt: quæ quidẽ ideo neceſſariæ ſunt: ut exceptiones excludant.Semper enim replicatio iccirco obiicitur:ut exceptionẽ oppugnet.illud tenendum eſt omnẽ exceptionẽ uel replicationem excluſoriam eſſe. Excæptio actorem excludit: replicatio reũ. Sed contra replicationẽ rurſus & deinceps multiplicãtur nomina:dum aut reus aut actor obiicit:ſane ſolemus dicere quaſdam excæptiones eſſe dilatorias:quaſdam peremptorias:utputa dilatoria eſt excæptio quæ differt actionem:ueluti excæptio pecuniatoria dilatoria eſt.Náque dicit non licere p̃curatorio nomine agi non prorſus litem ĩficiatur:ſed perſonam euitat. Vl.de ex.
Excaeptiones aut perpetuae et perẽptoriae ſũt:aut temporales & dilatoriae.perpetuae atque peremptoriae ſũt quae ſemper locũ habent:nec euitari poſſunt: qualis eſt doli mali rei iudicatae:& ſi qd cõtra leges ſenatusue conſultũ factum eſſe dicetur.Item

pacti conuenti perpetui: ideſt ne omnino pecunia petatur: tẽporales atque dilatoriæ ſunt: quæ non ſemper locũ habẽt: ſed quæ euitari poſſunt. qualis eſt pacti tẽporalis. i. ne forte intra quinquẽniũ ageretur: procuratoriæ quoque exceptiones dilatoriæ ſũt: quæ non ſemper locũ habent: ſed interdũ euitari poſſunt. Caius eodẽ titulo.

Exdorſua dorſum confringe. alii exime. Fe.

Exductæ exuuiæ. Fe.

Exdorſuare dorſo nudare. Plau. in aulul. Tu macherio concrũ murenã exdorſua q̃tũ potes. Nonius marcellus.

Exequor quaere ĩ uerbo obeo. Lau.

Exercitus eſt militũ copia & homo multis negociis exercitatus: ſed ſuperius quarti ordinis hoc ſecũdi eſt. Fe.

Exercirent ſarcirent. Fe.

Exercitionẽ exerciti dicebant antiqui. exercitationẽ exercitati. Item exercitionem exercitiſſimũ: ſicut ab exercitato exercitationem exercitatiſſimũ. Fe.

Exemplũ ẽ quod ſequamur aut uitemus. Fe.

Exemplar equo ſimile faciamus: illud animo eſtimatur: illud oculis conſpicitur. Fe.

Exẽpla dicũtur noua & mira tormẽta: quae p exemplis narrentur: aut quae documento ſint cæteris ne delinquant. Te. in eu. Vterque exẽpla in te ædent: q̃q̃ dabũt exempla imago. collatio. ſpecies comparationis. Te. in ecy. ad exẽplum amborũ mores earum exiſtimans. Do.

Exemplar & exẽplũ differũt. Exẽplar enim ẽ unde aliquid ſumitur. exemplum quod ſumitur eſt. Do.

Exeſto extra eſto: ſicut enim lictor ĩ quibuſdam ſacris clamitabat hoſtis uictus mulier uirgo exeſto: ſcilicet intereſſe prohibebatur. Feſtus pom.

Exeqae dicũtur ab eo q̃ homines pompam poſt ſequũtur. Te. in an. Funus interi procedit: nos ſequimur. Do.

Fxequiant ex exequiis ut cõuiuãtur & epulantur. Varro in bimarco. Ipſum propter uix liberti ſemianimati exequiantur. Feſtus.

Exedra. M. T. de finibus bonor& & malorum li. v. ſunt ĩ ipſis locis iudicia ſummorum uirorũ: tamen ego moueor illa exedera: & de orato. li. iii. Tũc dedita opera quieſcẽtibus aliis in eam iam exedram ueniſſe: ĩ q̃ Craſſus poſito lectulo requieuiſſet. No.

Exercere agitare uel commouere. Cice. li. i. de of. Exercenda etiã ẽ facilitas & altitudo animi. Vir. æne. libro quinto. Nate iliacis exercite fatis. No.

Exercere fatigare. Te. in adel. Sane ego te exercebo hodie ut dignus es ſilicernium. No.

Exercere inſequi. Vir. iiii. æne. Tũ uos o tyrii ſtirpẽ & genus oẽ futurũ exrecete odiis. N.

Exercere ſolidare. Salu. in iugur. Nabdalſa exercito corpore. Cice. tuſ. lib. Equidem meos caſus in quibus me fortuna uehemẽter exercuit. No.

Exercere imponere imperare. Vir. geor. lib. ii. Tum denique dura exerce ĩperia: & ramos compeſce fluentis. Pla. ĩ amphi. Sĩ in me exerciturus quæſo ĩ parietẽ prius domes. N.

Exercere in melioré uſum & fructũ formare. Vir. geor. libro. i. Exercetque frequẽs tellurem atque imperat aruis. No.

Exercitorius actionẽ ſignificat q exercet. Lau.

Exemplũ eſt ex quo ſimile facimus. Quintili. decimo. Sic litteram ductus ut ſcribendi ſi at uſus pueri ſequuntur: ſic muſici uocẽ dicentium. pictores opera priorum: ruſtici p batam experimento culturam in exẽplum intuentur. Exẽplar animo quoque eſtimaf. Ci. de ora. lib. v. Illa oratio fuit mihi exemplar benedicendi. Ponũtur & pro eodem. Ci. pro murena. Domeſticũ te habere dixiſti exẽplũ ad imitandum. & idẽ. ad imitandum uero tã mihi propoſitũ exemplar illud ẽ q̃ tibi: Cæterũ eſt ipſa res quam imitamur aut deuitamus eſt exẽplũ: ut in Catone. Exemplaria multa ſunt ut unius exempli redditæ binæ litteræ. i. eiuſdem formæ & duo uel tria exemplaria æneidos. i. multi codices eodẽ exẽplo: & exẽplar ab exẽplari ſumitur: non ab exẽplo. nã exẽplũ ĩcorporale eſt quaſi forma. exẽplar plærũque corporale. Ci. ad appiũ. Ex his litteris quarum ad me exẽplũ miſiſti. & ibidẽ. Tũ plautus exẽplar eius chirographi Ticio miſi hic de pagina ſcripta intelligendũ eſt: quod corporale eſt ille de ſententia: quæ in pagina continetur uel potius ex pagina percipitur Ouidius tamẽ de triſtibus. Pluribus exemplis ſcripta fuiſſe reor. Reperitur etiam exẽplariũ pro exẽplar. Plinius. Juba haec omiſit in hoc tractatu: niſi exemplarium uicioſum ẽ. Exẽplũ ẽ etiam exornatio. Lau.

Exercitũ nõ unam cohortẽ aut unam alã alitum: ſed numero multos militũ: nam exercitui praeeſſe dicimus eum qui legionẽ uel legiones cum ſuis auxiliis ab ĩperatore cõmiſſas adminiſtrat.

Exercitus nomẽ ab exercitatione traxit.

Execrarent. Affra. in incẽdio experiurabant

execrabant se ac suos. Nonius.
Exerciti pro exercitus. Acti. in armorum iudicio. In quo salutis spesque summas sibi habent summâ exerciti. Var. de uita patrum. li. secundo. quibus cum tempore fecerant fretus: sine publico cõsilio dederũt hosti quot quot Decius imperator propter exerciti salutẽ fœdis manibus deouit. No.
Exerceo fatigo. Virgi. in ænei. Nate iliacis exercite fatis. Seruius.
Exequi ꝑ declarare ac exprimere positũ est. Cicero in epis. ad. M. Var. Habeo multa occultiora quæ uix uerbis exequi possũ. Seruius.
Exercitus quos exercitando sit melior. Varro.
Exfir purgamentum. unde adhuc manet sufficio. Festus pompeus.
Exfiliati. i. extra uestimẽtũ filo cõtextũ. Fe.
Exfuti exfusi: ut mertat pro mersat. Fe.
Exfundere a fundo auertere. Cecilius antipater libro septimo. Respublica amissa exfundato pulcherrimo oppido. Nonius.
Exgregie egregie idest egrege lecte. Festus.
Exhaurio finio termino. Vir. quarto. æn. Heu quibus ille iactatus fatis: quæ bella exhausta canebat. Seruius.
Exhaurio finio. Vir. secũdo ge. Cui nunquam exhausti satis est. Seruius.
Exhaustant efferunt. Fe.
Exhorreo hanc rem idem quod expauesco. postulatque semper accusatiuum. Lau.
Exhibere negociũ illud facere uel facescere negociũ illi ẽ labore uel molestia afficere: frequenter per accusationẽ nã negociũ pro labore sæpe accipitur. Ci. de natura deoꝝ. Dii nec habẽt negocium ipsi nec alteri exhibẽt. Quiti. si negociũ inocẽti facit. idẽ. si inocẽtẽ reũ facit isectatur & ad pœnã uocat. Lau.
Exhiberi inferri. M. T. de of. li. iii. Quod cum audiuisset adolescens filius negociuni exhiberi patri. Seruius.
Exhibere est q præstat eius de quo agitur præsentiã & corpus ita exhibere est præsentiam corporis præbere. Seruius.
Exibius uel exibiis liguribus dictus est ad reliquum latus massiliæ portus. Strа.
Exilis etiam a græco factum denominatiuorũ seruauit regulam. Pri.
Exitani i hispania ciuitas est eletanorũ iuxta malã itra angustias ad fretũ & calpen. Strа.
Exhibere est facere i publico potestatem ut ei qui agit experiundi sit copia.
Exhibere est materiæ ipsius apprehendendæ copiam facere.
Exhibere i publicũ deducere & uidendi tangẽdique hominis facultatẽ præbere. ꝑprie aũt exhibere est extra secretũ habere.
Exhibet qui præstat eius de quo agitur præsentiã. nã etiã qui sistit præstat eius de quo agitur præsentiã. nec tam eum exhibet qui mutũ aut furiosum aut infantẽ exhibet non potest præstare uideri eius præsentiam. nemo enim ex eo genere præsens satis apte appellari potest: ita apud Labeonem scriptum est Pomp. de. uer. sig.
Exilium triplex est: aut certorum locorum interdictio: aut lata fuga ut ominum locorum interdicatur præter certum locum: aut insulæ uinculum idest relegatio in insulam Martianus de interdic. & re.
Eximẽdi uerbũ generale est ut pomponius ait
Eripere enim est de manibus auferre ꝑ raptu. Eximere quoquo modo auferre: utputa. Si quis non raperet quem: sed moram faceret quo minus in ius ueniret ut actionis dies exiret uel res tempore amitteretur: uidetur exemisse: quamuis corpus non exemerit. sed si eo loco retinuerit non abduxit. his uerbis tenetur. Pau.
Existimatio ẽ dignitatis illesæ status: legibus ac moribus cõprobatus: quæ ex delicto nr̃o auctoritate legũ: aut minuit aut cõsumit. minuit existiatio quotiẽs manẽte libertate circa statum dignitatis pœna plectimur. sicuti cũ relegat quis: uel cũ ordine mouetur: uel cũ ꝓhibetur honoribus publicis fungi uel cũ plebeius fustibus cæditur. uel i opus publicũ detur: uel quom in eã causam quis iudicit: quæ edicto perpetuo ifamiæ causa memoratur. Consumitur uero quotiẽs magna capitis dimminutio interuenit idest cum libertas amittitur: ueluti cum aqua & igni interdicit quæ in psona deportatorum euenit uel cũ ẽ plebeius in opus metalli uel in metallum datur nihil enim referre nec diuersa est pœna operis & metalli: nisi quæ fugæ operis non mortis sed pœna metalli subiiciuntur. Pau.
Exiles exilia' tenuitate uiarium quas græ: in chartis martisica appellant: ita uidẽtur esse dicta. Festus.
Exilica causa quæ aduersus exulẽ agitur. Fe.
Exitium antiqui ponebant pro exitu. nũc exitiũ ꝑessimũ exitũ dicimus. Fe.
Exinfulabat exercebat. Infulas enim sacerdotũ filamẽta uocabãt. Fe.
Existimare dictũ ab existimatiõe. Fe.
Eximiũ inde dici cœptũ aiunt q̃ in sacrificiis optimum pecus ex grege existimabatur: uel

quod primũ erat natũ.Fe.

Exin exide: proin & proide dicimus.Do.

Exin metri causa pro exinde.Fe.

Exiurare & deiurare idest ualde iurare & deamare.Plau.in amph.Exiurasti mihi te dixisse per iocum.No.

Exigor pro a me exigitur.Cecil.in excino.Ego illud minus nihilo exigor portuoriũ.No.

Exinanita euacuata.Sisen.hist.li.quarto.Denique exinanitis castris Romani qui clausi se loco potuerant expedire.No.

Exigere ui extorquere.Cic.de diuinatione:Et cũ esset tritici modius sextertiis duobus p frumento in modios singulos duodenos sextertios exegisse.No.

Exigere inquirere uel perdiscere.Vir.i.æneid. quærere constituit sociisque exacta referre. Nonius marcellus.

Exigere ẽ excludere.Plau.in au. Itaque omnis exigit foras.Te.in an. Spectãdæ an exigendæ sint uobis prius.Affra.fratris retinebitur uir ut uoluntate una probabili prægnãtẽ quod non exigat. Neuius i danae.Indigne exigor patria innocẽs.Ci.in phil.li.ii.Claues adeũt foraſque exigit.Lucil.li.xxvi.uestimẽtis frigus atque horrorẽ exactus puter.No.

Exigere debitũ repetere.M.T.in epis.ad cassiũ Sed non urgeo:lõgiores enim expectabo uel potius exigam quando hercle ego temere exigam.Nonius.

Exigere significat agere.Plau.in captiuis.Soluẽti dare & tu cuius causa hãc erumnã exigo. Vir.i.æn.Omnis ut tecũ meritis pro talibus annos exigat.Ter.i ecy.Illique exopto ut relinquã uitã exigat Luc.li.uigesimonono.Cũ cognoueris uitã sine cura exiges.No.

Exigere facere cogere.Vir.ii.æn.quos improba uentris exegit cæcos rabies.No.

Exigere definire cõstituere.Vir.li.iiii.æn. Decreuitque mori tempus secum ipsa modumque exigit.Nonius.

Exigere extra agere explodere expellere.Te.in an.Spectandæ an exigende uobis prius sint. Idem in ecy.Nouas qui exactas feci ut inueterascerent.Do.

Exigeret expelleret:quænam ratio est cur mulierem tuã rã acerbã domo nõ exigeret. Ag.

Exisio & esio faciũt estiti.& significant eminet & supereſt.primũ cũ motu.alterũ sine motu.ut illud sic prodit uel exurgit: hoc uero superstat.Ci. de diuinatione: Summersus equus uoraginibus nõ existit.de rebus quoque mẽtis dicitur existere ut idẽ existit hoc loco quæstio subdifficilis de extare.Vir.Tot pẽt mole noua & summis uix cornibus extant.ide dicuntur extare libri qui demortui non sũt quasi extra stare.Ci. Quæ ut scis extat oratio.Lau.

Existimatio in malam partem.M. non solum existimatas sed multatas quoque a iudice mulieres refert non minus si unũ in se q̃ si pbũ & adulterũ amisissent.A.g.

Exire manifestam habet significationem. Te. in eunuco.Exi sceleste foras:ac etiam resistis fugitiue.Nonius marcellus.

Exire uitare.Virgi.libro quinto.Corpore tela modo atque oculis uigilãtibus exit.Nonius

Exire erumpere.Virgilius libro secundo æne. Non sic aggeribus ruptis cum spumeus amnis exit.Nonius.

Exigo exquiro. Virg.primo æn.Quærere constituit sociisque exacta referre.Ser.

Exigo expello.Te.in an.Spectandæ an exigendæ sint.Seruius.

Exiles sunt porci qui nati hyeme propter frigora qui matres aspernantur propter exiguitatem lactis.Varro.

Eximium quod eximitur.eximias hostias dixit Virgilius quæ ad sacrificiũ destiatæ eximantur a grege: uel q̃ eximia spe numinibus offerendæ eligantur:ut quattuor eximios præstãti corpore tauros.Macro.de satur.

Exit pro euitauit.Virgilius noue posuit:Corpore tela modo at oculis uigilantibus exit. Macro.de satur.

Ex legibus uerbum sic accipiendum est:tam ex leguni sententia q̃ ex uerbis.

Exoletus ab exolesco adultum significat adiectiuum. Plau. Reliqui domi exoletam uirginem.Sed substantiuum scortũ masculũ significat:& præcipue iam adultũ.Lau.

Exoleo exoleui unde exoletus.Plau.in medico domi reliqui exoletam uirginem iam grandem quæ exoleuerat.Pri.

Exoche eminẽtia uel excellẽtia:quare catexochen per excellẽtiã interpretatur.T.

Exochus eminens.T.

Exorcismus adiuratio.ab ἐξορκίζω.T.

Exoletus qui adolescere.i.crescere desiit.F.

Exodiũ exitũ.Festus.

Exodiũ non ab ὠΔΗ.& ideo nõ per œ: sed ab ἐξοΔίζω quod est erogo uel expendo. Erogatio:Iuue.Notum exodium idest consueta contributio & erogatio quæ ex ludis ducebatur.Suetonius: Attellanico ex odio proximis ludis.T.

Exodium est finis a græ.tractũ. quasi ἔξωτης ὁΔου.idest extra uiam.Varro.cum in uin-

eulis publicis esset & iam bibisset in exodio uitæ. item eos puto uel peto uitæ cursum ut cognoscere possẽ & quæ seruitutis & libertatis ab origine ad exodium ductæ. Itẽ in taphemenippo. Quod cœperas modo in uia narra ut ad exodiũ ducas. No.

Exoriri dicitur qui expectans iuadit aliquem Te. i ecyra. Tu sola exoriere quæ præturbas hæc tua ipudẽtia. exoriere idest existas. Do.

Exoriri surgere. Fe.

Exomides sunt comici uestitus exertis humeris. Festus. pompeus.

Exordiũ ẽ initium. unde & uestis ordiri dicitur cũ instruitur detexenda. Virgi. quarto. æne. Quoniã reginã ambire furentem Audeat affatu quæ prima exordia sumat. Cice. in horté. Perge quæso nec enim imperite exorsus. Luci. li. uigesimonono. Verũ tristis cõtorto aliquo ex pacuuiano exordio. Ci. in timeo dicit. Facillimũ autem est in omni conquisitione orationis exordiũ. Varro i onos lyras: qui fabulas collocãt exordia. No.

Exorbebo pro exorbeam. Plau. in epidico. Iam ego me conuertam in hyrundinem atque horum exorbebo sanguinem. Turpilius in leucadia. Iã ego istã tibi tristitiã xorbebo. N.

Exoluere expedire. Te. in ecy. Illas errore & te simul suspitione exoluas. Do.

Exos dicitur sine osse. Luc. li. trigesimo. Exos & exãguis tumidos pfluctuat artus. No.

Exornare ornare extruere instruere. Plau. in aulula. Repudium rebus paratis exornatis nuptiis. Virgi. quarto æneid. Pulchramque uxorius urbem extruis. Cic. in tuscula. Modo est aliqua patiẽtia si nulla est quod exornamur philosophia. Nonius.

Exoticum aduenticium a græco. Plau. in mustellaria. Non omnes possunt olere unguenta exotica. Noni.

Exoticum dicitur peregrinũ uestimentũ. Plau. in epid. Basilicum aut exoticum. No.

Ex ordine sine intermissione. Virgi. quarto geor. Septem illa totos perhibent ex ordine menses: fleuisse. Seruius.

Exorare impetrare. Vir. secundo ænei. Hic elenus primum cæsis de more iuuencis exorat pacem diuum. Te. in an. Gnatam ut det oro uixque id exoro. Seruius.

Exoticus peregrinus & externus aduentitius Plau. in mustel. Non omnes possunt olere unguenta exotica. Ser.

Exoraui munus idest orando impetraui. exoraui patrem idest orando induxi. La.

Exornare fœdare. Te. in heau. Ego nẽ si uiuo adeo exornatũ adeo depexũ dabo: ut dum uiuat meminerit semper mei. Nonius.

Exornare ornare. Ci. i uer. de signis. ornat ample magnificeque triclinium. Ter. in eu. Ita uisus est dudum: quia uaria ueste exornatus fuit. Cice. lib. primo de ora. quin omnes eloquentes fuerũt & orationẽ suã & reipubli. dignitatem exornabant. N.

Experrectus a corrigendo seuocatus: quod fere facimus recentes surgẽtes a somno. Fe.

Expreta antiqui dicebant: quasi exptia habita Festus.

Expatare in locum patentem se dare: siue in spatium se conferre. Fe.

Explorare antiqui ꝓ exclamare usi: sed postea prospicere & certũ cognoscere cœpit signi ficare. itaque speculator ab explorore hoc distat: quod speculator hostilia silẽtio ꝓspicit. explorator peccata clamore cognoscit. F.

Expapillato brachio exerto: ꝙ cum sit papilla nudatur. Festus.

Experitos imperitos. Fe.

Expectorãt. ꝓ ex pectore eiiciũt. Fe.

Experrectus ẽ ꝙ per se uigilare cœpit. Fe.

Expergitus ab alio excitatus: quẽ solemus dicere expergefactum. Fe.

Exporgere porro agere Fe.

Expes sine spe. Actius in euryса. Ille orbis expes liberum medea exuli inter hostis expes. expers. Nonius.

Expectorare ẽ extra pectus eiicere. Acti. i phœnissis: Incusant ultro a fortuna opibusque omnibus desertum abiectũ afflictum exanimo expectorant. Idem in epigono. Eloquere propere ac pauorem hunc meum expectora. Ci. de ora. lib. iii. Tum pauor mihi sapientiã omnem exanimato expectorat. No.

Expirare dictum est a spiritu effuso: uel a spiraminibus. Lucil. lib. tertio. Expirans animã pulmõibus æger agebat. Idẽ uigesimosexto Vt illuuiem facere per uẽtrẽ uel curatiõibus distẽto corpore expiret uis. No.

Expediti & impediti ex una ꝓprietate habẽt uocabuli causam. aut ex solutis pedibus: aut ex illigatis. Sisen. histo. libro tertio. Inermes armat impeditos expedit sine ullo suorum uulnere cũctos interficiũt. No.

Exporrectum extentum. porrectum est enim tẽtum idest porro iactum. Varro i eu. Quæ res insomnium decideris eris iterum experrectus. No

Expapillato brachio quasi usque ad papillam denudaro. Pla. i milite. Idẽ cõnexũ i humero leuo expapillato brachio. No.

Expetunt pro uoluunt. Pacuuius in Iliona. Dii me etsi perdiunt: tamen esse ad uitam expetunt cũ priusq̃ intereo spaciũ ulciscendi dabunt. Nonius marcellus.

Expalpare eligere. Plautus in penulo. Quid faciam exora: blandire: expalpa. Pomponius in collegio. Si quid expalpare possum ab illo. Plau. in aulu. Nũc seruus argentũ a patre expalpabitur. Nonius.

Expergo pro expergefacio. Actius in antig. Heus uigiles pro parte expergite pectora tarda sopore extergite: satra nunciis bacchis exemplo excitæ uadit quia genitrix & omnis uocis expergite somno. No.

Expeto quære in uerbo appeto. Lau.

Explodere quære in uerbo cõplodere. Lau.

Exploratum esse quære in uerbo compertum est. Laurentius ualla.

Expostulo est cũ quærela apud amicos requiro: & quasi officium amicitiæ in alio desidero. ut Terentius in adelphis. Quam ipsi fecerunt ultro iniuriam. expostulant. Frequẽtius cum ablatiuo. Lau.

Exponere per exempla boni ostentare. Ci. in academicis libro secundo. Frangere auarici am scelera ponere: uitam suam exponere ad imitandum iuuentuti. Nonius.

Expulsim dictum est a frequenti pulsu. Varro in serta. peracte purgatum scito: quoniam uidebis Romæ in foro ante ianuas pueros pila expulsim ludere. Nigidius in cõmento libro trigesimo. Cuiusmodi genus aduerbiorum aduerbii motu qua euenitur ut pulsim. cursim. No.

Explorare est intentius obseruare. Virgilius libro nono. Necnon & trepidi trœs formidine portas explorant. Marcus Tullius de officiis libro tertio. Hac ui non utatur nisi exploratũ quidem habeat id omnino neminẽ unquã suspicaturum. No.

Explorare uerũ inquirere. Vir. æn. lib. primo. Exire locosque explorare nouos.

Explorare probare. Ci. in uerrem. acti. secunda Tum in reliquis explorata quidem atque perspicua. Lucilius libro uigesimonono. Certum scio esse ita ut dicis nam mihi erant de illo explorata omnia. Marcus Tullius. de senec. Quis est tam stultus quamuis adolescens: cui sit exploratum se ad uesperum esse uicturum. Noni.

Explorare siccare. Virgilius primo georgicorum. Et suspensa focis explorat robora fumus. Nonius marcellus.

Experiri est pati sentire. Virgilius primo æn. Vos & cyclopea saxa experti. T. i ecy. Nã fuisse erga me miro ingenio expertus sũ. No.

Experiri tentare. Virg. quarto. æn. Ne quid inexpertũ frustra moritura reliquat. Te. i eu. Omnia prius experiri cõsilio q̃ armis sapiẽtem decet. Lucil. libro trigesimo. Sũmatim tantũ experiar rescribere paucis. Plau. in asi. dignos indignos adire atque experiri certũ est mihi. Noni.

Experiri scire. Marcus Tul. in epistolis ad Brutũ. li. vii. His contraria atque parata ut esse soleat expertus sum. Vir. ix. æn. Experto credite. quãtus in clipeũ assurgat.

Expedire utile esse. Te. in heau. Expedit bonas esse uobis. nobis quibuscum res est non sinunt. Lucil. lib. uigesimosexto. Ego enĩ aut pueritiã ut me amare expediat dictis. Te. in phor. Atque ea si potest uerba expedi. No.

Expedire liberari. Vir. ii. æn. Flammam iter & hostis expedior. Te. in ecyra. Teque hoc crimine expedi. Sisen. histo. lib. quarto. Funis expediunt claustra foribus imposita pergli tantur. Nonius.

Expedire proferre. Vir. prio æn. Cereréque ca nistris expediunt. M. T. in Ver. de supplicis Hominem proripi atque i foro medio nudari ac deligari ut uirgas expediri iubet. N.

Expedire colligere. M. T. ad cæsarem iuniorem libro primo. Cæteris autem generibus tunc pecunia expedietur cum legionibus uictricibus erũt quoque stipẽdia persoluenda. No.

Explere dicitur implere. Lucilius. libro trigesimo atque expleri bonis rebus satiarique nunquam. Virgilius quarto georgicorum. Improbus illuuiẽ ranisque loquacibus explet. Nonius.

Explere minuere. Virgilius libro sexto. Discedã explebo numerũ rebarque tenebris. N.

Exponere ostendere. Cice. de signis: Vocat ad cœnam deinde ipse prætori exponit copias suas omnes. No.

Exponere deponere: Virgili. ix. æn. Socios de puppibus altis exponunt. No.

Exponere differere. M. T. in phi. libro primo. Exponam uobis breuiter consilium profectionis & reuersionis meæ. No.

Expugnare quære in uerbo debellare. L.

Exprobrare quære in uerbo opprobriũ. L.

Exponere abiicere. T. in heau. erat hic chorinthia anus haud impura ei dedi exponendã Nonius marcellus.

Expositũ subiectum. M. T. in Ver. actione secunda. Cum tibi exposita esset ad prandiũ omnis Pamphilia. No.

Explanare manifestare.exponere. T.in phor. quem amicum fuisse tuum ais istum explana mihi.Do.

Explicare ostendere explanare. Cice.in uer. de signis. Vitam alterius totam explicare. Idem de officiis libro tertio. Vt quædam sibi concedantur quo facilius quæ uolunt explicēt. Nonius marcellus.

Explicare emittere extendere.quæ uirtus præter cæteras totā se ad alienas utilitates porrigit atque explicat. Var.sexque ulyxe. uias stelligeras æthereis explicans ære cauo sonitum his in coturnis. Explicare exercere. M. T. de.offi.lib.iii. Explica atque excute intelligentiam tuam ut uideas quæ sit mea species firma notio uiri boni.No.

Expectare sperare.M.T.de officiis.libro secundo. Fit enim deterior qui accipit atque etiā ad expectandum semper paratior. Virgilius primo ge. Sed illos expectata seges uasis elusit aristis.Nonius.

Expectare desiderare. Virgilius.expectata uenis. Terentius in andria. Expecto quid uelis & deest scire:ut sic desidero scire quid uelis nam si tantum dixisset quid uelis nihil desideraret exp.Do.

Expectatio & spes differunt. Nam expectatio certoꝝ est. Spes incertorū. & expectatio propinquarū rerū. Spes longinquarum. Expectatio destinat tēpus. Spes non destinat. Expectatus etiam dicitur odiosus & molestæ uitæ. Nam filiis parentes aut amabiles sunt aut expectati.amabiles boni expectati mali. quorū mors in dies singulos expectanda & exoptanda est. Expectamus ante diem: Speramus ad diem:unde auidior intelligitur ille qui expectat:q̄ ille qui sperat. Te.in adel. Potiusq̄ ubi te expectatū eiecisset foras.Do.

Expectare experiri. Idem in phor.Ita eum expectarem:& expectare sperare. Cice.in catilina.quid expectas? Donatus.

Expectare & sperare differunt. expectamus.n. tam bona q̄ mala. speramus bōa. Teren. in. an. Atque expectabam quidem cōtinuo præter spem euenit. Do.

Expectare est a deo poscere. No.

Expectare transferre euadere. Plau.in amp. Sua si quid pro culpa expectare mortalem ut sinat. Nonius.

Expectare accipere. Pla.in amph.ergo expectāt multa iniqua. Nonius.

Expleri & satiari habent differentiam. expleri est tantummodo plenum esse satiari supra modum. Lucr.libro sexto deinde animi ingratiani naturam pascere speratque expleri bonis rebus satiarique nunq̄. Ci. de rep.lib. sexto Graues enim dominæ cogitationum libidines infinita quædam cogunt atque imperant quæque expleri ac satiari nullo modo possunt eos quos illecebris suis incenderunt. Nonius.

Exprobratio est cōmemoratio beneficii cum enumeratione factorum. Do.

Expuere est cum fastidio aliquid deiicere & expellere. Nam expuere est ex ideſt extra pus mittere. pus enim est omnis humor corpori onerosus. Te.in eu. Illam ubi expueret miseriam. Donatus.

Expiscari est diligētissime quærere ubinam pisces lateant. ergo tractum uerbum a piscatoribus. Te.in phor. Proinde expiscari quasi non oris. Donatus.

Expergisceret ꝓ expergiscereturPomponi.in agamennone. Suppositio nequis miretur cū tam clare conuenit:ut siquis dormitaret expergisceret. Nonius.

Expalpabitur pro expalpabit:qd̄ est extorquebit. Plau.i aulu. Seruus a patre argentum expalpabitur. Nonius.

Exprobrat qui commemorat quæ præstitit. opprobrat qui opprobrium obiicit:hoc est uicium. Caper.

Expugno uero expunxi diximus. Pri.

Expergiscor quod a pergo est experrectum facit:quamuis uetustissimi expergitus dicebāt Lucil.libro tertio. E somno pueros cum mane expergitum clamas Celius:& si ego obdormiero tute ipse ubi eris experrectas.

Exponere disserere. Ci.in philip.lib primo.exponam uobis breuiter consilium profectionis & reuersionis meæ.

Exploratores qui secreta nunciāt hostibus ꝓditores sunt:capitis pœna luunt.

Expugnatur nauis cum spoliatur aut mergitur. aut dissoluitur:aut pertunditur:aut funes eius exciduntur: aut uela conscinduntur:aut ancora inuoluitur de naui.

Experientia usus non doctrina. Virgilius primo georgicorum. Atque apibus quanta experietia parcis. Ser.

Exploro delibero. Vir.primo æne. Tuus est regina quod optes explorare labor. S.

Explodo eiicio uitupero. Cice.primo offi. Aristonis pyronis & erilli iampridem explosa sententia est. Ser.

Expleri sic distinguitur a satiari.ut expleri tāmmodo plenū esse. satiari uero ultra modum. Lucil.libro sexto expleri bonis rebus

satiari nunq̃.S.

Explicauit Cicero dicere maluit:q̃ explicuit qa iucũdius ad aurem cõspectiusque quod esse iam usitatius cœperat.uerba sunt hæc ipsius in oratione quam de imperio Cn. pompei habuit. Testis est Sicilia q̃ multis undique cinctam periculis non terrore belli:sed cõsilii celeritate explicauit.ac si explicuit diceret imperfecto & debili numero uerborũ sonus clauderetur. Aulus ge.

Expensum ferre est scribere & pecuniam dedisse. As.

Exquiria ludi quos Romulus. Marti instituit per equorũ cursum.qui in cãpo martio exercebatur.Festus.Vel equiria ab equoꝝ cursu. eo enim die currunt in campo martio ut inquit.Varro.

Exquirine iusiurandum per Quirinũ.Fe.

Exquisitum.Varro in aiace.Stramentitio ac re æger medicos exquisitũ ut cõualesceret.No.

Exquilinæ secundæ regionis alii has scripserũt ab excubiis regiis dictas. Alii ab eo quod excultæ a rege Tullo essent.Var.

Exquiliæ duo montes habiti quod pars cespes mons suo antiquo nomine etiam nunc in sacris appellatur.Varro.

Exquilinus lucus Romæ fuit sub monte quirinalis oppius dicitur.

Exquilinus ẽ cespius mõs septiceps apud ædẽ iunõis lucinæ ubi æditimus haberi solet.V.

Exrhodus æque est mæsie fluuius.

Erogare est ex lege ueteri aliquid eximere per nouã legẽ.Festus pompeus.

Expes dicitur quasi sine spe. Actius in eurysa. Ille urbis expes liberũ medea exuli iter hospes expes expers.Nonius.

Exquirunt noue positum a Virgi. Pacemque per aras exquirunt.Macr.de satur.

Exta dicta quod ea diis præsecentur quæ maxime extant eminentque.Festus pompeus.

Exter quoque inuenitur.Statius in.xi.Sed qd apud tales quis nec pignora sua cura exter honos.Ex quo Virgi.in quarto: æneid.Extera quærere regna.Pris.

Extimus quoque pro extremus antiqui dicebant. Pli.in sexto natu.histo.Duchiũ canusium Apuliæ extimum.Pri.

Exterior extremus uel extimus. Plaut. in truculento. Bona perdidi mala repperi. factus sum quasi extimus a uobis.Pri.

Extingo extinxi cuius simplex stinguo raro est in usu.Virgi.iiii.æn.Cum genere extinxem meme super ipsa dedissem pro.extinxissem protulit.Cice.tamẽ in arato.stinguens participio usus est: qđa uerbo stinguo nascitur:quẽ neque tempestas pertimet neque longa uetustas interimet:stinguens præclara insignia cœli.Idẽ passiuũ eius uerbi i pronosticis.protulit.Vt cum luna means hipperionis officit uerbi stinguntur radii cæca caligine tecti.Pris.

Extricata expedita liberata.Hora.li.car.ceruã plagis extricata.Acron.

Extimum extremũ significat:ita ut intimo sit contrarium.Festus pompeus.

Exterraneus ex altera terra. Festus pompeus.

Exterricineus quoque dicitur is qui ante tempus natus uel potius electus est.dictus autẽ exterricineus ut q̃ eũ mxter exterrita aluo eiecit.Festus pompeus.

Externus ex alia terra.Fe.

Extorris dicitur extra terrã uel terminos.Actius in euriface.Nunc per terram uagus extorris regno exturbatus mari. Turpil.i lemniis. Neque durare possunt:ita hæc insciti a atque dementia facit extorrem. Salu.in iugur.Sicuti uidetis extorrem patria domo in opem & coopertũ miseriis effecit.No.

Exterminatũ est extra terminos missum. Luc. li.uigesimonono. Non rediret ad se atque illam exterminare miseram.M.T.de officiis li.iii.Atque omne gẽus pestiferũ atque ipiũ ex hominũ cõmunitate exterminãdũ ẽ.N.

Exterebrare est uel aliquid extorquere & scrutari & curiosius quærere.Plau.in astraba.cũ curiosius loqueretur terebratum quidem pertundit.Nonius.

Extundere est extorquere uel inuenire.Affra.in epistolis.Itaque adeo extũdo exofficio datur mihi custodiẽdus.Vir.i.geo.Vt uarios usus meditãdo extũderet artes.Paulatim.No.

Extiguere iter & opprimere interesse uoluit. Tulli.de amici.ut sit maius opprimere q̃ extingere.primũ dãda opera est.nequa amicorũ diffidia fiant:sin tale aliquid euenerit: ut extinctæ potius amicitiæ q̃ oppressæ uideant.quasi quod extinguitur possit reclamari:quod opprimitur nõ queat.No.

Extispices ꝓprie aruspices dicti sũt ꝙ extra aspiciãt.Acti.i medea.Principio extispiciũ ex ꝓdigiis cõgruẽs ars te arguit.Var.i serano.Te in cõsulẽ mihi pedũ cedere subsidio & hostia: sed extispici disputãti relinquo.

Extrarium quasi alienum. Affra. in suspecta ut me esse in hac re ductat abs te extrariũ.No.

Extrarium ab extraneo sic distiguitur.extrarius q est extra focũ sacramẽtũ iusque sit extraneus ex altera terra quasi exterraneus. F.

Extrahũt ꝓ exibunt. Affra. in actio. Simul limen itrabo illi extrahũt illico. No.

Exterritũ pauefactum significat. Virgi. quinto æn. plausumque exterrita pennis, dat tecto ingentem. Varro in eumenidibus. Videmus populũ furiis instinctum tribus diuersum ferri exterritum formidine. No.

Exterritum acccensum inflammatum. Virgi. geor. li. iii. Sæuit agris asperque siti atque exterritus æstu. N.

Extollere differre. Cecil. in plocio. Abi intro atque hæc aufer: tamen hodie extollet nuptias. Nonius.

Extundo studiose reperio. Virg. i. geor. Vt uarias usu meditãdo extũderet artes.

Extemplo illico. & est augurũ sermo, tẽplũ. n. dicitur locus manu designatus in ara: post quẽ focũ illico captãtur auguria. Vir. æn. Extẽplo Aeneæ soluũtur frigore mẽbra. S.

Extẽplo est uerbum augurum qui uisis auguriis extemplo surgebant. Ser.

Extendere egredi. Fe.

Exterminauit ut conterminauit dementem fecit. Catul. Ha miseria assiduis quam luctibus exterminauit spinosa eritina ferens in pectore curas. No.

Extorquere & torquere differũt. Torquemus enim hominẽ extorquemus ueritatẽ. Te. in adel. Immo hercle extorquere. D.

Extimare unde eximias pecora dicũtur quæ a grege accæpta sunt ad usus dominorũ suoꝝ ut uberius pascantur. Sed ꝓprie eximii sunt porci maiores: q ad sacrificãdũ excæpti uberius pascantur. & boues qui ad hoc electi sũt egregii dicũtur. & oues lectæ. Vir. Mactant lectas demore bidentes. Ter. in ecyra: ut eximium neminẽ habeã. Do.

Extrudere ꝓprie dicitur q manibus expellit. Et est uerbũ necessitatis. Teren. i ecyra. Eo amãte inuitũ Pamphilũ extrudit pater. nũc translatiõe utitur cũ dixit extrudit. Do.

Extrema linea. Quinque lineæ perfecte sũt ad amorem. uisus: colloquium contactus: oscula: coitus. Donatus.

Exillare est gutture exponere: & extillare ipm corpus guttatim finiri. Terentius in phormione. Lachrymis si exillaueris. Do.

Exui est exolui. Vir. secundo æneidos. Sustulit exutas uinclis ad sidera palmas. No.

Exui nudari. Virgi. quinto æneidos. Magna ossa lacertosque exuit. No.

Exui liberari. Lucil. li. trigesimo. Vnde domũ uix redeat uixque hoc exuat se. No.

Exuere deponere. Vir. æneidos. li. iiii. Et sigs precibus locus exue mentẽ. No.

Exulo duobus modis dicitur: & de loco i quo exul est. & de loco i quo eiectus est. Terẽtius i eunuco: Nã domo exulo. Do.

Exultare sæuire. Marcus Tullius de repu. li. quarto. Quæ sãguine alitur: quæ omni crudelitate exultat ut uix hominũ acerbis funeribus satietur. No.

Exultare est gestu uel dicto iniuriã facere. Lucil. li. xxx. Quin totũ purges de bella siue decueras exultes sollicites. Vir. quinto æne. Exultãtiaque haurit corda pauor. No.

Exultare cũ iactantia gloriari. Virgilius decimo æneidos At medias inter cædes exultat amazon. Marcus Tulius in hortẽ. Imbecillis autem est pudoris magister timor qui siquã do aberrauerit: statim spe impunitatis exultat. Et de senectu. Hãnibalẽ iuueniliter exultanté patientia sua molliebat. N.

Exultare supra modũ exilire & efferri. Marcus Tul. de rep. Est igitur quiddam turbulentũ in hominibus singulis quod uelexultat uoluptate uel molestia frangitur. No.

Exuuias & spolia non solũ hominũ tegmina aut uestes dici posse Virgilius auctor est libro secundo georgicorum dicens de serpẽte. Cum positis nouis exuuiis nitidusque iuuenta uoluitur. Lucretius. Nam sæpe uidemus illorum spoliis uere uolitantibus auctas. Nonius.

Exurint silueſtrem animum Virgilius dixit noua ex cogitatione intellectus. Macrobius de satur.

Exuuiæ ab exuendo dictæ. Fe.

Exules dicuntur extra solum. Virgilius tertio georgicorum. Lõgeque ignotis exulat oris & sequentibus. Et stabula aspectans regnis excessit auitis. No.

Exurigo fames Varro in thaphemenippo Vbi iubet ire accubitum accedo strẽnuus sublimus quod exurigo fundebat costas. Nonius marcellus.

Latinæ dictiones: græcæ uero per ph ut phirne phalanx: faleræ facile Caper.

Faberis: hic & farfarus dicitur. fluuius sabinoꝝ est. & corrupte faber nũcupat a pluribus.

Fabam nec tangere nec nominare diali flamini licet q ea putatur ad mortuos pertinere. nã & lemuaribus iacit laruis & parẽtalibus adhibetur sacrificiis. & in flore eius luctus litteræ apparere uidẽtur. Fe.

Fabacia carneam deam: quæ uitalibus præest

templo sacrauit antiquitas: cui pulte fabacia & laritudo sacrificatur: quo diis maxime rebus uires corporis roboretur. nam & kalendæ luniæ fabariæ uulgo uocãtur: quia hoc mense adultæ fabæ diuinis rebus adhibẽtur. Macro.

Fabellæ. Marcus Tulius de finibus bonorum libro quinto. Libenterque se cum his congregant dantque se ad ludendum: fabellarũ que auditõne ducuntur. No.

Fabitronem fautorem. Lucil. li. xxi. fabitronẽ tibi me amicum amatorem putes. Nonius.

Fabulæ a uerbo fari ut tragœdiæ & comœdiæ dicta. Varro.

Fabula siue comica siue tragica quinque actus habere debet. Asco.

Fabruarium mensem dicauit Numa Februo deo qui lustratione potẽs creditur. Macro. de satur.

Fabre quære in cistella. Ful.

Fabros tignarios dicimus non eos dũtaxat qui tigna dolarẽt: sed omnes q ædificarẽt.

Facessere significat interdũ facere. ut est iussa facessunt. Interdũ uero pabire ponit. Pacu. Facessite omnes hinc & abite. Fe.

Facessere est facere. En. in annali. libro primo. Hæc affatus ubique latrones dicta facessunt Affra. in inuis. Multa atque molesta es potiri ut dictis facesses. Virg. quarto æn. Imperio læti parẽt ac iussa facessunt. No.

Facessere significat recedere. En. in eume. Dico uicisse Horestẽ: dico hinc facessite. Titin. in gemi. ut aliquis uestrorũ nunciet gemino ut res suas pcuret ædibus facessat. Pacu. ĩ teucro. Te repudio nec recipio nec dico facesse itẽ. facessite hinc omnes parumper tu mane Cic. de legibus li. primo. Pauli sper facessant rogemus. Affra. in liberto. Nolo hic te uideat dominus est: puer facesse hinc. Plautus in rudente. Siquis sis impudicus hinc facessas. M. T. in horten. Facessant igitur omnes qui docere nihil possunt: quo melius sapiẽtiusque uiuamus. No.

Facessere facere & pducere duas res significat. T. in phor. Hæc hinc facessat & huc te fac: dicitur pro huc accede. Do.

Facem ĩ nuptiis in honorem Cereris præferebant: aqua etiam spargebatur noua nupta: siue ut casta puraque ad uirum ueniret: siue ut ignẽ atque aquã cũ uiro cõmunicaret. Fe.

Facetus est qui facit uerbis quod uult. Te. ĩ eu.

Facete laute lepide & dicta & prouerbia & adagiones q̃ rem agant facetis hominibus ascribuntur. Donatus.

Facere apertam habet significationem. facere rem diuinam religionibus exhibere. Plau. in au. Mulsi congialem plenam faciam tibi fideliam. Virg. in buc. Cũ faciam uitulam pro frugibus ipse uenito. No.

Facere aliquãdo est recipere ut facere. stipẽdia.

Facere inde facinus. facere enim quis & homicidium dicitur. Commerui minoris culpæ est. Peccaui multo minoris & leuioris. Terẽtius. in andria Quid feci aut commerui pater. Donatus.

Facere: fingere inuenire in hoc differunt. fit quod uerũ est. Fingitur quod falsũ. inuenitur ne temere fiat. Teren. in andria. Facite fingite inuenite. Do.

Facere oportere etiã hanc significationẽ habet ut abstineat quis ab eo facto quod cõtra cõuentionẽ fieret & curare ne fiat.

Facere uerbũ omnẽ omnino faciẽdi causam cõplectit dandi uindicãdi ambulandi.

Facere & incipere differũt. Facimus mediocria Incipimus magna. Donatus.

Facere rem diuinam religionibus exhibere. Virgilius ĩ buccolicis. Cum faciam uitulam pro frugibus ipse uenito. Et Cicero pro Murena. Nolite a sacris patriis iunonis sospitæ: cui omnes consules facere necesse est domesticum: & suum consulem potissimum auellare. Seruius.

Facesso frequentatiuum est uerbum. Virgilius æneidos. quarto. Imperio læti parent & iussa facessunt. Ser.

Facesso a facio discedere significat. Teren. Hic nunc facessit.

Faciem totius corporis formam ideo os posuit antiquitas prudens. ut ab aspectu species & a fingendo figura. ita a factura corporis facies. Plautus in penulo. Sed earum nutrix qua sit facie mihi expedi: statura non magna: corpore aquilino ipsa ẽ. Pacuuius. Nupta ætate integra: feroci ingenio: facie procera. Salustius libro secũdo. Sardinia ĩ aphrico mari facie uestigii humani ĩ occidẽtem q̃ in orientem latior. No.

Facessas ideo est recedat suadeo in conuiuiis in quibus læticiæ insidiatur ira uerbis stomachicis ideo occultis delusiõibus & facetis dictis facessas. Seruius.

Facinus factũ. Salu. ĩ catil. Qui aliquo negocio intenti præclari facinoris aut artis bonæ famam quærit. Teren. in heau. Non sit sine periculo facinus magnũ & memorabile. Marcus Tullius de offi. libro tertio. Promissũ potius non faciendum q̃ tetrum facinus ad

mittendum fuit & de senectute. Nullum denique scelus. nullum facinus esse ad quod suscipiendum non libido uoluptatis impelleret. Nonius.

Facinus rursum scelus. Salu. in catil. Sed in cõiuratione fuit Quin. Curius haud obscuro loco flagitiis atque facinoribus coopertus. Marcus Tullius de officiis libro tertio. Ab hoc nulla fraus aberit: nullum facinus. Nonius marcellus.

Facio æstimo. Ci. ad. C. Cæsarem. Eius libertũ apolliniũ iam qui cum uiueret ipe & magni faciebam & probabam. Ser.

Facio te certiorem: nõ certum dicimus: neque ago. Virgilius uero metri causa dixit. Anchisem facio certum remque ordine pando. Itẽ facio tibi gratum: facio ludos: rem diuinam sacrificium: solennitatem: iacturam: damnum naufragium. non ago. Quinti. In portu naufragium fecimus. Item feci fugam p fugi: feci timorem idest timui. feci iter: feci uiam. Copiam rerum nostrarum potestatẽ: non egi uel dedi: feci lucrum: non acquisiui lucrum: feci urinam: stercus: nõ emisi. Item facio tibi iniuriam contumeliam. Item afficio te iniuria: contumelia: afficio te molestia non autem facio tibi molestiam. feci sermonem potiusq̃ habui. habui orationẽ: non feci. Laurentius.

Facies ingenitus cuiusque rei aspectus haud facile mutabilis modus & factura: non os tantum ac genæ: quod græci πρωσωτον uocãt ut enim ab aspectu species: a fingendo figura: ita a faciendo facies: ut egregia litterarũ facies: & montis facies: ut etiam Plau. in pennulo pro totius corporis coloriſque habitu posuit. Sed earum nutrix qua sit facie mihi expedi: statura non magna corpore aquilino ipsa est: species uenusta: ore atque oculis pinguis.

Facio ad corpus. Vultus ad animum refertur atque uoluntatem. unde descendit a uolo uultum supino antiquo. Inde uultus mœstus iratus. Inde superficies non discrepans a facie: ut facies maris hominis illud qd primũ intuemur in homine: dicimus tamẽ cõfuse: fædata facie: fædato uultu. Lau.

Facies antiqui dicebant ut fides. Fe.

Facies ideſt species. Virgi. vi. æn. Quæ rerũ facies o uirgo effare. Ser.

Facies similitudo. Virgi. secudo georgicorum. Nec pingues unam in faciem nascuntur oliuæ. Seruius.

Facies huius facies declinabant antiqui: sicut dies huius dies. Virgilius. Libra dies somni quæ pares ubi fecerit horas: ideſt libra diei somnique. Similiter dicebant fames famii: pernices pernicii: progenies progenii: luxuries luxurii: acies acii: dies dii. Virgi. Murena lætitiaque dii. i. diei. A. g.

Faciunt notum esse nõ dissitebere: qd ad diem xii. kalendas Ianuarias. Herculi & Cereri faciunt fuæ prægnante panibus mulso. Macrob. de sa.

Facitur quoque & facio pro fit protulerũt auctores. ut Hora. in tinico. sine me hercle purgant & deorum cura non satis facitur respublica. Titin. in qnto. Consilium bonũ gratia paruifaciant. facessiſ quoque. Ci. pro Cluẽtio protulit. Sed hoc polliceor omnibus si cui forte hac lege negocium facessitur. unde igiſ in plæriſque uerbis compositis actiuũ ẽ. ut facio perficio & proficio. Pri.

Faciundum: legendũ: scribendum: dicendũ: uigilandũ: totũ hoc necessitati semp adiũgiſ. Te. in eu. Faciũdum fuit. Dona.

Facilis exorabilis ad ignoscendũ paratus. Virgi. iiii. geor. Et facilẽs uenerare napeas. Ser.

Facilis & clæmens in hoc differunt: q facilis ẽ cuius ira cito soluiſ. Clæmens qui non irascitur. Te. in adel. Re ipsa repperi facilitate nihil eẽ hõi melius neque clæmẽtia. Dona.

Facile & ferme aduerbia sunt existimatõnis & confirmãtis: & ferme pro facile ponitur & facilitatẽ significat Te. i and. Fidelem haud ferme mulieri inuenias uirũ ideſt liquido & manifesto. Et facile pro certo ueteres dicebant. Cice. illius ciuitatis facile princeps ferme aduerbium ẽ festinantis. Te in and. Iam ferme moriens. Do.

Facile pro non dubie superlatiuum desiderat ut facile utilissimus. comparatiuũ quoque & nomina significantia diuersitatem. ut facile dissimilis: & cõposita a præ: ut facile præstar. Laurentius.

Factio & factiosus initio honesta uocabula erãt. unde adhuc factiões histrionũ & q̃drigariorum dicuntur. Modo autem nomine factionis seditio & arma uocantur. Fe.

Factio dicitur malorum consensus & conspiratio. Salusti. in catil. Inter bonos amicitia inter malos factio. No.

Factio. itẽ significat opulentiã. abũdantiam & nobilitatem. sed iam metuo hercle cæso ne nimis stulte fecerim qui ex tãta factione aut opibus ea sum ausus aggredi. Plautus in aulula. Istas magnas factiones. Idem in trinummo uestras cum nosti factione s atque

opes. Turpilius in transylione non utilitate factione frætus interdicere. Ceci. Famã filiũ occultabat factio. Nonius.

Factio ẽ diuisio ciuiũ in diuersa studia: cũ aliq principes in ciuitate fieri conãtur: iter quos ẽ æmulatio qui factiosi dicũtur: ciuiũ qsque multitudiné ad se trahens cõsilioque qui dicũt cliẽtes. Seditio uero a seorsum sedendo uel eũdo. Vir. hoc scribẽs ait. Ac ueluti magno i populo cũ sæpe coorta est seditio. Dicitur seditio i exercitu i classe: i schola. Lau.

Factio ẽ diuisio ciuiũ i diuersa studia iter quos æmulatio ẽ: qui ciues & factiosi dicũt: ac trahentes ad sẽp phas nephasque multitudinem clientum.

Factiosi ab una faciendo: sic ab una agẽdo actiosi dicti. Varro.

Factiosus q̃ factionem amat. Lau.

Factor non dicitur: sed auctor. Lau.

Factũ iri audio illi iniuriam: factũ iri audio contumeliã: dictũ iri uulgo qđ ita dici uulgo. & is nũc etiã figurã iam i mediã loquendi usus Iccirco exẽplis supsedeo. Sed contumelia illi uel iniuria factũ itur: paulo ẽ remotius. Exẽplũ igitur ponemus. M. Cato p̃ se cõtra. C. Cassiũ. Atque euenit ita quirites. ut i hac cõtumelia quæ mihi p̃pter huiusmodi petulãtiam factũ itur rei quoquæ publicæ medius fidius miserebar quirites. Sicut aũt cõtumeliam factũ iri significat ad contumeliã faciẽdã operã dari quo fiat contumelia: ita factũ itur, casu tantũ mutato. Idem dicit. A. g.

Facul antiq dicebant & faculter. unde facultas & difficultas uident dicta: sed postea facilitas mox̃ facta est facultas rerũ. Fe.

Facul p̃ faciliter: huic cõtrariũ ẽ difficul. Lucillius lib. vi. Peccare ipune rati sũt posse & nobilitate facul propellere iniquos. Pacu. in Teucro. Nos illũ interea proficiẽdo propitiaturos facul remur. Affr. i acti. Haud facul ut ait. Pacuuius: fœmina iuenier bona. Actius in meleagro: Erat uirile istuc ferre aduersam fortunã facul. Varro i bimarco. Quod utrũ sit magnũ an puũ facile an difficul. No.

Facũdi ad hæc eandẽ uocẽ qui facile fant facũdi dicti. Varro.

Faciendi uero reddendi etiã causa continetur

Fatur is homo qui primũ significabilẽ emittit uocẽ: ab eo anteq̃ ita faciant: pueri dicãtur infantes: cũ id faciunt iam fari cũ hoc uocabulorũ a similitudine uocũ pueri ac fatuus fari id dictum. Varro.

Faciundũ puto ut paucis rationẽ nostri consilii demus. Cicero inquit fuit qđ faciendũ putauit & factũ. Quintil. q̃ si nemo miratur poetas maximos sæpe fecisse ut principiis operum suorũ musas inuocarent: Hic uero aliud est quod facit: aliud autẽ propter quod facit: cõmitto sicut differũt ponit.

Facto opus ẽ: fieri opus ẽ: dici opus ẽ & dicto: pugnari opus ẽ & pugnato: p̃ facto dictu pugnatu. Quomodo. n. ifinita rẽ uerbi significant. sic hæc participia pro infinitis uerbis ponũtur & significant passionẽ. Supina in u magis significant noiatiuo iungũt. ut nec dictu facilis: nec usu effabilis ulli. Vir. Statius uero cũ uerbo iunxit quẽ tũc uenientem limine primo expectat.

Faelis cata ẽ: licet alii esse animal qđ uulgo suinã appellant. Cice. li. v. tusc. Aegyptiox̃ morem quis ignorat: quox̃ imbute mẽtes prauitatis erroribus q̃is carnificiam prius subirent: q̃ ibi aut aspidẽ aut faelem aut canem aut cocodrillum molent.

Faecelmus Siciliæ fluuius ẽ pelloro iunctus et Dianæ templo conterminus.

Fagus arbor glandifera. antea quidẽ hoies glãdibus uescebant. Ser.

Fagutal sacellũ Iouis. in quo fuit fagus arbor: quæ Iouis sacra habebatur. Fe.

Fagutal a fago. unde etiã Iouis fagutalis: qđ ibi sacellum. Varro.

Falacer deus quidã pater pomorũ.

Falarica telũ maximũ. Vir. i. xi. Sed magnũ strides cõtorta falarica uenit. Fulminis i modũ. En. Quæ ualidæ ueniũt falarica missa. Et dictũ hoc genus teli a falis. i. turribus ligneis. Nonius.

Falarica genus teli missile quo utunt ex falis. i. ex locis extructis dimicantes. Fe.

Falcones dicti quox̃ digiti polices itus sũt curuati: a similitudine falcis. Fe.

Falces & arpagæ armox̃ genera murox̃ oppugnationibus apta. Sisen. hist. li. iiii. Falces iniectas cõminuũt puteos collatis arpagis prius deiiciũt. mittunt e turribus. N.

Falces a farre littera cõmutata. hæ i cãpania seculæ a secãdo & a quadã similitudine: harũ aliæ falces fœnariæ: aliæ adoreæ: aliæ dumariæ quæ & scirpiculæ: quibus secãt dumeta Varro.

Falernus regio ẽ. Cãpaniæ uini fertilis. Acron.

Falernus ager. Liuius libro. xxii. Castris ad uulturnũ amnẽ cõmutatis. Asdrubalem cum equitibus in agrum falernum prædatum dimisit usque ad aquas sinuessanas. Est autẽ ager falernus qui a Caleno oppido ad Casilinum ideſt castellucium protenditur. Liui

us uero agrum falernum a Campano diuidere uiderur.

Falerium promontorium est corcirae insulae ex quo in mare protenditur scopulus quē a similitudine Vlyxis nauem fuisse dixere uetusti.

Falernum. Quid in Italia utensile non modo non nascitur, sed etiam non egregium non fit: qđ far comparandum Campano? quod triticum apulo? qđ uinum falerno? qđ oleū uenafrano? non arboribus cōsita Italia est. sed ut tota pomarium uideatur. Varro.

Fale turres sunt ligneae. Enn. libro. xv. Malos diffundūt, fiunt tabulata falaeque hae sunt. Et Cic. q̄ apud ueteres propter spectatores e lignis erigebantur. No.

Falae dictae ab altitudine: a falēdo qđ apud hetruscos significat coelum. Fe.

Faleratus honestus atque ornatus. Terenti. in phor. Adeo te esse negociantem atque impudentem Phaedria ut faleratis dictis seducas me. Donatus.

Falerii oppidulum est i mediterranea Tuscia falerios pergentem quidam esse faliscos propriis sermonibus ciuitatem posuerunt. aliqui eam sinfalistum appellant in uia flaminia iacentem. Strabo.

Faleri oppidum a fale dictum. Fe.

Faliscum oppidum ē in mediterranea tuscia. Quidam faliscos gentem per se esse aiunt. Strabo.

Fallere exurgere. Varro in memialip. Tam eū ad quem ueniunt & hospitium lac humanum falleſſe. Nonius.

Falleræ sunt bellica ornamenta. Salu. in iugur. bello. At si res postulant hastas uexillum falleras alia militaria dona. & Virgilius æneid. libro nono. Eurialus falleras ramnetis & aurea bullis cingula. No.

Fallam pro fallaciam. Neuius in decuriis. Me non uocabit ob eam rem hanc feci fallam. Nonius.

Fallarica telum est ingens torno factum habens ferreum cubitale & rotunditatem de plumbo in modum speræ: & in ipsa summitate dicitur etiam ignem habere affixū hoc autem telo pugnatur de turribus. quas phalas dici manifestum est. Iuuenal. Consuluit ante phalas delphinorumque columnas. Ergo a phalis dicta sunt phalarica. sicut a muro muralis. Sane phalaricam & Lucanus dixit neruis mitti tortilibus q̄ quandam machinam: ut hunc tortilibus uibrata phalarica neruis obruat. Virgilius uero ait. Turnū manu iaculari potuisse. unde En. libro nono. Sed magnum strident contorta phalarica uenit fulminis acta modo. N.

Fallaci loquentiae. Mar. Tulli. de finibus bonorum & malorum libro quarto. Quae diligētissime contra Aristotelem dicuntur a Crisippo ex ea difficultate ille fallaci loquentiae Nonius marcellus.

Falsius & falsior cum rationabiliter dici possunt: non tamen consuetudine. Festus.

Falsum quid sit quaeritur & uidetur id esse falsum: si quis chirographum alienum imitaretur: aut libellum uel rationem intercidat uel rescribat: non qui alias in computatione uel ratione mentitur. Pau. de falsis.

Falsum tutorem eum uere dici qui tutor non é. Paulus respondit: siue habenti tutorē datus est: siue non. sicut falsum testamentum qđ testamentum nō est. & modius iniquus qui modius non est. Pau. de uer.

Falsū habuit pro fefellit. Salu. in iugur. Neque ea res me falsum habuit. Nonius.

Falsus animi pro animo ueteres dicebant. & ingens uirium pro uiribus: & diues opum ,p opibus. Virgilius diues opum studiisque asperrima belli. Terē. in eu. ut falsus animi est. Donatus.

Falsus. Virgilius primo georgicorū. Solū quis dicere falsum audeat. Salu. Multos mortales falsos fieri coegit. Seruius.

Falsum & fallacia propterea dicuntur q̄ fādo quem decipit: ac contra id quod dixit faciat Itaque si quis re fallit in hoc nō proprio nomine fallacia: sed trāslatio. ut a pede nostro pes lecti. Varro.

Falsū uanū & fictū differūt. Falsū ē quo tegit id qđ fieri nō pōt Vanū qđ fieri nō pōt. Fictū qđ non est factū: quod fieri potuit. Vel falsū est fictum mēdacium simile ueritati. Vanū nec possibile nec uerisimile. Fictū totū sine uero. sed uerisimile. Falsū loq mēdacis ē. Fictū callidi. Vanū stulti. Falsū loqui culpae ē Fictū uirtutis. Vanū uecordiae. Falsis decipimur. Fictis delectamur. Vana contēnimus. Terē. in eu. Sin falsū aut uanū aut fictū continuo palam est. Do.

Fama a fando dicta ē. Fe.

Fama spes ,p futuri noie. Vir. iiii. æne. Nos munera tēpli quippe tuis ferimus famāque fouemus inanem. No.

Fama ē rursus infamia. Virg. quarto georgic. Neque. n. spe famaque mouent. unde & famosus dictus ē ifamis. Te. i adelp. Maledicta fama meū amorem & peccatum in se tran-

stulit. Plau. in asina. Qui me miserũ fecit fama flagitiis tuis. Luci. libro prio. Quin optimus ille iure tantũ pater huius & famosus fuit: utrique primo adolescens posterius clarestius sese. Turpil. in epedico. Quæso omitte ac deseri meretricem quæ te semel macta é: semper studuit perdere detegere dispoliare opplere te adeo fama ac flagitiis. M. Tul. de republi. libro quarto. Atque etiam siqua erat famosa & cognatio sæculum non ferebat. Salu. in iugur. Is postq̃ largitionem regis famosam impudẽtemque. Neuius desubito famam tollunt siquã solum uidemus in uia. Noni.

Fama a fari hinc famosus & famigerabilis. V.

Fama est opinio secundum consuetudinem. Virgilius tertio æneid. Fama uolat pulsum regnis cessisse paternis Idomenea ducẽ. No.

Fama atque rumor pars altera consensum ciuitatis & uelut publicum testimonium notat. Alteram sermonem sine ullo certo auctore dispersum: & cui malitia initium dederit: incrementum credulitas: q̃ nulli non etiam continentissimo possit accidere fraude inimicorum falsa uulgantium. Quintil.

Famosam infamen. Cice. de ora. lib. secundo. Non pol iquit audeo: nam me ad famosas uetuit mare accedere. No.

Famosus pro infami turpi. ut famosa mulier quæ noscitur impudica. Noni.

Famelicosam terram paluſtrem uocabant. Festus pompeius.

Famelicus a fame & edendo dictus: quasi famedicus. Dona.

Familia antea in liberis hominibus dicebatur quorum dux & princeps generis uocabatur pater & mater familiæ. unde familiæ nobilium Pompeiorum: Valeriorum: Cornelio rum. & familiares ex eadem familia. postea hoc nomine famuli etiam appellari cœperunt: permutata i in u littera. Fe. pom.

Familia uarie accepta est. nam & in res & í personas deducitur. In res ut in lege duodecim tabularum his uerbis. Agnatus ꝓximus familiam habeto. Teren. in heau. Decem dierum uix mihi ẽ familia. In personas aut natura: aut iure sub unius potestate subiectus uti filios neposq̃ & deinceps seruitutes quoque appellare familiam. Fe.

Famino dicito. Festus.

Familiaris romanus priuatus. Fe.

Familiariter ferre idest grauiter & moleste. Terentius in andria. Huius mortem tam fert familiariter. Nam quæ nobis sunt familiaria: sunt animo nostro chara. Donatus.

Famuli origo ab oscis dependet apud quos seruus famul nominabatur. unde & familia uocata. Festus.

Famulant pro seruiũt. Mar. Tul. de republi. li. tertio. Est. n. iniuste seruitutis cũ hi sunt alterius qui sui possunt esse: cũ hi aut famulãtur. Et de offi. lib. iii. Quam hi seruitutis famulatus & seruientis uoluptati. No.

Famulitas é seruitus. Actius in Andromada. Nã postq̃ famulos uos oppressit famulitas. Pacu. in atalante. Quas famulitas: uis: ægestas: fama: formido: pauor. Noni.

Famulanter pro suppliciter. Actius in thereo. Denunciat mane natum semel affare & famulanter pete. Nonius.

Famulicium dum multa narrantur unus e famulicio euangelium adesse nunciat.

Famul famulus. Ennius libro nono. Mortalẽ summum fortuna repẽte reddidit summo regno famul: ut optimus esset. Noni. mar.

Familiæ appellatione omnes qui í seruitio sũt continentur unius seruus familiæ appellatione non continetur: nec duo quidem faciunt.

Familiæ appellatione & ipse princeps cõtinet fœminarum liberos in familia earum non esse palam est. Quia qui nascũtur patris nõ matris familiam sequuntur.

Fana q̃ fando consecrantur. Fe.

Faneta Orpheus dixit Solẽ: idest a lumine atque illuminatione. Fe.

Fanisce id esse cellas quasdam & cisternas quæ in area sub terra essent ubi reponi solerent signa uetera quæ ex tẽplo essent & alia quædam religiose donis consecratis fanisas esse dictas cellas quasdam & specus quibus ædi tui capitolii uterentur ad custodiendas res uetetes & religiosas. Aulus gel.

Faunus deus agrorum & siluarum. Horatius libro carminũ. Nisi faunus iuturus dextra leuasset. Acron.

Faunus quidam incubum dicunt. Horatius libro carminum. Lucretilem mutat liceo faunus. Acron.

Faunus est deus quidam.

Fando passiue protulit. Virgilius ut fando aliquid si forte tuas peruenit ad aures. Gerũdia enim communium uerborum commu nem habent significationem. Fari quidẽ nõ erat antiquitus.

Fatcimina a fartura extorum appellata ab eo in quo est tenuissimum intestinum fartum Festus pompeius.

Farrago ex segete ubi sata admixta ordeum & uicia & legumina pabuli causa uiridia ferro cæsa farrago dicta: aut i se qđ primũ i farraria segete seri cœpta ea equi & iumenta cætera uerno tẽpore purgant ac saginant. Var.

Farrago appellatur id qđ ex pluribus satis pabuli causa dat iumentis. Fe. pom.

Farsenũ uirgulti genus. Fe.

Farsarus Syriæ fluuius in radicibus libani mõtis emittit & per antiochiam fluens in Syriaco miscet mari apud simeonis portũ.

Fareũ genus libi ex farre factũ. Fe. pomp.

Fartores nomenclatores qui clam uelut infartiant nomina salutatorum in aurem candidati. Festus pompeius.

Fartores qui isicia & farcimina farciunt. Terẽ. in eunucho. Cupidenarii omnes cetarii: lanii coqui: fartores. Dona.

Farrus nomen est maris ubicunque facta quocunque casu diuisione furens incidit utputa inter Italiam & Siciliam quas quidam existimant olim fuisse coniunctas ex terremotu postea separatas. a qua separatione id mare qđ medium inter eas impetu fertur: pharus dicitur. nam pharos græce latine diuisio sonat: uerum hoc nomen Siciliæ pharus præ cæteris seruauit. seu quia mãifestior fuit diuisio seu qa notior græcis atque latinis: huic supereminet ab Italia Rhegium & a Sicilia Messana ciuitas inclyta.

Fasces quã habeãt significationem manifestũ est. Virgilius secundo georgicorum. Illum non populo fasces non purpura regum. Flexit. Nonius.

Fas. Horatius libro carminum. Fas paruitates est mihi tradas. Fas non significat non licet: sed possibile est. uult enim se agnũ esse mysteriis. Acron.

Fas genitiuum non habet. nam siue faris seu furis uel fassis dicamus: aliud potest significare. Priscianus.

Fascem pondus onus. Virgi. in buco. ego hoc te fasce leuabo. Noni.

Fascem consulem posuit. Virgilius secundo georgi. Iniusto sub fascc uiam dum carpit. No.

Fasceam pro cortice. Varro in gerunto didascolo. In quibuslibet sacraturi fasciis cingit fore liber pro corpore. Virgilius georgicorum libro quarto. Vdoque docent inolescere libro. Nonius.

Fascinum cloatius uerrius fascinum appellat quasi bisquanium. & fascinare cõmode ac sane conducentur. A. g.

Fascinũ & fas a fando nominant. Fe.

Fasius diuinũ & ad religionem pertinens. Ser.

Faselus nauicula breuis. Virgilius quarto georgicorum. Et circumpictis uehitur sua rura faselis. Seruius.

Fastigiũ ædificii summũ. Fe.

Fastigium ima altitudo. Virgilius secundo georgicorum. Forsitan & scrobibus quæ sint fastigia quæris. Varro de re rustica libro primo. Aquam quæ cœlo uenit recipere põt: aut fastigium ut exeat fundo aggeris. Noni.

Fastigium summæ & imæ partis possumus dicere. Virgilius secundo georgicorum. Forsitan & scrobibus quæ sint fastigia quæris. & primo æneidos. & fastigia suscipit urbis. uti & altum mare & altum cœlum dicimus Seruius.

Fastigia consuetudine summæ altitudines dicti purantur: cum sint & imæ significãt fines Virgilius secundo georgicorum. Forsitan & scrobibus quæ sint fastigia quæris. Cicero de offi. lib. tertio. Sed quo opere inchoato, prie tamen absoluto tibi fastigium imponimus. Nonius.

Fastis diebus iucunda fari licet. nefastis quidẽ non licebat fari. Fe.

Fastidiliter fastidiose. Varro. Credo hodie uel quibus in stabulis animus ardens mutabiliter habere & non fastidiliter inconstanti pectore. Nonius.

Fassi confessi qui fari id quod ab aliis quæsitũ hinc professi.

Fasti dies quibus certa uerba legitima sine piaculo prætoribus licet fari. Varro.

Fastidiosus actiue ponitur pro eo qui fastidit.

Fastorum libri appellantur in quibus totius animi fit descriptio. Fasti enim dies festi sũt Festus.

Fasga mons est supra iordanem: in terra Moab contra Ierico sub quo genua ciuitas in cãpo Moab.

Fascinium. deterſa enim lingua fronte mulieres amputare se fascinium infantibus putant. Acron.

Fasces honores. Horatius libro carminum. Superbos Tarquini fasces. Acron.

Fastus. Horatius libro tertio carminum. Per memores genus omne fastos per fastos autem consules uult accipi qui nobilitatis i posteros memoriam testarentur qui dat noia fastis. Acron.

Fasti dies sunt quibus ius fatur id est dicit. unde nefasti quibus non dicitur. Pri.

Fastus a fando uerbo quartæ declinatõis quando uero, p ãnali accipitur a fastis & nefastis

diebus dicitur secundæ & quartæ: ut Lucanus in decimo nec meus eudoxi uincetur fastibus ānus. Et Varro in ephimeride. Postea honoris uirtutum causa Iulii Cæsaris: q fastos correxit mensis Iulius appellatus est.

Fatur is qui primū homo significabilem ore emittit uocem ab eo anteq̄ ita faciant pueri dicantur infantes. cum id faciunt iam fari cum hoc uocabulorum a similitudine uocum pueri ac fatuus fari id dictum: Var.

Fatuus qui fatur qđ puer primo fatur. Var.

Fatum ab hoc tempore qđ tum pueris constituant parce fando dictum fatum & res fatales. Varro.

Fatidici dicti qui futura prædiuinando soleāt fari. Varro.

Fatigare cohibere comprimere. Mar. Tulli. de offi. libro tertio. Qui non uerbis sunt & disputatione philosophorum: sed uinculis & carcere fatigandi. Nonius.

Fatigare cōmouere perturbare. Virgilius primo æne. Quæ mare nunc terrasque meru cœlumque fatigat. No.

Fatigare percutere. Virg. li. ix. Versaque iuuencum terga fatigamus hasta.

Fatigare excitare uel increpare uel hortari. Virgilius æne. quarro. Socioſque fatigat præcipites uigilate uiri. Noni.

Fatigare positum pro fatigari. Virgilius libro octauo. Olim remigio noctemque diemque fatigant.

Fatigare īstigare cogere. Virgilius libro. ix. Collecta fatigat ex longo rabies. & siccæ sanguine fauces. Nonius.

Fatigare ad lassitudinem deducere. Virgilius quinto ænei. Veloces iaculo ceruos cursuque fatigat. Et libro. ix. Quos nulla fatigat Prælia. Nonius.

Fata dicūtur q augures finem auspiciorū cœlestiū extra urbem agri sūt effati.

Fatanf multa fantur. Fe.

Fatiscere ē aperire rursum uel deficere. Acti in epinausimache. Tam ut fatiscar qui tuā implorem fidem. Pacuuius ī doloreste: ut si ita sunt ꝓmerita nostra æquiperare ut queam uereor nisi nūq̄ fatiscere quod qui boni. N.

Fatiscunf qui fatiscunt. Actius in epinausima che. Tantum haud fatiscat qui tuam implorem fidem. Nonius:

Fatiscit abundanter aperitur. Fatim enim abūdanter dicimus. unde & affatim. Virgilius primo æne. Accipiūt inimicum imbrem rimisque fatiscunt. Ser.

Fatisco soluo abundanter aperio. Virgilius. i. geor. Neu puluere uita fatiscit. Et. i. æneid. rimisque fatiscūt. dictum aūt a fatim. i. abūdanter unde affatim & hisco. Ser.

Fatigatū de corpore dicimus. Ser.

Fatua dicif etiam terra a fando. qđ infantes partu editi non prius uocem edunt q̄ attigerint terram. Mac. de sa.

Fatum est connexio rerum per eternitatem se inuicem: tenens quæ suo ordine & lege uariant ita tamē ut ipsa uarietas habeat æternitatem. Cicero.

Fatum significat decretum & uoluntatem. Virgilius ænei. libro octauo. Heu stirpem inuisam & fatis contraria nostris Fata phrygū. Idem in eodē. Filius huic fato proleſque uirilis nulla fuit. No.

Fatū nutus. Vir. fatis lunonis iniquæ.

Fatuos & faunos siluestres a fando. Fe.

Fatuus & insulsus differunt. Fatuus ē inepta loquens & a fando fatui dicuntur. Fatuus est uerbis ac dictis. Insulsus corde atque animo Terenti. in eunucho. Fatuus est insulsus tardus: stertitque noctes & dies. Fatui dii quoque sunt qui & fauni dicūtur & non stulti: sed multum fantes. Dona.

Fatuus quære in dictione stultus. Lau.

Fatale. Horatius lib. car. Daret ut catenis fatale monstrum ideſt maiorem q̄ sexus exigebat. animositate fatalem uixit aut turpem. unde & prostantes fatales dicūtur: ut ē Romæ non caste: aut uelit monstrum saris sibi reseruatū: ut fato Romano subiectū. Acrō.

Fatisus olim dacoꝝ fluuius.

Fatiloquus fatiloquentior format & fatiloquentissimus. Lau.

Fauni a fando: siue a faudo: hoc est dum pontifex maximus dedicat certa uerba fatur. Festus pompeius.

Fauni & uates olim canebant uersus fauni dei latinorum. ita ut faunus & fauna sint in uersibus quos uocant saturnios: in siluestribus locis traditum est solitos fari quos fando fatuos dictos. Varro.

Faui a fauēdo. Festus pompeius.

Fauiani & Quitiliani appellabāf lupercia. Fauio & quintilio præpositis suis. Fe. pompe.

Fauentia bonā ominationem significat. nam præcones clamantes populū sacrificiis fauere iubebant. Festus.

Fauere silere: fauere linguis fauere uerbis. Vir. Ore fauete omnes. Teré. i an. Fauete adeste æquo animo. Dona.

Fauere hoc uerbum nō ut plærique existimāt a fauore trahitur sed paratur silentium ut

rite peragi possit sacrum nulla uoce mala obstrepente. Sene. ad gal.

Fauere enim est bona fari: ac ueteres poetæ p silere usi sunt fauere. Fe.

Faustulũ porcellum fœturam porcorum. F.

Faustum & festum hoc differunt. est enim faustum quasi a fauendo dictum ac per hoc prosperum & propitium. Festum autem solenniter lætum & feriatum. Virgilius secundo eneid. Festosque dies de nomine phœbi. T. O. faustum & fœlicem diem. Noni.

Fauétinus a fauétia. & Rheatinus a rheate. V.

Fauna dicitur terra q̃ omni usui animantium fauet. Macro de satur.

Faustitas nouæ fœlicitatis dicta. Hora. lib. car. Tutus enim bono faustitas per mare nauæ complexi. Acron.

Fauétia é i medio bononiæ & Rauénæ & aliarum ciuitatum per quam iter est Romã. St.

Fax pro face. Varro in gerunto didascolo. Cõfluit mulierum tota Roma quæ noctu fieri initia solita & nunc pinea fax indicat. Idem sexagesi. Adest fax inuoluta incendio. Idem de uita patrum libro secundo. Cum a noua nupta ignis in facie affertur fuco eius sumptus cũ fax ex pinu alba esset: ut eam puer igenuus afferret. Nonius.

Faxim pro fecerim. En. in phœnice. Plus miser sum si sceleſtũ faxim qd dicam fore. No.

Faxo pro faciam. Virgilius æneidos. libro duo decimo. Ego sidera faxo firma manu. Ser.

Febris proprietatem habet a feritate morbilis mali ut a calendo calorem uel caldorem. V. in andabatis. Aperiendum putat id qd alterum appellamus a calẽdo calorem. alterum a feruore febrim. Nonius.

Febris a feruore dicta é. Ser.

Febris fanum in palatio & ædem & aram malæ fortunæ ex qbus cõsecratã uidemus. Cic.

Februare positum pro purgare & pura facere. Varro de uita patrum libro primo. In eorum sacris liba cum sunt facta iniicere solẽt sarris semine ac dicere se ea februare ideſt pura facere. Nonius.

Febrem appellant motum corporis contra naturam. Vlp.

Febreius. Ditis pater cui mense februario sacrificatur. Ser.

Februatim rex cum ferias menstruas nonis februariis faciebat diem illum februatim appellabat. Februum sabini purgamentum dicunt. & id sacris nostris uerbis non & lupercalia februario: ut in antiquitatum libris demonstraui. Varro.

Februarius ut dicunt scriptores ab diis inferis appellatus q̃ cum his parentetur. ego magis arbitror februarium a die februato: q̃ tum februatur populus ideſt lupercis nudis lustratur átiquum oppidũ palatinũ gregibus humanes cinctum. Varro.

Februarius mensis est a quo frequens senatus postulatis: pronunciatis: legatis audiendis datur & consulum designatorum nomẽ expectant & extimescũt. Asconius ped.

Februarius mensis dictus est q̃ tum ideſt extremo mense anni populus februaretur. ideſt lustraretur ac purgaretur: uel a Iunone februata quam alii februalem. Romani februatam uocant: q̃ ipsi eo mense sacra faciebãt: eiusque feriæ erant lupercalia. quo die mulieres februabantur a lupercis amiculo lunonis ideſt pelle caprina quã ob causam is quoque dies februarius appellãtur. Quæcũque denique purgamenti causa in quibusque sacrificiis adhibentur februa appellatur. Id uero quod purgatur dicitur februariũ. F.

Feciales apud Romanos qui sancto legatorũ officio ab his qui aduersum populum Romanum aut rapinis aut iniuriis hostili mente conuenerant pignora fracto fœdere iure repetebant: nec bella indicebantur. quæ tã pie uocabãt priusq̃ fuisset qui fecialibus denunciabatur. Varro de uita patrum libro secundo. Itaque bella tarde & magna licentia suspiciebãt q̃ bellum nullum nisi pium putabant geri oportere priusq̃ indicerent bellum his a quibus iniurias factas sciebant. feciales legatos res repetitum mittebant quatuor quos oratores uocabant. Idem in tertio. Si cuius legati uiolati essent qui id fecissent q̃is nobiles essent ut ciuitate delerentur statuerunt fecialesque. xx. qui de rebus iudicarent statuerunt & constituerunt.

Feciales q̃ fidei publicæ inter populos præerant nam per hos fiebat ut iustum cõciperetur bellum: & inde desitum ut fœdere fides pacis constitueretur. ex his mittebant anteq̃ conciperentur qui res peterent: et per hos etiam nunc sit fides q̃ fœdus. En. scribit dictum iure militari. Varro.

Felicata patera dicta quæ ad filicis herbæ speciem sit celata. Fe.

Felinones mali & nullius usus: a filice dicti. Festus.

Feneſtræ a græco uocabulo conuersum est in latinum ἀπὸ τοῦ φαίνειν. Cicero tuscu. libro primo. Non eas partes quæ quasi feneſtræ sunt animi. Nonius.

Ferialia ab inferis & ferēdo qđ ferrent tū epulas ad sepulchrum. quibus ius sibi parentare. Varro.

Ferialia diis manibus sacrata festa a ferendis epulis: uel a ferēdis pecudibus appellata. F.

Ferabite positum pro agresti. Sisen. histo. lib. quarto. Et partim ferabite: partim lauro et arbusto ac multa pinu ac myrteris abundāt Nonius.

Ferentarii auxiliatores in bello: a ferendo auxilio dicti: uel quia fundis & lapidibus pugnabant quæ tela feruntur non tenentur ita appellata. Festus.

Feria a ferendis uictimis appellata. Fe.

Feriæ furiales sunt in fastis a furia dictæ.

Ferias antiqui festas uocabāt: & aliæ erant sine die festo & saturnalia quibus adiungebant epulationes ex ꝓuentu fœtus pecorum frugumque. Festus.

Feriæ dictum ꝙ ferientes feruntur. Festus.

Ferus ager & incultus. Festus.

Feretrius Iuppiter dictus a ferendo qđ pacem ferre putatur ex quo in tēplo sumebant sceptrum per qđ uiueret & silicem quo fœdus ferirent. Festus.

Ferocit apud Catonem ferociter agit. Festus.

Ferre ostentare. Virgilius libro decimo. Captiuo siue ut se ferret in auro uenati ix. Nonius

Ferre consuetudine portare dicimus. Virgilius libro quinto. Vix illam famuli phegeus sabarisque ferebant. Fere habere. Virgilius libro quinto. In mago munere cisseus ferre seu dederat monumentum & pignus amoris filium suum ferre nomen uoluisset. Cicero in officiis. filiū nomen suum ferre uoluisset. Nonius.

Feri canem foras permulgate consuetudinis ē dictum: hoc est feriendo canem foras eiice. Terentius in eunucho. Homo quatietur certe cum dono foras quatietur uerberabitur: uel uerberibus impelletur foras: non expulsione & detrusione ut deuersū ut sit foras uersum. quatietur idest uerberabitur ut fugiat foras. Donatus.

Ferre & perferre differunt. ferre enim in certo tempore. perferre finem spectat affectus feruntur onere. Perferuntur supplicia. Terentius in andria. Sic uita erat facile omnes perferre ac pati cum quibus erat. Donatus.

Ferre & portare de maioribus negociis dicit Virgilius. Si uera feram. si magna rependā. Ter. in phor. Cedo quid portas obsecro. D.

Ferre pati. Virgilius secundo æneid. Miserere animi non digna ferentis. Lucil. libro. xxii. Cæterum quicquid sit quid non sit fero aio ferociter prælio captiuos prædones nō posses eam amplius perferre tamē suadet & notat. Terentius i heau. Nam quem feret si parentem suum non fert. Nonius.

Ferre cōserere. Virgilius libro quinto. Quibus acer erix in prælia suetus ferre animum. N.

Ferre disturbare. Virgilius primo æne. Quippe ferāt rapidi secum uerrātque per auras. Et libro secundo. Alii rapiunt incensa ferūtque Pergama. Nonius.

Ferre dicere nominare; Virgilius secūdo. æn. Et scelus expendisse merentem Iachoonta ferunt. Et lib. tertio. Quæ nunc Samothracia fertur. Nonius.

Ferre dare exhibere. Virgilius libro tertio. Sacra Dioneæ matri diuisque ferebam. No.

Ferre offerre. Virgilius libro undecimo. Legati responsa ferunt. M. T. de supplici. Prohibetur suis liberis cibū uestitūque ferre. Lucil. libro. xxx. Colligere auxilium tā & si est indigna ut feram. Nonius.

Ferre dirigere ducere. Virgilius li. sexto. Hinc uia tartarei quæ fert acherontis ad undas. Lucil. libro. xxx. & sola ex multis nunc nostra poemata ferri. Nonius.

Ferox ē sæuus & indomabilis translatum a feritate. Virgilius quarto æneidos. Ac frena ferox spumantia mandit. M. T. de offi. libro primo. ut equos propter crebras contentiones præliorum ferocitate: exultantes domitoribus tradere solent. T. in eunucho. Adeone ferox quia habes imperium in beluas. Nonius.

Ferox sum illa re dicitur: ut illa re sum fretus & arrogans. Titin. in fullonibus. Videā ego te uirginem formosam esse sponso supbam esse: forma esse ferocem. Pla. in milite: ut domatum equum qui forma est ferox. Acti. Neque ui tanta quisq̄ est: neque tam abundans fortunis ferox. M. T. ad cæsarem iunior em libro primo. Itaque uereor ne ferociorem faciant tutam præclara iudicia caleo. Nonius.

Ferox cordatus uel facetus. Plau. in milite. Nātum quāuis potis sis facere ut fluat facetus: & quia tecum eram propterea non eram ferocior. No.

Ferus item significat ceruū. Vir. li. vii. Petebatque ferū puroque i fonte lauabat. Et item ꝙ equo li. ii. Inque feri curuā cōpagibus aluū contorsit. Actius i mædea. Perite in stabulis frenos imminens feris. No.

Ferire usu significat percutere. Virgi. in buc.

Cornu ferit ille caueto. M T. ꝺ ſuppli. Feriũ tur ſecuri letaris tu ĩ omnium gemitu & tri umphas. Non.

Ferire ſanctire firmare. Virgili. li. x. Haud mo/ra tarchon iungit opes fœduſque ferit. No.

Ferus & ferox hoc differũt. Ferus eſt ſcæuus. fe/rox fortis. Salu. Ille aĩo feroci negat ſe fuſam inuidiam pertimeſcere Vir. ſecũdo ænei. Fe rus oĩa Iuppiter argos tráſtulit. Idẽ ĩ quarto. Et frena ferox ſpumantia mãdit. No.

Feruor cum ex igne fit & ex flammis ex contra rio ex frigoribus poſitus inuenitur ut ſit fer uere nõ ſolum ex incendio calere, ſed et qui buſdam moleſtiis pturbari. unde & fluctus marini & animi æſtuatio ſub hac ſignifica/tiõe recte poſiti ſentiũtur. Vir. ſecũdo geor. Omnia tunc pariter uento nimbisque uide bis feruere. No.

Ferocia pro ferocitate. Pacu. ĩ teucro. Niſi iuſti tia ferocitate atque ferocia. No.

Feruitur ea quæ ꝓ feruit. Affra. in uopiſ. Quã tũ uociferatiõe feruiẽt. Heu. miſeræ mihi. N.

Feruere aquã a ſonitu eius rei dictũ. V.

Ferentarii leuis armaturæ milites: ut quicquid opus eſſet auxilio ferrent: ex curſu leues ar/mis grauibus nõ impediti. Cato de re milita ri. Inde partem æquitatus ferentarioſque prædatũ miſit. Saluſtius ĩ catilina. Poſtquã eo uentum eſt unde a ferentariis præliũ cõmitti poſſit. N.

Ferẽtarii q̃ leuiter armati ad prælium cõmittẽ/cũ iſtructi ſũt enſe & telis. Salu. ĩ catil. Poſtq̃ eo uentũ ẽ unde a ferẽtariis præliũ cõmitti poſſet maximo clamore cum infeſtis ſignis concurritur: pila commitunt: gladiis res ge/ritur. Seruius.

Ferrugineũ colorem ſimilem eſſe uolunt uere aũt ferrugineus color cæruleus eſt. Virgi. iii. æneid. Et ferrugineos hyacintos. Plau. ĩ mi/lite. Palliolũ habeas ferrugineũ: nam is color theſſalicus eſt. No.

Ferrugo ẽ purpura nigrior hiſpana. Vir. ĩ ge. Cũ caput obſcura nitidũ ferrugine texit. & iii. æn. & ferrugine clarus hibera. S.

Fero gigno. Vir. iiii. ge. Inſyncerus apex tulerit cruor. & ĩ enei. Si duo præterea talis idea tu liſſet terra uiros. Ser.

Feræ dictæ aut ꝓ omni corpore ferantur aut ꝓ naturali utuntur libertate: & pro deſide/rio ſuo ferũtur. Ser.

Ferus quadrupes. Vir. vii. ænei. Petebatque fe/rũ. i. quadrupedẽ. dicit. n. de. ceruo. S.

Ferus equus quadrupedes: ab eo ꝓ toto corpo pore ferat. uirgilius ſecundo: Haſtam in la/tus inque feri curuam compagibus aluum contorſit: Et quinto. æne. Spumãtiaque ad/dit frena feris. Ser.

Ferrugo coloris genus eſt qui uicinus eſt pur/puræ ſubnigræ. Virg. ĩ æne. Pictus acu chla/mydem & ferrugine clarus hibera. Ser.

Ferociſſimos præſtãtiſſimos uirtute prudẽtia uiribus iouis filios pœtæ appellauerunt. ut ea cum Minoa Sarpedonta ferociſſimos & ĩmanes & alienos ab omni humanitate tã/q̃ e mari genitos Neptunni filios dixerũt cy clopas & cercionas & leſtrigonas. A. g.

Feretrum dicebant lectum ubi mortui ferebãt noſtri: græce φερε τρον. Var.

Ferme dicitur quod nunc fere utrunque dictũ a ferendo ꝓ id quod fertur eſt in motu atque uentat apud Neuium circumuenire uideo ferme iniuria. V.

Fere eſt pene uel ſignificat quandam uniuer/ſalitatem. Quintil. hæ ſunt fere emenda/tæ loquendi ſcribendique partes. ideſt fere omnes ideo interdum adiungere omnes ut idem. nam in omnibus fere minus ualent præcepta q̃ experimenta. romani fere ſugge runt orbem. i. totum.

Feræ dicuntur ꝓ omni corpore feruntur ꝓp/pe cum quattuor pedibus utãtur. Fere ergo pro iuxta ꝓ celeribus oĩa iuxta ſunt. Priſ.

Ferox. forte inuictum. Hora. lib. ca. minũ Vr/beſque genteſque & latium ferox. ut gens aſpera bello debellanda tibi latio ẽ. Acron.

Ferox Hora. lib. car. Iam te ſequitur currit. n. ueloxætas adoleſcentia autem prona & la/bilis eſt in multis. Ideo ferox dixit: aut quæ ferre ualeat uix. Acron.

Ferentinum oppidum eſt in mediterranea tu ſcia in ipſa uia latina. Stra.

Ferculum dicitur miſſum carnium ut Petroni us. arbiter poſtq̃ ferculũ ablatũ ẽ. Ful.

Feronia nympha.

Feronia urbs eſt iter Octipulũ & Romam ſub monte ſoracte: quo nomine & dea quædã nominatur. Stra.

Ferus homo qui animum firmum obtinet ut leones. ferox qui præanimoſus eſt ad certan dũ cum altero: & ad uim alteri faciẽdã. Lau.

Fero ad populum. Refero ad ſenatũ: ideſt con ſulo: ex hoc fit ſenatuſconſultum ex illo ue ro rogatio quæ inſtar legis eſt. Refero accæ/ptum tibi ideſt fateor me hoc abs te accepiſ ſe. Cicero. uitam accæptam refert clæmẽtiæ tuæ. In malum quoque. idem in anto. Si re/cte ratiocinabimur: uni tibi accæpta referi mus. Antonio fero tibi accæptum: idem eſt

uel est habeo pro accæpto abs te quod mihi debebas etiam si solutio nulla interceſſerit. unde fit accæptilatio: quæ fit per interrogationem & reſpõſionem. Rettuli expensum ideſt rationes de impenſis confeci uel exhibui. Lau.

Ferre proprie dicimus quæ qs ſuo cõrpore baiulat. Portari ea quæ qs iumento ſecũ ducit. Agi ea dicũtur quæ animalia ſunt.

Ferre quære i uerbo agere. Lau.

Feruminare eſt conglutinare. Liuius uigeſimo quinto. Calcis quoque uſum bitumen præbuit: ita feruminatis Babylonis muris. ferumen pro bitumine. Idem ifeſtatur plurimis uiciis ſcabro ferugimine. Feruminatio glutinatio eſt. Laurentius ualla.

Ferrentinũ oppidulũ ẽ in mediterranea tuſcia: in ipſa latina uia. Stra.

Ferentanũ oppidũ oceano apulo uicinũ eſt. ferẽtani ſeparãtur a pelignis ſacro fluuio ferẽtanorũ oppidũ eſt amiternum.

Ferraria promõtoriũ Hiſpaniæ. ſub quo hiberius fluuius ĩgreditur mare.

Feſcennii uerſus q canebãtur i nuptiis ex urbe feſcennina dicũtur allati: Siue ideo dicti qđ faſciniũ putabãtur arcere. Fe.

Feſnœ appellabãtur qui depellere faſciniũ credebantur. Fe.

Feſtrũ antiqui dicebãt: quã nos feneſtrã. Fe.

Feſtinare & properare ueteres diuiſere. Cato i oratiõe quã de ſuis uirtutibus ſcripſit Qui unum quid maturare trãſigit ꝓperat. Qui multa ſimul incipit nec perficit. is feſtinat. uerum in utroque uerboꝝ ratio ſub hac ſignificantia proxima eſt ueritati ut ſit ꝓprie animi properare ſtudioſe ad res reliquas cõtendentis. feſtinare corporis neceſſitatibus obſequẽtis. Virg. quarto æneid. & mediis ꝓperas aquilonibus ire per altum. & ſecundo ænei. Feſtinate uiri nam quæ tam ſera mora tur ſegnicies. No.

Feſtinare properare turbari & trepidare Saluſtius. Feſtinantibus in ſumma mopia patribus. Teren. in eu. Quid feſtinas quem quæris Phitias? Do.

Feſti locus erat intra quintum & ſextum lapidem ubi romani agri terminus tunc monſtrabatur. Stra.

Feſtinem pro feſtinantem. Titin. in quarto: Nunc hoc ueſtro: nunc hæc res me facit feſtinem. No.

Feſtinare quære i ꝓperare. A. ge.

Feſulæ mons eſt biceps florentiæ inclitæ Tuſciæ ciuitati ſupereminens ex quo ſi lapides qui plumbei ſunt excidantur breui temporis ſpacio nouis incremẽtis reſtaurari compertiſſimum eſt: fuit & iculmine huiuſ etuſdem nominis uetuſtiſſima ciuitas ruinis ſemeſis teſtantibus.

Feſus fluuius eſt boſphori quem alio nomine rebas uocant.

Feſſus appellatio eſt & ſignificat: ut Verrius ait cum quis labore deficit ut laſſus. defatigatus uero cum quis per alium labore conpellitur. Dio.

Feſtus ta. tum. ad diem pertinet. feſtiuum uero ad res ideſt iucundum & lepidum ut oratio feſtiua feſtam frondem dicimus: quæ feſtis adhibetur. Lau.

Feſſus quære i dictiõe laſſum. Lau.

Feſtiuiter ꝓ feſtiue dixit Ennius. Priſ.

Feſtiſſime uenit ab eo quod eſt feſtũ & eſt tantũ ſuperlatiui gradus. Ser.

Feſtiuiter ꝓ feſtiue. Neuius in geminis. O domus parata pulchræ familiæ feſtiuiter. No.

Feſtiuitas i dictis: facilitas i animo & factis. Teren. in eu. an mei patris feſtiuitatem & facilitatem. Do.

Feſtinatim ꝓ feſtinãter. Pompo. Exilui ad noctẽ ad molã fullone feſtinatim. Siſẽna i. iiii. hiſto. præter feſtinatim de caſtellis ad caſtra maxima pedites cõducit. No.

Feſſus de animo dicit. Fe.

Feſſus eſt generaliter animo corpore atque fortunis. Virgi. complexus eſt ter feſſus ualle reſedit: ideſt cõſilio egens. & iterea feſſos uẽtus cũ ſole reliqui & feſſi rerũ. Ser.

Feſum ꝓ fedũ. pluſima ꝓ plurima melioſemp meliorẽ. aſenã pro arenã. Var.

Feſcenninos temporibus triumphalibus. Pollio cum feſcenninos in eum ſcripſiſſet: Auguſtus ait. At ego tacio. non eſt enim facile in eum ſcribere qui poteſt præſcribere. Macro. de ſat.

Fiala haud multũ longe a libano: lacus modicus eſt. ex quo ſunt qui credant iordanẽ oriri & paruo diſcurſu tractu a terra ſorberi & ad radicem libani iterũ ebulire. Quod aiũt depræhendiſſe primum philippum tetrarcham paleis in fialam poſitis: eique apud paneam recollectis. Paneam enim uocant fontem ſub libano: ex quo iordanis effluit. dicitur autem lacus iſte fiala a rotunditate: qui quidẽ cũ ſemper plenus ſit: nunquã ut exundaret compertũ eſt.

Fiber genus ueſpæ quadrupes. Plautus. ſic me ſubes quotidie quaſi ſiber falicem quo nomine extremæ oræ fluminis appellãtur up/

de & fibras iocinerum & fimbrias ueſtimen torum dicimus.F.

Fiber require ſupra ī anguilla.V.

Fiber inuenitur diuerſa ſignificatio in ſimilis. ut liber libra. fiber fibra.Pri.

Fibræ ſunt eminentiæ iecinoris.Virgi.vi.ænei Nec fibris requies daſ ulla renatis.

Fibræ ſunt fila quæ ſunt ī herbarū radicibus ut & amaris ītuba fibris. Au

Ficitatem dictum ut oliuitatem.i.fructus fici. Neui.ficitores omnes capiunt ficitatem iers eſt ſine modeſtia.No.

Fícolea palus ficulneus.Fe.

Ficos circiter ſolſticiū iſere.V.

Fictores dicti a fingēdis.Var.

Ficus q̄ prius uerno tēpore iſerebanſ nunc etiā ſolſtitiali.ut ficus q̄ dēſa materia & ideo ſequiſ calidiora quo fit ut ī locis frigidis fi/ceta fieri nō poſſunt. Var.

Ficus malus punica & uitis ꝓpter fœmineam mollicié ad creſcēdū ꝓna.Var.

Ficorum genera chiæ & calcidicæ: & lydiæ & aphricanæ.iterum cætera tranſmaria in Ita/liam perlata.Var.

Ficus ſecūdæ declinationis Cirenenſes cū ſatur no rem diuinam faciūt ficis recentibus coro nantur: placētaſque mutuo muſitāt & mel/lis & fructuū repertoré Saturnū exiſtimātes Macrobius de ſaturnalibus.

Fici admonent nos & fici aridæ ut enumere/mus genera ficorum. Cloatio de his inſtru ente q̄ ſic diuerſas ficus diligentiæ ſuæ mo/re dinumerat: aphricana: abulla barundi/nea: aſinaſtra: atrapa: laſca: auguſta: bifera: carica. calcidica: chia: alba. nigra: calphurnia duricoria: herculenta: lauiatia: lydia: epro/ludia: marſica: numidica: pulla. pompeiana præcox: telana. atra. Sciendū eſt quod ficus alba ex fœlicibuſ fit arboribus. contra nigra ex infœlicibus: docēt nos utrūque pōtifices Ma. de ſa.

Ficū tanquā non pomū ſecerni a pomis a pud idoneos reperimus. Affranius in ſella Pomū olus ficū uuā. Sed & curis iconomicoꝝ. lib. quarto. Neque ferit uitē neque quæſita eſt diligenter: quærit oleū: ficos: pomos: nō ha/bet. Macro. de ſat.

Ficum ſolam non ignorandū eſt ex arboribus non florere: lacte proprie ficorum dicitur. Macro. de ſa.

Ficus non legitur apud martialem ut uult Pri/ſcianus ſed ut genere & declinatiōe differat pro morbo & pro fructu ſic cum dixi ficus rides: quaſi barbara uerba: & dici ficos Ceci liane iubes: Dicemus ficus quā ſcimus ī arbo re naſci. Dicemus ficos ceciliane tuos.

Ficus uicium corporis quartæ declinatiōis eſt Martialis in primo epigrammatum Cū di/xi ficus rides: quaſi barbara uerba. Et dici fi/cos ceciliane iubes. Dicemus ficus quas ſci/mus in arbore naſci. Dicemus ficus cecili/ane tuos. Ex quo oſtendit & uiciū & fructū quartæ. Priſcianus dicit eſſe: genere autem differre. Pri.

Ficus ſæpius quartæ pro arboræ. Cic. de orato re. Vxorem ſuam ſuſpendiſſe ſe de ficu. Se/cundæ quoque Iuuenal. Ad quæ diſcutiēda ualēt ſterilis mala robora fici. Pro fructu ue/ro ſecundæ eſt tātum. Horatius. Pinguibus & ficis paſtum iecur anſeris albi. Cice. Ex tā tulo grano fici. Quartæ quoque & maſculi/ni generis ꝓ morbo. L.

Ficus numeri ſingularis: & hæ fici & has ficus pluraliter facit. Ficus dicimus quas ſcimus ī arbore naſci. ficos ꝓ uicio corporis. Seruius.

Fictile uas dicitur q̄ factū eſt a figulo: nō q̄ fin gi nō poteſt. L.

Fictius a ſupino deductū q̄ fictū eſt.

Ficonta promōtoriū eſt aphricæ iportuoſum haud lōge ab his oris: quas dudū teſtantur aliqui tenuiſſe Lotophagos.

Fidis genus cytaræ dicta q̄ tantū iter ſe cordæ eius quātū iter hoies fides cōcordāt Cuius dimminutiuū fidicula eſt. Fe. pom.

Fidei ꝓprietates exēplo manifeſtauit Marcus. Tullius de republica. li. quarto. Fides enim nomen ipſum uidetur mihi habere cum fit quod dicit. Nonius marcellus.

Fiduſta a fide denominata ea quæ maximæ fi/dei erant. Fe.

Fiducia. eſt audacia. Saluſtius libro ſecūdo. Ita fiducia quam argumentis purgatores dimit tuntur. No.

Fiducia confidentia. Virgilius. li. octauo. æne/id. Cerniſ quæ rutilos habeat fiducia rerum uel ualli. No.

Fides quid ſit manifeſtum eſt. Virgilius libro primo: Cana fides & ueſta. No.

Fides quæ cordæ appellātur. Marcus Tullius ī hortenſio: Ponēdæ ſunt fides & tibiæ. Et Virgilius. lib. iii. Traicia frætus cythara fidi/buſque canoris. Nonius marcellus.

Fidele pro fideliter. Plautus in captiuis: Caue fides fac fidem fluxam facias. Nonius mar/cellus.

Fides eſt commendatorum fida executio: uel obſeruantia. Terentius in andria: Nihil iſtac opus eſt arte: ſed his quas ſemper intellexi

ite sitas fide & taciturnitate. Do.

Fides aut personæ qualitate seruatur si grauis persona est cui creditur: aut ipsius rei qualitate si ea res creditur in qua fallere cui creditur: aut non potest: aut nō debet. Terentius i adel. Quod credas aut cui credas quod etiam Virgilius transtulit breuiusque dixit: Nusquam tuta fides. Do.

Fidem astringere promittere est: quia uincula fidei dicuntur. Terentius in eu. Verum heus tu hac lege tibi meam astringo fidem. fidem habere cogi credere idest credere. unde fideiussor dicitur. hoc est auctor credendi Terentius in eunuco ait. si hæc fidē habeat se iri propositū tibi. Do.

Fiducia aliquando impudētiam significat. Terentius in andria. Qua fiducia facere id audeam. Dona.

Fidus & fidelis differunt. Fidi enim in maximis negociis. Fideles in minoribus dicuntur Terentius in ecyra. Per pol q̄paucos reperies meretricibus fideles euenire amatores. Syra. Fidus est amicus. fidelis seruus. Idē in phor. Seni fidelis dū sum scapulas pdidi. & fidelis est officiū seruare aliquid. Do.

Fidus fidelis utrūque nomen idem significat. Virgi. primo æne. Vnā quæ lycios fidūque uehebat orontē. Ser.

Fidelia Samium uas ad usus plurimos. Plau. i aulu. Mulsu congialem plenam faciam tibi fideliam. No.

Fiducia & confidentia hoc differunt. Illa est in bonis rebus. Confidentia uero in malis. Virgi. uero primo æne. fiduciam pro confidentia posuit. Tantane uos generis tenuit fiducia uestri. Ser.

Fiduciæ & confidentiæ discretionem pandit. M. T. tuscula. libro tertio. qui fortis est idem fidens: quoniā cōfidēs, mala consuetudine loquentiū in uitio ponatur dictū uerbū a confidendo quod est laudis. Qui autem est fidens non extimescit. discrepat enim a timendo confidens. No.

Fidelitatem. i. fidem. Actius in myrmido. Volo equidem sed tu huic quem scis qualitatē sciet fidelitate ob fidam naturam uni ignosce. Affranius i uopisco. Idem intus actū perit opera nimirum mea esse ea animo fidelitatis. Nonius.

Fides non a fidis. sicut ædes ædicula nō ædecula. & cædes cædicula: nō cædecula. In plurali est tortorium instrumētum ex duobus ut reor: obliquatis lignis cōpactū. uel ab ex torquenda fide ac ueritate. uel a neruis funibus uinculis: quibus ad illum modum homines torquendi alligabūtur. Lau.

Fidiculæ pro instrumento torquendi: uel parua cythara uel cordula in singulari rite formatur.

Fideicommissarius passiue pro eo qui fideicōmissionem accipit. Lau.

Fideiussorius actionē significat qui fideiubet.

Fideiussor ob euictionem datus uulgo auctor seruus uocatur.

Fidene oppidum erat iuxta Romam: nunc aūt uicus. Strabo.

Fidicula docet nomiatiuum sui primitiui esse fidis non fides esse quod Seruio placet de cythara. Pris.

Fidem idest cordam. Horatius libro carminū Blandius Orpheo auditam moderere arboribus fidem. Acron.

Fide teia: aut cordis idest fidibus aut a ciuitate anacreōtis pœtæ. Horatius libro carminū. & fide teia dices laborātes i uno.

Fidus amicus erit famulū fidelē dicito. Caper.

Fido mihi confido mihi & fidimus: & confidimus: sic fidere media syllaba correpta. nā si esset fideo ut tepeo faceret fidere. tepere: ridere. Caper.

Fidens qui fortis est. idem est fidens quādo cō fidens mala consuetudine loquendi in uitio ponitur dictum uerbum a confidente quod laudis est. Cicero.

Fides is. facit cū significat lyrā. sinautem uirtutē significat fidei facit. nō ratione sed distantiæ causa. Seruius i arte.

Fido hac re & huic rei. Statius in secūdo Thebaidos. Tamē genas confusus auos. Iuuenal. in tertio. Fidimus eloquio Ciceronis. Virgilius dicto coniūxit. in. xi. Dū troia tentat castra fuge fidens. & in. viii. Et fidere nocti. Priscianus i acticismis.

Fiden apud indos stagnum est: cuius in aquis quantunque leue sit nil natat: sed mergitur omne.

Fieri proprie pecunia dicebatur: Quintil. quæ pecunia ad hispanēse bellū facta est. Ter. in phor. Id ut cōficerē cōfeci. Do.

Fieri & factū esse pro euenit & contigit. Te. in adel. Hære nata me melius fieri haud potuit q̄ quod factū est. Do.

Frigidus mortuus. Virgi. nono. Voluitur ille monens calidum de pectore flumen Frigidis. Nonius.

Figura est circa gestum situmque membrorum Asconius ped.

Figere idē refigere: q̄ fixū erat educo. La.

Figor ambigue declinatur apud ueteres. Reperimus fictus & fixus: Scaurus. de uita sua. Sagitta sua inquit cõfictus. Var. ad Ciceronẽ fixũ ait. Cice. academicorũ. li. iii. opera fixa. Vir. si mihi non animo fixum.

Filum liniamentum. Luci. lib. xxix. Surge mulier duce filum non malum. Nonius.

Filium habere creditur etiam ea mulier: que cũ moriretur exciso utero ædere posset: nec non etiam alio casu mulier potest habere filiũ quem mortis tempore non habuit: utputa cũ qbus ab hostibus captus remearet.

Filiabus suis uel filiis si qs dederit tutores etiã posthumis uidet dedisse: qa filiæ appellatõe & posthumus cõtinetur. Vl. de. uer. sig.

Filiarum nomen etiam in posthumam cadere quæstionis non est, quamuis nomẽ posthumæ non cadere in eam quæ iam in rebus humanis sic certum est. Vl.

Filiarum nomine masculini non continentur exemplo enim pessimũ est fœminino uocabulo etiam masculos contineri. Filiorũ aũt nomine filiæ accipiũtur. Iabo.

Filiorum appellatione & naturales liberos suos ideſt in seruitute susceptos creditur contineri his uerbis Labeo ait. Quisquis mihi alius filius filiiue hæres sit. Proculus qua mihi labeo uidetur uerbor̃ figurã sequi. Proculus mentem testãtis. Respõdit nõ dubito quin labeonis sententia uera non sit.

Filio filiisque meis hosce tutores do. Ser. ait. Si ita scriptum sit: Masculos duntaxat tutores datos esse quoniam a singulari casu hoc est filio ad pluralẽ uidetur transisse continẽtem eundem sexum quem singularis casus prior positus habuisset: sed hoc facti non iure habet quæstionem. potest enim fieri ut singulari casu de filio senserit: deinde plenius omnibus liberis prospexisse ipse in tutore dando uoluerit q̃ magis rationabile esse uidetur. Pomponius.

Filii appellatione sicuti filiam familias contineri sæpe respondemus: ita iusta interpretatione recipiendum est ut & nepotes uideantur comprehendi. Et patris nomine & auus quoque demõstrari intelligatur.

Fimum quod nos fritillum dicimus in quo coniecte tesseræ agitatæque miscentur. Porphirion.

Finire item pro figere. Fe.

Finitores dicebantur quos nunc agrimensores dicimus. dicti q̃ fines diuiderent Plautus in penulo: Eius nunc regiones limites cõfinia determinabo eius rei factus sum ego finitor. Nonius.

Fingere componere. Virgi. secũdo geor. Persequitur uitem attondens fingitque putãdo. M. T. de finibus bonorũ & malorum libro. quinto. Vt alia in primo ortu perficere: alia progrediente ætate fingere. Lucil. li. xxvii. Item plurima salute & fictis uersibus. Lucil. qbus potest impartit. Mar. Tul. de officiis. li. iii. Fictam & commenticiam fabulam prolatam ducũt a platone. No.

Fingere parare Lucilius libro octauo. Sed fuga fingitur timido uadit pede percitus. Marcus Cato de liberis educandis. Magnũ est enim ut Ariston scribit, in primordio puerili quẽadmodũ icipiat fingat quasi euadat. No.

Fingere efigiare: uel formare: uel facere. Marcus Tullius de republica. libro. quarto. Ego uero eodem quo ille Homerum redimitũ coronis uel delibutum unguentis ex ea urbe quam fingit ipse. Idem de natura deorũ libro secundo. Deinde in ore sit aliena lingua est finita dentibus: & uocem moderate profusam fingit & terminat. Virgilius libro secundo ænei. Nec si miserum fortuna sinonem finxit uanũ & mẽdacem improba singet. Marcus Tullius de officiis libro secũdo Fingimus nirũ de eius deliberatione & cõsultatione quærimus. Salustius in catilina. Quæ natura prona atque obedientia uẽtri finxit. Plautus in asinaria. nam nec fictum usquam nec pictum nec scriptum in pœmatis. Varro in thapheminippo. Vt hirundine singuli obliti luto tegulas fingebãt. No.

Fingere simulare mẽdacium. Affranius fratris nunc uide hoc quo pacto ego aurum in medium proferam: tu castalia cogita: tu finge fabricare ut iubet. Virgi. secundo geor. Non hic te carmine ficto atque per ambages. Te. in and. Confingunt quandam inter se nunc fallaciam. Virgilius. xi. æne. Vel cum se paudum contra mea iurgia fingit. Artificis scelus. Marcus. Tullius. de finibus bonorum & malorum libro quinto. Talibus exemplis non ficte solum fabulæ: sed etiam historiæ refertæ. Nonius.

Fingere. tergere Vir. viii. æne. Et corpore fingere lingua. Cicero in septiona. Spongiis sanguis effingebatur: ideſt tergebatur. Seru.

Fingere quære i uerbo effingere. Lau.

Fingo compono. Virg. octauo. ænei. Mollique fluentem fronde premit crimen figens. Et secundo georgicorum. Post uitem attõdens singitque putando. Ser.

Fingitur componitur. Hora. libro car. Et fin-

gie artubus: ut & corpora figere lingua. Acr.

Findo quoque fidi facit: licet quidam fisi puta uerunt. sed Virgilius in nono. Et media aduersi liquefacto tempora plumbo: Diffidit Hora. in tertio. car. Diffidit urbium portas uir macedo. Priscianus.

Fio fitum secundum antiquos fite imperatiuo modo. Cato de præda militum diuidenda diuides fite. Crassius libro decimosexto Illi dos. socii nũc fite uiri. Nonius.

Firmum ciuitas Emporium est Piceni. Strabo.

Firme & firmiter aduerbia a firmo. Cicero in tertio de republica. Firmiter enim maiores nostri stabilita matrimonia eé uoluerũt Priscianus.

Firmitudo pro firmitas. Plautus in asinaria si istam firmitudinem animi obtines salui sumus. Cicero de republica libro primo: Habent æqualitatem quandam qua carere diutius uix possunt. liberi deinde firmitudiné.

Fiscellus italiæ mons nõ longe a tyberi fluuio

Fissilis arbor lignum tum quasi fixum. cuneus fixilis dicitur quia finditur. Plinius libro sexto. Hæc maxime fissilia. alia frangi celeriora q̃ findi. Laurentius ualla.

Fistulæ per quas aquam ducunt.

Fistulam iunctã parieti communi: quæ aut ex castello aut ex cœlo aquam capit non iure haberi Paulus. ait.

Flagrones dicebatur genus hominum quod mercede flagris cedebatur. Seruius.

Flagrones dicti sunt serui: q̃ flagris subiecti sunt. ut uerberones a uerberibus. Affranius in Vopisco. Tu flagronibus priuigno iucũditatis plus est in te mihi: q̃ commercatis consecute eduliis. Nonius marcellus.

Flagitium periculum. Lucilius libro trigesimo qui æde poscente minus & præeunt rectius multo & sine flagitio. Nonius.

Flagitium more militari dicitur res flagitione hoc est increpatione digna. nam flagitio strepitus dicit. unde flamina & flagella & flagellare idest personare intelligimus dici. nam hæc omnia sine sonitu crepituque nõ sunt Terentius in eunucho. Ha flagitium facinus. Donatus.

Flagella dicuntur summæ arborum partes ab eo q̃ uentorum crebros sustinent flatus. Virgilius secundo georgicorum. Neue flagella summa pete. Aut summas defringe ex arbore plantas. Seruius.

Flagro ardeo a flamma: uel flatu quo alitur incendium per. l. Virgilius primo æneidos Flagrantisque dei uultus. Ser.

Flamen dialis dictus q̃ filo assidue uelatur inde appellatur flamen quasi filamen. Dialis autẽ a dio a quo uita dari putabatur hominibus. Festus.

Flamen dialis maxime dignationis inter quindecim flamines. & quomodo cætera discrimina maiestatis sue habeant minimi habeantur. Pomonalis q̃ pomario leuissimo fructu agrorum præsidet idest pomis. Fe. pom.

Flaminas ædes flamini dialis. Fe.

Flamearii infectores flamei coloris uiolarii dicuntur. Festus pompeus.

Flameo amicitur nubens ominis boni causa q̃ eo assidue utebatur flaminica idest flaminis uxor cui non licebat facere diuortium. Fe.

Flameo uestimento flaminica utebatur: idest Dialis uxor & Iouis sacerdos: cui telum fulmine idem erat colore. Festus pompeus.

Flamineus camillus puer dicebatur ingenuus patrimes & matrimes: qui flamini diali ad sacrificia præministrabat. Antiqui mistros camillos dicebant Alii dicunt omnes pueros ab antiquis camillos apellatos sicut habetur in antiquo carmine: cum pater filio de agri cultura præciperet hiberno puluere: uerno luto grandia farra camille metes. Festus. põ.

Flamina dicebatur sacer dotula quæ flamini diali præministrabat. eaque patrimes & matrimes erat idest patrem matremque adhuc uiuos habebat. Festus pompeus.

Flaminis lictor est qui flamini diali sacrorum causa præsto est. Festus pompeus.

Flamineum uestis uel tegmen quo capita matronarum tegantur. Plau. in aulu. flaminari uiolarii: caluarii. Nonius marcellus.

Flamen cum masculini generis est sacerdotem significat: ut flamen dialis dicitur aut a pileo quem gestat. quasi pilamen. Nonius.

Flamines sacerdotes: quia in capite habebant pileum in quo erat breins uirga lanæ: filo tamen capita relegare cœperunt nam nudis eos capitibus incedere nefas erat unde a filo quo utebantur flamines quasi flamines uero festum diebus filo depositio pileo necesse erat accipere a quibus: ut Plutarchus auctor est quasi pilamines dicti sunt. Serui.

Flamines quod in latio capite uelato erãt semper ac caput cinctum habebant filo flamines dicti horum singuli cognomina habent ab eo deo cui sacra faciunt. Sed partim sunt aperta: partim obscura. Aperta: ut Martialis: uulcanalis. obscura: ut Dialis: furinalis cum dialis a Ioue sit. furinalis a furida: cuius etiã in fastis feriæ furinale sunt, Varro.

Flammigare Pidarus dixit: quod referat quod que oculis deprehenditur interdiu fumare æthona noctu flammigare. Mac.

Flanatica dicitur arbor fulmine icta. Festus.

Flaccet languet deficit Lucilius libro septimo Hic est macedo si agriō longius flaccet Acti. iachille. An sceptra iam flaccēt. Affrā. in diuortio. Disperii perturbati sunt iam flaccet fortitudo. Ennius in thyeste: Inflaccebant conditiones repudiato & redito. Nonius.

Flauisas eas dici Varro existimat: qđ græci thesauros uocant: in epistola quam ad seruium Sulpitiū dedit. quin Valerium soranum solitum dicere quos thesauros græco nomine appellaremus priscos latinos flauisas dixisse quod in eos non rude æs argentumque: sed flata signataque pecunia cōderetur. Nonius

Flaxamina. Cicero de oratore libro secundo. Tantā uim habet illa quæ recte a bono pœta dicta est flaxamina atque omnium regina rerum oratio Pacuuius in hermiona: Flaxamina atque omnium regina terum oratio. Nonius marcellus.

Flagitiū quære in crimen. Lau.

Flautasis fluuius in finibus dacorum est.

Flagito est uehementer & plusq̄ postulo: ut Quintilianus pro Quintio. Quāquā hoc causā postulat & si postulat nō tamē flagitat.

Flagrare & ardere & ignere ita differunt q̄ igneſcere est incendi & ardere. flagrare uero olere. Nonius marcellus.

Flámesco a flámа formatur ſchoatiuū. Dio.

Flamina quære in metaurus: Acron.

Flauius fimbria ilium expugnauit & diruit tē/ poribus ſylæ rogatus curret. Pri.

Flauo rubeo Hora. libro. car. Accipit flauo nido laborum. Acron.

Flaminea fœmininum a flamine protulit Trogus in uigesimosecundo Papiro flamina flaflamini penultima obiit. Pri.

Flaminiam uiam e Roma per. Tusciam & Vmbriam usque ariminum strauit Marcus Lepidus. C. flaminii in consulatu collega post uictoriam quam de liguribus habuerit. Et Marcus Lepidus strauit reliquam porro usque Bononiam: & ex ea in aquileiam prope alpium radices ducto per girum circa paludes ope huius regionis terminus mōstratus est quam nūcupamus galliam ad reliquam italiam & montes appennini Tusciæ imminētes & eis annis & postremo rubicon uterque adriaticū intrantes pelagus. Strabo.

Flamina gene. fœmi. domum flaminis sacerdotis significat. A. g. libro decimo Ignem & flamina ideſt flamis dialis domo: nisi sacrum & ferrum ius non est. Seruius.

Flere quære in dictione euilare. Lau.

Flegeton inferorum fluuius pœtis familiarissimus est: ignem quidē significat seu ardorē.

Fleuo lacus est quem rhenus maximam aquarum copiam trahens de seipso. post longū discursum facit & in eius medio insulam a qua fleuo nominatam amplectens demum exinde exiens iterū sese cogit in ripas.

Flexilis ramus flexiles uites q̄ flexæ sunt. & lapsu erratico torquentur. Lau.

Flemina dicuntur cū ex labore uiæ sanguis defluit circa talū. Festus.

Fligi & affligi. Liuius in ægysto: Ipse se in terrā fligit cadens. Acti. i epinausimache: Nec perdolescit fligi socios morte campos contingi Idem in ægysto. Hem ciuitatis stirpem funditus fligi studet. Nonius.

Floces sex uini. Cecil. ædepol ego neque florē neque floces nolo: mihi uinū uolo. Nonius.

Floxus fluuius est Hispaniæ promontorio celtico uicinus.

Fluere ē decurrere. Vir. geor. libro primo Hæc eadem argenti riuos æriſque metalla ostēdit Venis atque auro plurima fluxit. Nonius.

Fluere latius execrescere. Virgi. geor. secundo. Tum denique exerce imperia & ramos compesce fluentis. Nonius.

Fluere minui deficere. Virgilius æneidos libro secundo. Ex illo fluere ac retro sublapsa referri. spes danaum. Nonius Marcellus.

Fluctuatim iactanter & solute. Affranius in pōpo. Tene tu in medio nemo est magnifice uolo fluctuatim ire ad illum. Accipite hoc: tege tu & sustine. Nonius marcellus.

Fluuiatilis piscis incola fluuiorum non maris aliarumue aquarum.

Fluxus ab actiua uoce descendit: nec actiuam nec passiuam significationem plane habet.

Fluxurus soliti sunt dicere. unde & fluctus ipsi motus aquarum. Pris.

Flocci facere & floccipendere contendere significat. Terentius in eunuco. Tum autem qui non illum flocciferim. Donatus.

Floces uini fecē appellabant ueteres. unde etiā floccipēdere. Seruius.

Floces audierat prisca uoce significare uini fecem a uinaciis expressam sicuti fraces oleis. Aulus gellius.

Flociferum dictum q̄ eo die spicæ ferūtur ad sacratium. Festus pompeius.

Focus fomenta focillationes foculi a fouendo. idest calefaciendo dicta sunt. Fe.

Focula dicta sunt nutrimenta. unde & focula/re dicitur ut fouere. Plau. i persa. ad ædes ná iam intus uentris fouent focula. Nonius.

Focillatur. Varro de uita pa. libro secundo. ꝓpter secundas sublato metu non in cõmuni spectant. sed suum quisque diuersi commodi focillantur. Nonius.

Focias flu. est thessaliæ & i epidaurũ effluit.

Fodare fodere a fodendo dictum. Cic. tusc. libro tertio. Non est enim i potestate foditantibus eis rebus quas malas opinamur dissimulatio uel obliuio. Nonius.

Fœdũ cõsuetudine deforme. Teren. in eu. Nũc tbi uidetur fœdũ ꝙ illam nõ habet. No.

Fœdum execrandum. Virg. li. vii. Auersusque refugit fœda ministeria. Nonius.

Fœdare dilacerate. Virgilius secundo æneid. Impulerat ferro argolicas frœdare latebras. tam enim apud Virg. q̃ apud Salustium fœdum non tam turpe q̃ crudele significat. Priamumque per aras sanguine fœdãtem quos ipse sacrauerat ignes. Et salustius fœdi/oculi. Seruius.

Fædifragos qui fœdera frangerent in Neuiano carmine ruminabantur. A. g.

Fœlix propitius. Virgilius libro prio æneidos An phœbi soror: an nimpharum sangui/nis una. Sis fœlix. Nonius marcellus.

Fœlix fructuosus uerax. Virgilius secundo ge/orgicorum. Exilit ad cœlũ ramis fœlicibus arbos. Varro de uita patrum libro secundo. Contra e nouo marito cum ita e foco mitiore & fœlici arbore & inæquali aqua allata esset. Nonius marcellus.

Fœdũ crudele. Salu. fœdi oculi. Ter. i eu. proh deum fidem facinus fœdum. Do.

Fœlix fœcundus. Vir. fœlicéque trahit linum.

Fœlicitas aduersa est cum ex prosperitate ꝙ læ dat nascitur. Terentius in eu. Cui magis bonæ fœlicitates aduersæ fient. Do.

Fœmur & fœmen quære i dictione coxa. Lau.

Fœneraticius quod datum est fœnori: aut ad fœnus pertinet. Laurentius ualla.

Fœtum significat impletum. Virgi. primo æn. Loca fœta furentibus austris. Et libro secundo. Scandit fatalis machina muros fœta armis Var. γνωσι δε αυτον. Non uidetis unũ & paruulus amor ardi fœta lampades. No.

Fœtum onere leuatum. Virgilius libro octauo Fecerat & uiridi fœtam mauortis in antro Et tertio geor. Hic tibi fœta mare patrum mulcraria uaccæ implebũt. Var. de uita pu pu. ro. libro secundo. Mensæ ãte ponebantur cum talia & uno in quoquo ueniebant ad fœtam amice gratulatum diis mactabãt. Nonius marcellus.

Fœta plena. Virgilius libro primo æne. Loca fœta furentibus austris & alio loco fœta armis. Sciendum est autem fœtam dici & grauidam & partu liberata: ut fecerat et uiridi fœtam mauortis in antro. Enixam autẽ fuisse lac ꝙ pueris præbebatur ostendit. Item fœtam frauidam illo loco ostendit. Non in sueta graues tentabunt pabula fœtas. ergo qa fœta medius sermo ẽ: bene hoc loco epitheto discreuit dicés graues fœtas: ut bonũ facinus bonũ uenenũ: & malũ uenenũ. Ser.

Fœtis pro fœtibus. Actius in bachidibus: ubi sanctus Citheron frondet uiridantibus fœtis. Nonius marcellus.

Fœnus autem a fœtu dictum est: quasi a fœtura quadam pecuniæ parentis atque increscentis. Idcirco. M. Catonem ætatis suæ doctissimũ fœnerator sine a littera pronunciasse tradidit sicut fœtus ipe & fecunditas appellata. A. gel.

Fœnisicia omnes agri colũtur ab hominibus seruis aut liberis aut utrisque liberisque paupercülis cum sua progenie: aut mercẽnariis cum conducticiis liberorum operis res maiores: ut uindemias ac fœnificia administrant quos operarios nostri uocitarunt. V.

Fœnificiæ conduntur melius sub tecto q̃ in aceruis: ꝙ ita fit iniucundius ex eo intelligitur: quod pecus utroque posito libentius est. Varro.

Fœles omnes parietes tectorio lenigantur ne fœles aliaue bestia introire ad nocendum possit. Varro.

Fœlices arbores uerranius de uerbis põtificalibus ait: fœlices arbores putantur esse quercus: esculus: ilex. iuniperus: eorylus: sorbus: ficus: alba: pirus: malus: prunus: cornus: lotus. Tarquinius nutem priscus in ostentario arborario sic ait. quæ arbores quæ in forum deorum aduertentium que in tutela sunt eas infœlices nominant alternum sanguinem fœlicem ficum atram quoque baccam nigram nigrosque fructus ferunt. Item que acrifolium pirum saluaticum prunum rubum senteſque quibus portenta prodigiaque mala comburi iube oportet. Macrobius de saturnalibus.

Fœlix dicitur fortunatus beatus. Virgilius ter

rio æneid. O fœlix una ante alias priameia uirgo. Nonius.

Fœmur fœmoris: fœmẽ fœminis. Fe.

Fœneratum est cum lucro redditum & multiplicatum. Teren. in adel. Metuisti ne non istuc tibi fœneraret. Donatus.

Fœdum antiqui dicebant pro edo foliis ꝑ olere: fostim ꝑ hoste: fostia ꝑ hostia. Fe. pom.

Fœdus appellatum ab eo ꝙ in paciscendo fœdere hostia necaretur. Virgilius Cæsa iungebant fœdere porca. uel quia in fœdere iterponatur fides. Fe.

Fœdus cruentus crudelis. Virgilius septimo æne. Abstinuit tactu pater: auersusque refugit. fœda ministeria. Ser.

Fœtura prouentus gregis idest ipse fœtus. Virgilius. Si fœtura gregem suppleuerit aureus esto. Seruius.

Fœta plena. Require supra. Ser.

Fœnero fœneras & fœneror. aris. dici potest Festus pompeius.

Fœnus appellatur naturalis terræ fœtus: ob quam causam & nũmorum fœtus fœnus dicitur. Et de ea re leges fœnebres. Fe.

Fœnus ab eo dictum ꝙ pecuniam pariat increscenti tempore quasi fœtus uel fœtura. nam & græce τοκος dicitur απο του τικτειν qđ ẽ parere. Varro libro tertio de latino sermone. Fœnus autem dictum a fœtu: & quasi fœturam quandam pecuniæ. Nam & Catonẽ & cæteros antiquiores sine a littera fœnus pronũciasse contendit: ut fœtus & fœcunditas. Nonius.

Fœnus & fœnerata res & lex decredita pecunia. Festus.

Fœnus quære in uectigal. Lau.

Fœtus & fœtura in catuli. Lau.

Fœlix quære in prosper. & iterum in beatus. Laurentius.

Fœnero quære in uerbo mutuo. Lau.

Fœnix thessaliæ fluuius ẽ.

Fœnebris a fœru dicta: ꝙ crediti nũmi alios pariant: aut apud græcos eadẽ res dicit τοκος fœnum quoque pratorũ ab hac causa ẽ appellatum: ꝙ id ipm manẽs quotannis nouũ parit. unde etiam fœstiua uocata ẽ. Fe.

Folium a græco uenit: qđ illi φυλλον dicunt sed ideo per unum l: quia antiqui non geminabant consonantes. Festus.

Foliculare appellatur pars remi quæ foliculo ẽ tecta: a quo uita foliculatis. Fe.

Foliculum corpus. Lucil. lib. xxvi. Ego si quis sum & quo foliculo nunc sum indutus non quæro. Nonius.

Foloe mons ẽ thessaliæ in eo quondam cẽtauri nati sunt. Alii arcadiæ montem dicũt: nõ nulli thraciæ.

Fomites sunt assulæ ex arboribus dum ceduntur excussæ dictæ: ꝙ in eo opere occupati cibis potuque cõfouentur: ac opilius adustas iam uites uocari existimãt fomites. Alii uocari putant scintillas quæ ex ferro cãdenti malleis excutiuntur. Dictæ autem ita: quia igni sunt confotæ: pari modo assulæ quæ sunt securibus excussæ. Festus.

Fons a fundendo dicitur. Festus.

Fontanalia a fonte: ꝙ is dies feriatus cum in fontes coronas iaciunt & puteos coronant. Festus.

Fontinalia fontium sacra. unde & Romæ fontinalis porta. Festus.

Formidolosus timendus: quia naturaliter formidandus. Hor. li. car. Seu me scorpius aspicit formidolosus. & Salu. etiam cum potentia Cn. Pompei formidolosa erat. Acron.

Foramen. Sisen. hist. lib. quarto. Neque porta neque foramẽ erat quo possit eruptio fieri.

Fortunatæ insulæ non admodum lõge a mauritaniæ promontoriis sunt. disiunctæque a gadibus oppositæ sunt. Strabo.

Forum Iulii dicunt ubi & cæsaris Augusti nauales sunt. Est autem inter Olbiam & Antiopolim. distans a Massilia stad. vi. milibus

Forago filum quo textrices diurnum opus distinguunt: a forando dictum. Fe.

Foramina quasi dĩminutiua a foribus dicta. Cicero. tuscul. libro primo. Quanq̃ foramina illa quæ patent ad animos a corpore calidissimo artificio natura fabricatur. No.

Forcipes dicuntur ꝙ his forma idest calida rapiuntur. Festus.

Forbam antiqui omne genus cibi appellabant quã græci φορβην uocãt. Festus pompeius.

Forceps ex eo dictum ẽ ꝙ formam capiat. formum enim ueteres calidum dixerũt. Ser.

Fordicilia a fordis bubus bos forda dicit quæ fert ĩ uentre ꝙ ea die publice immolabatur boues prægnantes in curiis compluribus: a fordis cædendis fordicidia dicta. Varro.

Fordicidæ boues quæ fordæ. i. grauidæ immolabãtur: dictæ a fœtu. Festus.

Fortis frugi & bonus siue ualidus. Festus.

Forum sex modis intelligitur. Primo negociationis locus: ut forum flam ineum: forum iuliũ ab eorũ nominibus: qui ea fora cũstodienda curarunt: qđ etiam locis priuatis &

inuiis & i agris fieri solet. Alio i quo iudicia fieri cũ populo agi cõtiones haberi solent. Tertio is qui puinciæ præest forum agere dicitur: cum ciuitates uocat; & de controuersiis eorum cognoscit. Quarto id forum antiqui appellabant: qđ nũc uestibulum sepulchri dici solet. Quinto locus in naui: sed tũc masculini generis: & ẽ plurale. Sexto fori significant & circensia spectacula: ex quibus etiam minores forulos dicimus. Inde & forare foras. i. fercula. i. hostia dicũt. Fe.

Formucales forcipes dictæ: q̃ forma capiunt. ideſt ferentia. Fe.

Fornacalia feriæ institutæ sunt farris terendi gratia q̃ ad fornacem quæ in pistrinis erãt sacrificium fieri solebat. Fe.

Fortunare est prosperare & omnibus bonis augere. Plau. in trinummo. Defortunabũt uestra consilia. Mar. T. ad Curionem. Tibi patrimonium dii fortunent. Affranius in emancipato. Deos ego omnes ut fortunati sint præcor. Nonius.

Fortunatum Romani putabant cælibẽ quem dicebant quasi cælicem. Teren. in Adel. Et q̃ fortunatum isti putant uxorem nunquã habui. Donatus.

Fortunatim prospere. Enn. in annalibus. Ea mihi reliquæ fidei regno uobis quæ quiritis se fortuna ifœlicius ac bene uortat. No.

Fornacalia sacra erãt cum far in fornaculis torrebant. Festus.

Formiæ oppidum appellatur ex græco uolũt τροφώμος: quod circa id crebræ stationes tutæque erant: unde proficiscebantur nauigaturi. Festus.

Forma significat modo faciem cuiuscunque rei: modo calidam ut cum extra quæ dantur de forma appellantur. Et Cato ait de quodã ædificio æstate frigido: hyeme feruido. Itẽ forma appellãt pulsamiliatia ex melle. F.

Forma & uultus forma immobilis ẽ & naturalis. Vultus & mouetur & fingitur. Teren. in and. Forma & uultu Sosia adeo modesto ueteres ignem & calorem quendam quasi feruorem dixerunt formam. Ideo fornaces forcipes: formã & formosos ex qbus ignis amoris exorit. Idem i phor. ut unus boni i ipsa esset forma hæc formam extingueret & laudandus. Ter. proprietate seruata: qui cum forma præ ulisset: subiecit extingueret. Virgilius in buc. At mihi sese offert ultro meus ignis Amyntas. Ab igne igitur ut calore fotma dicta ẽ. Donatus.

Foria stercora liquidiora. Pomponius i marco. Conforisti me Diomedes. Laberius in panilicis foriolus esse uideris i coleos cacas.

Foriolus qui foria facile emittat saluti scilicet uentris. Nonius.

Fors & fortuna hoc distant: fors est casus temporalis: fortuna est dea ipsa. Actius in astianacte. Ithera in quibus partibus nanque audire uolo si est quam exopto & quo captus: modo fortuna nean forte reperitur. Varro in epistola ad Fuscum. Dii quæso fors fortuna quantis cõmoditatibus hunc diem. Nonius.

Fortis est celer. Lucillius libro tertio. Aut quid nam tremulis facere artubus & comsimilia in cursu possint & fortis equi ius. Virgilius libro. xii. Quid tam egregium si fœmina forti fidis equo. Nonius.

Fortis & diues. Plau. in trinummo. Eum sororem spopondisse uiam suam fortem familiã ideſt diuitem & copiosã. Affranius. Fratris formosa uirgo est quis dimidium uocãt isti dimidium dotis qui dotis negligunt uxori præterea fortis. Lucil. lib. xxx. Omnes formosi fortes tibi ergo improbus esto. No.

Fortis magnarum uirium. Virgi. primo ænei. Fortemque cloanum. Nonius.

Fortasse ueteres infinitiuo modo adiungebãt. Plautus fortasse te amare suspicauere. Do. Fora & fori ut genere: ita & sensibus differunt. nam neutro iudiciorum & litium sedes est. masculino spacia in manibus apertiora uel in gladiatoriis ludis. Nonius.

Forum pro tribus intelligitur. loco tempore & persona. Terentius in phor. Scisti uti foro: sed illos negotiatores qui ante locum cõmercii non præscribunt quanto uendant quæ aduehunt. sed secũdum annonam fori quam deprehendunt consilium de uendendis mercibus sumunt. Et scisti uti foro uulgare prouerbium est. eius sensus est. Scisti qđ te facere oporteret. Donatus.

Fori tabulata nauium ab eo q̃ incessus ferant Virgilus. Implessemquæ foros flammis. Et Cicero in Catone maiore: Alii malos scantiant. alii per foros cursitent. Ser.

Fori generis masculini pluraliter dicuntur spatia in nauibus aperta: uel in gladiatoriis ludis. Seruius.

Fore reuera tantũ futuri tẽporis ẽ. Oui. metamorpho. Esse quoque in fatis reminiscitur affore tempus. Vir. primo geor. Sic nã fore dici non põt. Cic. in episto. ad Trebatium.

Scripſit ad me Cæſar ſe tibi nondum familiarem eé ſatis ꝓpter occupatiões ſuas. ſed cito fore. Seruius.

Fores dicuntur quæ ꝓprie foris aperiuntur ſicut apud ueteres fuit. Seruius.

Fores ſingulari numero carent. Teren. in adel. Sed quidnã fores crepuerũt. Donatus.

Fornum & fornaces dicũtur a forno qđ é calliđum. Inde forcipes q candẽs teneant ferrũ. Vir. lib. viii. Verſantque tenaci forcipe maſſam. Varro de ui. pa. li. primo. Coquula quæ coquebat panẽ primũ ſuccinereé. poſtea i furnum: cuius utriuſque uocabulum a forno dictum: ideſt a calore. Nonius.

Formidoloſum & q ip̃m ſit: & qđ aliis ſit formidabile. Salu. in catil. Non armatus hoſtis formidoloſus erat.

Formidoloſus dici põt & qui formidat & qui formidatur. & inuidioſus & qui inuidet: et cui inuidetur: ut ſuſpicioſus & qui ſuſpicat & qui ſuſpectus é. ut ambitioſus & qui ãbit & qui ambit: ut item gratioſus & qui adibit gratias: & dat gratias. ut laborioſus & qui laborat & qui labori é: ut plæraque alia huiuſmodi in utrãque ptẽ dicũt. Lau.

Forum quo conferunt ſuas controuerſias: & quæ uendere uellent quo ferrẽt. forum appellauerunt: ubi quid generatim additũ ab eo cognomen: ut forum boarium: forum olitorium. Varro.

Forũ piſcarium uocant ſcđm Tyberim ad laniculũ. Ideo ait Plau. apud piſcarium forũ ubi uariæ res. Varro.

Fornix fabianus arcus é iuxta regiã i ſacra uia Fabio cenſore conſtructus: qui de uictis allobrogibus nominatus é: ubique ſcuta eius poſita. A. g.

Fore infinitiuũ uoce é: ſignificatiõe participiũ. ſignificat. n. futurũ eſſe: ideo reſpuit participiũ: ut ſpero fore te amatorẽ: nõ autẽ amaturũ fore. & timeo te uerberãdũ. nõ ãt te foꝛ uerberãdũ. Itẽ ſpero te amãtẽ mei fore: nõ ãt me cum duo participia diuerſorum tẽpoꝛ coire nõ poſſint. ibi. n. uim nominis habet. Affore hanc differẽtiã nõ habet. Inde affuturus: ſic de fore defuturus: confore & pfore comicorũ. Hora. Quæ nocuere ſequar: fugiam quæ ꝓfore credam. i. ꝓfutura. Lau.

Forum neutro genere dicimus locũ rebus agẽdis deſtinatũ: uel cõmercium ſignificamus. Maſculine autẽ fori tantum pluraliter tabulata nauium dicũtur. Ser.

Fors cum ſit nomẽ accipitur pro aduerbio. Virgilius in. xi. Fors & uota facit: cumulatque altaria donis. Priſcianus.

Fornix in antris ꝓſtrare conſueuerat: unde & fornices dicti. Hora. li. car. Grato pyrra ſub antro. Acron.

Forma ſpecialiter ꝓ pulchritudine ponitur ut formæ cõiunx. hora. lib. car. Forma captiuæ dominum tegmeſſe. Acron.

Forum flaminii in umbria é. Strabo.

Forum ſempronii in umbria eſt. Strabo.

Foruli ſabinorũ petræ ſunt ad rebellandũ aptiores. Strabo.

Formias condidere Lacones: quas prius hormias aſtationis ideſt hormi bonitate appellabant. Strabo.

Forẽciũ oppidũ é. Apuliæ: Venuſiæ ciuitati cõterminum. qđ ideo humile appellat hora. quia é in ualle ſitum: ſed nunc é ſine habitatore. hora. lib. car. Et aruum pingue tenẽt.

Forſices uocabula ſũt militaria quibus inſtructa certo modo acies appellari ſolet: frons: ſubſidea: cuneus. orbis. globus: forſices: ſeram ale: turres. hæc & quædam alia inuenire é in libris eorum q de militari diſciplina ſcripſerunt. tráſlata autẽ ſunt ab ipſis rebus quæ ita ꝓprie noĩanť: earũque rerũ i acie inſtruenda ſui cuiuſque uocabuli imagines oſtenduntur. A. g.

Formica formicinus. Plau. in menechmis: Atque hæc cuius incedit monet formicinũ gradum. Priſcianus.

Fornax corripit penultimã genitiui. Luca in quarto. Tigranẽque meum nec fornacis arma barbara. in. x. Priſ.

Forſit pro fortaſſe. Hora. in primo ſer. diſſimile hoc illi é quia non ut forſit honorem mihi iure inuideat.

Forgius æthiopiæ mons excœlſiſſimus.

Formæ maritima urbs é latina iuxta Caietam appiam uiam attingentes: formias condidere Lacones ut ſupra Strabo.

Forum pro ſedibus & penatibus: fori loca ſpectaculorum. Item fori ſunt in nauibus quo nautæ ſedentes remigant. Dio.

Forum cornelii ũ é i medio Bononiæ & Rauennæ aliarumque ciuitatum nõ longe ab Arimino: per quas iter eſt Romam. Strabo.

Foruli ſabinorum petræ ſunt ad rebellãdum q̃ habitandum aptiores. Strabo.

Forum lulii in gallia dicunt: ubi & cæſaris Auguſti nauales ſunt. Eſt autẽ inter olbiam & antipolim: diſtans a maſſilia ſtad. ſex milibus. Stra.

Fortunatæ inſulæ nõ admodum longe a mauritanis ꝓmontoriis ſunt diſiunctæque ga-

dibus oppositæ sũt. Strabo.

Forfices filorum. forpices pilorum. forcipes fabrorum dicuntur. Ser.

Forticulus. Cice. tuscu. Quãuis idẽ hõ forticulũ se ĩ torminibus & ĩ stranguiria præbeat.

Forion Armeniæ maioris fluuius in Tigrim mergitur.

Fornius fluuius Aquileiæ propinquus ẽ.

Fossa a fodiendo. Varro.

Fossicium ĩ gallia trãsalpina: intus ad Rhenũ cum exercitũ ducerẽ aliquot regiones accessi: ubi nec uitis: nec olea: nec poma nascerẽtur. ubi agros stercorarent cãdida fossicium creta: ubi salẽne fossicium maritimũ haberent: sed ex quibus lignis combustis carbonibus salsis pro eo uterentur. V

Fossã uocabãt unde exculpserãt terrã & ĩtorsũ faciebant mugę potestaq̃ fieret orbis. V.

Fossa ẽ receptaculum aquæ manufacta.

Fouere ẽ nutrire prouehere. Virgi. geor. Ii. tertio. hinc nescio qua dulcedine læti pgeniem nidosque fouet. Et primo æn. Iam tũ tẽdit que fouet que. Luc. lib. xxix. uentrẽ alienum tamen fouere ex mollito ordeo uti cataplasmo. Nonius.

Fouere aspergere. Virgili. lib. xii. Fouet ea uulnus lympha longeuus iapix. N.

Fouere constituere. Virg. geor. lib. quarto Subtera fouere larem. Et primo æn. Et interdũ gremio fouet inscia dido Insideat quantus miserę deus. No.

Fouere tueri. Vir. viii. æn. Non obuia ferre arma uiros: sed castra fouere. No.

Fratria uxor fratris. Festus pompeus.

Fratriæ appellantur quasi fratrũ inter se uxores. Nonius. Marcellus.

Frater a græco dictus φρητηρ uel q̃ sit fere alter. Festus.

Fratilli uilli sordidi in tapetis. Festus.

Fratrare puerorũ mãmæ dicũtur: q̃ uelut fratres pares oriuntur quod etiã in frumento spica facere dicitur. Fe.

Franosus erit qui fraudem cõmiserit. Fe.

Frasare uigilia circumire. Festus.

Frãgescere frãgi. Actius ĩ egystho. Neque fera hominum pectora frangescũt donec uim persẽserint imperii. Idem ĩ eurisa. Nũq̃ erit tam immanis cum mea opa extinctum sciat quin frangescar. No.

Frausus fraudatus ideſt ad fraudis fructum uenerit. Plau. in asina. Non placet me tuo in cõmune nequam fraudem frausus. sit. No.

Fragor a fractarum rerum sonitu nominatus est. Virgil. prio geor. Et miserabere fractas Seruius in arte.

Fragro odoré reddo per quæ fracta spirãt magis. Vir. primo æn. Redolentqne thimo fragrantia mella. differt a flagro per l ut supra in flagro. Ser.

Frater a germano in hoc intereſt. Germanus enim de eadẽ genitrice natus: non ut multi dicunt de eodem germĩe: quos Varro tantũ fratres uocat. hoc tamen confũdit usus. Se.

Fraus pœna: nam sic fraudem ueteres pœnam uocabant. ut etiam in antiquo cognoscitur iure. Virg. xi. æne. Iam nosce uentosa ferat cui gloria fraudẽ. Cic. ĩ de oratore. Idcirco narrabo ĩ periculo & fraude capitali eẽ. Se.

Fraus periculum in iure lectũ est. Erit illa res fraudi. i. periculo. Virg. quinto ænei. Quis deus in fraudem: que dura Potentia uestra ægit. Seruius.

Frater fratris uocabulum. P. nigidius homo impense doctus non minus arguta q̃ subtili ratione interpretatur: frater inquit ẽ dictus quasi fere alter. A. g.

Fraus. Hora. lib. quarto car. Ardenté sine fraude troiam. aut ut Troia non uideatur proditiõe euersa: sed fato. Aut sine fraude ideſt sine lesione.

Frater appellari potest atque eo nomine hæres instituui. q frater nõ est sed fraterna charitate diligitur. Pau.

Frarres patrueles sororesque patrueles. i. qui quæue duobus fratribus pgenerãt. Itẽ cõsobrini q ex duabus sororibus nascunt quasi consorini. Item amitini ideſt quæ quiue ex sorore & fratre propagãtur. Sed fere uulgus oẽs istos cõmuni appellatõe cõsobrinos uocãt. Itẽ qui ex fratribus patruelibus aut cõsobrinis uel amitinis pro pagãtur proprie cõsobrini uocantur Caius de gr.

Fraus aliud est: aliud pœna. fraus enim sine pœna esse potest. pœna sine fraude esse non potest. Pœna est sine noxæ uindicta. Fraus & ipsa noxa dicitur: & quasi poene quædã præparatio. Vlpia.

Frango nauem: fregi brachium: non passus q̃si per se fecerit. Ter. Is fregit nauim apud andrum. Lau.

Fraudulosus qui fraudem facit: quod in fraudula diminutiuo uidetur uenire potius q̃ a fraude. Lau. Val.

Frangit. Hora. lib. car. Imperiumque frangat aut quia imperium sen per fragile putant: aut quia magnæ res deterioratæ & fractæ dicuntur. Virgi. fractæ uires. Et alibi. fracti bello. Acron.

Frecebunt displicebũt.Fe.
Fregelle locus in urbe in quo ciuitas feriis hospites habitauerũt.Fe.
Fremitũ dictum uelut fremientũ.Fe.
Frendere.i.frãgere.unde & faba fresa:unde et dentibus dicimus frendere.F.
Frequẽtarium frequẽtem.F.
Fremere & frendere hoc dsiptiũtur:quia ẽ fremere magnũ sonare.Vir.in.vi.fluctibus et fremitu exurgens benace marino. Frendere alicui cum gemitu uel iracundia miserũ: & minax.Vir.iii.æne.Luminis effossi fluidũ lauit inde cruorẽ.Dentibus infrendens gemitu.Pacu.in antiopa.frendere noctes miseras quas perpessare.No.
Fremere:gemere:clamare:crepare ab similitudine uocis sonitus dictum:huic illa arma sonant:fremor oritur:hinc me nihil increpãdo comones.Var.
Fremitus sonus fluctuũ & in populo murmur idignante: & præiracũdia humanã uocem imitante.Vox oratioque etiã fremitus dicit Stridor est acrior & quasi sibilans collisio. Strepitus tamen ꝓprie pedum ambulantiũ manuũque aliquid ptractantium. Sonus ẽ etiam fastus & pompa diuitiarũ:quasi a strepitu comitantiũ.Quintil.hic cum me euocasset subito trepidũ totoque fortunæ suæ strepitu circũsteterisset.Crepitus sonitus ẽ uiolentus ex impulsu resultans:ut pedentis. Inde increpare ẽ cũ eruptione uocis & immani sonitu repræhendere.Itẽ tubæ:tympana & similia crepitant:unde fit crepitaculum. Lau.
Frequens in dictione cælebris.Lau.
Fregena urbs ẽ extgua:occurrens nauigãtibus a Cossis hostiã iter alium & hostiam. Stra.
Fregella olim ciuitas:hoc quidẽ tẽpore uicus ẽ non longe a uelitre inter uiam latinam & appiam.Fregellas aũt lyris præterfluit:q ad Mynturnas erumpit.
Fregeus campus ẽ in agro cumano.Stra.
Frena apud Virgi.& frenos legimus & frenũ. Ser.
Friuola sunt ꝓprie uasa fictilia quassa.unde dicta uerba friuola quæ minus sunt fide subnixa.Fe.
Frigilla auis dicta q frigore cantet & uigeat.unde & frigutire.Fe.
Frigere & frictũ a græco uẽit.φρίκειν horrere.
Frigere est frigutire & fritinnire sibilare subsilire cum sono uel erigi uel exilire & excitare:q quæcũque frigũtur uel frigent nimio calore uel frigore cum sono sursum subsiliunt.Plautus in Cassina.Nam quid frigutiris:quid istuc tam cupide cupis?Var.in uirgula diuina. Et pullos pepit fritinnientis. Idem honos lyras:Sæpe totius theatri tibiis crebro frictẽdo cõmutare mẽtes fringi animos eorũ.No.mar.
Friget frigidum ẽ.Virg.li.vi.Corpusque lauãt frigentis & ungũt.Teren.in phor. Tange si non totus friget me eneca.N.
Frumisci pro frui.Lucil.xxviii. Equæ frumiscor rogo actu.Cecil.li.ii.Domus suas quoque ire iubet & sua oia frumisci.Neuius.Pareo qđ magnopere quasi uerũ id frumisci non queunt.Nonius.
Frigit correpta prima syllaba significat erigit. Actius in melleagro.Frigit fugãtẽ corpus actiũ occulte obstruso i flumine.Idẽ in eodẽ. Frigit æstas rubore ex oculis fulgens.flãmeo Nonius.
Frigere & frigutire cũ sono sibilare.Plau.i casina.Nam quid frigutiris quid istuc tã cupide cupis. Affra.in priuigno.Occasionem catura mulier inuolat in collum plorat:occurrit nepos pauxillus.neptis porro de lecto frigit.Noni.
Frigoris quæ sit significantia manifestũ ẽ. Vir. primo geor.Friguſque calorẽque inter & lucem frigus:ut a fluuiis ita a sole calor:æstus ab undis æquoris.No.
Frigus metus.Vir.primo ænei.Extẽplo æneæ soluũtur frigore membra.No.
Frigus aeris natura.Vir.ii.geor.At sceleratam exquirere frigus difficile ẽ.No.mar.
Frigidũ uenenatum.Vir.in buc.Frigidus i pratis cãtando rũpitur anguis.
Frigidus mortuus.Virgi.viii.æn.Voluitur ille uomẽs calidũ de pectore flumẽ.Frigidus.N.
Frigidũ segne imbecillũ.Virg.Largus opum & lingua melior:sed frigida bello Dextera.Nonius. marcellus.
Frigidus nocẽs.Virg.Frigida saturni quo sese stella recæptet.Ser.
Frit illud in summa spica iam matura: quod est minus q̃ granum frit uocatur quod in firma spica ad culmen stramenti summum est. Varro.
Fricinius nauigabilis fluuius apud persas uel lacus iuxta albam:ut inquit.Stra.
Frigius fluuius ẽ minoris asiæ:qui & frigie ꝓuinciæ nomen dedit.& eam a caria diuidit. Est quidem magnesiæ quæ ad sipilũ ẽ iunctus insignis.L.Scipionis asiatici romanorũ consulis uictoria & clade Anthiochi asiæ & syriæ regis penes eum susceptæ.

Frigorificũ acetũ maxime oĩum frigorificũ est A.g.

Frigeo & frigo frixi. Ser. in ar.

Frigutire dicit subtilire garrire, unde & Plau. in cassina ait. Quid nã frigutis. Titin. in the miscide comœdia sic ait. Hæc anus ad modum frigutit.

Frigeo. xi. iquit Priscia. & lib. xi. frigui dicit.

Frondẽ & frugẽ & uicẽ absque nõiatiuis dicimus. Ser. in ar.

Fronte antiqui masculino genere dixerũt. Festus pom.

Frons ꝑ fronde. Virg. ii. geor. frons tenera im prudensque labor. Varro de re rusti. libro primo. Quod Cato ait circum fũdũ ulmos & populos & unde frons ouibus & bobus sit. No.

Frondator qui arbores amputat & animal qđ frondibus utit. Tria uero sunt genera frondator & frondator qui arbores amputat & frõdibus manipulos facit hyemis tempore animalibus ad pastũ efferẽdos. & qui manibus uitiũ folia auellit. quo ardor solis uuam maturiorẽ reddat & auis quæ i frondibus habitat uel nascitur. Ser.

Fronte hilaro uere & diserte. Cecil. hæc in subditiuo scripsit. Nam hi sunt inimici pessimi fronte hilaro corde tristi. A.g.

Fortis rursum famosa. Plau in milite. Et quid fortis uisa ẽ. No.

Fructus itelligũtur deductis impẽsis: que colligẽdorũ conseruandorũque gratia fiunt: qđ non solũ in bonefidei possessoribus naturalis ratio expostulat uerũ etiã i prædonibus sicut Sabino quoque placuit. Pau. de petithere.

Fructus id esse intelligit qđ ad usũ hominis inductum ẽ: nec maturitas naturalis hic spectãda ẽ: sed uel tẽpus quo magis colono dominisue fructũ tollere expedit. Itaque quomodo olea imatura plus hẽat redditus q̃ si matura legat nõ põt uideri: si imatura lecta ẽ: si in usufructu nõ eẽt. Iabolenus de usuf. legato.

Fructus rei ẽ uel pignori dari licere. Iabolenus de reg. iuꝛ.

Frui quidem ꝑ parte possumus uti: ꝑ pte nõ possumus uti. Pau. de usu & ha.

Fruor quære in utor. Lau.

Fruges quicqd ex fructu terræ in alimoniam uertimus. Liuius eã gentẽ tradit fama dulcedine frugũ maxime uini noua tum uoluptate captam. Seges uero ẽ eor seminum ex q̃bus conficit panis nondũ demessa. Inde terram subactã ad semina segetẽ uocamus. Virgilius. Illa seges demũ uotis respondet auari. Lau.

Frutex quære in arbor. Lau.

Fructuosus qđ factionẽ amat. Lau.

Fructuarius cuius ẽ fructus. Lau.

Frustror tã actiua q̃ passiua uetustissimi significatione ꝓtulisse iueniũt. fenestella. frustratus igit a spe deiectus i castra se recipit frustrarus.

Fruor uero fructũ facit: sicut struo structus. Cice. i horte. Et amœnitate sũma ꝓ fructus ẽ. Vlpianus tamẽ ad Sabinũ frutur fruiturus nõ fructurũ: quomodo ortũ oriturus: erutũ eruiturũ: mortuũ moriturũ dicit qđ cum i præterito nõ habeãt: id i futuro habẽt. Pris.

Frugalitas: sed aut scio an recte temperantia sine modestia frugalitas appellari possit qđ ãgustius apud græcos ualet: qui frugi homines νρμεύτους appellãt idest tantũmodo utiles. Cicero. iii. tusculana.

Frugalitas. ut opinor: a fruge qua multo melius ẽ in terra dicta ẽ.

Frugi. sed quia nec q ꝑpter metũ præsidiũ reliquit: qđ est ignauiæ: nec q ꝑpter auaritiã clã dꝑositũ reddit qđ ẽ iiustitiæ: nec q ꝑpter temeritatẽ male rẽgessit qđ est stultitiæ. frugi appellari solet eo tres uirtutes: fortitudinẽ: iustitiã & prudentiã frugalitas complexa ẽ. Cice. tus. lib. iii.

Fruitus illa re ueteres dixerũt. uix illam rem.

Frutinal templũ. Veneris fruti. Fe.

Frugamenta a frugibus appellata. Fe.

Frux frugis dixerũt antiqui fructũ & fructam. Fe. pom.

Fruuiscor & fruitũ dixit Cato. nos quoque adhuc dicimus in fruuitum certũ ẽ antiquos dixisse fruuitum. Fe.

Frustratim & frustillatim pro frustra & minutim. Pompo. in uerre ægroto: uelut illi ualẽt qui luctantur cum leonibus & te obiectes frustratim passarinum prandium saturarũ non frustillatim. sed minutim dari. Noni.

Frustro pro frustror. Pompo. in annalibus miseret meorũ quis me frustris uentrem frustrare suũ. No.

Fructicari pro fructicare. Ci. ad Acticũ. Excisa ẽ. n. arbor nõ euulsa: idque q̃ fructicaretur uide. No.

Fructi ꝑ fructus. Turpil. in caneforo: satis fructu reddũt. Idem in athera. Hæc si impetro abs te ut faciat satis fructi cœpero ex te. Varro de re rustica li. primo. Eius enim saluam eẽ fructius ueneno. No.

Fructis pro fructibus. Varro ī meleagro. Quæro utrę fructis an delectationis cauſa fructus ut uendatis. No.

Frugi utilis & neceſſarius. ut fruges hūano generi eſt. ergo ī quo ẽ aliquid ī quo fruamur ideſt utamur. Ter. ī. eu. Frugi es. Ci. de deiotaro. Frugi hominẽ dici nō multum habet laudis in Rege. Frui autem eſt uelci a frumine quæ eſt ſūma pars gulæ: p quam lingua cibum demittit in uentrem. Do.

Fruges omnes generaliter appellāt & erūt qui diſcernant fruméta a frugibus. Nā Cic. ait. olei & frugum miutatę cū de leguminibus diceret ut oſtenderet etiā frumenta fruges uocari. frugum aūt nomẽ tractum eſt a frumine. i. a ſubmẽto eminẽti guturis parte. S.

Furciferi dicebantur ſerui qui ob leue delictū cogebantur a dominis ignominiæ magis q̄ ſupplicii cauſa circa uicinos furcam in collo ferre ſubligatis ad eam manibus & p̄dicare peccatum ſuū ſimulque monere cetæros ne qui ſimiliter admittāt. Ci. de ſeruo: quid inde furcifer quo progreditur. Te. in. an. Hoc tibi ut credā furcifer. Do.

Fruiſcor factum eſt fruor: ut fatiſcor a fateor Quintil. Metellus numidicus qui caſte pureque lingua latina uſus uideturin epiſtol. quā exul ad domicios ita ſcripſit. illi uero omni iure atque honeſtate interdicti: ego neque aqua neque igni careo & ſumma gloria fruiſcor. Neuius in athellana: quæ partus iſcripta ẽ hoc uerbo ita utiē: q̄ magnopere quæſiuerūt id fruiſci nō queūt. A. G.

Fucinus lacus iuxta albam eſt. Stra.

Furnum nigrum uel atrum: hinc dcā furnus furiæ ſumus fulgus: furis: fulgo: fimus. Fe:

Futū genus libi dictū q̄ crebrius ad ſacra ferebat neciſne ſtrue altero genere libi quæ qui afferebāt ſtrufertarii appellabant. Feſtus.

Furnalia ſacra furinæ quam deam dicebant Feſtus pom.

Furcilles ſiue furcila quibus homines ſuſpendebant. Fe.

Fundus ager dicitur: q̄ planus ſit ad ſimilitudinem fundi uaſorum. Fe.

Fundus quoque dicit poſſeſſio quā aliēat: hoc eſt poſſeſſor uel auctor. Fe.

Futare arguere eſt. unde & cōfutare: ſed Cato hoc p̄ſæpius uſus fuiſſe dixit.

Futiles dicuntur qui ſilere tacenda nequeunt ſed ea effundunt. ſic uaſa futilia a funden/do uocata. Fe.

Furum gen itiuus plu. a fure. Fe.

Futilis falſa dicitur qua fucata. Fe.

Furiæ ſtatiæ appellabant q̄ certo ſtato die ob ſeruarentur. Fe.

Fulminatum id qd eſt fulmine ictum: qui locus ſtatim fieri putabatur religioſus q̄ ſibi deus dicaſſe uideretur. Fe.

Fulmen dictū ẽ a fulgore flammæ. Fe.

Fulgere priſci p̄ feriri dicebant: unde fulgur dictum ẽ. Fe.

Fuga ſignificat item uolatum. Virgilius tertio æneid. Celerique fuga ſub ſidera lapſæ Semeſā prædā & ueſtigia fæda relinquūt. Nonius.

Fuga ſignificat citus curſus. Virgi. primo æne. Vel qualis equos threiſſa fatigat Harpalice uolucremque fuga prævertitur hebrum. Nonius.

Fuga. item dicit uauigatio. Actius ī Thelepho. Remiſque nexi proh pariter nauem in fugā tranſeunt. Virg. quinto æne. Ipſe iam mīres ipſi quibus aſpera quondam Viſa maris facies & non tractabile cœlum. Omnemque fugæ perferre laborem. Idem in tertio. Tendunt uela nothi fugimus ſpumantibus undis. Plau. ī aſinaria: Remigio ueloque quātum potes feſtina & fuge. No.

Fuat ſit ſignificat. Teren. in ecy. Fors fuat ideſt bona fortuna ſit. Do.

Fuga uehemens afflatus. Vir. geor. li. iii. Ille uolat ſimul arua fuga: ſimul equora uerrens. Nonius.

Fuga curſus. Virg. iiii. æne. Illa fuga ſiluas ſaltuſque pagrat. Dicteos & ſimul arua fuga æquora uerrit. Ser.

Fuga p̄fectio. Virg. iii. ænei. Lōgūque fugæ ne linque laborem. Ser.

Fuga p̄fectio & curſus. Virg. Simul arua fuga ſimul æquora uerrit. Et geor. primo. Noua fugæ melior. unde & uelocem equū fugacē uocamus. Ser.

Fucus genus ẽ herbæ unde tingūt ueſtes. Virgi. iiii. geor. Fucoque floriſlus oras explent.

Fucus ẽ genus terræ: qua p̄ glutino abutūtur. Eſt etiam medicamentum. Plau. ī penul. Vicia corporis fuco occuluit. Ser.

Fucus fraus mendaciū. Te. in eu. In alienas tegulas ueniſſe clanculū p̄ ipluuiū fucū factū mulieri. Ser.

Fuam ſim uel fiam. Pacu. in doloreſte. Reſpōſa explanat: mandat me mater fuam cognoſcendi unquam. aut contuendi copia. Titin. in fullonibus. Perii hercle uero ſiberi nunc tecum obſecro ut mihi ſubuenias ne ego maialis fuam. Neuius in hermiona. Obſecro te ăciale matri ne quid tue ad/

uersus fuas. Affrani. in ꝓmetheo. Caue ne pendeas si fuas in questione. En. Hectoris lustris. At ego omnipotens te exposco hoc ut hoc cōsilium achiuis auxilii fuat. N.

Fugio legimus librū. Ciceronis qui inscriptus ē Orator: in eo libro Cicero cū dixisset uerba hæc aufugio & ausero composita quidē eē ex præpositiōe ab & fugio & fero uerbis: sed eā præpositōem quo fuerit uox ꝓnūciatu: audituque leuior uersam eē in au syllabā cœptūque dici ausugio & ausero pro abfugio & abfero. A. g.

Fucus ē qui fur uocabitur ab aliis. Alter ē lato uentre uespa quæ similitudinē habet apis: neque socia ē operis & nocere solent morsu quam apes a se secernūt hæc differūt iter se: quæ feræ & cicures sūt nunc feras dico quæ i siluestribus locis pascitant cicures quæ in cultis. Siluestres minores sūt magnitudine & pilosæ: sed opifices magis. Var.

Fugitans litū genitiuo casui iūctum uim nominis habet. Accusatiuo uim participii. Do.

Fulguratoris ut extispiciis & artispiciis differūt ita. Hi fulgurū inspectores. Cato de moribus. Claudii Neronis: Auruspicem fulguratorem si quis adducat. No.

Fulguriuit fulgorem fecit: uel fulgore afflauit. Neuius. a suo sonitu claro fulguriuit Iuppiter. Luc. li. xxvi. Lupoꝝ exauctorem maluanū: & fulguritatē arboꝝ. No.

Fulmen & fulgur hoc distant. Fulmen ē telum ipsum qđ iacitur. Vir. primo geor. Ipse. pater media nimboꝝ in nocte chorusca. Fulmina molitur dextra. Fulgur ignis qui coruscat fulmine. unde & a fulgura dicitur fulgor. Virg. v. æneid. Maculosus & auro squama incendebat fulgor. unde & fulguratum fulmine tactū uel exustū. No.

Fulgit ꝓ fulget. Luc. in. vii. Primū fulgit uti calidū & furnacium ferrū. Pomponius i macho. Sequestre simile ē quasi cū in cœlo fulgit ꝓpter lunā lucifer. Luc. li. vi. Fulgit item nubis ignis cum semina multa fulgit. No.

Fulgere correpte ꝓ fulgere. Lucre. in. vi. Multa uidemus enī cælestibus insita flāmis fulgere cū cœli donauit plaga uagare. Lucil. saty. li. xi. Conuētus pulchra brace saga fulgere. Pacu. in medio linguæ bisulcis actu crispo fulgere. Acti. in bacchi. Lætū in parnaso inter pinos tripudiantem in circulis ludo atque fulgere torques magni. No.

Fulcio sustineo. Virg. iii. æneidos. Atlātis duri cœlū qui uertice fulcit. Se.

Fulcra sūmæ lectoꝝ partes & ornamenta sic dicta q thoros fulciāt & sustineant. Vir. Fulgent genialibus altis aurea fulcra thoro. & Aul. g. noctiū acticaꝝ. Neque apud eius lecti fulcrum capsam esse cum strue atque ferro oportet.

Fulgura dicūt choruscationes a fulgore. Varro. cognitio enim triū fulget & tonitruū & fulguris a fulgore orta. N.

Fulgentia splendida Hora. lib. car. Seu te fulgēntia signis castra tenent. Acron.

Fuluiaster qui fuluiū imitatur: non diminitiuū. Cice. ad acticū. Omnino solet eē fuluiaster. i. fuluii imitator. Lau.

Flumen a riuo magnitudine discernendū est aut existimatione circūcollectū. item fluminum quædam sunt perennia quædam torrentia. perenne est qđ sēper fluit. torrens est qđ ex hyeme. si tamen aliqua æstate exhauerierit. qđ alioquin perenne fluebat non ideo minus perenne ē. Fluminū quædam publica sunt: quædam nō. Publicum flumen esse Cassius diffinit. quod perenne sit: hæc sentētia Cassii quā & Celsus probat ut uidet esse ꝓbabilis. Pau. de flu.

Frugē ꝓ reddītu appellari non solum qđ frumentis aut leguminibus: uerū etiam qđ ex uino uel siluis cæduis creti fodinis lapidicinis capitur. Iulianus scribit fruges omnes eē qbus homo uescatur falsum esse: non enim carnes aut aues: ferasue aut poma fruges dici. Frumentū aūt id esse qđ arista in se tenet at recte Gallum diffinisse. Lupinum uero & fabas fruges potius dici quia non arista: sed siliqua continetur: quæ Ser. apud Alphenū in frumento cōtineri putauit. Pau. de uer. sig.

Funebres tibiæ dicūt cū quibus i funere canit quas flamini audire putabatur illicitū. Fes.

Fundere prosternere iacere. Virgilius primo æne. Quam septem ingētia uictor corpore fundat humi. M. T in phi. lib. i. Sceleratissimorum hominum exercitum fusum cesū que cognoui. N.

Fundere dare Vir. in. buc. Ipsa tibi blandos fūdēt cunabula flores. Ci. tuscu. li. quinto. Vt aut flores aut fundant baccas. N.

Funderedicere Virgi. tertio ænei. Talia fundebat lachrymās. Plau. in asina. Ne ille castor fœnerato uerba fundit. N.

Fūdere fugare. Vir. secūdo æne. illi etiā si quos obscura nocte per umbrā: fūdimus insidiis tota que agitauimus urbe Apparēt. N.

Fundere dimittere. Vir. tertio geor Ruūt que effusi carcere currus. & li. x. æne. Tristis que

a uertice flamma funditur.N.

Funditores sunt qui fundis magnis dimicant. Salu.in iugur. Ipse cum expeditis cohortibus dehinc funditorũ & sagittariorũ delecta manu apud primos erat. Sisen. iii. hist. At post armatos fundatores & sagittarios ponit.Nonius.

Fundum est ima pars rei proprie aliquid liquorum intra se continentis: aut ad continendum factæ. ut dolium nauis: uel alueos uel fluminis uel maris.Fundare uero ad fundamentũ pertinet ut fũdant domũ:nauẽ:dicitur etiã iacere fũdamenta ad animũ quoque:ut Cic.Quãtũ ĩ me fuit iæci fũdamenta pacis:quod dare quodãmodo rei principiũ significat.fundare uero ualidis fundamentis fulcire.Fundus quid significat quære in dictione prædium.Lau.

Fundi appellatione omne ædificium & omnis ager continetur:sed in usu urbana ædificia ædes rusticæ uillæ dicuntur.locus omnino sine ædificio est.urbe area rure autem ager appellatus:idẽ quod ager cũ ædificio fũdus dicitur. Florentius eodẽ titulo.

Funalia funes quibus luminaria suspendi consueuerant.Hora.li.car.Hic hic ponite lucida funalia. Acron.

Funus pro sepulchro.Virg.quarto ænei. Ergo instauramus Polidoro funus.S.

Funus ẽ pompa exequiarum dictũ a funalibus & unctis & a cuneis candelabrorũ: quibus delibuti ingentiũ cærei fomites infingũtur. & enim nocte efferebãtur propter sacrorum celebrationẽ diuinã in cœna.Te.in an. Curabat una funus.Do.

Funus proprie est ardens cadauer: quod cum portatur crematum exequias dicimus conditum in sepulchro reliquias. Ser.

Fũdi est latinorum urbs ĩ appia uia & cecubo adiacet.Strabo.

Fundi appellatione omne ædificium & omnis ager continetur.Ser.

Fũdus est omne quod solo tenetur.Ser.

Fundus a possessione uel agro uel prædio qui distet quæstio est.Fũdus est omne quicquid solo tenetur.Ager est species fundi ad usum hominis cõparatus.Possessio ab agro iuris proprietate distat. quicquid enim apprehẽdimus cuius proprietas ad nos nõ pertinet. aut nec ptõ ptinere hoc possessionẽ appellamus.possessio ergo usus:ager proprietas loci est.prædium utriusque suprascriptæ generale nomen est.nam ager & possessio huius appellationis species sunt. Modesti. de uerb.sig.

Fũdo legato uti optimus maximusque est rætia captaria cætera uenationis instrumenta continebuntur quæ etiam ad instrumenta pertinent:si quæstus fũdi ex maxima parte in uenationibus consistat.Pau.eo.titulo.

Fundum & instrumentum eius si cui legare uis nihil interest quomodo leges fũdum cũ instrumento:an fundũ & instrumentũ.an fundũ instructũ.Pau.immo contra.nã inter legata hoc interest.q; si fũdo alienato mortuus fuerit qui ita legauit ex hac scriptura fũdum cũ instrumento nihil erit legatum: ex cæteris poterit iustrumentum esse legatum Paulus de fun.instru.

Funda est genus retis a fundendo dictum id est retiaculum quod dicitur brace.Vir.i.geor. Atque alius lætũ fũda.iã uerberat amnẽ.N.

Funda qua lapides rotantur. Virgilius primo georgicorum:Stupea torquentem balearis uerbera fundæ.Ser.

Functus officium adolescentuli est liberalis Accusatiuo casu apud Terentiũ in phor.quod nos ablatiuo dicimus.Do.

Fundus dictus est quia sit annuum rerum fũdamentum.Seruius.

Fundere sacrorum est uerbũ idest supina manu libare.Seruius.

Fundus ager qui uidebat pecudũ ac pecuniæ esse fundamentum.fundus dictus q; fundit quotannis multa.

Fundolũ a fundo:qđ ut reliquæ partes:sed ex una parte solũ apertũ ab hoc. græcos puto. appellasse.Varro.

Fundanius sociũ meũ & Catiem equitẽ ro. socraticũ & pagnasiũ publicanũ spectantem a pariete pictam Italiam.Varro.

Fundaniæ uxori librum propter eius fundum feci.Varro.

Funeras apud maiores appellabãt eas ad quas funus pertinet:ut sororẽ matrẽque.perfice uero nõ dolores sed plantus princeps. Ser.

Funalia sunt quæ inter cæram sunt.unde dicta sunt a funibus quos ante usum papiri cæra circundatos habuere maiores.unde & funera q; funes incẽsos mortuis præferebãt. Ser.

Funis aurea.Lucre.auribus inseruiens: funem fœmi.ge.appellauit in hisce uersibus:Haud ut opinor enim mortalia sæcla superne: Aurea de cœlo demisit funis ĩ arua. Aul.g.

Furuum bouem idest nigrum immolabant inferno Ioui.Fe.

Fures significationẽ habere a furuo:quod romani ueteres atrũ appellauerunt. & quod

per obscuras atque atras noctes opportuna sit eis mali affectio eos dictos fures. Varro rerum diuinarum libro. xiiii. Furem ex eo dictum q̄ furuum atrum appellauerunt & fures per obscuras noctes atque atras facilius furentur. Nonius.

Furtū. ē occulta surreptio. Vir. iii. geo. Vulcani Martisque dolos & dulcia furta. Nonius.

Furtū, insidiæ. Salu. libro primo. Profectus uicos castellaque incedere & fuga cultorū deserta igni uastare neque elate: aut securissimus metu gentis ad furta belli peridoneæ. Virg. undecimo æne. Furta paro belli cōuexo i tramite siluæ: Armato ut biuias obsidā milite fauces. Nonius marcellus.

Fures etiam serui sunt dicti. Virgilius in buc. Quid facient domini audent cum talia fures. Seruius.

Furor ab insania hoc distat. Cice. tuscu. libro tertio. Itaque non est scriptum si insanus & furiosus esset Insaniam enim censuerunt in cōstātiā idest sanitate uacantē. tamē posse ītueri mediocritatē officiorū & uitæ cōmunis cultū atque usitatū. furorem autem rati sunt mentis ad omnia cæcitatē. q̄ cū maius uideat esse q̄ insania: tamē eiusmodi ē: ut furor i sapientē cadere possit: īsania nō. No.

Furtū nō ablatas res solū: sed etiā quicquid occulte geritur auctoritate ueterū dici potest. Virg. tertio. geor. Vulcani martisque dolos & dulcia furta. Plau. in. āp. Manifestū hunc obtorto collo teneo furē flagitii. Nonius.

Furtum pro omni dolo: fraude & iniuria accipitur & duobus modis dicitur. uno cū omne maleficiū generaliter significat Altero cum res surrepta demōstratur. Teren. in eu. Hic furti se alligat: idest maleficii. Donatus.

Fur a furuo idest nigro dictus ē. nam & noctis utitur tempore. aut certea græco. fur enim φωρ uocatur. Seruius.

Furiosus a furiato interest. Furiosus enim a quo furor nunq̄ recedit. Furiatus qui furit ex causa. Seruius.

Furtū pro adulterio. Vir. x. æn. Quæ causa fuit consurgere in arma Europam Asiamque & fodere soluere furto. Seruius.

Furtum insidiæ. Virgilius. x. ænedi. Sæpe uiro uir cōtulit. Haud furto melior: sed fortibus armis. Seruius.

Furem ex eo dictum: q̄ ueteres Romani furuum idest nigrū appellauerūt. & fures per noctē quæ ara sit facilius furētur. A. g.

Furtum sine ulla quoque obtrectatiōe sola mēte fieri posse atque animo ut furtū sic admittente. Quocirca ne id quidē sabinus dubitare se ait: quin dominus furti sit condemnatus qui seruo suo uti furtum faceret imperauit. A. g.

Fusus discumbens. Virgili. primo æn. fusique per herbam. Cum etiam fugatos & occisos significet. Virg. secundo æn. Illi etiā si quos obscura nocte per umbrā. Fūdimus. Ser.

Futile p futilior. En. in phœnice: ut quod facilū est futile amici: nos feramus fortiter. No.

Futilis est quoddā uas lato ore: fundo angusto quo utebātur i sacris uestæ: quia aqua ad sacra hausta in terra nō ponitur: quod si fiat piaculū ē. unde excogitatū uas est quod stare non posset: sed positū statim effundere/tur. unde cōmissa nō retinens futilis dicitur ut Terē. in adel. Seruon. fortunas meas me cōmisisse tā futili. Do.

Futurum rem in oratione Ciceronis quinta hanc sibi rem præsidio sperant futurum ui debatur compluribus in extremo uerbo meda. debuisse enim scribi putabant nō futurę sed futurā. ná futurū iquit nō refert ad rē sicut legētibus temeř & icurioſe uideť: neque pro participio positum esse: sed uerbū est in definitiuum neque numeris neque generis præseruiens: sed liberū undique & promiscuū est. Quint. l. quaque Quadrigarii. iii. annal. libro. uerba hæc dixit. Dum concidēret hostiū copias ibi occupatas futurę. A. g.

Furtum a furuo idest a nigro dictū labeo ait q̄ clam & obscure fiat & plærūque i nocte. uel a fraude ut sabinus ait. uel a ferēdo uel a græco sermone: quod appellant φωρ Pau. de furtis.

Furtum est contractio rei fraudulosæ lucri faciendi gratia: uel ipsius rei: uel etiam usus eius possessionis: uel quod lege naturali, phibitū est admittere. Paul. eo. ti.

Furtorum genera duo sunt: manifestū: & nec manifestū. Pau. eo. ti.

Furem non esse aliud est: & aliud furto noxaque solutum nemini esse furtū obligatū promittit Vlpia. de uerb. sig.

Furiare fictū uerbum uidetur: significat cū furore concitare. Hora. primo car. Quæ solet matres furiare equarū. Porphy.

Furis furit: raro reperitur furio. Dio.

Fungor est officium munusque ago. ut fungor magistratu: fungor uita idest corporis administratione. Inde defunctus uita qui finiuit officium uitæ. Liuius. Defuncta morbis corpora: q̄ finiti sunt morbi. defūctus morte idest mortē finiuit. Lau.

Fustuariũ pro fustigatione. Lau.
Fugitiuum accipe & siquis erro sit. fugitiui autem appellatione. ex fugitiua autem appellatione ex fugitiua natũ nõ contineri. Labeo libro secũdo ad æliũ scribit.
Fucinus lacus iuxta albam est. Stra.
Futilis uanus & inutilis: uel a futio: uel a fuo futũ: uel per apocopã ab alio supino: quod nisi turpiter pferri nõ potest. Lau.
Fulgeo fulges: uel fulgo fulgis. Pri.
Fullo qui curanda poliendaue uestimenta accepit. Vlpia. de furtis.
Fullo & sarcinator qui polienda uel sarcienda uestimenta accæperit. Pau. eo. ti.
Abalum crucem ueteres dici uolunt. Varro. Nos barbari q̃ iuniores in gabalũ suffugimus homines: uos non barbari qui dem noxios obuestis. No.
Gabii sunt in prænestina uia ubi latomiæ pluſq̃ reliq lapides Romæ suppeditãtes distãt ab urbe & p̃neste sta. centũ.
Gabalũ est oppidũ aruernorum in gallia æquitana: narbonensi terræ proximũ. Stra.
Gabinus amictus est toga sic in tergũ reiecta ut una eius lacinia reuocata hominẽ cingat hoc etiã uestimẽti genere utebatur cõsul bella idicturus. Ideo quia cum gabini cãpaniæ ciuitas sacris operaretur bellũ subito euenit tunc ciues cinctis zonis suis ab aris ad bella profecti sunt adepti uictoriam. unde hic ortus est mos. Virg. vii. æn. Ipse quirinali trabea cinctuque gabino Insignis referat stridentia limina cõsul. Ser.
Gadir propriũ ciuitatis neutrũ est, ut Salusti. libro secundo histo. Pri.
Gades insulæ sunt Hispaniæ in ultima parte oceani. Acron.
Gallog̃ multi priscis tẽporibus Padũ incolebant: e quibus amplissimi fuerunt boi insubres: & qui olim cũ gessatis sennones romana per impetũ potiti sunt urbe: hos ro. fun ditus posterioribus annis deletos perdiderunt. boios uero e finibus abiecerunt inde migrantes locos circumadiacẽtes histro cũ tauriscis habitarũt: bellũ assiduũ contra Dacos gerentes: donec ea gens deleta est. Galli autem cisalpini transalpinis cognati & consanguinei sunt. Stra.
Gabii urbs uolscorũ. lxx. M. pas. ab urbe. Ser. campaniæ dicit. Solinus a galacto & bio fratribus siculis conditam dicit Inde gabinus idest cinctu gabinorum idest toga interdum reiecta: ut lacinia hominem cingat quo utebatur consul bellũ indicturus: quia subitũ bellũ gabini ita cincti uicerũt. Ser. vii.
Gallá bibere ac rugas cõducere uẽtri cum ait. Lucil. præmonet persimonia esse utendum neque gulæ indulgendum: uentremque coartandum. Festus.
Galli qui uocantur matris magnæ comites dicti sunt a flumine: cui nomen est gallo quia qui ex eo biberunt in hoc furere incipiũt ut se priuent parte uirilitatis. Alii putant ideo eos genitalia incidere. quia uiolauerunt nomen patris matrisque ne possint ipsi fieri parentes. Festus pompeus.
Gallilia appellata est ut Romam uenit: quæ antea Tanaquil uocitata erat uxor Tarquinii prisci regis romanorum quæ tantæ probitatis fuit: ut id omen omnes boni causa frequentent nubentes quam summam asseuerant lanificam fuisse. Fe.
Galbeũ ornamenti genus. Fe.
Gallulare pubescere. Neuius in exodio. puerũ mulieri præstare nemo scit quanto melior sit cuius uox gallula sit. iam ramus roborascit. Nonius.
Gallinas Cice. academicorum libro tertio. Qui gallinas alere permultas quæstus causa solẽt. Idẽ libro. ii. Cũ ouũ inspexerat quæ gallina peperisset dicere solebat.
Gallinaria silua est multis porrecta stadiis in agro cumano. Stra.
Galliã transalpinã quidã in tres partes diuisẽrũt: aquitanos belgas celtasque nominatim appellantes aquitanos & celtas eos appellabãt quos pyreneo mõte adiacẽtes Cemmenus mons discernit. mõtes siquidẽ pyrenei hanc galliæ partẽ ab occasu terminare dicũtur: mare utroque ex latere pertingẽtes & interniũ & externũ ab ortu autẽ rhenus: qui æquali a pyreneis mõtibus spacio ad lineam distat ab aquilone & meridie: sic iacet ut ab septentrionalibus promõtoriis pyrenes inchoans oceanus ambiat usque ad rheni eruptiones E regione aũt massilienſe ac narbonẽse pelagus subinde alpes ab ora incipiẽtes liguſtica usque ad rheni fontes. Cemmenus uero mons i pyrenem medios per campos recta perducitur & in medio desinit prope lugduniũ ad sta. M. duo prolixus. Equitaneos igitur nuncupabant qui ad septentrionem pyrenes partẽ i Cẽmenũ habitãt usque ad ocenũ & itragarũnã flu. at celtas qad alterã ptinẽt plagã ad massiliæ ac narbonis mare qui rupem calpes aliqua ex parte attingunt belgas non minus ac reliquos oceano

confines usque ad hostia rheni & nõnullos rheni & alpiũ uicinos incolas. Sic diuus Cæsar in cõmẽtariis scriptũ reliquit. At enim cæsar augustus quadrifariam partiens celtas narbonensis prouiciæ definiuit. Equitanos uero & ille extollens insuper decẽ adiecit gẽtes ex his quæ inter garũnam & ligerim fluuium colunt: reliquã dupliciter unã Lugduno applicans usque ad superiorẽ rheni plagã. alteram belgis gallia citerior: nunc lombardia nuncupatur. Stra.

Gallicus sinus maior appellatur in quem rhodani hostium euomitur. minor autem gallicus sinus est ad narbonem spectans usque ad pyrenem. Stra.

Gallie pro gallice. Salu. ter. histo. Cum lumine interim duæ galliæ mulieris cõuentum mẽstrua soluẽda mõtẽ ascendũt. No.

Galearius militis puer recte dicitur. nã galearia solœcismus. Caper.

Galesus fluuius iuxta tarentum ubi pabuli copia. Virgilius Humectat fluenta culta galesus. Acron.

Gaditanũ mare a gade ĩsula extremi occidentis nomẽ accæpit olim a phœnicibus habitata ultra promõtoriũ calpẽ.

Gades insula in finibus bethyce ubi Europa ab aphrica dirimitur lingua pœna scriptum indicat q̃ mari ut sæpe circundatur: quam Tirii a rubro mari erythieam dixerunt: habet duo promontoria: in altero urbs est: in altero Herculis ægyptii tẽplũ ubi eius ossa.

Gaddir urbs opulenta in gadibus: de qua Sal. secundũ Prisc. neu. ge.

Gallũ ꝑ gallorũ. Var. i eu. Puditatem an pudorem Gallũ cæpit mihi uideri. No.

Galericus auis dicta quod in capite habet plumam elatam. Varro.

Galarea a galearũ similitudine dicta. Fe.

Gallare est baccare. Var. in eu. Cum illos uentro uidet gallorum frequentiam in templo qui dum essem. Hora. Nam ad latera imponeret & diis signosie & deam gallantes. Var. Retinebant studio eodem nanque uetustas hic adest gallantibus. No.

Gallinaria insula appellata que est mari tusco secũdũ italiã cõtra mõtes liguſticos uintimilium album in gaunum. Var.

Galatea filia Nerei & Doridis.

Galatia prouincia Hispaniæ & lusitaniæ conermina a galu ideſt lac quia albos hoies generat & gallia licet l assumat. & gallogræcia regio minoris asiæ a gallis capta. Iustinus.

Galaxaura oceani & thetyos filia.

Galbana muliebre uestimentum græ. galbani. Tortelius.

Galbanũ lachryma herbæ similis ferulæ quæ in æstate prorumpit.

Galerus genus clypei: quẽ albũ dicunt. a gala ideſt lac. Vir. tamẽ fuluos galeros dicit. Seruius. vii.

Galesus flu. tarentinorum.

Galilæa pars Iudeæ quæ Syriæ arabiæ & ægypto coniungitur.

Gangrena est cancer. Lucil. saty. li. i. Serpere uti gãgrena malo atque hæc posita posset. Var. Non uituperamus cũ sciamus dictũ præcidi oportere: si ob eã rem gangrena nõ sit ad bacchiũ uentura. idẽ de uita patrũ. li. tertio Quo facilius animaduertatur per omnes articulos populi hanc mali gangrenam sangui nolentam permeasse. No.

Gammarus genus cancri.

Ganeum antiqui locum abditum ac uelut sub terra dixerunt. Ter. Vbi illum quæram credo abditum in ganeum. Fe.

Ganeum ueteres meretricum tabernam dixerunt: quæ ipsa sit in terra non ut cœnacula superius. unde taberna quasi trabea a uaridoribus dicta trabibus: quibus superiora suspensa sunt. Ter. in adel. Credo adductum in ganeum aliquo. Do.

Ganeones a ganeis dicti ut popinones a popinis & sunt loca uinolenta ac libidini apta. Var. i modio. Et hoc itereſt inter epicurũ & ganeones nostros qbus modulus est uita culina. Mar. Tul. de Catilina. Quis ganeo? quis adulter? quæ mulier ifamis? quis corruptor iuuentutis? No.

Gannire proprie plorare uapulantiũ. Terẽ. in adel. Quid ille gannit. Do.

Gannitio querula murmuratio canũ.

Gãdis palus est apud Scythas callipidas ex qua Hippanus fluuius effluit. Quã obrem icolæ matrẽ fluminis paludẽ uocant.

Gandarii populi asiæ scythicæ.

Gangaridæ populi iter Assyrios & idos iuxta gangẽ: qui nouẽ hostiis fluit secũdũ Virgi. vii. secundũ alios tribus.

Ganymedes. Apud nos ga breuis apud græcos longa unde per binũ n apud eos filius Troi regis troianoꝝ: frater Assarici raptus.

Ganictor nomen proprium.

Gandiũ γενύειον dictum. Fe.

Garrire quasi iepte strepere. Cic. de orat. li. ii. Nã & sæculis multis ante gymnasia inuẽta sunt: q̃ i his populi garrire cœperũt. No.

Gargaridiare. Varro in epistola ad Fuscũ Quin.

porris dedi aut furiæ ac poemata eius garga/
ridians dices. O fortuna o fors fortuna. No.
Garrulæ dicuntur aues canoræ & hilares. Vir.
geor. lib. iii. Garrula q̃ tignis nidum suspen/
dit hyrundo. No.
Garulus est rursum cordatus. Var. in periplus.
In hac ciuitate tum regnabat Dionysius ho
mo garulus & acer. No.
Gargara quæ sunt: quæ Vir. esse uoluit fertilita
tis exemplar. Gargara hæc igitur sunt in Mi
sia quæ est hellespõti prouicia sed significa
tio nominis & loci dixit esse. nã & cacumen
mõtis ideſt & oppidũ sub eodẽ mõte signifi
cationẽ cacuminis ita ponit Hic gargarum
pro excellẽtissimo montis loco posuit: pro
quo accipi conuenire & ipse sensus iudici/
um facit.
Garũna tribus amplificatis amnibus per bitu/
gires & santones gallicã utrãque gentẽ effu/
it. Est enim in gallia narbonensi terminans
equitanos. distat autem a Narbone sta. octin
gentis: excurritque in oceanũ & ex pyreneo
dilabitur. Strabo.
Garamãtes populi lybiæ iuxta psyllos: a Gara
mãte Apollinis filio homines fugiunt & sũt
imbelles. alii in extrema lybiæ in austrum
fortes a lotophagis absunt triginta diebus.
de quibus forte. Vir.
Garamãtis filia garamãti regis: ex qua Iupiter
iuxta bagradã Hiarba genuit. T.
Gargictius canis pastoris gerionis quem her/
cules interfecit cerberi epirotici frater. Iuli/
us pollux.
Gargara mutatione litteræ a καρα καρος græ/
ce ideſt caput cacumina montis idæ de qui/
bus. Vir. Lucus in arce fuit summa.
Garulus est deriuatiuũ a garrio. Pri.
Gaza census persarum lingua. & est numeri tã
tum singularis. Vir. Huc undique troia ga/
za incensis erepta adytis. Seruius.
Gaza persicus sermo est: & significat diuitias.
est autem generis fœmi. quo nomine signifi
camus opes oĩaque quæ possidemus. Vir. i.
æne. Et troia gaza p undas: Et alibi. gaza læ/
tus agresti.
Gazarim mons seu garizeus in Iudea est super
eminens Sicionioꝝ ciuitati.
Gaza uocabulũ persicũ. i. opes ge. fœm. ide ga/
zophilatiũ ex græca & persica φιλατω id
est custodio.
Gaulus genus nauigii paruũ rotundũ. Fe.
Gausapa Ouid. neutraliter dixit: quod cassius
mas. Gausapo purpureo salutat. Ser. i arte:
Gausapa numero plu. psius: lã chlamydes re/
gni tã lutea gausapa captas. & idẽ. Balantum
gausape pectes. antiquissimus tamẽ hic gau/
sapes & haec gausapa hoc gausape. & plu.
hæc gausapa: quasi a nominatiuo hoc gau/
sapũ ptulisse iueniũtur. unde Cassius gau/
sapo purpureo salutatur. Pris.
Gaulus genus nauis.
Gaurus mõs Campaniæ nõ lõge ab Auerno la
cu. Iuue. Gaurus inanis. qdã uacuũ dicunt.
Gaudere plus est q̃ laudare. laudat enĩ alienus.
gaudet q pater est aut proximus. T. in and.
Hoꝝ ille nihil egregie præter cætera gaude
bam. gaudemus nostris glatulamur alienis.
plus est gaudere q̃ lætari. Do.
Glaratores sunt colobatari seu colobatrarii &
melius. Glaratæ enim sunt fustes qui mit/
tuntur. Varro multum milis cal. græce
glaratores qui gradiuntur perticæ ligneæ
finare molet ab homine eo qui in ista tangi/
tantur sicilianum nostri sunt galeæ crura ac
pedes nostri essiare.
sed ab animo mouentur. No.
Glãdis est plumbũ modicũ informatũ. Salus. i
fugur. Pars eminus glande aut lapidibus pu/
gnare. Vir. viii. æne. Pars maxima glandes li
uentis spargit plumbi.
Glans caduca est quæ ex arbore cecidit. Caius
de glande legenda.
Gladius hic & gladium hoc duobus modis di
citur. Var.
Claphyrus festiuus.
Glauco athenienſis philosophus.
Glaucus e potina urbe qui Veneris sacra phi/
bens ab equabus suis discerptus est. Alter pi
scator i deũ marinũ uersus. Ouidi. xiii. Alius
chius q cõsolidaturã adiuenit. alius Hippo/
lochi filius a quo reges apud Iones. Tor.
Glaucus Hippolochi bellorophontis filii fili/
us. Homerus sexto Iliados.
Glabro lusta surda ouis mina ideſt uentre gla
bro. Varro.
Gnarus significat id quod scius & peritus. Fe.
Gnarigauit significat apud Liuiũ narrauit. gna
rauisse narrasse.
Gnaritas scientia. Salu. lib. iiii. Diuersa uti so/
let rebus perditis capessunt. nã neque alii fi/
ducia gnaritas locoꝝ occultatã fugam super
filoglobis eruptionẽ tẽtare. V.
Grauastellus senior. Plau. qui est grauastellus
qui aduenit ut puto grauastellus a grauitate
dictus. Festus.
Gramie oculorum sunt uicia: quas alii glamas
uocant.
Gracurris urbs hiberiæ regionis: dicta a græco

Gracho sempronio: quæ ãtea hiburcos nominabatur.

Gradus cognationis. alii superioris ordinis sũt alii inferioris. alii ex trasnuerso siue a latere. superioris ordinis sunt parẽtes. iferioris liberi: ex trãsuerso siue a latere. fratres & sorores liberique eorũ. Caius de gradibus.

Gradus dicti sunt ad similitudinẽ scalarũ: locorumue procliuiũ: quos ita igredimur: ut a ꝓximo i proximũ id est in eũ: qui quasi ex eo nascitur. Pau. de. grã.

Grassatores q prædæ causa id faciũt. ꝓximi latronibus habẽtur. Calistratus. de penis.

Gradiuus Mars appellatus a gradiẽdo in bella ultro citroque siue a uibratõne hastæ quod græci. dicunt. γραδιϖν εἰν: uel ut alii dicunt quia gramine sit ortus. quod interpretatur quia corona graminia i re militari maximæ est honorationis.

Grassari antiqui ponebãt pro adulari. grassari aũt dicũtur latrones uias obsidẽtes. gradi siquidẽ ambulare. unde tractũ est grassari uidelicet ab impetu gradiẽdi.

Graliatores appellabant pãthomimi q ut saltatione imitarẽtur egipanas adiectis perticis furculas habẽtibus atque i his superstantes ob simulationẽ crurũ eius generis gradiebãtur utique ꝓpter difficultatẽ cõsistẽdi. Plau. i penulo. Vinceretis cursu ceruas & graliatorẽ gradu. Festus pompeus.

Grauida est que iam grauatur concæptu. prægnans uelut occupata i generado qđ cõcæperit. insciens propinqua partui: quod iam incitatus sit fœtus eius. Fe.

Graculi a sono uocis uocati sunt a gerẽdo dicti q iacta segetũ semina plurimũ gerant. uel q oliuetis cubitũ se recipientes: quas pedibus baccas tertiã ore ferẽt. Festus.

Graue æs dictũ a põdere: quia deni asses singuli pondo libras efficiebãt denarium ab hoc ipso numero dictũ: sed bello punico populus romanus præssus ære alieno ex singulis assibus librariis senos fecit qui tãtuli ualerẽt Item nũmi quadrigati & bigati a figura cælaturæ dicti. Festus.

Grando guttæ aquæ contractæ solito grandiores. Festus pompeus.

Gradarius est molli gradu & sine sucussatura initens. Lucil. saty. xiiii. Ipse equus nõ formosus gradarius optimus uictor. Var. i modio an qui gradu tolutim medius quẽ tute leuiter uectus cito relinquat. No.

Gracchus nomẽ auis a uoce. Quintil. & cognomem familiæ romanæ.

Gradiuus dictio thrax id est bellicosus & fortis Mars q maribus præsit. Var. Iouis ex Iunone filius. Oui. Iunonis tantũ ope flore uxoris Zephyri: quæ docuit floré in cãpis oleniis quo tacto cõcipet cũ Iuppiter ex capite pcusso. Mineruã gẽuerit. Oui. v. fasto. i thraci secundũ Statiũ habitat cuius auriga bellona soror Romæ templũ habuit i urbe: alterum extra uia appia: amauit Venerem uulneratus a Diomede clamauit quantum & cætera. Tortelius.

Græcus rex acticæ a quo græci & græcia & græcanicus & græciensis. Tor.

Grammatica litteraria. Est enim ut litteræ suas custodiant uoces & quasi depositum reddant. Quintil.

Granicus fluuius phrigiæ in propõtidẽ iuxta cizicũ cadens.

Graphia scriptura uel pictura. unde scribo ꝓpingo etiam apud nos: unde & picturas legere dicimus. Inde graphium stilus & Zographia animalium pictura de cuius inuentione uide Pli. xxxv.

Granaria loca i horreis seruãdis seminũ granis. Var. in gerunto didascolo: uel. x. mensis ubi una sepiant granaria. No.

Grandire est grandem facere. Var. rerũ diuinarum lib. i. Cũ aũt humus seminari incipere non possit: aut recæpta non reddat ædita grandire nequeat. Plau. in alularia: testudineum istũ tibi ego grandibo gradũ. Lucil. li. iii. Quæ nũc uix nostro grandescunt aucta labore. Idem. lib. i. quodque surdæ materiæ grandescere aliqua. Acti. in meleagro. Frugis perhibet pergrandescere. Pacu. in doloreste Negrandiri frugum fœtum posse non mitescere. Nonius.

Grandem ad ætatem ueteres rettulerũt nec ad corpus & nupturæ ætatis dicitur grandis: non in tota uita: nisi addatur: natu parens adductus ad suppliciũ: & grãdis infans grãdis puer ephebus: & grandis uirgo recte dicitur. Ter. i adel. An sedere domi oportuit uirginẽ tã grandẽ. Do.

Grãdis ad partẽ ætatis refertur id est grandis natu: ut grandis puer. & grãdis uirgo & grãdis natu senex dicitur. T. i and. Grãdiuscula iam profecta est. Maior autẽ generaliter & ad summã ætatis ꝓfertur: & ad cõparationẽ aetatis pueriliter positũ. D.

Granũ dictũ qđ est intimũ gluma qui est folliculus eius. Arista quae ut acus tenuis longa eminet & gluma. V.

Granditatem maiorem aetatem. Sisen. hist. lib.

quarto. Neque granditatis aetatem: neque ea merita: neque ordinis honestatem: aut dignitatē sibi esse excusationi. No.

Grādinosi. Cic. tuscu. li. iiii. Itaque diximus grādinosos equos determissos. No.

Grādiloqui eloquētes. Ci. ī orato. Nā & gradiloqui: ut ita dicā. fuerunt cū ampla & sentētiarū grauitate & maiestate uerborū & tus. lib. quarto. Qui tandē isti grādiloqui cōtra hæc duo quæ maxima agūt. No.

Gracilitudo & gracilēs pro gracilis: & gracilētū p gracili: & graciliū pro gracilitas. Actius in amphi. Tantum & statuæ & gracilitudo & propemodum & luctus facit ne dubitem Ennius libro septimo. Deducūt habiles gladios filio gracilento Neuius in Prothesilao Demi a gracilentis colorem dum ex hoc gracilens fit. Turpil. ī caneforo. Nosti q̄ sit gracili corpore. Nonius.

Grādeuitas. Actius ī alcumacone: quia nec nos nec ille neque mors īpune irrideret meā grādæuitatē. Pacuuius ī hermiona. Quod tam ipsa orbitas grādeuitasque Pelei per penuriā stirpis subarcet. Nonius.

Gratulari gratias agere. Ennius in hecuba Iuppiter tibi summe tandē mala re gesta gratulor. Neuius belli punici. li. iii. Isque sursum ad cœlū sustulit suas amulius gratulabatur diis. Affranius ī cinerario. q̄ saluus uenis melius est diis gratulor. No.

Grauidauit īpleuit. Cecil. ī thieste per ministeria hic honeste grauidauit pbe. No.

Grauista urbs est exigua occurrens nauiganti a Cossis distat stad. ccc. Stra.

Gratiā ueteres pro causa ponebāt. Teren. ī an. Et ea restitisse gratia. N.

Gratiā inire est dare beneficium ac per hoc rei alicuius gratiā uel amicitiā mereri. Plau. Inibitur tā solidam & grādem gratiā. T. in eu. Adibo atque ab eo gratiā quam uideo uelle inibo ab eo. p eius gratiā merebor. nā ab eo amat. Ter. pro eius ponere. Idē ī and. Primū ab eo animaduertēda iniuria est. Do.

Gratiosum multæ gratiæ. M. T. de of. libro tertio. Qui esset ut argētarius apud omnes ordines gratiosus. No.

Gratificare gratum facere. M. T. in hortē. Quare aggredere quæso & gratificare. reipublicæ. Nonius marcellus.

Graue grauidū. Virgi. li. i. æne. Donec regina sacerdos Marte grauis. No.

Graue plenū. Vir. in buc. Nō insuera grauis tēctabūt pabula fœtas. Et. iii. georgi. & grauido superant uix ubere limē. No.

Graue fœcūdū ac frugiferū. Vir. iii. geor. Quid labor aut benefacta iuuāt? quid uomere terras inuertisse grauis. No.

Graue secundum cōsuetudinem ponderosum Virgi. secundo. georgi. Vomis & iflexi primum graue robur aratri. T. ī heau. Hui tām graues hos quæso. Marcus Tullius de officiis libro primo. Aut certe omni pōdere grauior habēda est. No.

Grauis honore dignus & cui cōtrarium est leuis ideſt nimis carus. T. in ecy. Nec leuiorē nobis quibus est minime æquum uideriet immerito charus. Virgil. Ferit ense grauem tymbreus osyrim. Do.

Grauis etiā molestus itelligitur. Salu.

Grauior bello qui prohibitus uenerat sociis agere. Donatus.

Grauis est etiam languidus. Te. in ecy. Vbi aut morbos grauis. Donatus.

Graue amarum. Var. in quinquatribus. absciniū uti bibam grauem & castorem leueque robur. Nonius marcellus.

Graue multū & ualde significare ueteres probant. Titin. in psaltria. Grauique obsonio cō uiuas. nam & grauiter multum intelligitur. Ceci. ī plocio. Placere occœpit grauiter post q̄ est mortua. Acti. in Deiphebo. Aut infādo homine gratulauerat: aut a cœna se ex sole quinque amico amicus unquam grauis neque hostis fuit. Salusti. histo. libro tertio. Nāque is præter solita uiciosus magistratibus cum per omnes prouincias in fœcunditatem bienii proximi graue precium fructibus esse. Marcus Tullius de officiis libro primo. Nec uero audiendi grauiter qui inimicis irascendum putāt. Lucre. li. primo. Humana ante oculos fœde cū uita iaceret in terris oppressa graui sub religione. V. ī gerūtodidascolo. Vbi graues pascūtur atque alūtur pauonū greges. No.

Gratus quære in iucūdus. Lau.

Gradū facere ad aliā rem quasi scalam facere dicitur etiam gradū facere ut si riuū transire: aut in arborē scandere uelis. Ci. cōtra Rullū Hūc quasi gradū quendā atque aditū ad cætera iactum intelligetis. Lau.

Gratulari ē uerbo testari te gaudere fœlicitate alterius: uel apud re tua. Interdum idem est q̄ gaudeo. Ouid. Gratulor oechaliam titulis accedere nostris. dicitur sine datiuo. dicitur etiā pro gratias agere diis & supplicare.

Grator idem est quod gratulor. & pro gratias agere diis.

Gratū facere ē obsequi & īseruire.

Gratificari uero maius est ut dicimus deũ gratificari hominibus: quasi sic beneficia conferre. Laurentius.

Graue est suapte natura põderosum significat ut saxum graue quod nos cum molestia grauat inferendo. & per translationem dicitur morbus grauis senectus grauis contumelia. & similia multa: quæ animum premunt. alter modus est quod sicut saxa grauia iuxta loco mouentur sed hærent. Sic figurate homines graues appellantur constantes sapientia que præditi: qui nec præcibus nec minis ab æquo dimouẽtur. Et econtra leues dicũtur qui ad similitudinem paleæ ad omnẽ auram uentilantur. Lau.

Graue grandæuum. Vir. li. v. Hic grauis Entellum dictis castigat acestes. No.

Graue molestũ. M. T. de senec. Quod nũq̃ senectutem tibi grauem esse senserim. & alibi in eodem. Facilius in morbos incidunt adolescentes: grauius ægrotant: tristius curantur. Salu. li. ii. & continetur grauis. No.

Graue nocens. Virg. tertio. geor. Galbaneoque agitare graui. Mar. Tul. de off. lib. tertio. Magnum id bellum perfuga unus & grauẽ aduersariũ imperii sustulisset. No.

Graue triste. Actius in erigona. Sed ubi ad finẽ uentum est in quo illum fors sectabat loco atque Horestes grauis sacerdos ferro prompto abstinuere. Virg. viii. æn.

Grauior ne nũcius aures uulneret. No.

Graue forte. Vir. li. xii. Ferit ensẽ graué tymbreus osyrim. Nonius.

Graue utile. M. Tu. de offi. li. i. Vt iam sint alia grauiora atque meliora: tamẽ nos studia nostra naturæ regula metimur. No.

Graue solidum & firmum. Actius in atalante Beneficiis gracilem histrionem peperisti & grauem. Item in metographia. Id quod facis gratum & graue est. Marcus Tullius in hor. Vnde ad agendum aut dicendum copia depromi maior grauissimorum exemplorum quasi incorruptorum testimoniorum potest. Nonius marcellus

Graue sapiens cum auctoritate. Marcus Tullius de officiis libro primo. Quæ grauis & fortissimus ciuis: & in rep. dignus pricipatu fugerit atque oderit. Et in hor. Quid enim Herodoto dulcius: aut Tucydide grauius. Nonius marcellus.

Graue necessarium. Lucilius uigesimonono. habeasque animo mihi admodũ causã grauem fore quæ me ab ullo commodo abducat tuo. Nonius.

Grauiter bene & multum significat. Virgilius quarto georgi. Et grauiter spirantis copia tymbre floreat. Ser.

Grauiter pro male. Virgilius secũdo ænei Graue olentis auerni. Ser.

Graue. grauatum in hoc differunt: q̃ graue natura ponderosum est. grauatum autẽ quod grauatur extrinsecus. Ser.

Grauis pro fortis. Vir. v. æne. prima pares ineunt grauibus certamina remis. & alibi ferit ense grauis tymbreus osyrim. Nam graues afferunt tarditatem.

Grauis uenerabilis. sicut leues contemptibiles dicimus. Virgilius primo æneidos. Tum pietate grauem ac meritis si forte uirum quem conspexere silent. Ser.

Grassari dicũtur ultra modũ seuire. No.

Grassari etiã dicimus ambulare. Titin. in uiterna: unde thensam atque mulsos siue eam pedibus grassari confringere superbiam. Neui. in pedio. Nunc certamus sine diplo ide a recta grassatur uia. Idem in pedio. Nũc me res ipsa reprimit: ipsa hæc eadem sum grassatus uia. Salu. in iugur. Qui ubi ad gloriam uirtutis grassatur uia. Affra. in excæpto. Consimili grassatur uia a quibus hic est omnis cultus. No.

Grassator Catonis liber est inscriptus carmen de moribus i eo. li. hæc sparsim & intercise commeminimus: uestiri inquit in foro honeste mos erat domi quod satis erat: equos carius q̃ coquos emebant. poeticæ arti hos cum erat: si quis in ea re studebat. aut sese ad conuiuia applicabat: grassator uocabatur. A. g.

Gradus consuetudine sunt per quos ad altiora domorum & ædificiorum omnium scandi tur. Virgilius. i. æne. ærea cui gradibus surgebant limina. No.

Gradus pedum gradientium necessitudo. Vir. geor. libro tertio. Gradibusque sonare compositis. Honius.

Gradus firmitas standi. Marcus Tullius de of. libro primo. Nec tumultuantem de gradu ut dicitur deiici. No.

Gradius pro gradus. Varro de uita patrũ libro secundo. Multo perditi pudore & pudicitia adolescentes dixerũt eum maiore parte gradius & ætate ad te stipendia facerẽt. No.

Gradus dicitur in altionem scamnum duplicata scansio: quod gerit ab inferiore superiore. Varro.

Gradator a magno gradu dictus. Plautus in penulo. uincere tis ceruum cursum uel grada

torem gradu. Varro.

Gratulor cum alio pariter gaudeo. Cicero in epistola ad Curionem. Sed tibi & gratulor & ut sempiterne laudi tibi sit iste tribunatus exopto.

Gratulor gratias ago. Affra. in cinerario. Sexte frater mi salue cum saluus uenis melius q̃ gratulor diis ideſt gratias ago. Seruius.

Grammatica antiqua ostendit quemadmodũ quodque poeta finxerit uerbum: quodque confixerit quoque declinarit. Varro.

Gelu ars monoproton esse uult. Contra sentit auctoritas. Lucre. in quinto. Assiduisque gelicas usus mortalibus aufert. Idem in texto. Denique sæpe multis atque ruina gelu geli.

Gelon tyrannus siculus cui Hiero. successit.

Gelonus Herculis filius: a quo populi scythiæ propiqui agathyrsis qui se pingebant qui sitientes e uena equorum sanguinem bibũt: & ex hostium scutibus & se & equos tegunt.

Gela fluuius Siciliæ. & urbs inde gelous & geloi campi.

Gelo pro gelu. Varro sexque ulyxe: Pueri dum comesque tenent. Cato gelo putri montiũ laxa. Nonius.

Glebari qui facile præscindunt glebas. Varro.

Gemma & pro oculo uitis eleganter dicitur. Virgilius in georgicis. Turgent in palmite gemmæ. Et Cice. in catone maio. Itaque in eunte uere anni quæ relicta sunt existit tanquã ad articulos sarmentorum: ea quæ gemma dicitur: a quo oriens sese ostendit.

Geminitudinem. Pacu. in atalanta. Habeo ego istam qui distinguam inter uos geminitudinem. Nonius.

Gemmas inclusas argẽto auroque ait Sabinus auro argentoue cedere enim cedit cuius ei maior est species quod recte expressit. Semper enim cum quærimus quod cuique cedit illud spectamus: qd cui rei ornãdi causa adhibetur ut accessio cedat principali cedent. Igitur gemmæ phialis uel lancibus inclusæ auro argentoue. sed in coronis mensarum gemmæ coronis cedent: & hæ mensis in margaritis & in auro idem est. Nam sunt margaritæ auri ornandi gratia adhibitæ sunt auro cedũt si aurum margaritis cedet. Idem & in gemmis ãnulis inclusis. Pompo. de auro & argento legato.

Gemmæ sunt perlucidæ materiæ: quas ut refert Sabinus i libris ad Vitellium. Ser. a lapillis eo distinguebat: q̃ gemmæ essent perlucidæ materiæ: uelut smaragdi: chrysoliti ametisti: Lapilli autem contrariæ superioribus naturæ: ut obsiani uetẽtani. Margaritas autem nec gemmis nec lapillis contineri nec satis constitisse ibidem. Sabinus ait. quia concha apud rubrum mare crescit: & coalescit. Murina autem uasa in gemmis non esse. Cassius scribit esse quædam subtilis differentia: attamẽ nihil inter factum & gestum iteresse. Pomponius de au. & ar. leg.

Gemere quære in euilare. Lau.

Gẽma omnis lapis præciosus: etiam myrrina præter margaritam. Lapillus quoque quod generale nomen est omnium paruorum lapidum: sed subintellectione preciosum idẽ ẽ quod gemmula. Margarita uero uel margaritum lapillus est qui in concha nascitur & conchilium dicitur: quã uulgo perlam appellant: quæ etiam uocatur unio: ut Plinius inquit: quia nunq̃ nisi idistincta reperiatur. Estque masculini generis. Lauren.

Gemiæ gulosi. Lucillius lib. xxx. Illo quid fiat lamia & pithorsio denteſque ueniunt gemiæ illæ uerulæ improbæ ineptæ. No.

Gemini dicuntur ex uno utero uno die editi. Virgilius octauo Geminos huic ubera circũ ludere pendentes. No.

Geminum rursus simile. Pacu. in hermio. Par fortitudo gemina confidentia. Nonius.

Geminæ duæ. Virgilius libro sexto. Sunt geminæ somni portæ: quarum altera fertur. cornea. Nonius.

Gemiti pro gemitus. Plau. in aulu. Tantum gemiti & mali mœsticiæ hic dies mihi obtulit Nonius marcellus.

Gemini pro duobus. Virgilius quinto æneid. Aemula necdum temporibus geminis cane bat sparsa senectus. Seruius.

Genas. Ennius palpebras putat cum dicit hoc uersu. Pandite supigenas: & corde relinquite somnum. Alii eas partes putant genas dici quæ sũt sub oculis. Pacuuius genas putat esse qua barba primum oritur hoc uersu. Nunc primum opacat flore lanugo genas. Festus pompeus.

Gentilis dicitur ex eodem genere ortus: & is qui simili nomine appellatur: ut ait Cincius. Gentiles mihi sunt qui meo nomine appellantur. Festus.

Genealogia generationis series.

Genethlios natalis. & inde genethliacus natalicius.

Genialis lectus qui nuptiis sternit in honorẽ.

Genii:unde appellatur.Festus.

Geniales a gerendo q plurimum posse putabantur:quos postea gerulos appellarũt.Festus pompeus.

Geniales deos dixerunt: aquã terram:ignem aerem:ea enim sunt semina rerũ.que græco rũ alii θτδιχεῖα alii γενεθλίδα uocãt .xii. quoque signa solem & lunam inter hos deos computabãt.Geniales aũt dicti a gerẽdo:quia plurimum posse putabãtur. quos postea gerulos appelarũt.Festus pom

Genium appellabant deũ qui uim obtineret rerũ omniũ gerendarũ. Ausustius genius inquit est deus deorum filius & patens hominum:ex quo homines gignunt & ꝓpterea genius mens noiat qa me genuit.Alii geniũ esse putarunt uniuscuiusque loci deũ.Fe.

Genselia appellatur quæ ex multis familiis cõficitur. Festus pompeus.

Genuini dentes q a genis dependẽt.

Genus dictum putat a terræ græco uocabulo: quam γῆν dicunt .Fe.

Genus & familia differunt.Genus enim ad uiuos ptinet.Familia ad defunctos.Teren.in and.Tali genere atque animo natũ ex tanta familia.Alii genus ad nobilitatem referunt. familiã ad copias.unde & paterfamilias dicitur.ut sit ex tanta familia:ex tam diuite domo.Donatus.

Genialis hospitalis. Scintra de ãtiquitate uerborũ li.tertio.Scis. enim geniales homines ab antiquis appellatos: qui ad imitãdum & largius apparãdum cibum prõptiores essẽt Nonius marcellus .

Genialia curare dicitur qui uiuit lautius .Te. in phor.Suum defraudãs genium.Do.

Genium parsimonia.Te.i phor.Suum defraudãs genium cũ par sit miser.Lucil.lib.xxvi. Curet ægrotum sumptũ homini præbeat genium suũ defraudat.alii parcat.No.

Generosum nobile.ut forte.M.T.de offi.lib. tertio.Magnum quidẽ cuique de impio certamẽ eẽt cũ rege generoso atque potẽti . N.

Generi & nurus appellatõne sponsus quoque & sponsa continent. Item soceri et socrus appellatione sponsorum parentes contineri uidentur.Vlpia.de pœnis.

Generi appellatiõe & neptis & proneptis tam ex filio q ex filia cæterarumque maritos cõtineri mãifestũ ẽ .Vlpianus de uerbor sig.

Geniculũ nõ est diminutiuũ ꝓ germine. Lau.

Genius generis.Laberius i imagine genius generis nostri parens.No.

Genitrix a matre hanc habet distãtiam: q genitrix semper quæ genuerit nuncupatur. Mater uero aliquando pro nutrice ponit Virg in.vii.Geminos huic ubera circum ludere pendentes pueros & lambere matrem Plau. imenechmis.Ita forma similis pueri ut mater sua non internoscere posset quæ nimiam mammam dabat:nec adeo mater ipsa illos quæ pepererat. No.

Generibus pro generis.Actius in alcmenone. Qui ducat cum te uiderit socerum generibus tantam eẽ impietatem.No.

Genitiuus casus pro accusatiuo. Titin.in altera dicis tu quæso quo a te abortisti mei fasti dis meæ deliciæ.fastidit mei pro me.Lucilius in sexto saty . Tristis difficiles sumus fastidimus bonorum.Turpil.in leucadia.Vide nunc fastidit mei.Lucillius libro. xxviii. Cui sæpe mille imposui plagarum i deum. Actius in alphesiboea.Si cui ueret te progenitoris cedo. Nonius.

Genitiuus positus pro ablatiuo. uel aduerbũ loci.Plau.in trinummo.Non ego salutis.Cicero tusculanarũ libro quarto.Aliquod malum metuit exanimatus pẽdet animi.Plau. in amphi.Vt salui potiremur domi.Lucilius in sexto saty . Hortari illorum si possem capis sortiri.Idem in sexto.Quarum & abũ demus rerum & quarum indigeamus.Tul. lius de republica libro quarto.Noster aut populus sociis defendendarũ terrarũ omnium iam potitus est . Virgilius primo æneidos.Implentur ueteris bacchi pinguisque ferinæ.Varro i eumenidibus. Ego autem qui essem plenus uini & ueneris. Plau.in epidico.Desipiebam mentis cum illa scripta mitterem sic mille annorũ uiuunt.No.

Genitiuus pro datiuo. Actius in neoptolemo. Quid si e græcia omne Ilium par nemo reperiri potest.Turpilius in pedio.Nec mirũ adducta ut pars est expers malitiis metuens sui.Virgilius æne.libro primo . Diues opũ studiisque asperrima belli Plau.in asina.Volo amori illius obsecutũ uolo amet me patrem.Nonius.

Genitiuus pro accusatiuo.Tullius de republica libro sexto.ut quemadmodum scribit ille quotidiano in foro mille hominum cum palliis conchylio tinctis descenderent.No.

Genialis uoluptuosus conuiualis. Nam quotiens uoluptati operam damus : indulgere dicimus genio : sicut econtrario apud Terentium.Suum defraudans genium.Virgilius primo georgicorũ.Inuitat genialis hyes Seruius.

Generatim per singula genera. Generaliter autem est simul omnia. Virgilius. secundo ge. Quare agite o proprios generatim discite cultus agrycolæ. Seruius.
Geographia descriptio terræ.
Geometria mensura terræ.
Georgica a græ. γαια και εργον .i. opus terræ.
Gestire motus corporis mõstrare quid sentias constat a pecudibus ad homines translatũ & magis brutorũ ẽ q̃ hominum. Vir. & studio incassum uideas gestire lauandũ. Te. in eu. Obtundat enecet quid gestiam: & aliud ẽ gestire: aliud lætum esse. & plus est gestio q̃ uolo. Terenti. in phor. Ipsum gestio dari mihi in conspectum nũc. Dona.
Gens familia. Virgilius. Vigilias ne deum gens ænea uigilia. Seruius.
Gena palpebra. Virg. æne. vi. Effusæque genis lachrymae. Seruius.
Georgoma aruernorum urbs est in excelso mõte sita prope quã fluit Clauer fluuius qui cadit in Ligerim & diuidit haeduos ab auernis. Strabo.
Genabum ẽ oppidum carnutum: & habet põtem super Ligerim. Strabo.
Genua ligusticum emporium est: hinc incipit apenninus mõs. distat autẽ a Sabaciis stadi. .cc. lx. Est autem extremum allobrogũ oppidum proximum heluetiorum finibus ex eo oppido põs ad aluetios pertinet inter uarum & genuam habitantes ligures. Idem in italorum numero sunt ad mare pertinẽtes genua nunc genuera dicitur. Str.
Genis. En. pro dormiente imprimit genae genam. Seruius.
Gener autem dictus est quia ad genus agendũ adhibetur. Seruius.
Gerre crates uiminee. Athenienses cum syracusas obsiderent & crebro ceras poscerent: irridentes siculi gerras clamitabãt. unde factum est ut gerrae pro nugis & contemptu dicant. Festus.
Gerusia curia ab aetatis uocabulo dicta. Fe.
Gemursia sub minimo digito pedis tuberculũ q̃ gemere faciat eum qui gerat. Fe.
Gernum ciuitas est in gallia narbonensi: iuxta taraconem. Strabo.
Geryones hispanus Tergeminus quem Hercules uicit Fulguris filius Haesi: trium capitũ primae declinationis.
Gerus fluuius scythiæ septimus ab istro.
Gerdius. Lucil. lib. xxx. Curre domi sicut gerdius ancillæ pueri zonarius tector.
Germanicus fideliter dictum a germanitate. Pompo. ĩ præfecto. Morum ut si quis ẽ amicus amici gaudebat sic ut quid boni euenit cui amicus ẽ germanicus. No.
Gerræ nugæ ineptiæ: & sunt gerrae fascini, qui sunt in naxo insula. Veneris ab incolis appellantur. Plautus in asi. Gerrae qui se parare apparet huius legibus profecto. idẽ. Hic aderit credo congerrius meus. Cõgerrius ut cõsultor meus qui easdẽ exercet nugas. Cecilius in portitore. Cur depopulator gerrae. Nonius.
Gerere habere. Vir secundo æneid. & nos ali quod nomenque decusque gessimus. Noni.
Gerere facere. Virgili. viii. aeneid. Nec tecum talia gessi. Magnanimum aeneam & fata extrema secutus. No.
Gero habeo. Virgi. primo aeneid. una cum gente tot annos bella gero. Ser.
Germanus a fratre in hoc differt. Germanus enim de eadem genitrice natus: nõ ut multi dicunt de eodem germine: quos Varro tãtũ fratres uocat: hoc tamen confundit usus. S.
Gerere ferre. Virgili. vii. aeneidos. Bella manu pacemque gero. Idem ĩ eodem. Leuaque ancillæ gerebat. Nonius marcellus.
Gerrones uocant nugatores a gerendo. Terẽtius ĩ heau. Si uis scire ego dicam iners fraus gerro. Seruius.
Gestit qui subita fœlicitate exhilaratus nimio cõporis motu præter consuetudinẽ exultat
Gessati populi qui cum senonibus olim perimpetum Romana potiti sunt urbe.
Gesta quære in acta. Lau.
Gestus est actio quædã & q̃si pronũciatio corporis. Gestio uero administratio & actio. Lau.
Gesum graue iactum. Ser.
Gestire significat lætum esse: dictum a gesticulis facilioribus. Ter. in eu. Chærea quid est q̃ sic gestis: aut quid sibi hic uestitus quærit. Vir. primo geor. Et studio incassũ uideas gestire lauandi. No.
Gestire est cupere. Lucil. lib. xxx. Quantum haurire aius musaꝫ e fõtibus gestit. No.
Gestire est læticiam suam corporis habitu significare. Vir. primo geor. Et studio incassũ uideas gestire lauandi. Teren. in. eunucho Chærea quid est q̃ sic gestis. Ser.
Gesa hastas utiles significat. Virgi. tertio. æne. Duo quisquis alpina coruscat gesa manu. Nam & uiros fortes galli gessos uocant. Ser.
Gestus quo indicatur quid geritur. præter participium quod a gerendo deducitur. Festus pompeus.
Genofosum obscusũ uidelicet ex græ. quod

Fest γηοφος. Festus.
Geryos fluuius é Mauritaniæ partui tisadro, p pinguus. Hunc cerebes qdam uocant.
Getæ populi thraciæ. Pli. apianus dacos dicit Alii gotos. Salu. scdm Ser. Mysios dicit a Luculo superatos.
Getulia regio Aphricæ: quã Pli. dicit ætolorũ partẽ fuisse: sed pulsi ppriã fecere gentẽ uersus æthiopes montosa & elephãtes gignit.
Gessus fluuius é apud Iones: ea in regione quæ troglea appellat. Iouis sacra.
Gneus & corporis ĩsigne & prænomẽ a generãdo dicta esse: & ipsa ex græco γιγνεσθαι apparet. Festus.
Græca sacra festa Cereris ex græcia translata: quæ ob inuentionem Proserpinæ matronæ colebant: quæ sacra dum non essent matronæ quæ fecerunt ppter cladem cãnensẽ & frequentiã lugentium institurum est: ne amplius centum diebus lugeretur. Festus.
Gremium quære in sinus. Lau.
Grex quære in bucca. Lau.
Greges ex græco dicti: quos illi. αγελας solent appellare. Festus.
Grex fit ex capris porcis ouibusue: etiam ex bobus dixit. Virgi. sed apposuit epitheton magnum. & Hora. apposuit mugientum ut aut in reducta ualle mugientũ prospectat errantes greges: quasi grex generalius nomen: armentũ specialius. Cice. phili. Fudit apothecas cecidit græges armentorum. Lau.
Grex quorunlibet animaliũ congregatio. De bobus uero armenta dicimus. Ser.
Gregaristas. Cic. de repu. lib. secundo ita scripsit. Quod quid éeo fuit maius qui cum causa pari collegæ essent: nõ modo inuidia nõ erant. sed etiam dandi inuidiam gregaristas deprecabatur. A. g.
Grex dicitur ordo bonoꝝ uel malorum. Cice. In his bonis gregibus omnes aleatores oés ipuri impudicique uersantur. Teren. i adel. Atque hic hercle de grege illorum é. Do.
Grex melior fit si non é ex collectis cõparatus: sed ex consuetis una. Varro.
Gezeriator tibicen. Fe.
Gezeria ex multis obsoniis decerpta. Fe.
Gyas troianus.
Giarus insula parua ex cycladibus: ad quã noxii damnabant. Iuuenal. pluraliter dicit. ut alias etiam notaret.
Girim mons é apud garamantas: in quo nasci gemmas uetustas testata est.
Gigãtes terræ filii sine patre. Var. luna nati pedibus serpentinis a Ioue fulminati. Inde gigantomachia.
Gigeria intestina gallinarum cũ his & ita cocta Luc. libro. viii. gigerini sunt siue a deo epetia. Nonius.
Gigeum stagnum ẽ Mysiae in latere moli montis propinquum pactalo flumini & Lydiae ciuitati.
Gyges cœli & terræ filius Briarci frater Cẽti manus: alter apud Platonem pastor lydius qui ãnuli beneficio Reginæ stuprum intulit: & Rege interfecto rex lydiæ fuit. Tertius puer Cnidius apud Horatium. Tor.
Giluus color est inter album & nigrum medius. Seruius.
Gillus uir Tarentinus de quo Hero.
Gindos minoris Asiæ ,pmontoriũ est: in quo dudum æthiopia libera.
Gimnosophistæ nudi sapientes philosophi. indorum uel chaldæorum: quos Druydas Laertius obscure philosopharı dicit: dicebant nil mali agendum: mortem contemnẽdam deos colendos. Tor.
Gymnasium locus palestræ ubi nudi exercebant: & ,p omni exercitio: & exercitii loco. Gymnasiarches princeps gymnasii.
Ginæcium. locus in ædibus ubi sole mulieres habitabant. de quo. T.
Gyneconitus idẽ Aemilius probus interiore parte ædiũ: quæ gyneconitis appellatur.
Gynæcia bona dea: de qua in dictione maia.
Gyndes ex mãtianis montibus per Dardanos in tigrim: secundus post Eufratẽ: qui obfuscatum dilectum militem Cyrius in. xl vi. alueos deduxit. unde amisit nomen: & deinde Eufraten & sic Babylonem cœpit.
Gion mons est iudeæ: apud quẽ Solomon fuit inunctus in regem iudæorum & diademate insignitus.
Gypsum genus calcis albæ quae facile conglutinatur & indurescit. unde facile formãtur signa.
Gyrtone nomẽ urbis pelasgicæ uel thessalicæ
Gyrus circuitus.
Gyrcæ petræ ubi Aiax oileus interiit. ody. quarto.
Gis uel ger fluuius est æthiopiae garamantum inter deserta & arenosa effluens loca.
Gisco Hamilcaris filius ante punica bella. Alter pater Hastrubalis.
Gytheus ,pprium uiri.
Gingrire anserum uocis ,pprium est. unde genus quoddam tibiarum ex ignatum gingrine. Festus.
Gintur & ginxus a generibus dixerũt. Prisci-

nus. Festus pomp.

Gyneciũ locus secretior in ædibus mulieribus solis habitatis: qui & græce γυναικῶνῖτις a mulieribus q̃s græci γυναῖκες uocãt. Te. in phor. ubi in gyneciũ ire occipio puer ad me accurrit. Ser.

Gliscere crescere ẽ gliscere mensæ. Fe.

Gliscentes. i. crescentes p̃ instructionem epistolarũ scilicet. Fe.

Gliscit ẽ congelassit & colligitur uel crescit uel ignescit. Turpil. in philopatro. Cum te saluum uideo & uolui gliscogaudio. Actius in æneadis Dissiminia tibi per duellum ẽ: quorum aut quibus se a partibus gliscũt. Pacu. in periboea: sed nescio quidnam est animi: horrescit & gliscit uiolentia Turno. M. T. in hortẽsio. Ad iuuenilem libidinem copia uoluptatum gliscit illa ut ignis oleo. Plau. i asina. Tempus est subducere pulchre hæc gliscit prælium. Noni.

Glis nominatus ab eo q̃ sunt glires. Laberius In aquis calidis etiã me hic optimus sõnus præmittitur glis. No.

Gliscitur pro gliscit. Sempronius asellio hist. libro quarto. Vt maior inuidia lepido gliscereretur. Nonius.

Gliscocresco. unde glires dicti sunt: quos pingues efficit somnus. Vir. Haud secus gliscit uiolentia Turno. Ser.

Gliceriũ dulcis mulier. cõponif. n. ex γλυκὺς dulcis & ἔρως amor. Tor.

Gnaus industrius: sicut mutiles & non aptos industriæ ignauos uocamus. Virgili. primo æneid. Ignauum fucos pecus a præsepibus arcent. Seruius.

Gricena funis crassus. Fe.

Grineum nemus ẽ iuxta Claromenem Asiæ ciuitatem: ubi Apollo colitur. unde & grineus appellatur grineus Apollo. S.

Grippos. atque interea uocabulis aut facile cognitis sylogismoꝝ captionúque dialeticarũ laqueis strepebat: alioſque id genus grippos neminẽ posse nisi se dissoluere. A. g.

Gryllus Xenophontis filius qui glorioſe p̃ patria occubuit: cuius laudes multi innumeri scripserunt secundum Aristotelem. T.

Grynia urbs in æolia in finibus Ioniæ i Asia quã puto claromenẽ dictam de qua Ser. in quarto. de grynia Herodotus: a qua gryneũ nemus in quo dabantur manifesta Apollinis responsa cui præfuit Mopsus Apollinis filius ex mantione filia Tyresiæ uatis thebant: a quo Mopso Calchas uictus dolore interiit Tortelius.

Gryps gryphis: quidam gryphonis aial quadrupes & pennatũ i hyperboreis mõtibus similis leoni præter alas & facie aquilæ hominibus & equis infestus. Vir. i buc. Tor.

Gryppus nasus gibbus seu aglinus a gryphis similitudine. T.

Gnotu cognitu. Festus.

Gobius græce per c piscis uilis.

Gobrias nobilis persa: qui cũ dario in Magnũ coniurauit Darii socer prius.

Gonnus urbs in superiori thessalia.

Gorgias siculus Empedoclis discipulus & Isocratis q̃ primus auream statuã solidam delphis posuit ex quæstu oratoriæ.

Gorogytion Priami & Castianiræ filius: forma & uiribus præstans.

Gorgones insulæ in oceano æthiopico: in quibus Medusa cum sororibus regnauit.

Gortynia potius q̃ cortynia urbs cretæ quam Leneus præterfluit: p̃ quã Europa portata ubi calami p̃ sagittis. Inde gortinius ubi fuerunt armenta solis.

Glonius i sacris crustulus titubi figura coctus ex oleo appellatur. Fe.

Glos uiri soror a græco. Fe.

Glos appellatur mariti soror atque idem fratris uxor. No.

Gloria græca dicta: hãc enim illi uocãt. κλέος. Festus.

Glorioſus gloriæ plenus. ut uictoria glorioſa homo glorioſus. i. affectator glorie ut miles glorioſus apud Te. Lau.

Gloſſũ Cneus marius i milibus tot ficoꝝ non uidebitis gloſſũ. & paulo post ait. Sũt ab alio lacte diffluos gloſſos: & posthumius albinus ãnaliũ prio de Bruto. Ea causa sese stultum brutumque faciebat gloſſulos ex melle edebat. Macrob.

Gorgebina ẽ biorum oppidum. Strabo.

Groma appellaf genus machinulæ cuiusdam quo regiones agri cuiusdã cognosci possunt qđ genus græci γνωμονικὸν dicunt. Festus.

Guberna p̃ gubernacula. Luc. saty. xx. proras dispoliate & detũdite guberna. Nonius.

Guttum appellatur uas quo uinũ minutatim funderent. Varro.

Guttati. Plau. i mercatore. Quod guttatim cõtabescit q̃si i aquã indideris sale. Ennius in hecuba. Vide hinc meæ inquam lachrymæ guttatim cadunt. Nonius marcellus

Gutturinũ uas ẽ ex quo aqua i manus daf ab eo q̃ ppter oris angustias guttatim fluit. Fe.

Gullioce micium iuglandium summa & uiridantia putamina. Festus.

Glutire & glocitare gallinarum proprium est cum ouis incubituræ sũt. Festus.

Glutis subactis leuibus teneris. Festus.

Gluma ordei tunicula: dictum q̃ glumabatur id granũ. unde & pecus glubi dicitur cuius pellis detrahitur. Festus.

Glucidatũ suaue & iucundum. græci & enim γλυκυν dulce dicunt. Fe. pom.

Gluma. Varro folliculum grani frumẽtarii dici putat de re rustica libro primo. granũ dictum qđ est intimum solidum. gluma folliculus eius arista quæ ut acus tenuis longe eminet. Nonius.

Gurgustiolum & gurgustium genus habitationum angustum a gurgulione dictum.

Grumus terræ collectio minor tumulo.

Grumus dicitur ager a congerie dictus. Acti in œnomao. Quocũque institeram grumũ aut præcisum iugum. Nonius.

Gruere dicuntur grues: & sues grũnire. unde tractum est congruere: hoc est cõuenire: qa id genus uolucrum minime soliuagum ẽ. F.

Cruмæ sũt loca media ĩ quæ directe quatuor congregantur & conueniunt uiæ. Est autẽ gruma mẽsura quædam qua fixa uiæ ad lineam diriguntur: ut agrimensorum & talium similium. Enni. in. xvii. Gruma dirigere dixit degrumari ferrum. Luc. libro tertio. Viam quæ degrumaueris ut castris mẽsor facit olim. Nonius.

Grunnire dicuntur porci qđ eorum propriũ uocis est. Varro in aboriginibus. Grũnit tepido lacte satur mola mactatus porcus. Tullius tus. libro quinto. Aut grũnit cum iugulatur sus. Laberius in sedicio grũnientem aspexi scropham. Nonius.

Grunnulis lares dicũtur Romæ constituti ad honorem porcæ: quæ. xxx. peperat. Noni.

Grunnire cum sit proprium suum. & Laberius dicat: grunnientem aspexi scrophã. Claudius in. xv. Anni grunniebant. No.

Gurgustium est obscura & latens taberna. Cicero in oratione in. L. Pisonem. Nescio quo e gurgustio te prodis. Ser.

Gurgulione hircus melioris qui est potissimũ pilo albo & ceruice & collo breui gurgulione longiore. Varro.

Gurgitem romanum ciuem & uirum triũphalem: a deuorato patrimonio cognominatũ accepimus: qui ĩsignibus uirtutis secutæ uitia prioris cõpẽsauit ætatis. Macrob. de sa.

Gurgitare quære in uerbo obruere. Lau.

Grundit porcus dicimus: ueteres grundire dicebant. ut sit ĩstãs grundio. Cecil. Cruento ita ore grundibat: grauire pecus susllũ: hinc quoque grundiles lares dictos accæpimus: quos Romulus constituisse dicitur in honorem scrophæ: quæ triginta pepererat. hoc ita esse hoc modo affirmat Cassius in secundo histo. Pastorũ uulgus sum contentiore cõsentiendo præfecerũt æqualiter imperiũ Remum & Romulum. ita ut de regno pares inter se monstrum fit sus: parit porcos triginta: cuius rei formam fecerunt laribus gnũdulis. Diomedes.

Litteram non esse ostendimus sed notã aspirationis. qua græcorum antiquissimi similiter & latini ĩ uersu scribebãt. Nũc autem diuiserunt: & dextram eius ptẽ supra lẽam ponentes. Gryllus uero ad Virgiliũ de accentibus scribens leuem nominat. Sinistram autem ptẽ contrariam aspirationis: quã Gryllus flatilem uocat.

Habitudo habitus corporis. Fe.

Habitior pinguior. Fe.

Habentia: ut industria sapientia concordia. Claudius libro. xii. Animos eorum inflaret ab eo quod est habere. No.

Habere satis esse. Virgilius libro septimo. hoc habet hoc melior magnis data uictĩa diuis:

Habere & referre gratiam differunt. Qui habet apud se gratiam nondum rettulit: qui rettulit destitit habere. Salu. ĩ iugur. Arma pecuniã sume utere: & quoad uixeris nunq̃ tibi redditam gratiam putaueris: semper apud me integra erit. Terentius ĩ eunucho Et habetur & refertur tibi a me. Thais ita uti merita es gratia. Do.

Habere planum est quid significet. Virg. quatro æn. Habeat secum seruetque sepulchro. Teren. in and. Quod habui summum precium persolui tibi. No.

Habere tenere occupare. Virgilius secũdo æn. Hostis habet muros. Lucil. lib. xxx. Hoc tũ ille habebat: & fere omnẽ apuliã. Plau. ĩ aulu. Postremo hũc iã pschrutaui nihil habet Te. ĩ and. Certe captus ẽ habet. No.

Habere etiam pro inuenire. Idem in eodem. Nunquid habes quod contemnas habere credere ducere existimare. Idem in andria. Semper eius dicta atque habita est soror: & sic dicantur atque habeantur. Idem in adel. Inde ego hunc maiorem adoptaui mihi eduxi a paruulo habui: amaui pro meo. Donatus.

Habere rursũ habitare. Salust. ĩ catillina. Cre

do falsa existimãs ea quæ dẽ iferis memorãt diuerso itinere malos a bonis loca tetra icul ta fœda atque formidolosa habere. Virg. li/ bro. vii. Quæ loca quiue habeant homines Affranius in excepto. Vbi hic me scis quæso hunc habet meretrix neapolitis. Actius in philothete. Vbi habet urbe agroue. Plau. in aulula. Patri auoque huius iam q nũc habet Nonius.

Habere dicere. Teren. in eunucho. Labore alie no magnam partam gloriã uerbis in se trãs/ mouet qui habet salem quod in te est. No.

Habere facere. Varro in thapheminip. Saltem infernus tenebo atque habeat homines so/ litos q̃ cum pœnis formidant q̃ fullo ulula Marcus Tulius de repu. libro tertio. Nam cum quæreretur ex eo qđ scelere ipulsũ ma/ re haberet infestum: immo mioparone eo/ dem inquit: quo tu orbem terræ. Nonius.

Habere dupliciter accipitur. Nam eum habere dicimus qui rei dominus est: & eum qui do minus quidem non est: sed qui tenet deni/ que habere rem apud nos depositam sole/ mus dicere. Vlp.

Habere quis id apud se uidetur: de quo habet actionem. habetur enim qđ peti põt. Vlp.

Habere sicut peruenire: quod cum affectu acci piendum ẽ. Pau.

Habere duobus modis dicitur altero iure do/ minii: altero obtinere pro interpellatiõe id quod quis emerit. Vlp.

Habere audire. Lucil. xxvii. habes omnem rẽ pergam quo cœpit iter. Ser.

Habere dirigere. Lucil. li. xxix. hunc alio cum iter haberet præteriens uenit. No.

Habes idest dicis: & habes intelligis: qđ enĩ te/ nemus corpore: habemus quoque item ani mo. Salu. Laresum Hispaniæ ciuitatẽ: quã nũc Tirii mutato nomine Gadirum habẽt. Teren. in eu. Qui habet salem qđ i te ẽ. Do.

Habet percussus est. habere enim dicitur q̃ p/ cussus est. & proprie de gladiatoribus dicit habet qui prius alii uideant. q̃ illi sentiãt se percussos esse. Teren. in and. Certe captus ẽ. habet. Donatus.

Habitare est inhabitare habere uti. Varro de sermone latino libro. vi. Vtrũque mulieres epicrorum uiri quoque habitauerũt. Idẽ re rum diuinarum libro. xvi. hoc nomine anti quos secundis rebus cumas habitasse. No.

Habitus possibilitas. Virgi. primo geor. uẽtos & uarium cœli perdiscere morem. Cura sic ac patrio cultus habitusque locoꝝ. Ser.

Habilis pro uiribus aptus. Vir. primo. æn. Nã que humeris de more habilem suspenderat arcum. Seruius.

Habitare dicimus uel in seruo uel in condu/ cto uel in gratuito.

Habitantem inter & hospitem multum iter/ est: q̃tum inter domicilium habentem et pe regrinantem.

Habitatio idest ædificium.

Habere fidem quære in do fidem. Lau.

Habere gratias quære in agere gratias. Lau.

Habui oratõem quære i uerbo feci. Lau.

Habeo tantum polliceri inquit. Cic. & audire habeo quid sentiat. i. polliceri & audire: qđ etiam dicit impetrare: habeo & impetrãdũ habeo. Quintil. Impetrãdum a uobis habeã hodie mei fauorẽ. Lau.

Habitaculum non diminutiuum. Lau.

Hac atque illac perfluo: uilis & abiecta transla tio apta apud meretricem loquenti. Parme noni seruo in eu. translata quasi ab aquario uase fictili. Donatus.

Hadrianus imperator. Adrianus gentile ab Adria.

Hæmatides lapis ruboris sanguinei.

Hæma sanguis. unde forte hemelius: nos ta/ men abiicimus h ut supra.

Habeo aspiratur ut differat a uerbo abeo abis: similiter habena: habitus: habitudo: habi/ lis: habitio: habito: inhabito inhibeo: exhi/ beo: cohibeo: prohibeo: adhibeo. In quibus a uersa ẽ in i. Redibeo tamen q̃is ex habeo & re particula constet: aspirationem abiecit accepitque hyatus causa d quæ nullo pacto aspirationem recæpit. Ponta.

Habraã aspiratur: habramios & habronicus quod est græcum & hominis proprium. Põ tanus.

Hac aspiratur: uerum istinc: istuc: istoc: & simi lia simplicia sunt. Ideo aspirationem non re cipiunt. Antiqui enim dixerũt isticce: istæc/ ce: istocce: sicut hicce: hæcce: hocce. Ponta.

Hadis morbum significat. Pon.

Hades infernus. Ponta.

Hadria masculini generis pro sinu maris: fœ/ minini p oppido cum deriuatis aspirationẽ accipit. ut hadriaticus: hadriacus: hadria/ nus. pprium hominis. ἅδρος enim græce idem quod uber apud nos est. Pon.

Hadrys sonat carens arboribus. Pon.

Hæmorrois sanguinaria.

Hæresis optio uel electio. unde apheresis abla tio: diaresis diuisio & synaresis coniunctio. nonnulli heresyn dicunt.

Hæresius proprium uiri.

Hagnos ideſt purus & caſtus. unde hagnes deriuatur. Pontanus.

Hagios ideſt ſanctus. Pontanus.

Hageſilaus aſpiratur. Pontanus.

Hageſilaus rex lacedæmonius non poteſtate: ſed nomine ut cæteri. habebant enim duos ſemp magis noīe q̄ re ex Procli. & Eriſthenis familiis. qui ex progenie Herculis reges fuerāt ſemper maximus natu eligebaſ: ſi qs non habebat liberos ꝓpinquior ſuccedebat Fuit hic uir clariſſimus. ſucceſſit agi fratri: geſſit plurima bella. plurimū ab Xenophonte laudatur.

Hageſipolis Athen. Plutar.

Haia nomen proprium quod uerus indicat in ſcriptio. Haiæ ruffine parentes ifœliciſſimi. Pontanus.

Halcyonia dies cum altiones aues nidum faciunt. Tum. n. tanta tranquillitas ē ut penitus in mari nihil poſſit moueri. id & media contingit hyeme. Ser.

Halophāta ſignificat oīa mētietē ἁλιτομενὸν græci fallentem appellant. Fe.

Hallux pollex pedis ſcandēs ſuper ꝓximū dictus a ſaliendo. nā ἁλομαι. eſt ſalio. Feſtus.

Hallec genere neutro. Plau. in aulu. Qui mihi olera cruda ponunt hallec diunt. Hora. li. primo ſer. Ego prius fecem & hallec miſcui. Nonius.

Halophantam & ſicophantam hoīum genus nequam qđ ob ſuenda mendacia miſerrima mercede conducitur. Plau. Halophantā magis eſſe dicā & alius nobilitatis obſcuræ halophante mendacem uelit. Nonius.

Halucinare aberrare & non conſiſtere atque diſſolui & ſtupefieri atque tardare: honeſte ueteres poſuerūt: ut ē & aſſiduo oſcitātem uidit atque illius quidem dedicatiſſimas mētis & corporis halucinationes. No.

Halcioneſ nā theo χαλκυονες aues paulo maiores paſſeribus de quibus Pli. in mari nidificant hyeme. Oui. ſcđo.

Halicarnaſus ab alios marinus urbs Carie maritima argiuoꝝ colonia: ubi manſoleum. Tortelius.

Halis ex radicibus Thauri per Cappadociam diuidens Lydiā a perſis. in Euxinū deſinit.

Halo ut differat ab alo. is aſpirationem accipit uel potius a natura. quippe cui cōueniat dē ſitas illa quā ſignificat. Eſt enim exhalatio uaporum craſſiorūque: ut ſic loquar. ſpirituum denſitudo. Ci. terræ halitum aſpirationē uocat. Inde halitus exhalo halito. Pō.

Hala pro eo quod ait Hora. Hirſutis cubat hirtus in alis. Pon.

Halium genus holeris ab halādo dictū. P.

Halluxē pedis digitus qui ſup ꝓximum ſalit uel a græco ἁλλω ſiue ἁλλομαι latine ſalio. Pōtanus.

Halucinor halucinator halucinatio: ut teſtiſē Gel. aſpirantur. Pon.

Halys Lydiæ fluuius. Pon.

Halycarnaſus urbs eſt. Pon.

Halec piſcis ē. Ponta.

Halonneſus inſula ægæi. Pon.

Haliarcus urbs eſt daſeam habet. Pon.

Halyſca mulier. Ponta.

Halizones gens. Ponta.

Hals mare. unde nos ſalem dicimus & ſalū. Pontanus.

Halios genus ſcaphæ. Ponta.

Halizon fluuius ē. Pon.

Haliactes nomen perſicum. Pon.

Halizones populi paphlagonū. qui ſecundum Ariſtarchum undique mari circundātur ab ὑποϊῶσθαι circundari & ἁλι mari. T.

Haliacinon halcyon pro ani græci aſpirant deriuatum ab hals. Pon.

Hallec in c duo ſunt neutra: lac lactis & hallec. cis. Priſcianus.

Halcyones rexes filius Luciferi. habuit uxorē Alcionē: a qua cū ꝓhibitus eſſet: & miſiſſet ad cōſulēdū Apollinē de ſtatu regni ſui naufragio periit. cuius corpus cū ad uxorē delatum fuiſſet: illa ſe præcipitauit ī pelagus. poſtea deorum miſeratiōe in aues mutatæ fuerunt. Sciendum ē quia cum de muliere dicimus: hæc altiones facit: cum de auibus hi & hæ altiones. Iſte aues nidos faciunt in mari in media hyeme. quibus diebus tanta ē trāquillitas: ut penitus nihil in mari poſſit moueri. Inde etiā dies ipī altione nominaſ. Ser.

Hamon cognominatus quia in arena putatur inuentus: quē græci hoc noīe ἀμαθόεσσ appellant: cui cornua affingunt arietis a genere pecudis iter qđ inuentus ē. Feſtus pom.

Hamiotas piſcatores ab hamis. Varro ī bimarco. Voluit appellari chortes coquoꝝ atque hamiotaꝝ aucupiūque. No.

Hamadryades nymphæ quæ ἁμα ideſt una cū arboribus & naſcunt & depereūt Δρῦς Δρυὸς enim quercus ē ponitur autē ſpes ꝓ genere. Feſtus.

Hamatrahones alii piſcatores: alii qui unco cadauera trahunt. Feſtus.

Hamaxampeus pars hyſpanis fluuii qui cum fonte xampeo commiſcetur amaro callipodum ſcaturigine infamis. T.

Hamilchar cognominatur barcha Annibalis filius pater magni Annibalis in sicilia exercitum habere cœpit adolescentulus, i qua re/stituit rem carthaginensem.T.

Hamilco. & ita omnia barbara.

Hamasia flu.est nauigio pmeabilis iter haenũ & album.Stra.

Hanula parua deludra.quasi fanula.Fe.

Hannibal.Hamilcaris filius.xxv.annorũ i hispania ꝓfectus triẽnio subegit:& nisi ciuiũ fuisset inuidia Romanos uincere potuisset: uictus ad Antiochũ fugit:cui cum suspectus fuisset:quia cũ Vibio legato ro.apud ephesũ locutus esset: & inde uictus cũ fuisset antiochus fugit ad Prusiam:q eũ.T.Quintio tradidit unde uenenum sũpsit anno.lxx.

Harondo.i.sagitta.de canna enĩ fieri sagittae cõsueuerũt.ut Vir.perque ilia uẽit harũdo. unde Hora.li.car.Et calami spicula gnosii. Acron.

Harena quæritur habeat necne aspiratiõem? & Varro sic diffinit:si ab ariditate dicat nõ habet:si ab herendo ut in fabricis uidemus habet:& ipsa est uera etymologia.Ser.

Harena dicitur ꝙ inhereat:arena ꝙ areat.gratius tamẽ cũ aspiratione sonat & cũ pluralẽ non habet.Virg.tamen ait.Quã multæ zephiro turbantur harenæ.Ser.

Hariuga dicebatur hostia cuius adherentia in spiciebantur exta.Festus.

Hara est porcorum stabulũ.Var.i prometheo li.i.In tenebris ac sui liniũt nisi non forũ hara atque homines q nunc plærique sues sũt existimandi.Cicero in.L.pisonem.ex hara productæ non scola.No.

Hara porcorũ stabulum diuisus porcore ánus bifariam ꝙ bis in anno pariunt quaternis mensibus ferunt uentren bis nutricant haram facere oportet circiter trium pedũ altã & latam amplius.V.

Hara nam in ará deorum a penultima producitur & haram flectitur i nominatiuo nec habet aspirationẽ. cũ autem significat stabulũ porcorũ eadẽ a sylaba penultima corripitur & acuitur:& habet aspirationẽ.

Harenaceus ex materia harenæ.Lau.

Harmonia concentus uel potius proportionabilitas.& filia Gelonis syracusani. & uxor Themisti occisa ut stirps regia tolleretur.T.

Harmodius nomẽ propriũ.T.

Harmodotus poeta.Plutar.T.

Harmõides troianus Mineruae amator q pari dinauẽ ædificauit qua Helenã rapuit.

Harpalicæ harpali thraciæ regis filia.regina amazonum quæ patrem a Getis captum liberauit subito ipetu.qđ Vir.tangere uidet.

Harpasa oppidũ asiæ ubi cautes horrenda digito mouetur toto corpore minime.

Harpeensis persei ab αρπαζω græ.rapio.

Harpyca Hesi ααρπυιαϛ:ab αρπαζω. rapio tres Aello Occipete & Celæno Homerus etiã addit thyellam.

Harpalus Ciri præfectus a quo deducti sũt ex phocide fugati alii.alii uelia i lucanis. unde uelinus portus alii massiliã post Aeneã. dc. annos unde Iginus Vir.repræhendit secundum Gelium.x.

Hastæ subiiciebant ea quæ publice uenundabantur.quia signũ præcipuum est hasta Nã & Carthaginenses cũ bellum uellent Romã hastã miserũt & Romani fortes uiros sæpe hasta donarunt.

Hastrubal:quidam hasdrubal.

Haurio hausi inuenitur tamẽ etiã hauriui uel haurii.Var.xxiiii.ad Ciceronem cum ididẽ haurierint Pri.

Haud muto factũ uetustæ nõ me pœnitet.nã si qđ pœniteret infectũ uelle dicebãt. T.in an.Haud muto factũ.Do.

Haurire significat exhaurire uel iplere. Lucil. lib.quarto leuat integras & ardere fontes at que haurire animus musarum & fortia gestu.Nonius.

Haurire auare sumere.Cice.tuscu.lib.quinto Cum iexplebili cupiditate quo fluẽtius uoluptas undique hauriret eo grauius ardentiusque sitientem.Vir.lib.primo.Ille impiger hausit spumantẽ paterã & pleno se proluit auro.No.

Haurire dastigare.Vir.i.iii.geor.Exultãtiaque haurit corda pauor pulsans.

Haurire confodere Vir.li.x.Per tunicã squalẽtem auro latus haurit apertum.No.

Haurire accipere.uel hoc audire.Vir.li.x.Haud hæc molia facta sublatis aperire dolis simul hoc animo haurit.& li.quarto.Vocem que his auribus hausi.No.

Haurire tenere. Vir.quarto geor.Mediũ sol igneus orbem hauserat.No.

Haurio accipio.Vir.i æn.Ille ipiger hausit spumantem pateram:non enĩ bibit possumus intelligere: cũ sequatur pleno se proluit auro.Ser.

Haurio uideo'Vir.Hausit cœlum mẽtemque recæpit.Ser.

Haurio audio. Vir.uocemque his auribus hausi.Ser.

Haurio uulnero.Virgi.Lacus haurit apertum

Seruius.

Haurio ferio. Vir. iii. æne. Exultantiaque haurit corda pauor. Ser

Heautontimorumenō seipsū cruciantē. iuueni quandoque eautō cum datiuo ut timoru/meno. Hæbes retusi acumini. Ser.

Hæbes positū pro obscuro atque obtuso. Cic. academicorū li. ii. Quid limæ quid liniamē/ta sunt? potest ne dicere ne cuius & nascētis & isenescētis alias hæbetiora: alias acutiora uidentur cornua. N.

Hex græ. sex appellatur. Seru.

Hebenū arbor īdica ḋ qua Plinius. xii. & Vir. secūdū herodo. & æthiopica & æthiopes tributi uice regibus persidis centenas phalangas. tertio quoque ano pensitare cū auro & argento produntur ē & generis neutri. Vir. etiam fœmi. Lucanus. hæbanus mareotica.

Hebe Iunonis filia cum agrestes edisset lactucas in Apollinis conuiuio grauida facta ē: cū prius sterilis fuisset. Fuit pincerna iouis dea iuuentutis: in cuius locum cū obscæna casu ostendisset Ganymedes succesit Inde uxor herculis cū in deos assumptus ē.

Hebdomada septimana. ἑβδομος apud nos septimus dicitur.

Hebrus fluuius thracū ex Pindo Aristoteles. Seruius ex Oeagrio patre orphei cuius caput in hebrū & lyra proiecta. est.

Hæbes tam de mare q̄ de fœmina dicitur. significat enī tardus & tarda. Priscianus.

Hæbona Liberi patris simulachra parti pueri/li ætate. parti iuuenes fingūt. præterea barbari specie senili quoque uti græce quē bachabea. Itēque briesia appellant & ut i campania Neapolitani celebrāt hæbona cognominantes Macro. de sa.

Hæc plurali numero i genere neutro de' fœmi nino dicitur. ueteribus enī mos fuit ut neutra fœmininis iungerētur. Vir. tertio geor.

Hæc quoque non cura nobis leuiora tuenda: cū de capreis diceret & Te. in eu. Hæc adornant ut lauent: cū de ancillis tardis loquerētur. Ser.

Hecta res minimi precii. quasi hiecta idest hiatus hoīs atque oscitatio alii pusulam dixerūt eē: quæ i coquēdo pane solet assurgere: a qua accipi rē nullius precii: cū dicimus nō hectæ te facio. Fe.

Hecatæ Diana uel Luna uel Proserpina: qđ significat centum ut eius mirabilis potentia ostendatur: uel q̄ centum hostiis placetur: uel q̄ centū annos errare facit īsepultos.

Hecatombe sacrificium centū boū.

Heacatō pylon centum portarū.

Hector Priami & Heccube filius.

Heccuba Dimantis filia. Home. & Ouid. xiii. Eurip. & Vir. Cissei in canē uersa.

Hecate trium potastatū nomē est. Ipsa enim est Luna. Diana Proserpina. Vnde lucanus de Proserpina ait: uite pars ultima nostræ. Vir. i sex. Nec te ne quicquam lucis hecate præfecit auernis nam solam proserpinam dicere non potuit propter lucos qui Dianæ sunt: Item Dianam quia auernus ait: unde eligit nomen in quo utrunque cōstabat. Seru.

Hecate commodo autem si Latonā putas deū hecatē non putare quæ a matre est Hasteria sorore Latonæ. Cicer. de natura deorū.

Hedera dicta q̄ hereat siue q̄ editapetat uel quaid cui adheserit edat: quæ i tutela Liberi putabatur esse: quia ut ille iuuenis semper: ita hæc uiret. uel quia ita omnia sicut ille mentes hominum alligat. Fes.

Hedera ab ἑλαρω colloco & insideo & non hereo prima breui genus arboris.

Hedui populi sunt in gallia post helueticos & sequanos i occasū uergentes iuxta quos Arar ex alpibus lapsus fluit. siti sūt iter Dubī flu. & Ararī. nō multū abest ab oppido Duum Est. n. hedua i burgūdia. appellaturque hodie Autū. Stra.

Hegensippus propriū.

Hegesias philosophus cirenaicus. Alter statuarius. Quin. xii.

Hegesipyle holori ῆgis thraciæ filia uxor Melciadis athenīensis.

Hei datiuo pronominis iungitur: ut hei mihi qualis erat Vir. heu uero accusatiuo pronominis quoque. Ter. heu me miserū. nam per exprobrationem cum nomine iūgitur. Vir. heu stirpem inuisā. Et cū nominatiuo Vir. heu pietas: heu prisca fides. heheu nulli cassui seruit. Vir. hei heu qd uolui misero mihi. Ve datiuo quoque martialis. Nescio si sciero ue tibi causidice. Lau.

Heletani populi hispani: pars ītra pyreneum montem & pompeiana trophea. alii uero in diclicetas. sic. n. appellant. Stra.

Hellenes oppidū est in calectorū regione. St.

Heluetii una ex parte continentur flumine rheno quod agros helueciorū a germāis diuidit. altera ex parte monte iura qui est iter sequanos & eluetios: tertia lacu lemāno & flumine rhodano qđ prouinciā ab heluetis diuidit: qui dicuntur

patent ī longitudine mille cnquaginta passuū ī latitudine. clxxx. duo omnino itinera

sunt quibus heluetii exire possunt. unum per sequanos angustum & difficile iter mõtem iuram & rhodanum. alterum per prouinciam nostram facilius & multo expeditius. propterea q̃ inter fines heluetiorũ & allobrogũ rhodanus fluit: isque nõ nullis in locis uado transitur. Strabo.

Helluo dictus est imoderate bona sua consumens ab heluẽdo q̃ aspiratẽ ut auiditas magis exprobetur fit eni uox incitatior Festus.

Helluacia genus ornamenti lydii dictum a colore bouum qui inter ruffum & album appellaturque heluus. Fes.

Herma a græcis p̃ firmamento ponitur. unde & Mercurii nomẽ inuẽtoris: ut putabãt firmæ orationis dictũ interdũ saburram significat. Fe. pom.

Helus & helusa antiqui dicebant: qđ nũc olus & olera. Fes.

Helucus ab hiatu & oscitatione dictus.

Heliconides musæ a monte helicone uocatæ. Festus.

Heluella olera minuta. Festus.

Helleborus herba quae ẽ in anticyra radicella dicitur. Fes.

Helluones idest uoratores & insatiabiles Ter. helluo ganeo. Ser.

Heluis homo in primis litteris latinis exercitatus. Var.

Heliotropia mirandum qđ i floribus quos uocant heliotropia: ab eo q̃ ad solis ortum mane spectant: & eius iter ita sequũtur ad occasum: & eũ spectent semp. Var.

Helectrũ ab ἥλιος. sucus ex arbore pinei generis. Inde succinũ & a colore etiã mixtura metallorũ. Pli. xxxiii.

Helicon unus ex iugis Parnasi: qui & cyrrha Apollini sacer.

Helios sol inde heliades appellatæ sunt: heliogabalus naturalis filius Antonii caracallae ex Semiamira apud phœnices genitus i bello patris parthico factus apud fœnices sacerdos Solis. unde nomẽ accepit cabalus, ppriũ eius nomen ut Seruius. vii. uel illa lingua sacerdos arte materna apud antiochiã ad imperium assumptus interfecto macrino q̃ firmata pace cum parthis libidinose cum illa uiuebat. Inde Romæ impetrauit ut mater i senatorio ordĩe locaret: quæ prima fuit uirturpissimus. T.

Heliopolis ciuitas ægypti a græcis thebe. altera in cicilia patria Crisippi stoici.

Heliades sorores Phaetontis i alnos uersæ uel populos: quæ per cancrum & leonem fissis corticibus succum in heridanum iaciunt q̃ in electrum obdurescit: quod Pli. flumẽ dicit. de his plura. Sed cum ex illis preciosa pocula succauarentur dicit Iuuenal. Heliadũ crustas sculpturæ artificium gemmarũ ornamenta.

Helitropia herba quæ ad solẽ uertitur uel helitropium. Tor.

Heliochrisos flos habens folia aurea ex sole & auro: quasi flos aureus. Pli.

Heleus bacchus a ciuitate helidis. Tor.

Helicopis nympha. Tor.

Helena in prima accentũ apud nos: apud græcos uero i ultima: filia Tindari ex leda: uxor Menelai: qui cum eam in patriam duceret tempestate in ægyptum delatus ad regẽ Polybum. Inde discedentes. viii. annis errãtes in patriam uenere multum cõsenuit. de qua multa feruntur.

Helenius flos ex helenæ lachrymis natus. Ideo in helena insula laudatissimus. Plin.

Helcus quidam hulcus.

Helorus flu. siciliæ. qui stagnat ut nilus. Vir.

Helops piscis pamphilo profũdo nec alibi nascens Columella.

Helisabeth fœmina hebræa.

Hellin Deucalionis filius unde græci hellines & regio quæ attis primo bellis dicta.

Helle. les. Athamãtis argiuorũ regis filia Phryxi soror inde hellespontus a tenedo in propontidem.

Heleborum herba in anticira plurima nascitur apud nos ueratrũ: cuius due species sũt.

Hellix genus hederæ quã nos lubricum.

Helluari effundere luxoriose. Ci. pro. sex. utrũ ego patrimonium tibi eripui Gelli lantu comediſti: qd tu meo periculo gurges ac uorago patrimonii helluabare?

Heluetii populi germaniae iuxta lacum hercinie siluæ. Stra.

Hem ecce demonstratio ẽ facti. Te. i an. Hem puer hercle puer est. Do.

Hemeroscopium celeberrimũ Massilienſiũ oppidum inter hiberum & nouam Carthaginem non procul a succone flu. Str.

Hemodius figuræ quædam numerorũ quas græci cæteris nominibus appellãt uocabula in lingua latina non habent: fingere autem nostra quoniam id absurde futurũ erat noluerunt. quale enim fieri nomẽ posset emolio numero aut epitreto. ẽ autem eomolios qui numerum aliquem totum in se habet: dimidiũque habet eius. ut tres ad duos xv. ad decẽ. xxx. ad. xx. Aul. ge.

Hemona & humana & hemonem hominẽ dicebant. Fes.

Hemina ex græ. ἥμισυ qđ ẽ dimidia pars sextarii. Festus.

Hemis nos semis græ. ἥμισυ. aspiratẽ i. s. & ultima abiecta. Tor.

Hemiciclus dimidius circulus.

Hemina genus uasis mẽsura uini uel frumẽti: quasi semisextario. Gellius. si e sextario hemina fusa est tertio. Inde eminaria quasi mediocris. T.

Hemisperiũ media spera.

Hemistycos medius uersus. Ser. neutri generis. hemistycõ. unde quidã hemistychiũ.

Heniocus auriga. Tor.

Hepta græcũ pro septẽ ponitur. Fe.

Heracleæ oppidũ ꝓximũ ẽ Neapoli icumbẽs mari: habens mirũ i modũ afflatũ aphrico uento ut saluberrima sit habitatio: quam tenuerunt Osci. & deinceps pompeii: quos sarnus alluit: postmodũ tusci & pelasgi & samnites: q etiam inde eiecti. St.

Herbando cũ Plau. ait: significat uictũ me fateor: qđ est antiquæ & pastoralis uitæ indicium. nam qui parato cursu aut uiribus contendebant: cum superati erant ex eo solo in quo certamen erat decerptã herbam aduersario tradebant. Fes.

Heri & here non dubitauerunt antiqni ꝓpter cognationem litterarum i & e. mane & mani & uespere & uesperi. Dona.

Here ẽ aduerbiũ temporis. heri dictio a græ. χθες. Festus.

Haeres apud antiquos ꝓ domino ponebatur. Festus.

Herenata proprie dicimus de his quæ contra uoluntarem. acciderunt. Te. i adel. herenata melius fieri haud potuit q̃ factũ ẽ hera quãdo uiciũ oblatum: ẽ qđ ad illum attinet potissimum tali genere atque animo natũ ex tanta familia. Do.

Hæredium prædiũ paruulũ. Fes.

Hærem marteam antiqui accæpta hæreditate colebant quæ a nomine appellabatur hæredum & esse una ex martis comitibus putabatur. Festus.

Herbili sander herba pastus: qui grauior ẽ q̃ frumẽto alitus. Fes.

Hercules astrologus dictus ꝙ eo die flammis se iniecit quo futura erat obscuratio solis F.

Hercle ornatiua particula est. T. in an. puer hercle est. Donatus.

Herba uiride pecorũ pabulũ Vir. geor. prio Et sulcis frumenti quæret herbã.

Hernici dicti a saxosis: quæ Marsi herna dicũt Festus.

Herdidi proprietatem indicat. Var. re. rus. li. i. Bina iugera quo Romulo primum diuisa uiritim heredem sequerentur.

Herbam ueteres palmam uel uictoriam dici uolunt. Vir. iii. geor. Atque imemor herbæ uictor æquus. Actius i melea. gaudẽt currũt celebrant herbam conserunt. bonam tenẽt pro se quisque cum corona clarum constat caput. Affran. in excep. sit opus luculentum hoc dici herbam det. No.

Herpillus grae. latine aũt serpillus dicitur Se.

Heros uir fortis semideus plus homine habẽs ut hercules. Ser.

Hercules a substantia solis.

Herculis uictoria Romae aedes duae sunt. una ad portam trigeminam: altera in foro boario. Ma. de sa.

Hernicus uir. cũ legisset hernicos: quorũ agmina pelasgis oriundos appellatosque ita a pelasgo quodam duce suo qui hernicus uocabat morẽ quẽ de aetolia legerat hernicis assignauit q sũt uetus colonia pelasgorũ. & hernicũ quidem hoiem pelasgum ducem hernicis fuisse uoluit. Ma. de sa.

Herædítas ad nos pertinet aut ueteri iure aut nouo. ueteri ex lege. xii. tabularum uel exte stamẽto: uel iure factum. Nouo iure fiũt hæredes omnes q ex senatusconsulto aut ex cõstitutionibus ad hereditatem uocantur. Ca ius de peti. hære.

Hæreditas plaerũque diuiditur in. xii. uncias: quae assis appellatione continentur: habẽt & hae partes ꝓpria nomina ab uncia usque ad assem utputa haec sexcuns sextans quadrans. triens. quicuns. selibra. septũx besextans. destãs deuns as. Vlpia. de haere. isti.

Haereditas non potest dici eius qui apud hostes decessit. qa seruus decessit. Vl. de uer. si.

Haereditas etiam sine ullo corpore iuris intellectũ habet Pomp. de peti. haere.

Haereditas nihil aliud est q̃ succesio i ius uniuersũ qđ defũctus habuit Pau. ꝓ uerbo. sig.

Haereditas nomen iuris ẽ qđ accessioné & decessionem i se recipit. haereditas aũt uel maxime fructibus augetur. Vl. de uer. sig.

Haereditas delata intelligitur quã quis possit adeundo consequi. Te. Claemẽs eo. ti.

Hæreditatis appellatio sine dubio cõtinet etiã dãnosã hæreditatẽ. Iuris enim nomẽ ẽ sicut bonorũ possessio. Põp. de uerbo. si.

Haereditatis appellatione bonorum quoque possessio continetur Pau. de uerborũ. signi.

Haereditatis appellatiõe neque legata:neque fideicõmissa continetur.Caius de lega.

Haeres in funere aut in monumẽto duntaxat aureos centũ consumere iussus per testato/rem non potest minus cõsumere si amplius uellet licet neque ob eam rem contra testamentum facere uidetur.Alphe.de uer.sig.

Hæredis appellatio non solum ad proximum hæredem:sed ad ulteriores refertur:nam & haeredis haeres.& deinceps haeredis appellatione continẽtur.Vlp.de uer.si.

Hæredes dicũtur aut substituti aut instituti. Instituti dicuntur primo gradu. Substituti secundo uel tertio: heredis substitutio aut simplex est aut duplex.Simplex é ueluti Lucius titius heres esto. Duplex ueluti filius meus mihi haeres esto.& si hæres uon erit: siue haeres erit & intra pubertatẽ decesserit tũc Caius haeres mihi esto.Modesti.de uul. & pupil. insti.

Hermaphroditũ cui cõparemus quæritur: & magis eius puto sexum estimandũ qui i eo praeualet.Vlp.de sta.ho.

Hero hoc é domino cõpetit legis aquiliæ actio Vl.ad leg.aquil.

Herbaceus ex materia herbæ.Lau.

Hercules quẽ concertauisse cũ Apolline de tripode accæpimus ex Ioue antiquissimo quære in Cice.de na.deorũ.

Haeres parens homo & si in cõmuni sensu intelligantur tamẽ mas.ge.sẽper dicũt.Nemo enim aut secũdam haeredẽ dicit aut parentem bonam.aut malam hominem: sed masculina tantũ tam&si de fœmina sermo habeatur licet Virg.dixerit.Et quæ nũc puero est amissae cura parentis

Heracleus nomen quorũdam imperatorũ ro.

Hera Iuno.En.Regnare hera.

Heraclides heracleotes philo.ex ponto.La.

Heraclitus ephesi philosophus elati animi.q accersitus a domino ire neglexit.Laer.

Hercules.i.Iunonis gloria. Iouis ex Alcmena filius apud thyrinthiam urbem educatus. Var.xliii.fuisse dicit sed oia clara ipi herculi attribuũtur.T.

Hercinii cetus pelasgorum colonia.

Hercinia silua in alemania.xl.dierum iter notissima.

Hermagoras.Cice. semper hermagora unde Quinti.Aenea & Anchisa & Pellia scriptũ fuisse dicit in nominatiuo:rhetor græcus & subtilis.Quint.

Hermes Mercurius proprie interpres.Ci.de natu.deo.quinto li. fuisse dicit.Quin.qui argum occidit & fugiens in aegyptũ urbẽ condidit:quæ adhuc hermopolis græce dicitur:a quo primus mensis.i.septembris nomen accæpit:fuit maximus doctrinæ unde Trimegistus dictus é.i.ter maximus:quorũ libri adhuc extant græce editi.T.

Heraphroditus Mercurii & Veneris filius ex utroque cõpositum nomen.de quo.Ouid. libro quarto.

Hermenia interpretatio: & ide periermenias Aristotelis.

Hermonie Menelai filia ex helena: nupta horesti:sed cum Electrae astu euasisset matris manus.& Egisti ab Egisto data est Pyrtho filio Pyrrhi quẽ horestes interfecit.

Hermus flu.Lydiae aureis harẽis apud sardos fluit regia Croesi.T.

Hernæ sabinũ uocabulum quia græcis origi/nem habuit idest saxa.Inde hernici ad expssionem.Vir.dicit hernica saxa.

Heros uir fortis & semideus herois patersa/milias.

Herodotus historicus maximus græcus.

Herostratus heros exercitus uir scelestus qui ephesiae templum Dianæ icẽdit: ut famam adipisceretur:quo die Alexãder.mangus natus est post Romam cõditã ãno. ccc.lxxxv. q restitutum est.

Hersilia sabina uxor Romuli.

Hercinia silua i germania é in qua & extra quã Sueuii habitãt & plærique colduorũ Est eni proceris frequẽs arboribus & munitissimis in locis ingentẽ admittens habitum i cuius medio sita est ara ad habitandum ad commoda cui insunt & rheni fõtes proximi sũt inter utrũque lacus & effusæ de rheno paludes quo aditus é per lacum:deinde per Istrũ postea per faciliora loca montanasque planicies.Strabo.

Heraclia dicebatur quondam:que nunc calpe dicitur in Europae finibus.St.

Herculis mos fuit ut etiã rogatus laborãtibus subueniret.tunc enim sicut & Var. dicit oẽs qui fortiter fecerũt & hercules nominabantur:licet eos.xliii.nominauerunt. hinc é q legimus herculem tyrinthium argiuũ: thebanum liuium.S.

Heri dicitur tamen & here.Iuuenal.in primo. Res hodie minor heri q̃ fuit.

Herbesco ab herba inchoatiuũ formatur.

Hesperiae duæ sunt.Vna que hispania dicitur. alteraque est italia:que sic discernũtur Aut. enim hesperiam solam dicimus & significat italiam:aut addis ultimam & significat his/

paniam: quae in occidentis est fine. hora. qui cum hesperia hospes ab ultima. & hæc ē uera hesperia ab hespero stella occidētali. Ceterū hesperia dicta est italia a fratre atlantis quia Germano pulsus italiā tenuit eique nomen pristinæ regionis imposuit ut docet Iginus. Ser.

Hesperia uespera a græcis. tractum ē. Illi enim hesperiam a stella hespero dicūt. Vnde & hesperia italia q̄ occasui subiecta sit nominat. Macro. de satur.

Heus aduerbiū uocandi a græco ἓυ. uenit. Fe.

Heus aduerbium est uocantis. Vir. i. æn. At prior heus inquit iuuenes monstrate mearum Interdū dolentis est. Vir. vii. æn. heus etiā mēsas consumimus inquit Iulus. S.

Hiare ē aperire. Salu. hi. li. quarto. Atque hiauit humus multa uasta & profunda.

Hiare mirari stupere. Vir. ge. li. ii. hūc plausus hiantem per cuneos. geminatus enim plebisque patrumque. & æn. li. vi. Incertus clamor frustrantur hiantis. Varro in marcipo. Quicquid euidenter circunstant non rident credo ridere hiātis nō audio. Non.

Hiades stellae sunt i fronte tauri que quotiēs nascuntur pluuias creāt. unde & Vir. Arcturum pleiadesque hiadesque dixit. græ. autē ἀπο τοῦ ὗω dictæ sūt. i. pluo lati. suculae. i. sues in cuius formatae sunt faciem. S.

Hialus uitrum & hialinus uitreus & pro uiridi capitur. Vir. iiii ge. Milesia uellera nymphæ carpebant hiali saturo fucata colore ὑάλον. n. dicitur uitrū. Ser

Hyapedes sunt quos rhodanus fluit: sunt autē gallis illyricisque cōmixti penes quos ē sublimitas alpium cacuminis.

Hiare ē aliquid sua sponte & ex tenera aliqua ui diffindere ut tellus æstu.

Hyas filius Athlantis ex Ethera & quinque filiæ quae hyades dictæ sūt ethera Oceani & thethyos filia. hyas leæna interfectus est sorores fletu interierunt: & miseratione deorū in cœlū translatæ in ore tauri collocatæ sūt faciūt pluuiam ab ὗω gtaece pluo latine succulæ quasi ab suibus dicerēt hyades. qd tyro. Tul. reprehēdit quidam corrupte hedos uocant. Pleyades. vii. fuerunt. T.

Hiberia statim post Idubedā est. dicebatur aūt ab antiqs Iduberia uniuersus tractus extra rhodanum terrāque ītra sinus gallicos arcta quā Romani totam eodem nomine hispaniam appellant & hiberiam quidem partē unam exteriorem: alteram uero iteriorem dictauerūt. Stra.

Hiberus fluuius labitur a cantabris: a meridie ortū habens sed magnū camporū spacium pari sēper interuallo a pyreneis distans mōtibus labitur autē inter pyrenem & Idubedam rectus ex ambobus exæquo disiūctus montibus. Stra.

Hiacyntus ab hia dictio dolentis quasi querela Apollinis cū disco interemit & in florem uersus est: in quem etiam Aiax uersus dicit cum se interemit. Ouid. iscriptum dicit nomine. s. Aiacis & querela Apollinis: sed cū i eo flore tantū & i & a appareat quidam sine h scripserunt Iacyntus quasi ion. idest uiola. T.

Hiacyntinus accentu in penultima & quæ seruant t in principali si non in ātepenultima ut crastinus serotinus. T.

Hyæna animal in aphrica Pli. viii. Quæ & sermonem humanum imitatur. T.

Hiarbas punicū dicūt uocabulum Iouis filius ex Garamantide Vir. T.

Hiberinum domum uocarunt. Varro.

Hiberna ubi cœnabant & plura facere cœperunt ut i castris: ab hyeme hiberna. Var.

Hibiscus genus herbae Vir. hedorūque greges uiridi compellere hibisco. Ser.

Hybridas uocant generaliter natos. Vale. maximus li. viii. Quin autem uarus ꝓpter obscurum ius ciuitatis hibrida cognominatus ὑβρις. n. græce contumeliā significat. S.

Hybla pars atticae & oppidū siciliæ qd nunc Megara. Tor.

Hybernus ab hyems. Tor.

Hibiscus herba hibicibus grata ad edendū. T.

Hybrida contumeliose natus ab ὑβρις. græce contumelia. T.

Hiberus & hiber dicitur. Lucil. in quinto. Si tibi durus hiber: aut si tibi terga dediſſet. & i quarto. Qui præstat terris aufert tibi nomē hiberus. Sūt hiberes gens ab hiberis profecta: qui ultra Armeniam habitāt. quo ex singulis nominis est hi hiber huius hiberis.

Hibus quāuis hibus pro his antiqui protulerunt. Plau. in iugur. Eodē hercle uos paro & pono pariſſimi estis hibus. Pri.

Hic aduerbium loci & temporis ē hic loci manifestum est temporis in an. hic reddes oia Donatus.

Hic pro tum. T. i ecy. hic animus partim uxoris misericordia deuictus. Dona.

Hic pro talis ponitur. Vir. primo æn. hic pietatis honos. Et hunc ego te Euriale aspicio.

Hiceraon troianus egregius home.

Hic quando producimus erit aduerbium i lo-

eo ut hic illius arma. quãdo aũt corripimus erit pronomen. ut ſolus hic inflexit ſenſus Ser. in commento donati.

Hicuron ciuitas eſt in umbria ex altera parte montiũ prope hicuron mõtis exceſſus. St.

Hieron ideſt ſacrũ promontoriũ non europæ modo. ſed orbis uniuerſi ĩ occidentẽ remotiſſimũ ſignum terminatur. hoc promontorio extrema Hiſpania ſta. M. & quingẽta ꝓminent Strabo.

Hidaſpes rex medorum antiquiſſimus a quo flu. mediæ alter Indiæ. T.

Hydimeles nomen propriũ. T.

Hidrargyrõ ſudor argẽteus. de quo Pli. xxxiii. Plautus.

Hidria urna Tortel.

Hidra & Hidros ſerpẽtes aquatiles de hydra. Ouidius. ix.

Hydropiſis. La. aqua ĩtercus morbus inde hydrops & hydropicus q eo morbo afficiunt.

Hydarnes perſa qui cum Dario coniurauit. T.

Hyems duas res ſignificat: aut tẽpus aut uim uenti. Vir. quar. æn. At uelut ingentem formicæ farris aceruũ. Cum populant: hyemis memores & dũ pelago deſcæuit hyems. Ser.

Hyems q tum multi imbres hinc hiberna cula hibernũ q tũ anima quæ flatur omniũ ab hiatu hyems. Var.

Hyella œnotriæ urbs a phœnicibus condita.

Hyems ab hio. Priſcia. ab iber græce. imbros. Varro ab hiatu. T.

Hieros ſacer. ita & deriuatiua ſcribũtur.

Hierotheus proprium.

Hieropolis urbs. Tortelius.

Hierarchia ſacer princitatus. Tor.

Hierapicra ſacra amara. Torte.

Hiera ſacra iſula eſt inter Siciliam & liparem: uel cano ſacra ubi antrũ Vulcani: de qua Plinius ſecundo.

Hiero tyrãnus ſyracuſanus pulcher affabilis: iuſtus de quo Iuſti. xxiii.

Hieri ſacri populi ſunt ultra ſauromatas budinos & thiſſageras calui & ſimi natura homines & barbati etiam fœminae iuſti bellum non nomine Herod.

Hieroſolyma urbs paleſtinae. unde hyeroſolymis. To.

Hieronymus proprium. Tortelius.

Hilum putant eſſe qđ grano fabæ adhaeret: ex quo nihil & nihilum. Feſtus.

Hilarœdus laſciui & delicati carminis cãtor. F.

Hilaritudinem pro hilaritate. Plau. in milite. Sine animo obſequere mecũ atque honorate hilaritudine. No. marcel.

Hilum breue quoddã. Lucil. libro. xxx. q tua laudes culpes non proficis hilum. Ci. tuſcu. li. primo. Tum illud qđ Siſyphus uerſat ſaxũ ſudans nitendo neque proficit hilũ.

Hilareſco. Varro. in epiſto. latina libro primo In uotũ amicoꝝ domus fumat hilareſco.

Hilaretur iocũdetur. M. T. de. fi. bono. & mali. ii. uerũ hoc ſecũdo loco nerbis his eandẽ certe uim uolũtatis epicurum nõ magis poſſe q̃ cæteros. omnes enim iucundũ motum quo ſenſus hilarerur græce ΗΔονΗν. la. uoluptatem uocant.

Hillas ĩteſtina ueteres dixerunt. unde bochilla oppidum italiæ q eo bos inteſtina uullnera trahens aduenerit. Labe. Lãbit itẽ hyllam coquus ſi limbum adduxit flagris ceditur. item in catulario. Neue aliter hũc pedicabis quomodo uideo adoloſcẽti noſtro cedis hylla. No.

Hilare Tullius đ ora. iii. quis unquam res præter hunc tragicas pene comice triſtes remiſſe ſeueras hilare forenſes ſcænica proprie uenuſtate tractauit. Affra. in priuigno. & ꝓpter patruelem tuam conſuit hanelans hilare delata coma. No.

Hila dictus ab hilo. Simius neque diſpendii facit hilum. V.

Hilaria octauum kalendas apriles hilaria appellabant quo primo tempore ſol diem lõgiorem nocte procedit. Macro.

Hilarius hilaris iucundus.

Hilarion idem proprium eſt.

Hilas Thiodamãtis filius pulcherimus ab hercule dilectus in myſia raptus a nymphis. qdam dicunt in lacum cecidiſſe: cũ hauriret aquam. Iuue. urnaque ſecutus. T.

Hylæa ciuitas ſcythiæ.

Hilaæus pater cuiuſdam caſtoris. home.

Hyle materia. T.

Hyllus herculis ex Deianira filius q Iolam patris amicam inde duxit uxorem. To.

Hilæus centaurus fuit qui a peritoo inuitatus ad nuptias uiſa puella promotus eſt & dũ uiolentior ei eſſe conaretur a laphitis qui ſi mul nuptiis intererant prohibitus é: hinc in certamen itum: & uſque ad pericula dimicatũ ab hercule ſunt poſtea ſuperati. Vir. & magno hileum laphitis cratere minantur Ho. li. car. & nimium uero hileũ. A.

Hinulus ex equa & aſino fit mulus contra ex equo & aſina hinulus minor q̃ mulus corpore: plærũque rubicundior auribus ut equinis iuba & cauda ſimilia aſini ſimilis. V.

Hymnus canticum uel laus. T.

Himeridion diurnale. uel q̄ paruum in diem durat diminutiuum. T.

Hymeneum quidam Liberi ac ueneris filium dicunt esse: qui primus certas nuptias īstituerit. Ideo per laudem cantari uirginalibus nuptiis ob huiusmodi meritum Alii uirum fortem athicū dicunt q̄ raptas prædonibus uirgines oppressis latrōibus patriae restituerit. Alii q̄ hymen dicatur membrana quædam qua est munita uirginitas. quae primo disrumpitur coitu hymeneum putant. Alii hymnum uocari uirginalium nuptiarum: ergo sic accipe hymeneum ī nuptiis quemadmodum in funere uel in sacris hymnum Ter. in adel. uerum. hoc mihi mora est tibicina & hymeneum qui canant. Do.

Hymeneus ut alii dicūt deus ē nuptiarū. ut alii quidam iuuenis fuit qui die nuptiarum oppressus ruina est. unde expiationis causa nominatur in nuptiis: sed falsum ē nam uitari magis debuit nomē extīncti. Sed hoc habet ueritas. hymeneus qdā apud Athenas iter bella scæuissima uirgines liberauit quā ob causam nubentes eius inuocant nomē quasi liberatoris uirginitatis. hinc etiam apud romanos Talassio inuocatur. cum enim in raptu sabinorum plæbeus quidam raptā pulcherrimam duceret ne ei auferretur ab alus Thalassonis eam ducis nobilis esse simulauit: cuius nomīe fuit puellæ tuta uirginitas. Seruius

Hymen membranum proprie quo infans in utero inuoluitur. unde quidam hymeneū dicūt ueneris & Bacchi filium nuptiarū deū in qbus psallit & coronat sertis limina. Martianus capella & hymen etiam dicitur & p nuptiis.

Hymees persa ex ducibus Darii Hero.

Hymelle uel. la. flu. de quo Hero. & V.

Hymetus nos acticae clarissimus omniū graecorum sēper florens. unde marmora fodiebantur. horatius Trabes hymetiæ pro marmoribus quæ prima habuerit Romæ Crassus orator. Pli. xxxvi.

Hymeneus nuptiarum deus Veneris filius ē: licet Martianus capella li. primo de nuptiis. Mercurii & Philologiæ camœnæ filiū dicat Tu quem psallentem talamo. quem matre camœna progenitum prohibent copula sacra.

Hymetus mons est acticæ Porphy.

Hinnibunde pro hinniter ab eo q̄ hīno. Claudius in annabilis libro. xvi. Eque hinnibūde inter se spargentes terram pergentes calcibus. Nonius.

Hynnas uel hynnos sub quo exēplo accipere debeamus Varro designat. ait enim ex eqs & asinis q̄ nascuntur hynnuos uocari. No.

Hio hias ex quo iteratiuū figuratur hiato hiatas. Plau. Si qua forte contio est ubi eum hiatare nondum uenit ī mētē. Et actius. xv. iliados. Ille hiatans herbam moribūdo ore Item Celius. sequere me tu qui mihi oscitās hiatansque restas. Laberius etiā passiuū protulit hiatātur fortes. Inchoatiuum uero formā hisco. cis. cū dicimus etiā hiasco. tamen plus inesse uidetur in eo qđ est hiscere q̄ hiare. hiat enī qui ore patet uel tacitus qđ & moribus factis animaduerti potest. hiscere uero incipere loqui. Reperiuntur esse passiua sicut gelo gelasco. idest īcipit gelari. Dio.

Hypagines naues quibus equi uehuntur quas græci ὑπποναῦ uocant. Festus.

Hippacare est celeriter animam ducere ab eq hiatu qui est supra modum acutus. Fes.

Hippius. i. equester Neptunnus dictus est. uel q̄ Pegasus ex equo & pegaside natus sit uel q̄ equuleus ut putant loco eius suppositus Saturno fuerit: quem pro Neptūno deuorarat: uel q̄ extrientis ictu terra equum excierit. cui ob hoc ī illyrico quaternos equos iaciebant nouo quoque āno ī mare. Festus.

Hippocouum uinum ab īsula Coo dictum ab agro generoso cui nomē est hippo. Fe.

Hipperionem alii patrem Solis. alii ipsum qđ eat super terras ita appellatū putabant. Fes.

Hiperborei supra aquilonis flatum habitantes dicti q̄ humanæ uitæ modum excedant uiuendo ultra centesimum annum quasi. ὑπὲρβαι νοντες τον ὁρον. sæculi humani Festus.

Hippocampi equi marini a fluxu caudarum quæ piscosæ sunt & est græcū menander uehutos hippocampos ī externo usu scire nescitur delphino cinctis uehiculis hippocampisque asperis lucili. transuerso ordine posuit hippocampi elephantos. camillos. No.

Hyperborei montes sūt scythiæ sic dicti q̄ supra. i. ultra eos flat boreas. Se.

Hippomanes dicitur esse uirus defluens. herba est quam si equi comederent in furorem uertuntur. Iccirco quasi ὑππων μανια dicitur: idest equorū īsania. Re autem uera hippomanes dicitur esse uirus defluens ex

equarum inguinibus: quo tempore ferunt amoris furore. Virgilius tertio georgicorū. Hic demū hippomanes: non quod nomie dicūt pastores lentum distillat ab inguine uirus. Serui.

Hyperbole eminētia. Cicero. Superlatio qua/si superiactus. ut tardior testudine.

Hyperbaton transgressio figura: cuius quin/que species anastrophe. parenthesis. theme sis. sinthesis. hysteron proteron.

Hypallage submutatio ex ὑπὸ quod ē sub & ἀλλαγὴ mutatio: ut dare classibus æquor. & sceleratam hastam: ideſt ipse sceleratus. & aduersa tuentibus hirquis: ideſt oculis ī hir quos: ideſt oculorū angulos retortis.

Hypanis fluuius princeps scythiæ. tertius post istrū: purus & salubris usque ad capadocū terminos: ubi fonte hamaxāpeo amaro mi/scetur. Ouidi. Alex terminus ut aræ positæ in rippis testantur. Soli.

Hypacaris flu. scythiæ sextus ab istro. Her.

Hypermestra filia danai: quære in belides.

Hypermeter & hypermetrus hypermetrum abūdans syllaba. ut hominūque locorum/que. & debet sequens a uocali incipere: nisi fiat synæresis. ut cura peculi.

Hypenor troianus a diomede occisus.

Hyphormis flu. est prope scorantem. Stra.

Hyperiochus troianus ab ulixe interfectus.

Hyperion titani & terræ filius solis & lunæ: & auroræ pater.

Hypotheca cū non transit possessio ad credi torem pignus cū transit.

Hypocresis dissimulatio quasi subtectrio iudi cii & hipocrita simulatus: q in spectaculo personam subit alienam. ut seruus domini

Hypopirgiū ideſt locus sub turri.

Hypostasis subsistentia a theologis p psona.

Hypozeusis subconiunctio figura cū singulis sensibus daē propria clausula. ut regē addit regi memorat nomenque genusque. Tor.

Hyphen sub uno cū plures dictiones sub uno accentu leguntur: ut quandoquidem simul ac pro postq̄. Tor.

Hyperiphania superbia φανία apparentia uel splendor. Tor.

Hyperides orator dulcis tpe Demosthenis.

Hypsenor dolopionis filius sacerdos scaman dri sūmo honore habitus: interemptus ab euripilo. T.

Hypagines naues qbus equi uehūtur. græci ἱππαγωγὰς uocant. Cæsar actuarias dicit. alii gerarias. Plau. uel actuariæ celeres q̄ ci/to agantur. T.

Hypparcus mathematicus īsignis.

Hyppasus philosophus metapontinus pitha goreus: alter lacon qui eorū rempublicam scripsit.

Hyppachria equorum principatus soror me/throclis uxor Cratis: de qua Laer.

Hyppo oceani & tethios filia. T.

Hyppodamus propriū. Tor.

Hippodamia œnomai helidis & pisæ regis fi/lia: cuius nuptiæ cū fatum patri ex oraculo protenderent ne nubere instituit. ut q uel/let cursu eam uincere: sin minus capite trū/caretur. quam Pelops tantali filius corru/pto myrtalo auriga uicit ita ille putans fa/tum aduenisse mortē sibi consciuit. Pelops cū uxore regnū tenuit. Virgilius hippoda/me dicit. nam græca in e & in e & in a in la/tinū uerti possunt. Tor.

Hippodame perithoi uxor secūdo Ody. T.

Hippodes populi scythiæ in equinos pedes desinētes. Herodotus appellat hippobates.

Hippocrine fons boetiæ: iuxta quem aganip/pe dū Cadmus quæ loca insedisset eques ex ploraret dedit locum fabulæ. Tor.

Hippocrinem ungula uolantis equi natum. i. equi fons. Inde pegasus a pigi fons: & simi/liter aganippe quasi ualde equinus: qui am bo poetis facundiam præstare creduntur. Tortelius.

Hippocoon patruelis Rhesi regis thracum: a Diomede interfecti.

Hippocrates asclepii filius cous pitagoræ di/scipulus: princeps medicorum: equorū ro/bur. Plinius uigesimosecundo. medicinæ ī/uentor apollo chironis alūnus. & de medi/cina. Plinius. libro uigesimooctauo. & septi/nio: & quindecimo. Macer ueronensis tem poribus augusti galenus Romam traiani temporibus uenit. pergamenus ex asia flo/ruit temporibus antonii pii. Rasis pœnu scripsit lingua arabica. Auicēna hispalēsis. Diascorides uir militaris herbarū uirtutes arborū lapidū: aromatū animaliū quinque uoluminibus conscripsit. Tor.

Hippolytus thesei filius ex hippolita amazo/nū uel antiopa secūdū Sene. quasi equis di/scerptus. Sūt enim multa nomia ficta secū/dū Platonē in cratilo. T.

Hyppolyta mater hippolyti. T.

Hippolochus filius bellorophontis glauci pī

Alius antimachi troiani filius cū piſandro fratre ab agamemnone occiſus. T.

Hippomanes uirus ex equarū inguiminibus. Heſiodus herbā dicit: quæ in furorē equos agat. ponitur pro caruncula in fronte. equi enim græce. ιπποϻανια furia.

Hipſicratea uxor mitridatis: quē ſumme dilexit. Tortelius.

Hypſipyle thoantis lemni regis filia. nam cū uenus deprehenſa in lēno cū marte a lēnia dibus ſperneret: nec facerent ei ut aliis diis ſacra: in eis fœtorem hircinū immiſit. unde a uiris ſpretæ eos ex bello thracū redeūtes ſteremerunt præter hypſipylem: quæ patrē ſeruauit ſuppoſito funere: apud quā iaſon duobus annis moratus eſt: & grauidam fecit ex thoāte & euneo: quos alio alēdos miſit ſecūdū leges. Et cū ſcitū eſt patrē in fraterna regnare coo. lemniades fugit capta a pyratis licurgo nemeæ regi dono datur: in cuius ſeruitio nutrix opheltis regis filii interrogata a regibus argiuis redeuntibus thebis de aqua ad langiam fontē deducens: narrans caſus ſuos a filiis cognita eſt: qui cū adraſto erant interim puer a ſerpente interemptus: unde uixa Licurgo ſalua ta eſt. Tortelius

Hircius iuppiter intra conſpectū domus cuiuſque colebatur: quē etiam deum penetralem appellant. Fe.

Hircipili duorū pilorū homines. Fe.

Hirquitali pueri primū ad uirilitatē accedentes a libidine. ſ. hircorū dicti. Fe.

Hira quæ diminutiue dicitur illa. nam græci dicūt ἱτεſtινū: ē quod ieiuniū uocant. Fe.

Hirrire garrire: quod genus uocis eſt canis rabioſæ. Feſtus.

Hirtus ſetoſus. Vir. iii. geor. hirtaſque capellas. Feſtus pompeius.

Hircus caper animal libidinoſum. Vnde horatius. Libidinoſus immolabitur caper. Ser.

Hirqui per q ſcriptum anguli ſunt oculorum Vir. in buc. Tranſuerſa tuētibus hirquis. i. oculos in hirquos. ideſt angulos oculorum retortis. Ser.

Hirūdines & ciconiæ quæ in italia pariūt. neque enim in omnibus terris pariunt.

Hira maritima urbs in agro.

Hyrcania in ſcythia aſiaca regio pantheris & pardis abundans & maxime tigribus.

Hirgis fluuius ſcythiæ intrat tanaim. he.

Hyrie flu. boetiæ: hyriates gentile.

Hyrmos q̄ſi ſyrmos: ideſt tractus ſeries orationis in multos uerſus. ut Eſt in ſeceſſu lōgo. Et Pricipio cœlū ac terram ſecūdū Ser. hyrmos & hyperbaton dicit.

Hyroeades uir mardus: q primus ex cyri exercitu muros ſardium aſcendit. T.

Hirpi dictio ſabina puto a græ. apud nos lupos ab αρπαξ græ. rapax forſitan populi in ſoracte: de qbus Ser. in. xi. & Pli. Var. ſecūdū Ser. ut ſolent hirpini: q ambulaturi per ignes medicamento plantas tingūt: qđ fortaſſe Vir. intellexit de meſapo.

Hyrtacus troianus ex idamōte pater Niſi comitis æne. Alter filius aſius. homerus.

Hirus propriū pauperis. Ouidius.

Hirūdo hirūdinis. Plau. i ru. Ad hirūdinum nidū uita eſt mihi ſimia aſcenſionem ut faceret adorirer.

Hiſpidus ſetoſus horridus. Vir. x. æne. Cui lateru tenus hiſpida nanti frons hominem præfert. Ser.

Hiſtoria regre in annales.

Hiſcere eſt proprie loqui. Acti. in armo. iudhem uereor pluſq̄ fas ē capti uū hiſcere. N.

Hiſce pro hi ueteres dicebant. Te. in eu. hiſce hoc munere arbitrantur ſuam thaidē. Do.

His ſimilia & horū ſimilia dicimus. Te. in euhaud noſtris ſimilia. Do.

Hyſton proprium.

Hyſpeus rex archadiæ Cyrenes ſecūdū quoſdam pater. ſecūdū Vir. Peneus. T.

Hyſtaſpes pater darii regis perſarū.

Hyſteron ultimum: unde hyſteron proterō. Vt poſtq̄ altos tetigit fluctus et ad æquora uenit. Tortelius.

Hyſterologia ſermo præpoſterus. Tortelius.

Hyſtiæus mileſiorū tyrannus. hero.

Hiſtiæa urbs in euboia. homerus.

Hiſtoria a ſpectando. unde hiſtoria ſcientem & hiſteon quid hiſtoria & quid annales: apud gellium quinto.

Hiſtri fluminis fontes ſunt iuxta ſueuos i hercinam ſiluam in quodā cacumine alpium: quod eſt tranſ Rhenum & lacū in orientē uergens mediocriter ſublime. Stra.

Hiſpania ē prima europæ pars. habet montes pyreneos qui oriētale latus efficiūt. occiduum hiſpaniæ latus uſque ad tagi fluminis eruptionē. pricipiū ē cōtinētis ad ſacrū promōtoriū maritimæ. Auſtralis autem lateris initium ad aliū uſque fluuiū anam & eius egreſſum ab orientalibus utique partibus defertur. alter recto in occaſū curſu labitur

altero longe maior. Verum anas ſeſe flectit in auſtrum mediam inter amnes regionem diſcriminás: quã celtæ maiori ex pte colunt & luſitanorũ plærique: quos ex ulteriore tagi regione in coloniam romani traduxerunt. Supra uero ſunt carpentani: oretani: uectones. Reliquus ager uergens ad orientem & meridiem habet betim fluuiũ a colũnis uſque ad pyreneos montes: & huic incumbens regio mediterranea. Stra.

Hiſpalis hiſpaniæ ciuitas eſt: quæ turdetanorũ agro adiacet. hodie ſibilia nũcupat. Str.

Hiſtopus nauis quæ actuaria dicitur. Tor.

Hiſtrio animal ſecũdũ hero. ĩ india & aethiopia & africa maxime creſcit. ſed hibernis mẽſibus latet. T.

Hiſtrio aſpiratur: q̃uis non graecũ. unde deſcẽdit. Feſtus ab hiſtria primum ueniſſe dicit. Liuius & Valerius maximus ab etruria. ũde etruſcũ nomẽ idẽ dicit. Cornelius tacitus.

Hiſtriones dicti q̃ primum ex hiſtria uenerunt. Feſtus pom.

Hiſpanos & hiſpanenſes dicimus ſicut ſardos & ſardenſes. ſed hiſpanos nationis nomen oſtendimus: hiſpanenſes cognomen eorũ: qui ꝓuinciam hiſpaniam incolũt.

Hiſtoria nihil aliud eſt niſi annalium confectio. Cicero.

Hiſtrio qui perſonatus in ſcaena tragœdias agit: comediaſque note & corporis geſtu. mimus eſt qui intra uel extra ſcaenam geſticulationes quaſdam exercet: imitanturque mores hominũ ac naturas.

Hiſtrio quære ĩ dictione mimus. Laurentius.

Hiulcus fixus. Vir. ii. geo. hoc ubi hiulca ſiti ſcindit canis æſtifer arua. Ser.

Hiuſquiamus herba quae dens caballinus a noſtris dicitur. T.

Hodocus latro atque obſeſſor uiarũ. Fe.

Hoc pro hic cũ contemptu dicitur. Terentius in phor. Hoc nihil eſt phaedria ilicet ꝓ hic antipho. Cicero in uerrinis. Etſi hoc neſcio qd ẽ nugatorẽ ſciebam pro húc. Dona.

Hoc interrogatio eſt ſatietatẽ uſque ad faſtidium deſignans. Teren. in phor. Hoc iam deſine. Hora. Donec hoc iam cœlum manibus ſublatis dixerit urge. Do.

Hoc pro huc o conuertitur in u: ut tremo tremui. huc illuc pro hoc illoc. Vir. in quarto Hoc tunc oĩpotẽs cœlo demittit ab alto. S.

Hodie ad tẽpus nõ plenũ: ſed ad continuationem uerſatur. Vir. Nunq̃ hodie omnes moriemur inulti. & dies pro nocte accipit. Te. i an. Si ſenſero hodie te q̃cq̃: & aduerbia tẽporis aut certa ſunt: ut nuper dudũ. Do.

Hodius graecorũ praeco. Home. ix.

Hœticii populi. Tortelius.

Hœthychius achiuus optimus ſcutorũ opifex apud hylen. T.

Holerorũ pro holerũ. Lucil. quinto ſatv. Tintinabulum hinc eſt ſurpiculi holerorũ. No.

Holos totus holus latinum ab oleo uel ab olo. Tortelius.

Hololampus totus flãmeus. T.

Holor auis alba: quidam cygnũ putant quaſi totus ωρϖιος albus. T.

Holocauſta ſacrificia cum tota hoſtia cõburebantur. T.

Holographũ totũ ſcriptum pro teſtimonio teſtatoris manu ſcripto. Tortelius.

Holoſatron totũ quaſſatũ: & genus petroſilini ſecũdũ Pliniũ. T.

Holus holeris: unde holero holeras. Martinus meos tortalos plus ſtercore q̃ holero.

Homeliũ pilei genus. Fe.

Homerus mater eritheis: ariſtoteles demonẽ quendam patrem dicit de patria uariæ ſententiæ: ac de tempore: de quo Quintil. ix.

Homelia ſermo. Tortelius.

Homeoſis ſimilitudo figura cum ex cognito in incogniti notionẽ uenimus ſpecies tres: icon: parabola: paradigma. T.

Homographia æqualis ſcriptura uel pictura

Homolus mons theſſaliæ. T.

Homonymus eiuſdẽ nominis: & pater Apollonii tyanei.

Homonyma æquiuoca. T.

Homonoea liberta Cæſaris pamphilici coniugis atmeti.

Homoptoton ſimiliũ caſuum uel ſimiliter cadens. ut mœrentes: flentes: miſerãtes. Tor.

Homotheleuton ſimiliter deſinẽs. ut abiit ab ſceſſit: euaſit: euripit. T.

Hominis appellatione tam maſculũ: q̃ fœminam contineri non dubitatur. Ca.

Homo homũculus. Plau. in rudente. Homunculi quanti eſtis eiecti ut nata ẽ: deinde eſt homuncio & homulus & homullulus. Ci. in piſone. Homulus ex argilla & luto fictus. Priſcianus.

Homo hominis quod eſt commune. Cicero pro Cluentio cum de eius matre loquerẽtur ait. Cui qui ea ſtulticia eſt ut eam nemo hominem appellare poſſit. Et Lucil. in quinto: de hémone atque hominẽ ſibi toto cedere iuſſit pectore. Virgilius primo æneid. Nec uox hominem ſonat: de fœmina loquẽs. uetuſtiſſimi tamẽ homo homo

nis declinauerũt. Enni. Vulturis in ſiluis miſerũ mandebat homonẽ. heu q̃ crudeli condebat mẽbra ſepulchro. ná & uultur & uulturis & uulturius dicit. Pri.

Homartinus fluuius ĩ agro piceno ab hadriano rũ urbe fluens emporiũ hadriæ eius appellationis habens in mediterranea. Stra.

Homo appellatus quia ſit humo natus.

Honerarios ludos: quos & libraria dicebãt. F.

Honeſtitudo pro honeſtas. Actius in medea.

Horrida honeſtitudo europæ principiũ primo ex loco. idẽ in mirmidonibus. Tua honeſtitudo danaos decipit diu. No.

Honor ẽ dignitas. M. T. epiſtola q̃ ad Cæſarẽ libro primo. Tu cũ ea quae es a ſenatu ſummo honore tuo conſecutus. Nonius.

Honor gratia pulchritudo. Vir. ſecũdo georgicorũ. Frigidus & ſiluis aqlo decuſſit honorem. & libro primo æne. Lumenque iuuentæ purpureũ & lætos oculis afflarat honores. Noni.

Honor ſubſtantia delectatio.

Honor cultura obſeruantia. Vir. libro ſexto. Sẽp honore meo ſẽp celebrabere donis. N.

Honor ſacrificiũ litatio. Virgi. libro octauo. Forte diem ſolenné illo rex archas honorẽ amphitrioniadæ magno diuiſque ferebat. Pau. in aulu. Et qd maiorem filiũ mihi honorẽ habere q̃ eius habuiſſet pater. No.

Honor ĩtegritas pudicicia. Virgi. primo æne. Et rapti ganimedis honores. No

Honos dilectus amor. Vir. li. xii. æne. per ſi qs honore tangit honos animũ. No.

Honor hoſtia. Virgi. tertio æne. Meritos aris mactabat honores. No.

Honor præmiũ. Vir. quinto. Ipſos præcipue ductoribus addit honorem. Lucil. li. xxx. Cuius uultu ac facile ludo ac ſermonibus noſtris. Vir. Hoc preciũ atque reddamus honorem. No.

Honeſtus pulcher. Vir. x. aene. Ipſe ĩter medios ueneris iuſtiſſima cura. Dardaniuſque pater puer & detectus honeſtũ. S.

Honor ſepultura. Vir. li. ſeptimo. Cernit ibi mœſtos & mortis honore carentes. Lucil. libro uigeſimoſeptimo. Nullo honore diſpletũ: nullo funere. No

Honor pro ſacrificio. Vir. tertio georgicorũ. Sæpe in honore deũ medio ſtans hoſtia ad haram. Et. i. æne. Tũ uenus haud equidem tali me dignor honore. Ser.

Honuſtus dicitur cui honus ipſum honori ẽ: ut ſi quis ſpolia de hoſtibus ferat. Retinet autẽ aſpirationẽ. nã ab honore deſcẽdit. N.

Honos ab honeſto honore. Varro.

Honeſtus dicitur q̃ honeratus: & dictũ ẽ qd honos ſuſtinet reipublicæ. V.

Honeſtus pulcher. Te. in eunucho. Ita me dii ament honeſtus eſt. Do.

Honapis fluuius ſcythiæ: de quo in dictione tracantus.

Honor municipalis eſt adminiſtratio reipublicæ cũ dignitatis gradu: ſiue cũ ſumptu: ſiue ſine errogatiõe cõtingentis. Munus autem aut publicũ aut priuatũ. Publicum munus dicitur quod in adminiſtranda republica cũ ſumptu ſine titulo dignitatis ſubimus. Vlpianus.

Honos. Te. ĩ eu. Hic tibi pro illo munere habitus ẽ honos. Ironicos & metamorphoricos honos & nugigerulis præberi ſolet. Do.

Hortor tam actiua q̃ paſſiua ſignificatiõe. Pri.

Hortor quære in adhortor. Pri.

Hordiariũ æs quod pro hordeo equiti romano dabatur. Fe.

Hortus apud antiquos omnis uilla dicebat q̃ ibi q̃ arma capere poſſent orirentur. Fe.

Horctũ & fructũ pro bono dicebant.

Hordea prægnãs. unde dies quo grauidæ hoſtiæ ĩmolabantur hordiacia dicebant. Fe.

Hora iuuentutis dea. En in anna. li. i. quirine pater ueneror horamque quirini. No.

Hornũ illius anni. Lucil. li. xxiii. Anno atque horno te abſtuleris caueto. Var. in eumeni. Cũ in eo eſſem occupatus atque ĩ ſchola curarent inſcribit Scantius horno per dionyſia. Nonius marcellus

Horrendũ ſignificat uitabile & terribile. Vir. libro ſexto. Horrendas canit ambages antroque remugit. No.

Horrendũ nouum & admirandũ. Vir. tertio æne. horrendũ dictu uideo mirabile monſtrũ. Idẽ li. viii. Naſcenti cui tris aĩas feronia mater: horrendũ dictu dederat. No.

Horrendum ridiculum. Virgilius tertio georgicorum. Oraque corticibus ſumunt horrenda cauatis. No.

Horrẽdũ & horridũ multam habent diuerſitatem. Etenim horrendũ ẽ tetrũ & uitabile. Vir. iii. æne. Conciliũ horrẽdũ. horridũ plærũque extans & pminẽs. Virgi. iii. æne. Et glacie riget horrida barba. Lucil. vi. ſaty. Et ſecũdo. Quos diuitiæ producunt & caput ungunt hõridulũ. No.

Horia dicitur nauis piſcatoria. Plau. ĩ rudente Saluete horia mari fluctuoſo. Idẽ i eadem. Mea opa laborare & rete & horia. No.

Horreſco contremiſco. Vir. iii. geor. Tunc ſe-

getes altæ campique natantes: lentibus horrescunt flagris. & Persius. Scis comité horridulũ trita donare lacerna: ideſt trementé frigore. Ser.

Horrendus uenerabilis. Vir. vi. æne. Horrendæque procul ſecreta ſybillae, uenerationis enim comes eſt timor. Ser.

Horror plærunque ad odiũ pertinet: plærunque ad uenerationem. ut Vir. i primo æne. Deſuper horrentique atrũ nemus imminet umbra. Et lucil. Arboribuſque ſuus horror & Vir. Horridus in iaculis. Ser.

Horridus hiſpidus. Vir. ii. geor. Inſeritur uero ex fœtu nucis arbutus horrida. Ser.

Horret terribilis eſt. Vir. x. æne. Tũ late ferreus haſtis horret ager. Ser.

Horda require in tauro. Var.

Hordicalia reqre ibidé. Var.

Horus ſolẽ iouis oculum appellat antiquitas apud ægyptios apollo: qui eſt ſol horus uocatur. exquo & horæ. xxiiii. quibus dies noxque conficitur nomẽ accaeperunt. Macro.

Horret mire ſe habet. ſed et En. in. xiiii. ait. Horreſcit telis exercitus aſp utrũque. & heritheo. Arma arrigunt: horreſcũt tela. & in ſcipione. Sarſis haſtis longis campus ſplendet & horret. Macro.

Hora cũ aſpiratione græce tam pro termino q̃ pro tẽpore. nos pro tempore tamẽ. hora funis: in quo nauis ad terram ligaf.

Horæ ſecũdũ homerũ portas cœli ſeruant.

Horoſcopos latine ſolarium uas ſiue inſtrumentũ quo horæ ad ſolem dinoſcerentur. De quo Pli. ſecũdo. T.

Horologiũ inſtrumẽtũ ad cognoſcendas horas ſine ſole. T.

Horatius ab ὡραῖος pulcher. Alii ab oro. as. ſed magis p h. poeta uenuſinus patre libertino proprium romani. inde athenas cõceſſit tribunus ſub bruto. ĩde amiciſſimus mecænatis auguſtũ reliquit heredẽ: ſepultus ĩ exqliis. lxiii. ætatis anno. xxxvi. Auguſti imperii.

Hormenus troianus a polypete perithoi filio interemptus ab impetu dictus. T.

Horontes lycius qui occiſo apud troiam pãdaro rege ei ſucceſſit: & cũ ænea nauigans ĩ ſiculo mari periit. Eſt etiam flumen ſyriæ inter libanũ & ante libanum montes & antiochiam: quæ & epiphanes diuidit. Itẽ gener artaxerxis perſarũ regis. Tor.

Horizon finitio uel terminatio. T.

Horthes urbs theſſaliæ. T.

Hortẽſius latinũ puto ab hortor æmulus Ciceronis ſeruus ab illo: de quo Aulus gelius primo: & ualerius maxi. & alii.

Hoſpes cũ ſit cõmunis generis dicitur tantũ a Virgilio. Bellũ o terra hoſpita monſtras. Seruius. in ar.

Horti non ſunt olerũ: ſed arboribus confiti: & uoluptatis gratia compati: ut horti ſaluſtiani. Laurentius.

Horno autẽ nihil eſt aliud niſi hoc animo: unde deriuatio duplex inuenitur. nam Ci. dicit. hornatiuas fruges. Hor. dicit hornatas fruges. Ser. ĩ cõmen. Do.

Horna. Hora. lib. car. iii. Si thure placaris & horna annua: ideſt uino nouello: nũcuſque ruſtici horna uina nouella dicunt. nã & uino ſacrificabatur ut uina confundebantur e pateris. Acron.

Horna ideſt nouella. Hora. lib. car. Diſtenta ubera horna dapes ineptas: non me lucrina iuuant. Acron.

Hoſtis. Plau. in curcul. Status cũ hoſte interceſſit dies hoſtis: nũc more ueterum ſignificat peregrinũ. Ma. de ſa.

Hoſtia amburbalis ab ambiendis aruis. Virg. tertio geor. Terque nouas circũ fœlix eat hoſtia fruges. Ma. de ſa.

Hoſpes utrique generi cõuenit & ſoſpes. Lucanus in quinto. Hoſpes in eſternis auditur currite tectis. frequẽter tamen hoc nomine hoſpita in genere fœminino utũtur auctores. Vir. iii. Et pater anchiſes bellum o terra hoſpita portas. Lucil. in tertio. Tũc obtulit hoſpita tellus. Et hoſpita iuno. Ouidi. lib. ſecũdo faſtorũ. Principio méſis phrigiæ cõ termina matris hoſpita delubris dicẽ aucta nouis. Priſcianus.

Hoſtia fluminum tantũ pluraliter dicũtur: ſi orbẽ ſignificare uoles ſingulariter dicitur. Ser. in arte.

Hoſtis eſt generis cõmunis. Statius in quinto thebaid. Turbidus incertuſque oculis uigilantibus.

Hoſtem occupat amplexi cũ de uxore helimi loqueretur. Pri.

Hoſtis apud antiquos peregrinus dicebatur: & qui nũc hoſtis & perduellio. Feſtus hoc ipſum ſentit. N. T. in. i. officio.

Hoſtia dicta ab eo qđ eſt hoſtire ferire. Serui.

Hoſtis. Multa enim uerba litteris commutatis ſunt ĩterpellata: neque omnis origo noſtræ liguæ e uernaculis uerbis ut multa uerba aliud nunc oſtendunt: aliud ante ſignificabãt: ut hoſtis. nã cũ eo uerbo dicebãt peregrinũ q ſuis legibus uteref nũc dicũt eũ:

quē tunc dicebant perduellem: in quo genere uerborꝫ tũc a casu erit illustrius. Var.

Hostia est latinorum urbs maritima: quā Ancus Martius condidit: & importuosa propter lymũ tyberis. Strabo.

Hostia est urbis romæ nauale quo tyberis erũpit eam præterlabens. Strabo.

Hostimentum beneficii pensatio. Fe.

Hostica pax hostiũ captator. Fe.

Hostilibus laribus immolabant: ꝙ ab his hostes arceri putabant. Fe.

Hostimentũ æquamẽtũ: unde & hostes dicti sunt: qui ex aequa causa pugnam adeunt. Plau. in asina. Par pari datũ est opera ꝙ pecunia: unde & hostire dicitur. Idẽ in eadem Quin promitto inꝫ hostire ut memineris aequa reddere. Nonius.

Hostire est comprimere recedere: dictum ab hostia. Pacu. ĩ teucro: nisi coercuero proteruitatẽ atque hostiam ferociam. Nonius.

Hostire offendere cædere. Pacu. ĩ herotapegmon libro secũdo. Hunc quod in eum amissum nocens hostit uoluntatem tuam. No.

Hostium id dicitur per qđ ab aliquo arcemur ingressu utrũque. Idcirco perite coniunxit Vir. Quo lati ducũt aditus centum hostia centum. dictum autẽ ab obstando: uel ut alis placet ab ὀστιάω μαι: ideſt ab repellẽdo.

Hostia proprie fluminũ exitus dicunt. Virg. i. aene. Italiam contra tyberinaque lõge hostia. Seruius.

Hostia ĩtra ianuam cætera uocantur generaliter: siue ualuæ siue fores sunt. Se.

Hostia proprie sacrificium quod post uictoriã fit: licet hoc licẽter cõsũdit auctoritas. S.

Hostes hi sunt qui nobis aut quibus nos publice bellum decreuimus. Caeteri latrones aut praedones sunt. Ser.

Hostium uocant mustum rubrum: & id molestum esse oleis. Var.

Hostem Plau. in curcul. Status cum hoste intercessit dies hostis. Nũc more ueteri significat peregrinum. Macro.

Hospes quaere in dictione peregrinus. Lau.

Huc illuc quaere in dictione citro. Laurenti.

Huic uiciniæ & huic locorũ. Te. in an. huic uiciniae. Dona.

Huius feci huius absolute: aut ꝑ τούτου ἕνεκα deſit res. Terẽ. ĩ ecy. Ne quid sit huius ore. Et in heau. Nihil me istius facturũ pater. Et in eun. Et quicquid huius feci causa uirginis feci huius subaudi rei. Do.

Hui interiectio est ironiam significans.

Humanum sacrificiũ dicebãt qđ mortui causa fiebat. Fe.

Humanitatem non solũ uti nũc consuetudine persuasum ẽ de beniuolẽtia. dexteritatem quoque comitatẽ ueteres dicendam putauerunt: quam græ. φιλανθρωπίαν uocant: sed honestorũ studiorũ & artium appetitũ: quod nulli animantium generi absque hominibus concessa sit. Var. rerum humanarũ li. i. Praxitelis qui propter artificiũ egregiũ neminẽ paululũ mõ humanior. N.

Humanitus pro humaniter. Turpil. in pedio Quare esse dicunt quisq̃ illũ hominẽ haud quicq̃ facere humanitus. Cassius emina. lib. quarto histo. Quare sim omnis artis atque humanitus aguntur. Affrani. in repudiato. Quanto fœlicius ego q exequor uenio adducor fere humana humanitus. No.

Humanitas facilitas & beniuolentia: qur græce φιλανθρωπίαν uocant. Ser.

Humanitas: eruditio: & disciplina: quoniam eius cura uni ex cũctis animantibus homini data sit. Cice. pro archia. Etenim omnes artes: quæ ad humanitatẽ pertinent habẽt quoddam cõmune uinculũ. Ser.

Humatus ꝙ terra sit humus: iõ humatus mortuus q terra obrutus: ab eo qđ romanus cõbustus ẽ in sepulchrũ eius obiecta gleba nõ est: aut si os excaeptũ ẽ mortui ad familiam purgandam donec in purgando hõ ẽ opertus: ut põtifices dicũt ꝙ ihumanitus sit. V.

Humectũ reqre in continẽtia.

Humũ terram poeteappellarũt. En. in terram cadentis cubitigi pinsebant humũ. V.

Humidus est qui extrinsecus habet aliqd humoris. Ser.

Humus non recipit nisi aduerbiũ loci: ut humi nascitur ideſt ex humo. Ser.

Humanus humi hoc etiam neutrũ in um desinens inuenitur apud ueteres: sed qđ opportune hanc declinationẽ seruauit liuius iuenitur adone humũ humidũ pedibus fodit gracchus: & thieste mersit sequẽtis humidũ plantis humam patriæ.

Hũc interdũ pro qualitate: interdũ pro q̃tita te accipimus: interdũ pro utroque. Virgili. Hũc ego te eurĩale aspicio. Et tuamque animam hanc effũdere dextra. Terẽ. in adel. Vt ego iram hanc in eos euomam. & Salust. de scripto ad tyberim ait: hanc igit̃ redarguit tarqnius. Do.

A ante f. g k l o p q t non aspirat̃.

Ha interiectio uta præpositione differat: uel qa interiectio affectum significat: & ꝑ aspiratione profertur uah. P.

Hac pronomen & aduerbiũ:& omnia mono ſyllaba pronominum ut hic hoc.& deriua tiua huc:quia ab o græco.
Hactenus hac fine ita q̃tenus qua fine antiqui quatenos quatinus quia.
Haedus haereo haeres halo aſ. ſpiro halitus hamus.
Hara pro ſtabulo porcorũ & pro aue quadã augurali.Ser.unde aruſpex.
Hariolus deriuatur cũ a breuis ſit.Do.
Hariolum dicit quaſi phariolũ h pro f.hare/na ab haereo ſecũdũ Seruiũ:q̃ cũ calce pa/rietibus haereat:potius ab areo arena & arũ do ab ariditate.
Haſta q̃uis ab aſto ad differentiam imperati/ui haurio ad differentiam auris.
Hebeo hebes ad differentiam ebeo ebes. Inde ebecati qui fœlicitate ceciderũt.Tor.
Heu interiectio.
Heiulor ab hei.
Hem interiectio.
Helluor helluaris:inde helluones.Aulus geli.
Herus ut ab eo differat.
Herba ſecũdũ quoſdã ab hæreo hæres:tamen ſine diphtongo.
Heruca & eruge ab eruzo ſine diphtongo:qa nõ per ſe diphtõgũ hẽt:ſed ad differentiã.
Heri ab haereo:quia hæreat hodierno diei.
Haericius q̃ ſetis horreat.
Haernia lingua ſabinorũ ſaxum.Seruius. Alii aſperũ:unde haernica ſaxa.nam cũ deſcen/dunt inteſtina ad pigam teſticulorũ illã du ram & aſperã efficiunt:unde haernia. Te.
Hernicos quidam uolunt a ſabino quodam dictos.Macrobius uero a pelaſgo quodã noie hernico anagniam conditam dicit.
Herẽnius proprium quaſi q̃ hæreat annis:qđ nomen ad bonum omnium imponebatur.
Heus aduerbiũ:eſternus.Tor.
Heu interiectio uel aduerbiũ.Pomponius.
Hicantiqui ꝑ aduerbio heic.Pom.
Hinnio hio hias hiatus.Pom.
Hir ab haereo uola:quia ſolidior pars eſt:uel q̃ palmæ rebus hærent.Pomponius.
Hirſutus q̃ſi horrens ſetis.hirtus p ſyncopã.
Hircus ab hirſuto:unde hircipili ſecundũ Fe. homines duorũ pilorũ: uel ab oculorũ an/gulis q hirqui dicebantur.& quandoque ꝑ oculis:ad quos oculos i libidine cõtorquẽt. unde hirquitali ſecũdũ Feſtum. Var.a ſabinis dictũ dicit.f in h.
Hiſpidus ab horreo hirundo.
Hiulcus ab hio.
Hiſco ab hio ꝑ hiaſco pro loqui & os aperire
Homo quidẽ ab humo:qđ Quitſl.i. deridet.
Honor uel honos.
Hortor ne frequentatiuũ ab orior putetur.
Horreo ut cũ ſignificatione concordet.
Hordeũ quidam ab horrore:alii ab oriendi celeritate ſecũdũ Quintilianũ.
Hordeũ pro fordeũ antiquitus.
Horream ab hordeo:antiq farreũ a farre.Fe.
Hortus q̃uis ab orior ut a participio & hortus tui.differat:& olus omnis herba ſatiua:qua ueſcimur.
Horti in plurali cõſiti & uoluptatis cauſa:te/ſte Plauto:ſub ueneris cuſtodia.ſecundum alios priapi.
Hoſtio is.quartæ coniugationis:æquo.as ad differentiam oſtiũ ſtii.ab obſto obſtas.
Hoſpes q̃uis ab hoſtio.T.
Hoſtio dicitur quia in hoſtiũ conflictu quæ/dam fiebat ordinis adequatio.
Hoſtis licet ab obſto:tamen aſpiratur ad dif/ferentiam genitiui pluralis.
Hoſtia ab hoſte:qa laribus immolabant:ut ar cerentur hoſtes:uel ab hoſtire.i.ferire.Fe.
Humus humare humor.
Humeſco humorem teneo.
Humeſco humilis quaſi humi decliuus.
Humerus:qa humeri humi inſtar.honus ſe/runt.
Hulus qdam per ſyncopam.i.humidus qui/dam a ſudore abrepta ſ ſine aſpiratiõe:un/de uuidus uliginoſus.
Hululo uel ab hui:uel aſpiratus uehementia.
Humanus humanitas:eruditio.
Haa interiectio:& ſæpe ꝑ apocopam ah. hæ/enim interiectiones potius naturales ſunt: ita uaha uah oh ahenus.Gellius ſecũdo ab horreo.& alia ita compoſita ab hinc adhe/reo:anhelo cohors:uel ſimplex uel ex con & hortor:qa hortatur in pugnã.Cohabito cohæreo cohibeo:dehinc exhalo exhalas. inhio inhibeo inhabilis ichoo a chao.Quidam h inter utrunque o inſerũt incoho:ut auctore ſpiritu ſonet. In horreo. lachryma Gel.Mihi alias mi ꝑ mihi more græco μοι οι in ι ſecũdũ Feſtũ. Antiq moe ꝑ mihi:un/de Italoe i Gellio emẽdatiſſimo ꝑ itali:rep/peri nihilũ & ꝑ apocopã nihil:& ſyncopam nil.Pulchrũ licet teſte Ser.i latinis nunq̃ ch Præhẽdo ut differẽti ſpiritu duæ e ſonent i beem uero creem ſcreẽ ut imitet principalia horreo.Sepulchrũ:traho.ad differẽtiã tra/eo is.it.ab eo.nã ueteres trãſeo & traeo dixe rũt ut trapono.uehemẽs q̃ſi eminenter ue/hat.Alii ut augmẽto ſpũs hæ uocales pferã

tur .ah.uah .oh per apocopam: & in barba/
ris poſt c p t ut ſadoch ioſeph deleth.
Aminor atlantis filia de qua ho/
merus ΤΗΥ ΜΕΥ ΙΑΥ ΥΟΜΦΗΥ.
Iachus ab ia & χεων quaſi fun/
dēs cauſa lætitiæ uocē uel fūdēs
uinū οινοσ: & amota o & os ī a. T
Iacentana gens haec a pyreneis radicibus in/
choans in campos uſque latius extēditur &
ilerdæ ac ileſtæ illergetarū locis adiungitur
non procul ab hibero in confinibus æqui/
taniæ & hiſpaniæ. Strabo.
Iacet ſignificationem habet manifeſtam. Vir.
in buc. Silenū pueri ſomno uidere iacentē.
& Strata iacent paſſim ſua quæque ſub ar/
bore poma. M.T. de ſuppli. in uerrem. Pa/
tris hi quos uidetis iacebant in limine. No.
Iacet plenū eſt oneratū. Vir. geor. iii. Sed iacet
aggeribus uineis in ſummis ī altō terra ge/
lu latet. No.
Iacet pro plurimū porrigitur. Vir. iii. geor. Tā/
tum campi iacent. No.
Iacet ſordet nec lotus eſt. Lucil. lib. xxx. & ſua
præcipere retro relicta iacere. Lucre. lib. i.
Humana ante oculos fœde cum uita iace/
ret in terris. No.
Iacere ſignificat emittere: unde & iaculū. Vir.
libro quinto. Et ſublata procul dextra con
nexa corruſcat & iacit. M.T. in uer. de ſignis
Inque ſciphū de manu iacere conatus ē. N.
Iacit habet ponit. Vir. iii. geor. Omnis in hāc
certam regio iacit arte ſalutem. M.T. ī phi/
lip. i. In quo templo quantū in me fuit iæci
fundamenta pacis. No.
Iacit facit. Lucil. li. xvi. Aggere in iacēdo: ſi qđ
ſi quo eſt uineis actis opus eſt. No.
Iactare eſt demittere dependere. Vir. iii. geor.
Et dextra iactata recūbit in armo. No.
Iactare uoluere. Vir. primo aene. Atque illum
rales iactantem pectore curas. No.
Iactare plagis ſternere. M.T. in uer. acti. ii. Ia
ctatur domi ſuæ uir primarius & hō hone
ſtiſſimus pro ſe quiſque manus affert. No.
Iactare fatigare. Vir. i. æne. Iactatos equore to
to troas. Et iacteturque odiis iunonis ini
quæ. Nonius.
Iactare ambitioſius gloriari. Vir. libro ſexto.
Quē iuxta ſequitur iactantior ancus. Idem
libro quarto. Ecce paro uoces dū iactat iner
tes. Lucil. li. xxvii. In re iactanda ipſa ridicu
la id atque adſeditur. No.
Iactare excutere cōmouere. Var. in eume. Tibi
nūc ſemiuiri tereté comam uolātem iactāt:
tibi galli. No.
Iactare eſt caſſum fundere. Virgi. ſtudio iacta/
bat inani. Ser.
Iacto inaniter loquor. Vir. primo æne. Talia
iactanti ſtridens aquilone procella. Serui.
Iactati in littus dicimus delati in portum. Ca.
Iacit ponit. Vir. iii. geor. Omnis in hanc certā
regio iacit arte ſalutem. & Cicero. Iacta ſunt
fundamenta defenſionis meæ. Ser.
Iactuoſe poſitum pro iactanter. Ci. ī ora. Cū
ſint limioſæ & q̄ſi iactuoſæ ptes duæ. No.
Iam diu pro olim. Tur. in ethra. Rodienſis eſt
ſed iſtuc cōmigrauit iamdiu. En. in alcme.
Factum eſt iamdiu. Cicero in epimauſima/
che. liber eſſem iamdiu habuiſſem ingeni/
oſos coamatores mihi. Liui. in aiace. Mirū
uidetur quod ſit factū iam diu. No.
Iambi uocantur qui ſinguli ex proſcenio loq̄/
bantur. tri iambi qui terni. No.
Iamdudum. Virgi. tertio æne. At regina graui
iamdudum ſaucia cura. licet & tēporis poſ/
ſit eſſe. Terentius. Iamdudum te amat: idē
iādudum illi facile ſit q; doleat. Seruius.
Iādudū q̄primū. Vir. i. geor. Et iādudū incom/
bere raſtris: Dū ſicca tellure licet. Seruius.
Iādudū cito. Virgi. ſecūdo æne. Iādudū ſumite
pœnas. Ser.
Iam pro modo. Virgi. tertio georgicorum. Iā
que hos curſu iam præterit illos. & iam di/
gitis & pectine pulſat eburno. Ser.
Iādudū olim. Vir. primo æne. Iādudū erūpe/
re nubem ardebant. Ser.
Iam tarditatis eſt ſignū. Te. in an. ut redeat ī
in uiam: & prouerbiale eſt. Do.
Iambus pes ex breui & longa ab inuentore. H
Iādudū ſunt qui ꝓ iā primū intelligant. Virgi.
Iādudū ſumite pœnas. Terentius in andria
Iādudū leſbiam adduci iubes. idem ī eunu.
Iādudū te amat. Do.
Iam renūciatio eſt perpetuitatis. Teren. in an/
dria. Vxorem tibi non dat iam chremes. Et
interdū ſignificat feſtinationem. Idē ī adel.
Ego iam proſpicio mihi. Interdū ad deſcri/
bendam moram ponitur. Virgi. Iam meli/
or iam diua precor. Do.
Iam pro tunc. Quintil. q; ſi ſatis prudenter ea
uiderint iam prope conſumata fuerit præ/
cipientis opera. Et pro præterea. Vir. Iā ma
ris immenſi prolē & genus omne natantū:
Iam uarias pelagi uolucres: hoc idē ſignifi/
cat iam uero. iamiam pro nunc. Vir. Iam/
iamque manu tenet: & per indignationem
ut idem. iamiam nec maxima iuno: nec ſa/
turnus hæc oculis pater aſpicit aequis. Et
ꝓ miſeratione. Salu. in iugur. Iamiam ani/

mo meo chariſſime frater quãq̃ tibi imma/
turo & unde minime decuit uita erepta eſt:
tamẽ lerandũ magis q̃ dolendũ puto caſum
tuũ. Et per exhortationem. Quin.iamiam
cõmilito quicũque caſus maner & iam ſi te
imperator damnaturus eſt habes ſolacium:
ſatius eſt q̃a patre occidi.L.

Ianira Oceani & Tethyos filia.

Ianyſus urbs arabiæ.Hero.

Iantha Oceani & Tethyos filia.

Ianuariũ appellauit Numa pom.primũque an
ni eſſe uoluit tanq̃ bicipitis dei menſem re/
ſpicientem & præſpicientem tranſacti anni
finem futurique principia.Ma.

Ianus Nigidius Apollinem Ianũ eſſe. Dianam
que Ianam:appoſita ei d littera quæ ſæpe i
litteræ cauſa decoris apponitur.ut redire.
redibere.redintegrare.Ma.

Ianũ quidam ſolẽ eſſe uolunt.& ideo geminũ
quaſi utriuſque ianuæ caeleſtis potẽtiæ qui
exoriens aperiat diem occidens claudat.M.

Ianũ mũdũ.i.cœlũ Ianũque ab eũdo dictum q
mũdus ſemper eat dũ in orbẽ uoluit.& ex ſe
initiũ faciens inſpici refertur.unde Cornifi
cius.& Ci.non Ianum ſed fanũ nominat ab
eundo.Ma.

Ianeus ianitor. Feſtus.

Ianiculũ dictũ q̃ per eũ populus romanus pri
mitus tranſierit in agrũ hetruſcũ.F.

Ianua eſt primus domus ingreſſus: dicta quia
Iano conſecratum eſt omne principiũ.

Ianubium cœnaculũ etiam nũc apud ædem iu
nonis & in altero Iano phaleris & cordulae
dicũtur cœnacula.V.

Ianuarius prior mẽſis a principe deo ianuarius
appellatus.V.

Ianitos pro ianitor.Var.

Ianũcũ Saturno regnaſſe.require in ſaturnalia
Macro.

Ianũ quidam ſolem demonſtrari uolũt. regre
i ſaturnalia .Ma.

Ianum ab eundo dictum. require i ſaturnalia
Macrobii.

Ianũ iunoniũ .require in kalendas.

Iapiga eſt quæ nũc Apulia dicitur:a uento qui
dicitur iapix :quo ex Italia Athenas nauiga
ri poteſt.Hora.primo car.Obſtructis aliis
præter .Iapiga. Por.

Iapix gos.dædali filius unde calabria iapigia.

Iapix uentus quem circium quidam uocãt.Gel
lius caurum.

Iapis idis. ætolus q in uenetia oppidũ cõdidit
nomine ſuo.unde iapidis timaui. V.dixit.

Iapetus Titani filius ex aſia coniuge exq̃ Pro/
metheũ cõtinuit.Epimetheum & Heſperũ
& Atlantem.

Iaſon æſonis filius regis theſſaliæ de quo mul/
ta feruntur a Iuſtino .xlii.Ouidi.vii.Diodo
ro: qui ait Medeam expulſam prius a patre
inueniſſe Iaſonem i littore ad templũ Solis:
& eo capturũ docuiſſe.

Iaſon a Cerere dilectus:& ob hoc fulmine a Io
ue interẽptus.Ody quinto.

Iaſpis lapis precioſus. Pli.xxxvii.ab ἰόν. uiola
& παϛ.totus:quaſi totus uiolatus.

Iaſipare farinolam iacere pultis.unde diſſipare
opſipare:ut cum ruſtici dicũt obſipa pultis
eſcam.Feſtus.

Ibis auis ciconia dicitur.Ci.de natu deorũ.At/
que illa ſunt mirabilia quidem ea quæ nup:
ideſt paucis ante ſæculis medicorũ ingeniis
reperta ſũt:uomitione canes purgari: ut al/
uos ibis ægyptiæ curare & ab huius auis na
turæ ſimilitudine ibis pro inuido accipitur
unde Ouidius librũ in ibim ſcripſit.

Iberus fluuius Hiſpaniæ ex radicibus pyrenei
& balearicũ mare ſub ferraria promontorio
nauigabilis.

Iberia hiſpania a fluuio.alia in ponto iter Col
chida & armeniam:a rege deq̃ Horatius &
Virgilius.ix.

Ibis auis nili quæ ſeipſũ per ãnum purgat ſer/
pentibus ueſcitur.quidam Ciconiam dicũt
& inimicus Ouidii.

Ibyx ſilueſtris talpæ genus perniciſſimũ.

Ibla mons actice regiõis ſeu Siciliae:& thimo
abundãs & melle.

Ibi dicitur cũ locus ſemel demonſtratur.

Ibidem cũ ſæpius.

Icadion nomen ſcæuiſſimi piratae.

Iceus genus farciminis.

Icit percuſſit.

Ico breuis ici longum facit.inde ictus.ut Ca/
to hoſtem unde icit.Lucre.etiã in præſenti
produxit:ut exin corpus propellit & icit.

Icarus Daedali filius q nomen mari dedit So/
linus Varronem adducit Icarum cretẽ illic
naufragium feciſſe.

Icarius oebali laconũ regis filius:pater penolo
pes.Iconies liberi patris qui uinũ ei cõmu/
nicauit interfectus a ruſticis:filia Erigone ſe
ſuſpendit.Eſt etiam mons in actica.

Icon græ. dicitur latiẽ effigies:imago & ſtatua
Inde icõia effigies,pprie expreſſa Pli.xxxiiii.
Eſt &figura imago. de qua Cicero ad He/
rẽnium.

Icus breuis complexio.

Ictericus paſſio ex diffuſione fellis ab icteri ani

mali cuius similis est color. Quidã arcuatũ morbum a similitudine arcus cælestis. Var. aurigo nosum appellauit.

Icmalius faber quidam apud Ho. ody. xix.

Ichthiophagi populi montana Indorũ colentes quos subactos Alexan. iussit a piscibus abstinere.

Icanis mons acticæ regionis est.

Icit percutit significat. Plau. ĩ trucul. frẽdit icit fremit. Idem in aulu. Ibi ut piscabat fuscina icit indulum. Pacu. in armorũ iudi. Nã canis quando est percussa lapide non tam petit illũ qui se icit q̃ eum ipsum lapidem quo ipsa icta est petit. Affra. Simulantem offendit regit rupit icit poculo. Ceci. de mãdatis: Si unquã quisquã uidit: quẽ catapulta aut balista icerit. Lucil. lib. tertio. Esse animũ cũ animo coniunctum quæ cum animi uis percussa est: exinde corpus ꝓpellit icit. Turpil. in demetrio. Nã si iceris me posthac credas mihi uelim inquit: tum qd cẽses dolebit scilicet. Neuius ĩ Danae. Quam quondam fulmine icit Iuppiter. No.

Idiotas a græco tractũ ἰδιώτης. inutiles quasi sibi tãtũ nõ plurimis utiles. Lucil. lib. xxvi. Quid ni tu illitteratũ meatque idiotã dicres. Nonius.

Idoneus est aptus ad omnia bona & mala. Te. in an. Adeon uidemur uobis idonei ĩ qbus sic illudatis. Do.

Id qd res est bona locutio: pro id quod uerum est. Ter. in adel. Verum cogito id quod res est. Do.

Idulis ouis dicebaꝫ quæ omnibus Idibus Ioui mactabatur Fe.

Idus proprie existimatur dies qui diuidit mensem Iduare enim hetrusca lingua diuidere est. unde uidua quasi ualde idua. i. ualde diuisa: aut uidua a uiro diuisa: qui idus omnes Ioui tributas: ut Varro. & pontificalis cõfirmat auctoritas. Macro. de satur.

Idubeda mons æqualiter a pyrene distans producitur a cantabris exoriens in nostro finitur pelago. unus enim e duobus montibus ẽ qui mediterraneũ agrũ inter pyreneos mõtes latusque septentrionale usque ad satyros finit: alter orospoda nominatur. Strab.

Idubeda ciuitas est celtiberis finitima ab oriẽte. Strabo.

Idem quasi pro etiã poni solet. Cicero. & huic coniuncta beneficentia: quã eandem uel benignitatem uel liberalitatem appellari licet: idest quam etiam. Is recipit coniunctionem Idem uero nõ. ut uestis pauca & ea detrita: uel eadem detrita. Lau.

Identidẽ significat id qd sæpe. Suetonius. xii. Recuperatores ne persuasoriis assertoribus accommodarẽt.

Idalium cypri nemus est ubi & breue oppidũ. Vir. idaliæ lucos. & idaliũque nemus. Ser.

Ida mater accipitur. quia dixit uenatrix. non possumus ꝓmontoriis intelligere nam uenatrix pro ea quæ uenari nõ ubi uenatio fit Seruius. & infra.

Ideæ imagines sũt nam idea est species uel imago uel similitudo latine.

Idrops subcutaneus morbus de uicio noscite natus cũ anhelitu fetido & inflatione turgẽte. Est animi idropico ꝓpriũ ut quanto amplius bibit: tanto amplius sitiat. Aeron.

Idem compositũ ab is & demũ ubi corripitur. i ĩ genere neu. in masculi. uero ꝓducitur. ut Vir. quarto enæ. Idem ambas ferro dolor atque eadem hora tulisset. Iuue. Si fecisset idẽ caderet sub iudice morũ. Inde componitur identidem. i. idem & idem cuius obliqui deficiunt casus. Pri.

Ida mons & silua troianorũ. Homerus ferarũ parentem dixit. continet gargaꝛ. inde scamander & simois oriẽ. alter mons in Creta Inde idæus fuit. & idæus præco troianus.

Idas dæ. formosissimus sui temporis maritus. Marpissæ q Apollinem inuasit ob raptam Marpissam arcu & sagittis. Ho.

Idalius mons Cypri ueneri sacer.

Idios proprios.

Idathyrsus scytaꝛ rex. qdam in dathyrsus.

Idiota illitteratus: quo sancti christiani utuntur. & Ci. in Pisonẽ. Inde idiomata.

Idolũ simulacrũ idolatria.

Idothea Proeti regis argiorũ filia. Ho.

Idomeneus Deucalionis filius rex cretensium: apud quos pro deo habebaꝫ. cum rediret a Troia in tempestate uouit: primum sibi obuiũ se sacrificaturũ. & secũdum quosdam filium immolauit. quidam cũ uellet pulsum a ciuibus in calabriam uenisse & in salentino promontorio petiliam urbem condidit lyctius dictus a lycto ciuitate cretæ: sub quo militasse se dicit ditis cretensis.

Idumæa regio Syriæ.

Idume urbs abũdans palmas. Inde idumaeus etiam ꝓ epitheto palmarum. Plinius libro quinto.

Idros fluuius ẽ Ciliciæ Tarso Ciuitati ꝓpíquus Ideo idros dictus: quia in forma hydri tortuosus sit.

Ieburones germani sũt iuxta neruios ĩ occasũ

sua habentes.Stra.

Ierna insula ad septentrionem exposita britā/niæ est prolixa: sed amplissime latitudinem habens: cuius incolae appellantur antropophagi.Stra.

Ieron colonia est post stoechades: in qua est fanū ieronis e regione antipolis.Stra.

Ientaculū dicitur gustatio sicut calmiacus iesia ientaculū proferri Ioui.Ful.

Iesi,ietis urbs achaiæ & promontorium in quo sita est iuxta alpheum amnem patronymicum ietes.

Ielysos urbs rhodi.Home.Alia ī dorica regione.Herodo.

Ientare affra.ī buccone.ab optato ientare nulla inuitat.Plau in curcul.quid ātepones ueneri ientaculi.Affra.in crimine. hæc ieiunia ientauit.Var.in marcip.ut eant ac rēpu.ad/ministrent qđ pulli ientent.Nonius.Mar.

Igitur nunc quidē pro completionis significatione ualet: quæ est ergo.sed apud antiquos ponebant pro inde & postea & tū.Festus.

Igitur pro deinde.Plau.in amphi.Sin aliter fuerint animati: neque dent quae petant sese igitur sūma ui uiribusque oppidum oppugnasse.Te.in eu.Quid igitur faciam Dona.

Igitur positū pro postea.Plau.ī amphi.Sī aliter erunt animati neque dent que petant.sese igitur summa ui uiribusque oppidum eorū oppugnaturos.

Iginus fecit librum de uiris claris.Asco.

Ignauus ē qui uim non potest ferre.& qui nō perseuerans.Te.ī an.Adeon me ignauū putas.Dona.

Ignauū segne tropidum feriatum & sine igne.Vir.quarto.ge.Ignauū fucos pecus a præsepibus arcent:& tertio ænei.En age segnis rūpe moras.M.T.ad Cæsarem iuniorē li.iii. In quo tua me prouocat oratio: mea consecuta est segnis.Et de sene.Quæ uicia sūt nō senectutis: sed īcertæ ignauiæ somniculosæ senectutis.No.Mar.

Ignarus non erant & naui & nari quibuscū in præponioporteret dulcius uisum est ignoti ignaui ignari dicere q̄ ut ueritas postulabat. Ci.de orato.

Ignarus æque utroque uersū dicitur:& nescitis q ignorat & qui ignoratur Plau.ī ruden. Quæ incolis nesciis nescias pessimus.Salu.more humanæ cupidinis ignara uisendi.

Igitur collectiua uel rationalis cōiunctio ē.colligit enim supradicta illatione hoc est ratione confirmat.Cice.pro Liga.habes igit tubero qđ accusatori maxime optandū confitentis reum.dicitur & illatiua q̄ præpositis aliis informatur.Pri.

Ignesco ab igni ichoatiuum formatur.Dio.

Ignauit ignauū fecit.Acti.in ænead.Fateor sed sæpe ignabat forte in spe expectatio.No.M

Ignarū qđ nesciat cura: ut sit incognitum.Vir.viii.æn.Ignarū laurens habet ora minātia.Salu.in iugur.bello.Amore humanæ cupiditatis ignara uisendi.No.

Ignauiter ,p ignaue.Lucil.laty.libro.xvi.Cur tamē ignauiter hoc præsertum tēpore quæris.Nonius.

Ignauiter.Quadrigarius in secundo āna.Ac q ibi erant non ignauiter putando eum diem pro meliore habuerīt.No.

Ignarus ideſt aliud disponens.Vir.tertio.æn. Aut quis nam ignarum nostris deum appulit oris.No.

Ignarus utroque uersum dicitur.non enim q ignorat sed qui ignoratur.Salu.more humanæ cupidinis ignara uisendi.Vir.ignarū laurens habet hora minantia.A.g.

Ignitabulum ignis receptaculū.Fe.

Ignis ueste si quando itercinctus esset uirgines uerberibus afficiebātur a pontifice quibus mos erat tabula fœlicis materiae tā diu uerberare quousque exceptū ignē cribro æneo uirgo in ædem ferret.Fes.

Ignis a nascendo q̄ hincinde nihil nascitur & omne quod nascitur eum amittit.& frigescit.V.

Ignem mereticem dicimus rectius q̄rā Apollinis:uel quia amator urit.Virg.At mihi se se offert ultro meus ignis amyntas.ucl qa meretrix auida & auara ē:ut ignis alimento rum.T.in eu.Accede huc ad ignem iam calesces plus satis.Do.

Ignescitur pro ignescit.Laber.in colace.Eigura humana inimici ardore ignescitur.N.

Ignem ex domo flaminea efferi non licebat: ni si diuine rei gratia.Fe.

Ignominia nominis nota.M.T.de re publica libro quarto.Censoris iudicium nihil ferre damnatio nisi rubore.ita ut omnis ea iudicatio uersatur tantūmodo ī homine aduersio illa ignominia est.Lucil.saty.lib.xxxix. Apollo est nomen qui te antiquis non sinet deliciis maculam atque ignominiam imponere.No.

Ignote ideſt insciē.Neuius in licurgo.Ignote interris sumus tute sis.Non.

Ignoscite est ueniam date.Vir.geor.iiii.Igno

scenda quidem scirent se ignoscere manes. Nonius.

Ignoscite rursũ cognoscite uel discite. Var. uosque in theatro qui uoluntatem auribus huc aucupatum concurritis domo adest: ecce a me quae feram ignoscite domũ ut feratis e theatro litteras. No.

Ignoscere & concedere quemadmodum inter se distant aperit. M. T. ad Cæsarem iuniorẽ in primo. Quo mihi & philippo uocationẽ dabis gaudeo nã & præteritis ignoscis & cocedis futura. No.

Ignoratur nõ agnoscitur & ignoratur fingitur T. in phor. Quia egẽs relicta sit misera ignoratur fingitur non agnosci. D.

Ignobilis stultus. Vi. primo. æn. scæuitque animis ignobile uulgus. No.

Ignobilis ignotus. Virgilius septimo æne. Solus ubi & siluis italis ignobilis æuũ exiget

Illaudatus iquit Virgi. Itaque hoc uerbũ illaudati idoneum est ad exprimẽdam sceleratissimi hominis detestationem busyridis: qui quidem homines omnium gentium immolare solitus fuit: atque ideo execratione detestatiõeque totius generis humani dignus est. Eadem ratione Vir. idem iamabilem dixit stigiam paludem nam sicut illaudatum laudis ita iamabilem per amoris detestatus est. Altero modo illaudatus bene & eleganter positũ essea Virgilio ita defenditur. laudare significat lingua prisca nominare appellareque si i actionibus ciuilibus actor laudari dicitur qđ nominari. Illaudatus ergo q̃si illaudabilis. idest nũquam nominandus sicut quondã a communi consilio Asiae decretũ est: uti nomen eius qui templũ Dianæ ephesiae icederat ne quis ullo tempore nominaret. A. g.

Ilerda distat ab hibero tendentibus i occasum stad. centum & sexaginta. ad aquilonẽ uero stad. quingentis & quadraginta.

Ilesta est ilergetarũ locus. Stra.

Illatebrare. Quin. Clau. i primo. ãna. Arma inquit plærique abiiciũt atque inermi illatebrant sese unũ: poeticũ uisũ ẽ sed nõ absurdũ neque asperũ. Au.

Iligneus & iliceus ab ilice dicitur. T. in adel. Lectulos iligneis pedibus. Statius. vi. theba. Ornique iliceque trabes metuendaque succo taxus. Pri.

Iliturgi nomen oppidi barbarũ. Ser.

Ilarus ilari & ilaris ilares. Cap.

Illi pro illius. Ci. in Mar. Cel. Et quis illi more esse uult. Pri.

Illitus ab illinio penultima correpta. Luc. i. viii. Illita tela dolis nec martem cominus usquã ausa pati uirtus Pri.

Illudo tibi & te dicimus. ut Vir. Certãtque illudere capto. Donatus uero inquit capto esse septimum casum.

Illacrhymabilem. i. implacabilẽ: qui nulla hostia possit placari. Hora. libro car. Places illa chrymabilem plutona tauris.

Ille cum emphasi dicitur quasi uir magnus. T. i an. Hic illic est. & est etiam aduerbiũ loci: ut illi mea tristia facta: degeneremque neoptolemum narrare memento Terẽ. in adel. Ego illi maximam partẽ feram ubi ille peccat, Donatus.

Ilex & exlex est qui sine lege uiuit. Plau. i persa. Impure inhoneste uiuit illex. Lucil. li. secundo saty. Non dico uincat licet et uagus exulet erret exlex. Varro. in satimatia. Postremo quæro parebis legibus an non: an exlex solus uiuis Lucil. tertio. accipiunt leges populus quibus legibus exlex. Cecil in saparonome. Quid narras barbare cũ idomitis moribus illitterate illex es. Sisen. lib. quarto. Armis equis comeatibus nos magis iuuerũt ex leges. & minus honores dignos purabis. M. T. pro Cluentio. Non illi quo aut exlegẽ ullam aut causam pecuniæ publicae contẽptã atque obiectam putauerunt. No.

Ilia dicta ab ima quae pars carthæ est tenuissima. Festus.

Ilica sine dubio. Festus.

Illicere ẽ pprie illaqueare Neui. i licurgo. Alis sublime alios saltus illicere ubi bipedes uolucres lino linquant lumina. No.

Ilico significat statim. Pacu. in modio repudio auspiciũ regrediendũ est ilico Cecil. in Cassione. Ilico ante hostiũ hic erimus Nonius.

Ilico loci significario est breuitatem temporis notans. Teren. in and. nũc postq̃ uidet domi nuptias apparari missa ẽ ancilla ilico obstetricem accersitum ad eam & puerũ ut afferat simul. Dona.

Illipa urbs turdetanoꝝ agro adiacet: distat aũt a mari stad. septingẽtis. Stra.

Illibiris flu. & urbs. fluit aũt a pyrene & circa narbonem labitur. & ex cẽmeno monte fertur in mare. Stra.

Illuc quære in citro. Lau.

Illi cũ illo habitationẽ lego perinde ẽ ac si ita illi & illi legassem.

Illarus. ra. & illaris re.

Ilus Troi regis troiæ filius: & frater Assaraci q̃ Ilion ampliauit & nomine suo appellauit regia. Priami a regione Troia dicta.
Illyris prouincia.
Ilias Homeri opus.
Ilioneus & ilione maxima natarũ Priami.
Ilia mater Romuli & Remi.
Ilba insula inexhaustis calybum generosa metallis in tusco mari.
Ilissus fluuius athenarũ.
Ilys limus. inde limaca.
Illico illo. Turpil. in leuca. sed q̃ longe ẽ cũ illico in eo loco. Neui. bel. pu. libro. vi. Septimum decimum annum illico sedentem. Acci. i eurisa. Illico iquam habitat ouis q̃ ppius. En. lib. primo. Et tum quo irent nesciebãt illico remanserunt. No.
Illicere allicere. licia enim sunt quasi ligia. T. i and. Tunc hic hæres adolescentulos imperitos rerũ eductos libere i fraudẽ illicis. D.
Ilicet semp rei finem significat per syncopam ilicet ire licet. Te. in phor. hoc nihil ẽ Phædria ilicet sic iudices de consilio dimittebantur cõ præco pronũciasset ilicet. Donatus.
Illi accentu circunflexo significabat illic. Vir. illi mea tristia facta. & absolutum est. Ter. in ecy. Nam illi aut licebat nisi præfinito loqui ut illi pro ibi Te. in phor. dum sedemus illi interuenit. Do.
Illix & exlex illex hoc dicernuntur ab illiciendo illix Illex uero a quo lex nõ seruet. Plau. spenulo. Quid illi tantae rei funus illix. Idẽ in persa. in iure illex. hoc est uiuens sine lege: sine iure labes populi.
Illiberabiliter apud ueteres dicebatur factum si quid excessisset omne genus maleficii. T. i adel. Factũ ẽ a uobis duriter imisericorditer acteriã si dicendum est magis aperte illiberaliter. Idem in phor. Quam nũc hic asperna tur nunc tam illiberaliter. Do.
Illuuies sordes Vir. tertio æne. Respicimus dira illuuies Lucil. Illuuies scabies oculos huic denique spei cõscendere. Varro i manio. Aperiet scabie squaleque illuuie. Luc. li. xxvi. Hic cruciatur fame frigore illuuie: malignicie imperfidie incuria. Nonius.
Illudo per ludum noceo. Virgi. primo geor. Tũ uarie illudunt pisces. Ser.
Illudere in te septimo casu: & illudere te accusatiuo dicimus: sed primo superuacuũ ẽ ut sit qbus. Ter. i an. in quibus sic illudatis. D.
Illuuies sordes. Vir. iii. æn. Dira illuuies imissaque barba. Ser.
Illustris noticiæ. non meriti nomen ẽ unde & meretrices nobiles uocamus. Ser.
Imponebant Pro eum a nominatiuo is. Fes.
Imago dicitur similitudo. Vir. æn. secũdo. Atque ipsius umbra Creusæ uisa mihi ante oculos. & nota maior imago. No.
Imago quasi imitago: ut per allusionem ad aliud dicitur eccon imago uocis. Hora. primo car. Iocosa nomen imago.
Imago uagina. Virg. vii. æn. Curuã seruans sub imagine falsem. Non.
Imbrices ac tegulas. Sisen. his. libro tertio. Dissipatus imbrium fragminibus ac testis tegularum. Nonius.
Imbuere est inficere. Actius in philotheta. Cũ ex uiperino morsu bene uiscerũ ueneno imbuta est & eo cruciatus sciens hæc idoctis intellectibus habemus. Ci. de finibus bono. & ma. Accedit mors que quasi saxum Tantalo sem per impẽdet: tum qui est imbutus quietus esse nunq̃ potest. No.
Imbres consuetudo cælestiũ agmen aquarum & pluuiarũ induxit solum dici cum auctoritas uariet. Vir. iiii. geo. Ipse feraces fingat humo plantas & amicos irriget imbres. No.
Imber græce ὄμβρος. Inde imbrices q̃ imbrẽ recipiant. T.
Imbuere est intimare. Var. in ephebis. qd te facere oportet litteris imbutũ solis. M. T. de of. li. primo. plærũque aũt parẽtũ præceptis imbuti ad eorũ consuetudinem moresque deducimur. Vir. li. vii. Promissi dea facta potens ubi sanguine bellũ imbuit. No.
Imber a græco est. unde september october nouember & december. Pri.
Imbellis. i. quæ nihil bellicum sonet. Ho. libro car. Imbelli cythara carmina diuides.
Imberbi non imberbes dicũtur. ut Var. ait imberbi iuuenes. licet Liuius imberbis uulgariter dixit. Seruius.
Imbuere cõsuetudo inducere uel ificere existimat cũ sit ꝓprie maculare uel polluere uel ificere amplius. Actius in armorum iudicio Inter quos & multos sæpe sanguine imbutos Idem in menalippo. Credite amici mortem imbuturũ manus. Pacu. i periboea. Nã si te regeret pudor: siue adeo cor sapientia imbutum foret. Tul. de repu. libro quinto. Que cũ scipio dixisset admodũ probãt. minimus enim erat odio quorum reorum imbutus. Var. At regius ensis sanguine imbutus nigro. Salu. in catil. Ea quasi uenenis malis imbuta corpus animũque uirilem effe/

minat. Vir. li. vi. Quæ fors prima dedit sanguis nouus induit arma. Tul. in hortensio uri qui cum imbuitur purpura uolunt: suffi ciunt prius lanam medicamentis quibusdã sic litteris talibusque doctrinis ante excoli animos & ad sapientiam concipiẽdã imbui & praeparari decet. No.

Imber dicitur humor omnis Vir. primo æne. Inimicũ imbrem. & Lucre. Fx igni terra atque aqua nascuntur & imbri. idest humores. Ser.

Imbuere est inchoare initiare pfundare & madefacere: quo sẽsu ultimo Vir. utitur. Sæpe tener nostris ab ouilibus ĩbuet agnus. Ser.

Im decem uiri in duodecim tabulis inusitatissime nox pro noctu dixerũt: uerba hæc sũt si nox furtum factũ sit si im occisit iure cesus esto. Ma.

Immissum pro dimissũ prominens & longius pendens sisen. histo. lib. tertio. Cum cõplures menses barba imissa & itõso capillo. Vir. tertio. æn. Rerspicimus dira illuuies immissaque barba. No.

Immane significat ingens Vir. lib. vi. Possuitque imania templa. No.

Immane scedũ. Actius in Andromeda. Immãe habet templũ obuallatum ossibus. No.

Immane rursũ minime bonũ & nocens. Acti. ĩ Medea primo. Ex imani ad mansuetam applicans. Vir. geor. quarto. Immanẽ ante pedes hydrum moritura puella. Actius in philotheta: phrigiam minorem esse astã ĩ græciam. M. T. de republica li. tertio. Quid præ repta sensit ut loquitur est homo impurus sin alter qđ malo oratione tam imanis. Idẽ de of. li. primo. Quo detestabilior illorũ immanitas qui lacerauerunt omni scelere patriam. Vir. primo æn. Pigmaliõ scelere ante alios imanior omnes. Va. ĩ melea. Adde hydram lerneam & draconẽ hesperidũ quæ bestiae feruntur immanes. No.

Immane asperũ. manũ enim antiqui bonũ dicebant. Vnde & mane dicitur qđ & melius est imanes inferi: quia non sint boni. Vir. i. æn. Tenet ille imania saxa. S.

Immittere dimittere ad plixitatẽ. Luci. li. xxx. Neque barbã imiseris istã. Vir. iii. Respicio dira illuuies imissaque barba. No.

Immeritissimo falso paruo aduerbia in odesinẽtia. T. in phor. Et me omnium horũ immeritissimo. Do.

Immemoriam habeo plus est q̃ si dixeris scionã quæ scimus possumus obliuisci: quæ uero memoriæ mãdamus nũquã possumus obliuisci. T. in an. Immemoriã habeo. Do.

Imitat. Varo ĩ epistola latina in secundo. tuũ opus nemo imitare potest. Liui. in Achille. si males imitabo tũ precium pro noxa dabis. No.

Immortalitus Turpi. in eurisa. Stat me ut meũ cor uoluptatibus dat immortalitus se obtulit mihi hæc facultas. No.

Immunis uiciosus piger: & qui munere nõ fũgitur Vir. quarto ge. Immunisque sedẽs aliena ad pabula fucus. Ser.

Immune dicitur sine officio & munere. Vir. ge quarto. Immunisque sedens aliena ad pabula fucus. M. T. philip. li primo. Nũ imunitates datæ. No.

Impancrare est inuadere uerbũ a græco tractũ quasi πᾶν κρἐᾶ. consumere. Var. & ecclesia in regiam arcam ĩpancrarũt. No.

Impartire é participare & partẽ dare. Lucillus li. xxviii. Quibus potest ĩpartit. Neuius i deCuma. Si ignotis ĩpartit fleuit facilius. M. T. de republica libro. v. Et qoud molestiis senectutis suas matrisfamilias ĩpartire. & ad Hircium li. quinto. Et quoniã ad tẽpus ẽ nihil ab eo patriæ qđ ĩpartiã. No.

Implicare positũ pro ornare. Affra. in brũdusio. In parte inferiori hic ĩplicabiť caput fateor: sed sæpe ignauit fortem in spe expectatio. No.

Implorare est im malis positos aliquẽ cũ plora tu rogare Teren. in adel. Illæc fidẽ nunc uestrã ĩploraret. Do.

Impendo & ĩpendeo simile participiũ habent ĩpendens. Ci. de senec. Morté igitur ĩpendẽtẽ omnibus horis timens quis possit animo consistere: ab ĩpendeo núc é: qđ significat supra caput iamiam casurũ. ut nubes ĩpendẽt Perpendere est exacte ponderare atque examinare. Ci. Quid in amicitia fieri oportet q̃ tota uirtute perpenditur. Expendere idẽ é. ut in uerrem. Deinde hæc expẽdite atque estimate. Appendere é tũ suspendere: ut appendi uuas. tũ ad lancẽ stateráue põderare. & in Antoniũ. Vt iã appẽdatur pecunia nõ numeretur. Lau.

Impono tibi onus notũ est. ĩpono tibi ideſt decipio te. Quin spes tibi perpetuæ laudis impositi inde ĩ posteros qui alios uerbis pollicentibus incantationibusque seducunt ac decipiunt. Lau.

Impigritas pro impigritia. M. T. de repu. libro tertio. Nunquã uiri fortissimi fortitudinis

impigritatis ipatientiæ. No.
Impudo qđ est ipudens. Lucil. li. secundo. Homo impuratus & impudo est rapister.
Importatũ pro illatũ: quomodo exportatũ ablatũ. Ci. i orato. Publicis rebus quæ adiumẽta per homines eloquẽtissimos i portata. N.
Impurus est aliquo uitio maculatus. Marcus. Tullius i uerrem. actione secunda. Quã multis illum ingeniis q̃ multis matribus familias in illa terra atque impura legatione uim attulisse existimatis. Lucil. libro uigesimosexto. Coniugem fidẽque flaticam familiã ipuram domum. Nonius marcellus.
Impurus improbus. M. T. de republica lib. iiii. Sed iuuentuti nostræ minime audiẽdus qp pe si ita sensit ut loquitur est homo ipurus. Ter. in eun. Mei loci atque mei ordinis hominem auidum ipurum.
Impurus generaliter apud ueteres pro improbo ponebatur. T. in adel. O hominẽ ipurũ. Idem. persuasit ille ipurus. Do.
Improbus est: sicuti manifestũ est minime probus. Cice. in epis. ad Cæsarem libro primo. Debes odisse improbitatẽ eius: quia ipudẽtissimũ nomẽ delegit. No.
Improbũ ferum. Vir. x. æn Lauat iproba teter ora cruor. Et ge. li. iii. Tũ piscibus atrislimprobus ingluuiem ranisque loquacibus explet. Lucil. libro. xxx. Improbus multo q̃ de quo diximus ante: quanto blandior tãto uehementius mordet. No.
Improbum turpe. Lucil. li. trigesimo. Omnes fortes tibi ergo improbus esto.
Imperiosus hoc est latũ iperium possidens imperiosus ostẽtator iperii in exercenda sæuitia. unde torquatus iperiosus in filium dicitur. Lau.
Imperiũ aut merũ aut mixtũ ẽ. Merũ ẽ iperiũ habere gladii potestatẽ ad animaduertẽdũ in facinorosos homines: qđ etiã potestas appellatur. Mixtum est iperiũ cui iurisdictio inest: qđ in danda bonorũ possessione consistit. Iurisdictio est etiã iuris dãdi licentia.
Impeto ipetis. inde hic & hæc ipes: huius ipetis. Ouid. tertio. meta.
Impete nunc uasto pro ipeto. Statius. vii. thebaid. Aurigamque ipete uasto Amphiaraetuum. Pri.
Imperatiuæ feriæ sunt quas consules uel prætores pro arbitrio potestatis inducũt. Ma.
Impetus mons est acticæ regionis, Acron.
Impartior quære in uerbo partior. Laur.
Impluuiũ locus est sub cœlo in mediis ædibus ubi pluuia recipitur. Asco. in Ver.
Imperiosius uiolẽtius & cuius potẽtiæ obsisti nõ poterat. Hora. li. car. Ac sine finibus uix durare possint carinæ imperiosus æquor. Acron.
Impubes aut delicatus aut pulcher. Hora lib. car. Impube corpus. Acron.
Improba ideſt non idonea. A. g.
Imponere significat supraponere. Vir. æn. lib. quarto. Vidit thuricremis cũ dona imponeret aris. No.
Imponere dare. Vir. æneid. libro septimo: finẽque imponere curis. No.
Imponitur manus rebus cum perficitur id qđ cœpit. Vir. Imponit Regina manum. Relinquitur uero res cũ imperfectæ omittuntur. T. in and. hærus me relictis rebus iussit hodie Pamphilũ obseruare. Do.
Impendent te mala accusatiuo casu pro i te pẽdent mala. Ter. in phor. Subito tante te ipẽdent mala. Do.
Impeditus est proprie q ita pedes habet alligatos ut progredi non posset. T. i an. uiden me tuis consiliis miserũ ipeditũ esse. Do.
Impedire est implicare inuoluere. Vir. lib. quinto. Haud aliter teucrũ nati uestigia eursu: ipediunt. No.
Impedire sordidare ad probrũ ducere. Plau. in amph. Immo ego hunc thebani ciues q domi uxorem meam ipudicitia. ipediunt. No.
Impertit. Lucil. in. xxviii. Sospita ipertit salutẽ plurimã & plenissimam. No.
Impotentiã etiã potentiã auctoritas dedit. Sisen. his. Sublatus lætitia nimia atque impotentia animi cõiunctus inuenimus. & i Marone. multis annis continuis tibi masculinũ uestigium inuentum est.
Impluuiatus color quasi fumato stillicidio imbutus qui est mutinẽsis: quem nũc dicimus
Pla. in epidico. Impluuiatis te faciunt uestimẽtis nomina. No.
Improbus insatiabilis & nulli probãdus. Vir. primo geor. Improbus anser. Seru.
Improbus magnus. Virgil. primo. geor. Labor omnia uincit improbus. Ser.
Imposítio oculorũ cũ ícisõ libro alieno arbori germen inserimus. Seru.
Implorare est auxilum cũ miseratione deposcere. Vir. primo ge. Nam aliud quid sit qđ iam implorare queamus. Seru.
Importunũ qđ caret portu. i. gete: ubi nullus portus est. Vir. xi. æn. Bellũ ipportunũ ciues cũ gẽte deox: iuictisque uiris gerimus. Ser.

Importunitas neque loci neque tẽporis habet cõmoditatem. Te. in an. importunitatẽ ſpectatae aniculæ. Don.

Impero pro uolo: ut ſtatim fiat illud qđ imperatur: & impero ſuperbius dictum. ſũmum enim iudicium eſt inde ſecuritas ſuperbia. T. in an. Animo occiſo eſſe ĩpero. Donatus.

Imperator ab imperio populi qui eos qui id attentaſſet. Var.

Impluuiũ id qđ relictũ erat ĩ medio tecti: ut lucẽ caperet deorſũ quo impluebat dictũ impluuiũ utrũque a pluuia. Varro.

Impluuiũ locus ſine tecto in ædibus quo ĩplue re imber in domum poſſit. Aſco.

Impendiũ uſura quod in ſorte accedebat impendium appellatũ. Var.

In ſignificat modo qđ eſt ualde: & uĩ uerbi auget: ut increpuit ĩſonuit. Virgil. Turnus ut infractos aduerſo Marte latinos. Modo ꝓ non & uim uerbi inde innuit: ut inualidus infirmus. Ponitu & pro eo qđ eſt inter: ut pãtheſilea furens mediiſque ĩ milibus ardet. & pro aduerſus. ut in paricidam in tyrannum Vir. Quid meus æneas in te cõmittere tãtũ. Interdũ pro particula ſuperuacua ut noſco crines incanaque menta. Interdum qualitatem habẽt ad peius deterius pendentem: ut q̃ ſemel informes uidiſſe cyclopas nõ. n. nulius forme ſignificat. ſed malæ formae pro qualitate ordinatiua cum dicimus opus in dies creſcit. Vir. inque dies auidum caput altius offert. & pro ſpacio tẽporali ut mane in noctẽ. Vir in lucẽque tuliſſet. Interdũ ſignificat ꝓ. Dicit ĩ magno munere ciſeus eẽ ſui dederat monumẽtũ & pignus amoris. Dio.

Inueteratus ab actiua uoce deſcendit nam iueteraſco neutralis eſt uox & actiua nec actiuã nec paſſiuã habet ſignificationem. L.

Indulgentior facies pro pulchra: nõ quæ aliis indulgeat ſed cui alii indulgeant. Quintil. fili ĩdulgentiſſime uidi te nec ſemel uidi. unde Statius ĩquit: uultus & egregiae tanta in dulgẽtia formae. Lau.

Inaudire audire. M. T. ad Panſam. lib. primo. Quorũ erupit illa uox de qua ego ex te primum inaudierã. Neui. ĩ maliuolo. unde hoc tam repente iucũdũ inaudiui melũ. Pacu. ĩ armorũ iudi. Quod inaudiui accipite. & qd ſit facto opuſ decernite. Affra. ĩ diuortio. Nouis dictis quaeſo ne ille inaudiat. No.

In ſub ſuper & ſubter nulla lege ſeruata ponebantur. ut Vir. Rapuitque ĩ fomite flãmã ꝓ infomitẽ. & Ci. ſi forte in eo queritis: ꝓ meũ ætas poſterior facit ſuper & ſubter actiuas. In uero & ſub coniũguntur accuſatiuis caſibus cum mutatio eſt loci: ut in forũ uado: uel ſub baſilicam. Cũ uero permanſio eſt cũ ablatiuo: ut in foro ſum: ſub baſilica ſũ. Ser.

In in compoſitione diuerſas habet ſignificationes. modo. n. priuatiua ẽ: ut iniquus inutiliſ infirmo improbo. modo intentiua ut impremo incuſo. Pri.

In accuſatiuo iungitur pro ablatiuo. T. ĩ adel. in quẽ exempla fient. ꝓ in quo. & ibidẽ. uereor in os te laudare amplius ꝓ in ore. Pri.

Inacus pro nobilitatis genere. Fuit. n. rex argiuorum nobiliſſimus: a quo fluuius ĩ quo piit nomẽ accæpit. ut Vir. prima domus repetaẽ origo inachus argiuuſque pater. Acr.

In ordinẽ redactus. i. inter uiles & abiectos connumeratus. Liui. xii. Tribuni plæbis in ordinem redacti. i. cõtẽptui habiti hinc etiam extra ordinẽ populi ro. egregiæ romanae dicitur. Pri.

Inquio inquiſti ꝓtulit Ci. & ꝓ plæraque tempora & modos: ut inquio inquibam.

Inquitus penultima correpta. Vir. viii. quam ungula curſu inquita: nec domini nemorũ Pro calcat equorũ. Pri.

Inſcita fœmi. ge. faſcia qua mortui ligabãtur.

Inſomnia uigiliae dicuntur. Vir. Quæ ſuſpẽſã inſomnia terrent. uel ſomnia quibus terrẽtur homines.

Inſero de arbore inſeui ĩſitus: nõ inſertus. Vir. ſecũdo geor. Mutataque ĩſita mala ferre pirum. Quando imittere ſignificat inſerui inſertũ facit. ſero quoque ſerui antiq dicebant pro ordinare. Ennius ubi uidet auenã loliũ creſcere inter triticũ ſeligit ſecernit aufert ſedulo ubi operam addidit quæ tanto ſtudio ſeruit. Pri.

Interpres obſcuri aſſertor. Vir. tertio. æn. Troiugena ĩterpres diuũ. No.

Intercus aqua dicitur quã græ. ὑδρωπικὸς appellãt. Pla. ĩ fribolaria is mihi eras bilis aqua intercus tuſſis febris. Cato autẽ quaſi adiectiuo eo uſus ẽ inter cutibus ſtupris obſtinatus ꝓ ĩteſtinis: ut ſit ĩtercus omne qđ ẽ iter cutem. P.

Interitus & alia multa participia a neutralibuſ Claudius. pugna acriter cõmiſſa multis utrique meritis: ut a ſeneco ſenectus. Sa. iiii. hiſoẽs qbus ſenecto corpore animus militaris erat. Diſcedo diſceſſus. Cecil. quarto. Cuſtodibus diſceſſis multi interficiuntur. Obeo obitus. Liuius ĩ Protheſilao. Cupidius mi-

ferulo obito Occido occasus. Lu. ī secundo quæ horis sublata duabus qia sūt sole occasu ductoque. Decresco decretū Liui. protulit. nocte dieque decretū. Poto potus. Terē. in ecy. Quid agis cū uirgine una adolescēs cubuerit plus potus. & passiue. Hor. quoque Iuue. ut epotaque flumina medo prandente sic iuratus. Ci. ii. inuectiuarū. Modo ei iurato suam contra iniurato aliorū tabellas cōmittere. Luca. Mihi per latium iurato tonantem. Prisci a.

Intonata pro non tonata. Horatius in epodo. Aut stauri si quos eois ītonata fluctibus. P.

In pro inter. ut fures ī mediis milibus. pro adursus. ut ī paricidam. pro qualitate ordinatiua: ut in dies crescit. & pro spatio tēporis. ut amaui in noctem. & p pro: ut hoc minus ī magnō habeo. Se.

Intuba neutri ge. Vir. Et amaris intuba fibris. & mas. ge. ut mater o quales regit intubus herbas.

Inter pro in eum locū ubi ut Ci. primo īse. Dico te priore nocte uenisse inter falcarios. i. illuc ubi sunt falcarii. Pri.

Interea coniuncta dictio interdū pro tamen. Vir. geor. i. Nec ulla interea est iauratæ gratia terræ.

Inuideor protulit Ho. ī. ar. poeti. Ego cur acq̄rere pauca si possum inuideor.

Inuidentia inuidētis ē inuidia eius q̄ iuidetur Inuideo enī animis & ituēdo fortunam alterius. ut est ī menalippo. quis nam florem liberū inuidet meū male latet uidetur. Sed Acti. præclare. ut enī uidere sic iuidere florem rectius q̄ flori dicitur. nos consuetudine prohibemur. poeta ius suū & tenuit, & dixit audacius. Cicero in tus.

In unū pro simul. Salu. ī unū cōuocat.

Itaque collectiua uel rationalis cōiūctio. Ci. p ligario. Itaque quo me uertam nescio. Pri.

Ius ciuile ē quod ī legibus senatusc̄ōsultus rebus iudicatis iurisperitorū auctoritate edictis magistratuū more & æquitate cōsistit. Cicero. tu. libro tertio.

Iurisperitor̄ auctoritas ē eor̄ qui ex duodecī tabulis uel edictis magistratuū ius ciuile īterprætati sūt: probatæ ciuū iudiciis credi tæque sententiæ. Boeti. ī topicis. lib. tertio.

Inacessus pro nō accessibilis. Vt Vir. vii. Lucos inacessos fila solis: quo nemo accedere deberet. ut Aut illaudati nescit bu. a. hoc est illaudabilis. fuit enim laudatus a socrate. Ser.

Inuehor & ioco in te dicimus. Cap.

In manus incidit inimicus dicimus: & in manus aquas poscimus. ueteres autē aquā manibus pedibusque dixerūt: & in mētē uenit & non ī mēte inuideo tibi diuitias. Cap.

Inauspicato usitatū ueteribus dicere: qd nō essent auspicati: siquādo aliter qd euenisset q̄ uellēt. Terentius in andria. haud auspicato huc me appuli. Do.

Inanis pro inanitate. Plau. ī aulu. Ita inanis sūt atque oppletæ araneis. No.

Inanima sine anima. M. T. de officiis li. tertio. Quę ergo ad uitam hominum tuendā pertinēt: partim sunt inanima: ut aur̄ & argētum. Et in horten. Nam cum omnes solertia admirāda: tum ea quæ efficit ut ianima: quæ sunt uiuere & spirare uideantur. No.

Inarime insula in tusco mari ubi mons eructans ignem sub quo typhoeum esse dicūt Home. secundo.

Inachus pater iouis primus q̄ apud argiuos regnauit: cui phoroneus successit. inde fluuius achaiæ inachus: inde inachius & inachis idest Io indathyrsos scytharum rex. Sauli filius.

Inane uacuū sine pondere. Virgi. iii. geor. Atque illis iam sæpe ræte ducuntur inanes.

Inane concauum. Vir. li. v. Galeam ante pedes proiecit inanē. No.

Inane leue. Vir. iii. geor. Instabiles animos ludo prohibebis inani. Et æne. li. iiii. Et iania murmura miscens. No.

Inanis uacuus. Vir. quinto æne. Galeam ante pedes proiecit inanē. Et Mar. Tul. pro Gn. plantio. Quid tu inanē dignitatis iudicem putas esse populū. i. effectu uacuū. Ser.

Inanis uacuus & nulla ui factus. Oui. ii. meta. Et medicas exercet inaniter artes. Ser.

In & con reqre in con. A. geli.

Inauritas ex quīque his sensibus quos animātibus natura tribuit. uisu. au ditu. gustu. tactu. odoratu. quos græ. appellant quædam aīaliū alia alio carēt. & ut cæca natura gignunt: aut mora inaurita est. nullū aūt ullū græci animal aristoteles dicit q̄ aut gustu sesu careat aut tractu. Au.

Incomis hercule principe ab incomi & tenebrosa uita: quasi ad lucē & bonarū artium scientiam æditi sumus. Ma.

Inciat creditū hoc a plærisque ē: & memoriae mandatū eschiati cū maxime doleant. tum si modulis lenibus tibiceun īcinat minutū iuueni uiperarū morsibus tibicinū solū scīte modulateque adhibitū mederi. Au. ge.

Inculpatus instar ē absolutæ uirtutis.

Illaudatus finis est extremæ malitiæ. Au. ge.
Incineret a cano canis. Quid enim foret ineptius ut si planipedi saltãti ita Graccho cõcinenti numerus & modos & frequentata quædam uaria tibi incineret. Au. ge.
Inclytus a κλυτος græce almus & clarus.
Incendio impleo. Vir. li. xi. Mœstam ĩcẽdunt urbẽ. Seruius.
Incusare proprie minorum ẽ superiorẽ arguere. Vir. i. æne. Talibus ĩcusat æneas. scilicet uenerem. Et Terẽ. i heau. Quid me incusas Clitipho. Ser.
Incedere proprie nobiliũ personæ ẽ. Virgili. primo æne. Ast ego quæ diuum incedo regina iouisque. Ser.
Incubare proprie dicitur per uim rẽ alienã tenere uelle. Virgilius primo æne. Ponto nox ĩcubat atra. Alienũ enĩ tẽpus ĩuadit. Ser.
Incubant proprie dicũtur hi qui dormiunt ad accipienda responsa. Vir. vii. æne. Pellibus incubuit stratis: unde & illa incubat ioui. i. dormit ĩ capitolio unde responsa possit accipere. Seruius.
Incertũ possessorem quẽ ignoramus.
Incestus per illicitam matrimonii coniunctionem admittitur.
Incile ẽ locus depressus ad latus fluminis ex eo dictus q; ĩcidit. inciditur enim uel lapis uel terra unde primũ aqua a flumĩe possit agi.
Incæstus nõ qd admisit: sed quid admissum ẽ latine dicitur.
Incinat tũsi modulis lenibus tibicen ĩcinat mi nui dolores. Au. ge.
Incluſit deposuit sepellit. incluſi enim defuncti tumulo dicuntur. Horatius li. car. Incluſit uolucer dies.
Inciſum est minutatim: inde ĩcisio ẽ mẽbrum circuitũ siue ambitũ: uel cõpræhensio: uel continuatio uel circũscriptio. Quintil. inciſum est sensum nõ expleto numero cõcluſum plærique pars membri: ut domus tibi deerat at habebas: pecunia supabat: at egebas. Laurentius ualla.
Innocuus ẽ innocens. Nocẽs ẽ qui ab honesto recedit: etiã si nihil nocet. Laurentius.
Incestũ quære ĩ dictione adulterium. Lau.
Industrioſus ab industrius non ab industria. Laurentius ualla.
Inchoatiua quæ dicũtur: non inchoationem: sed passionem significant. ut calesco pro calefio. pateſco pro patefio. Vel assiduũ ĩcremẽtũ significant: ut macreſco. ſordeſco: repeſco. feruesco: quæ in ſco ex se passionem significant. ĩ ſio uero passionẽ extrinſecus illatam notant. ut madefio qđ aliũde. madeſco qđ ex se humectat. patefit ab alio: pateſcit ab se. Quoꝝ omniũ præterita ſunt piguit: macruit: frixit. caluit: non ab primitiuis: qđ significat pingue factũ ẽ: nõ autẽ pinguis fuit. pĩguet enĩ primitiunm idẽ ẽ qđ piguis est. Similiter cætera. ut macreo macer ſum: quocirca primitiua carent præteritis Conticeſco. adhereſco. deliteſco. cõcupiſco. labaſco. obmiſco. cõtremiſco. expaueſco p ſuis primitiuis accipiuntur. Lau.
Incuria a cura compoſitũ. i. negligentia. Lau.
Inchoo inchoaui ſic dicendũ Acron putat. Iulius modeſtus: quia ſic compoſitum a chaos initio rerũ. Sed Verius & Flaccus in poſtrema ſyllaba aſpirandũ pbauerũt. Cohũ enĩ apud ueteres mundũ ſignificat: unde ſubtractũ incohare. Tranquillus quoque his aſſentiens libello ſuo pleniſſime edere incohata diſſeruit. Diomedes.
Incubuit inſtitit. Hora. libro car. Macies & noua febriũ terris incubuit cohors. Acron.
Incluſit depoſuit ſepeliit. Incluſi enĩ defuncti tumulo dicũtur. Hora. lib. car. Incluſit uolucer dies. Acron.
Incus etiam incudis: quod ponit Nonius marcellus de doctoꝝ indagine: maſſa maleis cuditur. unde etiam incus est appellata cuius: ga & genitiui penultima cu & in u cudo eadem ſyllaba producitur. debet quoque in modo produci. Pri.
Inconniuens ſine motu oculorũ. Au. ge. libro ſecũdo. Stare ſolitus ſocrates dicitur pernaci ſtatu perdius atque pernox a ſummo ortu lucis ad ſolem alterũ orientem inconniuens ĩmobilis hiſdẽ ĩ ueſtigiis.
Inceſſit ingruit inuaſit. Vir. iiii. geor. nam ſæpe duorum regibus inceſſit magno diſcordia motu. Ser.
Inchoare uerbũ ſacroꝝ: ſignificat autẽ perficere. Vir. vi. æne. Tũc ſtigio regi nocturnas inchoat aras. Ser.
Inceſtũ dicitur quæcũque pollutio, Virgi. vii. æne. Totamque ĩceſtat funere claſſem. Ser.
Inceſtũ uſu dicit flagitiũ ĩ affines admiſſũ: ſed inceſtare ẽ polluere auctore. Vir. in. vi. Præterea iacet exanimũ tibi corpus amici. Heu neſcis totamque inceſtat funere claſſem. S.
Increpare ſonare. Vir. libro octauo. Iterũ atque iterũ fragor increpat ingens. Et li. viii. At tuba terribilẽ ſonitũ procul ære canoro increpuit. No.
Iucrepitat increpat paria ſunt. eſt autẽ incuſare aut inſultare. Vir. iiii. georgi. æſtatẽ ĩcre/

pitans ſeram. Et libro decimo. Hoſtis amare quid increpitas morteque minaris. Et libro undecimo. Quem turnus pariter curſu teloque ſecutus: increpat his melior. M. T. in hor. Tum pſeudoneus & ſoritam & totam dialecticam. aut illudis aut increpas. No.

Incredibile grauius ẽ q̃ præter ſpem. Teren. in phor. Quia præter ſpem atque incredibile hoc mihi obtigit. Do.

Inciſim quaſi ſimul. Cice. in ora. Hæc qdẽ duo binis pedibus inciſim: deinde mẽbratim dicere ſolebas. No.

Incurſim pro celeriter. Cecil. in fallacia. Nullus ſum niſi meam rem iam omnem propero incurſim perdere. No.

Inconſulti quibus conſulentibus religio nihil diceret. Vir. tertio æne. Inconſulti abeũt ſedemque odere ſibyllæ. No.

Incola ẽ qui ĩ alia regione domiciliũ contulit: quos greæ. appellant: nec tantũ q̃ in oppido morantur incolæ ſunt: ſed etiam qui in alicuius oppidi finibus ita agrum habent ut inter eũ ſe quaſi in aliquã ſedem recipiant.

In cõmune ideſt æqualiter inæquali. Te. ĩ an. Id te oro ĩ cõmune ut conſulas. Do.

Inciliare eſt increpare uel improbare. Acti. in melea. Qui ſcrit qui nõ me ſpernẽs inciliãs probris ſermone idecorans turpi fama differat. Idẽ in cliteneſtra: mater meo iure factũ icilias genitorem iiuſtum approbas. Pacu. in dolere eſte. Si quis hac mea oratione iciliet quid reſpondeã. Lucil. li. iii. Núc Caii: quoniam icilians nos ledis uiciſſim. No.

Incertat incertum facit. Pacu. ĩ doloreſte. Sed ne icertat dictio quã rẽ expedi. Pla. ĩ epidico. Longa dies meũ icertat animũ. No.

Incitas dicitur geſtas. Pla. ĩ trinũ. Alii exulati abierũt: alii e mortui. hem nũc hic cuius tuta incitas reddatus ẽ. Idẽ ĩ penulo. Profecto ad incitã lenonẽ rediget ſi eas obduxerit. Lucil. ſaty. li. iiii. Illud adincita cũ rediit: atque internitionẽ. Idem libro quindecimo. Villicũ magis ariſtocratem mediaſtinũ atque bubilcũ commandicatus corripit adicita adegit.

Incuruaſcere. Cice. de ora. li. iii. Vt baccarum ubertate incuruaſcere. ita & in ſecũdo Tuſculanarũ. No.

Incitega machinula: in quã conſtituebatur in conuiuio uini amphora de qua ſubide deferrẽtur uina. Fe.

Incillæ foſſæ quæ ĩ uiis fiunt ad deducẽdam aquam: ſiue deriuationes de riuo communi factæ. Fe.

Incogitãs temerarius ĩprobus: nõ cogitans in uſu eſt. Teren. in phormione. qd̃ niſi fuiſſẽ incogitãs. Do.

Incõmoda leue quoddam ſignificat. Te. in eu. Immo enĩ ĩfœliciter. nã alia incõmoda ſunt dicenda. Parmeno idem in phor. Meditata ſunt mihi oĩa ĩcõmoda. Do.

Indones incremẽtũ ĩduſtria. Fe.

Indigites dii quorum nomina uulgari non licet. Feſtus põpe.

Indeptare cõſequi. Fe.

Induſtriũ antiqui dicebant ĩdoſtriũ: quaſi qui quicqd egerit intro ſtruxerit: & ſtuderet domi. Feſtus pompe.

Induſtria ſcientia & prudentia. Ea enĩ quæ dicimus & ſcimus operatione genita & induſtria quadam ſcimus. Te. in an. Paululũ intereſſe cenſes quæ fert natura facias an de ĩduſtria. Dona.

Indictiuum funus ad quod per præconẽ euocabantur. Feſtus.

Indepiſci aſſequi adipiſci. Fe.

Indiciũ eſt proprie oris & linguæ. Teren. ĩ an. Bene diſſimulatũ amorẽ indicat. Do.

Indigetes ĩdigetis facit. hoc nomine æneas ab Aſcanio appellatus eſt. cũ pugnans cũ mezẽtio nuſq̃ apparuiſſet. ĩ cuius nomine etiam templum conſtruxit. Fe.

Indago inquiſitio. Vir. quarto æne. Dũ trepidant alæ ſaltuſque ĩdagine cingũt. Ser.

Indiſcriminatim ĩdifferẽter. Var. de lingua latina. libro xviii. Quibus nos in hoc libro proĩde nihil intus ſit utemur ĩdiſcriminatim promiſcue. No.

Indolentiam noue. Mar. T. quod ſine dolore ſit de finibus bono. & ma. ut q̃ rem expẽdã uel uoluptate uel indolentia metiũtur. Fe.

Indicete locus eſt qué pars heletanoꝝ habitat

Indicaſſe reũ eſt detuliſſe: arguiſſe & accuſaſſe & conuiciſſe.

Indulgere ẽ obſequẽter cõcedere: delicateque tribuere. Quintil. Mollis illa educatio: quã ĩdulgentiã uocamus neruos oẽs & mentis & corporis frãgit. Remiſſio uero culpæ uenia dicenda eſt. Ci. pro archia. dabitis mihi hanc ueniam. Lau.

In diem uiuere dicimus. Et Salu. Panẽ ĩ diem mercari dixit. ĩ. præſentis diei habere rationem: nihilque de craſtino cogitare. Indies ẽ idẽ q̃ quotidie: ſed cũ ĩcremento uel cõpatio. Li. Creſcẽte ĩdies multitudie. Ci. ad act. Quotidie uel potius indies ſingulos breuiores litteras ad te mitto. Item ĩ horã & ĩho

ras.Cicero ī Ant.Nec qui ī horā uiuūt.Vir.
Gallo cuius amor tantum mihi creſcit ī ho/
ras.Que iterdū ſine incremēto fiūt.Prope/
diem ēſt quaſi prope ē dies.Cic. Et præſens
propediem ut ſpero.Similiter dicimus ꝓ/
pemodū:ideſt prope menſuram:qđ ē pene
ſiue prope cū eſt aduerbiū.Lau.

Indidem compoſitum aduerbium.Ci.pro ro/
ſcio.Indidem ne ameria.Pri.

Indidem ideſt ex eodem loco.Au.ge.

Indere immittere.

In dies ideſt per ſingulos dies.ī milites ideſt ꝓ
ſingulos milites.Virgilius ī quīto.Bina bo/
um uobis troia generatus aceſtes:Dat capi
ta in nauis.i.ꝓ ſingulas naues.Ser.

Indipiſci cū librū ueteris ſcriptoris legebamus
conabamur poſtea memoriæ uegetādæ gra
tia adipiſci animo ac recenſere quæ in eo li/
bro ſcripta eſſent ī utriuſque exiſtimatiōis
laudes aut culpæ ad uota mētis digna.Au.

Indulgens ideſt incendēs.ut indulgent uino.
Hora.libro car.Creſcit indulgens ſibi du/
rus idrops.Acron.

Indoles ē ī pueris ſignificatio futuræ uirtutis.
In uiris nūc præſentis uirtutis:aliquādo ca
pitur in malam partē:& eſt ſignificatio ſa/
cti uicii:& tranſfertur ad inanimata.ut Li.
ſicut ī frugibus pecudibus quæ nō tantū ſe
mina ad ſeruandū īdolē ualēt:q̄tū terræ ꝓ/
prietas cœlique ſub quo alūtur.aliquando
capitur ꝓ generoſitate quadam animi.

Induſtrius īduſtrior comparatiuū.M.Cato ī
ora.Ne quis iterum conſul fiat:imperator
laudem capit exercitum meliorem & indu
ſtriam facit.Caius Gracchus contra Quīti
æmilium tuberonē uirū inimicoꝝ meorū
facio:an magis ſollicitudo patris te impel/
lit ut me induſtrior ſis.P.

Indecor īdecoris.Vir.in decimo.Non tamen
indecorem tua te regina reliquit.Idem ī.xi.
nec gens indecorem ſiue hæc aut mollia fa
cta.Priſcianus.

Indulgeo indultū.unde marcellinus rerum ge
ſtarū.xiiii.Tanq̄ diligentia crudelitatum ī/
dulta.Pri.

Indus uero quod eſt omniū fluminum maxi/
mus:nō aqua ſolū agros lætificat & imer/
git:ſed etiam conſerit.magnam enim uim
ſeminū ſecū frumēti ſimillimū dicitur de/
portare.Cice.de natura deoꝝ.

India regio orientalis aſiæ terminus dicta ab
indo flumine:qui ſolus poſt nilū crocodi/
los creat.

Indicare promittere addicere.M.T.de of.lib.
tertio.Scęuola publii filius cū poſtulauiſ/
ſet ut ſibi fundus cuius emptor erat ſemel
īdicaretur.No.

Indulgitare pro indulgentia.Siſen.hi.li.tertio
Baſſus īdulgitare aſſiduitate uictus.No.

Indulgere augere.Lucil.libro trigeſimo.Tu q
iram indulges nimis manus abſtinere a mu
liere melius ē.No.

Indulgeo me dicebant ueteres.nos mihi dici/
mus.Teren.in eu.Nimis me indulgeo.Et ali
bi.te indulgebant.Do.

Indulgere uenīam dare.Vir.li.x.Tolle fugam:
turnūque inſtantibus eripe fatis.Hactenus
indulſiſſe uacat.No.

Indulgere dare derinere.Virgi.æne.lib.tertio.
Indulge hoſpitio cauſaſque innecte moran
di.Et libro .iiii.Indulgēt uino & uertūt.N.

Indulgere ſpacium maius dare.Vir.ii.georgi
Sin tumulus accliue ſolum colleſque ſupini
Indulge ordinibus.No.

Indulgere tēperare clemētē eſſe.Vir.georgi.
libro.ii.Si nō tanta quies inter friguſque ca
lorem:ire iter & exciperet cœlo indulgētia
terras.M.T.de of.libro tertio.Magnus uir
in primis & qui perindulgens ī patrem idē
ſeuerus in filium.No.

Inducere fingere immittere.M.T.de of.libro
tertio.Ille hic ſi giges īducīt a platone.No.

Inducere inſtituere confirmare.Lucil.lib.ui/
geſimooctauo.Ad quod auis induxit ſemel
& ut ille omnino putat.No.

Inducere pſuadere.Lucil.li.xxviii.Immo ego
animū ſic induco qđ tu ab iſano auferas.N.

Induci ē aliquibus fallaciis decipi.Lucil.libro
trigeſimo.Quid quærimus acre inductum
cantu cuſtoditum.No.

Indolē adoleſcētium tātū cōſuetudo dicit q̄ſi
nouæ ſobolis.Indoles autē ē crementū.ue
teres ſeniū dixerunt.Plau.ī milite.Si albet
capillus hic uidetur neutique ſub ingenio
ſenex ineſt in hoſte ætas ſua ſibi ingenua ī/
doles.Nonius.

Indigites proprie dii ſunt q ex hominibus dii
facti:q̄ſi ī diis agentes abuſiue omnes gene/
raliter q̄ſi nullius egentes.Ser.

Indignus magnus.En.īdignas turres dixit.i.
magnas.Ser.

Indignus pro miſerabili.Vir.vi.æne.Miſenū
in littore ſicco.Vt uenere uident indigna
morte peremptū:nō pro īmerita.ut q de/
os arroganter in certamen illiceret.Te.Iuſ/
inrandū dabīt te eſſe īdignū hac iiuria in/
dignis cū egomet ſim acceptus modis.Ser.

Indigitamēta ideſt libri pōtificales:q & noīa

deoꝝ & rationes ipſorum numinum continuerit.Ser.

Induco irrigo.Virgilius.deinde ſatis fluuium inducit.Ser.

Indulgeo do operam.Virgili.ii.georgicorum.Indulgeo ordinibus.Idē in quarto æne.Indulge hoſpitio.Ser.

Indocile ab īdocto differt.nam indocile ē qui penitus non poteſt diſcere.īdoctum quod nondū didicit.Ser.

Indoles ē imago quædam uirtutis futuræ.S.

In dies per ſingulos dies:& ī annos per ſingulos annos:& ī horas per ſingulas horas.Liuius frequenter in milites.Vir.ī quinto.Bina boum uobis troia generatus aceſtes:Dat numero capita in naues adhibere penates.Priſcianus.

Indipiſci acheos.Homerus pugnam indipiſci ait.non fidicularum tibiarumque concentu conſpirantum tacito intibūdos.Au.ge.

Induciæ ſunt pax in paucos dies.uel qđ ī diem dentur:uel q; ī dies ocium præbeāt.D.

Indigeſte ideſt inordinate.hæc indigeſte tanq̄ ī aceruum congeſſimus digna memoratu:ſed uariarū rerū diſparibus auctoribus diſperſa confuſa temporibus:ita ī quoddam digeſta corpus:ut quæ īdiſtincte atque p̄miſcue ad ſubſidium memoriæ annotauerāmus ī ordinē inſtar membroꝝ coherentia conuenirent.Macro.de ſatur.

Indigitari auctor ē Cornel.Labeo mare uulgani uxori.i.terræ ædē kalēdis maiis dedicatam ſub nomine bonæ deæ:& eandē eſſe bonam deam & terram ipſo ritu occultioꝛe ſacroꝝ doceri poſſe confirmat hanc eandem bonam faunemque opem & fatuā pōtificū libris indigitari.Macro.de ſatur.

Indiciū ab īdicādo illa īdicit.illū indixit.funus indixit:diē addixit indicium.Var.

Indoleſco concreſco.Virgili.ſecūdo georgico.Vdoque docent īdoleſcere libro.Ser.

Iners ocioſus.Virgi.quarto georgicorum.In medium ſeu ſtabit iners ſeu profluet humor.Seruius.

Iners ignauus Virgilius quarto æneidos.Spumantemque dari pecora inter iertia uotis optat aprū.Ser.

Iners qui eſt ſine arte.ut apud Lucium:ut p̄betur iners ars ī quo nō erit ulla.Ser.

Inermis pro inermibus.Salu.in iugur.Neque quēpiam dicere qs manus armauerat ab iermis pedibus auxiliū petere.No.

Ineptus quem nos ineptum uocamus:is mihi uidet ab hoc nomē habere dictum q; nō ſit aptus:idque in ſermonis noſtri conſuetudine perlate patet:nam qui aut tēpus qđ poſtulet non uider:aut plura loquitur aut ſe oſtentat:aut eorū quibuſcūque eſt uel dignitatis uel cōmodi rationem non habet.aut denique in aliquo genere:aut īconcinnus aut multus eſt.is ineptus dicit.Cicero ſecundo de oratore.

Inextinguibilis.Mar.Cato de libe.edu.Male enim conſuetudo diu implorata ē inextinguibilis.No.

Ineptitudo pro ineptia.Ce.in arpagone.Qui homo ineptitudinis cumulatus cultū oblitus eſt.Nonius.

Ineptū ſtultū abſurdū & falſum ī eo differunt quod ineptū ē a quouis repræhendi poteſt Falſum qđ etiā prudēt ē poſſit fallere.Terē.in an.Cenſen me uerbū potuiſſe ullum p̄loqui aut ſtultū tantū.Abſurdū quod ſtultum eſt:& ī ipſa ſtultitia diuerſum & quaſi repugnans ſibi.Te.in an.Eſt hercle inepta ne dicam doloſa atque abſurda.Cicero de oratore.Ineptus eſt ait qui non ſit aptus:& uerbū eſt quod facit ineptio ineptis ieptit.Te.in adel.Ineptis a ſapientia:ſapis ab ineptia ineptis dicit.Do.

Ineptī proprietatē.Cice.de oratore.li.ſecūdo patefacit.Quē enim nos ineptū uocamus:is mihi uidetur ob hoc nomē habere dictū q; nō ſit aptus.No.

Infabre fede.ut eſt affabre pulchre.Pacuui.in iptra.Barbaricam peſtem nauibus noſtris obtulit nouam figuram factam cōmiſſam infabre Nonius.

Infans a nō fando dictus eſt.Ci.ī oratore.Nā & infantes actionis fructum ſæpe tulerunt ē qđ dici aut nō debeat aut fari non poſſit.Curtius libro uigeſimonono.ut pueri īfantes faciunt mulierculam honeſtū.Et qnto decimo.Et pueri infantes credūt ſigna oīa ænea uiuere & eſſe homines.Virgi.ii.æne.Infandū regina iubes renouare dolorem.Var.Voces amphionem tragœdum iubeas amphionis agere partes infantiorem q̄ meus eſt mulio.Actius in achanto.Priuſ q̄ infantis facinus:oculi ueſtiuntur tui.Var.in eume.Poſtremo nemo egrotus ſomniat tā infandum quod aliquis non dicat philoſophus.Cice.de oratore li.ii.Modo hoc conſtet:neque infantiam eius quis remoueat:ſed eā explicare dicendo non queat:neque ſcientiam illius cuius res non ſuppeditat:

aut uerba nõ desinit esse laudãda.No.

Inferũ ab imo dictum: unde inferi qbus inferius nihil. Vnde infernus recte potest dici quicquid desuper mittitur. Varro i marcipore. Nubes aquali frigido uelo leues cœli cauernas aurea subduxerant aquã uomentes inferant mortalibus. No.

Infesti proprietatẽ hanc esse Nigidius uoluit q̃si nimiũ festinãtis ad scelus uel fraudẽ. N.

Infinitatẽ ab infinito. Cice. academicoꝝ li. iii. Ad hæc anixamandro popularis & sodali suo non persuasit. is enĩ infinitatẽ rerũ atque naturæ: & i hoc mũdo ipso cœlum terras maria cognoscimus. No.

Infractionẽ corporẽ. Ci. tuscu. li. iii. In quẽ cadit ægritudo. cadere in eũ timorẽ infractionẽ quidem animi. No.

Infractus ualde fractus. nã præpositio in nũc. auget nunc minuit dictionẽ. Te. i eu. Incuruus gemẽs: idest ualde curuus. Do.

Infestũ habere mare pro mare ifestare latrocinando. M. T. de rep. li. iii. Nam cum quæreretur ex eo: quo scelere ipulsus mare haberet infestum uno mio parone eodẽ inqt quo tu orbẽ terræ. No.

Infœlicitent ifœlicẽ faciant. Cecil. in nauclero Vt te dii omnes ifœlicitent cũ male monita memoritas. Plau. in penu. Dii illum ifœlicitent omnes. Noni.

Infestum q̃ alii aliud sit infestum. M. Tul. p Cn. Plancio. Dolebã iudices & acerbe ferebã si huius salus ob eam ipsam causam esset infestior: q̃ is meam salutẽ atque uitam suam beniuolentia præsidio custodiaque texisset. Nonius marcellus.

Infœlix infœcundus. Virgi. primo georgicoꝝ Infœlix lolium. Ser.

Infensus est plusq̃ inimicus. Vir. ii. æne. Insup ipsi dardanidæ infensi pœnas cum sangui ne poscunt. Ser.

Inferiæ sunt sacra mortuoꝝ: quæ iferis soluũtur. Virgi. decimo æne. Totidem quos educat ufens uiuentes rapit iferias. Ser.

Infestus. requirẽ in formidolosus. Au. gelius.

Infinitio qa sine fine & idefinitio. Cice. de finibo. & ma. Quaꝝ icursionem non solum uidebamus: sed etiam cogitemus. ifinitio ipa quam ἀπειρίαν uocãt. No.

Infinitũ tẽpus plus potest ad significãdũ q̃ finitum. Te. in eu. Inuidere omnes mihi: pro iuidebant. ego floccipendere. Do.

Inficiatores sunt falsi criminis obiectores. Ci. de ora. li. i. Nõ itelligebat ut si illi inficiatores probassent iudici. ante petitam esse pecuniam q̃ esset cœpta deberi. No.

Inficias ire negare. Te. i adel. Si ificias ibit testis est mecum ãnulus: & mecum p me. D.

Infrĩgere illidere. Te. in adel. Plus quingentos colaphos infregit mihi. Do.

Infortunitas. Chrysippus inqt itidẽ sunt bona & mala fœlicitas. ut infortunitas dolor & uoluptas. Alterũ enim ex altero sicuti plato ait. Verticibus inter sese contrariis deliq̃tũ ẽ si tuleris unũ abstuleris utrũque. Au.

Infinitus sine alterius uerbi adminiculo poni solet: ubi subintelligitur uere ne ita est. ut me ne incœpto desistere uictam. Vir. Lau.

Infestũ ab ifestando dictũ. Nam qui instat alicui: eũque pperans urget opprimereque eũ studet festinatque. aut cõtra de alicuius periculi exitu festinatur is utiqne infestus dicitur ab instantia atque iminentia fraudis: quã uel facturus cupiã uel passurusẽ. Au. g.

Infestus appellatur & q malũ infert cuipiam: & contra cui aliũde impẽdet malũ. is quoque ifestus dicitur. Au. ge.

Inficiator est qui negat se uel debere qđ actor petit: uel cõmisisse quod accusator obiicit. Vnde status cõiecturalis dicit ificialis i quo reus semper inficiat. uel ificias it: qđ ẽ uerbo negare. nam negare interdũ ẽ facto. Vir. Sed quis fortuna negarat i patriam reditus. Dicimus inficias eo tantum. nec per aliud uerbũ sicut suppetias ire. Cæsar i cõmentariis. atque suis fugientibus suppetias ire cõtendit. pro auxilio & suppetias ferre inquit Plautus. Laurentius ualla.

Infimas. Plau. in sticho. Infimates ergo oratores populi. summates uiri summi occumbere. Priscianus.

Infandũ interiectione ponitur: sic alia plæraque pars orationis. Priscia.

Infensus uehemẽter iratus. infestus uehemẽrer molestus atque in aduersũ uadens. Inde infestare crebris incursibus molestiã facere

Inferias ferias numinis & exeqas nunq̃ ueteres scriptores singulari numero appellauerunt. Vir.

Infans hic & hæc infans: & hic & hæc & hoc infans. Priscia.

Infra etiã subesse natũ puto & significat κατὰ qđ est apud græcos aduerbiũ. Id quoque p supradictas causas inter præpositiones accipitur a latinis. frequẽtissime enim præponit casualibus: & grauat. T. i eu. Ego te esse ifra oẽs ifimos puto. Ex hoc deriuat iferus

ueluti a nup nuperus:qđ approbat Caper. uel infer.ut citer a citra est & exter ab extra & infernus ab inferor & infimus. P.

Infandū aliæ tamen partes orationis singulæ uel etiam plures solent iteriectiue proferri. ait Vir.i.æne.quibus ifandū amissis unius ob iram.ifandū pro iteriectione posuit.P.

Informes.Hora.li.car.Informes hiemes reducit iuppiter:idest terribiles:assiduis imbribus.Acron.

Infula fascia in modū diadematis:a qua uitæ ab utraque parte dependent.Ser.

Ingallos.Neuius.Postq̄ nunciatū est iqt ut pugnatum esset ī gallos id ciuitas grauiter tulit.ī gallos mundius subtiliusque q̄ cum gallis aut contra gallos.Au.ge.

Ingratus tristis.Vir.vii.æne.Et cineri ingrato suprema ferebant.uti gratum lætum dicimus:q̄q̄ & ingratus qui gratiam non sentit dicitur.Ser.

Ingratis aduerbialiter inuite:nō ultro:quia ultro grata sunt:ingrata quæ ab inuitis fiunt ac recusantibus.Te.in eu. Opus faciam ut defatiger usque ingratis ut dormiam. Hec heri īmodestia coegit me qui hoc noctis ingratis excitauit.Do.

Ingenio uinū & mel ingenio diuersa sūt .uini enim natura humida est:mellis arida.nam medicinæ effectu quæ corporis udanda sūt uino fouentur: quæ siccāda sunt melle detergentur.Macrobius.

Ingeniū idest natura.Vir.secundo geor.Nunc locus aruorū ingeniis.Ser.

Ingenium ueteres dixerunt & sua sponte uel natura.Neuius in licurgo. Vos qui regalis corporis custodias agitis ite actutum:ī fron difluos lucos ingenio arbusta uineta sūt nō obscuritatis.Salu.hist.li.iii.Castrisque collatis pugna tamen ingenio loci prohibebatur.Vir.ii.geor.Nunc locus aruorum ingeniis quæ robora cuique quis color.No.

Ingenium est naturalis sapientia.Salust.in cati. Ingeniū nemo sine corpe exercebat. N.

Ingeniosus uehementiam siue copiam ingenii significat.Lau.

Ingredior in foro.i.incedo uel ambulo:uel gradior.Vir.Cōtinuo pecoris generosi pullus in aruis Altius ingredit.īgredior forū uel ī forū notū est.Lau.

Ingens.Cicero de senectute. Semper assentator auget.ut magnas uero agere gratias thais:immo īgentes .Satis enim erat dicere magnas dixit īgentes.semp.n.assentator auget

Ingeneraretur ut īnasceret.Cicero academico rum libro tertio.In tanta animantiū uarietate homini ut soli cupiditas īgenerarēt eognitionis & scientiæ.No.

Ingredi non solū ut est manifesta eius significatio:sed etiam uenire ac se ostendere auctoritate Pla. dicere possumus ī amphi.nihil ne te pudet sceleste populi ī conspectum ingredi.Nonius.

Ingluuies uentris rapacitas :& progula capitur. Vir.iii.Hic piscibus atram improbus īgluuiem:ranisque loquacibus explet.Var. ad Ci.li.xxiii.Ingluuies thori sunt iquit circa gulam:qui propter pinguedinē fiunt atque interiectas habent regulas.

Ingruit impetū facit.Vir.xi.ingruere infensos hostes.Et ingruit æneas italis.Serui.

Ingruit inuadit.Vir.ii.æne.Armorūque īgruit horror.Et Ingruit æneas italis.Ser.

Inhorruit turbatus ē:ut inhorruit armis .Horatius libro car.Nā seu mobilibus ueris inhorruit aduentus filiis.Acron.

In hunc modū pro modo.Salu.In hūc modū disseruit.Pri.

Iniuges.Manilius horestus ī li. quē de deorū hymnis scripsit ait. mineruæ iiuges boues sacrificari idest magistri nunq̄ ferentes illa uidelicet causa:q; & uirginitas iugum ne sciat maritale:& uirtus nunq̄ sit iugo premēti subiecta.Fla.fal.

Inibi pro sic & mox.Affra.ī materteris.Postq̄ se uidit inibi esse gnatam paruulam sororibus commendat.Cecil.in plocio. Liber nes nō solū uex inibi ē. Pac.in iliona.Profecto aut inibi ē tā iam potiunrur frugū.No.

Immanū datur ei qui separatim accipit sine arbitris:aut īterprete.ut præuaricator aut iudex corruptus.Te.ī phor.Soli sumus nunc inq̄.hic eo dic quid uelis tibi dari in manum.Donatus.

In mentem uenire reminiscī nō tantū:sed etiā recogitare & considerare significat.Cice.in mentē tibi nō uenit causam publicam sustinere .i.non cogitas.Te.in eu.Verū misere ī mētē nō uenerat īdignum fœdum crudele Te.ī eu.Quæ exēpla futura dicunt.in eum indigna.Donatus.

In manu uel ī manibus ē pro eo qđ ē ī potestate ē.unde mācipiū & manumissio.ut uictoria in manibus est:idest quasi iam tenetur. & in manibus pro inter manus.Ci.ī Catomaio.Est ī manibus laudatio.Et idē.Septimus mihi liber originū est ī manibus: idest nōdū opi summa ē īpositā manus. Lauren.

Iniurios⁹ actiue accipit.Lau.

Iniuriæ dictū ē mihi iniurioſe. Neui. ī licurgo. Oderūt hi homines iniurioſe nean illi iniuriæ facinus. No.

Iniuria ex eo dicta eſt q̄ non iure fiat. Omne enim quod non iure fit iniuria fieri dicitur. hoc generaliter. Specialiter autē iniuria dicitur contumelia. Interdū iuriæ appellatione damnū culpa datum ſignificatur. ut ī lege aquil. ſolemus dicere. Interdū iniquitatē iniuriam dicimus. nam quando quis inique uel iniuſte ſententiam dixit ex eo iniuriam dictam q̄ iure & iuſticia caret: q̄ſi non iuriā Contumeliam autem a contēdo. Iniuriam autem fieri Labeo ait: aut re aut uerbis. Re quotiens manus inferuntur: ut quando cōuicium fit. omnem quidē iniuriam aut in corpus inferri: aut ad dignitatē aut ad infamiam pertinere. In corpus fit quando quis pulſatur. ad dignitatem. cum comes matronæ adducit ad ifamiā cū pudicitia attēdat. hæc aūt fere ſūt quæ ad infamiam alicuius fiunt. utputa ad inuidiam alicuius ueſte lugubri utit: aut ſqualida: ut ſi barbam dimittat: uel capillos ſubmittat. aut ſi carmē ſcribat: uel proponat. uel cantet aliq̄d q̄d pudorem alicuius lædat. Vl. de iniuriis.

Iniuriæ quære in uerbo conciliare. Lauren.

Initiari ut quidam cibo & potu: ut quidam ſacris ubi ita legunt apud Varronem. initiari pueros edulie & potice & cubie: dis edēdi & potandi & cubandi: ubi primū a lacte & cunis tranſeunt. quod Vir. Nec deus hunc menſa: dea nec dignata cubili eſt. hoc anno tauit probus. Te. in phor. Vbi initiabūt inquit appollodorum ſecutus ad quē legitur ī ſamotracū a certo tēpore fieri more athenienſiū. q̄d in palliata probādū ē magis. D.

Iniquo quære in obſcenis. Priſcia.

Iniquat. Labe. ī nuptiis. Aequū animū īdignāti iniquat contumelia. No.

Inimicitiā numero ſingulari. Ennius. Eo ego ingenio natus ſum: amicitiam atque inimicitiam in fronte promptam gero. No.

Iniuria & contumelia hoc diſtant: q̄ iniuria leuior res eſt. Pa. in periboea. Patior facile iniuriam ſi eſt uacua a cōtumelia. Ce. Fallacia facile erūnam ferre poſſunt ſi īde abeſt contumelſa & iniuriam niſi contra conſtat contumelia. Noni.

Inimiciter. Actius ī didaſcolo. Rep. placare hoſtē ferocē inimiciterque accenſum. No.

Inimicos appellamus q priuatim inter ſeipſos odium exercent ut ciues iter ſe uidemus: cū hoſtes ſint: cum qbus publice bellum decretum eſt. Cice. ī L. Piſonem Iam uides ne tibi non inimicum: ſed hoſtē. Ser.

Iniquus magnus. Virgi. georgicorum. Et ini / quo pondere raſtri. Ser.

Iniquus anguſtus. Vir. v. æne. ſpacioque ſubit Sergeſtus iniquo. & .iiii. georgicoꝝ. Verum hæc ipſe qdem ſpaciis excluſus iniqs præ/tereo. Ser.

Iniuſtū magnū. Virgi. iii. georgi. Iniuſto ſub faſce uiam cū carpit. Ser.

Initiū cœptū ab ieūdo. unde & initia quoque dicta. Teren. ī an. ut beneficiū uerbis initū re comprobes. Dona.

Inire gratiam. ī. in gratiam ire: hoc eſt amicos comparare. Teren. in ad. Ego lepidus ineo gratiam. Donatus.

Iniectio manus dicit quotiēs nulla iudicis auctoritate expectata rem nobis debitā uendicamus. Vir. ī decimo. Iniecere manus patriæ teliſque ſacrarūt euandri. Ser.

Iniurias itidē dicimus tam illoꝝ q patiūtur q̄ q faciūt. Au. ge.

Iniuſſu ne qs iniuſſu uillici habeat: neque uillicus in ſuſſu domini. Varro.

Iniuges ī ipſis hoſtiis: uel animalibus: uel conſulatoriis quædam ſunt quæ iiuges uocantur: ideſt quæ nunq̄ domitæ aut iugo ſubditæ ſunt. haꝝ Virgili. noſter ſic meminit. Nunc grege de iracto ſeptē mactare iuuencos. Præſtiterit lectas totidem de more bidentes. Et ut iiuges euidentius exprimeret adiecit. & inracta totidem ceruice iuuencos. Macrobius.

Inlitiū circū muros iter: ut populus iliciat ad magiſtratus conſpectū q is uocari poteſt i eum locum: unde uox ad conditionem uocantis exaudiri poſſit. V.

In manibus: ideſt ī facili & in promptu. quod græ. dicūt ἐν χερσί. Vir. ī. ii. georgicorum. In manibus terræ. Et Cice. ī Cato. maiore. Eſt ī manibus oratio. Ser.

In mediū ī commune. Vir. tertio geor. Et ī medium quaſi reponunt. Ser

Innoxius ē cui non nocet: īnocuus qui nō nocuit nocere. Ser.

In numerum ī ordinem. Vir. iiii. geor. Illi iter ſeſe magna ui brachia tollūt: ī numeꝝ. Ser.

Innocēs & innocuus hoc diſtant: quia ſit īnocens non nocens. Innocuus illeſus. Virgilius. in decimo. Et ſedere carinæ omnes innocuæ q̄d La. carpit. S.

Innuere & annuere hoc diſtant: q̄ inuere eſt facie ſignificare. annuere uoluntate. No.

Innocentia eſt bonum & nulli nocens. Virgi.

æn. quarto. Liciusque rogamus innocuum.
Innocens tursus iteger & incorruptus. Salu. in iugurta: ubique Metellus agebat ex nunciis accæptis simul de innocentia electis certior Rhoma factus diffidere suis rebus actũ demũ ueram deditionẽ facere conatus est. No.
Innumera pro iumerabili. Lu. li. ii. Non ẽ una se numero magis inumera. No.
Innubere positũ pro trãsire: q̃ hæ quæ nubũt ad maritorũ domus transeũt. Lu. saty. li. vi. Sententia enĩ inuadere atque inubere censent. Nonius.
Ino filia Cadmi & Hermionis: uxor athamantis & Bacchi nutrix: nouerca phrixi & Helles quæ cũ Melicerta filio in mare se præcipitẽ dedit a græcis leuchothea: idest alba dea a nobis matuta quæ aurorã significat. Inde matutinus. T.
Inops dicitur sine ope ex auxilio. Vir. viii. æne. Res iopes euandrus habebat & primo ge. Atque inopi metuens formica senectæ. Te. in adel. Ferte misero atque inocenti auxiliũ subuenite inopi. M. T. de of. li. secundo. Nimirũ. n. iops ille si bonus ẽ uir: etiã si gratiã inferre non potest habere certe potest. No.
Inops non modo pauperẽ: sed insepultũ etiã significat. Vir. xi. æne. Hæc oĩs etiã quã cernis iops inhumataque turba est. Ex iure enĩ põtificio terra initiebatur & circa cadauera & circa absentiũ corpora quibusdã solẽnibus sacris additis. Inops ergo. i. sine terra: quæ ops dicitur. Ser.
Inhorreo ĩtremisco. Vir. primo. ge. Spicia iam campis cũ messis inhoruit. Ser.
Inhonestus turpis. Vir. vi. æn. Et trũcas ihonesto uulnere nares. Te. in eu. Illum ne obsecro ihonestũ senẽ muliebrẽ. Ser.
Inordinẽ redactus. i. inter uiles & abiectos cõnumeratus. Liui. in. xii. ab urbe condita Tribuni plæbis in ordinem redacti. i. in contẽptu habiti: hinc etiam extra ordinem populo. egredi e romana dicitur. Ser.
Inolesco Vir. ponit concresco. vi. æn. Penitusque necesse est multa diu concreta modis inolescere miris. Ser.
Imprimis præcipue Vir. primo. æn. Imprimis Regina quietũ accipit in teucros animũ mẽtemque benignam. Ser.
In populum pro ad populũ. Sisenna. hist. lib. iii. Seruulũ eius premio libertatis inductũ magno cũ tumultu conuentũ in populũ perduxit armatum. Ser.
Inquilinus qui aliena icolit loca. Salu. ĩ Catili. ne existimarẽt patricio homĩni cuius ipsius atque maiorũ plurima beneficia in plebẽ romanam essent praedita. r. p. opus esse cũ eã seruaret. M. T. inquilinus Romae. Ser.
Insitum ab insecatione dictũ amissiõe a litteræ postea qđ nunc habet nomẽ obtinuit. M.
Insitio aqua recens inimica tenellum enim cito facit putre. V.
Insani apud Pla. si unũ epityra æstuer ĩsane bene epityrũ uocabulũ est cibi quo frequẽtius Sicilia q̃ Italia usa id uehemẽter cũ uellet dicere insane dixit: q̃ insani omnia faciant uehemẽter. Var.
Insitia ab eo q̃ ĩsecta caro ut carmine saliorum qđ in extis dicitur nunc præfectũ. V.
Insidere proprie est dolose aliquem expectare unde & insidiæ nominatæ sunt. Vir. i. xi. Arripuitque locũ: & siluis insedit iniquis. Ser.
Insolens insuetus non solitus. unde insolentia dicta est. Ter. in an. Quid tu athenas ĩsolẽs. Et. M. T. primo de oratore. Sed mehercule istius deputationis insolẽtia atque earũ rerum quæ quasi in arte traderentur insciẽtia. Ser.
Insula pontis palmariæ pandateriæ. V.
Insula gallinaria a gallinis in siluis appellata quam in mari tusco secũdum italiam cõtra montes ligusticos uigintimiliũ album ĩgaunum V.
Inscendi passiue dixit. Au. ge. de equo Alexandri: qui haud unquã inscẽdi sese ab alio nisi a Rege passus sit.
Insubres galli hac etiã ætate sunt q̃ Mediolanum habuere metropolim. sunt enim ligurũ ps. Str.
Insaniter inuenitur & alia: quibus tamẽ nõ est uetendũ. Pompõ. in auctorato. Ludit nimiũ insaniter pro insane. Pri.
Insitus. sino situs: & đsinor desitus penultima correpta. Inde etiã situs dicitur pro negligẽtia. Vir. in. vii. Sed te uicta situ uerique effeta senectus. Idem in secũdo georgicorũ Insita mala ferre pirum. Pri.
Insultare est inimicos irridere p̃ cauillationẽ. Vir. in. x. Certus ut insultant rutuli. Seru.
Instar est nomẽ ideclinabile: licet ꝑbus ĩstaris declinarit ut nectar nectaris: quia caret præpositione sicut peregre. Vir. ii. æn. Instar mõtis equũ diuina. sed instaurata dicũtur ædificia ad antiquã similitudinẽ facta. Ser.
Instare factum uetuste dicitur idest instat dicere factũ esse. Dona.
Instans Persuasio ipulsio dicitur. T. in an. Dũ ĩ dubio est animus paulo momẽto huc uel illuc ipellitur. Idẽ ĩ adel. Persuasit nox amor

uinũ adoleſcentia. Pla. in bacchi. Quid hoc ille cerebroſius fieri poteſt nox mulier uinũ homini adoleſcentulo perſuaſit. Do.

Inſignis notabilis præcipuus. Vir. tertio. ge. Scilicet ante oẽs furor eſt iſignis equarum. Ser.

Inſomnia fœmi. ge. uigiliã ſignificat. Inſomniũ uero. ge. neu. Id qđ ſõniũ dicimus. M. T. de ſenec. Caret ergo uiolentia crudelitate & inſomniis. Ser.

Inſomnis per noctem. Vir. libra die ſomnique pares. Plau. Miris modis ludos faciũt hominibus miriſque exemplis omnia in ſõnis dici. T. in andr. Si ſe illã in ſõnis q̃ illũ amplecti malit: nunc qđ uulgo dicitur: cũ illa dormire. Do.

Inſtitor appellatus ẽ ex eo q̃ negocio gerẽdo iſtat: nec multum facit tabernæ ne ſit præpoſitus an cuilibet alii negociationi. cum interdum etiã ad homines honeſtos afferãt merces & ibi uendant nec mutat cauſã actionis locus emendi uendendiue: cũ utroque modo uerum ſit inſtitorem emiſſe uel uendidiſſe. Vlp.

Inſtitor is eſt qui tabernæ locoue ad emẽdum uendendũ præponitur: quique ſine loco ad eundẽ actũ præponitur. Vlp.

Inſtrumẽtorũ noĩe ea oĩa accipienda ſunt: quibus cauſa inſtrui poteſt. & ideo tam teſtimonia q̃ perſonae inſtrumentoꝝ loco habẽt.

Inſtructa domo legata reſpõſũ ẽ ſuppellectilẽ legatã nõ eſſe una: qa una domus uinis iſtructa intelligi non poteſt.

Inſitio dicitur cũ ſciſſo trunco ſurculus fœcũde arboris in ſterili inſeritur. Ser.

Inſpicio incido in ſpicaꝝ & ariſtarũ imaginem fundit & in modũ ſpicæ. Vir. primo ge. Ferroque faces in ſpicar acuto. Ser.

Inſanus magnus. Vir. primo ge. Quid tãtũ iſano iuuat indulgere labori: o dulcis coniũx. & inſani feriant ſine littore fluctus. & pluit inſano contorquens uertice ſiluas.

Inſaniter. Pomponio auctore me tuo illũ iocari neſcit ludit nimiũ inſaniter. No.

Inſaniam non hominibus ſolum aut animalibus. ſed & his q̃ ſine anima ſunt. Vir. i buc. Docet huc ades inſani feriãt ſine littore fluctus. No.

Inſimulare ẽ crimen ingerere. Ci. nihil horũ: quæ galli inſimulabant negarunt. T. i phor. Si herũ inſimulabis auaritiæ malae audies & inſimulo genitiuo iungitur. Do.

Inſigne dicitur magnũ uel præſtãs. Vir. primo æneidos. Inſignẽ pietate uirũ. No.

Inſigne utile neceſſarium. Lucil. libro. xxii. Co quus non curat caudam inſignẽ eſſe illã dũ pinguis ſiet ſic amici animum quærũt rẽ parasiti ac diuitias. No.

Inſolens impudens & audax dicitur cõſuetudine. M. T. ad ceſarẽ iunior em li. ſecũdo. Inſolens arrogans. idem de ſenectute. Nec certe uerẽdũ ne uera prædicans de ſe nimis uideatur aut iſolens aut loquax Nonius. mar.

Inſolens inſuetus inſolitus. Ci. pro Deiotaro. Moneor etiam loci inſolentia. Saluſti. Inſolens uera accipiendi. Teren. in and. Quid tu Athenas inſolens. Do.

Inſtrumẽtũ uineæ mihi eſſe Ser. reſpondit. qui eum conſulebat Cornelium reſpondiſſe aiebat palos perticas raſtros ligones inſtrumẽta uineæ eſſe: qđ uerius eſt.

Inſtrumentum balneario legato etiam balneatorem contineri ueracius reſpondit continetur autem & fornicator.

Inſtrumẽta laniõis ſemota carne pondera mẽſas ferramenta & alia quoque quæ laniãdae carnis cauſa parata ſũt. Id ẽ tentinas cultros dolobras reliquimus.

Inſtrumẽtum tabernæ quom quæritur qđ ſit intereſt: qđ genus negociationis in ea exercere ſolitum eſt.

Inſulæ italiæ pars italiæ ſunt ea cuiuſque prouincia.

Inſtitutorius actione ſignificat q̃ iſtituit. L.

Inſtruere aciẽ claſſem militem cauſã dicimus: non aliter. Lau.

In ſingulos annos. & quotãnis idem eſt dicimus & in ſingulos menſes: in ſingulos dies: nõ aũt quot menſibus quot diebus. Lau.

Inſolens etiam arrogans ĩtelligitur qui preter legem agit humanam & naturalẽ iſolẽs dicitur. Ci. pro. M. marcel. præſertĩ i uictoria quæ natura inſolens & ſuperba eſt. Do.

Inſolẽs rurſus nõ ſolẽs. T. in an. qđ tu. Athẽas inſolẽs. Pacu. i atalanta Quæ ægritudo iſolens mentẽ attentat tuã. Turpil. i demetrio. Timere occœpit interdũ oſcitarier impetus qđ mihi uellẽ ex iſolẽtia neſciebã. Idẽ i leucadia Quẽ oli oderar ſectatur ultro ac detinet ille iſolẽs aut ut faſtidit carnifex. Acti. in diomede. ita & fletu: & tenebris obſtinatus ſpem amiſi. Liui. Cõſpiciẽt iſolẽtiã. Sa. i ca. Quæ tãetſi animus aſpernabat iſolẽs malarũ artiũ. Ci. i orato. Sed mehercle iſtius diſputationis iſolentia atque earũ quæ quaſi i arte traduntur i ſcientia. No. M.

Inſignite cũ iudicio notæ. Ci. n. de orato. Nec improbũ notari ac uituperari inſignite poſſe. Nonius.

Insanum pro insane: ut īmane pro immaniter Pla. ī neruo. īsanū ualde uterque amat. Sal. li. tertio īmane q̄tū animī exarsere: nomē positū pro aduerbio. No.

Insolum pro insolitum Affra. in crimine orbitate senectuti tuæ malam metui q̄ insolum non uenit cæco ac demēti. Idem in uirgine Ne ueniret q̄d nō agitur insolū. No.

Insanitas. Ci. tuscu. li. i. insipientia autem quasi insanitas quæ esset insania: eadēque dementia. Var. in eumenidibus Apage īdirectum a domo nostra istam insanitatē. No.

Instituta sunt boni mores consilio & ratione sūpti nā bonos mores & malos dicimus: & ī morem. i. in similitudinē. significat etiam in cœptū propositū: ab īstituo q̄d est incipio. Institutiones uero sunt præceptiones q̄bus instituntur & docentur homines: ut institutiones oratoriæ. Quintil. Lau.

Instratum ab instruendo: q̄d & stragulū appellabāt & equorū: & similium operimētum ē: stragula quoque dicitur opertoriū lectorū ubi dormiebant aut discumbebant dicimus sterno humū floribus. & flores humi. Inde dicimus sternere thoros & sternere equū. i. tapetis uel similia culcitra ē tā lanea q̄ stupea q̄ plumea uel huiusmodi. L.

Insupare iniicere. unde fit dissipare. Fe.

Instaurare ex senatus itaque cōsulto & meuia lege ad propiciandū Iouē additus illius circensibus dies: īsque instauratus dictus ē: nō a patibulo ut quidam putati græco nomine sed a reditegratiōe. ut Varroni placet.

Insto illi & illum Romani dicunt Vir. i. æn Instans operi regnisque futuris. idē in. ix. Heu quantæ miseris cædes laurentius instāt. in. viii. Parte alia Martis currū rotasque uolucres instabant. Pris.

Insulæ fortunatæ ī oceano quas. Salu. ī hīsto. dicit uictū uoluisse ire sertoriū. Ac.

Insolens inconsuetus inexpertus. Horatius libro carminū. Et aspera nigris æquora uentis mirabitur insolēs. Acron.

Insero p̄ īmitto īserui si enim de arbore dicā insero inseui facit. & participium īsitus nō insertus. Vir. in buc. Insere nūc Moelibee piros pone in ordine uites. Idē in. iii. ge. Mutaque īsita mala. ferre pirę. uetustissimi tamē in simplici serui pro ordinaui protulisse īueniuntur. En. ī præceptis ubi uidet auenā poliū crescere inter triticū: seligit secernit au fert cedulo ubi aperiam addidit quæ tanto studio seruit. Pri.

Instar significat ad æquiparationē uel ad mensuram. Vir. Argolici clypei & phœbeæ lāpadis īstar ī ceteris dicimus ad similitudinē ut tabula depicta est ad similitudinē orbis terrarū non īstar. dicimus etiam in morem & ī modū uel tanquā. Lau.

Insinuari est immitti quasi sinu accipi. Sisenna hīsto li. tertio. Agmē perturbatum pedices insinuant ac loco commouent. No.

Insulsum est proprie fatuū quasi sine sale. M. T ad cæsarē epistō. secūda. sed ita locutus īsulse est ut mirum cōuiuium senatus excæperit. & de ora li. secundo: ut nihil aliud eorū nisi ipsa insulsitas rideatur. No.

Interpolare est īmittere & īterponere & nouā formam a ueteri fingere. M. T. in Ver. actio. ii. Aliquid de medio mutando īterpolando & est tractū ab arte fullonia qui polīēdo diligenter uetera quæque quasi in nouā speciē mutant. Plau. in amphi. illic me homo īterpolabit meūque os finget denuo.

In tempore opportuno nos sine præpositiōe dicimus tempore & tēpori. T. ī an. ueni ī tēpore. Salu. maxime ferocia regis Mitridatis ī tēpore bellaturi. Do.

Intolerabilis q̄ tolerari nō possit. Affra. in priuig. Quod si fecissem paulo sæpius didicit esse his ferre & non esse ītollerabilis. No.

Integrare deintegrare. Vir. ge. Ramoque sedēs miserabile carmē integrat. Acti. ī Antenoridis. Nanque huic inuenio ut mea ope opes toge integræ. Pacu. ī chry. Sed cesso inimicitiam integrare. Sis. hi. li. quarto. Vltro citro que integrant in oppido cædē. No.

Intestatus ē q̄ sine testamēto perit. No.

Intestatus est rursus cuius uerbis fides non habetur. Pompo. ī pictoribus. Ipse cū uno seruo senex itestato ꝓficiscitur. No.

Intestatur uidetur nō tantū his qui testamētū nō fecit. sed etiā is q̄ testamēto liberis suis tutorem non dederit: quantū enim ad tutelā ptinet itestatus ē. Vlp. de suis & legi. here.

Intestabilis cū lege qui esse iubetur eo pertinet ne eius testis recipiatur & eo amplius ut qui dam putatnt neue ipsi dicatur testimoniū. Caius de tu.

Intra diem mortis eius ut aliquid fiat si qs ita dixerit ipse quoque dies quo quis mortuus est numeratur. Vlp. de uer. sig.

Interpres dicit obscuri disertor. Vir. iii. æne. Troiugena interpres diuū. No.

Interpres auctor. Vir. ge. quar. Tuque mearū interpres curarum & cōscia luno. No.

Intentum sollicitū suspēsū. Vir. quito æn. Cō

sidũt transtris intẽtaque brachia remis. N.

Intendere inectere illigare. Vir. secundo æn. Et strupea uincula collo intẽdunt. M. T in hor ten. Quæro eni non quibus intẽdam rebus animum: sed quibus relaxẽ. No.

Intendere proprie est crimẽ in aduersariũ iacere. T. in eu. Hanc si ĩtendit esse. Do.

Intendere uerbum est a uenatoribus translatũ q rætia intendũt ad captandas feras. T. ĩ an. Repudio consiliũ qđ prius intẽderam: uel a sagittariis atque arcu. hic ergo q parat Chremetẽ & simonẽ fallere intenderã dixit. Do.

Intendere est extendere. M. T. de suppliciis. Tabernacula carbaseis intenta uelis collocabãt. & de senec. Intẽtum enim animũ tanquam arcum habebat nec languens succumbebat senectuti. No.

Interficere occidere. Lucil. li. xxix. Prius nõ tollas q̃ tuli animũ ex nomine atque hominẽ ipsũ ĩterfeceris. M. T. de of. li. tertio. Ab hisdem quae nocent ĩterficiuntur. No.

Interficere perdere concremare. Vir. iiii. ge. Ferstabulis inimicum imbrem atque interfice messes. No.

Interficere consumere finire. Luci. li. xxvii. Piscium genera atque altiliũ inde ĩterfeciſti ut nego. Nonius.

Interpallere dicere. Lucil. li. xxx. Verum tu qd agis interpella me ut sciã. No.

Interpellare audire cõmouere. No.

Interrogatio quæ fit recto etiã non ẽ cõtumelioſa: ut si dicitur: quis hic homo est? si autẽ obliquo contemptũ significat: ut Te. in eu. Quid inquam ornati est. & quid hoc est hominis quid mulieris. Do.

Intercipere quasi totũ capere. Pla. ĩ aulu. Quæ sola ĩterbibere sibi noscat corinthiẽsem fontem & pyrreneũ põt. Te. ĩ eu. Quod nos capere oportet hæc intercipit. Don

Interfici & occidi & ĩanimantia ueteres posuerũt. Plau. ĩ menech. Occisa hæc res. Vir. iiii. ge. Ter stabulis inimicum ignem atque ĩterfice messes. Salu. secũdo histo. Multique cõmeatus interierant insidiae latronũ. No.

Intui uel contui pro intueri. Luc. impedio Tũ oculis longa ĩtercapedine appetitum cupite intui. Pompo. in menech. Genitus incœpti contui. No.

Intemperia pro intẽperantia apud ueterũ auctoritatẽ obscure has enim intẽperies ĩ maritum. Nonius.

Intra non significat id quod consuetudine persuasum est. ut ĩtra modũ: hoc est amodo minus: sed etiam ipso modo: ut ĩtra kalen. dies etiam ipse kalendæ accipi debeant: ut intra oppidum intra cubiculũ. cũ dicitur in oppido & ĩ cubiculo dictũ esse uideatur idque ita positum in multis ueteribus & nõ ita claris scriptoribus ĩuenitur negatiuas duas negatiuam nouã significantiam habere. Var. ĩ Marcus. qui nõ modo ignorasse me clamat omnis heroas negat nesciſſe. No.

Intendo ligo. Vir. quarto. æn. Intendũtque locum sertis. Ser.

Intercacia ciuitas ĩ Hispania est quã polybius inter ciuitates celtiberorũ numerat. S.

Intimelii uocantur in liguria qui alpion urbẽ incolunt. Stra.

Inter cõponitur ut ĩternũcius intercapedo interpræs cuius simplex est præs: quod nõ inuenitur. Pri.

Interdum duas res significat: altera res qua demõstratur tempus: qđ græci. αλλοτε dicũt. altera quæ ad sequentia quoque tempora pertinet: quæ græ. dicitur.

qđ ita accipitur quotiens opus erit. nam & potest fieri ut bis editam sibi rationem quis perdiderit ut uerbũ itez̃ p sæpius accipiat.

Interpræs mediator. Vir. quarto æn. Tuque harum interpræs curarum & conscia: Iuno &. Ci. quinque interprætes corrũpendi iudici solẽt esse. Ser.

Intẽpesta nox dicitur obscuriſſima non q̃ creat tempestatibus: sed qa non discernit humanis actionibus sicut diei tempora. Vir. iii aen. Et lunam ĩ nimbo nox in tempestate tenebat. Ser.

Interitus mors eo q̃ interuentus sit & rerũ mixtarum connexionem resoluat. Ser.

Integrat renouat. Vir. quarto ge. Ramoque sedens miserabile carmẽ ĩtegrat. Seruius.

Integratur qđ ad integrum redit. qđ repetitur quod ĩstauratur. Te. in an. hoc malum integrascit. Dona.

Intẽto minor. Vir primo aen. Presentẽque uiris intẽtãt omnia mortem. Ser.

Interpellare est mediam alterius orationẽ interrumpere. uel actioni se alterius ĩterponere. M. T. in secundo ad Herẽnium. Itaque & alieni sermonis molesti ĩterpellatores & scripti nõ ociosi cũ obscuri interpraetes sunt & Pli. secundo in epiſto. interdũ lasſo mihi opportuna ĩterpellatione subueniunt. Ser.

Interdiu. i. per diem. T. in adel. Interdiu sed si hic pernocto causae qd dicã. Ser.

Interdicta uocant iuriscõsulti formas atque cõceptionẽs uerborum quibus praetor ut iubebat aliquid fieri aut prohibebat qđ tunc

maxime faciebant cũ de possessiõe aut quasi possessione inter aliquos contẽdebat. Est igitur ut summatim dicatur ꝓhibitio a possessionis turbatione. Ci. primo. de ora. Multisque praeesse q̃ aut iterdicto totum cõtẽderẽt. aut recto iure manu cosertũ uocarent q̃ in alienas possessiones tam temere irruisses. Ser.

Intra ad numerum & ad spaciũ refertur ut intra. xx. dies & itra muros: cuius relatiuum ẽ extra. Infra uero ad dignitatẽ & ad locũ: ut infra dignitatem meam. & infra tectũ. i. subter: cuius relatiuũ ẽ supra: sicut super & subter. Laurentius.

Inter primos doctus: & in primis doctus similiter cum paucis inter paucos & i paucis. Itẽ super omnes ante alios præter cæteros: quæ positiuo frequẽtius gaudent. iterdũ & superlatiuo. Lau.

Interea est cum habet instantium & superiorũ actoꝝ. T. i an. Interea mulier quaedã interea inter eos dies. Idẽ i ecy. qd iterea. Do.

Interea loci duæ partes orationis: cum cõiunctæ unam fecerint mutant accẽrum. Te. in eu. iterea loci ad macellum ubi aduenimus Donatus.

Interea est longi temporis significatio. Ter. in an. Maneo interea introire neminẽ. Do.

Interminatus sum pro minatus sum. Pla. i aulularia Interminetur sola sibi. T. in and. Interminatus sum ne faceres. Do.

In integrum res restituta est. i. imperfecta habita est. T. i phor. Quod te absente filius hic egit restitui i integrum æquum ac bonum est cui rei quasi expositione adiectũ ẽ paulo post mihi nõ uidetur qd̃ sit factum legibus rescindi posse. Ser.

Interfecerat cum ablatiuo ad. Cn. Dolobelã pro consulari iperio prouinciam asiã obtinentẽ deducta mulier smirnea ẽ eadem mulier uirum & filiũ eodẽ tẽpore uenenis clam datis uita iterfecerat. A. g.

Integra etas est quae in flore cõsistit. cui neque addendum iam: sed neque adhuc qcq̃ imminutum est. V. Integer æui. Ascanius. Ter. in an. Egregia forma ætate integra. Do.

Interpres quære inter. Pri.

Interciſi dies dieſque omnes: aut festos aut ꝓfestos aut iterciſos Numa uocauit. Festi dies diis dicati sũt. Profesti hominibus ad administrandam rem. Pri.

Inter isocrates in aripagitico loco: i quo habitabant Ariopagitæ. huic simile Cicero i primo iuectiuarum. Dico te priore nocte uenisse inter falcarios ideſt i locum illum ubi sũt falcarii. Pri.

Integer castus. Horatius lib. carminum. Brachia & uultum tereteſque suras integer laudo Acron.

Inteſtitione. Cato de Ptolemæo cotra trhemũ per deos imortales nolite nos atque iucundiora alia requiri quæunt ad hæc ut liberis quoque meis platæ istiusmodi remissiones essent. quoniam animus interstitiõe aliqua negociorum data laxari indulgerique potuisset. A. g.

Interpraetes sũt ꝓ quos idicit pactio. Asco. pe.

Intertrimẽtum nõ ad unius partis pertinet dãtis & accipientis nullã ẽ colum nã quæ ad ꝓpẽdiculum esse possit. Asconius. Pedi

Intramuranus omnis. enī magistratus q̃ intramuranus non est neque urbanus: etiã si administrator eius Romae esset. ad urbem dicitur. Ascon.

Intercalario mẽse Pompeius iterrogatus a Seruio Sulpicio quinto kalendas martias intercalario menſe consul creatus est: statimque consulatum iniit. Asconius.

Inueſtes dicuntur ipuberes quibus ꝓpter tenerã ætatem nulla pars corporis pilat. hoc ẽ qd̃ quito æn. uidetur sensisse Vir. Aurea cæsaries ollis atque aurea ueſtis. Sed melius intelligi potest in ueſtes appellatos: quasi inuesta ideſt a pudicitia & castitate. No.

Interuenire ẽ i medio negocio quasi ex isidiis superuenire & opprimere in ipso actu eos q̃ rem celatam uellent. T. i adel. Interuenit homo de improuiso. Donatus.

Inuenire est acquirere. Te. in eu. Vtinã tã facile aliquid inuenire possis. Phædria q̃ hoc peribit. idem in heau. Patri quomodo obsequare: & ut serues qd̃ labore iuenerit & ab acq̃rendo quæstus dicitur Dona.

Inuenire sapientis est. Incipere audacis: pficere cõstãtis. T. in eu. O meaꝝ uoluptatũ omniũ iuẽtor: icœptor. pefector. Do.

Inũcare quasi unco iuadere & arripere. Lu. lib. xi. aut qui nũmos tristis inuncat. No.

Inuolare irruere iuoluere uel insilire uel inuadere. Plau. in amphi. Cũ clamore iuolãt impetu alacri. Ci. de orato. li. iii. Ista prudẽtia doctrinæque possessio in quã hoies caducã quasi atque uacuã abũdantes ocio nonis occupatis iuolarũt. No.

Inuitius ab eoqd̃ ẽ inuitus. Ci. secũdo de ora. Quẽ ego paulo post sciebã uel ipudentius uel inuitius: nolo enī dicere de tã suaui hoie fastidiosius. No.

Inuitare apertam habet significationem. Vir. li. v. Celeri certare sagitta iuitant: qui forte uelint & præmia ponunt. T. in heauton. q̃ uellem me domum inuitatum nobis enim esse ãplius. M. T. in uerre actione secũda. Rogat rubri ut qđ ei cõmodũ fiet inuitet. Luci. li. xxx. Contra hæc inuitasse aut istigasse uidentur. M. T. de senectute. Ad quem fruendum non solum retrahit, uerũ etiã inuitat atque allectat senectus. No.

Inuitari est delectari. Vir. primo geor. Inuitat genialis hyems curasque resoluit. Turpil. i transiliõe. Horonã mensam talos nimis hi hoc huiusmodi quibus rebus uitam amant tamen iuitari solẽt. Idem in philopatro. Lucus ipse inuitat herede hic ueneris. M. T. in hortensio uoluptates autẽ nullas ad res necessarias inuitamenta afferunt senibus. Idẽ de republica. Idque ipsa natura inuitare solum: sed etiam cogeret. No. mar.

Inuitari significat repleri. Plautus in amp. Mirum si inuitauit sese i cœna plusculũ. Lucil. Pulchre inuitati accæptique sumus benigne. Turpil. in epidero. Non inuitat plusculum hic sese prandio. Salu. his. li. iiii. Et uersi postero die multoque ꝓperãtes deseruerant in castris nacti cũ se ibi cibo uinoque læti iuitarẽt. Lu. li. xxx. Cibo bene enim longinquũ mortalibus morbũ in uicio esse ubi qui iuitare Dapsilus se. Varro. sexque ulyxe. Ipsũ audi uino inuitari poculis large atque benigne. No.

Inuado prouerbiale. i. in tuto in securitate. nã ut in ꝓfundo periculum est. ita inuado ẽ securitas. T. in an. Omnis res est in uado. Do.

Inuadere est appetenter ĩcipere. V. li. xii. Aut pugnam aut aliquid iandudum iuadere magnum. Lucil. li. xxx. Vt semel i coeli pugnas te inuadere uidi. No.

Inuadere rursum in uadũ ruere Actiusi atha mante: ut profugiens hostem inimici inuadum in manus. No.

Inueterascere in consuetudinẽ uenire spectari amari denuo agi. Te. in ecyra. Nouas q actas feci ut inueterascerent. Do.

Inuenustus ẽ sine uenere. i. sine gratia. quẽ oẽs respuant repudiẽtque pulchre & quẽ deformes appetant inuenustus cui displicens obicitur. Infœlix cui placens negatur. T. in andria. Adeon hominem inuenustũ aut ifœlicem quãq̃ ut ego sũ. Do.

Inuidiosũ quod sit uitabile ad uiuendũ Lucil. li. xxvi. Stultitate sũma a scabie sũma in re: summa obrutam neque inimicis iuidiosam neque amico exoptabilem. No.

Inuoluere signum uolutum superimponere. Vir. i. geo. Scilicet atque esse frondosũ iuoluere olympũ. No.

Inuoluere tegere. Vir. secũdo æne. uertitur interea cœlum & ruit oceano nox inuoluens umbra magna terrãque polum que mirmidonũ que polos. No.

Inuidiosus cui iuidetur. Est. n. iuidia uel dicto uel facto i alterũ maliuolentiæ cõciliatio si qs calamitates suas ostẽdit ut alteri cõcitet odiũ: qđ dr̃ iuidiã facere uel uocare uel addu cere ad inuidiam inde. Inuidiosa res quæ facti atrocitatẽ augens inuisum illud uel illius auctorem facit. & inuidia quasi atrocitas uel detractio. T. Ita ut sine inuidia laudẽ iuenias & amicos pares. Lau.

Inuleus est filius Ceruæ. Hora. lib. car. uitat Inuleo me similis cloe. Acron.

Inuideo tibi. i. quasi non uidens tibi fio hoc ẽ nõ ferens te bene agentem uidere. Pri.

Inundo modo absolutam modo actiuã. habet significationẽ. Vir. x. Nec inũdare sanguine fossas. Pri.

Inuolere implicare. M. T. ad Cæsarem iuniorẽ li. primo. Sed qđ uideré nomine pacis bellũ inuolutum sore. No.

Inuolutũ occupatũ cõprehẽsũ. V. sexagesimo primo. saxi iuoluta icẽdit. No.

Inuehi dicitur uehi. Vir. v. Centauro inuehit magna. Nonius. M.

Inuehi aggredi ĩcrepari. M. T. ad cæsarẽ iunio li. iii. Et in miseriam posse iuidam non dixi inuidentiã quæ tam ẽ ẽ cũ inuidetur ab inuidẽdo iuidia recte dici potest: & ut fugiamus ãbiguum nomẽ iuidiæ i. iiii. ut aegritudini iuidẽtia utẽdũ ẽ enĩ docẽdi causa uerbo minus usitato. quoniã inuidẽtia non i eo q̃i uidet solum: sed i eo cui iuidetur dicitur. No.

Inunguẽ ad perfectionẽ: & ẽ translatio a marmorariis qui iuncturas unguibus ꝓbãt. Vir. secũdo geor. Nec secius ois i unguẽ arboribus positis secto uia limite quadret. & Ho. ad unguẽ factus homo. Ser.

Ioculariũ i malũ ecõtrario ꝓ graui molesto ac nimio iocosũ ergo. Do.

Iouia uicia uasorũ fictiliũ. Fes.

Iouiste cõpositũ a ioue & iuste. Fes.

Iocasta Creontis thebani filia uxor Lai deide filii & enecati quæ post filiorũ mortẽ se interemit suspendio habuit fratrẽ creontẽ. T.

Iocastus filius oeli ex lepatra coniuge.

Ionia græcorũ regio & colonia i fine minoris Asiæ inter cariam & cæoliam: a caria menã

dro flumine diuisa ab Iono duce: qui ex re/
sponso Apollinis filius dictus.& dux colo/
niarũ.xiii. cõsilio totius hellados ĩ Asia ea lo
ca occupauit.cõdidit Ephesũ miletũ myan
tha iã ab aqua uorata prænẽ Samnitrõ cola
phona chiũ erithras phacea clazomene gle/
bede melite & smionã ultimo ubi tẽpla ædi
dificaret primum Apollini.uel a Ioue in bo
uem uersa mare transgressa ioniũ dici uolũt
alia ionia ĩ finibus italiae ab ioue naulochi
filia quam Hercules uiis insidentẽ iteremit
unde mare ionium hoc minus:illud maius:
Vir. ionio ĩ magno.T.

Iole eurite regis œchaliae filia ut in dictione
hillus.T.

Iopas rex aphrorũ unus de procis Didonis. T.

Ioppe urbs maritima palestinæ regia secundũ
quosdam Cephei patris andromadæ.anti/
qssima urbiũ ante diluium ut ostendit saxũ
cum uestigiis uinculorũ andromadæ.alii in
india esse dicũt.Ouid.a nigris indis porta/
tam dicit.

Iota littera græca ad formam nostri.i.Tor.

Iocus est in uerbo:ludus est in facto.Oui.Mil/
le fac esse iocos turpe est nescire puellã. Lu/
dere ludendo sæpe paratur amor. Cõsũdũ/
tur iterdũ. Iuuenal. Quotiens uoluit fortu
na iocari de facto hic itellexit. dicimus etiã
ioca.Cice.ad Acti.Itaque ioca tua plena face
tiarũ.ludis pro ioco dixit. Hora.sed tamen
amoto quæramus seria ludo.& ludere ꝓ io/
cari.Plinius iunior.Iustũ ludere me putas se
rio peto. Iocũ accipimus qđ ẽ cõtrariũ serio
Quin.ludere pro eludere uel scurriliter log
& ꝓ eo qđ est uersibus scribere in opusculis.
inde epigrãmata dicuntur lusus. alludere ẽ
cum aliud dicimus ad aliud latenter referre
sententiã .Præterea ludus uel spem uel peri
culum sibi propositum habet.Iusus uel lu/
sio nihil habet præter meram uoluptatẽ ut
pila uel tesseris delectationis gratia. Cic. Ex
multis lusionibus nobis senibus talos relin/
quãt & tesseras.de uoluptate loquit:scilicet
lusus ꝓ ludo posuit Suetonius.Ac ne ex lu/
su quidem aleæ compendiũ spernens.ludus
quoque schola ẽ ubi labor & uapulatio.Est
que tum aliarũ artium:tũ grãmaticæ quã tri
ualẽ scientiam dicimus.quæ in triuiis & cõ
pitis docetur.

Ludus quoque armorum uel gladiatorius:ubi
gladiatores discunt.Quin.In ludũ uendide
runt tanq̃ decepti.ludi.n.gladiatorii dicun/
tur sicut ludi circẽses seculares quotiẽs unũ
pluraue paria gladiatorꝝ ad spectaculũ pu/
gnatura ꝓducũtur q̃ unus gladiatorũ dicit
qa populo tanq̃ munus donatur:q uero do
nat numerarius & qui familiã habet gladia
torꝝ uel ĩ disciplina uendẽdos lanista uocat.

Iorna mons est ĩ finibus europæ quem & arta
bram appellant Stra.

Iosci sunt bitugeres.Stra.

Iphe filia œli ex lepatra.T.

Iphianassa una ex filiabus Proeti regis argiuo/
rum quæ nupsit Melampo:uide in dictone
Proetus: alia Agamẽnõis ex Clytẽnestra.T.

Iphis patrocli amica donata ab Achille euersa
urbe in scyro.T.

Iphidamas Antenoris filius ab Agamẽnone ĩ/
teremptus. T.

Iphigenia quam ob occisam Dianæ ceruam ab
Agamẽnone in portu boetiæ Dianam placa
ret:ĩmolare uoluit pater cerua supposita &
a Thoãte Dianae ope tẽplo præposita ut fra
trem agnouit & cũ simulacro in Italiam au/
fugit.Tor.

Iphthime filia hicari uxor eumeli odys. iiii.T.

Ipadamus unus ex argonautis.T.

Iphitus troianus. de quo Vir.in secũdo. Pater
Archeptolemi aurigae hectoris post Em/
phei mortem.

Iphidus filius Amphitrionis frater herculis.

Ipotamius piscis. require in anguilla.

Ipsippe ipse neque alii.Fe.

Ipsus cõmendatio personæ est.T.in and.Ipsus
mihi Dauus qui ĩtimus eorũ est cõsiliis.Est.
dixit ergo ipsus quasi q maxime sciat. Do.

Ipsilutes bratheæ in uirilẽ muliebrẽque spe/
ciem expresse.Fes.

Iracũdia dicta q̃ iram iccẽdat. Festus Põpeius.

Irascere pro irasci.Põpo.in aristo. Noli quæso
irascere:more fit moriri suã qsque uxorẽ ut
uelit.Nigi. ĩ cometo grãmatico li. xiiii. Ita/
que irascere quod in me irascitur.No.

Iratus culpa ægre ferens præter spẽ iratus ẽ q
ex aliqua causa irascitur lacessitus.Iracũdus
q ex aliqua aut nulla causa præcedẽte irasci
tur.& iracũdia ignis ẽ & morbus.T.ĩ phor.
qđ eius remedium inueniam iracũdiæ.Be/
ne ergo remediũ:quia morbus.Inde subiũ/
xit:loquar incendã.Ir ignis.Dona.

Iracundus & iratus:ebrius & ebriosus:amans
& amator & alia quid iter se distent Cice.di
scernit in tertio tus.aliud iracundiã eẽ aliud
iratum ut differt anxietas ab angore nequ
enim qui anguntur omnes anxii.iter ebrie
tatem & ebriosũ: aliud amatorẽ aliud amã/
tem.No.

Ironia maior ẽ q̃ increpatio.Ter.in an.Salue.

bone uir. Dona.

Ire accumbere. Lu. li. xxx. Chremes ī medium in sūmum ire ad dementes. N.

Ire abire uenire & redire. Ter. in adel. Sed eccū Syrum ire uideo. Do.

Ire amhulare. Vir. ge. li. iii. It tristis arator. No.

Ircipes genus rastrorū ferreorū qđ plures habet dentes ad extirpandas herbas ī agris. F.

Irripini populi sunt ī samnio dicti: a lupo duce. Irpū enī lupum dicunt. Stra.

Ire uiam & uia. Ci. p Murena hāc uiā dico ite uia. Vir. quarto geo. Longam incomitata uidetur ire uiam. Prī.

Irenarche qui disciplinae publicae & corrigendis præficiuntur.

Iracundia est ulciscendi libido. Ci. tus.

Ir ē ideclinabile. Carisius tamen ir iris declinarit. P.

Iracunditer pro iracunde. Prī.

Iri audio illi iniuriam factum iri audio contumeliam dictum iri: q; ita dici uulgo desit audio & is nunc esse uerborū figuram iā ī medio loquendi usus. Idcirco exemplis superse deo. Sed cotumelia illi uel iniuria factū itur paulopost remotius exemplum igitur ponemus. M. Ca. pro se cōtra C. Cassium. Atque euenit ita quirites ut in hac cōtumelia quæ mihi p huiuscemodi petulantiā factū itur: rei quoque publicae miserear quirites. Sicū autē contumeliā factū iri ad cōtumeliam faciendam: idest operam dari quo fiat contumelia: ita factū itur casu tātū immutato. Idē dicit. A. g.

Irmos sententia in longum continuata. Virg. i. æn. Nanque tibi usque incute uim uentis. Est autem uocabulum græcum σύρω dictū idest coniūgo. Ser.

Irpices regula cum pluribus dentibus: quam item ut plaustrum boues trahūt ut eruant quæ in terra sunt: & postea ī terra sunt: scilicet detracta: quæ sirpices prius a qbusdam dicti restelli irpices. V.

Irpini appellati nomine lupi quē irpūni dicūt samnites: eum enim ducē secuti agros occupauere. Fes.

Irquilatus pueri qui primo ī uirilitatem suam experitur. Festus.

Irritare dictum est proprie prouocare: tractū a canibus qui cum puocantur irruūt Lucil. li. i. Irritata cane q̄ homo q̄ planius dicit. T. ī phor. irrito. Vir. li. x. Irritatque uirū telis & uoce lacessit. Salu. his. li. primo tunc uero & posticū cæteri. En. de causa educere senatus rati maximo gaudio bellum irritare. Lu. li. xxviii. Lucil. si ī amore irritarit suo Plau. ī amphi. Irritabis carbones. Va. sexque ulyxe. Omnes irritans uentos omnesque procellas Nonius.

Irnella genus uasis ī sacris. Fe.

Irritatus est ira cōmotus ut ī sermone dictum uerbum a canibus qui restrictis dētibus hāc litteram r imitātur. T. in an. Potes nunc dū animus iratus est. Do.

Irriguus qui irrigat. Vir. quarto. ge. Irriguum que bibant uiolaria fonte. Ser.

Irruere proprie dicūt̄ q cum furore præliū ineunt. T. ī eu. quā mox irruamus. Do.

Ismanius discernendi causa ut aliquid singulare haberent prisci notabant: forsan ab eo q mane natus diceretur ut ismanius esset. V.

Isocrates græcus orator uerba prius libera sub numeros ire primos coegit. Ma.

Iste & isti ad uituperatiōem sumitur personæ interdum reprehēsionē rei significat. T. i an. Id isti uituperāt factū Vir. Quid petis istis & est uerbum odiosum. T. in eu. Cum milite isto. & in adel. Iam uero omitte Demea istam tuam iracundiam. Do.

Istaec ī me cudetur faba. i. hoc malum ī me recidet: ī me huius mali uidicabitur culpa ut laborat solū ī quo cuditur: idest teritur faba cum siliquis exuitur tunsa fustibus ut ī areis fit more rusticorum: uel q; qui male coctā fabam: & quæ non maduerit: sed dura permanserit supra caput coq ueluti ipsi fabae irati dū saxo cōminuūt: tum uniuersū malū & omnis labor ad coquū peruenit. Simile & alibi a pulmento prouerbiū est. Tute hoc contristi tibi hoc excedendum est accingere Donatus.

Ista distat ab ilerda ad aquilonem stad. quigentis & quadraginta. Str.

Isara flu. rhodano se iūgens ubi cēmenus mōs rhodano applicat̄ usque huc ad druētiā: inter quos fluunt alii amnes ex alpibus ī rhodanū isara rapto secū atace flu. effertur i adriaticum sinū. Strabo.

Isthmos est in narbonēsi littore qui sinus mecholanus efficit. Strabo.

Isapis flu. ppinquus cesenae. Strabo.

Ispellum ciuitas est in umbria ex altera montium parte q̄ camertes Strabo.

Isti pro istius. Ca. de moribus Cla. neronis. pecunia mea reip. profuit: quoniam istimodi uti. Prī.

Is ad quem ea res pertinet hæc uera sic itelligūtur ut qui ī uniuersū dominiū uel ciuili uel iure prætorio succēdit continuatur.

Is de spacio longiore: hic uero propinquiore

Interdū eundē locū habent ut q diuitias cu/

pit is uel hic uel idem uel ille auarus est. Itē dicimus: Alexander superauit Darium & id uel hoc ī adolescentia.

Istinc & isti c ad personam refertur audiētem Virgilius sexto eneidos. Iam istine & comprime gressū: idest abi a loco in quo es. Seruius sulpicius in epistola ad Ciceronem. qui si istic affuissem. i. romæ ubi tu es. Ser.

Hispanis promōtoriū ī ora æthiopici oceani est: se protendēs in mare quod azinium appellatur.

Isthmos mons: in quo sita corinthus est ciuitas: hic ex achaia in reliquam græciam tandem spatio separat ioniū mare ab ægeo.

Is demū idem compositum facit. Caesar singulariter idem pluraliter eisdem dicendum confirmat: sed consuetudo hoc non seruat Seruius in arte.

Isagoge introductio. Tor.

Ischyros fortis. Tor.

Isæus declamator tempore domitiani: ḋ quo Plinius pulcherrime in quadam epistola. Quin. eum uidetur carpere.

Is urbs a babylone itinere dierū octo. & fluuius is: ubi bitumen.

Isis filia in achisidis actiuo isim ut tibris tibridis tibrim. T.

Isidorus proprium. T.

Ision filius phlegyae cētaurorū pater: de quo i centauro. T.

Ismenius flu. boetiæ ab ismeno filio pelasgi. T

Ister maximus fluuioꝝ europae: q & danubius: de quo Pli. iiii. Aristoteles ī metauris singula eius ora per. lx. M. pa. mare uincere. T.

Istria locus iuxta portum ad hostia istri. unde ister: & ab istria istrio.

Isthmos ira stricta inter duo maria. Sunt autē duo celebres achaicus ubi corinthius: thracius ubi cardia urbs fuit. T.

Ismarus mons thraciæ asper & icultus ex parte: ex alia fertilis uinetis & oliuis: quem orpheus incoluit: ubi ismara urbs ciconū quā ulixes diruit reuertens troia: iam maronia dicta.

Isus filius notus Priami de quo ī antimo uidimus.

Isocrates orator clarissimus Gorgiæ auditor: de quo Quītilianus plures laudes dicit.

Ita pro ualde. Te. in andria. Non ita dissimili sunt oratione ac stilo. Do.

Ita aiunt pro credūt & loquūtur uniuersi: & ē tepidi consensio & quasi iuiti respōsio. Te. ī andria. ita aiūt. & heau. ita credo monēte patre filiam. Do.

Italia dicta est q magnos uitulos. i. boues haberi. Vituli enī ab italis sunt dicti. Italia ab italo rege. Eadē ab attelio appellata. Fe.

Italia ab italo rege Siciliæ. q ad eam partem peruenit in quo postea turnus regnauit & suo nomine appellauit. Serui.

Italiam de græco uocabulo appellatam scripserunt thimeus & M. Varro. quoniā boues græca ueteri līgua itali uocitati sunt. quorū in italia magna copia fuerit: bucetaque ī ea transgigni: pastique solita sit complurima. Coniectare aūt ob eandē causā possumus q italia tunc esset armētosissima. Au. ge

Italica urbs est quæ turdetanorū agro adiacet super beti. Stra.

Itiū ex uicinū morinis uersus britāniam. Str.

Italica est urbs ī italia: quæ alio nomine confinium appellat. Stra.

Ita itaque quære ī sicut. Lau.

Itinere faciēdo uigīti milia passuum ī dies singulos peragenda sic sunt accipienda: ut si post hāc dinumerationē minus q̄ uigīti milia supsunt: integrū diem occupent ueluti uigīti & unū milia sunt passuum biduum eis attribuat: quæ quidem dinumeratio ita demū obligāda erit si de die nō conueniat.

Italiæ roseae dixit esse sumē. Cæsar uopiscus in quo relicta pertica postridie nō apparet propter herbam. Var.

Italia a bobus nomē habere existimata est græcia enī antiqua. ut scribit Thimeus. tauros uocabat italos: a quoꝝ multitudine & pulchritudine & fœtu italiam dixerunt. Var.

Italia prius hesperia a fratre atlantis: a quo & stella occidentalis: qui a fratre pulsus & hispaniæ & italiæ nomen dedit. Macrobius ab hespero stella italiam dictā dicit. qđ Virgilius sentit. Inde Oenotria ab ονόος uel oenotrio sabinorū rege. Inde italia ab italo siculorum rege: q agriculturam italos docuit: & leges posuit thimeus secūdū Varronē a tauris: ut Aulus gelius secundo. Latiū uero uel q̄ iter alpes lateat: uel a latino uel q̄ illic saturnus latuerit. Secūdū Solinum a tybridis hostis ad lyrim: q medias mintur nas diuidit. Seruius usque ad fundis. aliud latinū a fundis ad uulturnū. unde hesperino in latio: idest antiquo. Est etiam dicta ausonia. Aristoteles inquit: pars ad tyrrhenū uersa incolebant opici. nūc ausonii secūdū quosdam a filio ulyxis: quod nomen secūdū Liuiū nono durauit usque ad consules. Inde magna græcia dicta: de quo Pli. iii.

Ithaca insula patria ulyxis. in qua mons neritos: unde ipsa aliquando uocat. T.

Ithacus cognomē ulixis.

Ithyreus quasi ithyneus ab ἰθύνω qđ é dirigo ideſt directiuus epitheton a Vir. arcuum p/thicorum.

Itis terei thracũ regis & prognes filius: de quo Ouidi. ĩ faſianũ uerſus.

Itymus chloris pandari filiæ filius. Ho.

Itẽ ſimiliter. Te. in an. Itẽ alio die contra uiciſ/ſim. Plau. ut illa illũ contra q ẽ amoris cul/tor optimus. Do.

Iter eſt uia. Virgili. ſexto aene. Hac iter elyſiũ nobis. Nonius.

Itu pro iceſſu. Titin. in ſatina. Itum geſtũ ami ctũ q uidebant eius. No.

Iter uel itiner uetuſtiſſimi dixerunt iteris uel itineris. Plau. in mercato. Quin tu ergo iti/ner exeq meũ me ſinis. Ne. in licurgo. igno/ti iteris ſumus tute ſcis quæ ſunt núc ethe roclita. Pri.

Itaqua é collectiua uel rationalis coniunctio. Ci. p liga. Itaque quo me uertã neſcio. Pri.

Itidem & itẽ ſignificant ſimiliter ab ide com/poſita ſunt. Lauren.

Iterum refertur & ad primam uicẽ non tantũ ad poſteriorẽ. nam iteꝝ uoco te. ideſt itera ta uice & iterũ uocaui te praeter hanc uicẽ. minus uſitatum eſt. Cic. p lege mani. Cum tantam multitudinẽ: cum tanto ſtudio ui/deamus quantam non iterum ĩ eodem ho/mine praeficiẽdo uidimns ante hac & poſt hac ſimilia ſũt huic: ideſt ante hoc uel poſt hoc tẽpus. Salu. Sed ea ſaepe ante hac fidẽ prodiderat. Sueto. Vnde inſtitutum poſt/hac ut ne ſcripto quidem ac ſermone cu/iuſq̃ appellaret aliter. Deinceps ſimiliter p dehinc & deinde & progradatim. Cic. tuſ. Omnes q deinceps accubarent ad lyram ca nerent. & iterũ p rurſus: ideſt pro cõtrario Vir. vi. Iterũque ad tarda reuerti corpora & rurſus irriſa priores. Lau.

Ita geminũ ſuplatiuũ expoſcit: ſiue nominis ſiue aduerbii. Ci. de ora. Vt quiſque græce optime ſciret ita eſſe neqſſimũ: uel uerbum quod uim ſuplatiui habet. Ci. in Cato. ma. ut qſque ætate antecedit: ita ſententiæ prin cipatũ obtĩet. Interdũ cũ cõparatiuo: ſed ra ro. Ita & ita quære in dictione ſicut. Lau.

Iter facere eſt ingredi uiam uel iter: uiam face/re eſt tranſitus aperire. Quintil. Ac ſibi uiã ſiquando nõ acceperit faciat. Munire uiam ẽ repurgare reficere: lapidibuſque ſubſtru ere. Ci. pro milone. Ideo ne appius ille cae/cus uiam muniuit. Dicimus enim munire rippam alueũ: aditũ ideſt reficere uel para/re. Ci. pro cluentio. Aditum ſibi aliis ſceleri bus ante muniuit. Iter habere. i. iter factuꝝ eſſe. Ci. Ille in ſardiniam iter habebat. Lau

Iter nauigatio. Te. in ecy. Ain tu tibi hoc incõ/modũ eueniſſe iter: non hercle uerbis par/meno dici poteſt q̃tum re ipſa nauigare in/commodũ eſt. No.

Iterauiſſe ſenatores qui magiſtratũ curulẽ nõ/dum cœperant pedibus iterauiſſe incuriã Caius baſſus ſcriptũ reliquit. Au. ge.

Iter q̃ eo uehendo quid teritur. V.

Iter ab ambitu appellat. Var.

Itanida minerua a loco ſic appellata. Fe.

Itur ad me quaſi ad hoſtẽ. Plau. ĩ pſeudul. Itur ad me. Te. ĩ an. Itur ad me. Vir. Simul enſe recluſo ibat in euryalum. Dona.

Iubar ante ſolem ortũ ſtella ueſper: q̃ iubata appareat. Pacu. Exorto iubare noctis recur ſu itinere. No.

Iubere ponebat pro dicere: quod ualet inter/dũ pro decernere. ut populus iuſſit. Fe.

Iuſſa iura. Fe.

Iubar ſtella quam græ. φωσφόρον appellant: uel hoc eſt lucifer q̃ ſplẽdor eius diffundit in modũ iubæ leonis. Fe.

Iubilare eſt ruſtica uoce inclamare. Fe.

Iubere eſt cogere aliquid ut fiat. Vir. lib. xi. Ac niſum dicere iuſſit. No.

Iubere eſt uelle. Lucil. ſaty. lib. vi. Saluere iube re: ſaluté mittere amico. Te. ĩ an. Iubeo chre metẽ. Virgi. lib. iii. æne. Sed uotis præcibuſ/que iubent expoſcere pacẽ. No.

Iubeo uolo. Vir. ſecũdo æne. Infãdũ regina iu/bes. i. uis. nam aliter hoc uerbum perſonam ænee non recipit. Te. in an. Iubeo chremeté ſaluere. Seruius.

Iubilare eſt quodammodo clamare apud ru/ſticos. Seruius.

Iubere eſt firme aliquid uelle. Te. in an. Iubeo chremeté. Volumus enim animo. iubemus uerbis. Plus eſt imperare q̃ iubere. Teren. in eu. Iubeo immo cogo atque impero. Do.

Iubar tam maſculini q̃ neutri proferebãt. En/nius in anna. Interea fugit albus iubar hy/perionis curſũ. Caluus in epithalamio. He ſperũ ante iubar. Pri.

Iubere quære in uerbo mandare. Lau.

Iubii tranſ rhenũ iuxta treuſgos incolebãt ad interioré rheni rippam traduxit agrippa. nec inuictos qdẽ. Stra.

Iubar dicitur ſtella lucifer: quae ĩ ſummo ha/bet lumẽ diffuſum: ut leo ĩ capite iubar hu/ius ortus ſignificat circiter eſſe extremam noctẽ. Itaque ait Pacuui. Exorto iubare no/ctis decurio itinere. V.

Iudiciū diuinatio appellatur: quoniā diuina/
re quodammodo iudicē oportet quā sciētiā
sese ferre par sit. Au. ge.
Iudicium diuinationem esse appellatā putant
quoniā cū accusator & reus duæ res q̄si co/
gnitæ coniūctæque sint: neque utra siue al/
tera constare possit. ī hoc tamen genere cau
sæ reus quidē iamiam est: sed accusator nō/
dū est. & iccirco quod adhucusque deest &
latet diuinatione supplendū ē qs non sit ac/
cusator futurus. Au. ge.
Iudicare a dico q̄ tunc ius dicatur: hinc iudex
q̄ iudicat accepta potestate: idest quibusdā
uerbis dicendo ius. Var.
Iudæus a iudæa prouincia palestinæ. T.
ugurta numidiæ rex: de quo Salu. T.
ugarius uicus dicitur romæ: qa ibi fuerat ara
iunonis iugae: quam putabāt matrimonia
iūgere. Festus.
Iuga semper pluraliter. Ser. in arte.
Iugatū iunctū a iugo dictū. Cice. iiii. tus. Hoc
quidem est cōmune uirtutum omnes inter
se iugatæ sunt. No.
Iuges auspicium est cū iunctum iumentū ster
cus fecit. Festus.
Iugulū pro gutture iugulando. Cice. Si es nu/
dus da iugulū.
Iugerū in singulari: in plurali uero iugera ter/
tiæ declinationis. significat aūt me u rā du
cētoz q̄draginta pedū in longitudinē: di/
midii in latitudinem. uel ut aliqui uolunt
quantū par boū uno die arat: qđ idē ē. Lau.
Iucūdus est ī prosperis qque lætitiæ est alteri:
ut prosper & saluber. nam potest qs esse tri
stis: iucūdus aūt alīs. Gratus uero ē i aduer
sis. Cice. ad sulpiciū. cuius officia si aliquan/
do iucūdiora: nunq̄ tamē gratiora sunt. In
iucūdo quaedam gratia ē delectatiōis. ī gra
to uero etiam commodi. Idem de of. h. secū
do. Quanq̄ enim qđ præsens tanq̄ ī manu
datur iucūdus est. tamen hæc in posterum
gratiora muri naualia.
Iugulus quære ī ceruix. Lau.
Iugū quære ī colles. Lau.
Iugere milui dicunt cū uocē emittūt. Fe.
Iugeri proprietatē Var. designat de repu. pri
mo in agro romano ac latino iugeris iun/
gūt uocant q̄ iuncti boues uno die exarare/
possunt. Festus. Iugū sub quo uicti transi/
bant hoc modo fiebat fixis duabus hastis
sup eas ligabat tertia sub his uictos discin/
ctos transire cogebant. Fe.
Iuglandes agrestes nuces. Ci. tuscu. v. Instituit
que in candentibus iuglādiū putaminibus
barbam sibi & capillum adureret. No.
Iugū & iumēta a iūctu. V.
Iugeri pars minima dicit scrupulus. i. decē pe
des & longitudine & latitudine q̄dratū. V.
Iugerū uocant quod iuncti boues uno die exa/
rare possunt. Varro.
Iugandes magnæ & crebræ finitime q̄ fundi
oram faciunt sterilē. Var.
Iulus æneæ filius. ut ī ascanio. deriuatiuū eius
iulius. Vir. Iulius a magno. Tor.
Iulius q̄ eo mēse dicit iulius natus. Fe.
Iugula stella orion: q̄ amplior sit cæteris qua/
si nux iugulans. Fe.
Iulus æneæ filius si aliquādo cæptus uocari a
primæ barbae lanugine: quae illi tum nasce
bat ἰουλον eni grae. primam barbam la/
nuginem uocant. Ser.
Iulia hispaniæ ciuitas ē nō lōge a corduba. St.
Iulius appellatus ē q̄ hoc mēse ad q̄rtum idus
qntilis iulius procreatus sit dictator. Ma.
Iumentis legatis boues non continentur. nec
econtra.
Iumētum a iungendo dictum ueteres putant
g littera ī eo noīe attrita. nam & uectabulū
dicunt: qđ nunc uehiculum dicunt. No.
Iumētum non ut solum significat qđ nunc di/
cit: sed uectabulum etiā qđ adiunctis peco/
ribus trahebat. ueteres nostri iumentum a
iungendo dixerunt. Au. ge.
Iumētum & iugum a iunctu. Var.
Iunceus tenuis & pallidus. Te. ī eu. Tāetsi bo/
na est natura reddunt curatura iunceas. D.
Iuno uulnerata in papilla ab hercule. Home/
rus qnto iliados. T.
Iunium mensem dictum putāt a iunone. Idē/
ipsum dicebāt iunonium & iunoialē. Fe.
Iunius dictus ex iunonio ē. nam & ædes iuno
ni monetæ kalendis iunii sit. nōnulli puta/
uerunt iunium mensem a iuno bruto: qui
primus romæ factus ē. nominatum q̄ hoc
mense. i. kalendis iuniis pulsu targno sacrū
carneæ deæ ī cœlio mōte uoti reus fecerit
hāc deā uitalibus humanis peaesse credunt
Ma. de. sa.
Iuno lucina. Iuno a iuuando dicta. Iuno luci/
na iunonis filia: latine nixos dicit iuno luci
na ab eo q̄ in lucē producat. Do.
Iuncarius campus emporiensium sic dictus
q̄ iūcos producit. Stra.
Iunonis īsula est iuxta gymnesias insulas ubi
paruae īsulae: quas qdam uocauere colū/
nas. Stra.
Iūgauni ligures fūt īcolae alpīgi oppidi distāt
a moneci portu stad. q̄drigētis & lxxx. Str

Iuno aer ut stoici disputant. iteriectus iter mare & cœlũ iunonis nomine cõsecratus: quæ ẽ soror & coniúx iouis: qđ & similitudo est ætheris: & cũ eo summa conúctio. effeminauerũt eũ: iunonique tribuerũt qđ nihil é mollius: sed iunonem a iuuando credo esse nominatã. Cice. de na. deor.

Iunoni imolat porcam uel agnam regia regina sacrorũ. i. regis uxor. Ma.

Iuppiter ideſt iuuans pater: quẽ cõuersis casibus appellamus a iuuando ioué A poetis dicitur diuũ atque hominũ rex. A maioribus autẽ nostris optimus maximus: & qđé ante optimus. i. beneficentissimus: q̃ maximus qa maius certeque gratius prodesse omnibus q̃ opes magnas habere. hunc igit enni⁹ ut supra dixi nũcupat ita dicens. Aspice hoc sublime candens qué iuocãt omnes iouem. Planiusque alio loco. Cui quod in me est execrabor hoc quod lucet quicquid est. Hũc etiam augures nostri cũ dicũt ioue fulgente tonante. dicunt enim cœlo fulgẽte & tonante. Eurypides autẽ ut multa præclare sic hoc breuiter uides sublime fusum imoderatũ æthera qui terram & aerem circuniectũ amplectit: hunc summum habeto diuum: hũc peribeto iouẽ. Ci. de na. deorum

Iuppiter a iuuando dictus. nam cum iuppiter pro igne ponat: nulla res sic fouet omnia quemadmodũ calor. Ser.

Iuppiter iuppitris & iuppiteris ut Ceselio placet. Iouis quoque i nominatiuo inuenit. Cecili. i episto. Nam nouus qdem deus repertus é iouis. Acti. Lucifero lampade exurat iouis arietem: ex quo etiã pluralẽ numerũ Plautus protulit i cassina. Repẽte ut emoriantur humani ioues. Pri.

Iuppiter ideſt aer. Vir. q̃rto æne. Modo iuppiter. ac si diceret. tantummodo sit serenum. unde Hora. Manet sub ioue frigido uenator teneræ cõiugis immemor. Ser.

Iuppiter stygius. i. Pluto. Et secundũ stoicos dicere unum esse deum: cui nomina uariãtur pro actibus & officiis: unde etiam duplicis sexus numina esse dicuntur: ut cũ i actu sunt mares: sicut fœminæ cum patiendi habẽt naturam. unde etiam non iugis i gremium late descẽdit. ab actibus autẽ uocat: ut iuppiter iuuãs. Mercurius q̃ præesset mercibus. Liber libertatis sit: ergo & iouem stystiũ dicit dido inferis sacrificatura ut alibi. Iunoni infernæ dictus sacer. hinc est iouis oratio cœlicolæ mea mẽbra deí quos uera potestas officiis diuisa. Ser.

Iuppiter poetæ de cœlo semen igneũ cecidisse dicũt in mare: ac natam ex spumis uenerẽ cõiũctione ignis & humoris: quã haberet uim significantes seminis a qua ui natis dicta uita. Et illud a lucillo uis est uita uides nos uis facere omnia cogit. Quare quod cœlum principiũ satum dictus saturnus: & q̃ ignei saturnalibus cærei superioribus mittuntur. Terra ops: q̃ hic omne opus & hac opus ad uiuendum. & ideo dicitur ops mater. q̃ terra mater. Etenim terra gentes oés peperit & resumit denuo quæ dat cibaria. ut ait Ennius quæ qđ gerit fruges ceres dicta ab ãtiqs. quæ nũc & idẽ hi dei cœlũ & terram Iuppiter & iuno. quod ut ait ennius. Istic est iuppiter quem dico. qué græci uocant aerem q uentus est & nubes. imber postea: atque ex imbre frigus uẽtus post fit aer denuo. Hæc propter iuppiter sunt ista que dico. quia mortales omnes atque arbores herbas beluasque omnis iuuat. qđ hic omnes & sub hoc eundẽ appellans dicit ennius. diuũque pater hominũque rex. pater q̃ patefaciat semen. nam cum est cõcæptũ: & inde cũ exit quod oritur. hoc idẽ magis ostendit antiquis huius nomẽ. nam oli diiouis reqre in diiouis supra. Var.

Iurgata iuris actio. Fe.

Iurari flamini diali fas non erat. Fe.

Iurgiũ & lis hanc habent distantiam. q̃ iurgium leuior res est. siqdẽ iter beniuolos & ppiquos dissẽtio uel cõcertatio iurgiũ dicit. Inter inimicos dissensio lis appellatur. Tul. quarto de repu. Admiror nec uerũ solum. sed etiam uerborũ elegantiam. si iurgãt iqt beniuolo⁹ concertatio. nam lis iuimicorũ iurgiũ dicit. Et i sequẽti iurgare igit lex putata inter se intimos non litigare. No.

Ius quære in leges. Lau.

Ius & eqtas in eo differũt. q̃ ius omnia uerba iflexibilia exigit. aequitas de iure multũ remittit. Te. in adel. Non necessaria habeo nimia pro meo iure agere. Do.

Iura & fas sic distinguũtur. nam iura ad hominem. fas ad religioné pertinet. fas é diuinũ ius humanũ. Ser.

Iuro tũc dicitur cũ confirmamus aliquid aut promittimus. ut iuro me tibi auxilio futurꝫ. sed uide q̃ praepositio aduerbium iuro addita falsum iramentũ significare uidetur. ut piurare deiurare abiurare. Salustius ab sempronia creditum abiurauerat cædis cõscia fuerat. Abiurare creditum est falso iuramẽto se a pecunia credita defendere. Ita/

que abiurare magistratū ē falso iuramento magistratū negare.

Iura mons uidet esse samniti glaudi: q diuidit sabaudiam a burgundia. Stra.

Iuratus. Reperiūtur aūt participia in positione passiua ea que non habent declinationē passiuam. sicut apud ueteres inueniuntur. ut iuratus nō enim dicitur a iuror. Ser.

Iurandū pro iusiurandum. Te. in an. Quia si forte opus sit ad herū iurandum de uulgo dicitur: iuramētū aut deest ius ut sit iusiurandum. & omnium sic locutus est ut explicari atque intelligi non possit. Donatus

Iuro q̄is sit neutrum: habet participium præteriti iuratus. Pri.

Iuro etiam iurant q; etiam in passiua significatione inuenitur. qppe etiam unum ipsum Lucil. in qnto protulit. Et læte iurant aues bubone siniſtro. Statius etiam in decimo thebaidos. Captiuis etiā iurauerat huius. Virgi. etiam in secundo georgicoꝝ. Aut cō iurato descendet Dacus ab Istro. Pri.

Iura fecialia nota quæ. Ancus marcus cum uideret populum ro. ardētē amore bellorum & plærunque inferre bella gentibus nulla iusta extante ratione: exīde pericula creari misit ad gētē eqcolanam: & accaepit iura fecialia: per quæ bellum iudicabat hoc modo: sicut etiam de albanis rettulit Liui. nā siquando homines uel animalia uel aliqua gente rapta essent. populus ro. cum fecialibus. i. sacerdotibus q faciendis præsunt fœderibus. proficiscebat & pater patratus: & ante fines stans clara uoce dicebat belli causam: & nolentibus res raptas restituere uel auctores iniuriæ tradere iaciebat hastā: quæ referebat pugnæ principium. & sic licebat more belli rex rapere unde dicebat clariga re: hoc est per feciales bellū indicere. Clarigatio autē dicta ē aut a clara uoce: qua utebat pater patratus. aut a græ hoc ē sorte. nam per bellicam sortē inuadebant. agros hostiū: ūde & dicūtur q sortiūtur bona defuncti. Ser.

Iurisprudentia ē diuinaꝝ atque humanarum rerū noticia: iusti atque iniusti scientia. Vlpianus de iusti. & iure.

Iuris præcepta sūt hæc honeste uiuere. alteꝝ non ledere: ius suum unicuique tribuere. Vlpi. e. ti.

Ire gentium introducta sunt bella: discretæ gētes: regna cōdita. dominia distincta: agris termini positi: aedificia collata cōmercia: emptiones: uenditiones: locationes: conductiones: obligationes institutæ: excæptis q̄busdam quæ a iure ciuili introductae sunt Ermogenianus.

Iura mons uidetur esse sancti plandi: qui diuidunt sabaudiam a burgundia. Stra.

Iurgio apud plautū. Euax iurgio uxorē tandem abire ianua. Euax nihil significat: qd̄ ait iurgio. i. litibus. Itaque quibus res erat ī controuersia ea uocabatur lis. ideo ī actionibus uidet dici quam rem siue militē dicere oportet. Ex quo licet uidere iurgare ab iure dictum: cum quis iure litigaret ab quo obiurgat is qui id facit iuste. Var.

Iussa iura. Fe.

Iusticiū semper singulariter tantū. Ser.

Iusti dies dicebātur triginta cū exercitus esset imperatus: & uexillū in arce positū. Fe.

Iusticia est constans & perpetua animi uoluntas ius suū unicuique tribuēs. Vlpianus de iustitia & iure.

Iusticiam. Ci. de partitione oratoria. commune quæ posita pars ē iusticia dicitur: æque erga deos religio: erga parentes pietas: uulgo autē bonitas creditis in rebus fides. īmo deratio est animaduertēdi lenitas amicitia in beniuolentia nominat.

Iussus. Virgi. x. aene. Socii cesserunt æquore iusso: pro ipsi iussi. & est usurpatū participiū. nam iubeor non dicimus: unde potest uenire iussus. sic ergo hic participiū usurpauit. ut Hora. uerbū dicens. hic ego procurare & idoneus impropriot & mihi iuitus ergo satis licenter actū est: adeo ut hoc loco correptam longam posuerūt. Ser.

Iussum pro uero & iustū pro iusto frequenter tam nos q̄ actici ponimus. Vir. li. xi. Quecūque est fortuna mea iter uerius unū pro uobis fœdus lueret decernere ferro. Pri.

Ius pluribus modis dicit. uno modo id quod semper æquum ac bonū est ius dicitur: ut ē ius naturale. Altero modo qd̄ omnibus aut pluribus ī quacunque ciuitate utile ē. ut ius ciuile: neque minus ius recte appellatur ius honorariū: praetor quoque ius reddere dicit: etiā cū unq̄ decernit relatione scilicet facta non ad id quod praetorem facere cōuenit. alia significatione dicitur locus in quo ius redditur appellatione collata ab eo qd̄ fit in eo ubi fit. quem locum determinare hoc modo possumus ubicunque praetor salua maiestate imperii sui: saluoque more maiorum ius dicere constituit. is locus recte ius appellatur. Plau. de. iust. & iu.

Ius nonnunq̄ pro necessitudine etiā dicimus:

ueluti est mihi ius cognationis uel affinitatis. Martianus de iust. & iu.

Ius ciuile ē quod neque in totū a naturali iure uel gētiū recedit: neque per omnia ei seruit itaque cū aliqd addimus uel detrahimus iuri cōmuni ius propriū ciuile efficimus. Hoc igitur ius nostrū constat aut scripto aut sine scripto: ut apud græ. Vlpia. de iust. & iu.

Ius ciuile ē qđ ex legibus plebiscitis senatusco̅sultis decretis principiū auctoritate prudētiū uenit. ius prætoriū autem ē quod prætores introduxerunt adiuuandi: uel supplendi uel corrigendi iuris ciuilis gratia ꝓpter utilitatē publicam: qđ & honorarium dicitur ab honore prætoris sic nominatū. nam & ipsum ius honorariū q̄si uiua uox iuris ciuilis est. Pom. de iusti.

Ius ciuile uocatur qđ quisque populus ipse sibi constituit quasi ius proprium ipsius ciuitatis: ꝙ uero naturalis ratio ī ter omnes homines constituit id quod apud omnes gentes peræque custodit̄ uocat̄que ius gentiū: quasi quo iure oēs gētes utūtur. Caius eo. ti.

Ius singulare ē quod contra tenorem romanis propter aliquam utilitatē auctoritate constituentiū introductū ē. Paulus de legibus.

Ius totum consistit aut ī acquirendo aut in cō seruando aut in diminuendo: aut enī hoc agitur quēadmodū quod cuiusque fiat: aut quēadmodū quis rem suam uel ius suū cōseruet: aut quomodo alienet aut amittat. Vlpia. eo. ti.

Ius omne quo utimur uel ad personas pertinet uel ad res uel ad actiones. Modestinus de statu hominū.

Iustus q̄ nihil iniquū iubet. Terē. in an. Apud me iusta & clemēs fuerit seruitus. Do.

Iusso pro iussu. Sisen. hi. li. iii. Tū tridentibus senaticonsulto & populi iusso dat ciuitatē Nonius marcel.

Iusticium ius dicēdi ītermissio quasi iuris statio: qđ fieri solet publico luctu. Liui. viii. ab urbe condita dictator nūc iusticiū edidisset omnes iuniores sacramēto adegit. Ser.

Ius ad doctrinam pertinet: officium ad uirtutem. Asca.

Iuuēturis sacra pro iuuēibus sūt īstituta. Fe.

Iuuenalia fingebant̄ dianæ simulacra: qa ea ætas fortis ē ad tollerandam uiam. Diana enim putabat̄ uiag̃ dea. Fe.

Iuuenilitas pro iuuētus. Var. in titonio. Quia dereliqt multi cupida iuuenilitas. No.

Iuuentus & iuuēta & iuuenilitas hoc differūt. Iuuentus iuuenes. iuuēta ætas uel iuuenilitas. Vir. iiii. geor. Interea superat gregibus: cū læta iuuentus. Solue matres. Idē in. iii. Et patiens operis paruoque assueta iuuentus. Nonius.

Iuuenis existimari potest is q adolescēs ē cū excessit eandē etatē incipiat inter seniores nūmerari. Marcellus de legatis tertio.

Iuuenta ætas putat̄: iuuentas ipsū numē. iuuētus adolescentia. Ho. li. car. Et parū comis sine te iuuentas mercuriusque. Acron.

Iuuentus multitudo iuuenū. Ser. Sulpi. ad Ciceronem. Licitū est tibi credo pro tua dignitate ex hac iuuentute generū eligere. Et Virgili. primo æneidos. Præmeret troiana iuuentus. Ser.

Iuuentas ipsa dea appellat̄: sicut & libertas.

Iuuenta ætas est. Virgili. primo æneidos. Lumenque iuuentæ. Ser.

Iuuentus a iuuando ꝙ iuuare iam ad agrū colendū posset. Varro.

Iussus quartæ declinationis & masculinū pluraliter neutrū. & secūdæ. Vir. Accipe iussis carmina cœpta tuis. Et iterū. Ille patris iussa exeqtur. Lau.

Iusticiū quære in uerbo stare. Lau.

Ius generale est: sed lex iuris ē species. non est ergo iteratio quod dixit Vir. ī primo æne. Iura legesque dabat uiris. Ser.

Iuxtim pro iuxta. Sisen. ab urbe condita. iuxti municiū flumē obtrūcat. Liui. in egisto. In sedes se collocat regias Clitēnestra iustī tertias natæ occupant.

Iuxta est proxime. Vir. iii. æne. Humilis uolat æquora iuxta. No.

Iuxta coniunctī. Var. de ui. pa. li. i. Cū interea lucubrando faceret iuxta ancillas lanā. N.

Iuxta rursus similiter. Salu. in iugur. Hyemē atque æstatē iuxta pati. Plau. in trinummo Iuxtaque eam curro cū ea. Var. in papia pape. qui potest laus uideri uersa tum motus sæpe furaces essemus ac nequissimi ibi iuxta ac. P. affricanus. Plau. in au. Dixi tibi mater iuxta mecū res tenes. N.

Iuxta horus ingrediens commodum consecutus comitabatur uir corpore atque animo iuxta ualidus. No.

Arthago noua est ī hispania: quā Hasdrubal ædificauit. Est post abderam. Strabo. K enim & q: q̄uis figura & nomine uidet aliquam habere differentiam: cū c. tamen eandem tam in sono uocum q̄

in metro continet poteſtatem·& k quidem ſuperuacua eſt penitus: nulla enī uideſ eſſe ratio cur a ſequēti k ſcribi debeat. Cartha/go enī & caput ſiue per c ſiue per k ſcriban tur: nullam faciunt nec in ſono nec in pote ſtate eiuſdē conſonantis differentiam ·Pri.

Kalendas poſt ianuarias die tertio pro ſalute principis uota ſuſcipiūtur. Vlpia·de uer·ſi·

ABDACVS polydori filius filii frater Iai· Labinotus babylōius tyrannus filius Nectoris reginæ. Labyrinthus de quo Pli.xxvi·in quatuor mundi partibus famo/ſior creticus opus Dædali·

Labaſco inchoatiuū uerbū ē: metaphora ab ar bore ſucciſa: quæ multis ferri ictibus ſucci ſa tandem incipit in caſum pendere: ruinā/que nutare. Te. in adel·Labaſcit: unum hoc habeo ·Do·

labaſcor ꝑ labor. Acti. Nōnullū ingeniū tātum nec cor tā ferū qđ nō labaſcatur lingua mi/teſcat malo·Varro rex diuinar.vii. Poſtq̄ uidit miſericordia labaſci mentem infirmā populi. No.

Laborioſum in quo laboreſ·Gallus priuatus durū rus fugite laborioſum. No.

Labeo qđ ē labos laboſum facit nō laborioſū Luc. i ·iiii·ſaty. Tantalus laboſas pœnas·S.

Labras·Au.ge.li.x.ca.q̄rto. Et labras & labres ſenſim primores emouemus: ac ſpiritū at/que animam porro uerſū ad eos q̄bus ſer/mocinamur intēdimus.

Laberinthus lacus eſt apud cretā factus a dæ/dalo perplexis parietibus ubi minotaurus incluſus eſt ·Ser·

Labor pricipale eſt lapſor iteratiuū. labaſcor inchoatiuū·Dio.

Laborioſus in quo laborē capimus: uel quod plenū ē labore·Lau.

Labare ruere eſt & repente cadere penul.bre. Vir·Labat ariete crebro ianua. labi uero eſt leniter ſenſimque deorſum ire·labūtur flu/mina cœlum anguis prima longa. Quinti· ut numē & deus delabi ſyderibus. labi quo que dicūtur q̄ in lubrico imprimētes ueſti/gia ad terram feruntur: nō cū ruina ſed lē/tius cū mora·lapſus pro ruina & pro ſcele re ex animi infirmitate. Elabi quoque ē pe/riculū fugere more anguis aut murenæ cū manus effugit·Vir. Ecce aūt elapſus pyrrhi de cede polites. a labo fit labaſco. Te· Laba/ſcit uictus uno uerbo q̄cito figurate dixit. In de labor laboris & laboro laboras. ide dici tur me laboratus qđ artificio nō ē ſatis ex/cultū. illaboratū uero qđ ſine labore factū uidetur.

Labes ruinam ſignificat a lapſu·Virgi.ii.æne. hinc prima mihi mali labes. Ser.

Labes macula in ueſtim. ēto dicit: & deīde me/taphoricus tranſfert i homines. Fe.

Laborioſus·C. Cecilius in poematis dicit·non ut uulgo dicit qui laborat: ſed in quo labo/ratur. Durū inqt rus fugi & laborioſū eadē ratione·Laberius in ſororibus·E caſtor in/quit multū ſomniculoſum ut pœnus aſpi/dem pſillus. Au.geli.

Labruſca uitis agreſtis: quæ quia in terræ mar ginibus naſcit labruſca dicta ē a labris & ex tremitatibus terræ·Ser.

Labra non ſolū hominū: ſed margines uel fi/nes dicūtur. Vir. in buc. Siluestris raris ſpar ſit labruſca racemis·herba ita dicta. qa i la/bris agroꝝ & in ſepibus & terminis naſcit. & ē genus erraticae uitis·Vir.vii·æne. Si qđ aquæ tremulū labris ubi lumē ahenis. Ser.

Laberiū aſperæ libertatis egrē romanū. Cæſar quingentis milibus inuitauit: ut prodiret i ſcenā & ipſe ageret mimos: quos ſcriptita/bat·ſed poteſtas nō ſolū ſibi iuitet: ſed & ſi ſupplicet cogit·No.

Labia & labra indiſtincte dicūtur diminuti/ue labella. Flaccus ſic diſtinxit: modica eſſe labia·labra īmodica. & inde labrones dicti. Seruius.

Labra ſunt ſuperiora. labia inferiora. Alii la/bra aſinoꝝ proprie dicūt. Te. in eu. Incur/uus tremulus labiis demiſſis. unde labro/nes q̄ labra maiora habent. Alii labra dicūt inferiora & labia ſuperiora·Do.

Lacubus nulla differentiae cauſa cogente iue/niūtur u penultimam pro i ponere. ut par/tubus & tribubus & lacubus. Oui. i. iii. fa/ſtorum. Premia de lacubus proxima mixta tuis. Priſcianus.

Lacerna q̄ nimis capitio ē. Fe.

Lacer q̄ auribus curtatis eſt. laterū quodcun/que cū in corpore imminutū. F.

Laceſſo laceſſiui: participiū enī facit laceſſitus Captamen laceſſi dicit: ſicut faceſſo faceſſi. Et profert exēplū. Lucil. quo uſus eſt. xiiii. nō uetus ille Cato laceſſiſſet appellari qđ cō ſcius non erat ipſe ſibi. ſed poteſt laceſſiſſe per ſyncopam eſſe prolatum ui ſyllabæ. ut cupiſſe dicimus pro cupiuiſſe·Pri.

Laceſſo ex eo uenit quod ē lacero·ſed hoc ua/riat. Laceſſere enim cōcitare ē. Ser.

Lacte huius lactis. Plau. in am. Neque lacte lacti est usque similis. Ser. in cõmen. Do.

Lactes partes sunt intestinorũ a græ. dictæ: cuius singularis est hæc lactis. Pompo. in lare familiari. Oro te base p lactes tuas. Titin. Craticula cerebellũ agmina lactis. Pri.

Lacesso a lacero significat concitare. Dio.

Lachrymo & lachrymor q̃is oui. dixerit. Lachrymatas cortice mirras. Dio.

Lacertosus uehemẽtiam siue copiam lacerti significat. Lau.

Lacesso pro inuoco. La.

Lacaena genus uestimẽti.

Lachana olus. neutri ge. numeri. plu.

Lacenus na. nũ. a laconia & laconicus prouincia achaiæ uel peloponẽsis: quæ & cebalia & lacedaemonia urbs: que & lacedaemon alio etiam nomine sparta.

Lachesis nna ex parcis.

Laciniũ promõtoriũ italiæ iter adriaticũ & ioniũ: a quodam latrone illic ab hercule interempto: ubi tẽplũ iunonis.

Lacydes philosophus cyreneus alexãdri filius academiae nouae princeps post archesilaũ.

Lacrimes lacedaemonius messus ad cyrũ.

Lacaon & lacoon p sineresim priami secundũ quosdam filius sacerdos Apollinis: de quo Vir. & Ser. ĩ secũdo. Pli. de eius simulachro tertio. Eupharion. quia in tẽplũ neptunni cum uxore cõcubuit in templo a draconibus dicit laniatũ.

Laciniũ promõtoriũ est italiae inter adriaticũ & ioniũ mare ĩ eurum tendens ĩsigne quodam iunonis laciniae tẽplo haud lõge a petilia ciuitate.

Laconium mare aegei pars est & ionii salleo promontorio achaiae ubi eius initiũ est usque ad promõtorium malleum. Ionii autẽ a malleo usque ad tenaron: ubi finis. laconicum autẽ a regione quam alluit dicitur: ĩ qua lacedaemona.

Lactare est inducere uel mulgere uel decipere. Acti. ĩ medea. Nisi ut astu ingentum lingua laudem & dictis lactẽ lenibus. pacu. in illiona. Nec porro te error qui nũc lactet macret. Cecil. in periboea. Mea rastraria qđ præludiũ: quæ uoluptas: quæ te lactat largitas. Acti. in alc. Tanta ut frustrando lactans neruas protrahas. Varro in honos lyras: q̃bus suam delectet ut ipse amusiam & auiditatẽ speciebus lactet suis. Ci. tuscu. iiii. Maliuolentia lactans alieno malo delectatio iactatio & similia. No.

Lactare est inducere aliquam uoluptatẽ a lactando: unde delectare oblectare dicitur. Te. in an. Nisi me lactasses amantẽ. lactasses produxisses. oblectasses induxisses: quæ significatio frustrationẽ ostẽdit lactare dulcedine aliqua tenere/& ad persuasionẽ inducere. Dona.

Lactare & lactere ita distinguũtur. Lactare est lac præbere. lactere autẽ lac suggere. S.

Lactobrigæ nomẽ compositũ a lac & actobrigia hispaniæ oppido. Fe.

Lactaria colũna in foro olitario dicta q̃ ibi infantes lacte alẽdos deferebant. Fe.

Lac succus maternus quo animalia nutriũtur Vir. in buc. Et succus pecori & lac subducitur agnis. Noni.

Lactes dicunt̃ intestina. Titin. in psaltria particula cerebellum lactis agninas. Pla. ĩ curculione. Ira cibi uacuitate uenio lassis lactibus Idẽ in pseudulo. Vna opa allicere fugitiuũ canem agninis lactibus. No.

Lacteo lacte pleno. Vir. i. geor. Frumenta in uiridi stipula languẽtia turgẽt. S.

Lacessere positũ pro uocare. Ci. in ora. Et aristoteles socratẽ lacessiuit: & xenophontis uoce musas quasi locutas ferũt. Et tuscu. v. Impulsæ sumus ad philosophiæ scriptionẽ uerũ & lacessiti. No.

Lacertus serpentis genus est. Vir. Nũc uirides etiam occultant spineta lacertos. Ser.

Lacuna dicta est aquæ collectio a lacu deriuatur: quam alii laniam lustram dicunt. Fe.

Lacunae sunt fossæ: in quibus aqua stare consueuit. Vir. i. geor. Præsertim incertis si mẽsibus annus abundans. Exit & obducto late tenet omnia limo: unde cauæ tepido sudant humore lacunæ. Ser.

Lacerare diuidere cõminnere est: ex quo deriuatur conlanius: q̃ discindendo lacerat pecora. lacinia q̃ pars uestimẽtis est: lacerna q̃ minus capio est. lacer q̃ auribus curtatis ẽ. lacerũ quodcũque cũ corpore ĩminutũ. F.

Lacerare est sæpius uulnerare. Virgili. iii. æn. Quid miserũ ænea laceras. S.

Lacus lucrinus in uectigalibus publicis primus locatur eruendus boni ominis gratia: ut ĩ dilectu cenosi ne primi nominantur ualerius statorius. Fe.

Lacus tabulatũ quo tectoꝝ & cameraꝝ supiora ornãtur. Lucil. Resultãt ædesque lacusque. unde etiam lacunar p eodẽ dicit̃. Ho. Nec mea renidet in domo lacunar. ĩde alia deriuatione laquearia dicta sũt. Vir. i. æne. Dependent lichni laquearibus aureis. Ser.

Lacũ curtium .aCurtio dictum cõstat.& de eo triceps historia.Nam & Procilus non idem prodidit qđ Piso:nec hos Cornelius stilo secutus a procilio delatum in eo loco dehisce re terram. & id ex s.c.ad aruspices relatum esse responsum de omnium manio pistilio/nem postulare.i.ciuem fortissimũ eodẽ mittitum quẽdam Curtium uirum forte ascẽdisse in equum & a concordia uersũ cũ equo præcipitatum eo facto hiatum coiisse atque eius corpus diuinitus humasse ac reliquisse genti suũ monumentũ. Piso i annalibus scripsit Sabino bello qđ fuit Romulo & Tatio uirum fortissimum.M.Curtium sabinũ cũ Romulus cũ suis ex superiore parte impressionẽ fecisset Curtium in locũ palustrem q tamẽ fuit in foro anteq̃ cloacæ sunt factæ secessisse atque iuẽisse. Cornelius & luctatius scribũt eũ locũ esse figuratum ex s.c.septus eẽ.Idque factum esse a Curtio consule:cui. C.Sẽitius fuit collega curtiũ appellatũ.Var.

Latum docet.Var.semper portis additum obusum iumẽtorũ exeuntium & introeuntiũ & præterea aut aduersũ hostilem ignẽ portis de proximo subueniretur.Do.

Lac uinum erat appellatum in templo semeles quam credebant maiã:nec non eandẽ fauni filiam dicunt:quam asserunt obstitisse uoluptati patris in amorem suũ lapsi:& ut uirga myrthea ab eo uerberatur cum desiderio patris nec uitis ab eodẽ pressa cessisset trãsfigurasse se tamẽ in serpentẽ pater creditur:& coisse cũ filia. horum hæc proferũt indici qđ uirgam myrteam in tẽplo haberi nephas qđ super caput eius extẽdebat.

Lacena genus uestimẽti.T.

Lachrymae mirum i adolescẽtibus.T.i phor. Interuenit adolescens quidam lachrymans nõ mirarier contra tristisque senatus.Do.

Laena uirilis uestis Home,& chlænã dicit.

Laephoricones.populi quidam.

Laertas &.I. laerta Acrisii filius ulyxis pr̃:tertio post ulyxis reditum ano mortuus,& lacrtes est bisyllabũ.No.

Laestrigones gẽtes i extremo Italiæ. fere quos ulyxes apud alcinoũ narrat humana carne uesci ut cyclopas.

Laeros Hispaniæ fluuius est lambrace ciuitati propinquus.

Lætũ pecus fœcundum aut pingue.Acrõ.

Læticia cum autẽ inaniter & effuse animus exultat cũ illa laeticia gaestiens uel nimia dici potest:quam ita diffiniunt sine ratione animi elationẽ.Ci.tuscu.quarto.

Laeticia est opinio recens boni præsentis i quo efferi rectum esse uideatur.Ci.

Læticiam diffiniunt effusã hilaritatem.Ci.

Lætum éqđ aspectu gaudium promit .Nãgaudere est intrinseus. laetari extrinxecus dicimus laetas oues lætas segetes ab effectu q̃ nos lætos faciunt.L.

Laius œdipi pater alius Polydori filius Cadmi filii.T.

Lamberat. scindit ac clamat.Fes.

Lamentas pro lamentationes Pacu.in hermiona.Lamentas fletus facere cõpẽdit licet.No.

Lamias nobiles familias ueteres dicebant.Ho. Certe meo lamiae corona Acron.

Lamiã pro infabricata & rudi materia argenti posuit Hora.li.car.Nullus argento color est auaris abdito terris inimice lamæ crispe. Salusti.Acron.

Lamia ælios familia ab lamo formiarum rege oriri affirmata est unde & lamiæ cognomẽ nobilibus iditũ:qđ uulgo unum genus uocabatur.Iuue.lamiarũ cede madenti. Horali.iii.car.æli uetusto nobilis ab lamo. Acrõ.

Lãbo lãbi facit præteritum Luc.xxiii.Iucũdusque puer qui lãberat ore placẽtas.Pri.

Lamentari quære in eiulare.Laur.

Lamina quære in dictione bratea.

Lamacus atheni.

Lamos lestrigonum ciuitas ody.x.

Lamius mons ioniæ notus fama Endymionis unde lamius dicitur.

Lãpia flu.arcadiæ.de quo Statius.

Lampsacum oppidum hellesponti clarum ciues lãpasceni.unde Priapus adrastia Home. dicta:

Lampetia solis filia ex neæra soror phætusae quæ patris armenta custodiebant. Lãpheus mons Arcadiae.

Laneae effigies compitalibus noctu dabantur p compita q̃ lares is erat dies festus: animæ putabantur esse hominũ sedate in numerũ deorũ.Fes.

Langor est torpor & inertia.M.T.de of.lib.i. Nihil aũt magis cauẽdũ ẽ senectuti q̃ ne langori se desidiæque dedat.No.

Langor detentio & dissolutio Vir.ix.æn.Purpureus ueluti cũ flos succisus aratro: lãguescit moriens.Idem in.x. Qualem uirgineo demensum pollice florem seu mollis uiolae seu languentis hiacynti. No.

Lancea a greco dicta:quam illi. λόγχην uocant.Fes.

Lancea epularum magnificentia a lauatiõe dici putant quia apud antiquos hæ elegantiæ

quæ nũc sunt erant ĩ raro aliqs lauabat.Fe.

Lancea. Sis.hii.Galli in aciebus lanceis confin gunt.idem in quarto.alii materiebus aut lá ceis tum mediũ perturbant agmen.Fe.

Ianicium lana sicut fuga & effugium. Virg.iii. geor.Si tibi lanicii curæ.Ser.

Languido.i. pigro uel tristi.Hora.li.car. uisẽ dus ater flumine languido coccytus.& Vir. tristique palus inabilis unda.Acron.

Lanista quære in uerbo iocus.Laur.

Lanius nomen est.lanio uerbũ.dixerũt tamẽ ueteres & lanio in nomine ubi sunt.Cap.

Lanistæ dicti sunt gladiatores qui paria gladia torum uendũt ad pugnam in qua si qs eorũ perierit mercedem accipiunt.Ser.

Lance & licio dicebatur apud antiquos:qa fur tum ibat quaerere ĩ domo aliena licio circũ datus ĩtrabat.lancẽque ante oculos tenebat propter matremfamiliae aut 'uirginũ præ sentiã.Fes.

Lancea.M.Var.rerum diuinarum lanceam di xit nõ hispanicum sed latinum eẽ.A.g.

Langula uas escarium a latitudine.V.

Lanitorem quidam lanitorẽ cum dixisset addi dit quendam ut ostenderet nõ appellatiuũ nomen esse sed proprium.Asco.

Lanii qui laniant pecora.unde & lanistae dicũ tur qui laniandis præsunt gladiatoribus.T. in eu.Cetarii lanii coqui fartores.Dona.

Lanoculus qui lana tegit oculi uicium.Fe.

Langia fons in nemea Archadiæ.Strab.

Lanos flu.ẽ ultra danubium a quo lani populi dicti sunt.

Lanos flu.est apud seres.

Langia fons ẽ in nemea silua.quẽ penes agron amnis celebrabatur Archemoro lizurgi fi lio:a quo postmodum Archemorus deno minatus.

Laodomia Bellorophontis filia: quæ ex iouis compũssu Sarpedonẽ genuit:quã Diana ira ta interemit.Homer.

Laomedõ filius illi regis troiæ: pater Pirami.

Laodocia prouincia

Laodocæ priami filia.Heliconis Antenoris re gis thraciæ filii uxor:altera Agamẽnonis fi lia ex Clytemnestra.

Laodicus Antenoris troiani filius.

Laodocus Alcinoi filius & alter laodomas.

Laphitae uel lapite in alpestres populi q cum centauris bella gesserunt.

Lapathum herba de qua Pli.ix.

Laphias flu.est in minori asia.

Lapidem silicem tenebant iuraturi per Iouem hæc uerba dicẽtes.Si sciens fallesˊ me diespi ter salua urbe arceque bonis eiiciat ut ego hunc lapidem.Fes.

Lapit dolore affecit.Fe.

Lapit'significat obdurire facit:& lapidem facit Pacu.in periboea. lapit cor cura erũna cor pus conficit.No.

Lapsum quære in lassum.Lau.

Lapidicinæ ubi excíduntur lapides.Fe.

Lapatium antiqui græci quam nũc raphanũ. Varro.

Lapis lapillus qđ lapidiculus facere debuit di minutiuũ.Pri.

Lapis huius lapidis ueruſtissimi tamen & hu ius lapis protulerũt.En.in.xv.annali Occũ bũt multi lato ferroque lapideque.Pri.

Lapillis albis mos erat cretensibus dies laetos nigris cõtrarios numerare.Acron.

Laqueata tecta.i.lacunaria.Hora li.car. Et cu ras laqueata circũtecta uolantes.Virg.atque animũ nũc hic celerem nunc diuidit illic.Si cut aquæ tremulum labris ubi lumẽ haenis Omnia peruolitat late loca ſummi ferit la quearia tecti.

Laquearia dicunt opera cameræ in lacum col lectae ut Vir.Pendẽt lichni laquearibus au reis incensi.Acron.

Largene.masˊhuius laris.Vir.Pergameumque larem & canæ penetralia uestæ.Pla.Ego sũ lar familiaris.Pri.

Laridum uocamus:ut opinor:quasi lare ari dum.Ma.de sa.

Laridũ Carnæ deæ pulte fabricia & larido sa crificatur.Ma.de sa.

Larissa ciuitas est Thessaliæ:a qua Ahilles la rissæus dictus est.Acron.

Largio quoque pro largior dicebant:qđ est cõ mune .Salu.in primo histo.uẽditis pro scri ptorũ bonis ac dilargitis .Pri.

Large & largiter aduerbium fit sed large qua litatis:largiter quantitatis est.bene nascitur largitas largitio.Ser.

Largiter antiqui qđ nos large.Ser.

Large.i.abundanter copiose.Ho.car.ligna su per foco large reponens.Acron.

Lares grundiles quaere ĩ uerbo grundire.Di.

Laribus diis magnis.i. laribus urbis Romæ da ti sunt ludi quibus aiunt raptas sabinas esse ut uideatur propter hoc dicere Vir.Magnis circensibus actis & circenses ludi fũtˊ. Asco.

Largitus pro large.Affra ĩ materteris:qd istuc est:quid fles :quid lachrymas largitus pro loquere. No.

Largi pro largire.Lucil.li.xiiii. qđ iustus dede ras tu quidem hoc exuiscera largi.Actius in

diomede. benigne & ꝑ beneficio aquæ gra/
uiter uel amplius.Non.

Largitas ꝑ largitione.Turpil.i parateusco. dic
mihi an oblita es eius crebras mansiones ad
amicam sumpti largitatem.M.T.de repu.li.
secundo Pyrri uidet largitas acos aut samni
tum copia Curio defuerunt.No.

Laruati furiosi & mente moti quasi lauris exci
ti.Festus.

Lassum qđ fatigatum est animo uel corpore :
qđ laboris molestiam sentit lassus magis ad
inaminata quae sunt lenta mollia non dura
ut lassi rudetes lapsus a labendo & corpore
& per translationem animo & opinione la/
bitur.Fessus idem é ꝙ fatigatus siue animo
siue corpore. Defessus defatigatusque q ne/
queat amplius & sæpe a labore atque incœ/
pto qđ instituerat desistat.Cice.in Bruto.&
ne defatigaretur orauissent.Lau.

Latera lardi uicio siquis dicit: satis est enī lar/
dum dicere. nam latera non sunt uisi capita
lardi.Ser.

Later laterem latere lares iuenitur tantū. Pla.
latere firmior & iterum ueteres si lateres ru
unt.Pri.

Latex confuso genere proferebant:sicut hic &
hæc aspergo.Pri.

Latex.Sciendum tamen qđ uetustissimi i mul
tis ut diximus:multarum terminationū in/
ueniuntur confudisse genera nulla significa
tionis differentia coacti sed sola auctoritate
ut hic & hæc aspergo.

Latex Actius non calidi latex lautus.Pri.

Latonam idest Dianam. ꝓpter qđ trinomina
dicitur ipsa enim luna est diana ipsa proser
pina. deoque Ho.lunā ꝑ diana posuit.

Latebrae horum dicuntur ꝓprie.latibula ue/
ro ferarum.& habent primā correptā sicut
lateo licet laterna habeat primam longam.

Latinum Circes & Vlixis filiū fuisse dicit Hesi/
odus qđ tāgit Vir.dicens.Nolo solis aui spe/
ciē se prius dixerat de eodē huc fauno &
nympha genitū.Laurent marita Iginus di/
cit plures fuisse latinos. sed Vir.confūdere
de qua re uide Seruium in cōmenta. li. vii.
Virgilii.

Latona Cæi titani filia apollinis & Diane mr.

Latimnos mons cariæ:in quo Endymiō dor
misse dicitur.Ci.primo tuscu.

Latomiae lapidicinae i plurali tantum.

Latro a λατρεύω. græce seruio seruis. nā ser
uiunt mercede & conducti milites dicūtur.
unde latrōis telō.uenatoris quia locat ope
ras suas. Varro.quasi latrones dicit idest sa
tellites.

Lates arboris genus ex cuius materia frequen/
tius tibiæ fiebant:cuius bacis quondam pa
stillato fagis dicet.Fes.

Later.Var.in hecatombe ludon fluēs sub sar/
dibus flumen tulit aurum laterque con qua
drauit religio. Itē sexque Vlixe. ubi educū/
tur barbari inumerabiles lateres aureos ha/
buisse. Idē in manio.Hic ut quadrato late/
re stipite strues.No.

Latibulet & latibuletur pro latear.Neui in he/
rothophemō.Nocte ut opertus amictu la/
tibuletur publii lustratoribus ꝓgredere &
ne quis latibuletur prospice.No.

Latrocinari militare mercede.Plau.i cornicu/
laria:latrocinatus annos decem in tyberino
qui apud regem in latrocinio fuisti stipēdiū
accæptasti.Enn. fortunasque quas cœpere
latrones inter se memorare.No.

Latule locus extra urbem:quo loco quia aqua
fluebat lauandi usū exercebant.Fe.

Lateres apud quosdā cuius gen.habeantur ut
scrobes incertum est.Sunt aūt gene. mascu.
Var.de ui.pa.tertio Nam lateres argentei at
que aurei primū conflati atque in ærarium
cōditi.& alio loco laterque quadrās regas.
Nonius.

Latex a laxu profluēs aqua dicitur.utimur hoc
uocabulo & in uino.Fe.

Latex aqua proprie dicitur ab eo qđ intra ter/
ræ uenas lateat.Virgi.Sparserat & latices si/
mulatos fontis auerni.Ser.

Latex uinum aliquando quia intra uenas la/
teat.Vir.primo æn.Regales inter mensas la
ticemque lyeum.Seru.

Latrones antiqui eos dicebāt:qui conducti mili/
tabant quasi λατρευοντες.i. seruientes at
nunc uiarum obsessores dicuntur ꝙ a late/
re adoriuntur uel ꝙ latēter insideant. Fes.

Latrare.Ennius pro poscere posuit.Festus pō.

Latrones uiatores & græ.é Vir.xii.æn.Fixum
que latronis impauidus frangit telum.cum
superius dixisset. Sautius ille graui uenarū
uulnere pectus.latrones dicuntur obseq &
seruire mercede.unde latrones uocanē cō/
ducti milites.moris aūt erat ut hos Impera
tor & circa se haberet & primos mitteret ad
omne discrimen.Varro tamen dicit hoc no
men posse habere & latinam etymologiam:
ut latrones dicti sint q̄si laterōes quocirca
latrones leguntur quos nunc satellites uo/
cant.Ser.

Latitare Caro posuit pro sæpe tulerant.F.

Latinæ latinarum pluraliter declinatum sacri

ficia sũt celeberrima Ioui cõstituta: quo uniuersũ latiũ confluebat. Tul. in oratione pro Planco. Quibus municipiis uix iam qui carmen latinis petant inueniuntur. Ser.

Latebrant arma inquit Qu. Clau. li. i. annali. Abiiciunt atque nemini latebrant uerbum poeticum uisum est: sed non absurdum neque asperum. Et dum fiunt latini subnixo animo q̃si sublimi & supra nixo uerbũ bene significans & non fortuitum demostrat animi fortitudinem fiduciamque quoniam cum utimur his quasi erigimur attollmurque. A. g.

Latinus rex. Nolui præterire eos qui poetarũ modo uerba ut significant expediunt: non enim uidebatur cõsentaneum quemadmodum uerba finxissent. Ennius causam negligere qd ante rex latinus finxisset cũ poetis multis uerbis delecter: & ãtiquis magis uter q̃ delecter. Var.

Latine loqui a latio dictũ ẽ: quæ locutio adeo est uersa ut uix ulla pars eius maneat in noticia. Fes.

Latinae feriæ dies consecratus dictus a latinis populis quibus ex albano mõte ex sacris carmen patere fuit ius cũ romanis a quibus latinis latinæ dictæ. Var.

Latratus. canes latratu signum dant. Var.

Latis clauis. Si quis tunicam in usu consuit ut altera pars sit angustis clauis altera latis utraque pars caret analogia. V.

Laureum laureolum facit diminutiuum Iuuena. in tertio. laureolum uelox etiam bene lẽtulus egit. Pri.

Laurentis etiam pro laurens dicebatur. Ennius in annali Quos homines quondam laurentis terra recaepit. Pris.

Lautricia farina appellatur. ex tritico aqua cõsperſa. Fes.

Lauandria quæ ad lauandum sunt data dicit. Laberius instriminariis ex sordiore uulgi usu Aulus gellius.

Laurea donandus dicit Hora. li. car. ideſt coronandus consueta poetis laurea Apollini cõsecrata. Acron.

Lauere pro lauare. sic enim ueteres declinabãt lauit ,p lauat. Vir. Lauit improba teter ora cruor. Hora. li. car. Simul uectos tyberinus humeros lauit in undis quia uersus nõ stat si præteritum intelligitur. Idem i alio loco lauis amne crines. Acron.

Lauatum quoque antiqui solebant dicere. Te. in eu. Abeunt lauatum perstrepunt pro lotum. Et Ouid. in tertio fastorum. Siluia uestalis qũid enim uetat me moueri sacra lauaturas mane petebat aquas. Pri.

Laurus huius laurus fecit. Vir. Qui tripodas clarii laurus. Ser.

Lauo lauas & lauo lauis: sed hoc pro humecto as. lauit improba teter ora cruor. Vir.

Lauerna ea cui supplicãt fures. Plau. in cornicularia. Militaueram iam in furtis celebrascit i annis. Lucil. li. xvii. Si mensas facis mus sas si uendis lauernae. No.

Laudare apud antiquos ponebatur pro nominare. Festus.

Laudare est uerbis effere Virgi. laudato ingentia rura. Nonius.

Laudare etiam significat nominare. Vir. tertio ge. Aut illaudati nescit busyridis aras. i. nec nominati. Plau. i captiuis. Id ut scias Iouẽ supremum testem laudo egio.

Laudatio facta per interrogationem maioris fiduciae est q̃ per narrationem. Te. i eu. Hem eunucum ubi q̃ liberali facie q̃ integra. Do.

Lautumias ex græ. & maxime a syracusanis q latomias & appellãt & habẽt ad instar carceris ex quibus locis excisi sũt lapides ad extruendam urbẽ. Fes.

Laureati milites sequebãtur currum triũphãtis: ut quasi purgati a cæde humana intrarẽt urbem. Itaque eandẽ laurum omnibus sufitionibus abhiberi solitum erat: uel q̃ medicamento sanctissima sit: uel q̃ omni tempore uiret: ut similiter respu. floreat. Fes.

Lautus qui mundus & splendidus. Ter. in eu. lepide laute. Donatus.

Lautum significat lotum. Te. i phor. Tene ad simbolũ uenire unctum atque lautum ẽ balneis. Nonius.

Lautum mundum Lucil. li. xxvi. Malis necesse ẽ lautum e mensa pure capturus cibũ. No.

Lautum abundans competens. Varro in gerũ to didasc. Villicoque habeat satis si uix putant lautum. No.

Lautum etiam inquinatum uel maculatũ. Vir. geo. li. tertio lauit ater uulnera sanguis. Acti in stasiasti uel triopheo uulnere retro deformatum subsibulatum sanguine tepido. N.

Lautum elegans suaue. Ter. i eu. Facete lepide laute ut nihil supra. Affra. in uopisco Eqdẽ te ut nunq̃ mihi parasitum uerum amicum æqualem atque hospitem quotidianũ lautã & conuiuam domi. M. T. in uer. actiõe secũda. Roma aut ex Cilicia redii comites istius atque amici homines lauti & urbani Eti horten. Quæ est igitur philosophia Socrate nec dubito quicqd ubicũque sit lauti cui

dictum elegãtem magnifice neque minus q̃ deesset calere instituissent.No.

Lauare cum sit eluere & aqua sordida quæque purgare uetustatis auctoritas posuit eé pol/luere.Vir.iii.ge.lauit ater uulnera sanguis & in.x.lauit improba teter ora cruor.No.

Lauit pro lauat.Vir.tertio geor. lauit ater uul/nera sanguinis.Plau.in pseu.Eas lachrymas lauis Actius in fondis falsis cruoré guttas la chrymarũ lauit. Salu. secũdo histo. Dubiũ an insula quæ euri super iactis fructibus cir cun lauit. lauere inde tractum est.En.in Te/lamone.Strata tetra lauere lachrymis uestẽ squalidam & sordidam.Lucre.i quinto.lu/brica proluuie larga lauere humida saxa.N.

Lauerent etiam inde manauit.En.i Androme da. Nam ubi introducta est puerũque ut la uarent locant incipio.Affra.fratris aquã ex cœno haurire q̃ lauerét manus.Plau.i aphi. Postquã peperit pueros lauerét iussit hos ac cedimus.inde imperatiuo modo lauste facit Titin. manus lauite mulieres & capita uela/te.Nonius.

Laueriones fures antiqui dicebãt q̃ sub tutela deæ lauernæ essent:i cuius loco obscuro ab ditoque solitos furta prædãque inter se lue re.hinc & lauernalis porta uocata est.Fes.

Laureum uestimenti genus ex lana succida cõ/fectum.Fes.

Laui etiam pro lauari.Pompo. in competi.hæ redimita uelim facias iãpridem uolo later/niam laui.No.

Lautumia i carcere pars quæ sub terra tullianũ iõ q̃ conditũ a Tullio rege:sed qđ syracusis ubi de causa custodiuntur uocantur lautu/mii & de lautumia translatum quoque i eo lapidicinæ fuerunt.Var.

Laurentalia a coniuge faustuli nutricis Remi & Romuli laurentiæ festa.Fe.

Laurẽtum ab eo q̃ ibi sepultus est Tatius Rex qui a laurentibus occcisus ẽ.uel ab silua lau/tea quo ea ibi excisa ædificatus uicus. Var.

Lautolae a lauando q̃ ibi ad ianum geminum aquæ calidæ fuerũt ab his palus fuit in mi/nore uelabro a quo ibi uehebãtur lustribus uelebrum.Var.

Laurentalia is dies laurentinae erat quem diẽ quidam in scribendo laurentalia appellant ab Acca laurẽtia nominatus: cui sacredotes nostri publice parent ante sexto die.Var.

Lauernalis ab ara lauernæ dictus q̃ ibi ara eius Varro.

Laudare significat prisca lingua nominare ap/pellareque.Sic in actiõibus ciuilibus auctor laudari dicitur quod nominari illaudatus ẽ quasi illaudabilis. ideſt nũquã nominãdus Sicuti quondam a cõmuni consilio asiæ de/cretum est ut nomen eius qui templũ Dia/næ ephesiae incenderat ne quis ullo tempo re nominaret.Quod depræhenditur in uir gilio.Quis aut euristia durum aut illaudati nescit busiridis aras.Macrobius.

Laus pro uirtute.Vir.primo æn. Sunt hic etiã sua præmia laudi.ideſt uirtuti antecedés si/gnificat.Ser.

Laxitas laxitudo.Salu.hiſ.libro quarto.Simul eos & cunctos laxitas & loci plures cohortes atque omnes ut in secunda re pariter acre i/uadunt.M.T.de of.libro primo.Et admittẽ da hominũ cuiusque multitudo adhibenda est cura laxitatis.No.M.

Laxum liberum & remissum.Vir.primo æne. & premere & laxas sciret dare iussus habe/nas.item secũdo geor.Et cum se lætus ad au ras palmes agit laxis per purum imissis ha/benis.Nonius.M.

Laxum non augustum sed spacii maioris.Vir: tertio geor.& de offi.& mittẽda hominum cuiusque modi multitudo adhibenda ẽ cu/ra laxitatis.No.

Laxum quære in lassum.lassum dicitur fatiga/tum Lucil.libro.xxx.Leonem ægrotũ & las sum marcens grauatum.Vir.ix.æn.Lasso ne papauera collo dimissere caput.No.

Leæna græ.sicut dracæna.Nos hic & hæc leo. lea nanque usurpatũ nã i o in a nõ faciũt.

Lebes uas aeneum ad coquendũ.

Lebesum & lebertatem antiqui dicebant libe/rũ etiam libertatem ita græ. Λοιβὸν & ἔλοι βον.Festus.

Lebes olla ænea: interdum coquinariũ.apud Homerum uas i quo aqua dum manus ab/luantur cadit & græcũ est.Ser.

Lectum bonum uel splendidum.Vir.Arma se nectus lecta refert humeris.aliqui tamẽ pu/tant lecta ab eo qđ est lego dicta.T.in phor mione.lectum est conuenit numeris q̃tum debui.Do.

Lectus dictus uel a collectis foliis ad cubitãdũ: uel q̃ fatigatos ad se alliciat uel a græco Λεκ τρον.Festus.

Lethum ab obliuione quã græ. Λήθην. uocãt dictum.Fes.

Lectisternium dicitur ubi homines in templo sedere consueuerunt.Ser.

Lectus cti.& lectus antiqui dixerũt.Cornifici/us. ipsis uero ad carceris memoriæ nouan/dæ gratia lectus sternuntur.Plau.in amphi

Prius abis q̃ lectus ubi concubuisti cõcaluit locus. Pris.

Leæna dicitur non lea. sed Ouidius ait. Nec lea cum catulis lactentibus ubera praebet Seruius in arte.

Lecoryon ob eam enim ipsam causã eritheus Athenis qđ lecoryon nominatur filiusque eius in numero deorum sit. Itemque leonaticum est delubrum Athenis qđ leucoryon nominatur. Ci. de na. deorum.

Lectisternia ubi homines in templo sedere cõ sueuerunt.

Lectus græ. lectron neutri generis.

Lecton mons é troadis seu deæ potius uertex

Lectica q̃ legant. ide iam stramenta atque herbam: ut etiam nunc sit in castris lecticas ne essent in terra sublimes in his ponebant nisi ab eo qđ græci antiqui dicebãt λεκτρὸν lectum potius q̃ lecticam inuoluebant. q̃ uere stramẽta erant. V.

Lectisternium. Cornelius balbus exegeton. li. xviii. Ita apud aram maximam obseruatum lectisternium fiat. Ma.

Lectosia insula dicta a cõsobrina Aeneæ ibidẽ sepulta. Fes.

Leda Tyndari regis coniunx de qua plura In de ledeus. T.

Ledus fluuius é galliæ haud lõge a stagnis uolcarum & castella letata & rhodano fluuio.

Ledoria require in scomira. Ma.

Ledi etiam ab aliqbus iuste potest. nã & quito ethicorũ. Qui iure damnãtur ledũtur. Asco

Leæ pro læenæ Lucil. li. quinto. Irritatæ leæ iacebant corpora saltu. No.

Legio samnitum linteata appellata est: q̃ samnites intrantes singuli ad aram uelis linteis circundata non cessuros se romanos milites iurauerant. Fe.

Legionum proprietatẽ a delectu militũ. Var. de uita patrum li. tertio dictam interpretatur: cum appellatus est delectus ab electione legio ab hac superuacaneorum consuetudine ascribitur. No.

Legionẽ. C. Marius primus descripsit: sex milium & ducentorum hominum. cum ãtea quatuor milium fuisset. unde etiã appellabantur quadrata. Fe.

Legumina Varro de re rustica lib. primo dicta existimat: non q̃ secentur: sed q̃ legãtur cætera quæ uellantur: legumina dicta. No.

Legimus aut scripta aut olera. grandem & alia quidẽ & addita præpositione dicimus colligimus deligimus. Fes.

Legumen quod manu legitur dictum est & sectiõem patitur. frumenta appellata omnia sunt quæ aristas emittunt. Ser.

Legere sic est in consuetudine significat oculis scripta percurrere. Vir. in buc. At simul heroum laudes & facta parentum legere. No.

Legere accedere Vir. secundo geor. Ades & primi lege littoris oras & i. xi. æn. Implicuere iter se acies legitque uirũ uir. No.

Legere rursum colligere. Titin. i uel iterna Hodie hostes fugauit spolia placide posterius leget. Vir. x. æn. Extremaque lauso parcæ fila legunt. & ge. primo. Atque omnis nauita ponto humida uella legit. Ce. in salatia. Osiculati parmenoné de uia liceat legam. Varro in uirgula diuina. sed pan carpineo cibo coacto: libamento legens caduca uictus. No.

Legere pterire Vir. auctore dicimus tertio æn. & li. quinto. littoraque epiri legimus. & fractoſque legunt in gurgite remos. No.

Legere est nauigare perstringere Vir. secundo æn. Pars cætera portũ pone legit. No.

Legere etiam eligere dicitur Vir. i buc. Ipse ego cana legam tenera lanugine mala. Turpi. in epiclero. Quam legere te optimum esse atque æquissimum qua cum ætas uigendi & uiuendum est tibi. M. T. de offi. libro tertio Cætera autem quæ secundum naturam essent ita legere si ea uirtuti non repugnarent diligentius intendentes inuenimus. No.

Legere surripere significat. unde & sacrilegũ dicitur. ideſt de sacro furtũ. Virgilius i bucolicis. Nanque tibi tacitus sublegi carmina nuper Turpilius in bucconibus. Quod i ea uenatur mea pestis ars cedat & sermonẽ habere sublegam. Lucillius li. uigesimooctauo Omnia uiscatis manibus legit Plau. in aulularia. Sed leno egredit foras: huic ex occulto sermonem statius sublegã. No.

Legere rursum uidere. hoc itaque legi. Vir. sexto æn. Quin potius omnia plegerẽt oculis ni iam præmissus Achates afforet. & in eodem. longo ordine possent aduersus legere. Nonius.

Lego prætereo. Vir. iii. æn. Et crebris legimus freta concita uentis. Ser.

Lego transeo. Vir. ii. æn. Pars cætera pontũ Pone legit. & littoraque epyri legimus. Se.

Legere non solum descrita uerum etiam depicta dicitur Vir. sexto æn. Qui ꝑtinus oẽm perlegerent oculis picturam dicit. tractum est autem a græcis qui & γρᾰφεῖν. scribere & pingere dicunt. Ser.

Lege atque omine. lex ad homines: omẽ ad rẽ diuinam refertur: & est firmamentum per

humana & diuina. Omen aũt est quicquid ore dicitur. Teren. in an. Ea lege atque omine ut si inde ego te exemero ego pro te molam. & bene lege atque omine: quia leges auspiciis seruatis ferebantur: & antiqui auspicato omnia faciebant quæ rata esse uellent. Donatus.

Lege agito dicebatur ei cuius intentio contemptibilis aduersario uidebat. Plau. i aulul. lege agito ei cœnam coquo. Terentius i phormione. Lege agito. Donatus.

Legio q̃ legerentur milites in delectu. Var.

Leges sunt principum aut liberi populi quæ a rege conduntur: alterius consensum nõ requirunt: quæ ad populum ferũtur: quæque sine eius iussu fere ratæ non sunt. quia rogari. i. iterrogari de his populus solet: rogationes etiam dicuntur. iura autem magis generalia sunt. Est enim ius gentiũ & ciuile. hoc postremum sũt leges plæbiscita: senatusconsulta decreta principum: responsa prudentum. idest interprætatio horum ominum: qđ qui fatentur iurisconsulti nominantur. Qui uero legem fert ad populũ fere orator est. Lauren.

Legem uoconiam. Voconius tulerat ne quis census hoc est pecuniosus heredem relinqueret filium. Asco.

Leitus unus ex quinque boetiorũ principibus ad Troiam.

Lemures lauræ nocturnæ & terrificatiões imaginum & bestiarum. Var. de ui. pa. li. primo quibus temporibus in sacris fabam iactant noctu & dicunt se lemures domo extra ianuam eiicere. No.

Lemonia tribus: a pago lemonio appellatũ q̃ est a porta capena uia latina. Fes. pomp.

Lenniſci. i. fastiolæ coloriſae dependẽtes ex coronis: propterea dicuntur q̃ antiquissimũ fuit genus coronarum lanearum. Fe. pomp.

Lembus nauicula admodum breuis. Vir. primo geor. Non aliter q̃ qui aduerso uix flumine lembum Seruius.

Lẽbus nauicula breuis piscatoria. Actius i Deiphœbo. Eo ante noctem externa rætia ut præueherem & statuerem forte aliquanto sollicitus lẽbo sum progressus longius. Turpil. in leucad. Hortari nostros coepi illico ut tollerent lembum. Idem i lemniis: lembi redeuntes domum duo ad uos cretas accelerãtes. Virgilius primo geor. Vix flumen lẽbũ remigiis subiit. Sisi. hist. libro quarto. Octacilium legatum cum scaphis & lembis. Plau. i mercatore. Dũ hæc aguntur lembo aduehitur pauxillulo. No.

Lembum est genus nauiculæ uelociſſimũ: quã dromones dicimus sicut Virgilius ait. Quã qui aduerso uix flumine lẽbũ. Remigis subiecit. Ful.

Lemnos insula ex cyclabibus in qua Vulcanus cum turpis esset deiectus est & ab ætna se cõferre solebat.

Lenones sunt scortorum perductores etiã inuitarum personarum qui legibus uindicantur. Asconius pe.

Lenones ab alliciẽdo adolescentulos appellati. Festus.

Lenunculus nauigium piscatorium. Salus. primo historiarum. Inducit forte per noctem lenunculo piscatis. No.

Lenitudine pro lenitate. Turpil. in philopatro Mira lenitudine & suauitate abundat. Ma. T. libro quarto lenitudo orationis mollitudo corporis ea sibi bona ducens quid erit i philosophi grauitate. & in uer. quãta me nõ tua modo lenitudo. Idem tus. libro quarto. Eamque quã lenitatẽ nos dicimus uicioſae lenitudinis nomine appellant. No.

Lentum significat tardum. Marcus tullius de republica libro quinto. Marcellus. v. tacere pugnax maximus ut consideratus & lentus ut icitus dici solebat ad imitatiõem quasi nostri generis cõtẽdisse. No. M.

Lenitas clementia & facilitas: cui cõtraria asperitas & difficultas. Terẽtius in an. Et heri sẽper lenitas ac per hoc simulata usque nunc lenitas nam nemo in diuersis actibus sẽper est lenis: nisi forte fictor assimulator & callidus lenitas ad permittẽdum: facilitas uero ad ignoscendum. Do.

Lentum ociosum securum. Vir. in buc. Nos patriam fugimus tu Tityre lentus in umbra. Nonius.

Lentum flexuosum. Vir in buc. Lenta salix q̃tum pallenti cedit oliuæ. Et primo ge. Ametina parant lentæ retinacula uiti. No.

Lentum patiens placidum. M. Tu. in hor. Qui cum publicas iniurias lente tulisset suã nõ tulit. Nonius.

Lens. tis. legumẽ ẽ. lens. dis. animal. & lentis ꝑ lens antiqui dicebant. Pri.

Leno lenunculus & lenulus facit dĩminutiuũ. Plau. i pen. Si de deo militari tetigero lenũculum. Et ibidem. ut cœpi dicere lenule de illa pugna sœ. uero lena. Pri.

Lenibat pro leniebat ãtique dixit: ut squamis auroque polibat.

Lenas circunflectitur sicut suffenas: quære i di-

ctione mecænas. Priſcia.
Lento lentor & lenteo. Vir. ſecũdo geor. Ad digitos lenteſcit habendo non a lenteo lenteſco ſicut a dureo dureſco. Luci. ix. tamẽ ꝓtulit: lentet opus. Pri.
Lenticula uaſculi genus. Lauren.
Lentus Archadiae mons eſt.
Lenæus bacchus a lynos torcular.
Lentum facile. Luc. lib. xi. Cocta ſenex craſſus pater huius partem nulli magnus trico fuit nũmarius ſoluere nulli lentus. No.
Lentum tenax. Plau. in menech. lenta uincla ſunt eſcaria. Virgi. quarto geor. Nocte leues melius ſtipulae nocte arida prata Tondent noctis lentus nõ defuit humor. Cice de oratore. libro ſecũdo. Neque enim eſt facile perficere ut iraſcatur ei cui tu ſi iudex ſi tuipſe lente ferre uideare. No.
Lena ueſtimentũ militare qđ ſupra omnia ueſtimẽta ſumitur. Vir. quarto æn. tiroque arde bat murice lena. Nonius.
Lena ornamentum tunicarũ aurea. Feſ.
Lena ueſtimenti genus habitu duplicis. quidã appellatam exiſtimant tuſce: quidã græ. quã clandea dicunt. Feſ.
Lenæus bacchus. i. a lacu ſiue torculari. Ser.
Lentum tenax Vir. quarto ge. Et uiſco & phrygiæ ſeruant. picelentins idæ
Lentus mollis & flexuoſus. Vir. tertio æn. lẽtum cõ uellere uimen. S.
Lentus frigidus. Vir. primo geor. Nocte leues ſtipulæ melius nocte arida prata. Tondẽtur noctis lentus non deficit humor. Ser.
Lena genus ueſtis qđ de lana fit. Var.
Leo græcũ eſt. Varro.
Lepatium Varro in modio. Hanc eandem uoluptatem tacitulis taxim cõſequi lepatio: & ptiſana paſſum. No.
Lepparenſes lipparitani ciues. i. lipparenſes. F.
Lepiſta genus uaſis aquarii. Feſtus.
Lepiſte. Var. de ui. pa. li. i. ut fere habent æneũ aliqui uendicant oleum lepiſte etiam nunc ſabinorum fanis pauperioribus plæriſque aut fictiles ſunt aut æneæ. No.
Lepus qđ in ſiculis quidam dicũt græci leponẽ roma ꝓorti ſiculi: ut annales noſtri ueteres dicunt fortaſſe hinc illuc tulerunt & hic reliquerunt nomen. Varro.
Leporaria non ſunt ea quæ tritani noſtri dicebant ubi ſoliti lepores ſint poni: ſed omnia ſepta ac fixa uillæque ſunt & habent ĩcluſa animalia que paſcuntur. Var.
Leporario cum emiſti fundum tuſculanum a M. piſone ĩ leporario apri fuerũt multi. Va.
Lepus. L. lelius putat ab eo dictum leporum a celeritate ꝙ leuipes eẽt: Ego arbitror a græco uocabulo ꝙ eum æolii & bonum leporũ appellant. Varro.
Lepidus q pollitus ẽ ut lepis. i. lamina Do.
Lepidus in quo leporis eſt plurimũ. Nã lepos ẽ uenuſtas. T. in an. o lepidũ caput. Do.
Lepus pro infamia ponitur multa uel ꝙ magis poſteriore parte: hoc eſt armis pulpamẽtum de ſe praebeat: cũ ĩ conuiuio carpat appoſitus. ut Horatius ait. Fœcundi leporis ſapiens ſectabitur armos. uel ꝙ uenantur illũ & ꝓſectãtur canes quos ꝓ amatoribus puerorũ ĩtelligimus. ut. Te. ait. Ceruã uidere fugere ſectari canes: uel ꝙ a phyſicis dicãt nõ incerti ſexus: hoc eſt non mas modo. ſed fœmina uel ꝙ illum ſic fugiant oẽs ut conſtitutum ad libidinem effœminatam. T. i eu. Tute lepus es & pulpamẽtũ quæris. Do.
Lepus lepuſculus. Cice. de ſignis. Si minus eiuſmodi quippiã uenari poterat: illa qđẽ ꝓ lepuſculis accipiebantur. Pri.
Lerna regiuncula in Archadia a lerno rege ꝓpe argos & palus in qua hydra ſerpens. L. captum.
Lætitudine pro læticia. Acti. in alcmione: ut me repoſitum & merentẽ repentino: núcio alacrem reddidiſti ad me excitaſtis ex luctu laetitudinem. Idẽ ĩ bachi. Quanta ĩ uenádo affectus laetitudine. No.
Lætare & laetiſcere laetificare. Liuius in egiſto: lã ne oculos ſpecie læta iuſti optabili. Actius ĩ pelopidiſ. Et te ut triplici lætare bono. Siſihiſ. li. quarto. utrũ ne uiri cultu erga ſe mortalium letificant: an ſuperne egentes humana negligant. No.
Lætum hilarem ſicuti conſuetudine. Vir. primo ge. & lætæ pecudes & ouantes gutture corui. Nonius.
Laetum ferax Vir. primo geo. Lætus ager tãtũ nullo femiſſia cultu iactat. N.
Lætũ pingue. Vir. ii. geor. Glande ſues læti redeũt. No.
Lætum gratia plenum Vir. primo æn. Lumenque iuuentæ purpureũ & lætos oculis affla rar honorem. No.
Lætum plenum diſtentũ. Vir. iii. geor. læta magis preſſis manabant ubera mãmis. No.
Lætus uelox. Vir. ſecundo æn. & lætus eois eurus equis. Ser.
Lætus alacer feſtinus. Vir. quarto ænei. Imperio læti parent & iuſſa faceſſunt. S.
Laetus pinguis. Vir. pri. geo. Quid faciat lætas ſegetes. ũde uulgo laetamen uocatur fimus

q per agros dicitur uel iacitur. Ser.
Laetus fertilis. Vir. primo geor. unde prius laetum siliqua quassante legumẽ. Ser.
Laetus hilaris. Vir. i. aene. Vix e cõspectu siculae telluris in altũ uella dabant laeti. Ser.
Lethargus qui obliuionem patitur. Λοιθη græce obliuio. unde laetheus obliuiosus. Lætũ etiam a Λαιω uel L. a leo q̃ uitã deleat. sed illud melius. Solinus laethen amnem iuxta bernicẽ urbẽ aphricae ex inundatione iferna prorũpere putaẽ: & a priscis fatibus obliuionis latex appellaẽ. at lætũ a lato. nam lætitia dilataẽ frons. nam gaudere itus est.
Laetor hic & haec. Salu. i catil. Ea populus lætari & merito dicere fieri. P.
Lestrigonia idest formiana seu sicula: in qbus locis cyclopes fuerunt qui listrigones uocabantur. Ho. iii. car. Ne listrigonia bacchus i amphora. Acron.
Laetũ ipsa mors quæ delet: quasi a leor simplici quod in usu non ẽ profertur. Pri.
Laetabundus is dicitur q abunde laetus est. similiq̃ quoque terminatione cætera. Lau.
Laetari ab eo q̃ latius gaudiũ propter magni gaudii opinionẽ diffusum. Itaque inuẽtius gaudia sua si omnes homines conferãt unũ in locũ cũ in eo exuperant laeticia. Varro.
Lætũ esse alacrem require in alacris. Au. ge.
Leuũ significari uetereș putant quasi a leuando. Vir. quoque sub hac ostentatione se potius uoluit geor. lib. iiii. Olim de caelo leuũ dedit iclyta signũ. No.
Leuum aduersum. Virgi. in buc. Saepe malum hoc nobis si mẽs nõ leua fuisset. No.
Leua prospera. Vir. iii. geor. Si quem numina leua sinunt auditque uocatus apollo. No.
Leuare soluere. Vir. ii. aene. Atque arta leuari uincula iubet priamus. No.
Leuare rursum releuare. Ci. tus. li. v. Alia nulla potuit inuenire leuatio. Virgi. i buc. Ego hoc te fasce leuabo. M. T. epi. ad caesarem lam amplitudinem gloriamque tuam magno mihi ornaméto fore existimo q̃ me leuas cura. Pacu. in periboea. Neque tunc te ingenium moderant: neque fraternum ira exilium leuat. Varro i uirgula diuina. Quis non iacta nouo leuata pascat. No.
Leuare etiam minuere. Actius i meleagro. Caue lassitudo poplitum cursum leuet. idẽ in itegersia. Illos suapte induxit uirtus. tu laudem illorum leuas. Var. Quẽ nam te esse dicam ueram qui manu corporis ferũdos aperis lares sanguinis: teque uita leuas ferreo ense. Vir. i. georgico. Omne leuandũ pdimus. Turp. in demetrio. Nũc me ex alio ingeniis indicat intercapedo: quorum amicitias leuat. Var. i quinqua. absinthium uti bibam grauẽ & castoreũ leueque robur. No.
Leuus pro stulto & imprudenti accipitur. Virgili. secundo aene. Si mẽs nõ leua fuisset. S.
Leua sinistra: quam græ. scean. unde tractum ẽ cognomen sceuola a leua. Fe.
Leui aperui ptuli. ut Te. Releui dolia omnia. Hora. li. i. carminum. Græca quod egoipse testa conditum leui. Acron.
Leuo est alleuo molestiam & laborẽ extenuo interdum pro sustollo. Liui. mox aqua leuata præ uento cũ super gelida montium cacumina cõcreta esset. Subleuo ẽ auxiliũ defensionẽque præsto. Alleuo i altũ tollo uel de imo & iacẽtia sursum tollo. Interdum p alleuo. Sueto. inter manus subleuãtium extinctus est. & leuo est iminuo extenuo. La.
Leucothea filia cadmi ex hermiõe athamãtis uxor: quæ & Ino: quæ se in mare præcipitauit cum filia a graecis leucothea. a nostris albunea uel alba. nam dicitur alba dea secundum quosdam matuta: quæ ab Homero p aurora ponit. melicerta uero palemon dictus ẽ a nostris portunus.
Leucothee. i. alba currens Orcanii ex eurimone filia. de qua Ouidi. quarto.
Leucippus philosophus cleates patria: secundũ alios obderites zenonis auditor.
Leutyclides lacedaemonius inimicus demarath: post cuius fugam rex factus.
Leucargilon candida argilla.
Leucas insula contra ambrachiũ sinũ cũ monte altissimo ubi antonius & cleopatra uicti sunt. Est & oppidũ i acarnania incontinenti neritũ appellatũ secũdũ Pli.
Leucalonium promontoriũ ẽ pamphilae.
Leucogei fontes inter puteolos & neapoli sũt qui oculis medentur ægris.
Leuũ sinistrũ & retrorsum sinistrorsum. Fe.
Leuus noxius. Vir. x. æne. Et leuo contristat lumine cœlum. Ser.
Leuus cũ de humanis loquimur sinistrũ & cõtrariũ ẽ: cũ de diuinis prosperũ. Virgili. de utroque testis. Si mens non leua fuisset: & itonuit leuũ: quia sinistra numinũ dextera sunt intuentibus. Ser.
Leuũ prosperũ. Virgilius quarto georgicorũ. Numina leua sinũt auditque uocatus apollo. Et secũdo aene. Intonuit leuũ. Ser.
Leuiscatæ coronæ: idest agonales sunt de frõdibus & diseoloribus fasciis. Et sicut Varro dicit magni sunt honoris. Cicero in

oratione pro roscio audio præterea hãc su/
spitionẽ nunc non primũ in capitonẽ con/
ferri multas esse. infamis palmas hãc primã
esse tamen hanc leuiscatam: quæ romæ de/
feratur hanc significat. Vir. v. æne. Puniceis
ibant ceu uicti tẽpora thennis. Ser.

Leuidosa genus uestis quoniam filo admodũ
raro & leuiter densata sit & ptẽni ita appel/
lata. Cice. dolobellæ. Sed ego hospiti ueteri
& amico munusculũ mittere uolui leuidẽse
Crassi filio: cuius mali ipsius solẽt esse mu/
nera. Seruius.

Leuitatẽ plærũque nũc pro incõstantia & mu
tabilitate dici audio: & nequitiam pro so/
lertia astutiaque ueterũ hominũ q proprie
atque itegre locuti sunt leues dixerũt: quos
nos uiles & nullo honore dignos dicimus.
M. T. secũdo ãtonianarũ. nam cũ genus qdã
sordissime uitæ atque uictus marcus anto/
nius idẽ monstraturus esset quod in caupo
na delitescere: qd̃ ad uelpũ pportaret: qd̃
ore inuoluto iter faceret ne cognoscerẽtur.
hæc & alia huiuscemodi cũ in eum dictu/
rus esset. Videte inqt hominis leuitatẽ tanq̃
prorsus ista dedecora hoc uitio notarẽtur:
ac postea cũ i eũdem antoniũ probra quæ/
dam alia ludibria & turpia iniecisset in ex/
tremum hoc addidit. O hominẽ neq̃. nihil
enĩ magis proprie possim dicere. Au. ge.

Leuẽna pro leui. Mar. Cic. in oratione scriptũ
reliquit: quã pro Cluentio dedit atque itẽ i
nimo: q saturnalia iscriptus est hominem
leuennã pro leui appellat. Au. ge.

Lex pompeia. Gn. Põpeius strabo uetẽribus
incolis transpadanis ius dedit q̃ cæteræ co
loniæ latiæ habebãt ẽ ut petẽdi magistratus
& ciuitatis romæ adipiscerentur.

Lex fabia. De sectatorũ numero qui deducant
& sectentur candidatos in campis comicio/
rum tẽpore certo numero diffiniuntur a fa
bio adiecta pœna.

Lex clodia. Clodius tri. plæ. legẽ pernicioſam
tulit. L. Pisone & Gabino consul. ne qd per
eos dies quibus cũ populo agi liceret de cœ
lo seruaret cõtra leges fusiam & celiam:

Lex aurelia. Aurelius cocta prætor legẽ tulit
quibus temporibus uerres a Ci. accusatus ẽ
cõmunicata sunt iudicia senatui & eqtibus
& tribunis ærariis.

Lex actilia. M. actilius Gabio legem tulit de pe
cuniis repetundis seueriſſimam: in qua ne
comparat mari quidẽ reũ sunt.

Lex uoocnia. Voconius legẽ tulit ne qs census
hoc ẽ pecuniosus hæredẽ unicã reliquerct
filiam. Erat autẽ census ille qui centũ milia
in professione detulissent sextertia.

Lex calphurnia. Piso tulit legem calphurniã
suo consulatu in calphurniam: in qua prae
ter alias pœnas q̃ pecuniaria pœna fuit ad/
iecta.

Lex gabinia. Gabinius legẽ tulit: q̃ bellũ Gn.
Pompeio magno de persequendis piratis ẽ
aduersus L. tribellii tri. plae. itercessionem

Lex papia. Papius ciuis ro. le. tu. ut peregrini
urbe romana uti prohiberentur.

Lex latoria. Clodius cũ adolescentes i contra/
ctibus circũueniri solerent latoribus pœnã
idest deceptoribus adiecit: quae latoria ap/
pellata est.

Lex clodia ab eodẽ lata ẽ de collegis restituen
dis: nouis instituendis: quae lex ex seruitio
fere constituta dicit̃.

Lex clodia ab eodem in quẽ censores in legen
do praeteri rent latũ est. ut ne qua ignomi/
nia afficerentur: nisi qui apud eos accusatus
& utriusque cẽsoris sẽtẽtiae damnatus eẽt.

Lex iudiciaria aurelia. Aurelius iudiciariã le,
cocta praetor q̃ cõmunicata sunt iudicia se
natui & equitibus ro. & tri. plae. ut ex his
tribus ordinibus electi iudices res iudicarẽt

Lex uaria. Qu. uarius tri. plae. le. tu. ut quaere
ret de his quorũ ope consilioue socii contra
rẽpublicam arma sumpsissent.

Lex cornelia. Cornelius condidit legẽ relatũ
fuit in senatu ut quoniam exterarũ natio/
nũ legatis pecunia mutuo dare usura: tur/
piaque & famosa ex eo lucra fierẽt: ne quis
legatis exterarum nationum pecuniam ex/
pensam fœneret.

Lex cornelia ab eodẽ con. l. lata ẽ ne quis i se/
natu legibus solueret: nisi. cc. affuissent: ne
quis cũ solutus esset itercederet: cum ea de
re ad populum ferret.

Lex cornelia ab eodẽ. l. lata ẽ ut praetores edi
ctis suis perpetuis ius dicerent.

Lex lucinia & mutia. L. Crassus orator & Mu
tius scaeuola põti. maxi. idem orator & iu/
risconsultus duo omnium sapientissimos
consules. l. de ciuitatibus regendis tulerunt
in eorum consulatu. Cum enim in summa
cupiditate ciuitatis ro. Italiae populi tene/
rentur. & ob id magna pars eorum pro ci/
uibus romanis se gererent necessaria lex ui
sa est ut in suũ quisque ius redigeretur.

Lex iunia: Iunius siluius consul cũ Qu. Metel
lo numidico legem bello cimbrico tulit: q̃
diu praue simul & infœliciter gestum ẽ qua
militiis stipendia minuebantur.

Lex manilia. Manilius tri. p. legẽ t. q̃. C. Põ. magnus bellũ aduersus regem mitridatẽ edixit ordinem gererent post exactos reges anno sextodecimo cũ plaebs propter nimiam potentiam dominatũ est: idest sacrum mõtem .q transanienem secessissent.

Lex sacrata. Sacratæ & ibi armatae considisse duos. p. trib. creare qui deinde ad numerũ decẽ adacti sunt & conduxerũt quibus suũ ius in partes tenerent priusq̃ in urbẽ reuerterentur unde & sacratæ dicũtur ad patriæ plaebisque concordiam pertinentes.

Lex cassia. Cassius longinus .l. f. legẽ promulgauit contra po. ro. per tabellas suffragia ferret. C. Mario Flacco cõsule.

Lex cassia ab eodẽ. l. lata est ad intuendum nobilitatis potẽtiam: ut quẽ populus damnasset: cui ne ĩpiũ abrogasset ĩ senatu non esset

Lex aurelia. Aurelius cocta legẽ dedit cũ sylla ad dĩminuendũ plaebis potentiam multos cũ ei magistratus ademisset ut plaebi liceret captos magistratus capere: & communicata sunt iudicia senatui. deinde equitibus romanis & tri. ærariis deinde lex iudiciaria dicta est.

Lex rosia. L. rosius octo cons. legem tulit: ut ĩ theatro equites. ro. ordines qnatuordecim spectandi gratia darent.

Lex plocia. M. plocius syllanus tri. pl. tulit legẽ C. Pomp. Straboné lucio porcio catone cõsul. qua tribus singulae ex eo numero denos suffragia crearent: qui eo anno iudicarent ex eo factũ est ut senatores quoque in eo numero essent: ut qdã etiam ex ipsa lege.

Lex satyra é quæ uno rogatu multa & simuluaria compræhẽdit ut uultis ne. iubetisne ut cũ iugurtha bellum componatur elephãto tradat uniuersos.

Lex otonia. Oto tri. ple. le. tu. ne quis in ordine equestri spectãs sederet nisi sextertia q̃draginta possideret. qđ si contingeret quisquis esset. siue ingenuus siue libertus inter equites spectare liceret & ĩ gradu nouo.

Lex scatinia. Scatinius. le. t. qua puerorũ cõcubitores graui supplicio afficerentur: quo apud grae. uocatur

iulia. Cæsar. l. t. ne adulteri forẽt depræhẽsi autẽ supplici derentur.

Lex manilia. Manilius. tri. plæ. l. t. ut quandores a nobilibus aduersae gestæ fuerant. deide hi ad magistratus ad mitterentur. quorum maiores ĩ po. ro. magistratus non exercuissent. huiusmodi autẽ homines noui appellãtur.

Lex sempronia. Sempronius. le. tu. q̃ frumẽtũ publice distribueret po. ro. quæ frumentaria dicta est.

Lex hortẽsia. L. hortẽsius le. tu. cũ antiq omnibus patriciis plæbiscitis nequaq̃ tenerẽtur ut eo iure plæbs statuisset: & omnes quirites tenerentur.

Lex ãnuaria. Annuariã enim legẽ appellauit: quæ in modũ annorũ fuit: quibus magistratibus capiũdis potestas fit.

Lex ælia & fusia æli & fusii auctoritate. l. lata est: ne quis per eos dies qbus cũ populo agi liceret non nisi de cœlo seruasset quispiam ageret.

Lex aternia. Aternius legẽ constituit ut cum nos priscus fuisset erogãdæ multæ p magistratus ouis aut bouis noine ouis ære denos. bos aũt aere centeno diffiniri ĩtelligit.

Lex falcidia. Falcidius. le. tu. qua cauet ne plus legare liceret q̃ clodia. ut emptorũ bonorũ ẽ uncias nouẽ. idque ipsorum testatorũ gratia prouisum est ob id qđ plaerique ĩtestati moriebantur recusantibus scriptis & hæredibus p nullo: ut minimo lucro haereditates adire.

Lex flauia. Flauius inter iudicia publica cõstituit de plagiariis cũ quis. i. obliquis & insidiosis pollicitationibus seruũa dominio: aut filiũ a patre subtraxerit.

Lex iulia. Iulius cæsar legẽ sanxit de peculatu ĩ eos q rẽpu. uel sacra uel religiosa furati sunt uel furantibus ministerium attribuerunt: uel qui furta scienter suscaeperit: quos uel capitali animaduersione uel deportationibus puniri iussit.

Lex cornelia. Cornelius ĩ eos le. tu. quæ testamentaria uocatur: q testamẽtũ uel aliam tabulam falso scripserint. signauerint. recitauerint. subiecerit. sculpserit expresserit seruos qdẽ ultimo affici supplicio. liberos autẽ deportatione.

Lex põpeia. Cornelius asperrimũ crimen noua pœna parricidas affecit. si qs parẽtes uel filii fata praeparauerit: siue clam siue palã. ĩsutus culeo cum cane & gallo gallinacio: & uipera simia uel ĩ mare uel ĩ fluuiũ ꝓiciat. ut inter ferales angustias cõprachensus oĩ alimẽtorũ usu uisus carere ĩcipiat: & ei cœlũ superstiti ita mortuo auferatur.

Lex cornelia. Cornelius le. tu. ĩ eos q occidẽdi causa cũ telo ãbulabãt ultra gladio eos persequentes: telũ autẽ interpraetatũ est omne quod longe iaci potest ut lapis.

Lex curia. curius legẽ tulit ut ĩperatores ꝓcõ

sules aut prætores succedere ī prouīciis nō possent: nisi ea consules sortiti fuissent.

Lex cornelia. Cornelius le. tu. ut senatus cōtra legem curiatam: hoc est sine sorte prouincias cuilibet magistratui designare possent.

Lex cynthia. Cynthius. le. tu. qua caueret, antiquitus ne quis ob causam orandam domū pecuniamue acciperet.

Lex gellia & cornelia quæ diffinitam potestatē pompeio ciuitatē donandi dederat. Cicero pro Cor.

Lex lacinia & mutia nūquis eoꝝ q de fœderatis ciuitatibus esset ciuitate donatus ī iudiciū est uocatus. Cicero pro Cor.

Lex apuleia: quam apuleius tulit & deinde saturnius. C. Mario. ut ī singulas colonias ternos ciues roma facere posset. Cice. ꝓ Cor.

Lex papiria uetat ædis in iussu plaebis consecrari. Ci. pro domo sua.

Lex porcia que uirgas ob omniū ciuiū romanoꝝ corpore amouit. Ci. Rabirio.

Lex helia & fusia contra tribunicios furores Cice. post reditum.

Lex ualeria uel cornelia de proscriptionibus deque proscriptorū bonis uendundis. Cic. pro Roscio.

Lex fabia quæ est de numero senectaturum. Ci. ꝓ Murena.

Lex calphurnia ne qs ambiret suffragia: quæ neque mercede corrumpantur: neque conducti sectarent: ne prādia uulgo esset data

Lex ludoꝝ quæ honestissimo ordini & equestri locū distribuit. Ci. ꝓ Murena:

Lex ē a numine deoꝝ tracta ratio īperans honesta: ꝓhibēs cōtraria. Ci. phi. xi.

Lex athenis capito publici priuatique iuris peritissimus quid lex esset hisce uerbis diffiniuit. Lex iqt ē generale iussum populi atque plæbis rogāte magistratu ea diffinitio si ꝓprie facta est neqne de īperio Cn. Pompei. neque de reditu. M. Cic. neque de ced. Pu. Clodii: quæstioneque alia id genus populi plæbisue iussa leges uocari possunt. Non sunt enī generalia iussa: neque de uniuersis ciuibus: sed de singulis cōcæpta. Quocirca priuilegia potius uocare dicunt: qa ueteres priua dixerūt quæ nos singula dicimus. Au.

Lex lenonia ē ut prius semper sit cōmodū q̄ fides. Te. in phor. Mea lege utar ut potior sit q prior ad dandū ē. Do.

Lyeus nomen bacchi a λύω soluo: q̄ soluat mentē & mēbra.

Libido īmoderata animi laeticia: quae est uoluptas animo elata & gestiens. Ci. tus. ii.

Libella a libra deriuatum aliud a primitiuo significat. Laurentius ualla.

Libertinus relatiuū est ingenui: significatque hominis conditionē: ideo adiectiua præsūt & diffinitur. Libertini sunt qui iusta seruitute manumissi sunt: sicut ingenui sunt qui liberi nati: nec postea serui facti sunt. libertus uero ē relatiuū patrōi: significatque priuatū quēdam respectū. Estque substantiuū sicut patronus. ideo facit liberta libertabus ut libertus cæsaris nō libertinus: inde collibertī collibertæue sicut cōseruī: q̄ plures sub umbra unius patroni sunt. nec tamē dicimus collibertini nec coīgenui: q talē diuisionē non patiuntur: & tandē respectus priuatus a publico separatur. ideo dicit libertinitas non libertitas. Lau.

Libanus mons inter arabes & phenices: & arbor thus producens.

Libya regio ab Atalāte ad canopeū milioſtiū a libya uxore epaphi iouis filii & libissa urbs bithuriæ: ubi nūc tantū tumulus hānibalis pli. libystis. dis. Vir.

Libistinus apollo ab incolis pachynni: eo q̄ īmissa libycis. i. hostibus carthagie peste cūcti subita morte perierunt.

Libs uentus aduersus uulturnū. i. africus: ide libonochus quē nos austrū dicimus.

Liburnū Λιβύρνον y in u mutata nauiculae uelocissimae genus a liburnis cōpertæ: ad cuius similitudinem uehiculū etiā quo romani uelocissime portabātur. Iuue. Curret super ora liburno: & præco etiam a festinatione dicūtur & liburnicæ a suæ ī u ita. Au.

Liburnia regio iter illyrim & dalmatiam: ubi salonia. Pli.

Libertus mons est aetoliae musis sacer: a quo & ipse libetrides appellant.

Libanus mons est siriae ex quo orontes fluius oritur.

Libitina dicebat lectus ī quo mortui ferebātur. Horatius. car. Multaque pars mei uitabit libitinam.

Libripens a pendendo appellat: q libram aenea teneat. Pri.

Libidinosus q̄ libidinē amat. Lau.

Liberi pro filiis singularem nō agnoscit. dicimus tamē praeter rationē caeterorum ex liberis meis unū ī alienam familiam dedi: nō unos alterum meū esse nolui: non alteros: ubi subintelligendū ē filiū. Lau.

Libertas ī bonū cū quis non timide sed ingenue agit. licētia uero ī malū cū qs hac libertate abutit usque ad temeritatē & ꝓcacitatē

Quin.& quæ ſ aliis libertas ē:in aliis licentia uocatur. Eſt enim licētia impunita quædam facultas agendi quicqd uelis de facto dicimus poteſtate. non do licentiam dare poteſtatē eſt rem alterius arbitrio cōmittere.Laurentius.

Liba ſunt placentæ de farre & melle deoꝝ ſacrificiis aptae.Vir.ſeptimo æn.Et adorea liba ꝓ herbam ſubiiciunt epulis.Ser.

Liber repertor uini.ideo ſic appellatur qđ modo uſi omnia libere loquantur.Fe.

Libriæ ſcapus libræ.Fe.

Librilla appellantur inſtrumenta bellica ſaxa ſcilicet ad brachii groſſitudinē in modum flagelloꝝ loris reuincta.Fe.

Liberalia liberi feſta:quæ apud græcos dicuntur dionyſia.Neuius.Libera lingua loquūtur ludis liberalibus.

Libella dimminutiuū eſt a libra ut lacit deci/piendo inducit.lax eteni fraus eſt.Fe.

Libertatis templum in auentino fuerat conſtructū.Feſtus.

Liberales dicuntur nō ſolum benigni:ſed etiā ingenuæ formæ homines.Fe.

Liberata ponebant pro affata:hocē locuta.F.

Libicus campus in agro appellatus:ꝙ i eo primū fruges ex libya allatæ ſunt.quamobcauſam etiā ceres ab argis lybiſſa uocata eſt.F.

Liberum pro extanti & eminenti.Var.in euIter tragici prodeant:cū ea capite libero cū antiqua fronte.No.

Liber dicit corticis pars:quæ ligno cohaeret Vir.decimo æne.Huic natam libro & ſilueſtri ſubere clauſam implicat:unde & liber dictus i quo ſcribimus:quia ante uſū charꝛtæ de libris arboꝝ uolumina cōpaginabantur.Seruius.

Liber prima correpta corticis pars iterior.Virgili.in buc.Hæc ſi tū moriens alta liber arcet in ulmo.Seruius.

Liber prima producta etiam ſolem ſignificat.Vir.i.geor. Vos o clariſſima mundi lumina:labentē cœlo quæ ducitis annū Liber & alma ceres.Idque ſecūdū ſtoicos qui dicunt non eſſe niſi unū deū & unam deā.eandemque eſſe poteſtatē:quæ pro ratione officiorum noſtroꝝ uariis noībus appellant.Ser.

Liber bacchus a liberando dictus:quoniā eius ſacra ad animæ purgationē pertinebāt.unde etiam uannus in eis ſacris habebatur.ꝙ homines eius myſteriis expiabantur uannus fruméta purgātur.unde Vir.ii.georgi. Et myſtica uannus hiaci.Ser.

Liber bacchus q liberis i ciuitatibus & libertatis deus apud maiores habitus ē. Ser.

Libera feſta dicta ꝙ per totum oppidū eo die ſedent ſacerdotes liberi:cuius hedera coronati cū libis & foculo pro emptore ſacrificantes.Varro.

Libellam ꝙ libram pondo as ualebat:& erat ex argento parua.Varro.

Liber a labendo dictus:ꝙ lubrica mēs quo lubet prolabitur.Varro.

Libetrides muſæ a terreſtribus locis qbuſdā nominatæ.& ſic pypleides & teſpiades.V.

Liba ꝙ libandi cauſa fiunt.Var.

Liber de actuariis uarronis.Varro.

Liber pater quae de apolline dicuntur.poſſūt etiam de libero patre exiſtimari.Nā ariſtoteles qui thaogumina ſcripſit apollinem & liberū patrem unū eūdēque eſſe cū multis aliis argumentis aſſeuerat:ut apud ligures in thracia apud lacedæmonios.apud boetios i mōte parnaſo.& alios obſeruaē. Ma.

Liber ſol a romanis appellatus:ꝙ liber & uagus eſt.ut ait Neui.Hac qua ſol uagus igneas habenas immittit.Ma.

Liberū patrem.Cornelius labeo i libro ciuitatis eſt de oraculo apollinis clari.Itēque orpheus liberū atque ſolē unū eſſe deū :eundemque demonſtrās de ornatu ueſtituque eius ſcribunt.Ma.de.ſa.

Liberū patrem.Vir.ſcribēs eſſe iouē & cereré. Lunam q pariter fertilitatibus glebæ & maturandis frugibus uel nocturno tēperamēto uel diurno calore moderātur ueſtro ait munere tellus.Chaoniam pīgui glādē mutauit ariſta.Solē uero terrenae eē fœcūditatis auctorē.Idē poeta prophano mox docuit exēplo cū ait.Saepe etiam ſterilis icendere profuit agros.& reliqua.Si eni hominū commento ignis adhibitus multiplex præſtat auxiliū quid aſcribēdū eſt aethereo ſolis calore.Ma. de ſaturnalibus.

Liberius aliquanto nō eſt cōparatiuus gradus Te.in.an.Nam is poſtq̄ exceſſit ex ephebis Sofia liberius fuit uiuendi poteſtas.nō libere enim ante libere potuit dū aetas:metus:magiſter,phibebāt ergo deeſt aliquāto.Do.

Liberationē dicimus cū patefacta ſecuritas ē. Te.in an.Obſecro te q̄primum hoc me libera miſerū metu.Do.

Liberalis bonus dicitur:& liberaliter iuſte clemēter bene.Te.in ad.Factū a nobis duriter imiſericorditerque atque etiam ſi ē dicē dū magis aperte illiberaliter.D.

Libistinus apollo apud pachinum siciliæ promontorium apollo qui ibi colitur iuocatus ab incolis immissa hostibus peste: & pene cũctis subita morte interceptis libistinus cognominatus est. Ma.

Libido a lubendo & libentia & libitina. Va.

Libido ẽ quælibet uoluptas temere suscaepta. Te. iecy. Faciã neque tuæ libidini aduersabor. Et q̃uis libidinẽ pro uoluntate ponat: tamẽ subaccusat homini nomẽ. Do.

Libri antiquitatũ a uarrone editi. Var.

Libya idest africa græ. Λιβύα sic ista q̃ inde flat africus uentus. i. arcturus. Ser.

Libethrus fons iuxta quẽ musæ colunt. Vir. i buc. Nymphae noster amo libethrides. S.

Libidinitas pro libidine. Labe. in falece. Libidinitate labitur. No.

Libidinẽ & appetitũ & aemulationẽ etiam honestæ rei possumus dicere: ut sit libido oẽ quod libuerit. Salu. in catili. Magisque idecoris armis & militaribus eqs q̃ i scortis atque conuiuiis libidinẽ habebant. No.

Lictoris proprietatẽ a ligando dictũ uetustas putat. Ita enĩ carnificis officium antiquitus fũgebatur. M. T. in gabiniũ lictor iquit colliga manus. No.

Liceor caret præterito: inde licitor licitãs & licitaturus. & ẽ preciũ deferre aliud alio maius in actione facienda: hoc est in uenditione quæ publice fit. Inde componitur polliceor: & est ultro aliquid promittere. Cice. of. iii. Non licitatorẽ uẽditor: nec contra sẽ q liceatur emptor apponet. Lau.

Licebit impersonale uerbũ pro coniunctione & nomine & uerbo substantiuo positum. Lucil. i septimo. Omnia maiorũ uertamus busta licebit. i. si licentia erit. Pri.

Liceo lices dicimus cũ ad preciũ referimus. i. liceo denariis. Licet mihi. idest potestatẽ habeo. Diomedes.

Lictor minister consulis. proconsules praesidis & praetoris: q fascẽ uirgaq; alligatũ cũ securi portat. suntque consulis duodeni aliorum seni.

Licteroſus licteratus. Cassius emina anna. lib. tertio. Homo mere licteroſus. No.

Lictores dicunt q̃ fasces uirgaq; ligatos ferũt iparentes magistratibus delinquentibus plagas ingerunt.

Licitatim mercando siue pugnando concedẽtes. Festus pom.

Lycophos graeci dicũt quod nos primum tẽpus lucis dictũ aũt licophos quasi Λύκου φάος idest lumen candidũ. Fe.

Licitare congredi pugnare. Enni. Pars ludicre saxa iactant inter se licitanter. No.

Licitũ est placitũ puditũ ueteres dicebant qđ nos licuit placuit puduit. Te. in an. Dum licitum est ei. Do.

Litus terra maris uicina. Virgi. i. æne. Lauinaque uenit littora. cũ constat lauinium octo milibus a mari remotũ. Ser.

Lyciſci sunt sicut dicit Pli. canes nati ex lupis & canibus cum inter se forte miscent. Vir. in buc. Multũ latrante lyciſca. Ser.

Lictorem ualgius in secũdo librorũ quos inscripsit de rebus per æpistolam quæsitis: lictorem dicit a ligando appellatũ esse: quod cũ magistratus populi romani quempiam uerberari iussissent: crura eius & manus ligari uincirique a uiatore solita sint. Isque q̃ ex collegio uiatorũ officiũ ligãdi haberet lictor sit appellatus. utiturque ad eam rẽ testimonio. M. T. uerba eius refert ex oratione quæ dicta est pro. C. rabirio. lictor inqt colliga manus. Hæc ita ualgius. Et nos sane cũ illo sentimus. Sed tiro tulius. M. Ciceronis libertus. Lictores uel a lino uel a licio dictũ scripsit. licium enĩ transuersum idẽ q̃ linũ appellatur: qui magistratibus iquit præministrabant cuncti erant. Si qs aũt ẽ q̃ propterea putat probabilius esse quod Tiro dixit: quoniam prima syllaba in lictore sicut in licio producta est: & in eo uerbo qđ est ligo correpta. nihil ad rem istam pertinet. nã sicuti a ligãdo lictor & a uincendo uictor: & a tuendo tutor. & a struẽdo structor p ductis quæ corripiebãtur uocalibus dicta sunt. Aulus. ge.

Litterarũ enim cõmutatio fit maxime ꝓpter q̃ternas causas: autademptione aut additione. aut translatione. aut cõmutatione. Var.

Lycius apollo. Apollinis licii plures accepimus cognominis causa. antipater stoicus licium apollinem appellatũ uocat. quod ueluti lupi pecora rapiunt. ita ipse quoque humorẽ rapit radiis.

Licinios murenas cognominatos q̃ eo pisce effusissime delectati sũt: satis cõstat huic opinioni. M. V. consentit asserens eodẽ modo licinios appellatos murenas. quo Sergius orata cognominatus est. q̃ ei pisces q̃ oratæ uocantur carissimi fuerunt. M.

Licia in minori asia finis pamphiliæ ex orienti: ex occidenti cariæ a lyco pandionis filio cũ prius termile diceret ubi patera ubi apollo sex mẽsibus respõdebat: unde lyciæ sortes ẽ & chimera mons.

Lycus lupus unus troianus: de quo Vir. Alter thebanus ignobilis: q regnū occupauit. de quo Seneca ī hercule furente. Alius thebanus q antiopē grauidā factā a ioue repudiauit. ut in dirce dictū est. Alius q lyciæ nomē dedit: ut dictū ē.

Lycaon titani & terræ filius. rex archadiæ: hospitum iteremptor. in lupū uersus. Ouid. i. metamorpho. pater calistonis.

Lyceus mons archadie ubi tēplū bicornis fauni: a quo lycia ludicra sacrata: quæ nos lupcalia a lupis ad expiandos manes fiebāt nephastis diebus februariis: quē piacularē interprætātur: unde & febratam diem uocabant: quæ sacra ab euandro accæperūt: sēcūdū liuiū fiebant pani: quē inuū, nostri appellauerūt: pari ab ineūdo passum cū aniālibus. Ser. Alii a lupa quæ romulū educauit lupercalia emanasse dicunt: ī quibus capellas mactabant. Inde gemini generosī adolescentes sanguinolēto gladio sibi faciem fœdant. quam alii lana madida abstringunt: tum rident. Inde erreptis caprarum tergoribus nudi in subligaculis per ciuitatē discurrunt. uerberatum obuias mulieres palmas porrigūt sibi fœlix id fore ad partū existimantes: de quibus Plutarcus plura in uita romuli. Et Ser. in. viii. cum dicit. Nudosque lupercos. Et Iustinus. xliii. q aūt canes sacrificentur uel q græci eū īmolabant. uel ut eo mulgi nutriri suæ lupæ gratias referret inimicos īmolando.

Lycastus urbs cretae.

Lycida pastor a lyco. p quo Vir. & Teocritus.

Lycinius propriū pluriū illustrium.

Lycininius frater astioches a thlepolemo in bello troiano interfectus.

Lycomedes creontis filius. Home.

Lycistea a lupo & scylos cane canis ex lupa natus. Virgilius.

Lycopa urbs aetoliae.

Lyctus oppidū cretae sub idomeneo. unde lyctius dictus est. Vir. Et lyctius egon.

Lyctonia urbs cretae.

Lychnus lucerna. ūde lucerna. Alii a luce mutata quantitate.

Lycophron periandri chorinthiorū tyranni filius. qui patri nunq reconciliatus ē. q matrem occiderat. & se ei successurum recusauit atque etiā chorinthum redire ad quē cū pater cercyrā ire uellet a cercyrensibus Lycophron interficitur. quo nuncio pater defecit. Alius poeta tragicus.

Lycon troadensis filius cuiusdam astianactis eloquens & in docendis pueris idoneus dicebat pueris addendū pudorē & laudis studium uelut eqs calcar. utebatur pila. tenuit scholae principatū annis. xliiii. obiit podagra. Alter pythagoricus. Alius uersificator. alius epigrāmatū artifex.

Lycopolis urbs ægypti a lupis dicta: qđ ethiopes ægyptū incursantes lupi facta clade usque ad urbē elephantinam repulerunt: ibi ægyptii lycopolim condiderūt.

Lycoris cognomē libertæ a lupo.

Lycurgus lacedaemoniorū priceps lator legū. Alter nemeae regionis rex: cuius filiū hypsipile educauit. ut ī ea dictione uidimus. Alius thracū rex uel macedonū q bacchū negabat deū: unde sibi crura amputauit: cū uites amputare uellet. huius fabula in. vi. Iliados ante mediū.

Litor. plutarcus sine c dicebat q̄si λειτουργος populi minister. nā λειτον adhuc populus dicitur ἐργατης minister nūc interponit c alii a ligādo. ut Gellius. xii. nā q uerberabāt ligabantur. & qui uiatorum ligabat is lictor dicebatur: uel a licio quo cicti erāt. Erat enī qui fasces ferebar: & erant duodecī consuli a numero: quē ab ethruscis acceperant. nā singuli duodecī populi singulos creato regi lictores dabāt aliis magistratibus seni uiris centurionis erat insigne. ut Iuuena. Nodosam uitē dat.

Lycaeus mons ē archadiae. pineus clarus & tē plo panis in quo eū natū esse asserunt.

Licius mons est graeciae inter mercū montē & macedoniam & thessaliā epirum.

Licoronis mons archadiae est.

Lydus herculis filius ex iole. alter filius atys regis mæoniae & frater tyrrheni q in italiam uenit. a quo maeonia lydia dicta. Hero. ubi mæāder & pactolus urbes leptra ephesus colophon. clazomene & phocea.

Lyenteria intestinorū dissolutio.

Lygdamus propriū.

Lygistus phaetontis filius. a quo liguria regio italiae in apennino. cuius caput genua.

Lygies populi asiatici cū xerxe contra graecos

Ligus liguris cōmune est. Saluſt. ii. histo. Sed ipsi fuerunt taurum ex grege: quē prope litora regebat. Corsa nomīe ligus mulier dicitur & ligur. Lucanus primo. Et nunc tonsæ ligur quondam per colla decore. Crinibus effusis toti praelatae comatæ. Inde ligurnius non ligurianus.

Lignum apud maiores lignes dicebantur. sicut fasces. Ser. in arte.

Ligurire deguſtare: unde abligurire multa aui de conſumere. Hora. Semeſos piſces tepidũ que ligurire. Actius Catulus in priapo. De meo ligurire libido é. No.

Ligurire græ. λιγουρειν qđ ſuaue ſecundum græcos ſtelligitur. Ligurire itaque dicitur q eleganter & moroſe cumque multo faſtidio ſuauiora quæque deguſtat. T. ſi eu. Quæ cũ amatore concœnant liguriunt. Do.

Ligellũ tuguriolũ domicilium breue. Plau. in aulu. Tua ligello fuiſti qua eris foras. No.

Ligo q̃ eo propter latitudinem terra facilius legitur. Var.

Liguſtrũ flos eſt candidus. Vir. in buc. Alba liguſtra cadunt. Ser.

Lilybeũ promontoriũ ſiciliæ uerſus zephirũ & urbs propinqua.

Lympha aqua & l in n mutatur. unde nympha dicitur.

Lymphaticus q uiciũ ex aqua cõtraxit. & huc illuc diſcurrit pro furioſis.

Lymphata. i. ebrietate ſana. Hora. car. Mentẽque lymphatam mareotico. Acron.

Lima materia fabrilis eſt. Var.

Lympha ab aquæ lapſu lubrico. Var.

Lymphæ dictæ ſunt a nymphis: uulgo autẽ memoriæ proditũ é quicũque ſpeciẽ quandam e fonte: ideſt effigiẽ nymphæ uiderit furendi non feciſſe finẽ: quos græ. νυμφολήπτους uocant latini lymphatos appellant. Feſtus pom.

Limbus faſcia quæ ambit extremitatẽ ueſtiũ ſecũdũ antiquũ ritũ. Vir. quarto æne. Sydoniam picto clamydem circũdata limbo. S.

Limbus ut annotatũ iuenimus muliebre é ueſtimentũ: qđ purpuram imo habet. Plau. in au. Tortores limbuarii. No.

Limis obliquatus & oblique aſpectans. Te. in eu. Ego limis ſpecto oculis ſic per flabellũ clanculum. Ser.

Limis obliquus: ideſt trãſuerſus: unde & limina. Feſtus pompe.

Limites in agris: nunc termini: nunc uiæ trãſuerſae. Feſtus pom.

Limitatus ager in centutias dimẽſus. Fe.

Limen pro interiore familiaritate. Vir. georgicorum. Penetrant aulas & limina regũ. Et i æne. Styrpẽ admiſceri phrigiam ſe limine pelli. Seruius.

Limes agri terminus. Virgili. Limes agro poſitus. Seruius.

Limen locus ſtãdi datus. Vir. ſexto æne. Corrũpũt ſpatio audito limẽque relinquũt. N.

Limen omnis ingreſſus. Vir. ii. æne. Limẽ erat cæcæque fores & peruius uſus. Var. i uirgula diuina. Ad quos cum uolueris uenti ut illos uſque ad limina nitida bibis. No.

Limen non ſolum qđ ſub pedibus eſt dicitur: ſed etiam quod ſuperius eſt igreſſus. Neui. i actio. Exule limen ſuperũ qđ mihi miſero ſæpe confregit caput. inferum autẽ tibi ego omnes defregi digitos. No.

Limis nominatiui caſus tranſuerſus ſignificat Te. in eu. Vt limis aſpecto per flabellũ: uel limis ſeptimo caſu plurali & deeſt oculis ſcilicet tranſuerſis. unde limẽ quoque dicitur q̃ ingredientibus euntibuſque tranſuerſus eſt. Cũ igitur diſſimulant ſe homines uidere quod uident: & nõ recta facie: ſed tranſuerſa intuentur limes dicũtur aſpicere. & limes generaliter dicũtur obliqui: quod proprie de oculis dicitur. Do.

Limare dicitur etiam corrigere. Plau. in bachidibus. Ne cũ quoq̃ accæperis alio mercedẽ annuam miſſi abeſſe. ne qcũque limares caput. Neui. in thereo. Credito cum illos ſol mea uoluntate nunq̃ limauit caput. Lucil. i pauſinato. Hoc a te poſco ne cum cognato poſthac limaſſes caput. Turpil. in leucadia. ueritus ſũ ne amoris cauſa cũ illa limaſſes caput. No.

Limari exrere & dilinire ſecũdũ conſuetudinem aliam dictũ. Plau. in menech. Ianuam lima prætereũt. Idé i bachi. limaces uirique atterant & conſumant. No.

Limũ obtortũ. Varro in manio. Altus alieno ſciens: ſed limus intra limites culmæ. No.

Lyndus ciuitas rhodi ubi herculis ſacra fiebant. maledictis & execrationibus. Lactantius primo ut uerbo bono uiolata putarint & urbs altera dorica.

Lynter græ. λουτηρ generis fœminini. maſ. genus paruæ nauiculæ.

Linus mercurii ex muſa urania filius. thebis genitus: ut elogium i ſepulchro. Vir. Apollinẽ patrẽ dat ſcripſit mũdi generationem & omnia ſimul nata in primo uerſu dixit in euboia ab apolline ſagitta interfectus é.

Linũ a liteo antiquũ uerbũ detineo quod oia detinet habet primã lõgã proprie breuem de lino. Pli. li. xix. & generibus.

Liternus campaniæ fluuius é haud lõge a uulturno fluuio & oppido.

Lynceus uir acutiſſimi uiſus ſecũdum Sene. i medea

Lyncuriũ lyncis urina: quæ cogebaẽ i lapidẽ.

Lino litũ: delino delitũ. Virgili. quarto georgicoꝝ. Et paribus lita corpora guttis. Ci. ad

Caluum. Tuli moleſte q̄ litteræ delitæ mihi a te redditæ ſunt. Idem quarto uer. Tabulæ ſunt ī medio quæ ſe corruptas atque interlitas eſſe clamant. Actius ī atreo. Epularum fictor ſcelerum fratris delitor: pratū lini uel leni. Priſ.

Lynx maſcu. generis dixit. Hora. Aut timidos agitare lynces. Vir. uero fœmi. genere tertio geor. Quid lynces bacchi uariæ. Pri.

Lingua cum non a linguendo dicta ſit in calceis uero lingua a ligando: ſed uſus ligula ſine n frequētat. Ser. in arte.

Lintearius uenditor linteorū. Lau.

Lynx rex ſcythiæ qui Triptolemū interimere uoluit ut gloriam docendi frumenti ſibi uindicaret: & a Cerere in lincem conuerſū de quo Pli. viii. g. F.

Lingula per dimminutionē līgue dicta a ſimilitudine exercent in calicis alias inſerte. i. ī fra dentes coercite. ut in tibiis. Feſtus.

Lingulaca genus piſcis. uel mulier auguratrix Feſtus Pompe.

Lingua non ſolum pars corporis dicitur uerū etiā differentia ſermonū: promontorii quoque genus non excellentis: ſed moliter ī planum deuexi. Feſtus.

Lingulacæ dicūtur uerboſi. Var. in papia papo quare reſident lingulacæ obtrectatores tui iā nūc murmuratores dicūtur. Plau. in Caſſina. lingulaca eſt nam nunq̄ tacet. No.

Lingulacae loquaces a procacitate linguæ & loquendi proprietatē trahūt. Plautus in caſſina. Lingulaca ē nā nunq̄ tacet. Non. mar.

Lynter apud græcos maſcu. noſtri uero cōfuſo genere protulerunt. Liui. in ſeptimo. lā ī altū expulſæ lyntres.

Linquere eſt dimittere. Virgil. tertio æne. linquimus ortygiæ portus pelagoque uolamus: Et libro. ix. Inque ſalutatam linquo. Varro. in taphemnippo. Ille nobiles quondam canes hinc linq̄ hoīes oēs in terra pila. Non.

Lyptote defectiua λυπτότη græ cum minus dicitur & plus intelligitur. Vir. Quid pdeſt q̄ me animo non ſpernis Amynta. Et nec mihi diſpliceat & munera nec ſperno.

Liſpana reliqæ tantum pluraliter.

Lipare inſula ex eolis a liparo rege poſt Eolū ideſt piguis. unde lipareus potui.

Liparis ciliciæ fluuius mirabili pprietate nominatus. Aſſerunt enim natantes in eo. aut ſe lauantes non aliter ungi ab ipſa aqua q̄ ſi oleo lauarentur uel adipe.

Liquere diffluere. Vir. ſecūdo geo. Huc ſummis liquuntur rupibus amnes. Idem quarto æne. Náque prima ſolo ruptis radicibus arbos uellitur hinc atro linquuntur ſanguine guttæ. Noni.

Liquitur labitur fluit. Feſt.

Lyntres naues fluminares. Virg. primo georg. Cauat arbore lyntres. No.

Linteū a tero q̄ teritur corpore. Varro.

Liqdo pure & manifeſte. Te. in an. ut liquido poſſim iurare. Nā quæ ſunt pura & defecata liquida ſunt: & liquet pro liqdum ē. Claudit pro clauſū eſt. Sal. mihil ſecordia claudebat. Et eſt liquet uerbū iuris quo utebant iudices cū amplius pronunciabāt obſcuritate cōmoti cautæ magis q̄ negocii ſimplicitate. Ter. in eu. Illum mihi liquet deierare liquidum eſt cōſtans & manifeſtū. Donatus.

Liqdū eſt purū. Vir. li. vi. Liquidūque per aera lapſæ. Varro in ſerano. Hūc fortaſſe & liqda uita ſcurie ueſtræ facere. No.

Liquidū ſuaue dulce. Varro ī eu. Frigus poſſa coruus liquida canit anima. Noni.

Liquidū eſt proſperū. Plau. in pſeu. ab ſiniſtra auſpicio liquido atque ex ſententia cōfidentia eſt. inimicos meos ī ea poſſe perdere. N.

Liquidū rurſus ſignificat mollē & flexū. Plau. in mili. liquidus cultuſque ero quē Ventus ē fauonius. Idē in caſſina. Quōdā pgnatis ī ſortione ſors deliquerit. Var. diuinarū rerū. iii. Lucili ſcipio cū augur factum habet in haſta ut uinea fulmine ita eſt ictus. ut iſta eſſent integra. Idem de proprietate ſcriptorū. Quid eſt ut quid aliud eius generis feruefactā colliqueſſet in forma eſſet infuſū. Vir. i. æne. Aut cū liquentia mella ſtipant. Neuius in lycurgo. Iam ſolis æſtu candor. cui liqueſceret. Nonius.

Liquerit ſignificat reliquerit ſtaſiaſticū ſibi delendæ loræ hoc anima corpus liquerit. Neuius belli pu. li. i. Blande & perdocte concatenas quo pacto Troiā urbē reliq̄rit. Noni.

Liquor uerbū prima producta defluo. Vir. i. geor. Canis cū montibus humor liq̄t. Scru.

Liquidus purus. Virg. ſecūdo geor. Et liquidi gregibus fontes. Ser.

Liquētia flu. ē galliæ ciſalpinæ. ſeu uenetiarū in Padū: ſeu in adriaticū mare cadens.

Liquidā puram: dulcem ſiue canoram. hora. car. Cui liquidam pater uocem cum cythara dedit. Acron.

Liqueo licui. Ouid. quarto metamorpho. Nectare corpus delicuit. Liceo quoque licui facit. Inde liqueſco. diciť tamē & liquor liquoris prima pducta: quæ ſyllaba in ſuperiori

corripiť. Virg. primo geor. Vere nouo geli/
duſ canis cũ montibus humor liquiť. Priſ.
Lyra Apollinis cordaꝝ ſeptem. tot cœleſtiũ
ſperaꝝ motus dãtur itelligi qbus ſolẽ mode
ratorem natura cõſtituit. Macrob.
Lyra dicũtur cum arant iacto ſemine boues. i.
cũ tabellis additis ad uomerem ſimul & ſa/
tum frumenrũ operiunt in portis & ſulcãt
foſſas quo pluuia aqua delabatur. Var.
Lyra require in anguilla. Var.
Lyrniſiades ab oppido phrygiae lyrneſo di/
cti. Feſtus.
Lyrneſos Bryſeide patria. Inde lyrneſius. Ser
uius exponit phrix.
Lyrneſſos theſſaliæ ciuitas.
Lyra. inſtrumẽtum muſicũ qđ primus mercu
rius ex teſtudine q uerſus canẽdo cõpoebãt.
Licæus fluuius eſt ætholiæ.
Liris fluuius ẽ Minturnã coloniã curſu diui/
dẽs: q & Glanicus appellatus ẽ: cuius ĩ ripa
fuiſſe dicitur templum nymphæ maricæ
mynturnẽſis.
Liris fluuius ẽ ĩ Cãpania iterfluẽs urbẽ Mitur
nẽſem. Hor. carminũ. Nõ rura quæ liris qe
ta mordet aqua taciturnus amnis. Acrõ.
Lyſanias orator græcus. alter archas qui licao
nem regno expulit.
Lyſias orator iucũdiſſimus de quo Quitilia.
Lyſius fluuius Archadiæ ad ripas: cuius eſt
æſculapii tumulus.
Lyſippus ſculptor clariſſimus. Plin. xxxiiii.
Lyſippe filia prœti ex his quæ ĩ uaccas muta/
tæ ſunt.
Lyſimachus macedo clarus. Calliſtheonis di/
ſcipulus: de quo iuſtinus. Alius ex principi
bus Alexandri.
Lyſimachia urbs helleſponti: quæ terræmo/
tu corruit. xxii. anno poſtq̃ a Lyſimacho
cõdita eſt: quæ cauſa fuit belli macedonici.
Lyſander lacedæmon uicit atheũ apud egon
fluuiũ & bellum confecit homo factioſus:
& qui odium totius græciæ in lacedæmoni
os concitauit. a thebanis occiſus.
Lyſus fluuius thraciæ p thraſioꝝ mediũ fluẽs
ĩ Xerxis aduẽtu defecit ſecundũ Herodotũ
Liſis flu. ẽ Aſiæ Mãdropo ciuitati ꝓpinquus.
Lis qbus erat ĩ cõtrouerſia ea uocabaťlis. Var.
Lis qui uidiciaꝝ erat cum litigabatur de ea re
cuius apđ prætorẽ certum erat qs debebat
eſſe poſſeſſor & ideo qui eã tenebat dabat
pro debitis uidiciarum aduerſario ſuo quo
illi ſatiſſaciat: in hoc ſe deterius in poſſeſſio
ne factaꝝ de qua iurgiũ eſſet. rurſus poſſeſ/
ſione ꝓuocaťaduerſario certare pugnam:
aut eſtimationis qđ admittat in ſua ſit hæ/
reditate de qua contendit. Aſco.
Littera dicta q̃ſi legitera q legendi iter præbe
at: uel a lituris ut quibuſdam placet: q plæ
rũque in cæratis tabulis antiqui ſcribere ſo
lebant: & inde delebant. Priſ.
Littera per ſimplex t ſcribi deberet ſi eius ori/
ginem conſideremus: ſed quia prima ſylla/
ba lõga eſt: per duplex ſcribiť: ſaltem in uer
ſu: ubi etiam in ſingulari numero pro epi/
ſtola reperitur: ut Ouidius quam legis a ra/
pta Breſeide littera uenit.
Lituus eqtũ. eſt tuba uero peditũ. Hor. car. Et
lituo tubæ permixtus ſonitus. Acron.
Litus cãpoꝝ extremitaté ueteres dicebãt. Ho.
car. Tẽtabo & uirẽtes harenas littoris aſſi/
rii uiator. Vir. lacet igẽs ĩ littore trũcus. Ac.
Littera in ſingulari numero ſignificat elemen
tũ ipſum: ut a. b: uel manũ ſcribẽtis. Cicero
ad Acticũ: Nam alexidis manũ amabã q tã
ꝑpe accedebat ad ſimilitudinẽ tuæ litteræ.
In plurali uero epiſtolam. Pœtæ tamen uer
ſus gratia in ſingulari pro epiſtola. Ouidius
Quã legis a rapta bryſeide littera uenit. Di/
cimus tamẽ unã epiſtolã: duas tres epiſtolas
unas literas binas ternas litteras: nũq̃ aliter:
& ĩ ſimilibus illã quoque obſeruandũ: ut ſi
dicas accæpi binas litteras alteris reſpon/
di: alteris uero non cauendum eſt ne dicas
alteri: in epiſtola uero ſecus. Lau.
Litatũ alii ſolitũ deditum deo: q̃ſi lauatũ. Alii
ex græco a precibus q̃s illi λιτας dicũt. Fe.
Lituus appellatus q litis ſit teſtis. Eſt enim ge/
nus buccinæ ĩcuruæ: quod qui cecinerit di/
citur liticen. En. inde loci lituus ſonitus ef/
fundit acutos. Feſtus
Litargyriũ ſpuma argenti: quaſi q ĩ lapidẽ ar/
genteũ ſit compacta.
Lithoſtratũ ſtratum pauimentum lapidibus
ex græco & latino.
Lituus qdam græcum putant auctoritate. Ho
meri. Alii a lito bacculus ĩcuruus quo ſedẽ
tes augures templa deſignabant & Romuli
lituus uſque ad captã urbẽ a Celtis in pala/
tino ſeruatus ẽ: ide a Camillo inter fauillas
illeſus inuentus & buccinia ĩcurua & qui ca
nit liticen.
Litis cecidiſſe dicitur qui eius rei de qua age/
bat cauſam amiſit. Feſt.
Lituus eſt uirga breuis in parte qua robuſtior
ẽ ĩcurua qua augures utuntur. quod utrũ a
tuba lituus auguralis appelletur: an tuba a
lituo augurũ dicta ſit: utrũque pari forma
& pariter in capite curuum eſt: ſed ſi ut qui

dã putant tuba a ſonitu appellata ſit ex illo Homeri uerſu ἐκλαγξαν Δαρδανίδαι: neceſſe ẽ ut uirga auguralis a tubæ ſimilitudie lituus uocitaẽ: utiẽ aũt uocabulo iſto. Vir. & pro tuba: & ubi & lituo pugnat inſignis obibat & haſta. Aug.

Liticines dicũtur a lituo & canendo. V.

Litare deos ſacrificare. Vir. iiii. æne. Tu modo poſce deos ſacriſque litatis: ideſt p ſacra placatis: ſcilicet diis. Ser.

Lituus tuba breuis in parte qua robuſtior eſt incurua ſic dictus eſt a ſonitu ut ille Homeri uerſus docet. ἐκλαγξαν: ideſt inſonuit neruus. Virg. vi. æne. Et lituo pugnas inſignis obibat & haſta. Ser.

Lituus bacculus augurũ ĩcuruus quo utebanẽ ad deſignanda cœli ſpacia: nã manu non licebat. Vir. vii. Ipſe quirinali lituo paruaque ſedebat ſuccinctus trabea. Ser.

Litricus mons ſeu montes deſerti mauritaniæ

Lithis fluuius eſt Aſiæ qui terras ſubit & demum redditur terris.

Lithos flu. eſt phœnicũ haud longe a ſilentia hippato & bechito ciuitatibus.

Litra flu. eſt mauritaniæ atri coloris ex ĩtimis exutiſque ſolitudinibus torrentis ſole propinquo: & pluſq̃ ignito effluens.

Lyus flu. minoris Aſiæ in pontũ defluens.

Lixarũ proprietatẽ haud dicũt q̃ officium ſuſtineant militibus aquæ uehendæ. lixam náque aquã ueteres uocauerunt. unde elixũ dixerũt aqua coctũ. lix. n. cinis dicit uel humor cinuri mixtus nam etiam nũc id genus lixiuiũ uocatur. Varro de uita pa. li. i. pinde ut lixiuiũ panem ex farre & aqua frigida fingebant. Nonius.

Lixæ qui exercitũ ſequunẽ quæſtus gratia dicti q̃ extra ordinẽ ſint militiæ: eiſque liceat qđ libuerit. Alii eos a lica appellatos dicũt: q̃ & ille herculem ſit ſecutus. Quidam a liguriendo quæſtũ. Feſt.

Lixulas magis condite q̃ circulos qdam faciebant & ſimul lixulas uocabulo Sabino: idque frequẽtior ſabinis a globo farinæ dilato. Item in oleo cocti dicti a globo globi.

Lues quære in peſtis. Lau.

Lixa dicitur mercennarius. Lucanus. Sat ẽ dũ lixa iuuat. Ful.

Lixus mauritaniæ fluuius a quo lixa ciuitas denominata eſt eiuſdem regionis.

Locandi ſignificatio manifeſta eſt ut aut operis locandi aut fundi. M. T. epiſtolarũ ad cæſarẽ li. ii. uel q̃ locatio ipſa precioſa. Idem ĩ Ver. ĩ frumẽtaria ſenõis me nõ nobiliſſimi hoſis uxoris fũdus erit colono locatus. No.

Locare cõſtituere. Vir. i. æn. hic alta theatri fũdaméta locãt alii. Lucil. li. xxx. Virtutis hæc tuae artis monumenta locanẽ. No. mar.

Locare marito dare. Plau. in aulu. uirginẽ héo grãdẽ dote caſſam atque illocabilem Noni.

Locare parare. Lucil. xxviii. homo tũ conuẽtus tale inſidiaeque locaui. No.

Locare cõſtituere freq̃nter ẽ ĩ uſu. Vir. i. æne. Hic alta theatri fundaméta locãt alii. Seru.

Locare marito dare. Ter. in phor. Quæſo q̃ ſi filiã ſuã unicã locaret. Plau. i aul. Virginẽ habeo grãdẽ dote caſſam atque illocabilẽ. Ser.

Loca natura ſecũdũ antiquã diuiſionẽ prima duo terra & cœlum demũ particulatim utri uſque multa. Varr.

Lociolente dictũ eſt ueluti lutulente a loco. Titi. Var. licioléte floccifiet & culat cultor. N.

Locũ decus ſignificat. Acti. in Diomede. Vult nõ genus uirũ ornat generi uir forti loco. N

Locrinus mons in brutiis oppoſitus peloro: ĩ quo loccus urbs ab Aiace Oileo & naritiis cõdita. Iu. xxii. Alia horũ pars ĩ lybia. alterũ locrũ condiderũt. fuit locus Italie floretiſſima teſte Platone. & ſecũdum Ci. neque illic neque crotone ad ſua tẽpora unq̃ fuit epidemia. Pli. ii. Lucrinus lacus cãpaniæ inter baias & cumas a lucro ex copia piſciũ & cũ æſtu maris magna dãna haberet. Iulius cæſar oppoſitis mollibus tutũ præſtitit: unde aqua iulia ubi oſtreæ egregiæ.

Locus quid ſignificat manifeſtũ. Virgi. quarto æneidos. Haec loca ui quondam. Et hic locus urbis erit. Non.

Locus aliquãdo p perſona loqtur. Te. i eu. Me tuit me quãdo iratus tute alio cõferas. Do.

Locus genus nobilitas dignitas. Acti. ĩ euriſa. Atque ut uides nõ tenui de loco. Sal. ĩ catilina. Natus haud obſcuro loco. Noni. marc.

Locuplex locorũ multorũ diu locatũ poſitum. Feſt. Pompeius.

Locupletes non magnarũ opũ tantũmodo ſed ad quãlibet rẽ firmos & certos Tullius dici uoluit ad cæſarẽ iuniorẽ libro ſecũdo. Nihil omnino certi ne locupletẽ ad hoc auctorẽ habeamus. Et de of. lib. iii. Accedit eo teſtis locuplex poſſidonius. Nonius. marc.

Locuplex non modo pro diuite & loca multa poſſidenti. uerũetiã pro firmo ac certo ponitur. M. T. de offi. li. iii. Accedit eo teſtis locuplex poſſidonius. Ser.

Locutuleos hoíes in uerba prouectos & blatterones & linguaces. A. g.

Locus eſt ubi locatum quid eſſe poteſt: ut nũc

dicũt collocatũ ueteres id dicere solitos ap/paret: ut apd Plau. Filiam habeo grãdẽ cas/sam dote atque illocabilẽ neque eã queo lo/care cuiq̃. apud En. O terra trita ubi liberi fanũ: ĩ cuius muro locaui ubi quicq̃ cõsistit locus ab eo præco dicitur locare quousque id emit quoad in aliquo consistit precium. Inde locarium quod datur ĩ stabulo: & ĩ ta/berna. ubi consistant. Sic loci muliebres ubi nascẽdi initia consistunt. Varro.

Loculatas nã ut Pausias & cæteri pictores eius/dem generis loculatas habẽt: magnas habẽt arculas ubi discordes sunt. Sic hircius locu/latas habet pisces. Varro.

Loculum facit diminutiuum locellũ. Seru.

Loci ratione loca consuetudine: qd locum sin/gulariter non facit. Ser. in ar.

Lucens est qd aliunde illuminatur. lucibile ẽ qd per se lucet: ut patulum & patẽs. illd qd sẽp paret: hoc qd aperit & claudit ut oculi.

Locupleté ait Nigidius dictũ qui plæraque lo/ca hoc é qui multas possessiões tenet. A. g.

Loco patris te habeo: ideſt ea caritate: nõ ea ui/ce qua pater est. Teren. Si te in germani fra/tris loco dilexi: loco uoluptatis honoris tur/pitudinis: ideſt uoluptuosum honorificũ. turpe. In locũ substitutus: ideſt ĩ alterius ui/cẽ. Quinti. Et in locũ iuuenis amissi substi/tuit de uanitate solatium. Similiter accipio te pro fratre. sum tibi loco filii: uel habeo te p̃ patre: ideſt proide eẽ ac si tale foret. Laur.

Lodix a losis lotio quicqd lectulo imponitur: quod lauari potest. Alii latinum quod græ. sagion. i. lecti operimẽtum.

Loligo require in anguilla. V.

Lolligo piscis ut sepia uel sepia & lolliguncula dimminutiuum.

Lolarii erant qui in scænicis fabulis quos erãt iussi uinciebant aut uerberabant. Aul. g.

Logi a græco sermone: uel dicta ridicula & cõ/tenenda. Cice. pro Gallo: Ego te certo scio oẽs logos q ludi dicti sunt aiaduertisse. Tur. Cane foro testamẽtũ ergo celabis logi. N.

Longitudo mensura est. longitas regionis uel temporis. Ser. in arte.

Longe præcipue. Cice. Illud homini longe op/timum esse longe pro longitudine. Lucil. lõ/ge tria milia passuum. Ser. ĩ ar.

Longurio ideſt longus. Var. ĩ tripallo. Ego uel uarro: ideo hic ita curat qui ante me est ne/scio qui longurio. No.

Longiscere longũ fieri uel frangere. En. li. xvii Neque corpora firma lõgiscũt quicq̃. idem. cũ sola est eadẽ faciũt longiscere lõge. Non.

Longum est per planũ porrectũ. Vir. iii. geor. Tũ longo nullus laturi modus. Noni.

Longũ altũ arrectũ. Vir. xi. Stant longis imixi hastis & scuta tenẽtes. Non.

Longũ diuturnum pseuerãs. Vir. iii. æn. Et lõ/gum Andromache testent amorem. No.

Longum seuerũ pernicioſum. Vir. i. æn. Et lõ/gũ infelix dido bibebat amorem. Noni.

Longe est ualde. Vir. v. æn. Ante oẽs stupet ipẽ dares longeque recusat. M. T. in uerrem de prætura siciliensi. hic longe primus ciuita/ti se epicrates. Et de offi. li. i. In his & nobi/lissimi philosophi longe principes. Lucil. li/bro. xxx. Cui ut deciminucia meæ epiteg/ma appelli longe opera ante alia omnia. Si/sen. histo. lib. quarto. Egregias & lõge præ/stãtes adimẽdas aduersario& opes esse. Te. i adel. Et erat lõge mea qdẽ sententia. No.

Lõge etiam significat aut temporis prolixitatẽ ut Vir. iii. geor. Nec longum tẽpus & ingẽs. Exeat ĩ cœlũ ramis fœlicibus arbos. Aut spa/cii estimationem. Credo postq̃ speculum ti/bi allatum & longe & a pulchris abesse sẽsi/sti. Vir. li. xii. Longe illi dea mater erit quæ nube fugacẽ. Fœminea tegat. Non.

Longe. i. ualde. Vir. i. æn. Italiam cõtra tyberi/naque longe hostia & Salu. in catil. Lõge mi/hi alia mens est. Ser.

Lõgitrosus sic dr̃ sicut dextrosus siniſtrosus. F

Longanum qd longum genus farciminis. lon/gius hyla. Varro.

Lõguris seps fit quædã palus statutis crebris latis pforatis: & per ea foramina traiectis lõ/guris fere binis aut ternis. Varro.

Longistoricus liber fuit. M. uarronis q inscri/bitur Marius de fortuna. Ma.

Longum cerebrum spinalis medulla: hoc est & aiali qd in naui carina & ideo usu aut di/gnitate præcipua est: ut longum cerebrum a medicis sit uocata. Ma.

Lopades genus conchæ marinæ. Plautus ĩ pa/ra. Medico additæ lopades echinos ostreas Nonius marcellus.

Loqui ab loco dico qd qui primo fatur uoca/bula & reliqua uerba dicit anteq̃ suo q̃sque ea dicere potest. hunc Crisippus negat loq: sed ut loqui quasi imago hois nõ sit homo sic in coruis cornicibus pueris primitus i/cipientibus fari uerba q̃ non lonquebãtur: Igitur is loquitur qui suo loco qdque uer/bum sciens ponit & istum prolocutum cũ i animo qd habuit extulit loq̃ndo. Varro.

Loquela a loq̃ndo. Varro.

Loram dicebant in uindemia cũ expressissẽt a

cinis mustum & foliculos in dolium conie ctassent. Nonius.

Lora confectæ potionis genus grandeuis apti/ us. Varro de uita pa.li.i. Antiquæ mulieres maiores natu bibebant loram: aut sannam aut defrutū aut passum: quē murina quidē Plau. appellarit putāt. No.

Lora apud ueteres laura dicebant a laurare cō formi: sub qua mos erat captiuos uinci du/ cique per pompā: & ideo ut consuetudinis reminiscantur. loris cædūtur mancipia. Nā mancipia dicūtur q manu capta sunt. Ser. q seruati sunt cum eos occidi oporteret iu/ re belli. Terē. i adel. Atque ubi usque ad ne/ cem operiet loris. Dona.

Lorica est tegmen de loro factū quo maiori dolo uti consueuerat. Vir. vi. æne. Cui pellis latos humeros erepta inuento pugnatori comperit. Ser.

Lothos arbor quæ uulgo faba syriaca dr. Ser.

Lotium urina dicit. Sueto. de. xii. cæsaribus li bro decimo. Reprehendēti filio Tito q & urinæ uectigal commentus esset pecunia ex prima pensione admouit ad nares sciscі/ tans num odore effunderetur: & illo negan te. Atqui iqt elotio est. Ser.

Lotas nympha. Ouid. ix. In arbore qua abun dat aphrica uersa est. Pli. xiii. & xvi. ex quo optimæ fiunt tibiæ: secundū Iuliū pollucē.

Lotophagi populi iuxta syrtes. quidam alii ad austrū usque ad tritona fluuiū: uiuunt e fru ctibus loti dulcioribus dactilis ad quos per/ uenit Vlyxes.

Lota expressi acinoꝝ folliculi refecti ferro in dolia iniiciuntur æque aqua additur ea uo/ cantur lota: q lota acina & pro uino datur hyeme operariis. Varro.

Lota correpta prima syllaba & fœminine di/ cendū est cū uinum aqua correptū signifi/ cat. producte autem & neutraliter cum uin cula significat. Ser. in ar.

Lucernus mons est in extremis Italiæ: cui & lo cris ciuitas imposita. Peloro oppositus & a quo lucerna palus.

Lubricus & qui labitur dum tenetur. Vir. Lu/ brica conuoluit sublato pectore terga. Et se se opposuit salio per lubrica surgens. Ser.

Lucaris pecunia quæ in luco erat sita. Fest.

Lucaria festa quæ in luco colebant Romani: q permagnus intra uiā salariam & tyberī fuit pro eo uicti a gallis fugientes e prælio in se occultauerunt. Fest.

Lutar appellat æs qđ ex lucis captat. Fe. Pōp.

Lucani appellati dicuntur q eoꝝ regio sita ē ad partē stellæ luciferæ: uel q loca herbosa sint id est multæ lucis: uel a lucilio duce: uel q primitus in luco cōsiderit. Festus Pomp.

Lucecium Iouem appellabant: q eū lucis esse causam credebant. Festus.

Lucecium Ioué Cn. Neuius in libro belli puni ci appellat. A. g.

Lucens est qđ aliunde illuminatur. Virgil. vi. æne. Lucentéque globum lunæ.

Lucecius lingua osca est Iupiter a luce: quā præ stare hoibus dicitur. Ser.

Lucerna post candelabrū inuenta: quæ dicta est a luce: aut q eā ΛΥΧΝΙΗΝ uocant græ. V.

Lucere ab luere: q luce dissoluuntur tenebræ Ab luce nocticula. luere ité a luce q propter lucem amissam is cultus institutus ē. Varro

Lucabus. Ennius. prius pariet locusta lucabos Varro.

Lucas ab luce q longe reducebant propter in auratos clypeos. quibus eorum subornatæ erant turres. Varro.

Lucifer quæ ī summo habet lumen diffusum: dicta iubar. Varro.

Lucina ī partu iuno lucina: q a diis datur lux oculis. Varro.

Lucis numero plurali sūt dies. Varro ī hebdo madis sub imagine Demetrii: hic Demetri/ us ē cātus q lucis habet ānus absolutus. No

Luctant pro luctantur. En. in. xi. ursi a ualidis uiribus luctāt. No.

Lucti pro luctus. Acti. in pelopidis. Cesso huic ire & rapere lucti uestē in lecto coniugis. Idē in progressi. Tūc quod supereſt sociū initis leto & lucti pœnitet. Nonius Mar.

Lucecium cū Iouem accipiamus lucis auctorē: lucecium salii in carminibus canūt. Ipi quo que Romani diespitrē appellabant ut diei patrem. Macrobius de sa.

Lucilius acer & uiolentus pœta fuit. Ma.

Lucerēses & luceres quæ pars tertia populi ro mani est distributa a Tacio & Romulo ap/ pellati sunt a lucero ardæa rege: qui auxilio fuit Romulo aduersus Taciū bellanti. Fest.

Lucem facere dicūt Saturno sacrificantes. i. ca/ pita detergere. Fest.

Lucius pronomen est eius q primus fuit. quia oriente luce natus est. Fest.

Lucii Apollinis oraculum in licia maxime cla ritatis fuit obliquoꝝ interfectionem. licos enim lupus est. Fest.

Lucūtur genus operis pistorii. Fest.

Lucani populi inter calabros & apulos a sam/ nitibus orti.

Lucretilis mons in sabinis. Fest.

Lucomones quidam homines ab insania dicti: q̃ loca ad quæ uenissent festa faceret. F.
Lucomedi a duce suo luconio dicti. q̃ postea lucerenses appellati. Festus.
Luculentus a luce appellatus. Fest.
Luctus & lugere a græ. απο τησ λυπησ.
Luctia genus herbæ uel potius spinæ. Fest.
Luco p lucio ueteres dicebant masc. gene. quã nos lucẽ: & lucũ pro luce pro sole ponentes Ter. in adel. Ibo hic primo lucu. i. cũ primũ: sol cœperit illucescere. Dona.
Lucuus. Va. periplũ li. ii. At nulla ambratia. ac nectar & non aliũ & sarde: sed panis peniã: lucuus cibus q purissimus multo ẽ idẽ acha ia uinũ remna lucuus: uel adiuuat istam ministrat. Affra. fratris pistori nouat cur non scribi littario ut mittat fratris filio luculentulus. Noni. marc.
Luculentũ pulchrũ & bonũ & perspicuũ dictũ a luce. Macer. ãnali. li. i. Auspicia puchra & luculenta cõmemorat. Plau. in cornicularia. Pulchrũ & luculentum hoc nobis hodie euenit prælitũ. Noni.
Luculentitatẽ a luculento. Cecil. in hamide. uide luculentitatẽ eius & magnificentiam. laberius tuta dominus noster tua luculentitate captus. Non.
Lucibule q̃d per se lucet. Ser.
Lucumones. i. tusci. appellati sunt. Varro. Dimicantem Romulũ contra Ti. Tatiũ a lucumonibus. i. tuscis auxilia petisse. Ser.
Lucrũ ab luendo si amplius q̃ exolueret quanti esset emptũ. Varro.
Ludi litterarii magister: oẽm enim scolam ludũ dixere Romani: & magistri ludi dicũtur q primas litteras docent. Asco.
Ludibũda & ludens: sed ingrentibus nobis: quæ nã ratio & origo esset huiusmodi figuræ populabũdus & errabũdus: multorumque alioꝝ id genus uerboꝝ enepibolos hercle Apollinaris noster sibi uidere ut particulam istam postremã in quã uerba talia ex eũt uim & copiam q̃si abũdantiã rei cuius id uerbũ esset demonstrare: ut lætabũdus is dicatur q abũde lætus est: & errabũdus q longo atque abundanti errore sit. Cæteraque oia ex ea figura ita dici ostendit ut productio hæc: & extremitas & fluentem uim & copiã declaret. A. g.
Lucretilis mons in sabinis. Horati. car. uelox amœnũ sæpe lucretilẽ mutat liceo. Fau.
Lucrũ facit dimminutiuũ lucellum. P.
Lucina trina Dianæ potestas putabat: ipsa enim uenatibus præesse dicebatur. ipsa lucifera i honorẽ lucinæ: unde & lucina a parientibus iuocata. Ipsa proserpina. Hora. ideo inquit ter uocata audis. Acron.
Lucibus diebus. Hora. car. Pro festis ortiluci bus. Acron.
Ludũ poetæ carmina sua ueluti pro uerecundia dicere consueuere. Hora. car. poscimus si quid uacui sub umbra lusimus tecũ. Ac.
Lucifer infima est qnque errãtiũ terræ quæ p xima stella ueneris quæ φοσφορος græ. lucifer latine. Ci. de na. deoꝝ.
Lubentia dea quædam a libẽti. Ci de na. deo.
Lugeo luxi. & luceo luxi. Ser. i arte.
Ludo ambiguum est uerbũ q̃d ludũ significãs exerceo: neutrale est: ut Vir. in buc. Ludere quæ uellẽ calamo permisit agresti. Si aũt significat deludo deridẽo erit actiuũ ut ludo illum & ludor ab illo: ut apud Ser. Num ludis tu me. Dio.
Luctuosus ad rem potius q̃ ad hoiem: ut res luctuosa plena luctu. Laur.
Ludus & lusus & ludo. quaere in iocus. Lau.
Lucus quære in silua. Lauren.
Luctus est dolor qui exterius proditur uultu ipo atque aspectu: sæpe illeipse habitus uultusque & uestis luctus est. Liui. & matronæ iunium brutum áno luxere. Lauren.
Lubricus locus est i quo nequeas insistere nec ingredi: quales sunt herbæ perfusæ sangui ne uel terra glaciata. Inde figurate adolescẽtia lubrica quæ facile labitur. anguilla lubrica & similia: oculos lubricos dixit. Ci. i. mobiles sicut pes lubricus: q est i lubrico. Lau.
Lupia flu. est cadens in rhenum.
Ludicra utilia ludo digna. Vir. i. xii. Neque eni leuia aut ludicra petunt præmia. S.
Ludo cano. Vir. in buc. ludere quæ uellẽ calamo permisit agresti. Ser.
Ludo moueo. Virg. tertio. Aut summa nantes in qua colludere plumas. in æn. ludere pendentes pueros. Teren. Congrũ istum i aqua finito ludere. Ser.
Ludus est exercitii locus qui græ. σχολη dicitur. Titus liui. vi. ab urbe cõditar Tyberius apertis proposita omnia in medio uidit: & itentos opifices suo quẽque operi & ludos: litteraꝝ strepere discẽtium uocibus. Ser.
Lues a rebus soluendis proposita. Iucinius macer in anna. lib. ii. Nequaquã sui lauandi reluant arma lue. No.
Luẽs ẽ diluẽs usque ad nihil tractũ a græ. λυειν hic dictũ lutũ terra humore soluta: & lustratio q̃ aliqd soluitur & liberat. hic & λυτρα απο τησ λυσεωσ. ideſt solutione. lytra

enim libra est. Fest.

Luminosum positum pro claro. Cice. in orat. Tú sunt maxime luminosæ: & quasi iactuosae partes duæ. No.

Lúbago uitiũ & debilitas lumborũ. Fest.

Lunam græ. σφενδονῶν nũcupant. idest epothomin q̃ aera secat. Ma. de sa.

Luna q̃ sola lucet noctu. V.

Luna nascẽtiũ dux q̃ mẽses huius indicasse ãti quos apparet: qđ mulieres potissimũ seruãt

Luna pro nocte. Vir. iiii. æn. luméque obscura uicissim luna præmit. Nã nihil é tã cõtrariũ lunæ q̃ obscuritas nisi forte dicat & luna sui natura obscura: a sole suscipiat: quod i eclypsi probatur. S.

Luna lunula diminutiuũ facit. Plau. in epi. lunulã atque anellũ aureolum. P.

Lustrũ sacrificiũ qnto quoque anno fiebat de sue: oue tauro: & tauroriũ uocabatur.

Lunia flu. hispaniæ haud lõge a gallicia & durio flumine.

Luno flu. est maritaniæ propinquus gnacoloniæ atque promontorio apelusiæ.

Luo pro soluo hic aũt sermo a pecunia descendit. antiquorũ enim omnes pœne pecuniariæ fuerunt. Virg. i. æn. Post mihi nõ simili pœna cõmissa luetis. Ser.

Lugus tyberinus piscis & oĩno ex hoc amne pisces oẽs i Scipionũ sæculo apd prodigos i honore maximo fuerunt: iter quos præcipuũ locũ lupus tenuit: & qdem is qui inter duos pontes captus esset. Ma. de sat.

Lupus in fabula prouerbiale: & silentii iditio é. qa lupũ uidisse hoies dicimus q repére obmutuerũt qđ fere his euenit: quos prior uiderit lupus & cũ cogitatiõe i q̃ fuerunt etiã uerbis & uoce careãt. Hæc Theochritus & Virgil. Vox quoque mœrim iam fugit ipsa. lupi mœrim uidere priores. Alii putant ex nutricũ fabulis natũ pueros ludificantium terrore lupi paulatim usque ad limen cubiculi uenientis. Dona.

Lupus genus piscis. Varro.

Lupercalia dicta q̃ etiam in lupercali luperci sacra faciunt. Varro.

Lupus require in anguilla. Varr.

Lupercal mons é sub monte palatino idest spelunca quædã i qua de capro luebatur. i. sacrificabat. unde & lupercal nõnulli dictum uolunt. Alii q̃ illic lupa Romulũ & Remũ nutrierit. Alii locũ pani sacratũ Archadiae deo. cũ ẽt mõs i archadia licæus cõsecratus é: & dictus licæus q̃ linx λυκος. i. lupus & lupos nõ sinat i oues scæuire: iõ & Euãder deo gẽtis suæ sacrificauit locũ & noiauit lupercal: ut præsidio ipsius nominis lupi a pecudibus arcerentur: unde & Vir. Adiit & gelida monstrat sub rupe lupcal. Parrasio dictũ Panos de more lycaei. Ser.

Lupatis frenũ asperrimum a lupinis dentibus dictũ q̃ æquales sũt. unde etiã eorũ morsus uehementer obest. Vir. iii. geor. Prensique negabunt uerbera dura pati & duris parere lupatis. Ser.

Lupus é i fabulis: hoc hĩc natũ est puerbiũ qđ physici cõfirmãt eum a uoce deseri quẽ prior lupus uiderit: qđ eẽ ferẽ cum ille supuenerit de quo loqmur: & nobis sua præsentia amputat facultatẽ loq̃ndi. Ser.

Lupari scortari uel pstitui. Acti. Atq fallis cũ meretrice é nostro ornatu p uias lupant. Lucil. li. v. Et diuos thure precemur consilium phas si placẽt tune ĩpune superbis. No.

Lurcones dicti sunt a lurcãdo lurcare dictum é cum auiditate cibum sumere. Lucil. sat. li. ii. Nã qd merino subiectoque huic signo ut lurcaret laridũ & carnaria farti pagẽ cõficeret. Pom. Siris lápatiũ nullã utebant laridũ lurcabat lubens. Plau. in persa. Pennis herde lurco edax furax fugax. Lucil. sa. li. v. Viuite lurcones comedones uiuite uẽtris. Varro in eume. Cõtra eum psalte pisia & cum flore lurcare astrepis. Noni.

Lurcidi supra modũ pallidi. Fest.

Luraes cullei uel etiam utris: unde lurcones capitis gulæ hoies & bonorũ suorũ transumptores. Fest.

Lusus uel lusio qui oĩbus ludis dicitur. Varro in marcipo. utri magis pueri sunt hi pusilli nigri q̃ spectant minutas ut magister dimittat lusũ. Itẽ Cato de li. edu. Ab huiusmodi lusiõibus radices crudelitas agere solet. No.

Luscicio uitium oculorum q̃ clarius uesperi q̃ meridie cernit. Fest.

Lustrici dies infantiũ appellantur puellarum octauus: puerorũ nonus. qa his lustrantur: atque eis nomina imponũtur. Fest.

Luscioſi qui ad lucernã uident: & meopes minus uidentes uocãtur a græcis. Var. discipli nagẽ. li. iiii. Vespere nõ uidere quos appellãt luscioſos. Idem in andabatis: ædepol idem cœtus nõ luscioſus est. No.

Lustratus luxurioſus a lustri additis lucis. Plau. in Cassina. unde es mihi ubi lustret ibi bibatur. Noni.

Lustra dicũtur ferarũ habitacula. Vir. li. ii. Nõ absunt illis saltus ac lustra ferarũ. Et æn. iii. Cum uitam inter deserta ferarũ lustra do-

mosque traho. Noni.

Lustra etiã lupanaria dicunt. Plau. in asina. Liberis lustris studet. Turpilius in lympiadia Quibus rebus dispoliasti fœdum i lustris latet. Affra. i priuigno uxorẽ quærit firmamẽtũ familiæ: scias abesse ab lustris ingenium ꝑ cul. Cic. philip. li. ii. Cum oẽs ipuritates ipudica i domo quotidie suscæpis uino lustrisque confectus. Noni.

Lustrare expiare. Vir. i buc. & cũ solẽnia uota Reddemus nymphis: & cum lustrabimus agros. Luc. sa. li. ii. lustratus piatus. Noni.

Lustrare circunspicere. Vir. q̃rto æn. Oĩa collustrãs hãc primum ab littore classẽ. Cõspexi uenientẽ. Cice. tusc. lib. v. Ego ducem cum oĩa collustrãtem oculis. Est enim ad portas graias. Nonius.

Lustrare circuire est. Lucil. li. viii. Lustrat auẽtini montem. Liui. in egisto. Tum lasciuum nec reissimum pecus ludens ad cãtum clausum lustratur. No.

Lustrare sequi. Vir. in buc. At mecum raucis tua cum uestigia lustro. Noni.

Lustrare patefacere. Sal. in catil. Si lustrantur si erumpunt oĩa muta iã istã mẽtem. Virgil. q̃rto æne. Postera phœbea lustrabat lãpade terras. Noni.

Lustrare dicimus & scortari a lustris. Plau. in pse. luxant lustrant comedunt qđ habent. Lucil. li. xxx. Quẽ sumptũ facis in lustris circum oppida lustrans. Noni.

Lustrare perspicere agnoscere. Vir. viii. Ille os oculosque loq̃ntis iãdudum & totũ lustrabat lumine corpus. M. T. de offi. lib. iii. Sed cum oĩa rõne aĩoque lustraueris. Noni.

Lusius archadiæ flu. quẽ penes diu ostẽsum ẽ sepulchꝝ Aesculapii Assipi & arsione filii: q̃ primus alui purgationẽ atque dẽtis euulsionẽ adinuenisse dicitur.

Lustrũ. i. quiquẽnium: sic dictum q̃ post quinquẽniũ unaquæque ciuitas lustrabat. Ser.

Lustro circũeo. V. lustrat auẽtini montem. S.

Lustro inumbro: unde lustra feraꝝ cubilia & lupanaria dicimus: quia paꝝ illustrant. Se.

Lustrum nominatũ tempus q̃nquẽnale: a luẽdo: ideſt soluendo: q̃ quinto quoque anno uectigalia & ultro tributa persensores soluebantur. Varro.

Lustricus dies quo infantes lustrabant: & nomen accipiũt. Reqre in sacra celebritas. M.

Lustrare require in hostia. Mac. de sat.

Luscicios dici uoluerunt in die paꝝ uidentes quos græ. μυωπας appellãt: unde & Plau. imerca. ait. Miꝝ lolio uictitare te tã uili tritico queas luscicius es. dicũt enĩ q̃ loliũ comedentibus oculi obscurentur. Ful.

Lustrũ q̃nquẽnium est. Hora. carm. Cuius octauum trepidauit ætas claudere lustrũ. Acr.

Luridum squalidum. Hora. carmi. Doletque partus fulmine luridum missos ad orcũ. Et lurida tabida & nigra. Hora. car. super quoque pœnaꝝ tibi lurida. Acron.

Lutum color ĩde luteus a. um. a litron. i. sãgui nolentum: Inde luteolus qdẽ. a luce ut uidetur sentire hẽt primã lõgã lutum pro ceno.

Lutaui pro lui. Varro. habes q & cuius rei causa fecerim hecatomben in quo ego: ut puto quando in luere soluere lutaui. No.

Lutescit honeste dictum est in poematis tametsi & auctoritas sit ignobilis: sanguine polluitur. tellus caua terra lutescit. Noni.

Luxa mẽbra e suis locis mota & soluta a quo luxuriosus: & re familiari solutus. Fest.

Luxant a luxu dictũ. i. luxuriant. Fest

Lustra significãt lucanas lutosas quæ sunt i siluis aprorum cubilia: qua similitudine hi q̃ i locis abditis & sordidis uẽtri & desidiæ operam dant: dicuntur in lustris uitam agere: & cum eiusdem uocabuli prima syllaba ꝑducitur: significat tunc tempus q̃nquẽnale: nũc populi lustrationẽ significat. Fest.

Luxum ideſt uulsum & loco motum: qđ nũc luxari & generari latine dicimus: Inde luxuria q̃ a recta uiuendi uia sit excluſa. No.

Luxuria est contra pudorem & supra modũ profusio. Marcus Tulli. de officiis libro primo. Intelligimus q̃ turpe sit diffluere luxuria & delicate ac molliter uiuere. Noni.

Luxuria est intempestiua abundantia. Virgilius primo georgicorum. Luxuriem segetum tenera depascit in herba. Marcus Tullius de ora. libro primo. & omnes luxurie depascendæ. Virgilius primo georgicoꝝ. At si luxuria florum exuberat umbra. Cice. in ora. Geminare uires sitire agros lætari segetes luxuriari fruméta. No.

Lux & tenebre pro die & nocte accipitur. ueꝝ cum dicimus prima luce: & ante lucem diluculum intelligimus. sed ꝑprima die pro tota. non pro parte diei & ante diem. ideſt ante tempus nisi certo die: ut ante decimũ diem. Item primis tenebris ideſt prima parte noctis: prima uero nocte de nocte ipsa: luci pro luce: sicut uesperi pro uespere: & ruri pro rure inuenitur. Cicero in Antonium. Quis enim audeat luci & in militari

uia: diē pro diurno tempore dicimus & bi ma dies trima & quadrima dies ꝑ tpe biēnii triēnii quadriēnii. Item hesterno die nō he sterna: crastino nō crastina ad diē nō uenit uel nō adfuit. i. præstituto die. dies ꝑ tem pore fœmi. g. est ut ipsa dies facit hominem prudentem. Lau.

Luxurior in crimine est: ut Cornelius seuerus ait. luxuriantur opes atque odia longa gra uāt. luxurio aūt i laude. ut Vir. Luxuriatque thoris aīosum pectus. significat eni nō lasci uā mentis: sed habitudinē. Dio.

ACARIVS beatus ꝓpriū. Ma chaon frater podalyrii. medi cus clarissimus ad Troiā artis gra ꝓfectus. Macedonia a ma cedone Osyridis filio secun dū Diodoꝝ cōphēdit edonos migdoniā emathiū & thessaliā & factū unū corpus Solinus. Pli. dicit. cl. populos cōtine re inde mechanicus.

Macedonicū mare ægæi pars incipit a palene mōte: q thraciæ finē facit extendit usque megaram quo Isthmos interpositus misceri ægæū Ionio nō ꝑmittit cuius littora a ciui tatibus nomē accipiūt: excurrit per macedo nas & thesalos usque megaram hellas appel lat ꝑ alias multas ciuitates i pegasiū discur rit: ubi Pegasa urbs & hostiū ipchii amnis.

Macellum dictum a macello quodā q exerce bat i urbe latrociniū quo dānato censores. Aemilius & Fuluius statuerūt uti in domo eius absonia uēderentur. Fe.

Macellum pro macilentum dictum. Lucil ꝓ bat libro sexto. Si nosti nō magnus homo est: nasutus macellus. No.

Macellum dictum a græ. litteris ut in multis fit ꝑmutatis. Nā r maximā cū sꝑopinqtatem habet. Fst enim lra in r & x media μαγειρους autem coquos græci uo cāt: uel ut alii tradunt macellus romæ fuit violētus homo atque cruentus: q cū pœnas scelez dedisset eius bona in fiscum redacta fūt: & publicū inde factū macellū est. Ser.

Macellū antiquū ē ubi olez copia. ea loca etiā nūc lacedæmōii uocāt macellū. Sed iōes ho stia hortoꝝ macellos & castelli macelli. V.

Maceries maceratio. Affranius in excepto. Si ille hoc nūc sentit facere illi satis uis quāta illius mors sit maceries tibi. No.

Maceries paries. Sisen. histo. li. iii. post uillaz maceries ac parietis suas quinque cohortis in insidiis reliquit. No.

Maceror quære in uerbo inchoatiua. Lau.

Macesco ibidem macret.

Macet ꝓ macilento esse. Plau. i aulularia Qui ossa ac pellis tenuis ita macet. No.

Macetes macedones philippus Amynthæ fi lius terræ macedoniæ rex cuius uirtute idu striaque macetes locupletissimo iperio au cti gentiū nationūque multoꝝ potiti cœpe rāt etiā cuius uim atque arma toti græciæ cauēdā metuēdāque iclytæ illæ Demosthe nis oōnes cōtioneſque notificāt. A. g.

Machinor etiā passiue. Sal. ii. hist. Ter. Iuculū regis cura machinata fames brutii fatiga bat. Priscianus.

Machina dicitur ubi nō tā materie ratio q̄ ma nus atque ars ducitur. Asconius.

Machaon. Aesculapii filius: frater Podalyri medicus clarissimus ad Troiam artis gra tia profectus e Creta maceria secundū quos dā a μακρον quod est lōgum parietes ex la pidibus sine cemento.

Machæra sicca culter cultellus gladius.

Maccabæus nomen barbaz ita a græ. scriptū

Machina græ. μηχανη inuentio. Inde mecha nicus. Tor.

Macibertya urbs sitoniæ.

Macilenti macie tenuati. Festus.

Macor macies est: Marcor uero ipsa res. P.

Macore ꝓ macie. Pacu. i periboea. Corpusque meum tali mœrore errore macore senet. & Varro in sereno perieram cresio noster athi cus riualis homo iturus i curiā cum macore ante macescat. No.

Macra fluuius in apennino inter liguz mon tes p lunā ciuitatē i mare thyrrhenū ifluit

Macra fluuiis nomē. Lucil. secūdo: nullasque uado qui macra moratus alnos. Pri.

Macre tractus ē inter lunam & pisas quo tu sciæ atque liguriæ termio plærique scripto res usi fūt pisæ ab his cōditæ fūt.

Macri campi sunt in medio Bononiæ & Ra uēne & aliaz ciuitatū ꝑ quas iter est Romā ibique quotānis foz conficitur.

Macri dicti a mœrore. Fe.

Macritudinē ꝓ macie. Plau. i captiuis Ossa at que pellis fūt misera macritudine. N.

Macroceni montes fūt ab Istro flumine nō lō ginqui.

Macrocosmos longus mundus.

Macrobius longæus.

Macrologia longus sermo.

Macrochir longa manus

Mactare ꝑcipitare: Acti. i Antenoridis. Qui aut alioz copias fūdā in cāpo: aut nauis ue stros: aut castra metabo in mare. No

Mactare honorare. Varro in didascolo lib. primo. sapiæque iuictæ gratiæ atque honoris pater honeste rem mactauit aurea.

Mactare est imolare. Virg. geor. lib. iiii. Et nigrã mactabis ouẽ lucũque reuises. Luci. lib. quito. Et nigras mactauit pecudes & agnos diuis. Acti. in erigona: Quod utinã me suis architenens telis mactasset dea. Var. de. ui. popu. ro. lib. i. Quod kalen. Iun. & publice & priuate in factam pultem diis mactat. Nonius mar.

Mactare est augere. Virgilius libro nono. macte noua uirtute puer. Ci. tus. li. i. macte uirtute. Acti ĩ epeolen. Vt dixi macte his armis quæ macte uirtute patris. Lucil. saty. lib. vi. macte inquã Virtute simulque his uerfibus esto. Turpilli. ĩ doloreste. macte uirtute esto operãque oẽm approbo. M. T. de rep. Ferũt laudibus mactant honoribus. No.

Mactare malo afficere significat. Plau. in amp. At ego certe cruce excruciatũ mactabo exuo mastigia. Idem in aulula. Dotatæ mactãt malo & damno uiros. Neuius in gallinaria. macto te misce uirginius. trebellius. mactat uillam infortuito. No.

Macte magis acte. antiqui mactus quoque dicebant. Priscianus.

Macte magis aucte exaltate in gloria. Virg. vi. æne. macte noua uirtute puer. Et est sermo tractus a sacris. quotiens enim aut thus aut uinum super uictimam fũdebatur dicebãt mactus est thaurus uino uel thure hoc est cumulata est hostia & magis aucta. Ser.

Mactus magis auctus. Festus.

Madesco & medefio quære in dictione inchoatiua. Lau.

Mador Salu. lib. iiii. histo. muniméta madore infirmarentur. Pris.

Madore infusione. Salu. hist. lib. iii. Quasi par ĩ oppido festinãtia: & ĩgés terror erat ne ex latere noua muniméta madore ifirmarent nam omnia oppida stagnabant redundantibus cloacis aduerso æstu maris. No.

Madrageus scytharum fluuius apud sagos populos.

Madulsa ebrius a græco uel quia madidus satis uino. Festus.

Mæander fluuius in monte alotrinæ lacu oritur. flexuosus adeo ut in fontem relabi uideatur apameam regionem irrigat: inde moxeum & hirgaleticos campos: & tandẽ Cariam limo fœlici in Icareum mare influit iuxta. Miletum.

Mæãder est picturæ genus a simili opere labe rinthoꝝ ortum: clauiculis illigatum. Varro in tapheminippo. Mihi facies mæandrata & uermiculata: atque etiam adeo ingens orbem terræ. Vir. li. i. uictori chlamydem auratam quam plurima circum. purpura mæandro duplici mœlibea cucurrit. No.

Mæandrum genus picturæ dictum est a similitudine flens amnis q appellat mæãder. F.

Næander fluuius phrygiæ & mæandrius quis etiam amicus fuit Polycratis.

Mænalus mõs archadiæ ꝑpe argos altissimu/ ubi multæ pinus pluraliter menala.

Mænades a μαίνομαι insanio furiosæ & insanæ.

Mæotis scytharũ maxima palus: de qua Oui. tertio tristium: ex Tanai in pontũ.

Mæra quarta Proeti ex Antia filia: ubi Scipio Antiochum uicit.

Magar penorum lingua uillã significat: unde & magalia per l litteræ ꝑ littera positio. Vi. primo. æne. Miratur molem Aeneas magalia quondam. Ser.

Mageston fluuius Asiæ lyco flumie susceptus iuxta melicopolim.

Magia Siciliæ fons in agro syracusano. Fe.

Magis a græco uenit μᾶλλον.

Magis uerũ aut uerius dicimus. Ter. in an. Nõ Apollinis responsum magis uerũ est.

Magis & minus addere positiuis potiusq̃ comparatiuum facere amat. Teren. ĩ eu. hoc nemo fuit minus ineptus magis seuerus quisquam nec magis continens.

Magis aduerbium præter naturã aliorꝝ nã cõpatiua neutra uim habent aduerbii: ut ualidius sanctius. maius uero nõ loco cuius dicimus magis: ut magis gaudeo. Lau.

Magisteria dicũtur in oĩbus rebus q magis cæteris possũt. ut magisteriũ equitum. Fest.

Magistrare moderari. unde magistri non solũ doctores artiũ. sed etiã pagorꝝ societatum uirorꝝ collegiorꝝ: equitũ dicũt: q oẽs hi magis cæteris possũt unde & magistratus q ꝑ imperia potẽtiores sũt q̃ priuati: quæ uox duabus significationibus notat. Nã & ipsã ꝑsonam demõstrat: ut cũ dicit magistratus iussit. aut honorẽ: ut cũ dicit. Tito magistratus datus est. Festus.

Magister ꝑ custode. Vir. pecorisque magr. S.

Magister eqtũ q̃ sũma potestas huius ĩ eqtes & accensos: ut ẽ sũma populi dictator a quo is quoque magister populi appellatus. Reliq̃ minores his magistri appellati magistratus ut ab albo albatus. V.

Magistratus is ẽ q̃ ĩ potestate aliqua sit utputa cõsul uel prætor. uel qui ꝑsciã regũt.

Magister pecoris regre ad uillicus. Varro.

Magistratus per deriuationem a magistris cognominantur unde & cuiuslibet disciplinæ præceptores magistri appellari a monendo uel a monstrádo.
Magistri collegioꝝ ludos facere solebant sicut magistri uicoꝝ cõpitalicios põtestati: qui ludi sublatis collegiis discussi sũt. Asco.
Magistri appellãt hi quibus præcipua rerum cura incũbit: & qui magis q̃ cæteri diligentiam & sollicitudinem rebus quibus præsũt dant: ut magistri pecoris. Ser.
Magistrum nauis cui totius nauis cura mandanda est.
Magistellus diminutiuũ format magister. L.
Magmentũ magis augumẽtum. Fe.
Magna auctoritate est uir: & magnæ auctoritatis dicimus: sed raro sine adiectiuo dũtaxat in genitiuo: in ablatiuo nonnunq̃. ut Cicero in Saluſ. Nũquid quos protulit. Scipiões & metellos ante fuerint aut opiniones aut gloriæ Salustius inquit. C. Antonius pedibus æger. Cicero tamen ut orator dixisset pedibus ægris. Euitant enim oratores sinecdochen.
Magna negligentia culpa est. magna culpa dolus est.
Magnam socrũ uir uxoris suæ auiam. Fe.
Magnaua mons i gallogræcia ubi a malio uulsone pugnatum est cum Thilosco bagiis & tectosagiis.
Magnes ab inuentore & in Ida primum repertus. de quo Pli. xxxvi.
Magnesia regio thessalie ãnexa: & urbs in asia
Magnetes thessaliæ populi equestri certamie dicti: qui & magnesii.
Magni parui tãti quanti iunguntur cum iterest & refert. Cætera uero p aduerbia ut minus maxime minime multũ plus plurimũ paruũ iũgunt illa cũ pluribus aliis: ut magnifacio paruifacio. Lau.
Magnificus honorificus munificus non ex se gignũt cõpatiuos suplatiuosque: sed magnificentior honorificẽtior munificentior ex his quæ in usu esse non possunt: ut magnificens & magnificentissimus: mirificus tamen mirificissimus facit: ut Teren. mirificissimus ẽ patruus tuus. Lau.
Magnificius cato p magnificẽtius dixit. & nõ frustra. nã positiuũ eius magnificus ẽ. Fe.
Magnificissima antiqui dicebant p magnificentissima. Re. n. uera magnificẽs dici non potest. Festus.
Magniloquus cum similibus magniloquẽtior magniloquẽtissimus format: sed eoꝝ positiua possũt etiã esse magniloquens. Lau.
Magniloquẽtia. Cicero in oratore. Quod ille dactilus numerus hexametroꝝ magniloquentiæ sit accõmodatior. No.
Magnitate p magnitudine. Acti. in uacce. Nãque sat fingi neque dici põt p magnitate. N.
Magnum socerum appellabat uir uxoris suæ auum. Festus.
Magnum annum dicũt mathematici quo septem sidera errantia expletis propriis cursibus sibimet concordant. Fe.
Magnũ annum antiq tpa sideribus cõputabãt nã annus lunaris cõtinet. xxx. dies. solsticialis q cõtinet. xii. menses. magnus uero cũ oẽs planetæ i eũdẽ decurrũt locũ: hoc ẽ post annos. xii. milia nonigẽtos. xliiii. solsticiales. S.
Maguderis frugis genus: quã nõnulli siliginẽ uocant. Plau. in rudẽte. Seu tibi cõfidis fore multam maguderim. Ser.
Maguderis genus frugis. i. caulis q nosciẽ a stirpe uel est siligo. Plau. i rudẽ. Seu tibi cõfidis fore multã maguderim. Prisc.
Magus uocabulum persicũ. græ. philosophus latini sapiẽs gallicæ druyde. Indi gimnosophistas. babylonii. & assyrii caldæi. de qbus Laertius. Inde magi malefici dicti q mẽtes p turbãt habuerũt ortus a zoroaste psa d̃ quo Pli. xxx. & Aug. xix. Spẽs. iiii. pyromãtia: acromãcia: hydromãcia: necromãtia. prima i fulgure fulmĩe igne: ut Ciceronis uxor maritũ cosulẽ futuꝝ uaticinatus ẽ: q̃ pacto sacrificio e cineribus flãma exiliit. ut i Seruio Tullio & Asconio. Secũdũ in auibus & uentis & huiusmodi: ut cũ sãguis pluit. Tertia in aqua. puer in aqua uidit Mercurii imagiñ secũdũ Varro. Quarto p mortuos. ut erecto apd Lu. etc. addit & chiromãtia a manu & geomãtia ex cõcussu & hiatu terræ. haruspicia ex animalibus. Auguria & auspicia p̃mittebãtur tantum. In nuptiis. auspexerat p̃ marito: p̃ nuba p̃ uxore. Ster. & specularii q in speculis & peluibus se uidere & prædicere profitentur. phitonici quos apollinis spiritus replet. Præstygiatores a stige. i. tenebræ dictis geneleathlici ex natali. mathematici qui teste Gellio caldæi astrologi: prodigiatores qui p̃digia interprætantur. p̃digium quasi procul elogium. T.
Maia atalantis filia ex pleione uxore mercurii
Maiales castrant uerres cõmodissime annicu li utique ne minores q̃ semestres: quo facto nomẽ mutãt atque e uerribus dicuntur maiales. Varro.
Maiestas a magnitudine dicta. F.

Maiestatis crimen qđ aduersus po.ro.uel ad/
uersus securitatẽ cõmittit uel cuius cõsilio
ope uel dolo malo ciuitas ꝑdita ẽ hostibus
Maiis idibus mercatorꝫ dies festus erat ꝙ eo
die Mercurii ædes esset dedicatæ.Fe.
Maior magistratus consul dicitur.Fe.
Maior patruus aui & auiæ patruus.F.
Maior auũculus aui & auiæ auunculus.Fe.
Maior amita aui & auiæ amita.Fe.
Maior socer uxoris meæ proauus.Festus.
Maior socrus uxoris mee proauia.Fest.
Maior consul dicit:uel his penes quem fasces
sũt: ue lis q prior factus est. prætor aũt ma/
ior urbanus:minores cæteri.Festus.
Maiores flamines appellabantur patricii gene
ris:minores plæbei.Fe.
Maiores sũt oẽs q ante nos fuerũt utique ꝙ li/
beros reliquerunt atque id in nostra ciuita
te q uero post nos posteriores & posteri &
minores dicunt.Ci.in Sal. Ego meis maio
ribus uirtute mea præluxi:qui patres quo/
que appellari possunt. Lau.
Maius tertius mensis a maioribus.V.
Maius maioribus cõsecratus.quorꝫ respu.cõ/
silio gerebat.sicut Iunius iunioribus:qui ré
armis gerebãt.uel a tusculanis apud quos
deus maius dr.q Iupiter ẽ a maiestate dcũs
uel a maia Vul.uxore quoniã flamẽ uulca/
nalis.kal.maiis huic deæ rẽ diuinã facit.M.
Mala maxilla format diminutiuũ:& est gena.
quære in dictione bucca.Lau.
Mala & fructũ signãt & pecudes.i.μῆλα un/
de & malonomos.i.pastor ouiũ μηλονο/
μία.i.pastura ouium.Ser.
Mala ẽ primariũ heletanorꝫ oppidum tanto
a Calpe quãto gades distinguitur interuallo
Malata est iuxta nouam Carthaginem.
Malathias proprium.
Malagma cum res dura per alterius admixtio
nem mollescit.
Male.i.non.Virgi.i.geor.Heu male tum mi/
tes defendit:tũ pampinus uuas.Ser.
Male magno significat Plau.in amp.hæc nox
scita est exercendo scorto conducto male.
.T.in eu. Prodi maleconciliate.i.magno
empte. Nã omnes coniunctiones cuiusque
unicuique conciliationes nominant.D.
Male mihi timeo.i.ualde q̃re i dictõe bene.L.
Male iudico:male censeo similiter ꝑnũcio opi
nor errorem meũ declarat male cogito ad
aliũ refertur.& significat pniciẽ:ut.C.Car/
thaginem diu male cogitantem.i.pniciem.
Item male dico tibi:male opto:male p̃cor
male audio.i.infamor cuius cõtrarium est
maledico bene quoque hic simile est plærũ/
que:ut bene de te mereor.Lau.
Maledico quære in dictione benedictus.L.
Maledico tibi & te.Cicero.ꝑ deiotaro:Bles/
nius inquit eius.n.non esse optimi uiri nec
tibi ignoto maledicebat. Pris.
Malea seu maleum ꝑmõtoriũ laconiæ i mare
ꝓtẽsum:ubi maleus pirata tyrrenorꝫ rex q
tubã primus inuenit:tẽplum Apollini con/
secrauit nomíque lirpo fuit uel achaiæ mõs
unde Amphiarao uati auxilia missa sũt.
Maleandiã ꝑ maledicta ferã.Ci.i ora.libro.ii.
In quo ego nõ ꝙ libenter maleandiam: sed
qa cãm nõ liberter remitto nimium patiẽs
& lentus existimor.No.
Malera Promontoriũ laconiæ.a malco argiuo
rum rege in quo pulcherrimũ templum.
Meledicis noue pro cõminatione positum qđ
prius ꝑ cõuicio poni solebat:nisi forte cõtu
meliæ genus cõminatio est maledicis .i.cũ
contemptu loqueris. Don.
Maledictores dicebantur ab antiquis qui nũc
maledici.Fe.
Maleficus quære in dictione beneficus.Lau.
Maleoli manipuli parte pice cõtecti:qui icensi
aut i muros aut i testudines iaciũtur.Sisen.
hist.lib.iiii.de qbus ptim maleolis ptim fa/
ces sarmẽtorꝫ icẽso sup saliũ frequẽtes.No.
Maleoli uocantur non solum parui malei:sed
etiam hi qui ad incẽdium faciendũ aptant
uidelicet ad similitudinem priorꝫ dicti.Fe.
Malestras dicebant pelles ouillas quibus galle
as extergebant.Fe.
Maleuoli mercurii signũ.i.statuã appellabant
ideo ꝙ in nullius tabernam spectabatur.F.
Maliacus sinus ægæi maris pars intra sinum
pegasum & opõtium.
Malitiam ueteres ut dolum mediũ ponendã
ẽe dixerũt:quasi sit & bona.Plau.in aul. A
certo ædepol equidẽ te ciuẽ sũma oĩum ma
licia:adeo ut improbum præposuerit malo
quod lenius putantur in eadem quid pactis
neque malis neque improbis.No.
Maliea urbs iuxta thessaliam: populi malites
& mare maliacum.
Malignus obscurus.Vir.ii.æn.Tenuis q̃ semi/
ta dicit angustæque ferũt fauces adituſque
maligni.Itẽ.sub luce maligna.Ser.
Malignus est qui difficultatẽ sui ostẽdit. Mali/
gnus difficilis.Ter.Maligna multo & ma/
gis procax lite facta est.Do.
Malignũ significat consuetudine maliuolũ.N
Malignũ obscurꝫ.Vir.æn.li.vi.Quale ꝑ icertã
lunã sub luce maligna.Est iter siluas.Noni.

Maligrum gracile minus uerax. Vir. ge. lib. ii.
Difficiles primū terræ colleſque maligni. N
Malliū patritiæ familæ uocari neminē licuit poſt eum q gallos a capitolio diſpulit: qui his regnum occupare conatus necatus ē. F.
Malurium quo manus lauatur. Fe.
Malimnus ſiciliæ mons.
Malleolus ē ī modū mallei roſtra habēs aptus plantationi. ut columel. inquit: Arefacta uero ſarmēta ſūt cū malleolis igni reſeruata. L.
Malobachrū genus unguēti de aſſyria affertur. Acron.
Malogē genera ſunt hæc: amœrinū: cotoniū citreum: coccimellum: muſteū: macianum orbiculatum: ograceanum: precox pannuceium: propoſitiuum: rubrum: ſcandianū: punicum perſicum: quirianum: ſilueſtre ſtruciū: ſtantianum. cibur uenanū. uides perſicum a Cloatio inter mala numeratum. quod nomen originis ſuæ tenuit: licet iam dudum noſtri ſoli germen ſit. Macro.
Malta dicitur a græcis pix cum cera mixta. Feſtus pom.
Maltas ueteres appellare uoluerunt molles a græ. q̄ſi μαλθακους. Lu. li. xxviii. Inſanum uocāt quē maltā ac fœminā dici uidet. No.
Maluacæus qđ ex malua cōfectū eſt. Lau.
Maluuiū dē uas quo manus lauant maluuiæ q bus manus ſūt lotæ. peluiæ qbus pedes. Fe.
Malus punica ficus & uitis ꝓpter fœmineam molliciem ad creſcendum prona. V.
Malus arbor nauis maſ. generis ē: & dictus eſt malus: uel quia inſtar mali ſit in ſūmitate: uel quia quaſi quibuſdā cingit malis quoꝝ uolubilitate uela leuantur facilius. Ser.
Malus arbor nauis maſcu. eſt. hor. Malus celeri ſaucius aphrico. Acron.
Malum pro labore. Virgilius. ſecundo geor. Aſſuetumque malo ligurem. Ser.
Malum quod græ. eoles dicunt μαλον. Var.
Malum & prauū differunt. Prauum enim eſt quod & ipſum lædit facientem. malum qđ alios tantū. Ter. in adel. Inepta lenita & patris & facilitas praua. Et malū aliquādo pro interiectione ponitur: quaſi o malum. & ē dictum anxii hominis & perturbati nimis. Idem in eadem. Quod hoc malum infœlicitatis. & ſubauditur deteſtor. Dona.
Mambre mons iuxta ebron.
Mamercus prænomen eſt oſcum: eo q hi matrem mamercam dicunt. Fe.
Mamers mamertis. inde lingua oſca mars martis: unde & mamertini in ſicilia dicti q meſſanæ habitant. Fe.
Māmilla eſt omnis eminētia uberis.
Mamilia turris intra ſuburæ regionē a mamilio nomen accæpit. F.
Mamilliorum familia a mamilia teragoli filia quā tuſculi ꝓcreauerant eſt appellata. Fe.
Mamuri uetuli nomen frequēter in cantibus rōmani frequētabāt hac de cauſa: Numa Pōpilio regnante e cœlo cecidiſſe fertur ancile. ī. ſcutū breue: qđ ideo ſic ē appellatū: qa ex utroque latere erat reciſū ut ſummū infimumque eius latus medio pateret: unaque edita ē uox oīum potētiſſimā fore ciuitatē q̄diu id ī ea māſiſſet. Itaque facta ſūt eiuſdē generis plura qbus id miſceret ne iternoſci cœleſte poſſet probatū opus ē maxime uel mamuri ueturii qui præmii loco petiit: ut ſuū nomē iter carmina ſalii canerent. F.
Mammeatā māmoſā. Plau. in penulo. Cuius amicam māmeatam. No.
Manare dicit ex itegro: ſed nō ſolido nimis ꝓ minimas partes erupere: qđ ex græco trahitur qa illi nō ſatis ſolidum μανον dicūt. F.
Manare ſolē dicebāt antiqui: cū ſolis oriētis radii ſplēdorē iacere cæpiſſent: a quo & dictum mane. Alii dictū mane putabant ab eo quod manum bonū dicebāt. Fe.
Manales petras Labeo q diſciplinas hetruſcas tagetis & bacchidis. xv. uoluminibus explanauit. Ita ait febro iecoris ſadaracei coloris dū fuerit manales: tūc uertere opus ē petras ideſt quas ſolebant antiqui in modū chilindroꝝ per limites trahere ꝓ pluuiæ. cōmutanda inopia. Fulgen.
Manalem frontem dicunt. Fe.
Manalem lapidem putabant eſſe hoſtium dici ꝓ quod animæ inferorum ad ſuperos manarent qui dicuntur manes. Feſtus.
Manalem uocabant lapidem etiam petrā quādam quæ erat extra portam capenam iuxta ædem martis: quam cū ꝓpter nimiam ſiccitatem ī urbē protraherent: inſequebatur pluuia ſtatim. Inde q aqua manaret manalē lapidem dixere. Feſtus.
Manalem etiam urceolum aquæ uocamus: q eo aqua ī trulleū effundat: unde manalis lapis appellat in pōtificialibus ſacris qui tunc mouetur cū pluuiæ exoptant. Ita apud antiquiſſimos manalem ſacrū uocari quis nō nouerit. unde nomen illius. Feſtus.
Manaſiſternam dicunt æque urnam. i. urceū unde & Calphurnus in forenſi concordia ait. Vbi manaſiſterna eſt aquam peras. Et Plau. ī bachi. Effer manaſiſternam cū aqua foras. Fulgentius

Manceps dicitur q̄ manu capiatur. Fe.
Manceps dicit̄: qcquid a populo emit̄ cōduci/
turue: quia manu ſublata ſignificat ſe auctorem emptionis eſſe. Quidā præs dicit̄: quia debet præſtare populo qui ꝑmiſit q̄ is qui pro eo præs factus eſt. Fe.
Mācinari fata appellabant̄: q̄ mācinus habuit iſignē domū q̄ publicata ẽ eo interfecto. F.
Mancipes ſūt publicanoꝝ prīcipes: qui quæſtus ſui cauſa decimas redimūt. Aſconi.
Mancipiū quod manu capitur. Feſt.
Mācipia dicta ſūt: q̄ ab hoſtibus manu capiāt̄.
Mancipi res appellat antiqtas. q̄ manu captabiles alienari poſſūt: ueluti ſeruus equus cū cætera neu mancipi dicāt̄ ut reꝝ dominia iuraque. Eſt aūt īdeclinabile ꝑ oēs caſus & genera q̄q̄ alii figurate dici uolunt in caſu dādi. Ci. ꝑ murena: q̄ ſi in his repetūdis q̄ mācipi ſūt his periculū indicit præſtare debet qui ſe nexu obligabat. No.
Mācipi res ueteres appellabant: quæ ita abalienabantur. ut ea alienatio per quoſdam nexus fieret ſolennitatem. Boetius ī to. Cice.
Mancū debilem. M. T. de finibus bo. &. m. ſed etiā alteris tribus q mācam fore putauerūt ſine aliqua acceſſione uirtutē. No.
Mandare poſitū ꝑ cōmēdare. Siſen. hiſto. lib. iii. poſt tricipia paulatim recedūt atque in/de cū paucis fugæ ſe mandant. unde & procurationē mādare uel cām ſētire poteris. N.
Mādare ſignificationē habet notā. V. æn. lib. vii. Multa pater mādata dabat portāda. N.
Mādare cōmēdare. V. æn. lib. iii. furtim mādarat alēdū threicio regi M. T. de off. li. ii. Deinde ipſis ſcriptis nō ea quæ nūc: ſed actiones nr̄as mādaremus ut ſæpe fecimus. N.
Mādare quære in uerbo edico. Lau.
Mādane aſtyagis filia. Cābiſæ uxor mater ciri
Mandatum niſi gratuitum nullum eſt.
Mandalus locus apud æthiopas.
Mādibula gens in gallia aquitana eſt aruernis finitima. Strabo.
Māducatur pro manducat. Pom. in papho. Agricola neſcio qui ſellā urget quaſi aſinus uxorem tuā. ita optis oculis ſimul māducat̄ ac molet. Lucil. i. iiii. ſaty. Aſſequitur neque opinātem ī caput īſilit cōmāducatū totū. N.
Māduces effigies ī pōpa antiquoꝝ inter cæteras ridiculas formidoloſaſque ire ſolebat: magnis malis ac late dehiſcēs & īgentē dētibus ſonitū facies de qua. Plau. ait. Quid ſi ad ludos me ꝑ māduce locem: quapropter clare crepito dentibus. Fe.
Manducones qui manduci dicti ſūt & mādonas edaces. Pom. in picto. magnus māducus Camillus cātherius. Lucil. Atque oīs manduconum gulæ. Va. in melea. Magna ut cre meſcat Romæ & magnæ mandonum gulæ Nonius mar.
Manducare a mandere. Varro.
Manduco & cor. mādo & dor. idē ſignāt utra que uoce. Priſ.
Manducus in athellanis obſcænus uocat̄. V.
Manderus fluuius Indiæ inter aremandros atque ianeos.
Mane diei principiū: q̄ cū ſole manat dies ab oriēte: niſi potius q̄ bonū dicebāt antiq manū: ad cuiuſmodi religionē græci quoque cū lumen affertur ſolēt dicere. Varro.
Mane a diis manibus dixerūt: nā mana bona dī: unde & mater matuta poma matura. F.
Maneo expecto. V. æne. vi. Te quoque magna manent regnis penetralia noſtris. S.
Maneo te & moror ꝑ expecto poeticæ: ut Vir. Et tua ꝑgenies mortalia demoror arma. Oratoriæ uero pro detineo in mora. Quintil. Quid me adhuc pater detines quid moraris abeūtem maneo ꝑ eo quod futurum eſt ut te quoque magna manent. Lau.
Manes dii boni dicebantur. unde & mane traditū putatur Acro.
Manes ſunt aīæ illo tpe quo de aliis recedētes corporibus nōdū ī alia trāſierūt. Sūt aūt noxiæ: nā manū bonū ẽ unde & mane dictū. Similiter etiā dici Eumenides ꝑcas ut bellū Alii manes a manādo dictos itelligūt, nā aiabus plena ſūt ītер loca lunarē & tertiū circulū: ūde defluūt. Quidā mānes deos īfernales eſſe tradūt. Vir. iii. æne. Manesque uocabat Hectoriū ad tumulū. Nouimus enī q̄ mortuoꝝ umbræ ad ſepulchra uocant̄. Ser.
Manes genios: quos cum uita ſortimur ut alter hortet̄ ad bonū alter ad malū. Ser.
Manes aurelius ſignificare ait bonos unde dii manes pro boni dicūtur: ac ſuppliciter eos uenerantibus ꝑpter metū mortis: ut immanes quoque ꝑ ualde nō bonis dicimus. Fe.
Manes dii ab auguribus uocabant̄: q̄ eos per oīa manare credebāt. eoſque deos ſuperos atque īferos dicebāt. Fe.
Manere ẽ ī loco īſiſtere. Vir. ī v. Manet i parte ipſe hoſtē magnanimū operiēs. M. Tul. i uerē. Qui iudicia manere apud ordinē ſenatoriū uolūt. Idē de offi. Cirillū quēdā ſuadēte ut in urbe maneret. No.
Manere īminere deberi. Vir. lib. vii. te turnus nephas te triſte manebit ſupplicium. M. T. phi. li. xiii. Sin aūt me aliud fatū manet. N.

Manere expectare. Terẽ. in eu. Quã mox irrũ
mus mane omnia prius experiri q̃ armis sa/
pientem docet. No.
Manere p remanere. Ter. in eu. Tamen ut ibi
manerẽ repperit. Do.
Maneret inhæret fixum. Virgi. ænei. libro pri
mo. Manet alta mente repostũ. Iudiciũ pari
dis. Plau. in asina. Vale ah quanto amplius
ualerem si hic maneres. No.
Mansur appellatur loro circumuolutũ medi/
ocris lõgitudinis lignũ rotundũ: quod cir/
cumagũt fabri in operibus tornandis. Fest.
Mago dicit q̃si mãcinago uel manuago. Por.
Mangones qui equos curant & uendunt: qui
geæce. dicuntur.
Sũt etiam q cunuchos & seruos cæteraque
animalia uendunt. Sueto. libro secũdo. Cõ/
ditiones quæsitas p amicos: qui matresfami
lias & adultas ætate uirgines denudarent
atque pspicerẽt tãq̃ toranio mãgone uẽdẽte
Et. li. xii. castrari mares uetuit spadonũ q re
sidui apud mãgones erãt p̃cia moderatus ẽ.
Mania est furor uel insania.
Manias dicunt ficta quædam ex farina in ho/
minum figuras: quia turpes fiant: quas alii
maniolas dicunt. Fe.
Manias autem quas nutrices minitantur pue/
ris paruulis esse laruas & manes. quos deos
deasque putabãt: quosque ab inferis ad lu/
peros manare credebant: sunt qui maniam
laruarũ matrem auiamue putabant. Fe.
Manibus pedibusque prouerbiale est. i. omni/
bus uiribus. Teren. in and. Quem scio ma/
nibus pedibusque omnia factuge. Dona.
Manicæ dicũtur uestiũ. Vir. æne. libro. ii. Et tu
nicæ manicas & habẽt ridimicula mitræ. N.
Manicæ quibus manus uinciuntur. Lucil. lib.
xxx. Sic laqueis manicis pedicis mens irre/
tita est. Virg. æn. libro. ii. Manicas atque ar
cta leuari uincla iubet priamus. Plau. i asina.
ubi manicæ manus cõplexæ sũt. No.
Manichei hæretici q̃dam a manicheo.
Maniæ turpes deformesque personæ. Fest.
Maniæ deæ. A. Tarquinio supbo institutũ ut
maniæ ex respõso apollinis capitibus sup/
plicaret. Macro.
Manius prænomen dictũ ẽ ab eo q̃ mane q̃s
matutinatus sit ut lu. qui lucet. Fe.
Manipulus coniungit plures manus. V.
Manipulus est militũ. Cũ romani & etiã lati/
ni sub uno centurione bellũ aggressuri de/
putabant sibi certũ uel coronam manipu/
lo herbæ quam p signo sequebat. Don.
Manipuli exercitus minimæ manus que unũ
sequuntur. Varro.
Manipuli dicti sũt signiferi: quia sub romulo
paup adhuc Ro. exercitus hastis fecit mani
pulos illigari: & hos p signis tenebãt.
Manipuli sunt manus militũ uel collecti uiri
Sisen. hist. libro. iii. cõiunctus tamẽ & sin/
gula tpa constituit: & sicut steterat manipu
los obuerti iussit. Idẽ li. iiii. mãdata grauia
bellica. Nonius mar.
Manipularis manica. Varro.
Manipulatim collecta manu. Sisen. histo. ter/
tio. Qui loca palustria quæ erant alta mul
tifariam confossa. No.
Mãliæ gẽtis patritiæ decreto nemo ex ea mar
cus appellatur: quod. M. manlius q ui capi/
toliũ a gallis defẽderat cũ regnũ affectasset
damnatus necatusq ue est. Fest.
Mãcia thuris æpe i antiquoꝝ libris inuenies
quod est minutũ thuris: siue pluribus thu/
ris maxime aptũ deliccari masculo ture. un
de. Pli. micas a ture concussũ elisas mantã
uocamus. Fest.
Manni ueredos q̃ consuetudine familiarius
sequant. Hora. li. car. si per obliquũ similis
sagittæ cõterruit manno. Acron.
Mãsuetum ad manus uenire suetum. Alii mã
suetum dictum neque ex misericordia mœ
stũ: neque ex crudelitate scæuũ sed mode/
stia temperatum. Festus.
Mansuetũ dictum est quasi manu assuetum
q̃ omnia quæ sũt natura fera manuũ per/
mulsione mitescãt. Vnde Virgilius geor. li.
iiii. Ille manu patiens mensæque assuetus
herili. quoniam supra dixerat: pectebatque
ferum Puroque in fonte lauabat. No.
Mansues pro mansuetus. Fe.
Mansuete & mansues p mansuetus: ut si no/
minatiuus mansues. Plau. i asina. Reddam
ego te ex fera fame mãsuetẽ. Acti. i mel. Nũc
sine matre misericordia mãsuescit. N.
Mansuetium ædacem a mandendo Fe.
Mansum mandendum aut mansatum. Varro
in gnotiscauton. De increte alii fluctu & sic
cum pareret mansum quo uenarum sangui
ne riuos compleret. Lucil. libro tertio spe/
rans ætatem eãdem hæc pferre posset mã/
sũ ex ore daturũ. Noni.
Mantare sæpe manere. Fest.
Mantat p manet. Cecil. in pbasteria. In uultu
eodem in eadem mantat malicia. No.
Mantellum ubi manus terguntur. Varro.
Mancia diuinatio & mantis diuinus a man/
tone tyresiæ: quæ post thebanorum cladẽ
& seruitutem primo sub Creonte secundo
Inde theseo primo in asia lebedon & Clari
apollinis templum struxit. Inde i Italia mã/

tuã: quæ ex Tiberino tusco rege oceanũ peperit: q & Bianor: q oppidũ muris circũdedit. Et declinatur manto. mãtos.

Manticularia dicũtur ea quæ ĩ frequẽti usu habent: & quasi manu tractant. frequẽs. n. ad manus tergẽdas usus fuit mantellorum. unde hæc trahitur similitudo. Festus.

Manticulari dicuntur q manticulas attrectant ut furẽtur. unde poetæ ꝑ dolose qd agendo hoc uerbo utuntur. Pacu. Ad manticulandũ astu aggreditur. Festus.

Mantisa additamẽtũ dicitur lingua tusca: q ꝑpõderi adiicitur: sed deteri & sine ullo usu. Lucil. Mantisa obsonium uincit. Fes

Mantiscinor. ĩ. furor sicut manticulari. Donatus ĩ eunu. Teren. In re perdita cum de alio mantiscinor atque impendo.

Mantius melampi filius ex Iphianassa proeti filia: ex q̃ Poliphideũ & Cletũ genuit

Mãtua ciuitas est in gallia cisalpina trans Padũ Cremonæ uicina. Strabo.

Manubias ueteres dicebant: & erãt Impatoꝝ hæ prædæ ex qbus q uellẽt facerẽt. Ac.

Manubias manus exuuiæ. Ne. ĩ danao. manubias ſuppetat pro me. Nonius.

Mãubias a prædæ hoc distare ueteres existimauerũt: ut sit præda corpora ipsa quæ capiũt mãubiæ uero pecũia ex præda uendita redactæ: & sic apud plurimos. nã &. M. T. ita sensisse uoluerũt: de lege agraria p̃das manubias: fectiles: castra denique. Cn. pomp. sedente imperator cẽsores. No.

Manubia sunt præde ĩperatoris proportione de hostibns. Asconius.

Manubiæ dicuntur ornamenta regum. unde Petronius arbiter ait. Tot regum manubiæ penes fugitiuum sunt repertæ. Fulg.

Manumissio est datio libertatis. Tria sũt genera hoĩum: liberi & his cõtrariũ serui: & tertiũ genus libertini: qui desierũt esse serui

Manumitti seruus dicebat: cũ dominus eius: aut caput eiusdẽ serui: aut aliud mẽbrum tenẽs dicebat: hũc hominẽ liberꝝ esse uolo: & emittebat eum e manu. Festus.

Manuleatus a quarta declinatione deriuatum penultimam productam habet. Pla. ĩ pseu. Manuleatam tunicam habere hominẽ addecet. i. manicatam. Pri.

Manuarius. Laberius in fullone. funem manuarium appellat prælicenter. A. g.

Manuatus ẽ. Labe. ĩ mimo ponit qđ theophrũ scripsit manuatus ꝑ furiatus est. A. g.

Manus multitudo. Vir. vi. æn. Hic manus ob patriã pugnando uulnera passi. Ser.

Manũ dicit clarꝝ. unde etiam mane post tenebras noctis diei pars pria. Inde matuta quæ græce. leucothoe. Nã inde uolũt etiã deos manes. i. bonos ac ꝑsperos. q melior mors sapientioribus q̃ uita ꝑbetur. Cicero tus. li. primo. Quid Ino Cadmi filia nõne Leucothea nota a græ. matuta habetur a nr̃is Inde ĩmanes non boni: ut sæpe. No.

Manu consertum. sermo opinor est a serie unde serta etiã in uestimento sartũ q cõprehensum. sermo. n. non potest in uno homine esse solo: sed ubi ratio cũ altero cõiũcta sic cõserere manum dictum cũ hoste sic ex iure manu cõsertũ uocare. hinc asserere manũ in libertatem cõprehendimus. sic augures dicunt: sed mihi auctor est uerbi. Nã manũ asserere dicit cõsortes. hinc etiam ad qđ ipsi consortes sors. Varro.

Manubriũ quod manu tenet. Varro.

Mapalia casæ punicæ appellantur: in quibus qa nihil est secreti: solet id uocabulũ solute uiuentibus obiici. Sunt enim mapalia quasi colonis rotundæ cortes. Festus.

Mapalia casæ mauroꝝ qui in heremo habitare dicuntur. Vir. iii. geor. Et rari habitant mapalia casis. Ser.

Mapalia secundum aphros agrestes casae quæ & magalia dicuntur.

Mappas antiqui dicebant quæ nunc mantalia Porphyrion.

Marathoniũ a fœniculis dictum in Hispania est iuxta taraconem: Strabo.

Marathon ciuitas acticæ. x. milia pas. Ab athenis. ubi Archaphernes & Dathis cũ centum. M. peditũ &. x. equitũ bellauit.

Martem Iouis & Iunonis filium fuisse Homerus ait. Acron.

Martialis campus in celio monte dicitur q in eo equiria solebant fieri. si quãdo aquæ tyberis campum martium occupassent. Fe.

Marcipor marci puer. sicut publipor Publii puer. Prisc ianus.

Marculus dimminutiuũ a marco. Fest.

Mardylas latro in silua dodonea.

Mardonius Sobriæ filius e sorore Darii qui Xerxem ad bellum contra Græcos icitauit

Maræa ciuitas æthiopiæ.

Mareotis lacus qui olim crapotos dicebat iuxta quem alexander macedo alexandriam ægypti ciuitatem ædificauit.

Mare. ri ĩ ablatiuo & mare antiqui dixere. Pla Dicant in mare cõmuni captos. Pris.

Margaritũ neutro genere. margarita fœmenium. Ser. in arte.

Margo masculinum: ut deuexo margine ponti. Sta. & iuuenal. aut summi plena iã margine libri. fœmi. protulit.

Margus flu. per seleuciã currẽs. quæ prius Alexandria dicebat. contra Parthiam condita a barbaris: diruta ab Antiocho. Seleuci filio restaurata: uel est apud dalmatas.

Mari i ablatiuo. sed mare ratione dicẽdũ sicut cætera in e: ut gausape. Exceptis factitiis nominibus. Ser. in ar.

Mariádryni populi iuxta portũ oli sub croeso

Marica nympha a q̃ flu. nomẽ accepit. Acron.

Marinũ piscem: auẽ deũ nymphá: uitulũ turdum: marinũ dicimus. Est enĩ quod mare ícolit: aut est ex mari.

Mariscæ. Varro de re rustic. ut nuces græce & mariscæ fici. Noni.

Maritimã rursus oram: maritimã gentem res bellum: non marinum. Est enĩ q̃ non accolit mare hominẽ: gentẽ urbẽ triumphum: transmarinum dicimus. transmaritimũ est q̃ trans littora marina est: quod est mediterraneum.

Maritat cõiungit. Hora. Altas maritat populos. Acron.

Maricinus flu. est & ciuitas eodem nomine dicta. sterminat autem flu. ipse maricinos & uescinos. per amiternũ enim fluit agrũ per uetinos. a dextra relinquens mauricinos supra pelignos iacentes ponte traiicitur: oppidulum uero pari uocatum nomine uescinorũ est: cæterꝝ & peligni & maricinieo cõmuni emporio pariter utunt. Stra.

Marmaridæ populi aphrorum contermini ægypto.

Maro. Eustachius inqt. Prædicarẽ quanta maro de græcis cautus & tanq̃ aliud agens modo artificis dissimulatione modo professa imitatione transtulerit: nisi me maior de astrologia totaque philosophia teneretque parcus & sobrius operi suo nusq̃ repræhendendus asper sit. macro.

Maronis facũdia qđ dixisse audebo multiplex & multiformis est: & dicendi genus omne complectitur. Mac.

Maronis gloria hæcẽ: ut nullius laudibus crescat. nullius uituperatione minuat. mac.

Maronis inter omnia quibus eminet laus maronis hoc assiduus lector admiror. quia doctissime ius pontificiũ tanq̃ hoc professus. in multa & uaria operis sui parte seruauit. & si tantæ dissertationis sermo non cesserit ꝓmitto fore. Vir. noster pũtifex maximus asseratur dicit Vectius. macrob.

Maronem. Apud nostrũ maronẽ tantã scientiã uiris auguralis iuenio ait fluuianus. ut si aliaꝝ disciplinaꝝ doctrina destituerer hæc illum uel ꝓfessio sublimaret. macrobi.

Marone Furius Albinus & Cecina Albinus ambo uetustatis affectionẽ in marone prædicabant: alter in uersibus. Cecinna in uerbis. Anienus autem de eodẽ ait. Non assumam mihi ut unã aliquam de uirgilianis uirtutibus audeã prædicare audiẽdo quæcũque alii dicũt. macrob.

Maros mons epiri.

Marothon mõs acticæ insignis uictoria. Thesei ex tauro superato: & morte Icari regis interfecti a rusticis: & milciadis gloria: ubi marathonidis silua.

Marpesia mons in insula Paro. Ser.

Marpissa Eueni filia formosissima. Idæ uxor mater Cleopatræ meleagri uxoris quam rapuit Apollo: quẽ Pidas maritus arcu persecutus ẽ post raptũ. Halcyonẽ a parentibus dicta ob fletum & fatum Halcyonis.

Marpeso mons est Paros insulæ marinorum candore conspicuus.

Marucini uocãtur de marso detorsum nomẽ Cato in secũdo originũ teste Prisciano de secũda cõiugatione.

Mars diophontus lacedæmonus qui de sacris deoꝝ scripsit. ait apud Athenas marti solere sacrificari sacrũ hæcaton bephonehuma appellãt. siquis enĩ centũ hostes interfecisset marti de homine sacrificabat apud insulam lesbon: q̃ sacrificatũ est olim a Cretensibus: & uno loco. i. thime cortinienſi ꝓ olbo loceo: sicut Solicrates scribit. sed postq̃ Athenienſibus displicuit. cœperunt offerre porcũ castratũ: quẽ nespreudam uocabant quasi sine renibus & apud Romanos. Varro scribit sicium dentatũ centies & uicies pugnasse singulari certamine cicatrices habere contra quadraginta quinque: post tergũ nullas: coronas accæpisse. xxvi. armillas centũ quadraginta. Et hunc primum sacꝝ fecisse marti. Ful.

Mars ab eo q̃ maribus in bello præest. V.

Marsi finitimi sunt albae. Str.

Marsi populi Italiæ non longe ab urbe a marso Circe filio.

Marsia fluuius a fontibus menãdri. Apannã diuidit. & inde tiboron in radice montis signiæ circuit. deide menandro mixtus Icare um mare influit: ubi una funduntur ambo in littore micaleo: hinc locus fabulæ qui dicitur tibiis certasse cũ Apoline q̃ superatus

& pelle nudatus in fluuium conuersus est: uel est celenem extra ciuitatem lycus uocat ī irim mergitur seu binominus menander seu marsias.

Marsia fons in phrygia ad oppidū Cilenarū.

Marsia græ. q superbus uictus a Phœbo excoriatus ē: & in fluuiū cadit in meandrū.

Marspitrem. i. martem patrem cognominauerunt. macrobius.

Marsubiū sacculū. Cato in li. de liberis educā. Et q̄ pspicuū est maiorem curā habere nos marsubii nostri q̄ uitæ nostræ. Noni.

Martius primus mensis a marte. Varro.

Martius cāpus dictus est propterea quia ager Tarquinor̄ qui inter urbem & tyberim fuit consecratus est marti. Ser.

Martias kalendas: matronæ celebrabant: q̄ eo die Iunonis luciniæ ædes coli cœpta sit. Fe.

Martyr græ. mortis testis. martha hebræum.

Marubii marsorū populi circa fucinū lacū dicti q̄si circa mare habitantes: uel a Rege dicti. Seruius.

Marucini marsi detortū nomen est. Ca.

Marū pro mariū. Neui. ptulit: ut neptūnum regnatorē marū maribus inquit Cæsar. ut quibus in reliquis utimur maribus.

Mas diminutiue facit masculus. Fest.

Masaniſſa more græco quidam se alii singule numidarū Regis filius. primo inimicus. ide amicus Romanis.

Masca est urbs in celtiberis. Stra.

Masculino genere dicebant & frontem & alia multa similiter.

Masculino genere parentem appellauerūt antiqui etiam matrem. Fest.

Masculū pro forti & uehementi. Varr. honos lyras. Si nō plus testiculorū offenderis quā in castrato pecore in Apulia uincor nō esse masculū ad rē. Noni.

Masiticus mons Aricando flumini proximus & Andriæ ciuitati.

Maspiter teris. uel tris. sicut accipiter oppiter: diespiter. Iupiter: ancipitis genitiui sunt ut Cesellio placet. Nam Iouis etiam nominatiuus est. Cecil. ī epistō. Nā nouus quidam deus repertus est Iouis.

Massagetes tæ. populi scythiæ in Asia.

Massagetæ populi sunt thraciæ. Por.

Massylia uel massulia mediterranea beronicæ urbis libyæ prope hortos hesperidū.

Massillia urbs in sinu galliæ trāsalpinæ.

Massilia ciuitas est in gallia in tractu narbonē si petroso in loco sita: cui portus subiacet saxum uidelicet in theatri formam ad austrū spectans ī medio spacio massiliæ & rhodani ubi erūpit. Campus est petrosus appellatus a mari centena distans stad. & ē mirabilis prisci græci liguſticam regionē uocabāt: quā massiliēses hitāt & salios ligures. St

Massipiū maritimæ piscinæ nobiliū quibus. Neptūnus ut piscibus aquam ministrat: magis ad oculos pertinet q̄ ad uesicam & potius massipiū domini eximiunt q̄ iplēt: primo ædificantur magno: secūdo iplent magno: tertio alunt magno: hircus ex piscinis suis duodena milia sextertia capiebat eam oēm mercedem escis quas dabat ptscibus cō sumebat. V.

Massicus mons cāpaniæ: olim pmontoriū minerua sacrū Capreæ insulæ oppositū surē cū in radicibus & amalfiā & salernum. S.

Mastiche genus gummi de quo Pli. xii. laudatissima chia candida. Torte.

Mastigia. M. Ceci. sæpenumero uerberibus cesus & cædi dignus μαστιγο. i. cædo dictū. Te. in adel. mitte me mastigia. Ser.

Mastusia pmōtoriū in chersonenso sygeo troiano appositum. Strabo.

Mathematica disciplinalis. Ad disciplinam. n. maxime spectant geometria: musica: arismetrica. astrologia. Alia supsticiosa ut ī magus. aterfamiliæ nō ante dicebat q̄ uir eius pa

Materfamiliæ dictus esset. nec possunt hoc nomine plures in una familia appellari præter unā. sed nec uidua hoc nomine nec quæ sine filiis est uocari potest. Fest.

Mater matura manis mane matrimoniū materfamiliæ matertera matrices materiæ dictæ uident. ut ait Verrius. quia sint bona. qualia scilicet sint quæ sint matura uel potius a matre quæ est originis græce. Fe.

Mater est quæ q̄duis aial partu ædit. Vir. geo. lib. iiii. mater cyrene mater.

Mater q̄ genitrix sæpius oratores dicūt: & filius q̄ natus: & pater q̄ genitor: parens. p utroque. homo q̄ uir. pœtæ econtrario. historici īter utrūque. Lau.

Mater matercula facit diminutiuū. Plau. in cistel. Tū tu igitur matercula mea. Pris.

Matralia matris matutæ festa. Fest.

Matrem etiā ueteres nutricū dici uolūt. Plau. in menech. Ita forma simili pueri ut matrē suā nō internosse possent. quæ in māmā dabat. neque adeo mater ipsa quæ illos peperērāt. Vir. æn. li. vi. Et lābere matrē in pauidos. i. nutricē. Nonius.

Matrē dcū terrā esse quis dubitat hæc dea leonibus uehitur ualidis īpetu atque feruore

aialibus quæ natura cœli est cuius ambitu aer continetur.q uehit terrã.macrob.

Matrẽfamilias quæ non inhoneste uixit accipe debemus:quã a cæteris fœminis mores discernunt.Nam neque nuptiæ neque natales faciunt matrẽfamilias:sed boni mores & quæ notæ auctoritatis est.

Matertera matris soror:q̃si mater altera.Fest.

Matertera patris & matris mihi magna mater est.Festus.

Matellio diminutiuũ a matula. Fest.

Matella quæ a matula est aquæ uas. Plau. in ãphi.Nec tu postules matulã unã tibi aquã infundi in caput.Var.in endimionibus.Ducunt ad angiportũ & ad cõmunẽ reuocant matellã.Noni.

Mathis durachii fluuius:non longe a lyso.

Marici cognominabant hoies malæ magnarũ atque auribus late patentibus. Fe.

Matinus mons Apuliæ ubi archita sepultus: uel plana calabryæ.Acron.

Matisconũ ideſt mocon.Strabo.

Matrescã matris similis fiam.Pacu.in dolore/ste.utinã num matrescã ingenio:ut meũ patrẽ ulcisci queam. No.

Matrimoniũ & materfamilias require ibidẽ.

Matrimes & patrimes:qbus matres & patres adhuc uiuunt.Fest.

Matrona flumen nũc dicitur morna.Stra.

Matrona require in littera p porcetra.

Matrona flu.galliæ a belgis diuidens.

Matronis auxe redditũ cum legitur hoc significare uidet.quia matronæ contulerunt ornatus sui auxe ad capitolium a gallis senonibus liberãdum.quibus postea est redditum a populo romano.Festus.

Matrõnas appellabant eas fore quibus scolas habẽdi ius erat.Fest.

Matrõnæ & matrisfamilias dissimiliter accipiunt ueteres quidã ut sit matrona quæ pepe rit semel:& materfamilias q̃ saepius. Quidã matronã locupletiorem dicunt. No.

Matronae a magistratibus nõ sũmouebant ne pulsari cõtrectarique uiderent neue graui/dæ concuterẽtur:sed nec uiri eaxe sedentes cum uxoribus uehiculo descendere. Fe.

Matronæ ueneri Aprili sacra faciunt.

Matula uas urinæ.Festus.

Matula aquaxe uas.Plau.in amphi. Ne tu postules matulã uanã tibi aquã infundi i caput V.in eu.Ad cõmunẽ reuocant matulã. Idẽ i nausistrato:materna lucerna matula cæteras res huius inquã præ se fert.No.

Matuxe dicit celer.Vir.æn.li.i.maturate fugã regique hæc dicite uestro. Acti.i menalip. Et res aliqua præsente his prius mature instituit.M.T.de offi.li.iii.Venit ipse mature scalmũ nullũ uidet.Var.in eu.Qui sit ut uigilarẽ matura cespite more tenueris.No.

Matuxe graue sapiẽs.Vir.li. vi. Hoc Helenus facit: hæc æui maturus aceſtes.T.de.senelã cõstãtis ætatis & senectutis maturitas.N.

Maturũ mite coctũ.Virgi.i buc. Triste lupus stabulis.maturis frugibus iber. Var.in eu. Discũbimus satis dormimus maturo ocio: ad cœnã comit.No.

Maturũ idoneũ usu.Fest.

Maturæ nunc significat propere & cito coctũ contra ipsius uerbi sentẽtiã.aliud enĩ ẽ mature q̃ qđ dicitur ꝓpere. P. Nigidius homo i oium bonaxe artiũ disciplinis egregius.mature iquit ẽ qđ neque citius ẽ neque serius: sed mediũ qddã & tẽperatũ est. Au. g.

Maturare non uti consuetudo ẽ properare dictũ est.sed cum modo studiũ adhibere festinũ & a maturitate dictũ q̃ ratione naturæ modificatione quadã nec præcipitatur nec præcox quid fiat:neque differtur: neque senio disoluatur.Vir.geor.li.i.Frigidus agricolã si quando continet iber. multa forent quæ mox cœli properanda sereno.matura re datur.Noni.

Maturate fugam.Vir.inducit neptũnũ dicessum uẽtis iperãtẽ: ut & tã cito discedãt tanq̃ fugiant.tamẽ flãdi mediocritatẽ ingressu teneant tanq̃ mature & tẽperate abeuntes.uetur enĩ ne ipso discessu classi noceãt. dũ raptu nimio tanq̃ p fugã redeunt. Idẽ Vir. duo ista uerba maturate & properate tanq̃ plane contrarie etc.ut perscriptũ est.Au.g.

Maturrimus quasi.a matur qđ in usu nõ ẽ. dicimus enĩ maturus.Pri.

Maturta de qua in leucothea.

Matheus nomẽ hebraeum ꝓprium.

Mauortẽ poetæ pro miartem.

Mauritania regio Aphricae.a μαυρον q̃ ẽ nigrum uersus gades.

Mauritania est beticæ finitima intraque athlãticum incidens pelagus:fretum ad colũnas efficit quo extrarium cũ mediterraneo mari cõiungitur.Stra.

Mauritani in extremis orbis partibus sunt ab occasu:q & europã terminãt. Str.

Mausolus rex Carie pro monumento mauseolũ de quo Pli.xxxvi.& G.x.aliunde mausoleum. ut martialis pẽdẽtia mausolea. Tort.

Maximitas positum ꝓ magnitudine.Lu.li.ii. Neque addã cogas imani maximitate.Non.

Maximus põtifex dicit q; maximaꝝ rerꝝ quæ ad ſacra & religiones pertinẽt iudex ſit uin dexque contumaciae priuatorꝝ magiſtra/ tuum. Feſtus.

Maximã hoſtiã ouilis pecoris appellabant nõ ob amplitudinẽ corporis: ſed ab animo pla cidiore. Feſtus.

Maximã mulctã dixerũt triũ milium & uigiti aſſium: qa nõ licebat quondã pluribus tri/ gita bubus. & duabus ouibus quẽq; mulcta/ ri eſtiabat que bos cẽtuſſibus: ouis decuſſi/ Mazares cyrimiles. /bus. Feſt.

Me pro mihi dicebant antiqui. Feſt.

Mea tua ſua cuia reſpõdebimus p genitiuum iterrogãti. ut cuius domini hic fundus tuus aut ſuus: nõ tui aut ſui. Plau. ĩ epidico. Ad/ ducã ad te cuia ẽ fidicina. Itaque fit diuerſi/ tas caſuũ. ut cuiũ pecus an meliboei. Lau.

Meatus a meando dictus. Feſtus.

Meatũ quod nos cõmeatũ. Feſt.

Mecaſtor & mehercules iuſiurãdũ: q̃ſi ita me Caſtor. ita me Hercules iuue. Feſt.

Mechanicus uillis artifex. Fe.

Mecholanũ urbs ẽ ſantonum ad oceanũ uer/ gens ex aqtanis maxima ex parte arenoſa & agro tenui hoc ĩ loco ſinus ẽ in narbonenſi littore iſthmon efficiẽs: ut ſinum gallicũ eo dẽ illo cognomine. Strabo.

Meciſtæus filius Echii ſocius Aiacis. Telamo/ nii. Feſtus.

Medea filia Oetæ regis colchoꝝ ex ipſea quæ poſt laſonẽ nupſit Egæo: ex quo filium me dum habuit: de qua iuſti. lxii. q̃ cũ filio The ſei. metu diſceſſit & cõdidit mediã urbẽ. un de deĩde regio dicit etiã medea phaſis.

Medea duobus auis diuis ſole & oceano & pa tre & matre diua procreata eſt.

Mediaſtimos non ſolum balneatoꝝ: ſed mi/ niſtros & curatores ædium legimus. Luc. li. .xvii. Villiculum Ariſtocratẽ mediaſtimum atque bubulcũ. Cato ĩ p̃ceptis ad filium. Illi impator tu ille cæteris mediaſtimus. Non.

Medeſicaſtes filia notha Priami. Feſt.

Medi parthi ſunt. a quibus Craſſus occiſus: Hor. i. car. non ſinas medos equitare inul/ tos: te duce cæſar. Acron:

Medialẽ hoſtiã atrã dicebant: quam meridiẽ ĩ molabant. Feſt.

Medibile medicabile. Feſtus:

Medica d in l ceſſit: melica herba eſt grandis bubus dandum iterdum hordeum & faba lupinum & cithiſum. V.

Medicã melicã uocabant: hæ ex media. pp ma gnitudiẽ erant allatæ. Varro.

Medicum uelum qđ ĩ prora ponitur. Feſt.

Medicinã dicimus & uenenũ: tractũ a græcis q uenenũ φαρμακον appellant. Acti. in ferui dis ſeuerus ſterilẽ eſſe illius opera ſunt me/ dicina autumas. Noni.

Medicamẽtum eſt quo hoĩes uel aĩalia cætera curantur. M. T. de of. li. iii. Siquis medicamẽ tũ cuiq̃ dederit ad aquã intercutẽ. No.

Medicamẽtum rurſus uenenũ. ut græce φαρ/ μακον: uel producta eius ſyllaba: q; apud medos uenefici ſint plurimi Varro. Et quæ rit ibidẽ hannibales cur biberit medicamẽ/ tum: quia Romanis ĩquit: me praſiades tra dere uolebas. Noni.

Medicor medeor & medico dicimus. ſemina uidi equidẽ mult os medicare ſerentes. & cũ datiuo. Et ſenibus medicãtur anelis. & me/ dicari cuſpidis ictũ. Priſc.

Medietate mutuo mutue aduerbia ſũt. S. ĩ ar.

Mediomatrici populi ſunt poſt heluetios: & rhenum incolunt. Stra.

Mediocriculus ipſe q ſupra poſuit cũ ait. ridi/ bundũ magiſtrũ pauculos hoĩes mediocri/ culum exercitã obuiã duci. Fe.

Mediocritas medium dici uolunt. M. T. de of. li. i. Eadẽque ratio ueſtitus habẽda in quo ſi cut ĩ pleriſque rebus mediocritas optima ẽ: Luci. li. xxvii. paulo hoc melius q̃ mediocre hoc minus malũ q̃ ut peſſimum. Te. in an. ſed tamẽ hæc oĩa mediocriter. Ci. tuſ. lib. i. at hæc mihi differẽter mediocritates quæ ſi naturales ſunt qd opus ẽ cõſolatione. N.

Medioximũ medio acutũ. Va. ĩ modio. Quid aliud ẽ qđ delphice canat colũna litteris ſu is uiduã nos facere addit mortalẽ modum medioxime. ut quondã patres noſtri loque bantur. Nonius marc.

Medioximũ mediocre. Feſtus.

edioximus locale nomẽ ẽ. Plau. ĩ ciſt. At ita me dii deæque ſupi iferi & medioximi. Pri.

Mediolanũ ẽ iſubriũ merropolis. Ea qdẽ pri/ us uicus erat. oẽs enim uicati habitant: hac uero tẽpeſtate eximiæ dignitatis trans Pa/ dũ ciuitas eſt quodãmodo alpibus finitima & propinqua eſt uerona. Str.

Mediſtuticus ſũmus ĩ cãpania magiſtratus.

Meditari eſt diſcere perdoceri. Plau. in aphit. Prius ipſe mecũ etiã uolo hæc meditari ſic hoc proloquar. Noni.

Meditari excogitare. Te. ĩ an. uenit meditatus aliunde ex ſolo loco. Nonius.

Medica herba a mœdis ĩ græcia tranſlata quo tpe eã iuaſerunt: huius plena uenetia eſt: & ut dicit Dionyſius trium foliorꝝ eſt ſemper

uirens:eius natura ẽ ut uno anno frequnter ferat:& postea aliquot annis spõte ꝓcreat: & uulgo dicitur sylla.Ser.

Meditatiua quæ dicunt cõmodius desiderati ua atque optatiua uocant:significant enim affectũ:nõ actum corporis:ut parturio cupio parere:ut Liui. Et qđ diu parturit aius uester aliquando pariat.Sic cenaturio esurio:uerba i so potius inchoatiua sint.In rio uero desideratiua.Lau.

Medilli populi sunt.sup quaros hitant.Stra.

Meditatio armorũ est exercitatio.Laure.

Mediterraneum mare qđ per medias effundi tur terras:cum in ambitu terræ circunfluat oceanus ab abila mauritaniæ & calpæ.Hi spaniæ promõtoriis.

Mediterrã medius quã mediterraneã.Sisenna dici putat.Festus.

Meditor in utraque significatione.Teren.in phor.meditata sunt mihi oia mea incõmoda.Prisciãus.

Meditor dicit littera pro littera posita.I enĩ ꝓ d.iuicẽ sibi cedũt:ut sella ꝓ seda a sedẽdo.S

Meditor exercito.V.iiii.æn.Nec iã furtiuũ. dido meditatur amorẽ.& hor.Et horridã cultis diluuiẽ meditat agris: nec icõgrue dictũ Actius. Est enĩ ipsa meditatione:nã exercitium ẽ meditatio.græ. aũt dictũ ẽ nã μελέτη utrunque significat:unde & exercitatio apud rhetorem appellatur. Seruius.

Meditrinalia dies dictus a medẽdo: ꝙ flaccus flamẽ martialis dicebat hoc die solitũ uinũ uetus libari & degustari medicamẽti causa: ꝙ facere etiam solent nunc multi cũ dicant nouum uetus uinum bibo nouo ueteri uino morbo medeor.Varro.

Meditrinalia dicta:quia mos erat latinis populis quo die quis populũ gustare mustũ differẽtiæ oris gratia uetus:nouum bibi mustũ ueteri & nouo medeor.a quibus uerbis etiã meditrinæ deæ nomen acceptũ ẽ & eius sacra meditrinalia. Festus.

Meditullium dicit nõ mediũ terræ:sed ꝓcul a mari:q̃si meditellum ab eo ꝙ é tellus.Fe.

Mediussidius cõpositũ significare uidet.Iouis filius.i.Hercu.quia Δία.g.nos Ioué fidiũ: ꝓ filium quia sæpe ꝓ l.littera d.utebãt.qdã existimãt iusiurãdum esse ꝓ diui fidẽ q̃si ꝓ diuini tẽporis.i.diei fidẽ.Festus.

Medius cõmunis.Vi.i.geo.In mediũ q̃rebãt.S.

Medius iportunus uel icongruus.Vir.i.ænei. Sensit medios dilapsus i hostes & quanq in media iã morte tenet.Ser.

Medius fidius per Ioué filiũque iouis Hercu léque:luratio est proprie uirorũ.

Medoacus fluuius est Patauii.distat autẽ a magno portu stad.ducentis & quinquagita.portus aũt ipẽ eodẽ quo flu.noie uocat.Strab.

Medon filius nothus Oilei ex Rhena.

Meduali post uocuncios sunt.hi excœlsos habent uertices eorũ rectissima i sublimi cacumina stad.cẽtum accẽsum habere traditur. hic ad Italiæ terminos descensũ patere aiũt supra uero nõnullis i locis admodum cauis lacus ẽ igẽtes fõtes habẽs duos nõ multum iter se distãtes:ex quibus hi duo fluuii effundãtur Druentius & padus.Strabo.

Meduacus uenetorũ fluuius.

Medullus hispaniæ mons.

Medullitus amedullis.Var.Cras credo hodie nihil atque ut igni feruido medullitus aqloniã intus seruat frigedinẽ.Plau.in trucu. ostẽdisse scia mihi medullitus infidelẽ: nũquã dũ uiuã fore.En.sa.li.iii.En pœta salue qui mortalibus uersus propinas flãmeos medullitus.Nonius.

Medusa filia Phorei ex Ceto coniuge. Inde pegasus.Tortelius.

Mefancilũ teli missilis genus.Fest.

Megalesia ludi magnæ matris.Festus.

Megalesia dicta a græcis ꝙ i libris sybillinis accersita ab Attalo rege pergama.ibi ꝓpe murũ megalesiorũ in tẽplum eius deæ:unde est aduecta adducta Romam.Var.

Megalesia ludi matris deũ.Li.deũ i palatio dedicauit:& ludos megalesia appellauit.

Megabizus psa ex his qui cũ Dario coniurarunt.Zopyri pater q megabizum etiã filiũ habuit ducẽ Xerxis.Tor.

Megara filia Creontis uxor herculis quam insaniens interemit.

Megades Athen.filius Alcmeonis.T.

Megæra furia. Tortelius.

Meges Philei filius unus ex græcorũ ducibus.

Mei tui sui nunq̃ nisi passiue accipiunt ut Cic. Quod desideriũ tui ferre nõ posset.non significat hic desideriũ tuũ:sed alterius de te Similiter i plurali:ut habete curã nostri :sicut habemus curã uestri.Sui uero nõ uariatur a singulari.Ponunt hæc & reciproce:ut tu istud fecisti gratia tui.ut Oui.uxor amore mei.Ponũtur tamẽ hæc idifferẽter i multis ut causa mea & causa mei.Similiter fama imago potestas usus utilitas mea & mei differũt tamẽ iterdũ ut causa mea possessiue: causa mei uero passiue: modus tamẽ prior ẽ usitatior:sic fama mea &mei:sed mea ẽ frẽquentius.Imago mea statura mea forma mea:

quæ mea est. mei uero quæ de me ē: sed prior modus usitatior est. memoria mea q̄ ego recordor. mei uero q̄ alii de me recordētur uel mentionē habēt. dolor meus quē ipe patior: mei uero quē alius de me patit. uel forsitan ego sim dolēs reciproce. Copia mea quā ego possideo: mei uero passiue q̄ possideor. Potestas mea & mei: similiter mea & mei ad hūc sēsū. Vtilitas mea quā possideo: mei aūt q̄ possideor. Fastidiū meū quo alios fastidio: mei quo fastidior: hæc fere ancipitem naturā habēt. uez̄ pars mea quā possideo ad hereditatē: pars mei de corpore: ut manus est pars mei non mea: fundus pars mea: non mei. similiter dimidiū tui ad corpus dimidiū tuum de præda. Auide similibus mediū tuum tangā non tuum e medio tuo prodiit nō tuo. Membz̄ mei ē filius q̄si pars mei: mēbrum meū ut pes: non mei: Itē qd mei tetigisti: mei nihil attigit: quid mei attigisset multum mei plus tui: hoc ē de me uel de te non de tuo uel de meo. Itē quicqd me libere diripuisti aliquid meū fuit & non mei: dicimus præterea mea unius opera nō mei unius: ut Cicero i Gabinium. dico mea unius opera rēpublicā esse liberatam. Idem ad Acticum. solius enī meū peccatum corrigi nō potest. Idem pro murena. Ex tuo ipius animo coniecturā cœperis. non enī recte dicere potuisset tui. Itē interest mea non mei dicimus. Et mea ex parte post regitur: quod ideo factū est: quia genitiuum accusatiuum siue possessiuum post se uult. dāda ergo fuit uox possessiui pro significato primitiui: non genitiuus possessiui. q idē erat. qui ē primitiui: sed ablatiuus q natura est genitiuo simillimus: & i genere fœminio uel suauitatis gratia. Erat enī duz̄ dicere. meo. tuo suo. nostro. & uestro. Sic dicimus: mea solius interest. tua unius refert: unde maxime palā fit. nunq̄ hos genitiuos sui nisi passiue: ut habeo curā tui unius. non tuā unius. Meus tuus plærūque possessiue. Ideoque cū utendū est illis primitiuoz̄ genitiuis mutari solent sonum de i in a. Est etiā aduertendum quod nullum substantiuū in consortio suo sustinent: ut fili noli domo recedere respectu mei patris. A nominatiuo ego. Sic Virg. Si q̄ tui corydonis habet tua cura uenito. Tui a tuus non a tu uenit. Quod adeo uez̄ est: ut ne in possessiuoz̄ qdem forma illud pāti uelint. ut tuum solius studium. non tamen dicemus meū Iuniani studium. sed meum studiū q sum Iunianus. Et sicut hæc p/nomina i genitiuo passiue siue mutata siue possessiue uoce actiue non accipiunt genitiuo substātiuoz̄: non tamē oīum adiectiuorū. Náque si respuunt genitiuum unius solius ipsius: & si qua sunt alia ut duoz̄ triū: q̄ttuor omnium: non tamen respuūt cætera: ut Cicero ad lentulum. Quocūque tempore mihi potestas præsentis tui fuerit. Et per fœmininū: sed cū gerundio: ut Ouidi. Copia placādae sit modo parua tui. Per uocem possessiuam. ut ad Cicer. Cato libenter facio ut tuam uirtutē inocētiam. et cetera. Et Cice. de orat. Lucium crassum q̄si colligendi sui causa se in tusculanum contulisse. ubi Quint. solet omittere pronomen: ut & omnia utiliora properanti festinatione parentis ut esset festinatione mea parentis. Et Ouid. Frigidius glacie pectus amantis erat. ideſt meū amantis. Cuiusque accusatiuus cū pronomine sui uel suus iungitur ut uellē nosce quæ sit sua cuiusque sentētia. Lau.

Mel siculū fert palmā q̄ ibi thimum: bonū frequens est. Varro.

Mela Ab arietis pellem profecti regio genere dicuntur argonautæ. ut in libro hesperidū unde aurea mala. ideſt capras & oues quas Hercules ex Aphrica in Græciam exportauit. quæ sua uoce græ. appellarūt mela. hæc multo secius noster ab eadem uoce: sed ab alia littera non me: sed bos sonare uidetur. oues uocē efferētes: post balare dicūtur. Var

Malas fluuius in mygdonia'. Alter in minori Asia circūeuntem Smyrnā. Alius in Cilicia nauigabilis: eam a pamphilia diuidēs. Alius in thracia. Alius in boetia a Parnaso minerue sacer: ubi multæ oliue. Alius i Sicia secūdum Ouidium.

Melander quære in anguilla.

Melantoriphi genus auiū latine atricapile: q̄ sūma eaz̄ capita nigra sint. Fest.

Melancholicus q nigrā bilē habet.

Melan nigrū: sed tantum i compositione utimur. melancholia.

Melanthia Deucalionis ex pyrrha filia. Ho.

Melanthius proprium quē Euripylus interemit. Alius pastor. Alius pictor.

Melantho Vlyxis ancilla: quæ eū arguit. ody.

Melampus podisa pede filius Amithaonis & argonautes egregius secūdum Homez̄ & Statium. Alii dicunt medicum & Proeti filias elleboro sanasse. de quo Vir.

Melampus mons in tertio. Europe sinu.

Melciades Athen. Cypseli filius Hero.

Meldi sunt iuxta sequanam flu. iuxta parisios

oceano uicini. Strabo.
Meles flu. in Asia primus Smyrnã circũdans: haud procul nascens ab ea.
Meleas hasta a ligno mali dicta. Fest.
Meleager Oenei & Aleæ filius. Ouid. septimo.
Melegides insulæ sunt ante Padum. Strab.
Melena lysimachiæ fluuius.
Melibeia ciuitas thessaliæ. Ser.
Meliboes dictus quasi curã boũ gerat. Ser.
Meliboeus pastor cura boum meliboea.
Melicerta græ. μελικρετη de quo leucotoe.
Melicæ galliæ q̃ in medio corporis amplissimi sunt: littera l pro d substituta. Fest.
Melicratum uinũ coctum cũ melle græce. μελικρατον potens uinũ.
Meliloton herba quæ & sertula cãpana: unde serta. Plinius. xii.
Melima genus tibiæ acutissimi soni. Festus.
Melimella ut puta cannæ unde fit zucchaꝛ.
Melisphyllum apiastꝛ: idest apis folium. de quo Plini. xx.
Melissus rex cretensis antiquissimus: qui teste lactã. secũdũ Didymũ: primus diis sacrificauit. Alter melissus philosophus Ithagenis filius: de quo Aristoteles. Inde præfectus classis strenue se gessit.
Melita insula in siculo mari cum oppido eius nominis: & fano Iunonis in promõtorio p̃pe Siciliam.
Melium canes ne uulnerentur a bestiis ponũtur collaria quæ uocant melium. idest cingulum circũ collum ex corio firmo cũ clauiculis capitatis. Varro.
Mella galliæ fluuius abundans herba. quæ dicitur amella.
Mellaria uide super uinaria. A. g.
Mellitonas melloria mell itrophia idem. Fest.
Melludonũ oppidũ est senonum prope Parisiũ. & gallice dicitur mellu. Strabo.
Meloboris Oceani & Thetyos filia.
Melodia ut seruetur sonus græcus nam dudũ esset melœdia dulcis sonus.
Melos insula a melo: qui ex phœnice ad eã p̃fectus est. Fest.
Melo nomine alio nullus. Fest.
Melpes flu. buxentio oppido uicinus.
Melpomene una musaꝛ. ut in musa.
Melsus flu. est qui per pastures defluit. Str.
Melcon meliorẽ dicebant. Fest.
Mẽbra mẽbrana facit. sicut signante signanus. Prisc.
Membrũ abscindi mortuo dicebatur cũ digitus eius ad q̃d seruatum iuxta fierent reliquo corpore cõbusto. Fest.
Meme tete per figurã geminari solent. ut Virmeme adsum qui feci. Et. xii. Verte oẽs tete in facies. Ité Tutu faces illas incendisti. Sese nunq̃ figuratum. Lauren.
Memini illius rei & illam rem more athico. ut Virgil. numeros memini si uerba tenerẽ Priscianus.
Memini pro eo q̃d est mentionem facio postulat genitiuũ uel ablatiuum pro recordor uero etiam accusatiuũ. ut philosophi seneq̃ multa meminerunt. Quintil. De quibus multa meminerunt. unde deriuat mentio quasi a meno. unde supinum mentum. unde mens & mẽtũ: quo præcipue utimur in mentione facienda. Inde mẽta. Lauren.
Memini illam rem difficilius dicti putant plurimi. Virgili. i buccolicis. Numeros memini si uerba tenerem. Et alternos musæ meminisse uolebant. Cicero de orato. libro tertio. Quid fuit Graccho quod tu melius Catule meministi q̃ me puero tantopere feretur. Nonius.
Meminisse & memorare in hoc differũt quoniam meminisse rem ante actã in mentẽ reuocare est. Memorare aũt aliud referre ut exponere. Virgi. Vtrũque cõplexus ẽ. & meministis enĩ diuæ & memorare potestis. S.
Meminisse a memoria: cũ id q̃d remansit in mente in id quod rursus mouetur. quæ a manando memoria potest esse dicta. Itaque aliqui qui cantant memuriã uetex̃ signant memoriã. Varro.
Meminisse & in memoriã excidere hoc differunt. Aristoteles putat & uult meminisse oĩum esse animantium: ut cibi: potationis: somnii uoluptatis in memoriam reuocare q̃d exciderit nõ nisi hoĩes posse. Non.
Meminere ab eodem monere. q̃ is qui monet quod inde sic ac memoria sit monitio mentis: quæ in sepulchris. Et ideo seruiam quo prætereuntis admoneat & se fuisse & illos mortales esse. Varro.
Mẽmaniana ab inuentore eorum quæ a memmio dicta sunt: unde & colũna mẽmiana. Cice: academicox̃ libro quarto. interim ille cũ æstuaret ueterum ut mẽmianox̃ sic academicox̃ uiã secutus est. No.
Mẽnon Thitoni filii Laomedõtis filius: qui a Theutano uigesimo rege a Nino secũdum Diodox̃ in Priami auxiliũ cũ decẽ milibus æthiopum: & totidem susianox̃ & .cc. curribus missus est. Pater præfectus erat Persarum. Hic Memnon susis regiam ædificauit mẽnonia dicta quæ usque ad persarum re

gnũ permanſit. & uiã ſtrauit leopherã ſuo etiam nomine adhuc ménonia dicitur: interfectus a theſſalis per iſidias corpus a ſuis crematũ: & oſſa ad patrẽ relata.

Memoriã poſitum ꝑ uetuſtate. Pacuuius i criſe. Perque noſtram egregiam unanimitatẽ quã memoria deide iugat. No.

Memoria teneo repeto. memoriter pronũcio agnoſco. non aliter. Cõplector autẽ memoria & memoriter. Plin. tamen inquit. Quitã memoriter tenes. Laur.

Memor omnis generis: unde ĩmemor qđ ĩmemoris antiqui dixerunt. ut Cecilia. in epiclero. Itane Antipho inuentus profluа fide itane e ĩmemoris: itane eſt madida memoria: hoc ſolum format cõparatiuum exterminatis in or. P.

Memore pro aduerbio. Pompon. de philoſophia cũ iſta hæc memore meminit. P.

Memore pro memoriter. Põpo. i pherag. Sed ne iſta hæc memore meminiſti: iudica ꝙ illud malũ abſtulerit non ariolari gratis. No.

Memordi pepoſci ſpepondi pepugi in ueteribus lecta ſunt. Actius i humiliarrice uiſum ſe memordiſſe autumat. Laberius i callis de itegro patrimonio meo centũ milia nũmũ memordi. En. Nõ eſt ut ſi me canis memorderit. cætera in obſcurioribus ueniamus. N

Mẽpheus mons circa theſſaliã.

Mẽphis urbs ægypti ab Ogdoc Rege cõdita ambitus ſtad. cl. opportuniſſima: ubi Nilus ſciditur i plures partes & deltæ formã facit: quã a filia appellauit diodorus ſecũdo.

Menalus mõs Arcadiæ celſus. μεγάλα enĩ græce ouis eſt: quibus plurimus frequentat.

Menala intellectu ſingulare. uoce aũt plurale. dicitur tamen hic menalus. Virg. menalus argutũque nemus pinoſque loquentes. Pri.

Menalippe antiopes amazonũ Reginæ ſoror. capra ab Hercule ꝑ q̃ Reginæ arma accæpit

Menalcas proprium paſtoris.

Menapii ad utrãque Rheni ripã habitant iuxta neruios ſed ad mare ꝓximi & ſunt germanica natio: ſunt proprie quos hodie uulgo uocant gelberenſes: & pertinent ad Rhenũ flumen uſque coloniã & ultra. Strab.

Menas differentiæ cauſa in fine circũflectitur ſic lenas. tis. ne accuſatiui pluralis mene ꝙ ẽ genus piſcis: & lenæ quod eſt fœmini. leonis eſſe putentur.

Menãder & drus cõicus. Teophraſti diſcipulus

Menappũ emporiũ Carnuntũ eſt in gallia aquitana: penes qđ ligir fluit. Strabo.

Menania ciuitas ẽ in umbria iuxta Carſulos: iuxta eam labitur Teneas fluuius qui in Tyberim fluit: Strabo.

Menceps mentecaptus. Pri.

Mẽtior a mẽte: qa cõtra mentẽ loquor. Laurẽ.

Mendicus a minus: cui cũ opus eſt minus nullo eſt. Varro.

Mendicũ dici Verrius putat a mente eius quoniã fefellerit fortuna: uel quod precaſ quẽque ut uitæ ſuae medeaſ cibo Feſtus.

Mendicarier pro mendicare: & mendicabulũ pro mendicatione. Plau. in aulu. malim mo riri meos q̃ mendicarier boni miniſtrãtur: illũ nunc irridẽt mali. Idẽ in aul. memorare uolo hoium mendicabula. No.

Mendicimoniũ & mercimoniũ. Laberius i li, quẽ cecropiũ iſcripſit i eo uerba hæc iuenies q doctrine ſtudiũ adhibuerit in eo libro. quoque mauſtus qđ eſt furatus inuenirẽ. Nonius mar.

Medicimoniũ & mechimonium & adulterionem pro adulterio. Laberius licenter finxit. Aulus gel.

Mẽdaciunculũ a mẽdacio. Laurentius ual.

Mendum grammaticus quidã de melioribus ab emptore ad ſpectandos libros adhibitus repperiſſe unũ de libris mendum dicebat. Aulus gel.

Mendũ neutraliter. Var. magnũ mendũ dixit: ſed Oui. fœminine: mẽda nocte latent: dicit ĩ mẽdacii ſignificatione mendũ menda i culpa operis uel corporis. Ser. in arte.

Menedemus erethrienſis philoſophus prius miles: ide ad platonẽ ſe cõtulit: prius habitus ludibrio: inde admirationi. ut ciuitatis gubernacula ei traderẽt. Alius philoſophus Caloti Lãpſaceni diſcipulus: q ex inferno ſe ueniſſe dicebat. Tor.

Mendẽſiũ unũ ex Nili oſtiis:

Menduli adiacent maxime ubi Rhodanus & Iſara confluunt. Stra.

Mene. Mar. T. de finibus bonoꝝ & mal. Qui enĩ uoluptates ipſas contendũt: & licet dicere ſe accipenſerem mene ante ponere. Nonius Marcellus.

Mene hoc genus iterrogationis negatiuã hẽt ſignificationẽ. Te. i ecy. mene. Don.

Me negociis occupato uenire non poterã raro dicit: ſed occupatus. Hora. tamẽ inqt. ſe puero cenſor caſtigatorque minoꝝ. Et. M. Tu. ad Tyronem. Non potes effugere huius culpe pœnã te patrono.

Menetus mons eſt in alpibus.

Meneſthius philomeduſæ filius ex Arna urbe arithoi. a paride interfectus. T.

Menestheus petei filius Diomedis auriga Alius Thesei & Phedræ filius: frater demophõtis. dux athen. T.

Menesthea filia Oceani & thetyos. T.

Menecis ultima phocensium urbs quæ ad occasum uergit. Stra.

Menianum idest solarium locus eminentior ad solis motum & horas dignoscendas ab auctore q cõdidit appellatũ. Va. maxi. libro nono. Consimili impetu mortis. C. Licinius macer uir prætorius calui pater repetũdage reus dum sententiæ dicerent in meniano cõscendit. Ser.

Meniana ædificia. a menio collega crassi sunt appellata. Is enim qui primus ultra columnas extendit tignos quo ampliarent superbiora. Festus.

Menyllus uir Athenien.

Menippus est cynicus phœnix seruus: dominus eius Bathus põticus fœnerator dictus Homero danistes. qui omnia insidiis amittens se suspendit. Fuerunt sex hoc nomine Tortellius.

Menippus nõ pauci serui philosophi clari extitere: ex quibus ille Menippus fuit cuius libros. M. Var. in saty. æmulatus est. quas alii cynicas. Ipse autem appellat menippeas satyras. Macro.

Menotaurus apud Cautadas fluuius: & ophanitas.

Menon proprium nomen. Cicero tamẽ meno dixit in oratione pro fundanio ut est ne id quod meno nunciasset. Pri.

Menoba ciuitas ẽ i Hispania inter sacrum promontoriũ: herculeasque columnas. Str.

Menostei portus est i insula: quã betis bipartitus efficit. Stra.

Mens a memini & mentio. Lau.

Mens dispositio consilium. Vir. æne. libro primo. Nostram nunc accipe mentẽ. Et Te. in an. mala mẽs malus animus. Ser.

Mens animusque idem sunt. ut Vir. magnam cui mentem animũque deluis inspirat & ẽ perisologia. Ser.

Mensa dedicata in templo aræ ritu antiquo usum & religionem obtinet puluinaris: ut Vir. in primo dixit. Et in mensam laticum libauit honorem. Ma.

Mensa frugibusque iurato significat per mensam & fruges. Fe.

Mensam escariam cillibã appellabant: ea erat quadrata a cilicio populo. Var.

Mensũ p mensiũ. Oui. meta. lib. viii. & quos sustinui bis mensũ qnque labores. Pri.

Mẽsarii nũmularii: collyristæ a græ. dicũt. F.

Mensarii nũmularii. F.

Mensæ in ædibus sacris ararum uicem obtinebant. Festus.

Mensæ secundæ pomorum quæ post inferũt Vir. ii. geor. Nõ ego te diis & mẽsis accepta secundis transierim rhodia. Serui.

Menson psona comica ab inuẽtore dicta. F.

Menstruũ quo mulieres sæpe purgantur nõ multi sed uitiosi humoris indicium ẽ. indigestũ est. n. & crudũ quod egeritur & quasi infirmum effluit: nec habet sedem sed natura quasi noxiũ & magis frigidum pellit quod maxime probatur: quia mulieribus cum purgantur algere cõtingit. unde intelligitur frigidũ esse quod effluit. & ideo i uiuo corpore nõ manere; quasi inopia caloris extinctum. Macro.

Mentecaptus dicit cũ mẽs ex hois potestate abit. Et idẽ demẽs qđ de sua mẽte discesserit. Et amẽs q̃ a mente abierit. Fest.

Mentiri & mendaciũ dicere quẽadmodum distant. P. Nidigius manifestauit. Qui mentitur ipse non falsus alterum fallere conatur Qui mendacium dicit ipse fallitur: q̃tũ i se uir bonus p̃stare debeat ut nõ mẽtiat. N.

Mentastrum quod mentam imitatur: Estque siluester olus. Lau.

Mentha herba. Pli. xix.

Mentis hic & hæc amẽtis: & hoc amẽte dicũt antiqui. nec mirum aut. mentis ignis est p mens. Priscianus.

Mentũ quod nos cõmeatũ. F.

Menus germaniæ fluuius. ubi sylurus piscis equum tranentem demergit.

Meonia regio minoris Asiæ: quæ & lydia dicta eo modo: mea uoluntate: meo arbitrio. T. in an. sine nũc meo me uiuere mõ. Do.

Mephitis a græco μεσοπις secũdũ quosdã terræ putor de aquis sulfuratis qui grauior ẽ in siluis. Alii deum dicunt iũctum leucothoe: ut Adonis Veneri. Tor.

Mephitis est terræ putor: qui de aquis nascitur sulphuratis. Vir. vii. æne. Sæuaque exalat opaca mephitim. Ser.

Mephitis terræ putor qui de aquis nascit sulphureis: uel deus leucotheæ cõnexũ: sicut ẽ Veneri adonis. Dianæ uirbius uel iuno ẽ quã aerẽ eẽ cõstat. unde putor nascitur. Sic mephitis dea odoris grauissimi. Ser.

Meracior cur eadem potio meracior uidetur ieiuno q̃ ei q cibum sumpsit. Respõdeo: uenas media uacuæ facit saturitas obstruit igitur cũ potio per inanitatem penitus influit

quia non obtusas cibo uenas inuenit: neque fit ad mixtio dulcior per uacuum meãs gustatu fortiore sentiẽ. macro.

Mercatis pro mercatibus. Sal. histo. libro tertio. Cæteri negocia sequebant familiaria legatorũ aut tribunorũ & pars sua cõmeatibus mercatis. No.

Merces a merendo. Varro.

Mercedituũ mercennatium quod mercede tu eatur. Festus.

Mercedonius a mercedo soluẽdo: mẽsũ pusũ. Festus Pom

Mercis appellatio ad res mobiles tantum pertinet Inde mangones nõ mercatores sed uenaliciarios appellari.

Mercurius infra martem stella mercurii est. ea stilbon appellatur a græcis quæ anno fere uertente signiferum lustrat orbem Cicero de natura deorũ.

Mercurius a mercibus est dictus. Hunc & enim negociatorũ omniũ festinabant esse deum. Festus.

Mercurius a mercibus græ. ερμης ex maia Iouis filius quẽ natũ Iuno lactauit unde immortalis factus deus facundiæ mercatorum: palestræ: furum nuncius & interpres deorũ: ex Venere Hermaphroditũ genuit ex Lycaone Dædalionis filia Autholium precibus Iunonis martem liberauit ut in aloeus: argum iteremit. Prometheum religauit in Caucaso comperit lyram septicordẽ datur ei uirga caduceа & talaria alata & galerus secũdum. Strabo.

Mercurios tris. Cicero testatur de natura deorum. superũ terrenum & inferum.

Mercurii promontorium aphricæ in Sicilia: uasto tractu se ferẽs.

Mercurii quinque unus celio patre: & die matre natus: cuius obscenis excitata natura tradit̃ q̃ aspectu proserpinæ commotus sit. Alter ualẽtis & Foronidis filius. is qui sub terris habet̃. i. trophonius. Tertius ex tertio Ioue natus & maia: ex quo & Penolopa natum ferũt. Quartus Nilo patre quem ægyptii nephas habent nominare. Quitus quẽ colũt pheneidæ qui argum dicit̃ interemisse ob eamque causam ægypto præfuisse: atque ægiptiis leges & litteras tradidisse: hũc ægyptii teni appellant eodem noie anni primus mensis apud eos uocatur. Cicero de natura deorum.

Merenda dicitur cibus qui datur post meridiem. Affra. Interim merendã occurro ad cœnam cum ueni iuuat. N.

Mereor & mereo utraque uoce idem signifi/cãt. Lucanus. vi. Scæua iuro nomẽ castrorũ in plebe merebat. Virgilius quarto. Si bene quid de te merui. Similia sunt metio & metior: meto & metor.

Mereor de te est aliqd in ambiguũ in te cõferre si beneficii quidem benemereri: sin offensionis male mereri dicimus.

Mereri est etiam mercede operari atque alteri inseruire: & stipendia facere in militia etiã dicitur. Lau.

Meret meretur. Virgi. libro decimo. Qualem meruit Pallanta remitto. & li. quarto. si bene qd de te merui. M. T. ad Cæsa. Iuniorẽ libro secundo. Quẽ perisse ita de repu. merentem consulem doleo. Luc. li. xxx. publica lege ut mereas pũsto ẽ tibi. Quæstor. Varro in eu. Quia plus inquit merere debet in quo uirtus est. No.

Meret humillimũ & sordidissimũ quæstum capit. Varro rerum humanarum libro. xx. Qui in ordine ratis æs militare merebat ei ob mercedem laborem infamiam corporis locat. Lucil. lib. i. Et mecede meret religiões Var. in agatone dolore ste. qui merita hominẽ & seruũ facit. unde & mercenarii & meretrices dicuntur. Idẽ in eu. primũ iste qui meret sextertios uicenos. No.

Mereri propria bona dicimus cõmereri mala ideſt delinquere & peccare. Ter. in ecy. quibus iris pulsus nũc in illam iniquus sũ. quæ nunq̃ quicq̃ in me cõmerita ẽ qd̃ nollem: & sæpe meritã quod uellẽ scio. Dona.

Meretrices apud ueteres succĩctiore ueste utebãtur. Asconius i excepto: meretrix cũ ueste longa peregrino in loco solet tutandi cura sese fumere No.

Mereothicum ex uino q̃ i palude ægypti nascitur & mereotides albæ & mereotica fama. Acron.

Mergo & mergor extra cõpositionẽ dicimus sed in cõpositione emergor facit. & Ter. in adelphis noue dixit Tot res repẽte circũuolãt unde emergi nõ põt. Dona.

Merges manipulus spicarum Virgil. secundo georgicorũ. Aut fœtu pecorum aut cerealis mergite culmi.

Mergæ furculæ quibus acerui frugũ fiunt dictæ a uolucribus: sic messores eas in fruges demergũt ut eleuare possint manipulos. F.

Mergus priami filius se præcipitauit e muro: nec periit qd̃ cũ frequẽtaret in auẽ conuersus quæ mergus dicitur.

Meritauere. Cato ait pro meruere. Festus.

Meridies manifeste medius dies. Ci. in orato. Iam uiderunt nescire dulcius ipsum meridiē cur non medidiem. No.

Meridies ab eo q̄ medius dies. d aūt antiqui nō r in hoc dicebāt: ut preneste incisum in solario uidi. Varro.

Meridies pro medidies a medio die: & semper masculinū ē. certū. n. tps significat diei. Te. i adel. Ipso meridie stipulā colligēdo. Pri.

Meridie p̄ aduerbio accipit̄ quoque Pri.

Meridiem mediā diei horam omnē solūmodo putāt. cū & noctis eā temporis partē ueterū auctoritate dixit. Varro in marcipore Repēte circiter cū picturis aer feruidis late ignibus cœli oreanastice ostenderunt. No.

Meritoria accipimus quæ uulgo diuersoria uel fullonica appellātur.

Meritoria taberna diuersorium atque hospitium mercenarium quo mercede uti licet. meretrices a mereo quæ mercede suam exercent militiam. Lau.

Meritorius. a. um. quo mercede uti licet. Inde pueri meritorii scorta mascula cōcubini nō recte catamiti dicunt̄. dicimus etiā rationē meritoriā quasi uilē & male cœmptā. Lau.

Meriones moli filius auriga Idomenei & dux nauium marti comparandus est.

Meritus mons in tertio Europæ sinu.

Meritos. i. unicuique aptos. īmolant̄ enī quæ obsūt mūeribus deor̄. ut porca Cereri. q̄a frugibus obest. hircus libero quia uitibus. Vir. tertio æne. meritos aris imponit honores. i. cōgruos. Ser.

Meritissimo. Tur. in parethecusa meritissimo te magnifacio. Cicero in asoto. meritissimo hic me eiecit ex hac decuria. No.

erula q̄ soliuaga est & solitaria pascitur nūc merum pur̄. Fe.

Meroe trisylla insulæ Nili metropolis. a qua & tota insula. Cambises condidit nomine matris forma insulæ scuto persimilis maxima insular̄ Nili longitudine stad. quatuor .M. latitu. M. habet aurum argentū ferr̄ hebenū fœminæ māmas habent maximas. longiorē q̄ nos uitā habēt.

Meros mons Indie Ioui sacer: cuius i cōspectu Bacchus nutritus: hedera uitibus fontibus frutetisque conspicuus: eiusque sub radicibus Nisa ciuitas ē.

Meropus mons græciæ iuxta thessaliā uariis præruptus anfractibus.

Meropes aues sunt uirides habentes pennas & uocātur apiastræ: q̄a apes comedūt. Vir. quarto geor. meropes aliæque uolucres. S.

Mertaret mergeret. Actius in antenoridis fortasse an sit q̄ hic nō mertet metus. Idē i deiphœbo: uel hic q̄a mea pte effrenata īpudētia præsētē præsēs dictis mertare īstituit. N.

Mertat mersat antiqui. Fe.

Merum solum dicebāt. unde & auis. F.

Merū ē solū. Ter. i phor. nisi ē nisi spem merā Var. liberos parere cui necesse ē nō ē merū nec tu ædepol cui īsimuas tuis. Pla. i asina. Aur̄ atque argentū merū ē quod loqueris fixus apud nos animus tuus clauo cupidis Var. sexque Vlyxe. Diogenem postea palū solum habuisse & habere Vlyxem merā tunicam pileum ideo nō habere. idem in eu. Tu non insanis quo tibi uino corpus corrumpis mero. No.

Merū syncerū. Pom. in piscatoribus. Nescio quid nō est hoc mer̄ q̄ hic plorat. Varro. in marcipo. Eodem cōiecisse mera miracula nescio quæ. Ci. de ora. libro secūdo. Ecce tibi exortus ē Socrates magister istor̄ oium cuius eludo tanq̄ ex equo troiano meri prīcipes exierunt. No.

Merulas alites. Varro.

Merula fluuius in albo uintimilio oppido.

Merx & mercatura hoc distant: merx est species ipsa. mercatura actus ipse. luc̄ de merce. mercatus aūt locus in quo agit̄ mercatura. Tul. de repu. li. tertio pones primi mercaturis: sed mercibus suis auaritiā & magni ficentiā inexplebiles cupiditates oium rer̄ exportauerunt in græciā. Idē de offi. Quo tanq̄ ad mercaturam bonarum artium sis profectus inanem redire turpissimū. No.

Mesa flumen est notum fluit maxime per leodium & per Barbantiam usque mastrech. & deinde etiam per Barbantiam & Gellerem & demum ibi se coniungit cum flumine rheno: & efficit insulam quæ hodie appellatur. uatuana i qua est oppidum quod uocatur Anne longe a mari circa milia passus. lxxx. Strabo.

Mesapia Apulia est a mesapo rege appellata: Festus Pom.

Messana ciuitas Siciliæ prope pilor̄

Mesius lingua osca mensis maius. Osci enim a regione campaniæ: quæ est osca uocati sunt. Festus:

Mesopotamia regio inter euphratē & tigrim unde nomen in maiori Asia.

Mesonyction media nox. Tor.

Mespila genus arboris notissimæ.

Messalina a messala cognomen: Claudii: cui seni puella nupsit libidinis summe. de qua

Sueto & Pli.x. Cornelius Tacius.C.filium amauit nomine matrionii &nuptiis sibi iũ xit opera narcissi liberti interempta est a tri buno.Tor.

Mesami sine n scribi uult.Varr.& dictum q̃ i medio ponatur. Ser. in arte.

Messanius qui messanã in Sicilia condidit fuit regnorum tyrannus. Ma.

Messena urbs græciæ propepilum:quã amy/ sus interfluit.

Messem in urbe Roma & locis plærisque ut stramentũ medium subsecent manu sini/ stra sũmum præhẽdũt a quo medio messẽ dictam puto infra manum stramentũ qđ terra hæret.postea subsecatur contra quod spica stramentum hæret cordibus in are/ am fertur. ibi discedit i aperto loco palã: a quo põt nominata esse palea.Varro.

Messis est cũ ipsa messio tũ seges iam matura Sementis uero est satio siue ut sic dicam se/ minario.Lau.

Messim.Nec uidet uindemiã in cella neque in granario messim.Varro.

Mestitudo pro mestitia.Acti.in thele. Quem ubi aspexi uiꝛ memorabilem intui uiderer ni uestitus teter mestitudo uastitudo põdica rent hominẽ eẽ.Plau.in aul.Qui tanta ma la mestitudoque obtigit. No.

Mestiter pro meste.Plau.in ruden.Sed unde uero scire cũ unius de ueste dicã obsecro tã mestiter ueste uestitus.No.

Mestiter pro meste.Pri.

Mesthles dux in auxiliũ troianoꝛ.Tor.

Met Parelcon est.Nam met: piam:te: ut ego met quispiam:tute ornatus cã aduerbia sũt Quicqd.n.ab illis septem recesserit ptibus aduerbium esse necesse ẽ.Ser.in arte.

Meta est inferior ps molæ:catillus superior

Metis Oceani & thetyos filia.Tor.

Metalli dicuntur in re militari quasi mercena rii.Actius i annali.Colones famulique me tallique cauleque:a quo genere hoium. Ce ciliæ familæ cognomẽ purat̃ dictum.Fe.

Metallum perscrutatũ metalloꝛ pscrutator

Metaphora translatio de qua Quintil.

Metaplasmus transformatio: translatio recti sermonis in alteram speciem: cuius plures species sunt.Tor.

Metalepsis figura de qua Quintilianus tertio Nos nunc translatiuam: nunc trãsumpti/ uam nunc transpositiuam dicimus.ut mea retra uidere nuta.

Metathesis transpositio:ut tymbre p tymber Virg.Tor.

Metapontũ oppidũ in sinu tarenti.

Metare parare.unde & metatores. Vir.geor. lib.secundo.Si pinguis agros metabere cã/ pi.dẽsa fere.Ceci.anal.li.vi.Oẽs simul terrã cum classi accedunt nauibus atque scaphis egrediuntur castramentati signa statuunt unde hodie quoque metatores dicimus.N

Metagonium est numidaꝛ gens.Strа.

Metagonium promontorium Aphricã a nu/ midia diuidens

Metaurus umbriæ fluuius in adriaticum si/ nũ haud longe a phanestri colonia uersus senogalliam:clarus uictoria Salinatoris li/ uii & claudi neronis cæde hasdrubalis.

Metaurus fluuius picene prouinciæ in flami/ niam decurrens:que regis gallia dicebatur ubi claudius Nero consul cum Salinatore collega hasdrubalem interfecit.A.

Metata mẽsura dispositа. nam metati diceba tur rastrati.Hora.lib.car.Nulla decem pe/ dis metata priuatis.Acron.

Metamorphosis trãsformatio.opus Oui.

Metelli fuerũt eni tempore Ciceronis plures Quin.Metelli ex quibus duo consulares: pius & Creticus.A.g.

Methodus uia quæ p ratione sumit̃.Tor.

Methona urbs peloponẽsi littoralis.Tor.

Methymna urbs lesbi habẽs bonũ uinum.

Meria tribus a quodã castro sic appellat̃.Fest.

Metiri est transmeare.Lucil.lib.xxx.Vir. ma/ le metitus negocium est fluctibus tradidit. Virg.geor.libro q̃rto.Inuito lapidum cur/ su metit̃ equoꝛ.No.

Meticulosus qui timidus est: a meticulo ma/ gis q̃ a metu.Laurentius.

Meticulosus a metu.Plau.in mustella. Nescis q̃ meticulosa res sit ire ad iudicem.P.

Metiochus melciadis athenien sis filius ex pri ore uxore:quẽ a phœnicibus Dario tradiã multis rebus & uxore darius donauit.

Meto messui.Cato secũdo ori.In cãpo tybur/ ti ubi ordeum demessuit.P.

Metor actiue & passiue.Hora.secũdo car.Nul la decempedis metata priuatis opacã porti/ cus excipiebat arton.P.

Metoscopi sunt qui futura hoium fortunam illos ispiciẽtes præsciũt & prædicunt: dicti ἀπὸ τοῦ μετεωρίζω.i.cõsidero.Sueto.li.xi.Quo qui/ dem tempore aiunt metoscopũ a Narciso Claudii liberto adhibitum ut britanicũ ispi ceret:cõstãtissime affirmasse illum quidem nullo modo cæteꝛ.Titum qui tunc pro se astabat utique imperatorum.

Metrodorus mensuræ donũ:athen. pictor &

philoſophus de quo Pli.xxxv.quẽ athen. miſerũt.L.paulo victo pſe cõpeteret ,pba/ tiſſimũ philoſophũ ad erudiẽdos liberos.

Metrocles philoſophus maronites:frater hip parchiæ Cratetis leuirſe ſuffocauit.Tor.

Metropolis matricia ciuitas.Inde metropoli/ tes qui ſacerdotio preeſt.Tor.

Metrum menſura.unde ,p uerſu:de quo au/ guſtinus in muſica.

Metuo a mota quodãmodo mente uel metu/ iſti admouiſti: quod frigidus timor timui/ ſti Varro.

Metuere a quodam metu animi:cũ id qđ ma/ lum caſurum putat refugit mẽs. Varro.

Metuere & timere in hoc differũt:q; metuo il lum dico qui mihi ipſi aliqd facturus ẽ.Ti/ meo ab illo cuius cauſa poſſim aliqd mali pati:etiam ſi ipſe in me nihil mali cõſulat. & ſic uariamus caſus & dicimus metuo illũ & timeo ab illo.& metuimus eos qui nos amant.Timemus etiam inimicos.Te.i an. metui a Cryſide.Dona.

Metus noue & elegãter poſitũ.Sa.hiſt.lib.i.Id bellũ excitabat metus Põpeii uectoris hoc eſt q; de põpeio metueretur.A.g.

Metus dicit ſicuti plærũque timor.Vir.lib.ii. & metus & mala ſuada fames.No.

Metus religio.Vir.li.vii.æne.multoſque me/ tu ſeruata pãnos.Ea.n.nata ẽ ex timore.S.

Metus & iniuria atque alia quædã id genus ſi utroque uerſum dici poſſũt : & pro eo qui timet & qui timetur : & pro eo qui Iniuri/ am facit & q patitur.nã metus hoſtiũ recte dicit & cũ timẽt hoſtes & cũ timẽtur. A.g.

Metus quaſi corpus brutũ qđ cũ molimĩe mo uetur. Te.in ãn.Sperans iam amoto metu & ſemp ĩ metu ẽ præſaga mali mẽs. Do.

Metus eſt quem habẽt timentes.Ser.

Metus ẽ ifãtis uel futuri piculi cã trepidatio.

Metum:timorẽ formidinẽ pauorẽ.Ci.diſcer/ nit in.v.tuſ.in quæſtione aũt metus:ĩ eũ ti/ miditas:formido pauor ignauia.No.

Metulum oppidũ eſt hiapedum.Strabo.

Meus ſum.i.meæ poteſtatis.ſic tuus pſius:uin dicta poſtq̃ meus a prætore receſſi. Terẽ.in phor.ego meoꝝ ſolus ſum meus.P.

Meus carnifex.i.in me carnifex qui me torſe/ rit.Te.in and.meus carnifex.Dona.

Meum ius meã libertatẽ:meã uindictã. Nam ut illa iniuria eſt quæ fit ĩnoxio.ita ius uin/ dictaque reddit reo.Te.in adel.Ego meum ius perſequar. Dona.

Micare eſt ſortiri digitis. M.T.de offi.lib.iii. Dignũ eſſe dicunt q cũ in tenebris mices & eo quas ipſe quaſi forte aut micando uictus alteri cedet.Var.in parmenone micandum erit cum græco : utrum ego illius numerũ an ille meum ſequatur.N.

Micare eſt per uices ſine ordine mouere. Vir. li.tertio.micat auribus & tremit artus. Idẽ li.x. ſemianimiſque micant digiti ferrũque retractant.& geor.li.tertio.Et linguis mi/ cat ore triſulcis.Luc.li.xxx.Oĩa cõmendo mucro uideas feruente micare.N.

Micare fulgere.Vir.æne.li.primo.micat igni/ bus æther.Et lib.ſecũdo. Ardentes clipeos atque æra micantia cerno.No.

Micana ſilua in gallia ciſalpina.ubi lucium po ſtumiũ conſulẽ Ro.trucidauerũt.

Micaleſos promontoriũ ciuitatis Oncheſte in græcia.

Mycaleſſus regio Boetiæ:ut depræhendi põt ab Home.

Mycalæ urbs patria: & aliquando in ſingula ri ut urbe mycenæ.

Mycenæ urbs arcadiæ & regiuncula Agamẽ nonis patria:& aliquando in ſinguları : ut urbe micenæ.

Mycenæ ſunt intellectu ſingularia: uoce plu/ ralia.ut thebæ:menala:gargara:tartara:dy dima.bractra. Inueniunt etiã ſingulariter prolata.ut Vir.vi.Argolicoue mari depre/ henſus & urbe micena.

Mycerinus filius Cleopis regis ægypti & rex. Herodotus.

Mecioſa uel licioſa olim ſilua in campo Sabi/ no ubi Tullius hoſtilius ro.rex aduerſus ſa binos pugnauit.

Mycythus uerna Anaxilei procuratoris regi/ noꝝ cauſa cladis tarentinoꝝ.

Micone inſula uicina delo ex cycladibus quæ delo reuincta eſt.

Micoſtillus.i.mixtus:ubi & poeta & pſonæ i/ troductæ loquũtur:ut ẽ i æneide.Ser.

Micrologus paruus ſermo uel ratio.

Micropſychos puſilanimus.

Microcoſmus minor mundus.

Mictilis paupercula pulmẽtaria.Lu.li. ſecũdo Pulmentaria utentibus aut aliquod genus herbe & ius habet bene ſe mictilis hoc eſt mœri.Ser.

Mi uocatiuus eſt cuius nominatiuum mius quidam dixerunt:quod Cariſius & Celſus oſtendit.

Midas uel.da.gordiæ bubulci filius.Rex phri gum ditiſſimus:de quo Hero.Apollinẽ aſi/ ni auribus deturpatus eſt : quod ſignificat hebes ingenium.

Mydon auriga Pylemenis: quem antiochus Nestoris filius interemit. T.

Migdonia regio macedoniæ littoralis. in qua Niobe in saxum uersa est. unde sappho mygdonii marmoris instar erant.

Migdonus frater Otrei filius Cissei. & ambo fratres. Heccubæ. Reges i thracia. patrueles Polymestoris. cuius filius Chorebus. unde mygdonides.

Migrare quære in uerbo discedo. L.

Mihipte Cato mihi ipsi posuit. Fe.

Milan fluuius est Siciliæ inter siracusas & leontinum.

Miles uel a militia. i. duricia. quã p uobis sustinẽt aut a multitudie: aut malo qđ arcẽt milites solẽt aut a numero mille hominũ dictũ. Nã græci mille hoium multitudinẽ uocant quasi millesimũ quẽque dictũ.

Miletus urbs Ioniæ & caput: ubi lana optima unde milesia uellera. alia i Creta. alia i lesbo. quĩdam ab hac uellera.

Militta assyria lingua uenus. Hero.

Militum tria sunt genera. Euocati qui nõ milites: sed pro milite sunt. Salu. ab his omnes euocatos centuriones. Tumultuarii qui ad unum militant bellum. Sacramento rogati qui post electionem in rempu. iurant. Et hi sunt qui habẽt plenam militiã. nã. xxv. ãnis tenent. Hec tria apud Vir. sũt sacramento .n. in secundo æne. Phas mihi graiorũ sacrata resoluere iura. Tumultuarii simul omne tumultu coniurat trepido latium. Euocati mittitur & magni uenulus diomedis ad urbem. Ser.

Milites quod duũ miliũ primũ legio fiebat atque singulis tribus Ticiensium: Ramnum luceriũ mille militum mittebat. Vir.

Milites ærarii ab ære quo stipendia faciũt. V.

Milites stipendii ideo q̃ iam stipem pendebãt Ab eo etiam En. scribit pœni stipẽdia pendent. Varro.

Milites ueteres poetæ nõnunq̃ milites apellant latrones: q̃ item ut milites cum ferro aut q̃ latent ad insidias faciendas. V.

Miliæ locus in Asia ante solyma dicta quẽ lycii incolunt.

Militem a molicie per antifrasim: eo q̃ uel molle: sed potius asperũ quid gerat: sic ludum etiã quo minime luditur. Fe.

Militon mons fitorũ.

Milium semen quoddã a græ. nam id medie. Varro.

Militabitur bellũ inquit. Hora. sicut pugno pugnã: & seruio seruitutẽ. Acron.

Mille singularis ẽ uumeri. ut inquit: Varro. Item mille hominũ & hoibus & hoies. Est .n. adiectiuũ millia hoium nõ hoies. Est .n. substãtiuũ. dicitur præterea bis mille: ter mille: uel duomilia: tria milia sic bis cẽtũ ter cẽtũ. Vir. Ter cẽtũ niuei tõdẽt dumeta iuuẽci. dicimus iterdũ decẽ milia q̃ngẽti pedites sine q̃ngẽtis dicemus decẽ millia peditũ. L.

Mille. Vir. Illa uiã celerãs p mille coloribus arcũ. i. p arcũ mille colorũ. Macr.

Mille. Quadrigarius in tertio ãnali. ita scripsit ibi occidit. mille hominũ. occidit inquit nõ occidunt. Itẽ Lucil. in. iii. sat ad portã mille ẽ: a porta exinde salteriũ mille inquit ẽ non mille sũt. Varro i. xiii. humanarũ: ad Remuli initiũ plus mille & cẽtũ annorũ ẽ: Cato in primo ori. Inde ẽ ferme mille passus. A. g.

Millus collare canũ uenaticorũ factũ ex corio cõfixũque clauis ferreis eminẽtibus aduersus ipetũ luporũ. Scipio æmilianus ad populũ: uobis inquit reipublicæ præsidio eritis quasi millus cani. Festus.

Milo crotoniensis athleta de quo Cice. & Ge. .xv. Et uale. de mortibus non uult.

Mimas mons minoris Asiæ. a quo bacchãtes mimalonides de quo. Oui.

Minanta locus ody. tertio.

Minanta mons præruptus contra chion.

Mimus qui uel intra uel extra scænã gesticulatiões quasdã exercet imitaturque mores hominũ & naturas præsertim obscœne: a quodam tusco accæptũ. histrio qui psonatus in scena tragœdias agit comœdiasque uoce & corporis gestu. L.

Mimus effictor uel imitator.

Minirexiones auiũ minorũ cantus. F.

Mina latine dicitur: græce autẽ μνᾶ & habet siclos sexaginta. qui faciũt obolos mille ducẽtos. & habet minã libram unã & semiunciã & sunt solidi. lxxv. mina uero ipsa duas libras & semis. appendit.

Mina melius uocitatũ ait mãmã alterã lacte deficientẽ quasi minorẽ factã. Fe.

Minari p eminere. Vir. primo. æne. Geminique minant ĩ cœlũ scopuli & minæque murorũ ingẽtes. Itẽ illa usque minaĉ. Ser.

Mincius uenetorũ fluuius ex benaco laco effluens mantuam: ubi alium lacũ facit. Inde effluit in padum torrentibus maximus efficitur ubi Virgi.

Mincius fluuius effluit ex lacu benaco. Strab.

Mindalensis mons sami insulæ ubi Polycrates tyrannus cruce affixus.

Minæ murorum eminentiæ: quas pinnas di-

cunt. Vir. quarto æne. Pendẽt opera interrupta minæque murorum ingentes. Ser.

Minerua quia bene moneat hanc pagani ꝓ sapientia ponebãt. Cornificius uero fingatur pingaturque militaribus armis eandem dictam putant. Festus.

Minerua idest quasi uim minetur. Cice. de na. deo. secũdo. græ. pallas a uibrãdo. Vnde paladiũ de quo Pli. vii. & fuit ligneũ.

Mineruæ promontoriũ in campania ex massico monte procurrẽs in capreã insulam.

Mineruæ quinque. Prima apollinis mater. Secunda Nilo orta quam ægypti Salete dicũt Tertia ex Ioue nata. Quarta Ioue & Corusçæ oceani filia quã Arcades corion nominant quadrigarꝫ inuentricem. Quãta pallãtis quæ patrem interemisse dicitur uirginitatem suam uiolare conantem cui pinnarꝫ talaria affingunt. Cicero de na. deo.

Mineruæ templũ i mõtanis ẽ i turdetania. S.

Minerimus pro minimo. Fe.

Minyæ thessaliæ populi qui cum Iasone colchos profecti sunt.

Minyeus fluuius thessaliæ qui oppido arenæ uicinus ostia mari facit.

Minime gentium pro eo quod est omniũ gentium iudicio minime esse faciendum. Fe.

Minimum est superlatiuum aduerbium: minime uero negatio est quasi nequaq̃, ut minimũ doctus qui pauxillulũ doctus: minime uero qui prorsus indoctus est. L.

Ministerium ministri ꝓprie ẽ opera: sed ꝓ oĩ operatione. mysteriũ uero ẽ μυστηριον arcana quædam res & proprie diuinis uiris sacerdotibusque tãtũmodo cognitũ. mysteriũ quoque ꝓ multitudine ministrorꝫ sicut seruitiũ ꝓ multitudine seruorꝫ & ꝓ seruitutis actione. Sa. iterdũ seruitia repudiabat Similiter officio pro officialibus obsequiaque præstantibus. Lau.

Ministratrix pro ministra. Ci. de ora. li. ii. Sed oẽs comites administratricesque esse. No.

Minitas ꝓ minitaris Liu. in danea. Etiam minitas nute: ea quæ sunt: tua sunt magis q̃ mea. Plau. in am. quid minitabas te facturꝫ si istam pepulissem foras. N.

Minitabiliter ꝓ minaciter. Acti. in æneadis. Hac de curia colleti uoce canora fremitu peragranti minitabiliter. Pacu. i anthiopa. minitabiliter ĩcrepare seius dictus. incipit. N.

Minius fluuius Hispaniæ: a colore pigmenti quo plurimum exundat: iuxta pyrenũ aboluca: leunos: Seubros bractos: & augustã irrigat in oceanum.

Minitiges est parua insula e regione paruæ syrtis quam Iotophagi incolunt. Stra.

Minidæ argonautæ: q̃ plærique eorum ex foliis miniæ fuerũt orti. Fe

Mino & minor: minito & minitor: idẽ significantia protulerũt antiqui. Pris.

Minor tot annos: & minor triginta annorꝫ de est enim illo qui est tot annorꝫ natus. Hor. maior neronum subaudiendum est ætate. Idẽ minor fratrũ: ꝓ unus fratrũ qui minor est. Lucil. in quarto. Repulit æstus fortior oceani. intelligitur æstibus. Idem in primo Non mitior rara Dianæ. subaudiendus est ablatiuus. Pri.

Minoris & pluris quære in tanti. Lau.

Minos minois uel minonis. Pri.

Minores & maiores inter cognomina mulierum ponebantur. Festus.

Minorem delũ puteolos dixerũt: q̃ delos ante maximũ imperiũ fuerit totius orbis terrarũ cui successit postea puteolanũ: quod municipiũ græcum antea diricarhia uocitatum est. Lucil. in diricarhiã tum populos delum que minorem. Fe.

Minos Iouis ex europa filius: alii Xanthi regis Cretæ: qui Sarpedonem fratrem pepulit. Home. his leges tulit.

Minotaurus Phasyphæ ex Tauro filius: cuius fabula nota.

Minotauri effigies ĩter signa militaria ẽ: q̃ nõ minus occulta esse debent cõsilia ducum q̃ fuit domicilium eius labyrithus minotaurus putaꝫ esse genitus cũ phasyphe minois regis dicitur concubuisse cum tauro sed affirmãt alii Taurũ fuisse nomẽ adulteri. F.

Minturne oppidũ cãpaniæ i cuius paludibus marius delituit.

Minturne latina ciuitas est maritima latina uia attingẽs inter formias & sinuessam utrique ad sta. octoginta distant. Stra.

Minutia porta Romæ dicta ab ara Minutii: quem deum putabant: & proxima erat sacello minutii. Festus.

inusculæ dictæ iuniæ idus ab similtudine malorum q̃ tibicines cũ feriati per urbẽ uagantur: conueniũt ad ædem mineruæ. No.

Minusculæ q̃ triis appellabãt idibus Iuniis q̃ is dies festus erat tibicinũ qui mineruã colebãt. Quĩquatriis ꝓprie dictus erat dies festus mineruæ martio mense. Festus.

Minuebant populo luctus ædis dedicatione: cũ accẽsoribus lustrũ condebaꝫ cũ uotũ publice suscæptũ soluebatur. priuati autem cũ liberi nascerẽt cũ onus i familia ueniret

cũ pater: mater: aut liberi aut uir aut frater ab hoste raptus domũ rediret: cũ puella despõsaret: cũ ꝑpriore qs cognatione q̃ is qui lugeret natus eẽt: cũ in rostro cæteris cõstitisset. Festus.

Minutum positum pro breui. Varro i epistola latina. Si uenisses Capuam quod pueros minutos uides libenter: & maiores animad uertere nõ uis. M. T. uer. lib. iii. Reticulũ admaris admouebat tenuissimo lino minutis maculis plenum rosæ. No.

Minutum est sæpe breues. No.

Minutũ ẽ scrupulosũ & obscuꝝ. Cicero de finibus bonoꝝ & maloꝝ libro primo. Ecce aũt mali minuti anguſti & oia sẽp despãtes maliuoli: lucifugi maledici: mõstruosi. No.

Minutim pro minute. Lu. i. v. Dic quam cogitat uis me minutim per cõmisuras ruinaꝝ noctoris uigore. No.

Minutum & minuere ex græco μιουν dicunt uideri potest. Festus.

Minus aduerbiũ positiuo adiunctũ contrariæ significationis cõparatiuũ demostrat: ut minus stultus. i. prudentior. Ter. in eu. Hoc nemo fuit minus ineptus. i. aptior. ponit pro non: ut minus bonus. Pris.

Mionensum promontoriũ inter Ceiũ & saniũ habet collem i modũ metæ: habetque semitam a continente.

Mioparo genus nauigii ex duobus dissimilibus formatũ. Nam & medion & paron p se sunt. Festus.

Mioparo nauigii nomen est. A. g.

Mioparo est nauicula pirataꝝ. Ci. de rep. lib. tertio. Nã cũ quæreretur ex eo quo scelere impulsus mare haberet infestũ uno mioparone eodem inqt: quo tu orbem terræ. Sal. histo. lib. tertio. Et forte in nauigando cohors una grandi faselo uecta a cæteris deerrauit marique placido a duobus prædonũ mioparonibus circũuenta. Non.

Mioparo nauis piratica & ipsi mioparones.

Miophonos murũ interfector: quo nomine quidam aconitum dixerunt.

Mira uel miracula ueteres pro mõstris uel horrendis ponebãt. Plau. i amp. Nimia memoras mira. sed uidisti uxorem meam. Virg. in quarto geor. Omnia cõmutat sese i miracula rerum. Nonius.

Mirari significat nouo aliquo obstupefieri. Vir. æn. libro primo. Artificumque manus inter se operumque laborem miratur. No.

Mirari delectari accendi. Vir. geor. lib. iiii. Seu quis olympiacæ miratus ꝑmia pugnæ pascit equos. Nonius.

Mirari pro horrere ac perpendere. Nam miracula sunt etiam illa quæ uehementer praua sunt. Ter. in adel. uestrã satis mirari nequeo rationem. No.

Mirari etiam passiue ꝑtulerũt antiqui. Pris.

Mirando dum miror & ẽ participium. Ter. in eu. mirãdo tãto hoc tã repẽtino bono. Do.

Mirabis. Pom. paruo mirum facies fatue fistudium mirabis diu. No.

Miras ꝑ miraris. Var. in eu. Hospes quid heras miras aio curare serpor quid quasi non curat tantidem Aristoteles. No.

Mirabilitas pro admiratio. Marcus Tu. de of. lib. tertio. Ergo & hæc animi despiciẽtia mirabilitatem magnam facit. No.

Miratiũ adolescentulus ante in usu antiquoꝝ

Mirapia genus pirorum ab odore.

Miracula nunc digna admiratione antiqui in rebus turbidis utebantur.

Mirycæ uirgulta sunt humillima. Virg. Non oẽs arbusta iuuãt humilesque mirycæ. No.

Mirius magis mirũ. Varro in. γνωθισεαυ τον non subsilis ac paludis & ab aratro posces astruam oro nunquid hoc mirius. N.

Mirificus mirificissimus. Ter. i phor. Quid nã arbitrare nescio atqui mirificissimum. P.

Miriandrus ꝑpriũ uiri significat. Virgilius decem milia.

Miryca uirgultum humile: quam quidem geniſtam putant.

Mirior co mparatiuum a miro. Titin. mirior inquit tibi uideor.

Myrina urbs æoliæ. Home.

Myrmidones populi thessaliæ a Iouis filio secũdũ. Heratosthenẽ. Ser. uero secũdo Myrmidone puella casta arataꝝ a Pallade iuentũ in Cereris odiũ hominibus mõstrãs i formicam uersus ẽ: & inde ex formicis populi in ægina facti sunt myrmidones dicti. i. formicæ idest ferentes micas.

Myrmidolon histrio. Iuue. myrmidolonẽ exprimat infans.

Myron statuarius. de quo Pli. xxiiii. græce unguẽtum: de quo Pli. principio. xiiii.

Mirobolanum fructus heleotropii: ut magnitudine auellanæ. Pli. xii.

Miror cũ iscitia. unde ueteres pro nescio ponebant. nã admiratio ab ignorantia descendit. Plau. Neqs miretur qui sim paucis eloquar. Ter. in an. miror unde sit. Do.

Myrmillio nomen propriũ. Tor.

Miror illum illius & illo. Vir. secundo. Iusticine prior mirer belline laboꝝ. P.

Myropolæ dicũtur qui unguẽta uendunt ut pigmentarii: unde & Neui. in dinolaria ait. miropola affarim mihi unguẽtum largitus ẽ: quo me uenustarem. i. exilararẽ. Ful.

Myronides Athenienſis.

Myrrha Cinaræ cypriorũ regis ex cõcrea filia. de qua Ouid. x. Pli. xii. pars ægæi.

Myrrhina uel murrhina humor ſubterraneus: de qua Plini. tertio.

Mirreũ perfuſum mirra: aut inter flauũ & nigrũ. Acron.

Mirſia fluuius aqlegiæ in finibus Italiæ.

Myrſmus urbs pelopõnenſi.

Myrſus pater Candualis.

Myrſilus q deide Candualis dcũs ẽ. Hero. i.

Myrtus ueneri ſacra: uel q in littoribus naſcitur; uel q apta neceſſitatibus mulierum de qua Pli. xv.

Myrtilus mercurii filius ex Clytia a pelope in mare ꝓiectũ: unde myrtoum dictũ.

Mirtus mirtetũ. Plau. tamen fœmi. ꝓtulit. neſcio quis ſeuus e mirteta proſiluit. Pri.

Mirtolus auriga Pelopis: q depræhenſus axes amiſiſſe in hippodamiæ certamine in pelagus præcipitatus eſt. Inde mare mirtolum: non mirthoũ. Ho. i. car. ut trabe cipria mirtholum pauidus nauta ſecet mare. Acron.

Mirthete ueneris ſacellũ in ultimo circo a mirthe dictũ. Varro.

Mis primus egypti rex.

Miſtelliones qui non certæ ſunt ſentẽtiæ: ſed uariorũ mixtorũque iudiciorũ ſunt. Feſt.

Miſceo perturbo. Virg. primo geor. Aut reſonantia longe littora miſceri. Et primo. æn. miſcet agens telis. Ser.

Miſcere circũagere inſectari perturbare. Virg. Tum uulgus & oẽm miſcet agẽs telis nemora inter frondea turbam. S.

Miſcellã uocant nigrã uuã quæ multo ante coquitur. Varro.

Miſeritudine ꝓ miſeria uel miſericordia. Actius in aſtianacte. Troia eſt teſtis quære ex aliis qui illius miſeritudinẽ nomen ilaꝝ in humili ſaxo multis uocibus. Idem in alpheſiboea: Cũ ipſa ſim & miſeritudo eoꝝ ſi illa ẽ librum. Nonius.

Miſerari & miſereri cæteris his ſẽſibus eẽ uoluerũt. ut ſit miſerari flere. & lamẽtari miſereri miſerationẽ alienis caſibus exhibere: & actiuo ad primũ effectũ: paſſiuo ad ſecũdũ. Acti. in euriſace. Heu mihi ut etiã hæc erũna mihi luctũ addit luctibus alia perſona: qd miſerari id me euriſacem tuã ſoliditatẽ tibi memoras formidas tibi te cõmiſerabã magiſq miſerabar mei: & multis talia & aliter. Nonius.

Miſerarent pro miſerarentur. Acti. in atalan. atque ita de illis merui ut iure hæc nunq miſerarent mala. Nonius.

Miſerentur pro miſeret. Turpilli. in epi. Quẽ maris tũc patris me miſertur magis. Pacu. Accæpiſti mecum iſto cum uerbo miſertur tui. Nonius.

Miſerere. En. in hecuba miſerete manus date ferrũ ut me anima priuem. Noni.

Miſeritur miſere. Labe. in merco. més incorrupta miſeritur corrumpitur. Nonius.

Miſeratur qui conqueritur aliena incõmoda miſeretur qui miſeꝝ ſubleuat. Feſt.

Miſeros non niſi inocẽtes dicimus. Cice. pro. milone. miſeros interdũ ciues optime de re pu. meritos. Salu. Atque ea cogentes nõ coactos ſceleſtos magiſq miſeros abſtrigi. Don.

Miſere ualde nimis. Teren. i andria. Quã miſere hanc amat. Dona.

Miſeret me eadẽ forma qua piget & tedet. Fe.

Miſcere ꝓpinare potũ miniſtrare. Iuuenalis. Neſcit tot milibus emptus pauperibus miſcere puer. tractũ a cõmixtione calide & frigide: ut idem. calidæ gelidæque miniſter.

Miſeretur & miſeratur inter ſe diſtãt. Eſt enĩ miſerari flere: ac delamentari. miſereri aũt miſericordiã aliẽis caſibus exhibere & actio primo affectui: paſſio ad ſecũdum. Virg. vi. æn. Nec minus Aeneas caſu ꝓculſus iniquo Perſequitur lachrimans & miſeratus euntẽ eſt: Idẽ ſecũdo æn. miſerere laboꝝ tantoꝝ miſerere animi nõ digna ferentis. Serui.

Miſerũ pro inocente. Tul. ponit i uer. Et erũt qui illum ſi hoc fecerit: non improbũ: ſed miſeꝝ iudicabunt. Aſco.

Miſenus mons cãpanus: cuius proximus a miſeno Aeneæ ſocio ibi ſepulto.

Miſenum ꝓmontoriũ eſt ꝓximũ. Cumis. Str.

Miſenũ ꝓmontoriũ a miſeno tubicine Aeneæ ibi ſepulto. Feſt.

Miſia prouincia phrigiæ ad helleſpontum iuxta æoliam.

Miſiũ mare aſiatici particula: a miſia prouicia ab Idæ radicibus abluit cyzheriam auſtram & creſſam oppida: antandrũ & gargara aſſonam ætolorum coloniam: & acheõ limẽ & ritheum.

Miſer triſtis ac flebilis. Virgi. Stridenti miſeꝝ ſtipula diſperdere carmen. Seru.

Miſer eſt is cui animæ miſeria ineſt. Teren. in eu. Inuidere miſere. Do.

Myſon philoſophus cheneus patria.

Mysterium a μύθος odiũ uel a myante atteo qui uenando periit: funebris honor tamen mysticum. Tor.

Mystica a mysteriis quæ ibi in propinquis locis nobilia sunt. Varro.

Mi uocatiuus ab eo quod est meus: uim blãdimenti habet. Ter. in eu. mi Phædria. Dona.

Mittere manifestã habet significationem. Virgilius quinto. In saltus utrunque gregem atque in pascua mittis. Et mittere in uenerẽ pecuaria primus. Noni.

Mittere est extendere. Vir. æn. li. i. mœstũque timorẽ mittite. Sisen. histo. li. iii. mulierem missa fide ac pietate propter amoris nepharii libidinem extitisse. Noni.

Mittere. Vir. ĩ buc. Hos illi quod nec bene uertat. mittimus hedos. Noni.

Mittere omittere. Teren. in adel. hera lachrymas mitte. Vi. li. xi. mitto ea quæ muris bellando exhausta subaltis. Lucil. li. xxv. Hoc missum facies illo me ituro libenter. Ma. T. de offi. li. iii. manlĩ missum factũ tẽporibus ad in iusiurandũ ualebat. Plau. in aul. Inde scrutari mitto redi huc. Noni.

Mitto & sino uim habent cõtra uoluntatẽ cõcedendi. Ter. in phor. mitto oĩa ad te istuc ĩprudẽs timuit adolescẽs sino tu seruus. D.

Mittilis paupercula pulmentaria. Luc. lib. xx. Pulmẽtaria utẽtibus aut aliqd genus herbarius bene habet se mittilis hoc ẽ meri. N.

Mitrydates rex põti Pharnacis filius regis parthoꝝ. Romanoꝝ amicissimus. cuius filius mitrydates inimicissimus fuit ter uictus: de quo Pli. xxv. & Iustinus. xxxix. & Gell. xvii. & Plin. nepos.

Mythus fabula: Inde mytichus fabulosus: a græcis iuenta.

Mihi crede quasi ĩperito dicitur: non me ĩtellige ut auctoritas dicentis. Cicero. Celiũ sit exagitat: magna sunt ea quæ dico mihi crede noli hæc cõtẽnere. Ter. in adel. Non ẽ flagitiũ sc ortari. Dona.

Mitia ornamẽtum capitis muliebre.

Mitis est trãquillus & lenis. Vir. li. ix. Mitis ut ĩ morem stagni placidæque paludis. Lucil. lib. xxx. Et illud quoque mite malum blandũ ac dolosum. M. T. ĩ hortẽ. Aut Thæopõ po acris: aut Theopheromitius iueniri potest. Nonius.

Mitis est maturus. Pla. ĩ milite. Mitissime quidem fustibus. Vir. in buc. sunt nobis mitia poma. Turpil. ĩ dia. misero mitigabat sandalio caput. Pacu. ĩ doloreste. Nec grandiri frugũ fœtum posse nec mitescere. M. T. de repu. li. iii. Cũque autũno terras ad concipiendas fruges patefecerit hyeme. ad cõcipiẽdas relaxarit a fistula maturitate alia mitigauerit: alia corruerit. Idem de senectute: facitque per seipsa audientiã diserti senis cõpta & mitis oratio. Non.

Mytilena ĩsula ægæi. quæ & lesbos.

Mitra nomen barbarum. Seruius super quarto æneidos.

Miturnion fons ĩ argolico sinu.

Mixtariũ quo mixtemus. Luc. li. v. urceus aut longo gemino mixtarius paulo. Non.

Mixtura pro moderatura. Varro de ui. pa. li. primo. Sed q̃ ea propter talẽ mixturã ĩmoderatã ex aquis cunctis aquæ q̃ tẽperatura moderatur ĩ romuli triplicis ciuitates. No.

Mnestheus troianus ex genere assarici: de quo Virgilius.

Mna nostri minam. continet libram.

Mobriges sunt in gallia aqtana, post petrocorios. Strabo.

Modarnus fluuius ĩ Hybernia Cheneloniam regionẽ excurrens.

Modestia moderatio modus modicũ mediocre hũc habent ordinẽ: q̃ modestia fundamentum soliditas basis ipsa uirtutis ẽ qua gignitur moderatio. quæ tẽperat adiũgitque modos: qui ex supra moderatis disciplinis in factis & ĩ dictis & cæteris talibus: quæ agẽdi officio utuntur: modicũ uero moderatum est. mediocre uero quod mediũ. Ita sæpe positum in magnis auctoribus aucupauimus. Cato de li. edu. Oĩa ĩquam ĩ docẽdis pueris quæ dãna non phibẽt uiꝝ bonũ fieri: mediocria modica sunt. Noni.

Modestiã a modo dictã. M. T. auctor est de officiis li. i. Nõ hãc quã iterprætamur modestiã: quo ĩ uerbo modus ĩnest. Non.

Modestus ad probitatẽ uultus & moꝝ ptinet uenustus ad naturam corporis atque adeo uultum fingere multi possunt: formam nemo. Ter. in an. Et uultu sosia adeo modesto adeo uenusto ut nihil supra: modestus moderatus. Salu. modestus ad alia omnia nisi ad dominationem. Teren. in phorm. Nimium hoc desit animus modeste istæc ferat cũ modo. Dona.

Modestũ a modico: hoc ẽ a moderato positũ: Varro ĩ modio, non eos optime uixisse qui diutissime uixerunt: sed qui modestissime: ideſt modice. No.

Moderant pro moderãtur. Actius ephigonis uide ut te impietas stimulatur nec moderat metus Pa. ĩ periboea. neque tuũ te ingeniũ

moderat neque ira fratrũ exiliũ luat. Non.
Moderant pro moderant. Pacu. in periboea
náque tuũ te igeniũ moderat neque frater/
nũ ira exiliũ uerat. Noni.
Moderor tibi & te. Sal. in catil. Fortuna cuius
libido gẽtibus moderatur. Lucil. in. ix. Side
ribus quæcũque fugã moderant olympi. i.
regũt. Dicitur etiã modero. Prif.
Modiperatores quaſi modũ imperãtes. Var. re
rũ huma. li. xx. In conuiuiis quis iſtituti mo
diperatores magiſtri. Noni.
Modicũ i conſuetudine pauxillum uolumus
modicũ ueteres moderatum & cũ modo di
ci uolunt. Plau. in bach. Quibus igens i ani
mo nobili eſt modicũ & ſine uiriditate. Idẽ i
perſa. modice & modeſte eſt melius uitã ui/
uere. Et i mili. modice ſapis. En. in hecuba.
Quæ tibi concubia uerecũde & modice mo
rẽ gerit. Actius bachis. agite modico gradu
iacet & uiſus leuis. Turpil. i demergo. Ego
ædepol docta dico quæ mulier uolet ſi ſum
mã amicã eſſe idulgentẽ & diutinã modice/
ac parce eius ſeruat cupidines. M. T. de rep.
li. ii. Statue eſſe optime cõſtitutã rempubli.
quæ ex tribus generibus illis regali & opti/
mati & populari confuſa modice nec puniẽ
da irritet animũ imanem & feꝛ. Var. Sapiẽs
& bonũ ferre poteſt modice: & malũ forti/
ter ac leuiter. Idẽ in Titono. Si multum luſi
modice ambis. Sal. i iugur. Animus belli in
gens domi modicus libidinis & diuitiarum
victor. Nonius.
Modo per o correptũ dicit ſignificat tempus:
ut modo ueni: & ponitur pro tantũ ut tace
modo q; ſi producta poſteriore ſyllaba enũ
cietur datiuus uel ablatiuus eſt caſus ab eo
quod eſt modo. Fe.
Modo quodã. i. ratione dicuntur oia iſto mo/
do fit cõmoditas cõmodus cõmodat accõ/
modat modice modeſtia moderatio modi/
ficatio. Feſtus.
Modo pro nunc uel paulo ante. ut Teren. Præ
teriens modo apud foꝛ. Idẽ. modo ait mo/
do negat. Inuenitur etiam pro dũtaxat. Vir
gil. quarto æn. Si modo quod memores fa/
ctum fortuna ſequatur. Pri.
Modo præteriti tẽporis: & ideo dicẽdum mo
do ſcripſi. nõ ſcribo. Caper.
Modus finis. Vir. quarto æn. Sed quis erit mo
dus. Et Iuuenal. Nullo qppe mõ miles. Ser.
Modus moderatio regimen. Teren. i an. Scias
poſſe hẽre iã ipſum ſuæ uitæ modum. Do.
Modulor & modulo idẽ. Prif.
Mœdria dicacitas uel mordacitas.
Mœnia quære in dictione murus. Lau.
Mœnia & muri mortẽ obiſſe ea conſuetudi/
ne dicitur qa antiq dixere ob romã legiões
ductas & ob troiam duxit exercitum. ꝓ ad
ſimile uadimoniũ obiiſſe dicimus. i. ad uadi
moniũ eẽ: & obuiã. i. ad uiã. Feſt.
Mœnia præter ædificia etiã munia. Feſt. Pom.
Mœnis fluuius cadens in rhenum.
Mœridis lacus in ægypto ad mẽphim manu/
factus opera Mœridi regis ægyptioꝛ.
Mœrichus proprium uiri.
Mœſia ciuitas Prope troiam & Gargaꝛ oppi/
dum ad radices Idæ: & prouicia Pannoniæ
cõtermina: quæ ſuperior uocat. alia iter da
nubiũ uſque ad tyras fluuiũ: quæ inferior.
Mœnia & muri & officia. Plau. Prohibentque
mœnia alia: unde & fungar mea. Fe. pom.
Mœraret pro mœrentẽ facere Actius i myrmi
donibus. Quod ſicut decuit iſta res mœtũ:
aut mens mœraret dolor cum diu iflámari
& re nauis uidiſſet ſuas. Noni.
Mœreo milito ut eſt illud: ære mœrẽt paruo:
Et Valerius max. libro ſecundo: decreuerũt
ut ex his q equo mœruerant i peditum nu
mero militarent. Ser.
Mœrere a marcere qđ eſt corpus marceſcere:
hic etiam macri dicti. Var.
Mœrere eſt aliquid mercedis pro mercede po
nere: & eam dicimus nihil mœreat: hoc in/
telligimus: nihil mercedis dignus eſt accipe
re. Ter. in an. Ego catine neutiq̃ o. i. h. eẽ pu
to cum is nihil ꝓ mœreat poſtulare. &c. Do
Mœret rurſus dolet. Vir. æn. lib. q̃rto. Sola do
mo mœret uacua. Noni.
Mœret militat. Luc. ſatyr. libro. xv. Dum mi/
les herbena ac mœret terſa exætate quaſi
annos. Idem li. xi. Annos hic orat tam plu/
res miles herbena nobiſcum mœret. Virg.
lib. v. Mœrui quoque ſepæ furores cõpreſ/
ſi. Varro de uita paꝛ libro tertio. Quin ex
ercitu donati eſſent & equo publico mœrẽt
Nonius mar.
Mœſtas pro mœſtifices. Laberius in tuſco. Cõ
citatã mobilitatẽ morte mœſtas. No.
Mœſtum triſte miſerandum. Vir. æn. li. ii. Et
mœſtas expromere uoces. Lucil. li. xxix. Co
bibet & domina mœſtus ſe albinus. No.
Mœſtum ænectum fame. Lucil. li. xxx. uentrẽ
alienum mæſtum fouere ex mellito ordeo
uti cataplaſma. No.
Mœtus eſt rationi aduerſæ cautio. Ci. tuſ.
Mœtus é opinio impendẽs mali quod intolle/
rabile eſſe uideatur. Cice.
Mœris rex egypti & paſtor apud. Vir.

Mola uocatur etiam far rostrũ & sale sparsum q̃ eo mollito hostiæ aspergunt. Fest.

Mola sale orno & fruge orna fiebat: q̃ effecta uictimæ & foci aspergebantur & cultri. Virgil. scdo æn. nihi sacra parari: & salsæ fruges: & circũtẽpora uittæ. Str.

Mola a molendo. Harum enim motu eo cõiecta moliuntur. Varro.

Mola ex farre & sale conditum: ut sparge molam. Ser.

Molaris a mola pro dente uel lapide masculinũ. Stat. qnto theba. Vastæque sudes fracti que molares. Alias adiectiuum est. Prisc.

Moles pro magnitudine fere poni solet: sed moliri & molitiones a moliendo certũ est dici. Festus.

Moles difficultas. Vir. i. æn. Tantæ molis erat romanã condere gentẽ. Ser.

Molestras pelles ouillas, quibus galeas tergebant. Festus.

Moletrina a molendo quod pistrinũ dicimus ut forutrina & ferutrina. Cat. in thermum nemo carcere modetrina. Noni.

Molior paro. Vir. tertio æn. Classemque sub ipsa antandro & phrygiæ molimur montibus idæ. Seru.

Molior præparo. Vir. q̃rto æn. Nec super ipse sua molitur laude laborẽ. Ser.

Molior perago. Virg. vi. æn. Inde datum molitur iter. Ser.

Moliri gubernare regere. Vir. xi. æn. Et manibus molitur hennas. Ser.

Moliri est facere. Vir. æn. li. i. Moliriue morã: & ueniendi poscere finẽ. Idẽ. res dura. & regni nouitas me talia cogũt moliri. M. T. philip. Quẽ nihil aliud agere nihil moliri. nisi necesse ciuium atque ipetum ciuitatis uidere. Idem de senectu. In eis non sit uerg & sit operosa & semper agẽs aliqd & moliẽs. No.

Moliri retineri morari ac repugnare. Cec. i pgamo. Itaque quod læticiale me nobilitat memor molitur mœtu. lucil. li. vii. Mutilamur molimur subducimur. Noni.

Moliri extruere dictum a molibus. Virgilius. æn. li. i. Molirique arcẽ & manibus subuoluere saxa. Acti. i philocrete: ubi horrifice & soni stridor gelidas molitur niues: unde de moliri dictum ẽ destruere. M. T. de offi. lib. primo. Hác serus demolitu accessionẽ adiunxit ædibus. Cassius Emina de cæsaribus li. secũdo. Et iã aurea in capitolio signa quæ erãt demoliuntur. M. T. de offic. lib. iii. Demoliri ea quorum altitudo officeret auspiciis. Nonius.

Moliri & moliti & molitiones est certũ a mouendo dici. Fe.

Molle est non durg. Virg. libr. viii. Mollibus e stratis opera ad fabrilia surgit. Idẽ geo. li. ii. Quid memorem æthyopum molli canẽtia lana. Nonius.

Molle recens nouũ. Vir. in buc. Sunt nobis mitia poma castaneæ molles. Noni.

Molle opportunũ. Vir. æn. lib. q̃rto. Sola uiri molles aditus & tẽpora noras. Idẽ. Et quæ nobilissima fandi tẽpora. No.

Molle leue contẽnendũ. Virg. geo. libro tertio Tua mecenas haud mollia iussa. Mar. Tul. Quod ferendũ ẽ molliter sapiẽti. Nonius.

Molle arduũ nec erectum. Vir. in buc. Qua se subducere colles Incipiunt, mollique iugum demittere cliuo. No.

Molle dulce iocũdum. Vir. geor. libro secũdo. Mollesque sub arbore somni. M. T. de legibus libro secũdo. n animos teneros ifluere q̃ uarios canendi sonos. Idẽ de sene. Omnis absterseris senectutis molestias: sed & efferis mollem ac iocũdam senectutẽ. No.

Molle placidũ. Acti. in thelepho. Nili pariter naué in fugam tradũt subtus saxa ad leuam qua mons molliebat mare. M. T. de senect. Et Hannibalem iuueniliter exultantẽ patiẽtia sua molliebat. No.

Mollicina uestis a mollicie dicta. Plau. in epidico. Mollicinam crocatam exoticum cerdotum ricinium. Noni.

Mollis pro domito. Vir. xi. æn. rursusque latini clamorẽ tollunt & mollia colla reflectũt. Idem tertio geor. Belgica uel molli melius feret esseda collo. Ser.

Mollis facilis. Vir. tertio geor. Iuuat ire iugis q̃ nulla prioꝝ Castaliã molli diuertitur orbita cliuo. Ser.

Mollis clæmens tepidus. Vir. tertio geor. Incipiens edito stabulis in mollibus herbã. Cat pere oues. Ser.

Mollis pensilis. Vir. secundo georg. Oscilla atque alta suspendũt mollia pinu. Et pilentis n acies in mollibus. Ser.

Mollis homo turpe dictũ q nõ fortis nec constans. In uicium accipitur. molle opus laudabile est: cuius cõtrariũ ẽ durg. Quitilianus de signis loquens illius opera dura: mollio ra huius. Lau.

Mollis luridus rugosus. Hora. car. Sed incitat .m. p. mollis & sine suris. Acron.

Mollitudinem pro mollicie. Var. in papia. Pepestulum mentum impressi amoris: & digitulo uestigio demõstrat mollitudinem. Cu

cero de ora.li.tertio.In ipo facto modum & mollitudinis & leuitatis.No.

Molochinum a græ. loco siluis flore maluæ. Cæci.in pansimacho. Carcalma molochina amperina.Plau.i aulul.Textoris molochini coloris molochinarios appellauit. No.

Molobea purpura ab insula in qua tingit. Fe.

Molorchus pastor i nemea:qui herculē hospitio excæpit:cuius leo altrīx filiū occiderat. Interprætatur uix testiculos habēs.

Molossus pes ab ea patria saltatione dictus.

Molossa regio Europæ.Inde epirus ubi optimi canes.sunt eni fortes laconici.ueloces Inde ueneris cupido.

Molucrū etiam dicitur lignū quoddā quadratū ubi īmolatur.Fest.

Molucrū ē quo molae ferūtur quod græ.μύλακον dicunt:& tumor uentris q etiā uirginibus icidere solet.Affra.uirgini inquit tā crescit uterus q̄ grande mulieri moluchrū uocatur:trāsit sine doloribus.Fest.

Molus fons in insula delo:qui crescit decrescit que simul cū Nilo.

Molus mons meoniæ: qui tinolus dicebatur. ex quo pactolus fluuius effluit: aureas arenas eiectās:habet accolas:cadienos:lorenos & philadelphinos.

Molus Cretensis pater.Merionis:aurigæ. Idumenei.

Momar siculi stultū appellant.Fe.

Momen pro momento.Lucr. Momine si paruo possunt īpulsa moueri.Fest.

Mōmona ædificia a mōminio.Fe.

Monas ciuitas.

Monachus solitarius: monoculus: monacha

Municus princeps:& monarchia.

Monachris mons archadiæ. q̄si μονήκρις: idest sola sūmitas.

Mones uel munes apud ueteres:non a largitione quæ erat ignora:sed cōsentientes ad id quod amici uelint.Pacu.in dolereste.Aium quæ cū largitio multis ignota erat munificus nemo putabatur:nisi pariter uolens.lucil.li.xxvi.munifici monesque cū amicis nostris uideamur uiri.Noni.

Monecus Portus ab albinga liguræ oppidulo distat sta.quadringentis & octoginta a moneci portu usque in tusciam uniuersum littus cōtinuum oīno sine portu est excæptis quibusdam paruis stationibus: ad iactādas ancoras nimis ineptas.monechus etiā portus statio quædā est|nō multarū nec magnarū capax nauiū templū habens Herculis cognomento quoniam is habitet solus:porro massilienses nauigatio ipso ex nomine huc usque uiderur extendi ab antipoli paulo plus sta.ducētis.dictat hoc ex loco massiliā usque & paulo ulterius:gens gallorū icūbētes tenet alpes & nōnullas ipsius littoris rupes cū græcis promiscue. Prisci græ. Salios ipsos ligures uocabant regionē ligusticam: quā massilienses habitant.posteri uero galli ligures uocauerūt planiciē ipsam usque lucronē atque rhodanū.Stra.

Monetium oppidū est hiapedum.Strab.

Moneris pro monueris.Pacu.in armorū iudicio.Dic qd faciā q̄ me monueris effectumda.Nonius.

Monychus promōtorium in mari ligustino: haud longe a nicea genuensium piratarum receptaculum.

Monychus nomen centauri: ὄνυξ ungula o longa ex duabus breuibus o.g.μονυξ epithetum fuit cētaurorū quasi ungui thinos: nos monychus. Hor.

Monymus famulus mensarii cuiusdam chorithii:qui simulata insania & pulsus a domino ad Diogenem se cōtulit. de quo menāder comicus.

Monitores dicuntur & qui in scaena monent histriones & libri cōmentarii.Fest.

Monile est mulierū ornatus & equorū præpēdens a collo.Fest.

Monumentū memoria a mentis admonitiōe Vir.iii.geor.Accipe & hæc manuū tibique monumēta meaꝝ sit puer.S.

Monœcus Hercules dictus:q̄ in eius templo: nunq̄ aliquis deorū colitur.sicut in Iouis minerua Iuno:i ueneris cupido a μόνος καὶ κος. idest quasi solus habitans.No.

Monœtes mons Illyriæ.

Monoecus portus liguriæ.Vir.vi.Atque arce monoeci:quasi sola domus.unde Hercu.dictus:quoniā pulsis aliis illic solus habitauit uel q̄ in eius templo alius deorū non colitur ut i Iouis minerua: ueneris cupido.

Monomachia singulare certamen.

Monoptoton unius casus.

Monoxila quæ tantū lignea sunt.

Monodus appellatus est Prusciæ filius:q unū os habuit dentium loco:similiter habuit & pyrrhus rex epyrrhotarū. Fest.

Monogrami dicti homines macres & ptenues ac dolores tractū a pictura q̄ priuq̄ coloribus corporatur umbra fingitur. Lucil.li. secūdo uix uiuo homini ac monogrami & xxvii.quæ pietas monogrami. qnque addu cti pietatē uocant.Noni.

Monſtra & oſtenta ſimiliter intelliguñ qđ ꝑminentia mõſtrẽt & oſtendant. Non.

Monſtra & prodigia & portẽta hoc diſtãt: qa ſunt mõſtra oſtenta & monita deoꝝ. Vir. in tertio. primũque parentẽ: mõſtra deũ refero: Prodigia deoꝝ minæ. i. iræ. idẽ in tertio. Sola nouũ dictuque nefas harpyia celæno: ꝓdigiũ canit. Portenta oſtenta quæ aliquid iminere ſignificẽt. Luc. li. xxvii. Niſi portẽta ãguiſque uolucres ac pẽnatos ſcribitis. N

Monſtra dicuñ naturæ modũ egredientia: ut ſerpens cũ pedibus: auis cũ quatuor alis homo cũ duobus capitibus: iecur cũ diſtabuit in coquendo. Feſt.

Monſtra prædictiones uero & præſenſiões rerũ futuraꝝ quid aliud declarant: niſi hominibus ea quæ futura ſunt oſtendi monſtrari: portendi: prædici: ex quo illa oſtẽta: mõſtra: portenta: ꝓdigia dicuntur. Cicero de natura deoꝝ.

Monſtrũ dictũ uelut moneſtrũ: quod monet aliquid futuꝝ: ꝓdigium uelut prædictũ q̃ prædicat. oſtentum q̃ oſtentat. Portentũ q̃ portendat. Feſtus.

Monſtrũ monſtrationẽ. Vir. lib. vii. monſtra deum refero. Noni.

Mõſtrũ dicitur horrenda magnitudo. Vir. li. tertio. mõſtrum horrẽdum ingẽs. Noni.

Monſtrum ẽ cuius ad præſens refertur ſignificatio. Vir. Horrendũ & dictu uideo mirabile mõſtrum. Ser.

Montani oroſpendani habitantes poſt celtiberos. ad auſtrũ. Stra.

Monumentum eſt quod memoriæ ſeruandæ gratia exiſtit.

Monumẽtum rẽs in poſteꝝ memoriæ cauſa prodita. i qua ſi corpus uel reliquiæ inferũ tur fiet ſepulchrum.

Monumẽtum eſt quod mortui cauſa ædificatũ eſt: & qcqd ob memoriã alicuius factũ ẽ: fana porticus ſcripta carmina ſed q̃uis mortui cauſa ſit factũ: nõ tamẽ ſignificat ibi ſepultũ. Feſtus.

Monumenti ꝓprietatẽ a monẽdo. Cic. exprimendã putauit ad Cæſarem epiſto. Sed ego quo monumẽti ratio ſit nomine ipo admoneor ad memoriã magis ſpectare debet poſteritatis q̃ ad preſentis tẽporis gratiã. Virg. li. v. Quẽ candida Dido eſſe ſui dederat monumẽtum: & pignus amoris. Nonius.

Monumenta & tẽpla dici poſſe. Tul. auctor in uer. actione ſecũda. Auſum eſſe in æde Caſtoris celeberrimo clariſſimoque monumẽto poſitum eſt. Noni.

Monumẽta hiſtoria. Vir. iii. æn. Tunc genitor uoluens ueteꝝ monumẽta uiroꝝ.

Monumẽta dicta ab eo: q̃ ſcripta & facta memoriæ cauſa. Vir.

Moratias nuces Titin. duras ait: unde dimminutiuũ moracillum. Feſtus.

Morata narratio a ſententia icipere ſolet quæ dicitur Ter. in eunucho dii imortales homini homo quid præſtat ſtulto intelligens quid intereſt. Do.

Morata & morigerata & moroſa hãc habet diſtantiam: q̃ moroſa cõtrariis peruerſiſque moribus. Tul. de ſenect. At ſunt moroſi & anxii & iracũdi & difficiles ſenes. Pla ĩ aulu. Dum mihi morata uẽiat: dotata ẽ ſatis. N.

Moratus qui bonis moribus prædituſ eſt.

Morigeratus uero participium ex morigero: unde morigerus. i. obſequens & facile morem gerens. Lau.

Morboſum morbo aliquo affectum. Fe.

Morbum a uicio prudentia uetuꝝ uoluit ſic ſe parari: ut ſit morbus cũ acceſſit utique aut contagii aut tẽporis uicium ꝑpetua & inſanabilis & irreuocabilis cauſa. No.

Morbus ẽ ꝛpalis corporis imbecillitas. Ser.

Morbus eſt habitus cuiuſque corporis contra naturã q̃ uſum eius facit deteriorẽ. A. g.

Morbus ẽ corporalis ibecillitas: uitium uero corporis ipedimẽtum: ueluti ſi oculum excuſſit. nã & luſcus utique uitioſus eſt.

Morbus eſt habitus cuiuſque corporis contra naturã q̃ uſum eius ad id faciat deteriorem cuius cauſa natura nobis eius corporis ſanitatem dedit.

Morboſus ſonticus q̃ noceat quique ꝑpetuus eſt qui nõ tẽpore finiat. & q̃ inciderit poſtq̃ ſanatus ſit. Sontes eni nocẽtes dicuñ. Caſſius ait. uel q̃ cuiuſque rei agẽdæ ipediméto ẽ

Morbũ totius corpis corruptior ẽ ægrotatiõné morbũ cũ ibecillitate. uitiũ cũ partes corporis iter ſe diſſident. ex quo prauitas membroꝝ diſtortio. deformitas. Cice. tuſcu. iiii.

Morbificus morbum iferens. Lau.

Mordicus a mordendo. Lucil. li. xxvii. mordicus petere auꝝ & flãma expediat & cœnobium. Plau. in menec. lãdudũ oportuit naſum adeptum mordicus mõſtrificabile. Non.

Mordicibus & mordicus ꝓ morſu ꝓ morſibus. Pla. in aul. aſini me mordicibus ſcidãt boues icurſent cornibus. Ci. academichoꝝ li. iii. Perſpicuitatẽ quã mordicus tenere debemus abeſſe dicamus. No.

Mores ꝓprie dicuñ ſenũ. & ſenectus moroſa & moroſi homines. q̃ ſuã cuiuſdam moris

sunt. Te. i ecy. Nõ clã me est nate mi me tibi cẽ suspectã uxorẽ tuam ꝑpter meos mores hinc abiisse. Dona.

More maiorũ cõstitutũ legibus cõparatum natura præscriptũ: uel datum. Idem est. Laur.

Morgus cisalpinæ galliæ flu. i padũ excurrit.

Moribundus q affatim uehementerque moritur: similisque formæ similiter. Laur.

Morigeratus est qui aliene obseqs uoluntati. Te. i ade. Hui metuisti si de tuo iure huc cõcessisses paulũ atque si adolescẽti eẽs morigeratus: hoium hõ stultissime: ne non tibi istuc fœneraret. Et alibi significantius hoc exꝑssit. Adolescẽti morẽ gestũ oportuit. Se.

Moriolã. Var. de ui. pa. li. i. Vino addito passi lora uocare cœperunt moriolã noiabãt. qđ ex uuis expressum erat passũ & ad folliculos rei quos & uinatia ea dicebãt sapam. Noni.

Moris fuit unũquẽquẽque domesticã rationẽ sibi totius uitæ suæ ꝑ dies singulos scribere i quo apparet qđ quisque đ redditibus suis. quid de arte: fœnore lucroue posuisset quo die & quid. Itẽ sũptus dãniue fecisset. Asco.

Morior moreris uel moriris. Lucil. q̃rto. Non gratis moriẽ iugulo qui ꝓuocat hostẽ. En. Nunc ẽ illa dies cũ gloria maxima se nobis ostentat si uiuimus siue morimur. Supinũ eius moritũ. Inde moriturus & præter analogiã mortuus. Pri.

Morinalus mons iter bactrianos. & hircanos ubi nascit amomum.

Morini sunt in galliæ finibus post neruios & britanniã spectãt. Et dicit morinoꝝ ager usque ad seq̃næ exitũ: fuit enĩ morinum oppidum in Piccardia potentissimum: qđ nunc dicit Toroana. Estque paruum & manitum & spectant morini ad septẽtrionẽ cõtra britãniã: & cõtinent ab oppido flãdriæ: q̃ dicit durncherchusque ad oppidũ Normandiæ. q̃. Strabo.

Mormorusa oceanum sub septẽtrione uocat a cymbris: congelat enim. Ideo sic dicitur q̃ si mare mortuum.

Moror quære in uerbo maneo. Lau.

Morosus & moratus & morigeratus differũt. Nã morosus puersis cõtrariisque moribus difficilẽ dicimus. Cic. de senec. At sunt morosi & anxii & difficiles senes: moratos autẽ bonis & modestis institutos moribus. Pla. in aul. Dũmodo morata ueniat dotata satis est. Morigeratus ẽ qui alienæ obseqs uoluntati & superius expressum ẽ. Ser.

Morosus fastidiosus & moribus difficilis. Ci. in cato. maiore. At sunt morosi. & in epistola ad Trebatiũ. Et sint morosi qui amãt uel hoc intelligi potest. & Aul. gel. Xantippe Socratis philosophi uxor morosa admodũ fuisse fert & iurgiosa. Serui.

Morosus qui tarda deliberatione facit. Hora. car. Donec uirẽti cãicies: adest morosa. Acr.

Morosus a more uenit: nõ a mora. primã eni habet lõgã ut mos moris. significat eũ qui nimis exacte & adungué fieri oia postulat: ut ob id aliquãdo indigneꝫ atque irascat ut Cic. usque adeo morosi sumus ut nobis nõ satisfaciat ipse Demosthenes. Laur.

Morosi iracundos solos morosos nominauerunt. Cicero.

Moronis ẽ insula in Hispania. Stra.

Morphosis mutatio. Inde morphea ifirmitas quæ colorem mutat.

Morsicatim a morsu suis. Pacu. in dolorestẽ. pulli sic incedunt etiam labellis morsicatim ludũt. Non.

Mortariũ in quo terunt quæ soluẽda sũt. Pla. i aul. Cultrũ pistillũ securi mortarium. No.

Mortuæ pecudis corio calceos fieri flãmĩbus nephas habebatur: cũ sua morte extincta oia funesta existimabant. Fest.

Mortuus ab emerita dictus uita. Fest.

Mortẽ obisse ea consuetudine dicit. quia dixerunt antiqui ob romã legiones ductas & ob troiam duxit exercitum pro ad similiter uadimoniũ obisse dicimus. i. ad uadimonium isse: & ouiã ad uiam. Fest.

Mortis gradus tres. Fato. ut stat sua cuique dies secũdũ stoicos. Casu. sed misera ante diem secũdũ epicureos. Genitura ut sternit in fœlix alieno uulenere: ut inquiunt pythagorici. Acron.

Mortuum mare lacus est asphaltidis: eo q̃ in eo nil uiuum recipiatur.

Mos ẽ istitutũ patrium ptinẽs maxime ad religiones cærimoniasque antiquoꝝ. Fe.

Mosa ex Negeso mõte i finibus ligonũ rheni parte recæpta quæ uocat uasus insulam bataurorũ efficit in oceanum influit.

Mosillis. Cato pro paruis moribus. Fest.

Mosella fluuius belgicæ ubi treueris ciuitas in rhenum influit.

Mosilocos æthiopiæ ꝓmõtorium ubi cinamomũ: quousque sertorii milites excurrerunt.

Mostullus Cato pro paruis moribus dixit.

Moticula require in alites. V.

Moneo & hortor mõemus cõsilio. hortamur ipulsu. Dona.

Moneo terribile dictum. Te. ian. dehic ut qescant porro moneo. Cicero. moneo prædi-

coadmoneo liberatus culpa. Dona.
Mouere mãifestũ ẽ quã hẽat significatiõẽ. N
Mouere ꝓturbare differre. Te. i an. Hoc nisi fit puerꝝ ut tu uideas nihil mouẽt nuptiæ. Do
Mouere excludere. M. T. de offi. li. iii. Arq quõ dã q̃si ueneno pficiat: ut uero hæredes moueat in eorꝝ locũ ipse succedat. No.
Mox paulo post. Fest.
Mox nũc significat cito: nũc paulo post. Ser.
Mucro cuiuslibet teli acumen. Vir. æn. xi. ossa sed iter furẽs ad costas alto stat uulnere mucro ideſt teli cuspis. Ser.
Mucro quidẽ a Seruius. xi. partẽ lãceæ oppositã cuspidi dicit.
Muger mucrosus. Fest.
Mugionia porta Romæ dicta ẽ a mugio quodã qui eidẽ tuẽdæ præfuit. Fe.
Muginari est rugari: & q̃si tarde conari. Fe.
Muginari murmurare. Luc. li. vii. muginamur molimur subducimur. Acta q stultis atque iueniant: hodie at ego occlusero fontẽ. No.
Mugil sicut uigil mugilum sicut uigilum. Ser.
Mulciber uulcanus a molliẽdo. s. ferro mulcere enĩ mollire: siue lenire est. Pac. Quid me obtutu terres mulcesque laudibus. Fest.
Mulcta specialis peccati: cuius animaduersio hodie pecuniaria. pœna uero generale nomen est: ut etiam capitis & estimationis irrogari solet.
Mulcta specialiter peccati cuiusdã est animad uersio & hodie pecuniaria est. Ser.
Mulcta pecunia quæ a magistratu dicta: ut exigi posset ob peccatũ: q singule dicunt appellatæ hæ mulctæ: quod olim unum dicebãt mulctæ. Varro.
Mulctam. Var. in. xi. rerꝝ humanarꝝ nõ latinũ eẽ dicit: idque ad suã memoriã manssisse ait ĩ ligua samnitũ: qui sunt a Sabinis orti: sed turba grãmaticorꝝ mouitia p antiphrasim: ut quædã alia hoc quoque dici tradiderunt
Mulgeo mulsi uel mulxi: cum mulceo formet mulsi. Prisc ianus.
Muri murini dici solent a Cic. mario instituti cuius milites ĩ furca iterposita tabella: uaricosius onera sua portare assueuerãt. Fe.
Mulierauit. i. effeminauit. Var. gnoti. & rex & miselus ille paup amat. habet ignem itus acrẽ hic ephebetũ mulierauit. hic ad medicam adolescẽtem cubiculũ pudoris primus polluit. Noni.
Mulierositas cupiditas fœminæ uoluptas Ci. Tusc. lib. iiii. Similiterque cæteris morbi ut gloriæ cupiditas ut mulierositas: ut ita appellẽ eã quæ græ. φιλογυνεια. dicitur. No.
Mulierosi dicti sũt mulierꝝ appetitores. Affra. in uopisco. Homo mulierosus confert me illico alio. Nonius.
Mulieris appellatione etiam uirgo uiri potens cõtinet. Caius. Vlpia. tamen ait. q si ego uirginẽ emere putarẽ cũ esset mulier emptio: nõ ualebit: mulier ergo quæ uirgo nõ ẽ. Ci. obiurgantibus q sexagenarius popliã uirginẽ duxisset. cras mulier erit iquit.
Mulio mulionicus. Cic. pro. sex. mulionicam penulam.
Mullei calcei regũ albanorꝝ & post patriciorꝝ: a mulando ideſt suendo dicti sunt. Fest.
Mulctare lacerare mutillare mollire atque dissoluere unde mulciber a mulcãdo. T. i adel. Ipsum dominũ atque oẽm familiã mulctauit usque ad mortem. Do.
Mulctare cũ sit cõdẽnare positum est augere uotis cõpotẽ reddere. Ne. Calare & ad seri laudes ago cũ uotis me mulctatis meis. qd̃ præter q̃ uellẽ audiebã hæc mihi. Enn. No.
Multitudo cũ sit populorꝝ ut quidam putant Varro pro multo non absurde etiam descripsit de uita patrũ li. ii. nihilo magis ꝓpter argenti facti multitudinẽ miserat furandũ: qd̃ ꝓpter cẽsorꝝ sanguinolentus aut dominatus quo appellarent. No.
Multitudo positũ p frequẽtia aut copia. Cic. de ora. li. tertio. Sed ut pontifices ueteres ꝓpter sacrorꝝ multitudinẽ tres uero epulones esse uoluerũt. & in eodẽ is etiã q familiarior nobis propter scriptorꝝ multitudinẽ est. Nonius.
Multis modis. i. uehementer. Ter. in ecy. Nisi pol. filium multis modis iam expecto redeat domum. Dona.
Multra multrale ita distinguit a nonnullis ut multra sit tempus in quo mulget. multrale autem uas in quo mulgetur. molucrumque uas esse aũt. Ser.
Multũ & satis eo distant: q multũ infinitum est: satis finitum. Auaris illud: hoc parcis se continentibus applicandũ est. Luc. li. quito. Nam si quod satis est hoi id satis esse potuisset. hoc sat erat cũ hoc non est quod credimus. porro diuitias illas animi nihi explere potuisse. Noni
Multũ cũ positiuis. multo cũ cõparatiuis. Pri.
Multum ante & multo ante dicimus. Iterum paululum post & paulo post. similiter quãdo nõ fit illa cõtrapositio duorum ut Iuue. Dispiciam q sit q̃tum sublimior atlas: non q̃ro dicendũ. Ter. Eius frater aliq̃tulum est ad rem auidior.

Multo longe ualde facile pro non dubie. ſuplatiuũ deſiderant: ut multo utiliſſimus: uel cõpatiuũ: ut longe melior uel diuerſitatem ſignificãtia. ut lõge diſſimilis diuerſus: alius alter ſecus: ante poſt. præ & compoſitis: ut lõge p̃ſtat: facile p̃cedit: & ſignificãtia ſuperlationẽ: ut facile princeps: primus: ſecundus p̃cipuus ſupat uincit. Lau.

Mulciber ẽ uulcanus. q̃ ignis ſit & omnia mulceat & domet. Ma.

Mulis celebratur ludis in circo maximo conſularibus: quia primũ putãt tecti currui uehiculoque adiungi. Fe.

Mulus uehiculo lunæ habetur: quia tã ea ſteriles ſit quaſi mulus: uel quia mulus nõ ſuo genere ſed equis creatur: ſic luna ſolis nõ ſuo fulgore lucet. Fe.

Mulus fit ex equa & aſino. cõtra ex equo & aſina hinnulus uterque eorũ ad uſũ utilis. V.

Multifacere dicit ſicut magnifacere & paruifacere. Cato neque fidẽ neque iuſiurandum neque pudicitiam multifaciat q̃ merito ab uſu receſſit: quia q̃titas numero nõ extimatur nec deſiderat multitudinẽ. Fe.

Multifariam antiqui qa in multis locis fari poterat ideſt dici. Feſt.

Muluca numidiæ fluuius dirimẽs regna Iugurtæ olim & Bochi & monidiã a mauritania.

Mullus piſcis genus. myllos.

Muliadas nobiliſſimum fluuius ẽ i Hiſpania poſt Tagum fluens. Strabo.

Multeſima pars noue poſitæ quantitas infinita. Luc. libro. vi. Paruula quã nobis pars & quã multeſima conſtet. No.

Mumiana ædificia a mumio dicta. Fe.

Munda Hiſpaniæ fluuius atque oppidũ ubi cæſar aduerſus Pompei filium pugnauit.

Mundus appellat cœlum. terra. mare. & aer. Feſtus Pompeius.

Mundus etiam dicitur ornatus muliebris: qa non alius ẽ q̃ qđ moueri põt. Fe.

Mundus quoque appellat lautus & purus. F.

Mundus ſolẽ mundi mentẽ eſſe dixerũt mundus aũt uocatur cœlũ qđ appellãt louẽ. Ma.

Mundus muliebris eſt quo mulier mundior fit cõtinentur eo ſpeculum: unguenta uaſa unguentaria: & ſimilia ueluti labatioriſtus Vlp. de auro & argento legato.

Mundum gẽtiles ter in anno patere putabant diebus his. s. poſtridie uulcanalia: ante diẽ tertium nonas octobres: & ante diẽ ſextũ idus nouẽbris. Inferiorẽ. n. ipſius ptem cõſecratã diis manibus arbitrantes cãm omnium tpe p̃ter hos dies ſupraſcriptos: quos dies etiam religioſos iudicauerũt ea de cã q̃ his diebus ea quæ occulta & abdita religionis deorũ manũ eſſent i lucem adducerent nihil eo die in repu. geri uoluerũt. Itaque p hos dies nõ cũ hoſte manus cõſerere: nõ exercitus ſcribere licebat: nõ comitia habebantur nõ aliud quicq̃ i repu. niſi quod ultima neceſſitas exegiſſet adminiſtrabat. Feſt.

Mũditer & mũde. Pla. in penulo: Nam cũ ſe dulo mũditer nos habemus ut ægre amator cultis inuenimus. No.

Mũditer mũde antiq dixerũt. Pri.

Muneralis lex uocata ẽ qa Cintius canit ne cui liceret munus accipere. Pla. no muneralẽ legem nec lænoniam roga fuerit nec ne flocci exiſtimo. Feſt.

Munẽ ſignificare certum ẽ officioſũ. Immunis dicit q̃ nullo fũgitur officio. Fe.

Munerat ꝑ munerat. Tur. in trãſilione dat ultro & munerat quod ab illo abſtulit. No.

Muneror pro munero uerba patiendi ꝑ agentibus in oĩbus ueterũ formæ ſcriptis reperi unt elegãtiæ gr̃a & ecõtra ex qbus ſũt pauca iſta quæ nũc meminimus muneror te ꝑ munero & ſignificor ꝑ ſignifico & aſſẽtior ꝑ aſſẽtio & fœneror ꝑ fœnero & pigneror ꝑ pignero & alia iſtiuſmodi plæraque proinde prout in legendo fuerũt obuiam notabimus. Au. gel.

Munerarius q dat munus populo 'gladiatoribus in harena exhibendus. Lau.

Munes apud ueteres dicebant nõ a largitione quæ innotuerat: ſed conſentiẽtes ad id quæ amici uelint. Pacu. in doloreſte. Cum largitio multis ignota erat munificus nemo putabat niſi pariter oẽs. Luc. ſaty. li. xxvi. Munifici muneſque cum amicis noſtris uideamur. No.

Mungerentur. M. Cato in li. de libe. edu. Si cõ ſecuti corporis ſiccitatẽ nec ſpuerẽt eni nec mungerentur. No.

Munia officia. Sal. hiſto. lib. iii. Actũ maxime uti ſolet in extremis rebus ſi q̃ſque chariſſimum domi recordari cunctique ordinem omnium. Cice. munia extrema ſequi. Plau. in mercatore dicens pro meritis gratum me & munia fore. No.

Munia ideſt obſequia debita. Hor. car. Nõdũ munia comparis æquare. Acron.

Munitio mortificatio ciborũ uel aruorũ. Fe.

Munitas pro cõmunitas. Fe.

Munificior a munifico. Cat. dixit Cum nunc

munificētior: q̄uis munificēs nō sit i usu. F.
Munifex q munere: tanq̄ opifex & artifex munificus qui munera largit: sicut beneficus & maleficus. Ser. in arte.
Munificus quære in uerbo magnificus. Lau.
Munimētum sepulchri est: qđ muniendi eius loci causa factum sit.
Muniméta sūt munitiones castrorꝫ cæteraꝫque rerꝫ cōtra hostes siue uallo & fossa siue alia re. monumēta i murara in u sepulchra: statuæ tituli: libri i memoriā alicuius. Li. li. xlvii. utrobique ostēdunt & statuæ. Lau.
Municeps uide hic supra. Varro.
Municipes ergo sunt ciues. Ro. ex municipiis suo iure & legibus suis utentes muneris tā/tum cū populo Ro. honorisque participes a quo munere capessendo appellati uiden/tur nullis aliis necessitatibus nec ulla popu/li Romani lege astricti. Au. gel.
Municipes q ex eodem municipio nati sūt.
Municipes etiam qui ex alienis ciuitatibus Romā uenissent: quibus nō licebat magistratū capere sed tantū muneris ptem: ut cumani atellani: q & ciues Ro. erāt & in legione me/rebant: sed dignitates nō capiebant. Fe.
Municeps qui municipio liber natus est. Ité q ex alio genere munus functus é: ité q in mu nicipio a seruitute se liberauit a municipe. F
Municipem aut natiuitas facit aut manumis/so: aut adoptio. dicūt enim pprie muneris participes recæpti in ciuitate ut munera no biscum facerent. nūc uero cuiusque ciuita/tis ciues: ut campanos: puteolanos. Qui ex duobus igit campanis parentibus natus est campanus est municeps uel ex patre tantū ex matre aūt nō nisi ex priuilegio.
Municipia sacra dicebant quæ ante urbem cō ditam colebant. Fe.
Municipiū id genus hoium dicitur q cū Ro/mā uenisset neque ciues Ro. essent pticipes tamē fuerūt omniū rerꝫ ad munus fūgēdū una cū Ro. ciuibus: p̄terq̄ de suffragio ferē do aut magistratu capiēdo: sicut fuerunt. fū dani: formiani: cumani: acerani: lauini: tu/sculani: qui post aliquot annos ciues Ro. ef fecti sūt. Alio modo id genus hominū diffi/nit quoꝫ ciuitas uniuersa i ciuitatē Ro. ue nit ut aricini: cerites: anagnini. tertio id ge/nus hominū diffinit qui ad ciuitatē Ro. ita uenerūt uti municipia essent sua cuiusque ciuitatis & coloniæ. ut tiburtes: prænestini pisani: urbinates: molani: bolutiniēses. pla/centini nepesini sutrini: lucrēses. F.
Munus gladiatoriū q̄re i iocus. L.
Munus cū quis munere fungit. Item dicit do/num qđ officii causa dat. F.
Munus officium. Virgi. quarto æne. collectū/que hæc ipsa ad munera glutem. Ser.
Munus quod mutuo aio dat officii cā. Alii mu nus p muniēdi cā impatū: a quo etiā muni/cipes q una munus fūgi debēt dicti. Varro
Munus uno mō dicit donū altero onus qđ cū remittit uacationē militiæ muneriſque præ stat. Inde imunitatē appellari. Tertio officiū Inde munera militaria & milites munificos uocari qui munera ciuilia capiāt. Paul.
Munus qđ necessario lege subimus more ipe/rioue eius q iubēdi habet potestatē. dona au tē pprie sūt: quæ nulla necessitate iuris sed spōte præstantur.
Munus publicum é officiū priuati hois ex quo cōmodū ad singulos uniuersosque ciues est. dissentiunt qdē sc̄ū. Pō. de uerbo. sig.
Munusculæ qnquatriis appellabant idus luni as qa is dies erat tibicinum colētiū mineruā. Quinquatrus proprie dies festus mineruæ martio mense. Fe.
Murata potione usi sunt antiqui sed postea as sueuerunt muram diis suis libare. Ideoque xii. tabulis est cautū ne mortuo moleret. F.
Murciæ deæ sacellum erat sub monte auētino quia antea murcus uocabat. Fe.
Murex color purpureus. Vir. i bucco. Ipse sed i pratis aries iā suaue rubēti murice. Et libro .iiii. æne. Tirioque ardebat murice lena. N.
Murex acumē saxi. Vir. quito æne. Et acuto in murice remi obnexi crepuere. S.
Murex coclea unde tingit purpura. Vir. Ipse sed in pratis aries iā suaue rubēti murice.
Murgisionē a Roma & decisione Fe.
Muri mariani dici solēt a. M. mario ist̄ituti cu/ius milites i furea iterpositā tabella uaricosi us onera sua portare assueuerāt. Fe.
Muricidum ignauum stultum. Plau. muricide homo ignaue iners. F.
Muries dicebatur. Sal. i pila. tonsum & in ol/lam fictilem coniectum & in furno perco/ctum quo dehinc in aquā misso uestales uir gines utebantur in sacrificio. Fe.
Murices etiā uetustas saxorum aspitates uela oīa uoluit posse dici. Vi. li. vi. Et acuto i mu rice remi obnixi crepuere. Noni.
Muriclā. Var de ui. populi. ro. lib. i. Vino addi to lora passi uocare cœperūt. muriclā noia/bāt qđ ex uuis expssū erat passū ad foliculos rei quos & uiacia eā dicebāt sapā. No.
Murmulionica scuta dixerūt cū qbus de mu/ro pugnabāt erāt sigdē ad hocipsū apta. Fe.

Murmurillũ murmuratio. Plau. ĩ rudente. No
lo ego murmurillũ neque susurrũ fieri. Idẽ
qd murmurillas tecum a te discrucias. No.
Murmurari ꝑ murmurare. V. Ita uti soliti
eramus Romæ ĩ balneis prodere cœpimus
& mutmurari. Quadrigarius ĩ uirgula diui
Præsertim cũ uentrem meum cõmercia ne
murmurari patiatur. No.
Murmurari dictũ a similitudine sonitus q̃ ita
leniter loquitur ut magis se id facere somno
q̃ ut intelligaẽ uideatur. hinc etiam poetæ
murmurantia littora. No.
Murmurina potio confecta. Varro. in antipa
tro. non modo uinũ dare: sed etiam ut ait
Plau. murmurina passum defrutũ. Idem li.
primo. Tu autem murmurina. No.
Murrina genus potiõis quæ. græ. dr̃ μυρρινή:
uel μυρσίνη hãc mulieres uocabãt mirio
lam quidã murratũ uinũ id dici putant ex
uuæ genere murina nomine. Fe.
Murtatũ a murta q̃ ea large factis q̃ fartũ cras
sundũ lucaniam dicunt. qd̃ milites nostri a
lucanis didicerunt: ut quod salens saliscũ
uentrem. Varro.
Murthea corona Papirius usus ẽ: quia sacer
dos ĩ cãpis murtheis superasset. Fe.
Murꝫ q̃ muniendi cã munus portabaẽ: uel q̃
sepiebant oppidũ æquo munere murus. V.
Murus ẽ urbis lapideus ambitu sue munitorꝫ
castrorũque. Paries uero domorꝫ. mœnia ꝑ
muris accipi solent & pro ædificiis ipsius ur
bis. Porta murorꝫ est munitionique apta ca
strorũ ianua parietis ac domorꝫ. Lau.
Mus græ. μῦς lati. sorex a corrosionis sono:
diminutiuum musculum.
Musa cantilena. Vir: ĩ buc. Pastorum musã da
monis & Alphesibei. S.
Muscerdas prima syllaba ꝑducta strecus mu
rum appellant. F.
Musa a mosis secundũ. Herodianũ: & sunt no
uẽ iouis filiæ. Clio a gloria. unde historica
dicit. Euterpe delectãs tibicinaria. Thalia ca
paciras a græ. comœdia. melpomone medi
tationẽ faciens quæ tragica. Terpsicore exul
tansque citharistria. Erato amore cantans
Polimnia multæ memoriæ. unde rhetori
cos dictat colores. Vrania cœlestis & astrolo
gia dicitur. Calliope pulchrum carmẽ quæ
poesis. Et hæc præstantissima. scdm Hesio
dũ: quia oẽs cõtinet secũdũ Aristarchũ: sed
poetæ eas cõfudũt. mater thespis. unde the
spiades. Pierides a nouem naris pieri filiis
quas uicerunt. Libetrides a fonte libẽtrio il
lis sacro ĩ magnesio secũdũ alios a mõte æto
liæ Aoniæ ut dictũ ẽ. Pegasides a fõte pega
seo ut in meduſa nec fõtes sed etiã mõtes di
cati fũt musis: ut Parnasus Helicon.
Muscus animal simile muri duos dentes supe
riores & duos inferiores habẽs: iuxta cuius
umbilicũ nascitur sãguineũ apostema. un
de muscũ prætiosum cõficit. Tor.
Muscus herba quæ in corticibus nascit̃ semp
singularis. Ser. in arte.
Muscus lanugo uiridior: quæ locis humidis
nascitur. Vir. muscosi fontes. S.
Musculus diminutiuũ non est nisi quando est
paruus mus. Lau.
Musæ iam primæ natæ Ioue nata etheyenio
neo: edearce: melete secũdæ Ioue tertio &
& memoria ꝑcreatæ nouem pierio natæ &
antiopa. quas pierias & pleias poetæ solent
appellare hisdem nominibus eodem nomi
ne quo ꝓxime superiores. Ci.
Musecros camati insulæ fluuius meridionalis
Musæus poeta insignis tpe Orphei cum argo
nautis apollinis filius uel Eumolphi: ut eius
adducunt epitaphium Emolphi dilecti filiũ
habet Phalaricum solum musæũ corruptũ
corpe sub hæc tumulo musicus a musa. T.
Musimones asini muli aut equi breues. Lu. vi.
Precium emit qui uendit equũ musimonẽ
Cato ibi est molitorio asinum aut mulimo
nem aut arietem. No.
Musio. Catus & gr. &. L. quasi καυτος ideſt
cautus. Tortellius.
Mustatius siue mostatiũ nõ ad genus referen
dũ quasi hoc potio sit: aut illud mustatius
panis recte dicimus & mustatiũ libũ. Caper
Musio quasi infestus muribus. Tor.
Mussare & murmurare. Enni. ĩ occulto mus
sabant. uulgo uero ꝑ tacere dicitur: ut idẽ.
Ennius. nõ decet mussare bonos. Fe.
Mussare & murmurare ita discernũtur q̃ mus
sare hoĩum sit occulta quid & oppressa uo
ce loquentiũ q̃ celatum uelit. Vir. ĩ. x. Quid
fortuna ferat populi sed dicere mussant. Et
alibi. Flẽt mœsti mussãtque patres. murmu
rare autem maioris soni est proximi ad tu
multũ. Virgi. primo geor. Et resonantia lõ
ge littora misceri & nemorum increbescere
murmur. No.
Mussitare ꝑprie est dissimulandi causa tacere
uel a muto: uel ab. m. littera quæ nimiũ ꝓs
sæ uocis ac pœne nullius est: adeo ut sola
omnium cum inter uocales inciderit attera
tur atque subsidat. Vir. mussitat rex ipse La
tinus. Te. ĩ adel. Quãdo ipsũ q̃stum cœpis ac
cipiẽda & mussitanda iniuria est mussitan

da.i. patienda cõsideranda cũ silentio: & ut amatore putanda ac per hoc offerenda. Do.

Musso uereor susurro: & est proprie mussare obmutescere & muto eẽ uicinũ. Vir. xi. æn. Cuncti se scire fatentur quid fortuna ferat populi sed dicere mussãt. Ser.

Musso murmuro. Virg. iiii. geor mussantque oras & limina circũ. Et En. Aspectabat uirturem legionis suæ spectãs si mussaret. S.

Musso taceo. En. in. xiiii. Non possũt mussari bona quæ facta labore enixi militiã pepere.

Musso dubito. Vir. xi. æne. mussat rex ipse Latinus quos generos uocet. Ser.

Mustella sorex longa.

Mustellæ tria genera teste Pli. est quæ dicitur græ. idest cata uel paniũ animal ad similitudinem muris: sed aliquãto longius: & ẽ aquatilis quã cassutã uulgo appellant.

Musticula est machinula ex tegulis: in qua calceus nouus suitur. Affra. musticulam uidẽ tibus pigam tibi. Fe.

Mustum non solũ uinũ: uerum nouellum qcquid est recte dicitur: Neui. in gymnastico: Vtæ sit melius uirginẽ si musta ẽ. N.

Mustulentum & uinolentum ut fœculentum Plau. in cistel. Natura ita mustulẽtus æstus nares attigit ut sit odor musti aut musto oblitus ac madens. No.

Muta extã appellabantur ex quibus diuinationes animaduertebant. Fe.

Mutualiter a mutando. Varro. cras credo hodie nil quibus ĩstabilis animus ardens mutabiliter habet habere & nõ habere. No.

Mutare derelinquere. Lu. lib. xxvi. mihi qdẽ nõ psuadeẽ poplites mutare meos. No.

Mutare trãsferre. Lu. li. xxvi. doctior q̃ cæteris ipa samitas mutes aliquo tecũ sacra fcã. N.

Mutare aliqd p alio accipere. Lucil. li. xxvi. Publicanus uero ut asiæ fiã scripturarius p Lucilio id ego uolo: & imo hoc non muto oĩa

Mutæ dicuntur lĩæ qa positæ ĩ ultimis ptibus oronis obmutescere cogant loquentes: uel quia paruæ exiguæque sint uocis ut cũ mutum oratorẽ uel tragœdũ dicimus. Fe.

Mutia musando q hi nõ amplius q̃ mus dicunt. Varro.

Mutia prata transtiberim a mutio cui a populo data fuerant. No.

Mutini tintinii sacellum romæ fuit cui mulieres uelatæ togatis prætextatis solebãt sacrificare. Fe.

Mutilare est aliquid derrahere sine quo res eẽ non possit. Teren. i ecy. Quin spolies mutiles: laceres. Mutilare imminere. unde mutili dicti sũt boues aut capri sine cornibus. male tamẽ putãt qui credũt. inde mulciber & uulcanum dici q sit mutilatus ac debilis & dandus. Nã pprie mulciber dictus est q omnia mulceat molliat ac uincat. Do.

Mutire tacere nihil facere nec dicere. unde & mutos dicimus. Ter. in and. nihil iam mutire Donatus.

Mutire loqui. Ennius palam mutire plebeio Piaculum est. Fe.

Mutitare est mutua inter se dona agitare.

Mutina est in liguria. Strabo.

Mutuũ si datur qd uideatur qd siculi meton ita scribit sophron mœton autũno. Varro.

Muto factum & nollẽ factũ dicebãt ueteres cũ alicuius rei eos pœnitebat. Teren. in andria haud muto factum dicebãt. Dona.

Mutuiter p mutuo Varro dixit. Pri.

Mutuiter p mutuo. Varro. lxxx. uiue meque ama mutuiter celerãter. N.

Mutuo quære in uerbo uicissim. Lau.

Mutuo tibi sicut fœnero tibi. mutuor abs te sicut fœneror abs te. qui mutuat pecuniã dat mutuo sicut q fœnerat ad usuram q mutuatur accipit sicut q fœneratur ad usurã. L.

Mutuũ a fœnore hoc distat q mutuũ sine usuris: fœnus cũ usuris sumitur: & ẽ quasi acceptio fœtus. Plau. ĩ asina. Nã si mutuas nõ potero certũ est sumam fœnere unde honestius mutuum ẽ q sub amico affectus fiat. tamẽ usu tpis necessarii. No.

Mutum p mutuũ sumat Ceci. a soto ad amicos curet mutuat tũ mutuet mea cã. No.

Mutuũ damus receptori non eandem speciem quã dedimus. alioquin cõmodatum erit aut depositũ: sed idem genus mutuũ dictũ ab eo q de meo tuũ fit.

Mutũ. Lucil. lib. xxvii. Et si maxime qd spero mutuũ hoc mecũ facis. Noni.

Abathea regio ab arabia ad mare rubrum ad dexteram: & persicũ ad sinistram Indicũ ex superiori: a Nabaoth primogenito Hismaelis & nabatheus. a. um. ũde olim elephanti. Tor.

Nabrissa ciuitas ẽ in hispania inter sacrũ promontoriũ & colũnas herculeas. Stra.

Natio fluuius ẽ p quẽ onerariis nauibus adquileiã nauigat plus stadiis. lx. Stra.

Nacre fullones qa nauci nõ sint .i. pcii nullius oĩa fere opa ex lana natæ dicũt græcis. Fe.

Nactus sum quære in uerbo excogito. Lau.

Nægræ. p utique & certe. ut faciunt ne itelli/

gendo. & breuis ponit q̃uis cũ dipthongo.
Næ p certe ut faciũt næ itelligẽdo ut nihil itel ligendo. i. faciũt p fecto: cõponit cũ quæo scio: & uolo dicimus iterdũ haud scio haud uelim. non scio barbarum est. Lau.
Nais fluuius ex tauro monte nascitur & in põtum mergitur.
Nã quod pro quodam. Te. i phor. Nã qđ ego huic subito exicio remediũ iueniã miser. D.
Nam p ideo. Teren. Nam in prologis scribundis opera abutitur. Donatus.
Nãciscor nactũ absque. n. ut pãgor pactũ. fingor fictum deriuat. n. a nancio: ut gracchus nãciã pepuli desideriũ. i. sentinã. Pri.
Nanciscor p prie dicit qui paratus ad tenendum anteq̃ possit reperire quod teneat statim: qđ occurrit præhẽdit. Te. in hechn. actus alteram. Dona.
Nani quære in uerbo pomiliones.
Nanciscor nactus erit. Fe.
Nannasa fluuius est apud cantabros: anarigines & orgenones disterminans.
Nannetes ide st nanres. Strabo.
Nanus græ. secũdũ Gelliũ puæ staturæ hoies.
Nanus celer & strẽnuus a nauiũ uelocitate. Fe.
Nanũ uas aquariũ græci. dicũt qđ uulgo situlũ barbarum. unde naui pumiliones apellãtur. Festus pom.
Napeæ uel naiades sunt nymphæ fontiũ. S.
Napure fœniculi. Festus.
Nãque primũ uel aliũ sortit locũ nã primũ tãtũ. Et interdũ accipit p aũt ad distinctionẽ sententiarum: ut Ci. in Sa. Nam quod i uxorem atque filiã meã tã petulanter iuectus ẽ. ide st q̃ autem siue q̃ uero similiter de ita & itaque. Lau.
Nar amnis ẽ per narniam ciuitatem effluens p umbriam tiberi immiscetur. Strabo.
Nar fluuius est masculinũ. naris uero nasus ẽ. Oui. iiii. me. panda naris erat. Pri.
Nar. fluuius est alter a superiori quia danubio uidetur deriuari: & descẽdere inter phileos & liburnos.
Narane fluuius est dalmatiæ ab epidauro colonia nõ distans amplius. C. M. pas.
Narbasis est in hispania urbs æstuaria. Stra.
Narbonensis figura describitur duabus quodammodo iter se ad pyrenẽ lineis ab occasu: ad septẽtrionẽ uero ad cẽmenem montẽ ex reliquis aliam ad austr̃ mare cõficit qđ inter pirenẽ massiliáque iacet ab oriẽte partim alpes & interuallũ quod inter alpes per rectã intercipit: & radices cẽmeni rhodanũ usque ptinẽtes a quibus ad prædictã alpiũ rectam efficitur: rectus angulus ad australe latus ad dictam figurã deinceps maritima iacet quam tenent massiliẽses & salii usque in ligures Italiam uersus & flumẽ uarũ narbonenses antea celtas noiabant. ab his uniuersos a græcis gallos celtas apellatos opinor ob eorum claritatẽ seu massiliẽsibus ab hoc eorum uiciniam assumentibus narbonẽsis tractus: i quo Põpei trophea: & nõnulli Hispaniæ & galliæ confinia declarãt. Str:
Narcissus cerphesii fluuius ex lyriopide nympha filius de quo. Oui. statius. alius claudii libertus potentissimus & ditissimus. Iuue. diuitiæ narcissi. Tor.
Nardus fœmininũ. Hor. primo car. dum licet assiriaque nardo potamus uncti Acron.
Nare a naue: quia aqua feratur ut naues. F.
Nare est natare. Vir. lib. viii. & fluuium uinclis innare clodia. No.
Nare rursũ uolare. Virgilius geor. li. iiii. Huic ubi iam emissum caueas ad sidera cœli: nare per æstatem Noni.
Nares dictæ a naritate quæ nos odoratum doceant. Donatus.
Naris singulariter ut æmilius macer sauciana ris. Ser. in ar.
Naritia ísula in ionio. Vlyxis.
Narica genus piscis minuti. Fe.
Narnia urbs in umbria per quam naramnis labitur in tiberim effluens: paulo super ocriculos exiguis nauigabilis nauigiis.
Narnia ciuitas in uia flaminia in montibus q̃bus subest nar fluuius.
Narrare aliena & quæ nobis necessaria nõ sũt Te. Nescio quid narras. Dona.
Nasamones populi lydiæ inter auschiseos & syrtes naues in syrtibus deprehehensas spoliant. de quibus. Lucanus. ix.
Nasci qui sperat p supstite esse dicitur qđ tunc uex ẽ: cũ de ipsius iure q̃rit: aliis aũt nõ p desit natus Pau. de uerbo signi.
Nasistrinia genus uasis aq̃rii ex aticæ patẽtis. F
Nassamonum nemus apud nassamones est: ad quod sunt qui uelint Herculem accessisse & ibidem oppressisse leonem.
Nassa piscatorii uasis genus: quo cũ intrauerit piscis exire nõ põt. Plau. nunq̃ ex ista nassa hodie æscam petã. Fe.
Nastrutiũ Ci. tus. lib. v. Quos negat ad panem adhibere qcq̃ præter nastrutiũ. No.
Natales ide st nobilitas generis mascu. pluralis numeri tantum. Ser. in arte.
Naralis & naralia dies est natalitius. signãt etiã cõditionẽ sanguinis ac familiæ. Lau.

Natare ſæpius nare ut dictitare fatigare.Fe.
Natio genus hoſium q nō aliunde uenerūt ſed ibi nati ſunt in pecoribus quo bonus ꝓuentus futura bona natio dicitur.Fe.
Natiſus fluuius é uenetiarum aquileiæ ciuitati uicinus
Natintato negociatio & natinatores ex eo ſeditioſi.Feſtus pom.
Natorū appellatio & ad nepotes extendit.
Natrix pro angue maſculinū eſt figurate quod eſt fœminino genere ꝓfertur.Lucil.in.ix. & natrix uiolatrix aquæ.
Natrices dicunt angues natantes.Ci.achad.li.iiii.Sicut.n.uultis tātā uim natricū uiperarūque fecerit.Luci.ſat.li.ii.Si natibus natricē ipreſſit craſſam & capitatā.Noni.
Naſcio dea eſt putanda:cui cum fama ciruimus in agro ardeatino rem diuinam facere ſolemus: quæ quia partus matronarum tueat a naſcētibus natio nominata eſt.Cice.de natu.deō.
Natus quære in dictione filius.Lau.
Naualia ubi ſunt naues.Vir.alii naualibus ite. Seruius.
Naualis portus a uicinia naualiū dcūs.F.
Naucis putamina nucis ſignificat ꝓ nihilo accipitur:Plaut.in muſtel.qui homo tumidus erit in rebus dubiis nauci nō erit. Idē in truc.l. timpano turba amas hominem nō nauci.ſunt qui dicant genitiuum uel datiuum eſſe qui figurate cum omnibus generibus adiungi poſſe. ſimiliter frugi a frux uel fruges:mancipi mancipes:& nihil nihilū .Priſ.
Nauci ꝓ nihil ut nihil te duco. Eſt autem fabe granū cū ſe aperit.Se.in ar.
Nauci putamen nucis.& pro nullo accipitur. Plau.Torte.
Nauculas præneſtinos appellabāt qui incluſi a pœnis caſellini famen nucibus ſuſtentauerūt:uel quia in eoꝝ regione plurima nux minuta abundat.F.
Naucite ſūt in gallia aquitana:apud quos ligir fluit.Strab.
Naufragium mare naufragia faciēs.ut Virgilius.naufragiū ſillareū.Hora. primo car. nec mare naufragium.Acron.
Nauiter a naui dictū a qua in alto nullū diuerſoriū eſt.Ter.in heau.uerum ſi incipies neque perficies nauiter.Do.
Nauiter quædā noīa in us terminata quæ ex ſe bina aduerbia faciūt:ut eſt uetꝰ auctoritas.trāſit.n.in quibuſdā rationem & aliter ipſa enunciat aliter cōſuetudo uſurpat. nā a naus nauiter dicūt quod nos naue.ité duriter quod nos dure largiter quod nos largꝰ celere celeriter.Ser.in arte.
Nauigii iter deterius fiat prætor ait.hoc ꝓ nauigatione poſitū é.imo nauigiū ſolemus dicere etiā ipſā nauē iter uero nauigii pōt & ſic accipi.iter nauis deterius fiat nauigii appellatione etiā rates cōtinent.qa plærunque & ratium uſus neceſſarius é.Vlpi.de flu.
Nauita epentheſis ut mauors.Ser.
Nauis uinaria ut ſūt in quas uinū effūdit.
Nauia ſilua iuxta urbem quia neuii cuiuſdam fuerat.Fe.
Nauia lignum cantum ut nauis quo in uindemiis uti ſolent.Fe.
Naula inſula ī hiſpania quæ diſtat a maſca ſtacētū. Strab.
Nauigium nauis ductio.Tor.
Nauis græca dictio græ.ναυς.Tor.
Naumachia bellū nauale:uel potius præliū.
Nauportus fluuius é oriēs iter Emoniā & alpes
Nauſat cū granū fabæ ſe naſcēdi gratia aperit qa ſit nō diſſimile nauis formæ.F.
Nauſicioſus q̄ paꝝ uidet ꝓp uitiū oculoꝝ.Fe.
Nauſeo & rupto dicēdū quāuis quidam ueteres dixerūt ruptor & nauſeor.
Nauſica aliquādo apud home.Nauſica a Alcinoi filia.Tort.
Nauſithous Neptūni filius ex piboea Euryme dontis filia Alcinoi regis pater.Tor.
Nauſthatmos ꝓmontoriū littoris cytenaici.
Nauta aliquando nauita.Tor.
Nauclerus nauicularius q̄ſi nauis clyros.i.ſors græ.nauchros.i.nauis prīceps.Tort.
Nautem accipere debemus eū qui nauē exercet:q̄uis nautæ appellant oēs q nauis naui/gandi cā in naui ſūt:ſed de exercitore nō ſolūmodo prætor ſentit. Vlpia.nau.cau.ſta.
Nautea herba granis nigris qua coriarii utunt a nauſea quā facit mutata t in s.Fe.
Nautea eſt aqua de coriis:uel qđ é uerius aqua de ſētina dicta a nautiis Pla.ī curculione.unguentū nā omniū odor præ tuo nautea eſt Idē ī aſina.nauteam bibere malim ſi neceſſe ſit q̄ illā oſcularier.No.
Nauticoꝝ familia troianis dicit oriūda.Fe.
Nautuantes uergari ſeduni ubi nūc é ualentia Roma dī.& ſūt iter ſabaudiā & delphinatū & ptinēt a fluīe rhodano ad ſūmas alpes.S.
Naxos īſula ī ægeo ex cycladibus uino cæteras exuperans.Vir.bacchatam dixit.
Nazaræ montes ſūt meridionales numidiæ.
Ne ꝓ nō frequēter apud ueteres dictū. Te.in and.Ego id agam mihi qui ne detur: & ne pro ualde.Cic. nene illi hoc.Te.ī an.ne iſte

haud mecū ſentit. Idem in hech. ne ego homo ſum infœlix. Idem in an. faciūt ne intelligēdo nihil intelligant & ne ꝑ nedū. Idem in an. ne uacuū eſſe nunc me ad narrandū credas. Aut aduerbiū ꝓhibētis eſt ut ſit ne nō. Salu. ne illa tauro paria ſūt. Ne ꝑ nimis Idem ne iſtā bis manſuetudo & miſericordia. Te. in an. ne iſtam multis modis. Don.

Ne imperatiuo magis q̄ coniunctiuo adiungitur. Vir. ne ſeui magna ſacerdos. Te. i an. ne ſeui tantopere. Dona.

Ne pro ualde. Te. in ad. Dii boni ne illiuſmodi iam nobis ciuium magna penuria eſt.

Ne coniunctio cauſalis: ut Vir. ne recipi portis aut duci intra mœnia poſſit accipitur ꝑ neque quæ copulatiua cōiūctio ē. Cicero. iiii. inuec. ne dici qd eſt opus ē quanta dimicatione ciuiū ꝑ neque: & eſt aduerbiū interrogandi. P.

Ne pro ualde & utique. Ser.

Ne acuto accētu elatum imperatiuā recipit ueluti ne fac graui uero optatiua recipit. Hocar. ne facias. Etiā acuto recipit optatiua ueluti ne uenias ne ſcribas. ueꝝ hic ꝛperamus ſuperius ſuademus. Accipit etiā finitiua ironicos: ut Ci. ne illi uehementer errant affirmat. n. illos uehemēter errare. Accipit & ſubiūctiua. Ci. ne tu ueridici accuſator eſſes ridiculus. Seruius.

Ne accipiē ꝑ neque ꝑ utnō: & ꝑ ualde. Pri.

Ne quære in uerbo an & aut.

Neaera ex qua ſol phætuſam & lampatiam genuit: quæ ſolis armenta cuſtodiebāt cū Vlyxes iuxta ſiciliam tranſiret.

Neapolis poſt dicearchiā eſt cumani poſtea & calcidēſes incoluerūt: & ex pithacuſis. athenisque uenientes: unde & noua ciuitas ideſt Neapolis appellata fuit: ubi parthenopes unius eſyrenibus ſepulchꝝ oſtēdiē: habet & neapolis calidaꝝ aquaꝝ ſcatebras & apparatiſſima balnea nullaꝝ parte baianis inferiora indicerarchiæ. Neapoliſque medio itra mōtes effoſſa ſpelūca in qua obuia curribus peruia multis pandiē: ſtat ſicut & altera cumas tendens. Stra.

Neapolis uidebaē abſonū: nō etiā q̄ Plini. iii. li. ānotarit inſerere cū mea plurimū poſſim patria gratulari. eſt enī tertiū inclyta & erudita in patria naſci: q̄ philoſophus ille cupiebat. Eſt profecto urbs fertiliſſima i ſinu cāpaniæ: de qua Pli. v. inquit. Hinc fœlix illa cāpania eſt ab hoc ſinu incipiunt uiriferi colles & temulentia nobilis ſucco ꝓ ois terras inclyto. atque ut ueteres dixere ſūmum liberi patris cū cerere certamē hinc ſetini & cecubi obtendunē agri his iunguntur falerni caleni denique cōſurgūt maſſici gaurani ſurrentinique mōtes ibi leborini cāpi ſternunē & in delitias epulanē mēſis hæc littora fontibus calidis riganē. ꝓterque cætera i toto mari cōchylio piſce nobili ánotantur nuſq̄ generoſior oleæ liquor: & hoc quoque certamē humanæ uoluptatis. ubi Neapolis calchidenſiū & ipſa parthenope a tumulo ſirenis appellata. Pli.

Neapolis urbs in hiſpania in gadibus quā Balbus gaditanus ædificauit. Stra.

Nebrodes græ. damaꝝ pelles a quibus bachātes dicuntur quibus utebantur.

Nebulo dictus eſt q̄ nō pluris eſt q̄ nebula aut qui non facile perſpici poſſit qualis ſit nequam nugator. Fe.

Nebulo uel fur q nebulas obiiciat uel mollis ut nebula: uel inanis ac uacuus nebula eſt. Te. i heau. nebuloné hūc certū ē eludere.

Nebulones & tenebriones dicti ſunt qui mendaciis ſuis tutū caput diſplanant & aſtutiis ſuis nebulā quandam & tenebras obiiciant aut qbus ad fugā futiuis & furta hæc erāt accōmodata & utilia. Pō. i panuceatis. Quod dedi nebuloni qué pertеſum paupere. Luc. ſaty. li. xxiiii. Publius paruus mihi tu dicanus q̄ſtor hibera in terra fuit lucifugus nebulo. Idem libro. xx. Nugator quidem ac nebulo ſit maximus multo. Affra. in epiſtola Huc uenit fugiēs tenebrionē tiꝝ papia pape

Etſi etiā accuſator & reus erūt tenebriones uterque utrūque uituperator. qđ. Homerus confirmat.

Varro in gerunto didaſcalo. M. Curius conſul capitolio cū delectū haberet: nec citatus i tributinis oſtēdiſſet uēdidit tenebrionē. N

Neceam nec eam. Fe.

Nec cōiunctio diſiunctiua eſt: ut nec legit: nec ſcribit Ponitur & pro non. Turpi. nec recte dici mihi iamdudū audio. Feſt.

Nea legens non legens nec electū habens quid debeat facere. Feſt.

Nec unq̄ ne unq̄ quenq̄. Feſt.

Nec ſecius non minus uel tardius. Vir. ii. georgi. nec ſecius omnis i ungué arboribus poſitis ſecto uia limite quadret. Ser.

Necare uidetur non tātū is qui partū ꝓuocat: ſed & qui abiicit: & qui alimoniam denegat & is q̄ publicis locis miſericordiæ cauſa exponit quā ipſe non habet.

Necatus generalē habet ſignificationē: nectus uero ſpecialem. Quī. ait. Fame necatus: nectus certū genus mortis accipit ut enectus ſiti tantalus. Lau.

Neceſſitas imperii eſt. neceſſitudo uero ſãguinis coniunctio. Ser. in arte.
Neceſſario & neceſſe dicimus: ſed hoc cũ uerbo ſubſtantiuo. Pri.
Neceſſarium in quo non ſit ceſſandum. F.
Neceſſarii dicuntur cognati aut affines in quo neceſſaria officia conferuntur. Fe.
Neceſſitudo eſt affinitas. Salu. in iugur. bello & iam antea Iugurtæ filia bocho nupſerat: uerũ etiam neceſſitudo quæ etiam timidos fortes facit. Idem in eodem Coactus re ne ceſſitudine ſtatuit armis certare. Var. i modio. aſſe uinũ. aſſe pulmentariũ ſedeas quo natura non neceſſitudo. Siſen. hiſt. lib. iiii. Id me neque tu me: neque calamitas neceſſitudine inductum facere. No.
Neceſſus neceſſis neceſſũ & neceſſe dr. Dona.
Necem a græ. dici certũ ẽ νεκρὸν enĩ mortuũ dicunt græci. Fe.
Neceum nec eum. Fe.
Neci datus proprie dicitur qui ſine uulnere interfectus eſt: ut ueneno aut fame. Feſt.
Necos filius Pſalmetici ægypti rex cui Pſãmis filius ſucceſſit. Tor.
Neco necaui necatus & tunc ferro eſt. necui uero nectus alia ui peremptus. En. hoſpitis ne cuit pars occidit illa duellis.
Neco necui uerũ etiam necaui legimus ut nectus necatus: & hæc differre uolunt. Necui quaſi ſuffocaui. necaui ferro occidi. unde necem cedem appellamus. Dio.
Necunquam. necunquã quicquã. F.
Nectare potus numinis. Hora. lib. car. iii. purpureo bibit ore nectar. Acron.
Nectar deoꝝ potio a noſtris murrina ſecũdũ quoſdam ab uuæ genere. Tor.
Nectare ligare. Feſtus.
Nectar græ. ſignat deorum potentiam. Fe.
Nectio a citan Hiſpania gens ſimulachrũ martis radiis ornatũ maxima religione celebrãt nectio uocãtes q̃ſi caloris celeſtis parẽs. Ma.
Necto neſti. Caper.
Necto nexui uel nexi. Virg. palmas amborum inexuit armis. Liui. in odyſſea nexabãt multa inter ſe. Mecœnas nexiſti retia. Lu. ſaty. curarum retia nexit. Diomedes.
Nedũ duobus mõis accipi ſolet: aut uno claudẽte uerbo ſniam. aut duobus: ut fũderẽ p te ſãguinẽ nedũ pecuniã uel nedũ pecuniã crederẽ. negatiue uero ſimiliter ſed qđ minoris momẽti ſequat: ut nõ pderẽ p te obulũ nedũ ſãguinẽ: uel nedũ ſanguinẽ funderẽ cõtraque dicẽdũ p nõdũ aut nõ ſolũ. L.
Neætus Italiæ fluuius eſt haud longe a crotone oppido effluens.
Nefaſti dies. n. littera notantur. Feſt.
Nefaſti quibus diebus ea fieri ius nõ eſt & ſi faſti ſunt piaculum faciũt. Varro.
Nefaſti nefarius. Hora. li. car. quid intactum nefaſti liquimus. Acron.
Nefarii p prietatem i li. primo de uita patrum Var. petefecit a ferre q̃ ẽ odorreũ i quo celerata uti nõ debent nõ triticũ ſed far. hoc quoque idem ſignificat q̃ qui indigni ſunt qui uiuant nefarii uocantur. No.
Nefantia p nefanda. Lucil. ſaty. li. vi. tantalus qui pœnas ob facta nefantia luit idẽ li. ſecũdo diſſociat atque omnia nefantia. No.
Nefandum eſt non fandum nefarium q̃ ſacra polluit farre pio ſolita celebrari. ergo nefarii ſacrilegi. Macrobius.
Nefrendes arietes dixerunt. q̃ dentibus frendere non poſſint: alii dicunt infãtes eſſe nõ dum frendentes. i. frãgentes. Liui. Quẽ ego ne frẽdem. Alii lacteã imulgens opẽ. Sunt qui nefrendes teſticulos dici putãt: quos lauinii appellant nebrundines græci præneſtini nefrendes. Feſtus.
Nefrendes dicuntur porci parui ab eo q̃ non dum fabam fẽdere poſſint. i. frãgere. V.
Negatiuas duas p una accipiendas. Varro.
Negatio in fine orationis poſita plus ſonat q̃ in principio. Ter. in heau. Sola ſum habeo hic neminem. Do.
Negabundum pro negante dixerunt. Feſt.
Negatiuas duas pro negatiua una accipiendas Varro monſtrauit de uita patrũ li. ii. quã abſtinentia uiri mulieresque Ro. fuerũt q̃ are ge munera eoꝝ uoluerit nemo accipere. N.
Negociũ quod nõ fit ocium. Fe.
Negociũ negocioculum facit. Plau. in ciſtella. datores belliſſimos negocioli fœnices ſoletis eſſe: Priſcianus.
Negociatores ſerui: ut Labeo ſcribere uidetur qui præpoſiti ſunt negocii exercendi cauſa ueluti qui ad emẽdũ uel locandũ uel cõducẽdũ p̃poſiti eſſent cubicularios uel obſenatores: uel eos q piſcatoribus p̃poſiti ſũt non uideri negociatoris appellatõe cõtineri: & puto uerã eſſe labei ſententiam. M. de le. iii.
Negligo neglexi. ſed æmilianus macer oium noſtrum negligerit auctorem. Dio.
Neguinate negate. Fe.
Neius locus in ithaca Ody primo.
Neleus rex pyli ex chlori genuit Neſtorẽ chronium & Periclimenẽ & Agerochũ peronẽ cuius patriã Hercules euertit & ex. xii. fratribus ſolus remanſit ut ipſe. xi. enarrat.

Nem ut niſi etiam uel nempe. Feſt.
Nemanſus urbs inter narbonē & maſſiliā me
tropolis are comiſcoꝝ. Quattuor enī & ui
ginti eiuſdem natiōis uicos habet ſubditos
Sitū aūt ē hoc oppidū in uia qua ex Hiſpa/
nia itur in Italiā. Abeſt aūt a rhodano cen/
tena circiter ſta. quo in tractu tharuſco exi/
guū extat oppidum: a narbone uero ſeptin
genta & uigīti diſtat ſtadia & prope montē
cēmeneū auſtrale latus accipientē uſque ad
promontoria. Stra.
Nemeſis dea quæ cōtra ſupbiam colitur quid
aliud ē q̄ ſolis poteſtas? cuius iſta potentia ē
ut ulgentia obſcuret & conſpectui auferat
quæque ī obſcuro illuminet offerat cōſpe/
ctui. ergo menſis idē qđ ſol. Macro.
Nemeus cleomenſium mons eſt.
Neminis genitiuus caſus. Cat. uſus eſt cū dixit
Sunt multi quos non miſeret neminis. Fe.
Nemini poſitū p nullius. Plau. in captiuis ne/
minis me miſeret: nā mei miſeret neminem
Lucil. libro tertio. neminis īgenium tātum
confidere oportet. Noni.
Neminita fons eſt in agro reatino.
Nemora ſignificant ſiluas amœnas. Feſt.
Nemo nec homo. Fe.
Nemo pro nullus per acyrologiam ponit. Vir
gil. ix. æn. qđ optanti diuum nemo promit
tere auderet. nam proprie nemo nec hō eſt
& Ci. ī Cat. maio. quo nemo uir melior. S.
Nemo oīs generis. Ter. Scio hic neminē pepe/
riſſe. & de diis. Vir. ix. Turne qđ optanti di
uum promittere nemo audeat. Pri.
Nemoſſum ciuitas metropolis ē aluernoꝝ ſu/
per ligurim ſita ī gallia aquitana. Stra.
Nempe quære in uerbo certe. Lau.
Nempe affirmandi aduerbiū eſt. Priſc.
Nenia ineptū & incōditū carmen qđ adducta
mulier quæque præfica dicet his quibus p
pinqui nō eſſent mortuis exhiberet. Var. de
ui. pa. li. iiii. ibi a muliere quæ obtuta a uo/
ce eſſet per quā laudari. deinde nenia canta/
ri ſolitam ad tibias uides. No.
Nenia eſt carmen qđ in funere laudandi gra/
tia cantatur ad tibiā. Sunt qui eo uerbo finē
ſignificari putant: quidā putant neniā ideo
dici q uoci familiarior querimonia flentū
ſit. quidā aūt neniæ nomen dictū dicunt ab
extremi inteſtini uocabulo græ. n. νέατον
uel νεατὸν extremum dicūt: ſiue q cordaꝝ
ultima nenia dicit extremā uocis rationem
appellant neniam. Fe.
Nenia carmen qđ mortuis cantabatur ī hono
rem inferoꝝ. Acron.
Nenia carmen lugubre qđ mortuis dicebatur
qđ ſimōides poeta liricus prius iſtituit. Ac.
Neniæ deæ ſacellum extra uiminalem fuerat
dedicatū appelarunt. Feſt.
Neomenia nouiluniū a νεος nouus & μὴνια
menſtrua a μὴνη. i. luna q ſingulis menſi/
bus a mulieribus defluant. μηνιαῖος græce
menſtruoſus.
Neoptolemus nouus miles πτολεμω apud
æoles Polemo πολεμω. i. pugno & eſt
filii Achillis ex Diadamia q a capilloꝝ q̄li
tate pyrrhus. Tor.
Neophytus nouellus quaſi nouum germen.
Nepa afroꝝ lingua ſidus qđ carcer appellatur
uel ut qdam uolunt ſcorpius. Pla. dabo me
ad parietē imitabor nepā. Feſt.
Nepa uel nepes. g. ſcorpio ſecundū. Ser.
Nepam qdam cancrū putant ad illud. Plau. re
trouerſum cedā imitabor nepā & illā aliud.
aut cū nepa eſſet dubium ī utroque. nā ue/
re nepa ſcorpius dicitur. Mar. T. de fi. bo. &
ma. li. v. Serpere anguiculos: uolare meru/
las. natare anaticulos: cornibus uti uidea/
mus boues: nepas aculeis: ſuam denique cui
que naturā eſſe ad uiuendū ducē. Noni.
Nephreſis rhenū paſſiola: iueniē rien. nis.
Nepita ſtratonia oppidum eſt in mediterra/
nea tuſcia. Stra.
Nepos cōpoſitum ab eo q natus poſt ſit patri
q̄ filius. Feſt.
Nepos omominū: eſt enī filius filii: uel luxuri/
oſus. facit diminutiuum nepotulus. Pla. in
milite ſi te ſaluū hīc amittimus uenerium
nepotulum. Priſ.
Nepos fœmini. quoque ut miladia nepos: ſed
cōſuetudo mas facit nepoē uero fœmini. S
Nepos luxurioſus. Ho. diſcīctus nepos. Acrō.
Nepotes luxurioſæ uitæ appellati homines q
nō magis is rei ſuæ familiaris eſt cura: q̄ q/
bus pater auuſque eſt. Feſt.
Nepotes poſteri. Vir. vi. æn. forte recenſebat
numeē caroſque nepotes. Ser.
Neptūnus q mare terraſque obābit. Var.
Neptūnus a nādo dicit. Cice. de na. deo. dixit.
Neptūnus quia medium ſit inter cœlū & infe/
ros utriuſque regni particeps eſt. habeē que
oium elemētoꝝ potior. nā ideo tridētē hēt
qđ numero triū elemētoꝝ: neptūnus ē mi/
hi nomē ita figurauit nominatiuo ca. u. Ter.
cū dixit ī hec. præſto ſunt extra quibus ue/
teres p oēs caſus hoc genus elocutionis enū
ciabant. Dona.
Neptūnus a nādo mutatis litteris. Ci. de natu
ra deoꝝ. Saturni filius ex ope. Var. qđ terras
&

nubat·ideſt operiat.

Neptũnus cuiuſcũque maris aut totius aliquã do nomẽ ẽ:cũ eiuſdẽ deitas poetica fictione ipſũ mare aut maris deſignet potẽtiã:nã de ſe neptũnus homo fuit & Iouis frater atque Plutonis: & quum paternum diuiderent regnũ q̃ circa maris orã erant ĩ ſortẽ deuene re neptũni:ex quo fabulæ iocus aſſũptus ẽ.

Neptunnalia a neptũno·eius enĩ die feriæ.V.

Nepus non purus.Feſt.

Nequã augẽ ẽ auris qđ ius uehemẽtius ambit hoc uerſu.Lu.ſignificare uidet nequã eẽ au rũ q̃ aures ledat põdere in augẽ cum auris ĩcidit.uel etiã cupiditatẽ pecuniæ uoluerũt ſignificare.Feſtus.

Neq̃ q ne tãti quidẽ ẽ q̃ qđ habet minimi. Fe.

Nequalia detrimenta. Feſt.

Nequinunt nequeunt. Fe.

Nequit & nequiter p non poſſe dixerunt.Fe.

Nequicq̃ fruſtra.Feſt.

Nequinates narnienſes.Feſt.

Nequicq̃ nõ.Vir.nequicq̃ pinguis paleæ tenet area culmos·i.nõ pinguis.Et ĩ æn. & ſũmo clipei nequicq̃ umbone pependit.S.

Nequicq̃.i.fruſtra.Vir.vii.æn.his ubi nequic/ q̃ dictis expta latinũ cõtra ſtare uidet. Ser.

Nequicq̃ nõ ſine cauſa.Ser.

Nequitiam plærũque nõ dici audio pro ſoler tia aſtutiaque ſed uetẽgẽ hoĩum auctoritas qui ꝓprie atque itegre locuti ſunt:nequã di xerũt hoĩes nullius rei atque frugis.A.g.

Nequitia ꝓprie libidinoſa inertia dicta eſt:q̃ nihil quæat.nullique rei apta ſit. unde & nugæ q̃ nihil agant:uel a non agẽdo.Te.in adel. etiã eũ ad nequitiã adducere.Do.

Nequitia uitiũ ẽ cõtrarium frugalitati.Cic.tu.

Nequitia ab eo q̃ necquicq̃ ẽ: & ſi fortaſſe hoc erit durius.Cic.tuſc.

Neqd nimis ſentẽtia puulgata cui deeſt agas ut ſit neqd nimis agas. Te.in an.nã id arbitror ĩ uita apprime eẽ utile ut neqd nimis.Do.

Nequum nõ eum.

Nequid & nequiter idẽ.Priſci.

Nereus oceani & Tetyos filius Doridis ſoro/ ris maritus ex qua plures nymphas genuit quæ Orpheus oĩum antiquiſſimũ dixit.

Nereides patr.Feſt.

Neritos mons in Ithaca ĩ acharnania : poſtea dictus leucas.

Nerio ſiue nerienes uerbum ſabinũ ẽ.eo q̃ ſi/ gnificat uirtus & fortitudo.Itaque ex clau/ diis quos a ſabinis oriundos accepimus qui erant egregia & præſtanti fortitudine ne/ rio ẽ appellatus:ſed id ſabini a græcis acce piſſe mẽbrogẽ neria dicunt unde nos quo/ que latine neruos appellamus.A.g.

Neriũ ꝓmontorium eſt occidentalis & aquilo naris lateris finis.Str.

Neruii contigui ſunt treuſgris.ſunt autem & natio germanica & in occaſu ſua habent do micilia:ſunt aũt neruii qui tornacũ incolũt tornacenſes.Stra.

Nerio quaſi ſine ira & cũ placiditate ut eo no/ mine mitem inquit Ser.Claudius. fuit enĩ uxor Martis:aut nerio martis uis & poten/ tia & maieſtas quædã demõſtratur.Plau.in trucu.Mars peregre aduenies ſalutat.Ne/ rienem uxorem ſuam.

Neſea in Italicis partibus ad ſalioꝝ gentem p/ tinens & ligures alpiũ incolas:& diſtat a ua ro fluuio ſta.xx.& ſecũdum huius ipis deſi gnatũ terminũ:ad Italiam ptinet.licet iure maſſilienſiũ ſit qui ædificauerunt nimirũ prouicia exiſtit.Stra.

Neſtor Nelei filius ex chlori q ſcđm Oui.ccc. anno cõtra troiã ꝓfectus ẽ cũ.xxx.nauibus.

Neuernenſis urbs dicit coniuers.Str.

Neutique nonnimis.Ter.ĩ hac.uſque illud ui/ ſum ẽ: Pamphilo neutique graue.Et nõ eſt oĩno negatiuũ:ſed aliqd aſſentionis hẽt.D.

Neuult ꝓ nõ uult.Titin.ĩ ſecina. Ipſius qdem hercle ducẽ ſane ne uult. Pla.in trinũmo. filiam meam tibi deſponſatã eſſe audio:ni/ ſi tu me uis.No.

Neuũ ꝓ ſigno qđ in ore naſci ſolet.

Nex ĩquit Cic.ꝓ milone.Inſidiatori uero & la troni quæ poteſt iferri iniuſta nex.P.

Nex ꝓ nece.Siſen.hi.lib.iii. Quoniam neque mea nex nec iterceſſio poſſe uidet alioꝝ de mentẽ reprimere audaciã.No.

Nexo nexas & nexis.Vir.nexãtẽ modis:& Li/ ui.nexabant multa iter ſe flexu nodoꝝ.

Necto tamẽ eius primitiuum:ſicut ab ãplexus ãplexor.aris.ſic a participio nexus nexo:ne ćto nexui & nexi plærique dixerũt.Priſ.

Ni & niſi ſubiunctiua dictio. nõnuquã & fini tiuo iungitur.Ser. in ar.

Ni ꝓ ne.Pla.ni male in ſtulta.Et Vir.ni teneãt curſus certũ eſt dare lintee retro.Ser.

Nicãder pœta græ.quẽ Didimus fabuloſũ di/ cit:q fabulas ĩquit ſi credere dignum ẽ.To.

Nicanor Seleuci macedoniæ regis filius.

Nici & anir quaſi uictrioſus uir.Tor.

Niciarchus pictor eximius.

Niceteria ornamenta quædã uictoriæ anicæ: ut filateria fabrateria.

Nico Tarẽtinus tempore hannibalis.

Nicos ciuitas aſiæ.

Nicomachus bello uictor pater aristotelis me
dicus & amintæ regis medicus: patris phi
lippi. Alius Aristotelis filius cuius æthicam
Alius pictor nobilis. Pli. xxxv.
Nicomedes rex bithyniæ.
Nicophantes pictor ætate sua eximius.
Nicostrata uictoriosus exercitus mater euan
dri uates: quæ a carminibus carmente dicta
est: uel a carpento.
Nictileus cognomẽ bacchi a sacris eius noctur
nis quasi nocturnus.
Nyctimene puella quæ cũ patre concubuit. q̃
pudore aufugit & nocte uolat.
Nicticorax uel nocticorax nocturnus coruus.
Nictotris regina babiloniæ quæ sola regnauit
fœmina post Semiramim. Hero.
Nictere & oculoꝝ & aliorꝝ mẽbroꝝ ĩ usu sup
aliquid conari dicimus. & nictationem &
nictũ. Ce. Hũc tremulis palpebris percute
re nictu. Festus.
Nictit canis ut odorãdis feraꝝ uestigiis leuiter
ganniens. Ennius. Festus.
Nidus pro poculo. Var. in qnquatribus. quam
nympham melius e lacuna fontium ablata
nidos protuli permiscear. No.
Nidulanter. Var. in prohebdomadon. prima
dies deide quibus illos alcyones hyeme in
q̃ niduláter eos quoque lentẽ dixit eẽ. Non.
Nidos non solũ domicilia auiũ. sed uenerãda
uirgo ĩcorrupta & fœtus eaꝝ. Vir. auc. ap
pellauerũt: uel ducere possumus in geor. li.
iiii. ipsaque uolantis ore fere ducere nidis
minutibus escam. Non.
Nigret pro nigra fit. Pacu. in tri. Solis quæ ex
ortura possit candorẽ occasu nigret. Ac. ĩ ba
chide. splẽdet sæpe nymbis iterdũ nigret. N
Nihil ꝑ nõ. Ter. nihil circuitiõe usus es. Don.
Nihil quantitatẽ notat: ut nihil hominis hilũ
ut Var. ait. est itestinũ tenuissimum. unde
fit nihilum. & aspiratur. Ser.
Nihilum ex nõ & hilum. qđ nomen ẽ: qđ ullũ
significat ut Lu. licet hoc ínq̃ alueolũ quæ
putare & calces delectes te hilo nõ rectus ui
uas. Cic. tusc. i. illud saxũ qđ sisiphus sudás
portat: nec ꝑficit hilũ. Et ꝑ apocopen dicit
nihil & nil aduerbiũ & nomen eẽ põt. Pris.
Nihil qui nec hili quidẽ est. Fest.
Nilus fluuius ægypti sica fœcunditate dictus
dicitur eni a neos & hilis quasi nouũ limũ
trahens. Vir. hoc affirmat. aut pingui flumi
ne nilus: cũ refluit cápis. Et alibi. uiridẽ ægy
ptũ nigra fœcũdat arena. Ser.
Nilus a neos & ilis limus scilicet tpe ĩundatio
nis primus melo qui inundat ægyptũ.
Nimbus dictio omnino latina. Torte.
Nimbi proprie dicunt repentinæ ac præcipi
tes pluuiæ. plærũque tamen uentos signifi
cat. plærũque nubes. ergo ꝑut fuerit locus
intelligendũ est. Ser.
Nimiꝝ & ꝑ cõfirmatione accipi potest. ut sit si
ne dubio pro certo: uel solue nimiꝝ erit nõ
est miꝝ. nã ni ne significat. & ne nõ. Plau. ne
uult inquit ꝑ nõ uult. Dona.
Nimium malum miseꝝ est iuxta illã sententiã
ne quid nimis. Dona.
Nimis & nimiũ dicius. nomẽ loco aduerbii. P.
Nimiꝝ quære in uerbo certe. Lau.
Nympha sponsa sed putarũt nymphas aq̃ꝝ
deas quasi lymphaꝝ numina. Varr. nym
phas. quas musas dixit. cũ aquæ motus mu
sicá faciat. unde tres musas dixit. unam ex
aquæ motu. alteram ex aere percusso. tertia
ex mera uoce. unde nymphæ noster amor
quasi musæ.
Niobe filia Tãtali soror Pelopis uxor Amphi
onis. quæ ĩ saxũ uersa. de quo plura.
Nion mons est apd rithreum portũ.
Niphates armeniæ mons est.
Nireus pulcherrimus oium græcoꝝ ad troiã.
Nisa urbs hellados & fœmina in damone. Vir.
Nysa urbs fœlicis arabiæ in mõte propinqua
ægypto a qua & ioue patre bacchũ Diony
siũ græci uocant. ubi iuenit uinũ dionysius
quẽ græci bacchũ ægyptii osirĩ uocãt. unde
unus e collibus duobus parnasi nysa dici
tur alio nomine citheron.
Nysæa secũdum Hero. & Curtiũ urbs clarissi
ma in india a libano patre condita sub ra
dicibus montis quẽ meron uocant. a condi
tore nomen sortita quã ægyptii secundum
Diodoꝝ osirĩ q Dionysius cõdidisse dicũt.
Nisa mons é phocidis ĩ India seu uertex alter
parnasi montis ĩ quo dudum colebatur bac
chus: & ibi nutritus.
Nysee nympha. Virgil. v.
Niseus locus medoꝝ ubi magni equi.
Nisyris insula quam circa coum dicunt: ubi
optimum uinum. Tor.
Nisi ĩ principio sententiæ indicatiuum desíde
rat: alias etiam subiunctiuum. ut uapulabis
nisi caues uel caueas. Laurẽ.
Nisus Hyrcati filius.
Nysus bacchus a nysa.
Nisus mons megarensium a niso qui purpu
reum habuit crinem: a megarensium rege
ibidẽ sepulto dictus.
Nitiditate pro nitore. Actius ĩ bachiis formæ
figuræ nitiditatẽ hospes regis. No.

Nitidant abluunt dictū nitorē. Enni. ī crespō/
te. Opice eā secū aduocant eunt ad fontē. ni
tidant corpora. Acti. in thebaide. Quin id/
circo fontē aduenīūt mūdulæ nitidantur:
uulgo quæ ꝓpedantē sonipedum. No.
Niti ē conari suo onere. Vir. iii. geor. post uali
do nitēs sub pōdere faginis axis īcrepat. Ci.
tus. li. iiii. Tū illā qđ sisiphus uersat saxū su/
dans nitendo nō ꝓficit hilum. No.
Niti fultum esse. Lu. li. xxvi. sumi niti naturæ
opibus: at ego cōtra ut dissimilis sim. No.
Niti ē īcumbere. Vir. li. vi. Ille uides pura iuue
nis qui nititur hasta. Noni.
Niti rursum ambulare. Pac. in perhiboea ar/
dua per loca agresti hac trepidātē gradū ni/
tuntur. Vir. li. ii. pressit humi nitens. Noni.
Niti uolare. Vi. æn. lib. iiii. Hic primū paribus
nitens cillenius alis cōstitit. Noni.
Niti & obniti cū ex uno sit ītellectus: acceptis
tamē præpositiōibus fit diuersum. niti enī
potest uideri aut honorē: aut utilitatē: eru/
mnose ītendere sine labore quanq̄ ī aliqbus
grauius audiaē ut sint enixæ pariendi labo
re. īniti aūt incūbere manifestū ē. Vir. ī. vii.
Ille uides pura iuuenis qui nititur hasta. ob
niti uero ē cōtra aduersa obluctari. Virg. sæ
pe usque adeo obnixe nō cedere. Te. ī an. pe
dibusque mānibusque obnixe oīa factuꝝ. N.
Nitor nisum & nixū. Prisci.
Nitor nisus & ueteres nissus declinant: ut Vir.
cōnissus ab aggere dextra. Idem. magnis ad
nissus uiribus hasta: & obnissus latis hūeris
& adnissus acuto ād trudūt nauēs scopulo me
lius aūt dicimus nissus a nitēdo & nissa. Di.
Niuē interprætantē nouum ex græco qđ νεον
illi dicunt. Fest.
Nix ninguis antiqui protulerunt. Apuleius
hermagore aspera hyems & omnia ningue
canebant. Pris.
Nixus & cōnixus: dicimus etiā adnixus & con
nisus. Ser.
Nixurire nixi uelle. Nigidius ī cōmento grāma
ticæ li. xxv. Nixurit qui niti uult & in cona
tu sæpius aliqua repellit. Non.
Nixidi quos putabant præsidere pariētum ni/
xibus. Festus.
Noba est urbs hiberniæ. Strabo.
Nobilis dicitur notus. M. T. de offi. li. ii. Testis
est falaris cuius est præter cæteros nobilita/
ta crudelitas. Luc. sat. li. vii. phrine nobilis
illa ubi amatorē ꝓbius quem actius in dio/
mede. Mearbos referā quoniam hic fuā no/
bilis necui cognoscat noto. Ter. in heau ō.
Mea est potens magnifica sumptuosa nobi
lis. Vi. li. viii. Est locus italiæ medio sub mō/
tibus altis nobilis. M. Tul. ī uerrē. actiōe. ii.
Oppidū est in Hellesponto lāpsacum id ī/
primis asiæ prouinciæ claꝝ & nobile. L. li.
xxx. Tum illā epifoni q & notum nobile ē
unde ut nobilitarent notificarēt dictum ē
magisque famæ obiectarent: ne eam male/
dictis nobilitarent. Acti. in thelephona. Is
demum miserē cuius nobilitas miseriā debi
litat. Pacu. ī doloreste. Hiccine is ē quē famæ
gratia ante oēs nobilitat uiros. Non.
Nobilē antiqui pro noto peregrina facies at/
que ignobilis. Fest.
Nobile ad dignitatē generis refertur. Sal. ī cat.
nobili genere natus fuit. Non.
Nobilitarint actiuæ uocis si ēnumerare uelī q̄/
multi magnisque auctores murenas e freto
siculo nobilitarīt longum fiat. Mac.
Nobiscum dicimus: nā cū nobis obscœnius cō
currerent litteræ: & ex eo est mecum tecum
secum. Cice. in. ora.
Nobiscum: mecum: tecum: secum: cæteraque
similia per anastrophen cacephati causa an
tiqui utrumque dicebant. Pri.
Nocens a nec hario īpio distare: uti nocens le/
uius uideri possit. M. T. de offi. li. ii. Voluit
nō tamē ut hoc fugiēdū ē ita habende reli/
gione nocentē aliquando modo nefarium
impiūque defenderes. Non.
Nocte nomen ē cū noctu aduerbiū sicut & diu
ut Sal. diu noctuque laborare festinare. Se.
Noctiluca uenus Aristophanes poeta uenerē
ἀφροδίτην appellat putans eandē marē &
fœminā. Leuinus sic etiam ait uenerem igit
almum adorans siue fœmina siue mas est:
ita ut alma noctiluca ē. Philocorus quoque
ī atride eandē affirmat esse lunā: & ei sacrifi
ciū facere uiros cū ueste muliebri. mulieres
aūt uirili q̄ eadem & mas exīstimatur & fœ/
mina. Macro.
Noctiluca luna dicta ī palatio: nam ibi noctu
lucet tēplū hāc ut solem Apollinem qdam
Dianam uocant. Var.
Noctilucus canis q̄ in custodia in uenando si/
gnū uoce dat canis dictus noctilucus. Var.
Noctescere cecare. Furius ī poematis. & si ē au
ctoritatis certæ omnia notescunt tenebris
caliginis acri. Noni.
Noctilucā. L. dixit quē obscœnū significat. Fe.
Noctua a tempore noctis dicta quo canit uel
uolat. Festus.
Noctu futura & nocte futura dicebant anti/
qui. Macro.
Noctiuago curru. Virgi. imitatione Igini dixit

Macrobius.

Nodus densa peditū multitudo sicut turma equitū: ut in disciplina militari rectū é. Ser.

Noegeum aminiculi genus. Fest.

Noegeū cādidū. Liui. Lachrymas de ore noegeo detersit ideſt candido. Fest.

Noenū p nō. Luc. li. xxx. Sed tamen hoc dicas si noenū quidē molestum é. Var. in epistola ad Susiū. Si hodie noenū ueneris cras qdē si ueneris meridiē die: natali forte fortūa. N.

Noes dissyllabū flu. thraciæ in istrum. Hero.

Nola ciuitas est ī cāpania. Stra.

Nolitote pro nolite. Sisen. hist. libro tertio. nolitote mirari quē desperata uolūtate ad unā belli faciendi uiā. No.

Nolito pro noli. Lu. li. xxx. nolito tibi meme maledicere posse putare auxilium egerī. Pa. ī piboea. Aut q̄ egi ago ausim eruerūcē. N.

Nomen dictū quasi notamē q̄ notitiā facit. F.

Nomen é ꝓpriū uocabulum singulorū. Vir. li. vii. Cui noia mille. mille nocendi artes & ut nomē aui referens Priamus. No.

Nomen decus dignitas. Vir. æn. li. ii. Auulsum que humeris caput & sine noīe corpus. N.

Nomen generositas. Vir. ii. geo. Aut pomis sua noia seruant. ii. æn. & nos aliquod nomen quę decusque gessimus. Ser.

Nomentum oppidū é in sabinis a tiberi stad. M. distans. Siria.

Noiatiuus pro datiuo. Neuius in agricola. Lectiete duo uerbis ī primo & postremo. Pla. ī aul. Credo ego illum iā laudiuisse mihi ē thesaurū domi id ni adiuuet. Cic. tusc. lib. i. multaque sæcula postea uiguit pythagoreorū nomē. Var. de re ru. lib. i. Centum iugeribus uineaꝝ opus eē qndeci mācipia. No.

Noiatiuus pro genitiuo. Turpil. ī epic. At en scies ea quæque fuisti insciꝰ. Ter. in phor. Ita plærique ingenio sumus oēs nostri nosmet pœnitet. sic & potior illā rem. Pacu. in piboea regnū potior cōiugē macto iferis. N.

Noiatiuus pro ablatiuo. Sisen. lib. iii. historia. Oia quæ diximus loca stati potius. Vir. li. x. Saxūque nudis īmane minaē. No. Mar.

Noia ideſt debita uel debitores. nā tituli debitorū noia dicunē: qbus pecunia mutuo collocata sit. Cice. ii. topi. Nō si uxori uir legauit omne argentū qd̄ suū esset: idcirco quæ in nominibus fuerant legata sunt. multum enī differt in arca ne positū sit argentum an mihi tabulis debeaē. Sueto. primo. Et quæ ī singulos annos stipēdii noia īposuit. Asconius i uer. noia debita inquit.

Nominis & rei appellatio ad oēm cōtractū & obligationem pertinet. Ser.

Nomius apollo sic dictus νομιος ideſt pascuis. i. logocordaꝝ. Ser.

Nomades ideſt pastores uocantur q̄ ē pecoribus lacteque & caseo degunt: præsertī equino thesaurizandi prius ignari & cauponandi cūctos æquitate superātes: quoꝝ poetæ mentionē faciunt. Home. qdē de lactipha/gis abiis. i. duri uictus hoībus mortalium iustissimis q terrā īrueant. Hesiodus. Quoniā uictu sobrio & parco sunt nō quæstuosi īter se sanctis utentes legibus oia cōmunia habētes: tū reliqua. tū uxores ac filios: uniuersāque ꝑsapiam. externis iexpugnabiles & iuicti: cū nil possideant cuius rei gratia seruī fiant. fūt plures populi. asii. Pisani: techari: sacarauli. q bactriā græcis abstulere. Strab.

Nonaꝝ iduū. kalen. dies nuptiis alieni habentē quoniā hi dies decreto pontificū atri iudicati sunt: qd̄ quotiēscūque romani milites belli gerendi gratia his duobus supplicauerunt male rempublicā gessere. Fest.

Nonæ dictæ quasi nouæ ꝑpter initium obseruatioīs: uel q̄ ab eo die semp ad idus nouē dies purē: sicut apd̄ tuscos nonæ plures habebant: q̄ hi nono quoque die regem suū salutabant & de propriis negociis consulebant. Macr. de saturn.

Noneale uocant papillæ quæ ex faucibus carnaꝝ dependent. Fe.

Nō malum hercle inimica laudatio est. Do.

Non causam dico. i. non recuso nec deprecor: Ter. in phor. Non causam dico quin q̄ meritus sit ferat. Dona.

Non. nō īterrogat sed facilitatem rei ostendit. nunq̄ plus habet assueratiōnis & negatiōnis q̄ nō. Te. i an. Cur nō nunq̄ faciā. Virgi. Núquā oēs hodie moriemur iulti. Don.

Non ad elegantiā sermonis attinet: sic ponit Quitil. Quare nō petit ut miseꝝ putetis nisi & innocens fuerit: aut ꝑ uerbū ut Ouid. Mentior obscuꝝ nisi cū nox fecerit orbem Et Quiti. Mentior nisi factū est. Lau.

Non scire quiddā barbaꝝ uideē: nescire ipm dulcius. Cic. in ora.

Nondū plena negatio est. Ter. in phor. Pater eius rediit an nōdum. Do.

Normam ꝑ recta uitæ uia posuit Hor. Veteꝝ que norma metaphora a fabris qui uocant normam qd̄ opus dirigit. Acron.

Norici populi iuxta uindelicios montana exteriora tenentes maiori ex parte cum brennis & te nauis nōnulli norici propriores tenent adriaticū sinum & aquileiā. Strabo.

Noricũ regio macedoniæ cõtermia dalmatiæ
Noſco noſcito & noto penultima correpta. Priſcianus.
Noſtras quære in uerbo cuias. Lau.
Noſtras & ueſtras olim perfecta erant noſtratis & ueſtratis. unde manſit accentus in littera. A. Priſcia.
Noſtin in ſignificatione multoꝝ quæ cõpendio facimus noſtin dicimus. Ter. i an. Nihil hercle aut ſi adeo bidui aut tridui eſt ſollicitudo noſtin definet deide. Don.
Nota nunc ſignificat ſignum: ut in pecoribus: nunc litteras ſingulas aut binas: nunc ignominiam. Feſt.
Nota dicit̃ pbrũ. Luc. li. xxx. Quẽ ſcis ſcire tuas oẽs maculaſque notaſque. No.
Nota ſignũ. Vir. geor. li. iii. Continuo notas & nomina gentis. Noni.
Nota diſtinctio. Vir. libr. v. Ceruleæ cui terga notæ. Noni.
Notæ uerbo etiam cicatrices cõtinentur.
Notæ ſcriptæ tabulæ continent edicto. qa notas litteras non eſſe. pedius li. xv. ſcribit.
Notionis nois ad eos pertinet qui iuriſdictionem non habent de quis alia cauſa.
Notionẽ accipere poſſumus & cognitionẽ & iuriſdictionem.
Nothũ natũ ex uxore non legitima dicunt q apd̃ nos ſpurio patre natus dicit̃. Feſt.
Nothus ut latine dicat̃ non habetur ſecũdum Seruium in ſeptimo.
Notificem nota faciã. Pomp. in atreo. Nunc te obſecro ſtirpem ut euoluas meorũque notifices mihi. Noni.
Notion urbs eſt in æolia.
Notus amicus charus. Virgi. vii. æne. Et notis cõpellat uocibus ultro. Ser.
Nothus uentus meridionalis latine humor.
Noualis ager noue relictus ſementi. Feſt.
Noualia quæ per ſingulos annos noua proferuntur uel renouant̃ per ſemina etiam noualia dicuntur ubi ſilla tollitur. Vir. Impius hæc tã culta noualia miles habebit. Ser.
Noualeſ & noualia dicũtur. ſunt autem arua tunc primum proſciſſa. Ser.
Noualis eſt terra pſciſſa quæ anno ceſſat quã græ. appellant. Ser.
Noualis ẽ terra precioſa quæ anno ceſſat quã græ. uocant. integra eſt aute in quo nondum paſcendi dominus cauſa, pecus immiſit.
Noualis ager a nouando. Var.
Nouacula culter raſorius. Lau.
Nouacula a nouo nouas. Pri.
Nouale eſt qd̃ alternis annis ſeriẽt. Pli.
Nouale eſt ager nũc primũ pſciſſus. Lau.
Nouacria nomẽ loci uel agri archadiæ ubi iuppiter cũ Caliſtone cõcubuit: quidam totam archadiam dicunt a nouem montibus: ſed cõſtat plures eſſe.
Nouocomentes appellabantur quos Comũ diuus cæſar inquilinos ad habitandũ deduxit. fuerũt enĩ quĩque milia. hos enĩ ciuitate donatos in habitatoꝝ numero deſcripſit. haud tamẽ ibidem domicilium habuere: ſed oppido nomen reliquẽtes & nouũcomũ: appellantes nouocomenſes oppidanos uocauere. Strabo.
Nouus. qui nuper nobilitatẽ adepti. libr. xxii. nec finem ante belli habituroſq̃ conſulem uere plebiũ ideſt hominẽ nouũ feciſſent. nã plebeios nobiles iam eiuſdem iniciatos eſſe ſacris. & conẽnere plebẽ.
Nouatio eſt prioris debiti in aliã obligationẽ: uel ciuilem uel naturalẽ tráſſuſio atque tráſlatio: hoc eſt cũ ex præcedenti cauſa ita noua cõſtituatur ut prior perimatur: nouatio enim a nouo nomen accepit: & a noua obligatione.
Nouere chariſſimũ habuere. Vir. iiii. georg. Et patria ſole & certos nouere penates & in buc. Hic iter flumina nota: ideſt cara. S.
Nouerca dicit̃ quã qs liberis ſublatis nouam uxorem ducit arcẽdæ familiæ gratia. Fe.
Nouẽdiales feriæ a numero dieꝝ ſunt dictæ. Feſtus Pom.
Nouẽdialis dicitur ſacrificiũ qd̃ mortuis fit. ix die qua ſepultus eſt. Porphir.
Nouellare eſt nouum agrũ colere. Sueto. ædixit ne quis in Italia nouellaret.
Nouiodunum gallice noion. Strab.
Nouiodunum erat oppidũ in burgũdia in heduis ad ripas ligiris fluuii. ſicut patet lib. vii. cõmentarioꝝ. Sũt qui dicũt eſſe modo qd̃dã oppidũ ruinoſum non lõge ab hedua qd̃ uocatur rhedon. alii dicũt eſſe quod gallice dicitur noion. Stra.
Nouos hoies appellamus eos quoꝝ nulli maiores clari ſunt. ſed per ſeipſos cũ primum magiſtratum in repu. adepti ſunt. huiuſmodi generis. Cic. pro Plan. eſt uſus romæ qua minima inuidia noui hoies plurimi eoſdẽ honores cõſecuti ſunt. Huiuſmodi generis Cice. dicit. cum ego inquit huc ante ortus & per me nixus aſcendi. Serui.
Nouus magnus mirandus. Vir. Pollio & ipſe facit noua carmina. Ser.
Nouũcium & triunciũ qd̃ nouẽ unciaꝝ ſit ſi

ue triũ. Festus.

Nóx dicta: q̃ oculis nocet. Seru.

Nox terræ umbra est cuius partes sunt secũdũ Varronẽ uespera: crespulum: cõticiniũ: intẽpestatum: gallicíniũ: lucifer: matutinũ. Diei aũt ortus mane. meridies: occasus. De crepusculo uero qđ est dubia lux: ná creperon dubiũ significat licet utrique tempori iũgi possit. ulus tamẽ ut matutino iũganus obtinuit: licet Lucanus dixerit: longa repcusso nituere crepuscula phœbo. Manũ uero unde est mane bonũ ueteres dixere. Ser.

Nox furtũ factũ sit & non nocte. Macro.

Noxa græ. vo͞ẽ per cõuersionẽ cuius partes uespera: cõticinium intẽpestatum: gallicíniũ: diei lucifer: mane ortus: meridies: occasus. crepusculum quasi dubium: mane a manũ bonum antiquitus.

Noxa ponitur p̃ peccato aut peccati pœna cũ lex iubet: noxe dedere pro peccato. Fest.

Noxa peccatum leue. Virg. i. æn. Vnius ob noxã & furias aiacis oilei. Noxia nocẽtia. Vir. i. vii. Iræque & crimía noxia cordi. Tul. í horten. Et certís quidẽ rebus: quibus peccata non maxime auferunt noxias tamen ísinuat attingãt. Noni.

Noxa pœna alias culpa ab eo q̃ est noxũ. Ter. in phor. uide q̃ inceptet facinus ad se defendendũ noxam. Dona.

Noxa leuis culpæ nomen ẽ: & unius q̃ facile posset ignoscí & furentis ut ne culpa sit. Virgil. primo. Vnius ob noxam & furias aiacis oilei. Mac. de. sat.

Noxa dãnum significat uel culpã. Sueto. de uicæ. Spurniãque irridens & ut falsum arguens q̃ sine ulla sua noxa idus martii adessẽt ideſt damno. Laur.

Noxa apd ãtiquos damnũ significabat. sed a poetis ponit pro culpa. Fest.

Noxia & noxa í hoc differũt. noxa enĩ pœna. noxia uero culpa. Vir. in æn. Vnius ob noxã & furias aiacis oilei. Quãq̃ pro noxa hic poni potest. sicut & apud liuiũ ancilla quædam ad Mar. Fabiũ Max. edil. curul. ídicaturã se tamen publicæ pestis p̃fessa est si ab eo sibi fides data esset aut futuræ noxæ iudicium. S.

Noxitudo p̃ noxia. Actius in armoz̃ iudicio: occule noxitudo uolueret pelipadaz̃ ac p nos factescat genus. No.

Noxia est ipsum delictũ. noxae aũt dedere est aíal tradere uiuum de numero.

Noxiæ appellatione omne delictum cõtinet. Caius de uer. signi.

Noxis solutum patrari hæc stipulatio nõ exístimatur ad eas noxas pertinere quæ publicani executionẽ & certionẽ capitalẽ hẽnt.

Noxa solutus non sit quidam aiunt ediles sic ítelligendũ est ut nõ hoc debeat pronunciari: nullã eum noxam cõmixíssa. sed illud noxa solum esse hoc est nõ noxali iudicio subiectiuum nõ esse ergo si noxã cõmisit nec p̃manet noxa solutus uidet. noxas accipere debemus priuatas hoc est eas quæcũque cõmittũtur ex delictis nõ publicis criminibus ex quibus agitur iudicis noxalibus denique specialiter cauet ita de capitalibus fraudibus ex priuatis autem noxiis oritur damnũ pecuniaz̃ si quis forte noxæ dedere uoluerit. sed litis exístimationem sufferre. Vulpi. de edi. edicto.

Noxales actiones appellant: ur quæ non ex cõtractu sed ex noxa atque maleficio seruorũ aduersus nos instituũtur: quarũ actionũ uis & potestas hæc est: ut si damnati fuerimus liceat nobis deditionem ipsíus corporis quod deliquerit euitare litis estimationem. Caius de uer. significationibus.

Nubere ueteres nõ solum mulieres sed etiam uiros dicebant: ita ut nunc itali dicũt. Pom. í punucratis. Sed meus frater maior: postq̃ uidit me in deiectũ domo nupsit posterius dotatæ uetula uaricosæ afræ. Non.

Nubes p̃ aere. Vir. v. æn. Iamque uolans. liquidus í nubibus arsit arũdo: Nubes enĩ liqde esse non possunt. Se.

Nubes qđ cœlum obnubũt. Var.

Nubo mulieris est p̃prium: futuo uero uiri: sed figurate uel peruerso naturæ: ordine p̃posteræ dicuntur. Pri.

Nubulariũ ædificium facere oportet sub quo tecto tota fundi messem subiicere possis qđ uocant qdam nubulariũ: id secundum areã faciendum ubi triturus sis frumentum magnitudine p̃ modo fundi ex una parte apertum & id ab area. quo & in tritura p̃ruere facile possis: & si nubilare cœpit inde & rursus celeriter feneſtras habere oportet ex ea parte: unde cõmodissime pflari possit. Var.

Nuces dicunt generaliter oia tecta corio duri ore: ut auellana: amigdolæ: glándes: castaneæ sicut ecõtra poma dicuntur omnia molliora. Seruius.

Nuces iuglandes quasi iouis glandes appellatæ. Eas enim in Iouis tutela posuit antiquitas. Seruius.

Nuces flagitantur nuptiis & iaciunt pueris ut nouæ nuptæ intranti domum noui mariti

secūdum fiat auſpiciū. Feſt.

Nuceria ciuitas in umbria eſt. Stra.

Nuceria ciuitas in Apulia. Sueto. de uita Vitelli. Strabo.

Nuceriæ ciuitas ē i campania'. Stra.

Nuculas prænestinos appellabant qđ inclusi a pœnis caſilini famen nucibus ſuſtentabant uel q; in eoꝝ regione plurima nux minuta naſcitur. Feſt.

Nudiuſtertius cōpoſitū ex nūc & die tertio. F.

Nudiuſquartus die q̄rto. C. N. Marti. homo impenſe doctus ꝓ eo dicit q; nudiuſq̄rtus nos dicimus in his uerſibus. Nup ut die q̄rto: ut recordor certe aquarū urceū domi fregit die q̄rto quidē de præterito dicimus die quartæ. aut quarti de futuro. A. g.

Nudiuſtertius nudiuſquartus tantū: ſecūdus non dicit: quia dicitur heri. Item biduo: triduo: quatriduo. binoctio: trinoctio. quatrinoctio. quamuis Ci. in phil. dixerit nudiuſtertiuſdecimus. Plau. uero licentius ꝓgreſſus eſt. de ſequenti die cras dehīc dicimus perendie. Inde dies perēdius abhīc tertius. Et cōperendinare differre in longū. Pridie poſtridie idē ſunt q; heri & cras nō de præſēti ſed alterius: aut præteriti aut futuri. ut pridie q̄ uēiſſet: uel q̄ uenero. uel ſine q̄: uel cū genitiuo ut pridie eius diei. uel hodie eſt pridie ludoꝝ circenſiū. & cras eſt poſtridie nūdinaꝝ ſecūdo. kal. non dicimus. ſed pridie kalendas. neque primo kalend. ſed kal. Itē ex pridie pridianus ꝓ quo heſternus: poſtridianus uero non dicimus ſed craſtinus pro eo. Laurenti.

Nudiuſtertius & nudiuſq̄rtus nec ulterius. S.

Nudū cōſuetudine ſine tegmine dicitur aut iſepultū. Vir. li. v. Nudus ignota palinure iacebis harena. Noni.

Nudū qđ nunq̄ tectum: ut facies nudatū. qđ tectū eſſe cōſueuit.

Nugator nugis turbator. Lucil. li. xxx. Quare me hoc tpe nugator cognoſcere nō uis. No.

Nugas commune omnis generis & indeclinabile. Priſcianus.

Nugiuendos. Pla. dici uoluit omnes qui aliqđ mulieribus uendant. nam omnia qbus matronæ utuntur nugas uoluit appellari. Pla. in aul. ubi nugiuendis res ſoluta eſt omnibus. Nonius.

Nullus ꝓ minime. Te. in an. Liberatus ſum hodie Daue tua opera. at nullus quidē. S.

Nullus ꝓ non & ullus. Ter. in an. nullus ſum: & nullus ſum plus eſt dicere q̄ perii. nā qui perit corpus eſt reliquum qui uero nullus eſt ita eſt ac ſi natus non ſit. Ter. in and. nullus ſum quid cauſæ eſt quin in priſtinum recta proficiſcar uia.

Nullus nulli antiqui protulerunt. Pla. in tru. Poteſtatē coloris ulli capiendi mala. Priſ.

Numero dicebant pro nimiū. Feſt.

Numeꝝ & de his quæ nō numerant ſed nectūtur dici auctoritas uoluit. Tul. de of. li. iii. Si exēpli gratia uir bonus alexandria rhodum magnū frumēti numeꝝ aduexit. No.

Numeros modos. Vir. in buc. numeros memini ſi uerba tenerem. M. T. de of. li. iii. perfectū & abſolutū eſt. ut iidem dicunt omnes numeros habent. No.

Numerus ordo. M. T. de na. deo. li. ii. nihil eſt enim ut oratione numero moueri poſſit ſine cōſilio in quo nihil eſt temerariū. Virg. æn. li. iii. digerit in numeꝝ. Non.

Numero ſigno. Acti. in enomao. numero te ex purgaſti. Idem in antigona. ne iſtū numeꝝ amittas ſubitū oblatum. Turpilius in demetrio. nunq̄ nimis numero quenq̄ uidi facere quam facto eſt opus. Idem in lidia. Ego interim in turba fora ſubduxi cum hac mene qs de numero mihi iubebat currere. Quid puer togatus aut prætexatus capite annuiſſet. ut diſcedens numero uenire ait adoleſcentem. Affranius in priuigno. numero nupſi pertimuiſti caſſam terriculam aduerſari. Plautus i amphitrione. numero mihi in mentem fuit. Marcus Cato de liberis educandis. ut qui contra celeriter erant nati ferre numero præmuniebant. quod qui cito facturum quis ſiue oſtendere uolebat, ducebat numero id fore. No.

Numerus minor ſemper ponitur ante cētum. poſt centum uero poſtponit ut plato uno & octogeſimo anno anteit ut maior uiginti quinque annis. Item in cæteris ut bini & uiceni uel centenum uicenum quinū ſine copula maximus quiſque numerus præcedit cum copula uero uariatur. dicimus tamen ſex & uiginti millia. uel uiginti ſex millia. Item uiginti milia uel uicies mille: ſed hæc omnia ultra uiginti. Citra uero dicimus: decem & ſeptem. decē & octo. decem & nouē. Vndecī uero & duodecim & cæteta conpoſita ſunt. Item undeuiginti duodeuiginti undecentū duodecentum & cætera ſignificant uno adempto uel duobus ſimiliter. undeuiceſimus duouiceſimus & undeuicenū duodeuicenū ſimili detractione. Lau.

Numæ Pompilii in ianiculo ẽ sepulchrũ.F.
Numerius prænomen ab auo.Fe.
Numen quasi nutus dei atque potestas.Fest.
Numen apud Actiũ. Multis nomen uestrum
numen que uendo.Numen dicũt esse impe/
rium maximũ dictum ab nutu. Omnia sũt
equi imperium maximũ esse uideatur.ita/
que i Ioue hoc: & Home.& alii aliquotiens
Var.
Numella genus uinculi quo quadrupedes deli
gantur.Fe.
Numellæ genus ligneũ ad discutiẽdos noxios
patũ quo & collũ & pedes inectunt Plaut.in
asina.Neruos cathenas carcerem numellas
pedicas boicas.No.
Numen est imperium potestasque dei: nõ au/
tem nutus aut imperium cuiuslibet.Lau.
Numeralia syncopã patiũt. ut duceni p ducẽte
ni: treceni p trecẽteni nõ treceni similiter cæ
tera.Centeni aũt & milleni non syncopant.
triceni autem caret syncopa.sed mutauit g i c
sicut uiceni p uigeni: sicut t i d ut quadrigẽ/
ti p quatricenti dicimus singuli: bini: terni:
q̃terni: deni: undeni: uiceni: iuiceni/ singu/
li: ita deinceps triceni: q̃drageni: qnquageni
sexageni: septuageni: octogeni: nonageni cẽ/
teni ut q̃ singulariter etiã pferunt.Pli.septu
ageno coitu durare libidinem tactu herbæ.
Binus aũt significat siue bini singulis duo.
Vir.uero inquit grutitæ sepreno. p septem
nõ pro septenario.& Geo.p duodena regit
mundi sol aureus astra.i.duodecim.Cente/
narius & similia iudicant numerum aliarũ
rerum quæ nõ nominant: ut lapis centena
rius.i.centum librarũ & homo centenarius
centum annorũ & grex centenarius centum
capitum. Rursus: centuplum libram annũ/
ue nõ aliter: dicitur tamen centenarius nu/
merus.Item decimus uicesimus & similia.i.
qui ultimus ex decem uel uiginti aliquando
dicimus hoc aurum attulit centesimum fru
ctum idest centenarii numeri uel centuplũ
ut Pli.xviii.Nascitur qualicũque solo cũ cẽ/
tesimo grano.nõ ultimũ sed cẽtuplũ itelli/
git siue centenũ siue cẽtenarii numeri.Item
infra centum syncopatur: supra uero nõ: ut
uicies p uiginties: tricies: quatragies.quin/
quagies: sexagies septuagies octogies nona/
gies cætera non syncopantur: ut quinquies
sexies septies octies nonies decies: cẽties du
centies millies bismillies termillies & cæte/
ra Laurentius.
Numidas dicimus quos græ.nomadas seu qõ
id genus hominũ pecoribus negociant seu
q̃ herbis ut pecore aluntur.Fe.
Numida a nomades pastores nomi gr.papu/
lum.Plinius.v.ubi hippon rhegium rusti/
ca.Tortelius.
Numicius seu numicus fluuius laurentis agri
ubi æneas perit quem ueteres contueuere
in sacris uestæ libare q̃ nusq̃ nunc reperit.
Numi denarii.Varro.
Nũmisma a græ. νομος lex unde quidã no/
misma.unde nũmus per binum m ut sit lõ
ga syllaba de nũmo.Pli.xxx.
Numitor rex albanorũ frater amulii.
Numidicum mare inter mauritanum seu atlã
ticum est & aphricum a numidia regione
cui adiacet nuncupatũ.Incipit autem amu/
luca flumine & in orientem tendens habet
in littore ampsaci flumis hostiũ & cæsare/
am olim iolam iubæ regis regiã. Inde carti/
miã & arsimiã oppida & latũ sinũ: & sardaba
lis fluminus fauces quẽ ultra cõmune regiæ
gẽtis monimẽtũ est: & post emensũ aliquã/
diu littus metagonũ p montoriũ. qđ huic
mari finẽ faciẽs aphrico præstat initiũ. Sa/
ne & si i littore nõ sit quia aliquãdo ad mare
pertinuisse uideat mirabile quoddã non erit
icongruũ recitasse.est ergo ad itrinseca. Nu
midiæ locus i quo spinæ pisciũ muricũ ostre
arũque fragmenta saxa attrita: uti fieri so/
lent assiduo maris conflictu ifixæ.Præterea
cautibus ancoræ & alia plura testãtia ibidẽ
iam mare & portuosũ etiã fuisse nil fidei mi
nuẽte solo quum nil herbidũ alet.
Nubẽtes ueteri lege romana assestrix ad mari
tum uenientes solebãt ferre atque unũ quẽ ĩ
manu tenerent tanq̃ emẽdi cã marito darẽt
Aliũ quoque quẽ i pede haberẽt i focolarẽ
familiarium ponere tertium in sacriperio/
ne condidisset compito uicinali solere reso
nare. Inde Vir.geor.li.v. Teque sibi generũ
Thetis emat oĩbus undis quos ritus. Var.
lib.prima de uita patrum.diligentissime p/
currit.Nonius.
Numordis mons est mitylenensium.
Numularii quære in argentarii.Lau.
Nũmus ex græco nũmismate nascit.Fe:
Num præpositio finito uerbo subiũctiuũ po/
stulat. Ci. interrogaui num dubitaret. Est
eni spẽs relatiua. Item in relatiuis quoque
ut nescio quid dixerit sed præposita finitũ
postulãt uerbũ ut cur uenit. Ser.in arte.
Nunc nuper ex illis uerbis est quæ ueteres p/
pter ambiguitatem cum adiectione profe/
rebant.nam nisi adderetur nũc hoc nuper
olim pridem significasset.Teren.i eu. Idem

menandri fasma nunc nuper dedit.Do.

Nunc idest sero.Virgilius. Nunc scio quid sit amor:& nunc augur Apollo. Terentius in eu.Nunc ego & illam scelestam & me miserum sentio.Donatus.

Nunc solet usurpari sine significatione temporis:ut Cicero de ora.Nã si ira diceres & cætera:nũc uero fateris & cætera.Lau.

Nuncius masculini generis est qui nunciat qđ autem nũciatur:licet neutro dicatur.tamẽ inuenitur & mascu.Fe.

Nundinas feriarum diem esse uoluerunt antiqui:qui mercandi causa urbem rustici conuenirent Festus.

Nundina apud Macrobium requirein annus Romulus.

Nundina dea in eodem sacra celeritas.

Nundinarum originem in eodem.Macrobi.

Nuncius & res ipsa & nuncius dicitur.Fe.

Nunq̃ pro nõ in maioris significationis negociationis significantia semp ponitur.Ter.in phor.Dare illi nũq̃ faceret.Do.

Nunquam & temporis & negationis est.Seruius in arte.

Nuo nuis.Inde numen.Est.n.diei nutus.Vir. Meo sine numine uenti.i.nutu.Pri.

Nuper quasi nouiter tanq̃ dicamus nouissime Festus pompeus.

Nuper pridem & iam pridem de decem aut uiginti diebus mense uel annis pro conditione materiæ dudum nuper seu pridem de re siue actione quæ non insistit:sed statim trã sit.Iandudum iampridem de re siue actione quã insistit & immoratur. Illa præteritum utique postulant hæc frequẽtius præsens. Interdum præteritum ut dudum intraui. Iandudũ te expecto.Sed actio intrãdi nõ-insistit:sed statim desinit: secus de expecto: ubi significatur mora & nõ momentum ut nuper inuenta est philosophia.Et idem Cicero.Nuper hæc differere cœperũt.Iandudũ pro continuo inquit Vir.Iãdudum sumite pœnas.Inde nuperrime idem nuper uel nouissime aut proxime iungitur cum non ita & quã ut nõ ita primum constitutum est similiter dudum.Lau.

Nupeꝛ ꝑ recenti positum ab eo quod est nuper.i.ante non multi tẽporis.Plau.i capti. Quo tu una nocte postulauisti & die recẽs captũ hominẽ nupeꝛ nouiciũ.No.

Nuperrime a nuper.nomẽ enim in us finit nuperus teste Capro.Plau.in capti.Captũ hominem nupeꝛ & nouicium:ut super superus.Li.in odyssea:Supusan iferus tibi fert deus funera Vlyxes.Pri.

Nuptam a græco dictam. Illi enim nuptam appellant.Fe.

Nupta uerba dicebantur ab antiquis quæ uirginem dicere nõ licebat.Plau.Virgo iũ nõdum didici nupta uerba dicere.Fe.

Nupta mecum antique dictum non mihi uel nuptam mecũ quasi tectam & opertam uno cubiculo mecum & melius.Nubere enim ẽ operire:unde & nubes dicuntur quod celũ solent regere.Dona.

Nuptus.si dicere uelimus oppugnat ipsa natura cũ solis fœminis accidat:nisi figurate dicamus:bonus animus uxoris est mihi nuptus.Plau.in cassina.Nũquid agat scire nouũ nuptũ idest maritũ.Pri.

Nuptiæ celebrant aqua & igni.

Nuptiæ sunt coniunctio maris & fœminæ & consortium omnis uitæ diuini & humani iuris cõmunicatio.

Nurus appositio etiam ad proprium porrigẽda est.

Nusticiosus qui parum uidet propter uicium oculorum:quique plus uidet uesperi q̃ meridie.Festus.

Nusq̃ & locum & tempus significat:usq̃ locũ magis.Te.in an.Nunq̃ etiam fuit nunq̃ primo nõnusq̃ usq̃ nusq̃.Do.

Nutare est ꝑpre alicuius male solidatæ molis ruinam minantis:uacillare ẽ alterno motu inconstantem esse:ut naues uacuæ:& de animo quoque hæc dicuntur. Titubare est pedibus non ualẽtibus insistere:ut ebrii uel infirmi:lingua uel dentes etiam tituba/re dicuntur.Lau.

Nutritur & nutricatur pro nutrit & nutricat Varro de testamento natis quos in tupe habebis nutricara & tutores do.quod rem romanam latinũque addiscere uultis.Tul. de natura deoꝝ lib.secundo.Omnia autem rerum quæ natura administrantur semiator & sator & parens:ut uita dicam:atque educaror & alitor est mundus omniaque sicut membra sua & partes nutricatur & continet Affra.nam nutricatur oliua.No.

Nutritius Romanum populum a pastoribus esse ortum quis non dicit:quis Faustulum nescit pastorem fuisse nutricium q̃ Romulũ & Remũ educauit.Varro.

Nutritor ꝑ nutrito.Vir.secũdo geor.hoc pinguẽ & placidã paci nutritor oliuã.Pri.

Nutricia ad officium præsidis uel prætoris ꝑuenerũt.nãque nutricęs ob alimoniam infantium apud præsides prouinciarum petunt

quod sibi debetur: sed nutricia eo usque p/
cedemus quoad infantes uberibus certum
est: post hæc cessant partes prætoris uel
præsidis.

Nux iuglans quasi iuuans glãs existimat. Ca/
ius uero refert iuglans arbor dicta est per/
inde ac Iouis glans. nam id arboris genus
nuces habet quæ sunt suauiores sapore q̃
glans est: hanc arborem dignam deo exis/
mabant: uel dicta est quasi diiuglãs id est dei
glans. hanc græci, βαλανον uocant. Nux
hæc auellana seu prænestina quæ est eadẽ
ex arbore quæ corylus. hanc nucem græci
ponticam uocant. Dum unaquæque natio
indicit huic nuci nomẽ ex loco i quo nasci-
copiosior. Macrobius de saturnalibus.

Nux castanea de qua Vi. Castaneasque nuces.
uocatur heracleotica. Nã uir doctus Opius i
lib. quẽ fecit de siluestribus arboribus sic ait
Heracleotica. hæc nux quã quidã castaneã
nominant. Itemque pontica nux atque etiã
quæ dicuntur basilicæ iuglandes germina
atque flores agũt similiter hisdem tempori
bus quibus græce nuces. Nũc dicendum est
quæ sit græca nux quæ amigdola. Nux hæc
græca est quæ & amigdola dicitur: sed the/
tasia eadem nux uocat. Testis est Cloacius i
ordinatorum grecor lib. iiii. Cũ sic ait nux
græca amigdolæ. Actius nucẽ græcã inqr fa
bũque adde quãtũlibet nucem moluscã in
dictam non relinquemus. Plautus in daceo
lo sic eius meminit moluscam nucem supre
mus dixit impendere tegulas. Ecce Plautus
nominat: sed quæ sit moluscа nux nõ expri
mit. Est aũt ꝑsica q̃ uulgo uocat & moluscа
dicit: scilicet q̃ cæteris oĩbus nucibus molli
or sit. Huius rei idoneus assertor est Sueui/
us uir longe doctissimus in idilio quod in/
scribit moretum. Nã cum loquitur de ortu
lano faciente moretum inter cætera quæ co
mittit: & hoc pomũ mitti ait his uerbis. Ad
misce tua liba silicis hec nunc partim: par/
tim, persica quod nomẽ sit denique fertur.
propterea q̃ qui quondam cum rege pon/
ti nomine Alexãdro magno fera prælia bel
lo in psas tulere suo: post inde reuentu hoc
genus arboris in prælatis finibus grais disse
ruere nouos fructus mortalibus dãtes. Mol
luscа hæc nux ẽ: ne quis forte nescius erret.
Macrobius de saturnalibus.

Nux tarentina ita mollis est ut mox attrectata
frangatur a terreno quod sabinorum ligua
ẽ mollio. unde tarẽtinos dictos putat. Var.

Nux pinea nobis qui appositi sunt nucleos de
dit. Plau. in cistel. qui e nuce nucleos esse
uult frangit nucem. Ma.

ESTADVERBIVM uocandi: ut o regina no/
uam cui condere iuppi/
ter urbem. est admirandi
ut Iuuenalis. O qualis fa/
cies: & quali digna tabel/
la. Indignandi: ut Cice/
ro. O tempora: o mores
optãdi. ut Vir. Adsis o tantum. Pri.

O ideſt utinam. Virg. vtĩ. æne. adsis o tãtum
& proprius tua numina firmes. Ser. ĩ arte.

O interiectio optantis aduẽtus est: aut repẽte
pcussi. Te. in an. O salue Pãphile. Do.

O ad oẽm affectũ cõuenit: uel miserationis uel
indignationis ĩgiturque nominatiuo accu
satiuo uel ablatiuo. Cicero. O magna uis ue
ritatis: & o nonæ illæ decembris quæ me
cõsule fuistis: & o me miserũ. Interdum tace
mus o uti Pli. iunior. Hominẽ te patientẽ ac
potius durũ ac pene crudelem. Lau.

Oaxus ciuitas cretæ: ĩ q̃ Etearchus pater phro
nimæ regnauit matris bati. qui cyrenem li/
byæ urbem ædificauit. Hero.

Oaxus lacus est indiæ: cuius oras incolunt Ba
ctriani atque ex ostriſtæ. ex quo quidẽ oa/
xes emittitur. fluuius.

Oaxes mons est scythiæ.

Ob ꝓpositio alias ꝑ circũ: ut cũ dicimus urbẽ
obsideri. obsignari: obuallari: alias inuicem
ꝓpositiõis quæ ẽ ꝓpter ut ob merita ob su/
patos hostes: unde obsides ꝑ obsides q̃ ob
patriæ fidẽ ꝓstandã dant. alias ꝑ ad. ut En.
ob Romã noctu legiones ducere cæpit. Fe.

Ob causalis cõiũctio. Vir. x. Cuius ob auspiciũ
infaustũ moresque siniſtros. In cõpositione
habet uim ꝓpositionis: ut idẽ ĩ. vi. Magnas
obeuntia terras. ꝑ circũeuntia accipitur &
loco cõiũctiõis cãlis ut quãobrẽ. Pri.

Obacerare obloqui atque alterius sermonem
impedire. quod sumptũ uidet a paleis quas
græci uocant. Itaque & frumẽtũ
& panis nõ sine paleis acerosus dicitur. Itẽ
lutũ aceratum paleis mixtũ. Fe.

Obacerabat exercebat. Fe.

Obagitat ante agitat: ut obambulat. Fe.

Obambulare aduersũ alios ambulare: & quasi
ambulanti sese opponere. Fe.

Obba populi genus quod nunc ubba dicitur
Var. Est modus matulæ nunc dolia atque
apothecas tricliniares medicas calenas ob/
bas & cumanos calices. No.

Obdere opponere uel opperire. Fe.

Obba poculi genus: uel ligneum: uel ex impar/
to. Var. est modus matulæ dolia atque apo
thecas triclinares medicas calenas obbas &
cumanos calices. No.
Obdormisco: quære inchoatiua. Lau.
Obducere operire. Lu. lib. xxviii. Vos interea
lumẽ auferre atque aulea obducere. No.
Obducere tegere. Vir. i bucco. obducit pascua
iunco. Seruius.
Obedire obaudire. Fe.
Obelus ueru: unde obeliscus. qui teste Ammi/
ano. xvii. asperrimus lapis ẽ in figuram me/
tæ cuiusdam: censum a proceritate in excel/
sum consurgens & ut radium imitetur pau
latim gracilescens spem quadrata in uerticẽ
productus angustum manu lenigatus artifi
ci de qbus. Pli. xxxvi. & de eo qui est in uati/
cano etiam. xiii. ubi de abbute: in qbus ima/
gines ꝓlucꝝ & ferarꝝ & alias sculpebãt sin
gula nomina & quandocũque sensus signi/
ficabant ꝑ uulturem naturæ rationem quia
omnes fœminæ ꝑ apem regem qui & mel/
lis suauitatem & aculeum habere debet per
draconem mordẽtem sibi caudam annum
Seruius.
Obescet oberit uel aderit. Fe.
Obescere herbam increscere. Fe.
Obedibo Affra. i maritis. Meo ut obsequerer
amori obedibo tibi. No.
Obesus pinguis quasi ob edendũ factus. F.
Obesus plus est q̃ pinguis crassus. Virg. tertio
geor. Argutumque caput breuis aluus obe/
saque terga. Seruius.
Obesus in neuiano carmine obesum notaui/
mus proprie quod magis q̃ usitate dictũ ꝑ
exili atque gracilento uel obesum pro pin/
gui atque uberi dicit. Au. ge.
Obesos graciles & exiles uocamus interdum
Neuius in carmie. Corpore pectoreque un/
dique obeso ac merito exeso tergi ingenio
senis. Seruius.
Oberatus idest debitor quasi sine ære. Sueto.
li. primo. Tenuem adhuc & oberatũ. i. ære
alieno astrictum & obligatum.
Obeo legatiõem: exequor munus & officiũ le
gatiõis obeo morte exequor uel adeo. obire
diẽ est mori: & obire sine illo accusatiuo.
Item oppetit & defunctus est ibi morte hic
uita quæ postulant sæpe intelligendum est
Est enĩ oppetere frequẽtius mori fatali illa/
ta morte. Ci. de diui. æquius esse censuit se
maturã oppetere morte: defunctus quoque
q̃si ꝑfũctus munere uiuẽdi: sic itaque dici/
mus defũctus uel ꝑfũctus officio ꝓtorio: de
tulit pro accusauit: ubi itelligitur reus. Lau.
Obesset oberit uel aderit. Fe.
Obices pessuli seræ. Festus.
Obigitat ante agitat uel obambulat. Fe.
Obiit morte plene dictũ qd nos obiit tantũ di
cimus. Te. i an. Is obiit morte. Dona.
Obiici dicitur in utranque partem: & si quos
ante quis uiderit q̃ expectauerit. Ter. i adel.
discrucior animi hoccine mihi de improui
so mali obiici tantum. Dona.
Obiicio & subiicio: in his uerbis secunda litte/
ra per duo ii non per unum i scribenda est:
sic itaque ob & sub præpositiones producẽ
di naturam habent: cum per se breues sint
Similiter iniicio: ut parua sub ingenti ma/
tris se subiicit umbra. Obicibus quoque ob
longa est syllaba. Sulpitius uero breuem fe/
cit. Aulus gellius.
Obitus ꝓticipiũ ab obeo. Liui. i Protheſilao
Cupidus miserulo obito. Pri.
Obitus significat mors uel occasus. Vir. geor.
libro primo. Nec fruſtra signoꝝ obitus spe/
culamen & ortus. Nonius.
Obitus rursus aduentus. Actius in antigona:
Artat nisi me fallit in obitum sonitus. Tur/
pi. in epidico. Et quis est qui iterrumpit ser
monem nouũ obitu suo. No.
Obitum dicebant pro aditu. Fe.
Obiunt obeunt. Festus.
Obiter aduerbiũ cõpositũ ex ob & iter. Pri.
Obiter idest iterim. Iuuenalis. atque obiter le/
get uel dormiet illic.
Obiurare iureiurando obstrigere. Fe.
Obiurgatio post turpe factum castigatio. Mo/
nitio uero est ante cõmissum. Fe.
Oblectare cum septimo casu iungitur. Ter. in
eu. In me te oblectes. Do.
Oblectaneum plus est q̃ solatium: quod insce/
licium esse consueuit. Ser.
Obliteratur alii ad obliuiõem. alii a littore ꝙ
ibi notata fluctibus æquari & tolli solẽt. F.
Obliterare est obscure facere: & in obliuionẽ
ducere. Acti. in agamẽnonibus. Inimicitias
pelopidarum extincta tam obliteratas me/
moria reuocare. Nonius.
Obliteram. Item notauimus ꝙ obliteramgẽ/
tem Neuius ꝑ obliteratã dixit. A. g.
Obligatus & districtus differũt. nã districtus
potest: & sine uinculis in diuersum manu
ducentium ferri obligatus etiã in nouis uin
culoꝝ in loco intelligitur. plus ergo est obli
gatũ esse q̃ districtum. A. g.
Oblitus ne sis nostri: nõ nos. Caper.
Obligatus in bonis & i uinculis. districtus ue

ro sine uinculis. A. Pedianus.
Obligationes autem contractu nascuntur: aut ex maleficio: aut ꝓprio quodam iure & uariis causarum figuris obligationes ex cõtractu: aut re cõtrahũt aut uerbis: aut litteris aut cõsẽsu. Caius de actiõibus & obligatiõi.
Oliuiscor etiam passiue. Vir. in buc. Nũc oblita mihi tot carmina. Pri.
Oblucumasse dicebãt antiqui mẽre errasse. q̃si in luco deoꝝ alicui occurrisse. F.
Obmaneres ꝓ diu maneres ut ꝓmaneres. Fe.
Obnarrare peruertere deprauare.
Obnascitur adnascitur. Fe.
Obnectere obligare. Fe.
Obnoxius debitor. Vir. ii. ge. Iuuat arua uidere note rastris hoĩum nõnulli obnoxia curæ. S
Obnoxius pene obligatũ ob delictum. Fe.
Obnubit caput operit: unde nuptiæ dictæ a capitis opertione. F.
Obnubere uelare: translatio a nubibus q̃bus cœlũ tegit. unde & nuptiæ dicunt q̃ obnubentium capita uelantur. Vir. in. ii. Arsurasque comas obnubit amictu. Ser.
Obolũ ẽ ultima nũmoꝝ significatio. Te. i an. obolo emptos. Fe.
Obolus pondus sex continẽs siliquas. alio nomine scrypulus.
Obos significat ad os. Fe.
Obprobare probrum obiicere. Fe.
Oppugnat uerberat: a punĩẽdo. i. feriendo unde pueri a punĩẽdo coercent. i. plagis. unde & pauimẽta. Festus.
Obrogare est legis prioris infirmãdæ causa legem aliam ferre. Fe.
Obrupuit & obstupuit abruto: q̃ antiqui pro graui interdũ ꝓ stupido dixerũt. Affra. Nõ possum urbem facere obruitu. Fe.
Obrutũ uultis ne diẽ i sequẽtem nos nostris sobriis fabulis a primo locis i cœnæ tẽpus cœnam non obrutã populis nõ lasciuiẽtẽ ferculis: sed q̃stionibus doctis pudicã & mutuis ex lecto rationibus exigamus. Macro.
Obruere est operire: uel aqua uel terra uel ad animũ. Quinti. Tot uoluptatibus obruere possũt unũ dolorẽ & obrutus uino: undis similibusque dicitur & ingurgitare: & ẽ interdum uino & cibis sicut crapulari unde fit crapula. Lau.
Obsaluare salutandi gratia offerre. Fe.
Obscœnũ est immundũ. Vir. æn. li. tertio Obscœnas pelagi ferro fœdare uolucres. Marcus Tul. de officiis libro primo. Alterna e libro qd est si reꝝ turpitudini adhibet aut uerboꝝ obscœnitas. Varro i agathone. Pueri obscœnis uerbis nouæ nuptellæ aures restaurant. No.
Obscœnum uitabile. Virgil. æne. libro. iii. obscœnamque famẽ quæ prima pericula uito Idẽ li. xii. Ne me terret me tin ẽte obscœnæ uolucres. Ci. tus. li. iii. Vno & obscœnas uoluptates de q̃bus ab illis multa hẽt oro. No.
Obscœnũ significat & maledicum. Acti. in oemao. Vos ite actutum atque opere magno educite ꝓ urbẽ: & oẽs q̃ archana astrũque accolũt ciues oĩbus faultis angustã adhibẽt fauẽtiã ore obscœna dicta segregat. Lu. libro .xxx. Dũ rixa uertat uerba obscœna. No.
Obscœnum qd matium obscœni inter partes funestique oẽs obscœnũ dictum a scœna ea ut græ. σκοινὴ. Actius scribit scœna in pluribus uerbis a ante e. Alii ponunt o ut quod partim dicunt scæptũ. alii scœptum. alii fæneratricẽ. alii scœneratricẽ. sic phæniseca & phœniseca. At rustici pappũ mæsũ. nõ nosum: a quo Luc. scribit Cecil. ne rusticus fiat. quare turpe id obscœnũ qd nisi in scæna palam dici nõ debet. potest uel ab eo qd pueris turpicula res in colloquẽdo suspẽdi tur ne qd obsit uerbo est scæne causa. Sceuola appellata ea dicat obscœna: idest sinistra q̃ quæ sinistra sunt bona auspicia existimantur a quo dicunt comitia. aliudue quid sit dixi aut sinistra quæ nunc ẽ id agræ. est qd hi sinistrũ uocant scean quare quod dixi obscœnũ omne ẽ qd turpe est. Varro.
Obscœnum quære in uerbo obsoleo. Pris.
Oscœnæ leges. i. sacratæ. Fe.
Obscœnauit quasi scœnum malum omen abstulit. Plau. in asinaria. Et uocem illic obscœnauit meæ falsæ fallaciæ. No.
Obscipio capte. i. tristi ac uero. obscipo capite figentes lumia terræ: Porphyrion.
Obscuri dicitur significare sacrum. unde leges obscitæ. i. sacratæ. Fe.
Obscuꝝ ẽ sine lumie. Vir. geor. li. i. Si nigꝝ obscuro cõpellerit aera motu. No.
Obscuꝝ ignobile. M. Tul. de officiis. Qui magna sibi ꝓponunt obscuris orti. No.
Obscuꝝ absconditum latẽs. Vir. li. ii. Vidimus obscuris primum sub uallibus urbẽ. No.
Obsecrare est opẽ a sacris petere. Fe.
Obsequium amicos. ueritas odium parit. Te: in an. Improbatur hæc sentẽtia a sapientibus. Nam obsequm assentator debet amicus ueritatẽ. sed i theatro dicitur nõ i schola: Et hãc sẽtẽtiã ait Cic. magis ꝓbabilem q̃ necessariã aut honestam esse. Do.
Obsequium mirandum ex uoto animi pen-

dens non expectat imperium ne uoluntati mora sit dum iubetur. ut Thais. Teren. i eu. Rem uoluisti a me tandem quin perfeceris uoluisti dixit: non dixisti: & perfeceris nõne pondus hoc uerbi & potentiam Phedriæ circa Thaidem: & illius obsequiũ uehemens & rerum difficultatem quæ exortæ sint mõstrat. Do.

Obsequia nõ solum maiorem maioribus exhibere: sed etiam minoribus p uicem uetęx excellés auctoritas uoluit. Plau. i asina. Ego sane cupio obsequi gnato meo. No.

Obsequela obsequium. Fe.

Obsecũdant obsequent. Nigidius de diis lib. prio. Cum aũt id quod sit quærimus obsecundant mature uiuerent. No.

Obses differt & uas. Nam uas est sponsor alterius in capitis periculo: siue id est supplicii subditurus: siue pecuniam soluturus. ut Li. Vades dare placuit qui unum uadũ tria milia æris pro aliis obligauerunt: & iterum tot uadibus accusator uadatus est rerum. Vadimonium est sponsio ad certum diem sistẽdi se i iudicio ideſt comparendi per se uel per aduocatos. Obses autem qui traditur imperio alterius ea conditiõe: ut si dator obsidis a fide recedat recipiẽtis sit ius in corpus & uitam obsidis. Lau.

Obseruare suspicere magnificare. M. T. de offi. li. i. Sicut aliquo honore aut imperio affectos obseruare & colere debemus. No.

Obseruare celare & in terra tegere. Plau. in au. Vbi is obiit ut mortem quid mihi id aurum credit: cœpi obseruare. No.

Obseruare cognoscere. Vir. li. secundo. Et uestigia retro obseruata sequor. No.

Obseruare curiose & suspiciter circũaspicere. Plau. i au. Oculos tibi ego istos iprobe neme obseruare possis qd rex gerã. No.

Obseruare tẽtare. Vir. geor. li. iiii. Quos durus arator obseruans. nido in plumis detraxit. Lu. li. xxviii. Quod si obseruans hominem qui pro cõmodo & regno gaudeat. Te. i an. Perterrefacies Dauum obserues filium qd agat. No.

Obseruatio in duabus rebus ẽ: in obsequo & in speculando. Te. in an. Perterrefacias Dauũ obserues. Obseruare & ad honorem refert ut obseruat regem nũc sic Aegyptus. & captare & audire significat. Captare. Te. i adel. Postq̃ poeta sensit scripturam suam ab iniquis obseruari Audire. Pla. Obseruare oro ut blande palpetur mulieri. Dona.

Obseruatio Pontificalis est nomina sacrorũ locorũ sub cõgrua ꝓprietate ꝓferre. Ma.

Obseruo ueneror. Vir quarto geor. Præterea regem non sic ægyptus & ingẽs Lydia. nec populi Parthorum. aut medus hydaspes obseruant. Ser.

Obseruo callide aduerto. Te. i an. Obserues filiũ quid agat. Ser.

Oseruãt modo speculant. alias uenerant. Vir. ꝓterea regẽ nõ sic Aegyptus & igens Lydia nec populi Parthorũ: aut medus hydaspes oseruant. Asco.

Obsidionalis corona dicebat: q̃ eiq obsessos liberasset ab hostibus dabat: & fiebat ex gramine uiridi ex eo loco ꝺcerpto i quo erãt iclusi: q̃ corona ciuica corona singularis salutis signũ erat. Festus.

Obsidionalis uniuersorũ ciuiũ seruator. Fe.

Obsido & obsideo ab eo qꝺ ẽ obsido obsidere facit media syllaba correpta ab obsideo aũt obsidere facit media ꝓducta eadẽ. Te. i adel. Certũ ẽ obsidere usque donec redierit & cõuenit irato & repente agressuro. Do.

Obsonitauere sæpe obsonauere: significat aũt cõuiuere. Festus.

Obsorduit obsoleuit. Ce. i hiponolistraria ob sorduit iã hæc i me erũna miseria. No.

Obstitutum uiolatum. Festus.

Obstitutum obliquum. Festus.

Obseruare ẽ custodire uel ãnotare. Inde obseruatio. i. aiaduersio & ãnotatio uel obseruare ẽ admirari & uenerari hoies tãtũ dignitatis uel uirtutis cultu. unde fit obseruãtia quæ ẽ ueneratio honorisque exhibitio. Lau.

Obsoleo ex obs & oleo: sicut obscænus ex obs & cauẽdo uel cæno. Est. n. obsolere ignari. Ci. de Põ. obsoleuit iã ista orõe multo magis q̃ uerbis refutata: ldẽ i prio rhetoricorũ hoc uero a plærisque eorũ desertũ obsoluisse. P.

Obsoleti. i. squalidi sordidi. Hor. secundo car. Tutus caret obsoleti sordibus tecti. Acron.

Obstinat obfirmat. Fe.

Obstinate facere est aliqd in alterius malũ cũ conatu facere pseuerater & i alterius pniciẽ nimis niti. Te. i an. Ita ne obstinate dat operã me a glycerio miserũ abstrahat. Do.

Obstrudant auide trudãt. Fe.

Obstetrix dr̃ q̃ opẽ detulerit. unde pturiẽtes ser opẽ clamãt. T. i an. Obstetricẽ accerso. D.

Obstetrix ꝓ obstitrix Pris.

Obstringilare obstare. En. saty. lib. secundo. Restitant occurrant obstãt obstrigilãt ouagitant. Varro in manio: lex neque inocẽti ꝓpter simultatem obstringilat neque nocẽti ꝓpter amiciciã ignoscit. Idem de re rustica

lib.qnto. Qui q̄d inuidis tantum ſcriptoris obſtrigilandi cauſa ut cū p̄clara quædā quæ laudes. Idem de uita patrū li. quarto. Curio cū id feciſſet dicebat amicis ut illi renūciare tur ſe obſtringilatuꝝ ne triumphus decer/neretur aut ne iterū fieret cōſul. No.

Obteſtatio eſt cū dicit̄ in meliorē p̄tem uocat̄ deteſtatio cū in deteriorē. Fe.

Obteſtor & rogo differūt. obteſtatio. n. dī quā do eū adiuramus quē rogamus. Rogamus per eas res quas rogamus. Te. i an. Per tuā fi dem p̄ que huius ſolitudinē obteſtor. Do.

Obtiati ſūt ut decurionatus ſiue p̄tificatus. F

Obtundere eſt ſæpius repetendo eadem dice/re. traſlatio a fabris q̄ ſæpe repetūt tūdendo aliq̄d malleo & idem obtundūt & hebetāt. Ter. in and. Obtūdis tā & ſi intelligo. Do.

Obtrectator eſt qui facit contra recte tractan/tes. Feſtus Pom.

Obtrudo infligo impingo. Teren. in and. Ea quoniā nemini obtrudi p̄tꝫitur ad me. D.

Obtruncare proprie eſt capite cedere. capitur & pro occidere. Virgil. tertio æne. Polydo/dorum obtruncat. i. occidit. Ser.

Obturare ex græco trahitur ab eo ὀβτυράω q̄d illi hoſtias dicunt. Feſt.

Obtutu quaſi obtuitu a uerbo tuor q̄d ſignifi cat uideo. Fe.

Obuaricator dicebatur qui cuipiam occurre/bat quo minus id rectū iter conficeret. F.

Obuarare puertere deprauare dictum a uaris En. in Achil. Nam conſiliis obuarrant qui bus cum concedit hic ordo. No.

Obuerſo & obuerſor idem. Pri.

Obuio tibi obuius tibi fio. obuius ſum tibi ob uium me tibi fero obuium me tibi fortuna obtulit. Lau.

Obulo ciuitas eſt ſuper beti quæ turdeanoꝝ agro adiacet. diſtat autem a corduba ſtad. circiter. xxx. Stra.

Obumbrare tueri defendere: tranſlatio ab ar/boribus. Vir. in. xi. Et magnū reginæ nomē obumbrat. Ser.

Ob uos ſacro pro uos obſecro: ut ſub uos pli/co pro uobis ſupplico. Fe.

Ocaleæ boetiæ ciuitas. Home.

Occaſio opportunitas tp̄is caſu pueniēs. Fe.

Occaſus ſiteritus: uel ſolis ſ oceano merſio. Fe.

Occaſus europa & africa terminatur. Strab.

Occare & occator ab occidēdo dictū: q̄ glādis terræ cedat globos. F.

Occationem ab occecaris ſeminibus qua id ef/ficitur dicitur. M. T. uoluit de ſene. ſparſum ſemen cohibet ex quo occatio quæ ad hoc eſt nominata efficit. No.

Occacionis proprietas his indiciis aperit̄. Var. de re ru. lib. i. Et poſtea occare. i. cōminuere ne ſit gleba q̄ ita occidūt occare dictū ſere/nus occatio occecatio eſt. No.

Occaſo. Lu. ſecundo. Quæ horis ſublata dua/bus oia ſunt ſole occaſo ductoque. Pri.

Occepſo cœpero. Plau. in am. ne ego illi puteo ſi occepſo aiam oēm intertraxero. No.

Occentare pro cōuiciū facere dicebāt: ut p̄cul exaudiri potuiſſet q̄d turpe hēt qa nō ſine cauſa fieri putat̄ inde cantilenā dici: qa illā non cantus iucunditatem puto. Feſtus.

Occea ē uicus ſabinoꝝ reati finitimus. Strabo.

Occiſum a necato diſtinguit̄. Nam occiſum a cedendo dictum. necatū ſine ictu. Fe.

Occidamus Plautus poſuit pro concedamus Feſtus pom.

Occiſitantur ſæpe occidūt̄. Fe.

Occidi & interfici in animantia ueteres poſue runt. Plau. in menech. Occiſa hæc res. Vir. libro quarto geor. Fer ſtabulis inimicū ignē atque interfice meſſes. Salu. in ſecūdo hiſt: Multique comeatus interierāt inſidiis la/tronum. Nonius.

Occiſurus. Plau. in caſſina: cū de puella loque/retur occiſuꝝ dixit non occiſuram his uer/bis. Etiā ne habet caſſina gladiū habet: ſed duos quoꝝ altero te occiſurum ait & altero uillicum. A. g.

Occidione occiſum exercitum populi Roma/ni inquit. A. g.

Occidiſſe magnos & p̄batos uiros dicebant: ut quin occidit una Sarpedon qui mea pro genies. Hora. car. Multis ille bonis flebilis occidit. Acron.

Oceanum hiſtꝝ pro hiſter: rhenum: tagum metaurū: hibeꝝ: uulturnū neutra p̄ maſcu linis p̄ferūt cū ſeqtur dictio flumē. Priſ.

Occino occinui & occano occanui. Sal. primo hiſt. Iuſſu metelle tubicines occanuerunt. Probus tamen occini dicit cum cano faciat cecini. Priſcianus.

Occule occulta. Ci. de orato. lib. ſecūdo Inter/iuncta argumentoꝝ plærūnque occulas ne q̄s ea numerare poſſit. Vir. geor. lib. ſecūdo. quod ſupeſt quæcūque premes uirgulta p̄ agros. Spargere ſimo pingui & multa me/mor occule terra. No.

Occupatus impeditus ut græ. dicitur ἀσχολῶ ui ideſt uacuus non eſt. Plautus in amphi. Reuiſam ſi tuo occupatus. Cicero tuſcula. libro primo. Vt ſi occupati profuimus ali/quid ciuibus noſtris̄ proſimus etiā ſi poſ/

sumus ocioſi. Nonius.

Occupatus ager qui deſertus a cultoribus propriis ab aliis occcupatur. Fe.

Occupare eſt proprie præuenire. Cicero. tuſculanarum libro quinto. Quod id idē melioribus in uerbis. Methrodorus occupauit Titin. in ueliterna. Ergo occupa foras exire uoras: ut profit linteum. Virg. lib. xi. Et uenienti obuſo plagāque ferenti. Occupat os flammis facere ultro in regem: idem per eos & niſi clamoris regem auferre ceſſo occupare & me i colloquium cōferre hoc. Ennius Hectoris luſtris. Hectori ſumma armatos adducit foras: caſtriſque caſtra ultro ferre occupat. Pacu. in doloreſte. Is qui ē q̄ ſi illū occupas leto dabis. Varro in phœbo. Crede mihi plures denarios ſerui comederūt q̄ canes quo ſi actheon occupaſſet & ipſe prius ſuos canes comediſſet & nō necauiſſet ſaltationibus in theatro fieret. Idem in eumeni. Priuſq̄ reſponderem foris neſcio quis occuparet res indicare. No.

Occupare ē rurſus detinere. Plau. i epidico ait. Nō decet occupatū tibi argētū dies. Pacu. in atalanta. Super ſatis agere ut ne in mare animum occupes. M. T. de offi. libro primo. Et i ea funditus delenda occupati ſūt & fuerūt. Vir. geor. li. quarto. Manicisque iacentē occupat. Var. i eumenidibus. Cū in eo eſſet occupatus atque i ſchola curaret ut ſcribit. Statius. orno per dionyſia. No.

Occupare ē etiā inuenire tenere uel poſſidere Pla. i trinūmo familiam optimā occupauit. Vir. æn. li. vi. occupat Aeneas aditū cuſtode ſepulto. M. Tul. philip. lib. viii. agros lucani poſſeſſiones occupant. Idē in horte. Et paulum marcelli occupaſſe. No.

Occupare collocare. Pomponi. in pictoribus: Quæ tuleram mecū milia decem uictoria tam græca mercede ilico curā ut occupare. M. T. in uer. actione ſecūda. Præter eas pecunias apud populos occupat ut ſyngraphas faceret. Nonius.

Occupare eſt locum tenere ut capere uel ui ut Liuius. xxxiii. Nam & ipſis uocantibus urbem hanc accæpi non occupaui. ſæpe eſt etiam ante capere uel quod eſt in commune uel in medio. unde ſchema occupatio. cum quæ in nos dici poſſent præuenimus. Inde occupatus qui negotio detentus non poteſt alteri operam dare. Cicero. Nemo me conuenire uoluit cui eſſem occupatus. i. cui cauſarer me quibuſdā aliis negociis eſſe præuētū. unde occupatio cum præter cætera alicui rei operā nauamus. L.

Occurrere dicitur obſcurum fieri. Virg. libro. vi. Hic illic occurrit Tideus. No.

Occurrere ſubuenire commouere. Mar. T. de ſuppli. Occurrebat illa oratio. No.

Occulto pro occulte. Ser.

Occulo occului facit.

Oceanus a uelocitate: qui & amphitrites græcis ē a quo oia nata dicit. Heſio. unde oceanūque patrē rex ſcindit culpæ & abila mōtes q & colūnæ Her. i mediterranea irrūpit.

Ocellū eſt in tractu ticini recta ad ocellum uia p̄ter Padū & duriā flumē eſt ex magna pte limoſa complures alios habēs fluuios. quoꝝ durētia miliaria circiter. lx. habens. Hinc alpes iam & ager gallicus ad montes lunæ incumbentes. Stra.

Ocha ab o articulo & χHV χHΝoς anſerē dixerunt quidam o in au dixerūt aucham.

Ochesius ætolorꝝ dux apud troiā mortuus

Ocium moleſtū podagrici pedes dicūt. Macr.

Ocium omne pabulum primum ociū farrago uicina nouiſſime fœnum ocinum dictū ex græ. uerbo ὠκυς qđ ualet cito. V.

Ocium græci & a celeritate naſcēdi dictum. Feſtus Pompeius.

Ocius & ociſſime poſitiuū latinum non habēt ſed ab eo ueniūt qđ ē i græ. ὠκυς. F.

Ocinum quod ocinum dicimus: Varro de re ru. li. i. Ocinū nouiſſime frenū uocari ocinū dictum a græ. uerbo ϝκεος qđ ocintos ſimiliter qđ ocinū hinc orroni. No.

Ocioſus ſecurus quia negocium ſollicitudo ē. Te. in an. Aio ocioſo nūc eſſe impero: & niſi qui ſecurus eſt nō eſt ocioſus. Dona.

Ociē montē cōfragoſum dicebant antiqui hic dictæ ocreæ iæqualiter tuberatæ. Fe.

Ocius pro ociter. Lau.

Ocior a græco. Priſ.

Ocyalus clarus pheax tempore Alcinoi quaſi uelox ut mare.

Ocyroe oceani & thetyos filia.

Ocyron fluuius in finibus archadiæ.

Ocinum herba hortenſis. Plin. xix.

Ocyus a græco. Ser. nō uult cōparatiuū tamen ociore ambitu iquit. Pli. ſecundo & q̄ ociſſime in ſeptimo.

Ocles dictus q unū oculum haberet. V.

Ocinis qui & Bianor filius martis. Virgi. x.

Ocra humillima pars alpiū eſt ubi carnis adiū g ē q̄ ex aquileia onera plauſtris apportant ita. nō ultra. xl. diſtat. Inde p fluuios adiſſ. uſque uectant. Stra.

Ocriculi ſunt in umbria tyberi ꝓpinqui

Sũt aũt intra montes apenninos ad ipsam qdem uiam flaminiam. Stra.

Octigeni pro octingenteni sincopat. La.

Octodorus erat uicus ueragrorꝝ: núc est oppidũ delphinati nomine ualentia. Str.

Octopes piscis polypus a numero pedum.

Oculissimum clarissimum. Plau. oculissimum hostium amicæ. Fest.

Oculatam pro præsenti posuit. Plau. cũ dixit oculata die. Item ipse pluris est oculatus testis unus q̃auriti decem ideſt qui se uidisse dicant. Festus.

Oculitus quoque dicit ut fũditus penitus quo significat tã chaꝝ eé q̃ oculum. Fe.

Oculitus aut animitus aut medullitus. Plaut. Coruí qui amant ancillam meam fœduliũ oculitus. Fest.

Odi & noui neque præsens neque futurꝝ neque participium: osus tamen ex quo perosus & exosus & notus habent. Inde osor. Plau. in asina. Madidum nihil incontinentẽ atque osorem uxoris suæ. Pri.

Odi iterdum præsentis & pro præterito ponitur: Hora. car. Odi prophanũ uulgus. Acrõ ld uerbum significatione passiua aliter formari non potest: nisi dicas odiosum illi. & ita declinat. Dio.

Odicaret infinitiuo nã odere nõ est latinum: cuius loco dicimus odisse. Terẽ. in eu. Amari odisse suspicari. Dona.

Odio ístantia. Ter. in ecyra. Tundendo atque odio denique affecit. Dona.

Odiosus passiue qui odio habet. Inuidiosus cui iuidia. Ter. Si porro esse odiosi pergitis ideſt molesti. Est enim odium molestia quoque ut Teren. nunq̃ tuo odio me uices. Lau.

Ofius alizonũ dux ab Agamẽnone iterẽptus.

Odyssea melius q̃p. x. xiiii. Ho. li. de er. Vly.

Odor litteræ cõmutatiõe dicitur olor. hic olet & odorari & odorat: & odoraturus. Varro.

Odór quid significat notũ est: i plurali tantũ odoramenta. Lau.

Odós pro odor. Transit enim r. in. s. Pla. in capti. Quoꝝ sub basilica nos omnes adegit in forum. Pris.

Oebades proprium.

Oebades Darii stabularius: cuius industria regnũ persaꝝ adeptus est.

Oebalus rex laconũ filius arguli amiclatis: unde puincia oebalia. alius Telonis regis carpæ filius ex sebetride nympha: de quo Vir. .vii. q multos i Cãpania subegit. fuit Turno: a quo urbs calabrya & regio dicta é. Virgil. tertio geor. Namque sub oebaliæ. Quidam ut seruius nulli obeliam in Italia esse dicũt: sed quia q habitarũt tarentũ ex laconia uenerũt: ideo ita dixisse. Virg.

Oecalia laconiæ pars prope thessaliam a ciuitate eiusdẽ nois: & ciuitas a flumine oechalico q eam præterfluit. Home. ubi erytus pater Iolos regnauit: qui cũ iam despõsam filiã filiam herculi negasset. filii suasu ipsum & filios interemit: & ui bẽ euertit. T.

Oecinyres argiuus qui donauit Agamemnoni thoracem eximiũ.

Oeconomus dispẽsator. Inde oeconomica.

Oecũenicus ab οἰκουμενη græ. uniuersalis.

Oedipus ab οἰδημα græ. tumor & πους pforatis pedibus a pastore & suspenso a phorbante pastore Polybii regis corinthioꝝ iuẽtus est. qui ad Meropem uxorem sterilẽ dixit oedipus podis. Plau. tamen oedipo dicit ablatiuo.

Oedanusa urbs est in hispania iuxta oceanum Strabo.

Oega oppidũ est iuxta hiberos. Str.

Oeneus parthaõis filius rex ætoliæ cuius urbs calydõ pater. Meleagri: unde oenides dcũs.

Oenigenos unogenitos. Fest.

Oenotria dicta est Italia: uel a uino optimo qđ in Italia nascit. i. a ποτου οἰνου uel ut. Var. a Oenotro rege sabinoꝝ. S.

Oenochonũ thessaliæ flu. in peneum.

Oenocrii populi Italiæ: ut in Italia.

Oenos uinũ: sed tantum i compositis utimur ut oenophoꝝ.

Oenomaus filius Martis rex helidis & pisæ Hippodamiæ pater. alius peloponesius interfectus ab Hectore.

Oenops etiam peloponesius. Homer.

Oenyphile dyrrachii mons est.

Oeris alias moeris lacus est in ægypto. xx. milia pas. ambitus qui campus fuit aliquando: postmodum lacus altior q̃ ad ferenda naurgia opus sit.

Oestrũ furor græ. uocabulo. Fest.

Oestꝝ quod & asylum nomen a uoce.

Oestrum fons est Siciliæ: apud quem musæ coluntur.

Oestros græ. est. i. οἰστρος lati. asylus. uulgo tabanus dicitur. Ex soni aũt similitudine græci ipsum conuertũt ονοματοποιαν facientes. quocirca. Virg. iii. geor. Est lucos silari circũ ilicibusque uirẽtẽ: plurimis alburnũ. uolitans cui nomen asylo. Romanum est. hostrũ egrauí uertere uocátes asper acerba sonans. Ser.

Oeta rex colcoꝝ filius solis ex persa oeani fi-

lia: frater perſes: qui ī taurica regnauit: qui habuit filiā Hecaten crudeliſſimā ſupra patrē: quæ hoſtes ſagittis appetere ſolebat: faciebat uenena. inuenit prima aconitū quo patrem interemit. regnū occupauit: tēplū Dianæ ſtatuit ubi nauigantes hoſpites ſacrificabat: quo clarior euaderet. Nupſit Oetæ patruo ex quo genuit Circem Medeam Egialeū. Circe ī uenenis plus mīe edocta nupſit ſarmathaꝝ regi: quē ueneno interemit: & crudelitate ſua ad Italiam pulſa eſt. Medea cum parētes crudelitate argueret conſeruaret hoſpites a patre in liberam cuſtodiā deſtinata fugit ad ſolis templū in littore argonautis. Illium appellantibus cōſuluit.

Oeta mons inter theſſaliam & macedoniā clarus morte & ſepulchro Herculis.

Oetoſycos lingua ſcythica apollo Hero.

Oetus græ. oitos frater Ephialtis filius aloei pugnauit cū diis ī Creta. unde octii cāpi.

Oethyni populi iuxta pontū.

Offerumēta dicebant quæ offerebantur. Feſt.

Offectores colorum infectores. Feſt.

Offectina tribus ab offente flu. dicta. Fe.

Offendices dicebantur ligaturæ nodos qbus apex retinebaſ: id cū peruenīſſet ad mentū dicebant offendimentū. Fe.

Offendo offenſio. Af. i uopi. quoque nūc offendo ſæpe procul noſtra ſint mala. No.

Offendo inueni. Ter. in heau. ipſam ofiēdimus mediocriter ueſtitam uelte lugubri. S.

Offendo require in uerbo excogitare. Laur.

Offendere eſt pœnitere. Tur. in pacteruſa. canit ut offendi adimere pol. Luc. xxix. Deide mittit uirile ueretꝝ biceſā bolūnio. No.

Offendere ledere. M. T. de ſup. li. viii. Cum iſte cū pallio purpureo parique tunica uerſaretur in conuiuiis cū mulieribus non offendebaſ hoīes in eo: neque moleſte ferebāt. Luc. li. xxvii. Nā hic qdē reditum talē ptēdebant neque alia ui ulla offendere. No.

Offendere inuenire. Pac. in .Iliona. Quos ego ita ut uolui offendo icolumis. Affranius in hoīe. Et memoriter cum uero confectā ut offendam. Quadriga. in anna. li. ſecūdo. Inde poſtq̄ aliquantulum receſſit offendit mōtem loca munita res quæ oēs militibus habere opus ſunt lingua: aquā: pabulum. Ter. in eu. Offendi aduenīens quēdā mei loci at que ordinis hoīem. M. T. de ſignis. Quod nudum pfectum tēplum offenderet: neque ponere potuere. Lu. xxv. Si quod ueꝝ inuſtatum aut getematicum offenderem. M. T. de repu. Sed imitor architā illum tarētinū: qui cū ad uillam ueniſſet: & oīa aliter offeſ diſſet. Plau. in amp. eo more expgefactā ad/ uenient tenebroſum offendi domi. Var. lx. Romā ingreſſus ibi mihi offendi qd̄ ante annos quinquaginta cū primū dormire cœpit reliqui. Nonius Mar.

Off dere inuenire. Luc. li. xxvi. hoīes ipſi hāc ſibi moleſtiam ultro atque erūnam offendere runt ducūt uxores. Non.

Offerri dicunt tā bona q̄ mala ſi inſperata obiiciantur aſpectibus. Ter. in ecy. Sed cōtinuo uultū eaꝝ ſenſi imutari oīum quia tam icō modo illis ſors obtulerat aduentum meum oblatū in utrāque partē quicqd expectatiōnē peruenit ad repentina ptinet. offerimus īmærenti reddimus ei qui mæretur. Do.

Offerre oſtendere. Virg. lib. vi. Strictāque aciē uenientibus offert. No.

Offenſio offenſiuncula format diminutiuum Cice. pro Cluen. iſta in ædilitate offenſiuncula accæpta eſt. Pri.

Offenſionis mons Hieruſalem fere cōtinuus eſt. i accubitu montis oliueti: ſic dictus eo q̄ in eo Salomō adorauerit idolū Maloch.

Officioſus ab officiendo ſic dictus. Fe.

Officere obeſſe. M. T. de. of. li. iii. Demoliri ea quoꝝ altitudo officeret auſpiciis. No.

Officium beneficiū Vir. primo æn. Officio nec te certaſſe prioré pœniteat. Ser.

Officium dicit ab officiendo ab eo qd̄ quærit qd efficere in eo unūquēque cōueniat ꝓ cōditione perſonæ. Ter. in an. Hoccinæ é officium patris. officiū quaſi efficiū ab efficiēdo quid unicuique perſonae congruat. Do.

Officiū ad uirtutē p̄ier. Ius ad doctrinā. Aſco.

Officium eſt uirtutis actio uel pro loco. tpe/rúque dignitate: ſiue pro eo qd̄ dicimus debitū ut officii gratia ideſt honoris debiti: Inde pro beneficio uel obſequio: ut Quir. Euicerunt officia magiſtratus quoque officium dicit ſiue honoris cauſa: ſiue ferendæ opis: ſiue qd̄ ius ſuū cuique reddat tacit. Indeqd̄ ſuum é cuiuſque officium dicimus ut officium medici. L.

Officium artificio mutat: & ideo ſi exofficio quis ad artificium tranſierit: qdam recte putant legatum extīgui nō idē ecōtrario: quō lecticarius coquus poſtea factus eſt.

Officio officior paſſiuum. Lucre. i. ii. q̄ propter ſimul inter ſe retrahunt & extra officiūt. P

Officina quære in uerbo argētarii. Lau.

Offringere require in uerbo ſeges. Don.

Offringi terra dicit cū iteꝝ trāſuerſo ſulco aratur. Feſtus. Pom.

Offucias fallacias. Festus pomp.
Offucare aquam infantes ad sorbendū dare. F
Offulas quibus rebus dii boni quanque exqui
sitis & pene icognitis deliciaꝝ quos illic pi/
sces quasque offulas nominant. & tamē præ
cia illis minora constituit. Macro.
Ogdus ægypti rex q & uohoreus cognomina
tus. qui Mimphim condidit.
Ogdolapis nauigabilis flu. ex alpibus fluēs ad
urbem irrūpit. Strab.
Ogigia mœnia thebana ab Ogigio condito/
re dicta. Fest.
Ogygia insula fœnici & syrii maris a rege. In
qua regnauit calypso.
Ogygis thebanoꝝ rex sub quo primū diluuiū
Augusti. xviii. non illud maximū dicit: sed
maius q̄ sub deucalione.
Ogigius mons apud thebas est ab ogigio re/
ge sic dictus.
Oicleus. oi diuisis. Antiphatis filii Menanpi
filius: pater amphiarei uatis argiui.
Oileus locroꝝ rex. pater Aiacis.
Olat pro oleāt: Affra. in fratre. non potest qn
illa tāta lōgeque & multis olat. Pōpōius. iti/
leombus aleo ludam sane olant manus. No
Olea arbor est ipa. unde deriuatiuū ē oleū. Vir
gi. ii. geor. Sed trūcis oleæ melius. Ser.
Olea ab holea. olea grandis architis q eā anti/
quo orche more hinc ad pecudis carnes p/
uentū est: carnes puæ. V.
Oleanigenis coronis ministri triumphantiū
utebanē. q Minerua dea belli eē putabaf. F.
Oleaꝝ genera hæc enumerātur. affricana: albi
gera. aquilia. alexandrina ægyptia. colūnea.
conditina: latiniana. arcas: oleaster: pausia:
paulia: soleutina sergiana & trimutia. Ma.
Oleatoca male odoris loca. Fe.
Oleastrum ciuitas est iuxta saguntum. Str.
Oleastꝝ olea siluestris nō diminutiū. L.
Oleaster siluestris oliua ē. nō diminutiuū. La.
Oleneus mōs archadiæ. q & meneus dictus ē.
Olenos urbs ætoliæ iuxta quā aper calydoni/
us interfectus est. Altera secundum lginum
i boetia ab oleno Vulcāi filio ubi capra amal
thea nutrita. Oui. Oleneūque pecus.
Oletum stercus humanū Veranius sacerdotu
la i sacrario fecit Martiali oletū. Fe.
Olera ab olla dicta: quoꝝ a genere cruda ole/
ra equis ad coquendum. V.
Oles apud En. decē coclites quas montibus sū
mis riphenis fœdere ab oculo cocles. ut oles
dictus q unū haberet oculum: quocirca in
gurgulione est de oclitū prosapiæ esse te ar/
bitror. nā hi sunt unoculi. Var.
Olentis fetentis: ut herbas contundit olentes.
& Hor. graue olentia centaria. Acron.
Oleo es. & olo is. Affra. Non pōt qn illa est.
tanta lōge que & cūctis olat. Plau. i mu. Non
oēs possunt olere unguenta exotica. Est en
Iambus. Prisci.
Oleo oleui & olui: & sic redoleo. Idem enim si
gnificant. Hora. primo epistola. Vina fere
dulces oluerunt mane camœnæ. Cassius ad
tyberiū. At cōtra ægyptios sacrificiū ubi in
tegrū anserē adoluerūt inde adultus Antia
Eo omnes hostiæ uituli. xxvii. collecti: & ita
oia adulta sunt. Prisc.
Oleo oles apud ueteres olant. Plaut. in corni/
cula: olēt res arabices perinde quasi olo olis
sic dicēdum. Dio.
Olibantū mensa uinaria rotunda nominabaē
ut etiam nunc in castris id uidetur: deriua/
tū a græco. Varro.
Olympus est mons i græcia. Str.
Olympus mons altissimus inter thessaliam &
macedoniā: alter in gallogræcia: alius ap d
mysos ad cuius radices Prusia ab Hannibale
cōdita. Quartus ad mare rubrū i æthiopia
q oriente sole usque ad quintam diei horā
flammas emittit.
Olympia fœminini generis locus ipse dicit.
neutri uero generis certamina. Ser. in ar.
Olympionices q i olympo certamine uicit.
Olynthus urbs Sithoniæ iuxta acticam ab At
thenē. deleta q ad philippum defecerat.
Oliuetā dicebāt ab oleis ut a uino uidemia. Fe.
Oliuitatē fructus olei. Var. in gloripermon: Tū
denique oēs cū lucerna obuasta ē illucubrā/
di oliuitasque cōsumpta ē. Idē de repu. h. i.
Non modo integra exiui sed etiā maior q̄ i ar
bore unq̄ pependerit: de oliuitate oleas ex/
ui optime cōdescribit. Ca. N.
Olim triplicē habet significatioem tēpoꝝ. meos
olim si fistula dicat amores. olim tēporis fu
turi. Virg. æn. li. i. Hunc tu olī cœlo spoliis
oriētis onustū. Accipies secura. Luc. saty. li.
. xviii. Sic tu illos fructus aduerta hieme olī
Tur. i philopatro. Deide cū a te redierit res
olim post mortē patris. Affr. i suspecta. Nō
amatorē olim densare ut peū uolet. No.
Olim tps præteritū significat: ut olī arbor: p/
sens & tēporis q fructibus. oli tūdit futuꝝ
nūc oli quocūque dabunt se tpe uires. Ser.
Olim pro nup. Teren. in an. Alium censes esse
nunc atque olim cum dabā: & olim futuri
tēporis. Idem in phor. Olim dies iam ne ea
præterit. Dona.
Olim quandoque. Vir. ii. geor. Ac, iam olim se

ras posuit cum uinea frondes. Ser.

Olim aduerbium ē cuiuslibet tēporis & significati quouis tempore. Virgil. secūdo. geor. Hic tibi prævalidas olim multosque fluentes. Sufficiet baccho uites. Ser.

Olim futurę etiam significat. Vir. in buc. O mihi tū q̄ molliter ossa aquiescent. Vestra meos olim si fistula dicat amores. Ser.

Olim diuersorū tēporū aduerbiū. Vir. in quarto geo. Deprensis olim statio tutissima nautis. p̄ præterito præsentis: ut idē secundo geor. At iā olim feras posuit cū uinea frondes: pro futuro idem. Forsan & hæc olim meminisse iuuabit. Prisc.

Olim iam pro iam lōgo tpe. Quintil.

Olim iā Imperator inter fulgentes uirtutes tuas liuor locū quærit: & pro futuro ut idem Qui olim noīabunt & p̄ aliquando & p̄ iāduduū ut Curti. Olim enim uero mero sensibus uictis ex lecto sepæ consurgit. Diu uero significat per longū tempus: ut diu equitaui. sic tandiu & iādiu: quæ abhorrent a uerbis mometaneis quæ iam pridē postulāt ut iāpridem duxi uxorē. Lauren.

Oliua arbor. & olea fructus; oleum liquor est. Caper.

Oliua arbor. olea fructus. Virgil. contraria posuit. Ser.

Oliua fructus est. unde & oliuū dicit legimus tamē oliuā de arbore. Vir. in buc. Incubens tereti Damon sic cœpit oliuæ. Ser.

Olitor ortulanus & qui olera uendit. Neuius i appella. ut illum differūt. qui primū olitor cœpam protulit. Ser.

Olitor ē q̄ ortum olerę exercet olus e oīs herba qua uescimur. Lau.

Olitorium forę hoc erat antiquum macellum ubi olerę copia. ea loca etiā nunc lacedæmonii uocant macellum. Var.

Olli apd̄ Enni. olli respōdit suauis sonus egria olli ualet dictū illi ab olla & ollo q̄ alterę comicis cū recitat a prætone dicitur olla centuria non illa alterę apparet i funeribus idictiuis quod dicit ollus leto datus ē. qd̄ græ. dicit λοιθή. i. obliuioni. Var.

Olli pro illi transit i. in o.

Ollic illic. Fest.

Ombrici populi iuxta illyricos. unde earpis & alapis. fluuii i Istrę cadūt. Hero. iii.

Omnis superlatiuū abhorret sed dicimus optimus quisque. rursus oīs bonus. non autē q̄sque. Item alio casu: ut quisque maxio aio diuitias contēnat dicimus. præterea q̄sque uel oīs pius. Et quæ carent suplatiuis. sicut ordinalia noīa ut primo quoque tpe. tertio quoque uerbo sic unusq̄sque singularis q̄sque quæ uī habēt suplatiui. Lau.

Omne castū ueteres icorruptum sub uirginis uocabulo appellauerunt. Cicer. in oratore Philosophia casta uerecundia icorrupta uirgo. Seruius.

Omen dicitur auspiciū prospere. Virg. georg. lib. quarto. Omine quo formans animum sic incipit ipsa. Ser.

Omen significat aduersa. Virgil. lib. xi. Neue omine tanto p̄sequere. Ser.

Omen uotū est mentis & uocis: unde sacrificātibus dicit: bona habēt oīa idest cum circūstantes & bona mente uelint & recta oribus proferant. Ser.

Omen ab ore. Var.

Omen uelut oramē qd̄ fit ore auguriū qd̄ nō auibus alioue modo fit. Fe.

Omentū require i ossa dentes. Macr.

Ominas. Pōp. in cur. uel petitur bene eueniat: ita sit & tibi bene q̄ recte ominas. Ser.

Omitte dicebant ueteres qd̄ nos dimitte. Vir. Omissos iam hinc obliuiscere grauios. Ter. i phor. nunc omitte quæso hunc. Sal. Pactione omissa publico legato. Dona.

Omissior negligentior. Ter. in adel. At enī mea tuas nē ab re sint omissores paulo. Idem in heau. Vbi te Vidi animo esse omisso. Cui cōtrariū ē attentior. Idem paulo post. Ad oīa alia ætate sapimus rectius solū unum hoc uitiū senectus affert hoibus attentiores sumus ad rem oēs. Dona.

Omonyma quæ idē nomē habent. i. aequoca.

Omphatium uinū artificio factum. ab idest uua acerba. Pli. xiiii.

Onager asinus. Fest.

Onager asinus siluester: idest Virgi. tertio georgi. Sæpe etiam cursu timidos agitabis onagros. Ser.

Onchiston locus in finibus thebai. Homerus

Oneratus ē qualicūque pressus pōdere neque aspiratione habet: quia ab onere uenit. Se.

Onesicritus philosophus secūdum quosdam ægynensis: secūdum alios astypalensis. militauit cum alexandro. ut Xenophō cum cyro & alexandri initia. & laudes scripsit.

Onyx lapis ungui similis. Hor. Nardi paruus onyx metallum gēmæ simile de quo parua uasa ad unguenta fiebant. Acro.

Onites proprium uiri secundum seruium. xii Donatus gentile uel patronymicum dixit: sed nescire gentē. Tor.

Onoba ciuitas est inter sacrum promontoriū

& herculeas columnas. Stra.
Onomatopeia. ideſt noīs fictio a nomīe. & ποιέω ut balatus ouiū: boum mugitus: tarata/ tara tuba.
Onophrius ab onos aſinus.
Onolon mons eſt theſſaliæ.
Onoleus alias monoleus lacus eſt æthiopiæ: haud longe a ptolomaida epita cognomiata ad uēatus elephātoꝝ a philadelpha cōdita.
Onus pondus nimiū. Hora. i. car. Nec iam ſuſtinet onus ſiluæ laborantes. Acrō.
Opaca umbroſa. Feſt.
Opalia dicebantur dies feſti quibus opi ſuppli cabaī. Feſtus.
Opalia ab ope dīē tertiū poſt ſaturnalia. V.
Opalibus require in ſaturnalia. Mac.
Opes auxilia. Hor. car. Nec priami domus peritura pugnaces achiuos. ætoloꝝ opibus refrīgit. Ter. Iuno lucina fer opē. Acrō.
Opem cum ſignificat auxilium nominatiuū non habet. Seru.
Operiri expectare. Fe.
Opertat ſæpe operit. Feſt.
Operibo ꝑ operiam. Pōpon. ꝑfecto moꝝ pater hic ē negabo eē hic me opibo caput. No.
Operari eſt deos religioſe & cū ſacrificiis ſumma cū ueneratione litare: uel cōuiuari. Pōponius i præcone Ad ueneris ædē ꝑfectus ē mane uetulus uotū ut ſolueret in me operatus ē. Affra. in excepto. Proficiſcor res locus tēpus: ſimul ocium hortabaī. ut opatū illū Dianæ digererē ſanctum diē. Idem in eodē Iubeo hoīem tolli & collocari & confoueri: ſoluo ſi operam Dianae. Vir. li. i. geo. Lætus operatus in herbis. No.
Opera ꝑ pecūia uel occaſio: uel facultas. Plautus in aulularia. Da mihi operā paꝝ ſi opa ē Euclio id quod te uolo. Affra. i uopi. Deide id qđ dedita opa cōtrouerſiæ cōtinuo. No.
Opera & culpa non idē ſum. opa enī ē ſi ſcientes leſerimus. Culpa ſi neſciētes: quoꝝ alterū ſceleris opera ſcilicet: alteꝝ ſtulticiæ. Te. i ecy. Nō pol mea opa neque culpa euēit. D.
Opera eſt actio labor uel opatio. opus ē finis fructuſque operæ: unde dicunī opa auctorū uel publica ædificia: ueꝝ cōfundunī. ꝙ opus ꝑ arte & labore animi ſumīt. ut opus ruſticū. opus textoriū. operas quoque ploīnas quæ aliquid faciunt dicimus ſicut cuſtodia quæ cuſtodit.
Operationes ueteres ſacrificia dixerūt. Vir. lætus opatus in herbis. Hora. car. Prodeat iuſtis operata ſacris. Acron.
Operor ſacrificia perficio. Virg. iii. æn. Aruiſque nouiſque opata iuuētus. Et Iuuenalis: Et matutinis operatus feſta lucernis. S.
Operæpreciū. dicitur de mirificis & laudibus Nam ut ea quæ magna ſunt etiā ſi mala tamen mira miraruntur: quia libēter audiamus & hoc precium ē operæ: ideſt audiendi. Te ren. in an. Audireque eoꝝ eſt operæpreciū audaciā. Do.
Operæprecium ab opera dicīt. ideſt fructuoſū & ad rem pertinens: quia decens iucūdum & glorioſum eſt. Laurenti.
Operarios. Caſſius ſcribit operarios parādos eē q laborē ferre poſſint ne minores annoꝝ xxii. & agriculturam dociles. Varro.
Operoſus q rebus agendis operā dat. Oui. Moles opoſa laborat. quæ ab aliquo operata ē. non multaꝝ operaꝝ. Lau.
Opere legato cōducto his uerbis ſignificari Labeo ait: id opus qđ græci.
uocant. id opere facto corpus aliquid perfectum.
Opharus flu. eſt apud canthabros & opharitas in langoum flu. defluens.
Opheltius troianus.
Opheltes nauta thyrrenus.
Opheleſtes troianus.
Ophiuſa inſula eſt iuxta abuſum una cū gymneſiis. Strabo.
Ophis ſerpens.
Ophiopagi qui ſerpentes mandunt.
Ophites marmoris genus habens maculas ſerpentis.
Ophiulcus ſerpentarius quem Seruius. Aeſculapium dixit. xi.
Ophiogines ſerpentibus generati: de quibus Plinius. ſeptimo.
Ophthalmos oculus in cōpoſitione utimur. ut ophthalmia & triophthalmus lapis: qui tres oculos ſimul exprimit & ægophthalmus qui oculum capræ. Pli. xxxvii.
Opido pro uero uel ſtati. Pla. Reddidi omne auꝝ oppido. Ser. in ar.
Opido ualde. Plaut. in amphit. Opido interii obſecro hercle quantus eſt q̄ ualidus. Non.
Opidū dictū ꝙ ibi hoīes opes ſuas conferāt. F.
Opidum dicitur & locus in circo unde quadrigæ emittunī. Feſt.
Opidum dictū eſt qđ opem præbet. Fe.
Opidum puteoli a puteis. Require in puteolum. Varro.
Opidum ab opi dictum qđ opis cauſa ubi & q̄ iod opus eſt ad uitam gerendam habeant tuta opida. Varro.
Opiter eſt cuius pater auo uiuo mortuus du/

cto uocabulo: aut qđ obitu patris genitus sit q̄ auum post patrem habeat ideſt pro patre. Feſtus.

Opitulus Iupiter: & opitulator dictus: quasi opis lator. Feſt.

Opipaꝛ magnaꝛ opū apparatū. Feſt.

Opillo genus auis. Feſtus.

Opigenam Iunonē matronæ colebant q̄ ferre eā opē in partu laborātibus credebāt.

Opinabile. Cicero academicoꝝ libro primo. Itaque hanc omnem artem uerum opinabile appellabat. Noni.

Opinio eſt fama. M. T. ad Cæſarē iuniorem libro primo. Erat opinio bona de Plātio. bona de Lepido. Non.

Opinio ſi opinio uocanda eſt: quæ idoneis firmaꝫ auctoribus requiritur. Macr.

Opinio ſuſpitio. Varro. in eumenidibus. Qui omnes me bima terra agitare clamantis opinionem mihi inſaniæ meæ confirmāt. Actius in euriſace: opinione factum eſt quanto minus ſtirpem educabant tanto uteremur magis eos eſſe. Marcus Tullius de officiis libro tertio. Qui primū i hæc natura coherē tia opinione diſtraxiſſent. Noni.

Opinio ſpes opinatio. Marcus Tullius ad Cæſarem. Poſthac quod uoles a me fieri ſcribito uincam opinionem tuam. Idem de officiis libro tertio. opinionem afferunt populo eoꝝ ſimiles fore ſibi delegerint ad imitandum. Varro in eumenidibus. Sic ad uos citius opinione uentilabūdus miſer decidi. Siſenna. hiſto. lib. quarto Popendius opinione fruſtrata Ser.

Opino pro opinor. Plau. in bach. prænestinū opino eſſe ita erat glorioſus. Pacu. in crise. Inueni opino eſſe optimum & p uiribus sapere atque fabulari tute non eris.

Opitulatio eſt dicta ab ope & tollendo ideſt ferendo opem ferre dicitur in malis rebus & his qui de ſalute dubii ſunt: ut fer opem ſerua me obſecro. Terentius in andria. Sin opitulor eius uitæ timeo. Dona.

Opificem non ex ope poſſe dici. Cicero tuſculanaꝝ libro quinto. auctor eſt aduena quidam & ignobilis uerborum opifex inſinuaſſe in antiquam philoſophiam uideꝫ. No.

Opis pro poſſibilitate. Virgilius primo æneid. Non opis eſt noſtræ Dido. Et pro auxilio. Terentius. ſer opem: ſerua me. In plurali p diuitiis. Virgilius primo æneidos. Auxilio tutos dimittam opibuſque iuuabo. In plurali etiam pro auxilio ponitur. ut in epiſto. Cicero ad Quintilianum fratrem. Nunc ita accidit ut neque pictores ſuis opibus neque ſtudio noſtro quicquam proficere poſſimus. Seruius.

Opis nympha prima longa & urbs iuxta quā tigris pfluit in mare rubrum. Herod.

Opima ſpolia quæ dux duci detrahit. Virgilius æneid. x. Aut ſpoliis iam raptis laudabor opimis. Seruius.

Opiſcū dicitur quaſi pro oſco: ſic inuenimus. oſcis enim frequentiſſimus fuit uſus libidinum ſpurcaꝝ. unde & uerba impudētia appellantur oſcena. Titin. oſce & uolſce fabulantur: nam latine neſciunt. Feſt.

Opites argiuus qdā ab Hectore interfectus.

Opiternū oppidulū ex inundatione rauenensiū paludū mari uicina. Strab.

Opiciplini Cāpaniam habitāt ut anthiochus ſcriptum reliquit. opicii autem auſonii appellabantur. cæterum Polybius duos hos fuiſſe populos oſtendit. nam opicos & auſonios agrum circū crateram incoluiſſe memoriæ prodidit. Alii aſſerunt opicos prius & auſones habitaſſe quidem gentem oſcam illos poſteriori tempore ſubiugaſſe: hanc ipſam a cumanis eiectam: illos ab tuſcis expulſos. campeſtria enim illa per loci uirtutē per auiditatem bella concitaſſe: cum urbes duodecim populoſe forent capuam pinde ac illaꝝ caput dominantur. Stra.

Opicus macedoniæ mons eſt.

Opobalſamum ſuccus collectus eſt ex arbore. nam ὀπὸς dicitur ſuccus. Ser.

Opobalſamū ſuccus balſami & pro unguento odoriſero.

Opportune dicitur ab eo q̄ nauigantibus maxime utiles optatique ſunt portus. Fe.

Opportune & in ipō tempore nō eſt idem. & enim opoprtune dicimus cum uerbi gratia iuuitati ad ip̄m tempus ſcipientis prandium uenimus in ipō tempore cum iam prandium appoſitum ē. Ter. in ecy. Opportune temihi phidippe atque adeo i ipō tpe oſtēdis. D.

Oporteo & oportet. Cecil. Morboſum factū & ea quæ oportuerint facta non ſint.

Oportet legere libros uel expedit uel utile eſt: uel operæ precium uel neceſſe: uel cōducibile p paſſiuū quoque: ſed potius ad normā gramaticoꝝ: ut oportet legi libros. i præterito uero magis p paſſiuū uſurpāt auctores Ci. i uer. Tamē id factū non oportuit. Lau.

Opoſcicella urbs ē i Hiſpania: quā antenoris comites & filiorum habitauerūt cū in Italiam curſum tenuerūt quam & lactiſſimam uocant. Strabo.

Oportebit uerbum tam præsens q̃ futurum tempus significat.

Oportere uerbū nō ad facultatem iudicis pertinet qui potest uel pluris uel minoris: condēnare: sed ad ueritatē refertur.

Opon promontorium Cretæ insulæ ī occidētem uergens.

Oppetere occūbere mori. Vir. æn. li. i. Quis ante ora patrum troiæ sub mœnibus altis cōtigit oppetere. Noni.

Oppetere incidere. Plau. in asi. Atque illa uiua uiuus ut pestē opperat. No.

Oppido ualde multū. Ortū est autē hoc uerbū ex sermone inter se confabulātiū quantum quisque frugū faceret: ut quæ multitudo significaretur. sæpe respondebaſ quantū: ut oppido satis eēt hic ī cōsuetudine uenit: ut dicerē ſ oppido pro ualde multū. atque seq in aliis rebus eo utuntur ut puta siquis dicit oppido didici: spectaui: ambulaui: errāt qui nulli eoꝝ subiici pōt uel qđ satis ē. Fe.

Oppido aduerbiū pro ualde positū frequens ē. Ter. in phor. Vide pater adolescentis uenit cunque hoc animo iniquo oppido ferre aiunt. Seruius.

Oppido ualde translatio a rusticis qui interrogati quēadmodū fruges uenirent respondebant oppido. i. quæ sibi & oppido sufficere potuissent. Ter. in ecy. Enim eam lassam eā oppido tum agebant. Do.

Oppidū ab ope dicit eius causa necessaria sint constituta. Ser.

Oppidū q̃ primū conditum in lacio stirpis romanæ lauiniū: nā ibi dii penates nostri hoc a Latini filia quæ coniuncta Aeneæ lauinia appellatum. hīc post. xxx. an. oppidū alteꝝ cōdit alba id ab sue alba denominatū: hæc & naui Aeneæ uecta cū fuisset lauiniū. xxx. parit porcos ex hoc urbs facta ꝓdigio post lauinium conditū annis. xxx. hæc & ꝓpter colorē suis & loci naturam alba lōga dicta. hinc mater Romuli Rhea. ex hac Romulus: hinc roma. Varro.

Oppidū ab ope dictū: quod eius rei causa mœnia sunt cōstituta:

Oppida condebant in latio hetrusco ritu multi: & iunctis bobus tauro & bacca: interiore aratro circūagebant sulcos: hoc faciebant religionis causa die auspicato ut fossa & muro essent munita. Var.

Oppidū omnis urbs est præter Romam: quæ peculiari nomine urbs dicta fecit cætera nominentur oppida: uicus pars urbis est: uilla uero extra urbem frequēs domibus istar uici: uicus uocatur qui muris caret aliter castellum dicitur a castro deriuatū. Est enim locus muris munitus. Castra uero ubi milites tentoria fixerūt. Suburbana quidē quæ iuxta urbē. uerum ī singulari est prædium in suburbanis: ut cumanum: tusculanum: uicina non tam homines qui eundem īcolūt uicum. q̃ qui ꝓpe domum tuam habitant: uicinitas autē ꝓpinquitas uicinoꝝ est dicit & cæteraꝝ reꝝ. Laurē.

Opprobrium est frequentius uerbo: aliquādo facto. Quin. Modo maledictis opprobriisque uulgi idest cōuiciis & exprobratiōibus probrum q̃ hoc idem. Cic. ad Acticū. Epistolas mihi legerūt plenas omnium probroꝝ Est etiam probrum dedecus & crimē. Qui. pudet dicere in quæ probra nephandi homines isto cedendi iure abutātur. & ꝓ ignominia. ut Li. v. His freti occursant partis ingerunt probra. Inde exprobro pro īpropero qualēcūque culpam etiam benefacta causa ingratitudinis. ut Teren. Nam istæc commemoratio quasi exprobratio est m. b. Imputate uero ē citra repræhensionē. Quint. Imputas nobis propitios uentos. uel cōputare. ut Ca. imputantur res quas iure hæreditario capit. Reputare quoque idem. Vul. sumptus litis tutor reputabit & uiatica. La.

Opprimere & extīguere. T. de amici. differre uoluit ut sit maius opprimere q̃ extingnere Quāobrē primū danda est opa ne qua amicoꝝ excidia fiant: sin aliquid tale euenerit: ut extinctæ potius amicitiæ q̃ oppressæ uideantur: quasi qđ extinguī possit inflāmari: qđ opprimī non queat. No.

Oppuniat uerberat a puniendo idest feriēdo: unde pueri a puniendo coercentur. i. plagis unde & pauimenta. Fest.

Oppugnare & ꝓdere differunt. nam peius ꝓdere q̃ oppugnare. ꝓpterea qđ oppugnare. inimici & hostis officium est. prodere grauius est. cum ad eos qui amici debēt esse refertur hoc uerbum. Asco.

Ops antiqui dicebant opulentū. unde ecōtrario inops. Fe.

Ops terra require in Iupiter. Varro.

Ops dicta est cōiunx. Saturni per quam uoluerunt terram significare. quia omnes opes humano generi terra tribuit. unde & opulēti terrestribus rebus copiosi. & hostiæ optimæ præcipuæ pingues & opima & ampla spolia. Festus.

Ops opis mater deū. cuius nominatiuus ī usu frequenti non est. cōposita sunt tamen ois

generis. Inops antiqui tamen dixerunt oīs generis ops & cops, p opulētus & copiosus. Acti. de Hercu. Quoꝝ genitor fertur. esse ops gentibus, p opē ferens. Pri.

Ops filia cœli ex Vesta Saturni uxor. quæ & Rhea dicitur.

Ops pro copia non nisi in cōpositione inops. licet Caper dicat antiquissimos hic & hæc & hoc ops & cops dixisse.

Opsonium quidam ob: quicquid additur pani & uino in comedendo. & uerbum opsono neutrū & opsonor deponēs.

Optare est precibus a diis aliqd postulare. Vir æne. lib. vii. Et reor & siquid ueri mens augurat opto. Noni.

Optare eligere. Luc. sa. li. xxix. Auꝝ uis hoīem habeas hoīem qd ad auꝝ quare ut dicimus non est uideo hic q̄ magnopere ꝺopte. Sal. hi. li. iii. Atque cū cupio lauta tamē accensū quæ præmioꝝ spes qbus cū optauisset ire iuuet. Vir. æn. lib. iii. optauitque locū regno. M. T. de of. li. i. Quæque maiori parti pulcherrima uideant ea maxime optāt. Ter. in eu. hoc si feceris qd uis præmiū a me optato Var. in mar. Et diogenes qui amicos qui ab alexādro rege iussus qd uellet se factuꝝ. N.

Optare est unum de duobus eligere. Vir. Pars optare locū tecto. Ter. in an. Quæ sese ihoneste optauit parare hic diuitias potius q̄ ī patria honeste uiuere. Dona.

Opterus auis uidetur. Iuue. signare cum īquit Et fœnix opterus ingens.

Optumatus sicut ut decuriatus siue pontificatus dicitur. Fest.

Optiones in cohortibus qui sunt honesti gradus: ut optatos qd est electos & adoptatos quotquot asscitos. Varro de ui. pa. li. quarto. Existimauit appellatos qui referentibus centurionibus in cohortes adoptati. subeāt ut semp plene essent legiones. a qūo optiones in turmis decurionum & ī cohortibus centurionū appellati. No.

Optimitas ab optimo. Plau. in asin. Maximas optimitates & gaudio offertissimas. idem in capti. Maximaſque optimitates opiparaſque offert mihi. Noni.

Optones require in turma. Varro.

Opto eligo. Vir. ī. æne. Tuus o regina qd optes explorare labor. & alibi. pars optare locum tecto. Ser.

Optimus uti maximus quisque ē: illa uerba. uel in eū cadere possunt q solus ē. & sic circa editum prætoris supremæ tabulæ habentur & solæ. Proculus de uerboꝝ signi.

Optimus uti maximus ē hæc adiectio non tantū in traditionibus: sed & in emptiōibus & stipulationibus & testamentis hoc significat ut libertus præstetur prædium non ut etiā seruitutes ei debeantur. Pau. eo. ti.

Optimus uti maximus: si legem ita dixi cū fundum tibi darem & adieci ius fundi deterius factum non esse per dominum præstabitur amplius eo præstabitur nihil etiam si prior pars qua scriptum est ubi optimus maximusque sit liberum esse significat. Eoque si posterior pars adiecta non esset liberū præstare debere. tamen inferiori parte me satis liberatum puto quod ad iura attinet neqd aliud præstare debeam: q̄uis fundi per dominum deterius factum non esset. Pomponius eo. ti.

Opiniculo q̄ opinionis genus cantu imitatur Festus.

Opulentitas, p opulētia. Plautus in milite: qua si quæ eius opulentitate uerearis. Cec. i pharo. opulētitate nr̄a sibi iniuriā faciā. No.

Opulíscere ab opulēto dictum decore. furius ī poematis. quo magis ī campis possunt opulíscere campis. Noni.

Opus est illam rē: p opus est illa re. Pla. ī ciste. Malum aufer bonū mihi opus ē. Et ī capti. Iā maritimos oēs milites opus est. Do.

Opus ē illā rē: nō opus ē illa re. Te. ī an. Quia si forte opus est ad herū iusiurādū mihi nō apposuisse ut liquido possim. Do.

Opus tunc dicimus ut operaquādo negocium ipūm qd geritur significat: si aūt fœminino genere dixerimus opas ipsas: quæ aliquid faciunt significamus. Ser.

Opus est mihi moneta dicimus: sed ueteres p incusatiuum hæc idiomata sæpissime qdē extulerunt. opus ē mihi hāc rē. sed apud ueteres inuenimus hoc dici p oēs casus præter uocatiuum. opus ē mihi hæc res: huius rei. hanc rem: & hac re. nos per ablatiuum solum. Diomed.

Opus nouum facere uidetur: qui aut ædificādo: aut detrahendo aliquid pristinam faciem operis mutat. Si quis autem beneficium uetus fulcitat: opus nouum non facit. sed ueteri substruēdo remedium adhiberet. Vul. de. ope.

Opulētus ab ope & optime. Var.

Opulos genus uineæ est. ubi traduces possunt fieri uiciū. ut Mediolanenses faciūt in arboribus quas uocant opulos. Varro.

Opuncia oppidū locridis est. Por.

Opuntius sinus est in ægeo mari ab. opuntio

ciuitate denomiatus. Termopylis ꝓximus.
Oquiniſcere ẽ ꝓprie iclinare. Pom. in poſtribu lo ut nullum ciuem ꝑ crimen pedicaui: niſi ipſius orans ultro q oquiniſceret. Idem ī pi ſtore Niſi nũc aliquis ſubito obuiã occurrit nihil q oquiniſcar qua compigã terminum in tuum locum. No.
Ora eſt extremitas. Vir. ix. æne. Et uictũ ingen tis oras ꝙeuoluite belli. Ser.
Oratores ex græco dicti q; niſi ad reges natio/ neſque deos ſolent teſtari. Hi modo appel/ lantur legati. Fe.
Orare & obſecrare rogare & ſupplicare diffe/ rũt. Oramus. n. quæ bona ſũt. Supplicamus ī aduerſis malis uel cũ lachrymis. T. in and. Ipſum hũc orabo huic ſupplicabo. Et orare eſt placidos petere: obſecrare iratos rogare. unde plus facit obſecrãs q; orãs. Ci. orare & rogare. Te. in adel. ubi ſcit factum ad matrẽ uirginis uenit ipſius ultro lachrymãs orãs obſecrans. Dona.
Orare antiqui dixerunt ꝓ agere. unde & ora/ tores cauſarum auctores & oratores: q; nũc legati q; reip. mandata peragerent. Fe.
Orare eſt precibus poſcere. M. T. de diuinatio ne. Orare & rogare ne eos ſupplices aſper/ nentur. No.
Orare agere. M. T. de ſup. li. iii. ut ueram amici cauſam eſſe malit ut orandæ litis tẽpus q; pro lege liceat acõmodet. No.
Orare eſt petere. Vir. orãres ueniam. T. ī and. gnatam ut det oro uixque id exoro.
Oratorem audire oportet ius gẽtium ẽ. orato rẽ non licet iniuriã pati. Plau. Impia ſecrete oratorẽ uerberas. Ter. in ecy. orator ad uos uenio: ſinite exorator ſim. Orator eſt dũ ro gat: exorator dum impetrauerit. Ita illud di cẽtis. hoc iam effectus ſignificationẽ hẽt ut orator eſt cui cã defendẽda mandatur. Do.
Orata genus piſcis a colore auri dicta qđ ruſti ci dicebant ut auricalcas. Feſtus.
Oratio & ſtilus differunt. oro. n. in ſenſu ẽ ſti/ lus in uerbis. Te. in an. Non ita diſſimili oro ne ſunt ac ſtilo. Oratio ad res refertur. Sti/ lus ad uerba. Stilus nõ eſt ī rpe: ſed in ꝓlata oratione. oratio aũt & in cogitatione ẽ & in ꝓlatu. Orationẽ ī ſententiis dicũt eſſe: ſtilũ in uerbis. Argumentũ in rebus. ergo & pœ ma oratio.
Oratorum ſignificantia manifeſta eſt orato/ res legatos. Vir. æne. lib. xi. Centum orato/ res prima de gente latina ire placet. No.
Orator apud En. orator ſine pace redit regi/ que refert rem. orator dictus ab oratione q; eni uerba haberet orationũ publice aduer/ ſus eum quo legebaẽ. ab oratione orator di ctus cũ res maiore rõne legebantur potiſſi/ mũ qui cauſas cõmodiſſime orare poterant Itaque. En. ait: oratores doctiloqui. V.
Orator ẽ uir bonus dicendi peritus qui in cau ſis publicis & priuatis plena & ꝓfecta utitur eloquentia: etiam dicebatur. Pri.
Orator hæc una eſt de philoſophiæ uirtuti/ bus. quia cum orator non aliter niſi oran do ꝓbetur philoſophus non minus tacẽdo q; loquendo philoſophatur. Ma.
Orationem ueteres etiam pauca uerba dicebãt Te. in and. Hæc oratio me miſeram exani/ mauit mœtu. Do.
Orator qui cauſas orat uel in iudiciis uel in cõ tionibus. Rhetor eſt ꝓfeſſor rhetoricæ uel orator declamator ẽ: rhetor uel q; apud rhe torem ſtudet quique in conuentu ſcholaſti co; fictã cãm orat ut ueris ſit eruditus. Lau.
Orba ſignificat apud poetas priuata aliqua ꝑ/ ſona chara. Fe.
Orba eſt quæ patrem aut filios quaſi lumen amiſit. Feſtus.
Orbitudinis pro orbitate. Ac. in am. Miſeret lachrymaꝝ luctuum orbitudinis. Pa. ī do/ lore. uel cum illum uideas ſollicitũ orbitudi ni. Tupil. in tranſilione. hoc te oro ut illius cõmiſereſcas miſerere orbitudini. No.
Orbitum dictum pro orbe. Va. ī gnotiſeautõ. ut ſidera cœli diuum ea cum terra atque axẽ quæ uoluuntur motu orbito. No.
Orbita duas res ſignificat. ná orbita ipa rota ī/ telligiẽ & ueſtigiũ rotæ ī moli ſono. Aſc.
Orbus q re chara priuatus eſt: ut parẽs amiſ/ ſis liberis. & orbus ꝓ orphano. Te. orbe qui ꝓximi ſunt uxorem ducant. Inde orbitas ꝓ illa qualitate. uel ꝓ quaſi orphanitate. Cic. deplorauit. n. cauſam atque orbitatem ſena tus cælebs qui caret uxore. inde cælibatus.
Orca græ. marinæ belluæ maximæad cuius ſi militudinẽ uaſa ficaria orcæ dicunẽ: ſunt. n. teretes atque uniformi ſpecie. Fe.
Orcas. Va. de re ru. Sæpe tibi cõditum uinum neuũ orcæ in Hiſpania feruere uini ruptæ Nonius marcellus.
Orchades inſulæ ultra britanniam citratilem numero. xxiii. tantum habitatur. T.
Orcheſtra: In orcheſtra autẽ ſenatoꝝ ſunt ſe/ dibus loca deſignata. Vitruuius.
Orchites genus oliuaꝝ a teſticulis ad ſimilitu dinem. Tortelius.
Orcheſtra locus in theatro ubi ſaltabatur un/ de orchiſtria ſaltatrix ponit & ꝓ toto the/

atro & ſæpe ꝑ loco eminentiore.
Orcheſtra locus in ſcæna. Fe.
Orchitis genus oleæ exgræ. dictum q̃ magnitudine ſit inſtar reticuloꝝ. Feſt.
Orceum. Cn. matius homo impenſe doctus nuper die quarto ut recordor: & certe aquarium orceum iuncum domi fregi. Macr.
Orchomenus urbs boetiæ ubi fons gratiis ſacer & ueneri ſecundũ lginũ in aſtronomia.
Orcites oleas ex ui optime condi ſcribit Cato orcites piſeas aridas uel uirides ĩ murca uel lentiſco cõtuſas: orcites nigras ſale ſi ſint cõfricatæ dies quinque: & cũ ſale excuſſo biduũ ſi in ſole poſitæ fuerũt manere idoneas ſolere eaſdẽ ſine ſale ide fructo cõdire. V.
Orcus ab urgendo mortem dictus. C. enim ꝑ g frequenter ponebant antiqui. Feſt.
Orcus require in duonis. Varro.
Orcus cognomen fluuius infernalis ab orcos iuramẽtũ: qa dii ꝑ ſtigem iurabãt: a qua ꝑfluit: teſte Homero qui theſſaliæ dicit abſtige in peneum defluere & tanq̃ oleum ſupnatare. & eſſe ſanctiſſimum apud deos iuſiurandum dicit. Ter.
Ordeum primum plærunque e terra exit diebus. vii. nec multo poſt triticũ. legumina fere quarriduo aut quinque diebus ꝓterq̃ faba etenim ſeruius aliquanto. V.
Ordinarius homo ſcurra & improbus: q̃ aſſiduе in litibus morat ob eamque cãm in ordinẽ ſtat ꝓtorem adeuntium. ſiue dictus ꝑ contrarietatẽ qa minime ordine uiuit. Fe.
Ordiri eſt ponere incipere. Actius in amp. nõ paruam rem ordior ne retice obſecro. Affr. in ſuſpecta: tamen animo ordiri me oportet paula paulum. No.
Ordo pro multitudine. Virg. ſecundo æne. & uictum ingentis oras euoluite belli.
Ordo eſt digeſtio & in ſuo cuiuſque loco collocatio uelut matie fit ubi pedites ubi alæ ubi cætera: uel in ciuitatibus: ut ordo ſenatorius: eq̃ſtris: accipiturque ꝑ ipſis hominibus Ci. q apud oẽs ordines eẽt gratioſus ſeries ẽ quædã regẽ cõtinuata ꝑgreſſio: ut ſeries or̃onis. i. cõtextus cõtinuatus. Lau.
Ordeſſus primus ſcythaꝝ fluuius in iſtrũ. T.
Ordior orſus orſum facit: & tam incipientem ſignificat ut Vir. ſic orſus ab alto. q̃ deſinẽtem. ut idem. ſic orſus Apollo Mortalis uiſus medio ſermone reliquit. Dio.
Ordia oppidum eſt ex inundatione rauẽnenſium paludum mari uicina. Strabo.
Oreæ freni q̃ ore inferantur dicti. Fe.
Oreus Liber pater. & oreades nymphæ a mõtibus apellantur. Fe.
Oreades nymphæ mõtiũ mõtibus dictæ: ſiluaꝝ driades quæ cũ ſiluis naſcuntur amadriades nymphæ fontiũ. napeæ uel naiades fluuioꝝ. nereides uero maris. Ser.
Oreſtes a mõte ꝓpter magnitudinẽ Agamẽnonis & Clytẽneſtræ filius: qui paruus Hermionẽ deſpõſauit quẽ Electræ ſororis opera aſtrophilo phocẽſi patre Piladis a matris & egiſchi manibus liberat quos poſtea interemit ut iudicium aric pagitaꝝ uenit liberatus etiã diuina ſententia. inde Pyrrhum interemit. idẽ in iſaniã uerſus matris furiis agitatus ĩ tauricã ad Dianæ templũ a pilade ductus: eſt comitibus etiã ſecundũ quoſdã Hermione & electra ubi captus ab lphegema ſorore agnitus eſt: liberatur inſania.
Orexis græ. appetitio. Iuue. ꝓuomite latine ab oris exitu.
Oretani in hiſpania populi ſupra montes ſupra claſtonẽ ſunt maxime uergunt in meridiẽ peruenientes uſque ad maritimã intra columnas & nouã Charthaginẽ & aliqua ex pte extra colũnas ſũt poſt celtiberos ad auſtrum ferme uſque malacam. Stra.
Oreni populi ſunt celtiberis ꝓximi ab auſtro Strabo
Oretus ſiciliæ fluuius eſt apud panormum.
Orgia apud græcos dicũtur ſacra omnia ſicut apud latinos cærimoniæ. Ser.
Orgia Bacchi ſacra apud thrachas primũ ab Orpheo iſtituta & a ſolis mẽſtruoſi celebrari ut diuerteret tunc a uiris. deinde & aliis ꝑmiſſa dicebãt etiã orgia oĩa ſacra apud græ. ut cærimoniæ apd nos: ſed dicta ſunt uel ab furior uel ab mõtibus ubi fiebãt ĩduebant damaꝝ pellibus quæ græ. nebrides & furiis & cymbalis paſſis crinibus agitabãtur unde menades. ideſt furioſæ. neque licebat uiris adire.
Oriam dicunt nauicellam piſcatoriam. Plau: malo hunc alligari ad oriam ut ſemp piſcet & ſi ſit tẽpeſtas maxima. Ful.
Oriri naſci uel ſurgere. Fe.
Oriona apud Pla. neque iugula neque ueſperugo neque uergiliæ occidũt. Iugalia ſignũ qd̃ Actius appellat oriona: cũ ait. Citius orion pateſcit. Huius ſigni caput dr̃ ex ſtellis q̃tuor q̃s ĩfra duæ claræ quas appellãt homerus ĩter q̃s qa uidet iugulũ iugula dcã. V.
Orionis ortus & occaſus tẽpeſtuoſi ſunt ideo comitem eius notum uentum dixit Horat. me quoque deuexi rapidus comes orionis.
Oricus ciuitas ſiciliæ. Acron.

Orior oreris & oriris ortum: pticipium tamẽ oriturus est & ortus. Hor. ii. epi. nil ortuꝝ alias nil ortum tale ferentes. Pri.

Oriẽs occidẽs mascu. sũt substãtiua profluens p flumie. cõfluẽs quo duo flumina cõueniunt. Cõtinẽs fœmi. est, ppterea quæ nõ est insula. prægnãs quoque fœmi. Lau.

Oriundus qui originẽ trahit alicunde. ortus uero ex loco pronaue præsenti. ut. Liui. li. viii. palæ polis fuit haud procul inde: ubi nunc Neapolis sita est duabus urbibus idẽque populus habitabat. cumis erãt oriundi uel nati carthagine oriũdi a syracusis. Lau.

Orichalcum au in o breuẽ: quod Seruius in duodecimo precioſius.

Orithya diphthongo græ. scribit. ui. filia Erithei Athen. regis. quã boreas rapuit cũ sibi negaret in thraciã ex qua genuit Rethũ & Calaim. alia regina amazonum post Marpesiam matrem. Iusti. secundo.

Orithos urbs inter macedoniam & epiꝝ ubi terebitus nascitur.

Oryx fera quæ contrario pilo nascitur. Plini. octauo & secundo.

Oria excellentissima oretaniæ ciuitas. Stra.

Orion Neptũni filius ex Euriale minois filia uel mutata u in o ex urina iouis & mercurii in corio bouis immolati ab Hiero thebano orante hæredem. de quo ouidi. quinto fasto. comes Dianæ qui cum se omne animal supaturum iactaret immisso scorpione interiit & uterque in cœlum translati uoluit Peliades uiciare ac etiam dianam quæ cum sagittis confixit secundum Callimachum. Ser. aliter dicit i. x. habet aliquãdo duas primas longas: aliquãdo breues. Tor.

Orion a calypso adamatus in ortigia & interemptus a Diana ody. quinto.

Ornatus ornati etiam dicebat. Pri.

Ornatus genitiuo ornati. senatus. ti. ãtiqui dicebant ornatus est autem κοσμον ideſt cõmune ad decus & ad turpitudinem. Te. in eu. quid istuc inquã ornati ẽ. Don.

Ornatus quasi ab ore natus. Varro.

Ornatus dicitur & bonis artibus istructus & honores adeptus: appellaturque ornatus cultus ipse quo quis ornatur. Fe.

Ornamentum ex ore. Varro.

Ornamenta muliebria sunt quibus mulier ornatur: ueluti iaures armillæ & uiriolæ annuli præter signatorios & omnia quæ ad aliam rem ullã parant nisi corporis ornandi causa: quo ex numero & hæc sunt aurũ gemmæ: lapilli qui nullam i se utilitatem hẽnt. Itẽ ornamẽtoꝝ hæc sũt uittæ mitræ semimitræ clauitica acus cũ margarita quã mulieres habere solẽt: reticula crochi fimtia: sic & mulier potest esse mũda: nõ tamẽ ornata ut solet cõtingere i his quæ se emũ dauerũt lotæ in balneo: nec se ornauerũt & ecõtra est aliqua ex sõno statim ornata: non tamẽ mũdata. margaritæ si nõ solutæ sunt uel qui alii lapides siquidẽ exemptiles sunt dicendũ est ornamẽtoꝝ loco haberi. sed si i hoc sunt resoluti ut cõponant ornamẽtoꝝ loco sũt qꝫ si adhuc sint rubentes lapilli uel margaritæ uel gemmæ ornamẽtoꝝ loco nõ erunt: nisi alia mẽs fuit testãtis qꝫ hoc quoque quæ ad ornamẽta parauerat: ornamentoꝝ loco & appellatione cõpræhendi uoluit. Pom. de. au. & ar. lega.

Ornamentoꝝ appellatione uestem muliebrẽ nõ contineri nec eorum hæredis ius mutasse respondit. Pau. eo ti.

Ornithones: ad claudium oppiũ accessimus qui anxius subridẽs recipis nos iquit i tuũ ornithoã ubi cædes inter ciues. Varro.

Ornithones dico omnium alitum quæ ĩtra parietes uillæ solent pasci. Varro.

Orodes ꝑprium demõtanus interpræt. f.

Orœtes persa sardium præfectus qui Policratem samioꝝ tyrannũ dolo captũ suspẽdit q opa Darii & Astubagei sardis occisus ẽ. T.

Orospeda reliquis & duobus montibus mediterraneum agrum inter pyrreneos montes latusque septentrionale usque saltyros terminantibus. Iste autem a medio in occasũ pmeat deflexus i austrũ & littus a columnis prætendẽs per spartarium excurrens campum applicatur autẽ siluæ super nouã Carthaginẽ & malace regionẽ. orospedã autem habitantes montani sunt post celtiberos ad austrum. Stra.

Orpheum poetam docet arum nunq̃ fuisse & orpheicum carmen pitagorii ferunt cuiusdam fuisse Critonis. Ci. de na. deoꝝ.

Orphanus qui caret patre præsidioque patrono: quique sũmopere desiderat illius opem est græcum. Pupillus est qui caret quidẽ matre sed tantisper dum est in ætate cui debetur tutor. Lau.

Orphanus quidam pupillum dicũt. alii pupillum qui caret patre & habet tutorem.

Orpheus thrax theologus & poeta œagri fluuii filius. alii Apollinis ex caliope excessis oẽs melodia & poesi a pre cytharã accepit quã in formã testudinis Mercurius Apollini dederat dono interfectus a spreus cico-

nibus caput & cythara in ægrum proiecta le: bum peruenerunt q̄ caput cum serpens ædere uellet in saxum uersus ē ab Apolline Laertius fulmīe perīsse dicit sepultus a mu sis Orpheus etiā epitheton:

Orsus incœpit. Vir. primo æne. ueneris cōtra sic filius orsus plærunque finit ut sic lupi/ ter orsus. Ser.

Ortos sub urbe colere late expedit sicut olea/ ria ac rosaria. Varro.

Orthos rectus ī compositione tantum ortho graphia.

Ortigia delos insula. Fest.

Ortus in quo omnia orianē consuetudo cū aspiratione hortus usurpauit. Ser.

Ortona pelignoꝝ urbs ad adriaticum.

Orthogonium rectiangulus.

Orthodoxus rectæ opinionis:

Orthoepeia emendata cū suauitate uocū ex/ planatio. Quintilianus.

Orthocorybantii populi scythiæ in Asia.

Ortonum petram piratarum esse cōstat ī ferē tanis ortenum & amitrinum sagnis amnis excurrit. Strabo.

Osa sum pro odi. Plau. in amph. Inimicos sem per osa sum obtuerier. No.

Os faciem hominū tantum dici putāt. Vir. in xi. Donec rutuli clamātis in ore cōdidit ad/ uerso. Idē li. prīo. os humerosque deo simi/ lis. Sed auctoritate ueteꝝ & pecudum & fe/ raꝝ dici pōt ī. xi. ora citatoꝝ dextra detor/ sit ī oēs. Etiam alicuius rei omne patēs dici pōt. Vir. i. iii. geor. Quē si quis ferro potuit rescindere summum ulceris os. No.

Os ossis & hoc ossu & ossum dixerunt. Pacu. Ossū inhumatum æstiuosā aureā & ē cor/ reptū. os uero ꝓductū oris facit. Pri.

Osci autē ausonii appellabanē: sicut opici cæ/ teꝝ Polybius duos hos fuisse populos ostē dit. Nam oscos & ausonios agrum circum cratera incoluisse memoriæ ꝓdidit. alii asse runt opicos prius & ausones habitasse qui dem gentem oscā illos posteriori tempore subiugasse: hancipsam a cumanis eiectam il los ab tuscis expulsos. campestria enim illa ꝓpter loci uirtutē p auiditatem bella conci tasse cum urbes duodecim populosæ forēt Capuam perinde ac illarum caput nomina uerunt. oscoꝝ enim & samnitum montes pariter in circuitu campaniæ iacēt. sunt. n. osci post pometios & cāpaniæ partem ob/ tinēt. hoc autem tēpore cuncta usque Sin/ uessā ut diximus tenēt. oscis quippiā & au/ soniæ gentis ꝓprium obtigit. nā cum osco/ rum gens defecerit quoꝝ lingua romana salua manet ut more quodā patrio scripta poetica in scenicum certamen ꝓueniant hi strioneſque pronuncient. Stra.

Oscilis fictilibus reqre in saturnalia. Ma.

Oscinum auguriū a cantu auiū. Fe.

Oscines aues auspiciū ore fatentes. Fe:

Oscines uerbū q̄ ex ore primū elatū ē. V.

Oscilla pelasgi capita regi inferno. Her culē ferūt postea cū gerionis pecore ꝓ italiā reuertēte suasisse illoꝝ posteris ut faustis sa crificiis ifausta mutarēt iferentes dici non hoīum capita: sed oscilla ad humanā effigiē arte simulata & aras nō mactādo uiros: sed accensis luminibus excolētes qa nō solū ui/ rū: sed & lumina foca significat. Inde mos ꝓ saturnalia missitandis cæreis cœpit alii cæ/ reos mitti putāt nō ob aliud q̄ q̄ hoc prin/ cipe: ab incomi & tenebrosa uita q̄si ad lu/ cē & bonaꝝ artium sciētiā editi sumus. M.

Oscitatio ē animi ocium & securitas: dicta ab ore ciendo: oscitantes securi. i. nihil proui/ dētes. Te. ī an. Sperās iam amoto metu iter oscitantes opprimi. Do.

Osculū & suauiū intellectibus his discernunē q̄ ab ore osculū: suauiū a suauitate dī. Var. de ui. pa. Ideo ab ore dī osculū nō a suauita te unde suauiū q̄ simul sit suauitati. No.

Osculum. Titin. Illa rubra laudo q̄ oscula ui pingue caput. Non.

Osculum religionis est. Virg. primo æne. oscu la libauit natæ. Ser.

Osculum ab ore. Varro.

Osculum diminutiuum ab ore. Pri.

Oscines dicuntur aues quæ uoce auguriū faci unt: præpetes uolatu. Virgil. Qui uolucrū linguas & præpetis omnia pennæ. Horatius. Oscinem coruum prece suscitabo solis ab ortu.

Oscito & oscitor idem. Pri.

Oscorus scythaꝝ est fluuius.

Osi aduerbium optādi. Vir. vi. Si nunc se no/ bis ille aureus. utinam ab ut cōponē inde ut ꝓ utinā. Hora. ii. ser. O pater & rex lupi/ ter ut pereat positum rubigine ferꝝ. Pri.

Osi sunt & perosi sunt dicebaē Fe.

Osyrim ægyptii ut solē esse asserunt quotiēs hieroclipicis litteris suis insculpere uolunt insculpunt screptron: inque eo speciē ocu/ li exprimant. & hoc signo osyrim mōstrant significātes hunc deum solē esse. regalique poreſtate sublimē cuncta despicere. quia so lē Iouis oculum appellat antiqras. Ma.

Osyris Iouis filius ex niobe filia Phoronei fuę

cessit Phoroneo in regnũ argiuoꝝ fratrem Aegialiũ regno achaiæ præfecit & ad ægyptios trãsfretauit. Isidem duxit uxorẽ ægyptii litteras didicere. ipse docuit aratra facere & agriculturã: quare ut deus honoratus est. tãdem a sityphone ægyptio: uel ut Ser. a Typhone fratre clam occisus. ab Iside diu quæsitus est tandem apud phylas iuxta syenem laceratus cõpertus ẽ i insula abaton i palude iuxta mẽphim sepeliri cum Isis curauit & paludẽ stygem idest mœrorem appellauit nec nisi certis diebus & mitratos eo accedere uoluit: si quis in ea palude perniſſet: neque reperiretur cadauer centum ãnis quædam illi officia soluebantur. unde centum erant annos. Sed cum apparuissẽt ægyptiis deinde bos quidam osyrim putarunt & adorarũt ut deum uocaruntque apim. i. bouem eorum lingua. de qua Pli. viii. Detinent illum per annum secundum alios per decẽnium in statuto die sacerdotes eum sacro fonte submergunt: mox alter publico luctu instar Isidis quæritur donec inueniãt quem compertum centum antistites cum puerorꝝ regibus & populo & musicis memphim prosequunt: & sic semper perdit & inuenitur magna omnium lætitia & plausu. Inde Pli. in octauo & Seruius in quarto Lactan. primo diuinarum institutionũ dicit Isidis sacra esse quia filiũ amisit Osyrim & inuenit. Nã primo sacerdotes eius deglabrato corpore pectora tundunt lamentant̃ que ut ipsa olim. Inde producitur puer tam q̃ inuentus cum lætitia. Nam cũ semel post mortem mariti filium amisisset multum fleuit uerita ne id quod patri contigisset. Templum Isidis erat iuxta campum martiũ ut proxima ouili. Iuue. primo. Campo martio ubi septa erat in speciem ouilis ubi suffragia dabantur: & in eius pulsabant̃ cymbala quædam quæ sistra de Osyri etiam laertius in prohœmio inter alia Osyrim deum figurate significare p cantharum acciptrem serpentem. Iuue. Argentea serpens: quoniam subdit pepono corruptus osyris. Tor.

Osorẽ dixerunt qui aliquem odisset. Fe.

Ossa mons in finibus thessaliæ. cẽtauroꝝ stabulum. Sen. dicit olimpo olim cõiunctum.

Ossa dẽtes cum unguibus & capillis nimia siccitate ita densata sunt ut penetrabilia non sint effectui animæ quæ sensum ministrat Macrobius de sa.

Officulatim ut simulatim. Ci. in fallacia. Ossiculatim Parmenonẽ fredulũ occulitus. N.

Ostẽtũ. Labeo diffinit omne cõtra naturã cuiuscũque rei genitum factũque duo genera sũt ostẽtoꝝ unũ quotiẽs qd cõtra naturã nasci tribus manibus forte aut pedibus: aut qua alia pte corpis quæ naturæ cõtraria ẽ. Alteꝝ q̃ qd p̃digiosũ uidet̃ quã græ. uocãt.

Ostendere spem uel metũ ẽ cõsiliũ. dãtis Proponere uero est potestatem imperiũque habentis. Ci. Propositis mortis & exilii minis Idem Spem metũque ostendere. Lau.

Ostendo ostensum & ostentum. Inde ostentũ monstꝝ: & ostentus. ta. tum. Pri.

Ostentum ostentatum. Fe.

Ostenditur nobis id quod quærebamus. Ter. in ecyra opportune te mihi Philippe i ipo tempore ostẽdis. Dona.

Ostentas sæpe ostendis gloriandi cã. Fe.

Ostinet p ostendit. Fe.

Ostia urbs ab exitu Tyberis appellatur. Fe.

Ostrea require in anguilla. Var.

Ostrinũ ab ostro colore q ẽ subrubeus. Tur. i herc. Interea aspexit uirginẽ i rectã in capite ricolã idutã ostrinã austrinã: hic idutus supparum. No.

Ostroriũ lignum ẽ quo modius adequat̃. Pri.

Ostrea fœmi. ueteres dixerũt. Fe.

Ostra in plurali fluminum tantum. Si orbem significare uoles singulariter. Ser.

Ostrea piscis in conchis.

Ostrum purpura ab ostrea i qua far piscis cõperitur apud Tyrum.

Ostracon testa. Inde ostracopos fictiariũ.

Oranes psa: qui cum Dario i Magũ coniurauit

Otreus & mygdõius fratres Heccubæ: filii Ci sei: patrueles Polymestoris: a quo Otrioades apud Vir. secundo.

Ottober equus appellabat̃ qui i cãpo martio mẽse octobri Marti imolabat̃. de cuius capite maxima erat contentio iter suburanos & sacranienses & hi i regiæ pariete illi adtur rẽ manilliã id figerent cuius cauda ut ex ea sanguis in focum distillaret: magna celeritate p̃ferebatur in regiam. Fe.

Ouãtes letãtes ab eo clamore quẽ facit̃ redeũtes ex pugna uictores milites geiata o lfa. F.

Oualis corona quã habebant qui ouantes introibant cum bella non erant indicta uel sine sanguine confecta. Fe.

Ouare raro reperimus ouo. Diomedes.

Ouem mascu. genere dixerũt: ut cuibus duobus non duabus. Fe.

Ouis genere masculino. Quando igitur magistratibus populi Romãi more maiorꝝ mulcta dicitur: uel minima. uel supræma obseruari solet ut oues genere uirili appellentur Marco Terentio quando citatus ne-

que respõdit: neque excusatus ẽ. Ego ei unũ ouẽ mulctã dico. Ac nisi eo genere diceret: negauerũt iustam uideri mulctã. A. g.

Ouis thessaliæ mons est oppositus ossæ i quo lapitarum fuit origo.

Ouis decem quidam gregem esse putauerunt porcos quinque uel quatuor.

Ouis ꝑ pecude oio interposita u. idem uouo as ab oue prima breui.

Ouile ab ouibus ab equis equile. Var.

Ouinus ab oue: suinus a sue possessiua. ouilla & suilla diminutiua lũt. Pri.

Ouibus legatis agni non continentur q̃diu aut ẽ agnoꝝ loco sunt ex usu cuiusque loci sumẽdũ est nam in quibusdã locis ouiũ numero esse uidentur cum ad tonsuram uenerint.

Ouibus legatis neque agnos neque arietes & agnas deberi nemo dubitat.

Ouum bubum lana a græcis hæc ut Polybius & Callimachus scribunt. V.

Ouum est digestio seminis. Macrobius de saturnalibus.

Ouum græce oon interposita u hiatus causa i oua tarica corrupto uocabulo butarca. taricon falsum. Tor.

Oxia acutus:

Oxys acticus uelocius in neutro oxy.

Oxyschœnon iũcus marinus. Plinius. xxi. Et chomos græce funis: qui quasi acutus funiculus ad uitalia utile. Aliud melanchrus. i. fuscus cuius usus ad uasas. Aliud triangulũ qd cypere: qd silignũ traductũ cõperi. T.

Oxime ocissime. Fe.

Oxonium & cãtabria sũt Britãniæ oppida. St.

Aces plurali numero positum nouimus. Varro de uita patrum libro tertio. Aia. uertẽdũ primũ qbus de causis & quẽadmodũ cõstituerint paces secũdum quas fide & iustitia eas coluerit. No.

Paciscunt. Neui. belli punici. li. vi. Id quoque paciscunt mœnia sint quæ luctantiũ recõciliãt captiuos plurimos. Idem. Sicilienses paciscit obsides ut reddant. No.

Pacto modo quoniam antecedit pactum modus Terentius in an. Eo pacto gnati uitam & consilium meum cognosces. Do.

Pactum a pactione dicit. unde etiam pacis nomen appellatum est: & est pactio duoꝝ pluriumue in unũ placitũ & consensus.

Pactum est duoꝝ consensus atque conuentio pollicitatio uero offerentis solui promissũ Vlpianus de apella.

Pactias uir lydius qui Sardis persuasit ut a cyro deficerent. Herodotus.

Pachini montes sunt i maiori asia e quibus fũditur ablartus fluuius.

Pachinum ꝓmontorium est Siciliæ pelopõne sum spectans dictum ab aeris crassitudine nam pachis crassus est.

Pactolus fluuius ẽ lydiæ aureis arenis smirneos irrigãs agros: quæ quidam ueteres fabulæ inuenire locum scilicet in eo Midam regem qui a baccho impetrauerat ut quicqd tangeret aurum fieret.

Pachisos fluuius ẽ siciliæ ciuilis sanguinis notatus infamia. Nã apud eũ Sex. pompeius: põpei magni filius: occisus est.

Pacificatus sum: pacem feci. pacatus sum in pace sum uel ab armis recessi placatus sum ab indignatione animi ad leuitatem redii: uel animo leui sum. Laurentius.

Padus uenetus fluuius fœlicem admodũ campũ alpibus subiectũ. mediũ ferme diuidit. S

Padus fluuius lõge humilior daruentio & nascitur ex uno duoꝝ fõtiũ quos habet lacus qdã ingẽs supra nonnulla medualioꝝ loca admodũ caua cunctos Europæ fluuios præter hisoꝝ exuperat. Stra.

Paduſa fluuius ẽ quẽ aiũt padi brachiũ quoddam Rauennã usque perductum: massanicum alio nomine appellatum quẽ ego fluuium nõ existimo sed fossã potius qua a flumine nauigia traherentur ad urbẽ.

Pædaretus propriũ uiri ex pædia: & areti uirtus. Tortelius.

Pædagogus pueri ductor. Tor.

Pædotriues ludi litterarii præceptor. Tor.

Pædia eruditio institutio.

Pæan laus in Apollinis honorem cantata abusiue oium deoꝝ laus. unde pindarus opus suũ de laudibus deoꝝ oium pæana inscripsit. ponit & pro Apolline: & tũc a paio. i: ferio unde parce præcor pæan. Nam phitone interfecto laudibus & carminibus laudatus fuit. quæ pæana dixerũt: & pes eius carminis pæã duplex aut ex lõga & tribus breuibus: aut ex tribus breuibus & longa: quorum altero principiis altero clausulis assignauit Aristoteles. pœantius uero ꝓ philoctete per œ. Tor.

Pæon medicus peritissimus qui secũdum Homerũ curauit plutonẽ in cœlo.

Pæonia regia ab herba pæna a rege Aemathia pæones populi iuxta pãgeũ ꝓmõtoriũ. Aemithiæ cõterminũ: sed iã Macedoniæ pars.

Pægma ludus a πήγνυω. aliquãdo p amphitea/
tro: ubi fiebat & pægma ludibria.
Pæstum oppidũ Lucaniæ ubi ob cœli clemen
tiã bis in anno ꝓducebãtur quidam fructus
Paganus uillanus. nã uilla iuxta fõtem fieri so
let quæ pagi dicitur pagus uilla. Tor.
Pagani a pagis dicti. Fe.
Pagi dicti a fontibus q̃ eadem aqua uterentur
Aquæ enĩ lĩgua dorica pagæ appellant. Fe.
Paginæ dictæ q̃ in libris suam quoque obtine
ant regionẽ ut pagi: uel a pagẽdo: q̃ in illis
uersus panguntur ideſt finguntur. Fe.
Paganalia dies septimõtiũ nominatus ab his
septẽ montibus in quibus urbs sita ẽ. Feriæ
sunt nõ populi sed mõtanoꝝ modo ut pa
ganalibus quæ sunt alicuius pagi. Varro.
Paganitæ feriæ agriculturæ causa susceptæ &
haberent in agris agros. Var.
Pagere dicẽdũ: non pãgere: ut inquit. Quĩ.
Palmarium palma dignum. Ter. in eu. Id uero
ẽ quod mihi puto palmarium. Dona.
Pala a pangendo: quod fuit instrumentum ru
sticanum. Fe.
Palatini qui & palantes cũ Euãdro uenerunt:
q& palatini & aborigines ex agro reatino
cõsederunt ĩ quartæ regiõis palatio sed hos
alii dictos a palantia uxore latini putauerũt
q̃dem itaque. Neuius palatiũ appellat. Var.
Palatium mons Romæ appellatus ẽ q̃ ibi pe/
cus pascens balare consuerit: uel q̃ pala/
re. errare ibi pecudes solerẽt: uel q̃ ibi hy/
perborei filia palanto habitauerit quæ ex
hercule Latinum pepit. Alii eũdem q̃ pal/
las ibi sepultus existimãt appellari. Fe.
Palatialis flamen ad sacrificandũ ei deæ consti
tutus erat in cuius tutelam palatiũ esse pu/
tabãt. Festus.
Palam ideſt coram pluribus. Ser.
Palam quære in dictione coram. Caper.
Palam ad omnia acceperunt. Ter. in eu. Si fal/
sum aut fictum continuo palam ẽ. Ser.
Palam quæstũ facere dicemus non tantũ eam
quæ in lupanario se pstituit: uerũetiã si qua
ut solet: in taberna caupona: uel qua alia do
mo pudori suo non parcit. palam autem sic
accipimus ac passim hoc est sine delectu. nõ
si qua adulteris uel stupratoribus se cõmit/
tit: sed quæ uicem prostitutæ sustinet. Item
quæ cum uno & altero pecunia acceptat cõ
miscuit: non uidetur palam corpore quæ/
stum facere. Octauenus tamẽ rectissime eti/
am ait ea quæ sine quæstu palam se prosti/
tuit debuisse his cõnumerari.
Palantes fusi & uagantes. Tit. li. vii. ab urbe cõ
dita. principio ãni & de gallis quos primo pa
lãtes p apuliã cõgregari nã fama erat. & de
Herenicoꝝ defẽsione agitata mẽtio. Ser.
Palaria ludi cum milites ad palos exercẽtur tã
tum pluraliter declinãtur. Ser. in arte.
Palantus lacedæmonius exul patria. dux ado
lescentuloꝝ qui ex seruis nati fuerãt Taren
tum condidit. Fuit. n. octauus ab Hercule
Hora. car. flumen & regna petam laconi ru
ra palanto. Acron.
Palax quære in pellex Lau.
Palamedes naupli euboiæ regis filius Vlyxis
fraude necatus.
Palæstra luctatio: a palin iterum: & πάλω fe/
rio uel percutio.
Palæstra etiam dicitur lenonis domus quo ẽ
exercitus amator assidue. plau. ĩ bachi. Ab/
stine a palæstra ubi damnis desudascit. Ter.
ĩ phor. Palæstra exit foras. Do.
Palæstra luctatio a palios luctor. Virgil. sexto
æne. Pars ĩ gramineis exercẽt membra pa/
læstris. Ser.
Palea require in messem. Varro.
Pales pastoꝝ dea cui sacra colunt. xi. kalen. Ia/
nua. quæ palilia uocantur. Ser.
Palearia pelles sunt dependẽtes ex gutture bo
um. Vir. tertio geor. Et crurum tenus a mẽ/
to palearia pendent. Ser.
Palæstricos quasi ex usu palæstræ. Affranius
ĩ excepto etiam de pellis mihi manum p pa
læstricos. Nonius.
Palæstina ꝓuincia siriæ. Arabiæ contermina
a philæstim urbe metropoli in ea.
Palemon marinus deus. L. portunus q̃ portu
bus præsit filius Athamãtis alius p hinei ar
chadiæ regis filius ex sthenobea. alius grã/
maticus tempore. Quintil.
Palilia festa apud pa em. quam pastorum deã
dicebant. Ser. in arte.
Paliurus herba spinosa & asperrima. Virgil:
Carduus a spinis & cætera. Ser.
Paliſci duo fratres Iouis & Thaliæ nympha fi
lii: quæ grauida metu lunõis optauit ut ter
ra sibi dehiscęret. partus tẽpore recluſa ter
ra ex Thaliæ utero nati sunt h sic q̃ ite/
rum aperta tantum sit cum nati sunt: de q/
bus Seruius nono. sacrificabatur his huma
nis hostiis deinde minoribus. Macrobius.
Si qs furto peieraſſet sine remedio necaba
tur in fluuio. Tor.
Palillogia reduplicatio.
Paliſcorum stagnũ est in Sicilia sulphurei odo
ris ifectũ apud hoc aiunt ueteres ex Ioue &
Etna genitos natos fuisse paliſcos & ab eis

denoiatū uolūt nā apud hoc deteſtabili ritu ſuo illos perſancte coluere priores deos exiſtimantes.

Palinurum Calabriæ ꝓmontoriū haud longe ab Helia quæ poſtea uelia dicta ē. in quo palinuri gubernatoris nauis Aeneæ tumulus eſt & ab eo locus nomē ſortitus ē.

Paladiū ſignū e ligno palladis: ut Ser. in. ii. & Ouidius ſexto faſtoꝝ.

Palas Iouis filia ex capite armata nata cū Iuno nē uideret nō ferentem filios inuenit bella unde bellona dicta a nōnullis ſoror & auriga Martis palladi cū palas gigas uim inferre uellet interemit eū unde pallas dicta ē cum prius tritonia a Tritone palude ubi primū uiſa ē: Vel a παλλω uibro q̄ aſtam uibret minerua uel q̄ uim minet: uel q̄ neruos minuat ob ſtudioꝝ laborem. Nam dea artiū & ſapiētiæ eſt: digiti illi conſecrati & arces ideſt ſublimitates reꝝ eius tēplū primo apd mileſios admirādū ab aliacte igne abſūptū & uocabat aſiſia apud eos. Hero. i. Tor.

Pallas dea caſtitatis. Acron.

Pallas minerua dicta eſt q̄ pallantem gigantē interfecerit: uel ſicut putabāt q̄ in pallante palude nata eſt. Fe.

Palla ē honeſtæ mulieris ueſtimentū hoc ē tunicæ palliū. Pla. i menech. pallam ad phrygionē ferr cōfecto prādio. Lul. li. xvi. cum tecum eſt quis uis ſatis eſt uſuri alieni homines ſpiram pallas redimicula promit. Virg. æne. lib. i. pallā ſignis auroque rigēte. No.

Palla proprie ueſtis muliebris deducta uſque ad ueſtigia. Virg. ii. æne. prolonge tegmine pallæ rigidis eximiæ ꝓ dorſum & a uertice pendent. Ser.

Pallene regio i littore Macedoniæ iuxta Sithoniam & themopō um ubi poti a dæa aphytia Neapolis Aega Therābum ſciona Menda & ſana patria protei fuit alia pallene in achaia ſecundum. Pli. iiii. Palloꝝ uetuſtatē & negligētiā. Lu. i. xxx. uoluit dici poſſe lana opus omne perit tineæ pallor oīa cedūt. N.

Palmes uicium ſarmeta appellantur q̄ in modum palmanarum humaꝝ ungulas quaſi digitos edunt. Feſt.

Palma urbs una e duabus eſt quæ in una gymneſiaꝝ ſunt conditæ hæc autem ad occaſū ſita eſt. Strabo.

Palma uide inferius in parilema.

Palmulæ appellantur remi a ſilimitudine manus humanæ. Fe.

Palmipedale ſpacium quoddam. Varro.

Palmata toga qua triumphātes: & qui palmā meruerunt utunt: quæ & Iouis feſti ſimilis eſt unde Iuuenalis ait i tunica. Iouis triumphātes enim oīa habēt Iouis inſignia. faciē quoque rubrica illiniūt inſtar coloris æthrei ſceptriꝝ quoque gerūt. Ser.

Palmira urbs Aſſiriæ de qua Pli. v. inter ptho rum & romanoꝝ imperium. Inde Palmireni ciues.

Palmodia recantatio græ. ē nec abnego potuiſſe me tanq̄ palmodiā canere. Ma.

Palmula extrema pars remi in modū palmæ protenta. Virg. quinto æne. & leuas ſtrigit ſine palmula cautes. No.

Palinurus promontorium Siciliæ ab Hannibale. Acron.

Palpo & palpor idem. Pri.

Palpo quaſi a palpando. Plau. in Mercatore palpo percutit. No.

Palpari blandiri. Feſtus.

Palpetras per t Varroni placuit dicere. Fauorinus uero per b dixit. Alii dicunt palpetras gēnas. palpebras autem pilos ipſos. Ser.

Palumbes fœminini generis. Vir. protulit: ut raucæ tua cura palumbes. Lu. Ma. Macroſque palumbos quod cōſuetudo oberuauit Seruius in arte.

Palūbes colūbæ ſūt quas uulgus tecas uocat. S.

Paludati armati ornati. oīa enī militaria ornamēta paludamēta dicebāt. Fe.

Paludamētum eſt ueſtis quæ nunc clamys dicitur. Salu. li. iii. hiſtoriaꝝ. Et eodem tempore. Lētulus duplici acie lōgum editum multo ſanguine ſuoꝝ deſēſus poſtq̄ ex ſarcinis paludaméti obſtari & delectæ cohortes intelligi cœpere. Tul. ad Cæſarē iuniorem lib. ii. Antonius demēs ante lucē paludatus. N.

Paludatus ideſt paludaméto ornatus. Eſt autē paludamētū ueſtis ducum & iperatoꝝ croco & pūrpura cōfectū. Iuue. Cumque paludatis ducibus creſcēte marito auſa loqui. S.

Paluda a paludamentis hæc inſignia ac ornamenta militaria ideo ad bellum cum exit iperator ac lictores mutarunt ueſtem ſigna. paludatus enim dicitur ꝓficiſci. quæ ꝓptea quod conſpiciuntur qui ea habent ac fiunt palam paludamenta dicta. Varro.

Palus paululum aquæ in altitudine & palam diffuſa. Varro.

Pampinarium non terra ubi naſcuntur pampini ſed congeries pampinorum uitētium uitis ramuſculoꝝ: uel ut ait pli. palmes q̄ e duro exit materiamque in proximum annum ꝓmittit pampinarium uocatur certe in hoc palmite multi pāpini ſunt. Lau.

Pampinus & dies utroque genere utimur. Ser.
Pamis tantũ uolucrum quã diminutiue pamulam uocamus. Lu. li. ix. foris ſubtegminis pamis é tumorque inguinũ ex formæ ſimilitudine ſic uocatur. Af. i matertera Inquã plenã papulam pamũ timpanũ: Neuius i optione qui me miſerum miſeriorem reddidit q̃ pamis puerum q; pueri ægrius patiantur hoc genus morbi. Nonius.
Pamphilus totus amans. Ser.
Pamphilus totus amans & pictor eximius. Quintilianus.
Pamphylia inter ciliciam & ſiriam in minori Aſia & mare pamphilicum.
Pampinari uites uineæ dicunt: ſed a ſciẽte fieri debet nõ in arbuſto. pampinare eſt a ſarmẽto coles qui nati ſunt. de his qui plurimum ualent ad ſecundũ nonnunq̃ etiam tertium relinquere reliquos decerpere ne relictis collibus ſarmentũ nequeat miniſtrare ſuccum Ideo in uitiario primitus cũ exit uitis tota reſecari ſolet ut firmiore ſarmento e terra exeat atque in pariendis collibus habeat maiores. Varro.
Pamiſus fluuius Theſſaliæ.
Pamportus amnis exalpibus fluẽs ex illyricis nauigabilis defertur. intrat aũt ſaum ut facile in ſegeſtanã oram & pannoniam ac tauriſcos uſque deuehatur. Stra.
Pan eſt quem uocant in unum ſub hoc habitu ſub quo ſolẽ cernitur eſſe prudẽtioribus permittit intelligi hunc deum archades colunt appellantes nõ ſiluarũ dominum ſed uniuerſæ ſubſtantiæ naturalis dominatoré ſignificari uolentes. Cuius materiæ uis uniuerſorũ corporũ ſeu illa diuina ſiue terrena ſint cõponit eſſentiã ergo una cornua barbæ que dimiſſa prolixor naturam lucis oſtẽdit qua ſol & ambitũ cœli ſuperioris illuminat & inferiora colluſtrat. Vnde. Home. de eo air. ῥαυλον. Quid fiſtula uel uirga ſignificent ſuperius in habitu actiuis expreſſimus. quod in capræ pedẽ deſinit: hæc argumẽti ratio eſt: quia materia quæ i omnẽ ſubſtantiã ſole diſpenſante porrigitur: diuinis de ſe corporibus effectis in terræ finitur elementũ. Ad huiuſmodi igitur extremitatis ſignũ pedes electi ſunt. quod & terrenũ eſſet & tamen ſemper peteret alta paſcẽdo: ſicut ſol: uel cũ radios dimittit in terras uel cũ ſe recolligit in montibus uiſitur huius in uiamor & delitiæ uico creditur nullis oculis obnoxia qđ ſignat armoniã cœli quæ ſoli amica eſt quaſi ſpherarũ. de qbus naſcitur moderatori: neque tamẽ noſtris poteſt unquã ſenſibus deprehẽdi. Macro.
Pancratiæ atlethæ ſunt q̃ caput & os manibus oppoſitis quaſi interuallo præmuniũt mẽbraque eorum omnia priuſq̃ pugna mota eſt aut ad uitandos ictus cauta ſit aut ad faciẽdos parata. A. G.
Pandere. Varro exiſtimat ea cauſa dici q; qui ope indigerent & ad aſilum ceteris confugiſſent panis daretur. pandere ergo quaſi panẽ dare. & quod nunquam fanum talibus clauderetur. Varro de uita populi ro. Idem hanc dictam melius putat eſſe cererem ſed in aſilum qui confugiſſet panis daretur. Eſt nomen fictum a pane dando pandere quod eſt aperire. Nonius.
Pandoſus lacus Archadiæ: quæ uocari conſueuerat curretis.
Paneus fons eſt ſub libano mõte: in quo ſi qua natantia proiiciantur i lacum cui phiala nomẽ: cuncta reperiuntur.
Paneus fluuius eſt. Colchorum cui oppidum imminet ſui nominis habens poſt ſe Henio corum gentes.
Panctolium mons eſt Oetholiæ ea de cauſa ſic dictus quia ibidem omnis Oetholia conueniebat ad peragenda communia. & idẽ pan quod eſt totum & Oetholia.
Pãdio mõs a pãdionio filio Erictonii & Athenarum rege dictus.
Pangeus Thraciæ mons eſt Theſaliæ iunctus i quo ſecũdũ quoſdã Iulius cæſar a põpeianis fere ad deditionẽ coactus eſt. huius i radices mœſtus defluit amnis.
Pãtridi mõtes. Capadociæ ſeu Armeniæ ſũt.
Pandus a pando formatur nõ pandidus alternitatis euitandæ cauſa qđ i plæriſque obſeruatur ſicut a mane matutinæ nõ manunine a uitis uinetũ non uitetũ. Priſ.
Panus lignũ qđ inter ſtamina currit uel ipſum filiũ facit diminutiuũ panucula. Lucil. iter mõſtret rectus ſub tegmine panus. Priſ.
Panis maſculinũ eſt. Plau. tamen neutrũ, ptulit pane ſingulariter tantũ licet paniũ i genitiuo plurali. Cæſar panũ dixit cuius diminutiuũ eſt paſtillus: Ser. in arte.
Pango pepigi & panxi duplex habet præteritũ parco peperci & parſi. pungo pupugi & pũxi: uello uelli & uelſi: Nitor niſus & nixus: teneo tenui & teniui. Ser.
Pango pegi & pepigi & panxi: antiqui: pango pro paſciſcor dixerunt. Impingo tamen impegi. P.
Panniculæ a panno deducũtur. Ser. in ar.

Pannicularíæ cauſa pānicularia ſunt ueſtis dā/
nati aut nummuli quos uictus ſui cauſa in
promptu habuerit: aut leues anulos ideſt q
rem non excedunt aureorum quinque ſine
gemma. & quæ in cuſtodia recæptus ſecum
attulit ſpolia quibus indutus eſt cum quis
ad ſupplicium ducitur. Vlpianus de bonis
damnatorum. Paniſci ſatyri. Cic. de natu.
deor. ſi dei ſunt ne etiam nymphæ deæ ſi
nymphæ paniſci etiam ſatyri.

Pannoſus qui craſſo panno ac uili opertus eſt
nec hoc niſi de paupere dicitur. Lau.

Panibus redimibat caput equi īmolati idibus
octobris in campo martio ſacrificium fiebat
ob frugum euentum & equus potius q̄ bos
immolabatur: qđ hic bos frugibus parien/
dis eſt aptus. Feſtus.

Panætoliū mons maximus in Aetolia.

Pantaria exigua īſula eſt ꝓculi pælago i ipo cō
ſpectu littoris formiarū nō multū diſtans a
pontia īſula: uerū a littore diſtat ſta. ducētis
& quinquaginta ſe mota. Strabo.

Panætius ſtoicus quē Ci. imitat i officiis.

Pandecta a παν δεχομαι quaſi oia cōpræhēdens.

Pandion filius & ſucceſſor. Erithei in regno
Athen. per. xl. ānos auxilio Terei regis Thra
cum regem ponti fudit & prognem filiam
illi dedit uxorem.

Panchaia regiūcula Sabeæ i Arabia ubi thus.

Panægiris ſolēnitates i quibus dii & principes
laudabantur. unde panægiricæ laudationes
qnæ Imperatoribus per annos dicebātur.

Pangæum Thraciæ promōtoriū beſſis conter/
minū & Macedoniæ iunctū ad radices mœ/
ſtus ānis ubi auri & argenti fodinæ ad ſe/
ptentrionem a peonibus habitat. Her. ideſt
totum terra.

Panioniū locus ſacer in mycale ciuitate ioniæ
uerſus arcton neptunno heliconio dicatus
ab Ionibus. unde nomē. Hero.

Páticapes fluuius Scythiæ quitus ab Iſtro poſt
Boriſtenē cui commiſcetur.

Pantagia omnia agitans flu. Siciliæ qui plenus
ſtrepebat p totā pene Siciliam a Cerere quæ
renti filiā iuſſus ſilere.

Panſelinos pleniluniū li pro le ut ſōus ſeruet.

Panteſilea regina Amazonum poſt. Orithiā
quæ troianis fauit.

Pātomimus rerū omniū imitator qui i ſcæna
uarias perſonas agebat.

Panthera animal. de quo Pli. viii. Panthus tro
ianus genitiuus græcus panthoos. Tor.

Pandus canus. Vir. ii. geor. Lancibus & pandis
fumantia reddimu exta. Seruius.

Pāgere figere: unde plantæ pangi dicuntur cū
in terram admittuntur. Inde etiam uerſus
pangi uel figi in cæra dicuntur. Feſtus.

Pango pro paciſcor. Cicero. ii. ad Herēniū. Pa
cta ſunt quæ legibus obſeruanda ſunt hoc
modo rem tibi pangū. Seruius.

Panatea genus herbæ ē & ſal ſic dictæ q̄ omnē
pellat doloré: & q̄ ſit πανάκεον .i. ad omne
remedium. Seruius.

Panarium ubi id ſeruabāt: unde id dictū quod
græci a quo græcis granū dictū in
quo ea quæ conduntur. Varro.

Pāificium a pane & faciendo cœptum dici. V.

Panis q̄ primum ſiguram faciebant: ut mulie/
res in lanificio pannus poſtq̄ ei figuras inſti
tuerunt. Varro.

Panis proprietatem a paſcendo ueteres putāt
exiſtimandum. Varro de uita patrum. libro
primo. Paſtillos & panes hæc uocabula pa/
ſtus quod eſſet paſcere dicebant. Nonius.

Pancarpiæ dicuntur coronæ ex uario genere
florum factæ. Feſtus.

Pandicularis dicebatur dies. idem & cōmūica
rius in quo omnibus diis cōmuniter ſacrifi/
cabat. Feſtus.

Pandiculari dicuntur qui toto corpore oſci/
tātes extenduntur eo q̄ pandi fiunt. Feſtus.

Pandana porta dicta eſt romæ q̄ ſemper pate/
ret. Feſtus.

Pannus facit dimminutiuū pannicula. Fe.

Pannus græcus ubi ea facit. Var.

Pānibus pro pannis Pomponius in achis gem/
mis bono animo es uideo eripuiſti primi/
tus de pannibus. No.

Panellū dictū a panno & uoluēdo filo. V.

Panthera fere uocabulū græcū eſt. Var.

Pantices fluxus uentris. Fe.

Pappi cadorū flores. Lucre. ueſtē nec plumas
auiū pappaſque uolantes. Fe.

Papillæ capitula mammarum dicte q̄ papulæ
ſunt ſimiles. Feſtus.

Papiria e papirio uocata.

Papilla illud eſt unde lac trahitur. Ser.

Papulo. carbunculus. Virgilius tertio georgico
rum ardentes papulæ atque īmūdus oſētia
ſudor membra ſequebatur. Ser.

Pape admirandi a papas qui eſt pater.

Papæus. Iuppiter lingua ſchytica ſecundum
Herodotum.

Papyrus a noſtris iuncus uel ſcirpus. inde pa/
pyraceus.

Paphlagonia ꝓuincia minoris aſiæ ubi Cyto
rus mons & paphlagones in Italiam trāſue/
cti mox ueneti dicti ſunt. Cornelius nepos

Parasangæ apud persas uiarum mẽsurae. Fe.
Parariũ æs appellabat id qđ equitibus duplex pro bonis equis dabatur. Fe.
Parare quærere. Teren. í ecy. Inimo abi aliquã puero nutricẽ para. Do.
Paracos a græco tractũ est nomen quod uehiculo præeat hoc scemate enim græce latine uehicula nuncupatur & est officii genus qđ administrãtibus paret Varro sexque ulixe. hic enĩ oía erat idẽ sacerdos præter paracos denique idẽ senatus idẽ populi caput. No.
Parapechia clamis græcũ est. Fe.
Parachlytus licet græcũ di. sed seruaret sonum acclamantis uel aduocatus.
Paradisus pomariũ idest ortus cõsitus alius ortus olerum. unde olitor.
Parasitus qui alioꝝ mensas & cibos sequitur a græ. σιτος. qđ non solũ frumentũ sed cibos significat: qui & assentatur & omnia facit gulæ gratia. & pro omni qui uerbis mouet risum: inde parascitaster quae forma imitationẽ potius q̃ diminutionẽ significat. ut antoniaster. ad Atticum Cice. xiiii.
Parabola iuxta sententiã. Cicero. Collationem dicit dissimiliũ comparatio.
Paradoxa iuxta sententiam uel inopinabilia παρα præter & iuxta unde paradoxa Ciceronis idest electa sententia.
Paragogum deriuatũ.
Patadigma exẽplũ ut si potuit manes.
Paralyticus dissolutus & paralisis.
Paranymphus ,pnubus a doctoribus quibusdã & Hieronymo. ab antiquis auspex q de nuptiis auspicium capiebat qui a uiro adhibebatur pronuba a parte uxoris apud nos sacerdotes dici possent. Tor.
Paradiastole per dilationem cũ pro rem interpretatione dilatamus cũ dicimus prodigũ liberalem astutũ sapientem.
Paragoge deductio ut admittier ,p admitti.
Parasceue præparatio.
Paranomasia agnominatio ut amentiũ amantiũ: abire obire.
Parascitaster nõ paruus parascitus. aliter enim non diceretur a comico nisi imitator parascitorum. Lau.
Parascitus est qui omnia ad uolũtatem eius loquitur in cuius contubernio est: assentãdo oiaque laudãdo. nihilque repugnãdo uẽtris gratia. Scurra uero q risum ab audientibus captat nõ salua dignitate personæ. Lau.
Parapanisus Indiæ mons est aduersus bactras: alii dicũt sub ipso parnaso Bactrã cõditã.
Parce agere laudis est nimiũ peccati. Te. in an. Tu quoque perparce. i. nimiũ parce. Do.
Parcæ dictæ cata ãtiphrasim quod nemini parcunt. sicut lucus a non lucẽdo: bellum a nulla re bella. Seruius.
Parcere est ueniã dare. Vir. vi. ænei. parcere subiectis & debellare superbos. No.
Parcere seruare. Virgi. in. x. Argenti atque auri memorasque multa talenta natis parce tuis. Nonius marcellus.
Parco conseruo: & parco ueniam do conseruo parsi facit: ueniam do peperci. Terentius in ecy. heu me infœlicem hanccine ego uitam parsi perdere: & proprie partũ dicitur ab eo q̃ labore quæsitũ est. quia nullus partus est sine doloribus ac labore. Do.
Parco ,phibeo ut parce pias scelerare manus. S.
Parco pro omitto. Vir. i. ænei. parce metu cithe rea. Seruius.
Parco. seruo. Vir. x. ænei. Gnatis parce tuis. Se.
Parco peperci & parsi. Terentius in ecy. hanc me ego uitam parsi perdere. parsum supinũ ide parsurũ. Var. pecuniis bene parsis. Pris.
Parco peperci sed melius parsi antiqui declinãt Nã parsimoniam ,nõ parcimoniã dicimus. uolunt autem quidam grammatici differere ut parsi semel quid factũ significet: peperci autem & semel & sæpius. facit autẽ participiũ parsurus futuri. Do.
Parciter pro parce. Pomp. í uerre salbeolo parciter tanquã frater mihi sis melius ad domũ condundam. Nonius.
Parciuit parcit. Neuius í quadrigeminis suo labori nullus parciuit. No.
Parcus seruator. Vir. i. geor. Atque apibus quãta experiẽtia parcis Ser.
Parcus enim neque ab arca neque ab arcendo sed ab eo quod paruum & parum denominatus. Aulus gel.
Pardalis fera nuper adducta: quæ erat figura ut Camelus maculis ut pãthera. Var.
Pardyus filius merdyos ex ducibus Xerxis.
Parelchon est productio dictionis ex adiuncti one syllabae: ut ades dum.
Parens uulgo pater aut mater: sed iuris prudẽtes auos & ,pauos auias & proauias parentũ nomine appellari dicunt. Festus.
Parere obedire. Fe.
Parere etiam uiros dici posse. Cecilius auctor est. Calchis sat hic uicinus se autem peperisse & nobis datum id prudenter ut nato ab Homero. No.
Parere etiam dicũtur ea quæ nõ cõcipiũt. Virgilius libro. xi. Ire ait ægregias animas quæ sanguine nobis hãc. patriã peperere suo. N.

Paret significat apparebit.Fe.
Paret obsequitur.Vir.æne.i.Paret amor dictis
caræ genitricis & alas exuit.No.
Paret uidet.Vir.in.x.Cui pecudum fibræ cœli
cui sidera parent.No.
Parentationis animæ honore:require ī satur/
nalia.Macro.
Parectaceni gentes in Media.
Parēthesis interpositio.
Paretani.Diodorus per quos tigris & euphra/
tes perfluit.
Parentis appellatione non tantū pater.sed etiā
auus & deinceps omnes superiores continē/
tur:sed & mater & auia & proauia.
Parētes utriusque sexus accipere debemus sed
an infinitū quæritur & quidā parentē usque
ad tritauū appellari aiunt.superiores maio/
res dici hoc ueteres estimasse Pōponius re/
fert.Sed Cassius omnes ī infinitū parētes di
cit q; & honestius est:& merito obtinuit.
Parentes usque ad tritauum apud Romanos
uocabulo nominantur.ultra hos qui nō ha
bent speciale nomen maiores appellantur.
Item liberi usque ad nepotem ultra hos po/
steriores uocātur. Sunt ex lateribus cognati
ut frater soror sororesque & ex his progna/
ti.Itē patrui amitæ auunculi materteræ.
Parem esse est sufficere alicui rei:siue resistēdo
siue exequēdo.Ci.ad attic.Sed adhuc pa/
res nō sumus.Quin.Aspicio par laboribus
corpus uel par est decēs est.Quintilia.Quid
fieri adultero par est.paria facere est qđ alibi
amissum est uel qđ aliūde accæptū alibi uel
aliūde compēsare. Quin.paria faciemus tu
illic eris uicarius meus. Lau.
Parentalia ubi is qui peregrinæ īmolatur solet
parētari idest colere terrā & tantū pluraliter
declinatur.Ser.in ar.
Parius lapis candidus.unde multa signa fiunt
& est in paro insula. Vir.niueamque paron
hor.urit me glycere nitor splendentis pario
marmore purius. Acron.
Paries quære in murus.Lau.
Paries est siue murus siue materia est.Item uia
est siue semita siue iter est.
Pariter ex quo Neuius de cuma quid profana/
ri modo si tres mēses ī æde ut pariter disper
tiantur patris bona.No.
Pariter conuenienter. Titin.in pœlia metum
istum ædepol media extulisti pariter ut di/
gnus fuit.Nonius.
Pariter quære in dictione simul.Lau.
Pariter similiter.Affrani.in homine.Tibi ī utra
que parte pollet & pariter potest.Plau.i au/
lu.Is ex se habet reliquit qui hic habitat fi/
lium pariter moratum ut pater atque auus
eius fuit. Nonius.
Pariter idest similiter.Teren.in eu.Ac pariter
fieret.Donatus.
Paris pro par. Actius ad hanc fortunā accessit
ei fortuna paris.Priscia.
Pario peperi etiā quartæ. En.oua parire solet
genus pennis cōdecoratū. Pris.
Parilibus Romulus urbem condidit quē diē
festū præcipue habebāt minores.Fe.
Paribit pro pariet.Pomponius in buccone au
ctorato. Si prægnans non es paribis nun/
quam.Nonius.
Parilia genus uestis qđ dicebatur ricinium. V.
Parilema est uitis quæ immittitur ad uuas pari/
endas:dicta primo uidetur a pariendo pari
lema ex immutatis litteris ut in multis po/
stea dici cæpta.Var.
Paribus equis idest duobus romani utebantur
in prælio ut sudante altero transirent in sic
cum. Festus.
Parisii sunt circa sequanā qui ī ipso fluuio īsulā
habent urbēque locotoriā iunt q nunc tran/
dii appellantur.Stra.
Paryatis cyri filia artaxersis mater. P.
Pariedræ mōtes sunt circa Armeniæ principiū.
Parma inter Ariminum est Placentiam atque
Cremonam.Strabo.
Parma est scutū breue.Salusti.historiarum.iiii.hi lo
corū ignari & soliti nectere ex uiminibus ua
sa agrestia ibi tum qui inopia scutorum fu/
ere ad ea arte se quisq; in formā parmæ eque
ster armabat.Virg.in.xi.Ense leui nudo par
maque īglorius alba.No.
Parmenides philosophus Heleates cui Plato
de principiis opus īscripsit alter fuit orator.
Parnasus ne quis putaret diuersis diis parnasū
montē dicatū Erupides in liminino Apoll/
nē liberūque unum eundemque deum esse
significās scribit. ad eandē sentē/
tiam.heschilus. Ma.
Parnasus mons Aoniæ. unde. Aonides sæpe
musæ habet duos colles.alterū helicona uel
cyrham.alterū citheronē uel nysam bacco
sacrū:& depressior uersus Thebas helicon
altior apollini sacer sub quo delphi oppi/
dū clarū oraculo Apollinis & fonte Cassa/
lio & Cephisio āne.& uallis media pyrenæ
Parnes græciæ mons est uitibus abundans
Parones nauium genus ad cuius similitudinē
mioparo uocatur.Festus.
Paros insula ex cycladibus ubi marmor cādi/
dissimum.

Paroemia prouerbium.

Paropsides fœminini generis a pulmentario a græco dictum. Ser.

Parochi populi ex hibere & sunt cupiarii hodie aiunt a copiariis. Por.

Parra auis est. hor. car. dicat impios parræ recinentis omen. Acron.

Parrectati hi qui de pueritia ueniũt ad buberitatẽ a græco uocabulo sumptũ Luc. li. xi. Inde parrectato acalamides ac barbula prima idẽ. x. Tuũ ephebũ quendã quẽ uocãt parrectatũ. Varro de cõpositiõe satyrag. parrectaeaessunt mulierque uenus caput. No.

Parrhasia arcadia lychaonis patria: unde parralis calisto: & parrasius inde fuit etiã pictor ephesius. Pli. xxxv. q se isolentius gloriabat.

Parricidæ quæstores appellantur qui solebant appellari causa rerum capitalium quærendarum. Nam parricida non utique is qui parentem occidisset sed qualẽcunque hominẽ inde autem fuisse indicat lex numæ pompilii regis his composita uerbis. Si quis liberũ hominẽ morti sciens diũt parricida esto. Fe.

Parri mõtani populi sũt in sardinia. Stra.

Parsi Cato dixit nõ peperci. Fe.

Parti & partius pro partus. Pacu. in athlanta. ut ego grauidam sẽtio aggrauascere propinquitate parti. Varro in andabatis. Cãdidũ lacte papila confluit signũ puta ne partius qđ hic sequatur mulierẽ & partu liquorũ. No.

Partus & ꝑ nascẽdo ponitur. & pro parato Neuius. male parta mala labũtur. No.

Partiret pro partiretur. Lucil. libro trigesimo quid quas ipse partiret ꝑ doctrina boni. P. i asina. hanc quidem quam nactus prædam cum illis partiam. No.

Patiret ꝑ partiret. Affra. diuortio cũ testamẽto partisset & bona. Lucretius. li. iii. tu partem laudis caperes tu gaudia meri partires. No.

Particulones dicti sunt cohæredes qđ partes partimonii. Pomponius in præcone posteri ore age modo ista gaui particulones producam tibi. Nonius.

Partio dicitur & partior. Virgi. i. æne. & socios partitur in omnes & Salusti. prouincias iter se partiuerant. Ser.

Parthemius mons archadiæ dictus a græco. ἀπὸ τῶν παρθένων ideſt a uirginibus quæ ibi uenari consueuerant. Vir. in buc. non me ulla uetabant frigora parthemios canibus circundare saltus. Ser.

Partim hominum uenerũt. pulchrumque dicitur qđ significat pars hominũ uenit. ideſt quidam homines. Nam partim hoc in loco aduerbium est neque casu inclinatur sicuti cum partim hominum dici potest. ideſt cũ quibusdam hominibus. & quasi quadã parte hominũ. M. Cato in oratione de re floria ita scripsit ibi pro scorto fuit in cubibulum subreptauit e conuuio cũ partim illorũ iã sæpe ad eundẽ modũ erat. Imperitiores aũt cũ legũt quasi declinatũ sit uocabulum non dictum quasi aduerbiũ: sed Qu. Claudius xxi. annalium isolentius paulo ac figura est ita usus enim cum partim copiis hominum adolescẽtiũ placẽtium sibi. Itẽque Claudii. xxiii. annalium uerba hæc sunt. sed iccirco me feciſſe q; utrũ negligẽtia partim magistratũ. Nã auaritia ac calamitate porro eueniſſe dicam nescio. A. g.

Parthia scytharũ exules. Iustinus. xl.

Parthenope una ex syrenis a qua Neapolis dicta qđ ibi sepulta sit Augustus eam instauratam Neapolim appellauit. inde partheno peus proprium.

Partus & partio dicebant antiqui. Plautus in trucu. Horresco miserа mentionem quotiens fit partionis. Pris.

Parum non esse partum rei furtiue sceuola. li. xi. quæstionũ scribit.

Partum portentuosum uel mõstruosum uel debilẽ si mulier ediderit uel qualẽ uisum uel uagitũ nouũ nõ humanæ figuræ: sed alterius magis animalis q̃ hominis quærit aliquis an quia enixa est prodesse ei debeat: & magis ut hæc quoque parẽtibus prosint nec enim est qđ eis imputetur q̃ qualiter potuerũt statutis obtẽperauerũt: neque q; fataliter accessit matri damnũ inuicere debet.

Participia iũcta infinitiuis uim suã seruant. gerundio uero nominũ: ut timens nauigare & nauigandi. doctus cantare & cantãdi: timidus natare & natãdi. Lau.

Participium in dus transit in uim nominis ut amandus dignus amari: similiter in rus. ut Seneca de naturalibus quæstionibus. nullã autem mentionem fecit cometarũ nõ prætermissurus. nullũ enim tempus innuit. sed animi uoluntatem. Quintilianus non taciturus de tanta sua gloria. In nomẽ hoc quoque transit. Lau.

Participium præsens pro præterito: ut Cic. in bruto. Cum e Cilicia decedẽs Rhodũ uenissem pro præterito dixit qđ deest. nã ubi est tale participium eo utendum est ut idẽ Alexandria profectus magnum frumenti numerum Rhodum aduexerit. Lau.

Partior est partes facio distribuoque: sicut sor/

tior sortes facio sortemue recipioipartio & partior passiuū cū in: sed partior sine ī quā/ do est deponens. impartio uero idem est qđ impēdo uel partem do. Cicero. huic rei ali/ quid tēporis impartias & mutata cōstructi/ one. ut Ter. plurima salute parmēonē suum impartit gnaro sicut dicitur dono tibi hanc rem & dono te hac re. Lau.

Parthenium taurorum apud scytas promon/ torium est.

Parthenius fluuius est paphlagonū: haud lon/ ge a Carambi promontorio paphlagonum & urbes Sesanum & Crominum in pōtum sese mergens.

Parthēius Armeniæ fluuius ē: ī tygrim effluēs.

Parumper significat pauliſper quasi perparum hoc est ualde parum. require autem ad tem pus. Festus pompeus.

Parūper ut sæpe iterim & parūo tēpore. No.

Parumper quære ī tantiſper. Lau.

Parumper cito & uelociter. Vir. vi. æne. Pulsuſ que parumper corde dolor tristi gaudet co/ gnomine terræ. No.

Pasascii sūt ī gallia aquitana post arucnos. St.

Pascales oues. Cato posuit ꝑ pascuales. Fe.

Pasceolus ex aluta sacculus. Plautus in rudente Præterea cētū denaria philippea in pasceola seorsū. Luc. li. xiii. Adde syracusis sola pasce olum a lutamen. Cato in pansam. pueris in ludis telos pasceolos furare. No.

Pascitant require in succus. Varro.

Pascito linguam in sacrificiis dicebatur. ideſt coerceto: actineto: taceto. Fe.

Pasco delecto. Vir. ii. ge. Non animumque mo do ut pascat prospectus ī amnem. &. i. æn. at que animū pictura pascit inani. Ser.

Pasco paui & paueo paui. Seruius in arte.

Pascor pro cresco. Vir. ii. ænei. tactuque: inno xia mollis lambere flāma & circum tempo/ ra pasci ideſt crescere. & sacrum tibi pascere crimen. Seruius.

Pascha a græco πασχω ideſt patior qđ agnus ideſt christus passus est.

Pascua silua ē quæ ī pascuis pecudū destinata ē

Pasythoa oceani Tethios filia.

Pasyphe solis filia uxor. Minois.

Passer marinus quem uocant uulgo stricomel lum. Festus.

Pascere & alere hoc distāt ut sit alere sufficiēdi generis curā habere. pascere natos cibos sa/ ginare. Varro in gerunto didascolo ubi gra/ ues pascātur pauonū greges. No.

Passim est passu distante uel sparsim: sicut dici mus passis manibus passis crinibus: qđ etiā accipitur pro crebro dum de rebus mentis loquimur ubique dicitur siue interuallo ut ī prato ubique est herba: passim quoque La/ ctantius pro ubique & undique accæpit. uſ/ que potius ī loco & ad locum significat. Ci/ cero. Neque uero usque discedebā. Lau.

Passim ideſt prout quisque uult. Virgilius. iii. ænei. passimque in littore sicco Corpora cu ramus. Seruius.

Passillius dimminutiuū a palo. Varro. ubi dica tur prius zenon nouā heresim nouo passil/ lo suspēdisse. Idē in marco. ut nouū cribum nouo passillo appendit. No.

Passales oues & gallinæ appellātur. ꝙ passim pascuntur. Festus.

Passum perpensum. Virgilius primo. ænei. O passī grauiora. Nonius.

Passum dicitur genus liquoris qđ ex uua passa cogitur. Virg. secūdo geor. nec passo scythia utilior. Nonius.

Passum dispersum solutū. Vir. i. æn. Crinibus iliades passis. Te. ī phor. Capillus passus nu/ dus pes uitaque horrida. No.

Passum extensum & patens: unde & passus di cimus ꝙ gressibus mutuis pedes pascūt. En nius in. x. ergo corde comis passis ait pro pa tentibus & extensis. No.

Passum. Varro de uita pa. i. passum nominabāt si in uindemia uuam diutius coctam legerēt eamque passi essent in sole aduri. No.

Passum est proprie rugosum uel siccum. Plau: in stico. Tum uento secundo uelo passo per/ uenit. ideſt laxo & rugoso: ūde & uua passa dicta est ꝙ sit rugis implicata. Plau. in penu lo. si quī deæstu mecum futurus pro una pensili passa. Luci. satyra. libro decimono rugosi passique senes eadem omnia quæ runt. Nonius.

Passus a patiēdo dicitur. Nā decoquitur mustū hinc defrutū dictū est qđ defrudatur quasi fraudem patitur. Seruius in arte.

Passum ab eo ꝙ est pando. passum ueteres di/ xerūt nō panſum: & cū praepositiōe expas/ sum non expansum. Cecil. in symaristosis heri non propexisse eum se ex tegulis haec enunciasse flamineum expassum domi. Ca/ pillo quoque esse mulier passo dicitur qua/ si porrecto & sparso. Et passis manibus & uelis passis dicimus qđ significat patētibus atque distentis. Itaque plau. in milite glorio so a littera in e mutata per compositi uoca/ buli morem dispersis dicit pro eo qđ ē dis/ passis. Credo ego istoc exemplo tibi eē eun/ dum extra portam dispessis manibus pati/

bulum cum habebis. A. g.

Passus temere dispersus. inde passi. Terenti. in phor. Capillus passus nudus pes. Do.

Passus a pateo. Vir. & pater Anchises passis de littore palmis. Pris.

Pastio cibus est. sed pertinet ad alimenta pecudum. quāq̄ suapte natura significat actionē pascendi: pastus homini competit. Varronis libri de rustica. Indicē habent de uillaticis pastionibus ad bruta pertinentibus. pabulū brutorum est: sed magis cibus herbaceus q̄ ex seminibus. Esca etiā que datur auibus piscibusque ad decipiendū non solū pro cibariis humanis aliorūque animaliū. Pascor est comedo & uorro semper cum accusatiuo. pasco sine accusatiuo & est bestiarum. uesci uero est hominū qđ etiā potū quādoque cōplectit ut Cice. Carne caseo lacte uescor. La.

Pastillus forma panis parui utique diminutiuum est a pane. Fe.

Pastillus ī sacris libi genus rotūdi. Fe.

Pasumea terra Aretio uicina est per quam ex Gallia in tusciā exercitus incurrāt: qua usus est Hānibal cum duæ paterent uiæ hæc scilicet & Arimini per umbriā meliorque Arimino ibi enim satis humiles mōtes sunt cæterum cū hic ipse trāsitus statione accuratius teneretur asperiorē deligere coactus est: & tamen campos euasit superato magnas p pugnas flaminio. Stra.

Patagiū aurea clamis quæ preciosis uestibus immitti solet. Plau. in epidico. Indusiata patagiata. Neuius ī lycurgo. palliis patagiis exoticis malicis mortualibus. No.

Patagium est quod ad summam tunicam assui solet quæ & patagiata dicitur: & patagiarii qui eiusmodi faciunt. Fe.

Patagium morbi genus. Fe.

Patara ciuitas Liciæ est ubi colit Apollo. Hocar. delius & patareus Apollo. Acron.

Patauiū ciuitas est iuxta Comū. Stra.

Patella a patulo dixere. ut pisillas qđ is libarēt cænas patellis. Varro.

Patella a platto figo. uel a platia lata: uel a pateo

Patellæ uasa picata parua sacrificiis faciendis apta. Festus pompeus.

Paterę erant in poculis ab eo qđ latini ita dicūt hisce etiā nunc in publico cōuiuio antiquitatis retinendæ causa cum magistratus fiūt potiones græcæ circumferūtur & ī sacrificādo his hoc poculo magistratus dat deo uinum. Varro.

Pater patrimus dicitur qui cum ipse sit pater adhuc patrē habet. Fe.

Pater potius q̄ genitor: mater q̄ genitrix: filius q̄ natus oratores usurpant: parēs pro utroque: pœtæ uero ē contrario. pater quære in dictione maiores. Lau.

Patetica oratio oportet ut ad indignationem uel ad misericordiā dirigat: quare a græcis παθητικα appellāt. horū alterū accusatori necessariū alterū reo: & necesse est initium abruptū habeat: quoniā satis indignātibus leniter incipere non conuenit. Ideo apud Virgilium. Iuno sic incipit. Quid me alta silentia cogis rumpere. & alibi. Mene incepto desistere uictam. & alibi. Heu stirpem inuisam & satis contraria nostris fata phrigum. & ī multis aliis locis. Mac.

Paterā pro plouere per plouerent: cū dicerent significabāt pertusam esse. Fe.

Patefio patesco idē similiter patescens & patefiens cū utrūque inueniatur. Lau.

Patera ciuitas Lyitiæ ubi Apollo sex mensibus dabat responsa. pro uase accentum habet in penultima.

Paternos liberos. recte uidemur dicere nostros libertos liberorū nostrum libertos non recte libertos nostros dicimus.

Pationem antiqui dicebant quā nunc dicimus pactionem. unde & patisci adhuc & pateo in usu remansere. Fe.

Patior uerbum commune est. nam patior te & a te dicimus. Donatus.

Patibulum est crux. Salu. hi. libro. iiii. Inquis notissimus quisque & malus depēdens uerberabatur: aut ī mutillato corpore improbi patibulo eminens affligebantur. No.

Patibulum sera qua hostia occludūtur qđ hac remota ualuæ pateant. Titinnius in fullonibus. si quisquam hodie præter hanc posticum nostrū pepulerit patibulo hoc ei caput defringam. No.

Patitor pro patiere. Plau. in asina. patitor tu itē cū ego te referiā. Nonius.

Patio & patior antiqui dixerūt. Ser. in arte.

Patibiles. Ci. tusc. patibiles & dolores & labores putandi.

Patina de qua Plinius. xxxv. de Hesopi patina & uitellii.

Patizites Persa magnus prefectus apud pas. de qua ī dictione smerdus. Tor.

Paticus & patior a παθος passio & patientia: unde pathiticus passiuus q stupraē ut pathici othonis de quo Iuuen. Tor.

Patiramphes Xerxis auriga persa.

Patiris fluuius est garamiti sinu, ppinquus pōtico & Nauaro atque Cortins oppidis.

Patricius Ro uicus dictus.eo q; patricii habi/ tauerunt iubente Tullio ut ſiquid mollirē/ tur aduerſus ipſū ex locis ſuperioribus op/ primeretur.Feſtus.

Patres ſenatores ideo appellati ſunt q; a græ/ corum partes attribuerunt tenuioribus ac liberis propriis.Fe.

Patreſſamilias ſunt.qui ſuæ poteſtatis ſunt ſi/ ues puberes ſiue ipuberes: ſimili modo ma treſſamilias & filiæfamilias:quæ ſūt i aliena poteſtate.Nam qui ex me & uxore mea na/ ſcitur in poteſtate mea eſt. Item qui ex filio meo:& uxore eius naſcitur.i.nepos meus & neptis æque i mea ſunt poteſtate.

Patris noie auus quoque demōſtrari itelligit.

Patriū a patria a patre paternū.Caper.

Patrees qui pharees populi Achiuorū Hero/ dotus primo .hiſto.

Patritum & auitum.Varro i manio funere fa/ miliari commode auito ac patrito more pre cabamur.Idē reipub.li.xx. ſecundum leges habitaſſet patritas.Ci.Tuſcu.lib.primo pa/ tritam illam.& auitā ut ait.Theophraſtus philoſophiam.No.

Patronus dicit ſi aut orator ē aut aduocatus ſi ius ſuggerit aut praeſentiam ſuā cōmodat amico aut procurator ſi negocium ſuſcipit aut cognitor:ſi præſens cauſam nouit.& ſic tuerur ut ſuā ergo cognitionē dicit Tullius familiariſſimum defenſorem. A. pedianus.

Patronus ſocius & parens differunt:patronus autem temporale nomē eſt defenſoris aut certe appellatio eſt:per quā oſtendit q; illi ob ſequiū debeatur.Eſt enim nomē adaliquid. parēs autem uiri amoris eſt nomē & æqua/ li loco continet iterpretationē.Terē.in adel. Tu es patronus.tu es parens. Socius deficit parens prodit. patronus deſerit.Saluſtius poſt defenſionem ſociorū eſt relatū. Virgi. Vnius ob irā prodimur. Teren.in and.pro/ didiſti te & illam miſeram & gnatum.Plau. Qui liberos habent eos deſerūt hinc & mi/ lites qui defenſores patriæ debent eſſe: de/ ſertores dicuntur:patronus ab honeſto:pa/ rens a iuſto:ſocius ab utili.No.

Patronus require i dictione aduocatus.Lau.

Patrocinii appellari cæpta ſunt cum plebs di/ ſtributa eſt inter patres ut eorum opibus tu ta eſſet.Feſtus.

Patrum & matrum pueri tres adhibeantur in nuptiis ut unuſquiſque facem præferret ex ſpina alba quia noctu nubebāt duo qui nu/ bentem tenebant.Fe.

Patrueles matrū fratrū filii.No.

Parroni appellatione & patrona continetur.

Patruus is ē patris frater.auunculus eſt frater matris.amita eſt patris ſoror:matertera ſo/ ror matris.patruus magnus eſt aui frater: amita magna eſt aui ſoror:matertera magna eſt auiæ ſoror. patruus maior ē ꝑaui frater. patris uel matris patruus magnus: auuncu/ lus maior eſt.proauiæ ſoror matris uel pa/ tris amita magna.matertera maior hæc eſt proauiæ ſoror.patris uel matris matertera magna.patruus maximus eſt abaui frater at taui & attauiæ filius patris uel matris auun/ culus maior.amita maxima eſt abaui ſoror patris uel matris amita maior.Matertera ma xima eſt abauiæ ſoror.patris nel matris ma/ tertera maior illud uetandum eſt non quem admodum patris matriſque fratres & ſoro/ res patrui amitæ auūculi materteræ dicunt ita frater ſororeſque filios filias nomē ſpeci ale cognatiōis habere.ſed ita demōſtrari fra tres ſororis q filios filias. Paulus de gradi.

Patronus magnus. amita magna.Itē aui frater & ſoror abpatruus ſabamita.i.abaui frater & ſoror.auūculus a matertera.i.abauiæ fra/ ter & ſoror. Caius de gradibus.

Patulū bouem Plau.appellabat cuius cornua diuerſa ſunt ac late patent.Fe.

Patulū qđ ꝑ ſe naturaliter pater ut nares atque aures. patens uero qđ aperit & claudit ut oculi atque hoſtia.Virgilius utrūque poſuit Tityre tu patule recubans ſub tegmine fagi. Et portas iubet eſſe patentes.Ser.

Pauperies damnum dicitur quod quadrupe/ des faciunt.Feſtus.

Paucies dicebant pro raro.Titinnius.uxorem paucies uidebo.Fe.

Paucies ꝑ raro dici ueterū auctoritas docet Ti tinnius i gemina poſtquā factus maritus ab horres tuā eſſe uxorē paucies uideo. Idem i eadē.Thuſ & iniqui i urbē paucies uenire ſo les.Cecilius in annaliū libro ſexto. Cōſul/ to nō paucies accerſitū.No.

Pauimenta pœnica hoc eſt marmore numidi/ co ſtrata.Feſtus.

Pauimentū ſolū.hor.car.ii.& mero tīget paui mentū ſuperbo.i.ſolū.ꝑmptuarii. Acr.

Pauimēticius paſſionē quandā ſignificat.Lau.

Pauimēticius ex materia pauimenti.Lau.

Pauper quamuis commune :antiqui tamē pau pera dicebant.Plau.i aulu.paupera hæc res eſt.Priſcianus.

Pauire ferire eſt:bonum enim augurium eſſe ſi pulli per quos auſpicabantur comediſſēt præſertim ſi eis edētibus aliquid ab ore de/

cidisset. Sin autē omnino non edissent arbi/
trabantur periculum iminere. Fe.

Pauorem formidinem: timorem & metū. Ci/
cero discernit in quinto. Tuscul. In quē autē
metus i eū timiditas formido pauor ignania

Paupertas dicta ē a pecunia. Varro de uita pa.
li. i. pecunia quæ erat parua ab ea paupertas
dicta cuius paupertatis magnum testimoni
um est. Nonius.

Paupertates nouæ positum numero plurali.
Varro de uita patrum li. primo. qđ iter hoc
ioues interfit: aut eos qui ex marmore: aut
ebore & auro nūc fiunt potes animo aduer
tere & horum temporum diuitias & illorū
pauptates. Nonius.

Pauper a paulo lare. Varro.

Pauxillus pro pauxillo. Plau. in truculento
plus decem pondo amoris pauxillisque per
didit: idest per particulas. No.

Pausillulum quartus gradus dimminutionis ē
paulum paululū pauxillum pauxillulū. Te/
rentius in phor. Erat ei de ratiuncula iā pri
dem apud me reliquum pauxillulū númo/
rum. Donatus.

Pauperauit pauperē fecit. Plau. i milite glorio
so. Quæ improba promeritis uicio domi/
num precio pauperat. Idem in atrariſtione.
quā ego tāta pauperaui per dolum pecunia.
Titinnius in Priuigno. Nam quid ego feci
& aduersum aut patrē meum quem paup/
tatis ambo uestris sumptibus. Varro. æquū
ē me habere eos pauperem sumptu meo. N.

Pausa est quies alicuius rei. Actius in epigono.
Sed iam amphiocum huc uadere cerno &
nobis datur pausa loquendi. Luc. libro pri/
mo. hæc ubi dicta dedit pausam fecit ore lo
quendi. Nonius.

Pauperti num pauperem. Varro de uita patrū
libro primo. ut uincitur occultoque sunt cō
sentanea qđ sūt paupertina sine elegantia ac
cum castimonia. Nonius.

Pauio tondo: unde & pausia oliua: quæ aliter
nisi tunsa ex se oleum non facit. Ser.

Pauidus semper timens. Ser.

Pauidus gloriæ cupiditate sollicitus. Vir. quin
to æneidos. excipiūt plausu pauidos. Ser.

Pauitare pauere & timere. & ad corporis &
animi pturbationē ueteres iserebant. & pa/
uitare egrotare. Teren. in hech. philomenā
pauitare nescio quid dixerunt ecce pauita/
re egrotare quia sic horruisse ac pauitare ue
nis. Donatus.

Pauci boni ac sapiētes. q fere pauci sūt. Te. i eu.
ppaucoꝝ hoium imo nulloꝝ arbitror. Do.

Pauens ex causa timens. Ser.

Pauo require in alites. Var.

Pauor a paueo. Varro.

Pauor ē metus mētē loco moues. ex quo illud
Ennii. tū pauor sapiētiā cēm mihi ex aia ex/
pectorat. Cicero tuscu. libro quarto.

Paulū post & paulo post: sic cū cōpatiuis. Qui
tilia. ac quidam si forte susceperint negocia
paulum ad dicendum tenuiora. Lau.

Pauus pauī & pauo pauonis. Ser. in ar.

Paulisper quære in dictione tantisper. Lau.

Pausania lacedæmonius: uicit mardoniū psa/
rum regis generꝝ cū ducētis milibus peditū
& uingiti equitū quo elatus multa pperam
egit. & cū ꝑdere patriā uellet ab Argilio eiu
pædica ꝑditus interēptus ē: alius macedoni
us q philosophū iteremit. Iusti. nono. Tor.

Pax uenia. Idem. iii. sed uotis precibusque
iuberet exposcere pacem. No.

Pax ꝑpitiatio. Idē i eodē. Exorat pacē diuū. N.

Pax dicta ē a pactione. Fe.

Pax significantiā habet notā. Vir. vii. pars mi/
hi pacis erit dextrā tetigisse tyranni. No.

Pax datio: deditio: cōuentio: colloquiū militiæ
uerba sūt. Salusti. quæ pacta cōuētione non
præstitissent. & alibi. Cuius aduersa uolu/
ptate colloquio militibus pmisso corruptio
facta paucoꝝ & exercitus syllæ datus ē. Te.
in eu. quæso hercle pace qđ fiat tua ut liceat
dare huic quæ uolumus conuenire & collo
qui. Donatus.

Pax beniuolentia. Virg. iiii. ænei. pacemque ꝑ
aras exquirunt. Ser.

Pax aduerbium quoque ē græcum quando si/
gnificat tantūmodo παρᾶξ. Pris.

Pax singulariter semp dicit. Ser. in ar.

Pax & lux singulariter tātū inqt Donatus: sed
legimus paces & luces. Ser. i cōmēto Dona.

Paxillus a palus diminutiuum. Lau.

Paxillus diminutiuum a palo. Varro in eume/
nidibus. ubi dicatur primus te nō nouā he/
resim nouo paxillo suspendisse. Idē i Marco
Vt nouū cribrū nouo paxillo appēdit. No/
nius marcellus.

Pean ꝑprie Apollinis laus: sed abusiue & alio/
rum dicitur. Vir. decimo aeneid. pro primo
utitur conclamant socii lætum peana secu/
ti. Seruius.

Pean & titan & alcmena accusatiuū pluralem
in as mittūt. Ser. in arte.

Peana apollinem uocauerunt q sagittaꝝ ictu
eum nocere putabant. Est enim pean ferire
Alii q remedians morbis finem faciat telis
grauitatis. Festus.

Peccatu non peccato rectos cupressus non rectas. ære fulua non fuluo. fretu non freto. antiqui dixisse inueniuntur. Au. ge.

Peculatus furtum publicum a pecore dictum: sicut & pecunia eo q; antiqui Romanorum nil præter pecora habebant. Festus.

Pecunia sacrificiũ fieri dicebatur. cũ fruges fructusque offerebantur. quia ex rebus constat quã nunc pecuniam dicimus. Festus.

Pecunia uerbum non solum numeratam pecuniam complectitur: uerũ omnem omnino pecuniam: hoc ẽ omnia corpora. Nam corpora quæque appellatione. pecuniæ contineri nemo est qui ignoret. Ser.

Pecunia a pecu pastoribus horum uocabuloꝝ origo. Varro.

Pecunia a pecore. Ser. in arte.

Pecuniæ nomine non solum numerata pecunia: sed omnes res tam mobiles q̃ solidæ. & tam corpora q̃ iura continentur. Ser.

Pecuniæ appellatione non significare proculus ait. Ser.

Pecuniæ significatio ad ea' refertur: quæ patrimonio sunt. Ser.

Pecuniæ omnis pecus fundamentum. Varro.

Pecum Cato dixit genitiuum pluralem ab eo quod est pecu. Fe.

Peculium seruorum a pecore dictum sicut & pecunia nobilium. Fe.

Peculium patrimonium. Ita enim maiores dicebant a pecoribus i quibus eoꝝ constabat uniuersa substantia: unde etiam pecunia dicta ẽ a peculio. & ꝓprie tantum seruorũ peculium dicimus licet abusiue pro patrimonio. Seruius.

Peculium primũ a pecudibus hinc peculatum publicum: ut cum pecore primum diceret mulcta. Varro.

Pecudes non solum quadrupedes: sed etiã alia animalia. Virgi. auctore possumus dicere in iiii. georgicoꝝ. quã mihi uix frugũ & pecudum custodia solers: & alibi. Ignauum fucos pecus a præsepibus arcent. No.

Pecunioſorũ & locupletũ ꝓprietatem aperuit Mar. Tu. de re pu. li. ii. A pecore pecunioſus a poſſeſſionibus locorũ locupletes appellatos aſſerens: multaque ditione ouium & bouum qd̃ tunc res erat in pecore: & locorum poſſeſſionibus ex quo pecunioſi & locupletes uocantur. Nonius.

Pecus non solum quadrupes animal: uerum omnia animalia pecudes dicuntur. Plau. in rudente. Non uides referre me uiuidum rete sine squamoso pecu. Liuius in egisto: tu autem lasciuium rei simus decus. Vir. geor. libro quarto de auibus: & pecudum custodia solers. Lucre. libro scdo. præterea genus humanum mutæque uolantes squamigere pecudes. Lucil. saty. li. v. lasciuire pecus nisi nostrique rependum. No.

Pecus dicimus omne qd̃ humana lingua caret & effigie. Vir. primo æne. de fucis ignauum pecus dixit. Ser.

Pecus ab eo q; pascebant a quo pecora uniuersa: qd̃ in pecore pecunia cum pastoribus cõsistebat. Varro.

Pecus pecudis fœminini generis: teste Capro: neutrum uero pecoris dicebatur: & hoc pecu. Plau. in rudẽ. non uides referre me uiuidum rete sine squamoso pecu. unde hæc pecua pluraliter. Pla. i mer. nec pecua ruri pascere nec pueros nutricare. Pris.

Pecus omne animal excæpto homine uocatũ est. Caper.

Pecus animal quod sub imperio hominũ ex pabulo terræ pascitur: ut bos: caballus: equus asinus: mulus: hinnulus. Hamelus quoque qui sub magistro inter armenta quibusdam i locis pascitur: & pertinet ad marẽ & ad fœminam: ut passer aquila: bos: lupus quoque apud Varronem femininum inuenitur. & bubalus quæ armenta faciunt: licet armẽta quasi armamenta dicantur. Inde amentarius pecoris. grex uero generalius est. quære i dictione grex. uerum pecus pecoris pro oue uel nonnunquã reperitur pro multitudine pecorum siue pecorum sed gregalium potius q̃ armentalium. Virgilius. Caprigenumque pecus nullo custode per herbam. Ouid. hoc pecus omne meum est. præter pecudes cætere quadrupedes feræ sũt. ut leones: ursi pardi: lupi: uulpes. quæ mansuefactæ cicures dictæ sũt qualis canis qui nec pecus: nec fera est. similiter elephãtus domitus ad bella. Laurentius.

Peculator q furtũ fecit pecuniæ publicæ. S.

Pecua & pecuda. ita ut pecora ueteres dixerũt. Neuius in gynãstico. homines pecua beluasque: idem in licurgo. sine ferro pecuda manibus ad mortem meant. Actius in astiana cte. In celsis mõtibus pecua atque inter colles pascunt danai in phrigia & terminis. idẽ i medea. Vagãt pauore pæcuda i tumulis sederũt qui nos pascet postea. M. Tu. de repu. libro quarto. Cũ adhiberẽt i pecuda pastores. Actius i diomede: passimque præda pecua ualebãt agris. Cecilius i imbris & hominum & pecudibus oĩbus. Sisenna histori. li.

quarto. Iumenta pecuda locis trepidare cõ/
pluribus. Nonius.
Pecora oía animalia uetuſte dicebantur. Virg.
quarto geor. Ignauum fucos pecus a præſe/
pibus arcent. Ser.
Peciolus & pede diminutiue. Affranius in ex/
cæpto atque adeo nolo nudo peciolo eſpus
Nonius marcellus.
Pecunioſus a pecunia magna. Varro.
Peculatoriæ oues a pede. Varro.
Pecuare etiã dicit. Perſius. fũdor ut archadiæ
pecuaria rudere credas.
Pecto pexui: aſper tamẽ pectui. cariſius pexi p
tulerunt. onecenas in octauiam pexiſti capil
lum nunc mulieribus gratum. Priſ.
Pecto caput non pectino: & pexum non pecti/
natum: ſic pexi memet. Caper.
Pectincula require in anguilla.
Pectinatum tectum dicitur a ſimilitudine pe/
ctinis in duas partes deuexum ut teſtudina
tum in quatuor. Fe.
Pedam ueſtigium humanũ appellabant. Fe.
Pedato poſitum ꝑ repente uel acceſſu quaſi ꝑ
pedem ſicut nunc uulgo dicitur tertio peda
to. Cato originum lib. i. Igitur tertio pedato
bellum nobis facere. Idem in diſſuaſione de
feneratiõe. tertio autem pedato item ex fœ/
nore diſcordia excreſcat. No. mar.
Pedarios ſenatores qui magiſtratum curulem
nondũ cæperant pedibus iter habuiſſe i cu
riam: præterea nondum maioribus honori
bus fũctos. Equites quoque pedarios q non
dum in ſenatum a cenſoribus lecti & qui in
poſtremis lecti erant: nõ rogabãt ſententias.
ſed quas principes dixerant in eas dicebant
Qui uero curulẽ magiſtratũ gererent curru
ſolitos honoris gratia in currũ uehi in quo
curru ſella eſſet ſuper quã cõſideret quæ ob
eam cauſam currulis appellaret. Aulus. ge.
Pedamenta qbus uinea ſtat tecta iugaque tran
ſuerſa iunguntur. Varro.
Pedes dicuntur. quos diminutiue dicimus pe
diculos. ab his pedicoſi appellantur ut eſt il/
lud pedicoſos ſqualidus ubi me uidit caput
ſquauit pedes legit. Fe.
Pedẽ ſtruit dicebant ꝑ eo qd ẽ fugit. Feſtus.
Pedeſtria auſpicia arbitrabãtur quae dabãtur
a uulpe: lupo: ſerpente: equo: caeteris anima
libus quadrupedibus. Feſtus.
Pedẽtẽtim & pedepreſſim: dictũ ẽ tarde q̃ſi lẽ/
ta & tardatione. M. Tu. de. offi. li. i. ſi minus
ſenſim erit pedetentimque faciẽdũ. Luc. li.
xxvii. Ille cõtra oía inter plures ſenſim & pe
detentim foris ne quẽ ledat. Quadrigarius
in annalibus. exercitu inſtructo pendetenti
milites deducere cæpit. Cecilius. annaui ipe
cum cætera copia pedetentim ſequit. No.
Pedetentim caute a pedibus & tentando. Te/
rentius in phor. dii bene uertant qd agas pe
detentim tamen. Do.
Pedidos ſordidos ſignificat atque abſoletos
tractum uocabulũ a græco. quia pedes ideſt
pueri talis ſint ætatis ut a ſordibus neſciant
abſtinere. Feſtus.
Pedica laqueus quo pedes illaqueantur. Virgi/
lius primo georgicorum: tum gruibus pedi
cas & retia ponere ceruis. Ser.
Pedica & pediſſequum a pede. Var.
Pedum baculi genus. Virgilius. at tu ſumme pe
dum. Feſtus.
Pedum paſtorale baculum incuruum dictum
quia illi oues pedibus comprehenduntur.
Feſtus pompeius.
Pedum uirga paſtoralis incurua. Vnde pedes
pecudum retinentur. Virgilius. at tu ſũme
pedum. Ser.
Pedaſus bucolionis maximi laomedontis filii
filius & urbs in argo prope pilũ. Tortel.
Pedæſus uel pedaceus. nothus filius. Anteno/
ris a Mege phylide interfectus. Tor.
Pedo pepedi. Hor. Nam diſploſa ſonat quãtũ
ueſica pepedit. Priſ.
Pedibus aduerbialiter protulit. Cic. ingreſſus
iter pedibus. Ser. in arte.
Pediculus uel pedunculos dimminutiuum nõ
eſt cum aliud ſignificat a ſuo primitiuo. L.
Pedor quære in ſitus. Lau.
Pedarium Cariæ ſeu Ionie ꝑmontorium eſt.
Pegaſus Bellorophontis equus cuius celeritate
dicitur chimera interempta. ideo fingitur
habuiſſe alas. Hor. car. uix alligatum te tri/
formi pegaſus expediet chimera. Ac.
Pegaſus equus alatus natus ex ſanguine Medu
ſæ qui in monte parnaſo pigin ideſt fontẽ
produxit a quo dictus eſt. Oui. quarto. Lucil
lus nono. Nam meduſi phorci ex Cetho fi/
lia quae unum oculum cum Euryale ſthe/
nione & ut quidam uolunt ſcylla in gorga
dibus oceani inſulis unde ipſe Gorgones
habebat ideſt parem formam: uel q̃ omnia
unius ſapientis conſilio regebantur cõpreſ/
ſa a neptunno in templo Palladis mutata ẽ
capillis i ſerpẽtes palladis ira. quaſi capillis
maxie placuerit. unde aſpiciẽtes i lapidẽ uer
tebãt. i. ob pulchritudinẽ uidẽtes ſtupebãt.
eã pſeus dormiẽtẽ accaeptis mercurii talari/
bus interemit ex eius ſãguine natus eſt pega
ſus qui puolans ad heliconem fontem fecit

ictu pedis musis sacrũ. hoc é ꝙ perseus eius opibus multa præclare gessit: uicit atlãtem: subegit aphricã: & græciam expugnauit. T.

Pegnides musæ dictæ sunt a fonte quẽ pegasus ictu ungulae dicit aperuisse ob quã causam & græcæ appellatæ sunt hyppocrenæ. Festus pompeus.

Peius & deterius his sensibus discernuntur ꝙ fit peius a malo qđ in usu é & creberrime frequentatur: deterius uero a bono ut minoris sit meriti q̃ id qđ placet. Virgilius in quarto georgi. deterior qui usum emine prodigus obstet de teneci. idem in octauo. deterior donec paulatim ac decolor ætas. hæc enim melioribus comparata sunt. Nonius marcel.

Peius & pessime quære in uerbo bene. L.

Peior & deterior in hoc differũt. nam peior a malo dicitur: deterior a meliore. i. minus bonus. Seruius.

Peieratus iuris sicut dicitur iuratus iuris. hor. car. ulla si iuris tibi peierati. Acron.

Peierare é iusiurandum fallere.

Pelamis genus piscis dictum qđ in luto moret qđ græci dicitur πηλαμιδ. Fe. pom.

Peamlys piscis cito crescens maxime in ponto Pli. ix. Tortelius.

Pelamus uites de quo. ix. ody. in fi. Tor.

Pelasgi populi qui prius thessali. & pelasgi a Thessalia. Tortelius.

Pelasgos gentem uetustissimam per uniuersã græciam præsertim Eoliam thessaliæ excelluisse cuncti ferme confitentur eos originẽ ab archadibus ducẽtes uitam militarem delegisse auctor est Ephorus Peligni ex illyrico orti. Inde enim profecti ductu Volsini regis cui cognomẽ erat luculo pàrtem Italiæ occupauerunt. huius fuerunt nepotes Pacinus a quo pecinates. & pelicus a quo peligni Festus.

Peliades lingua thessalia & columbæ & uaticinatrices dicuntur: quocirca fictum est in epiro nemus fuisse in quo responsa dabant columbæ. Seruius.

Pelectronium oppidum thessaliæ uti cẽtauri.

Peleus æci regis & æginæ filius: pater achillis. inde pelides.

Pelias neptũni filius ex tyro: nympha filia salomeni regis uxor crithes cui æsonem genuit patrem iasonis. Tor.

Pelion mons thessaliæ ad orientem. Herodotus ubi maxime pineta in summitate in reliqua parte quercus: quem chiron habitaui & factum est conuiuium Pelei & thetidis. Tortelius.

Pelenna lacus est super salassos in cacumine p quã rhodanus effertur & fluuius ipius fõtes

Pelex ad mulieres pertinens. fœmininum est. Prisci anus.

Pelex concubina é. Acron.

Pelignum oppidum est sabinorum frigæ regionis. Acron.

Pelium nemus apud pelion mõtem: & ab eo denominatum credo. Chironis cẽtauri domicilio clarum.

Pella urbs Macedoniæ in littore ægei: unde Alexander.

Pellax: fallax: pellacia: fallacia. Virg. iiii. geor. uerum ubi nulla fugam repperit pellacia. & secũdo æneid. pellacis ulixi. & Lucre. Subdola cum reddet penitus pellacia ponti. S.

Pellax per blandicias decipiens. Virgilius scdo æneid. Inuidia postq̃ pellacis ulixi. pellicere enim é blandiendo decipere. Ser.

Pellex quæ cũ eo uiro cui uxor est corpus miscet: est ergo relatiuum ad uxorẽ quã græci παλλακην appellant. Pli. libro. xxxiii. Nãque cum delectã sibi ex pallacibus suis præcipue nomine capsacem nudam pigi ob admirationem formæ ab apelle iussisset. Suetonius de uita uespasiani: pallacarum dixit. Laurentius.

Pellex quæ cum nõ sit uxor cum aliquo uiuit ut non uiri sed uxoris pellex dicatur græcæ παλλακην. unde Liuius. pallacem dixit cum de concubina alexandri colebis loquetur & ita in multis uitio librariorum pellicem pro pallace scriptũ puto: pallacia: fallacia: & pallax fallax. Virgilius quarto georgicorum. pallacia uictus: & pellex dicitur non tantũ quæ é sed q̃ fuit. Iuue. i codice pellex.

Pellem habere Hercules fingitur: ut hoies cultus antiqui admoneantur lugentes quoque diebus luctus in pellibus sunt. Fe. pom.

Pellexit. in fraudem induxit. Fe. pom.

Pellicere fraudulenter inducere. Terẽ. i phor. senem per epistolas pellexit. Virgi. pellacis ulixi. Donatus.

Pellicator qui pellicit in fraudẽ. Fe.

Pellirem gallerum quia fiebat ex pelle. Fe.

Pellices nunc appellantur ꝙ alienis uiris succumbentes non solum fœminæ: sed etiam mares. Antiqui enim proprie pellicem nominabãt quæ uxorem habenti nubat. Cui generi mulierum etiam pœna cõstituta esta nũma pompilio hac lege: pellex aram. Iunonis ne tangito: si tanget Iunoni crinibus dimissis agnam fœminam cedito. Festus.

Pellices a græco uocabulo significãtiã sapiẽtes

inflexam putant: quasi pellex hoc est ut pellacis qđ si hæc non est uana compositio hominis uideri potest. No.

Pellicem scribit Masurius apud antiquos eam habitá quæ cũ uxor nõ esset cum aliquo tũ uiuebat quá núc uero nomine amicá Paulo honestiore cõcubinam appellari. C. flaccus scribit pellicem nũc uulgo uocari quæ cum eo cui uxor sit corpus miscet: quosdam eam quæ uxoris loco sine nuptiis í domo sit quá græ. pallacin uocát. Pau. de uer. sig.

Pellaria anologion. sí eét uocabula ubi caro uenit carnaria ubi pellis pellaria: ubi calcei calcearia diceretur nõ lamena & pelleuina & suarina. Varro.

Pellitulationem Cato a pellicendo dixit. Fe.

Pellego pro perlego pelluceo ꝑ pluceo. Plau. í asi. singraphum inter me & amicam & leges pellege: ibidem ita pellucet quasi laterna punica. Prisc ianus.

Pelliceo pellexi & pellicui. Liui. in Lucania. autlidio fulgẽs decore & gloria pellicuit illiceo quoque illicui. piso. i. histo. cuius unius præmio multorum illicuit multos animos.

Publius. Varro libro scdo. deinde ubi pellicuit dulcis leuis unda saporis. Pris.

Pellis dicit e carne separata quæ cutis antea dicebatur. Iuue. habes ꝑ cute pellem. In senibus enim separata uidetur.

Pello quære in uerbero. Lau.

Pelluceos a græco uocabulo significatio sapientes inflexam putát quasi pellix hoc é ut pallacis qđ si hoc nõ é. uaria compositio hominis uideri potest. Nonius.

Peligni separant a ferentanis sacro fluuio pelignorum metropolis é cõfiniũ. Strabo.

Peloris require in anguilla. Varro.

Pelopidas thebanus clarissimus qua iptria pulsus eá cũ .xi. liberauit de quo Plutarchus.

Pelorus mons Siciliæ Italiá uersus medio freto milia. v. passibus a gubernatore nauis Hánibalis ibi sepulto.

Pelops Tantali regis phrygũ filius íterfectus a patre cũ tentare uellet deorum diuinitatẽ ab eo peloponẽses dicta, scdm quosdam & pisæ í Tuscia ab eo cõdita unde Vir. alpheæ ab origine pisæ. inde & pelopia fabula.

Peloponnesus de quo Pli. iiii.

Pelopõnesus ꝑ uincia quá muream dicimus.

Pelorũ Siciliae ꝑ montorium respiciens Aquilonem a pelore gubernatore nauis. Hánibalis ibidem sepulto denoiatum est hoc. ut uolunt plurimi iam a poennio iunctũ fuit & terremotũ postea separatũ & exiguo freto q̃q̃ aestuoso interposito actum: ut Sicilia ísula sit quae olim erat iuncta Italiae.

Pelseis panoniæ lacus é.

Pelta genus scuti. Festus.

Pelta scutum é breuissimum in modum lunae iam mediae. Virg. i. aene. ducit amazonidũ lunatis agmina peltis pentesilea furés. Ser.

Peltae scuta amazonica. Virg. lib. i. ducit amazonidum lunatis agmina peltis. No.

Pelluuiae quibus pedes lauãtur: ut maluuiæ q/bus manus. Festus.

Peluis sinus aquarius in quo uaria perluuntur unde & nomen est. Laberius í uirgine. amore cecidi tanq̃ blata in peluim. Cecilius í fœneratore peluim sibi poposcit. Nonius.

Peluis dicta a pedum lauatione. Var.

Peluśium unum ex hostiis Nili. & ciuitas prope mons cassius cum templo Iouis & ostracinæ locus clarus pompei sepulchro ubi lens optima.

Peminosum mali odoris a pedore dictũ. Varro de re rustica libro primo. Solida terra paúita maxie si é argilla ne ritu peminosa eius grana obliteścunt. Nonius.

Penates pluraliter tantum: inuenitur tamẽ hic penatis. Priscia.

Penates. Ci. de natura de. Nec longe absunt ab hac ui dii penates siue a penu dicti nomine Est enim omne quo uescuntur homines penus siue ab eo q̃ penitus insident: ex quo etiam penetrales a poetis uocantur.

Penates alii uolunt. ut habeant nominatiuum singularem penas: alii penatis. Festus.

Penates. Varro humanarum. ii. dardanum refert deos penates ex samotrace in frigiam: & æneam ex phrigia in Italiam detulisse. Qui sunt autem dii penates in li. quidem memorato. Varro non exprimit. sed qui diligẽtius quærunt ueritatem penates esse dixerũt ꝑ quos penitus spiramus. per quos habemus corpus. per quos rationem animi. Esse autem medium æthera. Iouem Iunonẽ uero unum aera cum terra & mineruam summũ ætheris cacumen & argumento utuntur q̃ Tarquinius demarci corinthii filius samotracis religionibus misticæ imbutus uno templo ac sub eodem tecto numina memorata coniunxit Cassius uero omnia dicit samotracas eosdemque romanorum penates proprie dici. Virg. noster hæc sciens ait. Cum sociis natoque penatibus & magnis diis. Ma. de sa.

Penarium ubi reponitur penus hoc est edulia & ad uictum pertinentia. Lau.

Pendere penas ſoluere ſignificat. Ab eo q̃ ære graui cũ uterẽtur Romani penſo eo nõ numerato debitũ ſoluebant: unde etiam penſiones dictæ. Feſtus.

Pendo ideſt ſoluo. Virgilius. vi. æne. tum pendere penas cecropidæ iuſſi. Ser.

Pẽdeo deſidero aliquid audire. Virgi. iiii. æne. pendetque iterũ narrãtis ab ore. Ser.

Pendeo ideſt ĩ ſublimi ſum: cui addita præpoſitio prorſus ordinem ac ſenſum mutat quaſi ſuſpendo dis: qđ ẽ actiuum eius pendo: & enim pendeo abſolutũ eſt ſuſpendo aliud actiuum ex quo ſuſpendor dicitur ſub ſẽſu paſſiuo. Cæterum tantũ differt: q̃ pendeo pme ſuſpendor ab alio. Lau.

Penetrale ſacrificiũ dicebatur qđ ĩteriore parte conficiebaſ: unde & penetralia cuiuſque dicũtur: & penes nos qđ in poteſtate nr̃a ẽ.

Penetrale ẽ omnis pars interior domus licet ĩtecta ſit. Virgilius. vii. æne. laurus erat tecti medio penetrabilis altis. Ser.

Penetralia ſunt penatiũ deor̃ ſacraria. Fe.

Penetralia ſacra templor̃ loca. Vir. Te quoque magna manent tectis penetralia noſtris. S.

Penetralis non ĩuenitur ſed hoc penetrale ſubſtantiuũ: penetrabilis uero adiectiuum eſt q facile penetrat: ut Virgi. penetrabile telũ: & qđ facile penetraſ: ut impenetrabilis ſilex. Liuius inquit Penem tã mulieris q̃ uiri poſuit. Horati. car. iiii. pene ſoluto ideſt coitu facto. Acron.

Penem caudã uocabãt: unde & offam porcinã cum cauda offam peniam dicebant. hinc & peniculos dicimus quibus calciamenta texũtur quæ de caudarũ extremitate fiunt. Fe.

Penes dum ad perſonã refertur & dominũ & laudem uel uituperationem ſignificat. Cic. penes quos laus adhuc fuit. Quintilianus. Culpa uideatur penes patrem. item cum ĩcommodo & cõmodo: ut Liu. penes eoſdẽ pericula belli: penes quos præmia eẽnt. ſeruit etiã loco. Cice. ſed penes ſcæuã: & ĩ eiuſmodi locis exercitatus ſis. i. apud ſcæuã. L.

Penetrare ingredi. No.

Penetrare exire prorũpere. Plau. in trinũ. Quo illic homo fortaſſe penetrauit ĩ cædibus. N.

Penetrare penitus intrare. Fe.

Peneus theſ. fluu. a Pindo iuxta ſomphros de quo Pli. iiii. iuxta tempe arripit amnem orcum nec recipit: ſed ut oleum ſuper innatat

Peneleus unus ex quinque ducibus boetiorũ ad Troiam.

Peniculi ſpongiæ longae propter ſimilitudinẽ caudarũ appellatæ. Feſtus.

Peniculamentũ a ueteribus pars ueſtis dicitur En. li. xi. an. inde pendẽt peniculamẽta unũ ad quenque pedũ. Luc. li. xxi. peniculamẽta uere depræhẽdere noli. Cecili. in fœnerato re. uolat ſanguis ſimul. hanelat peniculamẽto & pallio datur. N.

Penis membrum uirile. Salu. in Catil. Nã quicunque ĩpudicus adulter ganeo manu uentre alea pene bona patria lacerauerat. Ser.

Penicũ q̃ a pœnis primũ dicit allatũ. Varro.

Pœnitudinẽ. Pacu. ĩ teucro. Quæ deſideria alũ num penitudinis quales cancris inculta ueſtitudine. Nonius.

Penitus penitiſſimus & peniſſimus. Plautus ĩ muſte. ita mea conſilia peruertit peniſſime penitus quoque nomẽ ĩueniẽ. idẽ in aſina. etiam ne age quæſo herculeus qđ ex penitis faucibus. Priſ.

Penitus p̃ ualde maro poſuit. Ser. in ar.

Pẽnatas impennataſque agnas inſaliari carmine ſpicas ſignificat cũ ariſtis et alias ſine ariſtis agnas nouas uoluit intelligi. Feſtus.

Penſilis una penſilis lectus uel lichni. qđ ſuſpẽſi ſint in aere pẽdẽtes. Lau.

Penſum ſignificat æquatũ qđ ſine inclinatiõe ſũt quæ pendũt. Luc. libro. xxviii. nihil put ac pẽſi uti litteras doceas. lictũ. No.

Penſiculare. M. T. in libro. de amicitia. Neque ea quæ a Theophraſtro penſiculate atque enucleate ſcripta ſunt executus ẽ. A. g.

Pentateuchus quinque uoluminum libri uno uolumine.

Pentacontarchus qui quinquaginta militibus præeſt. Tortelius.

Pentarchus qui quique præeſt. Tor.

Pentachium antiqui quinquatrium dixerunt Id autem genus exercitationis. In his quinque artibus conſtat: iactu diſcurſu: ſaltu iaculatione: luctatione. Fe.

Penatis pendere p̃prie dicitur q̃ ob delictũ pecuniam ſoluit quia penſo ære utebaſ. Fe.

Pentecoſte deriuatur a penticoſta. Tor.

Pentachium genus exercitationis ĩ. v. artibus iactu diſcurſu ſaltu iaculatione luctatione apud nos quinquertium & ipſos athletas quinquertiones. alii quinquatrium dixere.

Pentheus a luctu echionis exagaue filia cadmi filius. Torte.

Penthylus filius demonoi ex papho cũ. xii. nauibus in Xerxis auxilium iens apud ſepiam tẽpeſtate amiſit & ipſe captus ẽ. He.

Penuria ẽ id quod pene minus ſit q̃ neceſſe eſt Feſtus. pompeus.

Penuria ĩopia a græ. dictum. Te. ĩ ad. dii. boni

ste illius modi iam nobis ciuiũ penuria ẽ. S.
Penuria quære in dictione amor. Lau.
Penus oĩum generꝫ inuenitur. Te. Penũ oẽm cõgerebã clanculũ. Hor. i. epistolarũ annonæ prosit portet frumenta penusque. Plautus ĩ pseudulo nisi mihi ãnuis penus hic ab amatoribus cõgeratur. Lucil. magna penus paruo spacio cõsumpta pibit. Plau. dicã seni curet sibi aliud penus. Pris.
Penus ẽ omne quo hoĩes uescũtur.
Penus uocabaꝫ locus in æde uestę intimus. Festus pompeus.
Penus masculini fœmini & neutri generis dixere ueteres. Donatus.
Penus ẽ inquit qđ esculentũ aut poculentum ẽ qđ ipsius patris sunt aut liberorum patris familias eiusque familiæ quæ circũ eos aut liberos eius est. & opus nõ facit causa parẽtũ ẽ: ut Mutius ait penus uideri debet. Náque ad edendũ bibendũque dies singulos prandii aut cænæ causa paranꝫ penus nõ sũt: sed ea potius quæ huiusce generis longe usionis gratia cõtrahũtur & cõduntur ex eo qđ nõ prõptu ẽ sed intus & penitus habeantur pœnus dicta sũt: thus quoque & cereos ĩ pœnu esse: qđ eẽt nõ eius fermæ rei causa cõparatum. Massurius aũt Sabinus in iuris ciuilis. ii. etiam ꝙ iumẽtoꝝ causa apparatũ eẽt quibus dominus uteretnr pœnori attributum dicit. Signa quoque & uirgas & carbones quibus cõficeretur pœnus ꝙbusdam ait uideri esse ĩ pœnu. Ex his aũt quæ prompserat alius uaria ĩ locis iisdem esse ea sola quæ sint usui ánuo. A. G.
Penu ea oĩa cõtineri dicũtur quæ ad uictum pertinẽt sed priuatũ: si modo domi recondita sunt. Ná ubi ista reponũtur penariũ appellatur. Quæ uero ad uictũ publicũ spectant cõmeatus appellantur. cõtinẽt enim ãnoná aut ei simile ãnona quidẽ aliud q̃ fruméntũ significat. Cice. putarem annonã in macello cariorem fore nisi uelimus ĩtelligere etiam frumentũ ĩ macello uẽdi. Lau.
Penulã abusiue omne quicquid tegit nobilissimi ueteres transtulerũt. Var. in manio; & cũ corrigia distruptas tonat aridum reliquum pede penula scorpi apte agere. Nonius.
Penula ẽ uestis quã supra tunicã accipimus. Põponius in paniceatis. penulã in caput induce ne te noscat. Luc. lib. vi. saty. penulam si quæris Canterius seruus sergeste utilior mihi q̃ sapiens: uarro ĩ uirgula diuina nõ quærenda ẽ homini qui habet uirtutem penula hymbri. Nonius.
Penularium e uagina pendulæ. Neuius ĩ fullonico. non multo post sonorũ accæpit abicõdet consequitur penularium cilotrum petit Nonius marcellus.
Penes te amplius ẽ q̃ apud te: nam apud te ẽ qđ qualiter a te teneatur. penes te quod ꝙquodã modo possidetur.
Penus non omnis legata ẽ si cuiq̃ quæ ĩ promptuario sunt legata fuerint.
Penus nomen mihi traditum ẽ omnibus generibus dictum.
Penus quæ Romæ sit: si ita legetur utrũque est intra continẽtia legata uidentur an uero ea sola ẽ quæ ẽ intra murũ & quidem urbes fere oẽs muro tenus finiri. Romam continẽtibus & urbem Romã ea quæ continẽtibus qđ urbana penus sit legata omne qđ ubique ẽ legatum uidetur: labeo ait etiam si in uilla sit urbico usui destinata sicuti urbica ministeria dicimus & quæ extra urbem nobis ministrare consueuerũt. Si autem extra urbem Romæ tamen sit sed & si morris sit urbi iunctis idẽ erit dicẽdum. Paulus de penu leg.
Penu non omne qđ bibitur cõtinetur alioqn necesse esset ut oĩa medicamenta quæ biberentur ut quæ ea demum penaria esse quæ alendi causa biberenꝫ quo in numero antidotũ non est & sane uere Cassius sensit sed quod quidam negauerũt piper & ligusticũ & careũ & naser & cætera huiusmodi in penu non eẽ improbatũ ẽ. Paulus eo. ti.
Penu non continetur instrumentum pristini: ltẽ uniuersa conquinatoria. P. e. ti.
Peperisse eam filium est cui mortuæ filius excæptus est.
Peplum ẽ proprie palla picta mineruæ consecrata. ut Plau. nunq̃ ad ciuitatem uenio nisi cum infertur peplum. Vir. i. æneid. Interea ad templum diuinæ palladis ibãt. Crinibus iliades passis peplumque ferebant. hodie tamẽ multi abutũtur hoc nomine. Apud græcos genere uirili est. Homerus tamen peplis ornatas mulieres sæpe numero sic appellat Seruius.
Pepoſci memordi pepugi cecurrit pro popo/ſci momordi pupugi cucurrit ꝓbabiliter dici uidetur: atque ita nunc omnes ferme doctiores huiusce modi uerbis utũtur. A. g.
Per in compositione nrerdũ ĩ malũ accipitur ut periurus perfidus. Lau.
Per sæpe significat p medium ut plucidũ: sæpe ualde ut p magnum: præ similiter sed maiorem uehementiam significat aut præ longa

oratio: quæ enormi lõgitudine ẽ: p iobteſta tiõibus uel abiuratiõibus fere ſolet ſepari a ſuo accuſatiuo iteriecta dictõe ego. Quin. p has ego optime pater ſi uis tãtum fortes ma nus. Laurentius.

Per finem deſiderat in quibuſdam: ut lego p/ lego ideſt ad finem uſque lego. Lactantius ſi legit perlegat. Lauren.

Per præpoſitio & aduerbium admirandi. Vir. .x. per te per qui te talem genuere parentes: per etiã confirmatiuum. Te. tu quoque per parce nimium non laudo. Priſcia.

Per præpoſitio aliquotiens p ualde ut perdo/ ctus. ponitur autem poſitiuis non compara tiuis neque ſuperlatiuis. Ser. in arte.

Per poſitiuum deſiderat ut perpulchre: ſuper latiuũ autem reſpuit. Lau.

Percalari ideſt conuocari. A. g.

Percontatio uidetur dicta ex uſu nautico quia altitudinem aquæ conto ꝓtentant. Alii uo/ lunt percontationem dici qđ ſcilicet is q cu/ rioſus ẽ p cuncta interroget. Feſtus.

Percontatus & percunctatus ſcribitur: ſi uero ꝓcontatus. a cõto dicitur quo naute utũtur ad loca nauibus opportuna. ſi uero pcũcta/ tus ab eo qđ ẽ a cũctus perquirat dicit. Do.

Percontari diligenter inquirere. Plau. in amp. quod iſtuc in mentẽ ẽ tibi ex me mi uir per/ contarier & eſt proprietas uerbi ab eo tra/ cta quæ uada i fluminibus cõtis exgrũt. N.

Per ſignificare ſolet medium quendam alium que interceſſorem. dicimus tamẽ p metipſũ rogaui. Lau.

Perconta. Ne. in maleolis ſi percontaſſem ma/ lum hoc me præteriſſet. Ne. belli punici lib. ii. blande & docte percontãt. En. quo pacto Troiam reliquiſſet. Nonius.

Percellere euertere percutere. Varro in parme none alius tenerã abietẽ ſolus percellit. No.

Percitum dictum ẽ percuſſum. Plau. in am. de lirat uxor atra bili percita eſt. Nonius.

Percedere & decere. Ci. in ora. conciſum nõ cõ ceſſum: & qđ quidã percesum eẽ uolũt. No.

Percuſſionem excurſum. Ci. tu. libro quinto propter animi multaꝝ percuſſiones breui tempore. Nonius.

Per caſtorem & pollucẽ: ornatiua ſunt iurandi apta fœminis. Te. in and. perecaſtor ſcitus puer natus eſt pãphilo. Donatus

Perculeris peruerteris. unde prouerbiũ bene plauſtrũ perculit. Te. in eu. perculeris iã tu me. Donatus.

Percope urbs põti quæ auxilia Troianis miſit

Percoſius troianorũ amicus diuinus fuli adu/ ſtus. & amphius qui admoniti a patre nead Troiã irent: ierũt tamen & interfecti ſũt.

Percitus qui iracundia furoreque ẽ incitatus. Laurentius.

Percõtor & perconto idẽ. Pri.

Percello perculi. Vir. quinto. perculit & fulua moribũdũ extendit harena. Pri.

Percontari ẽ interrogare ad finẽ coarguẽdi. In terrogare ẽ noſcẽdi gratia. Sciſcitari eſt ſcie/ di cauſa. Lauren.

Perduellis require in hoſtis. Varro.

Perduelles eos ueteres appellabant: quos nos hoſtes appellamus per eã adiectõem iudicã tes cũ quibus bellũ eſſet.

Perducere eſt neceſſitate coactum ducere pdu cunt enim neceſſitate coacti: hoc etiam uer/ bum iudices pronũciare ſolent. Teren. i an. filiũ perduxere illuc ſecum. Do.

Perditum eſt qđ interit & recuperari non põt Feſtus pompe.

Perditus qui in omne ſcelus ẽ traditus. Lau.

Perditi. Affra. ſcis tu me illum amare perditi Seruius in arte.

Pergere ſine præpoſitione ponitur ut peregre uenit. Seruius in arte.

Peregre dicebant expefacere. Fe.

Peregrinæ mulieres inhoneſtæ & meretrices habebãtur. Terẽ. in and. Adeon ẽ demẽs ex peregrina. Dona.

Perediam & bibeſiam. Plau. cum dixit intelli gi uoluit cupiditatem edendi & bibendi. Fe ſtus pompeus.

Perendiæ quaſi per eam diem: cũ enim de fu/ turo dicimus diem nouiſſimo loco damus: non ut die quarto. Ser. in ar.

Peremere alii poſuerũt pro ꝓhibere alii pro/ uiciare. Feſtus.

Peregrinus ager require i agroꝝ. Var.

Peregrinus qui i ciuitate ſua non eſt hoſpes q i aliena ẽ. uel pegrinus qui ex noſtra ciuitate oriundus nõ ẽ hoſpes qui in noſtra ẽ qque i priuato alicuius hoſpitio uel publico: qđ diuerſoriũ uel taberna meritoriam appella mus: tã qui recipit q̃ q recipit. Ouidius nõ hoſpes ab hoſpite tutus. unde hoſpitales hoies q amore non precio hoſpitium ſuũ cõmunicant. Lauren.

Peregrina ſacra ſũt dicta: quæ ab aliis urbibus religionis gratia ſũt aduecta. Fe.

Peregiſſe nõ alias quis uideꝫ niſi & cõdenaue/ rit & ideo ex lege iulia a diuo Auguſto data ſeruaꝫ: ut cui neceſſe eſt ab adultero incipe/ re quia mulier ante denunciatõnem nupſit nõ alias ad mulierem poſſit peruenire: niſi

rem peregerit.
Perfluere per medium alicuius fluere ut lagenæ malæ materiatæ uel cõpactæ. Terẽ. hac atque illac perfluo ideſt in modum non fidelis lagenæ quæ committũtur effundunt. ſic tranſfluo. Lau.
Perfuga qui ad hoſtes tranſit. Lau.
Perferre uſque ad cõſtitutũ finẽ ferre Cice. ſed nũcius ille q litteras accæpit nõ pertulit. La.
Perfidus qui fidẽ uiolat. Lau.
Perfuga & tranſſuga dicuntur q ad hoſtes p/fugiat & tranſfugiat. Fe.
Perfacul & perſefacul antiqui dicebãt qđ nunc facile & perfacile dicimus: unde permanſit in conſuetudine facultas. Fe.
Perfice pro perficeris. Lucre. lib. ii. denique ad extremũ creſcendi perfice finem omnia perduxit rerũ natura creatrix. No.
Perfidus qui fidem uiolat. Infidus cui non eſt fidendũ: hoc a fido deſcendit qđ habet primã longã: & accentũ: illud a fides qđ habet fidẽ breuẽ ideo uario accẽtu efferunt. Lau.
Perfructus a perfruor. Cice. i hortenſio & amenitate loci perfructus eſt. Priſ.
Perfeciſſe is uidetur qui ita conſumauit ut iam in uſu eſſe poſſit.
Peragere reũ eſt non tantũ agere reũ niſi peruenias ad illius condẽnationẽ. Vlpianus. peregiſſe autem quis reũ non aliter uidetur niſi & condemnauerit. Lau.
Pergræcare eſt epulis & potationibus ſeruire: Titinnius hominem improbum nunc ruri pergræcatur. Nonius.
Pergite agite. Vir. pergite pyerides. No.
Pergo perſeuero. Vir. i. æn. O dea ſi prima repetens ab origine pergã. Et Te. in eu. pergin ſceleſta mecũ perplex eloqui. Ser.
Pergæ ſanũ antiquũ apparet oppidũ cuius nominis caſus perga eſt. A. ge.
Pergere eſt longũ iter ire. Te. in adel. hac pergito. & paulo poſt. ſane ac multo propius ibis. pergere ire. alias perſeuerare. Idem in eu. ſi pergis hero abſenti maledicere ideſt perſeueras. Donatus.
Pergæa dianæ cognomen a perga oppido pãphyliæ ubi templũ habuit.
Perguſa Siciliæ lacus eſt: olim nemoribus circundatus ad quem ſpaciabatur proſerpina flores legens: dum plutoni placuit & ab eodem rapta eſt.
Perimulæ indiæ promontoriũ & in eo celebre indorũ emporium eſt.
Periander corinthius tyrannus ex heraclidarum gente: quem Ariſtoteles unum e. vii. dicit. Plato negat ſed alium dicit de quo in hycophron etiam. Tor.
Periarchon de principiis.
Peribolus circuitus.
Pericles dux. Athen. & philoſophus: & orator de quo iuſtinus. iii. rexit rempublicã. xl. ãnis
Periodus circuitus uel ambitus uel compraehẽſio: uel circunſcriptio & cõtinuatio: nõnũquã amfractus & terminus. Tor.
Periclymenes filius nerei frater neſtoris.
Periherminias de interprætatõne. Tor.
Peripleroma ſupplemẽtũ a pliroma ut multũ ille & terris. ille ſupplet metrũ.
Periphraſis circũlocutio. Ci. Circuitio ut Scipionis prudẽtia carthaginis ops fregit. & iam prima nouo ſurgebat & cætera. cum diẽ tantum ſignificet.
Perinthus urbs i propontio thraciæ quæ nũc heraclia ab heraclio principe ubi uel paſiani domitiani & pii palatia & amphiteatrũ iter mũdi ſpectacula cõnumeratũ.
Perinthii populi.
Peripatetici ſecta cuius priceps Ariſtoteles. Nã in licæo inambulans docebat ſecundũ quoſdam partem illã peripaton dictũ dicũt ideſt deambulatorium. Tor.
Peripetaſma genus cortinæ.
Perillus faber Athenienſis.
Periſtera colũba & uirgo i colũbã uerſa.
Periſologia ſuperflua locutio ut uiuat: & non moriatur.
Perithous. g. q.
Periculatus ſum. Cato eſt uſus i dicẽdo. Fe.
Perii propriũ dolẽtis eſt. præfeſtinare ad iudicãda quæ dolẽt. ut Te. ille pãphilus i an. daue perii & plus ẽ dicere iterii q̃ mea i dubio eſt uita: nã qui uiuit nõ poteſt iteriiſſe. hic autẽ qui iterit poteſt i dubio uitã habere. Do.
Perinde flagitat poſt ſe ac ſi uel atque ſignificat enim ita. Sed cũ negatione poſtulat quã ut ſuetonius de uita do. nulla tamẽ re perinde motus q̃ reſponſo caſu aſchitarionis mathematici. ſine quibus dictionibus accipiẽ pro æque ut Pli. iunior. funus ruffi clariſſimi uiri: & perinde fœliciſſimi: & pro ita: ideſt multũ Suet. de uita galbæ. quare aduentus eius nõ perinde gratus fuit. Lau.
Perinde aduerbiũ eſt ſimilitudinis. Ser. in arte.
Perimit adimit tollit: unde & peremptus iterfectus. Feſtus.
Periculum ẽ ſalutis diſcrimen. Virgi. æneid. iii. obſcænamque famen quæ prima pericula uito. L. li. xxxi. Adde alios omnes meo periculo ex ordine. Nonius.

Periculumexperimentum.Siſen.hiſto.lib.iiii. periclitãtur tormenta ac tela multaque ge/nera machinamentorũ.M.T.de rep.lib. iii. ſed ut ipſi ſemianimũ periclitẽtur uidẽt qd ſe putent eſſe facturos.No.

Periculoſũ magnũ uel uehemens.M. T.de off. lib.i.grauioribus aũt morbis periculoſæ & curatiões ancipites adhibere coguntur.No.

Perire & interire plurimũ differunt qđ perire leuior res eſt.& habet iuentionis ſpem interire uero omniũ rerũ finẽ Pla.in cap.Qui p uirtutẽ perit nõ iterit.No.

Periculum experimentum a perior uerbo antiquo:unde peritus & periclitor ideſt experior.Te.in eu.Fac periculum in litteris.Ci.i. de ora.ſubeundus uſus omnium & periclitandæ uires ingenii.Ser.

Periculũ facere tẽptare.Cice.Tu aũt tui periculũ facies.Te.in an.Niſi periculũ feceris ideſt temptamentũ.Idem in eu.Fac periculũ in muſicis.hinc nemorabile prouerbiũ periculũ fieri in filia graue eſt.Do.

Periſteron periſterotropon:require in columbarum.Varro.

Periurus qui iuſiurandũ uiolat.Lau.

Per me ideſt me auctore:me ꝑmittente. Cice. in epiſtola.Si per tuas legiones mihi licitum fuiſſet.Te.i hecy.ácillas dedo quolibet cruciatu per me exquirere licet.Do.

Permiſſus appellatur aries qui annis compluribus tunſus non eſt.Fe.

Permanere uſque ad finẽ manere.Pli. iunior. Tunc demum lente cũctanterque ueniũt: nec tamẽ permanẽt. ſed ãte finẽ recedũt.L.

Permeſſus flu.eſt bœtie:ex helicone mõte declinans:pœtis gratus.

Permiſſus quartæ & maſculinum.permiſſa uero ſecundæ & neutri generis. Horati. tamẽ hoc.permiſſum dixit.ut utar permiſſo: idẽ re permiſſa.Lau.

Pernoctare eſt unde pernox dicitur: totã noctẽ ducere inſomnẽ.peruigilare uero etiam interdiu inde peruigil draco dictus nõ quia penox ſed ſemper uigilans. Lau.

Pernoctare extra urbem intelligendus eſt qui nulla parte noctis i urbe ẽ. per enim totam noctẽ ſignificat.

Pernix dicitur celer.Vir.geor.li.iii.Talis & ipſe iubã ceruicẽ effũdit equinã Cõiugis aduetu ꝑnix ſaturnus.Lu.lib.xxvii.Fuimus ꝑnices æternũ id nobis fore ſperãtes.No.

Pernix perſeuerans. Vir.geo.li.iii. emptorẽ & iter dura iacet pernix i ſtrato ſaxa cubili. N.

Pernix perſeuerans a pernitendo dictum.Vir. geo.li.iii.& inter dura iacet pernix in ſtrato ſaxa cubili.Seruius.

Perna a pede.Varro.

Pernicies periculũ exitiũ.Lu.li.xxviii.hunc tu cõtra uenis.uel q i nuptiis.uel q ſeſe neges te nec ſine pernicie.Plaut.in aſina pelle crebre pernices.Nonius.

Pernicere perire.Pacu.in peribœa.nãme mihi pernicere illis opitularier quouis exitio cupio dũ proſim.Titinius i fullonia iã egreſſa ut perniceris.Liuius i tereo.ego puerũ i tam ancillæ ſubdã lætãrẽ meæ ne famæ pernicet .Ennius in hecuba.ſed nunq̃ ſcripſiſti quis parentem aut hoſpitẽ necaſſet quos qui cruciat perniceat.Nonius.

Permittere promittere incitare uel præcipitare.Siſen.hiſto.li.iii.& inde equũ concitatũ præceps ad hoſtiũ permittit Idẽ.lib. quarto multi præmiſſis armis ex ſummo ſe permitterent.Nonius.

Pernicitatem & uelocitatem. Cice.diſcreuit in tuſcu.iiii.præſtant ualitudine uiribus forma acerrimis. Integriſque ſenſus. adde etiã ſi lubet pernicitatem.Virg.in.iii.geor. hoc ſentit duro pernix iacet in ſtrata ſaxa cubili. ut illud celeritatis hoc patiẽtiſſimæ fortitudinis.Nonius.

Perogigamus appellatur is qui admittit equũ ut ſaliat equam:eo enim adiutante equa alligata celerius admittitur.Varro.

Pero calciamentum eſt ruſticum.Virg.vii.æn. ueſtigia nuda ſiniſtre iſtituere pedis crudis tegit altera pero.Ser.

Perorare finem orationis orare:unde peroratio orationis dicitur finis:ſed quia i hac parte utimur plærũque affectibus:ideo uſurpamus interdũ perorare pro ipſa cõmotione affectuum.Quin.at iſta legem recitat & in cadauere filii perorat ideſt indignationem commouet.Lau.

Perpeſſus.laborioſe paſſos.Lau.

Perpetẽ perpetuũ dixerũt pœte.Fe.

Perperos indoctos ſtultos rudes & inſulſos mendaces.Actius in pragmaticis deſcribent i theatro perperos popularis.Idẽ in eiſdẽ.& eo plectũtur pœtæ q̃ ſuo uicio ſæpius ductabilitate nimia ueſtra aũt perperitudine. N.

Perpetuitas ꝑpetua æterna.Ennius.li.xi. libertatẽque ut perpetuitas ſintque maxime.

Perplexabile figuratum q̃ aliud audiat:aliud ſentiatur.Plau.in aſina.nec ullum uerbũ faciat perplexabile.No.

Perperã praue ac peruerſe.Teren.in phor.uerum iſtoc de nomine eo perperã olim dixit

ne nos forte imprudẽtes foras effutiretis.S.
Perpetuum longum.Vir.perpetua ſoluent etiã formidine terras.Ser.
Perpẽdiculũ linea laterũ æqualitatẽ a ſummo ad imũ latitudinẽ probãs.A.pe.
Perpẽdiculi ſunt normæ.Ci.achademicorꝝ.li.ii.atque ſi crederemus nõ egeremus perpẽdiculis nõ normis nõ regulis.No.
Perplexim pro perplexe.Plau.i ſtico .utrũ ego perplexim laceſſam orationem ad hũc modum Ennius i.i.hiſto.prudens perplexi ſcotion ſcribit.No.
Perperat peragit perficit.Fe.
Pertulit perſuaſit impulit.Fe.
Perpluere ꝑ mediũ alicuius pluere.Quinti.vi.Cũ cœnaculũ eius perpluëret.Lau.
Perpetuior.Cato.id quod perpetuius atque firmius repſit.idẽ intherinũ:ſed a bene factis optimis artibus q̃ maxima flagella perpetuiſſimo curriculo.Priſ.
Perq̃ ideſt nimis.Teren.in hecy.per pol q̃pauꝯcos meretricibus fideles euenire amatores ſyra ideſt paucos.aptũ uerbũ eſt irritati.Do.
Perrectare eſt tarde ĩcedere.Teren.i adel.perrectaui uſque omne oppidũ.Do.
Perſia regio oriẽtalis a rege:ide pſica.Plini.xv.
Perſeis oceani & tethyos filia.
Perſephone proſerpina.
Perſillũ dicebaẽ uas quoddã picatũ i quo erat unguentũ unde arma Quirini ungebãt.Fe.
Perſicum portũ mare euboicũ q̃ i eo ſteterit claſſis perſarum.Feſtus.
Perſicũ Plau.dixit peracutũ.Fe.
Perſpicere eſt ad plenũ & pfecte uidere Teren.in an.prius q̃ tuum animũ ut ſe haberet ad nuptias perſpexerit.Do.
Perſequor perſeuerationem ſequetis oſtendit: perſequitur enim qui non deſit ſequi.Cice.pro deiotaro.ſpem infinitam perſequi nolui.Teren.in an.neque in aſiam perſequens proficiſcitur.Donatus.
Perſequor ulciſcor.Ci.dũ tu tuas iniurias per te id qđ nõ poteſt perſequi conaris.Teren.in adel.ego meũ ius perſequar.Do.
Perſequi uidetur & ſatis accipit.
Perſona a perſonando enim uocabulum factũ eſſe coniectat:nam caput inquit:& os cooperimento perſonæ tectum undique unaquetantum uocis emittendæ:uia peruium quoniam non uaga neque diffuſa eſt in unũ tantũmodo exitũ collectã coactãque uocẽ facit ob eã cauſã perſona dicta eſt o littera propter uocabuli formã productiore.A.g.
Perſona in homine ſignificat qualitatem quo alius ab alio differt:tum in animo tum i corpore tum in extra poſitis quæ a rhetoricis enumerantur in attributis:perſonæ animi ut medicus.miles:iracundus:moderatus:auarus:liberalis corporis.iuuenis.ſenex:pulcher:deformis:fortis:ĩbecillus:maſ.fœmia.extra poſitorũ diues pauper maritus an cælebs.Ideo hiſtriones accipiũt perſonã aut ſerui aut matronæ aut ſenis aut patris.Lau.
Perlucidum ſiue pellucidum tranſlucidum uel tranſlucens per cuius medium fulgor emanat.Plau.is pellucet quaſi laterna punica.
Perſpicace pro perſpicaciter.Affra.in diuortio q̃ perſpicace q̃ benigne q̃ cito blande q̃ inaniter noui eſt pectore.No.
Perſcribere ad finem uſque ſcribere.Li.ſi a primordio res geſtas porro preſcripſerim.La.
Perſpicuum per cuius medium licet opertum ſit oculos dimittimus & per eius medium uidemus ut aqua glacies laterna ad mentẽ quoque refertur ut perſpicua oratio.Lau.
Perſuadere eſt ſuadendo inducere & eſt in effectu.ſuadere autem in actu.inde dicimus mihi perſuadeo:non autem ſuadeo & perſuaſum habeo.perſuaſum eſt mihi non autem ſuaſum.Ci.ad brutum perſuaſum eſt adoleſcenti & maxime per me.perſuaſor tamen non dicitur.ſed loco eius dicimus auctorẽ qui alii perſuadet Ci.offi.tertio.atque huius deditiõis ipſe poſtumus qui debebaẽ ſuaſor & auctor fuit quaſi dixiſſet ſuaſor & perſuaſor.Inde perſuaſio pro certa opinione atque ſententia quam nobis perſuaſimus pro qua chriſtiani dicimus fidem quæ proprie dicitur probatio.ut facio fidẽ per teſtes.diſſuadere quoque eſt in actu nõ i effectu prætera deliberatio uocatur ſuaſoria.Lau.
Pertinax qui nimis eſt tenax.Lau.
Pertiſum pro perteſum dixerũt.Fe.
Pertuſum dolum dicitur cum uentrem ſignificat.Feſtus pompeus.
Pertento uehementer tẽto.Vir.bláda uiciſſim gaudia pertentant mentem.Ser.
Pertento leuiter tẽto.Vir.i.ænei.latõne tacitũ pertentant gaudia pectus.Ser.
Pertenta require i charcheſia.Ma.
Perteduiſſent:has ille manes cum flaret gloriaſ.Iamque omnes finem cuperet uerbiſque eius fatigati perteduiſſent.A.g.
Pertempus opportune.Te.i hecy.Pertempus accedamus.Donatus.
Perturbatio eſt auerſa ratione cõtra naturam animi cõmotio.Ci.tu.li.quarto.
Pertinere uerbum latiſſime patet:nam & eis re

bus petendis apertum est quæ dominii nostri sint & eas quas aliquo iure possideamus quamuis non sit nostri dominii: pertinere ad nos etiam ea dicimus quæ in nulla eorū causa sint: sed etiam possint. Pomponius de uer. signi.

Perusia in mediterranea tuscia est octingentis sta. prope Romam. Strabo.

Peruicax est perseuerans cum quadam ui. Te. in hecy. Adeo peruicaci esse ut puerū præoptares perire: ex quo firmiorem inter nos fore amicitiā post hac scires. D.

Peruicacia & pertinacia hoc distāt. peruicacia interdum est bonarum rerum perseuerantia: pertinacia semper malarum. Acti. i mirmidonibus. tu pertinaciam esse antiloce hoc prædicas: ego peruicaciam a me uti uolo. nā peruicacem dicis me esse & uincere perfacile pertinacem: nihil moror hāc fortis: sequit illam idocti possident: tu addis qđ uicio est demis quod laudatur. No.

Peruico pro peruicaci. Acti. in armorum iudicio. Sed peruico Aiax animo atque morabu lioni. Plau. in aulu. quem quondam peruicus totidem addit. No.

Peruitere perire. Pa. in peri. nā me mihi peruitere illi: opitulariter quouis exitio cupio dū prosum. Ti. in fullo. iam egressant peruiteris. Li. in thereo. ego Puerum i tam ancillæ subdam letantē meæ ne fama peruitet. En. in hecuba. Sed nunquam scripsistis quis parentē aut hospitem necasset quos qui cruciantur peruitent. No.

Peruenibūt. Pomponius in pithone gorgonio hoiem beatū quo ille puenibūt diuitiæ. N.

Peruersus iratus. Vir. vii. ænei. cōtra fata deum peruerso munere poscūt. Ser.

Peruigilare ad finem usque uel totam noctem insomnem ducere. Martialis Nam uigilare leue est. peruigilare graue. Vnde puigil q sem per uigilat. Lau:

Peruersus qui uersatus in malo & a bono uersus est. Laurentius.

Peruestigo & inuestigo nō solū quæro sed & q dem frequentius quærēdo iuenio uel acquiro: uestigio quidē est quæro ductū est. a uestigiis tanquā a signis indiciisque quibus ad rei noticiā peruenimus. Cice. pro ligario. sed quoniam diligentia inimici iuestigatum est qđ latebat. Lauren.

Peruenio in montem in diuitias dicimus non deuenimus. Lauren.

Peruenisse ad te recte dicitur qđ per te ad aliū peruenitur: ut i hereditate a liberto per patronū filiumsa. patri eius adoptiuo ad quæsitum responsum est.

Pes funis quo tēditur uelut idest podia. Vir. v. æne. una omnes fecere pedem. Ser.

Pes stādi fundamētū quo dicitur area pes magnus & qui fundamentū instituit pedē posuit: & a pede pecudes appellauit. V.

Pesestas dicebātur pestilentia. Fe.

Pestifera auspicia esse dicebāt: cū cor in extis aut caput in iecinore nō fuisse. Fe.

Pestilitas pestilentia. Lucili. li. vi. atque omniū uis morborū pestilitasque. No.

Pestis & lues: ut genus & species differunt. nā cū in urbe uel in agro febres aliudue genus morbi seuit siue homines pecora siue sata corripiens lues dicit. pestis uero aut cito occidit aut cito abit ab egroto quæ dicit etiā pestilētia. ponitur nōnunq̄ pro lue. Lau.

Petauristæ a ueteribus dicebant uel q saltibus uel scenis leuioribus mouerēt: & hæc ꝓprietas a græca noiatione descendit πέτω uolo σῦρα aura. Varro i epistola ad cæsarē. Cōuocat ptolemaeū cinedo laconicā petauristae.

Idem de uita patrum. lib. secundo nec minus aliquo i genere sunt ludi uehtis galli germani petauristæ. Nonius.

Petere signum poscere. Vir. li. viii. mittitur & magnā uenulus diomedis ad urbem.

Petere uocare. Vir. ænei. li. viii. quid causas petis ex alto. Nonius.

Petere percutere ferire. Vir. i buc. lā cornu petat & pedibus qui spargat harenā. No.

Petere appetere. Vir. li. viii. placidūque petiuit cōiugis i gremio fusus p mēbra soporē. No.

Petere sequi. Vir. li. v. quē petit & sūmis annixus uiribus urget. No.

Petere adducere Vir. li. vii. Tartareū ille manu custodem in uincla petiuit. No.

Petere inquirere. Vir. lib. octauo. Euandrum. petimus. Nonius.

Petere cupere appetere. Vir. geo. li. iiii. pulchrā que petūt ꝑ uulnera mortē. No.

Petere eligere. Vir. geor. lib. iiii. principio sedes apibus statioque petenda. No.

Petere obtinere. Vir. ænei. li. i. quæ ꝓxima littora cursu contendūt petere. No.

Petere manere expectare. Virg. lib. ix. troianos hæc monstra petunt.

Petere est ut uaro dicit cū aliquid humiliter & cū precibus postulamus. Ser.

Petilam isurā significat ungulā equi albani. Fe.

Petissere petere. Fe. pom.

Petilim tenue & exile. Luc. li. xii. insignis uariis cruciatibus & petilis. Plau. in ploci. nam co/

loratū frontē habet petilis labris: petilis tenuis dicit labris mollis dici. No.

Peciolus a pede dimminutiue. Affra. in excœpto. atque adeo nolo es pus. No.

Perigo genus morbi. Luci. xxx. Illuuies scabies oculos huic denique perigo cōscēdere. No.

Pectoricū uehiculū gallicū. alii oscę putant dictū: qđ in pectora quattuor appellāt: quattuor enim habet rotas. Fe.

Peto appeto & proprie dicitur de ī petu gladiatorū. Vir. æn. ix. at nisus ruit in medios solūque per omnes uolscentē petit. Ci. quot ego tuas petitiones ita coniectas ut uitari nullo modo possit. Ser.

Petorritū enim est: nō ex græca dimidiatū: sed totū transalpinū nā est uox gallica īscriptū est in. li. M. uarronis. xiiii. rerū diuinarum: quo in libro uarro cū de petorrito dixisset esse id uerbū gallicū scribit. Au. g.

Petroneſi rustici a petrarum asperitate & duricia dicti. Festus.

Petrea uocabatur quæ pompam præcedens in coloniis aut municipiis imitabatur anum ebriam ab agri uicio scilicet petris appellatam. Festus pompeus.

Petronia nomē amnis ī tyberim defluētis. Fe.

Petulantia dicta est a petēdo. M. T. de republica libro quarto. Itaque a petenda petulantia uel poscendo procacitas a precando uel poscendo unde & porci dicti sunt matrimoniorū appetitores. Te. in hecy. Maligna multo & magis procax facta ilico est. Li. in egisto. Quin quod parere nos maiestas mea ꝓcax tolleratis tēploque hanc deducitis. No.

Petulantiā pro īprobitate. Cic. de orato. lib. ii. Illud assequor: ut si q forte mihi maledicat petulans: aut sane ī sanus esse uideat. No.

Petulcus luxuriosus lasciuus exultans: ab appetēdo dictus: unde & meretrices petulcas uocamus. Vir. iiii. ge. hedique petulci. Ser.

Petilia urbs brutiorum a Philotete condita ἀπὸ τοῦ πετάσαι. i. ualore: quia ex augurato lucum delegit.

Peteona Boetiæ urbs.

Peteorritum uerbum gallicum genus uehiculi. Quintilianus.

Petræa oceani & thetæos filia.

Petra lapis: inde petroselinum a apium idest petrosum: apiū de quo & speciebus. Pli. xix. &. xx. hippoſelinon equitū apiū: quo equites coronabant apud nemeā uictores orthoselinō rectū apiū simile cumino helioſelinon solare apium.

Petosiris mathemathicus clarus. Pli. ii. &. vii. item & nectepsus.

Pezice genus funguꝫ sine radice & pediculo.

Phasthola appellant græci quod uulgus penas uocat. Festus.

Phaselus nauigium campanum. Var. de psaltrio. In alias domum delicias phaselo nactū consulto remo uilem flictam soluit. Sa. i. iii. histo. Et forte ī nauigādo cohors una grandi phaselo uecta & cæteris decurrit. Sisen. histo. li. iiii. proras actuariæ tragi grandes ac phaselo primo. No.

Phaleræ sunt equorū ornamēta. Virgi. v. æne. primus equū phaleris insignem uictor habeto: & est uocabulum græcum illi autem ταφαλῆρα cæpta uocant. Ser.

Phaedon helideasis: de quo Gellius. ii. & Laer.

Phaedrus discipulus Platonis: cui librum inscripsit.

Phaedra minois filia: mater demophontis & antigoni.

Phaedyme otanis nobilis persæ filia.

Phaeræus cognomē cuiusdā Alexādri.

Phaereæ urbis tyranni. de quo Ci. ii. offi.

Phaestus filius Bori mæonii ex fertilotarna apud Troiā ab idomeneo iterfectus est. & ꝑ mōtoriū Cretæ iuxta Gortynā. Tor.

Phaetusa: solis filia ex nera nympha soror lampatiæ quæ in Sicilia greges patris pascebāt. Homerus.

Phalacrus caluus æoli filius: ex cleopatra coniuge. Home. decimo ody.

Phalaris agrigentinus tyrannus.

Phalera ornamēta equoꝝ: a phalero illustri.

Phalanx legio lingua macedonū: alii agmē dicūt. i. exercitus ambulans. Plinius septimo. fustibus quos phalangas uocant raphri.

Phalernus mons Campaniæ prope puteolos ab homine dicto.

Phalernū uinū optimū Pli. in. ix. &. xiiii.

Phaliſci populi hetruſci: ut in Hirpi.

Phanū ædes sacra: a phanero.

Phaneus phanios: mons in chio a rege.

Phago māduco: phagus eda χαγολοι δόρος turpiter comedens: Hieronymus sup Hezechielem: & fagus cōsuetudine pro f. Plinius xvi. phucus etiam.

Phanes uir alycarnasseus qui amicus amasis regis ægypti: tandem accusatus ī persas trāstugit: & Cambisem docuit ut per Arabiā in ægyptum transiret.

Pharetra ubi sagittæ portantur reponūtur.

Phanetus idest sol cui cum nox terræ filia iungi nollet iunxit se herebo natus amor.

Pharmacum uenenū medium uerbum pro

omnî medicamento. unde Caius iuriſcon/ſul. dicit. qui pharmacum dicit debet adde/re bonum uel malum.

Pharos parua inſula contra nili hoſtia a nau/clero menelai illic ab aphide interemptus & ſepultus ſecundû Homerum ab littore diei curſu diſtabat tẽpore Pomponii Alexãdriæ pontæ coniungebatur. ut Lucanus î. x. quæ cũ non eſſet capax ciuitatis alexander ex op/poſito condidit: de hac Plinius. xxxvi.

Phaſis fluuius colchoꝝ: unde phaſias medea.

Phariſæus nomen ſectæ iudeorum religioſæ.

Pharus inſula eſt î occidẽtalibus partibus. Stra.

Phebõ a ſpecie & nitore plærique noiant. Ma.

Phere urbs in argo a flumine per eã decurrẽte.

Pherecydes ſyrus de quo laert. primus dixit aĩos hominû ſempiternos. Ci. in tu.

Pheremon æoli filius ex lepatra.

Pheretrû. l. capulus ꝙ corpus capiat: unde ca/pularis ſenex. Plau. i. uicinus capulo.

Phetauri ſũt remotiores luſitanorum Populi montana habitantes. Strabo.

Philomena amabilis.

Phyala uitrea uaſa uel ab φιαλος uitrũ. Iulius pollux uaſa uel aquæ: uel uini in mẽſae uſũ.

Phidias ſtatuarius clariſſimus de quo. Quĩti. xii. Plinius. xxxvi. &. xxxiiii.

Phyleos græcus dux ad Troiam:

Philos amicus ide philocharis charus amicus.

Philolaus crotoniata philoſophus pytagori/cus ſuſpectus tyrannidis moritur.

Philomena ideſt amans φιλα græ. mala uel oues pandionis filia prognæ ſoror Oui. vii.

Philortium nomen fœminæ: per amatoriam adulationem: a philos.

Philo Helenæ ancilla. ody. iiii.

Philoſophia: de qua. Ler.

Philotectes pœantii filius comes Herculis cui iurauit nemini corpus eius îdicare: pro mu nere dedit ſagittas q græcis oraculo monituſ in Troiæ expeditiõe opus eſſe ſagittis: Her/culis eum primum mortuum confeſſus eſt: inde locum ſepulturæ percuſſit: & cum ſa/gittis ſolus uti poſſet: ad Troiam profectus caſus ſagittæ indicem pedem uulnerauit in ſanabiliter cuius uulneris factore ab Vlixe in lenno relictus eſt: qui ſanatus ab Vlixe re uocatus eſt inde uenit in Italiam: petiliam condidit & turinam ubi ſepultus eſt. alii di/cunt nũquam eo uulnere ſanatum.

Philtra amatoria genus ueneni ad amorem.

Philyea oceani & Thethyos filia mater Chi/ronis.

Phineus rex Archadie qui Harpalicis cõiugis ſuaſu filios cæcauit quia dii eum cæcarunt & Harpyias induxerunt. Is cum iaſonẽ ac/cepiſſet benigne & zetho & ralai. Harpyiæ fugatæ ſunt uſque ad ploras inſulas ubi ad/moniti ab Iride ne ulterius perſequerẽtur: is iſulis plotibus ſtrophades nomẽ dederũt ꝙ illic conuerſi eſſent. Ouidius ſeptimo.

Phyllis lycurgi regis Traciæ filia.

Phillum folium inde meliſphillum herba que mel ſapit.

Phyſis natura. Phyſicus naturalis.

Phyſonomia naturæ regula.

Phyton ſerpens quẽ phœbus interemit & lu/dos phytea inſtituit. Ouidius primo.

Philenorũ aræ in media Syrtiũ tellure ſũt. Str.

Phioniũ ideſt uereneum in gallia diſtat a uaro fluuio ſta. mille duo & ſexcenta: alii autem adiecerunt ducenta. Strabo.

Phlegeton fluuius îfernia φλεγεθω: ideſt inflammo.

Phlegias matris filius rex lapitharum î Theſſa lia pater Irionis & Coronidis: a quo phle/giae populi ſubmerſi a neptunno ob ſacrile gium. Virgilius ſexto.

Phlegæi a phlegia & campi: nõ longe ab ache/ruſia palude & cumis Pli. tertio.

Phleps uel phlebs uena: inde phlebotomia ue ne inciſio. Phlegma: pituita.

Plegmone tumor: a πλεγμενω ideſt tumeo & ſtupeo. Tortelius.

Phoce ſunt boues marini. Virgilius. iiii. geor. & turpes paſcit ſub gurgite phocas. Ser.

Phoca piſcis a ſono mugitus uitulus marinus Plinius nono.

Phocion Atheniẽſis clarior integrate qui mi/litia cognomentum bonus pauper de quo Aemilius.

Phocis parua græcorum regio ubi oraculum delphicum & ciuitas delph.

Phoces populi ionum qui primi longis naui/bus uſi ſunt.

Phœbus nomen apollinis a φως ideſt lumen pro ſole phœbe pro luna.

Phœmon lacus Archadiæ de quo Ouidius de cimoquinto.

Phœnix agenoris filius cadmi frater ſecundû alios agenoris pater. a quo phœnicia Alius amyntoris filius. qui propter pellicem patri iratus ad peleum confugit quæ dolopibus præpoſuit nutriuitque ut patrem. Achil/lem. & eſt flu. ex Termopylis in aſopum. eſt & amnis de quo Ouidius decimoquinto.

Phœnicia pars Siriæ finitima Iudeæ fertiliſſi/ma. Plini. xvii. populi phœnices quos Ioſe/

phus dicit litteras inueniſſe græcas. Cor. ta/
citus. xiii. ægyptii per figuras animaliũ ſen/
ſus mentis effingebant & litterati uentores
ſe perhibent: inde phœnices græciæ intu/
lerit. & Cadmus fuit auctor: & a phœnicia
pheniſſis pro didone.
Phaeton ſolis ex clymenæ filia de quo Ouidi/
us fine primi & ſecundo.
Pholus unde ex centauris Iſionis ex nube fili/
us qui Herculem ſuſcæpit hoſpitio in nu/
ptiis perito occubuit.
Pholoe mons Arcadiæ ſiluoſus & fœminae p/
prium. Virgilius quinto.
Phorcus. g. cis. cydos & cynidos: patronomicũ
phorcynis dos filius Thoſeæ nymphae &
neptunni. Ser. v. ſecundũ. Varro. dicit eum
regem corſicæ & ſardiniæ: ab Atlãte uictus
& i mari ſũmerſus deus dictus eſt pater me/
duſæ & ſororum.
Phormio nomen proprium.
Phœnices & Hiſpãiæ & Affricae medii fuerũt
in tarteſo ſunt aut gaditani. Stra.
Phraortes deiocæ filius: rex medorũ qui etiam
ſubegit perſas cui ciazares filius ſucceſſit
huic aſtyages filius. Hero.
Phraſis eloquẽtiæ corpus Quin. decimo. i de
theophraſtus.
Phreneſis a απο του φρηνος ideſt deturbatio
mentis & inde phrenetici.
Phrygia ꝓuincia minoris Aſiæ a phrigio amne
qui eam a caria diuidit. alii a phrigia Cecro/
pis filia. ubi dardania a dardão louis filio: i/
de a troo erichthonii filii Dardani filio tro
ia i q̃ ilio a phrigia phrix & phrigius. a. um.
Phrinicus comicus quem lulius pollux ſæpe
nominat.
Phrixus athamãtis regis tebarum filius ex nei
phile uxore: frater helles poſt neiphilẽ cum
nouercæ inſidias ferre non poſſet conſcio
patre. & dante eis aureæ pellis arietẽ aufuge
rũt. Helles in mare decidit: quae neptunno
nupta ei peona peperit: unde Helleſpõtum
dictum phrixus in colchos peruenit ad cetã
loui arietem immolauit: qui inter ſidera lo/
catus eſt. pellis in templo affixa: ad rapiendã
laſon iuit.
Phrontis onitoris filius: gubernator nauis me
nelai interemptus ab Apolline. ody. iii.
Phthongus ſonus uocis: unde diphthongus.
Phucus a φαγω quod apum labores comedat
de quo Pli. xi. Tor.
Phucus etiã color purpureus græ. φυκος Tor.
Piatrix dicebatur ſacerdos quæ expirare erat
ſolita. quam alii ſagam uocabant. Fe.
Piamentum quod dicebatur quibus utebatur
in expiando. Feſtus.
Piacularis porta Romæ dicta propter aliq̃ pia/
cula quæ ibidem fiebant. Fe.
Piacularia auſpicia appellabant: quæ ſacrificã/
tibus triſtia portendebant cum aut hoſtia
ab ara profugiſſet: aut percuſſa mugitum de
diſſet: aut in aliam partem corporis q̃ opor
tet cecidiſſet. Fe.
Piacula quibus facinus expiabant admiſſum
Hora. car. teque piacula nulla reſoluent. i.
nullis hoſtiis te expiabis. Acron.
Piare dicitur ipiare cõtaminare. Vir. li. vi. Duc
nigras pecudes ea prima piacula iũto. diſtu/
lit inferam commiſſa piacula mortem. No.
Piare expiare purefacere. Vir. in. vi. Duc nigras
pecudes ea prima piacula ſunto. No.
Piare condere conſecrare. Virg. lib. vi. prodi/
giis acti cæleſtibus oſſa piabunt. No.
Piaculare feriatis diebus uim cuiq̃ fieri piacu/
lare eſt. Ma. de. ſa.
Picena regio in qua eſt aſculum quod ſabini cũ
aſculum proficiſcerentur in uexillo eorum
picus conſederat. Fe.
Picta quæ nunc toga dicitur antea uocabatur
purpura eaque erat ſine pictura. Fe.
Picus dictio latina auis uncorum unguium ca/
uat arbores in quibus pullos educat. Plini/
us decimo a pico filio ſaturni qui ei nomen
dedit.
Picenum regio ubi anchona eſt a pico aue quæ
in eorum uexillis conſedebat.
Picunnus eſt auis marti dedicata. quam picum
uel picam uocant: & deus qui ſacris roma/
nis adhibebatur æmilius macer in theogo
nio ideſt & nunc agreſtis inter picunnus ha
betur: higinus: picunnus eſt uaria ueſte pi/
cus martis fabius pictor rerum geſtarũ ideſt
& ſimul uidebant picũ martiũ. Idem in pri/
mo iuris pontifex. iiii. picũno & picũ. Varro
de uita pa. in. iii. pedius pecus cũ eſſet præ/
tor urbanus & ſedens in ſella curuli ius dice
ret populo picus martis aduolauit atque in
capite eius ſedit. No.
Picos ueteres eẽ uoluerũt: quos græci gripheas
appellant. Plau. in aulu. pici diuitiis q aure/
os montes colunt ſolus ſupero. No.
Pidiſites uir percoſius ab Vlixe iteremptus.
Pierides muſarum agnomẽ a filii pieri. Oui. v.
Pietatem ut deos cæteros colebãt romani. Fe.
Pyerides muſæ: a pyero mõte dictæ ſunt. Fe.
Pietas eſt iuſticia aduerſus deos. Sanctitas eſt
ſcientia deorum colendorum. Ci. de natu/
ra deo.

Pietatem docti ueteres hãc esse uoluerũt quasi penitus & in penetralibus recõdatur hoc in antiquis libris & philosophorum tractatibus inuenitur.No.

Pienculam custodiam.Plau.in asina ubi pienculam pietatem si hoc more moratam tibi postulẽ placere matri mihi: quo pacto piacipis.Nonius.

Pigere interdum pro tardari: interdũ pro pœnitere poni solet.Fe.

Pignus pignoris & pigneris:unde pignero & pigneror idẽ significãtia.Iuue.iii.milia phœnus pigneribus positis.Pris.

Pignera pro filiis:sunt enim pignus parẽtum.

Picturum dicendum non pinxiturum.Ca.

Pigneraticius ex supino deductũ.est enim qđ datum est pignori.Lau.

Pigneratur pro pignerat Tul.de repu.libro primo sed ut plurimas & maximas nostri animi ingenii consilii partes ipsa sibi ad utilitatem suam pigneratur.No.

Pigrare pertinere.Actius in erigonis,fateor sed cur propter te pigrem hæc autem huius dubitem parcere capiti.idem in chrysippo.melius pigrasse q̃ properasse nefas.No.

Pygardus capra quædã siluestris similis damis Pli.viii.uidet cõfirmare & genus aquilæ ut in.x.Iu.de quadrupede puto intellexisse.

Pyga bulsa testiculorum ad quam cum descendunt intestina fit dura & tumens.unde hernia idest aspera:& hernici.

Pygmei populi in mõtanis indiæ parui.pli.ix. non excedũt duos pedes.& quadrantem.

Pylades strophii phocensis filius amicissimus horesti.

Pylemenes uel neus.dux Paphlagonum a Menelao interemptus.

Pylæus nomen proprium aliquando phy:

Pylartes troianus ab Aiace interfectus.

Pilare & cõpilare a græco trahitur:græci enim plures pilatas dicunt.Fe.

Pilat pilos habere incipit:alias pro detrahit pilos a pilo pilati.Fe.

Pila quæ Parietem sustentat ab opponẽdo est dicta.Festus pompeus.

Pilani pilis pugnantes.Fe.

Pilates genus lapidis lapis candidior q̃ pilates Festus pompeus.

Pilare dictum est ut plumare pilis uestiri Affranius in compitalibus:Præterea corpus meũ nunc pilare primum cæpit. Neuius in exodio.pati dum poterat anteq̃ pugnæ pilant. Nonius marcellus.

Pilani qui bilis pugnabant.Varro.

Pilea castori & polluci dederunt antiqui. quia lacones fuerunt quibus militare mos est.Festus pompeus.

Pilartes dirachii mons est.

Pilleneus mons est pilusiæ insulæ.

Pileus fons ẽ macedoniæ musis sacer:& a quo musæ uocitatae pileæ sũt.

Piles tusciae fluuius ẽ apud populoniam uetustum oppidum.

Pilentum uehiculi genus quo matronæ ferebãtur.Festus pompeus.

Pilæ effigies uiriles & muliebres ex lana compitalibus suspendebantur in compitis quod esse deorum inferorum quos uocant lares putarent:tot effigies quot essent liberi ponebantur ut uiuis parcerent.& essent his pilis & simulacris contenti.Fe.

Pylenæ urbs Aetoliæ.

Pileus operimentum quoddam capitis.

Pylos oppidum iuxta Thessaliã cõditum a Neleo patre Nestoris:dum a peleo fratre pellitur thessalia.inde Pyleus nestor.

Pylon troianus quidam.

Pylumnus: iouis filius qui stercorationẽ agrorum inuenit:unde sterquilinus dictus quod cognomen saturno Macrobius tribuit.inuenit pinsendi usum unde pilum & a pistoribus colebatur. unde latinum nomen est ad quem danae cum paruo perseo iram acrisii fugiens a pastore delata est: quam duxit uxorem & ex apulia ad rutulos profectus. Ardeam condidit habuit filium daunum qui dauniam Apuliam appellauit hic secundum quosdam Turnum genuit. secundum alios alium daunum & cætera

Pilum q; hostes feriret ut pilum.Varro.

Pilenta sunt uehicula coloris ueneti.nõ ut nũc tusati.Vir.iiii.æn.castæ ducebant.sacra per urbẽ pilentis matres in molibus.Ser.

Pilum quod eo far pisant:a quo ubi id fit dictum pristinum.R.&.S.inter se sæpe commutantur inde post in urbe Lucil.pistrina & pistrix.Varro.

Pina genus piscis. Ci.secundo de natu.deorũ pina uero sic enim græce dicitur duabus grãdibus patula cõchis cum purna squilla qua si societatem colit comparandi.cibi.

Pinnas murorum:pennas auium dicimus.

Pinastrum pinus siluestris nõ diminutiuum sed mirae altitudinis.ut pli.iquit.Lau.

Pingueo quære in inchoatiuis.Lau.

Pindus mons est thessaliæ apollinis musisque sacer:& acarnaniam ab ætolia diuidẽs acheloum flumen emittit celebris quidẽ laphita

rum origine est.

Pinarius a πεινα quæ est fames cum euander: Herculi aram maximã constitueret statuit Hercules ut duos senes pinarius & potitius mane & uespere sibi sacrificarent pfecto mane sacrificio cum uesperi redituri essent: pinarius iam redditis extis redit unde iratus Hercules statuit ut ministra eẽt pinariorum familia potitiis unde custos apud Virgiliũ.i.ministra potitius a ποτίζω bibo sed cũ gẽs potitia auctore Appio claudio:q censor dictus ẽ ĩ municipia sacra Herculis transtulisset.xii.eorũ familiæ iterãnũ extinctæ sunt Appius luminibus inde captus.Liuius .ix. ab urbe.

Pingue positũ ꝓ impedimento & inepto. Cice. achademicoꝝ.li.iiii.qđ ipi antiocho pigue uidef:& sibiipsi cõtrariũ ꝓbaf difficile.Cic. tuscu.li.v.qđ &si difficile est ꝓbatu tã uaria & tã multa tormenta fortunæ.No.

Pinguis fœcũdus.Vir.iiii.geor.forsitan & pinguis horthos.Ser.

Pinnæ sũma muroꝝ.ab his dictæ quas insigniti milites ĩ galeis habere solent:& in gladiatoribus samnites.Varro.

Pinsere tundere.Var.in thaphenippo. hic pistorẽ ullũ nossent:nisi eũ q ĩ pistrino pinseret farinam.Idẽ de ui.pa.li.i.nec pistoris nomen erat q nisi eius ruri far pinsebat nomina tria quod eo pinsunt porcas. Varro in thaphenippo .Inde patidas uuas acinis electis & comestis extendit in lectis quandam Cato originum libro secundo. Si ignauis inde putidas atque sentinosas commeatu monere uolebant.Cec.in andria.conducit nauem putridam.Affran.in auguriis & fallacias pecu.paries pictus putridus.No.

Piper Herodianus gummi quoque & piperim barbara dicit eẽ:sed nostri piper piperis declinauerunt.ut Persius rugosumque piper. Priscianus.

Pipleæ musæ a pileo fonte macedouiæ uel uico piplo.Hora.car.necte meo lamiæ coronã piplea dulcis.

Piper.g.piperi barbarum nomen ut gummi. Herodianus arbuscula indica.Pli.xii.

Pipatio clamor plorantis lingua oscoꝝ. Fe.

Pipulo ꝓ conuicio.Plau.in aulu. Ita me bene amet lauerna te iam nisi reddi uasa mihi iubes pipulo te hic differam ante ædis.N.

Pipare proprie gallinarum dicitur.Var.in ab originibus mugit bos.ouis balat:equi inniunt:gallina pipat.Non.

Pipleides musæ a monte pipleo.Var.

Pipulum.plau.in aulu.pipulo te differam ante ædis.ideſt conuicio declinatum a pictu pullorum.Varro.

Pira est lignorum congeries.Vir.xi.æne.cõstituere piras.Ser.

Pira hæc quæ uidemus uarietas nominum numerosa discernit.Nam cloatius ordinatorũ græcorum libro quarto sic eorum nomina & uocabula describit anitianũ cucurbitinũ: cirritum ceruisium calculosum crustinium decimanum græculum lollianum lanniunũ laureum latermanum miraprum milesium mirteum neuianũ orbiculatũ præcianum rubile tucianum tuniosum curraniatũ precox uelomum:mespilum serũ sementũ serũ tarentinũ & serũ ualerianũ.Macrob.

Pyrhones quos pyrhones philosophos uocamus in græco cognomento steptice appellãtur.Is ferme significat quasi quæstores & cõsideratores.nihil enim decernunt nihil constituunt:sed ĩ quærendo semp considerãdo que sũt.quid nã sit oium rerum.de quo decerni cõstituique possit.A.g.

Pyreus a poetis pyræeus athenie.portus a pyreo ꝓmontorio.Pli.iiii.&.xxxiiii.

Pyrechines ꝓprium uiri:de quo Home.

Pireus amicus telemachi.Home.xv.odi.

Pyra strues lignorum in qua corpora conburebant a πυρ græce ignis. L. rogus:uel rogus cum ĩsula ẽ bustũ exusta.

Pyramis quia figurã ignis imitaf.Pli.xxxvi.

Pyramus adolescens qui thisbem amauit.Ouidius quarto.

Pyrallis uolatile maius musca ex fornacibus: Cypri ĩ igne tantũ uiuens.Pli.xi.

Pyrrhus Achillis filius ex Deydamia licomedis filia a colore ruffo:quo tingebatur secundus a secũdo patre Neoptolemus dictus alius rex epiri a primo origine paterna:materna ab Hercule.de quo Iustinus.xviii.&.xix a quo pirrhichium metrum quo utebatur ĩ ludis frequenter.

Piramides ꝓprie regnum ægyptiorum sepulchra sunt ĩgenti mole constructa.& in acumen educta ĩ modũ flammæ sursum surgentis.unde & nomen ẽ inditum.Hoc.car. regali quæ situ piramidũ altius.Acrõ.

Piramis figuræ genus:quæ tendit in acutum ĩ formam ignis.Cic.de natu.deo.at mihi uel chylindri uel quadrati uel piramidis uel coni uidetur esse formosior.

Pyrrhus epirhotarum rex antiochum auxiliis adiuuans uictus ẽ a romanis:cũ ipso antiocho ; a quo nomen accepit Anthiochia

Acron.

Pirrha uxor deucalionis filia Epimethei. Ouidius. x. & iustinus. ii. habuit deucalion quatuor filios aphictiona: & helena. a quo hellas græcia & fœminas protegeniam & melanthiam.

Pirata nomen latronis: qui primus mare infestauit: a quo omnes pyratæ.

Pirasus troianus ab Aiace interfectus.

Pyreneus mõs hispaniæ a crebris fulminibus a tirrheno mari in borealem oceanum ꝓtenditur. pyreneus ꝓprium. Ouid. v.

Pirgus turris & castellum nobilissimum teste. Seruio decimo.

Pyrgoteles a pirgo gemmarum sculptor nobilissimus: a quo tantum Alexander sculpi edixit. Pli. iii.

Pirrithous Isionis filius ex coniuge Rex lapitharum a cerbaro deuoratus: ut in hercule furente.

Pyro oceani & tethios filia.

Pyrous heros quidam apud Homerum.

Pyrous unus ex equis quasi ardens.

Pyrodes cilicis filius: qui prius ignem e silice elicuit. Pli. vii.

Pirrho plistarachi filius: elidẽsis philosophus prius pictor honoratus a suis ciuibus & põtifex factus uixit ad annos nonaginta.

Pirus imbrasii filius Tracum princeps ex æno in auxilium troianoꝝ a thohante ætolorũ rege occiditur.

Pyrhones ne id quidem nullo pacto uideri uerum dicũt ꝙ nihil eẽ uerũ uidetur. A. g.

Pyrrhus Achillis filius: sic dictus a capilloꝝ q̃litate πυῤῥὸς enim flauum significat. Idẽ & Neoptolemus. quoniã ad bellum ductus est puer. Ser.

Pisarilem Neuius dixit e pisis oriũdũ. Festus.

Pinsare frangere uel tundere. Varro de re rustica. li. i. ꝓmendum diem ut in pristino pinsetur ac torreatur. No.

Piscarorii ludi dicebantur qui fiebant ꝓ quæstu pistantium. Nonius.

Piscarium forum seu locus secũdũ tiberim iuniũ forũ uocãt. ideo ait Plau. apud Piscarium forum ubi uariæ res. Var.

Pissinarios appellat. Ci. q piscinas refertas præciosissimis piscibus habuerunt ut Lucullus & hortensius. Ma.

Pisa Arcadiæ oppidum iuxta alpheum amnẽ: unde uenerunt qui pisas condiderunt inde pisaeus.

Pisistratus Hippocratis filius Athenien. tyrãnus. Iusti. ii. regnãte Seruio Romæ primus bibliotecam athenien. fecit.

Pistrix piscis. pistris nauis unde pistrin illud pistricẽ nos sæpe x pro s ut aiax illi aias.

Piso pisas ẽ apud persium ambiguũ. Oiane a tergo quem nulla ciconia pisat. an pisit legẽdum sit. sed apud ueteres reperimus n litteram additam ut pinso quod ẽ tundo: & pinsit secundum tertium ordinem. ut Ser. decimo annalium pinsunt terram genibus huius perfectum pisuit ut apud Pomponium cum interim neque molis molui: neque palatis palmis pinsui. Item pinsendus participium erit pisurus & pinsus. Dio.

Pistrix pro pistris in quo sequimur dores sicut aiax pro aias. Priscia.

Pix tantum: singulariter. Vir. tamen id easque pices dixit. Seruius in arte.

Pius quisque dicitur more superlatiuorũ: & omnis pius more positiuorum. Lau.

Pisaurus flu. est cisalpinæ Galliæ seu potius Piceni a quo ciuitas Pisaurum ei superimposita denominata est in Adriaticum fluit.

Pisculentũ positum pisco sũ ut puluerulentũ. Cato originum libro quinto. Origine fluuium marronem magnum pulchrum piscu/lentum & li. vii. fluuium hiberum is oritur ex carinatis magnus atque pulcher pisculentus. Nonius.

Pistris nauigii genus a forma pistrium marinarum: quae longi corporis sunt: sed angusti. Claudi. rerum humanarum libro duodecimo. Cumque nauigium ea forma a marina belua dictum ẽ. Virgilius aeneidos libro sexto. uelocem mnesteus agit acri remige pistri & alibi frons hominem præfert in pistrim defluit alnus.

Pistrilla ideſt pristinum paruum est. n. eius diminutiuum. Teren. apud ipsum locum est pristilla. Seruius.

Pristina a pilo. Varro.

Pistrix a pilo etiam. Varro.

Piso scriptor annalium Romanus. Varro.

Pitpit osce quicquid. Festus.

Pythacusa ĩsula i sinu cãpano: ubi quondam urbs pythacusæ pluraliter abundantissimæ olim simiarum.

Pythagoras samius de quo Iustinus. xx. Laer.

Pitana urbs æoliæ.

Pytheas macedo.

Pythermus ꝓprium uiri phocalensis:

Pythius agnomen Apollinis a pythone serpẽte & pythia festa: & phytia etiã. Oui. i.

Pitisma quasi pidisma a πηδῶ greco salto saltatio in numerum.

Pytho oceani & tethyos filia.
Pithodorus quasi pithoos donum marmora rius sculptor eximius.
Pittacus: mitileneus unus ex septem. Laertius æthræ comitis & ministræ helenæ pater.
Pyxis buxulum y in u. nam pyxon buxum ex quo buxula fiunt.
Pium dicitur religiosum. Virgili. iii. geor. dii meliora piis. Nonius.
Pium castũ. Vir. æn. vi. Quique pii uates. No.
Plaudi appellantur canes: quorum aures languidæ sunt ac flaccidæ & latius uidentur patere. Festus.
Plantæ semina olearum q̃ plana sunt ut appellantur etiam ex simili plantæ nostrorũ pedũ Festus pompeus.
Plãtæ tabulæ planæ ob quã causã & planti appellantur qui supra modum pedibus plani sunt. festus.
Plagæ sũt uulnera. Vir. li. iii. plagis que perẽpta Tunsa per integram soluũtur uiscera pellẽ. M. T. de sup. plagis confectũ dico a victoribus tuis patrẽ ãte oculos tuos cõcidisse. No.
Plaga spacium immensum. Virgi æne. li. prio Ethera quos lapsa plaga Iouis ales aperto turbabat cœlo. Nonius.
Plaga. g. affinitate litterarũ. ut cignus.
Plagæ sũt & retibus quibus capte implicantur Virgilius libro quarto æneidos retia rara plagæ. Mar. Tul. de offi libro tertio. sunt ne igitur insidiæ tẽdere plagas etiam si exercitaturus non sis. Nonius.
Plaga spacium amplissimum uel cœli uel agri Virgili. septimo. In medio dirimit plaga solis iniqui. Nonius.
Plaga aliquando pars lecti aliquando omnis Varro in Prometheo: eburneis lectis & plagis sigilatis. Affranius. plagam pacito de mea & plagulam de electo pellis dimitte in ordine. Nonius.
Plagæ grande lintheũ tegmen: quod nũc thorale pol lectuariam sindonẽ dicimus quage dimminutiuũ ẽ plagae. Varro de uita patrũ in tertio clamydes plagæ uasa aurea. Noni.
Plagæ dicũtur fustes teretes: quæ nauibus subiiciuntur ad pelagus uel cum ad littora subducũt unde etiã nũc plãgarios dicimus q̃ aliquid oneris fustibus transuehũt. Varro de uita pa. li. ii. cũ pœnus i fretũ obuiã ueniſſet nãis & quosdã cœpisset crudelissime p plãtis carinis subiecerat quo metu debilitaret nostros. Nonius.
Plato dictus est ab humerorum latitudine. πλατὸς eni latus latine dicitur quem figurare uidetur. Virgi. vi. ænei. atque humeris extantem suscipit altis. Seruius.
Platea uia lata sic ex græco appellata. nam πλατεῖαν illi dicũt i heauton. milesedico tibi si te i platea hac & præter ito hac platea sursum. Seruius.
Planetæ ab errore dicti sũt idest a potus planis nam interdum in austrum interdum in septentrionem plærũq̃ cõtra mũdum: non nunq̃ cum mundo ferunt. unde perite. Virgilius. de mercurio quos ignes cœli cylenius erret in orbes. Seruius.
Planeta erraticus. Gellius. xiiii.
Plateæ urbs boetiæ & insula inmari libyco cõtra cyrenem. unde platæensis.
Platanus arbor & nobis notissia a platos latũ.
Plasticæ fictoria uel figularia a πλαττω idest fingo a coreba athenien. inuenta de qua Plinius. xxxiii.
Plato de quo Lertius.
Plagæ sũt funes retium. Hor. carmi. si pugnat extricata densis tenua plagis. A.
Plantarius non locus plantarũ sed ipsae plãtæ. etiã si euulsæ aut non consitæ fuerunt. La.
Plangere in dictione eiulare. Lau.
Placeo mihi idest superbio dote aliqua bono que quod mihi adsit & glorior cũ inferiorũ conteptu. Quinti. placeas licet tibi opũ tuarum fiducia mirari quoque in eũdem sensũ accipit martialis. ne perdas operam q̃ se mirãtur in illos. i. sibi placeret: uel de se magnifice sẽtit. nõ placeo mihi & displiceo mihi differunt inter se.
Plantæ sũt raptæ de arboribus. plantaria uero quæ ex seminibus nata cum radicibus & terra ppria transferũtur. Vir. ii. geor & sua uina plantaria terra & alibi. hic plãtas tenero abscindens de corpore matrum deposuit sulcis. Seruius.
Placenta quam edebant cum pulte a græco uenit. πλακοῦντα. Varro.
Plaustrũ appellatũ aperte totius ut multa possunt. Varro.
Plaustrum ab eo q̃ ex omni parte palã est quæ i eo uehũtur quod perlucet ut lapides asseres tigni. Var.
Palnesium dortium glicerium nomina fœminarum. Donatus.
Plausus nimii prouocant philosophiam ad iudicandos sibi de aliena arte tractatus. Ma.
Plaxaura oceani & thethios. filia
Plectrum idest pecten latine.
Pleiades nos sæpe ei diuidimus: vii. Atlantis filiæ non ex electra sed ex pleione quæ cũ in

boetiam ducere uellet orion illius uim ifer re tentauit: ſed aufugerũt.xii.annos eas pſe cutus:iuppiter motus in humero tauri loca uit oriuntur uero martii:unde uergiliæ dif ferentiae.Fe.

Plebeium magiſtratum nemiem capere licet. niſi qui ex plebe eſt.Feſtus.

Plebei ædiles diſſidente plebe:a patribus ſunt creati.Feſtus.

Plexa colligata inde perplexa.Feſtus.

Plebeiæ pudicitiæ ſacellum romæ ut ſacra cæ/ tera colebantur.

Plector ferior unde & plectrũ & plagæ dictæ Te.in phor.ego plectar pendens.Do.

Plenitatem ignobilitatem.Cato in ꝓcuturio. propter tenuitatem & plenitatẽ.Ennius an nalium.v.propter plenitatem agro publico eiecti ſunt.Nonius.

Pleonaſmos quotiens adduntur ſuperflua:uti talia uoce refert.& uocẽque his auribus hau ſi.Seruius.

Plebem capito in hac diffinitiõe uidelicet lex ẽ generale iuſſum populi aut plebis rogãte magiſtratu ſeorſum a populo diuiſi:quoniã in populo omnis pars ciuitatis omneſque eius ordines contineantur:plebs uero ea di citur in qua gentes ciuium patriciæ non in ſunt.A.g.

Plebiſcitum eſt ſecundum eũdem capitonem publici priuatique iuris peritiſſimũ:lex quã plebs non populus accipit.

Pleonaſmus cumulatio uel adiectio ut ore lo/ cuta & ſidera cœli.

Plemirium fluuius ſiciliae contra ortygiã.Ser. iii.ab plẽmiro ideſt exundo.

Pleuron coſta aliquando latus:inde pleureſis dolor pectoris ubi coctæ locãtur.

Plebs ẽ cæteri ciues ſine ſẽatoribus.Ca.de uer.

Plenum ꝓmiſſũ appellatur q.de rebus omni/ bus cõtrouerſumque compoſitũ eſt iam ad oẽs controuerſias pertinet ſi forte de una re fit diſputatio:licet plenum compromiſſum actũ ſit:tamẽ ex cæteris cauſis actiones ſup/ preſſæ id enim uenit in cõpromiſſũ de quo actum ſit ut ueniret.ſed & tutius ſi quis de certa re cõpromiſſũ facturus ſit de ea re ſola exprimere debet.Vlpi.de arbitris.

Plerus ſine additione que pacuuius in teucro. periere danai plera pars peſſundata eſt.Eſt tamen i que nihil aliud niſi ſyllabica epen theſis quomodo ce in qbuſdã ꝓnominibus ut hiſce hoſce:& aduerbiis illicce.Priſ.

Plebes & plebs:plebis & plebei.Lucil.iii.neſcis plebis ieiuna timere.Priſ.

Plecto actiuum compoſita tamẽ deponẽtia:ut cõplector & amplector plexi facit.Pri.

Plemurus fluuius apud orthigiam inſulã i cõ ſpectũ ſiciliæ.

Plærique oẽs diem ſequẽtẽ plærique oẽs a ba/ co & latericulis contexunt.Ma.

Plærique oẽs.hæc adiectio dicit i prima poſita loco.Adiectiones uero aut in prima pte ora tionis:aut i ultima adiiciũtur:hic ergo plæ/ rique ex abundanti poſitum oẽs neceſſario additum.Te.in an.qd plærique oẽs faciunt adoleſcentuli.& i eu.Accede huc ad ignem iam caleſces plus ſatis.In ultima interea loci inter ibi.Donatus.

Plicatilis criſta upupæ quae plicatur:non quæ plicata eſt.& nauis plicatilis quæ plicatur cũ facta ẽ ex coriis.Lau.

Pliſima plurima.Feſtus.

Ploti appellãtur qui ſunt planis pedibus.unde & poeta plautus:qa umber arſinas erat a pedũ planitie iniicioplotus.poſtea plautus ẽ dictus ſoleas quoque dimidatas qbus ute/ bant inuenando quo planius pedẽ ponerẽt ſemiplocia appellabant.Feſtus.

Plutei crates e corio crudo nitente quae ſole/ bant opponi militibus:& appellabantur mi litares:nũc etiã tabulæ quibus qd praeſepi/ tur eodem noie ſignificãtur.Feſtus.

Pluto cũ accẽtu i o oceani & tethios filia.

Pluto ſaturni ex ope filius cum glauca natus ut in echronus.L.diſ.& ditis rapuit proſerpi/ nam.uulneratus ab hercule pugnante cõtra pilon patriã neſtoris i hercule furẽtẽ.Sen.

Pluto ab hercule uulneratus ẽ in humero apd pilum.v.iliados.

Plus a multo uetuſtas uoluit diſcrepare & põt uideri hanc habere differentiam ut ſit mul/ tum a pluri minus & nõ ſupramodũ.Virgi. i.i.geor.multũ adeo raſtris glebas q frangit inertes:plus ſicut i plæriſque.Tullius magis diſcernit epiſtola ad Catonẽ.Ne itcirco mi hi deſiderandam eẽ dignitatẽ meã q eam multi ipugnarint.ſed ideo magis colẽdã q plures deſiderauerint.Nonius.

Plus ſatis de his ẽ quæ a ueteribus geminaban/ tur:ut plærique oẽs & plæraque oĩa.i.oĩa:ſic etiam plus ſatis pro ſatis.Teren.in eu.iã cale ſces plus ſatis.Donatus.

Plus pluria dicebãt antiqui.ſic.Te.i phor.mul ta aduenienti mihi ut ſit noua hic cũ pluria dicit cõpatiuũ multi ſingulariter neutrũ eſt pluris ẽt cõmunis:facit diminutiuũ pluſcu/ lus.la.lum.Cõpluriũ dixit Ci.ad Herẽnũ. .iii.cõpluriũ negociorum.Priſcia.

Pluo pluui. Liui. xxiii. sanguine pluuit. Pris.
Plurum non plurium dicit modestus ut fortiorum. sed cõsuetudo uicit pluriũ. Ser. in ar.
Plure & minore emptũ. Cice. plure ueniet. sed cõsuetudo plurís & minoris tenuit. S. ĩ arte.
Pluuiatilis aqua uel a pluo: uel magis a pluuia. Laurentius.
Plorare in dictione eiulare. Lau.
Pluit caret supposito habens appositum ablatiuũ. Liuius nunciatũ ẽ in albano lapidibus pluisse. Ningit uero etiã sine apposito. Lau.
Plura quære in complura. Lau.
Plumatile aut clauatum aut ex plumis factum Plautus in epidico comatile: aut plumatile. Nonius.
Plumarium a plumando. M. Cato. lib. de liberis educandis. etenim nulla quæ didicit pingere põt bene iudicare quid sit bene pictum a plumario: aut textore in puluinaribus plagiis. Nonius.
Plurimus. i. longus. Virgi. i. geor. Cum se nux plurima. i. longa. significat enim amigdalũ qđ nux plurima dicitur. Ser.
Plurimus longus. Virg. ii. ænei. Iamque ascendebãt collẽ qplurimus urbi ĩminet. Ser.
Pluuias ꝓprie uocamus lentas: & iuges. Ser.
Pluria dicebant antiqui frequentius.
Pneuma spũs flatus. unde pneumon pulmo.
Poculum aureum seiæ dulcissime: qđ elegerit fidei heredum cõmitto ut dent. quæro cum in hereditate non sint nisi trullae sciphi modioli phiolæ an seia de his speciebus eligere possit. respondi. cum oĩa potui parata pocula dicũtur posse eã ex his eligere sceuola. de auro & ar. lega.
Pocula a potione: & inde potatio. & etiam postea hæc possũt a potu dici qđ potos potio græce origo potionis. Varro.
Podagrus a podagra: podagricus ab ægritudine appellatur. Ser. in ar.
Podalirius æsculapii filius frater machaonis q ob medicinam ad Troiam cũ græcis iuit.
Poderis talaris a pedibus.
Poean pater philoctetis: inde poeantius non a peio ideſt ferio.
Poeta a ποιητης latie factor abiecta i soni gratia ne poieta dicatur. Tor.
Pœna inde pœnitentia pœnitet.
Pœnitere ꝓ pudere siue tedere accipiẽ. Liuius li. i. nec me eoꝝ sentẽtiæ esse pœnitet. Virg. nec te pœniteat calamo triuisse labellũ. L.
Pœsis & pœma differũt. Pœsis rextus scriptorum: pœma inuẽtio parua quæ paucis: uersibus exprimitur. Lu. ĩ. xi. satyrarũ: nec hoc qđ ualeat quidue interſit hoc & illud cognoscit primum hoc qđ dicimus esse pœma ps ẽ parua. idem in epistola. Itẽque uis nõ magna pœma ẽ illam pœsis opus totũ totaque illa sũma ẽ una. Nonius.
Poematis ꝓ poematibus. Plau. in asi. qđ ĩ poematis in picturis. No.
Poematorum pro poematum. Affranius in priuigno. poematoꝝ non bonorũ. Plau. in asina. Nam nec fictum unquã neque pictum ĩ poematis. Nonius.
Pogoma barbata genus cometæ. Pli. ii. a barba.
Polubrũ pelluuium uas qđ nos peluim uocamus. Festus.
Pollit pila ludit. Festus.
Pollis pollinis sic carisius: probus tamen & cæsar hic pollen pollinis. Pris.
Pollinctores qui funera morientia accurant Plau. in menechmis. sicut pollinctor dixit qui pollinxerat pollinctores dicti quasi pollutorum unctores. ideſt cadauerum curatores: unde & apuleius in hermagora ait. pollinctor eius funere dum unctionem paramus. Fulg.
Polliceor in utranque significationem. Metellus. nam ut aliis plærunque obueniẽti magistratui ob metum. statuæ polliceãtur passiue. Priscianus.
Polliceor quæro in uerbo liceor. Lau.
Polliceres ꝓ pollicereris. Var. ne dares ne polliceres qd latum ẽ. No.
Polemo athen. philosophus philostrati filius pago æensi lasciuus a Xenocrate mutatus. Valerius.
Polibrum trulũ uocamus: qđ uulgo bacile dicitur. Liuius argento polibro aureo & gucto. Fabius pictor in sexto. Aquam manibus pedibusque dato polibrum siniſtra teneto dextra uasum cum aqua. Non.
Pollentia potentia a pollendo dicta. Plau. in rudẽte ne ineptorum potior sit pollentia: pollere ergo cõmune ẽ. No.
Pollintores sunt qui mortuos curant. Varro mutuum muli scabunt. Itaque si plures dies inter medicos discessum & aduentũ pollintores interfuerũt: & id æstate uideas. Varro in morothone. propter cimam capulum positum nutrix tradit pollintori. Plau. ĩ asina. Ecquis currit pollintorem arcessere. Nonius marcellus.
Polleo possum ualeo. Cicero in paradoxis. nec est ulla res quæ plus apud eum polleat q̃ ipsius uolũtas atque iudiciũ. Ser.
Pollicetur require in promittit. Asconius

Pollex nomẽ ab eo qđ pollet accæpit: nec in si/
niſtra ceſſat: nec minuſq̃ tota manus ſem/
per in officio ẽ. unde apud græcos αντικηρ
uocatur quaſi manus altera. Ma.
Polimenta teſticuli porcoꝝ dicũtur cũ caſtran
tur a politione ueſtimentoꝝ q̃ ut illa ſimili
ter curãtur. Feſtus.
Polliceri & ꝓmittere in hoc differunt qđ polli
cemur ſponte ꝓmittimus rogati. Ser.
Pollicitatio ẽ multarũ reꝝ ꝓmiſſio. Te. ian. qđ
mihi pollicitus ẽ. & polliceor ultro ꝓ mitto
Terẽ. in eunu. ſcis tute pollicitum eẽ mihi.
Donatus.
Polybus thebaꝝ ægypti rex odi. iiii.
Polycaſte neſtoris filia. odi. iii.
Polydãna thonis uxor quæ helenæ medicamẽ
tum obliuionis dederat. Odi. iiii.
Polycletus ſtatuarius. Plinius. xxxiiii. Quinti/
lia. duodecimo.
Polycrates ſamius tyrãnus fortũatiſſimus qui
ãnulum in mare ꝓiectũ inuenit. Pli. xxxvii.
uictus tãdẽ ab oronte darii præfecto in me/
galenſi mõte ſuſpẽſus.
Polydamas troianus qui cũ ænea: & antenore
Troiã tradidit græcis a Δαμαω domo a p
ſio ꝓ tragoedia ꝓ polidamente accipitur.
Polydoctes magnetis filius rex Secipli inſule q
pſeum educauit: cuius ingeniũ uẽtus gloriæ
umbra ad ſuperãdã meduſam cõpulit cuius
capite uiſo cõuerſus ẽ i ſilicẽ. Oui. v.
Polydorus priami filius: de quo euripides &
Ouidius. xiii.
Polydora oceani & thetios filia.
Polygnotus pictor ãtiquiſſimus. Quintil. xii.
primus inuenit picturam. Plini. vii. & tricesi
ſimoquinto.
Polygonius anguloſus.
Polymneſtor rex Thracũ: q polidoꝝ iteremit.
Polymitus diuerſoꝝ colorũ filis contextus a
μιτος. i. filum: unde ueſtis polymita.
Polymnia una ex muſis quaſi poli hĩnia ideſt
plurimũ cãtans uel multae memoriæ.
Polyon multa uiola herba a muſeo & heſiodo
laudata de qua. Pli. xxi.
Polyphemus Neptunni ex toſa filia: phorei fi
lius multæ famæ: de quo Oui. xiii. & Seruí/
us in quarto.
Polypoetes filius perithoi & Hippodamiæ q
ab antro lapidem tollebat quem boum uigi
ti paria non mouit.
Polytes priami & hecubæ filius. Vir. ii.
Polyiptoton qđ multiplicem habet caſum. po
nitur & ꝓ figura: ut pſius ex nihilo nihil in
nihilum nil poſſe reuerti.
Polypus piſcis a multis pedibus.
Polyſyntheton multipliciter coniunctum fi/
gura ut tectumque laremque armaque amy
cleumque canem creſamque pharetram.
Politia ciuitas uel reſpublica.
Polyxena admiranda priami filia achillis tu/
mulo mactata.
Polixenus ãgei filius pulcherrimus ex græcis
ducibus ad Troiam.
Poltis rex thracum in troico bello. Plut.
Polux. g. po. breuis & uno. l. polideicis incidi/
mus enim ut dido. græ. do πολλωμαι uolo
filius tyndari ex leda frater caſtoris.
Pomarius cum ſit maſ. pomaria facit. S. in ar.
Pomata dicũtur ubi poma naſcũtur. ut oliuera
pomaria autem ubi ſeruantur ut penaria.
Seruius in arte.
Pomarium locus pomorum reponendoꝝ uel
locus conſitus pomis. ut Oui. id metuens ſo
lidis pomaria clauſerat atlas mœnibus. Qui
dam hoc pomerium uocant. Liuius autem i
quit pomeriũ eſſe locum ad muros intra &
extra in quo ædificare non licet: quaſi poſt
mœnia: ut dicimus pomeridianum ꝓ eo qđ
ẽ meridianũ. Luc. lõga ꝓ extremos pomeria
iũgere fines: pomariũ igiẽ aut locus frequẽs
arboribus pomi. ſiue fructuũ pomi reposi/
toriũ. aut copia ipſa arborũ pomiferarũ. L.
Pompa omnis ſpectaculum ẽ i proſperis & ad/
uerſis. Spectaculũ uero illud qđ ſpectatur:
nũc ipſa ſpectatio: nũc locus ubi fit. Lau.
Pomerium urbis principium qđ erat poſt mu
rum eius auſpicia urbana finiũtur cippi po/
merii ſtant: & circum areæ quædam circum
Romam. Varro.
Poma q̃ in eorum inſitione potu indigent. i.
adaquatione. Varro.
Pomerium ẽ locus intra agrum effatum ꝓ toti
us urbis circuitum pone muros. A. g.
Pompa. g. & aliquando apud noſtros ad ſacra
ut plurimum ad alia & nõ in lœtis tantum
ſed funerum etiam.
Pomerio cuiuſlibet ciuitatis cui pacto uenditi/
onis interdictum eſt urbe etiam interdictũ
eſſe uidetur quod quidem alias cum princi/
pis mãdato perciperetur: etiam naturalem
habet intellectum: ne ſcilicet quia caret mi/
noribus frueretur maioribus. Papinianus
de ſeruis exploran. Pomum excipit qui fun
dum uendidit nuces & ficus: & uuas dunta
xat: duricinas & purpureas & quæ eius gene
ris eſſent: quas non uini cauſa haberemus.
quod græci appellarẽt recepta ui/
deri. Pau. de uer. ſignific.

pomum sūt de agricultura scriptores: q nuces & mala sic diuidūt: ut nuces dicāt omne pomum qđ foris duro tegatur cortice: & ītus habeat quod esui est & durum intus includat. secundum hāc diffinitionem persicum qđ Sueuius poeta inter nuces enumerat magis erit inter mala numerādū. Macrobius.

Pontificē æneam uel ex numero referendorū laborum eius ostendit pontificibus enim p missa ē potestas memoriam rerum gestarū ī tabulas conferendi. & hos annales appellāt equidem maximos quasi a pontificibus maximis factos: unde exp̄sona æneæ ait. & uacat annales nostroz audire laboz. Ma.

Pone graui sono p loci significatione. Fe.

Pontina tribus a pontia urbe ē dicta. Fe. pom.

Ponere ē deponere. Vir. æne. libro primo. ponuntque ferocia poeni corda uolēte deo. N.

Ponere cōsumere cōterere. M. Tul. de offi. mirentur ī eā tantū opere ponam. No.

Ponere seruare. Vir. geo. li. iii. aut parco sale cō tingunt hiemique reponūt. idem. i. æn. Manet alta mēte repostum iudiciū paridis. No.

Ponere desinere. Vir. ænei. libro octauo tū uēti posuere oīsque repēte resedit flatus. No.

Pono qesco. Vir. vii. aene. Cōuēti posuere. S.

Pono constituo. Virgi. æneid. atque haec mea sacra quot annis urbe uelit posita templis sibi ferre dicatis. Ser.

Pondo mille octingentum nouem. Varro de uita patrū lib. iii. Itaque rettulit auri pondo mille octingentū septuaginta quinque. Græci enim herona mille dixerunt. Idē delphos apollinis numera missa corona aurea pōdo ducentum. Nonius.

Ponderitatem a pondere ut grauitatem: Actius in pragmatico lib. i. Et cuncta fieri cætera imbecilla nō qđ ponderitatem grauitatēque hominis. Nonius.

Pondo numeri pluralis generis omnis. Nam si singulariter dicere uelimus ad libram referimus. ut ait focas grāmaticus ut duo pōdo tria pondo. & unam libram.

Pono posui & posiui. Plau. in aulu. nunc apud sequestrum uitulum posuimus. Pris.

Pone loci aduerbiū ē. post temporis. Caper.

Populabūdus q abūde affatimque populat. L.

Populnus a populis quæ arbor ē. Lau.

Pondo caret singulari dicimus tamen duo pōdo: tria pondo: non bina dua pondo & tre pondo usque ad nostram ætatem ab omnibus dictum est: ut inquit. Quintilia. Laurē.

Pontes etiam scabe nauiū dicūtur. Vir. x. æn. Interea æneas socios de pontibus altis exponit: Seruius.

Pontifices a posse & facere. Varro.

Pontus mare a maeotidos palude usque ad tenedū de quo ī dictiōe euxinus inde pōtinus

Pontina uolscorum palus iuxta forum apii p pe taracinam. de qua Pli. iii.

Popularitas ī omnis rei consortum sumit. Terentius in adel. obsecro populares ideſt ciues. Donatus.

Popularis eiusdem conditionis generisque. Salusti. popularis sui sceleris. Te ī pho. amicus summus meus & popularis geta. & popularis populo gratus ē: popularis ciuis ē popularis humilis: popularis uilis populique factus ut siquis dicat sordidum popularem ciuem. Donatus.

Popisma sonus cunni ex confricatione mentulae & pro coitu apud Iuuenalem.

Popularem actionem dicimus quæ suum ius p prium tuetur. Pau. de popula. acti.

Populat ē & passiuum. Vir. i. geor. populatque ingentem farris aceruum. Sisenna historia. quarto. hoc populabundos ad memoriā cōuertit. Nonius.

Populari significat populi amorem conciliare. unde populares dicti de uno populo amici. Pacuuius in crise. Atque ut promeruit pater mihi patriam populauit meam. Te. ī phor. amicus sūmus meus & popularis geta. No.

Populatim per populos. Pomponius in eginis poema populatim omnibus. Nonius.

Popularia ut nugalia uel puerilia. Laberius late loquētibus hedū popularia agimus p ludum. Nonius.

Populatim Ceci. ī oboleſtate. Ego p̄didi te qui oēs seruos p̄do populatim quæso ne addas malum ad hoc malum. No.

Popinones uel hi quos nunc tabernarios a popinis uel luxuriosis qui se popinis dedunt: Varro in modio quis poculis argenteis chorum introibit popino. Lucre. li. i. In famam ihonesta turpēque odisse popinam. No.

Populi in plurali numero urbes significat. Virgilius. i. æne. littoraque & latos populos. S.

Populus in singulari numero unius multitudinem ciuitatis significat. Vir. i. æne. hinc populū late regem. Seruius.

Populi fugia. require in uitulari. Mac.

Porcæ ī agris sunt dictæ q parcant ideſt p hibeant aquā frumētis nocere. Nā crebriores sulci limi solent uocari. Fe.

Porriciam porro iactam. Festus.

Porcas quæ in agris sunt ait. Varro dici q porrigant frumētum. Festus.

Porci efficies iter militaria ſigna quiṫ locū ob/
tinebat: quia cōfecto bello iter quos pax fie
ret cæſa porca fædus firmari ſolebat. F.

Porphyris inſula i laconico mari. a malea .v.
milia paſ. quae deinde cythera pluraliter tā
tū dicta eſt.

Porphyrites marmor rubrū cū cādidis pūctis.
qđ in ægypto iuenitur a porphyræ ſimilitu
dine. Pli. xxxvi.

Porthinæus diphtōgo ſcribitur portitor por
thineis. g. qui nauigio uehit. Et ꝓ eo qui exi
git portoriū ideſt uectigal pōtus & praeter
hoc & amatoriū i oriū locū ſignificāt ut dor
mitoriū tētoriū potius ipſa uela tectoriū in
cruſtatio.

Porſena. Vir. porſēna rex. Liu. ii. ab urbe. Por/
cæ i agris q̄ dicimus ſignificantiā. Var. deſi/
gnat de re ru. li. i. quæ aratrū uomere lucanā
hiſtriā facit ſulcus uocaṫ: qđ ē iter duos ſul/
cos elata terra dicitur porca q̄ ea ſecus fru
mentū porrigit. Actius panegoꝝ li. i. ordine
porcas bidenti ferro recta duricie porcae
ſunt ſigna ſulcoꝝ quæ uel ultra ſe iaci ſemi
na prohibeant porcere enim prohibere ſæ
pius legimus. Nonius:

Porcet prohibet. Pacu. i athlanta. magna te ut
uereor loqui porcet pudor. Actius i ligone
quibus oculis qſq̄ noſtrū poterit illorū ob/
tui uultus q̄ iam ab annis āni porcēt. Enni.
in thelamone. dum me ſentis facere pietas
ciuiū porcet pudor. Var. in māio. hunc cere
ſos tibi miniſtra frugibus ſuis porcet. Luci.
li. vi. Nō te porro ꝓcedere porcent. No.

Porcetra ē ſus quæ ſemel peperit: ſcropha ue/
ro quæ ſepius. A. g.

Porcus græcū ē nomē antiquū: ſed nūc obſcu/
ratum: q̄ nunc eum uocant ciron. Varro.

Porca diciṫ terra ellata inter duos ſulcos q̄ ea
ſeges frumentū porrigat. Varro.

Porticulus ē qui i portu modū dat claſſi. ē autē
malleus. Feſtus.

Portunnus qui & palæmon a romanis iter eoſ
colebatur. Feſtus.

Portenta ſerum fieri dicūtur cum ſolita raro
ſe oſtēdunt: ut cometæ turbines baratra ſe/
reno cœlo facta tonitrua. Feſtus.

Portus appellatus ē concluſus locus: quo ꝑ
tantur merces: & ide exportātur ea quæ ni/
hilominus ſtatio & concluſa atque munita
inde angiportum dictū ē. Vlpi. de uer. ſig.

Portionis nomē non ſemp dimidiū ſignificat
ſed ꝓut ē adiectū. Poteſt enim uidere aliqs
& maximā partē & uiceſimā & tertiam: & ꝓ
ut libuerit: ſed ſi non fuerit abiecta portio.
dimidia pars debetur. Vlpia. de uer. ſig.

Porcæ romuli lares: q̄re i uerbo grūdire. Dio.

Portorium uectigal portus uel fluminum: uel
lacuū uel ſtagnoꝝ. Portitor āt dicitur q̄ tra/
ducit hoīes ac uehit nauigio: pol ad nauiū
de littore uel econtra: aut trans ripam uel ē
qui portorium ideſt fructus pecuniarios ex
portu cōduxit: & a uenientibus illos exigit.
Laurentius.

Portare quaere in uerbo agi. Lau.

Porro quaere in dictione autē. Lau.

Potus, uini & aquæ & ſimiliū dicitur. potio
uero a medicis datur egrotanti: interdum
potio pro potus. Lau.

Porta quære in mœnia. Lau.

Portenta dicūtur quæ aliquid portendūt. N.

Portenta inania quædam & irridenda. Ci. tu/
ſcu. li. i. Aut quid negocii hæc ē poetarū &
pictorum portenta conuincere. Nonius.

Portentū non ſolū q̄ portendat: ſed quod iā
portet. & faciat in his ſignificatōnibus quæ
in auſpiciis auguriis extiſpiciis oſtenduntur
prodigiis autē ſemp peſſima ꝓnunciantur
& dictum ē quaſi porro adigendū. Vir: lib.
iii. ænd. ſola nouum dictuque nefas harpy/
ia celeno prodigium canit & triſtes denūciat
iras. Nonius.

Portulaca. Varro diſciplinæ uiri manducata
portulaca tacite tollit. Nonius.

Portitores dicūṫ tolonearii q̄ portū obſidētes
oīa ſciſcitantur. Et ex eo uectigal accipiunt.
M. T. de repu. li. iiii. nolo enim eundem po/
pulū iperatorē & portitorē eē terraꝝ. opti/
mum autē & in priuatis familiis & in repu.
uectigal duco eē parſimoniā. Pla. i menech.
portitorem duxi ita mihi neceſſe eſt loqui
quicqd egi atque ago. M. T. đ officiis li. ii. pri
mum iprobāṫ hi quæſtus: q̄ in odia hoīum
icurrūt: ut portitoꝝ & fœneratorum. Te. in
phor. ſed epiſtolā ab eo allatam modo eſſe
audiui. & apud portitorē eē delatam. Plau.
in aſinaria ego pol iſtum portitorē priuabo
portorio. Virgi. lib. vi. portitor ille charon.
Var. i miniſteriis æs defraudaſſe caponem
bonā luto obluiſſe tū portitores æra indu/
xere. Nonius.

Portiſculus ꝓprie ē hortator remignū. i. q̄ eā/
dem pertica tenet. quæ portiſculus dicitur:
qua excurſū & hortamēta moderaṫ. Plau. i
aſinaria: & meā ptē loquēdi & tuā trado tibi
id atque tacēdū tu te habeas portiſculū. En
nius lib. octauo āna. Thus ante tenētes pare
rent obſeruarent portiſculus ſignū cū dare
cæpiſſent. Labe. in cithera: nec palmarum

cursus. Nec portisculi. No.

Porta ois exitus quo pōt importari uel exportari aliquid. Vir. i. æn. At uēti uelut agmine facto qua data porta ruunt. Ser.

Portus est locus ubi naues hyemant. Ser.

Portus appellat cōclusus locus quo importantur merces & inde exportantur. Ser.

Portari dicuntur ea quæ quis iumento secum ducit. Seruius.

Portendo idest porro tendo prædico significo Vir. ii. æn. hunc illum fatis externa ab sede profectum portendi generum. Seruius.

Portorium dicitur merces quæ portitoribus datur. Lucillus facit idem: q̄ illi qui inscriptum e portu exportant clanculum ne portorium dent. Seruius.

Portas dicebant quod uiam relinquebant ī muro qua in oppidum portarent. Varro.

Porta neuia quædam Romæ ī nemoribus eam Neuius fecit: ea. n. loca ubi ea est sic dicta. V.

Porta randuscula q̄ ærata fuit æs randus dictū Ex ea in ueteribus in mancipiis scriptum. Randusculo liberam ferito. Varro.

Portum frequenter maiores pro domo posuerunt. Seruius.

Porta romula ab Roma dicta: quæ hēt gradus in noualia ad uolupiæ sacellū. Varro.

Porta ianualis dicta a iano: & ideo ibi positū iani signum. & ius īstitutū a Pompilio: ut scribit in a malibus piso ut sit clausa sēper nisi cum bellum sit: cuius nusquam uacet traditum ē memoriæ Pompilio rege fuisse apertam. & post. T. manlio cosule bello Cartaginensī primo confecto & eodem anno apertam. Varro.

Porti pro portus Turpilius in demergo. Nec nautæ cū essent circūuenti uentis in certo itinere porti indigentes. Nonius.

Porrigo genus morbi. Lucil. li. xxx. Tristem & corruptā scabie & porrigine plenū. Nonius

Porro post lōgum iteruallum & est aduerbiū temporis. Vir v. æn. Hinc maxima porro accæpit Roma & patrium seruauit honorē ex græco est προππόθεον. S.

Porro in reliquum deinde in futurum: deinceps dicit & futuri temporis adhortantis aduerbium est. Terē. in an. porro adnitere. Idem in eadē. ut quiescant porro moneo: & porro aduerbiū ordinis: idē in eadē: qd agā porro: & porro postea in eu. misit porro. D.

Portare portamus nō solum corpore: sed etiā animo tam bona q̄ mala. Teren. in. an. dii boni quid boni porto. Donatus.

Portitores hi q̄ ī portu sūt: more. n. uetere; magistri tributor; & plublicāi opas ī portu dabāt īferēdar; rerū. & efferendarū uectigal exigētes. Te. ī pho. sed epistolā ab eo allatā audiui. & ad portitores esse delatū. Do.

Porro idest certe. Cice. pro Plantio. nihil porro tam ihumanū: tam immane. tam ferum q̄ committere ut beneficio non dicā īdignus sed uictus esse uideare. Ser.

Porricere ergo nō proiicere propriū sacrificii uerbū. & quia dixit ueranius ī arā focū ue eo ue. quo exta dari debebunt. nunc pro ara & foco mare accipiendū est. cū sacrificium diis maris dicat. Ait. n. Vir. dii quibus īperiū est pelagi quorū æquora curro. uobis letus ego cādentē in littore taurū. Constituā ante aras uoti reus extaque falsos porriciā ī fluctus: & uina liquētia fūdā. Ex his docet in mare rite potuisse porrici exta nō proiici. Aul. gel.

Postulare & expostulare differūt. Postulare. n. est quærelā dicere de altero apud alterū. Ex postulare querelā apud eū ipsum deponere de eo ipso q̄ fecit iniuriā. Teren. ī an. ut cū eo iniuriam pro de iniuria expostulem. Do.

Postulare uelle aut sperare. Ci. ut temporibus reip. det non est postulandum hoc est cupiendum. aut expectandum. Teren. in adel. ut hanc mihi eripere postulet. Do.

Possessio appellata est: ut Labeo ait. pedū quasi positio. quare inutiliter tenetur ab eo qui ei incidit: quā græci κτῆμα dicūt dominūque reū ex naturali possessione cæpisse. Nerua filius ait eiusque rei uestigiū remanere in his quæ terra mari cœloque capiūtur. nā hæc. p tinus eorū fiunt: qui primi possessionē eo; apprehenderint. Vlpi. de uer. signi.

Possessionē inter & dominium hæc est: q̄ dominiū nihilominus eius manet. q dominus nō esse uult. Possessio aūt recedit: ut quisque cōstituit se nolle possidere. siquis igit ea mē te possessionē tradiderit ut postea restituat desinit possidere. Vlpi. de uer. signi.

Possessiones uerbū iterdū proprietatē quoque significat sicut ī eo qui possessiones suas legasset responsum est. Pla. de uer. si.

Possessor rer; īmobilium is accipiēdus est qui in agro uel in ciuitate rem soli possidet: aut ex asse: aut pro parte. sed qui uectigalē. i. emphiteoticū agrū possidet possessor intelligitur. Itē qui solā proprietatē habet possessor intelligendus est. Cum uero qui tantum usū fructum habet possessorem non esse Vlpia. ait: creditor qui pignus accipit possessor nō est cū & possessionē habeat aut sibi traditā ut precario debitori concessam Martianus.

q̄ satisdare cogātur.
Posteriores quaere i dictione maiores. Lau.
Posterior ablatiuum in i & in e nō mirū est mi
sisse cum comperatiua in or etiā neutrū cōfi
clebant genus: ut Ancias. vi. annaliū hoc se/
natus consultum prior factum est. Pris.
Post præpositio & aduerbiū. ut post mihi non
simili cōmissa pœna luetis. Pri.
Postq̄ intactū & anteq̄ finitiua recipit: ut postq̄
uisum est superis. subiunctiua uero quoties
secernitur. ut post finis q̄ factus eēt. Itē ante
q̄ uenires uel uenis. finitiuus uero ut Vir. an
te pudor q̄ te uiolē. Ser. in ar.
Poscere est rem debitā & honestā petere. repo
sco est rē meā & q̄ mihi debes reddi peto.
Postulo est quodāmodo requiro: ut res. locus
persona: tempus: postulat: & tanq̄ rem iustā
peto. Curtius postulabat autem potius q̄ pe
tebat. Laurentius.
Possessio est ipsa proprietas. Ci. para. etenim si
isti callidi estimatores prata & areas magni
existimare q̄ ei generi possessionū nemini
noceri potest. significat etiā tabernas. hospi/
tia. horrea i urbe. Ci. i phi. possessiones uo/
cabat urbanas & rusticas. ut puto nō tātum
prædia sed etiā quæ uulgo mobilia appellāt
Post multum & multo dicimus: sicut āte. Lau.
Postridie quære in pridie. Lau.
Posthac quære in uerbo iterum. Lau.
Postulare in desiderium suum uel amici sui in
iure apud eum: qui iurisdictioni potest ex/
ponere. uel alterius desiderio contradicere.
Vlpi. de postulando.
Posthumos dicimus eos dūtaxat q̄ post mortē
parētis nascūt. Vl. de iniuſ. rup. uel irrito te.
Postliminiū est ius amissæ rei recipiēdæ ab ex/
traneo: & in statū pristinū restituēdæ inter
nos ac liberos. populos regesque moribus
legibus cōstitutū. Nā quod bello amisimus
aut etiā circa hoc si rursus recipiamus post/
liminiū recipere dicimus. id qđ naturali æq
tate ītroductū est. ut q̄ per iniuriā ab extra/
neis detinebatur is ubi i fine suos reddidis/
set pristinū ius suū reciperet. inducię sunt
cū in breui & in præsenti tēpore conuenit:
ne inuicē se lacessissent. quo tēpore nō post
liminium. Vlpia. de capti. & postli. re.
Postq̄ p quoniā: cuius reciprocū est quoniā p
postq̄. Plau. in aululari. & is quoniā morī
ita auido ingenio fuit. Ter. in adelp. postq̄ pœ
ta scriptura suā ad iniquis obseruari. Et no/
ta postq̄ apud ueteres non præterito modo
sed etiam præsenti. adiungi. Virg. postq̄ nos
amarilis habet galathea reliquit. Do.
Postliminiū adeptus est q̄ extra limina hoc est
extra terminos prouiciæ captus fuerat rur/
sus ad propria reuertitur. Fe.
Posticū hostiū dicitur i posteriore parte ædiū
cæterū antiqui etiā uicinū habitantē ad po/
steriorē ptē ædiū sic appellauerūt. denique
& quæ āte nos sūt & quæ post nos sūt posti/
ca dicūt & dexterā anticā dicimus & sinistrā
posticā. Sic etiā ea ps cœli quæ sole illustrat
ad meridiē antica utique noīatur. quæ ad
septētrionē est postica. Rursū quæ diuidun
tur i duas partes oriētē atque occidētē. Fe.
Possessio est usus quidem agri & ædificii: non
ipse fundus aut ager. Fe.
Postica linea in agris diuidendis ab oriente ad
occasum spectans. Fe.
Postmirium pontificale pomerium quasi pro
murium ideſt proximum muro. Fe.
Poscere accipere. Var. in parme. in argumentis
poscit palmam. No.
Poscere significat petere. Vir. i. xi. poscit equos
gaudetque tuens ante ora frementis. No.
Poscere prouocare. Virg. in. viii. aut acrem du/
bites i prælia poscere turnū. M. T. i uerrē acti
one secunda: poscāt maioribus poculis. No.
Poscere aduersari. Virgil. in. v. Equidem sic po
scere uentos tam dudum & frustra cerno te
tendere contra. No.
Posterius dicitur tardius uel secundo. No.
Posterius minus. Plau. i asina. posterius ista di/
cis q̄ credo tibi. No.
Postulare itelligere est apertissimū quā habeat
significantiā: ut est poscere. Terē. in andria.
dehinc postulo ut nihil moræ sit. No.
Postulare uelle. Plautus. in asinaria ubi piē pie/
tatem si istuc memoratam modo tibi postu
lem placere mater mihi: quo pacto præci
pis. Nonius marcellus.
Possetur pro posset. Quadrigarius annali. lib.
i. cum non possetur decerni utrius putare/
tur uictoria. No.
Postomis dicitur ferrum quod ad cohibendū
equorum tenaciam naribus uel morsu im/
ponitur græ. Luci. saty.
lib. xv. trules postmide huic ingens de nari/
bus pendet. Nonius.
Possestrix a possidendo. Affranius in liberto.
totus monilis possestricem. ita tonstrix ita
impulstrix. ita curatrix: ita plāctrix ita asse/
strix. Nonius.
Postica est posterior pars spacii in augurio su/
scipiendo. Augures enim designant limo
& eis dāt nomina. & prima pars dicitur an/
tica: posterior postica. Item & dextera & si/

nistra. Seruius.

Posco prouoco. Virgilius. viii. ænei. nec mox aut laurentis nate superbos: aut acrem dubites i prælia poscere turnũ & Cicero poscũt maioribus poculis. i. prouocant. Ser.

Poscere ut Varro dicit est quotiẽs aliquid p me rito nostro deposcimus. Ser.

Postremissimum gracchus dixit. Au. gellius.

Posthumus q post matris mortẽ natus. Var.

Potio a potion. unde poculum potatio: repotatio. Varro.

Potiri est non modo in usu aliquid habere uerum etiam in potestatem locum aut quippiam redigere. Salus. in catilina. Ex libris sybillinis regnum romæ tribus cornelis portendi: syllam atque cinnam ante se tertium esse cui fatum foret urbis potiri. Ser.

Potisne ideſt potes. Virgil. nec potis iõios. Est autem nomen potis & facit potis potior potissimus. Terent. in an. potisne mihi uerum dicere. Donatus.

Pote pro potis: ut mage pro magis. Te. in adel. nihil pote supra. Donatus.

Potior potiris cũ accusatiuo & genitiuo casu efferri potest: quod tamen nos ablatiuo. Te. i adel. patria potitur commoda. nos patriis potitur commodis diceremus. Actius in clitẽestra: feras potiuntur plagas. Plaut. hostium potitus est. Do.

Potestatis uerbo plura significantur nisi persona magistratuum imperium i persona liberum patria potestas in persona serui dominũ. ac cũ agimus de noxae deditione cũ eo qui seruum non defendit praesentis copiã facultatemque significamus in lege acina in potestatẽ domini rem futuram uenisset uideri & si eius uendicãdæ potestatẽ habuerit Sabinus & Cassius aiunt. Pau. de uer. sig.

Potestatis uerbo nõ solũ ad liberos qui sunt i potestate referendũ est. uerũ etiam. ad eum quẽ redemit ab hostibus q̃is placet hunc seruũ nõ esse. sed uinculo quodã retinetur. donec preciũ soluat. Vlpi. de testa. tu.

Potorio in argento uerum id duntaxat sit in quolibet possit. an etiam id quod ad præparationem bibendi comparatiuum sit ueluti columnarium: ut urceoli dubitare potest. sed pprius est ut hæc quoque istituta. Pom. de auro & ar. leg.

Potis & pote raro i obliquo casu. Virgilius tertio ænei. nec potis ionios fluctus æquare sequendo. Priscianus.

Potior potiris a potis. Prisc.

Potest & potestur idem significant. Pris.

Potus participium. Iuue. e potaque flumina medo prandente passiue. Pris.

Potior. tiris. tieris. i tertia & quarta coniugatione. Virgi. in. iii. & auro ui potitur. Infinitũ tantum. secundum quartam coniugationẽ semper inuenitur. Pris.

Possum passiue antiqui protulerunt: ut scaurus de uita sua tertio poteratur. & apud Ennium. nec retrahi potestur iperiis. Dio.

Potis est dicimus pro potest. ut apud Enniũ. q potis igentis oras euoluere belli. & Virg. At non euandrũ potis est uis ulla tenere nec nõ pote potes crebro dicere reperimus. ut persius. qui poteuis dicã nugaris. Dio.

Potissimũ iter plura. potius iter duo. ut quẽ potius instituã Fabiũ an Aemiliũ aut quã natarũ potissimũ erudiã e multis scilicet.

Potercus fluuius est in ĩsula cretæ iter gnoson & gortinam defluens ciuitates.

Potina urbs arcadiæ. unde glaucus qui cum ueneris sacra sperneret potinades malis membra absumpsere quadrigæ a ποτνιοῦ qui est uenerabilis.

Potior illam rem pro illa re potior gaudia. Lucre. in. iii. Adde edicabonia dũ comites quorum unus humerus est sceptra potitur. Pacuuius in atlantha. Regi ut memorabis nũc regnũ potitur ꝑmissum patris. No.

Poteratur pro poterat. Ceci. in. i. anna. cũ uix sine periculo bellũ geri poteratur. No.

Potestur pro potest. Pacu. in chris. Si qua potestur inuestigari uia. Quadrigarius in annal. iii. adeo nemorari uix potestur: ut omnes simul sunt quisque negociũ adorti essent. N.

Potus a bibẽdo. Luc. li. xxx. secus cũ eo medio ac ludo bene potus recessit. No.

Præ in cõpositione uehemẽtius auget q̃ per. ut præcelsus præpotẽs. qui præter modũ moreue aliorũ potens ac celsus est. interdũ cũ uerbo nihil significat ut præcludo.

Præcox fructus præter morem cæterorum coctus siue ãte cæteros: ut uuæ præcoces Quidam dicũt præcoquus. Mar. utilia maternis fueramus præcoqua ramis. & quære in dictione diuturnus. Lau.

Præmaturus anteq̃ sit tempus maturum colligatus. Laurentius.

Praua appellãtur quæ non recta sunt. ut lignũ prauum. Laurentius.

Prædia omnia ædificia urbana accipimus: nõ solum quæ in oppidis: sed etiam quæ forte stabula aut alia meritoria in uillis & in uicis uel si prætoris uoluptati tantum deseruientia: quia urbanuum præ dium non locus fa/

cit sed materia proide hortos quoque i ædi ficiis cõstituti urbana dicuntur. uinearii ue ro uel olitorii non. fundus é possessio. Fusti ca ut uineæ: prata oliueta: pomaria: salicta arbusta: pascua: nemora: & similia: prædia uero est possessio & rustica & urbana & est ut genus. fundus uero species.

Præcepta & præceptões idifferéter ꝑ disciplina

Prætorius qui præturam gessit. Lau.

Præceps antiqui præcipes & ancipes secũdum analogiam dixerũt. sicut bicipes. Plautus in commorientibus. Saliam iam in puteũ præ cipes. Idem in rudente: post altrinsecus est securicula ancipes. genitiuum quoque præ cipis: nunc præcipitis ancipitis. Pris.

Præcipito lauo tondo duro calceo etiam pro passiuis ponuntur. Virg. prio. ænei. accingũt omnes operi pro accinguntur. Et. ii. & nox humida cœlo præcipitat. Pri.

Prædo & prædor idem. Pri.

Preco & precor idem. Pri.

Præ significat ad. ut Ter. hic ego illũ contẽpsi præ me ideſt ad cõparationẽ mei. pro ab: ut idẽ. cre do ut fit misera præ amore. hunc ex/ clusisti foras. ponit ꝑ sup ut præsidio: præ/ sto. pro ualde. ut præcelsus præco a ualde & canendo dictus é. prægestio ualde gestio. ꝑ ante: ut prædico præmaturus: uidetur inde deriuari præter sicut sub subter: i inter: pro propter. Prisci a.

Precario a nomine ipsa terminatione datiui pro aduerbio accipit. Terẽ. in eu. seu ui seu clam seu precario. Pris.

Precor prospera imprecor tetra. Caper.

Prebeo quære in uerbo præsto. Dio.

Præcox quæro in diuturnus. Lau.

precari cum datiuo est optare alicui deos p̃can do bonam malãue fortunã. Quintilianus. & oram soluentibus bene precemur. inter dum subitelligitur datiuus imprecari uero crebrius in malam partem accipitur. Lau.

Praeclarus quære in clarus. Lauren.

Praes est qui populo se obligat: interrogatur quea magistratu si praes sit. ille respondet praes. Festus.

Praestitem in ea significatione dicebant antiq qua nunc dicimus antistitem. Fe.

Prendicula ientacula. Festus.

Præsegmina proprie plau. in aulula. dici uolu it quae unguibus emimilis præsecantur qn ipse quidem tonsor ungues desecat collegit omnia abstulit præsegmina. Nonius.

Pratum est in quo ad fructũ percipiendũ falce duntaxat opus est: ex eo dictum qđ pratũ est ad fructum capiendum. Nonius.

Prænesteo ppidũ super aretino mõte a filio regis latini & ulyxis nepote. Solinus. Virgil. vii. acae cubo uulcani filio de quo Seruius. vii. quidã dicunt praeneste dictũ a multitu/ dine arborũ eius nominis: & haec praene/ stis dicitur.

Pragmaticus negociator uel forensis.

Praxiteles statuarius marmoris de quo. Plini/ us. trigesimosexto.

Praxaspes nobilis persa: qui smerdum camby/ sem fratrem ipsius cambysae regis persarũ iussu occidit de quo Hero. iii.

Prandiũ ante abstemiũ in quo nihil uini pota tur caninum dicitur. quoniam canis uino caret. A. g.

Prata antiqui quasi parata appellauerũt. Var.

Præuidẽtia duplex est. aut enim animo aut cor pore preuidemus. Teren. in andr. herus est neque præuideram. Do.

Præter contra significat. Ter. in and. preter ci/ uium morem. Donatus.

Præsente nobis pro præsentibus nobis: & ab/ sente nobis pro absentibus nobis. Pompo/ nius. sine de ruo ergo præsente amicis. Var. i macello. Id praesẽte legatis omnibus absen te nobis. Teren. in eu. Nescio. quid profecto absente nobis. prouerbiale est ut sursum de orsum. ultro citro: fanda: nefãda: iusta iniu sta: digna: indigna. uelit nolit. Do.

Præstolari & presto esse & parare: hoc est obse qui. Teren. in eu. quẽ præstolare & noue di/ xit quẽ nõ cui ꝙ antiquũ erat. Do.

Præstolari qui ante stando abi quo uenturum sit excipere uult morare. Fe.

Præ meo cõmodo ideſt mei cõmodi cõparati/ one. Te. in adel. qui sibi omnia post putauit præ meo cõmodo. Idẽ in eu. hic ego illũ con tẽpsi præ me ideſt mei cõparatione. Do.

Præsentes dii sunt. uel qui statim præstant. uel ꝙ recolunt & uident. ut sol & luna. Alii præ sentes ꝑ potẽtissimis accipiũt. Vir. quo non præsentius ullũ. Ter. in phor. nõ tu hũc ha/ beas præsentem deum. Do.

Prætoria cohors est dicta ꝙ a prætore non di/ scedebat. Scipio enim Affricanus fortissimũ quẽ delegit: qui ab eo in bello nõ discederẽt & cætero munere militiæ nõ uacarẽt & sex/ quiplex stipendiũ acciperent. Fe.

Praetexatae appellabãtur quae res gestas roma norũ cõtinent scriptae. Fe.

Prætoria in castris appellatur qua exercitus in præliũ educit. quia initio praetores erant ꝙ nũc cõsules. & hi bella administrabãt. quo/

rum tabernaculum quoque dicebatur prae/ torium.Festus.

Præsiderare dicitur cũ maturius hyberna tẽ/ pestas mouetur q̃ãte sideris tẽpus.Fe.

Præsidium est quod pro utilitate & salute ali/ cuius auxilii gratia praeponitur.Subsidium quod post positum est ad subueniẽdum la/ borantibus.Festus.

Praestinasse apud Plaut.emere est idest emen/ do tenere.Festus.

Præficæ dicuntur mulieres ad lamentandum mortuum conductæ:quæ dant cæteris mo/ dum plangendi quasi in loco ipsum præfe/ ctae.Neu.hæc quidẽ mehercle opinor præ/ fica ẽ quæ sic mortuũ collaudat.Fe.

Præsagire est prædiuinare præsipere.sagax.n. est acutus & solers.Fe.

Præcidanea agna uocatur quæ ante alias cede/ batur.Item porca quæ cereri mactabatur ab eo qui mortuo iusta non fecisset idest glebã nõ obiecisset:q̃ mos erat eis facere prius q̃ nouas fruges gustarẽt.Fe.

Praeiurationes facere dicuntur hi qui ante ali/ os conceptis uerbis iurant post quos in ea/ dem uerba iurantis tantũmodo dicũt idem in me.Festus.

Præneste dicta est quasi locus quo condita mõ tibus praestet.Festus.

Praenominibus fœminas eẽ appellandas testi monio sunt Cecilia & Tarracia.que Ambae Gaiæ solitae sunt appellari pari modo lucia & Titia.Festus.

Praeuaricatores a prætergradiendo sunt uoca ti.Festus pompeus.

Praetexta pulla nulli alii licebat uti q̃ ei qui funus faciebat.Fe.

Praepetes aues dicunt quae se ante auspicãtes ferũt.Nã præpetere dicebant ꝑ anteire.Fe.

Praefericulũ uas eneũ sine ansa patens summũ uelut peluis quo ad sacrificia utebantur.Fe.

Praecidere antecidere idest ante immolare.Fe.

Præsagitio dicta est q̃ ꝑsagire ẽ acute sentire unde sagae dicte anus qnæ multa scĩũt.& sa gaces canes q ferant cubilia præsentiunt.Fe.

Praecipere est iubere uel monere.Virgi.in .xi. Ipsi numerum modumque carinis praecipi unt & in.ix.nanque ita discedens praecepe rat optimus armis aeneas.No.

Praecipere est praeuenire. Virgi.in.xi.exultat/ que animis & spe iam praecipit hostẽ. Et in sexto. omnia præcepi atque animo mecum ante peregi.Nonius.

Praeclauiũ pars uestis quae ante clauũ texitur Affranius in homine.tertiũ diẽ praeclauiũ unum texere.Idẽ.fratris mea nutrix surge si uis ꝑfer purpurã præclauiũ contextus.No.

Præcox.i.præcoca.Varro uerere ne manu non mittat:cũ croco meditari hos honestos au/ dissemus dare possis mittet q̃ si non mittet fugies si me audies cum tempus reuocat ea praecox effuga.Nonius.

Pæda a manubiis distat. uide ĩ manubias.

Prænestе si ad urbem reddas figurate fœmini/ num est:ut Virgi.prænestе sub ipsa strau i. Quando uero proprium oppidi neutrum est:sicut reate.Idẽ.quique altũ prænestе.Pri.

Præpes quod ad altum uolat.P.

Praesagio.gior.idem.P.

Prætextum dici debet cum uestimentum intel ligitur:sed consuetudo uicit que prætexta dicit.referens.s.ad togã.Ser.in ar.

Præsegmina sunt partes corporis icisae. ut age simarcus.Pistinus ait.præsegminibus ampu tatis.Fulgentius.

Præscriptum præceptum dicitur a magistris ludi datur:quae præcepta pueris dãtur præ cipiuntque imitari.Por.

Præstare sæpe iurisconsulti:& oratores utun/ tur pro prohibere:ne alicui fiat damnũ. ut uenditor debet præstare uitiũ rei quã uẽdit idest prohibere atque efficere. ne emptori damni quid fiat alioquin satisfacere.

Præstigiator dicitur ab eo qđ præstringit aciẽ oculorum.Acrõ.

Praetexta deposita pueri accipiebant .togã.A.

Praegestientis.i.ꝑerãtis crescẽtis.Hor.nũc in udo ludere cũ uitulis salicto praegestiẽtis.A.

Praecisum & omasum partes carnis & uiscerũ Plautus ĩ aulularia praecisum omasũ pernã gallũ glisis glandia.Lucillius.xx.illi praecipo atque epulis capiũtur opimis.No.

Praecidaneum est praecidendum.Varro de ui/ ta parriũ li.iii.q̃ humatus nõ sit hæredi por ta praecidanea suscipiẽda telluri & caeteri. Aliter familia pura non est.No.

Praeceptũ responsum.V.iiii.geor.nam sine ui non ulla dabit praecepta.Ser.

Praeceps altus.unde qs põt preceps dari.Virg. ii.aen.Turrim ĩ precipiti stantẽ summisque sub astra eductã tectis.Ser.

Praeceps festinus.Virgi.ii.aen praecipites atra seu tempestate columbae. Et .iiii.aeneidos. praecipites uigilate uiri.Ser.

Praecinctos strennuos dicimus & expeditos unde graece appellatur.non qui bonã zonã habet:sed q est strẽnuus.S.

Praecidaneae hostiæ dicũtur a littera ꝑ modũ compositi uocabuli in litteram. & dicũtur

quæ ante ſacrificia ſolennia pridie cedũtur proca enim præcidanea appellata: quam piaculi gratia ante fruges nouas captas immolari cereri mos fuit. Si qui familiã funeſtam aut non purgarant: aut aliter eam rem quã non oportuerat procurauerant. ſed porca & hoſtias quaſdã praecidaneas dici id opinor a uulgo remotum eſt. præterea uerba Athei capitonis ex. v. librorum quos de põtificio iure compoſuit. ſcripſit ſibi Coruncano. põtifici maximo feriæ praecidaneæ atrũ diem inauguratae ſunt. collegium decreuit nõ habendum religioni quin eo die feriæ praecidaneæ eſſent. Auluſ. g.

Præcẽctio militaris muſica qua uis & impetus militum cohibebantur. ne ſparſi diſſipatique prorueren t. A. g.

Præcox & precoca qđ eſt imatura. Ennius ãnalium. li. viii. præcox pugna eſt. Luc. li. iii. annicula aſpera atque præcox eſt fuga. Neuius hinc puellæ præcocis libido ineſt. N.

Prædia agri & poſſeſſiones. Ser.

Prædes ideſt fideiuſſores ſponſores. Ser.

Præda hoſtibus capta q̃ manu parta. Var.

Prædes fideiuſſores dicuntur ſatiſdatores locupletes, p re de qua apud iudices lis eſt ne interea qui tenet diffidens cauſae poſſeſſionem deteriorem faciat tecta diſſipet: excidat arbores: & culta deſerat. Aſconius Pedi.

Prædia domus agri. bona uero ſiue in mancipiis ſiue in pecunia numerata. Aſco.

Prælumbare lumbos praefingere. Neuius. in uindemiatoribus. cœpit unũquenque præ lumbare fuſtibus. No.

Praefeſtinatim feſtine. Siſenna hiſtoria. li. iiii. Idemque perſeuerauerunt uti lex perueniret ad quaeſtorem ac iudices quos uellẽt inſtituerent praefeſtinatim & cupide. No.

Praefatum pro duro & inflexibili captũ uidemus. M. T. de off. li. ii. Ego etiam cũ catone meo diſſenſi nimis mihi praefatũ uidebat aerariũ uectigaliaque defendere. S.

Praefica. Plaut. in truculento. ſine uirtute argutũ ciuẽ mihi habeam pro praefica. Eſt enim mulier dicta ante domũ mortui: ut laudes canerent illius. hoc factitatũ Ariſtoteles ſcribit in eo libro qui inſcribitur nomina barbarica: quibus teſtimoniũ eſt q̃ fictũ eſt. Neuius dicens haec quidẽ hercle opinor praefica eſt. nã mortuos collaudat. Claudius ſcribit: quae praeficeretur ancillis quemadmodũ lamentarentur praefica eſt dicta: utrumque oſtẽdit praefectionem. Varro.

Praeiudiciũ dicitur res quae cũ inſtituta fuerit affert iudicaturis exemplũ qđ ſequãtur. iudiciũ aũt res quae cauſam litemque determinat. Aſconius pe.

Praemodũ. L. liuius in odiſſea primo praemodũ puto dũ dicit quaſi ad modũ parcentes inquit praemodum: quod ſignificat ſupramodũ. in quo ſcilicet prima ſyllaba acuidebet. Aulus gellius.

Prærogatiuæ primæ dicebantur: quos uellent fieri conſules fiebant. ſecundæ iure uocatæ quod in his ſequente populo iure omnia cõplecterentur. Aſconius pedia.

Præruptus in altũ eleuatus. Vir. i. æn. Inſequit cumulo præruptus aquæ mons. Ser.

Præſtaræ facere. M. T. de offi. li. iii. Emptorem indemnẽ damno præſtare oportere. N.

Præſtare dicit conſuetudine beneficiũ dare. N.

Præſtare exhibere. M. T. ad cæſarem iuniorẽ. ii. Tu ſi meam fidem præſtiteris qđ cõfido te eſſe facturum. No.

Præſtare antecellere. Vir. li. vii. O praeſtãs animi iuuenis. Salu. in catilina. Omnes homines qui ſeſe ſtudẽt praeſtare cæteris animãtibus. Nonius.

Præſtat utile eſt. Virgili. æneidos. lib. iiii. præſtat trinacrii metas luſtrare pa. No.

Præſtrĩgere obtenebrare. Plautus i militeglorioſo. praeſtringit oculorum aciem i acie hoſtibus. Nonius.

Praeſtringere attingere. M. Tul. de ſignis. Ignoſcite rei magnitudo me breuiter præſtringere atrocitatem criminis non ſinit. No.

Præſtringere dicitur radere. M. Tul. philippicarum. lib. iii. cumis quid reddere portam capuae pene praeſtrinxi. No.

Praeſagitur pro praeſagit. Plautus in bachid. occidit animis iam ſto dicto plus praeſagitur mala. Nonius.

Præſtringere dictum eſt non ualde ſtringere & claudere. Plautus in milite glorioſo. praeſtrigunt oculorum aciem i acie hoſtibus. Lu. li. trigeſimo. praeſtringat oculorum aciem in acie hoſtibus ſplendore micanti. Mar. Tul. de ſenectute. uoluptas rationi inimica ẽ mẽtis ut ita dicam præſtringit oculos. nec habet ullum cum uirtute commerciũ. Varro in andabatis. nõ mirũ ſi cecutis q̃ cito. Cice. de fato. & fini. bonorum & malorum. lib. ii. Acies animorum noſtrorum uirtutis ſplẽdore præſtringitis. No.

Praeſepia non tantum quibus aut canteria aut iumenta caetera: aut uetera animalia pabulantur: ſed omnia loca clauſa & tuta dicta praeſepia. Vir. aene. lib. i. Aut agmine facto

ignauum fucos pecus a præsepibus arcent. Varro honos lyras præsepibus se retineat forensibus. Nonius.

Præsente præsentibus. Pomponius in syris. Quid est apud forum presente tristibus mihi uendidit. Actius in menalippa. est res aliqua quæ praesente his prius natura instituit. Festella anali. libro secundo. & quedã est extra praesente suis: quaedam absente proiecisse. Neuius i mania. medicate uolumus dona donare pulchra praesente omnibus. No.

Praesens propitius. Vir. iii. geor. & nos agrestũ Praesentia numina fauni Et in buc. nec tam praesentis alibi cognoscere diuos. deoꝝ enĩ praesentia fauor est. Ser.

Praestare ꝑ facere ponitur. Cice. de finibus bonorum & malorum. Emptorem indemnẽ damno praestare oportere. Ser.

Praesto praestiti apud antiquos pro melius est ponebatur: aut ꝑ antecedit. aut superat. nã in dandi significatione præbeo potius dicebant. Nisi quod Salustius ait i libro secũdo. utrũ uincere me praestare creditis. & Cato. Interempto praestari. Rursus seneca de off. Si ceruicẽ praestitero ait pro praebuero. Est autem hodie horum uerboꝝ ista diuisio ut prebæo patientis: praesto facientis. ac perinde. præbui occasionem aut operam. praestiti fidem ac rem dicamus.

Praesens non modo huius temporis: sed etiam alterius. Cice. ille praesenti potius dignitati q̃ futurae consulebat: non nunc sed tunc intelligendum. Horatius hoc praesens in tempus omittat. i. in suum tempus futurũ praesens est: est in praesentiarum: ut idẽ letus in praesens animus quod ultra. & praesens est subditus non dilatus. Virgi. praesentemque uirum in. o. m. Vnde praesentissimũ & praesentaneũ remedium quod statim aut sanat. aut occidit. hinc dicitur animus praesens. i. praestans. & excellens. Praesens uirus est efficax. In rem praesentem nõ tẽpus sed locum significat. Cice. In rem praesentem esse uenturum idest ad locũ de quo controuersia ẽ. Valerius maximus. cum in rem praesentem uenisset. Laurentius ualla.

Prae se ferre est dicto factoue: & ipsa statim frõte qualẽ opinionẽ de aliqua re aut homine habeas confiteri. Quin. Fiduciã igitur prae se ferat orator. Item praefero in eodem sensu. Item prae me duco prae me gero: ãte me duxi. Cice. Et tamen cum ita uiuit neminem prae se ducit hominem nisi accipiatur prae se ante se: uel in comparatione sui. Et alibi prae se utilitatem gerit. Et alibi. tamen iniuriam a te in me iactam semper ante me duxi. Laurentius ualla.

Praeditus bono & malo dicitur. sicut affectus. Cice. me singulari ĩmanitate & crudelitate praeditum. Idem pro rabirio: senectute affectus: morbo præditus. his similia sunt singularis: notabilis: nobilis insignis: & eximis. ut nobile scortum. Liuius. nobilis ille clade romana locus. Laurentius.

Præsto sum quære in uerbo adsum. Lau.

Præparare quære in apparere. Lau.

Præesse est prepositum esse rei cuipiam gerendæ atque administrandæ. ide presens quod aliud significat.

Præsidere est ad opem praestãdam præesse periculo uel iniuria laborantibus: aut beneficentiam inuocantibus: ut dii præsidere dicũtur. Cice. Quãobrem uos dii patrii penates: qui huic urbi atque iperio præsidetis. uel significat rei gerendæ esse propositũ. Suetonius. præsedit & atticis ludis ideſt præfuit. Inde praeses: sicut a desideo deses: & resideo reses. Estque auxiliator & defensor. Liuius. vi. Dii deaeque qui capitoliũ icolitis siccine uestrũ militem a praeside finitis uexare ab inimicis. unde praesidium auxilium principale. Subsidium uero quod in auxilium succedit. praesul quoque qui primus olim erat inter salios martis sacerdotes.

Praecipere quaere in dictione mandare uel edicere. Laurentius ualla.

Praecipere quaere in eripere. Lau.

Præpetes. Nigidius figulus in. li. i. augurii priuati ita dicit. discrepat dextra sinistræ præpetes iferis. ex quo coniectare praepetes appellatas: quae altius sublimiusque uolitent: cũ differe a praepetibus Nigidius dixerit.

Praepetes sibi uideri esse alites quas Homerus grae. appellauerit. quoniã istas potissimũ augures spectarẽt: quae igẽtibus alis patulae atque porrectae praeuolarẽt. A. ge.

Praesidiũ dictũ quia extra praesidebant i loco aliquo quo tutior legio esset. Varro.

Praestigiator a sciẽtia dictus. Var.

Praesectũ nũc dicitur isecta caro i extis ut i carmine saliorum est. Varro.

Praes & sponsor & uas neque ideo: neque res a quibus hi: sed re simile. itaque praes qui a magistratu iterrogatus i publicum ut praestet a quo. & cũ respondet dicit praes. Var.

Praeter pro ante uel per. Varro. in eumenide. En domũ praeter matrem deũ aedem exaudio cimbaloꝝ sonitũ. Ci. in uerr nis. actione

ii. praeter locolos loli ferebant. No.

Prætexta insigne romanū quod supra tunicas honorati quique sumunt. Tu. de suppliciis sētentiæ dicendæ locū togā prætextā sellam curulē. Vir. manus ad memoriā posteritatē/que prodendam. Nonius.

Præterea postea. Vir. i. æn. aut quisquā numen Iunonis adoret. præterea. Ser.

Præterea postea ultra. Virg. iiii. geor. & multa uolentē dicere præterea uidit. &. i. ænei. quisq̄ numē Iunonis adoret præterea. Ser.

Præter propter ideſt ultra ī tragœdia. Quī. Ennī. quæ iphigenia inscripta est. cum illuc uē/tum est: illinc iubet ī certo erat animus præter propter uitam uiuitur. A. g.

Prætorium ius ad legem & cōsortiū iudiciū ad æquum estimabatur. Varro.

Præuaricatio est cursim & breuiter attingere quæ sunt inculcanda: infigenda: repetenda. uel p̄ perfidia accusatoris. Quin. Quid super/est nisi ut præuaricatio fuerit. praeuaricator est quicūque a præscripto offi cii sui deflexe/rit atque aberrauerit. Pli. xix. arator nisi in/curuus præuaricator. Plini. iunior alioquin præuaricatio est trāsire dicēda. Lau.

Prætexta erat insigne magistratuum: quā pue/rilis ætas nō usurpabat: bula gestamen erat triūphū quam ī triūpho præ se gerebant. ī/clusis itra eā remediis quae crederēt aduer/sus iuidiam ualidissima. hīc deductus mos ut praetexta & bulla ī usum puerorum no/bilū usurparentur ad omnē: ac uota cōciliā dæ uirtutis filio. Tarquini prisci similis quē annos. xiiii. natum q̄ hostem manu per/cusserat his insignibus donauit. Insigniens puerum ultra annos fortem præmiis uiri/litatis & honoris ei similis: cui primis in an nis munera ista cesserunt: bulla aurea cum toga erit: cui purpura prætexta uterentur duntaxat ulli quorum patres curules gesse/rant magistratus. Cæteris autem ut praete/xta tantum uterentur indultum est. sed us/que ad eos quoq̄ parentes equo stipendia iusta meruissēt. Libertinis uero nullo iure uti prætextis licebat. ac multo minus pegri nis: qbus nulla erat cū romanis necessitudo.

Præstites deos ægyptii nascentibus quattuor esse memorāt demonam & duos priores so/lem & lunam intelligi uolunt: require in ca/ducei. Macrobius.

Præuertere præterire. Virgil. i. æne. uolucrem que fuga præuertitur hebrum. No.

Præuertere iterum significat iterponere. Plau/tus in amphi. Illuc redeundum est mihi ne me uxorem Præuertisse dicant pro republi/ca. Nonius marcellus.

Praeuertit reuocat. Plautus ī āphi. Ibi me iflam mat argumenta mea res meus errore ac fle/bilis praeuertit metus: accurro ut sciā quid uelit. Nonius.

Præuentum etiam malarum rerum dici ue/res uoluerunt. Lucilius uigesimosexto de/de quæ a deo male me accipiunt decimæ & præueniunt male. No.

Præuaricatores eos appellamus qui causā ad/uersariis suis donāt: & ex parte actoris ī par/tem rei concedunt. a uaricando enim præ/uaricatores dicti sunt. Ser.

Præbitio a prebēdo ideſt exhibēdo. Va. ī eume nidibus. q̄ ea die ī ea erat. præbitōni ī ianuā caue canē inscribi iubeo. No.

Precarium est quod precibus petenti utendi cōceditur. tamdiu q̄diu is qui concessit pa/titur. q̄ genus liberalitatis ex iure gentium descendit. Et distat a donatione. eo q̄ qui donat sic dat ne recipiat: qui precario solue ret est simile cōmodato. nam & qui commo dat. rem suam sic cōmodat ut nō faciat rem accipiētis: sed ut ei uti re cōmodata permit/tat. Vlpi. de precario.

Precario habere uidetur qui possessionem cor poris uel iuris adeptus est: ex hac solum cau sa q̄ adhibuit preces & impetrauit q̄ sibi possidere aut uti liceat. ueluti si me preca/rio rogaueris per fundum meum ire. uel age re tibi liceat: uel ut in tectum: uel in aream ædium mearum stillicidium: uel tignum in parietem immissum habeas: in rebus etiam mobilibus precarii consistit rogatio. Vlpia. de precario.

Precia dicebantur q̄ a flāminibus præmittebā/tur ut denūciaret opificibus abstinere ma/nus ab opere: ne si uidisset sacerdos facientē opus sacra polluerentur. Fe.

Preliares dies appellabātur quibus fas est ho/stē bello lacessere. erant enim quædā feriæ publicæ quibus nefas fuit id facere. Fe.

Prebia remedia. Fe.

Premetū qd̄ praelibatōis cā āte praemittit. Fe.

Peregrina sacra sūt dicta quae ab aliis orbibus religionis gratia sūt aduecta. Fe.

Prennosa pecunia. Fe.

Praedonilos hippocorīsticos idē diminutiue Idē Cato posuit pro praedonibus. Fe.

Precem singulariter. Fe.

Precia micatores dicebantur qui flāminidiali ideſt sacerdoti Iouis antecedebāt clamantes ut se ab opere abstinerēt quia is opus faciētē

uidere irreligiosum erat. Festus.

Precium poene exitium. Liuius i achille. Si malos imitabor tũ preciũ pro noxa dabit. No.

Precium dicitur qđ pro re empta datur. Vigilius æne. lib. iiii. urbẽ exiguam precio posuit Teren. in eu. preciũ sperans ilico produxit ac uendidit. Nonius.

Preciũ pro premio. Salu. in iugu. uicit tamen in senatu pars illa quæ nõ preciũ aut gratiã anteferebat. Nonius.

Precium pœna. Vir. ix. æne. rem magnam preciumque moræ. Et Teren. Ego precium ob stultitiam fero. Seruius.

Preciæ uuæ quæ cito matureſcunt. unde & dictae sunt quasi precoquæ: q; ante alias coquantur. Seruius.

Prestolor te & tibi: sed magis cum datiuo adiũgitur acquisitiuum est. Te. in eu. quem praestolare parmeno. Cic. i. inuecti. qui tibi ad forum aureliũ prestolarentur. Pris.

Precium qđ emptionis estimationi sue causa constituitur dictum a peritis q; hi solum id recte facere possunt. Varro.

Prelium & bellũ differũt: uide i bellum.

Preliant. Ennius i achil. inter mortales iter se pugnat preliant. No.

Prela sunt trabes quibus uua calcata & ui premitur. Seruius.

Prelia pro coitu. Virg. iii. geor. & si quando ad praelia uentũ é. de quo enim dicit aetate cõfecto. Seruius.

Premere defodere. Vir. li. x. sulcumque sibi premat ipsa carina. Ser.

Premere claudere. Vir. li. xi. pressique oculos: aut uulnera laui. u. t. Ser.

Premere inseq fugare. Vir. æne. li. i. hac fugerẽt graii premeret troiana iuuẽtus. Ser.

Premere agere. Vir. geor. li. iii. Ingentẽ clamore premens ad retia ceruũ. Et li. vi. faunique premũt te iussa parentis. Ser.

Premere initi cũ pondere. Vir. geor. li. iiii. Spumantia cogere pressis mella fauis. Ser. i arte.

Premere rursum refrenare uel cohibere. Virg. aen. li. i. imperio premit ac uinclis & carcere frenat. Seruius.

Premere tegere. Vir. li. xi. quos symois premit ille uiros. Seruius.

Premere etiã remouere uel excindere. Virg. geor. li. i. Et ruris opaci falce premens umbrã Nonius.

Premere occidere. Vir. li. xi. armigerãque remi premit. Nonius.

Premere aduersari. Vir. li. x. numina nulla premunt mortali urgemur ab hoste mortales. Nonius marcellus.

Premere calcare. Vir. æn. li. ii. uelutí qui sentibus ãgué pressit humí nitens. No. marcellus

Premere deponere. Vir. geor li. ii. qđ supereſt quaecũque premes uirgulta p agros. No.

Premo uasto populor. Vir. i. aen. & pelago premit arua sonanti. Ser.

Premo onero. Vir. i. geor. ceu pressae cũ iã portũ tetigere carinae. Ser.

Premo coarto iminuo. Virg. i. geor. ruris falce premes umbras. Ser.

Premo demergo infodio. Vir. ii. geor. quaecũque premes uirgulta per agros sparge limo pinguí. Seruius.

Premíratores nocturní predones. Neuius. Ante agrem i mutuis: nã in scena uos nocturnos cœpit premíratores tollere. No.

Premiũ a preda qđ ob id recte factũ concessũ Varro.

Premiũ & preciũ hoc modo discernũtur: precium p stulticia pena est. & premium generaliter p bono aut male facto reddit: premium p uirtute & sapientia honor é & lucrũ. Teren. preciũ ob stulticiam fero. Vir. rem magnam preciũque fero. Dona.

Pressũ subtile. M. Tul. in hortensio quis te aũt est aut fuit unq; in pariũdis rebus & explicãdis & definiendis pressior. No.

Pressum onustũ grauatũ. Vir. geo. li. i. ceu pressae cũ iam portum tetigere carinae puppibus Nonius marcellus.

Prestolat p prestolat. Turpilius in pedio. Ego prestolabo ullí. Liuius i thereo. Nimis pol iprudenter suis prestolat. Nonius

Prestolari é expectare uel manere. Sisenna histo. li. iiii. occulti tacitique aduenientium cohortium prestolari occipiũt. No.

Pressu quasi compressione. Ci. de oratore lib. iii. Valerium soranũ lenitate faucis atque in ipso uocis pressu & sono facile uincat. No.

Pridie couerso uocabulo die pristíni: qđ significat die pristino. i. priore: qđ uulgo pridie dicitur cõuerso compositionis ordine: quasi pristíno die: atque idem simili figura die crastíni dicebat: id erat crastino die. A. gel.

Pridie p ante dixit. Macrobius.

Primordia principia. Festus.

Primnesius palus ad quẽ funis nauticus religatur quẽ alíi tosillã dicũt. Festus.

Primigenia semina dedit natura. Varro.

Primanus tribunus erat q primae legioni tributũ scribebat. Festus.

Primigenius sulcus dr q i cõdenda noua urbe thauro & uacca designatõnis cã iprimit. Fe.

Prima aut ſecũda diei hora cauſa hominibus ſponſis tribuebatur. Feſtus.

Primiter ꝑ primũ: & primitus ꝑ primo. Actius in geminis. Quin bono es animo uides eripis primiter dapibus. Luc. libro. v. ſicuti cum primos ficus ꝑpola recentis ꝑtuli. Itẽ precio ingenti ad primitus paucos. Nonius.

Primus ꝑ optimus ſicut prior ꝑ melior & primos iuuenũ tot miſerit orco. Ser.

Primipilus ideſt cẽturio. T. Liui. vi. ab urbe cõdira centurio erat: quẽ nunc primipilum appellant. Seruius.

Primus praecipuus. Vir. xi. aen. quãtos primus patiare labores. Seruius.

Primigenia uerba dicuntur: ut lego: ſcribo: & ſto & cætera quæ nõ ſunt ab alio uerbo ſed ſuas habent radices. Varro.

Prima eligenda. quae & primo loco ponenda ac per hoc optima. Te. in adel. & illa quae tibi putabis prima ĩ experiũdo repudies. Do.

Primũ iã anaſtrophe figura ꝑ iamprimũ. Te. ĩ an. iam de amore hoc comperit. Donatus.

Principalis caſtroꝝ porta nominat: q̃ in eo loco ẽ in quo principes ordinum tendunt. Fe.

Priorſum libris anathemicoꝝ cõſultis reperi neruũ quẽdam de corde natũ priorſum pergere uſque ad digitũ manus ſiniſtrae minimo ꝓximũ: & illic deſinere ĩplicatũ caeteris eiuſdẽ digiti neruis circũdaret. Macrobius.

Priores & primores hãc habent diuerſitatem. priores enim cõpatiui gradus primores ſũmae quaeque res. Lucil. ſaty. viii. gallinatius cum uictor ſe gallum hoſtem caelitus. digitoſque primores erigunt ungues Turpilius in demetrio. ſindalio ĩnixa digitis primoribus. Macrobius.

Priſci latini ꝑprie appellati ſunt hi qui priuſq̃ Roma conderetur fuerunt. Feſtus.

Priſcus tarquinus ẽ dictus qui prius fuit q̃ ſup bus Tarquinus. Feſtus.

Priſtina uelut priniſtina dictum eſt. Feſtus.

Priſtine die priſtine & die priſtini dicebant qđ ſignificabat die priſtino ideſt priore: qđ nũc pridie dicitur conuerſo compoſitionis ordine quaſi priſtino die. Macrobius.

Prius aliquando ad ordinem aliquãdo ad laudem ptinet. Salu. quae prima mortales ducũt. Te. ĩ heau. Et ſua uia quae eſſent prima habere. Idem in eunuco. ſi quidem hercle poſſis nihil prius neque fortius.

Priuos priuaſque antiq dicebant ꝑ ſingulis ob quã cauſam & priuata dicũt quae uniuſcuiuſque ſũt. huic & priuilegiũ & priuatuſ. V.

Priuignus dictus q̃ ãteq̃ mater ſcdo nuberet ẽ ꝑgenitus. pri enim antiq ꝑ pre. dixerũt. Fe.

Prior ꝑ melior cõpatiuum ẽ ſine dubio: & primus ꝑ optimus ſuplatiuũ. Vir. ix. & primoſ iuuenũ tot miſerit orco. Sunt etiam ordiniſ inde primũ prĩo & apprime aduerbia. Priſ.

Pridie more præpoſitõis accuſatiuo iungit ut pridie nonas pridie kalendas. Priſcianus.

Priuato aduerbiũ. Liuius lib. xiii. priuato nos tenuiſſemus. dicit etiam priuatim. Salu. ea publice & priuatim rape. Priſ.

Prius pro melius. Teren. nil prius neque fortius. Seruius in arte.

Pridie & poſtridie quẽadmodum tenus genitiuo ſeruiũt uel accuſatiuo. Ci. ad Atticum. pridie cõpitalia memẽto. ſimiliter poſtridie quære diffuſius ĩ nudiuſtertius. Laurẽtius.

Prideni quaere in nuper. Laurentius.

Primipilum qui primipilatũ gerit. primipilaris uero qui geſſit. Lauren.

Priſca quæ ſupioribus ſæculis aut ſupiore ætate. ut priſci latini: priſtina quæ fuere ſupioribus ãnis menſibus: uel diebus. ut priſtina noſtra amicitia. Sed de rebus nõ ſeneſcentibus priſtinum dicimus ut pharos & tyrus nũq̃ in priſtinũ ſtatũ redibũt. Lau.

Prior ego te uocaui perſonam ſignifico. i. ego duoꝝ prior. uocaui te prius ſignifico tẽpus quaſi prius q̃ nũc uel tũc. ſimiliter ꝑ paſſiuũ uocatus es a me prior: ſi duo eſtis. Itẽ ſi multi ſumus: uocaui te primus uel poſtremus: uel primũ uel poſtremũ ſi multi eſtis. Lau.

Priamus Laomedontis filius: a πρίαμαι ideſt redimo. nam puer captus ab Hercule interfecto Laomedonte cũ Heſiona ſorore redẽptus ẽ: ipſe ſolus habuit quĩquaginta filios. xvii. ex uxore. Genealogia Dardanus Erichthoniũ genuit. hic Troium Trous Aſſaricũ & Illũ. Illus a quo Iliõ Laomeodon: Aſſaricus Capim: Capis Anchiſẽ. Oui. iiii. faſtoꝝ.

Priapus ex lampſaco urbe Helleſponti: de quo Seruius. ii. geor. cui aſellus ſacrificabatur primo de faſtis.

Prymno Oceani & Tethios filia.

Priuato ſũptu ſe alebãt milites Romani pene id ad tẽpus quo roma capta ẽ a gallis. Fe.

Priuate uocabãtur feriæ ſacrorum ꝑpriorum uelut dies natales. Feſtus.

Priuatur illam rem pro illa re. Neuius ĩ pedio. qđ res ius has priuari pulchras quas uti ſoles. Nonius.

Priuũ & ꝑpriũ uniuſcuiuſque. unde & res priuata. Lu. xxx. culecule accedũt priue cẽtonibus binis. Idẽ. abdominatu ĩ priua dabo. N.

Priuas ſignificat ſingula. Luc. ſaty. li. i. Id factũ

ẽ ut priuos lapides silices priuasque uerbe/
nas secũ ferrent·cænam adducã:& primum
miscens.abdomina cũctis aduenientibus pri/
ua dabo·Idẽ libro.iiii·Quod si forte animas
extrinsecus iuadi uermibus & priuas meo/
rum posse uenire credis.No.

Priuilegiũ lex ꝑ priuatis facta·M·T·in oratõe
quã habuit ad pontifices pro domo sua: le/
ges priuatis ĩ hominibus irrogare.id est.n.
priuilegium·Ser·

Ptiua dixerunt ueteres:quæ nos singula dici/
mus quo uerbo·Luci.in.i.sati·usus est. Ab/
domina thima uenientibus priua dabo: ce/
phaleaque carne.inde priuilegiũ. A.g.

Pro localis pro ante inuenit ut ꝑ templo pro
curia·Salus·in cati.qđ ni maturasset ꝑ curia
sociis signum dare.i·ante curiã ꝑcurro ꝑue
nio:sicut ꝑuideo: prospicio.temporalis est
sũt qui a ꝑcul cõpositã hæc dicant:unde ꝑ/
correpta est sicut in similibus · ut profat ꝑ/
teruus:uel ad græcorum imitationem. Ac/
cipitur etiam loco e uel sup.ut ꝑminet pro
eminet:uel supereminet. pro ante:ut procli
uus ꝑcumbens ꝑstratus:prosodiens: ꝑ ad
ut ꝑ uiribus ideſt ad uires.Virgilius ꝑ se qs
que uiri ideſt ad suas uires.ꝑ in:ut pro te/
stimonio hoc est in testimonio: & separata
ponitur ut pro clodio ꝑ milone:& loco in/
teriectionis:ut ꝑ deũ atque hominum fidẽ
& circũflectitur Priscianus·

Pro significat porro:ut ꝑfundum pelagus cu/
ius porro sit fundus.pro ante:ut solus pro
portis Mesappus in armis. Proscenium di/
cunt locum qui est ante scenam·Item & pro
dere ideſt ante dare:ut prodere patriã. ꝑpa/
gare ideſt porro pagare.ponitur & pro ĩ·ut
pro rostris:pro tribunali· Virg.hirsutúque
supercilium ꝑmissaque barba ideſt ĩmissa.
Seruius in arte.

Pro ideſt ante:ut pro templis ꝑ turribus pro
porro:ut ꝑuoco ideſt porro uoco: ꝑduco
similiter:pro ut pro imperatore:
pro derogatione ut profanus.i.non sacer:
quasi porro a fano:pro exclamatione: ut ꝑ
dii ĩmortales: ꝑ secundũ ut ꝑ uiribus ideſt
scđm uires.Seruius.

Proscenia quære in dictione rostrũ.Cap.

Pro quaere in rostrum.Caper.

Probare promittere.Hora.i.car.uagus & sini/
stra labitur ripa Ioue non probante ideſt ꝑ/
mittenti. Acron.

Problema ḍicta est propositio in capite libri
quaestio naturaliter posita.unde & Demo/
sthenes pro Philippo sed ne quid egre ꝑtur
bet exemplum.ego pro hoc tibi latinũ ferã:
ut enĩ ꝑblematis autenticum tibi gradũ tra
damus astanti cui nostra subsequens occur
set oratio.Nam & Tertulianus ĩ li.qué de fa
to scripsit ita ait.Redde huic fratri primum
problematis mancipatum·Fulg.

Probiter dixit Varro·Priscianus·

Protenus per e aduerbiũ locale.i. porrotenus.
ut cum protenus utraque tellus una foret·
Protinus aduerbiũ temporale ẽ ideſt statim
ꝑtinus æneas celeri certare sagitta.Caper.

Proconsul non qui pro alio cõsule: sed qui cũ
potestate consulari extra ordinem & ad ali/
quam ꝑuinciam administrandam mittitur
sex tantum fascibus.Lau.

Probrũ quære in dictione opprobrium. Lau.

Pro significat in:ut pro rostris ꝑ æde tribuna
li.Festus·

Pro ponitur etiam pro amplificando ac palã
faciendo:ut ꝑdi prouoca:propelle.alias ꝑ/
priuandi facultate:ut in propudio prohibẽ
do quia utrunque abnuit in his esse pudo/
rem potestatemque:alias aliud pro alio ut
pecunia pro prædio consule:alias pro admi
ratione:ut pro Iupiter.alias pro ãte:ut pro
hostio:alias pro mittere:ut promittere bar/
bam & capillum·Festus.

Pro ideſt ante:ut pro tribunali ideſt ãte tribu
nal.Virgi.stabat pro templo & capitolia cel
sa tenebar.Seruius.

Probatum & spectatum uis maioris est. Lucil.
in.xi.tuam probatam & spectatã mihi ma/
xime adolescentiam·No.

Probare fingere & persuadere in consuetudi/
ne dicimus:ut homo sacrilegus primo ĩno/
centem se probauit.Cice.hoc tu his proba/
bis.Teren.in eu. ꝑ eunucho ꝑbes.Do.

Probi uelut ꝑhibi qui se a delinquẽdo prohi/
bent.Festus.

Probiter.Varro octogesimo:postq̃ auida libi/
do rapere ac concipere cœpit: seque opifice
non probiter strepere.Festus.

Proboscis græcum nomẽ ẽ dictum qđ ante de
pascat·& est porrecta corporis pars inherẽs
naribus quæ excepto homine in aliis anima
libus inuenitur· Varro sexagesimo Iuuenis
sese cum dormire cœpisset.tam Glabrum q̃
Socratis caluum eẽ factum ericinum e pilis
albis cum proboscide.No.

Probrum stuprum flagitium.Fe.

Procat dicebant pro poscis.Festus.

Procalare ꝑuocare ex graeco απο του καλειν
.i.uocare·unde Kalẽde ea lumina Kalones.
& coatile & calatores.Festus.

Procare poſcere. unde procaces meretrices ab aſſidue poſcendo. & proci uxorem ꝓſcentes in matrimonium. Feſtus.

Procapis progenies quæ ab uno capite procedat. Feſtus pom.

Procax petax & procare ẽ petere. unde ꝓci petitores dicũtur. Ser.

Procellunt ꝓcumbunt. Feſtus.

Procera ꝓlixa & in longum producta: quaſi ex cera ob eius facultatem. Fe.

Proceſtria dicuntur quibus proceditur in muro. Aelius proceſtria aedificia dixit eſſe extra portam. Artorius proceſtria quae ſunt ante caſtra etiam qui non habent caſtra. Feſtus.

Procax diſpoliator & petax: procare enim eſt petere. Virgilius procacibus auſtris ideſt imprudentibus. nam qui multum petit imprudens eſt & procax. unde & proci dicti ſunt q filias alienas ī matrimonium petierunt. Te. ī hecy. Maligna multo & magis procax illico facta eſt. Dona.

Procedere & accedere in eo differunt: q̃ dignitas quaedam in inceſſu ꝓcedentis apparet. Terentius ī eunucho procede tu huc . nõ accede dixit. Donatus.

Procedere dicebant interdum pro ſuccedere. ī terdum pro porro cedere. Fe.

Procacitatẽ nõ amãtiũ ſolũ a ꝓcando & poſcẽdo dici poſſe. Virgi. auctoritate dedit. in primo æn. ſed etiã inanimantium : penituſque ꝓcacibus auſtris: qđ eſt ſeuẽtibus procellis Seruius.

Proceres ſecũdum Varronem principes ciuitates dicuntur quia eminet in ea ſicut in ædificiis: iutile quiddam hoc eſt: capita trabium quæ ꝓceres noiantur. Ser.

Procella uis uenti cum pluuia: ab eo qđ omnia percellat ideſt moueat. Virgilius primo æneidos creberque procellis Affricus. Seruius.

Proceſſurum eſſe omnia. in Valerii antiatis libro. xxiiii. ſcriptum eſt ſi hæres diuinæ factæ rectæque perlitate eſſẽt aruſpices. dixerunt omnia ex ſententia proceſſurum eſſe. A. gellius.

Procincta claſſis dicebatur: cum exercitus cinctus erat gabinio ritu cõfeſtim pugnaturus. uetuſtius enim fuit multitudinem hominũ q̃ nauiũ claſſem appellari. Fe.

Problema propoſitio interrogationem annexam habens.

Probatica ouilis a probaton: græce piſcina ubi oues lauabantur.

Proceleumaticus pes ex quatuor breuibus q̃ſi primitus iuſſus q̃ ī ſacris mineruae primus eius pedis uerſus ꝓnũciari iubebantur.

Procyon ſtella ante canẽ qui ſirius dicit. Hor. iii. car. Cice. in orato. Anticanẽ ꝓcyon graio qui noie fertur. Tor.

Proconeſſus urbs in minori aſia.

Prochyta ī cãpano mari una ex æolois īſulis. Plini. Inarmes mõs q terræmotũ paſſus alteram fũdit inſulam quæ ꝓchita ab effuſione dicta ẽ: a græco proheo. latine fundo: & prochitirion ideſt fuſorium.

Procris erithei acheũ: regis fília Cephali uxor.

Procitant ꝓ uocitãt. citare enim uocitare. unde ꝓcet prouocet. Feſtus.

Procitũ teſtamẽtũ dicebat uelut ꝓuocitũ. ꝓuocatũ. i. irritũ & ruptũ. Fe.

Procitũ cũ prĩa ſyllaba corripit ſignificat petitũ. Liui. matrẽ ꝓcitũ plurimi uenerunt. Fe.

Procitare ſæpe ꝓlicere. i. ꝓducere. Fe. pom.

Procinctá claſſem. i. paratã ad bellũ militũ multitudinẽ diali flãmini uidere nõ licuit. Fe.

Proculum inter cognomina eũ dicunt qui natus ẽ patre peregrinãte a patria ꝓcul. Fe. põ.

Proculos credũt ideo dictos q̃ a patribus ſenibus q̃ſi ꝓcul ꝓgreſſi & attenuati ſint. Fe.

Proculato ꝓuocato. Feſtus.

Proculiunt ꝓmittũt. Feſtus.

Procubitores dicũt qui noctu coſtodiæ cauſa ante caſtra excubant: cũ caſtra hoſtium ī ꝓpinquo ſũt. Feſtus.

Procudere dicit ꝓlatare. Varro ī theopte. facẽ legẽdo aũt & ſcribẽdo uitá ꝓcudito. Virgili. geor. li. i. durũ ꝓducit aratro uomeris obtuſi dentẽ. Nonius marcellus.

Proculant ꝓpe aut lõge ſignificat: dictum ẽ q̃ſi porro ab oculis: & quaſi præ oculis. unde & ſatis lõge & nõ ualde põt ſignificare. Ser.

Procul etiã ꝓpe ſignificat. Ter. in hec. quom cũ iſta ſermonem habueris ꝓcul hinc ſtans accepi. Donatus.

Prodere ꝓferre ꝓlatare differre. Lucil. in. v. an porro ꝓdenda res ſit. Terẽ. ī and. ut aliquot ſaltẽ nuptiis ꝓtrahat dies. Dona.

Procudit cudendo extenuat. Virgi. i. geor. Durum ꝓcudit arator uomeris obtuſi dẽtẽ. S.

Procax quære in dictione ꝓteruus.

Proelium quaere i bellũ. Lau.

Probrum et opprobrium idem eſt. probra quædam nam turpia ſunt: quaedam ciuiliter: ut quaſi more ciuitatis: ut pura furtũ ad ultimum. nam turpe eſt enim uere tutelæ damnari. hoc uero natura probum ẽ qđ poteſt etiã in hominem incidere. Vlpianus de uer. ſignifi.

Proconſul ubicũque quidẽ ꝓconſularia inſignia habet ſtatim atque urbẽ egreſſus ẽ. poteſtatẽ aũt nõ exercet niſi i ea ꝓuincia ſola quae ei tradita uel decreta eſt. Vlpianus de officio ꝓconſulis.

Proconſules oẽs ſtatim quã urbẽ ingreſſi fuerint habeant iuriſdictõem: ſed nõ cõtempti oſam ſed uoluntariam: ut ecce manumitti apud eos poſſit tam liberi q̃ ſerui adoptiões fieri. Apud legatum uero ꝓconſulis nemo manumittere põt: quia non habet iuriſdictionem talem. Martianus de offi. ꝓconſu.

Procõſules non ãplius q̃ ſex faſcibus utũt. Vlpi. de offi. ꝓconſu.

Procurator ẽ qui aliena negocia mandato domini adminiſtrat. Vl. de ꝓcu.

Proiectũ inter & imiſſum hoc itereſt. Labeo inquit q̃ ꝓiectũ eẽt id qđ ita ꝓueheretur: ut nuſq̃ requieſceret: qualia meniana ſub gurde eſſet. imiſſum autẽ q̃ ita fieret ut i aliquo loco requieſceret: ueluti tigna trabeſque immittent. Iabolenus de uer. ſig.

Pronunciatũ & ſtatutũ idem poteſt dici. ꝓnũmiſcue enim ut ꝓnunciaſſe & ſtatuiſſe ſolemus dicere eos qui habent ius cognoſcendi Vlpi. de uer. ſigni.

Proſcribere palã ſic accipimus claris litteris. ut de plano recte legi poſſint ante tabernã uel ante eum locũ in quo negociatio exercetur: non in loco remoto ſed euidenti. Vlpia. de inſtitoria.

Proſoneta ſubinterueneriſ faciendi nominis cauſa uti multi ſolent: uideamus an poſſit q̃ ſi mandator teneri: & non puto teneri quia hic monſtrat magis nomen q̃ mãdatum: & ſi laudat nomen idem dico: & ſi aliquis phi/lantrophi noĩe acceperit: nec ex locato uel conducto erit actio. Vlp. de ꝓſonetis.

Prouinciales eos accipere debemus qui in ꝓuincia domiciliũ habent. nõ eos qui ex prouincia oriendi cauſã. Vlp. de uer. ſig.

Proximus accipiet etiã q ſolus ẽ q̃uis ꝓprie ꝓximus ex pluribus dicet. Paul. de uer. ſigni.

Proximus ẽ quem nemo antecedit. Supremus quem nemo ſequitur. Vlpi. unde cognati ꝓfani dicebantur ſacris non iniciati: qui fanũ intrare non poterant. Dicimus etiam per allegoriam profanos iperitos: qui merito docti exoſi ſunt. Hora. car. Odi profanum uulgus. Acron.

Profeſti dies dicebantur qui ante feſtos erant. Acron.

Profuſus uoce paſſiua actum ſignificat: genitiuo iungitur. Salu. alieni appetens ſui profuſus. Priſcianus.

Profoco profocaui probus: quaſi nouam necẽ miratur. Angit enĩ ueteres dicebant. ut Vir. & faucibus angit inhærẽs. Lucil. tamẽ ait: & ſuffocare conatur. Dio.

Profuſus actionem ſignificat. Salu. alieni appetens ſui ꝓfuſus quaſi profuſor. Lau.

Profluens pro flumine maſculini generis. Lau.

Profecto quære in nempe. Lau.

Proinde pro deinde Plautus poſuit. Ser. i arte.

Proinde idem ẽ qđ ideo uel ideoque. ſemper enim dependet a ſuperiore ſententia. uel ꝓinde ubi Lucretius duas ſyllabas facit. Lau.

Prohibeo generale eſt uel ante rem inceptam uetat ne incipias agere. Inhibeo autem re iã incepta: ne quid peragas utque incepto deſiſtas. Virg. hoſpitio prohibemur harenae. Idem parcite iam rutili & uos tela inhibite latini. Laurentius.

Prodegere eſt conſumere: unde ꝓdigus fit. S.

Prodere ſignificat deficere. Virgilius æn. libro ſcđo prodere uoce ſua quẽq̃ aut opponere morti. Nonius.

Prodere rurſum differre uel excludere. Virgilius æne. libro primo. nos tua progenies cœli quibus annuis arcem: nauibus infandum amiſſis unius ob iram. prodimur atque italis longe diſiungimur oris. No.

Prodere etiam protendere uel edere. Virgilius æneid. libro. iiii. Italiam regeret genus alto a ſanguine teucri proderet. Nonius mar.

Prodimunt prodeunt. Ennius prodimunt famuli cum candida lumina lucent. Fe.

Prodigatores prodigiorum iterprætes. Feſtus

Prodit memoriæ dat & fallit. Itẽ ex iteriore loco ꝓcedit. Itẽ ꝓdit. ut Ennius. nõ iſpirãdo cupidi rẽ ꝓdere ſummã. Fe. pom.

Prodidiſſe tẽpus longius feciſſe. Fe.

Prodit nõ ſolũ i aptũ exit ſignificat. ſed etiam porro it. Feſtus.

Prodigiæ hoſtiæ uocabãt quæ cõſumebãt: unde hoies quoque luxurioſi ꝓdigi. Fe. pom.

Prodigia dicta ſũt porro adigenda. Plau. i amphi. ſed mulier poſtq̃ experrecta ẽ ꝓdigiali. Ioui aut mola ſalſa hodie: aut thure compre catam oportet. No.

Prodigalitas dicta ꝓfuſio. Lucil. ſaty. li. vi. neq̃tia occupat hoc perulãtia ꝓdigitaſque. No.

Prodigiũ ẽ qđ quaſi in longum tempus dirigit ſignificationem. Seruius.

Producere dicit lõgius ducere. Vir. æn. ii. Abnegat exciſa uitã ꝓducere troia. No.

Producere conſequi. Vir. æn. ix. Nec te tua funera mater ꝓduxi. Ser.

Proetus abantis argiuoꝝ regis filius & succeſ
ſor ex antia uxore habuit mæram. Euryalē.
Lyſippem. & luianaſſam: quæ cū Iunoni ſe
præferrent ſibi uaccæ uidebanť uel ob ſpre
tam uenerē ſcdm Ouidium. x. prius in uac/
cas inde in lampades mutatas dixit. ſecūdū
pherecidem proeti regni patrem & quā uel/
let uxorem ꝓpoſuit ſiquis eas liberaret: qđ
Melāpus uatesfecit ſcdm Seruium Hellebo/
ro & Iphianaſſam uxorem duxit: ex qua ha
buit Antiphatem & Mātiū. Amphtes Oicle
um. Vitruuius dixit eas: a Melampo ductas
apud clitonū archadiæ oppidum. ubi ſpelū
ca ē limpidiſſima aqua quæ potantes odiſſe
uinū facit: & ita ab ebrioſitate liberatas qđ
Ouidius tetigit. xv.

Progymnaſmata præexercitamenta: idem &
progymnaſtica.

Producere ĩſtituere. Teren. in adel. ſeni animā
primum extinguerē ipſi qui illud produxit
ſcelus. Nonius.

Producere foras ducere. Te. in heau. produxi
ac uendidi. M. T. in frumētaria. Quid opuſ
lolio nemo tuoꝝ amicorū nemo abs te pro
ductus: nemo interrogatus. No.
Producere ꝓferre protendere proplantare.
Te. in an. aliquā ꝓducam moram. Do.

Prodere propagare. Vir. iiii. æn. genus alto a ſā
guine teucri perderet. Ser.

Prodere decipere. Vir. i. æn. unius ob iram pro
dimur. Ser.

Proedificatum dicitur qđ ex priuato loco ꝓceſ
ſit ĩ publicū ſolū. Feſtus.

Produci uenales dicuntur. Te. in heau. præciū
ſperans ꝓducit ac uendit. Dona.

Profanū id qđ non eſt ſanctū. Plau. Sanctū an
profanū habeas paruipendiť. Feſtus.

Profanum dicitur qđ fani religione tenetur:
Feſtus pom.

Profanū qđ ē ante fanum coniuctum fano. hīc
profanatum quod in ſacrario factū. Varro.

Profanum omnes pene conſentiunt id eſſe qđ
extra fanaticam cauſam ſit. quaſi procul a
fano & religione ſecretum: cuius ſignificati
exemplum executus eſt. Vir. cum de luco &
aditu inferoꝝ ſacro utroque loqueretur: p
cul o procul eſte ꝓfani conclamant uates to
toque abſiſtite luco.

Profanatum ꝙ ex ſacro promiſcuum humāis
actibus cōmodatum ē. Macro.

Profecturi uia. Herculi aut fauno ſacrificabāt
Feſtus pom.

Profeſtum diem dicebant qui feſtus non erat.
Feſtus pom.

Profeſti dies ꝓcul a religione numinis. Fe.

Proferre ꝓdere. Te. ĩ hec. Ita me dii bene amēt
haud ꝓpterea te rogo ut hoc ꝓferā. Do.

Proferre facere palā. Lu. li. xxvii. ꝓferat ergo iā
ueſter ordo ſaecula quæ ĩ ſe admiſerit. No.

Proferre ꝓtēdere. M. Tul. de repu. li. iii. Sapiē/
tia iubet ꝓferre opes: amplificare diuitias.
Nonius.

Proferari ĩpetrari. Luc. li. xxvi. hic minimo &
ꝓferat pax ꝙ caſſandrā ſigno diripuit. No.

Profeſſi a fari. Var.

Profetas dicebant ueteres antiſtites fanorum
oraculorūque ĩterpraetes. Fe.

Procliue ē porro inclinatū. uel ꝓnum ĩclinatū
que. Te. in and. ꝓcliue ad libidinem. Do.

Profecto confirmatio eſt. Te. ĩ and. ꝓfecto ſic
eſt. Donatus.

Profligare uerbum peſſimum: ad uſum trahi
cœptum ē. nam cū ſit ꝓfligatum perditum
ad internitionem adductū: nūc pfectum &
abſolutum: aut ædificium aut aliqđ utile in
cœptum dicendum putauit: cum affectum
dici debeat nō profligatum. M. Tu. tuſ. li. v.
profligata iā & pene ad exitū deducta quae/
ſtio eſt. Idem de ꝓuinciis conſularibus. bel/
lum affectum uidemus & infra. nam ipe cæ/
ſar quid eſt ꝙ in ea ꝓuincia cōmorari uelit:
niſi ut ea quæ per eum affecta ſunt: perfecta
reipublicæ tardat. Et in echonomicis. Cū
uero affecta iam prope ætate a ſole niteſcere
iam tempus eſt. No.

Profligare ſicut alia uerba plæraque ignorant
& inſcitia improbe dicentium quæ non in/
telligant deflexa: ac deprauata ſunt ratione
recta & cōſuetudine: ita huius quoque uer/
bi qđ ē profligo. ſignificatio uerſa & corru/
pta eſt. nam cum ab affligendo & ad perni/
tiem interitumque deducendo inclinatum
id tractumque ſit ſemperque eo uerbo qui
diligenter locuti ſūt. ita uſi ſunt.

Profligare dixerūt prodigere & dependere. p/
fligataſque res quaſi proſlictas & deperditas
appellarint.

Proficiſceret ꝓ ꝓficiſceretur. Pompilius ĩ ethe
ra hortatur hominem q̄ primum ꝓficiſce/
ret. No. marcellus.

Profiteor & confiteor hac ratione diſcernun/
tur: ꝙ uoluntate profitemur: neceſſitate au
tem confitemur. Cicero pro manilio: hic
ego non ſolum cōfiteor uerum etiam pro/
fiteor. honeſtius ſit profiteri q̄ confiteri.
Seruius.

Proficiſci in rem ægram & difficilem dicimus
Terentianus dauus in andria. Quid cauſæ

est quin hinc in pristinum recta proficiscor uia. Donatus.

Profligatum peius uult esse Tull. q̄ perditum Etenim ꝑditum qđ inueniri potest: ꝑfligatum qđ non pōt. A. g.

Profundū qđ longe habet fundū. Festus.

Profusus supra modum sumptuosus. Te. profundat ꝑdat pereat: nihil ad me attinet alius abiectus iacens. Pacuuius profusus gemitur murmuro. Festus.

Profundum nō solū imū sed etiam altum ꝑfūdum dici posse auctoritas usurpauit. Virgi. primo æneid. ni faciat maria ac terras cœlūque ꝑfundū. No.

Profugus ꝑprie dicitur qui ꝑcul ꝑ sedibus suis uagat quasi porro fugatus. Vir. primo æne. italiam fato ꝑfugus. Ser.

Progenerum appellat auus neptis suae uirum. Festus pompeus.

Progenui ꝑ ꝑgeniei. Pacuuius. paulo pater supræme uestræ ꝑgenui patris. No.

Progari er strēnue fortiter & cōstāter. Plautus in persa. Cor suo hercle utrū belle a te indica prognariter. Enn. ānali. li. vi. diu hoc auditu parūper ut ꝑ romano po. prognariter armis certando prudens animā de corpore mitto. No.

Prognariter audaciter. Plautus in persa: age indica prognariter. No.

Proiecta. Virg. proiecta saxa ꝑiecta si scđm consuetudinē dicat intelligit abiecta: si scđm ueteres ꝑiecta porro iacta. Macrobius.

Proiectū dicit dimissū derelictum. Vir. li. viii. ꝑiice tela manu. Idē i buc. non ego uos post hac uiridi ꝑiectus in antro. No.

Proiectū longe iactū extēsū. M. T. de signis. sed ꝙ erat eiusmodi loco ꝑiectus. Vir. in. iii. æn. ꝑiectaque saxa pachinni radimus. No.

Proiectum subtractū. M. T. philippicarū quid hoc stridente fremit ex urbe ꝑieceris. No.

Proiicere effundere honeste positū. Sisenna histo. lib. iiii. tū postq̄ apud ægimus perusinos ægimus eius facti mentionē proiecit. No.

Proinde itaque. Virg. xi. æneid. ꝑinde oīa magno: necessa turbare metu. Ser.

Proinde similitudinis aduerbiū ē. Terē. i phor. ꝑinde ꝑsecare quasi nō noris. aliquādo cōiunctio ē. Do.

Proletariū capite censum dictum: ꝙ ex his ciuitas constat quasi ꝑles ꝑgenie. Item & ꝑletarii. Festus.

Proletarii ciues dicebātur qui i plæbe tenuissima erant: & non amplius q̄ mille & quingētos æris incensum deferebant. Ennius in annalibus: ꝑletarii ut publicitus scutaque ferique ornant. No.

Proletarii erant qui in plæbe romana tenuissimi pauperrimique erāt: neque aplius q̄ mille quingētū æris incensum deferebant: q uero nullo aut perquā paruo ære censebātur capite: censi uocabantur. Extremus aūt census capite censoꝝ æris fuit trecenti: qđē oēs nisi i tumultu maximo scribebāt: illi honestiores erant q̄ hi. A. g.

Prolepsis Epicurus appellat idest ante ceptam animo rei quādam informationē. Ci. de na. deorum.

Prologus præfatio uel proloquium proponit narranda. quo neque satyri: neque ueteres comici usi sūt. Persius i principio non alios sed seipm reprehēdit ꝙ tam cito poeta fuerit: cum non contigerit ei qđ Hesiodo & Ennio. ita & luue. qui tam quodāmodo primā satyrā ponit loco ꝓlogi. propōit enim quæ dicturus est: repono uim græcam seruauit. Ho. επιγουνιδιον ηκω. i. posui hoc ē scripsi ipune sine effectu. Tergo quia i rotulis scribebat. unde uolumina puto: nota sūt mihi quæ oībus. neque. n. sum obtusior Platonis ferulae ueræ discipulum: & dedi consilium Syllæ qđ malum fuit: nam cæsar dixit eū ne sciisse litteras lucus Martis. ubi Rhea concepit Romulū & Rhemum: cuius poetæ frequenter meminerant antrū qđ ab ætna sub terra usque hieram isulam esse dicitur. Virgilius octauo. Tor.

Prolepsis praeacceptio figura expsona poetæ ut rhesi mauortia: tellus cum dicat de euridice quæ multo ante fuit q̄ rhesi. & cætera.

Prolixitudinem a ꝑlixo. Pacuuius i doloreste. Oro mi ne flectas Flandrini ꝑlixitudinē. No. nius marcellus.

Prologium principium ꝑloquium. Pacuuius. Quid est. nam me exaiasti prologio tuo. Fe.

Proloquiū est sentētia i qua nihil desideratur. Erit autem planius quid istud sit si exemplū ei dederimus. igitur siue id proloquiū dicere placet huiusmodi est. Hānibal pœnus fuit. Scipio numantiam deleuit. Milo cedit damnatus est. neque bonum est uoluptas neque malum. Et omnino quicquid ita dicitur plena & perfecta uerborum sententia. ut id necesse sit aut uerum aut falsum esse id a dialeticis anxioma appellatum est a Marco Varrone: sicut dixi proloquium. a Marco aūt Cic. pronunciatum: quo ille tamen uocabulo tāquā uti a se attestatus: quo adinquit melius inuenero. A. g.

Prolugere dicuntur qui solito diutius lugent. Festus pompeius.

Proluuies significantiam habet parem & ē immundicia. Virgilius duodecimo æne. fœdissima uētris ꝓluuies. Et in eodē. Respicimus dira illuuies. Terē. in heau. pānis obscita neglecta īmunda illuuie. No.

Proluuium profusio. Teren. in adel. quid ꝓluuium quæ haec largitas. N.

Prolubium ē præter amicitiā & fidem. Actius ī andromada. Muliebre ingeniū.

Prolubiū occasio. Neuius ī colace & uolo & uereor: & facere ī prolubio ē. Laberius ī cōpitalibus. Quod quidē mea matronali pudore ꝓlubiū meretricis ꝓgredi coegit. Varro de lingua latina lib. iiii. prolubium & prolibidinem dici ab eo qđ lubeat. unde ē lucus ueneris lubētinæ dicatus. No.

Proluuies sordis effusio. Virgi. iii. æne. fœdissima uentris proluuies. Ser.

Promos & condos uoluerunt cellarios dici eo ꝙ inde promant & ibi condant. Plautus in asinaria. Ego sum promus condus ꝓcurator pæni. pænū. n. cellarium dicimus. Fulgētius

Promōtorium ē mons in mari prominens. L.

Prometheus iapeti filius. Ouidius prīo ex asia nympha & cōiuge: unde promethides idest longa.

Prohœmium. sed œ non obseruatur initium uel exordium: de quo. Quintilianus principio. iiii. & unde dicitur.

Promeritum etiam in malam partem posuit. Plautus in amphi. quid mali sum here tanta ex re promeritus. No.

Promeres pro promereris. Plautus ī trinūmo nam retinere uelis quin dicam ea quoque ꝓmeres. Nonius.

Promereri bene agere præstare. Virgi. iiii. æn. nunquam regina negabo promeritā. Ser.

Promissum capillum dicunt longum. Item barba ꝓmissa idest porro missa. Festus pompe.

Promixtam dicebant pro promissiue. Festus pompeius.

Promittere ē polliceri. Virgilius æneidos lib. scdo promisi ultorē & uerbis odia aspera moui. Marcus Tull. ad caesarem Iuniorem. promissa tua memoria teneas. No.

Promittere etiam significat ad magnitudinem nutrire. Plautus ī rudente. capillum promittam optimum est: incipiāque hariolari. Virgilius æneid. libro tertio promissaque barba. Var. in modio. qđ cum erat in græca coma promissa rasa barba pallia trahētes. No.

Promitti & polliceri in hoc differunt. qđ pollicemur sponte: promittimus rogati. Seruius

Promonstra prodigia. Festus.

Prompta manifesta aperta. Ennius in saty. Eo inquit ingenio natus sum: ut amicitiam atque inimicitiam in fronte prōpte gerā. A. g.

Promulgari leges dicūtur cum primū ī uulgus eduntur: quasi prouulgari. Fe.

Promulco agi dicitur nauis cum scapha ducit fune. Festus.

Promellere litem promouere. Festus.

Pronis positum pro prona. Varro ī parmeno. alia trabs pronis ī humū accidens proxime frangit ramos cadēs. No.

Pronurus nepotis uxor. Fe.

Pronubæ adhibētur nuptis quæ semel nupserunt causa auspicii: ut singulare perseueret matrimonium: prætextatis nefas erat obsceno uerbo uti: Ideoque prætextum appellabāt sermonem qui nihil obscoenitatis haberet. Festus.

Promissio & pollicitatio eādē uim habent: sed pollicitatio maioris asseuerationis. Terē. in andria. nam pollicitus sum suscepturū polliceor ultro promitto. Donatus.

Promereri & mereri ē pstare beneficiū. Quique sui memores alios fecere merēdo & nūq regina negabo promeritā. Terē. in adelphis. uerum quando bene promeruit ita fiat cui contrarium est commereri. Idem in andria. Quid cōmerui pater. Do.

Pronus uicinus uti alrū longe positum. Vir. in quinto eneid. uentisque uocatis prona petunt m ria. i. uicina littori. Ser.

Pronunciare & nūciare idē ualent qđ ante: ut in hoc proludit. Ideo actores pronunciare dicūtur quod ī proscenio pronunciant poeta cogitante qđ maxime tum id dicitur propriе nouā fabulā cū agunt. Var.

Propinquo pro actiuo & pro absoluto īuenit. Virgilius decimo. tu rite propinquēs augurium actiue prolatū. Idem fuge nate propinquant absolute. Pris.

Propter loco causalis coniūctionis accipitur: ut te propter libycae gentes. Virgilius libro quarto. & præpositio quando significat iuxta. Idem octauo ateſin seu propter amenū. Priscianus.

Prope præpositio est. Virgilius. prope ceritis amnem. & aduerbium: ut Ter. ꝓpe adest cū alieno more uiuēdū est mihi. Pris.

Propemodum aduerbium quantitatis est. Seruius in arte.

Proprietarius cuius est proprietas prædii. Laurentius.

Propono premiũ.quære ĩ ostendo.Lau.
Propræror non qui pro alio præturam sed extraordinariam gerit.
Propius prærer comparatiui constructionem accusatiuum habet. Cice. propius urbem mouentur. Salustius proxime hispaniam mauri sunt.Laurentius.
Propylæa uestibulũ uel porticus.
Propina ante famem secundum quosdam locus iuxta thermas & publica balnea ubi deinde reficiebantur.alii pro fame dicunt qđ datur esculentum uel poculentum unde ꝓpino idest porrigo.
Propheta uates:a prophiro graeco.
Proscaenia pulpita ante scaenam: ubi ludrica exercentur.
Propages progenies a propagando: ut faciunt rustici cum uitem uetulam supprimunt ut ex una plures faciant.Fe.
Propatulũ late patens atque apertum.& patuli boues quorũ cornua in diuersũ patent. Fe.
Properus celer.unde aduerbiũ propere.Fe.
Properare aliud est festinare.qui unũ quid mature transigit is properat.qui multa simul incipit neque perficit is festinat. Festus.
Properã celeré strenuemque significat.Fes.
Properatim idest properãter. Cecilius ꝓperatim ĩ tenebris istuc cõfectũ est opus.No.
Properatim cursimque nota sũt celeratim quã maxime celeratim poterit insidiis suis disponet.Item alio loco. mandauimus ne uelitatim aut saluratim scribendo lectorum animus impediremus. A.Gellius.
Properatim & properiter celeriter properanter Quadrigarius in annali.lib.ii.proconsules propere exercitum reducunt.Pom.ĩ buccone.adoptato pergis properatim. Cecilius ĩ plocio properatim in tenebris istuc confectum est opus.Pacuuius in teucro.mihi classem impetrat thessalum uestramque in altum ut properiter inducerem.Actius in thelepho.remisque nixi properiter nauem ĩ fugam tradunt.Nonius.
Propediem aduerbium est temporis idest cito Terentius in adel. At qui syræ hoc uerũ est: & ipsa re experire propediem.Do.
Propter iuxta.Cicero.qui ꝓpter te sedet. Virg: templum de marmore ponã propter aquã. Te.in adel.nimium istoc abisti.hic propter hunc assiste.Donatus.
Propemodũ nõ plane cõsensionis est.Do.
Propediẽ idest cito.Titus.Li.vi.ab urbe condita consolans idem filiam ambustus bonum animũ habere iussit. Eosdẽ propediẽ domi usurum honores quos apud sororẽ uiderat Teren. ĩ heauton.& illũ tibi saluũ affuturũ esse hic confido propediẽ. Ser.
Properare aliud est q̃ festinare.qui unum quid mature transigit is properat. Qui multa simul icipit neque perficit is festinat. Festinare quasi fessum esse. nam qui multis simul rebus properandis defessus est: is iam non properat sed festinat.A.g.
Proprius sobrinus mihi est consobrini mei filius & patris mei consobrinus.Fe.
Proprium perpetuum. perpetuum ad homines sempitærnũ ad deos pertinet.omne. n. quod habemus: aut propriũ:aut mutuum est.Virg.propria hæc si dona fuissent.Terẽtius in andria nihil ne esse proprium cuiq̃: ergo nihil nobis propriũ esse potest. Quod enim non fuit non esse quidem potest aut quod eripi potest.non esse nostrum quod mutuum est. ut uilla. domus: filii: uxor. illa quæ eripi non possunt propria sunt. ut uirtus animi:sapientia iustitia prudẽtia quæ fortuna neque dare neque eripere cuiq̃ potest quod bonum est sempiternum:& proprie de his dicitur.Do.
Propitios & placatos homines dici uetustas uoluit.Terentius.q̃ ut ea quæ parentes propitii.Nonius marcellus.
Propinare a græco tractũ ẽ: post potũ tradere. Teren.in eu.hunc uobis comedendũ & bibẽdũ & deridendũ propino.Enni.saty.lib. iii. Enni pœta salue qui mortalibus uersus propinas flammeos medullitus.No.
Propitiũ dicitur prorsus pium.Terẽtius ĩ adel. q̃ ea quæ parentes propitii: aut certe porro pium:q̃ est uehementer & ualde: ut apud eundem Teren. in prologo andriæ. dehinc ut quiescant porro monco. & desinant maledicere malefacta ne noscant sua.No.
Propriũ diuturnũ.Sisenna histo.li.iii.tum subito tacuit:at quem metu:& suspitione propriã capere nõ poterat quietam.No.
Propriũ est suũ uniuscuiusque. Vir.li.vii.hũc mihi da propriũ uirgo sancta nocte laborẽ. Varro in caprino prælio.Nam uirtutẽ propriam mortalibus fecit. Cætera promiscua uolũt cõmunia habere.No.
Proprium rursum significat perpetuũ eternũ Sisenna historia. lib. quarto. uictoribus ꝓprie spem uictis aduersæ fortunæ maiorem formidinem obiecit.Plau.in cistel.Atque illum amatorem tibi propriũ futurũ in uita. Vir.lib.sexto.propria hæc si dona fuissent Idem libro tertio.da propriã tymbreæ do/

mũ. Teren. in an. ego deoꝝ uitam propterea ſempiternam arbitror q̃ uoluptates eorum propriæ ſunt. Actius in armorum iudicio. ſors dominatur: neque in illa uita propria in uita eſt. Lucil. ſaty. li. xvi. Cætera contemnit & in uſũ omnia ponit. non magis proprium. non nihil neminem habere. Marcus Tullius de republica libro quarto Et noſter Plato magis etiã q̃ lycurgus omnia qui ꝓrſus iubet eſſe communia ne quis ciuis propria aut ſuam rem ullamque adiicere Affranius in uopiſco Dii tibi dẽt propria quæ exoptas bona. Lucilli. libro. uigeſimoſeptimo. Cum ſciam nihil eſſe in uita ꝓpriũ mortali datũ. Nonius marcellus.

Propriũ pro proprie. Lucil. li. ii. q̃ genus humanũ propriũ: de quibus Actius. No.

Proprius perpetuus. Virg. iii. ænei. Da propriã tymbreæ domũ. Ser.

Propriũ perpetuũ ſignificat. Virgil. ſexto æne. propria hæc ſi dona fuiſſent. Teren. in and. Ego deorũ uitam propterea ſempiternam arbitror q̃ uoluptates eorum propriæ ſunt. Plautus in ciſtellaria. atque illũ amatorẽ tibi proprie futurũ in uita. Ser.

Propter ſignificat eius cauſam. Virgilius æne. lib. iiii. te propter libycæ gẽtes numadũque tyranni odere. No.

Propter alicuius rei gratia. Var. ſexque Vlixe. quidem nenia propter ſtetit ſignificare eum propter doctrinam. No.

Propter iuxta. Virgilius ænei. libro quarto. & uiridi in campo templũ de marmore ponã propter aquae fluuiũ. No.

Propugnacula quibus pro caſtris utuntur aedificant. Feſtus. pompeus.

Propudiũ dicebant cũ maledicto nudare turpitudinem nolebant quaſi porro pudendũ. Quidam etiam propudiũ putãt dici: a quo pudor. & pudicitia procul ſint. Fe.

Propulſare repellere. Ter. in andr. facile propulſabo. Donatus.

Prorſus quaſi porro uerſus: pro qua re poſitũ putatur. Ego pro eo quod eſt omnino: ſunt qui coniũctionem uolunt eſſe. Terentius in andria. prorſus a me opinionem hanc tuam eſſe amoram uolo. & prorſus certe recte & uere ſignificat. Idem in adel. eo pacto ꝓrſus illic alligabis filiũ. Do.

Prorſi limites appellantur in agrorũ mẽſuris: qui ad orientem directi ſunt. Fe.

Prorſus porro uerſus. Fe.

Prorſum ponebant pro recto. Fe.

Prorſus & prorſum dicimus. Priſ.

Proroſta tantũ pluraliter declinatũ ſignificat locũ in urbe. ubi cõcionabãtur. Ser. in arte.

Proſperus inquit Cicero de republica. deinde eſt generi hominum proſperus & ſalutaris Priſcianus.

Proſperiter dixit Ennius. Priſ.

Proſerpina quæ græ. περσεφονη dicit quã frugũ ſemen eſſe uolũt: abſconditáque quæria matre uolũt. Cicero de natura deoꝝ.

Proſequor fere non caret comitatu ablatiui. ut proſequor te oculis. ſignificatur enim actio affectus. i altꝛꝝ. ꝓſequor aũt in malũ ideſt inſequor & inſector. uel in bonũ cũ perſeuero exequi quod agere cœperam. Lau.

Proſper qui dat: fœlix qui recipit fœlicitatem ut ſidus proſperum ſub quo natus eſt fœlix Suetonius tamen de cæſare inquit fuiſſe eũ proſpera ualitudine ideſt bona & quaſi fœlici. Rurſus Virgil. Sis fœlix noſtrũque le. q. l. pro eo q̃ eſt. ſis proſpera & benigna. Lau.

Proſelenus ante lunam.

Proſeletes aduena.

Proſeucha obſecratio uel oratio. Iuuenalis. ꝓ loco ubi a tráſeũtibus mẽdicabatur.

Proſerpina. græce perſephoni. Iouis filia ex ſorore cerere: de qua Ouidius quarto & quinto faſtorũ. & meth. v. Auguſtinus. vii. dicit proſerpinam a proſerpiendo dictam ſignificare fœcunditatem. quæ cum aliquando non eſſet: dictam eſſe raptam ad inferos: & tunc ceſſarunt inſtrumenta ruralia: qua redeunte inſtituta ſunt ſolẽnia apud athen. Solinus adhuc foramen prope ætnã extare dicit: unde pluto exiſſe dicitur. Euſebius dicit cereris filiã. Et Sicani regis uxorẽ dicit: & ab Orco rege molloſſoꝝ raptam & matrimonio iũctam. Varro lunam dicit.

Proſopis inſula in delta nili hoſtio: in qua atarbechis urbs. Herodotus.

Proſopopeia perſonæ factiua a προσωπον græ. cũ inanimatũ loquitur. ut qui modo naſonis fueramus quinque libelli: uel contra anima tum uel inanimarum: ut cum terra ad mare loquitur. uel ſimilia.

Proſodia per i œ diph. i ſecũda deberet ſcribi. ſed ut ſeruetur ſonus accentus aliter τονος dicitur. unde noſtri antiquitus tonores dicebant. Quintili. ſignificatur accentus grauis. aliquando non quod grauis ſit: ſed acutus: ſed ut denotetur illa ſyllaba per conſequentiam aliarũ dictionum ſequentiũ eſſe legendam. nam accentus grauis aliter nunq̃ ſignificatur. nec bene poteſt percipi differẽtia accentus acuti & circumflexi. ſed acutus

ſupra breuẽ & longã eſſe poteſt circũflexus ſupra longã tantũ. & apud noſtros nõ habẽt locũ niſi in penultima. apud græcos etiam ultima: ultima ſyllaba apud nos nõ patitur accentũ niſi differentiæ cauſa. aliquando ut circũ littora: ne circus circi uideatur: & uide tur ſub uno accentu pronũcianda utraque dictio penultima breui ĩ poliſyllabis ĩ ante/ penultima eſt acutus penultima longa & ul/ tima in penultima: ultima breui in penulti/ ma circũflexus in diſſyllabis penultima bre uis acutũ habet. Encletica etiã facit accẽtũ ultimæ præcedẽti ut etiam mutet aliquãdo tempus: ut uno eodemque igni ratione en/ cleticæ o breuis fit & ſtereruntque comæ & cætera. Quidã auctoritate dicũt: cũ dicatur non eodem curſu differentiæ cauſa tranſfer tur ĩ ultima: ut alias pene una eo ſane & per ſyncopam: ut ardeatis ardeas ſuffenſas ferẽ/ tinas: capenas: crotoneas: pontias: primas: la rinas: optimas rauennas: harpinas. Item & antias nomen propriũ hiſtorici: quĩ uale/ rius dictus eſt. Item menas & lenas propria ad appellatiuorũ differentiam. Itẽ noſtras ad differentiam accuſatiui. Itẽ audit pro au/ diuit cupit pro cupiuit fumat pro fumauit. ut fumat neptũnia troia. Itẽ produce pro/ duc. illicce illic: iſticce iſtic. Item fio ĩ mono/ ſyllabis ĩ cõpoſitione: ut tepefio. fis. fit. mu/ tatur & metri conditione. ut pacteque uolu cres: & maniplis pro manipulis. Seruius. Itẽ eum fit ſynereſis in græcis: ut demophoon: phon. thermodoon. don. Seruius. in. i. geor. ſuper epirus equarũ uult ut græca facta la/ tina ſeruent eundem accentũ. Sed quid dice tur de comœdia & tragœdia: que ſeruarent in ultima ſi id uerũ eſſet unde dicũt epiros equaq; dudũ: & ita obſeruatam dicũt & uo/ lũt ita Seruiũ intelligere græcũ ideſt habere litteraturam græcã. nam aliter mutat. unde tragœdia mutat ſonũ: proſodia non mutat. unde tyrannos tyrannus accentus in græcis non poteſt eſſe in antepenultima ultima lõ/ ga unde ἀνθρωπος mutat ἀνθρώποι & ſic de aliis. Vnde nos Ariſtoteles dicimus nomina in a longa apud græcos apud nos breuia. & ita mutat accentum in aliquibus ſeruant a longam & paucis: ut tegea apud. Statium: & menea tibilerna comas quæ eti/ am ſeruant accentum in penultima: affa/ tim: attentim: admodum: affabre: approbe approbus. Gellius omnia in antepenultima acuunt. Apprimus circũflectitur & appri/ me & appotus. Apoſtema in antepenultima ἀπος τημα. ara circumflectitur. hara acuit. ergo coniũctio illatiua acuit. ergo pro illius gratia circũflectitur in ultima. Ex aduerſum in antepenultima incus in obliquis habet circũflexũ ſuper u. præmodũ in antepenul/ tima. Gellius ideſt ſupra modũ. alias præter Pero ꝓ nympha. pero ꝓ calciamento. pro/ ceris procerem. Iuue. agnoſco procerẽ. Quã/ do pro quia acuit in ultima pro tempore in prima. Sarpedon accentum in ultima facit ſarpedontis. ſi ĩ penultima ſarpedonis: Tor cular. acuit penultimam. Theodorus in pe/ nultima.

Proſtheſis appoſitio uel additamentũ. ut gna/ tus pro natus. aſtans pro ſtans.

Proſapia progenies ideſt porro ſparſi & quaſi iactis liberis. quia ſudare ſignificat iacere & diſſicere. Feſtus.

Proſcapulis cum dixit Cato ſignificauit pro/ muria uerberum. Fe.

Proſcenia ſunt pulpita ante ſcenam in quibus ludrica exercentur. Virgilius tertio georgi/ corũ. & ueteres ineunt proſcenia ludi. Ser.

Proſcindere appellãt cũ primũ terrã arãt. Var.

Proſcribo aliquid uenale, ꝓpono. & pacto ſcri/ ptũ erat fundũ herculanenſem a Quinto fabio fratre proſcriptũ eſſe. Ser.

Proſerpina epicarmis Ennii. proſerpinam ap/ pellat quod ſolet eſſe ſub terris. proſerpina ergo dicta q; hæc ut ſerpens modo in de/ xteram modo in ſiniſtram partem latenter moueretur. Serpere & proſerpere idem di/ cebant. ut Plautus q ſcribit quaſi proſerpens beſtia. Varro.

Proſequium a proſequẽdo: obſequiũ ab obſe/ quendo dicuntur. Fe.

Proſedas meretrices. Plaut. appellat quæ ante ſtabula ſedeant. eædẽ & proſtribulæ. F.

Proſentẽtia ac ſi dicatur in ſententia: ut ꝓ ro/ ſtris ideſt in roſtris. Fe.

Proſicie ĩ ponto fruſtra quædã & proſicie ge/ lide feruntur cõtractæ de fluuialiũ uel plau/ ſtriũ undaq; multitudine. Mac.

Proſiciũ quod præſecatũ proiicitur. Fe.

Proſita propoſita. Fe.

Proſpicere & reſpicere diſtant. ut aduerſũ ui/ dere proſpicere retro dicatur reſpicere qua/ ſi retro aſpicere. No.

Proſpica & deſpica itenta & cõtẽpla. Neuius ĩ aſſitogida ac ſi ꝓſpica & deſpica poteſt ergo proſpicus & deſpicus dici. N.

Proſumia genus nauigii ſpeculatoriũ paruũ. Feſtus pompeus.

Proſubigo fodio. Vir. iii. geor. & pede proſubi/

git terram. Ser.

Protelare protrahere præuenire exagitare. & cedendo dictum est quod est ante & trahere. Alii ab assiduo telorum iactu existimãt dici: ut Lucretius. undiq̃ protelor plagarũ continuato: hoc est ui telorũ coactũ esse. Terẽtius in phor. ne te natũ suis scenicis dictis protelet. Do.

Protelare longe propellere ex græco: uidelicet τηλοθεν quod significat longe. Fe.

Protagoras meandri uel arthemonis abderites Eupolis dicit teium fuisse: de quo Gelius. quinto.

Proteruiter dixit Ennius. Pris.

Protinus trium temporum est. stantis: præteriti & futuri. Ser.

Proteruus procax: petulans: quandam lasciuiã libidinẽque declarant. tũ iniuriã in dictis & in factis: proterua leuior quædã contumelia procacitas maior peculantia maxima. Cice. in sal. Nõ enim procacitate linguæ uitæ sordes eluũtur Et ibidẽ. nã quod ista inusitata rabie petulanter in uxorem filiamque meã inuasisti. Salust. bibulũ petulantissimis uerbis lædis. Petulantia quoque cũ alios per cõtumeliã petimus. Lau.

Protinus in dictione continuo. Lau.

Protesilaus aliquando Homerus per duplex s ex phylace oppido thessaliae isiphidi filius Laudomiæ maritus. qui primus ab Hectore interfectus est.

Proteus Oceani & Tethios filius habuit patriã pallenem inde regnauit in carpato ĩsula imperauit ægyptiis. fuit uates maximus de quo. Vir. iiii. geor. & alii multi.

Prothous dux ex græcis ex magnesia ad troiã.

Protogenes significat aliquẽ primi generis. & pro eo qui se talem cõfingit ponitur a pœtis & pictor de quo Gellius in fine. xv. qui rhodiis imaginẽ Hilisi fecit.

Protogenia Deucalionis filia ex pyrrha.

Prothœnor unus ex quinque bœciorum ducibus ad troiam.

Protocollũ uel prima conglutinatio & raptim confecta scriptura: quæ melioré cõpositõnẽ desiderat: a κολλησις græ. glutinatio uel primũ scripture membrũ per unũ s.

Protologia prima locutio.

Protomartyr primus martyr.

Protonotarius a græca dictione protos idest primus.

Protelare est percutere perturbare. Terentius. in phor. ne te natũ suis scenicis dictis ptelet Sisena histo. li. iii. romanos impetu suo p/telant prolectus prosequũtur. No.

Protelare rursum adiuuare. Lucil. satyra. libro primo. Quem neque lucanis oriundi mõtibus thauri ducere protelo ualidis ceruicibus possent. idẽ. li. xii. hunc iuga mulorũ p telo ducere centũ nõ possunt. No.

Protelare etiã excludere. Turpilius ĩ lennis propter peccatũ pauxillum indignissime patria protelatũ est sæuitia patris. No.

Proteruiter. Ennius ĩ pantheathiaste. qui est q nostris foribus tã proteruiter. No.

Proteruia sacrificiũ apud ueteres fuit: qđ uocabatur proteruia. In eo mos erat ut si quid ex epulis superfuisset igne cõsumeret: hic Catonis iocus est: namque albidiũ quændã qui bona sua comedisset: & nouissime domum quæ ei reliqua erat incendio perdidisset. p/teruiam fecisse dicebat quod comesse nõ potuerit id combuisse. Macro.

Protollere est differre. Lucil. saty. li. i. nolo amplius ad lustrũ hoc protollere unũ. No.

Protinã a protinus cõtinuitatẽ significãs. Var.

Protinam protinus. Teren. protinã coniciãme in pedes. Fe.

Protinus ubicunque lectũ est contra usum ĩtel lectus cõmunis quo statim significare creditur positũ inuenitur. ut si ptinus porro ac sine ĩtermissione cõtinuo quod iũctũ tenus eius significantiam affirmat aduerbii. Virgi. nam in quocũque loco posuit ptinus sub hoc sensu intelligẽdũ reliquit. No.

Protinus insequenter deinceps. Virg. in. iiii. georgi. protinus aerei mellis cœlestia dona exequar. & protinus antheũ & lyncã prima agmina turni insequitur. No.

Protinus iugiter & continue. Vir. lib. xii. huic frater subit alchanor fratrẽque ruẽtẽ. Sustentat dextra traiecto missa lacerto protinus asta fugit seruatque cruenta tenorem. Nonius marcellus.

Protinus statim. Virgilius tertio æneidos. protinus ad regem cursum detorquet hyarbã. Nonius marcellus.

Protinus longe porro. Virg. viii. æneidos. cornuque recuruo tartareã intẽdit uocem qua protinus omne & siluæ insonuere profũdæ Idem ĩ octauo nam memini hesione uisentẽ regna sororis laomedociadẽ primũ salamina petentẽ protinus archadiæ gelidos inuisere fines. No.

Protinus ualde. Virgi. in buc. En ipse capellas protinus æger ago: ut sit animo & corpore ualde æger: aut si aliud enũciat refertur ad illud; ut si longe porro ago. at ipsum hacte/

nus licet ut præpositionẽ acceperit ut præ/
positio uarietur: tamen maxime finem ter/
minũque designat. Virgi. geor. ii. hactenus
aruorũ cultus & sidera cœli. Idẽ in. xi. laterũ
tenus hispida nauti frons hominem præ/
fert. Idem in secundo. capulo tenus abdidit
ensem. Nonius.

Protinus assidue. Virg. vii. æne. mos erat anti/
quo in latio: quem protinus urbes albanæ
coluere sacrum. Ser.

Protinus deinde. Virgi. iii. geor. protinus aerei
mellis cælestia dona. Ser.

Protinus idest porro tenus idest longe a fini/
bus. Virg. in buc. en ipse capellas protinus
æger ago. &. vi. æneid. quin protinus omne
perlegeret. Ser.

Protollere est differre. Luc. saty. lib. i. Amplius
ad lustrũ hoc protollere unũ. No.

Prouidere monere & ferre. Pacuuius in teucro
at me occide illa humi sine usque prouideat
gradum. Nonius marcellus.

Prouiso duas res significat: & procedo: & pro/
uideo. Teren. ĩ and. prouisa quid agat. Pam/
philus. Donatus.

Prouisio rerũ duas significationes habet pro/
uidemus enim nobis tam bonum negociũ q̃
malũ. sicut si quis ueniens eminus telũ pro/
tulit atque hoc caruerit. Terentius ĩ andria.
Quæ si non astu prouidentur me aut herũ
pessundabũt ergo hic prouidentur: cauẽtur
uitantur. Donatus.

Prouinciæ porro uel procul uincendo dictæ
acquisitae enim bello lõge ab Italia regiones
prouinciæ dictæ sunt: ĩ quas prætores: quia
cũ officio mittebãtur officia quoque prouĩ/
ciæ nominabantur. Teren. in phor. O geta
prouinciã cœpisti duram. Do.

Prouincia consularis. africa erat una e prouin/
tiis consularibus.

Prouoco in malũ: etiam in bonũ. Cice. tuis lit/
teris amantissimis sum prouocatus. Lacesso
plaerũque ĩ malũ. ut idẽ. sed iusticiæ primũ
munus est: ne cui quis noceat nisi lacessitus
iniuria. In bonũ quoque tuis me amantissi/
mis litteris lacessisti. Lau.

Prudens & sciens differũt. prudens est qui ĩtel/
ligentia sua aliquid sentit. sciẽs qui alicuius
iudicio rem cognoscit. ergo prudens per se:
sciens per alios. Terentius in and. & prudẽs
sciens unius uidensque pereo. Prudẽtia na/
turalis est. gnaritas extrinsecus uenit. impru
dens per se: ignarus per alios. Terentius in
heauton. Imprudens harũ rerũ. ignarusque
omniũ. hoc est qui nec suspicatus sit. nec ex
alio audierit. Dona.

Prudentia sententiae cõpensatur importunitas
respondẽdi. Teren. in. and. Sosia seruus cũ ĩ/
tẽpestiue hero Simoni respõdisset nõ iniuria
nõ adiecit: nã ĩ uita id arbitror apprime esse
utile: ut ne quid nimis. Do.

Prudentiam a prouidendo dictã dilucide ostẽ/
dit. M. Tul. in hortensio. id enim est sapien/
tis prouidere ex quo sapientia est appellata
prouidẽtia. Et de senectute. Quid plura. sic
mihi persuasi cũ tanta celeritas animorũ sit:
tanta memoria præteritorũ futurorũque, p/
uidentia. Et de republica. li. vi. Totã igitur
expectas prudentiã huius rectoris: que ipsũ
nomẽ hoc nacta est ex prouidẽdo. No.

Prugnũ pro prumiũ. Fe.

Pruina dicta ꝙ fruges ac uirgulta perurat. Fe.

Pruina est proprie matutini tẽporis frigus. S.

Pruna distat a carbone. illa eni q̃diu ardet pru/
na dicitur. carbo aũt nominatur cum extin
cta fuerit. Teren. tam excoctam atque aṫam
reddam q̃ carbo est. pruna aũt a perurendo
dicta est. Seruius.

Proxeneta a προξενέω hospitio coapto iam
apud nos qui medius est: ut res uendantur
& emantur.

Proximior a prope ,ppior ,pximus quod pro
cognato uim habet positiui: inde comparaṫ
Vlpianus in lib. xxx. Ad ædictũ si quis pro/
ximor nascereṫur cognatus. & uegetius. & ,p
ximior dextera sit quæ plagam possit inser/
ri. Priscianus.

Prox bona nox: ut existimo quasi ,pbata nox.
Festus pompeus.

Proximi idest proximo. Cato cõtra furiũ die
proximi hic dicit. Sed ea declinatione a uete
ribus & crastini & pristini dictũ. N.

Proximus carus beniuolus. unde & proximi &
propinqui dicũtur. qui nobis cari esse debẽt
Teren. in an. proximus egomet sum mihi &
proxima nobis aut præterita: aut futura sũt
nam præsentia ea sunt in quibus sumus. Te.
in heauton. sex mẽsibus nõ uidisse ,pximis
idest præteritis. Do.

Psallo psalli. Bassus. ii. Iyrico. calliope prin/
ceps sapienti psallerat ore. Pris.

Psamate fons est apud thebas.

Psalmus canticũ. unde psalteriũ.

Psaltria que sequebatur & amabat hystriones
a ψάλλω grae. canto. amabat enim qui can
tabãt quotidie in scaena.

Psammius mons aegypti.

Psammis Neci aegypti regis filius & successor.
Seruius

Psammenitus Amasis filius aegypti rex a Cambyse superatus apud Memphim Herodotus.tertio.

Psammeticus antiquus ægypti rex: ante quem ægyptii se primos hominũ esse putabãt sed huius industria didicerũt. phrigas primos se uero secundos. Hero. iiii.

Pseudus falsus. inde pseudo propheta.

Psyria insula. Ody. iii.

Psylli populi libyæ prope garamantas & nasamones contra uirus muniti. Hero. iiii. & Gel. xvi. Luci. ix.

Psitacus auis ex India de qua. Pli. x.

Psythiũ genus passi: ut in surrhento.

Psora scabies.

Phthia aliquãdo hom. phthia thessaliæ regio patria Achillis. nos aliquãdo phithiã interposita. i ut phithiã claraſque mycenas.

Phthisis exulceratio pulmonis ex humorum concursu.

Phthysis spuitio a πτυω. i. spuo. Tor.

Pteria locus Cappadociae apud sinopem. ubi Crœsus primũ cũ Cyro pugnauit.

Ptholemaeus a πτολεμαω eolice πτολεμαω attice & omnia nomina in eus a uerbis circunflexis ae diphtongon habent. ut τιμαω graece timaeus: nomen regũ aegyptiorum. Iacus primus. Gregarii militis filius post alexandri mortẽ aegyptũ aphricam & magnã arabiae partem occupauit: & splendore suo successoribus nomẽ dedit. regnauit. xl. ãnos reliquit filios. ptolemaeũ Ceramium Philadelphũ: qui ei successit. uir doctissimus: qui Bibliothecã fecit Stratonis discipulus. regnauit. xxxviii. annos. successit Ptolemaeo Euergetes qui regnauit. xxvi. annis: successit Ptolemæo Philopater ide Epiphanes. xxiiii. ide philomen. xxxv. ãnis. ide Euergetes. nouẽ. ide Phyton qui & soter. xvii. ide Alexãder decem. inde Dionysius adolescens qui Pompeiũ iterimi fecit. hic ultimus & omnes Ptolemaei dicti fuerũt & alii ut filius Phyrri & quidã rex Cypri: qui romanũ ditauit aerariũ. fuit & astrologus i aegypto: nõ ex stirpe regia: quae ante longe defecerat. fuit & Pheludiensis tẽporibus Traiani & Hadriani: ut ipse testatur i. v. ix. & x. maioris sui operis.

Publicitus & publice iuenitur. Ser.

Pubes cũ lanuginem significat barbæ pubes facit. sin aũt iuuentutẽ puberis nec tamẽ adiecta præpositione dicimus ipuberis sed ipubis ut apud. Vir. impubis uiri. Ser.

Pubes iuuẽtus. Hor. car. Letaque pubes hedera uirenti gaudeat. Acron.

Publipor a puero publiporis: sicut marcipor marciporis. i. publii puer uel marci. Pris.

Puber. beris teste cæsare. probus uero pubes puberis. inde impubes. be. bis. Virgilius v. impubis uiri. & Hora. in epodo. impube corpus. Cic. iiii. iuecti. filiũque eius ipuberẽ legatũ a patre missum. Pri.

Pubes adolescens quin etiam plurium numerus eiusdem ætatis. Fe.

Pubes puer qui iã generare potest. is icipit esse ab annis. xiiii. fœmina uiri potẽs a. xii. Fe.

Pube præsente est populo: præsente ab his qui puberes sint omnem populũ significans. Fe.

Publica sacra quæ pro populo fiebant priuata quæ pro singulis hominibus & familiis appellabant. Fe.

Publicitus publica cura atque cõsilio. Teren. in phor. Nonne hoc publicitus scelus deportarier i solas terras. Do.

Publicitus pro publice Lucil. saty. xii. huc homine quæstore aliquo esse opus. atque corago publicitus qui mihi atque opifici præbeat augẽ. Idẽ in. xvi. Publicitus uendit: tamen atque extrema ligurit. Plau. in amphi. hospitio publicitus accipiar. Cecil. in plocio. Ibo domũ ad plebẽ pergitur publicitus defẽdũ est. pomponius i campanis. Dat ordo senino & fullonibus publicitus cibaria. No.

Publicanũ appellamus eũ qui uectigal populi romani conductũ habet. Ser.

Pudicũ. Plau. inquit in bachidibus. neque tui te intus pudicũ est factis quæ facis. Pris.

Pudẽda erubescenda. Ho. ca. sic lucro auersam potuisse nasci matre pudẽda. Ac.

Pudor uerecũdia. Hora. Car. O pudor o magna cartago ꝓbrosis altior ruinis. Acron.

Pudet & piget: in eo differunt q; pudet in his quæ turpiter fiũt. piget i his quæ cũ damno ac malo. pudere etiam ad dedecus pigere ad doloꝛẽ refertur pudet quod turpe est. piget quod dolet. Ter. in adel. Fratris mei me quidem pudet pigetque. Do.

Pudet & piget hoc distant. pudere enĩ uerecũdiæ est: pigere pœnitentiæ. Plautus in pseudulo. Nimis id quod pudet facilius fertur q̃ illud quod piget. non dedisse istũ pudet me quia non accepi piget. Salustius i iugurtha. nã postea quæ fecerit icertũ habeo pudeat: an pigeat magis differere. No.

Pudicitiæ signũ romæ colebaſ qđ nephas erat attigi: nisi ab ea quæ semel nupsisset. Fe.

Pudor & uerecũdia differũt pudor est malefacti: uerecũdia recti & honesti. Teren. in an. nihil pudet. Et pudet duo significat siue il-

le peccare quẽ pudet. siue ille cuius pudet. Idẽ i hecy. pudet philomenae me. Do.

Pudori coloré. In Neuiano carmine Ruminabamur quod rubenté auroré pudori coloré & mennoné nocticoloré. A. gel.

Puelli pueri per diminutioné Enni. & pœnis solitis uos sacrificare puellos. Fe.

Puellos pueros. Varro in testamẽto. sic ille puellus ueneris repente uado occidit cruentus olim. Luc. lib. iiii. Cũque hic tam formosus tibi ac te dignus puellus. Lucillus. nos tamẽ unde puellũ suscipere & partus posset ditiscere dulcius. Enni. sic mos ille suis diuis sacrificare puellos. Var. in marcipore. Peliam me & permisisse: ut seu elunium degluberet dũ madore addere puellũ. Idem. x. ultra irer pecus dormitio uigilabis: quæ me puellum impuberem cœpisti. No.

Pueri liberi quondã tribus his artibus litteris palestra musica erudiebantur. Hinc Teren. in heau. fac periculũ in litteris: fac in palestra i musicis quæ liberũ est aequũ scire adolescenté solerté dabo. Do.

Puerpera dicebãt antiqui. unde puerpera quae puerũ & puerã parit. Et diminutiuũ puella inde puellaris. re. Inueniũtur etiã antiqui p tulisse puella & puellus & puerus. Pri.

Puer apud maiores cõmunis generis erat unde in Ody. legitur mea puer. Ser.

Puerpera est omnis quae peperit & nõ qđ puerũ. sed qđ filium pariat puerpera dicta. ut apud ueteres puer puellus: puera puella uocabantur. Dona.

Puer qui obscœne ab aliquo amabatur eius a quo amatus eẽt pullus uocabaẽ. Vnde Qu. Fabius. cui eburtio cognomen erat: propter cãdorem quod eius natis fulmine icta esset pullus iouis appellatus est. Fe.

Puer filius. Virg. ii. ænei. ascaniusque puer. Et Hora. pueroſque. lede. nam παιδάς & ad filios referũt & ad ætatẽ. Ser.

Pueræ pro puellæ. Varro de uita patrũ properate uiuere pueræ: quas sinit ætatula ludere esse amara & ueneris tenere bigas. Idẽ de uita patr. lib. ii. sic in priuatis domibus pueri libere & puere ministrabant. No.

Pueritia pueritas. Varro rer. diuinar. li. i. Qui pueritia est infrequens polluta. No.

Pueri appellatio tres significatiões habet. Vnã cũ omnes seruos pueros appellamus: ut. Te. in an. Etiã puer. ide abiens cõueni cremis. Alterã cũ puerũ cõtrario noie puellæ dicere mus. Tertiã cũ ætatẽ puerilẽ đmõstramus. S.

Puer filius. Virgi. iiii. æne. ægregiã uero laudẽ & spolia ampla refertis. tuque puerque tuus more græco dictũ est παισ Ser.

Puellascere effœminari uel reuirideſcere. Var. i bais. q non solũ in nube fiũt communi sed etiã ueteres puellascũt. No.

Pueros pro seruis. Varro in eumeni. Vix uulgus confluit nõ puellarũ. sed pueror. atque ancillarum. No.

Pugillares tabellæ aut parui libelli: quia pugno queant contineri. Plinius secũdus in epistola ad Cornelĩũ tacitũ. Ad retia sedebã erant i proximo nõ uenabulũ sed stilus & pugillares. meditabar aliquid & notabã: ut si manus uacuas. plenas tamẽ ceras reportarẽ. Se.

Pugillares masculine & pluraliter tantũ iueniũtur: tamẽ hoc pugillare & hæc pugillaria. S.

Pugno pugnam noue dicitur: sicut seruio seruitutem. Acron.

Pugillares tabellæ cæreæ siue ligneæ uel alteriũs materiæ in quibus stillo scribimus unum pugillarem nos dicimus. Lau.

Pugna quære in bellũ. Lau.

Pugil dictus est a pugna: & pugna a pugno. ueteres nãque ante usum ferri & armor. pugnis & calcibus & morsibus corporũque luctatione certabant. Teren. in hecy. pugillũ gloria. Donatus.

Pugil uocabulũ apertũ est. Varro.

Pugiles a pugnando. Varro.

Pugnus a pũctione idest percussione dicit. Fe.

Pullariam. Plau. dixit manũ dextrã. Fe.

Pulchralibus pro pulchris. Fe.

Pulchritas pro pulchritudo. Cecil. i arpaio mene dii boni quid illud est pulchritatis. No.

Pulcher pro fortis & fortis p pulchro positũ est. Vir. Satus hercule pulchro! pulcher auẽtinus. Nam nisi de hercule dicatur pulcher pro forti satis est icongruũ epitheton. sicut. Plautus de muliere. Quid nã fortis est idest pulchra. uirtus enim & pulchritudo per se inuicem ponũtur: sicut e cõtra malitia aut uitiũ pro deformitate. hinc est apud Virgi. haud illo segnior ibat æneas. i. nõ deformior. Nam ad pulchritudinem ea tendit comparatio cũ de amato dicat ænea. Ser.

Pulchre fortiter ac nimis. Teren. in heau. quã uidebar pulchre mihi sobrius. Do.

Pulmentũ a pulte: ut Plau. Varro.

Pulmentariũ dictũ hoc primũ debuit paſtoribus. Varro.

Puls potissimũ dabaẽ pullis i auspiciis quia ex ea necesse erat aliquid decidere q tripudiũ faceret. i. rerripudiũ. Fe.

Pulsatũ percussum. Virg. in. vi. pulsatusque pa

rens aut fraus inexa cliéti. No.

Pulsatũ. Virg. in. xii. pulsatos referens infecto fœdere diuos. No.

Pulsare uiolare lædere. Virgil. x. æne. fugit ipse latinus pulsatos referens infecto fœdere di/uos. Seruius.

Puls uictus antiquissimus appellata uel q̃ ita græci. uel ab eo uti scribit Appollodorus q̃ ita sonet cũ aqua feruẽter aspergitur. Varro

Pullũ non albũ. Vir. geor. li. iii. Ne maculis in/fuscet uellera pullis. No.

Pullum ẽ ætatis nouellae. Virgilius georgicoꝝ libro tertio. Continuo pecoris generosi pul lus in aruis. No.

Pluuinaria pro tẽplis ponimus: cũ sint proprie lectuli quĩ sterni in templis superuenienti/bus plærisque consueuerũt. Ser.

Pulucatũ genus cnlturæ uocatur: quo minutæ glebæ uitibus applicantur. Ser.

Pulchritudo est quædam apta figura mẽbro/rum cũ coloris quadam suauitate. Cice. tu. quarto. pulcher dicitur quasi spulcher idest aspera cutis.

Puluis & puluer dicitur. Pri.

Puluinaria dicebantur aut lecticæ diuorũ: aut tabulata in qbus stabant numina ut eminẽ/tiora uiderent. Hor. car. Núc saliaribus or/nare puluinar deorũ. Ac.

Puluinus quasi pulminus uel a pullo: eo q̃ plu mis pulloꝝ fiat. Puluinar. i. ceruical regũ est puluinus priuatoꝝ. unde puluillus & pul/uillulus diminutiua sũt. & puluinaria lecti/sternia. seu lectuli in templis strati unde pul uinaria festa. Puluinus etiã est machina qua naues in portũ subducũtur. Ouid. collaque puluino nostra ferenda dedi.

Puluis tantum singulariter: ut ĩquit Donatus legitur apud Hor. nouẽdiales dissipare pul ueres. Ser. in do.

Pulmentũ & pulmentariũ dictũ quia cũ pulte fit. Ser. in arte.

Pulchrũ aspirari debere Varro negat. ne dua/bus consonantibus intercedat aspiratio: qđ minime rectum antiquis uidebatur unde & sepulchrum hodieque manet cum sit seor/sum a pulchro propter recordationem do/loris. aliis placet sepulchrum compositum a semis & pulchro: quia pulchrũ superficie in tus ossibus plenum. Ser. in arte.

Puluis mutato genere facit puluisculum apud Hieronymum. Apuleius uero masculinum protulit. nisi ut petisti mundiciaſ dẽtium ni telas oris ex arabicis frugibus tenuẽ candifi cum nobilem puluisculum. Lau.

Pullastra apud Var. ẽ gallina adhuc adolescẽs maiuscula q̃ pulla imitationẽ significat. La.

Pulli quære in catuli. Lau.

Pulso quære in uerbero. Lau.

Pomiliones & nani uocantur breui atque hu mili corpore homines paulum supra terrã extantes. Aulus gel.

Pumilios. Apuleius in asino aureo inducit so/rores psiches maritis detrahẽtis quouis pue ro pumiliones & cucurbita: glabriones. pu milios. n. dicit molles atque ĩberbes glabꝝ uero lentum atque imberbem. Fulgen.

Punius punior format comparatium. q̃uis gẽ/tile idest callidior astutior penoꝝ epithetõ. Plau. in pen. Nemo me est hodie punus pu/nior. Priscianus.

Pungo pupugi uel punxi: expungo tamen ex punxi: repungo repupugi & repũxi. ut Ca/pro uidetur. cum ei qui nos pupugit talio nem idest uicem a nobis redditam ostendi mus repupugi dicimus. quãdo uero de rõne uel kalendario loqmur repũxi dicimus. P.

Punctus est figura: punctum uero tempus bre uissimum.

Puniceus sanguinei coloris. Hora. puniceis in uecta rosis. Acrõ.

Punctum pro momento dictum. & punctum angustissimum spacium. Te. in phor. Tũ tẽ poris mihi punctum ad hanc rem. Dona.

Punicum genus libi translatum a poenis id eti am appellabant probũ: quia erat præ cæte/ris suauissimum. Fe.

Punici dicuntur non poeni. q̃uis a phoenice sit oriundi. Fes.

Punitariolas leues pugnas idemtidem ipse di xit Festus.

Punitur aliquando pro punit. Tul. lib. ii. offi. neque ad eius qui punitur aliquẽ aut uerbis castigat sed ad reip. utilitatem referri. No.

Pupillus quære in orphanus. Lau.

Pupæ & pupi. Varro in aboriginibus. Itaque breui tẽpore magna pars in desiderium pu paꝝ & sigilloꝝ ueniebat. Idem mãmã lectis suggentem pascere pupũ.

Pupinia tribus ab agro pupinio. Fe.

Puriter pro pure inuenitur. Pri.

Purpureum quod tinctum ex purpura. Hor. car. purpurei metuunt tyrãni. Acron.

Purgata mons est: & in eo oppidum eius nomi nis prope troiam.

Pura uestimenta sacerdotes ad sacrificium ha bebant. i. nõ obsita: non fucata: nõ funesta nõ maculam habentia. Fe.

Pure lautū aqua pure lauatū. Fe.

Puri ꝓbi ꝓfani auri ſui dicebāt in manumiſſi one ſacrorū cauſa ex quibus puri ſignificat: qđ in uſu ſpurco non fuerit ſui: qđ alienati oni non fuerit probi: qđ recte excoctū pur gatumque fuerit. Fe.

Purrime tenuero puriſſime tenuero. Feſtus.

Purum putū ualde purū: ſicut nouū nouiciū dicimus: & ꝓpriū ꝓpitiū: augere atque intẽ dere uolentes noui & ꝓprii ſignificationẽ.

Purpura a purpurae maritimæ colore. Varro.

Purpura ſit purpureū fit. Ci. achademico. lib. ii. Quid mare nõ ne cæruleum aut eius un da cū eſt pulſa remis purpuraſcit. & quidẽ aquæ tinctū quod immodo & ifectū. No.

Purpuriſſa color q bombici mixtus mulierū genas tingit: ut in phucus.

Purpureus niger præcipue de mari: q ex alti tudine nigrū accepimus. Vir. iiii. ge. In mare purpuerū uiolẽtior influit amnis. Ser.

Puſus puer. puſa puella. Varro.

Pugio dictus ẽ eo q pũctim pugnat. Fe.

Putare aũt ueteres dixerũt uacãtia. ex qua re ac nõ neceſſaria: aut etiam obſtantia & alie na auferre & excidere. & qđ eſſet utile & ſi ne uitio uidereť relinquere: ſic nãque arbo res & uites & ſic etiam rationes.

Putū dictū quaſi expuratū excoctũque omni que aliena materia carẽs: oĩbuſque ex eo ui tiis detractis emaculatū & cãdefactū. A. gel.

Putator qui arbores puras facit. Var.

Putari ratio dicitur in qua ſententia pura fit. Varro.

Putare ẽ quiſquis ſimplicitate pectoris aberra uit. Cice. ꝓ Qu. ligario. nõ putauit lapſus ẽ: Te. in an. Hæc ego putabã eé humani inge nii: mãſuetique animi officia: & humani i genii circa chryſidem mãſueti circa amicos Donatus.

Putare ꝓ reputare exiſtimare. Virg. multa pu tans ſortẽque animi miſeratus iniquã. Terẽ tius in heau. dũ hæc reputo. putamus inſtã tia: reputamus præterita. Do.

Putare eſt tractare purgare: inde & putamina purgamenta dicta ſunt. Plaut. i captiuis. Nu cleũ amiſi: retinui pignoris putamina. Te. i adel. rem ipam putemus. Dona.

Putare ꝓprie eſt falſa & infructifera a ueris & fertilibus reſecare. unde arbor purgatores putatores dicũť. Do.

Putare colligere. Plau. in aulu. putať ratio cũ ar gentario. No.

Putare dicit purgare rarefacere. Vir. æneidos. li. ii. finxitque putando. No.

Putare aptare. Titinnius in fullonibus. Dapẽ ſam lanam qui non reddet tempori putatã recte facite ut mulcteť male. No.

Putare animo diſputare. Virg. ænei. li. vi. mul ta putans ſortẽque animo miſeratus iniquã En. in tieſte. Ibi quid agat ſecũ cogitat parat putat. Ceci. in eculeo. Oculo non hoc putas non hoc corde tibi uerſat. No.

Putare exiſtimare. Te. in an. recte putas. Noni us marcellus.

Putamina nõ ſolum arborũ: uerũ omniũ rerũ purgaméta. nã quicqd ex quacũque re ꝓiici tur putamen appellat. Plau. i captiuis. Nu cleũ amiſi reliqui pignoris putamina. No.

Putamen a putãdo ideſt a tondendo dictum ẽ purgatio: & qđ ab re aliqua auferť. Valeri. maximus li. viii. Manibus ferrũ non auſus cõmittere inſtituit: ut uigilandũ putamini bus barbã ſibi & capillũ adureret. Ser.

Puteolos dictos putãt ab aquæ calidæ putore. quidam a multitudine puteolorũ: earũdem aquarũ gratia factorũ. Feſtus.

Puteolũ oppidum a puteis: q circũ eũ locũ a quæ frigidae & calidae multae niſi a putore potius putridis odoribus ſæpe ex ſulfure & a lumine extra oppidũ. Var.

Puteus ab udus uda udũ quaſi humidus deor ſum. niſi potius q æoles dicebãt ποτα μον ſit a potu. Varro.

Puticuli ſũt appellati qđ uetuſtiſſimũ genus ſe pulturae ut potus fuerit. & dicti puticuli q ibi cadauera putreſcerent. Fe.

Puticiũ. Plau. dixit ꝓ ſtulto. Fe.

Putidũ a ſenſibus auribuſque ꝓbari. Ci. de ora tore. iii. ſcribit. Qui hæc ſatis ſpero uobis q dem certe maioribus natu inhoneſta & pu tida uideri. No.

Putidũ non putre ſed odoris mali. Mar. Tulli. de fini. bo. & ma. li. v. Nam inſcite illud di ctum uideať in ſuaue animũ illi pecudi da tũ ꝓ ſale ne putiſceret. No.

Puticuli a puteis: qđ ibi in puteis obruebantur homines. niſi potius ut Elius ſcribit puticu læ q putreſcebant ibi cadauera ꝓiecta: qui locus publicus ultra exquilias itaque eum locum Affranius in togata puticulos appel lat: q inde ſuſcipiunt publice lumen. Var.

Puta quoque quidam aduerbium eſſe accipi unt ideo Perſium corripuiſſe. ut hoc puta non iuſtum eſt illud male rectius illud. Pri ſcianus.

Putis pro puro. unde putare uires & arbores q deciſis impedimentis remanẽt puræ, au rũ quoque putatũ ſolet dici ideſt expurgatũ.

& ratio putata.i.pura facta.Nonius.

Putret putridum est. Pacuui. in teucro:quanq̃ annisque & ætate hoc corpus putret. Acti. in erigona.quanq̃ exangue est corpus mihi/ que atque animus putret.Nonius.

Putris solubilis.Virgi.i.geor.putris se glebare soluit.Seruius.

Putus antiqui dicebant pro puro unde putare uites & arbores q̃ decisis impedimentis re/ manerent.Festus.

Putũ aurum quoque putatũ dici solet.i.expur gatum.& rõ purata.i.ratio pura facta.Fe.

Putidũ nõ solum ab odore fetido & graui qđ naribus ꝓbetur.sed quod ẽ auribus triste: suaue austerꝝ:rancidum gutidum dici posse auctoritas uetustatis admisit.Cic.in orato. .i.Nam igitur modo audiret misus aut frix atheum: cum etiam Demosthenes agitetur putidis.Nonius.

Putus dictus ẽ a putando. Plautus in pseudu/ lo.purus putus ẽ ipsus.Varro.Mea igit hæc acorbe pura & puta thirso scandales . & lo/ cat sibi auiculam de lacte & cætera reptilia quã apes milesiæ coegerunt:ex oĩbus flori/ ribus libãtes sine osse & neruis.sine pelle:si ne pilis:curã putã ꝓcerã terrã formosam.nã & orationes ea causa putari dictæ sũt quoti ens ex his fraudis aut falsi:aut mendacii:aut iniqui aliquid sepatur.& ipm nanque cum dicimus dubitãtes puto significamus:nos in rebus incertis & obscuris falsis opinionibus nos fieri ambiguosis.Nonius.

VADRA FRAGMENTVM

panis.Virgi.ii.patulis nec par/ cere quadris.Et Iuuena.ut bo/ na summa putes aliena uiuere quadra.Seruius.

Quadrat consẽtit trãslatio a la pidibus quadris:qui sibi bene conueniunt Vir.ii.geor.Arboribus positis secto uia limi te quadret.Seruius.

Quadrantal uocabãt antiqui amphoram qua uas pedis quadrati octo & quadringẽta sex/ tarios capiat.Plautus.Anus hæc sitit quãtil lum sitit modica ẽ capit quadrantal.Festus.

Quadrãs ab eo qđ quarta pars assis.Varro.

Quadrifariã pro quadripartita.Varro rheto/ ri.li.xx.Et ea quæ ad mortales ptinent qua/ drifariam dispartierim in hoies ĩ loca:in tẽ/ pora in res.Nonius.

Quadruplatores dicebãt qui eo quæstu utebã tur:& eas res sequebant:quarũ ex legibus q̃ drupli erat actio:quando enim res comita/ uit fas in fastis notari solet & hoc uidetur si gnificare quando rex Sacrificulus diuinis re bus pfectis in comitium uenit.

Quadruplatores delatores erant criminũ pu/ blicorꝝ ĩ qua re quartã ptẽ de proscriptorũ bonis quos tulerant consequebãt.Alii dicũt quadruplatores esse eorꝝ reorꝝ accusatores qui conuicti quadruplo dãnari solent qua/ druplatorũ sordidũ genus.Asco. ped.

Quadruplatores accusatores siue delatores cri minũ publicorꝝ sub pena quadrupli:siue q̃ ipsi ex damnatorum bonis quos accusaue/ runt quartã partẽ consequebant.Cic.lib.ii. ad heréniũ.Vulgares diffinitiones sũt quae nihilominus ĩ aliã rem transferri possũt ut si quis dicat quadruplator ut breuiter scribã capitalis ẽ.Seruius.

Qua de re negantis uim habet hæc interroga/ tio:plus est enĩ qua de re dicere q̃ nihil.Te.i an.qua de re rogas:rogas cũ indignantis in/ terrogatione.Dona.

Quadrupedem cura.Te.in an.utrũ genus liga turae sic dicit quadrupes an quadrupedem ut ferã an q̃drupedẽ idest cũ pedibus & ma nibus.an quadrupedẽ pro seruo & fugitiuo ponit.Vir.sautius at quadrupes.Do.

Qualli sũt per quos uinũ defluit: qui & ipsi a colando dicti sunt.Ser.

Quam qualem.Teren.in an.nũc quã rẽ uitio dent quæso animũ aduertite.Dona.

Quatere suspensum & uicinũ rei alicuius mor tuũ significat:ut interdũ cõcutere & quate/ re sit compositũ.Fe.

Quando ꝓ quoniã.uel quando pro quidẽ.Te ren.ĩ adel.postremo quãdo cõscia mihi sum a me culpam hanc esse ꝓcul.Do.

Quando ꝓ siquidem quoniã.Vir.xi.æn. Me/ que timoris argue tu drance quãdo tot stra/ gis aceruos:teucrorꝝ tua dextra dedit.& hic tibi fabor.n.quãdo hæc te cura remordet.S.

Quando stercus delatũ fas est eodẽ modo i fa/ stis notat dies quo stercus purgat ab æde ue stae.Festus.

Quando cũ graui uoce ꝓnũciat significat qđ quoniã ẽ cõiũctio:quãdo acuto accentu ẽ tẽ poris aduerbiũ.Festus pompeus.

Quainde ꝓ quando dicebant antiqui.Fe.

Quando ꝓ quoniã dici põt.Virg.li.vi.Vnum oro quando hic inferni ianua regis dicit.Et rursus.hi tibi fabor enim quãdo hæc te cu/ ra remordet.Ser.

Quãmox significat q̃cito.sed si ꝓ se põas mox significat postea uel paulo post.Festus pom peius.

Quantum potest hoc est celerrime.Terẽ ĩ an.

Sublimẽ intro rape hunc quãtũ potes. Do.
Quanuis ꝑ quantũ uis. Te. in adel. ne tam q/dem quãuis etiã maneo hic ociosus. Dona.
Quartarios appellant mulionesmercẽnarios q; quartã partem capiebant quæstus. Fe.
Quassare ranæ dicũtur cum uocẽ mittũt. Fe.
Quassare sæpe quatere. Fe.
Quadrata ãphora q; uas pedis quadrati octo: & quadraginta sextertios capiat. Plau. Anus hoc sitit quantillũ sitit modica est cupit quadrata. Festus.
Quassare cõmouere debilitare. Virgi. i. aene.
Quassatam uẽtis liceat subducere classẽ. S.
Quassare fatigare. Valerius maximus lib. viii. Neque aut memoriã eius quanq; tardiorem aut firmiorẽ lateris ulla ex parte quassatam aut os hesitatiõe impeditum animaduertit Seruius.
Quatio excludo. Te. Ni mirum homo quatitur certe cum dono foras. Ser.
Quatit infestat. Vir. ix. aen. aut rastris terrã domat aut quatit oppida bello. Ser.
Quatenus. i. quantũ. Vale. maxi. lib. ix. Nunc quatenus uitae humanae cũ bona tũ etiam mala substitutis exẽplorũ imaginibus prosequamur dicta improba & facta scelerata referantur. Seruius.
Quatenus quousque. Tullius i lelio. Etenim quatenus amicitiae dari uenia possit. Ser.
Quatenus significat quaũt hactenus: hac fine quatinus uero quoniã: sed ãtiqui quatenos dicebant. Festus.
Quatrurbem athenas. Actius appellauit: q; ex quattuor urbibus in unam illam ciuitatem se homines contulere. Festus.
Quattuor sunt quæ in sponsis querũt forma ꝓbitas: dos nobilitas. Dona.
Quadruplo & quadruplor. idem. P.
Quatio quassi teste Carisio. quassum qđ i usu non est. unde quasso quassas. Pris.
Quam aduerbium similitudinis: uel comparationis: uel electiõis. Vir. x. quam facile accipiter saxa sacer ales ab alto. Pris.
Quando & composita aliquando: nequando siquando si sunt infinita i ãtepenultima acuto ꝓferunt sicut inde: exinde: proinde subinde: deinde. sũt enim relatiua: interrogatiua: & infinita: discernuntur tamen accentu Quando etiam accipitur pro causali coniũctione. Virgi. decimo. aspera quis natura loci dimittere quãdo suasit equos: pro aliquãdo. Et in. i. hic tibi fabor enim quando hæc tecura remordet. pro quoniam. P.
Quadrigam. Donatus inquit tantum numeri pluralis. sed Varro. singulari etiã dicit. Seruius in do.
Quadrinum quattuor annis inueteratũ. Hora. car. i. deprome quadrimũ. Acron.
Quanuis & licet recipit subiunctiua. Virgilius Quanuis Elisios miretur græcia cãpos. Ser.
Quanquam finitiua recipit. Vir. quanquã animus meminisse horret. Ser.
Quando ꝑ cum Formianus ait. sed secũda acuta interrogatiuum est. si uero ꝓducat futurũ tempus ostendit. Ser.
Quatiunt concutiunt. Hora. car. partius iũctas quatiunt feneſtras. Acron.
Qualus ideſt calatus. Hora. car. tibi qualum cithareæ puer ales metonomicos autem pro lanificio posuit. Acrõ.
Quatenus aduerbium interdum tempis: interdum loci quatinus uero coniunctio tãtum. Hora. car. quatenus heu nefas uirtutem incolumen odimus.
Quandudum interrogãtis est. iamdudum respondentis. Caper.
Quatenus per e aduerbium est. quatinus per i coniũctio causalis: ut si dicas: quatinus hoc sine plagis non facis. En tibi plagas aduerbium ẽ: aut temporis: aut loci: quatenus iterdum temporis: loci cum dicimus quatenus ibimus. Caper.
Quadrageni ꝑ quadringenteni sincopat. L.
Quadrimus quære in trimus. Lau.
Quandoquidem & quando ꝑ quoniã. Quin. Quando igitur orator est uir bonus: is autẽ citra uirtutẽ itelligi nõ põt. Virg. quãdoqdẽ Ausonios nõ fas cõtingere portus. Lau.
Quatenus pro quoniã. Quintil. sed quatenus luctus nostri i ius uocãt. & flenti disputandum est. Quatenus pro iquantũ & eatenus ꝑ intantum. Ci. in lelio. uidendum est quatenus amicitiæ tribuendũ ẽ. Lau.
Qua pietate fuit inquit. Quintil ideſt tanta pietate fuit. Et alibi: quæ tua pietas ẽ: & ea pietas tua ẽ ideſt tanta. Lau.
Quæstuosus affectionẽ significat. est enim auidior quæstus & lucri: undique lucella quæritans. Lau.
Quæro inquiro exquiro æ in i transit ꝓductã Plau. exquæro dixit in aulu. i. intro exquiro sit ne ita ut ego dico. Pris.
Questi ꝑ quæstus. Teren. in hec nunq; quæsti gratia animum ad malas adducam pres. P.
Quaeso quaesi. Probus tamen quæsiui dicit: Salu. i. histo. Curionem quæsiuit uti adolescentior: & a populo suffragiis integer ætati concederet. Pris.

Quærcus secũdae & quartæ declinationis. Ci. in orthograuia: ibi quercoꝝ rami ad terram iacent. Virgi. viii. Arma sub aduersa posuit radiantia quærcu. Pris.

Quærcus dicitur qđ id genus arboris graue sit ac duꝝ. tum etiam in ĩgẽtem euadat amplitudinem.

Querqueram enim grauem & magnam quidã putant dici. Festus.

Querqueram frigidam cum tremore a græco certum est dici: unde est & carcer Lucil. lactans me ut fibris quærquera. Et alibi quærqueram consequit capitisque dolores. Plautus. his mihi erat bilis querquera/tus. Festus.

Quærquetulanæ dicebantur nymphæ quærqueto uirescenti præsidentes. Festus.

Querquætularia' porta romæ dicta: ꝙ quærquetũ ĩtra muros urbis iuxta se habuerit. Festus.

Querquedula require in anguilla.

Quærere & requirere hoc differunt: quoniam reqrere ẽ diu quærere. Affranius. fratris ꝓ ĩtutũ quaerã ne requirã te uide. No.

Quæro & querito differũt: quaerit enĩ qui ad plenũ & perpetuũ repõit: quæritat qui uix quotidie ĩquirẽdo uictũ ĩuenit. Terẽ. ĩ adel. lana ac tela uictũ quæritans. Dona.

Quærit id qđ difficile repitur. Teren. in heau. quære qui tibi respõdeat: uidelicet: nõ modo indignus es ĩquit cui ego respondeã: sed uix ĩuenies qui te dignum responso iudicet. Et quære tibi dicitur. Vir. quærat sibi fœdera turnus. Terẽ. in hech. quære aliũ tibi firmiorem amicum. Dona.

Quærerẽ latẽter significat præter uincula etiã tormẽta adhibe. inde quæstionẽ habẽdam dicimus. i. tormenta adhibenda. Te. in adel. hunc abduce uinci quærerẽ. Do.

Quæ qualia & quanta. Terẽ. in heci. sed quid hoc negocii ẽ modo quæ narrauit mihi intus bachis. Dona.

Quæstus ẽ meretricis. Virg. ĩ priapeia. utputa da questu libera facta suo. Teren. in and. de hinc quæstũ occepit. Dona.

Questionẽ ĩtelligere debemus tormẽta & corporis dolorẽ ad eruendam ueritatẽ. Ser.

Quæstores a quærẽdo qui cõquirerent publicas pecunias: & maleficia quæ triũ uiri capitales nũc cõquirũt. ab his postea qui ꝓ quæstionẽ iudicia exercẽt quaestores dicti. Var.

Quæstio a quaerendo ab his cõquaestor. Var.

Quæsti ꝓ quæstus. Varro pro metiro. æmulũ illius artis atque obtrigilatorem quæ propter aliquos ãnos quæsti nihil fecit. Noni.

Quæsti uel quæstius dictũ pro quæstus. Titinnius in fullonibus. Ni nos texamus nihil ẽ fullones nobis quaesti. Plau. in aulularia. nã hic apud nos nihil est quæsti furius. Neuiuꝰ ꝓ deam sanctam liber nam quæstus sit. Te. ĩ an. nunquã animum quæsti gratia ad malas indicam partes. M. Cato li. ii. quæstus causa deridebant suas res pueri. No.

Quæstor dicitur prætor de pecuniis repetundis quæstionem exercẽs. Nam proprie quæsitores dicũtur criminalium quæstionum. Virgilius. Quæsitor minos urnas mouet. Asco. pedi.

Quaeo quiui & quii. Salu. catil. sed neque precio neque gratia impelli quiuit. Pris.

Quae quaere in dictione ac. Lau.

Quaestus in plurali a quaeror pro querela. unde fit conqueror: cuius datiuus & ablatiuus est quaestubus. Quaestus uero quaestibus a quaero. unde fit cõquiro deriuaꝭ ꝓ sin copam. Quesitum significat lucrũ nũmarium. ẽ. n. lucrũ etiã amicoꝝ: gloriae scientiae

Quaestũ etiam ꝓ actione lucrãdae pecuniae. Cic. nã de artificiis & quaestibus qui liberales habendi sunt qui sordidi. Lauren.

Quaeboni montes sunt Thraciæ.

Quem cõmodũ erat uetuste posuit. Cic. ꝓ eo quem uolebat. Sic Te. Amat dabiꝭ a me argentũ dũ erit cõmodũ: & est positum ꝓ eo quam diu liberauerit. Asco. ped.

Qui liberi fiebant ea causa calui erant: qđ tẽpestatẽ seruitutis uidebanꝭ effugere ut naufragio liberari solent. Plau. in amphi. ut ego hodie raso capite caluus capiã pileũ. Nonius.

Qui ꝓ ut. & nõ ẽ ꝓnomẽ quãdo ut significat. Terẽ. ĩ an. Nõ qui argumẽtũ narret: sed q ueteris poetæ maledictis respõdeat. et q quare qua rõe. Te. ĩ adel. q magis morẽ gereret. Et qui unde. idẽ in heci. nec q hoc mihi eueniat scio. Et qui utinã. idem ĩ phor. qui illum dii oẽs ꝑdant. Et q quoniã & qua rõne. idẽ ĩ eodem. q cognita tibi sit. qui ꝙobrem. idẽ ĩ an. qui non põt. Qui scis quatenus. unde scis Qui ꝓ quẽadmodum. idem ĩ an. facite fingite: ĩuenite qui deꝭ tibi. Qui unde. idem ĩ eodẽ. nã qui iſtaec tibi ĩcidit ſuſpitio. No.

Quies quietis etiam quintae inuenitur. Affranius. sollicito corde corpus nõ potitur nũc quie. Inde requies quintæ & tertiae. Vir. iiii. tempus inane peto requiem spaciumque furori. Cicero de senectute ut meæ senectutis requietem delectamentaque noscatis. Inquies trium geneꝝ est. Pris.

Quirito & quiritor idem. Priſ.
Quiero & quietor idem. Priſ.
Quis cõmune erat apud antiquos. Terentius ĩ heau. hunc oculis noſtrarum quiſquã non uidit. plurali uero quis uel ques: accuſatiuo quos uel ques: ut Pacuuius in modio. Ques ſũt iſti. Cato. queſcũque romæ regna uidiſſent pro quicunque. Priſcianus.
Quidni due partes ſunt ſicut cur non & ſunt aduerbia affirmandi ſicut quid iſtic. Teren. quid iſtic accedo. Priſ
Quiſquiliæ pluraliter ſemp. Ser.
Quinquaginta milia minimum dicimus: nec ſtatim centies minimum dicimus: & centies ſex tertium nec quinquaginta ſextertia. Ser.
Quianam aduerbium interrogandi. Virgilius heu quianam tanti cinxerũt æthera nimbi. Seruius.
Quiris quiritis etiam ĩ ſingulari. Hora. Quis te redonauit quiritem. Petronius dicit hic quiritis. Ser. in do. & Acro.
Quis commune eſt quoniam ex græco: οὗτις utriuſque generis trahitur. ſimiliter qui: ut qui mulier. Ser.
Quis præpoſitiuum eſt: qui ſubiunctiuũ. Virtamen inquirendo protulit qui caſus agat res. Seruius ĩ arte.
Quiritare ẽ quirites ciere. Dio.
Quia ĩterdum bis reperitur: interdũ ſemel ponitur. aut poſt quod: uel quia qđ geminat, ꝓ quia ſequente ſubiunctiuo uel indicatiuo. Quintil. non quia ꝓ deſiẽ nunq̃ ſatis ſit. ſed quia hoc ꝓſpicere debet: ne quid peius q̃ fecerit faciat. Lauren.
Quingeni ꝓ quingenteni ſincopatur. Lau.
Quidem ad diſtiguẽdas res ponit: aut per exceptõem illius qđ affirmes. Quitil. Torquæ bis quidem filiũ: ſed fatebitur mater: & cũ ille ſignificatur hæc exceptio ut Cic. de off. iii. ab optimis illis quidem uiris ſed non ſatis eruditis. Quo ĩ loco etiam ponimus uerum: uerũtamen: at: ſed: caeterũ: tamen: attamen: ſed tamen ponitur & alternati in laudem uel uituperium. ut tu quidem fidelis es ſed lentus & piger. uel econtra. Tertio modo ponitur ſequente aut uel ſimilia. Cic. aut enim nemo quod quidem magis credo: aut ſi quiſq̃ ẽ ille ſapiens fuit. Lau.
Quippe quære in nempe. Lau.
Quin pro quinetiam ſiue atque etiam. Virgilius. Quin aſpera. luno quæ mare. n. t. quæ. n. c. que fa. Conſilia in melius refert. Quin pro ut non ſeu cur non. Vir. Quin uatem ĩ ſanam aſpicias. Pro cur non interrogatiue Idem. Quin tũ aliquid ſaltem potius quoꝝ idiget uſus. uiminibus mollique paras contexere iunco. Ci. pro rabirio. Quin cõpeſcitis iſtam uocem indice ſtulticiae teſtem pau citatis. Lauren.
Quicquid ſubſtantiuũ ẽ: ſimiliter quid ideo genitiuũ ſubſtantiui uel adiectiuũ exigit: ut quid gaudii: quicquid pecuniaꝝ quid & qcquid molle tenerũ feſtiuũ. quod uero adiectiuum eſt. ſimiliter quodcunque. ideo ſubſtantiuũ ĩ eodẽ caſu patit: ut qđ aĩal: quodcunque cœlum. adiectiuũ uero reſpuit.
Quique qđ interdũ diſſentit a ſuo antecedente. Saluſt. Eſt locus in carcere quod tullianũ appellatur hoc ĩ genere in numero quoque ut Ci. omnes tenues atque humiles quæ maxima in populo multitudo eſt ſibi præſidium paratum putant: raro tamẽ aliter. Huic diuerſum eſt cum dictos reſpõdet antecedẽti cum deberet reſpondere ſequenti ſubſtãtiuo. Virg. At puer aſcanius cui nũc cognomen iulo. Interdum fit per nominatiuum. Quintil. notũ eſt quid Gliconi acciderit cui Spiridion fuit cognomen. Fit etiam intra relatiuum. Liui. fauſtulo fuiſſe nomen ferunt Terentius in heci. eſt huic nomen fabulae. Laurentius.
Quiuis & q̃tiuis differunt. Nam alter contemptionis eſt. quis. ſ. alter laudis. Ter. in and. uidetur eẽ quãtiuis precii. Dona.
Quiane una particula eſt & reuera ſignificat. Vir. quarto æn. Quiane auxilio iuuat anteleuatos. Seruius.
Quianam ꝓ cur. Vir. v. æn. Heu quianam tanti cinxerunt æthera nimbi. Ser.
Quieſcere ille dicit qui eſt inſolens & inquietus. Teren. ĩ and. deinde ut quiſcant porro moneo. & deſinant male dicere. Dona.
Quidam dicitur quaſi cum ignoretur nomẽ alicuius. Teren. in and. Interea mulier quædam paulo poſt Chriſidẽ nominaturus. ſed ideo quædam ut gratam expectationem faciat ſimul & auidum lectorem nominis audiendi reddat. Dona.
Quid uox quærẽtis eſt. Terẽ. in an. Eho quid Pamphilus quid ſimbolũ dedit.
Quid ob quid propter qđ. aut aliter. quid ſit. i. quid ſit negocii. Sed qđam putant quid ꝓ quare. ut quid ueniant aut deeſt: nam ut ſit qđ nũquid: nam qđ comicũ & terẽtianũ ẽ: cũ exceptis num & nam qđ ſufficere potuiſſet ad interrogatõem. Teren. in an. uereor quid ſit. Donatus.
Quid iſtic concedentis & uelut uicti uerbum

est.tanq̃ si diceres quid.& abundat istic uel potius quid istic significat hominem de loco & de sententia decedere: ut e contrario præstare & resistere dicitur qui aliquid negat.Terentianus Chremes in an.Quid istic si ita istuc in animum induxti esse utile nolo tibi ullum cõmodum in me claudier.D.

Quid reditio quid uestis mutatio apud Terẽ. in heau.Sic uereres.Plautus in trinũ. Quid tibi interrogatio aut consiliũ huc accessio. Celius.Quid tibi acceptio est argentũ aut de meo amore uerbificatio est patri.Dona.

Quid agimus consiliũ quærentis est: & quid nunc agimus languidi atque defessi Terentianus miles Tharso in heau. Quid nũc agimus.Donatus.

Quid me faciã plus est q̃ quid faciã.quid faciã de rebus: quid me faciam de ipso homine intelligitur.Te.in adel.ut neque quid me faciã nec quid agam certũ fiet:& quid me fiet & quid mihi fiet dicitur.Donatus.

Quid hominis habes & quẽ hoiem habes i eo differũt:q̃ quid hominis cũ contẽptu dicit: contra cum honore quem hominem.Te in hecy.Sed quid mulieris uxorẽ habes.Do.

Quilleus mons est arcadiæ.

Quin pro immo.Te.in and.Quin.tu hoc audi.alias quare non: alias quo minus.Idem in heci.postq̃ uidet paratas: nec moram ullam quin ducat dari.Et quin alias imperandi uel corripiendi uim habet.Idem i phor.quin omitte.Et alibi.quin age.Donatus.

Quin idest quinimmo: hortãtis uox est.Virg.

Quin tu aliquid potius saltem quoq̃ idiget usus uiminibus mollique paras contexere iunco.ubi paras p para ponit indicatiuus p imperatiuo.Seruius.

Quinquatrus festiuus dies dictus q̃ post diem quintũ iduum celebraretur:ut trinatrus & sexatrus & septematrus & decematrus.Fe.

Quinquertiũ græ.uocãt πενθατλον quo die quinque genera artium ludo exercebantur ipsos quoque athletas Liuius quiquertiões appellat.Festus:

Quin particula quam grãmatici coniunctionẽ appellãt.uariis modis sententiisque connectere orationem uidetur.aliter enim dicitur quasi cum increpantes uel exhortãtes dicimus:quin uenis.quin fugis.Aliter cum confirmamus.non dubium est quin Mar.Tulli.omnium sit eloquẽtissimus.Aliter cum sic cõponimus quasi priori uidetur contrarium.

Quintipor seruile nomen frequens apud antiquos a prænomie dictum:& marcipor scilicet a Quinto & Marco.Festus.

Quietalis dicebatur ab antiquis orcus.Fe.

Quintia prata trans tiberim a Quintio ciue romano cuius fuerunt dicta sunt.Festus.

Quintiana appellatur porta i castris post prætoriũ ubi rerum utensilium forum fit.Fe.

Quinque genera signorum obseruant augures:ex cœlo:ex auibus:ex tripudiis:ex quadrupedibus.ex fibris.Festus.

Quiesco penultima longa non autem breui ut quidam pronunciandum putant.A.G.

Quinquatrus q̃ quinque ab idibus dierum numerus sit acrius nichil.A.Gellius.

Quiquatrus hic dies unus ab nominis errore obseruatur pro inde ut sint quique.dictus a tusculanis.post diem sexto idus similiter uocatur sexatrus.& post diem septimum septiatrus.sic hic qui erat post diem quintũ idus quinquatrus dictus dies.Varro.

Quintilis quintus mensis a martio quitilis.& sic deiceps usque ad decembrẽ ab numero

Quippe significat quidni.Festus.

Quirinus uel quirinalis mons ẽ romæ dictus a fano quirini quod in eodẽ fuit seu a quiritibus qui cum Tacio sabinorum rege ibidem castra habuerunt seu a Romulo q̃ Quirinus uocatus est ab hasta quam gerebat: quæ sabinorum lingua dicitur quiris.

Quirinus Romulus.sic enim appellatus ẽ q̃ hasta utebatur:quæ sabinorum lingua quiris dicitur.Vnde & securis quasi semi quiris uel ακοιρανος gr.regẽ significat.Cõstat autem romanos græcos fuisse.Vel idcirco Quirinus dictus est ex generis nobilitate a Marte qui cum seuit Gradiuus dicitur.cũ autẽ tranquillus quirinus appellatur:denique in urbe duo eius templa sunt: alterum quirini intra urbem quasi custodis & tranquilli alterum in uia Appia extra urbem p pe portam quasi bellatoris idest Gradiui Seruius.

Quirinalis porta dicta est siue q̃ ea in portam quirinalem itur:siue q̃ proxime eã est quirini sacellum.

Quirinalis dies quo quirino fiebant sacra eadem & stultorum feriæ sunt appellatæ.F.

Quirinalis collis dictus est quia in eum commigrare sabini a curribus uenientes.quamuis alii a templo quirini dictum putẽt.Fe.

Quiritium fossæ dictæ q̃ eas ancus martius cum urbem circundedit.Quiritium opera fecit.Festus.

Quirinus a quiritibus.Varro.

Quirinalia a quirino feriæ. Varro.
Quiritare dicitur is qui quiritũ fidem clamans implorans. Varro.
Quirites a curensibus: ab his cum tacio rege i societatem uenerunt ciuitates: ut quiritare urbanorum: iubilare rusticorum. Var.
Quirina & sergia duæ tribus erant romæ. Aſ.
Quirinus require in saturnalia. Macrobius.
Quisquiliæ. i. terræ purgamenta. Ser. in arte.
Quispiam significat aliqué. sed unde sequens pars eius usurpare cœperit inuenire nõ põt. Festus.
Quisquiliae puranf dici quicqd ex arboribus minutis furfulorum cuditur: uelut quicqd cadit. Festus.
Quarto praetorem fieri & quartum q; quarto locum significat & tres ante factos. Quartũ tempus significat: & est ante factũ.
Quondam trium temporũ est. Ci. inuect. fuit quodam in hac repu. uirtus. præteriti é. Vir. & quondam tua dicere facta sat erit. futuri é. Idem scdo. quondã etiam uictis redit i præcordia uirtus. præsentis tẽporis é. Prisc.
Quoque p etiam copulatiua. Vir. vii. Tu quoque littoribus. n. e. n. Aliquãdo superuacua & est completiua. Idé. Multa quoque & bello passus dũ conderet urbem uel similitudinis est pro itẽ. Priscianus.
Quo loco dicif in Italia: an in græcia quæris sin aũt quo loci de loci pte. Ser.
Quotodio p quotidie copio posuit. Ser.
Quod poteris. Teré. p inquantũ poteris. Ser.
Quoties toties millies centies decies dicendum. Caper.
Quod scribis gaudeo: & qđ scribas: hinc similia sũt: credo: opinor: puto: letor: uoluptatẽ capio: & reliqua. Praeterea uolo qđ scribas non aũt scribis. huic similia sunt mando: iubeo: impero: exigo: postulo: & cætera. In illo superiore cauendũ é ne diuersorũ modorum uerba copulemus ut in illo terentiano. An q; uiã ignorãt an q; iter perferre nequeant.. é enim dicẽdũ ignorẽt. Lau.
Quod aũt qđ uero quære in dictione. nã. Lau.
Quo mihi fortuna. si non permittitis uti. Hora. ideſt ad quid uultis mihi esse bona fortunæ. sic uenuste interdũ desunt uerba in oratione. Cicero ad fabium. martis uero signũ quo mihi pacis auctori. Quin. quo per fidẽ diuitias ceco. quo ducit hæc uia dicimus nõ ubi. Caper.
Quos lei mõtes ultra armeniã & babyloniã sũt
Quoad uiuet cum item dicitur quoad morietur, uidẽtur quidem dici duæ res. sed idem atque unum tempus utraque uerba demonstrãt. Item cũ dicitur quoad senatus habebitur. tametsi haberi atque dimitti contraria sunt: unum atque ipm tamen utroque i uerbo ostenditur. Tempora enim cum inter se opposita sunt ac coherentia: & alterius finis cum alterius initio misceatur non refert. utrum per extremitatem prioris aut per initium sequentis locus ipse confinis demonstretur. A. g.
Quod significat aliquid preterq̃: q; in usu fere est ut græci dicunt oTi. Festus.
Quod lidii pueri præsulis essent glabrii ac depilis, pprer ætatem: quos antiqui romani lidii: ut est in primo Varronis de uita patrũ. Ideo Plau. in aulula. Tu istũ gallũ si sapis glabriorem reddes mihi q̃ uulsus lidius.
Quod plerique omnes faciunt adolescentuli attende locationem: aut enim qđ i quæ uertendum ẽ: ut sit que omnes faciũt adolescẽtuli. aut qđ ad singulare eorum studium ad iungendum æquos alere canes nutrire ad uenandum. aut certe figurata locutio est: ut est illud. si quisq̃ est qui placere studeat bonis q̃plurimis: & minime multos ledere. in his poeta nomen profiteť suũ. ergo figuratum qđ rectum esset si diceret quod omnes faciunt adolescentuli horum ille nihil praeter cætera studebat. Do.
Quod post quod. Virgi. quod te per superos Terentius in and. qđ te rogo per hanc dextram quod pro nam aut itaque. Idem i hec. quod si rescierit peperisse eã. Do.
Quod remedium inueniam: plus est dicere q̃ nullum remedium iueniam. Teren. i phor.: quod cum audient qđ eius remedium inueniam iracundiæ. Donatus.
Quo iure quaque iniuria prouerbiale hoc est quae sunt fas nefas uelis nolis. Terentius. in an. quo iure quaque iniuria me præcipitem in pristinum dabit. Do.
Quo quare. Teren. in and. quo æquior sum Pamphilo. Donatus.
Quoad secũdum morem quotidianũ tum dicitur cum fit transitus a mentione rei alterius ad alteram: & significat q̃diu. Terentius i phor. quid pedagogus ille: inde uero quod senẽ quoad expectatis uestrum & recte expectatis: quia aduentus finis est expectationis. Donatus.
Quondam praeteritum tempus notat. Cicero inuecti. Fuit ista quondam in hac repu. uirtus. Teré. in heau. Isti fuit generi quondam quaestus apud sæculũ prius.

Quondam futuꝝ ſignificat. Vir. in buc. quondam tua dicere facta tẽpus erit. Ser.

Quondã iſtãtis tẽporis eſt. Vir. ii. æne. quondã etiã uictis reddit i præcordia uirtus. Ser.

Quoniã non ſolum ſignificat id qđ quia. ſed etiã id quod poſtq̃. hac de cauſa q̃ græ. επι utriuſque ſignificationem obtinet. Feſtus.

Quotiens per accuſatiuum caſũ ãnos uel dies loqmur iuges ſignificamus. quotiens p ablatiuum interiectis aliquibus ãnis uel diebus. Itaque optantes multis annis dicunt multos annos melius dixerint. Virg. lib. ii. geor. Ergo non hiemes illã: nõ flabra neque hymbres cõuellunt ĩmota manet: multoſque p ãnos: multa uirum uoluẽs duranda ſaecula uincit. Plau. in trinummo.

Quia ruri dũ eſſem ego uos ſex dies me abſente atque iſciente iconſulto me aedis uenalis haſce inſcripſit litteris. Turpi. in philopat. Ecce autẽ tuo ĩ ore ut ſoles uidere mihi agere pati: quia hos dies cõpluſculos intercapedo ſumpti faciundi fuit. Idẽ etherarius ad illas cõmigrat habitamus hiemem totã cum mulierculis. Vir. lib. iii. geor. Septẽ illũ totos phibent ex ordine menſes fleuiſſe. Cice. de repu. lib. i. nec tãtũ carthago habuiſſe opũ ſex centũ fere ãnos ſine conſiliis & diſcipli na. Idem ĩ eodẽ. li. ii. Itaque illa praeclara cõſtitutio. Romuli cũ ducẽtos annos & uiginti fere firma manſiſſet. Nonius.

Quotiens genere neutro plurali numero opera legerimus ſignificabanꝫ fabricae. Virg. li. iiii. aene. Pendent opera interrupta minaeque muroꝝ ingentes. Cũ genere fœminino numero ſingulari intelligendum. Aut opus uel laborem pro mercede ſumptũ. Plau. in aſin. Par pari hoſtimentum datum opera p pecunia. Nonius.

In principio ſemp aſpiratur. R p ſ littera ſæpe antiqui poſuerunt: ut maioſibus melioſibus laſibus feſibus: pro maioribus: meliori/bus: laribus: feriis. Feſtus.

Rabere dictum eſt a rabie. Varro: Idẽ antiquos tecti quid ẽ quod laceras qd rabis: quid uis tibi. Ceci. in hipolime oraſte: rabia rabere ſe ait. Nonius.

Rabis canes primũ aetate. idonea parãdi: q̃ catuli & uetuli neque ſibi neque ouibus ſunt præſidio. & feris beſtiis nõnunq̃ predæ facile debent eſſe formoſi. magnitudine ampla oculis nigrantibus: labris ſubnigris aut rubicundis: neque reſtimis ſupioribus: neque pẽdulis ſubtus mẽto ſuppreſſo: & ex eo e natis duobus dentibus: dextra & ſiniſtra paulo eminus ſupioribus directis potius q̃ brochis actuos quos habeant labro tectos capitibus & auriculis magnis & altis: qui ingredienti ei diſploranꝫ: digitis diſcretis: unguibus duris: ac curuis. Varro.

Rabidus a rabide qui morbus caninus eſt. Fe.

Rabula dicitur multis intentus negociis: paratuſque ad radendum: quid auferendũ. Vel quia eſt in negociis agendis acrior quaſi rabioſus. Feſtus.

Rabula a rabie dictus eſt quem nunc aduocatum uel cauſarum patronum dicimus. Cic. in orato. Non enim declamatorem aliquem deludo. aut rabulã de foro. ſed doctiſſimũ aut perfectiſſimum quærimus. Inde & Sal. Canina ut ait Apius facundia exercebatur. Nonius marcellus.

Rabulae litigioſi a rabie dicti. Varro in Papia pape. Ille ales gallus qui ſuſcitabat arcarum emiſerarum an hic: quia gregem rabulorũ. Nonius.

Rationem etiam malam dixit. Terẽtius ĩ adel. Veſtram ſatis nequeo mirari ratõnem cum non ſit ratio niſi bona: ſed ſi loquitur populus. Donatus.

Radicitus aduerbium a radicibus. Virg. lib. ii. æne. Radicibus eruta pinus. Priſ.

Radius uirga philoſophoꝝ qua geometræ lineas indicant. Vir. deſcripſit radio totum q̃ gentibus orbem. Seruius in arte.

Radii textoris inſtrumẽta qbus telæ texuntur Vir. æne. ix. Excuſſi manibus radii. Seruius.

Rala dicta ueſtis a raritate. Plau. in epidico. Tunica rala tunica ſpiſſa. Nonius.

Ramenta antiqui dici uoluerunt quaſi quoddam ,piectiuũ purgamẽtũ. unde & quintus Flaccus. Lucillus in epio carmine ait uiliſſimum ramentũ ,p linoſa poſcis. Fulgenti.

Ramices dicũꝫ pulmones uel hyrnea. Plau. in mercator. Tui cauſa rupi ramices atrum dũ ſputo ſanguinẽ. Idem in penulo. Neque nos quenq̃ flagitamus neque nos quiſq̃ flagitas. tua cauſa nemo noſtrorum eſt ſuos ruptu/rus ramices. Var. in trihodite

priuſq̃ ihorcheſtra piſtaules iflet tibiaſ
dũ ſue ramices rumpet. Lucillius libro octauo. Quod deformis ſenex appetitus aſpota groſus eſt qđ mancus miſereque exilis rami ce magno. Varro. in gerũ. didaſcolo. Rapta an neſcio quo mulione rapturis ramicis rũpit. Nonius.

Rana require in anguilla. Varro.

Rannenſis require ĩ ager romanus. Varro.

Ranum fuluum. Ci. achade. li. iiii. Quia nobis metipsis tũ ceruleum: tum ranũ uidetur qđ que nunc sole collucet. Nonius.

Rani coloris appellãtur qui sunt iter flauos & cesios: quos Plautus appellat ranistellos. Quis inquit hæc mulier & ille ranistellus qui uenit. Festus.

Rapula neutro genere pro rapa. Hora ptulit. Porphirius.

Rapa ager si nebulosus sit rapam rafanum. mileũ: & panicũ fieri oportere. cato scribit. V.

Rapere uitio dare uituperare. Ter. in adel. Et aduersarios rapere ĩ priorem partem. Do.

Raptio rapina: & raptus differunt. Nã raptio ad personam refertur. rapina ad rẽ. raptus ad stuprũ si proprie uolumus loqui. Teren. in adel. disperii thesiphonẽ. audiui filiũ una fuisse in raptione. Do.

Rapi simulatur uirgo ex gremio matris: aut si ea non est ex proxima necessitudine cũ ad uirum traditur: qđ uidelicet ea res fœliciter Romulo cessit. Fes.

Rapi solet fax qua prælucente noua nupta deducta ẽ ab utrisque amicis: ne aut eam uxor sub lecto uiri ea nocte ponat: aut uir ĩ sepulchro cõburendã curet: quoutroque mors propinqua alterutrius captari putat. Fe.

Rapinatores pro raptoribus. Varro ĩ marco. In inuidiam ueniant ĩ hocipso rapinatores. Lucil. li. secundo. Homo impudicus & ipudne. rapinator Nonius.

Rapio stupro. Vir. quarto æn. Rapta garamãtide nympha. Et alibi: raptas sine more sabinas. Seruius.

Rapidus uelox. V. li. primo æn. ipsa iouis rapidum. iaculata e nubibus ignẽ. Ser. in arte.

Rapio cum festinãtia præhẽdo. Vir. vii. æn. raptis cõcurrũt undique telis indomiti agricolæ. Ser.

Raptus illicitus coitus. & rapere stuprare. Vir. quarto geo. raptoque potitur. & hic amone satus rapta garamantide nympha: ideſt stuprata. Ser.

Rapunes a rapiendo dicti. Var. ĩ papia pappo.

Praetor uester eripuit mihi
pecuniam de ea quaestum ad animũ ueniã
ad nouũ magistratũ: cum hic rapo umbrã
quoque spei deuorasset. No.

Rarenter pro rariter Cato protulit. Ser. ĩ arte.

Rarenter pro rare Cecilius in plocio Tu mirũ nõ uis odiosã tibi esse quã rarenter uideas. Pom. in erga. Lõge ab urbe uillicari quo herus raréter uenit nõ uillicari: sed dominari est mea sententia. N.

Rarenter. cecilus in pamsimaco edepol uoluntas homini rarenter uenit. Neuius ĩ exodio Multum ames: paulum de crebro uenias raréter. Ennius in andromacha. Sed quasi ferrum aut lapis durat rarenter gemitum conatur trabem ergastulo longe ab urbe: uelificari quo herus rarenter uenit. Liuius ĩ thereo. rarenter uenio. No.

Rarenter cũ dicamus ab osco tusco græ. osce tusce græce. a gallo tamẽ & mauro gallice & maurice dicimus. Itẽ a probus probe: a doctus docte sed a rarus nõ dicitur rare: sed alii raro dicunt alii rarenter. A. gel.

Rarum consuetudine in frequens significat. Vir. lib. xi. Qua rara acies interlucetque corona. M. T. de offi. li. i. Sic ad hoc genus castigãdi raro ĩuitique ueniamus. No. Mar.

Rasores fidicines dicti: quia uidentur cordas ictu radere. Fes.

Rarus electus præcipuus & sũmus. Vir. iiii. ge. Hic rarum tamen ĩ dumis holus. Ser.

Rastra qđ terrã radant appellantur. Fes.

Rasciles calati quasi rasi nihil extantis ac redũ dãtis plenitudinis. Virgilius. Et torno rasile buxum quasi rasibile. Lau.

Rastelli hyrpices sic dicte a quibusdã rastelli ut hyrpices quibus festucas abradũt quo abrasu rastelli dicti & rastri quibus dentalibus penitus eradunt terram atque eruũt a quo rutrubatri dicti. Var.

Rates uocãt ligna colligata quae per aquã agũt quo uocabulo interdũ etiam naues significantur. Festus.

Ratio ratiũcla. Priscianus.

Rationem habeo: ideſt respectum sed ĩ bonũ: ut habenda est ratio salutis. non autem periculi. Cicero tamen inquit in. ii. officio. Siue ratio cõstantiæ uirtutisque ducitur. Sed cũ ablatiuo aliud est. ut Cicero in Catone maiore. Rationem habet cũ terra ideſt negocium & cõmercium. Idem ĩ tusculanis iquit. Habere cõmercium cũ musis. Et ad Aticum in quit. Cũ omnibus musis rationem habere cogito. Rationem constare est æquã legitimamque rationẽ aut ostẽdi: aut apparere ostendi posse. Pliniusiunior. Mirum ẽ quã singulis diebus in urbe ratio constet aut cõstare uideatur: pluribus cunctisque nõ cõstat. Lau.

Ratis dicta nauis longa propter remos q hi cũ per aquã sublati sũt dextera & siniſtra duas partes efficere uidentur. Var.

Raticulum quadrantem dictum putant qđ ĩ eo & triente ratis fuerit effigies: ut nauis in

asse. Festus.

Ratissima quoque ab his quæ dicimus rata unde etiam rationes dictæ. Fe.

Ratis proprie cõnexas inuicem trabes significat quæ græ. & σχεδία dicit abusiue quoque nauem significat. Seruius.

Ratus sum significat putaui. Item ratus certus ac firmus. Seruius.

Ratumena uel rutumena. porta a nomine cuiusdam aurigæ sic appellata. Festus.

Raudum dicebatur æs. Varro.

Rauium dicebãt pro raucitate. unde & uerbũ rauio rauias. Festus.

Rautio rausi rasum Luc. xix. Futurum participiũ ꝓtulit: rausuro tragicus qui carmina ꝓdit horeste. Priscia.

Rauci tẽpetuosi. Hora. i. car. Fractisque rauci fluctibus adrie. Acron.

Rauca obtusæ uocis. Acr.

Raua uox rauca & parũ liqda: proxime canũ lattatum sonans. unde etiã Causidicus pugnaciter loquens: rauilla seu rauola. Fes.

Rauis est raucitas. Plau. in aulu. ubi siquid poscamus queat rauin poscam prius Idem i cistellaria. Expurgabo hercle omnia ad raucã rauĩ. Nonius.

Re per apocopem a retro factũ uidetur. ut respicio reuertor: idest retro aspicio. uel a re retro. P.

Reatina palus est Italiæ: & qua in parte nomẽ ostendit. Huius in exitu aiunt excrescere saxa aquis: aliam proprietatẽ superaddentes qđ earum suffragio durentur ungulæ iumẽtorum.

Rcapse est reipsa. Pacuuius Si non est ingratũ reapse qđ feci. Fes.

Reboare resultare remugire qđ græcũ est ἀνὰ βοᾶν Nam apud latinos nullũ uerbũ ẽ qđ o ante finalem habeat excepto inchoo: qđ tamẽ maiores aliter scribebant aspirationẽ interponentes duabus uocalibus & dicebãt incoho. tria enim tantum habent nomina quibus c litteram sequeretur aspiratio: sepulchrũ: horchus: pulcher e qbus pulcher hodie tantũ recipit aspirationẽ. Ser. i arte.

Reboant siluæque & longus olimpus dixit V. quia est apud Lucretiũ. Nec cithara reboant laquæata auratæque tecta. Macrobi.

Recellere reclinare, excellere in altum extollere. Festus.

Receptitius seruus est qui ob uitiũ redibitus ẽ Festus.

Recula diminutiuũ a res. Pl. i cistellaria. Siqdẽ impares pro copia ꝓ recula. Pris.

Receptus mos est quæ sua spõte ciuitas alienũ adsciuit. Festus.

Receptitium seruũ quidam ab ea ꝓprietatẽ dictũ uolunt. ut si nequã & nihil sit q uenundatur ob aliquod uicium aut maleficiũ: a distractore recipiatur. Sed uera hæc eius nominis interprætatio quem mihi data dote: aut donatione quis exceperit. qđ ẽ proprie receperit. Plau. in trinũ Posticulũ hoc recepit cũ ædes uendidit. Cato. mulier & magnã dotẽ dat: & magnam pecuniã retinet. Ex ea igitur re familiari ex qua sibi dote data retinuit pecuniã a uiro forte irata repetere instituit: apponit ei flagitatorem receptitium. hoc est ꝓpriũ suũ quẽ reliqua pecunia receperat: nec dederat dotis nec exceperat. Cice. de ora. li. secũdo. Sed dicis te ædes cũ uenderes ne in rutis quidem et cesis ouum tibi paternũ recepisse. No. M.

Recte dicere & uere dicere differũt. recte enim ad uerba refertur, uere ad rẽ & sententiã. Nã possumus recte & falsũ dicere dũmodo nullo uitio uerborum nonnunquam dicatur: quanq̃ & ipsũ fallere i tempore qdam de officiis scribentes rectũ putent. Ter. in adel. & recte & uere dicis. Do.

Receptare frequentatiuũ est ideſt frequenter recipere. Ter. in hech. meũ receptas filiũ. D.

Recentare honeste positum pro nouare quod ẽ græce ἀνανεοῦσθαι. Actius iamiam albicascit phoebus: & recentatur cõmune lumẽ hominibus. Nonius.

Recentiorum nouorũ. Marcus Tullius de finibus bonorũ & malorũ libro secundo. horũ recentiorũ nũquam dictũ ab illo quod sciã. Nonius.

Recluſum Propter leuitatem genus uestis. Va.

Reciperata est cũ inter ciuitates peregrinas lex conuenit. ut res priuatæ reddantur singulis recuperentur. Fe.

Reciprocare pro ultro citroque poscere usi sũt antiqui quia ꝓuocare ẽ poscere: unde æquo gremiis sublectare ac figere. Fe.

Recipese extinguere ꝓsternere. Virgi. in. viii. Totũ cui cominus ensem cõdidit assurgẽs & multa morte recepit. No.

Recordo &. dor. idem significant. Pris.

Recens frequens: decrepitus: astutus: togatus: palliatus barbatus speciem habent participiorũ. sed nomina sũt. Seruius.

Recens aduerbium temporis est: ut recens scribi potest. Ser in arte.

Recludo quod clausum erat apio. Lau.

Recedo quære in uerbo decedo. Lau.

Recipere dictum est datum accipere. Ma. T. de offi. libro secundo. Citillum quẽdam suadẽtem ut in urbe maneret. Xerxemque recipe rent lapidibus obruerũt. No.

Recipere reuocare. Vir. li. secũdo. Et sic effata recepit ad sese. Tul. de offi. li. iii. q cũ ad diem recepisset: & admiratus eorum fidem tyrannus. Nonius.

Recipere exceptum facere. Plau. in trinummo Vbi nunc adolescẽs habet posticulũ hoc recipit cum ædis uenderẽt. No.

Recipere recipiam. Fes.

Reciproca animum inq̃ odiose. Enni. i andromeda. Riscus prorsus reciprocat fructus feram. Nonius.

Recidiua renascẽtia. Vir. x. æn. Dum latiũ teucri recidiuaque pergama quærũtur. tractus autem sermo est ab arboribus: quæ aliis fœtibus repullant. ergo illud solũ recidiuũ dicimus qđ est postea quando renascitur. Ser.

Recidiua post casum restituta. Vir. iiii. æne. & recidiua manu posuissem pergama uictis. S.

Reciproca est cũ unde quid ꝑfectum redit. eo q̃ ab accipere ꝓuocare fictũ: aut q̃ poscere ꝓ rogare. Var.

Recipio. i. exceptũ facio. Plau. in trinũmo. Vbi nunc adolescens habet posticulum hoc recipit cũ ædis uenderet. Ser.

Recipio libero. Vir. i. æn. frugesque recaeptas: & medioque ex hoste recepi. Ser.

Recipio promitto: qua significatione græci usurpant. Cecinna ad ciceronem. Sed tamen ego filium dixerã tibi librum legeret & afferret: aut ea cõditione daret: si reciperes te correpturũ. Se.

Recordauit. Quadrigarius in annalibus dixit Is ubi datum cognouit & patria eum recordauit. Nonius.

Rece appellantur uestimenta uirilia: quæ astãtibus & in altitudinẽ texũtur. Fes.

Recinum omne uestimentũ quadratũ: unde reciniati mimi. Fe.

Recaluaster q̃ fronte calua est non toto capite: quasi recaluatulus quod diminutiuum est. Laurẽtius.

Reda uehiculum. Cic. in epist. ad. Varronem. Quod sit tuam heri redã non habuisse. uarices non haberem. Non.

Redandruare redire. Lucil. li. ix. ut uulgus redandruet. lude Pacuuius i chrise. græcos nihil mediocriter redandruare. No.

Redam pro curru. Varo in marcipore posuit. regi. Medeam aduectam per aera in redã sequebatur reda cũ ꝓlenonibus comites neqssimi. Cic. philip. ii. Non.

Reddere reponere. Plau. in mustel. tempestas uenit confringit tegulas hymbricesque dominus indiligens reddere alias ne uult. No.

Reddere dicitur acceptũ restituere. T. i phor. si quis quid reddit magna ei habẽda gratia. Nonius.

Reddere exponere & dare. Pla. i aulu. tibi ego rationẽ reddam stimulorum seges. No.

Redẽptitauere ut dominitauere. Fes.

Reddere & restituere differunt. reddimuris q̃ nos uult. restituimur quibus nos uolumus ergo restituimur uolẽtes reddimur uolentibus. Reddit domino seruus. restitũntur parentibus filii. T. i heau. Cupio abducere: ut suis restituam ac reddã. Do.

Redire i peius est: & a processu retro. Teren. in phor. q̃ si eo meæ fortunæ redeũt phaniũ abs te ut distrahar. Do.

Redibitur tum id proprie dicitur qđ redditũ est improbatumque: & qui dedit rursus coactus est habere id qđ ante habuit. Fes.

Rediua siue rediuiũ dicitur cum circa ungues cutis se soluit: quia dure est soluere Festus

Rediuiuum est ex uetusto renouatum. Fe.

Rediuiua quæ post interitum redeũt. Ser.

Redemptor est sector apud Hor. & redẽptura apud Liuium.

Rediculi fanum extra portã capenam fuit q̃ accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus uisis. Fes.

Redimunt redeunt. Festus.

Redire manifestam habet significationẽ. Ter. i an. Redeo ide iratus atque ægre frenẽs. N.

Redire referri reuocari. Lucil. lib. xvii. Si nõ tamen ad te hoc rediẽ hoc carebis cõmodo: Vir. ii. geo. redit agricolis labor actus in orbem. Nonius.

Redibo pro reddam. Plau. in cassina. ruri redibo. Idem i menec. Saluũ tibi & mihi dedisti redibo. Idem ego seruabo quasi sequestri detis redibo neutri. No.

Redditur quicqd ad nos ꝑ alterum transit. V. iii. æn. & uox reddita fertur ad aures. nã ad eum uox missa ꝑ tumultum ẽ & litteras reddimus dicimus. Ci. ad decium brutũ. pei magni interest quo tibi hæc tẽpore epistola reddita est. No.

Reddo uerbum sacerdotale est: reddi eni dicebantur exta cũ ꝓbata & electa aræ supponebãtur. Vir. ii. geor. Lancibus & Pandis fumantia reddimus exta. Ser. i arte.

Redostire ẽ gratiam referre nam & hostire ꝓ æquare posuerunt. Fes.

Redduco et reduco p unũ d. Vi. iiii. æn. Eiectã classem socioſque a morte reduxi. Pri.

Reducta ideſt denſa ſiue ſecreta. Hora. car. In ualle reducta aut certe flexuoſos ſeqtur mõtes. Acron.

Reducere ſoluere repignerare. Feſ.

Redurare aperire cõtra id qđ dicit obdurare. Var. i agathone. pueri obſcœnis uerbis nouæ nuptæ aures habent. Noni.

Redundare redire. No.

Redundare abundare. Lucil. lib. xxvii. primo redundat aurum & theſauri parent. No.

Reduces qui pericula euadunt. Virg. i. æn. nanque tibi reduces ſotios. Seruius.

Reor actiue & paſſiue antiq protulerũt. Priſ.

Refero quære in uerbo fero. Lau.

Refigo qđ fixũ erat educo. Lau.

Referre gratias quære in agere gratias. Lau.

Referre recenſere. Virg. in buc. Cogere donec oues ſtabulis numerũque referre iuſſit. N.

Referre aſcribere. Varro i eumenidibus. Forẽſes decernunt ut exiſtimatio nomẽ meũ iſanorum numerũ referat. No.

Referre ſignificat pferre indicare. Vir. ſecũdo æn. referes ergo hæc: & nuncius ibis pelidæ genitori. No.

Referre oſtendere. Lucil. li. i. quæ poſſit ordiri quis nequeat referat unde. No.

Referre reuocare. Vir. li. xi. Ille pedẽ referens: & inutilis inque ligatus. No.

Referre reddere Vir. i. viii. O mihi praeteritos referat ſi iupiter ãnos qualis eram.

Refert ideſt ꝑdeſt. Vir. iii. geo. præterea iã nec mutari pabula refert. nam exhibet qui præſtat: qui preſidet eius de quo agit præſẽtia reſtituit non tantum qui ſolum corpus: ſed etiam qui omnem rem cõditionemque redita cauſa preſtat & tota reſtitutio iuris eſt interpraetatio. Ser.

Refero inuoco. Vir. v. æn. hunc morem curſus atque hæc certamina primi. Aſcanius longam muris cũ cingeret albam rettulit. hoc eſt innouauit. Ser.

Reficio recreo. Vi. li. geor. & ſaltus reficit iã roſcida luna. Ser.

Refragabunt pro ſuffragabunt. Siſena hiſt. li. xxii. Multi populi plurimæ contiones dicturam omnibus animis & ſtudiis refragauerunt. Seruius.

Refrina dicebant quæ ex ſegete cauſa auſpicii domum uel ſacrificiũ referebant. Ser. i arte.

Refutare redarguere compoſitũ a fando uerſa a littera in. u. Feſtus.

Regalia exta appellabantur quæ potentibus ſperatum pollicebãt honorẽ: humilioribus haereditatẽ. filiofamiliae dominationẽ. Fe.

Regale eſt dignum rege. Feſtus.

Regium eſt qđ eſt aut fuit regis. Feſ.

Regifugium ſacrum dicebant quo die rex Tarquinus fuerit e roma. Feſ.

Regium ¡urbs calabriae a rignio dirũpo q; ibi Italia a ſicilia dirupta é: & rhegini ciues.

Regiũ urbs Galliae ciſalpinæ unde reginenſes ut comani ex como oppido armarũ in Campania & comenſes ex como Galliæ: & albani ex alba in Latio: & albenſes ex alba ad lacum fucinum. Tor.

Regini & reginenſes quære i albanis. La.

Regnata participium ſine uerbi ſubſtãtia. Ho. car. flumẽ & regnata petam laconi rura palanto. & Vir. acri quondam regnata ligurgo Acron.

Regia domus ubi rex habitat. Feſ.

Regium appellatur id municipiũ: q; in freto ſiciliæ é: q; a rũpendo dictũ eſt. Feſ.

Regieſcit apud Plautum ſignificat creſcit. Fe.

Regilla ueſtis diuitum a regia dicta: & baſilicã an regillam ueſtem in duam an mediculum. Var. in Papia pape. Collum ꝑcerum fictum leui marmore regillam tunicam diffingitur purpura. No.

Regredere reuocare. Enn. i acholle: quo nil certare aut morata gradũ regredere conare. N.

Reiculas oues aut ætate aut morbo graues. M. Cato li. de liberis educãdis. Et i grege opileo minus idoneas oues remouere ſolet quas reiculas appellat. Sepe enim unus puer petulans atque ipurus inquit gregem puerorum ificit. Nonius.

Rei appellatio latior eſt q; pecuniæ: quia etiam ea quæ extra computationẽ patrimonii noſtri ſunt continet. Seruius.

Reiectio moris erat reponi nomina iudicũ delectorũ in arca ex celebrata iudicũ reiectione. i. facta ſortitione in urna inde. Ci. ii. uer. libelli. nominum ueſtrorũ. Aſco. pe.

Reucolæ & in reliquis gregibus pecuariis delectus quotãnis habendus ſic in uaccis reucolæ reiiciendæ. Varro.

Relatum dicitur perlatum. M. T. ad cæſarem iuniorem. ſed hæc uidebimus cum legati reſponſa rettulerunt. Var.

Relatum dicitur conuerſum. Vir. in. xi. multa dies uariuſque labor mutabilis æui rettulit in melius. Nonius.

Religio eſt deorum cultura. Virgi. æne. libro vii. religione patrum multos ſeruata per annos. Nonius.

Religiosus qui amat religionem sepulchra & monumenta religiosa sunt.i. habent in se religionem. ille adorat. hæc adorantur. Lau.

Religiosus quoque dies infames uel infaustos in. xi. cõmentariorũ grãmaticorũ Nigidius appellauit. M. T. ad Acticũ. Nõ maiores nostri funestiorem uiam esse uoluerũt alienis pugnæ q̃ uerbis capræ qđ hoc malũ ex illo. Itaque aliter religiosos etiam núc dies aliter in uulgus. No.

Religio metus uel sollicitudo. Vir. æn. lib. viii. Iam tunc religio pauidos terrebat agrestes. Dira loci. T. in an. Dignus cũ tua religiõe es odio nodum inscirpo quæris. No.

Religio metus ab eo q̃ mentẽ religet. Ser. i ar.

Religio timor. Virgi. ii. æn. religione patrum multos seruata per annos. Terẽ. nam mihi nihil esse religio est dicere. i. metus. & est reciprocum: cõnexa. n. sũt timor & religio cõtraque multos metus seruata per ános. Statius quoque ait. Primus in orbe deos fecit timor nec mirũ ita si qui deos.

.ideſt a timore dictos. Ser.

Religiosus is appellabatur qui nimia & supsticiosa religione sese alligauerat: eaque res uitio assignabatur. Sed præter ista quæ Nigidius dicit alio quodam diuerticulo significationes religiosus. pro eo qui casto atque obseruandi cohibendique sese legibus certis finibusque dici cœptus. Simili autẽ modo illa quoque uocabula ab eadem profecta origine diuersum significare uidẽtur religiosi dies & religiosa delubra. Religiosi enĩ dies dicuntur tristi omine infames impeditique: ĩ nuibus res & diuinas facere & rem quãpiã qouam exordiri temperãdum ẽ: quos multitudo imperitorũ praue ac perperam nefastos appellãt: itaque. M. Cicero in li. epistol. ix. ad Acticũ: Maiores inquit nostri funestiorem diẽ eẽ uoluerũt alienis pugnæ q̃ urbis captæ: qđ hoc malum ex illo itaque alter religiosus etiã. Idẽ tamẽ. M. T. ĩ oratione de accusatore cõstituendo religiosa delubra dicit. non ominosa nec tristia: sed maiestatis uenerationiſque plena. Massurius autẽ Sabinus in cõmẽtariis quos de indigenis cõposuit Religiosũ iquit. est qđ ppter sãctitatem aliquã remotũ & sepositum a nobis ẽ. uerbum a relinquẽdo dictum tanq̃ cærimoniæ a carendo.

Religiosas maiores nr̃i nuptiis copulandis kalendas: nonas: idus religiosas ideſt deuitandas censerunt. Macro. de satur.

Religiosum require ĩ sacra celebritas. Ma. idẽ

Reliquũ p reliquorum: uel reliquũ postremũ & geminata u scribitur. T. ĩ an. ut pernosca tis quid spei sit reliquum. Do.

Refellere & purgare differũt. q̃ refellit q negat purgat q idẽ fatetur. & tamẽ defendit. Te. in hecy. Aut ea refellẽdo aut purgando uobis corrigemus te iudice ipso. Et refellere prius est redarguere falsitatẽ. Idem in phor. q̃ erit mihi bonũ atque cõmodũ cũ tu nihil horũ refelles. Donatus.

Rem gerere. q dicitur rem gerere iperator neque agit neque facit. sed gerit ideſt sustinet: translatum ab his q onera gerũt quod hi sustinent. Varro.

Remant repetant. Enni. Riuosque cãposque remant. Festus.

Remeare redire. ut cõmeatus ultro citroque ire. ũde cõmeatus dari dicit ideſt tẽpus quo ire & redire qs possit. Fe.

Remeligenes & remoræ a morãdo dictæ Pla. Quid ille nunc tam diuinitus remorant remeligenes. Et Luci. Quæ ná uox ex te resonans meo gradu remotá facit. Fes.

Remillum dictũ quasi repádũ. Fe.

Remi sũt nauales pedes. sicuti plærũque remis remigis. Vir. li. v. quã deinde cõsequitur melior remis sed põdere pinus tarda tenet. N.

Remissũ lentum. M. T. de orato. Quis iquam res præter hunc tragicas pene cõmice tristes remissæ. No.

Remissũ cõcessũ. Vir. li. x. manibus & cineri si qua extat cura remitto. No.

Remissũ missũ. Luci. li. xxviii. cohibet & domi mœstus se albinus quod repudium filiæ remisit. Nonius.

Remittere delectare. M. T. in hortensio Quæro enim núc non qbus intẽdá animũ rebus sed qbus relaxẽ ac remittã. No.

Remittere. Saturnalia athenis agitabamus hilare ac modeste nõ ut dicitur remittẽtes animum. Nã remittere inqt Musonius animũ ẽ quasi amittere: sed demulcentes tum paulũ atque laxantes rotundis atque honestis sermonum illectationibus cõueniebamus aũt ad eãdem cœnã cõpusculi: q romã ĩ græciã ueneramus. A. gel.

Reminiscor &. sco. idem. Pri.

Reminiſci cũ ea quæ tenuit ac memoria cogitando repetuntur. Varro.

Remittere animũ iquit Musonius quasi amittere est. Macro. de Satur.

Remores aues ĩ ausplcio dicũtur quae acturũ aliquid remorare cõpellũt. Fes.

Remorbescat in morbũ recidat. Fe.

Remos require in ratis. Varro.
Remorari retardari a remora piſce minutiſſimo q̃ naué retinet qui echinus dicitur. Ter. in andria nequid ueltrum remorer commodũ. Donatus.
Reginæ pro diuitibus ponuntur. Ter. in heau. Quia ſolae his utũt reginæ. Et in pho. O regem me eſſe oportuit. Donatus.
Rem diuinã. i. ſacrum. T. in heau. ait. rem diuinam feciſſe ſe. Do.
Remurinus ager dictus quia poſſeſſus é a Remo. & habitatio remi remora. ſed locus ĩ ſũmo auẽtino remoria dicitur. ubi Remus de urbe condenda. fuerat auſpicatus. Feſ.
Remulcus eſt cũ ſcapha & remis nauis magna trahitur. Feſ.
Remulculare dictũ q̃ſi leui & molli tractu ad ꝓgreſſum mulcere Siſẽna hiſto. li. ii. Si quae celeriter ſolui poterant in altum remulcare trahit. Nonius.
Remus dicitur etiam lorum qđ cõtinet tubam Seruius.
Renanciſcit ſignificat repraehendit. unde adhuc nos dicimus nanciſcitur. & nactus ideſt adeptus. Feſtus.
Ren renis & rien rienis. P.
Reor exiſtimo & quæcũque ab eo declinãt. F.
Reos non ſolũ crimini & culpæ obnoxios: ſed etiam honeſti uel uoti debitores ꝓmiſſi auctoritas uoluit. Vir. li. v. conſtituã ante aras uoti reus. No.
Reos apello nõ modo eos q̃ arguũtur: ſed oẽs de quorũ re diſceptatur. ſic enim olĩ loquebantur. Cicero de oratore. li. ſecũdo.
Repagula ſunt quæ patefaciendi gratia ita figũtur ut cõtrario oppangãtur hæc & repages dicũtur. Feſ.
Repaſtinari ageris dicitur: cuius natũ ſodiẽdo mutatur. Feſ.
Repedare recedere. Feſ.
Repedare pedem iterare. Luci. li. xxviii. Rediſſe ac repedaſſe roma repedabam munere. Nonius.
Reperibitur ꝓ reperietur. Pomponius. ĩ anulo poſteriore. Id credo metuis ne in iudicia deſit. cum nemo q̃ a te recipiat reperibit. Plau. in epido. Quid illa fiet fidicina igitur aliqua res reperibitur. Cecilius ĩ ebolo. Nec eni uero é cũ meæ morti remediũ reperibit nemo Nonius.
Repetundarum & de repetundis dicimus tantũ ut accuſatio repetundarũ quæ cadit ĩ eos qui cũ forent magiſtratus prouincialibus ui uel dolo pecunias eripuerunt dicimus rem petere quæ erepta eſt. Lau.
Repetundarũ lege tenetur: qui cum aliquã poteſtatem uel magiſtratũ haberet pecuniã ob iudicandum decernẽdúue ſuſcœpit. Seruius
Reporia poſtridie nuptias apud nouũ maritũ cœnatur: quia quaſi redificatur potatio. Fe.
Repertum dicitur quaſi repartum. & reparatum. Feſtus.
Reperio quære in excogito Lauren.
Repẽtino ꝓ repente. Cicero poſuit. Ser. ĩ arte.
Repoſitorium locus ubi ponitur qd. L.
Renunciare. Re ſyllaba apud ueteres ĩterdum abundat. Ter in and. Id ego iam tibi renuncio here futurum. Et Cicero. renunciatur & renunciare é quaſi ſecretum conſilium nunciare uel malum aliquod. Seruius ad Ciceronem poſteaq̃ mihi nenũciatum é de obitu filiæ tuæ. Do.
Repueraſcere. Neuius in agricola. qđ ita quia repueraſcis fugit has perſonas. M. T. de oratore. li. ii. Eoſque incredibiliter repueraſcere eſſe ſolitos cũ rus ex urbe tanq̃ ex uinculis euolaſſẽt. Et de ſenectu. Si qs deus mihi largiatur ut ex hac ætate repueraſcam & in cunabulis uagiã. Et de ora. lib. ii. Cũ ſcipiõe ſolitũ ruſticari eoſque incredibiliter repueraſcere eſſe ſolitos. Nonius. M.
Repudium quia fit ob rem pudendam appellatum. Feſtus pom.
Repudiũ & diuortiũ ĩ hoc differũt q̃ & repudiari futurũ matrimoniũ poteſt: non recte aũt ſponſa diuertiſſe dicitur q̃ diuortiũ ex eo dictum ẽ qđ in diuerſas partes eunt: q̃ diſcedunt. Ser.
Reputare prima putare retractare: qua putare purgare eſt. Vnde arbores & uites putari dicimus. Ter. ian. Etenim ipſe ſecũ eam rẽ recta putauit uia. Do.
Rerum ruſticarum tria genera quæ conſtituta ſunt fructus cauſa. unum de agricultura. alterũ de re pecuaria. tertium de uillaticis paſtionibus: de quibus. iii. libros inſtitui. Var.
Res comperindinata ſignificat iudicium ĩ diẽ tertium conſtitutũ. Feſt.
Res imperium. V. iii. æn. poſtq̃ res aſiæ priamique euertere gentẽ. & alibi. Res agamemnonias uictriciaque arma ſecutus. Ser. i arte.
Res pecunia & utilitas. Teren ĩ heau. Eius frater paulo ad rem auidior. & rem habere honeſte res impura dicitur ideſt conſuetudinẽ Donatus.
Reſcribi reddi dicitur. Ho. dictãtes qđ tu nũq̃ reſcribere poſſis. T. argentum illud iube denuo reſcribi phormio. Ser.

Res iudicatae sunt quæ iter eos q̃ super aliqua re ambigunt sententia iudicum fuerunt cõstituræ quarũ exemplo cæteræ quoque iudicantur. Boetius in topi. Ci.

Resigno qđ obsignatũ est relaxo uel patefacio Lauren.

Respicio quære in desidio. Lau.

Rescíscere ẽ ré postq̃ ẽ gesta scire quam nescie bas cum gereretur præsertim ad te tuasue p tinentem. Terẽtius. Hem tibi resciuit omnẽ rem. Lau.

Rescire qui factum aliquod occultius: aut iopinatum ĩsperatumque cognoscit is dicitur ꝓprie rescire: nondũ iuenimus aliter q̃ super his rebus quæ aut consulto latuerunt: aut contra spem opinionemque usu uenerunt quãq̃ ipsũ scire de omnibus communiter rebus dicatur uel aduersis: uel prosperis: uel ĩsperatis: uel expectatis Aulus gelius.

Reserari a sera dictũ est. Fes.

Reses ignauus quia resídet. Fe.

Resecrare soluere religione utique cũ reus populum comitiis ornauerat per deos ut eo periculo liberaretur iubeat magístratus eũ resecrare. Plau. Resecro quæ mater qđ dudũ obsecraueram. Fe.

Resignare antiqui dicebant ꝓrescribere: ut adhuc subsignare dicimus ꝓ subscribere. Fes.

Resídiare sæpe resilire. Fe.

Resignatum æs dicitur militi. cũ ob delictum aliquod iussu tribuni militũ ne stipẽdium ei detur in tabulas refertur. Signare enim dicebant pro scribere. Fe.

Resigno claudo. Vir. iiii. æn. & lumina morte resignat. Seruius.

Respersum uinũ dixerũt: quia uino sepulchra spargebatur. Fe.

Respicere est retro aspicere. Ter. i an. Ne ĩ tuis secundis rebus respice. i. qué præcedis fœlicitate non obliuiscaris. sunt enim qui fœlicitate elati: nẽ respicere quidẽ uelint amicos. D.

Respondet aspicit seu contra positus ẽ. Vir. vi. æn. Contraque elata mari respondet gnosia tellus. i. aspicit & contra est. Ser.

Respondeo consentio. Vir. i. æn. Dictis respõdẽt cætera mattis. Serui.

Respondet consentit. Vir. i. geor. Illa seges demũ uotis respõdet auari agricolæ. Ser. i arte

Restat Ennius posuit pro distat. Fe.

Restare dicitur supesse. Te. in an. Restat Chremes qui mihi exorandus est. M. T. de senectute. Nec cum æqualibus solum qui pauci admodum restant. sed cum uestra etiã ætate. Vir. lib. ii. æn. Aut quid iam miser o mihi denique restat. Nonius.

Restare resistere. V. li. iiii. æn. Hoc solũ nomẽ quoniã de cõiuge restat. M. T. de finibus bo. & malo. Nullam quærẽtes uoluptatẽ stoici restãt. Nonius.

Restituere plus est q̃ exhibere. nam restituere ẽ possessorem facere fructusque reddere. exhibere autẽ est præsentiam corporis præbere. Seruius.

Restim ductans aliqui dicũt lusum natum ab eo fune quo ĩtroductus equus ligneus ĩ troiam est: cum connexis manibus funẽ lorum ducunt saltantes: sed ego puto manu confertos choros puerorum puellarumque cantãtes restim dictum. T. i adel. Tu inter eas restim ducatus saltabis. Don.

Restrictim ꝓ restricte. Affranius ĩ thayde. Eaque firme sedere melius consultoribus q̃ restrictim cogitata atque omnibus rationibus Nonius.

Resupinas honesto ab incœpto reuocas uel puertis significat. Actius ĩ ãtigona Quid agis perturbas rẽ omnẽ ac resupinas soror. No.

Resultare reaudiri & reclamari. Vi. v. æn. Pulsatique colles clamore resultant. Ita & dissultare dicitur. Vi. viii. æn. Impulsum quo maximus intonat æther. dissultant ripæ. Ser.

Reticus mons est niger ĩ ania altissimus.

Retego qđ tectum erat denudo. Lau.

Retexo q̃ textum erat reddo nõ textum. Lau.

Rete hic & hæc retis reperitur apud antiquos ubi dimisit ratẽ atque hamũ. Plau. in ru. & hoc rete ablatiuo rete pro reti. Oui. v. fasto. Cur tibi pro libicis claudúntur rete leones. pro reti. Inuenit etiã retia. Plau. i rudẽ. nam nunc & opera ludos faciat & retiã: ut tempestas est. Pris.

Rete occulte: lato impediunt phrinonẽ. Fe.

Reticulũ tegmẽ capitis muliebre. Var. sexque ulixe. suspẽdit laribus marinas moles pilas reticula & strophia. No.

Retrario pugnanti aduersus mirmilonẽ cantatur. non te peto piscẽ peto. Quid me fugis gale: qa mirimilonicũ genus armaturae gallicũ est. Ipsique mirmilones ante galli appellabantur in quorũ galeis piscis effigies ierat qđ genus pugnae ĩstitutũ est a Pithaco: uno ex septẽ sapientibus. q aduersus Frinonem dimicaturus propter cõtrouersias finiũque erãt inter acticos & mityleneos rete occulte lato ĩpediunt phrinonẽ. Festus.

Retractare est rursus tractare. Fe.

Retricibus eũ an Cato aquã eo nomine significat quia horti irrigant. Festus.

Retrimonta quæ ſuperant ex digeſtione. Ma.
Rettulit profuit interfuit. Ter. i and. Quid ret tulit. Donatus.
Retulit mihi é dixit. retulit ad me é in conſul/tationem tulit. Quinti. Non retulit ad ma/trem: nõ propinquos cõſuluit: non amicos Cice. in catilina. Refer inquis ad ſenatum. i. fer in conſultationẽ ſenatus: ubi ſolet adiũ/gi de: ut de omnibus retulit ad ſenatũ. q; etiã in facto eſſe ſolet. Cicero Si ad unum omnia referenda ſunt. i. conferenda de re intelligẽ/dũ eſt. Et referre eſt renarrare. Cice. Qui ſer mones ad ſe referrent.
Retheũ ꝓmontoriũ troianum eſt. Aiacis the/lamonii ſepulchro cõſpicuũ.
Reuiſo redeo ut uideam. Reuiſo qd agant. D.
Reus dictus é a re quã promiſit ac debet. Reus ſtipulando eſt: ideſt qui ſtipulatur. Reus ꝓ/mittẽdo eſt qui ſuo nomine alteri quid pro altero promiſit. Fe.
Reuocare poſitum ꝓ uices mutuo uocare. Va. Ix. qui nobis miniſtrarunt pueri diebus feſtis cicer uiride q nos prouocare cũ audeãt nos illos reuocare timemus. No.
Reuerto & tor. idem ſignificant. Pri.
Reuelo eſt uelamẽtũ tollo. Lau.
Reuocare pedẽ cũ hominum aliquorũ & ani/mantium dicamus. Vi. xi. etiam fluuiorũ di ci poſſe oſtendit. Cunctatur & amnis reſo/nãs reuocatque pedẽ tiberinus ab alto. Pla.
Remos pedes nauiũ dixit.
Reum fieri quid eſt: niſi apud prætorẽ legibus interrogari. cũ enim in ius uentum eſſet di/cebat accuſator apud prætorẽ reo Aio te ſi culos ſpoliaſſe. Si tacuiſſet lis ei eſtimabat ut uicto. Si negaſſet petebat a magiſtratu di/es inquirendorum eius criminum. & inſtitue batur accuſatio. Aſco. pedia.
Reus conſtitutũ ante aras uoti reus ait. Virgi. Vox hæc propria ſacrorũ é ut reus uocetur qui ſuſcepto uoto ſe numinibus obligat: da mnatus autẽ q promiſſa uota iã ſoluit. Ma.
Reuortit. pomponius in maiali. Cœnam quæ ritat: ſi eũ nemo uocat reuortit mœſtus ad me nam miſer. Ne. ha ſi aio age nũc quãdo reuortit. Nonius.
Rhadamãtus Iouis filius exeuropa rex. Liciæ quo rempore apud argos regnauit Danus q ob iuſticiam apud ĩferos iudex fingit. Tor.
Rhãnis urbs Euboiæ: in qua fortuna colebat maxime. Vnde ramnuſia fortuna y ĩ u. T.
Ramnetes proprium. Virgi.
Rampſinitus rex ægypti poſt Prothea. Hero/dotus ſecundo.
Rhaphanum herba quæ lapatũ ut puto.
Rhebanus fluuius in faucibus boſphori thra/cii. Plinius. quinto.
Rheſus rex thraciæ interfectus ab Vlyxe & flu uius Troianus. Home. initio. xii.
Rhetorica oratoria.
Rhetor non orator ſed rhetoricæ ꝓfeſſor De/clamator qui ſtudens apud rhetorẽ fictam cauſam agit.
Rhetor quære in declamator. Laurentius.
Rhetoriſſat rhetoricae loquitur. Pom. in me/dico. Dolaſti uxorem nunc propter me cu/pis concidere etiam rhetoriſſas. Fe.
Rheuma eruptio ſiue fluor.
Rheuones ex pellibus ueſtes appellãtur. S.
Rhexenor Nauſithoi filius frater Alcinoi re/gis pheacum.
Rhinoceron animal quadrupes quaſi habens in naſu cornu. alio nomine monoceros q; unum cornu habet: ſed aliud puto q; habe/at in fronte.
Rhinoceros repãdũ cornu habet ſecũdũ Soli/num ideſt recuruũ & attritũ cautibus ĩ mu cronem excitat. pugnat cũ elephantis. longi tudine par. breuior cruribus aluũ petit. ha/bet colorẽ buxeũ.
Rhynitalcus uir thracius. cuius exemplo di/cebat Cæſar amare proditionẽ: abhorrere proditorẽ. Torte.
Rhipes populi achiuorũ.
Rhiphæi montes ſcytici a perpetuo uentorũ flatu a. ῥιφειω flo. latine Tor.
Rhipei montes arhcadie ſine aſpirato p ad diſ feretiam. Tor.
Rhitrum partus in Ithaca. Ody. i.
Rhitius urbs Cretæ.
Rhytmus numerus. Quint. Rhytmi neq; fi nem habent certum: nec ullã in contextu ua rietatem. Sed qua cœperũt ſublatione ad po ſitionem uſque decurrũt.
Rhœtus mõs Troianus: ubi ſepultus Aiax In/de rhœteus: aliquãdo rhothœius diuiſo di/ptongo. Tor.
Rhodope mõs Traciæ: a rhodope regina Tra cum ubi ſepulta é. Soli. Mygdoniæ Macedo niæ partis qd utrũque eé poteſt. Se. dixit qd in plagam orientalem porrigitur in ſepten/trionẽ reflectitur. V. qua redit mediũ. Tor.
Rhodos inſula Lyciae & prima cycladum: in qua roſae capulum dicitur fuiſſe inuentum dũ urbis fundamẽta foderentur: unde inſu la & urbs dicta eſt circuitus. cxxv. pedũ: ubi

fuit admirandus coloſſus. Pli.

Rhodia nympha oceani & thethios filia. T.

Rhodius fluuius troianus ex ida. nunc nuſq̃ apparet. Tor.

Rhodopis: pidos meretrix tracia pulcherrima una cũ æſopo captiua: quã charaxes frater ſapphus magna pecunia redemit. He. ii. Pli. xxxvi. dixit feciſſe quæſtu ſuo piramidẽ laudatiſſimum conſerua æſopi fabularum philoſophi.

Rhomphaea framea genus gladii.

Rhoxolani ſcytici ultra danubiũ puto nũc rutenos: ut i baſtarne.

Roma ſecũdũ ſolinũ ab euãdro poſitũ nomẽ cũ inuenerit oppidũ ualẽtiã dictum. graece romã dixit. Nã Macrobius dicit latinũ nomen ignotũ. ſed plurimi romã ſcribũt a romulo a romula fico: a rominãdo: q̃ æſtate ſub ea pecudes rominabãt: quia ſub illa iuẽta ẽ lupa præbẽs infantibus numen. i. mammã quæ ita tũc uocabaf. de q̃ Corne. Tacitus & eius ambitu. Pli. iii. dicit ſuo tempore uigiti milia pe. fuiſſe & cætera. Flauius uopiſcus dicit ab Aurelio ad trigita milia pe: ampliatã portæ flumẽtana: quã flumẽ urbẽ itrans in ſiniſtra ripa reliquit. Collatina ab eãdem fluminis parte ꝓxima flumẽtanae a collatio oppido. ideo dicta q̃ i id ex aliis ciuitatibus opes fuerũt iportatae. Pinciana a palacio ꝓpiquo: cuius ſecũdũ caſſiodorum in epiſtolis rex oſtrogotoꝝ primus theodorus marmora rauẽna ferri curauit: ide gabi uſa q̃ recta i gabios duceret. ide qrinalis q̃ i qrinali colle ſit: uel qa ꝓpe ẽ qrini ſacellũ: quã quidã agonẽſem aliquãdo dictã putant q̃ mõs qrinalis prius aegonus dictus ſit. alii aliã dicunt ꝓxima collina: quæ ad quirinalẽ præducebat. Varro. In colle qrinali plura ſunt colliũ nomina. Nã collis tricepſois ubi ædes quirini. collis ſalutaris qui tricepſois. collis pollinaris q ẽ ad ædẽ ſalutis. & collis mutialis ad ædẽ dei diffidii: a qua colliũ uarietate collis qrinalis colina dicta ẽ cui ꝓpiquũ ueneris erycinæ tẽplũ dicũt: quæ nũc ſalaria. qđ nomen prius uiæ ſtratæ fuiſſet. Cor. taci. dicta q̃ peã ſal ſabini ferebãt: ſeques uiminalis a colle ſecũdũ quoſdã: quæ & numẽtana. inde exquilina quæ & tybertina ſancti laurentii. quidã & tauriná eandẽ dicũt a tauri capite ſculpto. alii aliã dicunt. alia naeuia: quæ maior. inde aſinaria quæ a priſcis cœlimontana nũc ſancti ioannis. Octaua metrodii: quæ clauſa. de qbus Liui. i. ii. ab urbe. ide latina eadẽ uel ꝓpiqua. Capena a ciuitate quã Italus condidit iuxta albulam. Solinus cuius uia ſtratã uſque neapolim appia. Fuit & trigemina ab horatiis ſecũdũ quoſdã quæ deide hoſtiẽ. nũc ſãcti pauli. Aurelia neſcio an quæ ad ſanctũ pancratiũ ducit: & fontinalis ex ianiculo ad uaticanũ ex fontinalibus fontiũ ſacris forte quæ capena. Romulus tãtũ tres fecit. Carmẽtalis a carmẽte. quæ ſcelerata alterã pada nam quae & libera tertia mugoniã q̃ & trigonia. i. trium angulorũ. Querquaetulanæ ubi fuerit mihi incertũ dicta a quaercu. Lauernalis a lauerniõibus. i. furibus q̃ ſub tutela deae lauernae eſſent. Rubuſculana porta q̃ſi rudis & ipolita. Rutumena a nomine aurigae cuiuſdã. Catularia quia ꝓpe ruffae canes imolabant ad placãdum caniculae ſidus inimicum frugibus: Triumphalis celeberrima omniũ: p quã triũphantes igrediebantur uſque ad iouẽ capitolinũ iuxta ripã tybridis ꝓpe ſanctũ ſpiritũ ubi pons fuit: cuius adhuc ueſtigia cernũf. inde ad obeliſcũ. C. caliculae qui iulia male dicif territoriũ triũphale dicebaf iuxta uaticanũ. quod uel a uatũ reſpõſis pulſis etruſcis dictũ eſt. uel a uaticiniis quae ibi fiebant. uel uaticanus deus penes quẽ eſſent humanae uocis initia. inde uagire. Varro. Septem colles habet roma. unde ſeptimontinalia feſta. Capitolinus a capite iuẽto cũ fundaref tẽplũ iouis ante tarpeius & etiam ante ſaturnus unde ſaturnia tellus & oppidũ i capitolio aedes iouis optimi maximi a tarquiniis ſcilicet fundata. de quo lactãtius. i. & tonãtis ab auguſto & iunonis monæte. Li. v. ab urbe. &. vii. in area ubi. M. manlii praecipitati fuerant aedes: quã Camillus nouerat & mineruae & herculis. Pli. vii. omnium deoꝝ i capitolio ſimulacra celebrabanf. Seruius. ii. Forum boarium ubi lacus curtius inter palatium & capitolium de lacu curtio. Varro de lingua latina. curtium lacum dictum uel q̃ ſe i hiatũ terræ curtius armatus ſe praecipitauerit: uel q̃ Metius curſius ſabinus cũ puniref a romulo tacius p illum lacum ad ſuos i capitolium ſe recepit: uel q̃ is locus fulguratus eſt ex s c & ſeptimus a curio cõſule. Boarium quaſi i. v. boues primum ad deſignandũ urbẽ adhibiti ſunt. & ubi cœptus ẽ ſulcus erat aeneus taurus. uel q̃ hercules uicto caco illic ioui immolauit. uel q̃ illic uendebanf boues. Forũ piſcariũ huic coniunctum ſecundum tyberi iuxta iãni templum. de quo Ouidius primo faſto

rum: ubi in bello ſabino porta clauſa mox patefacta eſt & bis & ter: tandem relicta cuſtodia cū hoſtes irrūpe feruētibus agnis erūpētibus repulſi ſunt. Quidā putāt eē qđ adhuc extat apud ſāctū georgiū q̄tuor por tis. de quo Seruius. vii. Velabrū ꝓpe quod nunc uellus aureū corrupte ubi eſt ſanctus georgius & argiletum: de quo Seruius. viii. ab argilla uel ab argo hoſpite euādri illic in teremptus. Forū romanum iuxta palatium i uia ſacra ad arcū ſeueri. Aliud troiani pul chrū ædificiis: de quo ammianus. xvi. & in eo colúmna adhuc integra. aliud ꝓpe eccle ſiam adriani martyris a nerua q̄ trāſitoriū dictū ē. Spartianus i uita alexandri. Forum Cæſaris. Itē Pli. xxxiiii. Et aliud auguſti. Su etonius & Pli. xxii. & xxxv. Gelius. ix. Auē tinius collis uel ab auibus ex tyberi illuc aduēiētibus. uel a rege albano ita dicto ibi ſepulto. uel ab aduentu hominū q̄ cōmu ne eſſet ibi dianæ tēplū latinis uel a uehen do potius: qa cinctus eſſet Paludibus. unde uelabrum: & a uehendi actu uelatura. i eo erat ara herculi ab euandro poſita. Itē & tē plū lunæ. Itē tēplū ſumptuoſiſſimū a camil lo e præda ueiētana & ædes liberattis agræ co ex mulctaticia pecunia. Liui. Fuit & lau rētū ſilua ioui dicatū. Pli. Itē ſpelunca Caci uerſus palatiū Palatinus uel q̄ palantes cū euandro uenerūt: q & palatini aborigines ex agro reatino qui appellatur palatium ibi conſederunt. uel a palatia uxore latini: uel a balatu ubi uani ducis fondani ædeſque dirutæ. Vani prata dicta ſūt. Li. iii. ab urbe. ædes magnæ matris a. M. iunio Bruto. i cu ius dedicatione ludi magaleſia dicti. ædes uictoriæ. Phanū febris tēplū auguſti ab au guſta. ſuper quo calicola ponte palatium capitolio cōiūxit Sue. Tēplū apollinis porti cus & biblioteca ab auguſto caelius a caelio lubēnio tuſco. duci nobili. i romuli auxili um cōtra latinū regē. Hic mōs additus urbi a Tullio hoſtilio: cū albā euertit ubi frequēs habitauit & fecit curiā hoſtiliā. Li. ab urbe. Fuit & tēplū claudii a ueſpaſiano. Itē aedes fauni ueneris cupidinis macellū magnū an trū cecropis lupanaria Cohortes quinque uigilū caſtra peregrina ſpoliaꝝ & armenta rium duo aquæ ductus. alteꝝ claudii i palatiū: alterū caracallæ i capitoliū: nūc baſilica late ranēſis nobiliſſima gēte tēplū crucis ab he lena ubi erāt ueneris et cupidinis iuxta ſtatu lii tauri āphiteatrū uerſus palatiū domus paternæ gregorii ubi nomē conſtruxit. Ex quilinus omniū maximus: uel ab excubiis regis a turribus militiæ & comitū ꝓ caballū & termas: Diocli uſque ad portā exqlinam. altera pars collis īterſecat uico patricio ubi eccleſia mariæ maioris uiti i macello uſque ad. C. Marii trophea diuidit a caelio uia ne uiæ portae uſque ed colloſeū i exeqliis ther mae ut ex ſtatuis puto cōſtantini uſque ad domū cardinalis de colūna. Ingētes ſeminu doꝝ ſenū ſtatuæ. Illic uicuſ cornelioꝝ cabal li marmorei cū uiris atiridate arméioꝝ rege portate ſecūdū Sex. Ruffum: q etiā & alia ſi gna & tabulas attulit neronis tempore: cui nero iaurauit theatrū Pom. ſecūdū quoſdā illic fuit turris: unde nero icēſam urbē ſpe ctauit. Itē thermae diocli iuxta uicū patrici um thermae nouatione. ubi pudētianæ tē plū monaſterii ſancti laurētii i pane & per na in thermis olympiadis ædificatum legi tur. Gallutus thermae quas qdam Caio & Lucio nepotibus caeſar conſtruxit ſecūdū Sueto. C. Marii trophede cimbris & teuto nis macellū arcus Honorii Galieni iuxta tē plū uiti aedes malae fortunae. aedes Plinii qrinalis & uiminalis colles Varro appellat ob prauitatem: a quirini fano & iouis ui minei: quidam a quiritibus: qui cum Tacio ibi caſtra habuerunt. quos Serui. rex urbi addidit ſunt a flumentanea porta ad colli na uſque prope thermas: q ob minas parū diſcernūtur. In uiminali domus. M. C. ora toris Catuli: q cum mario cimbros fudit: & C. aqlii eqtis romani iuriſcōſulti clariſſimi. Pli. xvii. Fuerūt & horti ſaluſtiani uſque ꝓ pe ſanctā ſuſannā. In qrinali aedes ſortunæ primogeniae. Liuius in bello punico a Gn. domitio dicatā. Cāpus martius ager tarqui noꝝ inter urbē & tyberi conſecratus Mar ti. Liui. ii. ab urbe. i quo naumachia cæſaris Mauſeolū ab auguſto iter uiam flamineam & tybri: de quo caſſiodorus duo obeliſci cū īterpraetatiōe aegyptiae philoſophi: e. Pli. xxxvi. Iulius capitolinus i uita gordiani ul timi i tybridis ripa auguſtus porticū. M. pe dū: & alteram ex oppoſito ad ſpaciū pedū d. frequenti lauro. myrto. buſſo. & caetera. Erat & ecuria uel eqria ſecūdū Var. ab equo rū curſu. ūde ſācta maria adhuc ecuria dī. Tēplū iſidis. colúna ītus cochea adhuc ex tat aurelii. Antonini pii. apud quā ut dicūt comitia cēturiata fiebāt: quando tribus ad ſuffragia reddēda citabāt q̄ ueriſimile ex tu mulo q corrupte accæptoꝝ ātiqtus citatoꝝ Comicia a comitate & loco & actui coē. ut q

dam alii comitiũ locũ comitia actio. Plutarchus Comitiũ prope palatiũ dicit ubi sabinae patres & maritos cõciliauere. Varro ante curiam hostiliam rostra sub dextra comitio locus i quo forte priuatoria suffragia dabantur de comitiis. Gelius. xv. & Asconius i orationibus Tulii de rostris. Liui. viii. ab urbe. naues antiatũ parti in naualia subductæ parti icẽsae: rostris eaꝝ suggestũ i foro extructũ adornari placuit locus i foro unde ad populũ loq plurimum cõsueuerãt. Græcostasis locus ubi nationũ substiterit legati a græcis tanq̃ dignioribus supra cœnaculũ supra græcostasim: ubi senatus uel seniores consisterent: ubi ædes cõcordiæ & basilica opima. Aliud tẽplũ concordiæ a thiberio dicatũ longe post: de quo nõ potuit uarro meminisse in radicibus palatini tẽplum iouis statoris a romulo uotũ bello sabinorum. a romulo etiam iouis feretrii tẽplũ factũ prope tarpeiam: ubi erat quærcus pastoribus sacra: qđ acronẽ regẽ ceninẽsiũ uicerit a feriendo. nam nõ nisi cæso duce singulari certamine ferebant spolia: quæ opima dicebantur uel ab ope uel ab opere q̃ esset opus egregiũ: qđ iter mariũ spolia & lateranẽse palatiũ est planũ illud tabernolã regionẽ uult uarro appellari. Inde carinæ: ubi sanctus petrus ad uincula & magnæ illae ruinæ contra colloſſeũ: ubi ueterẽ curiam fuisse puto: ubi augurium sedes & inaugurabant. Varro curiae ubi curarent sacerdotes res diuias: ut curiæ ueteres: & ubi senatus humanas ut hostilia. a curia ueteris sub arcu titiue arcu usque ad capitolii ꝓximã arcẽ: q̃ per eã a capitolio ad augures sancra quot mẽsibus ferebantur. Subura q̃ sub muro terrae carinaꝝ. uel q̃ sub antiqua urbe fuerit nõ longe pagus succusanus q̃ succurrit carinis prope arcũ seueri & forũ boariũ: uicus iugalis a iugis boum quæ ibi fiebant aequimeliũ q̃ publice aequata solo é. Sp. melii domus ob concupitũ regnũ is locus ad busta gallica q̃ roma recuperata gallorũ ossa ibi coaceruata sunt. Varro & liui. tertio ab urbe germalium & uelia: & i plurali ueliæ coniuncta palatio q̃ lanã uellerẽt ante q̃ tonsurã insula a segetibus ex tarquinoꝝ campo cũ marti consecratus é cæpta. ide adiuta ubi tẽpla duo. iouis & æsculapii aerariũ factũ e saturni tẽplo: quia eius tẽporibus nullũ furtũ factũ est. uel q̃ omnia cõmunia & fuit i faucibus capitolii. Erat & locus pro castris istitutus ab augusto: ne milites uagarentur per urbẽ: unde fecit post uictoriã actiacã duas classes. unã apud misenũ lucaniæ. alterã apud rauennã ad locorũ custodiam. & cũ uenirent romã castra rauẽnatibus data sunt i ianiculo. unde transtyberim aliquando urbs rauennatiũ dicta est misenatibus in cælio mõte qđ ide tyberius aboleuit. Vnde postea prætoriani milites in magnã uenere licentiã ut facerent ipera/tores: ut de Claudio legit & galba & Othone: & caetera. & deinde plurimæ seditiones ortæ: pons sublicius ab Anco cõditus. prius ligneus sine clauo: quẽ antonius pius marmoreũ fecit. puto q̃ sanctæ mariae dicit. alii q̃ sub auentino demolitus est. alii hũc æmilium dicunt. alii qui mollis ab urbe i insulã. Qu. lepidus &. M. curius ædiles struere ab insula intrans tyberi. Valentinianus & ualẽs Pons aurelius cui rupto nomẽ é pons triũphalis etiã demolitus apud sanctũ spiritũ. Pons adriani castello seu metae cõiũcti: qui & sancti angeli. Extra portã flumẽtana milliarius arcus integer constãtini iuxta colloſſeum. Alius. L. septimii sub capitolio. alius semidirutus iuxta palatiũ & tẽplũ pacis. Tiuespa. alius apud sanctũ georgiũ. cuius iscriptio Im. cæsa. vii. Seuero & cætera. Alius i macello gallieni impera. Pantheon a pan oẽ qđ ẽ summum significat ut potius inter prætor summus deoꝝ. Pli. xxxvi. Pantheon ioui ultori ab agrippa factũ. uel qđ sub martis & ueneris imaginibus essent omnium deoꝝ imagines: uel q̃ tẽplũ illud rotundũ sit: & cælo psimile & deoꝝ oium habitatio. Aquæ ductus. Sex ruffus. Vnde. xx. cõmemorat traianã: anniã: atticã: martiam claudiã: ceruleã: iuniã: augustẽã appiã. algẽtianã. cymiã. sabbatinã. aurelã. dãnatã. uirgineã tepulã. seuerianã. antoniana. alexandrinã. uel a conditoribus. uel a locis. ut cyminia. Vir. viii. Cymini cũ monte lacus de martia. Pli. xxxvi. De domo aurea neronis apud Suet. & tacitũ. vii. Plinius. xxxiii. &. xxxiiii. & xxxvi. in qua postea multa facta sunt. ut colloſſeum a colloſſo neronis: cui cõmodus dẽpto capite suũ ipposuit q̃ reor esse q̃ ẽ i laterano. ná ex nũmismatibus cõmodi esse deprehẽdit q̃ cõtra factũ georgium ædificiũ ẽ. qđ alii septizoniũ. alii septodiũ uel a zona uel uia uocãt seueri. Amphri Impe. ex spartiano fuisse depraehẽdimus.

Rica est uestimẽtũ q̃dratũ purpureũ: quo flaminicæ ꝓpalio utebantur. alii dicunt q̃ ex lana fucida fiebat alba: q̃ conficiebant uirgines ingenuæ. patrimæ & matrimæ ciues: & inficiebantur caeruleo colore. Fe.

Rica est quod nos sudariũ dicimus. Plau. i epidico. rica babilinum aut exoticũ. Serenus i opusculo. li. i. Aut tonulã aut acũ aut ricam
Neuius i pedio. Molitinam cocrotam cerido/tatã ricam. Nonius.
Ricæ & riculæ uocantur parua recinia & palliola ad usum capitis facta. Fe.
Ricinus uestis muliebris sic dicta: q̃ post tergũ reiiciatur. dicit aũt uulgo maforte. Ser.
Riciniũ antiquissimi amictus riciniũ utebantur eo duplici & ab eo q̃ dimidiã partẽ reiiciebant retrorsum. a reiiciendo riciniũ dictũ: hinc q̃ fata duo simplicia paria parilia dicta. Varro.
Riciná. Varro in prome. li. i. aliæ mitrã riciná aut mitram mellicensem. Tur. in uelittera/na. ducit me secũ priusq̃ ad ædẽ uenimus: uenerat deo i terra aspexit uirginẽ: & instã/ter i capite ricinũ: ide ricula ẽ. No.
Rictus ricte rixiose: ringit dici uidẽtur: qa in diuersũ rũpãtur: cõtrariaque sint recto qđ uocabulũ dictũ uidet a regendo. Fe.
Rictũ feraz dici uolũt. cũ Titin. etiam sit auctor hominis etiam dici debere caue ex corde frontẽ hanc semp fracto rictu. No.
Richinũ. Lucil. ii. satyr. richinũ auraditice & borotia mitræ. Tur. ueliterna. ducit me secũ postq̃ ad ædes uenimus: deos in terram aspexit uirginẽ instantẽ i capite riculã idu/ta monstrinam. No.
Ridere & deridere differũt. ridet. n. q̃ simpliciter ridet q cũ alterius cõtemptu & irrisione deridet. Do:
Ridagius flu. ẽ hircaniæ grandis zobetẽ susci/piens amplissimũ fluuiũ.
Ridiculus homo idest deridendus. nõẽ dimi/nutinũ. hoc ridiculũ sermonẽ significat ri/sus potiusq̃ derisus excitantẽ. Lau.
Ridiculus q̃ i rebus turpibus ridet. Fe.
Ridicis multæ species uineæ sunt aliæ humiles ac sine ridicis: ut in hispania. aliæ sublimes. ut quæ appellantur iugatæ: ut plæræque i italia. Varro.
Ridica pedamẽtoz fere quatuor genera unũ robustũ q̃ optimũ solet afferri in uineam: & quærcu ac iunipo: & uocatur ridica. Alterũ e pilis & pertica. Tertiũ arundinetum Quartũ ẽ padamentũ natiuũ eius generis: ubi ex arboribus in arbores traductis uitibus uinea fit: quos traduces qdã rumphos appellant. Varro.
Rienes antiqui uocabãt nefrẽdies. qa græ. eos φρένας renes dicunt. Plau. Glaberat tanq̃ rien. Festus pom.
Rigidũ & præter modũ frigidũ significat & durũ. Festus pom.
Rigidũ frigidũ. Vir. li. ii. geor. Tellurẽ borea rigidã spirante moueri. No.
Rigidũ erectũ. Vir. in buc. Tũc rigidas motare cacumina quærcus. Idẽ geo. i. Et rigidae curuũ falces cõduntur in eruo. No.
Rigidũ durũ. Vir. iii. geor. uestesque rigescũt idutæ cedũrque securibus humida uina. N
Rigor duricies: unde & rigidus homo. Vir. i. geor. Tũ ferri rigor. Ser.
Rimari ẽ ualde quærere ut i rimis quoque. F.
Rimari dicitur scrutari quærere. Vir. in. xi. Et partes rimantur apertas. Idẽ i. vii. qđcunque rimanti telũ ira facit. No.
Rimari inhabitare. Vir. ii. geor. Dulcibus i stagnis rimatur prata caystri. No.
Rimari expleri. Vir. li. vii. rimaturque oculis habitatque sub alto Pectore. No.
Rimari per terrae rimas iquirere. nam rimari tractũ est a porcis q glandes rimantur de rimis terraz. Vir. i. geor. Dulcibus i pratis rimantur stagna chaystri. Ser.
Rimo & rimor idẽ significant. Pri.
Ringitur irascitur. Te. in phor. cum tibi sit qđ placeat ille rĩgitur tu rides. No.
Ringere os ostendere. Vnde & p̃ irasci & idignari & murmurare capitur. Te. i phor. cũ ille & cura & sũptu absumitur dum tibi sit qđ placeat ille ringitur cũ rideas. Ser.
Ringi est stomachari tacitum translatio a canibus latratoribus. Te. i phor. Ille ringitur tu rideas. Do.
Riphei mõtes archadiæ q absque aspiratione scribuntur: ubi cum aspiratione scythiæ.
Riphei mõtes scythiæ a ppetuo uentorũ flatu nominati ῥιφοσ græ. latine ipetus. Ser.
Riscus cista est pelle contecta. Teren. i ecy. In risco est: Do.
Riscus loca i parietibus angusta. Te. In risco ociosa cessas reciproca animũ iquam odio. Enni. i andromeda. Riscus prorsus recipro cat fructus feram. No.
Riscus ẽ fenestra parua in pariete constituta. Te. i heau. Abi cistellã domo affer cũ monumentis ubi sita est i risco. Ser.
Ristibulis ager fit q biennio continuo serit farre spico: idest aristato q̃ ne fiant solent q prædia locant excipe. Fe.
Rite a rito uero uerbo uel ritũ rite p̃ recte: qa nihil traditur ritibus nisi qđ rectũ esse creditur. Pri.
Rite a ritu q̃ fit rite id ratũ & rectũ ẽ. Var.
Rituales nominãt etruscoz libri i qbus scriptũ est quo ritu urbes cõdantur aræ ædesque sacrentur curiæ tribus: & centuriæ di/

ſtribuantur.Fe.

Riuales dicũtur aemuli de eiuſdẽ mulieribus facta trãſlatiõe nominis a feris beſtiis: quæ ſcientes cũ ex eodẽ riuulo hauſtũ petunt in prælium iuicẽ ueniũt.Te.ĩ heau.Ego militẽ riualẽ recipiendũ cenſeo.Do.

Riuium pro riuali ꝓtulit Plau.

Riuales dicti ſunt quaſi in unũ amorẽ deriuãtes.Te.ĩ heau.miles thraſo phedriæ riualis Nonius marcellus.

Riuati aquæ de ponto fluũt tũ foris ĩfluentes aquas pontus accipit.Macro.

Rixat ꝓ rixatur.Var.ĩ armorũ iudicio.Illic uiros hortatur ut rixarent præclari philoſophi.Idẽ in ſerano.Dormit alius.nimirum uigilant amant clamant calent rixãt.Idem de reꝝ natura.ideſt ne rixarent ne familiæ rixentur cũ uictimis.No.

Robigalia dies feſtus.vii.kalẽ.maias quo robigo deo ſuo quẽ putabãt robiginem auertere ſacrificabant.Fe.

Robigus in iſtis diis ꝙ placari oportet uti mala nobis:uel a frugibus natis ammoueãtur a ũcus quoque habetur & robigus.Au.ge.

Robicalia a robigo deo feſta ſecũdum ſegetes huic deo ſacrificabatur ne rubigo occupet ſegetẽ.Varro.

Robrum a rubro colore & quaſi ruffo ſignificari.ut breuẽ quẽ hoc nomine ruſtici appellant manifeſtũ eſt.unde & materia quæ plurimas uenas eius coloris habet dicta eſt robur.hinc & homines ualentes & boni coloris robuſti.Robur quoque in carcere dicitur is locus quo præcipitatur maleficorũ genus qđ ante arcis robuſtus includebatur Feſtus pompe.

Rocas ĩ ſamothrace capraꝝ greges cõplures: quas latine rocas appellant.Var.

Roduſculana porta appellata ꝙ rudis & ĩpolita ſit relicta:uel a raudo .i.ære iuncta.Fe.

Rhodope emporienſiũ oppidulũ ẽ iter hiſpaniæ fines & galliã.

Rodoſcit redit.Actius ĩ amphi.Quid hic rodiſci uiam comitẽ obiet facilius.Idẽ ĩ didaſculo.li.ii.ut dũ uelint breuitatẽ conſequi uerborũ aliter at ſit relatum rodoſci reſpõſum.Nonius.

Rogatio eſt cũ populus cõſulitur de uno pluribuſue hominibus ꝙ non ad omnes pertineat.& de una pluribuſque rebus:de ꝙbus nõ ꝙoibus ſantiatur.nã qđ in omnes homines reſque populus ſciuit lex appellat.

Rogatio quære in uerbo fero & in uerbo leges.Laurentius.

Rogat eſt conſulit populum uel petit ab eo ut ſciſcat qđ ferat.Fe.

Rogare poſcere.Plau.in aſina.Expectãdũ ne cui annulũ illũ det neque roget.No.

Rogare dicitur quærere ſcitari.M.T.ad cæſarem iunioré ĩ .i. Roga ipſum quẽadmodũ arimini ego eũ acceperim.Te.in an.accedo ad pediſſequas quæ ſit rogo.No.

Rogare inſtituere.M.T.in phi.Ego ad eã bel/li ciuilis cauſam attuli.ego leges pernicioſas rogaui.No.

Rogitare plus eſt ꝙ rogare.quia rogitare ẽ ſedulo rogare.Te.in andria.rogitabam heus dic ſodes.Donatus.

Rogus ẽ cũ ardere cœperit.Vir. Subiectiſque ignibus atris.Te.Circum accenſos decurre re rogos.Seruius.

Romana porta apud romã a ſabinis appellata eſt ꝙ per eã proximus eis aditus eſſet.Fe.

Romam romulus de ſuo nomine appellauit ſed ideo romã non romulam:ut amplioris uocabuli ſignificata ꝑſperiora patriæ ſuæ ominaretur.Fe.

Roma ab romulo.ab roma romanus.Var.

Romã urbẽ ſicuti ego accepi condidere atque habuere initio troiani:qui ænea duce ſedibus uagabantur incertis cũque una his aborigines.Saluſtius.

Romã in ſacris nemo enunciabat.uerũ quidã tribunus plebis teſte Var.renũciare auſus cruci fuit affixus.

Roma ſeptingenti ſunt paulo plus aut minus anni auguſto augurio poſtꝙ inclita condita roma eſt.Varro.

Romulia nomẽ eſt tribus.tribus enĩ urbanæ ruſticæque annis.xxv.numeranť.Aſco.pe.

Romulus & remus a uirtute hoc ẽ a robore ſunt appellati.

Romulia tribus dicta que ex eo agro cenſebãtur quẽ romulus cœperat ex ueniẽtibus.F.

Roncus qui ſtertit.

Rorarios milites uocabant qui leui armatura primi prælĩ committebãt ꝙ ut ante imber fere rorare ſolet:ſic illi ante grauẽ armaturam ꝙ prodibãt rorarii dicti.Fe.

Rorarium uinũ quod rorariis dabatur.Fe.

Rorarii appellabantur milites q anteꝙ cõgreſſe erãt acies nõ multis iaculis inibãt prælĩ tractũ ꝙ ante maximas pluuias cœlum rorare incipiat.Lucli.vii.ſaty. quique haſtæ aureo loci noctu rorarius uelox.Var.de ui.pa.li.iii.Rorarii appellati ꝙ imbribus rorare ĩcipiũt.No.

Rorarii dicti a rore qui bellũ cõmittebãt deo

qđ ante rorant. Var.

Roras rorat raro reperitur roro. Dio.

Roſariũ magis copiam fructicũ uno loco roſas q ingentiũ quẽ ipſum locũ ubi hi frutices ſunt: quẽ locum ne roſetũ qđẽ appellare poſſis: cum idẽ ſignificat q roſarium: niſi p contentum ſignificetur continens. La.

Roſaceus ex materia roſæ. Lau.

Roſea in agro reatino campus appellatur: q ĩ eo arua rore ſemp humida ſeruntur. Fe.

Roſcii appellabantur in omnibus pfecti: q roſcius quidam unus in arte ſua. ideſt comœdia iudicatus eſt. Fe.

Roſea italia cæſar Vopiſcus Edilitius cauſam cũ ageret, apud cenſores dixit: campos roſeæ italiæ eſſe ſumen in quo relicta portica poſtridie non appareret ꝓpter herbã. Var.

Roſtra ante curiã roſtra: cuius uocabulum ex eo q ex hoſtibus capta fixa ſũt roſtra. Var.

Roſtra ubi concionaf. Dio.

Roſtra nauium ſunt ꝓ roſtris: q dicit ante roſtra ſignificat ut ꝓ muris ſic erant q ꝓſceuia appellant. ideſt ſcænam operoſam fabrice quæ apud græ. de fronde ornatus umbraque iã fiebant ſcene dicebantur. unde tectũ pulpita προσκοινια quæ ante ſcænã ſunt appellabantur. ut ueteres ineunt ꝓſcaenia ludi. Caper.

Roſtrum hois dici nõ debere cõſuetudo præſumpſit apud Plau. ĩ mene. poſitum ſi capit mẽſam plenã hominis roſtrum hoc tragœdiam tantum uti. No.

Rotundum a rota dicitur uel rota a rotundo &. eſt rotundum collectum & per omnẽ circuitum ſine offenſione aſpi anguli leue. quã ſignificantiam Ci. ora. etiam ad humani ingenii tranſtulit formã. Theodetes autẽ præfatur nec ſatis ut ita dicã rotondus primus inſtituit dilatare uerbis. No.

Rotũdam faciebãt ædẽ ueſtæ ad pilæ ſimilitudinẽ q eandẽ credebant terram eſſe. Fe.

Rotrini fontes in phrigia ſunt agro a galaſeno ꝓpinqui & apamicae ciuitati.

Rubidus apud plautũ panis uocatur parum coctus. Idẽ ſcorteæ ampullæ rogoſæ rubidæ dici ſolẽt. Fe.

Rubigo genus ẽ uitii: quo culmi pereũt. Vir. i. geor. ut mala culmos eſſet rubigo. S. ĩ arte.

Rubigo ut Var. dicit uitiũ quoque eſt obſcenæ libidinis qđ ulcus uocaf. Ser.

Ruber a rubeo. Hora. i. ſermonũ. Obſcœnoque ruber porrectus ab iguine palus: ſicut piger & piget. & macer & macero. Priſci.

Rubicũdus abunde ac uehemẽter rubẽs. Lau.

Rubus ſentes ſunt moræ agreſtes ſic a ruſticis in italia hodie appellãf. Ho. i. car. Seu uirides rubi. Por.

Ructare nõ ructari dicendũ ẽ. Flaccus. uideris alios ructare ac reſpuere pulcherrima ſuppia. Ci. tamẽ ructaref dixit. Fe.

Ructus a ructando dictus. Plau. in pſeudulo. parti ructare mos mihi ſuauis: mihi ructus ẽ ſic ſiue ſi modo. Luc. ſaty. lib. iii. exhalas tũ aridos expectare ructus. No.

Rudentes reſtes nautici & aſini cum uocẽ mittũt. Feſtus pom.

Rudentes ea cauſa ſapientiſſimi dictos uolũt: quod funes cũ uẽto uerberanf rudere eſtimanf: atque hunc ſonũ propriũ funũ nõ aſinorum putant. Fe.

Rudere aſinoꝝ uoce ĩſonare. Perſius. Findor ut archadiæ pecuaria rudere dicas. Virgi. ĩ proprie & pro leonũ uoce abuſus eſt. Et ſera ſub nocte rudẽtũ. Et Cato. Incluſumque cano ſaxo atque ĩſueta rudentẽ. Ser.

Rudis genere fœminino uirgã ſignificat: qua gladiatores donati a gladiatura ceſſabant. Iuuena. lib. iiii. Hic ſergius idẽ accaepta rude cœpiſſet uegento uideri. Ser.

Rudis uel raudus cũ dicitur res rudis & impfecta ſignificaf hominẽ quoque imperitũ rudẽ uocamus. Fe.

Rudis & rude quãdo ſignificat recẽtẽ adiectiuum eſt omniũ generũ: quando uero uirga qua gladiatores donati ceſſabant a gladiatura fœmininũ ẽ. Iuuena. ii. hic ſergius idẽ accæpta rude cœpiſſet uegento uideri. Pri.

Rudus ſtercus quod raditur. Lucil. ſaty. libro. xi. uiã ſternẽdã & iacendũ hũc aggerẽ & id genus rudis. No.

Ruere ẽ toto corpore niti ad iplendũ qđ faciunt qui ipſi præcipitantes alios proſternũt inde ſues ruere dicũtur. Hora. hac rabioſa fugit canis hac lutuléta ruit ſus. Te. ĩ adel. poſthac præcipitẽ darẽ: cæteros ruerem. & ruerem actiuam uim habet cũ ſit neutrum. Inde alibi ĩtro ſe irruat. noue illatũ neutrũ pro actiuo: ſed quaſi ſic dixit irruat tãq̃ de eo q pugnaturus ſit. ut idẽ ĩ heau. q̃ moxirruamus. Vir. Ipſe ruit: denteſque ſabellicus acuit ſus. Do.

Ruere decipi. Tul. de of. lib. iii. ſi hoc nõ ẽ turpe pati ruere: & p fallaciã uenditorẽ ĩ maximam fraudẽ incurrere. No.

Ruere dicif cadere. Vir. æne. lib. ſecũdo. ruit alto a culmine troia. No.

Ruere effundi. Vir. li. vi. æne. Vnde ruũt totidem uoces reſponſa ſibyllæ. Idem in tertio

geor. ruit arduus æther.

Ruere irruere sine cautela. Vir. li. x. Quo more ruis maioraque uiribus audes. Lucil. lib. xxx. ruis hæc & colligis oĩa furti. No.

Ruere eruere leuare. Vir. ĩ. xi. Cõfusa ruebant ossa facis. Itẽ li. i. æne. totumque a sedibus imis una eurus notusque ruunt. No.

Ruere diruere complanare. Vir. i. geor. Quid dicam racto qui semine cominus arua insequitur cumulosque ruit male pinguis harenæ. Te. in adel. Cito agerem ruere rapẽ. N.

Ruere erigere. Vir. ii. æne. Et ruit atrã ad cœlum picea crassus caligine nubẽ. idẽ. ii. æne. Vertitur iterea & ruit oceano nox. No.

Ruere diuidere. Vir. æne. li. i. Et spumas salis ære ruebant. No.

Rufuli appellabantur tribuni militũ a consule facti non a populo: de quoꝝ iure qđ Rutilius ruffus legẽ tulerit ruffuli: ac post rutuli sunt uocati. Fe.

Rumam ueteres mãmam dixerũt. M. Cato li. de liberis educãdis. hisce manibus lacte fit: non uino eũna propter eunos rumine propter rumam. i. prisco uocabulo mammam a quo subrimi esse nũc dicũtur agni. No.

Rumen est pars colli q̃ esca deuoratur. unde ruminare dicebant q̃ nũc ruminare. Fe.

Rumẽ dicitur locus in uentre ĩ quo cibus sumitur: unde & ruminare dicit. Pomponius ĩ prostibulo. Ego rumorem paruifacio dũ sit rumen quod impleam. No.

Rumẽtũ a ruptio. Fe.

Rumex genus teli simile sparri gallici. Fe.

Rumitãt rumigerant. Neui. Simul alius aliũ de rumitant inter sese. Fe.

Ruminalis dicta est ficus q̃ sub ea arbore lupa mammã dedit Remo & Romulo. mammam aũt rumis dicit. unde & rustici appellãt ædos subrumos qui adhuc sub mammis habẽtur. Fest.

Ruminare dictũ ĩ memoriã reuocare. Varro ĩ tanqle. Nõ modo absens de te secus cogitauit: sed etiã ruminabat humanitatẽ. Li. in egisto. Nemo hoc nos tibi ruminabit multi eri. Nonius mar.

Rumiferare dictum honeste rumores ferre. Plau. ĩ am. Quanq̃a deo ciues thebani rumiferant probã. No.

Ruminat. Vir. in buc. Illice sub nigra pallẽtes ruminat herbas. No.

Ruminat ideſt reuomit & denuo consumit. Vir. Pallẽtes ruminat herbas. Dicit autem a rume ĩminente gutturis parte: per quam dimissus cibus a certis reuocat animalibus

Vir. ĩ buc. Ilice sub nigra pallentes ruminat herbas. Seruí.

Rumis. antiquo enim uocabulo mama rumis appellabat. Varro.

Rumor ut plærũque opinio est. Sa. li. ii. hist. Ad hæc rumoribus aduersa in prauitatem secũda ĩ casum fortunam ĩ temeritatẽ declinando corrumpebant. No.

Rumor rumusculus facit. Ci. pro clien. Qui imperitorũ hominũ rumusculos aucupant uel assumunt. Pri.

Rumor & fama idem sunt. Ci. ĩ philip. Improbissimis rumoribus dissipatis. Et paulo post. Tristis amutina fama manarat. & statĩ post famã istã fasciũ dissipauerunt. significatur enĩ fermo ĩ populo sine certo auctore ĩ bonũ uel malũ de recẽti fama: tamen frequenter rei intẽtæ & porro celebritate hominis ut fama camilli. Lau.

Rumor fauor auxiliatio. Vir. li. vii. Ergo iter ĩcœptũ peragũt rumore secũdo: ideſt prospero fauore. En. li. viii. anna. Legio reditu rumore rumas mox auferre domos populũ rumore secũdo. No.

Rumpere significantiã habet manifestã. Vir. libro. xi. Rumpimus inuite tua uincula. ut plærũque. Noni.

Rũpere defatigare. Te. ĩ ecy. ut me ambulando rũpet. Affra. in epistola. Ego misera risu clandestino rũpor.

Rũpere disiicere. Vir. ĩ buc. Frigidus ĩ pratis cantando rũpitur anguis. No.

Rũpe retẽtũ, pferre diu tacita dicere. Vir. i. x. Quid me alta silẽtia cogis rũpe. Te. ĩ heau. Iam ne rũpe hoc mihi licet gaudiũ. No.

Rumpe itroire. Teren. ĩ heau. Cesso huc itro rumpe. No.

Rumpos reqre ĩ ridica. Var.

Runas genus teli. En. runata recedit. i. prælata recedit. Fe.

Rupitia damnum dederit significat. Fe.

Ruor actiuũ & absoluta significatione & passiua ĩuenitur. Te. proruũt se. Et Vir. xi. Nec mihi cũ teucris ullum post eruta bellũ pergama. Pri.

Ruitum & rutum penultima correpta, pnunciatur. Luca. iiii. ruituraque semp stat mirũ moles. Prisc ianus.

Rura sunt a græco dicta ἄρουρα enĩ dicit. S.

Rura dicuntur diruta. Cice. de oratore libro secundo. Et dices tecum ædes uenderes: ne irutis quidem & cesis solum tibi paternũ recepisse. Vir. georgico. li. i. cumulosque ruit male pinguis harenæ. No.

Rurant pro rusticantur. Plau. in captiuis. Dū rurant homines quos liguriant. Var. ī sera no. Dū in agro studiosius ruror aspicio tri/ ptolemum sculpo neatum bigas eq cornu/ tas. Nonius marcel.

Ruri esse nō rure dicendū est. testis Te. cum ait. Ruri se continebat. Fe.

Ruri agere uoluptatis est: & parce ac duriter se habere uirtutis. sed semper pro ui com/ putat. parce autē ad seruandum: duriter ad laborem referendū est. Te. in ad. Ruri age/ re uitā semp parce ac duriter se habere. Do.

Rursū retro uersū & prorsus prius uersū. Te. in adel. Si sperat fore clam rursus ad ingeni um redit. Do.

Rursus significat iterū. Vir. æne. primo. Rur sus in arma feror. No.

Rursus retro. Vir. li. iiii. georgicorum. Rursus cura patrū caderet. Var. ī andab. Mortales multi rursus ac prorsus meant. No.

Rursus & rursum. Pri.

Rursus quære in iterū. Lau.

Ruspari est crebro quærere. Fe.

Ruspari est scrutari Actius in theresia. Iuuet nunc attētare. iuuet nūc animo ruspari fri/ gas. Idē in meleagro. uagant ruspantes sil/ uas. sextam texeras. No.

Rusticatim pro rustice. Pompo. ī leonibus. Ac ego rusticati tangā urbanatim nescio. No.

Rustica uinalia. xiiii. kalen. septembris cele/ brabant: quo die primum in urbe defere/ bant. Fe.

Rusteus promōtoriū oceani septētrionalis ē.

Rutabulū a proruendo igne uocatum quo pa nes coquūtur. Inuenitur tamen positū pro uirili mēbro. Festus.

Rutilum ruffum cuius coloris studiose etiam antiquæ mulieres fucauerunt. Vnde & ruti læ dictæ. Fe.

Rutilare require in aurora. Varro:

Rutili aurei & inde etiam mulieres ualde ruf fæ rutilæ dictae.

Ruturbati dicti a rastris. Varro.

Rutuba pturbatio. Varro. lx. Ergo tū romæ paree pureque pudentis uiuere in patria nūc sumus in turba. No.

Rotūde positū pro eleganter cōcinne uel col/ lecte. Ci. de fi. bonoꝝ & ma. libro quarto Rogē dictatorem diuitē solū esse sapientē ad æquitatem apte & rotunde qppe. habes enim a rhetoribus. No.

Rutrū dictū est a radendo. Pom. in punicea/ tis. Sarculū hinc illo profectus illum radisti rutrū. Lucil. saty. libro quartodecimo. Fru/ mentarius est modiū hic secū & rutellum unū affert. Varro in Mar.

cui celer clienos lemantos legens antipatri stoyci filius rutrū capat displanat. No.

Rutrū dictū q; eo arena eruitur. Fe.

Rutrū a ruendo: instrumētū rusticū. Var.

Ruta dicta q; fit feruētissima: uenerique oppu gnat.

Pro r littera sæpe ātiq posuerūt. ut maiosibus meliosibus fesiis la sibus p melioribus: maioribus feriis: laribus. Fe. S. littera i an tiquis frequēs usus erat. Fe.

Sabbatina a lacu sabbate dicta. Fe.

Sabini a cultu deoꝝ dicti. Fe.

Sabulū. Varro in tapheminippo. Non uides ī magnis pistilis qui criptas domi nō habēt sabulū iacere a pariete: ut egistis ubi ambu/ lare possint succu. ¶ Varro in gnotiseauton. ut cremēto corpora fierent maiora paruo ut succu candida lactis. No.

Sabellis aut sabinis aut marsis. Ho. car. pedes sabellis dicta ligonibus. Et Vir. Dēteſque sa bellicus exacuit fus. Acron.

Sabatina a loco sabate dicta. Fe.

Sabei moles siue ab aeris temperie sub quo si/ ti sunt: siue ab exercitu suo. Fe.

Sabacus æthiopū rex: q anisym ægypti regē fugauit: & quinquaginta annis tenuit.

Sabillus gelæ urbis siciliæ tyrannus iterfecto cleandro pātarnei. vii. ante tyranno.

Sabini q̄si seuini a cultu habebat urbes sine muris more lacedæmonioꝝ: inde sacelli.

Sabinæ captæ plurimū cū maritis iocabātur Vnde Lucil. more inquit sabinorū.

Sacella dicūtur loca sacrata sine tecto. Fe.

Sacer lapis monstrans anienē fluuium: qui ul tra tertiū miliariū appellatur: quia ioui fue rat consecratus. Fe.

Sacerani appellati sunt reate orti qui ex septi montio ligures siculosque exegerunt. dicti sacerani q; uero sacro sint nati. Fe.

Saties pro satietas. Actius in astianacte. Quo/ rum crudelitatē nulla unq̄ explet saties san guinis. Varro in ꝓmetheo li. secūdo. Cū re cepisset uoluptas retineret cum sat haberet mirū de mēsa tollere. Salu. histo. libro secū do. ī saltibus occupatus tū externoꝝ agros inuasere: frumentique ex inopia grani sati/ es facta. Lucil. libro tertio. Quid mihi ꝓde rit iam saties omniū rex tenet facta. Te. ī an dria. nam ubi me forte saties cœpit cōmu/ to locū. Lucil. libro secūdo. Quam tibi iam nemo fessus satiare uiuendi. No.

Sacer uenerabilis. Virgilius. viii. æn. extulit os sacrum cœlo. Ser.

Sacer execrabilis. Virg. ii. geo. Et ductus cornu stabit sacer hyrcus ad arã. Et. iii. æne. Quid nõ mortalia pectora cogis auri sacra fames Seruius.

Sacellum ut ait Varro sacra cella est. Te. i adel. postea est ad hanc manũ sacellum. Donatus

Sacellum. C. Trebatius in li. de religionibus. ii. Sacellum est inquit locus paruus deo sacratus cum ara. Deinde addit uerba hæc. Sacellum ex duobus uerbis arbitror compositũ sacri & cælle hoc quidẽ scripsit Trebatius. Si quis ignorat sacellum & simplex uerbũ esse: & non ex sacro & cella copulatum: sed ex sacro diminutiuũ uehementer. errat. Aulus gelius.

Sacerdotissas flamineas sacerdotissas dialis seorsũ aiunt obseruitare ueluti ẽ qđ bene nato operitur. A. g.

Sacerdotes uniuersi a sacris dicti. Var.

Sacra uia i urbe Roma appellatur. q. in ea fœdus ictũ sit inter Romulũ. & Tatium. Fe.

Sacratæ leges dicebãtur quibus sãctitum erat: ut si quis aduersũ eas fecisset sacer alicui deorum eẽt cũ familia pecuniaque. Fe.

Sacramentum dicitur qđ iuri iurandi sacratione interposita geritur Fe.

Sacræ promontoriũ id qđ hieron dicit. distat a gadibus minus duobus milibus stadiis. St.

Sacramentũ æs signat q. pene nomine pendit Festus pompeus.

Sacrarium locus est in tẽplo in quo sacra reponuntur. Seruius.

Sacra celebritas de diuisione festorũ dierum latius disserendum est.

Sacra celebritas est uel cũ sacrificia diis offerũtur: uel cum dies diuinis epulationibus celebratur: uel cũ ludi honore agũtur deorum: uel cũ feriæ obseruantur.

Sacrarium repositoriũ sacrorũ. Lau.

Saceratei appellati sunt reate orti qui ex septimontio ligures siculæque arcebantur legatis pro furstensibus ad fœdus faciendum bellumque indicendũ. Fe.

Sacrare ad omnes sensus attinet & frequenter ad animum. Saturare ad unum gustum Ci. uero figurate dixit. iracundiam meam satura sanguine tuo. Lauren.

Sacrima appellabant mustum q. libero sacrificabatur pro uineis: ut uasis & ipso uino conseruãdis: sicut primetium despicis quas primum messuissent sacrificabant cereri. Fe.

Sacrificulus rex appellatus est q. ea sacra quæ reges facere assueuerãt feciſſet. Fes.

Sacrificium qđ fiebat Romae i mõte palatino palatiũ dicebatur. Fe.

Sacrificare & litare differunt. Sacrificare ẽ ueniam petere. litare est propiciare & ueniam impetrare. Vir. in. iiii. æne. Tu modo posce deos ueniã sacrisque litatis. i. ipetratis. Plau. in pe. Si hercle istud unq̃ factum est tu in me iupiter faciat ut semper sacrificẽ neque unq̃ litem. Noni.

Sacrosanctum dicebatur qđ iureiurando interposito erat institutũ ut qui uiolasset mõte pœnas penderet. Fe.

Sacrilegus dicitur qui sacra legit: idest furatur. Seruius.

Sacrum est ut Trebatius. li. i. de religionibus refert quicquid est deorũ habetur. Marobius de saturnalibus.

Saga dicitur mulier perita sacrorũ. & uir sapiẽs producta prima syllaba propter ãbiguitatẽ uitandam. Fe.

Sagaces appellãtur solertis acuminis. unde etiã canes indagatores sagaces sunt appellati. Fe.

Sagae mulieres dicũtur fœminæ ad libidinẽ uirorũ idagatrices. Vnde & sagaces canes dicũtur ferarum uel animalium quæsitores. Lusaty. li. vii. ætatem & faciem ut saga & bona conciliatrix. Tur. i boetũtibus. Nõ ego hæc per sagam precio conductam uti uulgo solet. Nonius.

Sagmina dicebãt herbas uerbenas: qa ex loco sancto arcerbantur legatis proficiscentibus ad fœdus faciendũ bellumque indicendum Neui. scabos atque uerbenas sagmina sumpserunt. Fe.

Sagum uestimentũ militare. Sa. li. ii. histo. Occurre duci & præliũ accede adeo in metello uti i sagum herculeo in brachium tela ueni rent. Vir. li. viii. Virgatis lucẽt sagulis. T. ad Caesarem iunio. In primo pridie nonas februarias cum ad te litteras mane dedissẽ: descendit ad forum togati cũ reliqui cõsulares sagati uellent descendere. Varro in uirgula diuina. cum neque aptã mollibus humeris fibulam sagus feruet. Sisen. li. iii. hi senatus auctoritate sagaria unc. Non.

Sagum quibus operiebãtur operimenta & pallia opercula dixerunt i his multa peregrina ut sagum reno galli grauia crimina & ãphimalum. Varro.

Saguntum urbs est a sachintiis conditã ex altero sucroni latere adhiberi exitum pertinẽti Sita est autem supra maritimam inter tarraconem & sucronem dicitur nunc moruie/

drum.Strabo.

Salas fluuius germaniæ:inter quem & renũ cũ Druſus germanicus belligeraret domitis hoſtibus uictor oppetiit.Strabo.

Salaciã dicebant deam aquæ quã putabãt ſalũ ciere hoc eſt mare mouere.Vnde Ouidius. Nymphæque ſalaces:quo uocabulo poetæ p aqua uſi ſũt.Pacuuius hic ſeuitiã ſalaciae fugimus.Fe.

Salaria uia romæ eſt appellata:quia per eam ſabini ſala mari deferebant.Fe.

Salentini a ſale ſũt appellati.Fe.

Salebrae a ſaltu dictae ſũt.Mar.Tul.de finibus bonorum & malorum.Hic ſi diffinire:ſi diuidere potuiſſet:ſi loquendi ſi denique conſuetudinem uerborum teneret nunq̃ in tantas ſalebras incidiſſet.Idẽ.li.v.Venit ad extremum haeret i ſalebra:cupit.n.dicere.Et de oratore.Alter enim ſi ullis ſalebris quaſi ſedatus amnis fluxat.No.

Salue & ſaluete.Difficile ẽ aliud inuenire uerbũ qđ ſic declinetur.quippe huius uerbi p modos rara eſt declinatio.Donatus.

Saltem deſperatis rebus ſolam petentes ſalutẽ hoc utuntur uerbo ſaltẽ.T.i an.ut aliquod ſaltẽ nuptiis dies prorrahat.& natum ẽ a captiuis q nihil aliud præter ſalutẽ a uictore petant.Do.

Saluus ſis aſſeueratio ſalutantis eſt:non quaſi reſponſio ſalutati.Do.

Sal neutraliter condimentum eſt:maſculini ſapientia.Ter.in heau.Qui habet ſalẽ qđ i te eſt.Donatus.

Salſamenta aut piſces ſalſi ſunt:aut lardũ.Te.in adel.Salſamẽta hæc ſtephanio fac marcerentur pulchre.Do.

Salem quo utuntur numero ſingulari tantum dicimus:cum iocos ſignificamus pluralẽ tãtum numerum ponimus.Lucanus.non ſoliti luſere ſales.Aliquãdo etiã urbanitatem per ſingularẽ numerũ ſignificamus.T.Qui habet ſalem qđ in te eſt.Ser.

Salii a ſaltando qđ facere comitiis i ſacris quotannis & ſolent & debent.Varro.

Salictũ uirgulti genus dictũ eo q̃ ſaliat & cito ſurgat.Ser.

Saltem dictum uidetur u media littera extracta.ſalutem ante dictum quod nos ſaltẽ diceremus.Nam cũ alia quædam petita & nõ impetrata ſunt cum ſolemus iquit quaſi extremum aliquid petituri qđ negari minime debeat dicere hoc ſaltẽ fieri aut dari oportere tanquã ſalutẽ extremo petentes quã ipetrare & certe obtinere ſit aequiſſimum.Aulus.gelius.

Saluber & celeber declinauit.Ouidi.iiii.faſto phœbe ſaluber ades:& circus erit põpa celebet numeroque deorũ.Inde ſaluberrimus & celeberrimus ſuperlatiuũ dicit etiam a ſalubris.Pri.

Sal maſculinũ eſt Saluſt.iugur.Neque ſalẽ neque alia gulae irritamẽta antiqui etiam neutrum protulerũt.Cat.iiii.ut quicqd loqtur ſal merũ eſt.En.hoc ſale dixit.xiiii.annaliũ. Cæruliũ ſpumat ſale cõperta rate pulſum per mare.Pri.

Saltuoſus magis q̃ ſaltoſus extra regulã.Lau.

Salio ſaliui ſalii & ſalui.Vir.ii.geor.mollibus i pratis unctos ſaliere per utres.In qbuſdã codicibus inuenitur ſaliere:ſupinum ſaltũ.In de exulto.Vir.in.vii.At media inter cædes exultat amazon.

Sallio ſallitum facit ſallo ſalſũ:ſicut uello uulſum.Siſenna ſic i eam paludem multi piſcium ſaliendorũ.Saluſtius.iii.hiſt.parte cõſumpta reliq̃ cadauerũ ad diuturnitatẽ uſuſ ſallerent.dixit a ſallo non a ſallio.Inde ſaliturus & ſalſurus.Liuius ſalitурus iſta cẽ mittã ſalem.Inde ſallitus & ſalſus ut Cornelius ſeuerus ad quem ſaliti pomiliones efferebãt Inde etiam ſaltus & ſalturus.Pri.

Salutariter atque ſalutatorius cõparatiue Cicero poſuit.

Salinum patella in qua primitiæ diis cum ſale dãtur.Por.

Salamina duplex eſt.una i cypro:altera i achaia regione.Hora li.car.Certus enim promiſit apollo ambiguam tellure noua ſalamina futuram.Acron.

Salii ſacerdotes Martis & Herculis dicebãtur qui ſacra ſaltibus celebrabant.ut tamen ſalii ad cantus.Nã a ſaliendo dicti ſũt.Hora car. nec morem i ſalium ſic reges pedũ.Acron.

Saliares cœnæ qua ſali faciebant dicũtur ampliſſimae fuiſſe.Vnde & i prouerbio erat dicere ſaliares cœnas.i.copioſas.Hor.car.nũc ſaliaribus ornare puluinar deorũ ideſt dapibus.Acron.

Salinũ pro quocũque uaſe fictili menſe pauperis proprie patella eſt:in qua diis primitiae cũ ſale offerebantur.Acron.

Salmenta pferre ne timeas quia latinũ ẽ.Cap.

Saltuarius quia a ſaltu deriuatur ſumit.u.La.

Saltus quaere in ſilua.Lau.

Saluber cibus locus eſt:ſalutifer uel ſalutario qui prebet ſanitatem.ſanus homo qui recipit eam.Item ſanũ aerẽ uel cibum p ſalubris & ſalubris p ſano.Lau.

Salio est saltum facio. salto & tripudio.
Saltus est ceruorum leprorũ. Saltatio uero illa hominum iactatio q̃ uulgo tripudium uocant. Ponitur & salio pro salto. & saltus pro saltatione. Lau.
Salebra loca ĩculta. salebrosa loca aspera ĩculta & horrida. Fe.
Salentinus lacus est Salẽtinorũ iuxta anduriã oppidum. hic ad margines usque plenus: neque exhaustus minuitur: neque superfusis augetur aquis.
Salmarum lacus est africe inter ruscyadam & montes azare.
Salmaces fons est in caria iuxta Alicarnassum ciuitatem dictus Venereus amoenitate ĩcolarum: ubi paulatim homines allecti omnẽ feritatem deposuerunt. & salmaces nympha in quam hermofrodita coiuit.
Salanga mons altissimus mari imminens britãniam & hiberniam interfluit a salãga dictus qui fuit filius Barculam primi habitatoris hiberniæ. hodie mons domini appellat a tẽplo beati domini ibi condito.
Salen seu Salentinũ ꝓmõtoriũ ẽ Italiæ aduersus ionium mare sinum faciens tarentinum ubi idoneus cretensis pulsus a suis ciuitatẽ condidit:
Salii sunt in galia narbonensi: nõ longe a massilia & ab alpibus ab occasu ad septẽtrionẽ amplius uergens: & paulatim absistens a mari maritima inclinat ad occasum modicum a massilienſium urbe progressa circa sta. cẽtum ad promontoriũ igens ad modũ usque ad latonias hinc in sinum curuari incipit: & gallicũ sinũ efficere ad amphrodigiũ. A massilia igitur initio capto. & ducto per mediũ agrũ iter alpes & rhodanũ cursu usque durẽ tiã amnẽ: & ꝑ sta. quingẽta sali incolunt & ĩcũbentes tenent alpes: & nõnullas ipsius littoris rupes cũ græcis ꝓmiscue. Prisc. græ. salios ligures uocabant: regionẽque liguſticam quam massilienses habitant.
Saltuatim bellicatim. Sisen. hist. lib. i. Nos una ætate in asia etiam græcia gesta: litteris idcirco continẽtia mandauimus ne salutatim ac bellicatim scribendo lectorũ animos impediremus. No.
Salutaris porta appellata ẽ ab æde salutis quæ ei proxima fuit. Fe.
Salti pro saltus. Acti. in menalippo. Hic menalippũ interea traiectus nemorum ĩ salti faucibus. Fe.
Saltuarius dicitur camporũ custos qualẽ Vir. vii. æn. intelligit. Cui regia parent arméta & late custodia credita campi. Ser.
Saltus campi spaciũ & locus siluae est. Virg. iii. geor. saltibus in uacuis pascuntur plena secũdum flumina. Ser.
Salus remediũ. Vir. ii. æn. una salus uictis nullam sperare salutem. Ser.
Salutare ẽ uenerari. Vir. xii. æn. Tum uero rutuli auguriũ clamore salutant. Te. Hic deos domum salutatum pergã. Ser.
Samara promontoriũ in occeano oriẽtali ubi deficit caucasus. ad aquilonem habet hostia fluminis ortogorae ex quo oceanus sericus appellatur.
Samoniũ est ꝓmontoriũ cretæ uersus rhodũ.
Samnis per sincopam ꝓfertur antiqui enĩ sãnitis dicebant. Pri.
Sam pro eã. idẽ En. Ne quisq̃ philosophiam ĩ somnis uidit priusq̃ sam discere cœpit. Fe.
Sambina organi genus a quo sambicistriae dicũtur. Machina quoque qua urbs expugnatur similiter uocatur. Nam ĩ organo cordae sic in machina itẽduntur funes. Fe.
Sãnites ab hastis appellati. sũt quas græ. appellant. has. n. ferre assueti siue a colle samnio ubi ex sabinis aduẽtantes cõsederunt. Fe.
Sãnites dicti sunt q supra infraque Romã habitauerunt: qđ nomẽ ideo est ĩditũ qa cum defecissent a Romãis breui post in amicitiã quasi sana mente redierunt. Fe.
Sanius thraciæ mons. unde ida omnis & troia uidebatur.
Sandapila dici uoluerũt antiqui lectũ mortuorum. i. loculũ non ĩ quo nobilium corpora. sed in quo plebeiorũ atque damantorũ cadauera portabãtur sicut stesibrotus stasius de morte Policrati regis sannorũ descriptit dicẽs postq̃ de cruce depositus sãdapila etiã deportatus est. Fulgen.
Sanir amorreorũ mons est ermon latine dicit ubi olim templum satis excultum.
Sanguis hoc sanguẽ dicebant antiqui. Ci. ĩ hortensio ut ait Enni. refugiat tumido sanguẽ atque exalbescat metu. Inde hic & hæc exanguis huius exanguis. Pri.
Sancio sanxi uetustissimi tamẽ sanciui uel sãci proferebant. pomponius sancierat ius uti legi ciuitati sanctũ & sancitũ ut Lucretius qđ porro nequeas sãcitũ q̃ndoquidẽ extat. Pri.
Sanus pro ualidus accipitur. ergo & sane ꝓ ualide. Pri.
Sanguis sanguis nõ sanguinis ueteres dixerũt Seruius.
Sane pro ualide posuit Cicero. Ser.

Sāguis dū manat. dū effusus ē cruor erit. Cap.
Sane quære in nēpe. Lau.
Sanus quære in salubris. Lau.
Sanqualis porta proxima ædi anti ē. Fe.
Sādis persarū fluuius ē per cramianū defluēs.
Sanga cantabrorū est fluuius.
Sanguinus fluuius ē ex apennino. Inter sulmonem & uulturnū fluens ad ultimum uulturno infunditur.
Sancire proprie est sanctum aliqd uel consecratum facere sub sanguine hostiæ: & dictū sacrū quasi sanguine consecratum Ser. in arte.
Sanctitudo. Neuius. Tanta īquit sanctitudo fama ut nunq̄ uiolare sit ausus.
Sanctitas quoque & sanctimonia non minus latine dicūtur. Sed nescio qd maioris dignitatis ē uerbū sanctitudo: sicut. M. Cato ī liuetūriū duritudinē q̄ duriciem putauit dicere grauius. A. gel.
Sanctitudo pro sanctitas. Actius ī thereo. Alia hic sanctitudo est: aliud nomē & nomē louis. Idem ī phenīlis. Delubra cœli tu maris sāctitudines Turpilius in leucadia. Miserā terrēt me omnia maris scopuli sonitus solli citudo sanctitudo apollinis. Ma. Tul. de re publica li. iiii. Eosdem terminos hominum curae atque uitæ sic pontificio iure sanctitudo sepulture. Affranius in suspecta Tuā maiestatem & nominis matronae sanctitatem. Nonius.
Sandalia require in nicomedes. Asco
Sandaleum calceorum genus aut caligaꝝ altiorum. Ter. in heau. Vtinam tibi comitigari uideam sandalio caput. Ser.
Sandaraca genus coloris. Neuius. Merula sandaracino colore. Fe.
Sanguis pro genere. Vir. i. æn. an phœbi soror an nympharū sanguinis una. Ser.
Sanguinolentum corporum potest esse lectūque ē & de īcorporeis. Var. de uita pa. li. iiii. Itaque ꝓpter amorē īperii magistratus gradatim seditionibus sanguinolentis aut dominatus quas appellarent. Nonius.
Sanies mortui dicitur. tabes uero de uiuo scilicet sanguine. Vir. viii. æn. Et sanie taboque fluentis complexū in misero longa sic morte necabat. Ser.
Saniones dicuntur a saniis q̄ sunt ī dictis fatui & in moribus & in scenibus quos. moros uocāt græci. Ter. in heau. solus sanio seruat domum. Ci. de ora. li. ii. Quid enī porro tā ridiculum q̄ sanioē: quare uultu imitandis moribus uoce denique corpore ridet ipso. Nonius.
Saniter Affranius in magalensibus. adesto assē tio te amare me adorare ac saniter. No.
Sanniones illos uocant qui sunt in dictis fatui & in moribus & in senis quos græci dicunt .T. de ora. lib. ii. qd enī porro tā ridiculū q̄ sannio. Seruius.
Sane ualide quia sanus ualidus ē. Ter. in an. Sane quidem & sane multum. Idē in eadē Sane pol. Dona.
Sanqualis auis quæ ossifraga dicitur. Fe.
Sapa q̄ nunc mellatiū dicimus mustum qd ad mediam partē decoxerat. No.
Sapde quasi sapientes uel elegantes. Var. ī modio. Omnes uidemur nobis esse belli festiui saperde cum sumus canopi. No.
Sapiui pro sapui. Neuius in uirgine pregnāte. Quando ego plus sapiui cū fullonē compsi quinquatribus. No.
Sapsa ipsa. En. quo res sapsa loco sese ostēdat. Festus.
Sapio pro prudentia & pro sapore. Iuue. ī. iiii. Qui meminit callide sapiat qd uulua popine. facit sapiui sapii & sapui secundū diuersos auctores. Plau. in ruden. Pol magis sapisset si dormisset domi.
Sapis flu. Galliæ cisalpinæ cesennā ciuitatē sub terlabens & ī adriaticū sese fundens.
Sapiri populi in ponto.
Sapho a qua saphici uersus græ. cuius epistola traducta ab Oui. ut putatur ad phaonē.
Sarcinatores nō ut qdā uolūt sarcinatricis q̄si a sarciendo: sed magis a sarcinis qd plurium uestiū sumant. Var. homines rusticos in uindemia incondita cantare sarcinatricis ī machinis.
Sarcinator sutor. Lu. li. xxviii. sarcinatorē esse summum fuere centonē optime. No.
Sarculum a serendo ac sarciendo instrumentū rusticum. Var.
Sardare itelligere. Ne. quod bruti nec sardare queunt. Festus.
Sardoa herba ē quæ ī sardinia nascit apiastri similis. hæc ora hominū tristi dolore cōtrahit & q̄si ridentes interimit. unde apud græcos ꝓuerbiū de simulato risu. uocant enim γελῶ Τασαρδώνιον Virg. immo ego sardoniis uidear tibi amarior herbis. Seruius.
Surgus piscis genus in mari aegyptio. Fe.
Sarissa hasta macedonia. Fe.
Sarranus uocabatur apud antiquos quæ nunc tyrus dicitur a pisce quodā qui illic abūdat q̄ lingua sua sar appellatur. Vir. ii. ge. & sarrano dormiat ostro. Ser.
Sarpa uinea putata. i. purefacta. unde uirgulæ

abſciſſæ ſermenta dicta. Sarpere enim antiq pro purgare ponebant. Feſtus.
Sarpeda genus peſſimi piſcis. Fe.
Sarte ponebant pro integre: ob quã cauſã opera pu. quæ locantur integra præſtẽtur. ſarta tecta uocantur. Etenim ſarcire eſt integrum facere. Fe.
Sarta epilos inſula. Feſtus.
Sartae nugatoriæ ac deſpiciendæ mulieres. Fe
ſas pro ſuas. En. uirgines nam ſibi quiſque domi miles Romanus habet ſas. Feſtus.
Sarcarius flu. ſecũdum Ariſtarchiũ phrigiae.
Sarcaſmos iocus cũ amaritudie ut referes hæc & nuncius ibis pelide.
Sarcophagus ſepulchrũ: & lapis circa aſõ troadis quo conſumũt omnia corpora. Pli. ii. T.
Sardanapalus ultimus aſſiriorũ rex de quo iuſti. pri. ci. quinto utuſcu. hæc eius inſcriptionem ponit. hæc huius quæ edi quæque ex ſaturata libido hauſit alia iacẽs multa & præclara relicta. Tor.
Sardãis lydus qui croeſo diſſuadebat bellum cum perſis. Tor.
Sardinia inſula in thireno a Sardo Herculis filio qui e libya inſulam occupauit a qua ſardous. Tor.
Sardus in plurali in nominatiuo & acuſatiuo ſardis ut ſeruet ſonũ græcũ ſardis: ut alpis: ſirtis: trallis: urbs lidiæ iuxta tmolum montis regia croeſi. Tor.
Sardonio more riſit apud Homer. xx. Ody.
Sardonix communis generis lapis olim precioſus a ſardo lapide rubeo in ſardinia primũ reperto: & onix unguis ſubcãdidus cum rubeo latino ſardonicus. Tor.
Sarmatæ quos græci ſauromatæ. Tor.
Sarnus. flu. cãpaniae ex ſarno monte radit ueſeuũ a quo ſareſtes populi ſecũdũ. Se. Tor.
Sara ſine h cum phœnicia dictio ſit urbs phœniciae. quæ deide tyrus a piſce quẽ ſar dicũt quo tingebatur ſericum in purpurã. unde ſaranus. Ser. ii. geor.
Sarpedõ ſarpedontis louis filius ex laodonia bellorophontis. uel ex europa ſecũdũ Herodotũ & minois fratrem a patroclo interemptus rex liciæ. Tor.
Sardi nonnulli tamẽ ueterum gramaticorũ ſic appellationes has diuiſerũt: ut ſardum putarent dici qui i ſardinia natus ſit. Sardinẽſem autem incolam ſardinis. Por.
Sarculus genus ẽ ferramenti ruſtici. Hor. car. i. Terram findere ſarculo.
Sarmentum quaere in malleolus. Lau.
Sarculum genus raſtri ruſticũ. Hor. Patrio fin
dere ſarculo agros. Fe.
Sarcara quære in ſtrages. Lau.
Sardemios mons pamphiliae finis & liciæ prĩcipium: ubi faleſis ciuitas a mopſo condita
Sarnus mons inter pompeianũ agrũ & ſalernitanũ. unde ſarnus fluuius erũpit. q haud lõge a ſtabia i tyrrenũ mare influit. in quo oĩa ligna iniecta lapideo cortice paucis poſt diebus dureſcũt. Vnde Neronis iuſſu aquæ ductus i radice montis factus ad miſenũ uſque in piſcinã quondam productus aquã emittit incolis & ſarnum oppidum.
Sarpedonum promõtorium finis regni ſarpedonis regis licyæ. quam a Pãphilia diſtiguit
Sartago patella i qua caro frigit. a græ. σαρξ. latine frixorium dicitur & Τηγανον qđ tuſci obſeruant. a frigo. peluis aluẽdis pedibus malluuiũ a manibus labrũ cõmũe guturnũ uas quo aqua. miſcetur i manus. patellæ etiã lances & parapſides.
Sataſpis uir diligens miſſus a xerxe ad perſcrutationem lybiæ. Tor.
Satræ græci ad littus thraciæ. Tor.
Satyrus animal de quo. Pli. v. figura tãtum hominis quẽ Antonius inuenit in uita Pauli.
Satyra genus poematis tota noſtra. Quintilia uel a ſatura cibo ex uariis rebus cõdito: uel a ſatyris. primus ſatyrus. Lucili. terſior. Hora. perſius obſcurus: ſed laudatus. Iuuena. lepidiſſimus ut mihi uidetur. Tor.
Satrapa præfectus lingua perſica. Tor.
Sattagytæ populi in aſia ſcytica. Tor.
Sateurus ſaturnus. Feſtus.
Sat habeo antiq pro ſufficit dicebant. uel abũ de eſt. Te. in an. Sat. habeo.
Satis & multum eo diſtant q multũ infinitũ ẽ ſatis finitũ. auaris illud: hoc parcis ſe cõtinẽtibus applicandũ ẽ. Lucilius in. v. Nam ſi qd ſatis ẽ homini id ſatis eſſe potuiſſet hoc ſat erat in me cũ qđ non credimus hoc eſt porro diuitias animũ mi explere poteſſe. Non.
Satiatur ac expletur inter ſe ita diſtinguuntur ut expleri ſit tãtũmodo plenum eſſe ſatiari uero ſupra modũ. Lucilius i. vi. expleri bonis rebus. ſatiari nunquã. Ser. i arte.
Satiri ſũt ad ſeptẽtrionẽ iuxta mediterraneũ agrũ q eſt iter pirentes montes: latuſque ſeptẽtrionale ſunt iuxta idubedã. Strabo.
Satullem p ſaturẽ. Var. Neque in puluere mittito coctas carnes quibus ſatullẽ corpora & famẽ uentris. No.
Satulli anteq matres ad pabulum exeant agni ſatullæ fiant lacte. Var.
Satũ poſitũ p ſemine. Actius in pelopidis. Nã

me ut heredē ex tuo esse conceptū satu & argumēta redigūt animū & cōmouēt. Idē i thelepho. pfecto haud quāquā ē ortus mediocriter satu. No.

Saturnia. Tarpeium appellatū saxū hūc antea montem saturnū appellatū ꝓdiderūt. & ab eo late saturniā terrā ut etiā Ennius appellat & ātiquū oppidū i eo fuisse saturniā scribit. Eius uestigia etiā nunc manent tua qđ saturniū fanū i faucibus q; saturnia porta q; imnus scribitur ibi quā nunc uocant paudanā: qđ post ædē Saturni ædificiorū legibus priuati parietes postici muri sunt scripti. Var.

Saturnus require in Iupiter: Varro.

Saturnalia dicta ab Saturno q; eo die feriae eius & post tertiū operalia opis. Var.

Saturnaliorū require in die crastini. Macro.

Saturnalia Ianus qui cū Saturno regnauit cū subito non cōparuisset excogitauit bonorū eius augmentū ac primū terrā oēm ditioni suae parentē saturniā nominauit. arā deīde cū satis tāquā deo condidit quae saturnalia nominauit: tot sæculis saturnalia præcedūt romanæ urbis ætatē. obseruare igitur eū iussit maiestate religionis quasi uitae melioris auctorē. simulacrū eius iudicio est cū falcē insigne messis adiecit. Macro.

Saturnū. Cirenenses cū ré diuiná Saturno faciunt smo recētibus coronantur placētasque muto missitāt & mellis & fructū reptorē saturnū exstimātes: hunc romani etiā stercutū uocāt q; primus stercore fecūditatē agris cōparauerit Regni eius tēpora fœlicissima feruntur. tū ꝓpter rerū copiā tum q; mūdū quisq; seruitio uel libertate discriminabatur quae res intelligi potest q; saturnalibus tota seruis licentia permittitur. Macro.

Saturnalibus quæte i ostilla. Macro.

Satur satura se. de. quia habet fœmininum in a. Ptiscia.

Saturnalia quære in Macrobio de sa.

Saturnus mōs urbis romæ est & capitolius & tarpeius dictus est.

Satur flu. est Italie quē penes Cato. Meuius cōsul Romanus aritinos: lauinos ueliternos & ancios uolscos acie fudit.

Satyra & cibi genus dicitur ex uariis rebus cōditum: & lex multis alis confecta legibus & genus carminis ubi de multis rebus disputatur. Festus.

Satis nomina ꝓ aduerbiis ponunt: ut sponte sua. & mane nouū. similiter satis ꝓ nomine Salu. satis eloquētiæ: sapientiæ parū. Pr.

Saturitas in cibo tantū i caeteris uero satietas. Vir. tamē dixit. odiis haud ex saturata. Se.

Saturnū eū eē uoluerūt q; cursū & conuersionē spatiorū ac tēporū cōtineret: q; deus græ. ad tēpus nomē habet. Cronos. n. dicit spatium tēporis: saturnus autē appellatus ē q; saturetur annis. Ci.

Sauciatus mēbrē require in continentia. Ma.

Saxosus copiā saxorum significat. Lau.

Saxatilis incola saxorum. Lau.

Scaber asper. unde & scabies dicitur a corporis asperitate. Vir. i. geor. exesa inueniet scabie rubigine pila.

Scabellum qua simplici scansione scandebant in lectum nō altū scabellū dicebant. Var.

Scalmus lignum teres est cui naute remos alligant ad remigādū. Tul. i or. Citius hercule q; duorū scalmorū nauiculā i portu euerterit. i euxino ponto argonautarū nauē guberna uerit. Est autē græca dictio. nā scalmos græ. dicitur. Ser.

Scalpurire scalpere. Plau. i aul. ubi erat hæc de fossa occepi ubi scalpurire unguibus. N.

Scabræ. Varro i manio. derelinquere q; perire sic uale scabræ atque aulluie & uastitudine Nonius.

Scaphæ sunt nauiculæ quæ maiores naues cōsequūt. Salu. iii. li. hi. fumat metrophanē senatus magna idustria pquirebat eū p tot scaphas quas ad hostia cum paucis fidelibus pcontatum miserant. No.

Scandulata genus herbae frugibus inimica q; eas uelut hædcræ implicando necat. Fe.

Scaptensula locus ubi argentū effodit i macedonia a fodiendo. scapto nāque græ. fodere dī. Lucre. Quales expirat scalptē sula subter odores. Fe.

Scaptia tribus a nomie urbis scaptiæ appellat. Festus.

Scapum. Varro. i marco. Mihique diuiduū stilo nostro papirino leui scapo scapitio nouo partu poeticon. No.

Scaturex. V. ē modus matule memas hic theobogenes fluit scaturex. No.

Scatebræ bullitiones quæ fiunt cū i aliquas rimas aqua defluit. Vir. i. georgi. Scatebrisque arentia temperat arua. Ser. in. ar.

Scaturio ꝓ scateo ponitur qđ nō solū aquarū sed herbarum cæterorūque sua spōte uberrim est nascentiū. Lau.

Scaturire dicimus cū uasa colore estuant. Ser.

Scalpere a greco σκαλπω Varro.

Scamillus dicit i nuptiis q; cum meꝝ fert i quo qđ sit i ministerio plærique extrinsecus nectunt. hinc scamillus nominatur dius quidā

miniſter diis magnis uerbū græcū arbitror qđ apud calimachū ī poematibus eius ſueni Varro.

Sclata genus nauigii latū magis q̄ altū & a latitudine ſic appellatū. ſed ea a cōſuetudie qua ſtlotū pro lotum. & ſtlitē pro litē dicebant. Feſtus.

Scraptas ſtrupedas ſtrictinelas exprobatio lutio aut eformitatis meretricum. Plau. in au. eſcraptæ ſcrupedæ ſcrictibile ſordide Non. Marcellus.

Scraptos pro ſtrabos. Enni. ī andromeda. Scrupeo ſueſtita ſaxo atque oſtreis quā excrabēt Pacuuius in teucro. Quæ deſiderio alumnū penitudines quales ſtrabes qua inculta ueſtitudine.

Scarus quidā piſcis. Ma. de ſa.

Scamnū ſcamnellū diminutiuum Apuleius in primo hermagor. uerum ſirma ſcamnellorum obicæ fultæ foros. Pri.

Scamādrius filius Hectoris & Andromachae q̄ deinde aſtyanactes quod pater ſolus urbē tutaretur.

Scamonea frutex cuius ſuccus ualet ad medicinas.

Scaua nauicula ligno cauata a σκάπτω .cauo a multis foſſura alueus uel linter dicitur.

Scaphium uas eſt ad cacandum. Vlpianus.

Scaphia habita uentris cauſa non puto argēto legato contineri.

Scarus piſcis. Columella. ix. li. q̄ in noſtro mari nō uiuunt: & uiuariis: & ideo ita ignotus ut nō habeamus nomē.

Scaptenſula locus in macedonia ubi effoditur argentum a ſcapto. Lau.

Scapto ſcabi Lu. ix. ſcaberat ut porcus contritis arbore coſtis. Priſci.

Scamander fluuius eſt europā ab aſia diuidēs. Acron.

Scalæ pluraliter tātum. Saluſtius. Deinde ubi unæ atquæ alteræ ſcalæ cōminutæ ſunt qui ſuperſtiterant afflicti ſunt. Lau.

Spaciatorem pro erratore Cato poſuit.

Sparri lanceæ tela ſunt non bellica. Salu. in catilina. Sed ex omnium copia circiter quarta pars erat militaribus armis inſtructa cæteri ut quoſque caſus armauerat ſparros aut lāceas ſudas portabant. No.

Sparrū telum agreſte. Vir. li. x. agreſteſque manus armat ſparrus. Varro in meleagris aut ille ceruū qui uiolarile currēs ſparro ſecutus eſt: tragulaue traiecit. Siſenna lib. iiii. hiſto. ſparris ac lanceis eminus peteret hoſtis. N.

Sparrus eſt ruſticū telum ī modū pedis recuruum. Vir. in. x. æn. agreſtiſque manus armat ſparrus. Ser.

Spadix coloris equus quem fœniciatum uocāt Vir. iii. Geor. honeſti ſpadices. Ser.

Spargo miſceo. Virg. iiii. æn. ſpargens humida mella ſoporiferūque papauer. Et. C. ſparge reuenena didicerunt. Ser.

Spaciatur quid aliud ē q̄ ſpacio lati itineris obambulabat. Macro.

Spartanus campus eſt iuxta emporium ſic dictus a copia ſparti. ī. lini. Strabo.

Sparnes mons eſt acticæ regionis.

Spargetus græciæ fluuius taumatis atque Ippate oppido propinquus.

Sperchius theſſaliæ fluuius eſt cuius in fauci bus thermopilarū anguſtiæ ſunt in pegaſū exit ſinum: ex quo argonaute colchidem petentes ſoluere nauē. hic ſperchio ſi reduſſet uouerat comes ſuas Achilles. Tor.

Spadix auulſus e palma termes cū fructu ideſt palmes. Gel. ii.

Spæra uel ſphæra globus qđ rotūdū eſt.

Spargapiſes Tomyris regiæ maſſegetarū filius a Ciro iterfectus. luſtinus. li. i & Herodotus

Sparta quæ & lacedæmon uel monia. niæ. arū ſed uidetur apud Herodotū alia fuiſſe propinqua: ſed indifferenter ponitur. Vnde dicatur lege apud luſtinū. iii. cuius uirgines paleſtra & uenatu magis & militia delectabātur q̄ in procreandis liberis.

Spata enſis a σπάω euagino.

Speleum ſpelunca. Tor.

Sperchius fluuius theſſaliæ e pelio in maliacū ſinum. Tor.

Speuſippus filius ſororis Platonis. Lac.

Spiridion nomen propriū. Tor.

Spinx uel ſphinx ſpingos animal prodigioſū: q̄ cū offertur ſi homo præſentiat ſaluatur: ſi minus perditur homo.

Spinter fibula uel armila ī humeris græ. σπερόν χειρίον. Tor.

Spondeus pes in ſacrificiis cōſuetus maxime a ſpondi libamētū fœdus ſponſio Inde ſpondeoſori græcū ſœliciales pes tardus. Vnde chryſeida iuite diſcedentē iducēs Homerus duobus utitur ſpondeis ideo pythagoras cum adoleſcētes laſciuos ſedare uellet tibicinam admouit ut ſpondeū caneret. Tor.

Spurius incerto patre natus a ſporin ſeminare quia nihil habet a patre niſi ſemē. Tor.

Squalidū icultū ſordidū qđ ꝓxime ſimilitudinē habeat ſquamæ piſciū: ſic dictū. Fe.

Squarroſi ab eadē ſquamarū ſimilitudie dicti quoꝝ cutis exurgit ob aſſiduam illuuiē. Lu.

cilius. Verorũ ac rapicũ squarosa incondita rostra.

Squalla squallida. Enni. i thelamone tracta terra eleuare lachrymis uestẽ squallam & sordidam. No.

Squalere non sordidũ plenũ esse tantũmodo ut nunc consuetudine persuasũ est: sed honesta re abundare & refertum esse ueterum honesta auctoritate posuerũt: ducique hác significationẽ a squamis putant: ut cũ est in corporibus sordiũ alta congeries qua squalere dicuntur: ita ꝙ fuerit qualibet re densarum oneratum iculcatum squalere uoluerũt. Vir. li. xi. per tunicá squallentẽ auro. N. Marcellus.

Squalens splendens qđ a squamis uenit. Virgi. iiii. geo. Alter erit maculis auro squalẽtibus ardens. & rutilis clarus squamis. Seruius.

Squalens sordidus a squalore. Vir. i. æn. squalentem barbã. Ser.

Squame sunt loricarũ in modũ squamæ cõpositae sicut Vir. viii. æn. Quam nec duo taurea terga. Nec duplici squama lorica fideles & auro sustinuit. sane squame & splendorẽ significat si a piscibus ueniant: & sordes si a squalore. squalere enim dictũ a squamarum crebritate asperitateque quæ in serpentũ pisciumue coriis uisuntur: quá rẽ & alii & Vi. locis aliquot demonstrat quẽ pellis inquit Aenis in plumam squamis auro conserta tegebat. Et alio loco. lãque adeo rutilum thoraca indutus aenis horrebat spuamis. Ac. in pelo. ita dicit Eius serpentis squamæ squalido auro & purpura praetextae.

Stadium octaua pars mille pas. gel. i prin.

Sthater genus põderis: secũdũ quosdã unciae medietas a στατχμιῶ. trutino. Inde stateram dictã puto.

Stagnum a græco qđ nomen habet primam. hinc ad uillas redundans.

Stagna quidem ꝙ rotundũ facillime continẽt: anguli maxime laborant. Var.

Stagnũ aqua stans dicitur. ut dãt sonitum per stagna loquacia cigni. Seruius in arte

Stagnum ꝓfũdũ maris. V. i. æn. Et imis stagna refusa uadis. Ser.

Stalinũ & statanũ & statilinũ præsides deos. M. Ca. de libe. edu. puerilis ætatis affirmat ab statano & statilino quorũ nomina habẽt scripta pontifices: sic cũ primo fari incipiebant diuo fabulino. No.

Stalagmium genus iauriũ. Celius ex aure eius stalagmium domi habeo.

Stamẽ a stando ꝙ eo stat i tela omne uelamẽtum. Varro.

Stare fidem seruare. Tu. de offi. facere ꝓmissa stare conuentis reddere deposita.

Stasis require in subdextra. Varro.

Status uocatur dies iudicii causa institutus. Fe.

Statæ martis simulacrũ i foro colebatur. Fe.

Statim perpetuo æqualiter & quasi uno statu Plau. ita statim stante ignauia. Do.

Stata dicebãtur sacrificia quæ certis diebus fiebant. Cato sacro stata solennia sancta seruasti. Festus.

Statio i hoc differt a portu qđ ille quidẽ ẽ ubi naues hiemant. statio uero ubi ad tempus stant naues. Seruius.

Statius seruile nomẽ fuit plærique haud uetere res serui eo nomĩe fuerũt. Cecilius quoque ille comœdiarũ poeta inclitus seruus fuit & propterea nomen habuit status. sed posteuersum ẽ quasi in cognomẽtum appellatus que est Cecilius statius. A. g.

Stata iter pulcherrimá fœminá & deformatissimã media quædam forma est quæ animo pulchritudinis periculo a sũmæ deformitatis odio uacat. qualis a. q. En. i menalippa. ꝓpter quá elegãti uocabulo stata dicit. A. g.

Status est circa ornatũ & habitũ uestis ĩsignis & armorũ figura ẽ circa gestum sitũque mẽbrorum. Asco. pe.

Stlatalatinum genus nauigii latum magis q̃ altum nam dicitur adito scilicet more ãtiquo unde stlataria purpura filo. i. quæ per mare ablata est.

Straguria difficultas urinæ a στραγγαλη cõstringo & ουρον urina.

Strata gemata exempla seu cõsilia militaria ad imitandũ a stratos exercitus & arceo duco.

Stratonicles propriũ a στρατος. exercitus & κλεος. gloria.

Stratonicus proprium a uictoria.

Strato lapsatenus philosophus chius nobilissimus: uir eloquentissimus Ptolemaei philadelphi præceptor a quo talẽtis octoginta donatus ẽ: plura scripsit & fuerunt octo.

Strabones sũt quos strabos nũc dicimus. Var. inflexabilis. Multi enim qui lumina tetra ĩtegris erunt oculis strabones sunt facti. Luci. xvii. li. Nulli me iuidere nõ strabonem fieri sæpius delitiis meis thorũ. No.

Stragulum quicquid insternebat: ab sternẽdo stragulum appellabant. Var.

Stragula uestis est. Asco. pe.

Strangulare a græco. στραγγαλη. Varro.

Stramentum a stando ut stramen dictum putant, alii a stratu qđ id substernat pecori. V.

Stat sua cuique dies. Mantuanus noster itelligit illud stare ad qđ accedit extremũ diẽ stare dicẽs: q̃si ad quẽ p oẽs eat. Idẽ poeta doctrina ac uerecũdia iuxta nobis sciens romanos ueteres ad lunæ cursũ & sequẽtes solis ãni tpa digessisse utriusque sæculi opinioni reuerentiam seruans. uos quoque iquit labẽtẽ cœlo q ducitis annum liber & almaceres: tam lunã q̃ solẽ duces anni hac inuocatione designans. Macrobius.

Sebẽnyiticũ unũ ex hostiis nili: qđ diuiditur i saiticũ & mendesium. Herodotus. ii.

Se & sese cæsar distiguit. ut se dicamus cũ aliquem quid i aliũ fecisse ostendimus. ut ille dicit se illi obfecisse. Cũ aũt i seipsum tunc dicimus sese. Ser.

Se praepositio separatiua ẽ. ut separo seduco Est etiã abnegatiua. ut securus idest sine cura. Inde seorsum aduerbiũ ut a de deorsũ & a super sursum. semis separationẽ facit. a secus profectũ a se. Pri.

Secũdũ præpositionẽ. Luca. i. v. secundũ ema thiam lis tanta datur.

Secespitam alii securi: alii dolobrã æneã: alii cultellum putant. Festus.

Secespita cultrũ ferreum oblongũ manubrio eburneo rotũdo solido iuncto ad capulum argento auroque fixo. clauis aeneis. ære cyprio. quo flamines flamineæque uirgines potificesque ad sacrificia utebantur. dicta autẽ est secespita a secando.

Secessionẽ narrationẽ. Fe.

Sectio persecutio iuris. Fe.

Seciũ libũ est qđ secespita secabat. Fe.

Secluſa secra dicebant. & græcũ ẽ. Fe.

Seco teneo. Vir. vi. aene. Ille uiam secat ad naues. unde & secta dicimus ab eo qđ ẽ propositũ tenẽt. Ser.

Seco idest duco. unde & philosophoꝝ sectae dicuntur. i. ductus. Vir. ii. geor. Inuidiq̃ fœlix furias amnẽque seuerũ coccyti metuet. Seruius in arte.

Secessus sinus secretus. Vir. i. aene. Est i secessu longo locus. Ser.

Sector ẽ dicit Cicero estimatorẽ redẽptorem/que bonorũ. Asco. pe.

Sectores dicti sunt q spem lucri sui secuti bona condẽnatoꝝ semet. auctionabantur: p/que his pecunias pensitabant singulis: ac i posteꝝ p compendio singulas quasque pecunias populo uẽdituri. Asconius pedia.

Sectores & q secant dicuntur & q empta sua persequuntur. Fe.

Seculæ i cãpania dicunt falces a secãdo. Var.

Sectæ a sectando dictæ. Te. i heau. sectari iussi. Donatus.

Sectari unde philosophoꝝ sectæ ꝓprie ẽ: ut thaurus buculam & aries ouem. Vir. Tortua leena lupũ sequitur: lupus ipse capellã. Te. i phor. sectari i ludũ ducere & reducere sectari ioculariter cauillatus i adolescentem cui ætas ad sectãdos philosophos apta erat Donatus.

Saeculũ spatiũ annoꝝ centũ uocarunt dictũ a sene qđ longissimum spacium senescẽdorum hominum id putant. Varro.

Seculares ludi apud romanos post centum annos extendi existimabant. Fe.

Secundæ res non a numero dicuntur. sed qa quæ uelimus sequantur. Fe.

Secundare prosperare. Vir. li. vii. dii rite iccepta secundent. Propertius elegiarum lib. tertio. Iam liquidum nautis aura secundat iter. No. marcellus.

Secundum nõ solum numeri ẽ ordinis uel ꝓsperoꝝ qđ plærunque legimus. sed etiã iuxta. Varro de uita patre li. i. Tullum hostiliũ i ueiis ubi nũc ẽ ædis deũ pœnatiũ ancũ i palatio ad portã mugionis secũdũ uiã subsiniſtram. Vir. li. iii. geor. Pascuntur numero siluas & prata secundũ flumina. No.

Secundã fortunã dicimus qđ secundum nos ẽ idest prope. Vir. curruque uolans dat lora secundo. Et alibi. rebus sublata secundis. S.

Secundus obsequens. Tractus est autẽ sermo a seruis sequẽtibus. i. pediſſeqs secundis. Ser.

Securis securicula. Plau. i rudẽte. post altrinsecus ẽ securicula anceps. Pri.

Securus cõtẽnens. Virgi. i. æne. Securus amoꝝ germanae. Ser.

Securus sine cura. Fe.

Secus aliter haud secus nõ aliter. Fe.

Sectarius ueruex q gregẽ agnoꝝ præcedẽs ducit. Festus pom.

Setius tarditatẽ facientis ĩdicat. Maro. currit iter tutum nõ setius æquore clauſis. Seruius in arte.

Secreta ꝓ sola. Maro. tu secreta pirã. Ser. i ar.

Setius ꝓ minus. Africanus secus pro post. Sẽpronius. Seruius.

Secũdũ duplicẽ ĩtellectũ habet modo ad ꝓximitatẽ: ut secũdum illum sedeo. idest ꝓpe modo ad emulationẽ. ut secũdũ epicurum uiuo. i. similiter illi.

Sectari studiose quærere. Hora. car. Mitte. sectari rosa quo loco sera moretur. Ac.

Securus ꝓ negligẽs. & ecõtra. Ho. car. negligẽs nequam populus laboret parte priuatus ni

miũ cauere. Virgi. ſecurus amorũ germanæ
Secus te ſedi non dicimus: ſed ſecũdũ te. Cap.
Sectile porrum. nam omnia ſunt ſectibilia. ná conciſum & ſectũ introrſum uideť Lau.
Secũdũ ꝓ iuxta. Quin. in pariete. palmato tu iaces ſecũdum occaſionẽ. Itẽ qđ ab altero ſecũdũ eſt. i. iuxta ẽ atque poſt ideo pro poſt accipitur: quaſi ſecundo loco. ſi ꝓxime autẽ & ſecundum deos homines hominibus maxime eſſe utiles poſſunt. Et ſecundum. i. pro. ut ſecundum te. i. iudicium do. Et pro in. ut ſecundum quietẽ. i. ĩ quiete. ſecundum platonẽ notum eſt. Lau.
Sed particula d littera terminanda eſt. ſedum enim antiqui pro ſed ponebant. ſicut ſat ꝓ ſatis. Seruius.
Sedulo cõpoſitum a ſine dolo.
Seditioſus qđ ſeditionẽ amat. Lau.
Seditio quære ĩ factio. Lau.
Sedeo quære ĩ uerbo ſtare. Lau.
Sed pro ſine iueniunť poſuiſſe antiqui.
Sedeo apud antiquos conſiderat & curat ſignat. Vir. i. aene. Celſa ſedet eolus arce. Et alibi. Turnus ſacra ualle ſedebat.
Sedere eſt eſſe uel conſilium capere. Plau. ſeruum inducit dicentẽ. Sine iuxta ará ſedeá: & dabo meliora conſilia ſecundum augures eſt augurari. Nam poſt deſignatas cœſi partes a ſedẽtibus captantur auguria. qđ & Vir. latẽter oſtendit inducẽs picum ſolum ſedẽtẽ. ut paruaque ſedebat ſuccinctus trabea quod eſt augurium cum alios ſtãres induxerit. Vi. nono aene. Turnus ſacrata ualle ſedebat. ideſt conſilia captabat uel augurabatur. Ser. in arte.
Sedere ꝓprie eſt ignaue ceſſationis. Vir. ſedeant ſpectentque latini. Te. ĩ adel. At ſedere oportuit domi uirginẽ tam grandem dum cognatus hinc illinc ueniret. Ci: Quid ſedes uerres quid expectas. Do.
Sedetani uſque nouam cartaginem ſunt poſt celtiberos ad auſtrum. Stra.
Sedili. Vir. in decimo. Hæc ubi dicta dapes iubet & ſublata reponi pocula gramineo uires locat ipſe ſedili. Nam ꝓpria obſeruatio eſt in herculis ſacris epulari ſedẽtes. Et cornelius balbus. reqre in lectiſterniũ. Macro.
Sediculam ſedile. Fe.
Seditionis ꝓprietas a. M. T. manifeſta eſt. i. de repu. vi. Eaque diſſenſione ciuium ꝙ ſeorſum eũt. alii ad alios ſeditio dicitur. No.
Seduculũ genus flagelli dictũ ꝙ uapulantes ſudantes facit. Fe.
Sedulo ſignificat ſine dolo. Lu. li. xxvii. ſaltẽ fictis uerſibus. Lu. quibus poteſt ipartit totũque hoc ſtudioſe & ſedulo. M. T. de finibus bonoꝝ & maloꝝ. ſedulo inꝯ faciã. No.
Sedulo ſine dolo inſtanter. Te. ĩ phormione. metuit hic nos tãetſi ſedulo diſſimulat. D.
Seges pro terra. Vir. i. geor. Quid faciat letas ſegetes. i. terras pĩgues. Et Ci. ſecũdo tuſ. ſiĩ ſegetẽ ſunt deteriorẽ datæ fruges. Ser.
Seges dicit qđ aratũ & ſatũ eſt. Varro.
Seduxit pro abiit. Te. ĩ ecy. Vxor ubi me ad filiam ire ſenſit ſeduxit foras. Do.
Segiſtria lectus ut ſoler ĩ caſtris a ſegete. Var.
Segnicies & ſecordia differunt. ſegnicies eſt ad agendũ: ſecordia ad conſulẽdũ.
Segeda palacia oppidũ ẽ aruactorum ĩ celtiberis. Strabo.
Segorbita urbs eſt ĩ celtebris. Stra.
Segeſauia ciuitas eſt in hiſpania: quã polibius inter ciuitates celtiberoꝝ numerat. Stra.
Segreges uerbũ non poteſt fieri ſimplex. Te. ĩ an. Ne abſ te hanc ſegreges. Do.
Sed ĩceptiunm & diſcretiuũ ẽ. Te. ĩ an. ſed pãphilũ uideo modo. ſed inceptiuũ ẽ. ſi uero dicas nõ ſapiens ſed miſer diſcretiuum erit ſed contrariae ſentẽtiæ ſignificatio ẽ. Idẽ in an. ſed hic pamphilus. ſed pro ego. Idem in phor. ſed ubi antiphonẽ reperiam. ſed trãſitũ ſignificat ĩ alterã rem ab ea quæ ageba/tur. Idẽ in eodẽ. ſed quis hic ẽ ſenex. Do.
Segnitas pro ſegnitia. Ac. ĩ aeneadis. aut decio & nunc qđ eoꝝ ſegnitas ardet focus. Idem ĩ andromeda. Nam ut dicam te metu aut ſegnitate: aut dubitate aut meũ eſt. Cice. de oratore libro primo. Et quoniã de ĩpruden tia diximus caſtigemus etiã ſegnitatẽ. No.
Seges quære ĩ fruges.
Segnis ĩfecũdus iutilis. Vir. ĩ. geor. ſegniſque horret ĩ aruis carduus. Ser.
Segnitia dicitur qđ ſine nitendo utile aut honeſtũ. Teren. in an. Daue nihil loci ẽ ſegnitiæ nequæ ſecordiæ. Fe.
Seleucus primus poſt alexandrũ regnauit ex eius ducibus. Torte.
Sechimbria urbs in propontide ꝓpe bizantium. Tortelius.
Seliquaſtra genus ſediliũ. Fe.
Selapſia platea ẽ capuæ ĩ qua unguẽtarii negotiari ſoliti ſunt. Aſco. pe.
Semelæ cadmi filia. Torte.
Semẽ & ſeminiũ. Plau. ĩ milite glorio. ferri au fereť mercinon hic ſuo ſeminio quẽq̃ portilianá impertituros ẽ. Priſ.

Semis semissis. Apuleius in apithoma. Sed tũ sextertius dipondium semissem quinarius qnquésis denarius decussis ualebat. Prisci.
Semitati. Titinnius ita seminatim fugiet. Ser.
Seminaui dicẽdũ non seminatus sum. Caper.
Semẽtes quære in messes. Lau.
Semẽ est generatio uel eius ex quo ẽ similitudinẽ pergens. Macro.
Sementinae feriæ fuerant institutae quasi ex his fruges grandescere possint. Fe.
Semẽtis idest satio declinat: sicut nauis. Seruius in arte.
Semen cito cõfestim. Vir. xi. æne. qui me quid tale uideret procumbit moriẽs & humum semel ore momordit. Ser.
Semita qua iter angustũ semita ut semi iter dictũ. Varro.
Semis qđ semis. i. dimidiũ assis. Varro.
Semiuncia q; dimidia pars unciae sic ualet dimidium: & selibra & semodio. V.
Semis semodius semuncia ex græco trahunt sicut & alia nõnulla: quæ scilicet litteram pro aspiratione eo; habent. ut ἑπτα septẽ ὕλη.
Silua sic istã ab eo qđ illi ὑλιστ dicũt declinata sunt. Festus:
Semina pro uirgultis uel maleolis uel surculis dici posse auctoritatẽ Vir. sequimur i. ii. geor. seminibus positis supereſt deducere terra sæpius. No.
Semita a semis dicitur quasi semi iter.
Sempiternae semper. Pacu. i edo. Pauloque ut fausti sempiternae sospitent. S.
Semper continuationẽ significat. Te. in an. ut semper apud me tibi iusta & clemens fuerit seruitus. Do.
Senaculũ iocus senatorũ. Fe.
Senati uel sanatus p senatu. Plau. i epidico. senati qui columen duent. Salust. i catili. igit senati decreto. Quin. Marci. rex fesulas gnus metellus creticus i apuliam: circũque ea loca missi sunt. Sisenna li. iii. hist. L. Calpi. piso ex senatus cõ. duas nouas tribus. N.
Senatũ & p loco & p hominibus poni uerrinus flacus dicit. Au. ge.
Senatus senati domus domi tumultus tumulti declinabant antiq. Salu. senati decretum fit. Te. i hech. Quid sit tumulti. Dona.
Senaculũ uocatũ ubi senatus aut ubi seniores consisterent. & ieropia dictũ apud graecos: ubi ædis concordia & basilica opima. Var:
Senabo ciuitas est iter sacrum promõtorium & colũnas herculeas. Stra.
Senium pro senẽ. Te. i heau. ut illum dii deæque omnes seniũ pdant q me hodie remoratus est. nec mireris post senium q additũ p qđ id eo fecit: quia declinationẽ ad intellectũ rettulit. Et alibi. In eunuchũ suam & senex ad aetatẽ referẽ: seniũ ad cõuitiũ.
Seniũ est odiũ & tediũ dictũ a senectute q; senes omnibus odio sint & tedio. Tullius in Catone maiore. Tum i senectute hoc deputo miserrimũ sentire ea aetate eũ ipsum es se odiosum alteri. Nam aetatẽ malam senectutẽ ueteres dixerunt. Plau. i menechmis. Consitus sum senectute onustũ gero corpus uires relinquere ut aetas mala est mors mala ẽ ergo. Acti. in amphitrione. an mala aetate mauis mulctari exemplis omnibus. Turpilius i philopatro. Miserũ puto si etiam istuc ad malã aetatẽ accessit mali. Pacu. in periboea. Parũ ẽ q; te aetas mala habet. ni etiam hic ad malã aetatẽ adiungas cruciatũ reticenti. Affra. i uopisco. Si possent homines delimẽtis capi omnes haberent nunc amatores anus: aetas etiã corpus tenerum & morigeratio. haec sũt uenena formosarum mulier; mala aetas nulla delinimenta iuenit. bonã quoque aetatẽ dicimus adolescentiam uel iuuẽtutem. M. T. de senectute Quod si ipsis uoluptatibus bona aetas fruitur libentius: primũ tamẽ paruulũ fruitur rebus. Nã prudẽtissime noster maro diem partiens primas partes quasi eius aetatẽ puberem melioré dixit lib. ix. Nunc adeo melior quoniam pars acta diei ẽ. senium ipsũ positum sit. Titin. i ueliterna. Quod petis senia & iurgia sesemet diebus emigrarunt. Ne. in galli. Opere quæ actor cantet cursor senium sontiũ. Ac. i epin. Mors amici subigit quod mihi ẽ senium multo acerrimum: Põ. i præcone posteriore. Calue apportas nobis nuncium disparem diuisum huic seni senium & metum. Luc. saty. li. xv. In numero quorum nũc primus trebellius multos tritos lucios arcessebat febris senium uomitum plus. Tur. i iurgio. quia enim odio ac senio mihi nuptiae. Pacu. i peribo. Metus aegestas mœror seniũ exilium que & senectus. Nonius.
Senex senior masculinum tantum ẽ. antiqui tamẽ coẽ pferebant. Pom. Tua amica senex ẽ. Ponit iterdũ cõparatiuus p positiuo. Virgi. v. aene. Comes senioris aceste pro senis.
Senatus consulta sunt quæ auctoritate decreta fuerunt. Boetius i topi.
Senex diminutiuũ facit senetio. Affra. in prodito. etiam tu senetionẽ hũc satis ẽ si seruas

anus. Pri.
Senſilis a ſenſi uel ſenſibilis. Pri.
Senatus a natus componitur etiam ſenati antiqui dixerũt. Salu. i cati. Senati decretũ fit ſicut ille cenſuerat.
Senex ſenis. Plau. ſenicis in ciſtel. ptulit dato res belliſſimi uos negociali ſenicis eſſe. Pri.
Seneo catullus. ſed hæc fuere nũc recõdita ſenere ſeneſco enĩ ichoatiuũ é. Inde deſenio deſenui. ut niſi cũ ira belli deſenuiſſet. Pacu. iquit. Et ſenecto corpore animus militaris erat participiũ formauit. Pri.
Senſim pro paulatĩ: quia ea maxime faciunt ſenſum quæ morantur.
Seminariũ nõ locus ſed ſemẽ ipſũ .i. plãtulæ.
Senticetũ dicimus non ſentetũ, ſicut dumetũ ſpinetũ. uepretũ. Lau.
Senes uocantur quantũ ad ipſoꝝ priuatã uitã q; uſque ad ſenilẽ aetatẽ uixerũt. ueteres quantũ ad publicũ tẽpus q; alia aetate uixerunt: etiam ſi ad ſeniũ non peruenerint: ſic interdũ iuniores erũt ueteriores ſeniori bus: antiqui utrique dicũtur. ſed magis ueteres. Lauren.
Senecta eſt ſenilis aetas. Iuuenta eſt iuuenilis: uel dea melioris ætatis & iuuentutis.
Senectus idẽ q; ſenecta. iuuentus uero etiam frequentia iuuenũ non ſolum ætas. ſenium quoque pro ſenectute accipitur. Laurenti.
Senator require i cenſor. Lau.
Sentinare ſubtiliter periculũ uitare. Ceci. capit conſiliũ poſtq̃ ſentinat ſatis. Fe.
Seneus promontoriũ eſt hiſpaniæ propiquũ promontorio ſacro.
Senica ſignificat ſenex. Pompo. in pictoribus Pappus hic medio habitat ſenica nõ ſexcũtia. Idẽ præcone poſteriore. Sed me ſed exercet ſenica neq̃ neque illo qd faciã ſcio. N.
Senſa ſpondeo graecoꝝ uiolẽtiſſima inuẽta. uel ſenſa rhetoricae i Vir. me opere demõſtraturũ. Macro.
Senſa regre in cõtinẽtia. Macro.
Senſus a ſenſa hoc ſeparant. Senſus enĩ q ſentiunt: ſenſa quæ ſentiuntur. Cice. de ora. & qđ proxime exprimere dicendo ſenſa poſſumus. Noni.
Sentes ſpinæ. Affra. q̃ ſenticoſa uerba extorquet turba. Fe.
Sentire quĩque ſunt ſenſus: quoꝝ duos: uiſũ & auditũ magis nos ſenſibiles habeamus q̃ pecora. Vnde Ci. Non ſolũ uideã: ſed etiã audiam: pleneque ſentiã q̃ſi ad tactũ rettulit: quo etiam pecora impelluntur. Duabus igitur rebus ſcimus aut ratione: aut ſenſu: qbus maxime præſtamus cæteris animalibus. Te. i an. Vix tandẽ ſenſi ſtolidus quod ſenexait ſe non ratione ſenſiſſe. ſed ueluti calcaribus & ſtimulis pũctũ. & ſentire dicit quĩx ſe colligit: uixque animaduertit. Idẽ i eadẽ. Heu id ne modo demũ ſenſiſti pamphile. Donatus.
Sentinare ſatagere dictũ a ſentina nauis quã quis ut aqua liberet euacuare contẽdit. Itaque ſentinare ſubtiliter periculũ uitare. Cecilius capit conſiliũ poſtq̃ ſentinat ſatis. Fe.
Sentior. M. Cato ad Ciceronẽ de lingua latĩa libro .ix. Sentior iquit nemo dicit. & id per ſe nihil eſt. aſſentior tamẽ fere omnes dicunt. Si ſenna unus aſſentio in ſenatu dicebat ad eũ poſtea multi ſecuti. neque tamen uincere conſuetudinẽ potuerunt. Au. ge.
Sẽtẽtia ſẽſibilitas. Lucil. li. iiii. iter noſcere uerboꝝ ſẽtẽtia quæ ſit. Luc. ſaty. li. iiii. auertit oenoforis fundus ſententia nobis. Idẽ lib. quin o. Si tam corpus loco ualidũ ac regione manerent: ſcriptores q̃ uera manet ſententia nobis. No.
Septẽ & decẽ antiqui dixerũt. minorem enĩ numerũ præponebant. Serui.
Septingeni pro ſeptingenteni ſincopatur.
Sepia ſcopulus iuxta littora athenae: & genus piſcis. de quo pli.
Sepellio ſepelliui & ſepelui ſepultũ & ſepellitum. Cato. mortuus eſt & ſepellitus eſt.
Sepiũt ſignificant tenẽr impediũt dictũ a ſepibus quæ obiectæ itercludũt. unde & circũſeptũ dicitur. Affrani. i materteris. perii lachrimae lingua ſæpiũt. No.
Septa & ouilia dicũtur. Virgi. Quãuis multa meis exiret uictima ſeptis. Et proprie ſunt loca i campo martio icluſa tabulatis i quibus ſtans praefectus urbis ſuffragia cõferre cõſueuerat. Ponunt aũt ouilia romae: ideſt ſeptae. Itẽ ſepta p ouilibus ut ſuperius. Titus liui. vii. ab urbe condita. ſaxo quadrato ſeptũ i capitolio ſacrauit. Ser.
Septẽtriones uide infra in triones. Var.
Septematrus require i quiquatrus. Varro.
Septẽber plebiſcitũ factũ ob eã rẽ. Sex. pacuuio tribuno plebẽ rogante ſeptẽber principalẽ ſui retinet appellationẽ: quem germanici appellatione. octobrem uero ſuo noie domitianus iuaſerat. reqre i octobrẽ. Ma.
Septimõtiũ appellabãt diẽ feſtũ qđ i ſeptem locis faciebant ſacrificiũ palacio uelia: ſagatalia. ſubura. cẽnalio. cœlio oppio & aciſpio Feſtus pompe.
Septifariam ut multifariam. ſcita de uerboꝝ

antiqtate. ī qđ uolumē unum nos lectitaui/
mus: & postea inuenimus septifariam diui/
sum. Nonius.

Septūs a septē & uncia conclusum. Var.

Sepum & unguētū differūt hoc modo. sepum
fit ex adipe ruminatū. Luc. saty. iiii. Tepho
le & tipulmunibus aditem ungué exactum
attuli eumenidibus sāctissimi herenis. Fe.

Sepultus dormiens. sepultus sine pulsu: uti
mortuus. Vir. iii. æne. Occupat æneas aditū
custode sepulto. Ser.

Sepulchrū per ātifrasim dicimus qđ sine pul/
chra re sit. aut q̄ ibi sine pulsu sint idem
mortui. aut q̄ illic animæ a uiuis sepeliātur
& separentur. Terentius ī andria. Ad sepul
chrū uenimus.

Sepulchrū a sepeliendo dictū. Do.

Sequani populi sunt in gallia post eluetios: &
icolūt rhenū iuxta quos arar ex alpibus flu
it: monsque uirasus eos separat ab eluetiis.
Strabo.

Sequester sequestra. Vir. & pace sequestra. Ci
cero tamen ꝓtulit. ii. uer. aut sequestres aut
interprætes corrūpendi iudicii. Pri.

Sequo & sequor. secto & sector idē significat.
Priscianus.

Sequaces persecutrices. Vir. viii. æne. flammis
que sequacibus iras. Ser.

Sequester medius est inter duos altercantes
apud quē ad tēpus aliquid seponit. Virgi.
decimo aene. his te nugis pepigere diēque
& pace sequestra p siluas teucri mistique ī/
pune latini. Errauere iugis pacē sequestrā
dicit inducias. i. tēporalē pacē & mediam
inter bellū praeteritū & futurū. Plau. Nunc
apud sequestrē uitulū posuimus. Ser.

Sequester dicitur apud quem plures eandem
rem de q̄ controuersia est posuerūt dictus
q̄ occurrenti quasi sequenti eos q̄ conten/
dit committitur. Ser.

Sequestro aduerbiū. Vlpiani liber ē non icu/
riose factus. is inscriptus é de uerbis sordi/
dis. ī eo scripsit suluā quasi seculuā dici uul
go: quē q̄ elegantius iquit loquūtur seque/
strem appellāt. Vtrunque uocabulū é a se/
quendo factū q̄ eius qui electus sit utraque
pars fidem sequatur. suculuam aūt scriptū
esse ī histo. M. Varroni: q̄ inscribit Catus.
sed qđ apud sequestrem sepositū erat seque
stro positū p aduerbiū dicebant. Au. ge.

Sequestres sunt apud quos pecunia deponit.
Asconius pedia.

Seresçit pro siccatur positum q̄ serenitas sicca
sit. Lucil. li. i. Denique fluctiuago suspensae
in littore uestis uirescunt eadē cadenti sole
serescūt. Inde Virgi. docte ge. li. i. Vnde sere/
nas uentus agat nubes hoc est siccas. Idē in
alio loco. atque alia differt nubila. No.

Serillæ nauigia histrica quæ lico ac sparto cō
densantur a conserendo & cōtexēdo dicta.
Festus pompeius.

Serius Acti. a sero cōparauit. ait enī ne si for/
te paulo q̄ tu ueniam serius. Fe.

Seriū triste & quasi sine risu. Affra. ī priuigno
Nō ego te noui tristē seriū. Plau. ī am. Nūc
qdē præter nos nemo est dic mihi uerum
serio. Noni.

Serio nūc scio nō te ludo sed serio feriari. Ma.

Serpentes terrag. Vir. ii. aene. Et primum par
ua duog corpora natog serpens amplexus
uterque. iā. n. ex mari ī terrā euaserant. Ser.

Serpere & ꝑserpere idem dicebant. ut Plau.
Qui scribit quasi proserpens bestia. Varro

Serpillus herba est: quā græ. ἕρπιλλον appel
lant. ī multis enī nominibus quæ in græco
aspirationē habent ꝑ aspiratione. s. ponūt
ut ꝑ herpillo serpillū. hex sex. hepta septē
hemiteos semideus. Ser.

Serpillū ī graecis uocabulū dictū eo q̄ terram
serpit. Varro.

Serpsit antiqui ꝑ serpserit usi sunt. Inde ser/
pulæ dictæ quas nūc serpentes dicimus ex
grae. qđ illi ἕρπετον nos pro aspiratione
eog s littera posita ut ἓξ sex ἑπτα septē.
Festus pompeius.

Serpula serpserit cū dicitur seu legitur apud
messalā significat serpēs irrepserit. Fe.

Seruitiū pro seruitute ponitur. Terentia. da/
uus in an. hoc tibi ꝑ seruitio debeo. Virgi.
seruitio enixe tulimus. Dona.

Seruitus pro dominatu ponitur. Te. ī andria
ut semper tibi apud me iusta & clemēs fue
rit seruitus. Salu. idem seruili imperio pa/
tres. Donatus.

Seruū hominē uenuste dictū apud Teren. in
phor. Et Salu. ī iugur. Cū iterī hiempsal re
perit occultās se tugurio mulieris ācillæ. D

Seruog dies festus erat idibus augusti: qa eo
die rex tullus filius ancillae natus é. Fe.

Seruo custodio. Vir. ii. æne. Et lōge seruet ue
stigia coniunx. Ser.

Seruilius lacus ro. a cōditore uocatus. Fe.

Serufertarios dicebant q̄ quædā sacrificia ad
arbores fulgoritas faciebant a ferto scilicet
quodā sacrificii genere. Fe.

Seruog appellatio eo fluxit q̄ ĩperatores no/
stri captiuos uendere: ac ꝑ hoc seruare nec
occidere solent. Ser.

Serum aqua lactis quæ pingues efficit canes. Virgi. iii. geor. Veloces ſparte catulos acrem que moloſſum paſce ſero pingui. Ser.

Serus grauis. Vir. vi. æne. Seraque terrifici ce/ cinerunt omina uates. Saluſt. ſerũ bellum ĩ anguſtiis futurũ. i. graue. Ser.

Serus pro magno. Vir. iiii. geor. Ille etiam ſeras ĩuerſum diſtulit ulmos. Saluſt. Serũ bellum in anguſtiis fore. pro magnũ. Ser.

Seruo ĩcolo & obtineo. Vir. iiii. geor. cẽtũque flumina ſeruant. Et ſeruante ripas alta nõ uidit in herba. Ser.

Serra ſerrula. Ci. pro cluen. ex omni parte tẽ/ tatam & tortuoſam uenire ſerrulã. Priſ.

Seruitiũ multitudo eſt ſeruorũ. & ſeruitus eſt conditio ſeruiendi. Ser.

Serta neutro genere. Vir. Serta procul capiti tantũ delapſa iacebant.

Serua quae uendit belli ancilla eſt. Virgi. Olli ſerua datur. Hora. car. prius iſolẽte ſerua briſeis niueo colore mouit achillem. Acrõ.

Seruitutẽ ſeruio noue dicit. Acron.

Seruitiũ & ſeruitus quære in miniſteriũ. Lau.

Serotinus uel ſero quære in diuturnus. Lau.

Seriphion promontoriũ eſt thraciæ ebro flu mini ꝓpinquũ.

Serius mõs eſt traciæ.

Seriphus lacus ẽ ĩ quo ranæ non cohaxant cũ id faciant ſi alibi deportẽtur: q & enomina/ tus eſt a ſeripho inſula: ĩ qua ẽ ſericus ocea/ nus ſub uulturno ẽ iter tabin & tauri ꝓmõ toria ſericũ littus alluens: qui qdem ſeres ut fertur iuſtiſſimi ſunt homines.

Serbonis palus iuxta montẽ caſſium.

Seres populi aſiæ ſcytiæ mites & getiſſimi ar bores lanam ferunt ĩa quibus ſericũ dicitur habent flumĩa ſitaras lano ſicambri: iuxta quã depoſita reꝝ precia ſua tradunt: alie/ na non emũt. non egrediuntur terminos ſuos: ũde ignoti facie ſed noti uellere ſeres.

Sermile ciuitas in ſitonia. Hero.

Seriphius a ſeripho inſula.

Serpillus herba paruoꝝ folioꝝ capillis ꝓ her bam ſerpentibus unde nomẽ accepit.

Seruus receptitius eſt ꝓprius & ſuus: quẽ cũ pecunia receperat uxor. neque dederat do ti: ſed retinuerat. Cato enĩ mulierẽ locuple tem demonſtrare uolẽs inqt. Mulier & ma gnam dotẽ & magnã pecuniã recipit: hoc ẽ & magnã dotẽ dat & magnam pecuniã re/ tinet. Plau. ĩ trinũmo. Poſticulũ hoc recipit cũ ædes uẽdidit. particulam quãdam: quae poſt eas aedis erat nõ uẽdidit: ſed retinuit. Aulus gelius.

Seritoꝝ Varro dicit quod nunc ſcrupulus ap pellatur. Serui.

Sera eſt clauſtrũ ianuæ. Te. ĩ heauton. Tu abi atque obſera hoſtiũ intus.

Serra præliari dicitur cũ aſſidue acceditur re/ cediturque: neque ullo cõſiſtit tẽpore. Fe.

Serrae leues qbus homo ĩ pratis ꝓ fœni ſecta fetuſtas eradit. Varro.

Seſtertiũ dicit quarta pars denarii quo tpe id decuſſis ualebat. i. dipondius & ſemis. Fe.

Seſtertius q ſemis tertius. dupondius enĩ & ſemis antiquus ſeſtertius: eſt. & ueteres cõ/ ſuetudinis & retro aere dicerent: ita ut ſe/ mis tertius quartus ſemis ꝓnũciarent ab ſe/ mis tertius dictus.

Setabis urbs iuxta ſaguntũ. Stra.

Setuoſe obſcure. Liuius ĩ antiopa. ita ſetuoſe ditio abſte datur q confecutã ſapiens ægre contulit. Nonĩ.

Seuerus triſtis. Vir. iii. geor. Inuida fœlix fu/ rias amnẽque ſeuerũ cocyti metuet. Ser.

Seueri aut uetuſtiſſimi aut auſteri. Hora. li/ bro carminũ. Vultis ſeueri me quoque ſu/ mere partẽ falerni. Acron.

Seuitudo ꝓ ſeuitia. Plau. ĩ bachidibus. Vimu/ la uirginiolae ſeuitudo mala fit peior. No.

Seuiter ꝓ ſeuere. Plau. ĩ penulo. alia tam ſeui/ ter. idẽ in trinũmo. Animum ſtaſimae ſeui ter. Nonius.

Seuũ pro ſeuiter. Enni. ĩ phornice. ſeuiter ſu/ ſpicionẽ eſſe falſam ſutilũ eſt. Affra ſ mulã/ te ſeuiter ferre hoc re ſimulet gnatã ab illo abducere. Enn. hectoris luſtris. ſeuiter ferre cernũt de uictoria. No.

Seuus apud ueteres magnus dicebatur. Enni. Induta fuit ſeua ſtola. Vir. quoque cũ pium ſemper ĩducat æneã ait. Et ſeuus ĩ armis. i. magnus. Et primo æneidos. Seuus ubi eaci dae telo iacet hector. Ser.

Seuus ẽ fortis: ut ſeua paupertas: ſeuũ triden tem. Acron.

Sexus natura uel habitus ex graeco uocat. Fe.

Sexmiliũ & ducẽtoꝝ hominũ primus. C. Ma rius deſcripſit legionẽ: cũ ãtea quatuor mi/ lium fuiſſet. unde etiam appellabatur qua/ drata. Feſtus.

Sex ueſtae ſacerdotes cõſtitutae erãt: ut popu lus q ſua qſque ꝑte haberet miniſtrã ſacro rũ: qa ciuitas romana in ſex erat diſtributa partes: ĩ primos ſecũdoſque ticiẽſes rannes luceres. Feſtus.

Sexcentum pro ſexcentorum. Lucil. in .xxx. maximus argenti ſexcentum a mille reliqt Idẽ. Quid uero ẽ cẽtũ ac ducẽtũ poſſideas ſi

mul.Noni.

Sexcẽtas mihi potius inſcribito apud Terẽ.in phor.pro multis præſpicere licet conſuetudinẽ utriuſque ſermonis.Nam apolodorus ducẽtas dixit pro multis. & apud graecos ita apud nos uidetur dicere ꝑ multis uſitatũ ẽ.Ci.Sexcẽta poſſum decreta proferre.Do.

Sexagenarios per põtẽ mittẽdos male dici popularitas itellexit.Var.de.vi.pa.li.ii.Honeſtã cauſã religioſãque patefecerit cũ i quitũ peruenerit atque habebant.xx.annos tam denique erãt publicis negotiis liberi atque ocioſi.ideoque in prouerbiũ quidẽ putant ueniſſe ut dicẽt ſexagenarios de ponte eiici oportere.i.q̃ ſuffragiũ nõ ferant qđ ꝑ pontẽ ferebant.No.

Sexageſimũ tertiũ uitæ annũ obſeruatũ multa hominũ me expertũque eſt ſenioribus plaeriſque omnibus cũ piculo aliquo & clade uenire aut corporis morbique grauioris aut uitæ iteritus:aut animi aegritudinis.

Sextula aeris minima pars ſextula: qđ ſexta pars unciæ.Varro.

Sexadrus require i qnquatrus.Varro.

Sextans ab eo q̃ ſexta pars aſſis ſit.quadrans q̃ quarta pars:& triẽs q̃ tertia pars.Var.

Sexus etiã neutrũ protulit.Plau.in eu. Virile ſexus nunq̃ ullũ habui.Priſci.

Sexceni pro ſexcẽtnei ſincopatur.Lau.

Sextiæ ſunt in gallia narbonenſi quas aquas calidas nominant iuxta maſſiliã:diſtat autem a maro fluuio milia.lxxiiii.Stra.

Sexus fluuius eſt apud menubam.

Sextiles anguſtae:quitiles iuliæ.Nondũ enim nomina de imperatoribus ſumpſerunt:ꝓpter quam mutationẽ nominũ Vir.ait.Et incipiunt magni ꝓcedere mẽſes.Ser.

Seſſilis ceruæ quae paulo ante partũ purgãt ſe q̃dã herba quae ſeſſilis dicit.Ci.de na.deo.

Seſſiles lactucae quaſi ſedentes: quod licet a participio non eſt:tamẽ eiuſdẽ naturae eſt cũ in ſignificatione conſentiat:& a ſupino naſcatur.Lau.

Seſoſtris rex aegypti conaeus nauigabilẽ aluẽum ex rubro mari i nilũ producere ſeptuagintaduo milibus paſ.Idẽ.Darius rex excogitauit.ide ꝓtole.eduxit foſſam latitudine pedũ cẽtũ.altitudine trigita.lõgitudine trigintaſeptẽ uſque ad fontes amaros.deterritus ide uel nudatione cũ altius ſit rubrum mare q̃ ægyptus tribus cubitis: uel ne corrũperet aqua nili quæ ſola præbet potum aegypto.

Sceleratus campus appellatur ꝓxime portam colinã in quo uirgines ueſtales quæ inceſtũ fecerant defodiebantur.

Sceleratus uicus romae appellat:qđ cum tarquinius ſuperbus interficiendũ curaſſet ſeruium regẽ ſocerũ ſuũ corpus eius iacẽs filia carpento ſuperuecta ſit properans i poſſeſſionẽ domus paternæ.Fe.

Scelerata porta quae & carmẽtalis dicitur uocata q̃ per eã ſex & tricẽti fabii cũ cliẽtibus militibus quinque egreſſi aduerſus etruſcos ad amnẽ cremerã omnes ſunt iterfecti.Fe.

Sceleroſi pro ſcelerati.Lu.ſaty.li.i. nõ ui eam aetatẽ tempeſtatẽ hanc ſceleroſi mittentur Affra.i diuor.diẽ ſceleroſũ & idignũ.No.

Scelerare eſt polluere. Vir.iii.æne.Parce pias ſcelerare manus.Eſt autẽ ſermo plautinus: quo hodie uti non poſſumus.Ser.

Sceleſtus ſcelus ſceleratus & ſceleroſus differunt.Sceleſtus eſt unius.ſceleroſus multorum.& ꝓprie auctor eſt ſceleris.ſceleratus i quo ſcelus ſit conſtitutũ aut cõmiſſum ſcelus eſt pluſq̃ ſceleratus.Te.i heau. Vbi ego illũ ſceleroſum atque impiũ iueniam.quin etiam iſuper ſcelus poſtq̃ ludificatus eſt uirginem.Donatus.

Scenas ſabini cœnas dicebant:quæ autẽ nunc prandia ſunt cœnas habebant:& pro cœnis ueſpernis appellabant.Fe.

Scena ſiue ſacena dolabra pontificalis. Fe.

Sceniculae ab ſcœno nugario.Var.

Sceniculae appellatae meretrices propter uſũ unguenti ſceni qđ ẽ peſſimi generis.Fe.

Scenatilis uel ſenaticus ꝓ ſcenico.Var.in modio. Sed ope trulae ne meũ traxis libũ ſi te pigeat hoc modo ſcenatilis.Idẽ honos liras ut comicinitidi ſcenatici.No.

Scena.i. σκοινη graece: inumbratio a σκιαζω gre.dicta.i.ab umbra.apud antiquos enim theatralis ſcena parietẽ nõ habebat:ſed de frõdibus umbracula quaerebant:poſtea tabulata cœperũt cõponere i modũ parietis. Vir.aene.i.Tũ ſcilius ſcena corruſcis. Ser.

Schedia genus nauigii icõditũ.i.trabibus tantũ iter ſe nexis factũũde mala poemata σχεδια appellantur.

Screare ſpuere. Te.i heau.gremitus ſcreatus tuſſis. Nonius.

Specto ſine praepoſitione Pacu.poſuit.Fe.

Specile caro quaedã proprii cuiuſdam habitus infra umbilicum ſuis.Fe.

Sperem ueteres pro ſpem dixerunt. unde & proſpere dicitur:hoc ẽ ꝓ ſpe.Var.i aborigi nibus. Sublimis ſperibus iactato nomiato

uoluntatis altos nitēs trudito. Idem honos liras quibus ſua delectet ipſe amuſiā & humanitatē ſperibus lactet ſuis. Lu. Spero ſi ſperes quicq̄ prodeſſe potis ſunt. Fe.

Specié ſpecimē uel exemplar. Lucil. li. xxx. ſicuti te qa ea quæ ſpeciē uitæ putamus eſſe ſodales. Ci. de ora. libro ſecūdo. q̄ tamē eum defendere qui mihi ſodalis eſſet. No.

Specis pro ſpeciebus. Ac. ī alme. Ne quid dii iterdū iferāt penitus iterpreſſum ſpecis. N.

Specimen pro argumēto & documeto. Vir. ii. geor. Tale dabit ſpecimen. Ser. ī ar.

Speleū ſpelūca. ē aūt grae. ſpilaion. Vir. ī buc. Certū eſt ī ſiluis iter ſpelea ferarq̄ male pati Serui. in arte.

Spectatus probatus. Vir. i. geor. Vidi lecta diu & multo ſpectata labore degenerare tamē. Serui. in ar.

Spectandus probandus proprie & ſpectatus ꝓbatus. Te. ī an. ſpectādæ an exigendae ſint uobis prius. Dona.

Sperare ꝓ timere. Te. ī an. nā qd̄ tu ſpas facile ꝓpulſabo. & ſperare ꝓ gaudere. ſic enim dicitur cū quē erraſſe nos cernimus. Te. ī ad. Sperabam iam deferbuiſſe adoleſcentiam.

Spectare poſitum eſt pro probare. M. Tul. nō igitur ex ſingulis uocibus philoſophi ſpectandi ſunt. Ser.

Spectare dictū ab antiquo: quo Ennius uſus. bos epulo poſtq̄ ſpexit & q̄ in auſpiciis diſtributū eſt qui habent ſpectionem q̄ non habeant. hinc ſpecula: hinc ſpeculum qd̄ ī eo ſpecimus imaginē. Varro.

Spes a ſponte poteſt eſſe declinata qd̄ cū ſperet tū uult fieri putat. nā qd̄ non uult ſi putat metuit nō ſperat. Var.

Speratū ideſt ſponſum. Affranius. Fratris curre & nūcia uenire: & mecū ſperatū adduce. uideant puellā. current. cōformēt iube. Idē in eadē. ſperatā non odi tuam. No.

Speratā & dictam & ſponſam & pactā differre legimus: q̄ uirgo priuſq̄ peritur ſperata dicitur. Plau. in amphi. uxorem ſuam ſalutat ſperatā: dehinc promiſſa dicta uel pacta uel ſponſa dici poteſt. Vir. li. ii. æne. Cui pater & coniunx quondam tua dicta reliquor Itē alibi. Et gremiī abduce pactas. Titin. li. v. Qui exacta ætate ſponſa fit deſponſata. Nonius marcellus.

Sperno faſtidio. Te. in an. Tot modis contemptus ſprætus facta tranſacta omnia. Ser.

Stellaq̄ natura ut ſtent. unde & a ſtando dictæ ſunt. Ser.

Steſſiarus mons eſt moloſoq̄.

Stimphalon mons eſt archadiæ ī quo hercules ſtimphalidas occidit aues.

Stenos fluuius ē thraciæ cui maronia adiacet regio & nemora zonæ: quæ orphei citharæ cantū ſecuta ſunt.

Sternax ferox qui facile ſternit ſedentē. Virgilius. xii. æneidos. Et ſternacis eq̄ lapſum ceruice chimoetē. Ser.

Sterilam ſterilē. Fe.

Sternere a graeco ſtromin. Varro.

Steculius require in ſaturnū. Macro.

Strebula lingua umbroq̄ appellabant partes carniū ſacrificataq̄. Fe.

Stlēbo grauis tardus ſicut Luci. pedibus ſtlembū dixit equum pigrū & tardū. Fe.

Strena dicta eſt a ſtrenuitate. Pompo. ī pictoribus. Aſſide ſiqua ē uētura alia ſtrena. N.

Strepiti pro ſtrepitus. Enni. Hectoris quid in caſtris ſtrepiti eſt. No.

Si pro utinā. Vir. vi. aene. Si nunc ſe nobis ille aureus arbore ramus oſtendat nemore ī tanto. Seruius.

Siagros aper ſilueſtris. ideſt ſis ageos.

Sibylla nomē officii θιουσ deos dicunt æoles βουλη fētētia uaticinātes mulieres ſibyllæ .x. dicit Varro fuiſſe cuius meminit lactantius. i. de pſis. Libica delphica cumea ī italia erithea: quae troiæ excidium uaticinata eſt. Et homerū mēdacia ſcriptuq̄. ſamia cumana nomine amalthea: quæ & europhile uel demophile que nouē libros tarquinio attulit. de qua Gelius. i. heleſpōtia & phrigia decē tiburtim uel tiburtina nomine albunea: quæ iuxta anienē colitur.

Sibaris oppidū antiquiſſimū. duodecim milia ab urbe aliud prope crotonē & fluuius: & propriū nomē apud Hora.

Sibylla omnis puella cuius pectus numen recipit. Eoles enī θιουσ deos dicunt βουλη autē ſententia ſiue conſilium. ergo ſibyllas quaſi ſibullas. ideſt quæ dei ſententias dixerūt. Inde eſt. magnā cui mētem animumque delius ī ſpirat uates. Ser.

Siborus fluuius eſt italiæ praeſtano ſinui atque oppido propinquus.

Sibulus etiam quartæ. Siſen. in. xxii. hiſt. procul ſibulus ſigna conſuli eœpit. Priſ.

Sido uerbū præteriti non iueni: inde ſubſido & paſſiuū protulit. Statius in. v. the. ſummiſque inſiditur aſtris.

Sic aduerbiū optandi. ut Vir. Sic pater ille deum faciat ſic magnus apollo. Ser.

Sicambri q & germani dicūtur. Acron.

Sidere quære ī uerbo ſtare. Lau.

Sicut ſicuti ut ſimilitudinē īnuūt. uelut ueluti q̄ſi. tanq̄. ceu imaginē īnuunt. ut tu iraſceris q̄ſi canis. q̄ſi eſſes canis metaphora ē. ſed tu iraſceris ſicut canis cōparatio eſt: hoc ē ſicut leo iraſcit. Interdū uero ē ſicut ita. itaque ſic quēadmodū & quomodo habēt magnam uenuſtatem atque utilitatē in diſponendo quotiens antecedentē annectit cū ſequente ſententia. Pli. xvii. Ferunt craſſum auū craſſi in parthis iterempti nunquam riſiſſe ob id ageliſtum uocatū: ſicut nec fleſſe multos ſicut quidam & ut quoque nonnunq̄ diuerſas cōtrariaſque res copulāt. Quinti. Quod ut optimū ita difficillimum longe. & ita pro itaque & ſic pro ſicque: & ita ualde. Cic. nec ita multo poſt edictum bruti affertur. Lau.

Sidus ſtella eſt niſi quod ſydus eſt coactio illa ſtellarum ut aries que recte ſtella non dicit

Siculum mare ſiciliam ambit inſulam ab oc caſu ſardum habens ab aquilone tuſcū a ſur gente ſole ionium a meridiano aphricum.

Sicambri amota o nam græci ſcribere populi germaniæ.

Sicani hiſpani a fluuio ſicorde ſecūdum quoſdam qui duce Siculo Italiam excluſis aborigenibus tenuerūt quibus rurſum populi inſulam bicinam occupatā ſicaniam a gente ſiciliam a duce dixerūt. Inde italus qui Italiæ nomen dedit.

Sicilia græ. σικελία a poetis trinacria de qua & oēs fere poetæ & hiſtorici. Inde ſiculus

Sicion urbs achaiæ ī laconia. unde & ſicionia dicit oliuis abundans. & in inſula ī egeo cōtra epidaurū alta. luue. alta ſicione unde calciamētorū quoddam genus.

Sidon a piſcium abundantia uocauere phœnices quā condiderūt relicto patrio ſolo ob terræmotū inde expugnati a rege aſcalanio/rum anno ante Troiam captam trium cōdiderunt. unde dido fuit. Iuſti. xviii.

Sabina appellant illyrici telum uenabuliſimile. En. Illyrii reſtāt ſicis ſibiſque fodētes. Fe.

Sibus callidus uel acutus. Fe.

Silienſia crimina uetris. Aſco. pe.

Sicilides haſparū ſpicula lata. En. Incedit ueles uulgo ſicilibus latis. Fe.

Sicanis fluuius Hiſpaniæ a quo ſicani dicti ſūt Luca. Heſperios iter ſicanis nō ultimus amnis: hi ſicani populi hiſpaniæ duce ſiculo uenerunt in Italiam expulſis aboriginibus habitauerūt. Ipſi poſtea pulſi ab illiſ quos ante pepulerant inſulam uicinā Italiae occupauerunt: & eam ſicaniam a gentis nomine. ſiciliam uero a ducis nomine dixerunt: quāq̄ Tuchydieds dicat de ſicilia Italū regē ueniſſe: & ab eo italiā eſſe appellatam. Virgi. viii. Tū manus auſoniæ & gentes uenere ſicanæ ſæpius & nomen poſuit ſaturnia tellus. No.

Siconia genus calciamēti. Lucil. & pedibus leua ſiconia demit honeſta. Fe.

Sycos ficus: unde ſycomoros ficus fatuanos. ficus quaſi a fœcunditate. & pro arbore & fructu quartæ & ſecundæ declinationis ac etiā maſcu. & fœminini ge. p fructu. ut Pli. multis in locis. pro morbo maſculi. generis & ſecundæ declinatiōis de ficu Pli. lib. xvi. Inde ficulnus uta corilo colurnus a populo populnus: ab abiete abiegnus: a quaercu q̄rnus ab ilice iligneus & iliceus: a ſalice ſaligneus.

Sicomorus ficus fatua συκομορος. græ. fatuus. T.

Sicophanta calumniator ad uerbū ficoꝝ comeſtor. Sineſius alter alterū ſeruū ſcilicet calumniabaſ q̄ ediſſet ficos domini calida aqua deprehenſus ē unde calumniator dici certū eſt aliam rationē affert. Fe.

Sicophantas appellatos hac de cauſa dicūt actos quondam iuuenes ſolitos aiunt in hortos irrumpere ficoſque deligere: quā ob cauſam lege eſt conſtitutum ut q̄d feciſſent capite truncarētur: quā pœnam qui perſequerētur ob paruula detrimēta ſicophantas appellatos. Fe.

Sicoris flu. eſt iuxta lierdam fluens. Ser.

Sicrica genus uelaminis ab ritu q̄d Romano ritu ſacrificium fœmine cum faciunt capita uelant. Varro.

Sic cogitare & hoc cogitare differūt. quia ſi hoc cogitabam dicimus. ſenſum tantum cogitationis dicimus. ſic cogitabā uero ipſū geſtū cogitantis expono. T. in and. ſic cogitabam hic paruæ conſuetudinis cauſa. Do.

Sic nudum eſt & eſt ſignificatio lāgoris cuiuſdam & lentitudinis: ut Terentiana miſis in andria. nos ne ut quimus aiūt. Do.

Sidera quod inſidunt atque ita ſrgnificat aliquid in terra perurendo. Varro.

Sidus a ſido ē forma conſpecta ex pluribus ſtellis. Macro. latinum: ſtellas uero erraticas dicit & ſingulares quæ ſole feruntur ſidera inſignis: ut aries taurus. ita græ. αστηρ. ſtella aſtrū ſidus q̄uis confundantur.

Siderite lapis ferro ſimilis a quo nomē accepit.

Sienæ urbs in finibus æthiopiae direpto ſub tropico æſtiuo: de qua Pli. ii. de ſomnio. ſic & Ser. in buc.

Sidere eſt deorſum deſcendere peſſumque ire unde deſido ſubſido quæ oia ſedi faciunt ſubſedi: deſedi. iſido. di. reſido reſedi aſſido

assedi·qđ apud aliquem ut egrotum sedere. Salus.consul postq̄ assedit.sisto & sto steti faciunt.ē enim sisto stare gradū facio:uel fugam uel simile:supinum formāt statū. Inde stator.Inde iupiter stator qui sisteret fugā militum Romuli.sistere quoque est præsentare & præsētiam corporis exhibere siue cō parere ante titulus de iudicio sisti desistēdo aliqui in iudicio.Virg.patrio te limine sistā: & stator nūcius tabellariusue consulis dicit. Stare est non ire in his dūtaxat quæ erunt sine pedibus aut quæ erecta non sunt ut nauis stat.currus stat anguis.piscis auis stat. Vnde solsticium & iusticiū qa ius stat: eorū que ē clausum. Item qđ staredicitur quamdiu non cadit:ut abor domus. Iremque cū qd nec it & erectū est ut homo stat uolucris equus nisi hō sedeat:aut equus recūbat aut auis cubet quæ tum non dicuntur stare.sedere autem hominis est tantū aut simiæ similiūque.aut auiū i alto sedentiū: ut passer sedit in recto non stat.Quinti·ut si quærat an sit credibile super caput Valerii pugnantis sediſſe coruū.Sator quære i uerbo stare.

Stella idem qđ sidus: uerū coactio illa stellarū ut aries taurus nunq̄ dicitur stella.Lau.

Sifilare quod nos uilitatem uerbi uitantis sibilare dicimus.& ē maledicta uocis significatio.uel contumelioſa popularium.cum si fila toribus quis exploditur a græco ducere originem inuenimus.Huius rei auctor ē uenerabilis Home·li·xiiii·Illiadis·No.

Siphus.Vir.& sacer impleuit siphus.Non.

Siphax ita græci scribunt.

Siphos insula i egeo ubi argēti & auri fodinae nileæ secūdū Hero.iiii.

Sipilus mons fuit in magnesia.& in eodē loco ciprus ciuitas fuit.quæ una cum monte abhiatu terræ absorta est.

Siparium genus ueli minutum·Festus.

Signeum promontorium ē asiæ i helespontū prominens e cōspectu calisiae q̄ ciuitas ē europae ubi est monumentū Heccubæ qđ dicitur anoscena ab Hercule tacente dictū·Sigeus enī taciturnitas ē qui cū hospitio nō reciperetur tantus discessit.

Signa dicūtur opera sculptilia:siue fusilia:siue cætera ad huiusmodi effigiem animaliū fabricata quēadmodū tabulae opera pictorū siquidem in tabulis antiqui pingebant non in parietibus.Laurentius.

Sigius mōs ē i gallia duos discriminans sinus gallicū sinum maiorē dictū & minorē·Stra.

Signeum ꝓmontorium troiæ qđ dictū ē propter Herculis taciturnitatem: qui prohibitus hospitio simulauit abscessum:& inde cōtra troiam per silentium uenit qđ dicitur·unde locus. ·S.

Sigilaria Epicarus refert herculē occiso herione cū uictor p italiā arméta duxisset ponte qui nunc sublicius dicitur ad tempus instructo hominum simulacra pro numero sacrorum quos casu peregrinationis admiserat i fluuium demisisse:ut aqua secunda i mare deuecta pro corporibus defunctorū ueluti parrii sedibus redderentur.& inde usū talia simulacra fingendi inter sacra mansisse.Sed mihi huius rei illa origo uerior estimatur quā paulo ante memini rettulisse pelasgos postquā fœlicior interpretatio capitanō uiuentium sed fictilia æstimationē nō solum hominē:sed etiā lumē significare docuisset.Saturno cœpisse potius accēdere.& i sacellum ditis aræ Saturni coherēs oscilla quædam pro suis capitibus ferre ex illo traditum ut cereri saturnalibus misitarentur. & sigilla arte fictili fingerentur ac uenalia parārentur quæ homines se ac suis piaculū ꝓpdite·Saturno facerēt.Ideo saturnalibus talium commerciorium cœlebritas cœpta septem occupat dies:quos tamē feriatos fecit esse non omnes. Nam medio idest tredecimo kalend.festum alias probauimus·Ma.

Sigillaria nunc lusum reputanti adhuc infantiæ ostilis fictilibus præbēt officio religiōis ascribuntur·Macro.

Sigillare occludere.Varro in gemina cōtra lex neuia est impietate ne filii patribus luci claro sigillēt oculos.No.

Signum proprie argumentū·Teren·in andria scio magnum signū.Do.

Signum est parua quædam significatio idicās totius rei qualitatem.Terentius in an.Vide nunc eius color pudoris signum usque indicat.Donatus.

Signare modo significat scribere sub modo annulo signa īprimere modo pecora signisno tare·Festus.

Signatum uirginem uetustas uoluit dici.Luci·li.xx·Primum censitum negat signa tā reddere.Nonius.

Signa caelestia require i sol emergens·Non.

Silatum ꝓ eo qđ nūc ieiunium dicimus appellabāt antiqui:quia ieiuni uinū sili cōditum ante meridiē absorbebat·Fe.

Silentium fieri de cosuetudine scriptū est. Sisen·lib.iiii·hi·oriri de contrario silentium. Nonius.

Siler arboris genus. Virg. ii. geor. molle siler. S.
Silentium tẽpus noctis qđ dicitur cõticiniũ q̃ in eo sileretur. Plau. Factum uolo redito conticinium. Varro.
Silicum dictũ e qđ semunciã secet. Fes.
Silicernium erat genus sarciminis quo a fletu familia purgabatur. Dictũ autem silicerniũ quia cuius nomine ea res instituebatur is iã silentiũ cerneret. Ceci. Credebam silicerniũ eius me esse esurũ. Fe.
Silicernium pessime intelligentes ita. Terẽ. posuisse putant q̃ ĩ ciuitate silices cernat senex silicerniũ est proprie conuiuium funebre q̃ senibus exhibet. Varro in meleagris Funus exequialis laudis ad sepulchrũ antiquo more silicernium confecimus ideſt conuiuium non quo pransi discedẽtes dicimus aliusalii uale. No.
Silicerni appellantur incurui quasi solum hoc est terram cernẽtes. Te. Sane te exercebo hodie ut dignus es silicernium. silicerni nõ nulli solam syllabarum numerationem aucupãtes dictũ putant senem q̃ incuruus cernat & proinde ita positum putant a. Te. ĩ adel. Est autem silicernium cõuiuium funebre qđ senibus exhibet teste Va. funus exequiatis ad sepulchrũ antiquo more silicernium cõfecimus: quo pransi discedentes dicimus alius alii uale. Ser.
Silicernium cœna quæ ĩfertur diis manibus q̃ eam silentes cernãt: hoc ẽ umbrae possideãt uel q̃ qui hæc inferant cernant neque degustent. Nam quisqs exigis labant ĩferis comederit funestatur. Et est silicerniũ senex q iã iamque silentibus umbris cernendis sit. Et melius est q̃ ut quidã xenophonta ĩterpraetantur silicernium hoc est silicẽ cernentem senem dum incuruus est: dũ uel strata saxo uia. & intentus sarcophagi iam iamque appropinquantis sibi. Do.
Siliquastra pro piperito qđ non diminutionẽ significat neque imitationẽ Siliquastrũ a siliqua arbore ferente fructũ sui nominis. Siliqua quoque significat foliculum ubi grana leguminum includuntur. & si quid leguminibus est simile.
Silua generalius nomẽ est quæ solet esse cedua lucus non est ceduus sed manu consitus religiosusque deo uel hominis alicuius cineri dedicatus circa delubrũ dei uel sepulchri saltus uero uia inuia. nec trãseuntibus peruia: ubi pasti atque estiuare pecudes solent: uel hiemare. nemora uero uoluptatis causa cõparata & plena amenitatis. Lau.
Silphii populi libici ab insula plateæ usque ad syrtes. Herodotus.
Silarus fluuius campaniæ prope salernũ a quo quidam putãt urbẽ dictã de quo Pli. tertio.
Silanius mons est hiberniæ insulæ altissimus dictus a silanio rege in uertice eius sepulto.
Silla prius Cornelius ruffus dictus est qui cum sibillinos liberos inspiceret qui ludos apollinares decerni iusserunt: deinde silla pro sibilla dictus ẽ corrupto uocabulo.
Silla seu silleũ mons est lucaniæ.
Silios mons est athicae regionis.
Silicernios dici uoluerunt senes iam incuruos: quasi iam sepulchrorũ suorum silicem cernentes. Vnde & Tintius alimitus in histo. de gorgia leontino scribit dicens Qui dum iam silicernius finem sui expectaret & si mori nõ potuit. tamen infirmitatibus ĩsultauit flauius. Plau. Fulge.
Silex hic & hæc ĩueniũtur ꝑferentes Iuuena. in. ii. Nec melior silicem pedibusque cõterit atrum. & Oui. viii. metha. stabat acuta silex præcisis undique saxis. Pri.
Si sic abiret sic pro leuiter & negligenter & est de his quæ iussu adiuuanda sũt: ut tantillũ puerum & huminus non faciam. Ter. in an. si sic abiret. Do.
Si pro postq̃. Idem ĩ phor. herus si redierit molendũ usque in pristino. Dona.
Si tũc dicimus quando præstamus aliquid qđ tamẽ nolimus exprobare. Vir. si bene quid de te merui. Ter. in an. si te ĩ germani fratris dilexi loco. Do.
Si est ut admiserit pro si admisit honesta locutio apud Ter. in phor. si est ut culpam ĩ se admiserit bono ornatu addi ĩ se cũ & sine hoc planum uideri possit. & hic quem Cicero sucum orationis appellat. Do.
Siliquæ foliculi leguminun dicũt. Virg. i. geo. Grãdior ut fœdus siliquis fallacibus esset. S.
Siliq̃ fructus arboris dulcis longus coloris atri quem græci. ξυλοκρέατα. uocat Ho. ĩ epistolis. Viuit siliquis & pane secũdo.
Siliquastrũ a sella quæ a sẽdendo. Var.
Syllogismus est oratio in qua consensis qbusdam & concessis aliud quicq̃ q̃ quæ necessariis conficitur. A. gelius:
Silere tacere significat ficto uerbo ab s littera quæ nota est silentii. Ser.
Silenta loca dixit. Neuius & pestilenta. Et carẽ dũ tui ꝑ te & magno impete ꝑ impetu. A. g.
Silus appellatur nasus surſũ uersus & repãdus unde galeæ quoque a similitudine dictæ sũt Nonius.

Silones ſuperciliis pminentibus dicti ſignifica tione manifeſta ſunt. Var. in gnotiſeauton.
Nonne non unum ſcibunt eſſe grandibus ſup ciliis ſilonē quadratumque cum ſilenus hir ſutis ſuperciliis fingeretur. No.
Silua non ſolum arborū ſed herbarum dicitur Vir. i. geor. ſubit aſpera ſilua lapeque & tri bulique. Seruius.
Silua cedua eſt ut quidam putant: quæ in hoc habetur ut cederetur: ſed ē quae ſucciſa rur ſus ex ſtipitibus renaſcitur. Ser. in arte.
Siluicolæ fauni. Neuius belli punici lib. i. ſilui colæ homines bellique inertes. Actius in ba chidibus ſiluicolæ ignota iuiſentes loca. M:
Silepſis cōceptio ut milite partibus & uos o ca liope. & caſtāeæ moleſ et præſſi copia lactis.
Silogiſmus argumentationis ſpecies.
Silua ab. ὑλή. aſpi. i. ſ. y i. u & tráſpoſitio poſt l & additio i poſt s materia uel materia prima
Silla de quo plura Saluſtius & plinius de uiris illuſtri. Vlcere & pediculis mortuus eſt.
Silenus bacchi nutricius q aſello eū ſequebat
Syllaba complexio a capio.
Siloſon ſamiorū tyránus. Hero.
Simat deprimit. Luci. li. vii. ſimauit axū ad ma res delfinus ut olim. No.
Simitu ſimul. Lucil. li. xxx. Gratia habeſ utri uſque illis quæ ſibi quiſque ſimitu. Plautus in amphi. Non ego cū uino ſimitu ebibi im periū tuū. Idem in mercatore. Ita tres ſimitu res agendae ſunt quādo una hæc corporis. Nonius.
Similitas ſimilitudo. Ce. i ſyracuſis. Vides mea hoīs quid fert meoꝝ ſimilitas. No.
Simile omne cōſtat ex duobus. Var.
Simpudearia funera quibus ludos adhibebāt Feſtus.
Simpuuiū eſt uas ligneū modus matulæ. Var. in prometheo. Nū uides ipſos deos ſi quan do uolunt guſtare unū deripere ad hominū fana. & tamen tum ipſi illo libro ſimpuuio imitari. Non. Mar.
Simplicitus ſimpliciter. Plautus in mercatore. ſed etiam ſimplicitus dicam ſi opera eſt au ribus. Nonius.
Simphodio offendimus eum cubātem in ſim phodio græcienſi circū undique ſedentibus multis doctrina aut genere aut fortuna no bilibus uiris inquit. A. gel.
Simultas ideſt odiū dicta ex contrario: qa mi nime ſint ſimul. poteſt & a ſimulatione di cta exiſtimari: qa ſimulata loquūtur ad iui cem. Feſtus.
Simpulum quod uinum ſumebāt minutatim a ſumendo ſimpulum nominauerūt. V.
Simpulum uas paruum non diſſimile cyatho quo uinum ī ſacrificiis libatur. Vnde & mu lieres rebus diuinis deditae ſimpulatrices di cuntur. Feſtus.
Simuliter pro ſimiliter. Plaut. in pſeu. exoſſa bo illū ſimuliter itidem ut murenam cocus. Nonius.
Simus qui ē preſſus naribus. Eſt uero græcū inde dictæ ſunt ſimæ. Ser.
Simulare eſt uerū pro falſo ſignificare. Teren. in hecy. Illa has res ſimulare ſeſe. Diſſimula re oſtendere non eſſe id qđ eſt & fingere ac mentiri. Idem in phormi Metuit hic nos tā etſi ſedulo diſſimulat. Do.
Simultas iurgiū cōtentio. T. ī phor. Age mitto īperiū nō ſimulantē meā uereri ſaltē. D.
Simulo in hoc differt a diſſimulo q̄ diſſimula mus nota. ſimulam us ignota. Salu. Simula tor ac diſſimulator. Ser.
Simul Ci. nunq̄ geminauit. Quin. uero ſæpe: ut ſimul & pleniori obſequo demererer amā tiſſimos mei ſimul ne uulgarem uiam: īgreſ ſus alienis demum ueſtigiis iſiſterem. Inter dum non geminatur: ſicut pariter ut fortis ſimul uel pariter. & ſapiens. Ci. ſolet una. & in uer. ii. actione. Vna & id quod facio pro babit una.
Simpolones quære in ſumātes. Ful.
Sinapi & gūmi hæc magis peregrina ſunt quā uis hæc ſinapis. Plau. in pſeu. dixit teritur ſi napis ſcelerata. Pri.
Similes illius & illi. Inde ueriſimile ſui ſimile latinum non eſt. Ser.
Simia dixerunt etiam maſculino genere. Affra nius. Quis hic eſt ſimia. Ser.
Similis illius ad mores ſimilis illi ad uultum. Caper.
Simulo nō dicimus ſed ſimilis eſt ſane dixerūt ueteres aſſimulo per u hoc ē. ut. Ci. de repu. quæ alius aſſimulare rempu. Et Vir. formā aſſimulata camerti. Dio.
Sima urbs aſiæ & mons iuxta pontū orpheus Symeon proprium.
Simon athenae coriarius & philoſophus qui multa excerpſita Socrate & notauit laer. fue runt & alii.
Similax taxus arbor ſecūdū Sextium ſub qua quis ædat uel dormiat moria. alii dicūt ge nus hedære. Plinius. xvi.
Simichida paſtor apud theocritum quem di cunt patrem fuiſſe.
Simachus proprium.
Smaragdus ſmirna per s non per z ſcribunt.

neque facit ſyllabã præcedẽtẽ longã. Luca. i iiii. terga ſedẽt crebro maculis diſtincta ſmaragdo. Nam ſi per z ſcriberetur in metromi onem ſubtrahi poſſet. Pri.

Simul quære in pariter. Lau.

Simbola. læ. collatio. Ter. ſimbolũ dedit. ideſt portionem.

Symmanta ſpacia inter celeſtes circulos.

Symma longa ſententia.

Simecus fluuius ſiciliae prope catinam iuxta quam thalia. uel æthna nympha loui paliſces peperit.

Sympoſium cõuiuium nos melius.

Symphonia conſonantia. Inde ſyphon conſonatus. luuena. longis ſymphonibus ideſt ſonitibus urinae & ſympho dicitur ſonus cõſonans.

Sympiniũ uas ſimile ciatho in ſacrificiis: a pino ideſt bibo. luuena. ſymphinium uidere numæ: & pu. i. inu. ut optumus lubet more antiquorum.

Simplegadæ ſcopuli uel iſulæ Helleſponti cõtra Tracium boſſorũ: quæ & cyaneæ quondam mobiles. ſeqũdũ. Oui. xv.

Simois ſimoentis ſimoenta. V. & Hom. Atheſi ſemunta fluuius excidat iuxta Troiam qui xanto cõmiſcetur iuxta ſigeum palude facta ĩ mare deſcendit.

Symoeſius diuiſis ſyllabis athemionis troiani filius quem mater ad ripam ſimoentis peperit. Home interfectus ab Aiace telamonio.

Smirna urbs minoris Aſiæ quã meles circunfluit a theſeo teſſaleo in uxoris monumẽtũ condita.

Simentria commenſuratio. Plini. dicit nõ habere nomen. xxxiiii.

Simmias phyloſophus thebanus laertius.

Sinopis terra rubea a ſinope ubi primum inuenta. Pli. triceſimoquinto.

Sintaxis cõſtructio & ſeries.

Syntheſis compoſitio. ut pars ĩ fruſta ſecãt. & turba ruunt.

Sineteſis figura ut panthus pro phantheus. & demophon p. phoon. laocon pro laocoõ peculi pro peculii. ſinagoga coadunatio.

Sinaloepha cõpreſſio a λοιφη. ideſt preſſio. ut multum ille & terris.

Sinanche angina. συναγχω. i. affligo ſuffoco.

Syncopa conciſio a κοπτω. ut forſitan pro forſiram: & ſimilia porgite compoſtus. T.

Syncathegorematica conſignificantia. Pri.

Syncheſis confuſio: hyperbaton undique cõfuſum. Dona. luuenes fortiſſima fruſtra.

Synechon continens.

Synciput anterior pars capitis: a ſyn. i. cõ & ſimul quaſi ſimul caput.

Synedoche conceptio. Ceci. Intellectio cũ aperte toto uel cõtra intelligitur. ut pupis p naui & frigidus ânus pro hyeme.

Sinodus conuentus. unde conuenticulũ. Cic. conuenticula hominũ.

Syneſius proprium a ſyneſis conſcientia.

Singraphũ conſcriptio. Sinonima.

Sinopes ciuitas iuxta pontũ orpheus. Pomponius cappadociæ a Luculo ſubacta Diogeniſ patria nomẽ barbarũ rex numidoꝝ.

Sin pro ſi nunq̃ in prima parte collocatur: ſed in ſecũda. ubi fere duorum eſt oppoſitio. uel ubi ſecundi loci uicem obtinet ſin autem p ſi non praue dicitur: ſed dicendum ſin aliter ſin minus.

Sinus intra pectoris brachiorũque complexũ etiam ueſtium qualis olim romanorũ nũc teligioſorũ laxitas illa ueſtis quæ cingulum operit. littora quoque quæ curua & qſi brachiis maris amplectẽtia ſinus uocamus. Gremium eſt intra complexũ femorum fœminum ue: quo in cõplexu mulieres concipiũt aut pueros ſedentes excipiũt. Inde dicimus gremiũ terre cũ ſemẽ terræ cõcipit. Vir. hæret & interdũ gremio fouet inſcia dido.

Sincerus nõ ſine caera ſed a græco compoſitũ ex συν quæ y nõ i habet. ſignificat enim qđ ſolidũ & nulla ſui parte fraudatum ẽ. Lau.

Singularie pro ſingulariter & ſtirpitus. Seruius in arte.

Sine ſitus ſicut nequeo nequitus penultima correpta. Teren. in hecy. forma noſci nõ gra eſt: eſt enĩ quaternarius lãbitus. Lucrius in viii. hic ſitus eſt magnus placet hoc fortuna ſepultum. Priſ.

Sine .i. abſque negatiua præpoſitio in compoſitione nunquam inuenitur & habet accentum grauẽ: poſt poſita uero acutũ. Virg. i. ge. Te ſine nil altũ mens inchoat. eſt etiam uerbum imperatiuũ. Priſ.

Singulatim a ſingulo. Hor. i. ſer. & uera coram ſingulatim nota locutis. Priſ.

Siniſtrorſũ. Hora. in. ii. ſer. ille ſiniſtrorſũ hic dextrorſũ abit unus utrique error. Priſ.

Si quære in dictione oſi.

Si continuatiua coniunctio eſt cauſalis ſimiliter ſiue ſin ſeu. Priſ.

Sinerdis quẽ frater Cabiſtis ſomnio metuens ne regum occuparet iterfici iuſſit: ſed patizides magus præfectus ſinerdũ fratrem ſuum regem declarauit quendam eius interemit Iuſtinus. Lau.

Sino ſiui permitto ceſſo. Te. in adel. Non ſiuit ægeſtas facere nos. Et ī an. Dum tempus ad eam rem rettulit ſiui animū expelleret ſuū Donatus.

Sincerum purū ſine fuco & ſimplex eſt ut mel ſine cæra. Te. in heau. ſi iſtuc crederē ſincere dici qd uis poſſem perpeti. Do.

Sincinniā cautionem ſolitariam. Fe.

Singulum pro ſingulare. Plau. in ciſtellaria ad ſingulum uideo ueſtigiū. Varro periplu. lib. i. tu uero doces hiſtoriam neceſſariā ſimul unum ſingulum eſſe. Idē in. lxxx. hoc erat ī cōmodi qđ neſciebamus ſemel unum ſingulum eſſe apud album auctoritatis niſi ĩcerte dixerat minimo ſingulo mulctabaē. No.

Singulatim ꝑ ſingillatim a ſingulis. Cecilius in hippoboliſtraria hos ſingulatī ſapere nos minus arbitror. Idem in annalibus libro .i. primū malo publico gratus ſingulatim nomina. Lucil. lib. xviii. ſic ſingulatim noſtrū unus abſque mouetur. No. Mar.

Singulatim Theophraſtus in docendo in lib. de amicitia: nō de unoquoque facto ſingulatim exiſtimat. Var.

Singrapha cautio eſt per cōtrahēriū ſcripturā facto. Cicero in oratione pro murena pergitis ne nos tāq̄ ex ſingrapha agere cū populo. Varro.

Singrapha & cyrographa differunt q̄ in cyrographis tantum quæ geſta ſunt ſcribi ſolēt. in ſingraphis etiam contra fidem grauitatis pactio uenit & non numerata quoque pecunia aut non ītegra numerata pro temporali uoluntate hominū ſcribi ſolent more inſtituroque græcorū & cæteræ tabulæ ab una parte ſeruari ſolent ſingraphæne utriuſque manu utrique parti ſeruādū tradūt. Aſ. pe.

Siniſtrū græci uocant σκαιον. Inde obſcenum Varro.

Siniſtrū proſperū a ſinendo dictū quartū ad auguria pertinet eo q̄ nos aliquid agere ſinat. Seruius.

Siniſter noxius. Vir. i. geor. Arboribuſque ſatiſque notus pecorique ſiniſter. Ser.

Sinum & geleola uaſa ſinuoſa. Vir. in buc. ſinū lactis & hæc de liba priape quotānis expecta re ſat eſt. Var. de uita pa. li. i. Ibi erat uinum poſitum ī mēſa aut galeola aut ſinū. No.

Sinus orbis oculoꝝ. i. palpebra a palpitatione dicta. Nā ſēper mouetur. Virg. iiii. æn. ſic effata ſinum lachrymis ĩpleuit ab ortis. Ser.

Sinus cū primā producit ſyllabam uaſis genus eſt. Vnde Vir. ſinum lactis & hæc tibi liba priape quotannis. Cum autē gremiū ſignifi cat corripit. Ser.

Sinuo curuo flecto in ſinus. Vir. ii. æn. ſinuant que īmenſa uolumina. Ser.

Sinopes ciuitas Pōti ē. ubi rex Mitridates erat. Aſco. pe.

Siremps dicitur quaſi ſimiliter res ipſa habeē hoc in libris Catonis. Fe.

Syrene require in anguilla. Var.

Syrus ſtella eſt ī ore canis poſita quae orīē circa. viii. kalen. Iulii. Ser.

Sirpea quæ uirgis uſitatur .i. colligando ĩpliēatur ī qua ſtercus aliudue qd uehitur. Var.

Serpiculae falces dumariae dictæ ab ſubando: ideſt cum ī agris ſerpunt ſpinae quas ab terra agricolæ ſoluunt. ideſt luunt dumeta uel ab ſcirpando ideſt ab alligādo ſpinæ inter ſe alligant. Var.

Sirus a græco magis tractū eſt σωρος. has noſcopas ruſtici eo nomine ſirus uocant. Var. i marcipore ueterique frigidos ab axe erūpebant frenetici ſeptentrionū filii ſecū ferētes tegulas ramos ſirus. Non.

Sirus quidā granaria habēt ſub terra in ſpelun cis quas uocāt ſirus. ut ī capadocia & thracia & hiſpania citeriore in quocūque periculo introitur recenti apertione ita ut qbuſdam intercluſa ſit anima. Var.

Sirenes ab irin cōnectere tres acheloi fluminis filiæ ex Caliope muſa habitarūt quaſdā inſulas iuxta pelorū. Oui. xiiii. Claudianus de raptu proſerpinæ. Ser. in. v. circa finem. Vlixes a circe admonitus obturauit aures: & ligari ſe ad malū fecit quo īdignatæ illae ſe in fluctibus præcipitāt. Iuuen. cum ꝑ me fortuna Ro. quod ideo dicit q̄ cum uellet dicere: quādo ego diues ero dixit pauper: q̄ cum male omne acciperet ita dixit: fuerūt ſociæ proſerpinæ cum rapta eſt una parthemope dicta: alia leucoſia: tertia ligia.

Sirius a σιρω. ideſt moueo uel ſiro. i. ſicco potius ſtella in fronte canis uel in ore ſecundum alios oritur. xxix. gradu cancri circa medium Iulium: & circa mediū ſeptentrionē occidit: generat multa mala. Canis uero cōtinet ſtellas. x. &. viii. & extra. xi. & fuit Canis icari diminutiuum canicula.

Sirina cauda tractus ueſtis foeminarum a ſiro ideſt aliquando pro longa tragice orationis ſeriæ. Iuuena. ſirma uel antigones ideſt longum ſcripturæ tractum. Valeria. i phor. ſecūdum Priſcia. Quid hic cū tragicis uerſibus & ſirma pro firmate.

Sirtes uel ſirtis a trahendo de ſirtibus. Salu. in iugurta. & Pli. v. & duæ ſunt in aphrica. Itē de his Ser. in. x. & Lu. in. ix.

Siria ab oriente eufrate ab occidente noſtro

mari & ægypto terminat:a ſeptentrione ar/
meniã & capadociã:a meridie ſinũ arabicũ.
Syracuſæ a græ.ſyrracuſæ. nos p unũ r q bre
uẽ primã facimus urbs ſub pachino floret.
Syriga archadiae nympha a pane amata:Oui
dii primo.
Siqua pro ſialiquo modo.Ser.in arte.
Siquidem ex ſi & quidẽ componitur ſi tamen
breuis eſt:cum per ſe longa ſit ponitur pro
nam.Quin.Romã uenturus remigem tan/
tus oratur aut duplex dictio ẽ:ut Ci.cum nã
Clodius ſiquidẽ eo die Romã uẽturus erat
redire potuiſſet.etiã ſimpliciter breuiter re/
peritur.Ouidi.quæ mihi uentura ſiquidẽ ſe
nectus.Lau.
Siſto ſteti ſicut ſto:& compoſita ut reſiſto uel
reſto reſtiti:conſiſto & cõſto cõſtiti perſiſto
pſiſti quãdo actiuũ eſt prætertto caret.Priſ.
Sithoniis ideſt tracibus.Hora .car.mouet ſi/
thoniis nõ lenis.Euehius q p ebrietatẽ etiã
illicitos concubitus exercuerunt.Acron.
Siſiphus apud inferos ſaxum quia uerticẽ mõ/
tis uoluit: quo ſemper lapſo finẽ nunq̃ me/
retur. laboris quoniã Iouis furtum cõfeſſus
eſt patri quando Eginã Aſſopi filiã iupiter
amauit Acron.
Siſiphus Aeli filius qui in hiſthmo latrocina/
batur:qui Autoliam filiam non ad laertem
maritum duceretur.uel ſecũdũ alios ad con
ſulendũ Apolinẽ iret coepit unde aiax obi/
icit Vlixi Siſiphi filium eſſe occiſus a theſeo
qui ſaxũ portat.Oui.xiiii.
Siſius fluuius eſt germaniæ i oceanũ influit Si
ſtole correptio:ut connubio iungam.cum i
aliis locis longior ponat.
Siſanus urbs paphlagoniæ.
Siſtere ſana cũ diceret ſignificabat lectiſternia
certis in fano locis componere.Fe.
Siticines & liticines a lituo & tibicines & tuba.
ita ſiticines q apud ſenatores uel functos ui
ta & ſepultos:hoc ẽ iã ſitos cauere ſoliti erãt
honoris cauſa cantus lamentabiles hoc in li
beris coniectaneis attei captionis inuenitur.
Et Caro id uocabulũ idubitãter poſuit. N.
Sitiniũ eſt genus ueteris ſaltationis ſaltabũdi
aũt canebant quæ nũc ſtantes canũt. poſuit
hoc uerbũ.l.Arcius poeta in pragmaticis ap
pellarique ſitiniſtas ſait:.nubuloſo nomine
credo proptera q ſitinium.unde diceret ob
ſcurũ eſſet.Aul.gel.
Sithon mons traciæ.Vir.in bucco. ſithoniaſ/
que niues hyemis ſubeamus aquoſe.S. i ar.
Situs lanugo quædã ex humi humore pcreata.
Fit enim in locis carentibus ſole.Vi.vi.æn.
per loca ſenta ſitu.Ser.in arte.
Situm poſitum.& ſitũ ẽ qcquid loco ſuo poſi/
tum non euertitur.T.in adel.In quo noſtræ
ſpes opeſque omnes ſitæ erant.Dona.
Situculoſus magis a ſiticula q̃ a ſiti uenit.Lau.
Siſto quære in uerbo ſido.Lau.
Situs ſordes & illuuies illa q̃lis mira opaca do/
mus quæ diu non repurgatur:& i uires quo
que ut.Luc.fœda ſitu macies qđ etiam pedo
rem appellare poſſumus: ut idẽ longuſque
in carcere pedor.Et Cicero pedores mulie/
bres.Lau.
Situs proprie eſt lanugo quædam ex humore
procreata.fit autẽ in locis carentibus ſole.S.
Sithon mons thraciæ eſt perpetuis damnatis
niuibus.
Situla a ſorte l ciſta qua ſortiuntur ſuffragia di
minutiuũ a ciſta ciſtella pro eodẽ.
Siſcito ſententiã dico.Feſt.
Scipiones require in prætexta.Macro.
Sciuntur p cognita ſunt.Cice.de ora.li.ii.Ars
enim eorũ eſt quæ ſciunt. oratoris autẽ oĩs
actio opinionibus non ſcientia contineſ.N.
Scius & conſcius hoc differunt:q ſcius ſecum
cõſcius cũ alio:ſcius eſt licet conſcius indif/
ferenter poſitum legerimus.No.
Scitus doctus.Mar.Tu.i Lælio.ſcitũ ẽ illud Ca
tonis multo melius de quibuſdã acerbos ini
micos mereri quam eos amicos q dulces ui/
deantur.Serui.
Scitus elegans pulcher.qđ enim ſit hoc ſcitum
& pulchrũ eſt.Ter.i an.p ecaſtor ſcitus puer
natus Pamphilo eſt.Do.
Scitum & inſcitum uerba ſũt quibus maxime
mulieres & meretrices utuntur.
Scitum qđ placet.Te.in and.per ecaſtor ſcitus
puer natus eſt Pamphilo.Inſcitum qđ diſpli
cet. idem in hecy.Nam ſi id núc facis factu/
raue es bonas qđ par eſt facere iſcitũ offerre
iniuriam tibi me inmerenti iniquũ eſt.Inſci
tum inelegans non bonũ.Do.
Scire & reſcire.ſcimus qđ certum eſt.
Sciſcimus qđ adhuc icertũ deſideramus. Ter.i
an.Nã antea qui ſcire poſſes aut igeniũ no/
ſcere.Scimus quæ ad nos referũt.reſcimus
relata.& reſcire eſt qđ de iduſtria celaſ.Do.
Scilicet aduerbium eſt ánumerandi.Ser.
Scilicet ſemper cum ironia ponitur.Te.i an.id
populus curat ſcilicet.Vir.ſcilicet his ſupis
labor eſt.Do.
Scirpus paluſtris res leuiſſima.Luci.i.i.Nodũ
i ſcirpo iſano facere ulcus.Eſt aũt ſcirpus &
leuis iunci ſpecies.Te.i heau.Reddũt cura/
tura iunceas.Plau.ſcirpea iducitur ratis.Te.

in heauton Nodū in ſcirpo quaeris·Do.
Sciſcitari ē occulta magis & ſecretiora rimari ac uelle cognoſcere.Ter.in heau.niſi qcqd ē pcul hinc licet prius quid ſit ſciſcitari.Do.
Scribi eſt dari·Hora.ſcribe decem amerio non eſt ſatis adde cicutæ.hic autē ſermo tractus eſt de pecunia·Ser.
Scribiligo dicebatur ſoloeciſmus:uide ī. viii. ſoloeciſmus latino uocabulo.Acron.
Scriptuarios ueteres quos nunc tabellarios dicimus dici uolunt q ſcripturis & commentariis omnia uel urbiū uel ꝓuinciarū cōpleterentur.Lu.li.xxvii.publicatum uero ut aſiæ ſiam ſcriptuarius.No.
Scriptat cūctat eſſe rarū.M.T.ī horten.Itaque tibi concedo q ī.xii.ſcriptis olim ut calculū reducas ſi te alicuius dati pœnitet.
Scriptione ꝓ ſcriptura.Var.uulgoque auarus fœnerator ſpe lucri rem ſcriptione duplicarat·Cic·tu·lib.i.Impulſi ſumus ad philoſophiæ ſcriptiones.No.
Scriptio pro ſcriptura·Ci.de ora.li.ii.illud aūt ē huius iſtitutæ ſcriptionis ac tēporis.No.
Scriptor idifferēter oīs q aliqd ſcriberet a ueteribus dicebatur.Ter.ī ad.poſtq̄ poeta ſenſit ſcripturam ſuā ab iniqs obſeruari·Do.
Spira dicitur & baſis calūnæ unius tori aut duorū & genus operis piſtorii:& funis nauticis in orbē conuolutus ab eadē omnes ſimilitudine·En·uero hominū ſimilitudinē ſpiram uocauit·Feſt.
Spirilum barba capræ appellatur·Fe.
Spirrix genus auis turpis figuræ & græ.dic̄.F.
Spinter armille genus quo mulieres utebātur brachio ſūmo ſiniſtro·Fe.
Spicus eſt cū per culmi folliculū·i. extremum tumorē ariſtæ adhuc tenues in modum ſpiculi eminent.Ser. Spiramētū exitus·Vir.iiii.geo·Neque ille ne qcq̄ in tectis certa tim tenuia cera ſpiraméta linunt.Ser.
Spinus primorū arbor generis maſculini.Vir.iiii.ge·Et ſpinos iam prima ferentes.ꝓ ſentibus autē has ſpinas dicimus.Ser.
Spiritus plus ſignificat q̄ animoſitas. Aſco.
Spinx.i. deformis monſtroque ſimilis inhumanus & ferus·Ci·q ſpingā habes domi·D.
Spūſ arteria ē cōceptaculū ſpiritus naturalis miſti confuſique cū ſāguine ī quo plus ſpiritus eſt minus ſanguinis.ſpiritus aūt ītēſio & remiſſio ī corde & ī arteria naturali non arbitrari a medicis ueteribus oratione græ·diffinitus eſt.A·g.
Spiritus apes quodammodo imitari debemus quæ uagātur & flores carpūt·deīde qcqd attulerint diſponūt ac ꝓ fauos diuidūt & ſuc/cū uarium ī unū ſaporē mixtū quadā ꝓprietate ſpiritus ſui mittūt·Mac.
Spica a ſpe uidetur nominata.eam enī q ſperat fore ſerūt.Var.
Spica mutica dicitur quæ nō habet ariſtam.
Spiceret ideſt uideret·Plau.Var.
Spicilegium locus ubi ſpicæ leguntur.Var.
Stipatores corporis cuſtodes quos ārtiq latrones uocabant·ſtipati .n.ferro circūdant corpora regū.Fe. Stipeū nummū ſignatum teſtimonio.ideo q dat̄ ī ſtipendiū militi & ſtipes fuſtis terræ defixus.Fe.
Stigmata ueteres pūctos ignotis dici uoluerūt M.T·de of.li·ii.O miſeꝝ qui fideliorē barbarū & ſtigmaticum putaret q̄ cōiugē.i.notis cōpunctum.Nec ita claudenda ē res familiaris ut eam benignitas aperire non poſſit: nec ita reſeranda ut pateat oībus. Virg. lib. viii.Non ſecus ac ſiqua penitus ſe terra dehiſcēs infernas referat ſedes·Fe.
Stiua manica aratri qua regitur. Vir. ſtiuaque innixus aratro·Ci.ī ſcauriana· Ab ſtiua ipſa mecū homines loquebātur· Ser.
Stiria gutta V·iii·gr.ſtiriaque ī pexis induruit horrida barbis.unde fit diminutiuū ut dicamus ſtilla.Inde & diſtillat & ſtillicidium cō gellatum dicimus.Seruius.
Stipulæ ſunt folia quæ ambiunt culmū· Ser.
Stipat denſat.Vi.iii·æn·ſtipatque carinis ingēs argentū.Vnde & ſtipatores dicūt qui ī nauibus ſtipam cōponūt.
Stipare denſare.Vi.iii·æn.uel cū liquentia mella ſtipant .Ser.
Stitiſſes ī li·uetere·M.Ca.q ſcribit cōtra Tiberiū exulē ſcriptū quid ſic erat: q ſi uadimoniū capite obuoluto ſtitiſſet fecerūt tāq̄ ſtetiſſes.Recte ille ſtitiſſe ſcribit: ſed falſi & audaces emēdatores·ī.ſcriptū ꝓ libros ſteriſſes fecerūt tāq̄ ſtitiſſe uerbū uanū & nihil eſſet quī potius ipſi neq̄ & nihili ſūt qui ignorāt ſtitiſſet dictū a Catone. quoniā ſiſteretur uadimoniū nō ſtaretur. A.g.
Stillicidia flumina que ut ita fluāt cadārque Inter flumē & ſtillicidiū.hoc ītereſt: hoc ſtillati cadit flumē q fluit cōtinue·Var.
Stipēdia facit milites ærarii qui ab ære dicunt q ſtipēdia facerēt.hoc ē qđ ait.Pla·Cadit miles æs petit hocipſū ſtipēdiū a ſtipe dictū·V.
Stipatores a ſtipatiōe q erāt ad latera regis habētes ferrū & qui cōducebātur.Ea.n·merces græce dicitur·σιτρῶν·Var.
Stipēdiū a ſtipe q æs quoque ſtipā dicebāt Ná q aſſes libra pondo erāt qui acceperant maiorē numerum non in arca ponebant: ſed in aliqua cella ſtipabant.i. componebāt quo

minus loci occuparet a stipādo stipem dicere consueuerūt. Stipa a stope fortasse græco uerbo id apparet q̄ ut alias tū institutū etiam & nūc diis cū thesauri asses dant stipem dicunt: & q̄ pecuniam alligat stipulari & restipulari. Var.

Stritauū antiqui dicebant pro tritauo. Fe.

Strigones densarū uirū homines. Fe.

Strige appellantur ordines rerū inter se coniunctae collocatae a stringendo dictae. Fe.

Strictura dicunt ꝓprie scitillae quae de ferro feruēti eunt. q̄ aut stricte emittant. i. celeriter: aut q̄ oculos sui fulgore pstrīgāt. Vir. li. viii. strictura calibum & fornacibus ignis anhelat. Lu. saty. li. iii. Crebræ ut scintillae i stricturis q̄d genus oli i feruēti ferro. No.

Strigosus apud ueteres morbus dicit iumentorum qui corpora stringant aut fame aut alia uitii causa q̄si strigosus. Massurius strabius li. xvii. Censores igt. p. scipio nasica & M. põpilius. cū equitū cēsum ageret equū nimis strigosum eqtē & male habitum: sed equitem eius uberrimum & habilissimum uiderunt. No.

Stricti. Ci. de ora. i. Quā si p trāsennā prætereuntes stricti aspeximus. Salu. stricti ut quæque memoria uidebantur pscriberē. No

Strictura ē terra ferri i massam coacti ē & massa ferri. Vir. viii. æne. stridunt que cauernis stricturæ calibū. Ser.

Stringo amputo & decutio. Vir. hic ubi densas agricolæ stridūt frondes. Ser. i arte.

Stringo seco. Vir. hic ubi densas agricolæ stringunt frondes. Idē. i. geor. Et fragili iā stringere hordea culmo. Ser.

Strictus nudus. Vir. ii. geor. stat ferri acies mucrone corrusco stricta parata neci. unde & ensem strigimus. i. nudamus. Ser. i ar.

Stringo percutio. Vir. viii. æne. atque animū patriæ strinxit pietatis imago. Ser.

Strigo rado. Virgili. viii. æne. Ego sum pleno quē flumine cernis. Stringēte ripas & pinguia culta secantē. Ser.

Strimon mõs est thraciæ: ex quo hebrus & neston flumina emittunt.

Strimon palus thraciæ.

Soboles ab olescēdo. i. crescēdo dicta ut adolescens & adulta & idoles. Lucre. sine uirū soboles siue ē muliebris origo. Fe.

Sobrinus est patris mei consobrinus filius & matris meæ consobrinæ filius. Fe.

Sobrinus ē q̄si cõsobrinoꝝ filius. alii putant de sororibus natū: ut sit sobrinus q̄si sororinus. Cõsobrini de fratre & sorore tum ex fratribus patrueles dicuntur. Do.

Sobrius ē sane mentis hoc est quasi separatus ab ebrio. ut secretus separatus ab his qui discernūt. T. i an. Tu pol hō nō es sobrius. D.

Sobriū uicū romæ dictum putāt. uel q̄ in eo mercurio lacte cū uino supplicabatur. Fe.

Socieno ꝓ socio. Plau. i aulu. ibo itro atque illi socieno tuo iāiā istringā gulam. No.

Socordiā q̄dam ꝓ ignauia posuerūt. Cato pro stulticia posuit. cõpositū aūt uidet ex si q̄d ē sine & corde. No.

Sodes si audes. & ē uox exhortātis. ut amabo rogo. Te. i an. Dic sodes qs heri chrysidē habuit. Dona.

Sodes si audes. Te in an Dic sodes qs heri habuit chrysidem: & uti sis pro si uis. & illico i loco. Festus. pom.

Socer soceri cuius fœminiū ē hæc socrus. āti qui tamē hic & hæc socrus ꝓferebāt. Acti. i atheo. simul hæc pisea ꝓhemia erepta a socru possedit suo.

Soceris hæc huius socerinis. Plau. i aul. Immo id q̄d hæc nostra est patria & hic meus ē pater illic autē socerinis ē pater. Pri.

Socius par ē. comes uero minor. ideo dicimus socius socio. comes comiti raro. ē enī q̄ sequit & ducere habet. Cice. nō comitē se ad ducē præbuit. Et idē. Est gloria comes uirtutis. Gloria enī seqt honestatē: sicut ūbra corpus. ideo dicimus ebrietas ē magistra libidinis. diuitiæ sunt materia supbiae: & supbia ē mater odii: i q̄bus exēplis nequaq̄ dixeris comes. Est praeterea comes q̄ ductū sequitur alterius. socius plaerūque i negociis seriis rebus fortunaeque arbitrio subiectis Caesar i cõmētariis. cū se uictoriae pompei comitē ēē malet q̄ sociū caesaris i rebus aduersis. sodalis uero ē in rebus leuioribus ac saepe uoluptuosis. Ci. epulabat modice cū sodalibus. sodalitates. n. me quaestore sunt īstitutae. Comis ē benignus hō & facilis q̄ aliis nō grauate iseruit. Lau.

Sodes nō ut apud comicos sed si audes. Cice. i ora. Libēter etiā copulando uerba iūgebant ut sodes ꝓ si audes. No.

Sodes aduerbiū praecationē significat. Ser.

Sodes repiunt & alia uerba quae i usu deficiunt personis. ut cedo sodes: salue. aue. furis infit foret inquam fio. Pri.

Sodes aduerbia ī es ꝓducta: ut hercules sodes

Sodalis quaere i socius.

Sodinus fluuius apud persas clarus.

Solaria uocantur babylonia q̄bus eadē sternūtur. Fe. pompe.

Solatū morbi genus. Fe.

Solariū dictū i quo orae i sole ispiciebantur

Solers disertus. Te. i heau. Adolescẽtẽ solertẽ dabo. solers quasi totus ex arte uel solus in arte. huic inhers contrariũ. Do.

Sola sedilia in quibus singuli tantũ possunt sedere. Ideoque solias sternere dicunt qđ soliſternũ habent. Fe.

Sol liber a romanis appellatus est q̃ liber & uagus ẽ. ut ait Neui. Hac q̃ sol uagus igneas habenas ĩmittit ꝓpius euaginatoque terræ orpheus uocat eũ boni consilii hunc diem præstitẽ monstrãs. nam si conceptu mentis consilia nascũtur. Mũdi autẽ mentẽ solem esse opinãtur auctores a quo ĩ homine manet intelligendi principiũ merito boni consilii solẽ antistitẽ crediderũt. Macro.

Solẽ iouis oculũ appellat antiquitas. Ma.

Solea uel ea dicit quæ solo pedibus subiicit. uel genus piscis uel materia robusta: super quam paries craticius extruit. Fe.

Solẽnia sacra dicunt quæ certis tp̃ibus fiũt. F.

Solẽnitus ꝓ soleniter. Lu. in egisto. Solẽnituſque adeo ditali laudet lubens. Noni.

Soles dies. Vir. iii. aene. Tris adeo incertos ceca caligine soles. Idem. xi. aene. Ipse sinu p̃ se portans iuga longa petebat solos nemorũ. Te. i an. Venit meditatus aliunde ex solo loco. Ser.

Sole occaso Neui. inqt. Au. ge.

Solis potẽtiam & omnium potestatum sum referri id cãt theologi: q ĩ sacris hoc crebrissima præcatione demonstrat solem esse oĩa et orpheus testatur. Ma.

Solis orbis matutinus solito nobis maior apparet: qa ĩteriacet ĩter nos & ipsum aer adhuc de nocte roscidus. & grandescit imago eius tãq̃ ĩ aquae speculo uersatur. Ma.

Solitaurilia hostiaꝝ triũ diuersi generis ĩmolationẽ significant. tauri arietis uerris q̃ oẽs hæ solidi & integri sunt corporis. Solũ enĩ lingua oscoꝝ significat totũ & solidũ: unde tela quædã soliterrea uocantur tota ferrea. & homo bonoꝝ artiũ solers: & quæ nulla parte laxata cauaque solida uocant. Fe.

Soluat trisyllabũ posuit Catullus in suis endecasyllabis phaleuciis q̃ zonã soluat diu ligatam. Pri.

Solsticiũ quære in stare. Lau.

Solatiũ & solamen quære in consolatio. La:

Sollicitare est spẽ metũue ostendere uel ĩquietare. Laurentius:

Solis promontoriũ ĩ mauritania ẽ.

Solimi possidie montes sunt.

Soloxius mons taraconẽsis hispaniæ est & ex oretanis iugis carpentaniſque & ab etica atque lusitania distinguitur. Solurius mons ẽ hispaniæ a singularitate dictus cũ solus altior omniũ uideat. uel q̃ solis radius in eo appareat anteq̃ alibi oriatur.

Solimi populi iuxta lyciã pugnatissimi a bellorofonte uicti. Home. secundũ quosdam ũde iudaei originẽ habuerũt urbs solymæ solymaꝝ & hieroſolymæ hieroſolimaꝝ & hieroſolyma hieroſolymae.

Solon salaminius. de quo gellius. xii. dedit leges athenienſibus. Iuſtinus. ii.

Soloeciſmus uitioſa uerboꝝ compoſitio. uel imparilitas secũdũ Gellium. v. a uetuſtioribus ſterobiligo: & a uerſu & tortuoſa oratione quaſi ſterobiligo a ſolone dictus q cũ urbẽ ſolon conderet ĩ cicilia: cũ pauci eſſent athen. tractu temporis uocem corruperũt unde & ſoloezizare. Sed ſoloeciſmus apud ꝓbatos & barbariſmus nõ ĩuenit: ſed potius ſoloecon & barbaron.

Solus & unus ſole & une uocatiuum mittũt Plau. ĩ fribolaria. ſole quoque atthicidas in himeneo fœlix lectulæ talibus ſole amoribus. Et Catullus. O amice ex multis mihi une ceſallio. Mittunt etiam genitiuum fœmininum ĩ æ & maſculinũ ĩ i apud ãtiquos ut Cice. ad herenniũ. Res tota totæ rei neceſſe eſt ſimilis ſit. & Te. i eunu. mihi ſole ridiculo fuit. P.

Solor ĩ utranque ſignificationẽ antiqui ꝓtulerunt. Aſſinius. Pollio. Sed cũ ab ea quæ ſperaueram dolebam. conſolabor ab ea quæ timui. Priſcianus.

Soluendo. Ci. phil. Tu nec ſoluẽdo eras. ideſt ſoluere debita non poteras. Pri.

Solona urbs ẽ ĩ dalmatis. Porphi.

Soluere molliſcere ẽ. Ho. car. ſoluit acris hiems grata uice ueris & fauonii. Acron.

Solutus ẽ liber. Hora. car. Aut flore quem ferunt terræ ſolute ſolutas terras liberas dixit: hoc eſt faculras uel apertas uere. terra enĩ ꝓ tẽporibus fatiſcit & claudit. Acrõ.

Sol. Ci. de natura deoꝝ. li. iii. Cumque tu ſolem qa ſolus eſſet appellatum eſſe dicas. ſoles ĩpi q̃multi a theologis ꝓferũt unuſ eoꝝ ioue natus neposætheris. alter hiperione. tertius uulcano nili filio: cuius urbem ægyptii uolũt eſſe eã quæ heliopolis appellat. quartus is qué heroicis tẽporibus athãto peperiſſe dicit ialiſi carmeritide rhodi. quintus q colchis ferũt oethã & circẽ ꝓcreauiſſe

Solutilis nauis qualẽ nero per inſidias matri agrippae fecit ĩ naufragium quaſi ſolubilis quæ facile ſolui poſſet. ego potius quæ ſoluta ẽ dicam: & non fideliter cõſutã. Lau.

Soluẽdo nõ ſum ſubſtantiuum patit: ſignifi/

cat enī ſatiſſacere: ꝑ eo ꝙ obligatus ſum ſine pecunia: ſine remuneratione. Quin. Placeamus licet nobis fortuna nr̄a pater pauperi ſoluēdo nō ſumus. Et poſtulat datiuū ut idē maximi tū uiroꝝ & qbus artis ſuæ ſoluendo nō ſit humanitas. Lau.

Solus & unus ꝑ ſolus more ſuperlatiuoꝝ genitiuū regunt. Pli. Accipenſer unus omniū ſqūāmis additos uerſis contra aquas natando meat. Itē dicimus unus ex omnibus uel inter omnis. Lau.

Sollicitatio & ſollicitudo ī eo differūt: ꝙ ſollicitudo ē quæ inheret mentibus. ſollicitatio quæ ab alio fit. Te. in an. Nuptiaꝝ ſollicitatio & ſollicitudo ē perturbatio. Idē ī eadem Quantas hic conficit ſollicitudines. Do.

Sollicito ſollicitam reddo. i. contriſto & pturbo. Te. ī an. Cur meā ſenectutē ſollicito huius amentia. Do.

Solidū plenū idoneū itegrū. Te. ī an. Nōne tibi ſatis eſſe hoc uiſum eſt gaudiū ſolidum: niſi me lactaſſes amantē. Do.

Solipugna genus beſtiolæ maleficæ: quæ acrius cōcitatiuſque fertur feruore ſolis unde etiam nomē traxit. Fe.

Solcus dictus a græco qđ ab illis ὁλκὸς appellatur. Feſtus pom.

Sollicitare ē ſolo citare. i. ex ſuo loco mouere

Solū aūt qn ſignificet locū quis dubitat: cum exules quoque dicant̄ loco patriæ ſue pulſi. Feſtus pom.

Solitate ꝑ ſolitudine. Acti. ī euriſace. tuā ſolitatē memorās formidans tibi. No.

Soliū ꝓpriū eſt armariū uno ligno factū: ī quo reges ſolebant propter tutelā corporis ſui dictū quaſi ſolidū. Interdū abuſiue ſellā regalē ītelligimus. Vir. i. æne. Septa armis ſolioque alte ſubnixa reſedit. Ser.

Solo oſce dicitur id quod nos totū uocamus. Liui. Soliferreū genus teli ideſt totū ferreū. Solers etiam ī omni re prudens & ſolenne: qđ omnibus annis præſtare debet. Fe.

Solino intelligitur conſulo. Fe.

Soloeciſmus latino uocabulo ab aſinio capitone eiuſdēque ætatis aliis imparilitas appellatur uetuſtioribus latinis ſtribiligo uocabatur a uerſuta uidelicet & prauitate tortuoſe orationis tāq ſterobiligo quædā ꝙ uiciū Aſinins capito in litteris quas ad Clodium tuſcū dedit hiſce uerbis definiuit. Soloeciſmus eſt inquit impar & iconueniens poſitura partiū orationis. Cū græcū aūt uocabulū ſit ſoloeciſmus atthici homines q eleganti⁹ locuti ſūt uſi eo ſint quæri ſolet. ſed nos neque ſoloeciſmū neque barbariſmū apud græcoꝝ idoneos adhuc inuenimus. Nam ſicut barbaron ita ſoloecon dixerunt. Noſtri quoque antiquiores ſolpecō facile ſoloeciſmum haud ſcio nunq̄ dixerunt: qđ ſi ita eſt: neque ī græca neque in latina lingua ſoloeciſmus probe dicit̄. No.

Solū terra. Fe.

Solſticiū q ſol eo die ſiſtere uidebatur: aut ꝙ ſol ad nos uerſum proximū eſt. Solſticium cū uenit ī mediū ſpaciū ꝙ dies equus fit. ac nox aequinoctium dictū. Macro.

Solox lana craſſa. uel pecus lana contectū. Tinnius. lana ſoloci ad purpurā data. Et Lu. paſcali pecore ac montano hyrco atque ſoloce. Fe

Soluerit ꝑ ſolutus ſit. Ceci. ī annali. Duos ex ſexaginta lictores domū deportauiſſe facis q auctoribus hoſtiū ante ſoluerint ferri. N.

Soluere luere perſoluere ſatiſſacere ſe purgare. Te. ī ad. Neque tu uerbis ſolues unq̄ qđ mihi re malefeceris. Do.

Solus cum ſingularitatē ſignificet nunq̄ pluraliter ꝓfertur. & tamē apud Te. i ad. ſolæ ſumus ī uenitur. Do.

Solus deſertus. Vir. iii. geor. Heu male tum libiæ ſolis erratur ī aruis. Idē in quarto. Te ſolo ī littore ſecum. Ser.

Solum eſt qđ unicuique ſubiacet rei. unde ē aer auium & mare nauium. Vir. v. aene. Subtrahiturque ſolum. Ser.

Somnio ſomniāti. Fe.

Somniamus ea quæ uigilanter uolumus. Vir. Credimus an amāt ipſi ſibi ſomnia fingūt. Terenti. ī an. Nū ille ſomniat ea quæ uigilans uoluit. Do.

Somniculoſus ꝙ ad ſomnos uacet. Labe. ī ſororibus. e caſtor multū ſomniculoſus. No.

Somnurinas dixerūt quæ ī ſomnis uidētur. Var. ī pmo. li. i. Leuis menſum q̄ ſomnurinas imagines affatur non umbraē ſomnos pululæ. No.

Somnus ꝓprie eſt deus. Virgili. v. æne. Cum leuis æthereis ſublapſus ſomnus ab aſtris. aerea dimouit tenebroſum. No.

Somnio dicendū non ſomnior. Caper.

Somniculoſus a ſomniculo magiſq̄ a ſomno Laurentius ualla.

Somnū quo dormimus. Vir. v. æne. Te palinure petēs. tibi ſomnia triſtia portans. No.

Somniculoſū. Labe. ī ſororibus. Ecaſtor inquit multū ſomniculoſū ut penus aſpidem pſillus. Au. ge

Sonit pro ſonat. Actius in æne. aut decio cla/

more & tẽplũ gemitu reſonit cœlitũ. Idẽ in fundis ac ubi curuo littore latratu ũda ſub undis labunda ſonit franguntur haſtæ terra ſudat ſanguine. No.

Sonorus grauis. é auté epitheton tẽpeſtatum. Vir. i. æne. luctantes uẽtos tempeſtateſque ſonoras. Ser.

Sons nocens: inſons ĩnocens. Fe.

Sonticũ iuſtũ. Neui. ſonticã eſſe oportet cauſã quãobrem perdas mulieré. Fe.

Soniti pro ſonitus & ſonu pro ſono. Pacu. in doloreſte. quidnã autem hoc ſoniti é q̃ fores ſtridunt. Siſen. lib. iii. hi. poſtq̃ ſonu ſignoꝝ præliũ magnum cum clamore uiroꝝ commiſſum é. No.

Sono ſonas & ſonis. Lucre. in tertio caligare oculos ſonereaures. Pri.

Sonaturus pro ſoniturus. Hora. libro ſermonum protulit. Ingeniũ cui ſit cui mens diuinior atque os magna ſonaturum des nominis huius honoré. Pri.

Sopor mors fere eſt. Horati. libro carminum. Ergo quintiliũ perpetuus ſopor urget. Virgili. & conſanguinei leti ſopor. Acron.

Soratũ é quo ornaméta portanť ſcenicoꝝ. Fe.

Sorbeo ab ore. Fe.

Sorditudine pro ſorde. Plau. ĩ penulo. Vt mihi abſterſerũt omnem ſorditudinem. No.

Sordet ſordida é. Acti. in aegiſto. Cui manus materna ſordet ſparſo ſanguine. No.

Sororiæ mammae dicũtur puellaꝝ cũ primũ tumeſcũt. Fe.

Sororium tigillum appellatur locus ſacer in honoré iunonis: quem Hora. qdam ſtatuerat cauſa ſororis a ſe iterfectae ob ſuam expiationẽ. Fe.

Sororis appellatione ueteres eleganti interpraetatione poſuerunt. itaque maxime iuris ſcriptores exprimendã putauerunt: Antiſtius labeo. Soror inquit appellata eſt q̃ſi ſeorſum naſcať: ſeparaturque ab ea domo ĩ qua nata é. No.

Soror ingt appellata eſt q̃ quaſi ſeorſum naſcitur: ſeparaturque ab ea domo in qua nata eſt in aliam familiam tranſgreditur. Aulus gelius.

Sors & patrimonium ſignificat. unde cõſortes dicimus & dei reſponſum quod cuique accidit ĩ ſortiendo. Fe.

Sors qđ ſuum ſit uel ab ſoluendo compendiũ quod cõpenderet una quo uſura qđ ĩ ſorte accedebat impendium appellatur quod cũ accederet ad ſortem uſu uſura dicta ut ſors quod ſuum ſit ſorte per trutinam ſolui ſolitũ. ueſtidiũ etiã nũc manet ĩ aede ſaturni qđ ĩ ea iam nũc & propter penſurã trutinã habet poſitã ab ore examé appellatũ. Var.

Sortes a ſerie a quo aſſerere & conſerere. nã ĩ his iuncta tẽpora cum hominibus ac rebus ab his ſortilegi a ſorte pecunia: quæ ĩ fœnore ſors eſt impedium qđ iter ſe iungat. Var.

Sorticillus uenter ſuillæ condito farre expletus. Feſtus pom.

Sortirent pro ſortirentur. Varro reꝝ humanarũ. In giro conuenerunt cenſores inter ſe ſortiant. Nonius.

Sors ſortis ĩ nominatiuo ꝓtulit. Plau. in caſſi. indeque illic ſit alia ſortis ſub aqua. Pri.

Sortio & ſortior idẽ ſignificant. Priſcia.

Sordido & ſordidor ex quo ſordidatus & neutrũ abſolutũ ſordeo. Pri.

Sorbeo uel ſorbo ut probo placet ſorpſi uel ſorbui. Lucanus ĩ. iiii. abſorpſit penitus cupes & tecta feraꝝ. Et Cice. ꝓ murena. difficultaté exorbuit. Pri.

Sorapte mons ubi celebrať apollo. Acron.

Sors euentus eſt. Hora. car. quem ſors dierũ cũque dabit lucro. Acron.

Sortito aduerbiũ eſt qualitatis: hoc é ex ſorte ideſt naturaliter euenit. Hora. car. Lupis & agnis q̃to ſortito obtigit. Acron.

Sorbo nõ dicimus ſed ſorbeo: ſed ſorpſi & ſorbui & non abſorpſi. Cap.

Sorgia fons a ſurgendo dictus ĩ narbonenſi prouincia ubi dicitur uallis clauſa fons clariſſimus e ſpecu ꝓfluens ab ditiſſima piſcium fertilis herbam affert ſatis dulcé bobus in rhodanũ mergitur.

Soractis mons eſt hirpinoꝝ uel faliſcorũ apollini dicatus. quo ſpelũca coperta latebrã ſibi elegit ſilueſter pontifex ſummus. Cõſtãtino cæſare auguſto ĩperante romanis.

Sora oppidũ uolſcoꝝ a ſamnitibus poſſeſſũ munitiſſimũ: de quo Liuius ab urbe cõdita. Sorſia græce ſoſias.

Sos ꝓ eos antiqui dicebant. Ennius. conſtitit inde loci propter ſos deaſque dearum. Sis interdũ ꝓ ſi uis ponebãt. & ꝓ datiuum caſum. Enni. idem effert poſtq̃ lumina is oculis. Feſtus.

Soſpis ſaluus. Enni. cum ſoſpitem ꝓ ſeruatore poſuit. Fe.

Soſpitare bona ſpe afficere aut bonam ſpem non fallere. Fe.

Sopitent ſalutent. Enni. ĩ menalippa. regnũ que noſtrũ ſoſpitent ſuperſtitentque. Pacu. ĩ edo populo q fauſtum ſẽpiterne ſoſpitent. Nonius.

Soſpes & hoſpes q̃uis communia ſunt: habẽt tamẽ fœmininũ p̃a. ut Luca. Et ſoſpita primo cõiunguntur & neutris ſunt & plæraque alia. ut Luca. ī qnto. Imperiumque comes & tereti flagello. Et iuue. ī quinto. nũq̃ depoſitũ tibi ſoſpes erit. Pri.

Soſtratus uir aeginites laumedontis filius.

Soterici lecti. uide ſupra ī ſeneca. Au. ge.

Sorer ſaluator: unde ſotiria ſalus.

Scobina a ſcobe. Fe.

Scopi cũ calcatæ uuæ erunt dicunt & folliculi cortices. Varro.

Scoma duo apud græcos nomina leodria: & ſcoma quibus nec uocabula latina reperio: niſi fortaſſe dicas leodriam exprobationẽ eſſe ac directam contumeliam. Sicoma enī pene dixerim morſũ figuratum: quo ſæpe fraude uel urbanitate tegitur uel aliud ſonet. aliud ītelligat. nec tamẽ ſemper ad amaritudinẽ p̃git. Leodria ẽ quod aperte obiectũ exprobatumque ẽ hoc ſcoma q̃ figurate. Macrobius.

Scholæ dictæ ſunt ex graeco a σχολη. i. uacatione q̃ caeteris rebus omiſſis uacare liberalibus ſtudiis pueri debent. Fe.

Scopas. Cice. ī ora. Et ſi hoc illius ẽ dictũ ſcopas ut ita dicam mihi uidentur diſſipare. Nonius marcel.

Scopulũ ſaxũ eminẽs. Vir. i. aene. ſcopuloque infixit acuto. Dicit aũt a ſpeculãdo uel a tegumẽto nauiũ. Ser.

Scortũ abdomẽ ī corpore fœminarũ patiens ĩiuriæ coitus ſcortũ dicitur. Ideo q̃ ſcorta ſunt dura coria. Aperte ergo ſui meretrices ſcorta dicunt. Te. ī eunu. forte habui ſcortũ. uel dicunt ſcorta a graeco: ī quo graece palpitare ītelligit qđ illiæ faciunt ſaltando. uel potius criſſando aſſidue: ob eam cauſã: ut cõcinioré uenerẽ exhibeant uiris: aut ut ſibi abigant cõceptũ. Do.

Scortari ẽ ſæpius meretriculam ducere. quæ dicta a pelle. Id enī non ſolũ antiq dicebant ſcortũ. ſed etiã nũc dicimus ſcortea quæ e coriis ac pellibus ſunt facta. In ſacris ac ſacellis ſcriptũ habemus. Nec ſcorteũ qd adhibeat ī athellanis licet animaduertere ruſticos dicere ſe abduxiſſe p̃ ſcorto puellã. V.

Scombriaria herculis īſula eſt ad cartaginem nouam ſpectans a ſcombrorũ multitudine captoq̃ dicta ẽ. & poſt dianiũ. diſtat autem a noua cartagine ſtadiis quatuor & uiginti milia. Strabo.

Scorta appellantur meretrices. qa ut pelliculæ ſubigãtur. oĩa nãque ex pellibus facta ſcortea appellantur. Fe.

Scortes. i. pelles arietinoq̃ ab eiſdem pellibus dicti. Feſtus pom.

Scorpio ẽ genus teli. Salu. lib. iii. hiſto. Quaq̃ una epiſtola forte cũ ſeruo nacti prædatores ī ſcorpione caſtra. Siſen. lib. iii. hiſto. lõgius ſcropius catapultas concitas. Noni.

Specus maſculinũ. Hora. car. ii. & quos agor ī ſpecus: ſed hoc ſpecus & pluraliter hi ſpecus melius dicit. Enni. tamẽ fœmininũ protulit. Tũ cana ſub monte late ſpecus ĩtus patebat. Et Pacu. aduenio in ſcrupuloſã ſpecũ Inuenitur etiam hoc ſpecũ & hæc ſpeca. Cato. ſpeca poſita quo aqua de uia abiret. Pri.

Spera græcũ ẽ. i. rotũdũ uel pila.

Sperma græce latine ſemẽ.

Species ſunt ſimilia genitiuo plurali caret. Ci. ī thopicis. In diuiſione formaq̃ quas græci hydeas uocant. noſtri ſi q̃ haec forte tractãt ſpecies appellant. Pri.

Specimen. Cice. tuſculana. qd illud num dubitas qn ſpecimen naturæ capi deceat ex optima quaquæ natura. Eſt autẽ ſpecimen illud parũ quod quaſi exẽplar ī mercibus emptoris oſtendi ſolet. ut ī pannis: uel deguſtatio ī eſdẽtis & poculentis.

Spectaculũ quære ī pompa. Lau.

Specus ẽ locus ī quo reſpicitur. ide ſpectacula dicta ſunt. Vlpia. de ri.

Specioſas perſonas accipere debemus clariſſimas utriuſque ſexus. Itẽ eorũ q̃ ſenatoriis ornamẽtis utuntur. Vlpia. de uer. ſignifi.

Spinter aut fibula ī humeris: aut armilla. Plautus ī menalip. Iubeas ſpinter nouũ reconciliatur. Priſcia.

Spolior pro ſpolio. Af. ī crimine. quos ĩpune depopulatur & deſpoliatur dedecus. No.

Sponſalia ſunt mentio & repromiſſio futurarũ nuptiarũ. Floren. de ſponſal.

Sponſalia dicta ſunt a ſpondeo. nam & moris fuit ueteribus ſtipulare & ſpõdere ſibi uxores futuras. Vnde & ſponſi ſpõſæque appellatio nata ẽ. Vlpi. eodẽ ti.

Sponſio appellat nõ ſolũ quæ p̃ ſponſi iterrogationem fit. ſed & omnis ſtipulatio p̃miſſioque. Plu. de uer ſigni.

Spondere ẽ dicere ſpondeo ſponte. Nã id ualet ea uoluntate. Ideo Luci. ſcribit de gratia cũ ad ſe cubitũ uenerit ſua uoluntate ſpõte ipſam ſuapte adductam & tunicam & cætera reiiceret. Eandẽ uolũtatẽ Te. ſignificat cũ ait. ſatius eẽ ſua ſpõte recte facere q̃ alieno metu ab eadẽ ſpõte a q̃ dictũ ſpõdere declinatũ ſpõdet & ſpõſos & ſpõſa. Spõdet enī

sponsor cū quid faciat obligatus:
Spondere putatur dictum q; sponte sua.i.uoluntate promittatur.Fe.
Sponsus consponsus hoc Ne.significat cū ait: Cōspōsi spondebaſ pecunia.
Spōsalis q sponderat filiā.despondisse dicebaſ qđ de spōte eius.i.uolūtate eius exierat
Sponte idest uoluntate.
Spontis despōdisse animū quoque diciſ:& despōdisse filiam q; suæ spōtis statuerat finē.
Spōte quære i citro.Lau.
Spoliare ē non minimā partē auferre.Teren.i ecy.Quin spolies mutiles laceres.Do.
Sportas aut a sportu q̄si sporteas:aut a sportando.Salu.hi.lib.ii.E muris canes sportis demittebant.Var.de ui.pa.li.i.Neque enim absoniū i tota cœna cœptū ex uariis rebus cū cōiectū i unā sportā despicitur.No.
Sportæ & sportellæ nūmoꝝ sunt receptacula & sacci sacculi & sacelli & crumene & uellerae & scorteæ & mantinæ & marsupia.ita fisci fiscinæ & fiscellæ.Spartea sunt utensilia ad maiores summæ pecunias capiendas. Vnde quia maior ē sūma pecuniæ publicæ q̄ priuatæ,p sēsu publico ærariū diciſ.pro loculis & archa thesaurus.,p sacello fiscus. unde fiscus pecunia publica.& cōfiscare dici solet.Asco.pe.
Sportula .Sueto.ait lib.v.anniuersarium i castris prætorianis sine uenatione apparatū/que iustū atque legitimū in septis ibidē extra ordinarium & breue dierūque paucoꝝ qđque appellare cœpit sportulā:qa primū daturū se dixerat uelut ad subitā conductā que cœnulam imitare se populū.Et lib.xii. Sportulas publicas sustulit reuocata rectarū cœnaꝝ cōsuetudinis.Sic luue.quanto celebretur sportula fumo.Dicitur etiā sportula distributio uel largitio ad populū.
Staturus a uerbo sto deriuata corripiūt syllabā sta. excipiſ stamē statura:staturus. Pri.
Stabulo & stabulæ idē.Pri.
Stella dicta ē q; luminis stilla creditur.
Sterto stertui.Persi.cor iubet.hoc enim postq̄ destertuit esse.Pri.
Sternere ē placidū facere.Hora.carmi.Qui simul strauere uētos æquore feruido.Et Vir. strauerūt aequore uēti.Acron.
Stellas campus est ab altera mōtis massici parte:quæ a caleno ad sinuessam olim agrum Cice.de lege agra.Agrū cāpanū stellatūque campū.& ad gaurū lirimque si læta cū uia herculanea uendere itēdebat.Et Sueto.de Cæsare campū stellatū uiginti milibus ciuibus romanis diuisit:
Stipulo & stipulor actiue & passiue sub utraque uoce:ut stipulor a te,p iterrogare & interrogor a te.Sueto.stipulari passiue protulit.Plau.i cistellaria actiue dixit.Pri.
Stinguo extīguo extinxi.Ci.stinguēs præclara insignia cœli dixit.Prisci.
Stirps pro sobole fœmininū ē .de arbore aūt masculinū.Ser.in ar.
Stilbon.Cice.de natura deoꝝ li.ii.ifra autem hanc stella mercurii ē ea stilbon appellatur a græcis.
Stips pecunia.ut Macro.lectisterniumque ex collata stipe faciē ster:idest quo opertū sit. Hora.car.Vides ut alta stet niue candidum soracte.& iā puluere cœlū stare uides. Acr.
Stipendiarius q; soluēdo stipendio obnoxius est.Laurentius.
Sto fixus sum. Vir.decimo æne.stat sua cuique dies.Serui.
Sto,p adsum.Vir.iiii.æne.stat sonipes:& frena ferox spumantia mandit.Ser.
Sto idest positus sum.Vir.iii.æne.stant manibus aræ ceruleis.Ser.
Sto idest sum.Vir.primo æne. Omnis i ascanio cari stat cura parentis.Ser.
Sto haereo.Vir.stant flumina flāmæ.Ser.
Sto plenus sum.Vir.iam puluere cœlum stare uident.Serui.
Sto idest emineo.Vir.vi.æne.stat ferrea turris ad auras.Ser.
Sto placeo.Vir.stat conferre manū:& stat cassus renouare omnes. Ser.
Sto plenū esse significat.Vir.Stant & iunipe/ri.i.plenæ sunt.Et stat puluere cœlū.Ser.
Sto placeo. Vir.ii.ge.Et ductus cornu stabit sacer hircus ad aram.Tū eni ē aptū sacrificium.cū dedicatū animal uictimæ patiens inuenitur.Et aene.Et statuam ante aras aurata fronte iuuencū.i.placere faciam.Ser.
Sto quære i uerbo sidere.Lau.
Stomachus etiam plurale diciſ pro singulari ut caluus quorum prædulces cibos stomachus sufferre non possunt.Ser.
Sto steti & sisto steti.Ser.i arte.
Stomachus actiue accipiſ.Lau.
Stolidus q,,pxime accedit ad naturā sensumque pecudū.Lau.
Stolones i pomis ac i oleis proceros atque excretos amputantē inqt.Au.ge.
Sto sum.Te.i an.ut ne pater p me stetisse.Alias plenū esse.Vir.stant & iunipi & castaneæ Alias horrere.Virgi.stant lumina flammæ. Lucil.stant sentibus fundi.Do.

Stolidos ad apollinari ſulpitio didicimus ſtolidos uocari. Non tam ſtultos & excordes: q̃ tetros & moleſtos & illepidos quos græci dicũt. Au. ge.

Stolam ueteres non honeſtam ueſtem ſolũ: ſed etiam omne quod corpus tegeret. Ennius i thelepho. Cedo & caueo eum ueſtitum ſqualida ſeptũ ſtola. Var. i coſmorone mulierẽ aliam coercẽs cũ ſtola obſida. Idẽ i eumenidibus. Parti uenuſtã muliebris ornat ſtola. Noni.

Stropus apud græcũ ẽ ꝓ inſigni ponebaſ i capitibus ſacerdotũ. alii id coronã eẽ dixerũt.

Strennuior Plau. ꝓtulit i epidico. Nã ſtrẽnuiori deterior ſi prædicat ſuas pugnas. Priſci:

Strideo des. & ſtrido ſtridis idem ſignificant Vir. ſtridũtque cauernis. Pri.

Strigẽ hanc auem dicas. ſtriga aũt caſtrẽſe uocabulũ ẽ iteruallũ turmarũ ſignificãs i quo equi ſtrĩguntur. unde ſtrĩguli dicũtur corpore macilenti. Serui. i ar.

Straméticius qđ ẽ ex materia ſtraminis. Lau.

Strues quære i dictione ſtrages. Lau.

Strẽnuus quiſque dixit. Salu. i iugur. Nam ſtrẽnuus qſque aut occiderat i prælio: aut graiter uulneratus diſceſſerat. Lau.

Strepitus quære i fremitus. Lau.

Stridor quære in fremitus. Lau.

Strages ẽ cadauerũ interfectoꝝ uno in loco ac propriũ iacentiũ multitudo: ſiue humanorũ ſiue mutorũ ſarcina ẽ utenſiliũ & eorũ: quæ ad cultũ & ornamẽtũ & ad cæterũ uſũ pertinet: inde ſarcinula quam milites colligunt i itinere. Aceruus eſt minutati ꝓprierũ ut frumenti leguminis maiorum quoque ut ſcutoꝝ. Eſt enim generale ad omnia ſtrues uero eſt lignoꝝ. Lau.

Statĩ quære i continuo. Lau.

Strophiũ faſcia breuis quæ uirginalem errorem cohibet papillaꝝ. Tur. in philopatro. Me miſeram quid agam: inter uias epiſtola excidit mihi ĩfelix ĩter tuniculã & ſtrophiũ collocatã. Tul. i clodiũ. cũ ſtrophio accurate præcigere. Plau. i aulu. ꝓ illis crocotis ſtrophiũ ſumito uxorium. Var. ſexque ulixe. ſuſpendit marinas molis piſarum reticula ac ſtrophia. Nonius.

Studioſus actiue accipitur. Lau.

Studioſus dicimus pro uirtuoſo qđ i uſu non ẽ. Cicero ad here. Ideoque bonis uiris & ſtudioſis amicus erat. Lau.

Stultus ĩprudens & ĩprouidus: fatuus plene ĩſipiens tractũ a ſapore ciboꝝ: q cũ nõ ſapiunt fatui dicuntur. Mar. ut ſapiãt fatuae fabioꝝ prandia betæ o q̃ ſæpe petet uina pipque coquus. Vel fatuus a furore quodã ut uxor fauni quæ fatidica erat dicta fatua.

Stuprũ quære i adulteriũ. Lau.

Suaſum color appellatus qui fit ex ſtillicidio fumoſo i ueſtimento albo. Plau. Suaſo confeciſti ꝓpudioſam pullã. Sunt q omnem coloré ſuaſum uelint appellare q quaſi ꝓſuadentur i aliũ albo tranſire. Fe.

Suauiũ reqre i oſculũ. No.

Suauiũ uoluptas eſt. Te. O thais meum ſuauium. Seruius.

Suaſi. Vir. Iuturnam miſero ſuaſi ſuccurrere fratri. cũ ſolitũ ſit dici iturnæ ſuaſi. Macro

Suauitudo ſaũitas. Plau. i bachidibus. cor meum. ſpes mea. ſuauitudo cibus gaudiũ. Tur pili. i leucadia. Intercapedine ĩterficior. deſiderio diſſiror. tua mihi cupiditas ſuauitudo & mei animi expectatio. No.

Suadere & perſuadere differunt. ſuademus facilia: perſuademus difficilia. Suadere facientis eſt. perſuadere perficientis. Teren. i adel. perſuaſit ille ĩpurus ſat ſcio. Do.

Suadere quære i uerbo perſuadere. Lau.

Sua quære i cuia. Lau.

Suadela a ſuaſu. Ho. i. epiſtolaꝝ. At bene mutatũ decorat ſuadela uenuſque. Pri.

Subeo actiuũ ẽ. Inde ſubeor. ꝓ ſi ſubeant pro ſpera caſtra.

Subinde accipitur pro deinde: uel deinde ſtatim. Li. ſubĩde acceptus a p. munitorio ſpurius oppius. Vel pro identidem ſiue frequẽter cũ quodam interuallo. Lau.

Subrẽperamẽtũ ẽ plene ꝓnũciationis. ut ſubridet nõ ad plenũ ridet. Te. in an ſubtriſtis uiſus eſt. Do.

Sub ideſt ãte. Vir. ii. æne. poſteſque ſub ipſos nituntur gradibus. Et .i. geor. ſub lucẽ exportant calathis. Ser.

Sub ideſt per. Virgi. i. aene. Ibant obſcuri ſola ſub nocte per umbram. Ser.

Sub ideſt poſt. Vir. vi. aene. quo deĩde ſub ĩpo Et Tul. ad plancum. ſub eas autem redditæ ſunt. Seruius.

Subactus modo ſignificat mollitus modo cõpulſus. ut cũ dicimus. pecus ſub arbore ſubactũ modo coactus. Fe.

Sub corona uenũdantur captiui q uenũdabãtur coronati. Cato ut populus potius o rẽ bene geſtam ſupplicatũ eat q̃ re male geſta coronatus ueneat. Fe.

Sub iugũ mitti dicunt hoſtes cum duabus haſtis in terra defixis tertiaque ſuſpligata inermes ſub eam dicuntur tranſire. Fe.

Subuos placo ſupplico. Fe.

Sub uitē prælіari dicuntur milites cū ſub uinea militari pugnāt. Lu. neque prodite i altum prælіari, pcul ſub uite. Fe.

Sub uitē iacere haſtas dicitur cū ueles eas ſub manu ſurſum mittit. Luc. Vt ueles bonos ſub uitē qui ſubmiſit haſtas. Veles autē uelitis facit. Fe.

Sub uineam iacere dicuntur milites cū aſtantibus centurionibus iacere cogūtur ſudes. F.

Subdextra erat locus in comitio ſnbſtructus ubi nationū ſubſiſterēt legati q ad ſenatū eſſent miſſi: is græ. ſtaſios appellatus aperte ut multa. Varro.

Subduco ideſt ſupputo. Te. in adel. Nunq̄ ita qſq̄ bene ſubducta ratione ad uitā fuit. Ser.

Subducere i terram ducere. Vir. i. aene. Quaſ ſatam uentis liceat ſubducere claſſem. Ser.

Subductus diligenter computatus. Te. i adel. Nunq̄ ita quiſq̄ bene ſubducta ratione ad uitam fuit. Ser.

Subditus dicitur iudex q i loco mortui datur his q eū habuerant iudicem i aliqua re uel lite. Seruius in ar.

Subdices. Enni. p ſubiectis poſuit. Ser.

Subiicit noue poſitū non a ſubiiciendo. ſed altitudine. Enni. i achille. per ego deum ſublimas ſubiicit humidas. unde oritur himber Vir. i buc. Quantū uere nouo uiridis ſe ſubiicit alnus. No.

Subiti dictū pro repentini. Acti. i armorū iudicio. benefacis ſed nūc qd mihi ſubitī exciuit mali. Noni.

Sub praepoſitio cū tempus ſignificat accuſatiuo gauder. Vir. primo geor. Sub ipſam arturū. Et alibi. ſub noctē exportant. Ser.

Subiicit ſurſum agit. ut & corpore ſaltu ſubiiciunt i equos. Aut certe ſubigit impellit urget. Vir. primo geor. Nō aliter q̄ q aduerſo uix flumine lēbū remigiis ſubiicit. Ser.

Subigo domo ſupero. Ci. i catone ma. Me qdē non fructus modo ſed etiā ipſius terræ uis ac natura delectat: quæ cum gremio molito & ſubacto ſparſum ſemē excipit. Ser.

Subigo acuo. Vir. vii. æne. ſubiguntque i cote ſecures. Ser.

Subigo compello. Vir. vi. aene. Caſtigat audit que dolos ſubigitque fateri. Ser.

Subiicere ſubgerere. Te. i phormio. ſi memini ſti id quod oli dictū ē ſubiice. Do.

Snbiices congruens eſt: ut ſubiices quod proinde ut obiicies compoſitū eſt i littera breui dici oporteat. Enni. i tragœdia quæ achilles inſcribitur, ſubiicies p aere alto ponit: q cœlo ſubiectus ē i his uerſibus. Ergo deum ſublimes ſubiices humidus unde orit iber ſonitu ſæuo & ſtrepitu. Plaeroſque homines tamē legere audias i littera producta. id ipſum aūt uerbū. M. Cato ſub alia præpoſitione debet i oratione quam de conſulatu ſuo habuit. ita nos inquit fert uētus ad prorem pireneū quo proiicit i altū. Et Pacu. Itē anchiſæ ad promontoriū: cuius liguam i altū proiicit. Au. ge.

Sub grumi uituli ſubiecti ſub aliaq̄ matrū māmis. i. ſub mamma. antiquo enī uocabulo māma rumis appellabatur. Var.

Sublabrare intra labra mittere. Neui. i decuma. Iam ego illi ſubiens ſublabrabo eſui ſin ciput. No.

Subleſta infirma & tenuia. Plau. i perſa. grauior pauper fit. Fides ſubleſtior ideſt infirmior. Idē ait uinū ſubleſtiſſimū: quia ifirmos facit. uel corpore uel animo. Ser.

Subleuit ſignificat illuſit & p ridiculo habuit tractū agnē ludi qd dormiētibus ora pigūt Plau. i aulu. fidei cenſebam maximis multo fidē eſſe. ah ſubleuit mihi os peſſime. N.

Sublegere furto aliqd ſubripere. Vir. uel quæ ſublegi tacitus tibi carmina nuper. Ser.

Subleſtū leue friuolū. Plau. in perſa. Nam ubi ad paupertatē acceſſit ifamia paupertas grauior fit: fides ſubleſtior. No.

Subſelliū ut ſuſcipere quod non plane ſapit. ſic quod nō plane erat ſella ſubſelliū: ubi i eiuſmodi dubii ſelliū dictū. Var.

Subſellia tribunorū ſunt triū uiroq̄ quæſtor & huiuſmodi minora iudicia exercētiū. qui nō in ſellis curulibus nec tribunalibus: ſed i ſubſellis conſedebant. Aſco. pedi.

Subuerbuſtam uerubus uſtam ſignificat. Fe.

Subſternas aſſuendo. Var. i hercule ſocratico Quid ſubſternas facere: iſcius i his homo agis. Nonius marcel.

Subcenturiare eſt explendae centuriae gratia ſupplere. Cecil. Nunc meae maliciae aſtutia opus eſt ſubcenturia. Fe.

Succeſſus fœlicitas. Vir. ii. aene. atque hic ſucceſſu exultans animiſque chorebus. Et. v. æne. hos ſucceſſus alit. Ser.

Succēſere i re graui & iuſta iraſci. Te. i an. Sed eſt quod ſuccenſeat tibi. Do.

Succenſere pro iraſci atque iputare frequenti in uſu eſt. Te. in phor. ſed parū non eſt qd omnibus nūc nobis ſuccenſet ſenex. Ser.

Succenſere dicimus eū q cū amare debeat læſus iraſcitur. Te. in phor. Nihil ē quod ſuceeſeamus. Do.

Succentuari dr̃ q explẽdæ centuariæ gratia sub iicit se ad supplemẽtum ordinũ. Te. i phor. Ego i isidiis hic ero succẽturiatus: siqd defi cies. Et ẽ trãslatio a re militari. Do.

Succerda stercus suillum. Titin. qd habes nisi unã arcã sine claui ea condis succerdas. Fe.

Succerdæ. Lu. iii. hic in stercore humi fabulis/ que fimo atque succerdis. No.

Succedonea hostia dicebat quæ secundo loco cedebatur. s. sic appellata a succedendo. Fe.

Subligaculum ẽ quo pudendæ partes corpo/ ris teguntur dictum qđ subtus legetur. M. Tul. de officiis li. i. scenicoꝝ quidem mos tã tam habet uetere disciplina uerecundiã ut i scenã sine subligaculo ꝓdeat nemo. No.

Sublime ẽ in altitudinẽ elatũ: id autẽ dicit a li mine supiore qa super nos ẽ. Fe.

Sublucare arbores ẽ ramos eaꝝ supputare & ueluti subtus lucẽ mittere. Conlucare autẽ succisis arboribus locum luce implere. Fest.

Subrumari dicunt ædi cum ad mammam ad/ mouentur: quia eorum rumis uocant. uel qa rumine trahunt lac sugentes. F.

Sublustris nox ẽ habens aliquid lucis. Vir. ix. æne. & galea eurialũ sub lustri noctis i um/ bra ꝓdidit. Ser.

Substulit ꝓ æducauit. Vir. ix. æne. Meonio re gi quẽ serua licinia furtim substulerat. Ser.

Substillum tps ante pluuiã: iã pene & post plu uiam. nã per siccum quod iam stillaret aut nõ dũ desiisset. Fe.

Subsilles dicebant quædã lamellæ sacrificiis necessariæ. Fe.

Substides appellant tabulæ quibus tabulæ in ter se configunt. quia quo imittunt succidi tur. Pacuuius. hæc ulla substus cohibet cõ/ pagẽ. Festus.

Subsiciuum secundũ sequens. Lucil. li. xxviii. Præterea hæc subsiciua siquãdo uolẽs ope/ ram subsiciuã positũ succedẽs succedaneũ Ci. de ora. lib. ii. An se hæc nescire quæ ego fere succedẽs oẽs ut aiũt. No.

Sub ad locũ significãs ꝓ ante: uel ꝓ per accusa tiuo iungitur. Virg. i. ii. æne. postesque sub ipsos. Item primo. geor. sub lucẽ exportãt ca latis. ꝓ ante lucem. Et. iiii. æn. Vrit atrox iu no & sub noctem cura recursat: pro per no ctem. Quando autem in loco significat ablatiuo ꝓpositum. Virg. viii. Arma sub ad uersa posuit radiãtia quercu. In cõpositiõe uero modo localiter uim obtinet: ut subeo suppono: subiicio modo diminutiuã ut sub rideo: subtristis. Pri.

Sub modo supra significat: ut corpora saltu subiiciũt i equos. i. supraiaciũt. modo infra ut caudã remulcẽs subiecit pauitãrem siluaſ que petiuit. modo ꝓpe. ut quo deinde sub ipso ecce uolat. Et ꝓ in. ut nãque sub ingen/ ti lustrat dum singula templo. Ser. i arte.

Sub diuo in campo. ut nudoque sub ætheris axe. Hora. car. uitãque sub diuo & trepidus agat. Acron.

Suburbanum quære in oppidum. Lau.

Subscriptores dicunt qui adiuuare accusato/ rem causidici solẽt quos oportet submissi/ us agere quã dicit ille quem sequuntur. Asc.

Subito & aduerbium & nomen est. Vir. Cum subito assurgẽs fluctu nimbosus orion. Te. in phor. Nam qđ nunc subito exitio reme/ dium inueniam miser. Do.

Subulo dictus quod dicunt ita tibicinem tu/ sci. Varro.

Subsessores qui occisuri aliquẽ delitescũt hoc est subsidentes. Ser.

Subucula. Var. de uita pa. li. i. posteaq̃ bonas tunicas haberi cœperunt instituerunt uoca re subuculã & indusiã. Ser.

Subternas a suendo. Varro in hercule socrati co. Quid subternas facere inscius in his ho mo agis. No.

Subsortitus dicitur qui alicuius occupati fun gitur officio. unde subsortitos iudices appel lamus. Ser.

Subulo tusce tubicen dicit. Fe.

Subura regio romæ apago succusane uocabu lum traxit quod ei uicinum fuit Fe.

Subucula ẽ genus libi. dicit & alica ex aleo & melle. & genus uestimẽti. Fest.

Sublidium quod triarii subsidebant dictum a quo. Plau. Agite nunc subsidite omnes qua si solent triarii. Varro.

Subcingulum baltheũ. Fe.

Succidiã successionem necessariã. M. Tul. de senectute Iam ortum ipsi agricolæ succidiã alteram uocant. Dicitur & succidium quod est lardum. No.

Succidiam carnem porcinam apellant in quo tidianũ usum repositam. T. in Catone ma iore. Iam ortum ipsi agricolæ succidiam al/ teram uocant. Ser.

Succidaneæ hostiæ dicuntur a littera ꝓ modũ cõpositi uocabuli in litteram: nam q̃si succi daneæ appellatæ: quoniã primis hostiis lita tũ nõ erat. aliæ post easdem ductæ hostiæ cedebantur duæ quasi prioribus iam cesis luendi piaculi gratia subdebantur. Succida neæ notatæ litteraſ tracti ꝓnunciata. Audio aũt quosdã eã litterã i hac uoce barbare.

Sucidia a ſuibus edendis. Nam id pecus primum occidere cœperunt domini & ut ſeruarent ſalire. Var

Sucida tonſuræ tempus inter equinoctiũ uernum & ſolſticium cum ſudare inceperint oues a quo tonſa ſucida appellata eſt. Var.

Succus eſt humor in corpore quo abundãt bene ualẽtes. Virgilius. Et ſuccus pecori & lac ſubducitur agnis. Succus eſt proprie quaſi ſugus quem ex alimentis membra ſugãt ut ſe repleant: & eſt ſucus interior pinguedo membroꝝ. Teren. in heau. Corpus ſolidũ & ſuci plenum. Dona.

Succuſare eſt frequẽter excutere ſucũ. Actius in philotheca. Agite ac ne uulnus ſuccuſſet greſſus caute ingrediamini. Lu. ſatv. lib. iiii. ſuccuſſãtoris tardi rarique caballi. Idem lib. xv. Campanus ſonipes. ſucceſſor nullus ſequetur. No.

Sucronis fluuius in medio quodam interuallo: a noua carthagine ad hiberum: & eſt ciuitas eiuſdem nominis. labitur autem a monte qui contiguus eſt iminenti & emalaca: & ex iminentibus carthagini locus. Strabo.

Sucula a ſus. Plau. in rudente. quinta direpta cum ſucula & porculis. Pri.

Succeſſor apud antiquos cõmunis erat generis apud nos maſculini. Ser. i arte.

Sucus uiriditas & pulchritudo corpis ut corpus ſolidum & ſucci plenũ. Hora. car. tenereque ſuccus defluãt pede. Acron.

Suculæ a nobis primo hyades deinde ſucculæ appellatæ. ſtellæ aũt iſtæ non i capite tauri ſunt ut tyro. dicit nullum enim uidetur preter eas ſtellas tauri caput: ſed hæ ita circulo qui zodiacus dicitur ſitæ locatæque ſunt ut ex earum poſitu ſpecies quædam & ſimulacrum eſſe uideatur tauri capitis ſicuti cæteræ partes & reliqua imago tauri cõforma ta quaſi & depicta eſt locis legiõibuſque eas ſtellaꝝ quas græci. πλειαδας uocant nos uergilias uocamus. Acron.

Succuba genus ueſtis quod ſubitus comprehẽdit indutui. Varro.

Sudũ ſiccum quaſi ſeudum & ſine udo. F.

Sudum dictum eſt quaſi ſemiudum: ut eſt aer poſt pluuias ſerenus & liquidus. Vir. in octauo. Arma iter nubes cœli regione ſerena per ſudum rutilare uident. Plautus i milite. Cũ ſolis radii olim cum ſudum eſt. Lucil. lib. uigeſimonono. Nec uentorum flamina flãdo ſuda ſecundant. No.

Sudum quaſi ſubudum ſerenum poſt pluuias Virgilius. viii. æneid. Arma iter nubes cœli in regione ſerena. per ſudum rutilare uidẽt Et uer ſudum. Ser.

Sues require in pecunia. Var.

Suere appingere affigere. Ter. in phormi. quin aliquid ſuo ſuat capiti. Do.

Sudũ dicitur ſerenũ: ut aureos ſulo ducit ignes ſudis. Hora. Lucifer fulgens.

Suffiſcus folliculus teſtium arietinorum quo utebãtur pro marſupio a fiſci ſimilitudine dictus. Feſtus pompeus.

Suffimenta dicebant quæ fiebãt ex faba milio que molito mulſo ſparſo: ea diis eo tempore dabant quo uuæ calcatæ pilo p̃mebãtur Feſtus pom.

Suffibulum ueſtimentũ album prætextũ quadrangulum oblongum qđ in capite ueſtales uirgines ſacrificantes habebant idque fibula comphendebatur. Fe.

Sufflatum dicebatur tumidum & rectum & q̃ ſi uento quodam elatius frigidum. Varro i agathone neque auro aut genere multiplici ſcientia ſufflatus quærit Socratis ueſtigia. Nonius mar.

Suffes conſul lingua penoꝝ Ceci. Senatus inquit cenſuit referentibus ſuffetis. F.

Sufficio ſubminiſtro cũ aſton iungitur. Vir. ii. geor. Ipſa ſatis tellus cũ dente reducitur unco ſufficit humorẽ. Et alibi. aut ille pecori frõdem aut paſtoribus umbram ſufficiunt Seruius.

Sufficio ſuſtituo. unde & ſuffectos conſules dicimus. Vir. iii. geor. atque aliam ex alia generando ſufficere ꝓlem. Ser.

Suffire. i. fumigare. Virgil. iiii. geor. aut ſuffire thimo. Seruius

Suffundatũ dictũ ẽ ſubiectũ. dictũ a fũdamẽtis Var. i thapheminippo. Tãti q noſtrũ dominus latericiis paululũ modo lapidatus ſuffũdatis humorẽ fugerẽt habitabãt. No.

Suffuſi equi dicunt quos uulgo conſpicatores uocãt. Vir. quoꝝ alter habenas ſuffuſo reuolutus equo dũ colligit. Ser.

Suffarciatas eẽ ꝓpriũ ẽ animus q̃ ſub ueſtes muſta ferũt. Pla. Doliarẽ craudã craſſã ſuffarcinatã. Te. i an. uidi cãtarã ſuffarcinatã. Do.

Sufficere eſt alterius loco ſuſtituere. Tul. pro murena. nã ne ſufficiatur conſul ne timent Idem in eadem. Vnus erit cõſul & eius nõ i adminiſtrãdo bello ſed in ſufficiẽdo collega occupatus. Ser.

Suffio ſuffiui uel ſuffii. Vir. iiii. geor. at ſuffire thimo ceraſque recidere inanes. P.

Suffragia ſunt ut ſic dicam uoces quæ dicebãtur ad comitia. in tabella ſcribebant q̃bus.

quiſque ſuã declarat uolũtatem de aliquo eli
gẽdo ĩ magiſtratũ. Inde ponit ꝑ auxilio: &
ſuffragari eſt auxiliũ ferre. & refragari eſt re
pugnare. Lau.

Suggillatũ dicitur ex græco quod ea pars quæ
ſub collo eſt ab eis dicitur. Fe.

Suggrũdaria antiq dicebãt ſepulchra ĩfantiũ:
q nec dũ quadragĩta dies ĩpleſſent: quia nec
buſta dari potuerũt qa oſſa quæ cõbureret:
nõ erãt nec tãta ĩmanitas cadaueris quæ lo
co tumeſceret. Vnde & Rutilius geminus in
aſtianactis tragœdia ait. Melius ſuggrunda
rium miſer quieſcis q̃ in ſepulchra. Flauius
plauciades. Fulgen.

Sulphuaria ubi ſulphur coquit. Lau.

Sulcus omne quicqd aculeatũ ĩ lõgitudine eſt
dici põt uetez auctoritate doctoz. Var. in
marco. Præter diuũ triſulcũ fulmẽ igni fer
uido actũ mittat ĩ tholum Macelli. Vir. æn.
lib. ii. Et linguis micat ore triſulcis. No.

Sulcus foſſa. Vir. ii. geor. Auſim uel tenui uitẽ
cõmittere ſulco. Se.

Suilla ab ſuis generibus cognoĩata hãc primo
aſſam ſcdo elixã tertio eiure uri natura do
cet. Varro.

Suluam require in ſequeſtro. A. g.

Sultis ꝑ ſi uultis. Plaut. ſequimini me hac ſul
tis. & Ca. audite ſultis milites. Fe. pom.

Sum pro eũ uſus ẽ. Ennius. Fe.

Sum q̃ nũc dicit olim dicebat eſum & ĩ oĩbus
perſonis cõſtabat qd dicebat eſum es ẽ: erã
eras erat: ero eris erit. Varro

Sumẽ ꝑprie a ſugẽdo dictũ. nã & mulieres mã
mam ſumẽ ueteres dici uolũt. Lucil. lib. iiii.
ſaty. Quod ſi nulla põt mulier tam corpore
duro: ĩpa tamen moneat ſuccuſſa lacerto &
manus uberi lactãti ĩ ſumis fidat. No. mar.

Sũma præceptoz & rez collectio. Vir. iiii. æn.
nauiget hæc ſumma ẽ. Ser.

Sũmuſſi murmuratores. Neui. Odi. ĩquit ſum
mos ꝑinde apte dici qd ſit. Te. muſſare ꝑ ta
cere poſuit cũ ait. Sile. cela: occulta: tege tace
muſſa. Feſtus.

Sũmanalia liba farmatia ĩ modũ rotæ ficta. F.

Summũ preciũ ẽ libertas. Te. ĩ an. Quod ha
bui ſummũ preciũ ꝑſolui tibi. Dona.

Sũmates uiri potẽtes ĩ ympolones dicũt con
uiuae. nã amicus ſpõſi: q cũ eo ꝑ cõuiuia am
bulat ſympolator dicit ganeũ nõ guberna ẽ
Vnde Acti. actus ĩ comœdia ait piſcatoria ſũ
mates uiri ſympolones acti ſunt ganei. Ful.

Sũmimus ĩpi accipimus ab alio ſic cũ dabimus
dicẽdum accipere cum permittamus ĩpi tol
lere dicendũ ẽ ſumere. Caper.

Sũptuoſus q auidior eſt ſumptus q̃ quæſtus &
ĩmoderatã ſũptũ facit. i. ĩmoderatas ĩpẽſas,
actiue magis q̃ paſſiue ad hoĩem ptinens.

Suopte ſuoipſius: & meopte meoipſius: tuo
pte tuoipſius. es genera librorum
erant cõiunctoz ſimilia qui cõtinẽt in tran
uerſum ceta panicula. Fe.

Supat iacet. unde diſſipat diſſipit: & obſtat ob
iicit & inſipat. hoc eſt iniicit. Fe. pom.

Suppaz ueſtimentũ puellare lineum q̃ a ſubu
cula. i. camiſia dicitur. Affra. Puella nõ ſum
ſupparo & ſi inducta ſum. Fe.

Suppatus uero a ſupra qđ ſupra cõpræhendit
Varro.

Supuacaneum ſuperuacuum. Fe.

Supereſit ſupererit. Ennius dũ quidem unus
homo Romæ ſupereſit. Fe.

Supſtites antiqtus appellati ſũt teſtes. Fe. põ.

Superuaganea dicebatur ab auguriis auis
quæ ex ſũmo cacumine uocẽ emiſiſſet dicta
ita q̃ ſup oĩa uagat aut canit. Feſtus.

Supcilia in Iunonis tutela eſſe putabant q̃ his
ꝑtegãtur oculi per quos luce fruimur quã
tribuere putabant Iunonem. unde & Luci
na dicta eſt. Feſtus.

Supernari dicunt qbus ſemina ſunt ſucciſa in
modum ſuillarum paruaz. Ennius. Is pnas
ſuccidit iniqua ſupnia pœni. Fe.

Superſedere manere perſeuerare: quaſi uolun
tate & conſilio ſedere. Turpilius ĩ pedio ut
ille ac ſeſe abſtineret ego ſuperſederem nu
ptiis. Plau. in epidico. ſuperſede iſtis rebus
iam tuipſe ubi lubet. Siſenna hiſto. li. iii. De
uirtute eorum accuſando ꝑloqui ſuperſe
derunt. Nonius.

Supualde uehementer. Virg. æn. li. i. his accen
ſa ſupiactatos æquore toto troas. Et lib. iii.
O mihi ſola mei ſuper aſtianactis imago. ſic
oculos ſic ille manus ſic ora ferebat. No.

Supbos ueteres mortuos dixerũt. Plau. in am
phi. Faciã ego hodie te ſuperbum niſi hinc
abis & poſt auferre nõ abis. No. mar.

Supſtitionis & religionis differentiã manifeſte
diſcernit. Tul. de natura deoz lib. ii. Nõ. n.
philoſophi ſolũ: uerũ etiã maiores noſtri ſu
perſtitionẽ a religione ſeparauerunt: religi
ſi ex eligendo: ſupſtitioſi ꝑprietatẽ ex hoc
habẽt quæ præ cultura deoz ſupſideãt. N.

Supbũ arrogãs turculẽtũ aſpez. Virg. i. iii. æn.
ſtirpis achilleæ faſtus iuuenẽque ſupbũ. Idẽ
in. x. Te turne ſupbum cede noua quærẽs.
Nonius marcellus.

Superbũ uitabile. Virg. viii. foribuſque affixa
ſupbis ora uirum triſti pẽdebant pallida ta

bo.Nonius.

Supbum elatum altũ.Virg.in.iii.& greſſus glomerare ſuperbos.Idem i.viii.arma petẽs tiburque ſupbũ.No.

Supbũ ornatũ.Virgi.ii.ænei.poſtes auro ſpoliiſque ſupbi.No.

Supbũ opulẽtũ.Virg.i octauo ſimul enſe ſupbo rapientẽ aggredit qui forte tapetibus altis extructus.Dona.

Superbũ iniquũ.Virg.in.viii.Quos illi bello ꝓfugus egere ſupbo.No.

Supbiter.Affra.in purgamento illa ſupbiter iparat.Neui belli punici.vi.ſuperbiter cõtẽptim conterit legiones.No.

Superuacuũ non putant oportere dici.Varro de uita pa.li.iiii.ſed ſupuacaneum in quo é ſuperuacuum pro ſupuacaneo.No.

Supparum eſt litheum fœmorale uſque ad talos pendẽs dictum q; ſubtus appareat.Plau.in epidico.Supparum autẽ ſubnimium eſt: aut ricam baſilicam:aut exoticũ.Neuius i pedio ſupparum purum belliẽſem interim eſcam meram.Affranius i epiſtola.Tace puella non ſum ſupparo ſi induta ſum.Varro in eumenidibns.hic indutus ſupparum coronam ex auro & gemmis fulgentem gerit: Nonius marcellus.

Supra morem ꝓ ualde & ſupra modum ſupra iuſtũ.Vir.ii.geor.rara ſit an ſupra morem ſi denſa reqras.Ser.

Supero ſuperuiuo.Vir.ii.æn.ſuperet cõiũxne creuſa Aſcaniuſque pater.Ser.

Supero ſupſum.Virg.ii.geor.Infoelix ſuperat foliis oleaſter amarus.Ser.

Supero ſuperabũdo.Virgi.xi.æn.Auxilioque iubes Italiæ populique ſupſunt.

Sup de.Vir.i.æne.his accenſa ſup.Ser.

Superbus nobilis.Vir.i.æne.hinc populũ late regem belloque ſupbum.Ser.

Supereſt ſequens é.Virg.ii.geor.ſeminibus poſitis ſupereſt deducere terram ſæpius ad capita.Seruius.

Supſtes ſaluus.Te.in an.deos quæſo ut ſit ſupſtes.Alias ſupſtites ſunt ſenes & anus quia ſenes multi ſuperſtites delirant.unde & ſupſtitioſi qui deos nimis timent qđ ſignum é deliramẽti.Donatus.

Supereſſe uel qđ ſuperuacaneum eſſet:ac non neceſſarium uel qđ abundãs nimis & affluens & exuberans.ſic quoque noſtros ueteres ſupeſſe alias dixiſſe ꝓ ſupfluenti ac uacuo:neque admodum neceſſario ut ſupra poſuimus.Varronem dicere:alius ut Cicero dixit pro eo qđ copia quidem & facultate cæteris anteiret ſupramodum:tum & largius prolixuſque flueret q̃ eſſet ſatis ſupereſſe.ſed inuenimus in tertio Ennii annaliũ in hoc uerſu.Inde ſibi memorat unũ ſupeſſe laborem.ideſt reliquum eſſe & reſtare. qđ quia ideſt diuiſe pronunciandũ: ut non una pars orationis eſſe uideatur ſed duae. Cicero autem i ſcdo antonianarum.Quod eſt reliquum non ſupereſſe ſed reſtare dicit præter hæc ſupereſſe inuenimus dictum ꝓ ſuperſtitem eſſe.Ita enim ſcriptum eſt i libro epiſtolarũ.Mar.Ciceronis ad.L.plancũ & in epiſtola Mar.aſinii pollionis ad Ciceronem his uerbis.Nam neque deeſſe reipublicæ uolo neque ſupereſſe:per quod ſignificat ſi res emoriatur ut pereat nolle ſe uiuere. In Plauti autem aſinaria manifeſtius id ipſum ſcriptum eſt his uerbis quae ſũt eius comœdiæ prima. Sicut tuum uis unicum gnatum tuæ ſupereſſe uitae ſoſpitem & ſuperſtitem. Cauenda igitur eſt non improprietas ſola uerbi:ſed etiam prauitas omniſ ſiquis ſenior aduocatus adoleſcenti ſupereſſe dicat.Acron.

Supremum ſummum dicitur id a ſuperimo hoc tempus.xii.tabulae dicunt occaſum eẽ ſolis. Sed poſtea lex praetoria id quoque tempus eſſe iubet ſupremum quo prætor i comitio ſupremam pronunciabat populo.Varro.

Supellectiles menſas eẽ cuiuſcunque materiæ uel argenteas uel argẽto icluſas placet.nã & argenteos lectos argentea cãdelabra ſuppellectili cedere poſterior ætas recipit.

Siperum mare adriaticum nuncupatur per reſpectum ad thirrenum:qđ græci iſerum uocauere de quo ubi de adriatico ſatis dictũ.

Superficiarias ædes appellamus quæ in cõducto ſolo poſitae ſunt quarum ꝓprietas eſt ciuili & naturali iure eius eſt cuius ẽ & ſolum Caius de ſuperficiebus.

Superficiarius is eſt qui in alieno ſolo ſuperficiem ita habet ut certam penſionem præſtet.Paulus.

Superſticioſi appellati ſunt qui totos dies precabantur & immolabãt ut ſibi ſui liberi ſupſtites eſſent.Ideo non ſolum philoſophi uerum etiam maiores noſtri ſuperſtitionem a religione ſeparauerũt.

Suparus hic & hoc ſuparũ dicit.Priſ.

Suppellex & hæc ſuppellectilis nominatiuum proferebant. Cato ſi poſſet auctio fieri de artibus tuis quaſi ſuppllectilis ſolet.Priſ.

Sui quære in dictione mei.

Super iter aduerbia ānumeratur sine casibus qđ Cēsorinus approbat. Salustius. ubi multa nefanda casu super ausi atque passi q̄is praeposterе hic p̄ super casu ponat. Virgilius satis una supque uidimus excidia aduerbium sine dubio ē hic. Pris.

Suppellex & auceps suppellectilis & aucipis in noiatiuo dixerūt ueteres. nā genitiuus duabus syllabis a noiatiuo crescere nō debet. S.

Sup modo significat de. ut hæc sup arborum cultu pecudūque canebat. modo loco p̄. ut nec sup ipse sua molit laude laborē. modo p̄ insup & āplius. ut cui neque apud danaos usquā locus. Insup ipsi dardanidae infensi. & p̄ desup ut & sup. in mane baratrū & gemina sup arbore sidūt. & p̄ ultra. ut sup garamantas & indos p̄feret imperiū. Ser. i arte.

Supstitio & supstitibus quaere i uerbo religio.

Supremi. i. summi. Hora. car. O decus phaebi & dapibus supremi grata testudo.

Supinum. i. mōtuosum. Hora. car. seu. mihi frigidum prænestе seu tibur supinū: ut collesque supinos. Est. n. ciuitas posita in ascensu montis. Acron.

Suppetias dicimus auxiliū. unde & Neuius in tragoedia herculis ait. Ferte suppetias optimi comites. Fulg.

Superuenerat casus p̄ euaserat. & captæ supauimus urbi p̄ supuiximus. superent quibus hoc neptūne dedisti p̄ uiuant.

Supare restare. amissa solus palma supabat aceites restabat. Caper.

Supersest restat. significat & superat ut superāt capite & ceruicibus altis. Itē egressi superant fossas transeunt. Caper.

Supina in tū motū significant. nam do filiam nuptū deuoneū saltē latentē motū significāt. Vnde sumit infiniti futurū: ut amatuge esse: amaturū ire nequaquā dicēdū ē. In passiuo uero recte dicit: credo peccatū meū rescindendū esse. & rescitū iri. Ire non futurū. sed præsens ē & similia. Supina uero in tu actionem siue potius passionem significant amatū more uerbi: quæ appellāt uerba participialia. sicut gerundia nomina participialia iūgunt cū adiectiuo: ut miserabilis uisu. i. cū uidet: dignū auditu idest audiri. At homo supbus dicto & dictis. nō aūt dictu significatque cum dicit. Noia uero ut uisus auditus sensus corporis significāt. & more nominū cōstruūt: ut Cato dignus administratione uel administratu reipublicae: idest ut administret. Noia quidē sunt cū uero dicimus respublica digna ē administratu uerbū est. i. ut administret. Denique alterum actiuo uerbo dare potes alterū passiuo ut amatum sit ab amo: amatu uero ab amor.

Sup i eo q̄ cōtiguū ē: ut sedeo sup lapidem supra uero interiecto spacio ut nubes pendēt supra nos: confunduntur tamen. Lau.

Superioribus diebus ueni i cumanū. i. intra. superiores dies & in futuro paucis diebus erā domesticos tabellarios missurus. i. itra paucos dies. hæc Cicero. & Salu. legati triduo nauim conscendere: idest itra tres dies.

Supplodo quaere i uerbo complodo. Lau.

Supplicare in uerbo adorare. Lau.

Suppetias pro auxilio Caesar in cōmentariis atque suis fugientibus suppetias ire contendit. Plau. in epidico. Auxilia mihi & suppetiæ sunt domi. i nominatiuo protulit. Lau.

Suppini agere dicuntur cum negligentes aliqd gerimus. Lau.

Suppellectilis originē fuisse Labeo ait qđ olim hi qui in legatione proficiscerentur locari solerent quae suppellectilis usu forent. Tubero hæc demonstrare supellectilem tentat quoddam instrumentum patrisfamiliaſ rerū ad quotidianum usum paraturum qđ in aliam spem non caderent. uerbi gratia. pe num argenteum. uestum ornamentum: instrumentum agri aut domus. Pom.

Supellex ē domesticum patrisfamilias: instrūmētum qđ neque argēto auro uel facto festi ānumeretur: idest res mobiles nō aialia. Pōponius de supelle. legata.

Supremum appellat optimum. Neuius patrē suum a supimo deductum. Var.

Suppum antiqui dicebant quæ nunc supinū dicimus. Fe.

Supremum modo significat summū modo extremum: modo maximum. Fest.

Supplicia ueteres quædā sacrificia a supplicando uocabant. Fe.

Supplicare est inuoluere uel rapere a pilorum raptu. unde & furtum passi compilati dicūtur. Plautus in truculento. hæc cum uidero fieri suffocor. suppilo de præda prædam capio. Cecilius i nauclerio. suppilatum ē eum atque omnia ornamenta. Pomponius i sarculariam. altera apportat prodigit patrē sup pilat semper. Noni.

Supplantare dictum est pedem supponere. Lucil. libro. xxix. supplātare aiunt græci ὑποσκελίζειν. Mar. Tul. de offi. libro tertio. Contēdere debet q̄ maxīe possit ut uicat supplātare eum qui cū certet ac manu pellere nullo modo debet. Nonius mar.

Supponere & ſubducere differũt. nã ut ſubduci dicũt quæ nolumus amittere: ita ſupponi quae nõ deſideramus. Te. i heau. Referã ſacrilego illi gratiam q̃ hunc ſuppoſuit nobis Plau. huc ſuppõat hircus unctus nautea. D.

Supploſionẽ plauſum uel pcuſſum. Ci. de oratore li. ii. Et quo fereor ne nihil ſint tui: niſi ſupploſionẽ pedis imitatus. Nonius mar.

Superbiloquẽtia. Cic. tuſ. li. iiii. animique ipotentiã & ſupbiloquentiã. Nonius mar.

Surditatẽ. Cice. tuſcu. lib. v. In ſurditate uero qdnam mali ſurdaſter. M. Craſſu. No.

Surregit Eſortus p ſurrexit. & quaſi poſſit fieri ſurrectus frequẽter poſuit. Liuius. Fe. põ.

Suremit ſumpſit. Inque manu ſuremit haſtam Feſtus pompeius.

Surempſit ſubſtulerit. Feſtus.

Surrigere ſignificat ſurſum erigere: quo uerbo ruſtici utũt cũ terrae fruges ad uentilãdum i areis erigũtur. Vir. li. iiii. æne. Tot linguae totidẽ ora ſonant tot ſurrigit aures. Feſtus.

Surrũ dicebãt: ex quo p dĩminutõem fit ſurrulus. Enni. unus ſurruſſus ferret tamen defendere poſſent. Feſtus.

Surdaſter dĩminutõnem ſurditatis ſignificat: non plane ſurdũ ſed ut ſic dicam ſurdulus.

Surſum quaere in citro. Lau.

Suſcipimus ad animũ & mẽtẽ referẽt. ut ſuſceptũ pfœceminius. Succipimus corpore uel ſubrapimus. ut ſuſcipiunt famulæ. collapſa que mẽbra ſuſcipimus aliquãdo uenerãtes. Caper.

Sũſpicatur antiqui oſpicatur dixerunt. Claudius. viii. hiſto. oſpicatur ait.

Suſpicio quære in uerbo deſpicio.

Suſque deque ſignificat plus minuſue.

Suſcipitur recipitur pars qd̃ hinc prẽditur ſolum aliqd p ſe recipitur. Aſco. pedi.

Suſcitabulũ honeſte poſitũ incitamentũ. Varro. honos liras. phœnicia ſum uoci ſuſcitabulũ cãtaciũque gallus gallinatius. No.

Suſpicio miror. Virg. i. æne. & faſtigia ſuſpicit urbis. ſicut ecõtrario deſpicit cõtẽnit. Ser.

Suſpectus a ſuſpicor uenit & a ſuſpicio.

Suſpenſus ſollicitus. Vir. vi. æne. dũ cõſulta petis noſtroque i lumine pẽdens. Ser.

Suſpicioſum q̃ i ſuſpitõe ſit. Cato de re floriana. Sed ſi qs palã corpore pecuniã quæreret aut ſe lenoni locauiſſet. & ſi famoſus & ſuſpicioſus eẽt. uim i corpus liberam nõ æquũ cenſerim ac ferri. Feſtus põ.

Suſpicioſus reqre ſupra i formidoloſus. A. gel.

Sutolæ doloſæ aruſticiæ a ſimilitudine ſuentium dictæ. Feſtus.

Sutelã dici uolũt auſtutiam quaſi ſubtilis tela. unde plau. i caſſina ait. Flumen ſutelis tuis præcipe caſſinã uxorẽ prompte ut poſtulas. Fulgen.

Sutilis balteus: ſutilis cymba p conſuta ẽ. L.

Sutrina quære in officina. Lau.

Sutor a ſutrina ut medicus a medicina nõ a medendo & ſuendo quæ ultima omnino huic rei eaq̃ rerum radices illa ſunt ut ſequenti libro apietur. Varro.

Suus naturalis. Virg. ii. geor. quæque ſuo uirili ſe gramine ueſtit. Ser.

Suos heredes accipere debemus filios filias ſiue narurales ſiue adoptiuos. Vlpi.

Suũ uerbũ ãbiguũ ẽ. utrũ de toto an de parte ſignificat. & iõ q̃ iurat ſuum nõ eẽ adiiciendũ neque ſibi cõmune eẽ. Pom. de uer. ſig.

Suus in dictione mei. Lau.

Scurrile a ſcurris ridiculũ cũ turpitudine. Cic. de ora. Ridiculo ſic uſurũ oratorẽ ut ne nimis frequẽs: ne ſcurrilis: nec ſuboſcenus. N.

Scuta ſunt equitũ. Liui. vi. ab urbe condita clypeis facere ſcuta. Ser.

Scutum a ſectura ut ſecturũ qd̃ ĩminute ſectũ ſit tabellis. Varro.

Scutillũ tenue & macrũ & in quo tantũ exilis pellicula cernitur. Fe.

Scruto. Plau. in aulu. poſtremo hunc iam perſcrutaui augurio. No.

Scrupus pprie ẽ lapillus breuis & aſper q̃ præſſus pede ſollicitudinẽ creat. unde & ſcrupulus dictus ẽ. & ſcrupeus. i. aſper. Vir. vi. æne. ſpelunca alta fuit uaſtoque immanis hyatu ſcrupea. Seruius.

Scrupi dicũtur ſaxa aſpera & diſtantia a tractu umbræ. unde ſcrupuloſam rẽ dicimus quae aliquid in ſe habet aſperi. Fe.

Scrupulus ẽ lapillus qui i calceo latẽs plærunque nos ledit & opprimit. Terẽ. i adel. inieci ſcrupulũ. & dictus ẽ a ſcrupulo lapillo minimo. Nimis enim moleſtae ſũt pedibus ſcrupuloſæ uiæ. Idem i and. At mihi ſcrupulus unus reſtat. Do.

Spurius q̃ ex muliere nõ nupta ẽ ortus. qd̃ per ignorãtiã obiectũ ẽ. Sabini nanque pudẽda mulieris ſporios appellant. Ser.

Spurcũ uinũ dicebãt cũ aqua admixta aut igne tactũ erat. muſtũ uero anteq̃ deferueſcat. F.

Stuprũ in hoc ab adulterio differt: q̃ adulterĩ i nuptã. ſtuprũ i uiduã cõmittit. Ser.

Stuprũ qd̃ i uiduis cõmittit hoc ſolũ dici putãt. Sal. li. iii. hi. Ac ſtati ſagittis cõtra præceptum ducis rapere ad ſtuprũ poſuerũt. No.

Stuprũ p turpitudine antiqui dixerunt. Vnde

ẽ in carmine fœde ſtupreque caſtigo quotidie. Feſtus.

Stura flumen ẽ ĩ agro Laurẽti. Feſtus.

Stulticia quattuor modis dignoſcit. aut cũ nõ uenerit in mentẽ qđ oportet. aut ſi uenerit nõ tenere. aut bonum cõſilium non admittere: aut malũ admittere. Hinc econtrario Hæſiodus optimus ille qdẽ q ꝑ ſeſe oĩa noſcens præceptor ſuus ipẽ ſibi meliora peregit. Rurſus & ille bonus monitus qui recta ſequetur: q non ipſe ſapit neque credit recta monenti. hic nullam in ptẽ utilis ẽ. Dona.

Stultoꝝ feriæ appellabant quirinalia q eo ſacrificant hi q ſolenni die aut nõ potuerunt rẽ diuinã facere: aut ignorarunt. Feſtus.

Strupi uocabant q ĩ puluinaribus faſciculi de uerbenis facti: qui ꝑ deoꝝ capitibus ponebant. Feſtus.

Strui dicebãt oĩum reꝝ iſtructiones. Feſtus.

Struere antiqui dicebãt q augere. unde induſtria. Feſtus.

Struteũ membrũ uirile a ſalacitate paſſeris q græce ſtrutos dicitur arius præ appellatur renã appellabãt dicebatur dicere.

oſo hominis boni a numero ſignificat alterũ tertiũque neutruꝝ ſimilis cõmodi uelut trenã præpoſita. ſ. littera. Feſtus.

Structuram alicuius loci ex tabulis factã quae æſtate tollerent & hieme ponerẽt ædium eſſe ait Labeo. Quoniã perpetua cauſa parata eſſent neque ad rem pertinere qđ interim tollerentur. Pomponius de adulteriis.

Stuprũ & adulterium lex iulia ꝑmiſcue græci μοιχειαν appellant. ſed ꝑprie in nuptam adulterium cõmittitur ꝑpter partũ ex altero conceptum compoſito nomine. Stuprũ uero in uirginem uiduamue cõmittitur. qđ græci μολυσμον corruptionẽ appellant Diui Seuerus & Antonius ſcripſerunt etiã ĩ ſponſam adulterium iudicandum. quia nec matrimonii qualecũque nec ſpem matrimonii uiolare ꝑmittitur. Modeſtinus de adulteriis.

Stuprũ cõmittitur ĩ liberã mulierẽ cupidinis cauſa matrimonii cõtinet: excepta uidelicet cõcubina. Adulteriũ ĩ nupta cõmittitur. ſtuprum in uidua: uel uirgine: uel puero. Modeſt. de uer. ſig.

Struprũ ĩtelligitur etiã in his mulieribus quae turpiter uiuerẽt. uulgoque quæſtũ facerent etiam ſi non plura & ſiqua ſe in cõcubinatu alterius q̃ patroni tradidiſſet matriſſa. honeſtatẽ nõ habuiſſe. Etiam dicit Marcellus de ritu nuptiarum.

Structurã alicuius loci ex tabulis factam quæ æſtate tollerẽtur: & hieme ponerẽtur ædiũ eſſe ait Labeo quoniã ꝑpetuis cauſa parata eſſent: neque ad rem ptinere q interim tollerentur. Pompo. de adulte.

ABERNAS NON VINARIAS ſolum: ſed oẽs quæ ſunt popularis uſus auctoritas Romana patefit. Varro de uita. pa. lib. ii. hoc in teruallo primum forenſis dignitas credit: atque ex tabernis ligneis argentariæ factæ. Nonius marcellus.

Tabernæ appellatio declarat omne utile ad habitandum ædificiũ ex eo q taberna tabulis claudebatur. Inde tabernacula: & cõtubernales dicti. Vlpi. de uer. ſig.

Tablinũ locus proximus atrio a tabulis appellatus. Feſtus.

Tabificabile uel tabificũ. Actius in medea parneci orbificor liberorũ leto & tabificabili. Cic. tuſc. li. iiii. atque ut hæc tabificae mẽtes perturbationes ſunt.

Tabi de uiuo dicitur ſanguine. Virgilius. viii. æne. Et ſaniæ taboque complexu in miſero longa ſic morte uocabat Ser.

Tabulata ſunt rami effuſiores per quos uitis uſque ad ſummũ aſcendit: & in plana tendẽtes nõ in altiora creſcentes. Vir. li. ii. geor. ſũmaſque ſequi tabulata per ulmos. Ser.

Tabularia ſunt ĩ quibus actus publici cõtinentur. Vir. iii. geor. nec ferrea iura iſanumque forũ & populi tabellaria uidit. Ser.

Theſtexilis: & aſpiraf th. & erãt ſcđm quoſdã militũ notæ q ex bello uel ſupſint. Nã ſin capite uerſiculi uiuũ th mortuum ſignificabat Perſius. & poſitis eſt nigrum uicio præfigere theta.

Tabi & tabo alii caſus ĩ uſu deficiũt. Luca. ſtillantis tabi ſaniem. Virg. iii. æne. & terrã tabo maculant. Pri.

Tabes tabis tabæ. Lucili. Imbribus & tabae niborum arbuta uacillent. Priſ.

Tabernaculum nõ dimminutiuũ. Lau.

Tabularium locus eſt ubi tabulae. i. inſtrumenta & litteræ reponũtur. Lau.

Taberna quære in officina. Lau.

Tabin mons ĩter antropophagos ſcythas eminens: oceano ſeptentrionali iũctus ĩter quẽ & taurum ſeres habitant.

Tabor mons ĩ medio gallileæ rotũdus & ſublimis iuxta nazareth.

Taberna iſtructã ſic accipimus quæ & rebus & noĩbus ad negociatõem parata eẽ conſtat.

Tabulas teſtamenti accipere debemus omnem materiæ figurã ſiue igit tabulæ ſint ligneæ ſiue cuiuſcũque alterius materiæ: ſiue cartæ ſiue membranæ: uel ſi corio alicuius animalis tabulæ recte dicũtur. Vlpia. de bo. ſecundum tabulas.

Taburnus mons campaniæ oliuetis abũdans.

Tacitus actionẽ ſignificat. eſt enim taciturnus Vir. tamẽ paſſiue dixit. Quis te magne cato tacitũ aut te coſſe relinquat. La.

Tacere etiã ea dicimus quæ ſine uoce uel ſono ſũt. Virg. li. iiii. æne. torũque pererrat luminibus tacitis. Et cũ tacet omnis ager. No.

Tacere ſecurũ eſſe. Teren. in an. Qui taces cur nõ ſecurus es. Et in adel. Tace egomet cõueniam Pamphilũ. Dona.

Tacere obticere & reticere differũt. Tacemus enim conſilia. Vir. nec tacui demens. Obticemus quorum pudet. Teren. in phor. Heu nũquid obtices. Reticemus dolores. Teren. in heau. ne uerere ne retice. Do.

Taciturnitas eſt obſeruantiæ genus in ſilentio conſtituta & in celando ſecreta. Teren. i an. Sed his quas ſemper intellexi in te ſitas fide & taciturnitate. Do.

Taciturnitas confeſſionis genus eſt: præſertim cõtra aduerſarii interrogationẽ. Ideo tacere hodie quaſi laudis argumentũ eſt. Teren. in hea. Quis ais gnato nũquid habes qđ contẽnas. tacet ſatis laudat. Do.

Taciturnus qui facile tacet. Fe.

Tacitus etiam argutus qui poteſt tacere. Feſt.

Tactus afflatus & leuiter fulminarus. ut Ci. Tactus etiam ille qui hanc urbẽ cõdidit Romulus. & Virgi. in buc. De cœlo tactas nemini prædicere quærcus. Ser.

Tænarus promontoriũ laconiæ iuxta ſpartam ad finẽ malei montis: ubi hiatus quidã magnus dicitur eſſe additus ad inferos.

Tænia faſcia. Seruius. Victæ extremitatem dixit: ſed pro tota ponitur. Virg. tempora tænis a tæna nominatiuo & non tenea.

Tahempocom appellarũt græci genus ſcribẽdi deorſum ut nũc dextrorſum ſcribimus. Fe.

Tagax furũculus a tangẽdo dictus. Lu. perſcribere poſſem tagacẽ mutonis manũ. Fe.

Tagus fluuius luſitaniæ toletum radens oritur prope Hiſpaniam cartaginem. habet arenas aureas.

Taigetus mons lacenũ ter lacædomoniã & mater a Taigeta filia Agenoris regis phœnicũ: & eſt frigidus: & una eſt ex pliadibus.

Talæmentris proprium qui Troianis tulit auxilium.

Talentũ ſecundũ Iuliũ pollucem ponderis nomen adducit. Home. duplex eſt acticũ: & euboicũ. Item acticũ magnũ & paruũ. magnũ lxxx. libras & paulo plus. Pli. xxxiiii. et lxxx. triũ libras & quattuor unciarũ. Priſcait ſex. M. denarios Romanorũ continere. ſiliqua & pro faba græca minimũ põdus eſt. Vnde obulus qui ſcrypulus græ. ſex ſiliquas continet drachma. xviii. ſcrypulas tres. argẽteus nũmus qui denarius. dicebat quattuor ſcrypulos. Inde uncias octo drachmas uel denarios. vi. libra Italica. xii. uncias denarios. lxxii. uel drachmas. lxxxxvi. Eadem apud Italos æs: græcos mna: nos minam: quæ maior erat: q̃ libra noſtra. Pli. xii. de thure. Inueniuntur guttæ quæ tertiam partem minæ hoc. xxx. triũ denariorũ pondus æquẽ: Vnde ſecundum. Liui. ſic inſtitutum dicit talentũ ne minus pondo. xxx. Romanis ponderibus pendat paruum talentum. lxx. librarum. Seneca ad nouatũ epiſtola. x. uiginti quattuor ſextertia ideſt talentum acticum paruum. Varro. dipondus & ſemis ſeſtertiũ antiquum eſt. & ita antiqui ſolebant dicere ſemis quintus: ſemis quartus: ſemis tertius. Inde ſextertius. & tium. ut dipondius: & dium. unum pondus aſſipondium. a tribus aſſibus treſſis & ſic uſque ad decem a decem decuſſis: uigeſſis: triceſſis: uſque ad nonuſſis: & centuſſis. Euboicum minus acticõ nõ tamen multum. iiii. nummum Romanorũ ſecundum Feſtum tempore Homeri: quid parum fuit. nam in funere patrocli ultima præmia dixit duo talenta: & primum uictorem bouem accæpiſſe. nomina unciarũ deunx. xi. quaſi una dempta ex aſſe deſtans. x. dempto ſextãte. dodrans. ix. quaſi dempto quadrãte. beſſis. octo. bis triens ſeptunx unciæ. vii. ſemis ſex quaſi ſemis as. quincunx. v. triens. iiii. ideſt tertia pars aſſis. quadrans. iii. ideſt quarta pars aſſis ſextans duæ unciæ ſextа pars aſſis. uncia ab uno ſexcunx uel ſecũcia uncia & media: ut ſemodius modius & dimidiatus. ſelibra unica libra & dimidia. ſemiuncia ſemis eſt unciæ duæ ſextulæ tertia pars unciæ ideſt ſcrypuli. viii. dimidia ſextula ſcrypuli duo. ſextula & dimidiũ ſextulæ ſicilicus appellatus ſcrypulus ſiliquæ ſex

Talus facit dimminutiuum taxillus. Pom. Interim cum contemplor orcha taxillos peridi. Priſcianus.

Talitrum é ad pollicem reducto digito deinde relaxato impetu pcuſſio.

Talentum quære in dictione denarius. P.

Talassionem in nuptiis. Varro ait signũ esse hanificii. Talassionem enĩ uocabãt quas illũ q alio modo appellaĉ calathus: uas utique sacrificiis aptũ. Fe.

Taleas sciſſiones lignoꝝ uel præſegmina. Var. de re ruſti. li. i. Nã etiã núc ruſtica uoce inter calare dicit diuidere. uel ramum ex utraque parte aqualiter praeciſum quas alii taleas appellant. No.

Talentũ ſcdm uarias gentes pondus ẽ uarium ſed apud romanos talentum eſt. lxx. libras. Sic Plau. oſtendit in muſtellaria qui ait duo talenta eſſe. cxl. libras. Ser.

Talipedare ẽ pedibus uacillare & quaſi talis in ſiſtere. Feſtus.

Talia folliculum cæpe. Fe.

Talus prænomen erat ſabinoꝝ. Fe.

Tam & q̃ aduerbia: compatiuo uel ſuplatiuo adiiciunĉ cum duo uel plures comparatiui uel ſuplatiui diuerſæ ſignificationis poſiti inter ſe æquáĉ uel idẽ geminãĉ. ut tã iuſtior q̃ fœlicior æneas Hectore. Cice. ꝑ deiotaro. Iſtã inq̃ dexteram nõ tã ĩ bellis neque ĩ præliis q̃ in promiſſis & fide firmiorẽ. bis enim firmiorem itelligendũ ẽ. Priſ.

Tameſis flumen ĩ anglia dicit hodie tamaſia.

Tamen ubi præcedit quanq̃ licet & cætera dat principiũ cõſtructionis: ipſa dictione tamẽ excuſſa: qđ idcirco ĩ ligatura & quaſi iũctura orationis iſertum ẽ: quia oratio unde nõ debuerat incœperat. ideo tamẽ abiicit tanq̃ fũcta officio ſuo. Lau.

Tamen ipm ſignificat ſtatim. Plau. in rudente ut fortunã núc amitteret cũ exiſſẽ exæquare rem tamen. Virgi. ĩ buc. hic ædes deponi tamen ueniemus ĩ urbem. No.

Tamen ſignificat tandẽ. Salu. i. iii. hiſto. Nam qui enare conati ſũt icti fragmẽtis nauium aut afflicti a ſuis undarũ ui mulctato fœde corpore. Nonius.

Tamina uua ſilueſtris dicta q ꝑ tam nigra ſit q̃ tamum. Feſtus.

Tama dicit cũ labore uiæ ſanguis in crura deſcendit & tumorẽ facit. Lucre. Inguenne exiſtat papulæ tama nebona noxit. Fe. pom.

Tam qualitatis ẽ tot q̃titatis. Ter. in heau. Cui tam ſubito tot obtigere cõmoda.

Tam ſignificationem habet poſitiuã cui ſubiũgimus q̃. ut tã bonus cherulus q̃ bonus Homerus. tam & ꝑ tamen uſi ſunt. Fe. pom.

Tam modo dicebant antiq ꝑ modo. Fe.

Tandem & tamẽ natũ ẽ ab eo qđ ueteres idem dicebãt. Teren. i an. Tu tamen idem has nuptias perge facere. Et tandem aliquãdo non ẽ aduerbium. & ſaltẽ ſignificat. Idẽ in heau. ut heream in ꝑte aliqua apud taidem tandẽ Donatus.

Tandem expletiua coniũctio ẽ. Cic. quouſque tandẽ abutere Catilina patiẽtia noſtra. Te. ren. ĩ phor. ita ne tandem uxorem duxit an tipho ĩ iuſſu meo. Donatus.

Tandem cũ ſignificet aliquando interdũ tamẽ ꝑ ſupuacuo ponit: ut Teren. Ita ne tandem uxorẽ duxit. Cic. etiã duplicat temporalem ſignificatõem cũ ait tandẽ aliquando. Fe.

Tandẽ ſignificat uix: ut apud Ciceronẽ tandẽ aliquãdo quirites. Vir. lib. iii. æne. Ergo iſpirata tandem tellure potiti. No.

Tandẽ ſignificat tamen. Titinni. ĩ gemina ſimphonia odioſum tandẽ ut moribus placeã uiro. Nonius.

Tangere cũ multa tum etiã ludere & fatigari ſignificat. Teren. in heau. quo pacto rhodiũ tetigerim. Dona.

Tangit ſimpliciter dicitur qđ attigit cõtigit facit compoſitũ. Feſtus.

Tandem ꝑ aduerbio temporali & ꝑ cõiuctione expletiua iuenitur. Ci. iuect. primo quo uſque tandem abutere patientia noſtra Catilina. Priſ.

Tanais fluuius ſcythiæ qui danubius dicit: q diuidit aſiam ab europa.

Tãtiſper ferre poſtulat poſt ſe dum pro donec ſiue q̃diu. cætera quoque compoſita a per tẽporis breuitatem ſignificant. ut quantiſper parumper: pauliſper: aliquantiſper. Donec & dum dupliciter ſumuntur: ut donec moriar cum ſubiunctiuo ideſt uſque ad mortẽ & donec uiuo ideſt q̃diu uiuo cum indicatiuo. Laurentius.

Tanti & quanti quaere ĩ dictione magni.

Tantũ abeſt ſequente ut. uel geminato ut ſignificat non modo hoc non ẽ: ut Cic. de offi. tãtum abeſt ab officio. ut nihil magis poſſit eẽ contrarium. ideſt nõ modo officium nõ ẽ. uerum etiam nihil magis officio põt eẽ contrarium per duplex ut ſic. idem ꝑ lege manilia: tantũ abeſt ut aliquam bonam gratiã quæſiſſe mihi uidear ut multas etiã ſimultates partim occultas: ptim aptas ſubeũdas mihi eẽ intelligam. Interdũ ponit ſine ut & ſine ablatiuo: raro tamen. Cic. tantũ abeſt ut iflamares noſtros animos: ſomnũ iſto loco uix tenebamus. Quintil. utiĉ aliter hac dictione tantũ. ut ultra ex latrones parũ habet non ſepelire: niſi aliorum quoque officia præcederit: tantũque nõ petita ex fluctibus aqua reſtringit ignem. Laurẽtius.

Tanto quære in dictione adeo. Lau.

Tanti quanti cũ compositis quãtilibet tantidẽ quãticũque: totidemque pluris & minoris: soli hi genitiui iũgũtur cũ mereor: comparo taxo: liceor: addico. distraho: metior ꝑ æstimo: constat: conduco: loco: fœneror: paciscor: pango pepigi: condemno: postulo: & cũ similibus quæ in cæteris dictionibus postulant ablatiuũ. ut uẽdidit hic auro patriã. Quin. in pastu cadauerũ. hoc unũ superat ut deuectũ tantidem uenderes. Iuue. Quãticũque domus constet. & idem. Balnea sexcẽtis & pluris porticus empta dicimus præterea uendo melius: peius: carius: uilius: minori precio pluri summa per substantiuum exponitur. Laurentius.

Tandem habet urgẽs quiddã & accelerans per interrogationẽ sæpe. ut quousque tandem abutere patientia nostra Catilina. Et accipit ꝑ demũ uel denique. Vir. Mori me denique cogis. Demũ etiã accipit pro solũ siue omnino præcipueque cũ his iũctũ & tũ ita. Cice. in Saluſtium. ea demum magna uoluptas ẽ. Quin. Ita demum mihi satisfacies si apud patrẽ fuisti. Componitur quidẽ ab his & demũ idẽ. Oui. ꝑ demũ posuit denique: siqua metu dẽpto casta est ea denique casta est. La.

Tanager fluuius lucaniæ i æstate siccatur. Vir. Sicci ripa tanagri.

Tanais fluuius scythiæ in paludem meotidem dirimit Asiam ab europa.

Thanatos mors. Inde athamatos immortalis. mors aliquando actus moriendi. aliquando ꝑ dea. Tanes persa ex ducibus darii.

Tantalus: Iouis ex plote nympha filius quem dixit Eusebius. li. temporũ regem phrigiae & cũ Troo rege dardaniæ bellum gessisse q̃ Ganimedem rapuerat qui ob filiũ iterfectũ detrusus ad inferos siti torquetur & fame. Agamennonis & menelai auus. Vnde tantalides dicũtur. alius corinthioꝝ rex ob pietatem deorum mensis dignatus Alius Thiestis filius ex merope ab atreo interfectus & appositus esca patri.

Tangere ferire cõmouere. Vir. li. xi. Nec solos tangit atridas iste labor. M. T. in frumẽtaria uerinarum. Nunq̃ mea te cura tuarumque fortunarũ cogitatio tãgit. Lucre. nec bene ꝑ meritis capitur nec tangitur ira. Nonius.

Tangere est contingere. Lucre. lib. i. Tangere enĩ & tãgi nisi corpus nulla potest res. Te. i ad. Nunq̃ dum ego adero hic te tanget. Nonius marcelus.

Tangere inspicere, Lu. li. vi. Ne quicq̃ priusq̃ omnes nenas tetigit ac præcordia. Nonius.

Tangere ẽ circumuenire. Tur. i demetrio at. n. ineptus meus mihi est pater iratus quia se talento argenti tetigi ueteri exẽplo amanti. Luc. li. xxx. Et mistonis manu perscribere posset aiacem pomponiũ a leonibus. At ego rusticati tangã urbanatim nescio. Nonius.

Tangere contingere. M. T. i uerrem. actica enĩ uerres simulat tetigit prouinciã. Vir. li. ix. Stat fatis generumque datũ tetigere q̃ arua fertilis ausoniæ troes. No.

Tanne eo usque. Affra. Tãne arcula tua plena ẽ aranearum. Festus.

Tantisper pro quasi tantũ. & paulisper q̃si paulum: ut parumper quasi parũ dictũ est. Te. in and. Dum id restitũ iri credit tantisper cauet. Donatus.

Tantopere uim aduerbialem in se continet: & significat nimis. Te. in ad. Ego in hac re nihil reperio q̃obrẽ tãtopere lauder hegio. D.

Tantisper pro interim positũ. Te. in heau. Decreui tantisper me minus iniuriæ chremeo gnato facere dũ fiam miser. Ser.

Tapete tegmen mire pictũ de uariis coloribus. Var. in hercule socratico. In omnibus rebus bonis quotidianis cubo in sardianibus tapetis. Vir. li. xi. Qui forte tapetibus altis extructus toto perflabat pectore sonũ Turpilius. Glabrũ tapete. No.

Tapinosis ẽ rei magnæ humilis expositio. Vir. i. ænei. Apparent rari nantes i gurgite uasto ταπεινὸς enim græ. latine humilis. Ser.

Tapetũ & tapes tapetis.

Tapinosis humiliatio ut in gurgite uasto:

Taphos sepulchrũ unde epitaphiũ.

Tapsus insula decẽ stadiis a sicilia ꝑpe siracusas pene fluctibus par in mari nũc in cõtinenti.

Tarditudinem & tarditiem pro tarditate. Pla. in penulo. Podagrosi estis ac uicistis cocleas tarditudine. Ac. in alcmena. atque equos segnes somno & tarditudine. Idẽ in diomede. multa mittũtur tardicie & secordia. N.

Tardus corpe ac mẽbris ẽ: q̃uis etiã itellectu tardos dicamus q stulti sũt. Ter. i heau. Fatuus ẽ isulsus tardus stertitque noctes & dies. D.

Tardũ pigrũ. Vir. li. ii. geor. sæpe oleo tardi costas agitator aselli. Teren. in heau. Fatuus est insulsus tardus. No.

Tardũ diuturnũ pseuerantẽ. Vir. li. ii. geor. India fert tristis succos tardũque saporẽ. No.

Tardus stultus. Vir. tardi uenere subulci. porci enĩ cito ãbulãt. Et Te. tardus es. i. stultus. Se.

Tardigemulo in neuiano carmine criminabamur. & ut quæque uox indidẽ animaduerti

digna ſubuenerat qua nos quoque poſſe/
mus uti memoriae mãdabamus. Erãt ãt uer
ba quæ tũc ſuppetebãt huiuſcemodi corpo
re iquit pectoreque undique obeſo ac mẽte
exeſa tardigemulo. ſenio oppreſſum. A. gel.
Tartarus idcirco dicũtur q̃ omnia illic turba/
ta ſunt. Seruius.
Tarpeius mõs dictus primo locus capitolii. V.
Tartarus Plato in quarto de fluminibus apud
iferos quæ ſint i his unum tartarũ appellat
quare tartari origo græca. Varro.
Tartarino horrendo & terribili. Fe.
Tarmes genus uermiculi carnẽ exedens.
Tarracina p̃ duplex r potius oppidũ uolſcoꝝ
prius anſur dictũ: prius diuerſa fortuna a
reginis experta a ταραττω conturbo.
Thara partorum uicus.
Tararius miniſter.
Tartheſii ipii albanoꝝ regis Plu. i uita Romuli
Tartheſius dixit Plu. ſecundũ quoſdam q̃ fuit
ipius albanorum rex.
Tarchon quaſi arcon græce dẽpta o ſed accipit
o græcã litterã quia proprium & Tarcho ut
Apollo & Plato. & rapho pro raphon.
Tarentũ urbs iclita calabriæ circa ſalentinorũ
confinia: a tara Neptunni filio ſecundum
Seruiũ ædificatum a palanto aucta. Iuſti. iii.
græ. tarantũ ut talantum
Taras Neptunni filius ut dictũ eſt.
Tarna urbs apud Home. quã dicunt poſtea
ſardis dictam.
Tarpeia filia Tarpei qui arcẽ ſabinis prodidit
Tarſus urbs clariſſima ciciliæ: quã Perſeus Da/
naes filius ædificauit. Plinius. v. per quã cye
nus defluit apoſtoli Pauli patria.
Tartarus locus ifernalis a græ. ταραττω me cõ
turbor & in plurali neutri generis tantum.
Tarteſſus locus ultra colũnas Herculis.
Tauras uaccas ſteriles dici exiſtimãt hac de cau
ſa q̃ non magis pariant q̃ tauri.
Tauri appellabant ludi i honorẽ deoꝝ iferoꝝ
facti. inſtituti autem uidentur hac de cauſa
regnante ſuperbo Tarquino cũ magna ici/
diſſet peſtilentia i mulieres grauidas: quae
fuerant facta ex carne diu uendita populo
touroꝝ: ob hoc diis inferis inſtituti ludi &
uocati ſunt. Fe.
Taura appellat uacca quæ ſterilis eſt. quæ præ/
gnãs ẽ horda ab ea ifauſti dies hordalia no/
minant q̃ tũ hordæ boues imolantur. Var.
Taurelia ſacrificia erant. Aſco. ped.
Taurus pro boue forti. Vir. Inde taurinus i lõ/
ga & ita oĩa a mutis in hac forma: aprinus
formicinus: leporinus: hirũdinus: caprinus
lupinus: porcinus. ouinus: ſuinus. ouillas &
ſuillas diminutiua ſecundum Priſcianum.
Taurus etiam mons. Pli. v. iſolinus: ab indico
mari inter egyptũ & pamphilicum pelagus
ripheis iugis ãnectitur. & diuerſa habet no/
mina ſecũdũ gẽtes apud idos hyamos: apud
parthos prænifates. Inde taurus altiſſima
ps caucaſus: qđ Pompo. negat qđ euphra/
tes alluit caucaſũ a ſiniſtra taurũ a dextera.
Tauromenim mons in ſicilia cũ urbe aſperri/
mus romanorũ colonia. Inde tauromenita/
nus ut drepanitanus.
Tauromenius ſiciliæ fluuius & oppidũ iter ſy/
racuſas & meſſanã: q̃ appellat & euſobõcora
Taunus mons eſt germaniæ altiſſimus.
Tauchira urbs bracheoꝝ i libya.
Tautologia idem eloquiũ. ut ſi fata uirũ ſeruãt
ſi ueſcitur aura.
Taxat & taxatio a uerbo tãgo dicũtur unde &
taxatores a ſcenicis dicũtur qui alterutrum
maledictis tangũt. Fe.
Taxare præſſius crebriuſque eſt q̃ tangere un/
de id proculdubio inclinatum eſt. & iactare
multo fuſius largiuſque eſt q̃ iacere unde
id uerbũ tractum eſt. ſic etiã quaſſare q̃ qua/
tere. Macrobius de ſaturnalibus.
Taxim ſenſim uel occulte. Pompo. i buco Ado/
ptatu clãdeſtino tacitus taxim perſpecturi
per cantum.
Taxis pro tetigeris. Varro. i modio ſed petulo
ne meũ taxis librũ. No.
Taxus uenenata arbor eſt quæ abundat i cor/
ſica. Vir. in buc. Sic tua cirneas fugiant exa/
mina taxos. Ser.
Taxus arbor uenenata. Virg. iiii. geor. Neu pro
prius tectis taxũ ſint. Ser.
Taxus arbor de qua i ſimilace generis fœmini
ni pro animali maſculini.
Taxare eſt maledictis tangere. Sueto. li. ii. Sed
etiã ut nũmularii nepotẽ ſic taxat auguſtũ. &
xii. diuortiũ ſuũ cũ uxore taxaſſet.
Talthybius agaménonis præco: q cũ euribate
miſſi ſunt ad achillẽ p̃ Briſeide.
Talpius græcus ad troiam.
Talamus cõiugis utriuſque cubiculũ.
Thalia una muſaꝝ græce accentũ habet i pri/
ma uel in ſecũda: a θαλω græ. germino uel
uiræo græ. platũ. nã thalio dici debuit ut ci
terea & noria: nã ei i e ſecũdum Seruiũ: ſed
nõ ſeruatur: ut nilus nilos ſpõdeus ſpõdios
& una gratiaꝝ. uel hæc uel alia.
Thalaſſius qui pulcherrimã uirginem i raptu
ſabinaꝝ habuit amare deductũ.
Tatianus nomen propriũ.

Tasii populi thraciæ in insula thaso ubi auri materia & alia metalla fodiũtur.
Thasiũ genus uini a thasis græ. detentio.
Tasiũ uinũ. Ody. x.
Thaumancias iris a thauma miraculum quasi miraculi filia.
Thamira uel thamiras græ. θαμυρίδ thracius cantandi peritus. de quo Hom. li. ii. Ili. cum ex hœchalia nidorio musas obuiã habuisset eas ad certamen puocauit quæ ei & modulã di peritiã & uisum abstulerũt penitus.
Thamanei populi i scythia asiæ.
Thales unus ex septẽ. Lau.
Trabes ꝓprie dicunt duo ligna cõpacta. Fe.
Trabs. Var. in parme. Alia trabs ꝓpius i humũ accedẽs ꝓxime fregit ramos cadẽs. No.
Trabea toga est augurum de croco & purpura. Vir. vii. æn. Ipse quirinali lituo paruaque sedebat succinctus trabea. Ser.
Trabica nauis qđ sit trabibus confixa. Pacuuius. labitur trabica in alueos. Fe.
Tracali appellant muri cũ ac purpuræ superiores partes. unde ariminenses maritimi homines cognomẽ traxerũt trachali. Fe.
Tractim ut sensim idest diutine longo tractu. Plaut. in amphi. Quid si illum ego tractim tangam ut dormiat. No.
Tractim iugiter sine itermissione. Virg. quarto geor. tractimque susurrant. Ser.
Tractus plaga regio. Vir. ii. geor. iudicio est tractu surgens oleaster eodem. Ser.
Tragus genus conchæ mali saporis. Fe.
Tragula genus teli dicta qđ scuto ifixa trahat Festus pompeus.
Tragula ab eo ꝙ trahatur per terram. Varro.
Tradi rem si stipulamur non intelligimus ꝓprietatem eius dare stipulationem si tãtum tradit. Pau. de uerbo. signi.
Transigit qui quasi de re dubia & lite incerta nec finita transigit. paciscit uero q donationis causa rem certã & idubitatã liberalitate remittit. Vlpianus de transactio.
Trãsacta finitaue intelligere debemus nõ solũ de quibus cõtrouersia fuit: sed etiam quæ sine controuersia sit possessa. & sunt iudicia terminata transactione cõposita lõgo tẽporis silentio finita. Pau. de uer. sig.
Transfuga nõ solum is accipiendus est qui aut ad hostes aut bello transfugit: sed & qui p idutiarũ tẽpus aut ad eas cum quibus nulla amicitia est fide suspecta trãsfugit. Pau.
Traiecticia pecunia est quæ trãs mare uehitur cæterũ si eodẽ loco cõsumatur nõ erit traiecticia: sed uidẽdum an merces ex ea pecunia cõperatæ in ea causa habeantur & interest utrũ etiã ipe periculo creditoris nauigẽt. tũc enim traiecticia pecunia sit. Modestinus de nautico fœnore.
Tragula est asta. Salu. li. iiii. histo. Auidissimus atque præparatis ducibus & metellis ictu tragulæ sauciaretur. Var. in meleagris. Aut ille ceruũ qui uolatile currens sparso sequitur tragulaue traiecit. No.
Trahere cõsuetudine manifestam habet significationem. Virgi. lib. ii. æn. Altaria ad ipsa trementem traxit. No.
Ttahere per terrã ducere. Vir. i. æn. lora tenens tamẽ huic ceruix con æque trahũt ꝓ terrã. Lucanus libro octauo. Per scopulos miserũ trahitur per saxa cadaur. No.
Trahere est rursus leuare. Tul. de natura deor. li. ii. Et regẽ qui fossione terrã fumare calẽtẽ atque etiã ex puteis iugibus calidã aquã trahit. Plau. in amphi. Ego illi puteo si accepsero animã omnẽ itertraxero. No.
Traduces uiriũ fieri possũt ut mediolanẽses faciũt i arboribus quas uocãt opulos. Var.
Trama qđ trauat frigus. Varro.
Trames i transuerso dictus. Pla. i parasito. pigro domũ ire cœpi tramite dextera uia. V.
Trãstra & tabulæ nauiũ dicũt: & tigna quæ ꝓpariete i parietẽ porrigũtur. Fe.
Traha genus uehiculi a trahendo dictum non habet rotas. Ser.
Traho cũ festinatiõe adduco. Vir. ii. æn. pastores magno ad regẽ clamore trahebãt Et cõuentus trahit i medios. Ser.
Traianus imperator consuluit Apollinem assirium cuius simulacrum est in ciuitate heliopoli. Macrobius.
Trãsẽna nõ ut quidam putãt trãsitus sed est fenestra. Cic. de ora. li. i. Nũc peto a crasso ut illã copiã quã constructã. uno in loco quasi ꝓ transennã prætereuntes strictim aspeximus. Sal. histo. li. ii. transenna dimissum uictoriæ simulacrum cum machinato strepitu coronã capiti iponebat metello reor. N.
Transmittere trahere derelíquere. Lu. xxviii. Polemon & amarius mortem transmisit suam stolã quã dicũt. No.
Transgressus a pedum gradu proprie dicitur sed auctoritas uetusta liberiorem loqnendi usum dedit. Sal. li. i. hist. Et de his qui nauigassent & de ipsis nauibus eo uerbo uti uoluit in quibus gradus nõ sit defectio nactus obscurã noctem estu secundo ac inde q trãsgressus omnes recepit modos ꝓceptus a lusitanis. alibi de scaphis: aliæ paulum nimio

ꝓgresse iter. tum ficco onere cū pauor corpora agitabat deprimebātur. No.

Transmitto celeriter trāseo. Vir. iiii. æn. alia de parte patētis transmittunt cursu cāpos. Ser.

Transmissū transgressū dixit Salustius Asinio polioni in quadā epistola quā ad plancū scripsit Salus. i eodē. li. nō eos solū qui nauibus ueherentur: sed & scaphas quoque nantes transgressas dicit. Verba ipsa de scaphis posui. Earū ille paululum ꝓgressæ nimio simul & incerto onere cū pauor corpora agitauerat deprimebantur. A. gel.

Transuersi casus sūt qui ab recto casu obliqui declinantur. ut albus albi. bo. Val

Trapetes molæ oleariæ. & uocant trapetas a terendo nisi græcū est τραπητης. Va.

Transenna extentus funis dicit. Salust. machinato strepitu transenna coronam in capite imponebant. Seruius.

Transenna fenestra. M. Tul. i. de ora. Nunc peto a crasso ut illam copiā ornamentoꝝ suorum q̄ cōstructā uno in loco q̄si per transennā prætereūtes strictim aspeximus. Ser.

Trapetum mola oliuaria. Virgilius. ii. geor. Teritur siciona bacca trapetis. Seruius.

Transcribo trado. Virg. vii. æne. Et tua dardaneis trāscribi sceptra colonis. hic sermo tractus est de pecunia. Ser.

Tediū est angor mentis & animi: non corporis ualitudo. Ser.

Tedulū fastidiosū senē q̄ oībus est rediū. Fes.

Tegetes a tegendo. Var. de re rusti. Si quæ fiūt de cannabi lino iūco palma scirpo: ut funes restes tegetes quoque fundo sumi non potuerunt. Nonius.

Tegillū cuculli uinculi ex scirpo factū. Plautus tegillū mihi aret id si uis dabo.

Tegillū diminutiuū a tecto. Var. sexque ulixe. uigilare uolitās mulsus aquā & nubibus tortā idicat fore ut tegillū pastor sibi sumat. N.

Thearus fluuius thraciæ ad cuius caput Darius ad scythas proficiscens tribus diebus castra habuit: & delectatus limpidia eius aqua columna apposuit græcis litteris secundum Herodotū quæ ita sonāt o theari fluuii fōs cū omniū fluuioꝝ optimā & pulcherrimā proferas aquā: & ad te Darius Hystaspis filius persarū & mesopotamiæ rex omniū hominū optimus & pulcherrimus ad scythas proficiscens peruenerit. hæc quoque tibi in scripta apposuit.

Tela etiā lapides dici posse auctoritas docuit: & omnia quæcūque iaciūtur. Sisē. li. iiii. histo. Manulis lapides dipartit ꝓpterea q̄ is ager omnis eiusmodi telis idigeat. No.

Telorum iaculoꝝ gladiorum uocabula quæ in historiis ueteribus scripta sunt. libitū forte nobis ē sedētibus in rheda conquirere: ne quidē aliarū ineptiaꝝ uacantē stupentēque animū occupare quæ tum igitur suppetierāt hæc sūt hasta: pilū: phalarica: soliferrea: gesa: lancea: spari: rumigestri: faces: tragulæ: frameæ: mesanculæ: catheiæ: rumpheæ: scorpii: scibones scilices. ueruta: enses: sicæ: machereæ spatæ lingulæ pugiones climaculæ. De lingula quoniam nō ē nimium frequens ad monendum existimo. Lingulam ueteres dixerunt gladiolū oblongū in speciē linguæ factū cū meminit Neui. i tragœdia hesiona uersū Neuii apposui. Siue inde morē gerere uidear lingulā ueꝝ lingula. Itē rūphea genus teli & thracæ natiōis positūque hoc uocabulum est in Quin. Ennii annalium. iiii. A. gel.

Telū secūdū græcā ethimologiā dicitur a græ. τηλον quicquid lōge iaci potest siue gladius siue securis. Vir. At nō hoc telū q̄ ui mea dextera uersat. & sequit cōsurgit i ensem. S.

Tellus & terra in hoc differunt quod illa deam significat. terra uero elementum. Serui.

Telaulus liburnorum fluuius.

Telis sordonum fluuius.

Telum uulgo quidem id appellatur qđ ab arcu mittitur. sed nunc omnino significatur qđ mittitur manu: ita sequitur. ut & lapis & lignum & ferrum hoc nomine contineatur dictumque ab eo qđ in longum mittitur. Caius de uer. signi.

Telamon æaci. f. frater Pelei. rex salaminæ pater. Aiacis.

Telecrus rex laconiæ.

Telemachus filius Vlixis ex penelope.

Telemus cyclops uates qui Poliphenum occecandum ab Vlixe prædixit Theocritus & Homerus Ouidius Telephum dicit si corrептus est textus.

Telephus Herculis. f. ex auge nympha lactatus a cerua in siluis expositus in licia cithēsibus iperauit ab Achille dū Vlixē persequit̄ uulneratus i fœmore. qui iterū ab eo uulnera/tus secūdū Oraculū sanatus est. Pli. dicit limatura ferri in emplastris sanatū ab achille.

Telegonus Vlixis ex Circe. f. qui patrem incognitum interemit.

Telesco oceani & Thetyos filia.

Telys sybaricum tyrannus genitiuo Telyos.

Telesarcus ciuis samius.

Telestor pater Eurypiles.

Telonæum ubi uectigal exigitur.

Telos tributum & pensio.
Tellus athenienſis quam Solon Crœſo beatiorem putauit.
Telũ quicquid iaci poteſt a τηλον græce longum aliquando oro gladio.
Techna ars Inde technides artifex calotechnus & cacotechnus.
Tectoriũ illinimentũ eſt & quaſi pauimentum parietis atque incruſtatio. Lau.
Temerare uiolare ſacra & contaminare dictũ uidelicet a temeritate. Fe.
Temetũ uinũ. unde temelẽtus & temulẽtia. F.
Temulenta eſt ebrioſa a temeto q̃ eſt uinũ q̃ attẽtet. Plau. in aulularia. Quia temeti nihil allatũ intelligo. Idem in truculen. Siue adeo caret temeto tamen ingenio improbus. M. T. de repu. li. iiii. Ita magnam uim habet diſciplina uerecũdiæ carẽt temeto omnes mulieres. Var. eſt modus matulæ quid ſi in omni uita helluo olfacit temetum. N.
Temulentus uinolentus hoc eſt ebrioſus quia temetũ uinũ eſt. Vnde abſtemius ſobrius. dictũ aũt temetũ ab eo qđ teneret mentem. & producit primam ſyllabam Temulentus uino temerarius natura. Te. in an. Sane pol temulenta eſt. Donatus.
Temerius. Ac. in didaſcolo. Sed euripides qui coros temerius in fabulas. Nonius.
Temeritudinẽ p temeritate. Pacu. in doloreſte Ennio tyrãni neui temeritudinẽ. Nonius.
Temerarium metuendum & ſollicitũ. Plau. in aſina. Sed quid q̃ picus ulmũ tũdit haud temerarium eſt & in ſequentibus. Nonius.
Temerarium ſicuti plærũque a temeritate. N.
Temeriter. actius in amphi. Hoc in re eſt q̃ tũ tam temeriter meam beniuolentiam interiſſe es ratus. Nonius.
Temere. i. ſine cauſa. Vir. viii. æne. haud temere uiſum. Te. Haud temere eſt. Interdũ aũt fortuitu ſignificat. alias male alias ꝓpe. N.
Temere improuide inconſulto. Te. in and. Sed dico tibi ne temere facias. Ser.
Temere ſine cauſa. Te. in heau. Miror quid ex pyrheo abierit. nam ibi cuſtos publice eſt nunc non temere eſt. Ser.
Temo unde & cur dicat latet arbitror ãtiquos ruſticos primũ notaſſe quædã in cœlo ſigna quæ præſtẽt alia erãt inſignia atque ad aliquẽ uſũ culturæ tempus deſignandũ conuenire animaduertebant equis: ſignarunt has ſtellas quas græci ut Homerus uocat.
Ideſt ꝓpinqua equis ſignũ bœten & noſtri eas ſeptẽ ſtellas boues & temonem: & prope eas axem. Varro.
Temo dictus a tenẽdo. is enĩ cõtinet iugũ. Var.
Temnere contẽnere. Luc. li. iii. Quodque adeo fuerit q̃ tẽnere tite ſuperbũ. Vir. li. vi. Diſcite iuſticiam moniti & nõ temnere diuos. No.
Tẽdere ſignificat proprie pertinacẽ cõtentionẽ Virgilius. Vaſto certamine tendũt. Teren. in heau. miles tendere in iurgium. Do.
Temperans conſulens prouidens moderatus. Vir. Iam ſibi tũ curuis male temperat unda carinis. Te. in phor. Si eſt patrue culpam ut antipho in ſe admiſerit ex qua re minus foret rei aut famæ tẽperans nõ cauſã dico quin qđ meritus ſit ferat. Do.
Tempeſtatẽ pro tẽpore frequenter dixerũt. Fe.
Tempeſta tempeſtiua.
Tempeſtas tẽpus. Saluſ. in iugurta. Ea tẽpeſtate in exercitu noſtro fuere q̃ plures noui atque ignobiles. Luc. xxvii. Iã qua tẽpeſtate uiuo certo fine ad me recipio. Pacuuius i teucro. Quoniã te poſt multis obeor tẽpeſtatibus. M. T. de ſenectute Curſus ẽ certus ætatis & uia naturæ eaque ſimplex ſuaque cuique parti ætatis tẽpeſtiuitas ẽ. Var. de endimionibus. Cũ ſermone cœnulã uariamus interea tonuit boue tẽpeſtate ſerena. No.
Tempeſtas & uentus & aura & tempus. Virgilius. iii. æne. Dii maris & terræ tempeſtatũque potentes. Ser.
Tempeſtas malã tempeſtatem ſignificat. Titus Liuius. lib. viii. ab urbe condita. Et cũ tempeſtas neutro inclinata ſpem dimicationis dire miſſe. Ser.
Tempeſtas. i. tempus. Ouid. lib. i. metha. non ego pro mundi regno magis anxius illa tempeſtate fui. Ser.
Tempe nemus æmoniæ inter oſſam & olympum lon. v. paſ. altiſſimis arboribus utraque penei ripa gramine auiũ concentu aquarum ſonitu amœniſſima.
Tempſa ciuitas brutiorum. Tor.
Tembrius fluuius iuxta Pontũ. Tor.
Tempæ ꝓprie loca thæſſaliæ ſũt amœna. ut Lucanus. Iã ſup herculeas fauces nemoroſaque tẽpæ. abuſiue aũt euiuſcũque loci amœnitas Vir. ii. geor. uiuique lacus & frigida tẽpæ. S.
Tẽpora tria in uerbor genere que tempora ſignificant q̃ ea erant tria. præteritũ præſens & futurũ. Declinãdo facienda fuit triplex. ut a ſaluto ſalutabã ſalutabo Cum item perſonarũ natura triplex qui loquit de quo hæc ab eodẽ uerbo declinata quæ i copia uerborũ explicabũtur. Var.
Tempus eſſe dicunt interuallum mundi & motus id diuiſim i partis aliquot: maxie ab

solis & lunæ cursu: itaque ab eoꝝ tenore tẽ pato tps dictum. unde tẽpestiuus. Var.

Tẽpora duoꝝ generum sunt: unũ ānale q̃ sol suo cursu finit: alterũ mẽstruũ q̃ luna circũ iens cõpræhendit. Var.

Tẽplũ significat & ædificiũ deo sacratum & dignũ qđ i edificio trãsuersum ponit. Fest.

Tẽplũ etiã sepulchꝝ dici potest uetꝝ auctoritate. Vir. iiii. æn. Preterea fuit i tectis de marmore tẽplum cõiugis antiq. No.

Templũ unus erit quẽ tu tolles in cerula tẽpla cœli. Tẽplum tribus modis dicit ab natura ab auspicãdo: & a similitudine: a natura in cœlo: ab auspiciis i terra: a similitudine sub terra. i cœlo tẽplũ dr: ut i hecuba. O magna cœli tẽpla cõmixta stellis splẽdidis. In terra ut hyperborea scrupea saxa bachi tẽpla ꝑpe aggredit. sub terra ut andromacha a cherusia tẽpla alta orci saluete inferi: q̃ qa initium erat oculo a tuendo primo tẽplũ dictũ quo circa cœli atriũ dictũ tẽplũ sic cõtremuit tẽplũ magnum louis altitonãtis. i. atriũ: ut ait Neuius i ernniforniũ acherulo scriptum stat. Eius tẽpli partes q̃ttuor dicunt: sinistra ab oriente: dextera ab occasu: ãtica ad meridiẽ postica ad septẽtrionẽ. i terris dictũ tẽplum locus augurii aut auspicii causa. Var.

Tẽplũ a tueor. Enni. Cõtẽpla & tẽplum cæteris ad leuã aspice. Var.

Tempatura ꝑ tẽperie. Varro. Quæro utꝝ hoc adduxerit cœli tẽperatura an terræ bõitas. Nonius.

Tentari ẽ exerceri. Vir lib. iii. æn. Tentabit sese atque irasci in cornua discet. Arboris innixus trunco. Noni.

Tẽtare expiri. Vir. li. viii. His fretus nõ legatos nec primã ꝑ artẽ tẽtamẽta tui pepigi. Noni.

Tẽtare aggredi. Vir. li. ii. Exẽplo tentanda fuga canit æquore calcas. Noni.

Tentare petere dare: Vir. li. iii. æne. unde laborũ tẽtare auxiliũ iubeat. Noni.

Temperatura ꝑ tẽperie. Varro. Quæro utrꝝ hoc adduxerit cœli temperatura an terræ bonitas. Noni.

Tenacia ẽ pseuerãtia & duricia. Enni. hectoris lustris ducet q̃drupedum iugo in uitam doma infrena & iunge ualida quoꝝ tenacia in frenari nimis. Noni.

Tenacia parsimonia. Affra. in priuigno. uixisti tristis durus difficilis tenax. No.

Tendere est habitare: tabernacula & hospitia ponere. Vir. li. ii. æne. Hic dolopum manus hic seuus tẽdebat achilles. No.

Tendere insidiari decipere: dictum a tendicula. Ter. in phor. quia non accipitri tenditur nec miluo. Noni.

Tendere ẽ ꝓprie laxitatẽ distendere & sine rugis facere. Vir. li. viii. Tendunt uela nothi. Idẽ li. vi. tendebantque manus ripæ ulteriorisamore. Noni.

Tendere ẽ dirigere. Vir. li. i. æn. ꝑ tot discrimina rerꝝ tendimus i latiũ. Idẽ li. ii. Ad cœlum tendens ardentia lumina. No.

Tendere cõtẽdere. Vi. li. ii. æn. Ille simul manibus tendit diuellere nodos. Idẽ li. vi. Equo discrimine pistrix centaurusque locũ tẽdũt superare prioré. Noni.

Tenerescere tenerꝝ esse. Luci. li. iii. scilicet in tenero tenerescere corpore mẽtes.

Tendo tẽtoria habeo. Vir. ii. æn. hic seuus tẽdebat achilles. Ser.

Tenerꝝ significat gracilentũ. Vir. li. iiii. geo. Et res i tenera pecori gratissimus herba. Non.

Teneritas ꝑ teneritudo. Cicero de finibus bonorũ & malorum libro. v. In primo enim ortu inest teneritas ac mollicia quædã. No.

Tenet sicut est usus significat apprehẽdit detinet. Vir. libro. iiii. æne. uerũ ubi correptum manibus uiculisque tenebis. Tullius i uerrem in diuinatione. Non te sed hunc libet esse responsurũ quẽ monitor tuus hictenet Nonius.

Tenet inhabitat possidet. Vir. libro. iiii. geor. Quæ gurgitis huius ima tenet. Non.

Tenet prohibet. Virg. ii. æne. Spes etiã pecus omne tenendum No.

Tenet compescit supprimit. Vir. iiii. geor. Tenuitque hiantia cerbarus ora. Nonius.

Tenet tegit. Vir. libro. i. geor. Omnis abũdãs exit & obducto lato tenet omnia limo. No.

Tenet dirigit. Vi. li. primo æne. Sed uos qui tãdem quibus aduenistis ab oris quoue tenetis iter. Nonius.

Tenet intelligit dicit. Te. in. an. Id paues ne ducas illã tu autẽ ne ducas. Rem tenes. No.

Teneo defendo. & est militare uerbũ. Vir. viii. æn. i sũmo castos tarpeie manibus arctis stabat tẽplo. & capitolia celsa tenebat. Ser.

Teneo possideo. Virg. iiii. geor. In medio mihi cæsar erit tẽplũque tenebit. No.

Teneo ipleo. Vi. iii. æn. Iuuat euasisse tot urbes argolicas medioque fugã tenuisse ꝑ hostes. & ni teneãt cursus. i. ipleant. No.

Teneo scio itelligo noui. Cicero de oratore libro primo. Neque ego ita teneo uti qui docent. Terentius in andria. Nam andriæ illi id erat nomẽ. cui subiecit: sosias teneo idest intelligo. Noni.

Tenedos insula ī ore hellesponti: q̄ tenes cultoribus uacuam tenuit qui infamatus est q̄ cum nouerca cōcubuisset: a quo & īsula denoīata ē. unde & Virg. tenedos notissima fama insula. Et Cice. Tenen ip̄m cuius ex noīe tenedos noīatur. Seru.

Tenor dictus cōtinuatio. Vir. li. ii. geor. a lumine habuisse tenorē credideri. Noni.

Tesaux ueteres antiqui sine h littera proferebant. Dona.

Tensa uehiculum argenteū quo exuuiæ deox ludis circensibus in circulum ad puluinar uehebantur. Fe.

Tenta dictum p expēsa. Luc. li. ii. Timpana tēpla sonāt palmis cībala circum. Idē li. vi. Duraque ī ore iacens rictu frons tēta manebat. Luc. sat. li. vi. Tres a deucalione grabati testibus tēti. Idē. li. xi. Hic ubi cōcessū pellesque ut ī ordine tētæ. Et li. xxx. Hic ut musipula tēta eaque scorpios cauda sublata. No.

Tentat aggreditur. Vir. ii. æn. Extēplo tentanda fuga canit æquora calcas.

Tentipelium genus calciamenti ferratum quo pelles extenduntur. Fest.

Tenus significat finem ut cum dicimus hactenus. Fest.

Tenus ē loq̄ns dictus a tendicula. Plau. in bacchidibus. Nunc abtrasena tardis lubricum petit pendebit hodie pulchre ita intendi tenus. Noni.

Tenue uehemēs. Vir. li. ii. geor. Tenuis lageos tētatura pedes oli uīcturaque linguā. Non.

Tenue fœcūdum. Vir. li. ii. geor. Tenuis ubi argilla & dumosus calculus aruis.

Tenue tenex. Tul. de suppliciis in uerrem reticulum sibi ad naris admouebat tenuissimo lino. Noni.

Tenue frigidum. Vir. i. geo. Ne tenues pluuiæ rapidiue potentia solis acrior. Idē li. iii. Cū tenues dare rursus aq̄s. Noni.

Tenue paruum exiguum. Tulli. in hortensio. Fundum non mediocri pecunia sed etiā tenui pcipere possumus. Vir li. v. Tenuisque piget cognoscere curas. No.

Tempte credebatur eē sortiū deæ quod tenendi haberent potestatem. Festus.

Tenerum delicatum. Hora. car. nec tenex licida miraberis. Acron.

Tēdētes cōtendentes. Hora. car. fratresque tendētes opaco pelliō ipositisse olimpo. Acron

Tendo tensum & tenium facit. Luca. tensisque rudentibus actæ. Pris.

Tenus præpositio semp postponit ablatiuo: uel genitiuo casui more græco. P.

Teneo tenui & teniui ueteres dixerunt. Seruius in arte.

Tenus subsequitur: ut pubetenus.

Tenebricosus & tenebrosus repit. La.

Tenus semp postponit ī singulari cum ablatiuo: ut hactenus: q̄tenus. uetbotenus: ī plurali cū genitiuo. p̄sertim more græcox cum res ē gemia uel numero singulari carēs. Virgilius. curuū tenens hispida nāti. Quitil. atque nominibus auriū tenus: ī usum lingua pceperit. significat enī usque ad uel nō ultra ut gessit cōsulatum titulo tenus.

Tenothema mons ethiopū oceano occidētali iunctus flāmis flagrans assiduis.

Tenedus insula cōtra troiā.

Tenia est extremitas uitæ. Vir. ii. æn. Fit longe tenia uitæ. Est aūt græcū Ταινια: & diptho go scribitur. Ser.

Tēroriū ubi tendimus uela: aut siquid īstar uelox habet. uel ipa potius uela siue uelamenta cōtra iniuriā cœli. Lau.

Tēpe montes sunt in thessalia: declinantur tribus casibus tantū. Acron.

Tēbrogius frigiæ fluuius seu misiæ in sangax fluuiū decidens.

Temedius ioniæ fluuius qui a glauco excipitur fluuio.

Terentū locus in cāpo Martio dictus q̄ eo loco ara ditis p̄ris ī terra occultarē. Fest.

Teres rotūdus & in lōgitudine. Fest.

Teres ē rotundū aliqd cū pceritate. Virg. vi. Et croceo fœtu teretes circūdare trūcos. Et hora. brachia uultis tereteſque suras. Ser.

Teres lōgū ē & rotundū. Vi. in buc. Incumbēs tereti damon sic cœpit oliuæ. Ser.

Terebx instrumētum ē tabulæ carpētarii: scilicet quo pforāt ligna. Ser.

Tergiuersare fullere & dictū mutare & est q̄si tergum uertere: ut ait Plautus in amphit. uersipellem se facit quando lubet. Mar. Tude of. li. iii. De tribus generibus quō possūt nō ī callide tergiuersantur. Non.

Terga dorsa. Vir. li. viii. hic raptas fugientibus ingeris hastas ī tergū. Noni.

Tergum scurum. Vir. lib. viii. Aduersi ī tergū sulmonis. Idē li. x. Dentibus īfrēdens & tergo decutit hastas. No.

Tergora dicuntur coria. Vir. li. i. tergora diripiunt costis. No.

Tergora & terga sic distinguūtur q̄ tergora coria sunt. terga uero dorsa. Virgilius primo æneidos. Tergora diripiunt costis et uiscera nudant. Et alibi manibus post terga reuinctis.

Tergiuersari deliberare dubitando tps delude re. Cicero pro Planco. Quid taces: qd dissi/mulas: quid tergiuersaris. Titus Li. ab urbe cõdita li. ii. Mouebant cõsulẽ hæc sed tergi/nersari res cogebat. Ser.

Tergus suis ab eo qđ tegitur. Var.

Terra terræ summa poetæ appellarunt: scili/cet sola quæ sola teri possunt. eandem hu/mũ dixere. Ideo Enni. in terram cadẽtis pi/sebant humũ. Ideo humatus mortuus qui terra obrutus. Var.

Termes ramus direptus ex arbore nec solus re pletus: nec nimis glaber. Fe.

Termetes ligni uermes appellantur. Ser.

Termes palmiæ: termes ex arbore cũ fructus auulsus græce spandix dicitur.

Termentũ apud Plautum detrimentũ. Fe.

Termino sacra faciebant q in eius tutela fines agroꝝ eẽ putabãt. Denique Numa. Pompi/lius statuit eũ qui terminũ exarasset: & ipm & boues sacros esse. Fest.

Terminus quo loco colebatur sup eũ foramen patebat in tecto q nephas esse purabant ter minũ intra tectu consistere. Fe.

Termitẽ spadici & dorici uocãt auulsum e pal mite termitem cũ fructu. Acron.

Termini fines agroꝝ a terendo qđ hæ partes propter limitare & maxime terũtur. Itaque cum his i latio aliquot locis dicitur: ut apd actium non terminus. sed termen appella/uere. Varro.

Terminalia festa q js dies anni extremus con stitutus. Duodecimus enim mensis fuit fe bruarius: & cũ itercalatur inferiores qnque dies duodecimo demunt mensi. Var.

Termonẽ Ennius terminum dixit.

Tero p negligentiã tempora cõsumo. Vir. iiii. æn. Aut q̃ spe libici teris ocia terris. Sal. ibi. triennium frustra tero. Ser.

Terra ut Hesilius scribit. dicta ab eo q teritur Ita terũ i auguꝝ libris scripta cũ r uno. Va.

Terra cuiusmodi sit refert: & ad quam rẽ bo/na aut nõ bona sit. Et tribus. modis dicitur cõmuni, pprio: & cõmixto. Cõmuni ut cũ dicimus orbẽ terræ. terrã Italiã aut quã aliã. i ea. n. ut lapis aut harena & cætera generis eius sunt in nominando cõpræhensa. Secũ do modo dicitur terra, pprio nomine quæ nullo alio uocabulo neque noie abiecto ap/pellat. Terrio modo dicitur terra quæ ẽ mi xta in qua seri potest & nasci ut argillosa & lapillosa. sic aliæ tum in hac specie non mi/nus sunt multæ. Var.

Terræ dicuntur loca infera & ea hoium.

Territorium locus cõmunis colonis quidem maxime teritur. Var.

Terra omne elementum idest ipsum terræ or bem significat. Cum autem pluraliter dici mus terras aliquas significamus.

Terror a metu dicit. ille eni infertur aliis. me/tus autẽ quẽ habẽt timentes. ut si dicas Tur nus habet terroré. i. timidus est. Serui.

Tertium diem serenum. Fe.

Terra, p tersa. Varro terra nitet gallia.

Teruncius a tribus unciis quod libelle ualent quarta pars sicut quadrãs assis. Var.

Terminalia festa q js dies anni extremus con stitutus. Duodecimus eni mensis fuit febru arius & cum intercalat: inferiores quinque dies duodecimi demuntur mensis.

Tergium urbs macedoniæ: unde tegius tegia tegium. Porphirius.

Terga hois sunt singulariter tergum facit & q̃/drupedum etiam: tergus pluralis tergora fa cit idest coria. Tergus quoque inuenit dici & eẽ eius pluralia tergora. Caper.

Terebra terebellũ non terebella.

Terrenus mons dicimus potius q̃ terreus: ac terraceus. Lau.

Tergiuersari a pugna desistere uel qui nec se uictos rationibus uolunt agnoscere. Liuius lib. ii. Mouebant consulẽ hæc sed tergiuer/sari res cogebat. i. nõ agnoscere ueritatẽ: sed eã dissimulare & quasi subterfugere.

Terbis arabiæ fluuius p gurgiacos & alanos flu uens cadit i tygrim.

Ter enixa uiderur etiã quæ ter geminos pepe/rit. Paulus de uer. sign.

Territoriũ est uniuersitas agroꝝ itra fines cu/iusque ciuitatis qđ ab eo dictum quidẽ aiũt quod magistratus eius loci intra hos fines tereundi idest submouendi habet ius. Pom po. de uer. sig.

Terebrum &. bra. uel a furor uel a terendo. Inde terebellum & nõ terebella.

Teredon uermis qui rodit lignum & a sono q est uel a terendo.

Terebinthus arbor nigri ligni & splendidi so/lidi. ut buxum. Pli. xiii.

Tereus martis filius ex bistonido nympha: rex thraciæ: cuius regia bectia urbs de qua Ouidius sexto.

Teres rotundus & rotunda: neutro quoque iungitur. Virgil. vii. teriti mos est aptare fra gello. Priscian.

Tergeo & tergo tersi Iuue. saucius & rubra de terges uulnera mappa. Idem uasa, aspera ter get alter. suppinum tersum. Pri.

Tergiuersator quære in prævaricator. Lauré.
Terefas flu. ſiciliæ: nō lōge ab iterme colonia.
Terias flu. ſiciliæ carine ciuitate ꝓximus.
Teriodes fluuius in campis ſcythicis in caſpiū mare cadens.
Terinus umbriae fluuius uel q de mōte thauro naſcitur.
Terſos colchoꝝ fluuius agniciæ regionis.
Teſpiades muſæ a loco terreſtri. Var.
Teſſera ſignum bellicum quod ad pugnā exeūtibus datur: ſcilicet propter confuſionē ut i bello Marii Bardeus: in ſylle apollo delphicus: in cæſaris uenus genitrix. Virg. æn. vii. It bellum teſſera ſignū. Titus Liuius. vii. ab urbe condita, cæteris omnibus teſſeram dari iubet. Ser.
Teſſerulæ lapilli ad cōficiūda ſternēdaque pauimenta ut Cice. de ora. q̄ lepide lexis cōpoſite ut theſſerulæ omnes arte pauimento atque emblemate uermiculato. Iunianus.
Teſſeræ ſunt quadrati lapilli ἀπὸ τῶν τέσσαρων dictæ ideſt quattuor. Cic. in catone maiore. Nobis ſenibus ex luſionibus multis talos relinquant & teſſeras. Ser.
Teſſeo pro ſpolio. Vir. x. æn. Dū teſſit maonaleſus arrhadio infœlix telo dat pectus inerme. Seruius.
Teſtamentum Seruius Sulpitius, Iure conſultus uir ætatis ſuæ doctiſſimus in libro de ſacris diſtentatis ſecūdo: qua ratiōe adductus teſtamētū ueꝝ eſſe duplex ſcripſerit nō reperio. nā cōpoſitū eſt a mentis cōteſtatione Quid igitur calciamētum: quid paludamētum: quid pauimentū. quid ueſtimentū. q̄d alia mille ꝑ huiuſcemodi formam ꝓductæ: etiam nunc iſta omnia compoſita dicemus. Obſtrepuiſſe aūt uidet ſeruio. uel ſi quis eſt q̄ prior dixit falſa quidē ſed nō abhorrēs neque in cōcinna quaſi mentis quædā in hoc uocabulo ſignificatio ſicut hercle. C. quoque trebatio eadē cōcinnitas obrepſit. Nam in li. de religionibus. ii. Sacellum ē igt locus paruus deo ſacratus cū ara. Deide addit uerba hæc. Sacellū ex duobus uerbis arbitror cōſitum ſacri & cellæ. Hoc q̄dem ſcripſit trebatius: Si quis ignorat & ſacellum ſimplex uerbū eē & nō ex ſacro & cella copulatū. ſed ex ſacro diminutiuū uehemēter errat. A. g.
Teſta loco augurio deſignata. Cice. aſpera ait. eſſe & difficilia. Feſt
Teſtatim minutim. Pom. in uerre egroto. Iam iſtā colaphis cōminuiſſem teſtati tibi. Non.
Teſticulari eſt iumentis maribus fœminas: uel mares fœminis admouere: licet alii dicāt teſtillari. Feſtus.
Teſtor pro obteſtor ideſt quæſo. Vir. iii æn. p ſidera teſtor per ſuperos. Ser.
Teſtor iuro. Vir. ii. æn. uos æterni ignes & non uiolabile ueſtrū teſtor numē ait. Ser.
Teſtor teſtificor. Vir. ii. æn. teſtor in occaſu noſtro. Seruius.
Teſtudines ſunt loca in ædificiis camerata ad ſimilitudinem aquatiliū teſtudinū quæ duris tergoribus ſunt & incuruis. Vir. æn. li. i. In foribus diuæ media teſtudine tēpli. Siſē. hiſto. li. iiii. Ci. Titinius quidā cuminus proprietas metus ab natura tradita uidetur primo ante teſtudinem conſtituit: deīde apud cōſulē cauſam atque excuſationem præferre cœpit. Nonius. Marc.
Teſtudo eſt ſcutoꝝ connectio curuata i teſtudinis modum. Nā in armoꝝ generibus milites plæriūque ſumunt ab aialibus nomina. Vir. ix. æn. de teſtudine ſic ait. Cū tamē cēs ferre iuuat ſubterdenſa teſtitudine caſus. et paulo poſt oſtendit armoꝝ cōnectionē eſſe teſtitudinem dicens. At poſtq̄ uirtus incenſa uiroꝝ perpetuā rupit defenſo milite traſcem. Singula continuis ceſſerunt ictibus arma. Seruius.
Teſtudo camera templi obliqua: quæ ideo ſic fit ut ſimulacri imago cœli reddat imaginē: q̄ cōſtat eſſe cōnexū. Virg. Tū foribus diuæ media teſtudine tēpli. Ser.
Terulo animal reptile a ſimilitudine. Varro.
Teſtuaceū q̄d in teſta calida coquebaſ q̄d etiā nunc i matralibus id faciunt matronæ. V.
Teſqua loca aſpera & ſilueſtria. Porphir.
Teſtarius ex materia teſtæ. Lau.
Teſtamentum non recte dicitur teſtatio mētis ſicut oratio oris ratio. Nā huiuſmodi ethymologiæ ineptiſſimæ ſunt: ſed eſt compoſitio: ſicut medicamē medicamentum ita teſtamen teſtamentū. Lau.
Teſpontia fluuius butroto oppido ꝓpinquus in ambrachio ſinu.
Teſpontius ſinus maris Ionii pars: i quo acherōtus flu. apd̄ moloſſos oriens effluit.
Teſiaꝝ fons ē cōceptus mulieribus repſētatis.
Teſprociæ lacus eſt ambrachiæ ex quo acheruſia funditur fluuius.
Teſtamētū eſt uoluntas noſtra iuxta ſentētiā de poſt q̄d qs ad mortē ſuā fieri uoluit. Vlp.
Teſtamentū propriē illud dicit q̄d iure perfectum eſt. Vlpi.
Teſaurus eſt uetus quædam depoſitio pecuniæ cuius non extat memoria ut iam dominium: nō habeat paulus de acquir. reꝝ do.

Tetini pro tenui. Festus.

Tetinerit ꝓ tenuerit. Pacuuius in ædo. Cædo quorsum itinere tetinisse aiunt. Actius i clitemnestra: ut quæ cũ absẽtem rebus dubiis cõiugem tetinerit nũc ꝓbat ultorem. Pac. in ermo. sub iudicio q̃ oĩs gratus tetineri. No.

Tetrici hoĩes tristes appellant a monte tetrico sabinoꝝ q̃ asperrimus ẽ. Ser.

Tetret fœdet polluat. Pacu. in periboea. Beluarũ atque ferarꝝ aduentus loca tetrat. No.

Tetulit tulit. Actius in andromada. Donec tu auxiliũ perseu tetulisti mihi. Cecil. in hippobili. Menandꝛ non pariter tetulisti meã. No.

Tetritudo mea. Actius in philostica. Quod te obsecro nec hæc aspernabilẽ tetritudo mea in occulto faxit. Noni.

Tetrica est seuera. Varro in patrioſiopedõ etiã si audisset reddere potuisset mulier tetrice. horrentis ducat ad appiã moribus bonis. Vir. æn. lib. viii. qui tetrice horrentis rupẽ mõtẽque seuerꝝ. No.

Tetꝛ uitabile. T. de of. li. iii. postremo hæ iam in liberis ciuitatibus regnandi existunt cupiditates quibus nihil nec tetrius nec fœdius excogitare potest. No.

Tetrũ dicitur illuuioſum fœtidum. Virgilius libro tertio æne. Tũc dirũ tetra inter odorẽ Idem in libro. x. Lauit improba teter ora cruor. Nonius.

Tetrum amarum. Lucil. libro q̃rto. Ac ueluti pueris absinthia tetra madentes. cum dare conant. Noni.

Tetrũ impiũ crudele. Ci. li. iii. de offi. ꝓmissũ potius non faciundum q̃ tetrũ facinus amittendũ fuit. Non.

Tetrecus mons Italiæ fiscello proximus.

Tetricus mons sabinoꝝ asperrimus.

Texo texui. Priscianus.

Textilis uestis quod dextera est. Laur.

Thebas uocant boetii colles: requiꝛe in agricolæ. Var.

Thebæ quæ ante cathacliſmon ogigi cõditæ dicũtur. hæ tamen circiter duo millia ãnorum & centum sunt Var.

Themin deã putabant eẽ quæ præciperet hominibus id petere quod phas eẽt. eãque id eẽ existimabãt quod & fas est. Fest.

Tẽsa currus quo deoꝝ simulacra portant: scribitur autem cum aspiratione. dicitur enim græcæ ideſt a Θεῶν. Ser.

Thesaurus repositio. Vir. iiii. geor. Seruataque mella thesauris reclines. Seru.

Thesauꝛ ueteres antiqui sine h littera proferebant. Donatus.

Tesmoforia. ideſt deos moforia græ. sacra cereris uocant. ipſa eni dicit leges inuenisse. hic aũt fingitur: quia ante inuentum frumẽtum a cerere passim hoĩes sine lege uagabũtur quæ feritas iterrupta inuento usu frumenti: post quẽ ex agroꝝ diuisione nata sũt iura cuius rei non ignarus Vir. q̃rto æneid. legiferae cereri dixit. Ser.

Thesauꝛ etiam pestimæ rei copiam dici posse Plau. uoluit i amphitrione: qui domi meã uxorẽ impudicitiæ impetum teneo thesaurum stupri. No.

Thetim thelim antiqui dicebant sic melicam medicam dicebant: quia ex media propter magnitudinẽ allatæ. Var.

Tenſe ſi. a tendo dicit non aspirat.

Thebaica saxa dicũtur in aphrica excisa. unde parium marmor affertur. Hor. car. ii. columnas ultima excisas aphrica. Acrõ.

Tesauꝛ sine n scribẽdum non tẽsauꝛ Caper.

Themeson mons thebis ꝓpiquus. unde Inocum Melicerta sese præcipitauit ubi Hercules leonem interfecit.

Theatrũ uisorium uel spectaculum. Cassiodorus. Cũ agricolæ per lucos meosque diuersis numinibus sacra feriatis diebus celebrarent athenienses primum in urbanum: ipectaculum & collegerunt & fecerunt theatꝛe & inde romã traductum in hemicli septiem & qd̃ uelut corda erat scæna & dicta li he is quãdoque tegebat. Plinius. xix. &. xxxiiii. &. xxxvi. de tẽperariis theatris. Primus põpeius theatrum ex quadrato lapide fecit incusatus a senioribus q̃ anna subitariis gradibus & scæna ad tempus structa fuerat. Tacitus. In theatro erant pantomini qui personati assimulabant actus erant & i scœna aulea. præcones: tibicines: citharedi: choraules. cornicines organarii. symphoniaci. tragœdi: comici. homeristæ. funambuli. pilarii. podarii. & theatrales ludi non erant nisi in honorem liberi patris. Cæsar sub tarpeio theatꝛe maximũ struxit. Ser.

Thebe thebes thebæ thebarum una i ægypto a Busyrie rege aegypti cõdita: quod græce heliopolis ideſt solis urbs ambitu. cxl. stadiorum quã summe laudat Diodorus. de q̃ & Plinius. xxxvi. pensilem to ã fuisse dicit habuit centum portas secũdum Homerum. a qua regio thebaica: alia in boecia a Cadmo cõdita: ab amphione muro circundata bacchi & herculis patria ab Alexandro euersa: quæ & draconigera dicitur a Dracone. Vnde quique Cadmii socii nati sunt. Ouidius

.iii. Huius thebani illius thebei ciues dicũ/
tur. alia in cilicia patria Antromades. alia in
lucania. teste Plin. iiii.
Theano Cissi thracii filia antenoris coniunx
præfecta sacerdotio mineruæ.
Thecla proprium mulieris.
Themis dea quæ præciperet peti q; fas eẽt: un
de nomen cuius templum iuxta cephisium
amnẽ quo Deucalion accessit & uxor.
Themistocles athen. Neocli filius in adolescẽ
tia infamis: inde clarissimus de quo Iustinus
uicit xerxem fuit & maxime memoriæ.
Quintil. xi.
Thema. l. positum.
Themillas troianus quidam.
Thearides nomen proprium.
Thensa uehicula quibus deoꝝ simulacra reli/
giosissime portabant.
Theognis poeta græcus de quo Plato.
Theoclimenes uates qué telemachus cõsuluit.
Theodorus proprium.
Theodosius nomé duoꝝ clarissimoꝝ pricipũ
Theon Samius pictor. Quintil. xii.
Theopõpus spartanoꝝ rex. de quo Quin. ali/
us tragicus & orator.
Theophrastus Eresius fullonis filius: successit
Aristoteli uir clarissimus de quo Laerti. plu
ra scripsit.
Thermæ a Θερμοῦ calidum & fere oẽs roma/
ni habebant balnea domi priuata multa pu
blica lauacra in modũ prouinciaꝝ secundũ
Ammianũ: de quibus Spartianus duodeci
ánotantur. agrippinæ: neronianæ uespesia/
ni titi domitianæ antonianæ: alexandrinæ:
gordianæ. seuerianæ: diocletianæ: aurelia/
næ: cõstantiniáe: nouatianae. Agrippinæ p
pe patheon: de quibus Plin. xxxvi. Alexádri
næ apud sanctũ Eustachium iuxta Neroni
anæ secũdum spartianum. antonianæ quæ
basiani antonii. Caracallæ i regione piscina
ad uiam ardentinã ppe sanctũ xistũ. Gordi
anæ uia prænestia iuxta gordianoꝝ domũ
post ecclesiam sancti Eusebii. Cõstantinia/
næ i exequiliis & etiam Nouatianæ: ut i ro
ma. Seuerianæ in trãstyberi secũdum spar/
tianũ. & Aurelianæ secũdum Flauium uo/
piscum syracusanum. Titi iuxta tẽplum pa
cis. domitianæ ubi sãctus Siluester qđ secũ/
dum petrũ bibliotecarium. in eis beatus sil
uester ædificauit quæ postea eius nomini di
cata est.
Thermodoon & don: p syneresim flu. colchi/
dis ubi amazones esse dicũtur. Torte.
Thern. opyle mons longissimus prius mediã
græciam diuidens: ut apenninus Italiam ha
bet angustas fauces. & quasi portas & aq̃s
calidas: unde nomen ubi magnus xerxis ex/
ercitus corruit.
Thero grethereon quasi ardens nomen ppriũ
de quo Pindarus & Virgi. x.
Tersilocus pprium. Tor.
Thersites græcus quo nõ deformior alter ue/
nerat ad troiam. de quo Home.
Thera herodotus insula quam puto Iustinus.
Therranẽ nos corsicam: & a cirno patre ari
stei: cui bato nomen fuit ob linguæ obliga/
tionẽ. Iustinus. Herodotus dixit lingua libi
ca regem dicti. Tor.
Thericion proprium. Tor.
Therpsichore una musarum a τέρπω.μαι de/
lector.
Theseus ægei athene regis ex æthra filius qui
puer pene a Medea nouerca ueneno periit
pulsus athenis a lycomede i scyro interem
ptus est. philostratus: & eum ultus est achil
les multa fecit. inde thesides.
Thesmophoria sacra cereris: a nobis cerealia a
thesmos græce lex phoria græce latio. quia
leges tulit. Vir. legiferæ cereri.
Thessalia subathica olim cõprehendebaf pri
us æmonea & pelasgis & conargos at hella/
dis thessalia: & driopis a regibus a græco
graeci: ab hellino hellines: de quibus Pli. iiii
est cicta montibus ab oriente pelio. a septẽ/
trione olympo: ab occidente pido: & a me/
ridie othry. Hero. vii. dicit. iã lacũ fuisse ha/
bet. v. fluuios peneũ apidanum. cœnocho/
num. enipheũ & pamisum qui in unum co
eunt: & penei nomen seruat inter ossam &
olympũ. Tor.
Thessiphone quidam tisiphone una furiaꝝ a
Διώ grae. ulciscor & φόνον grae. necẽ. T.
Thesis positio quae distinguit sensus per com
mata. i. subdistinctiões q̃s nos uirgula signa
mus: p cola. i. mẽbra nos duobus punctis.
p periodos terminos finita sententia púcto
apd̃ poetas cõma cũ post duos pedes syllaba
ex dictione remanet quasi praecisio ubi uel
remanet ex dictione colon totus uersus pe/
riodus.
Thespici populi graeciæ. Tor.
Thestilis proprium mulieris. Tor.
Thestor Calchantis pater tyrannus. Tor.
Theta litterae graecae nomen.
Thetis mater achillis filia Chironis uxor Pe/
lei regis thessaliae: ut chiron ipse i argonau
ta prima & secunda breui.
Thétis filia cœli & uestae uxor oceani. Ouidi.

Titani filius dixit prima & secūda longa.
Tetrametra quartuor metra. Torte.
Tethrarca q quartā regni partem detinet.
Tetradoron quatuor palmoꝝ. doron palmus Plinius. xxxiiii.
Tethippobate populi libyæ iuxta asbyteos.
Teucer & aliquando theucrus: unde scamādri cretēsis filius q cōstruxit arcē i phrigia. Seruii. iii. alter Thelamonis ex Hesiona sorore Priami: q salaminā i cypro cōdidit.
Teudamedus pater pelasgi.
Teus urbs lydiæ de qua anacreon: inde teius teia teium.
Teucates Mercurius lingua gallica qui ab illis humano sanguine placabatur & hesus ē de quo Lucillus. i. & Lactantius. i. Itali latialem Iouem & Saturnū humana placabāt hostia
Teuthranides patria Aristæ. Phrix pater axili
Thrasimedes Nestoris filius.
Thrasus, pprium uiri apud nos fiduciā significat θρασος græcæ: unde thrasumenum lacum deductū puto.
Thrasumenus lacus Perusinus quem semel totum arsisse dixit. Plini. in. fi. ii. li.
Thraso, pprium nomen.
Threcus ætholus ab æthore interfectus.
Threissa nomen proprium a θρειξ græ. ionice thracensis soluto dipthongo: ut incressa dictum. Tortel.
Threnos lamentum generis neutri quod in funeribus: quo primū simonides lyricus usus ē a thrino. Plautus.
Trabeo non puto græcū cuius non habeo deriuationē latinam quæ satisfaciat. Sue. in lib. de genere uestium. Tria sunt trabeaꝝ genera: unū qđ diis sacratur tātum de purpura aliud regum purpureum qđ habet aliqd albi. tertium augurale ex purpura & cocco mixtum.
Tracia regio europæ inter partes scythiæ posita a thraci græ. feꝝ uel temerarium. habet feros hoies aspero cultu Sithon dicta deq Pli. iiii. Cōdunt in urnam calculos distincto colore pro experimento cuius diei Plin. vii. Inde treicius & treissa.
Tragœdia hirci cantus. nā dabatur in præmiū tragicis q rustici & pastores erāt primū. To.
Tracus hircus quidam arietem dicunt. unde tragopa auis in æthiopia asiatica cornibus arietinis: ut Solinus maior aquila.
Tragelaphus species cerui barba & uillo distās ab aliis iuxta phasim tantum. Tor.
Tragemata bellaria secūdum Macrob. i. saturo. omne mensæ secūdæ genus.
Tralles urbs minoris asiae: quo metallus numidicus exultauit. Tor.
Trapezeta a mensa qua argentarii utuntur argentarius uel nūmularius.
Trasibolus athen. Lici. filius siue uirtus siue fortuna ponēda sit inquit Probus. Dubito an hunc primū ponā liberauit patriā a. xxx tyrannis. Iusti. v. in sicilia a barbaris noctu i castris parum custoditis iterfectus alter milesioꝝ tyrānus. Hero.
Treces gladiatores a similitudine paruularum tracaꝝ. Fest.
Tremere dicit cōmoueri agitari. Vir. li. xi. Ante tubam tremor occupat artus. No.
Tremere timere. Virgi. ii. æn. Hic aliud maius miseris multoque tremendū. Plau. in asinaria. Nō placet, p mōstro extēplo ē quando q sudat tremit. Nonius.
Tremo dictum a similitudine uocis: quæ tunc cū ualde tremit apparet: cū etiā in corpore: pili ut arista in spica ordei horrēt. Var.
Tressis a tribus assibus & sic proportione ad nonussis. Varro.
Trepit uertit. Vnde trepido & trepidatio quia turbatione mens uertitur. Fest.
Trepidare metuere. Vir. li. xi. Dum trepidant: ut hasta tago per tēpus utrūque. Lu. li. xxx Sed quid ego hæc animo trepidanti dicta, p fundo. Nonius. Mar.
Trepidare festinare. Virg. lib. xi. nec trepidare meas teucri defendere nauis. Et geor. lib. iiii Tunc trepide inter se coeunt pennisque coruscant. Nonius Mar.
Trepidans alacritate dictus. Virg. q̄rto georg. Continuoque aīos uulgi & trepidantia bello corda licet lōge præsciscere. Ser.
Trepido festino. Virg. q̄rto æne. Hic me dum trepidi crudelia lumina liquunt imemores socii. Et alibi: dū trepidant alæ. Ser.
Tiasitas sodalitas. Fest.
Tiara ornamētum capitis pficaꝝ. prius mulierū qua ide ubi sunt reges & sacerdotes. Seruius. pilleum frigiū dicit.
Tyana urbs capadociæ. unde Apollonius Tianeus.
Tibareni populi scytici i asia.
Tiberis ex alpibus falcerone paulo altius q̄ arnus uel a tiberi tuscoꝝ rege: uel a tiberio albanoꝝ. Festus. Seruius: a tiberi rege aborigi num: q iuxta dimicans occidit: Liuius ab albano rege qui in eum cecidit. & ita Ouidius. Alii a rege tuscoꝝ illic solitū latrocinari ab iniuriis qua fluuius tis. ibreos græce ita asperandū esset. Alia ratio est apud Seruiū

tertio prius dictus albula: inde puto tibris inde tyberis a rege albanoꝝ. qđ plinius uidef confirmare in. iii.

Tibisis fluuius scythiæ.

Tibur a catillo arcade præfecto classis euandri cõditũ. plini. Tiburto dixit. xvi. in fine. Sextius libro antiquitatum dixit catillum. Amphiarai filiũ in Italia tyburtum coarcem & catillum ꝓcreasse: qui depulsis sicanis a maioris fratris nomine oppidum condidere: & est qui dicat quisque suũ condidisse. Nã mons adhuc catillus dicitur & corax oppidum. Inde tiburtis ꝓ tiburis secũdũ Caprũ. ut qritis ꝓ quiris & cereris ꝓ ceres.

Tiberis fluuius a tiberino rege albanoꝝ q ꝑ eo cecidisset. Festus.

Tiberis a tiberi rege tuscoꝝ. Fe.

Tiber de tiberis nomine anceps historia. Nã & suum etruria & latinũ suum credit quod fuit: quia a tiberi uicino regulo uenientem dixerunt appelsum primo tiberim sunt qui tiberim pricũ nomen latinum albulam uocitatum litteris tradiderunt posterius propter tiberium regem latinoꝝ mutatim qđ ibi iterierit: ná hoc eius ut tradũt sepulchꝝ

Tibiilustria appellabantur in quibus agna tubis lustrabant. Varro.

Tibicines ĩ ædificiis dici existimabanť a similitudine tibiis canẽtium. qui ut cantantes sustineãt: ita illi ædificioꝝ tecta ædificant. Fe.

Tibicines nec sine canendo dicti. Varro.

Tibiaꝝ tres modos habebant ionicum. lidiũ: & frigium. Acron.

Tibur condidit tiburtis filius Catilli amphiarai. Acron.

Tibicines quibus ædificia sustentãtur: non habet nisi ablatiuum in singulari. Iuue. nos urbem colimus tenui tibicine fultam. Versus uero tibicines quibus addiť dictio tantũ: ut metra costent. ut Virgil. sic forte præcatur. forte uacat.

Tibicinem solum ĩ productam habuit penultimam q sineresis facta est duaꝝ ii. breuiũ in longam. Prisc.

Ticha oceani & tethios filia.

Ticinum oppidũ insubrium nunc papia. Ptolemeus. insubres habẽt mediolanũ nouum comum ticinum.

Tideus Oenei regis calidoniæ & euriboæ filius ut seruius. uel alteæ: qui menalippo ĩprudenter occiso in uenando timens populi furorem ad adrastũ confugit: de quo Statius Homerus dixit cum pro legato ad Etheoclem uenisset omnes in conuiuio prouocatos thebanos ad omne certaminũ genus uicit. quare ita eum in reditu insidiatos occidit. præter meonem quem renunciaturum demisit in thebano bello occubuit. inde tides uidelicet nostri titides scribãt Diomedes. Seruius tamen dicit omnia ĩ eus in es faciebant nereus neres: tydeus titides. geniti uo ĩ eis. Inde detrahitur ſ quasi uelit dicere tytides. primitiuum oppositum tamen Virgilii. Tortel.

Tifata iliceta. Romæ autem tifata curia: tifata etiam lacus iuxta capuam. Fest

Tibur a tibure. Var.

Tigris qui est ut leo qui uarius unius adhuc capi non potuit uocabulum. est lingua armenia. Nam ibi & sagitta & quod uehementissimũ flumen tigris dicitur. Var.

Tigni appellatione continetur omnis materia: ex qua ædificium constet: uineæque & necessaria. Vnde quidam aiunt. Tegulã quoque & lapidem & pauimenta cæteraque siq̃ ædificiis sunt utilia ac appellatione cõtineri. Tigna est a tegendo dicta sunt hoc amplius & calcem & harenã tignorum appellatione cõtineri: tigna a tegendo ẽ dicta: sed & uineis appellatiõe omnia uineis necessaria cõtinentur: utputa perticæ & pedaméta. Vlpia. de uer. signi.

Tigris animal uelocissimum: lingua hyrcana sagittam significat. Plin. viii. Solinus Statius. vii. Et fluuius ex monte periardes armeniæ sine nomine usque ad fines medorum Inde a celeritate tigris dictus. Inde per lacũ arecisa cui non misceri dicitur. Nam pisces lacus nõ ingrediuntur flumẽ nec fluuii subterlabiť lacũ taurum montem apud lacum zorunda cognoscit ex purgamentis & piscibus. Iterum fluuius effectus lacum alterum transiens rursum in cuniculos ĩmergiť Et iteꝝ egressus ad iabenos arabeo præterfluit: & in mare rubrũ iuxta ampopolim urbem cadit. Tor.

Tigranes rex maioris armeniæ. genitiuo tigranis & tigranæ. Tor.

Tile a τηλοτεν græce longe insula iter septentrionem & occidentem: altera cõtra sinum cartaginis ĩ aphrica.

Tilos ĩsula & oppidum ĩ mari ido abundans margaritis. Plin. vi. Et a tilothen græce: & dicit ubi arbores semper frondescunt. Hic caucasus protendit ĩ maximam partem orbem iugis suis.

Timbreus Apollo a monte timbrio dictus q est ĩ agro troiano. Fe.

Timidus est q semper timet. timens uero qui ad tempus formidat ex causa. S.

Timbra genus herbæ abūdans ī phrigia: quā timalem uocamus. Vir. quarto geor. & graūiter spirantis copia timbræ: ubi templum Apollinis & nemus: unde dictus est tibreus sicut delius cinthius. Ser.

Tima apd colofoniam in spelunca clarii Apollinis ex potu: cuius mirāda reddūtur oracula: uita tamen breuiore bibentum.

Timeus puer locrēsis platoni dilectus cui iscripsit de regę creatione opus difficillimū.

Thimarchides ꝓprium ab τιμὴ & ἀρχὸς q̄si honor principis genitiuo timarchidis & timarchidæ. Tor.

Timantes pictor summus Parrhasii æmulus: qui uelauit uultū agamēnonis. Quin.

Timba quidā tumbā. Tor.

Timō Apolloniates iuuenis coreis operam dedit. Deinde philosophiæ Carus Ptolemæo philadelpho scripsit tragœdias. lx. comœdias. xxx. & satyras. alter philosophus Nicæus. alius tortorum studiosus. Tor.

Timœtes Priami filius: de quo Ser. ii.

Timœtas proprium. Torre.

Timoniacus pictor bizantius cæsaris ætate. Torrelius.

Timotheus filius Cononis a qui paternam gloriam auxit de quo Cicero & æmilius probus.

Timoleon corithius clarissimus patriā a tyrānō liberauit. & siracusas cui auxilio missus ē. & totam siciliam a barbaris diu uexatam: Plutarchi gimnasium in quo sepultus ē thimoleonteū dictū est. Tort.

Timpana instrumenta ad pulsandum: & maxime matri deū apta: quia his curetes & coribantes tutati sunt louē. Tor.

Timidus æger turbatus cōmotus. Ter. ī heau. Sed qd hoc est quid timida subito egredis pithias. Plau. manū ex mari timide. Do.

Timauus fluuius est uenetiæ. Serui.

Timor curā parit: timidus sum noue dictū ꝑ timeo. Terē. ī ecy. Ego quoque pol & timida sum cū uenit mihi in mētē que sim. Timor ē malorę. pudor bonorę tantū. Dona.

Timor ex prudentia uenit: ex audacia temeritas. Ci. ī epistola. Si in alterutro peccandum sit malo uideri timidus q̄ parę prudēs. Do.

Tima uasa uinaria. Fest.

Tingo demergo. Vir. i. æn. Quid tātum oceano ꝓperent se tingere soles hiberni. S.

Tinnus quære in anguilla. Var.

Tintinire & tintinnabunt. Neuius dixit ꝑ sonitu titinnabuli. Fest.

Tintinnire dicitur sonare: unde & tintinnabula sunt appellata. Affranius in uopisco. Tintinere ianitoris ipedimenta audio. Nigidius libro. xviii. Itaque mensalibus altanus tītinnat. i. sonat. No.

Tindatus rex oebaliæ: Oebali regis filius maritus Ledæ. Tor.

Tinicuae filius Thrasybuli. Tinnus ꝓprīū de quo Orpheus.

Thioneus cognomen bacchi a θύω: qa adhuc inter hoies hæc sacrificia merebaē.

Tipula bestiolæ genus sex pedes habentis. sed tantæ leuitatis ut supra aquam currens nō desidat. Festus.

Tipula animal leuissimum q̄ aquas non nando: sed gradiendo transeat dictū. Varro in marco. ut leuis tipula limphis frigidos transit lacus. Plau. leuior es q̄ tipula. Non.

Tiphis qui primus adminicula gubernādi naues instituit. Plin. vii. argonautarum gubernator. Diodorus dixit quosdam differētiæ argutum fuisse gubernatorem & tiphim in expeditione ea obisse.

Tipus forma figura & exēplar. Vnde archetipos: ut dictū est.

Tironē positum ꝓ ignaro. Cice. de ora. libr. ii. Ad oblectandos aios ad implendos ea probāda: quæ non artificis statera: sed populari quadā trutina examinanē. Var. de ui. pa. li. ii. Aliqua ex argentaria trutina aut lingua pensum p se oēs ferent. No.

Tyrānus alibi ꝓ crudeli: alibi pro domino: alibi pro potente. Acron.

Tirunculus a tirone. Prisc.

Tyrannus apud antiquos pro rege. Vir. q̄rto. æn. Te ꝓpter libicæ gētes numidūque tyrānī odere. Et pars mihi pacis erit dexteram tetigisse tyranni. Ser.

Tyrannus fortis. unde tyrones q cum fortes sint ad militiam exercentē: & reges dicebantē Iustinus in prīcipio. Inde dici cœptus est qui regno abutis. Tor.

Tyres flu. scythiæ ꝓprius ab istro: cuius hostium helines icolūt ab eo tritæ dicti. Her. iiii.

Tirius fœminini generis urbs Peloponēsi. generis masculini fluuius ī agro.

Tirynthia urbs achaiæ agro proxima puto eandem quam Ho. tirytis dixit. unde tirynthius hercules.

Tirditania ꝓuīcia hispaniæ.

Tiresia thebanus Pericli filius. de quo Ouid. Fugit thebanos uictores cum multa prædixisset. quem dicit Home. multa apud ios

prædixisse Vlyxi. Pli. dicit fœias mutatos in mares. vii. Et Aug. testat puellã i marẽ mutatã i cãpania romam deductũ.

Tyrhenus frater Lidi regis lidiæ: q in tusciam uenit relicto regno fratri & suo nomine appellauit ubi primũ tubæ inuentæ secundum Sophoclẽ: cuius expositores dicũt a p̃donibus ut ad prædam cõuenirent. Virg. tyrhenusque tubae.

Tyrrus ꝓprium de quo Vir.

Tyro nouus miles fortis est ad militiã exercetur dĩminutiuũ triũculis qđ ad oẽm artem refert: prima lõga: & pater Didonis. Iustinus. xviii. Sicheũ autẽ sacerdotẽ dicit & regem nomine aterbam. Tor.

Tyrus urbs memorãda scđm Curtiũ iter oẽs syriæ & fœnitiae: prius sarra ab agenore cõdita filio Beli. Curtius de hac re multa dicit

Tyrsis pastoris ꝓprium. Tor.

Tyrsus hasta pãpinis inuoluta quã bacchantes i correis portabãt. unde tirsigerus bacchus.

Tyrea insula peloponensi.

Thire nomen loci. Tort.

Tyrteus poeta græ. de quo Plato in legibus. T.

Tisarãtus flu. scythiæ post ordessum iter quẽ & histrũ ararus honopares.

Tisana succus uel aq̃ ordei: unde tisanariũ uas in quo ponit uel coqt uel tundit hordeum

Titanis triuia diana est ab eo dicta triuia q in eo triuio ponit. En. ut tibi titanis triuia dederit stirpẽ libere qa eã gemit. Var.

Ticia quoque curia ab eodem rege ẽ dicta.

Titiensis tribus a ꝓnomine Taci regis appellata uidetur. Festus.

Titiuilitium nullius significationis ẽ ut apud græcos.

Plaut. Non ego istud uerbũ empsi cum titiuilitio. Festus

Tituli milites appellant quasi tituli q̃ patriã tuent. unde & titi ꝓnomẽ ortũ est. Fe.

Titionẽ fustã ardentẽ. Var. de uita pa. li. ii. Cõtra a nouo marito cũ it e foco i titionẽ ex felaci arbore etiã q̃lis quæ ablata eẽt. No.

Titubare trepidare. M. T. philippicarũ. li. ix. Titubare oscitare quos euertere nescire. V. li. v. uestigia presso haud tenui titubata solo. Ter. i heau. uerꝫ illa negt titubet. No.

Titulitiũ dici uoluerũt fila putrida quæ de telis cadũt. ut Pla. i cas. nõ ego hoc uerbũ emi si titulicio. i. re admodũ uilissima. Nam & marcus carnutus i satyra sic ait. Titulicius flaccedo tibi. Fulg.

Titan qui & titanus frater saturni maior natu ut in chronis.

Tityrus lingũa lacorũ ꝓ quodã pastore apud nos aries maior dici potest.

Tityus Iouis filius ex Eiara Orcomeni filia: quã metu Iunonis iuppiter abscõdit in specu: unde natus Tityus dictus est terræ filius ab Apolline interẽptus q̃ latonæ uim iferre uoluit. cuius cor apud iferos absumit cuius magnitudo fuit nouẽ iugerũ. T.

Tithonus Laomedõtis filius dilectus ab aurora genuit Mẽnonẽ: de quo inuẽtũ puto cupidine orientis eo ꝓfectum & ducta uxore Mẽnonẽ genuisse. quẽ ad troiam interfectũ fletu uitam finiuit: unde dicunt uersum in cicadam.

Titus filius Vespasiani prĩceps clarissimus.

Tityrus ab ariete dictus. Nam laconum lingua aries dicit τιτυρος. Ser.

Thiamus opinati eni sũt plærique tiamũ legamentũ a uulgo dictũ: sed qui diligẽtius sciti usque carmina. empedocli arbitrati sunt thiamũ significare testiculos dicũt eosque more pitagoræ operte atque simbolice thianos appellatos q̃ gẽituræ hũanæ uĩ p̃beãt. A. ge.

Thiaras & thiara: utrũque eni legitur: ẽ pileus frigius. Vir. sceptrũque sacerque thiaras. Et Iuue. frigia uescit bucca thiara. Ser.

Thiasus saltatio & chorea. Vir. Dãnis thiasos inducere baccho. Ser.

Thias bacha. i. bachis sacerdos. Se.

Thile insula est oceani iter septẽtrionalẽ & occidentalẽ plagam ultra britaneam inter hibernĩã & orchedes. Vir. i. georg Tibi seruat ultima thile. Ser.

Timbra satureia herba. Plini. xix. aqua timbreus Apollo. quia ꝓpe troiã ad. x. M. p. ubi tẽplum ẽ: abundat & timbra flu. Tor.

Tymber ꝓprium. Tor.

Thimum herba apibus gratissima.

Thimiama odor suauissimus thimi naturam referens unde dicit. Tor.

Thyssagetæ populi scytici ultra sauromatas: & bidinos uiuẽtes ex uenatu ubi quattuor fluia magna: liscus. oarus tanais: syrgis. H.

Thisbe puella ægyptia. Oui. iiii.

Tlepolemus herculis: & astyocles filius stren nuus q Licinio mris germanũ etiã strẽnuũ: sed iã senẽ iteremit quare ꝓfugit. Classe agitatus casibus uariis i rhodũ puenit: & diui sum i tres ĩperium adeptus ẽ ditissimus effectus est interfectus a Sarpedone. Iliados. v.

Timolus mons siciliæ croco uino melle fertilis: aliquãdo timolus. Ouidius i cuius cacumine. Pli. dicit hoĩes uiuere. cl. annos secũdum Mutianum.

Tradi rem si stipulamur non intelligimus ꝓ/prietatem eius dari stipulationē: sed tātum tradi. Pau. de uer. obli.

Transigit qui quasi de re dubia & lite incerta nec finita transigit. paciscitur uero qui donationis cā rem certam & idubitatā de liberalitate remittit. Vlp. de trāsactionibus.

Trāsacta finita ne intelligere debemus nō solū qbus de cōtrouersia fuit. sed etiā quæ sine cō trouersia sint possessa: ut sūt iudicio terminata trāsactione cōposita: lōgo tpis silētio finita. Paulus de uer. significa.

Transfuga nō is solus accipiendus ē q aut hostes aut bello transfugit: sed & qui ꝓ idicia⁊ tps aut ad eos cū quibus nulla amicitia ē fide suscepta trāsfugit. Pau. de cap.

Traiecticia pecunia est quæ trās mare uehitur cæte⁊ si eodē loco cōsumat nō erit traiecticia. sed uidendum an merces ex ea pecunia cōpatæ i ea cā habeant & interest utrū etiā ipe piculo creditoris nauigēt: tunc enī traiecticia pecunia fit. Modest. de nau. fe.

Tres facere collegiū existiat Neratius priscus & hoc magis sequendū ē. Mar. de uer. si.

Tribuni a plebe creati sunt q essent plebei magistratus hisdē tēporibus cū plebs secessisset āno fere. xvii. post reges exactos dicti tribuni. qa tunc i tres partes populus diuisus erat: & ex singulis singuli creabantur uel qa tribuum suffragio creabantur. Pomponius de ori. iuris.

Tribunorum officium est uel eorum qui exercitui præsunt milites in castris cōmere: ad exercitationē ꝓducere: claues portā⁊ suscipere: uigilias iterdum circuire: frumentatiōnibus cōmilitonū itereſſe frumentū præbere: mēsuræ fraudem coercere: delicta secundum suam auctoritatem his modis castigare principiis frequenter itereſſe quærelas cōmilitonum audire ualitudinarios inspicere. officium regentis exercitum non tātum i damna: sed etiam in obseruāda disciplina consistet. Mar. de re militari.

Tributū idē q ꝓ stipēdium appellari Pomp. ait & sane appellatur a contributione. uel ex eo qđ militibus tribuebat. Vlp. de uer. sig.

Triūuiri capitales cōstituti sūt q carceris custodiā haberēt. ut cū aiaduerti oporteret interuētu eo⁊ fieret. Pōpo. de ori. iu.

Triaterica bacchi sacra quia singulis trienniis sumptuosiora quotidianis orgiis fiebant.

Tribrachus pes trium breuium.

Triclinīū a tribus toris q ꝓfessiōe ponebant. nā tres mēse ponebāt. Iuuenalis. tertia ne uacuo cessaret culcitra lecto. unde pro loco cōuiuii. C. traduxit cōclaue corruit: de smonide loquēs. Quin. dixit triclinium quidā discubitorium.

Trigla piscis q mulus dicitur & millos.

Trimetra trium metro⁊.

Trinacria & cris. q ꝓ sicilia a tribus acris ideſt ꝓmōtoriis pachino peloro: lilybeo emēdati thrinacriā dicunt. Home.

Tripos mēsæ in tēplo Apo. delphici qbus suppositæ phœbæ uaticinabant: ut in cortina.

Thrioessa oe diuisis oppidum ad alpheū ultimum regni pilii.

Thrios urbs sub nestore.

Triptolemus filius Cælei & menalinæ de quo Oui. iiii. fasto⁊. secūdū Iustinū fuit primus q i pribus atticis iuenit usum frugum.

Triton fluuius Libyæ defluens in tritonidem paludem magnam. inde in mare libycum i qua secundū Hero. iiii. insula ē phla cū signis aduentus iasonis. apud quā paludē ogigii tēporibus Palas uirginali ætate apparuisse fertur. Vnde tritonia Hero. dixit secūdū quosdam fuisse Neptūni & paludis filium: sed de dignitate patrem se ioui dedisse & receptā. Est etiam Triton deus marinus Neptūni & Salathiæ filius de quo. Virgil. x. & Lucanus .viii. Pli. viii.

Triumphus græ. θριαμβος translata h in ultimā syllabā ionice: & b in p uersa quia b nō aspirat. honor maximus ducū romano⁊ q uehebantur equis albis primus iuectus camillus curru iaurato. & laureatus p̄cedētibus uictis hostibus catenatis & senatu ascēdebat ad templū Iouis optimi maximi ubi mactato tauro albo redibatur domū. Plu. dixit. Si romuli imagines ituemur peditem triumphasse apparet & eē qui dicāt Tarquinīū Demarati filiū. i. priscum id triumphādi genus iuenisse de quo Plutarchus.

Thrius filius Elidis in alpheum. Tor.

Tritees populi achiuo⁊ soli mediterranei.

Transimenus tusciæ lacus hinc pusium & cortinā hic aretinū & senæ Iuliæ ag⁊ habēs insignis clade flaminii superati ab Hānibale.

Tragoditis lacus est qui ter i die amarus & ter dulcis fit.

Tricuspis cōmune ē: iūgit tamē neutro p obliquos casus. Oui. i. me. Positoque tricuspide telo mulcet aquas. Pri.

Trabs & trabes antiqui ꝓferebant. Pri.

Tridens pro fuscina. Neptūni masculinum est Vi. magnoque emota tridēti fūdamēta quatit. Potest tamen esse triūm generum. legit

enim tridenti hasta & telo. Pri.

Trenarus promõtorium laconiæ per quod descensus ad iferos fertur: ut & trenarias etiã fauces atra hostia ditis. Hor. car. Et in uisu horrida trenari sedes.

Trabales species tormẽtorũ. Horati. car. Te sẽp ante it seua necessitas clauos trabales. Ac.

Trepidauit festinauit. Hor. car. Cuius octauũ trepidauit ætas claudere lustrum.

Trudit excludit expellit. Hora car. aut trudit apris. Acron.

Trit Neuius posuit. significat aũt crepidũ idest peditum. Ser. i arte.

Triquetra prædia sicula q̃ in tres partes idest promontoria diuisa sit. Porphi.

Tristem aspectu dicimus mœstũ animo. Cap.

Treceni non triceni pro trecẽteni sicut cætera sincopãtur. Lau.

Trinum singulare est: ut trinum nundinũ ut apud Ro. rogatio trino nũdino. i. q̃ aut tribus i locis uno die: aut tribus diebus uno i loco celebrat. Li. li. iii. Postq̃ uero comitia de cẽ uiris creãdis i trinũ nundinũ idicta sũt.

Trinus Pro triplex accipitur etiam. Lau.

Tributorius actionem significat qui tribuit a tributor. nam tributarius a tributũ qui soluendo tributo obnoxius est. Lau.

Traiicio exercitiũ. i. transporto transmare uel flumẽ. Traiicio mare. i. transeo. Li. tamẽ traiecit copias ibẽq; utrũque cõplexus é. Lau.

Transferre é cũ nõ remanet res apud eos qbus trãsfert. Ci. of. i. Quod ab Ennio positum i una re trãsferri i multas potest. L.

Triclinũ a tribus toris mẽsisue appellatũ ẽ ibi enim comedebãt p̃cipue i conuiuium accæpti quod conclaue discubitoriũq; dicitur archi triclinus q huic ministerio præest. A Cicerone dicitur conclaue ut uix eo limẽ egresso triclinium illud supra conuiuas corruit inquit Quin. Cicero uero de eadem re inqt hoc interim spacio conclaue illud cõcidisse. é etiam cõclaue pars quædam in penatibus remotior: ubi colloquia fieri solent aula græcum é quã nri transferunt atrium. Lau.

Triphili populi græciæ ideo uocati qa illis obuenit ut tria illos phila. i. natiões illis cõderẽt in unũ congregatæ. principio quidem opeoriũq;: deinde miniarũq; accolæ supaccreuerunt: & postremo eleoriũq; qui uictores loci cõpotes extiterunt. Strabo.

Trapete qđ troeram alii uocant europæ pmõtoriũ é a quo primo se cõcitat Helespõtus.

Trebia uel treuia. fluuius galliæ cisalpiæ haud longe a placẽtia ex apẽnino in padũ fluens: clade Ro. nobilis. L. sempronio consule.

Triaci dicti q̃ in acie tertio ordine extremi subsidio deponebantur. Et inde dictus subsidium q̃ subsidebant. Varro.

Triarcus nauis triremis p̃positus. triremus ternos ordines remoriũq; habet. ita & biremis & quadriremis & deinceps dicunt. As. pe.

Tribus urbanæ require in romulia. Asco. p.

Tribunoriũ militariũ genera duo primũ eoriũ q̃ suffecti dicunt. hi i exercitu creari solẽt. alii sũt comitiati q̃ sane comitiis designant. As.

Tributũ quia ex priuato i publicũ tribuitur. F.

Tribula genus uehiculi. unde fruméta terunt Seruius.

Tribunus qui uni præerat p̃ti. nã i tris p̃tis diuisus erat populus Romanus. Se.

Tribus pars una ex quatuor p̃tibus romæ Titus Liuius primo ab urbe cõdita. q̃drifariã enĩ urbe diuisa regionibus collibusque quæ habitantur partes tribus eas appellauit: ut a tributo. Nã eius quoque æq̃liter ex cẽsu cõferendi ab eodem inita ratio est. Ser.

Tributus qđ nos tributũ dicimus a plæriſque uetẽriq; hi tributus dicti sunt. Acron.

Tribus p̃ loco & p̃ iure & p̃ hoibus. A. g.

Tribuni militũ q̃ terni tribus tribubus rãnũ Lucerũq; Taciũ olim ad exercitũ mittebãt. V.

Tribuni plæbei q̃ ex tribunis militũ primũ tribuni plæbei facti qui plæbẽ defenderent in secessione crustumerina. V.

Tributũ dictum a tribubus q̃ ea pecunia quæ a populo imperata tributum a singulis proportiõe cẽsus exigebat ob ea quæ assignata erãt tributũ dictum ab eo quoque quibus attributa erat pecunia ut militi redderẽt tribuni ærarii dicti id quod tributum erat æs militare. Var.

Tricæ sunt impedimẽta & intricationes & ĩtricare ĩpedire morari: dictæ q̃si tricæ q̃ pullos gallinatios impediant & inuoluãt: capilli pedibus implicati. Plautus in curculione. qđ argentũ tu mihi quasi tricas narras. Idẽ i epidico. Aliqua ope exiliam extricabor aliqua. Inde ex ĩpedimẽtis liberabor. Lu. saty. libro. xi. nec mihi amore hoc opus: nec trico: nec uadato. Turpilius de iniurgurtis iudicia lites turbas: tricas cãtiones maximas. Affra. i epistola. Ita ĩtritauit bis hãc rẽ temeritas. Var. in gerũto didascalo. putas eo non citius tritas tallanas q̃ id extricaturos. No.

Tricimum tardum & quasi impeditũ uel siccum sine succo: ut sunt capilli qui græ. cætricis dicuntur. Var. in eumenidibus. Qui núc quæstus sit magnus. No.

Tricimariæ uites appellant in agro fauentino q̄ iugeꝝ tercenas amphoras reddat. Varro.
Tricones morosi & ad ridendū duri. Lu. sa. li. xi. Cocta senex crassi pater huius paneti magnus fuit triconū manus soluere nulli lē tius idest facilius. N.
Trifax telum longitudine trium cubitoꝝ qđ catapulta mittitur. En. ut p̄maceret paries percussus trifati.
Triga antiqui humum appellabāt unde trige cus adhuc dicitur. Fe.
Trigenia minerua a ripa Tritonis fluminis di/cta q̄ ibi primitus sit uisa. Fest.
Triones sunt boues aratorii. Ser.
Triones septentriones. nostri ueteres a bobus iunctis appellarunt. i. septem stellis ex qui/bus iuncti triones figurātur. A. gel.
Triones dicti septē q̄ ita sitæ stellæ ut ternæ trigona faciant. Var.
Triones qui terram arabāt a terra teriones un de triones ut dicerent de tritu. Var.
Trinacria. i. dinacria sicilia quæ latine trique tra dicitur idest quia tria promōtoria habe/at pachinū: lilibeum: & pelloꝝ. Ser.
Triplia idest canistra quod putēt esse latina & sunt græca. Triplion enī & catinum de græ ca reliqua quod aperta sunt. Varro.
Trisecli & hoc trisecle. i neuiano carmīe quæ uidebantur nimium poetica ex plosę oratio nis usu alieniora p̄stet mīsimus ueluti qđ fuit. Nestore trisecli & locus senex. Itēque ti midis magnisque fluctibusque dixit multi/grumis & flumina gelu cōcerta tegmine cē onichino dixit: & quæ multiplicia ludēs cō posuit. q̄le illud est q̄ uituperones suos sub ducti supcilii carptoresque appellauit. A. g.
Triste crudele īmite. Vir. li. ii. æne. Illi mea tri stia facta. degenerēque neoptolemū nar/rare memento. Luc. li. iii. Itaque tuis senis fa cti & tristibus dictis.
Triste ē mœstū & infestum. Vir. ī buc. tristis at ille tamē cantabitis archades inquit. Idem geor. li. iii. aut unde nigerrimus auster nasci tur & pluuio cōtristat frigore cœlū. No.
Tristicies p̄ tristicia. Pacuuius ī athalāta Quid illud est uultum alligare tristicies. turpilius in leucadia. Ante facta genere cōmitto tristi cies ante drocium. No. mar.
Triste amarum. Vir. li. i. geor. triſque lupini su stuleris fragiles calamos. No.
Triste minax. Virg. lib. ii. æne. isque aditis hæc tristia dicta reportat. No.
Triste graue. Tulli. de re publi. li. vi. Qui num/ero optimatum & principum obtulit his uo cibus & grauitatis suæ liquit illum tristē & plenū dignitatis sonū. No. mar.
Triste difficile. Ci. de sene. facilius in morbos incidunt adolescentes grauius ægrotant tri stius curantur. No.
Triste nigrum. Vir. li. iii. geor. aut dorsum tri/sti contundunt corpus amurca.
Tristis iratus. Affranius in epistola. Iactauit se se iacet mihi erit tristior. i. iratior. idem in ea dem. natura tristiori paululo. No.
Tristis doctus. Varro. ī trifodite trifolio. Lu. li. xxxii. adde eodē tristis ac seueros philoso/phos. No.
Tristis ad laudem interdū sumit nō ad amari tudinē. Ci. iudex tristis & īteger. Te. ī an. tri stis seueritas est ī uultu atque ī uerbis fides Et tristis etiā ī uituperatione ē. Do.
Tristis & truculētus differūt. Nam tristis ē aio truculētus uultu. Et aliter dici pōt. ut tristis sit q̄ dolet: truculētus q̄ terret. Idē ī adel. Ego ille agrestis seuerus tristis pcus truculētus.
Tristis amarus. Vir. i. geor. tristisque lupini. S.
Tristis auarus austerus. Vir. li. ii. ge. Media fert tristis succos. Ser.
Triticum quod tritum est e spicis. Var.
Triticum conditū sub terra manet uel ānos. I. Mileū uero plus ānos cētū supra terram. V.
Triuolū quod teritur. Varro.
Triumphales coronæ sunt quæ imperatori ui ctori aureæ p̄ferūt quæ tp̄ibus antiquis pro pter paupertatē laureæ fuerūt. Fe.
Triumphare appellatū quod cum imperatore milites redeuntes clamitāt p orbem in capi/tolīū euntes Io triumphe id triambo græci liberi cognomento potest esse dictum. Var.
Todi genus auium paruaꝝ. Plau. Cū ex tortis talis cum todis crustuls. Fe.
Toga dicta est a tegendo: & ē toga sicut ī cōsu/etudine habet uestimētum quo ī foro ami/cimur. cuius & Cic. meminit ī catilina. uelis amictos nō togis. Titin. in fullonibus. quæ iter decē ānis negsti unā togā detexere. dicit & tectum. Titinius ī gemina. Sirus cum scor to constituit ire clauis illico abstrudi iubeo rusticæ togæ nec sit copia tecti. No.
Toga nō solū uiri sed etiā fœminæ utebāt Af/fra. Fratrem quidem prandere stantē nobis cum icincta toga. Var. de ui. pa. li. i. Præte/rea q̄ itellecto togas ante habebāt. Ante. n. fuit cōmune uestimētum & diuturnum & nocturnum & uirile & muliebre. No.
Toga a tegendo corpore. Varro.
Toga cōmunis habitus fuit & marium & fœ/minaꝝ. sed prætexta honestioꝝ.

Toga uiliũ q̃ etiã circa meliores ſeruabaſ. Aſ.
Toles tumor faucium quæ p diminutionẽ dicuntur tonſille. Fe.
Tollere nutrire. Ter. in an. Quicqd peperiſſet decreuerunt tollere. Do.
Tollerare uerbum ẽ mala patientis. Te. in he. Seque ante q̃ meã uxorẽ duxiſſet domũ ſperaſſe eas tollerare poſſe nuptias. Don.
Tollere occidere. Lu. lib. xxvi. Ac leui quem febris una atque una uim inquã hyatus unus potuit tollere. No.
Tollere mittere. Vir. æne. lib. ii. unius in miſeri exitum conuerſa tulere. No.
Tollere inferre. Vi. ge. li. iii. tollentemque minas & ſibilla colla tumentẽ. N.
Tollere eleuare. Vir. æne. li. i. Et mulcere dedit fluctus & tollere uẽto. Et i. x. tollit ſe arectũ quadrupes. M. T. philip. li. iii. Vel in cœlum uos ſi fieri potuerit humeris nris tollemus Lu. li. xxviii. Cautius & teminent mortes & fœdera tollẽt. M. T. i hor. Nihil tamẽ eſſe in quo ſe animus excellens tollat. No.
Tollere extẽdere erigere. Vir. æne. li. primo cui mater media ſeſe tulit obuia ſilua. Idẽ li. vii. Laboꝝ prima tulit finem. No.
Tollere eſt differre. Plau. in penulo. omnis ex tollo ex hoc die in alium diem. No.
Tollere pati ſuſtinere. Vi. æn. li. iii. Iuuenẽque ſuperbum ſeruitio enixe tulimus. Et li. xii. Nõ tulit iſtãtẽ ſegeus animiſque fremẽtẽ. T. i phor. Ego te cõplures aduerſũ igeniũ meũ mẽſes tuli. M. T. i uer Diuiſatiõis tuli grauiter & acerbe iudices. Idẽ de offi. lib. ii. Niſi eni multoꝝ ipunita ſcelera tuliſſemus. No.
Tollere & auferre differẽtiã uide ſupra i a. N.
Tollo finio remoueo. Vi. tollite cuncta iquit. & cur nõ icolumi potius certamia tollo. N.
Tollere ẽ alere educare. Te. i hecy. hoc mihi unum ex pluribus miſeriis reliquum fuerat malũ ſi pueꝝ ut tollam agit. Idẽ i an. Quicquid peperiſſet decreuerũt tollere. No.
Tollere. Var. i ſaty. manipea. quã de officio mariti ſcripſit. Vitium iquit uxoris aut tollendum aut ferẽdum ẽ. Qui tollit uitium uxorem cõmodiorẽ præſtat: q̃ fert ſeſe meliorem facit hæc uerba. Var. tollere & ferre lepide quidẽ cõpoſita ſunt: ſed tollere apparet dictum p corrigere. Id etiã apparet eiuſmodi uitium uxoris ſi corrigi nõ poſſit ferẽdũ eſſe. Varronẽ cẽſuiſſe quæ ferri ſcilicet a uiro honeſte poſſũt. uitia enim flagitiis leuiora ſunt. A. g.
Tolegonus Circes filius tuſculũ cõdidit. Acr.
Tollo tuli & fero tuli tollo enim conſuetudie ſuſtuli facit: cuius tamen pfecti inſtãs apud ueteres ſuſtollo erat. Ser.
Tollero & tolleror idem ẽ mala patiẽtis. Pri. ſicut matris eſt parere.
Tollo ſuſtuli facit dicimus ſuſtuli filiũ ex uxore. i. habui ſuſtuli filiũ æducaui ide ſublatũ & ẽ aliã ſignificatũ p ſũmouiſſe. Vi. iubet & ſublata reponi pocula & aliud i altũ tollere ut idẽ & ſublatũ ſurgit in enſem. Lau.
Toloſenſis lacus toloſæ ubi tectos agi peſte oppſi monitu auruſpicũ omne auꝝ atque argentum quod prædantes quæſierant proicere: & abiit peſtis.
Tolutim dicitur quaſi uolutim uel uolubiliter Plau. i aſina. demam herculeiam de ordeo tolutim in uaduas. Neui. in gallinaria: o peſtifera põtica fera trux toluti loquẽtia. i. uolubilis locutio. Idem in marco. exulem dixi itez hoiem i tuſcos tolutim. Lucil. ſat. li. Si omne itus euadit ſtudiũque ad me tolutim Var. i tricotide trifolio. Sed ut equus ad uehendũ ẽ natus tamẽ hic tradit magiſtro ut equiſo doceat toluti. Pom. i decuma fullonis. & ubi inſilui in cocleatum aculeum ibi tolutim tortor. Var. i agathone. Hoc poſtq̃ dixit cedit citus celſus tolutim. No.
Tonitru & tonitꝝ neutrum antiq dixerũt. i us quoque tã ſecũdæ q̃ q̃rtæ declinatiõis. Actius inter tonitra & turbines. Luca. vii. ſeu tonitrus ac tela iouis. Pri.
Tonſtricula a tonſtrix & tonſor addita. t. ſicut a nutrix nutricula. Pri.
Tono tonui tonitum. Hora. tamen intonata ſecundum analogiam protulit. Si quo ſors intonata fluctibus. Pri.
Tondeo totondi detondeo detotondi antiq dixerunt. En. detundit agros. Priſc.
Tonſile buxetum: tonſiles oleas q; tonſæ ſunt ac in orbem & comã putatæ. Lau.
Tonat ſabeorum fluuius eſt.
Toneſcit p tonat. Var. i marcho. tunc repente cœlũ altũ tonitribus tẽplũ toneſcit. No.
Tõgere noſce ẽ. Nã præneſtini tõgionẽ dicunt notionẽ. En. Alii rhetorica tongẽt. Feſt.
Tõſa remus quaſi tõdebaſ ferro. En. pone pectunt exinde referunt ad pectora tõſas. F.
Tonſilla palus dolatus i acumẽ & cuſpide pferratus q̃ nauis religãdæ cã in littore figit Actius tace & tõſillas littore æditc. F.
Tonimus poſitũ ſonamus cum a tono Varro in eumenidibus. Titi tympana non manis ſonitum matris deũ tonimus a tibinos tribus nodibus. Varro in eiuſdem. deũ tonimus tibi nunc ſemiuiri. Noni.

Tonſus ꝑ tonſura. Plau. in amp. Sura pes. ſtatura tonſus oculi naſum labra. Actius ī am. ſed quæ nam hæc ẽ mulier funeſta ueſte tõſu lugubri. No.

Tonſæ remi dicti a circũcidẽdis fluctibus Virgilius. vii. æne. Et in lento luctãtur marmore tonſæ. Ser.

Tõſus minutus. Vir. iii. geor. ipſe caput tonſæ foliis euinctus oliuæ. Et primo æn. Tonſiſque ferunt mantilia uilis. Ser.

Tonſores omnino in italia primum ueniſſe ex ſicilia ut ſcripti in publico ardeæ in litteris extat eoſque adduxiſſe. Pri.

Titinnium olim tonſores non fuiſſe ſignificãt antiquoꝝ ſtatuæ q plæræque habent capillum & barbam magnam. Varro.

Topper cito. ut illud Nelei. topper fortunæ cõmutant hominibus. Fe.

Torculus olearius fluẽtis amurcæ utilitatẽ ignorant quæ non ſolum denigrat terram ſed multitudine facit ſterilem: cum his humor modicus cum ad multas res tum ad agricultura ptinet uehementer. Var.

Torpor animi & corporis debilitatio. a torpedine ſcilicet piſce. cuius cõtractu corpus hebeſcit. Ser. ī arte.

Tores ꝑ torques Pomponius dixit. Ser. ī arte.

Torpedo piſcis genus. Ci. de natura deoꝝ atramenti effuſione ſepiæ torpore torpedines multæ etiam inſectantis odoris intollerabili fœditate depellunt.

Toreuma & ſimilia datiuũ & ablatiuum plurale in his antiqui protulerunt. Cicero uer. Nunc de peripetaſmatis quẽadmodum expedias non habes. inueniuntur & fœminia uel ut celſo uidetur eſt a noiatiuo hoc peripetaſmatum. Pri.

Torreo uro uerto uoluo. Vir. geor. iii. Iam rapidus torrẽs ſitientis ſirius indos. Lu. iiii. in gentes uado torrente ruinas. Pri.

Torqueo torſi torſum & tortum ide tortores Cato marucini uocantur de marſo detorſũ nomen. Te. in phor. bonorum contortor: legum diſtortor. Pri.

Tortilis anſa quod retorta & replicata eſt. Lau.

Tornatile poculum qđ tornatum ẽ & torno factum. Lau.

Tortuoſus extra regulã nõ tortoſus. La.

Torius uel torin fluuius hiſpaniæ ualentiæ ſagunto propinquus.

Torrens & participiũ & nomẽ feſtus.

Torreri a torre deductũ ꝑprie ſignificat ſiccariatque arefacere: ſed uſurpatum ẽ iam pro eo quod ſit igneſcere. Feſtus.

Torrum torridum aridum. Fe.

Toruitas ferocia tauroꝝ quaſi thauri acerbitas eſt uocata. Fe.

Torrialum & torrialiũ deſignator ẽ Va. de uita pop. rom. lib. i. quod frontẽ lecticæ ſtruebãt ex ea herba thoꝝ appellatũ hoc q̃ inijci tur etiã qdem nũc toral dicitur. No.

Torculum q̃ uſu torcular dicitur q̃ in torculatione uitis uel oleæ exprimat. Var. in gerũ ro didaſcolo. Vineis ubi ampla cella torculum reſpondeat. Noni.

Torris dicit fax. unde & torridare dicimus cõburere. Actius ī menalippo. Regina erit tp̃s cũ hic torris quem amburi uides. Idẽ ī meleagro. Cũ ſuæ uitæ finẽ ac fati iternitionẽ fore meleagro ubi torris eẽt iterfectus flãmeus. Nonius.

Tormines genus morbi dicti q̃ dolore torquent. Ci. tuſ. li. ii. Quãuis idẽ torticulum ſe in torminibus & in ſtrãguria ſua præbeat. Et quãdoque ita dicimus grauidinoſos quoſdã tormiſos.

Torporauit ꝑ torpeſcit. Turpi. ī ethereo Stupidus aſtat ita eius aſpectus repẽs cor torporauit hominis amore. No.

Torquere inflectere. Vir. li. ii. geor. Itireos taxi torquent ī arcus. Te. in hea. uide ut ille libi os contorſit carnifex. No.

Torquere giro celeri rotare. Vir. i. æne. Aſt illũ ter fluctus ibidẽ torquet agẽs circum. No.

Torquere iacere mittere. Vir. li. v. In medios telum torſiſti primus achiuos. No.

Torqueo cum impetu iaceo. Vir. v. æne. teotonico ritu ſoliti torquere cateias. S.

Torqueo ſuſtineo. Vir. æn. Axem humero torquet ſtellis ardentibus aptum. Ser.

Torrere nõ ſolũ ignis ſed etiam frigus põt. Va. ī eumeni. Capite operto eſſe iubet ante lucẽ ſuſcitat. frigore torret. uenatũ elicit ieiuno uellicem. Vir. li. i. geor. aut boreæ penetrabile frigus adurat. No.

Torrẽs fluuius qui æſtate ſiccatur. unde & nomen accipit: cui græci per contrariũ dedere uocabulum. nam a tempore quo creſcit qđ κλυσρος deſt hieme fluat.

Terreo uro. Vir. iiii. geor. Iam rapidus torrens ſitientis ſyrios indos. Ser.

Toreumata dicta ſũt opa delicate ac eleganter ſculpta Τορευω. i. ſculpo Salu. ī cati. tabulas ſigna toreumata emunt. Ser.

Tortor ꝑ torqueor. Pom. ī fullo. ubi iſilui ī coeleatum aculeũ ibi tolitim tortor. No.

Toruus terribilis. Vi. iii. ge. Optima torue forma bouis opodeſia differt topigraphia. Illa. n. ficta ſecũdũ poeticam licẽtiã deſignatio. uti apd Virgiliũ. Eſt ī ſeceſſu lõgo locus

insula portũ. topographia uero est rei uere descriptio ut apud Salu. est locus in carcere qđ tullianum appellatur. Ser.

Torto ꝑ tormẽto. Pacu. in dolo. Nam te in tenebras sepæ lacerabo fame clausum & fati gans arctus torto distraham. No.

Tormẽtũ messis tritura q̃ ibi frumẽtũ terit. V

Thoa Oceani & Thetyos filia. Tor.

Thoas rex in taurica regione: alter rex Lemni pater Hypsipyles. alius huius filius ex iasone alius Andremonis filius rex ætolorꝝ & dux in bello troiano.

Tholus testudo. Ser. scutum breue dixit in medio tecto in quo trabes coeunt ubi dona suspendebantur.

Tomyris regina massagetarꝝ in scithia: quæ Cyrꝝ debellauit. Hero. & Iusti.

Tomos mansio uel sectio locus iuxta phasidis hostium. ubi Medea Absyrtum fratrem occidit clarus exilio Ouidii.

Thomas nomen proprium hebraicum.

Thon thonos qui primus medicinã apud ægyptios in artem redegit. de quo Homerus alius rex canopi qui cum menelao satis cũ periculo uim inferre uellet uisa Helena ab eo interfectus est.

Thoon uir troianus ab Vlyxe interemptus.

Thootes preco græcorꝝ. Tor.

Thoosa Phorci filia ex qua Neptunnus Polyphemum genuit & Phorci mater secũdum quosdam. Tor.

Tholos. i. θολος græcũ ẽ & ꝑprie ẽ ueluti scutum breue quod in medio tecto est in quo trabes coeunt ad quod trabes consueuerãt suspẽdi. Tu dea tu præsẽs nostro succurre labori. Astrorꝝ decus & nemorꝝ latonia custos. Si qua tuis unq̃ ꝑ me pater hirtacus aris dona tulit aut sacra ad fastigia fixi. Ser.

Tomicos græco noie appellant canapi ipollito & sparto leuiter tortæ restes ex qbus funes fiũt paluilli quoque quos habẽt nea restiledant thomicos uocãt. Fe.

Thorus pulpa. Vir. iii. geor. Luxuriatque thoris animosum pectus. Ser.

Thorus ꝑ sede a thortis herbis dictus. Vir. ii. æne. Inde thoro pater æneas sic orsus abalto. Et ꝑximus uiridante thoro considerat herbæ. Ser.

Trocheus pes celer uolubilis: τροχοδ. græ. rota a mercurio secũdũ quosdam repertus.

Trochiscus parua rota unde cõpositiões quædam medicorꝝ i formã rotulæ trochisti.

Trœzon dyphthõgo scribitur oppidum acticæ unde trœzeni.

Troglodítæ degéeres scytharꝝ gentes a seruis ortæ. Pli. iiii. Solinus & põponius aphricanos dixit in finibus æthiopiæ.

Troia regio minoris asiæ. Liui. vii. de bello macedonico: in qua ilion urbs aliquãdo ꝑ urbe græca troia diphthongo scribit nõ diuidimus. i. cõsona. adiectiuũ uero o & i uocales & diuisæ. Inde & troiugena & troia puerilis ludus equestris ab ænea cõstituto.

Troizenus thrax filius Ceadi i auxilium troianorum.

Tropheum græ. plurimũ tropeũ a τροφη græce cõuersio q̃ statuebat illi q̃ in fugã hostes uerterat q̃ uero supra certũ numerꝝ hostiũ interficiebat statuebat triumphus.

Tropheũ & ꝑ arbore cui affingebãt spolia: & ædificia ubi res gestæ ducũ inscribebãtur ut trophea cibrica marii põpei de uictis hispanis & pyrenei iugis trophea cõstituit de tropheo spoliorꝝ mezentii. Vir. xi.

Tropus figura uel cõuersio. Quin. viii. ubi uel uirtute sermonis a ꝓpria significatione ad aliã cũ uirtute mutatio q̃ ꝑtim significatiõis ꝑtim decoris gr̃a assumũt & i uerbis ꝑprijs & translatis.

Tropologia figura locutionis.

Tronus sedes.

Trocum genus sellæ habet apud Plau.

Trophei significatũ ꝑprium. Varro in bimarco ostendit. Ideo fuga hostium græce uocãt trophæ: hinc spolia capta fixa in stipitibus appellantur trophea.

Troia ẽ regio priami & lusus puerorꝝ equestris dicit. & locus i agro Lauréti: quo primũ Italiæ æneas cõ suis cõstituit. Fe.

Tromẽtina tribus a cãpo tormenta dicta. F.

Trossulæ equites dicti q̃ oppidũ tuscorꝝ trossulum sine opera peditũ cœperit.

Trossuli dictũ ꝑ soli. Var. sexque Vlyxe. nunc emũt trossuli nardo nitidi uulgo actico talẽto equum. Noni.

Tropheũ dictũ e a τροφη ideſt ab hostiũ conuersione unde q̃ hostẽ fugasset merebat tropheũ q̃ aũt occidisset triũphũ a triãbis. i. ab exultãdo qcq̃ alii ab iuẽtore baccho illd nomẽ afferũt factũ quẽ τριαμβον appellãt. S.

Tuatim tuo more. Ecce rẽ iã tuati facit. No.

Tuba a tubis quos etiã nunc appellabãt tubicines sacrorꝝ Varr.

Tubicines a tuba & canendo dicuntur similiter liricines dicti. Varro.

Tubilustrum appellat q̃ eo die i atrio saturio sacrorꝝ tubæ lustrantur Varr.

Tuburtinari significat raptim comedere Titinius i prelio. Tuburtinari sine me uultis reliquas Plau. ipsa. Tuburtinari de suo si quid

ẽ domi. Turpilius ĩ betõtibus. Melixa intus ceſſat credo hercle helluo tuburtinaſ. No.

Tudites mallei a tudẽdo dicti inde & cuidam cognomen tuditano fuit q̃ caput malleo ſimile habuerit. Feſtus.

Tudiculare. Varro in marcipore. Hæccine nobis terne tudiculaſſe. No.

Tuceta dicunt haſtæ regiæ ſicut calimorpus ĩ piſcis Ambroſio redolẽt tuceta ſapore.

Tuor tueris & tueor tueris idẽ.

Tundo tutudi penultima correpta & lõga inueniuntur auctores ꝓtuliſſe. En. ĩ ánalibus Vireſque ualẽtes cõtudit crudelis hyems. P

Tuber uetus terræ ſubſtantiuũ ẽ. Suero. lib. x. maſculini generis protulit pridie q̃ periret cum oblatos tuberes ſeruari iuſſiſſet.

Tũc temporis aduerbium. tum ordinis.

Tucia fluuius non amplius ſex milia paſſuum ab urbe diſtans.

Tugurii appellatione omne ædificium qđ rei ruſticæ magis cuſtodiendæ cõuenit q̃ q̃ urbanis ædibus ſignificatur. Officilius ait. Tugurium a tecto dictum tanq̃ tegularium: ut in toga q̃ ex ea tegat. Pomponi. de ſerui. urba. prædio.

Tueri dicit ſeruare cuſtodire. Tul. ĩ epiſ. ad cæſarẽ prima. ut ſciret tuẽda maiora cura eſſe q̃ parta. Virg. in. viii. Succedãt uariantque duces quos cuique tuendum ẽ. No.

Tueri uidere. Vir. li. ſeptimo excipiunt plauſu pauidos: gaudẽtque tuentes dardanidæ.

Tugurium a tego e in u mutata.

Tullios alii dixerũt eſſe ſillanos. alii riuos: alii uehẽtes ꝓiectitiones ſanguinis arenatĩ fluẽtis quales ſunt tiburi ĩ aniene. En. ſãguine tepidi tullii efflantes uolant. Fe.

Tullia tarquini ſuperbi uxor. Var.

Tullius. Nos noſtros poetas dicimus philoſophari cum ipſe Tullius qui non minus profeſſus eſt philoſophandi ſtudium q̃ eloquẽdi quotiens aut de na. deoꝝ aut de fato aut de diuinatione diſputat: gloriam oratione confluat. Macro.

Tui cauſa feci & tua cauſa feci diſcretionem hanc habent: ut tui cauſa tũc dicamus ſi aliqd ipſi ad quẽ loqmur præſtiterimus utputa tui cauſa te defendi. Vir. xii. æne. Victus amore tui cognato ſanguine uictus. Coniugis & mœſte lachrymis uicula oĩa rupi. Tua uero cauſa cũ alteri aliquid alterius cõtẽplatione preſtamus ut tua cauſa mancipium tuum defendi. Ser.

Tuber ſibi genus eſt collectũ ex tumẽtibus & q̃ ſi prægnantibus arenis. Te. ĩ adel. Colaphis tuber eſt totum caput.

Tum præterea. Vir. tum canit heſperidũ. Ter. in hea. Tum ſi quis eſt qui dictum in ſe iclementius ꝓ inclemẽter compatiuum ꝓ poſitiuo: & exiſtimat inclementius ꝓ exiſtimauit. p̃ſens ꝓ p̃terito poſuit.

Tumba græce. Τυμβη.

Timba locus concauus infra terram ꝓ ſepulchro. Tortelius.

Thunnus marinus piſcis. T.

Thurion urbs in ſinu tharentino puto quæ uocatur thurna.

Tuber uel græcum: uel a tumore. Pli. xix.

Tus cuius arbor græ. Λιβανω Τος. hoc eſt λιβας quod ſuccum & uliginem ſignificat. & Τος græce. tus quidam. Tusa thiſia ſacrificium uel theos. Pl. xii. ubi de coeuo quid ſit

Tuſcia græcum uocabulũ ſecũdũ Pli. iii. a θυω ſacrifico nã thus græcũ ut dictũ ẽ.

Tulit ꝓ attulit: ſed multa ſignificat. alias ptulit Vir. Nõ tulit hãc ſpeciẽ furiata mẽte choreas. Alias ſuſtulit. Vi. oĩa fert ætas. ꝓ aufert Te. ĩ an. Quæ uitæ auxilũ tulit. ꝓ attulit. tulit duo ſignificat. attulit & abſtulit: paſſus ẽ & ptulit. Te. ĩ an. Dũ tps ad eã rẽ tulit. Do.

Tum ideſt deinde: & eſt aduerbium ordinis interdum autem temporis eſt. Ser.

Tum præterea. Vir. vii. æne. tum uox tetigit odorem. Ser.

Tum demum nouiſſime. Vir. xii. æne. tum demum mouet arma deo. Ser.

Tumulti ꝓ tumultus. Plau. in caſſi. Quid ĩrus tumultus fuit. Te. in an. nihil ornati: nihil tumulti. Pom. cuius nõ tumulti cauſa timeo quid pagi diuorti. No.

Tumultus dictus quaſi tumor multus. ũde Italica bella dicta ſũt Italici tumultus. Ser.

Tumulus terra tumens. Virg. ii. æne. Eſt urbe egreſſis tumulus. Ser.

Tumulus ꝓ ſepulchro. Virg. iii. æne. O fœlix una ante alias priameia uirgo hoſtilẽ ad tulũ troiæ ſub mœnibus altis iuſſa mori. Ser.

Tumulti pro tumultus. Quid hoc hic clamoris quid tumulti eſt nomen qui uſurpat meum? Salu. in catilin. Bello ille cohortis ueteranas quas tumulti cauſa conſcripſerat ĩ frõtem poſt eas cæteras exercitum in ſubſidiis locat. No.

Tunicare pro ueſtire. Var. in logomachia. i. in pugna ſermonũ hæc lõigeras detondere docuit. tunicareque hominũ corpus. No.

Tunica a tuendo corpore. Var.

Tuor uideo tueor defendo. Fe.

Tuari etruſci dicti a turano duce lydoꝝ a cuius gentis perpetua crudelitate etiam tyranni dicti ſunt. Fe.

Turbellas apud Plau. turbas significat. Fe.

Turbam & turbas diuersas uolunt habere significationes: ut sit turba populi conuētus turbas turbationes. Nos contra lectum iuemus & indiscrete positum ꝑ turbis turbā Actius in athamāte. An dubito alii ha. qd agis: caue ne ī turba te implices. Idem in thasiastris uel tropheo. Nū uides quātam turbam: quantosue fluctus concites. Turpili. in trasilione. Nemo unq̄ uidit ebrium ire īterdiu. neque turbam facere. ne fore excurrere. Te. in heau. Nequā ille insanus hodie turbam faciat aut uim thaidi. Tul. de senectute. Cum in illum diuinoꝝ animoꝝ concilium cœtumque ꝓficiscar cūque ex hac turba & colluuione discedam. Plautus in aulu. Redeo intro ne quid turbæ fiat. Ce. ī imbris. Mirum adeo nisi frater domi ebrius turbarum aliquid dedit. No.

Turbo uentoꝝ uolubilitas. Virg. i. æne. turbine corripuit. Ser.

Turbo uis uentoꝝ. Vir. i. ænei. Et terras turbine perflant. Ser.

Turius fons est in promontorio æthiopiæ ā nauigantibus expetitus.

Turia flumē figurate iūguntur sūt mulucha thiberis masculina. similiter dicit tala capsa oppidū & trimida fœminia neutris cōiūcta. P.

Turbo turbinis de ui uentoꝝ turbonis uero ꝓpriū é gladiatoris. Ho. ii. sermonū. Corpe maiore rides turbonis in armis. Pri.

Tutor & tuto idem. tumultuo & tumultuor quoque idem. Pri.

Tus a tudendo sine aspiratione. modestus uero a græco θυω ideſt sacrificio. Ser. in arte.

Tutulos Var. ī pōtificalibus ait esse sacerdotes breuium decoꝝ. numa uero Pom. & ipē de pontificalibus asserens tutulum dici ait pallū quo sacerdotes caput tutabāt cum sacrificio accessissent. sicut &. Vir. Et capita ante aras frigio uelamur amictu. Ful.

Turbidū ideſt tumēs. Hora. car. qui uidit mare turbidum. Acron.

Tusculū ciuitas in iugo mōtis cōstituta a Telegono. n. circes fūdata é filio: q̄ ꝑ ignorātiam patrē suū Vlyxem interemit. Acron.

Turpis grādis. Ho. car. turpis ranæ. Acron

Tutus uox passiua actionē significat ut tutus portus q̄ tutat alios: nō qui ab aliis defēdat. In oibus uero sæpe passiue ut tutus sum ab hostibus: q̄ munitus & sine periculo sum. L.

Turba est multitudo quæ non fere uacat perturbatione: ut coluuiē homines uiles & cōtēptos dicimus & fecē & sentinā q̄ sordidam & abiectā uitā agāt. Est etiā turba perturbatio & multoꝝ & duoꝝ. Te. in an. Sed si denegaris ducere culpā in te tibi omnem trāsferret cū ille turbæ fiēt. & idē. Dii nr̄am fidē qd turbæ ē apud foꝝ. Rixa quoque multoꝝ & duoꝝ Liuius. Cū cōuersus ī patres ipetus esset cōsiliū iter cursu rixa fœdata est. Turbo turbinis ꝑ ludrico instrumento q̄ formam acumīe fastigiato uocamus turbinatā ad similitudinē ligni illius. Lau.

Turpidus ægypti fluuius quos segregata philistinis.

Turia fluuius hispaniæ ualentiā puo iteruallo ꝑterfluēs & ī supronēsē hiberi sinū decidit.

Turbā apellari Labeo ait ex genere tumultus si duo rixam cōmiserint utique nō accipimus in turba id factū: quia duo turba nō ꝑprie dicunt. Enimuero si plures fuerint decem aut quindecim homines turba dicetur turbam multitudinis hominū esse pturbationem &cetum. sed rixam duorum inquit Labeo. Vlpi. de ui.

Tutela est uis & potestas in capite libero ad tuendum eum qui ꝓpter ætatē suā defendere se nequit iure ciuili data ac pmissa. Tutores aūt sūt qui eā uim ac potestatē habēt ex qua re ipsi nomē acceperunt. itaque appellātur tutores atque defensores sicut æditui dicuntur qui ædes tuentur. Vlpi. de tute.

Turma terma e in u abiit q̄ terdeni equites ex tribus tribubus tacientium ramnium lucerum fiebant. itaque primi singulaꝝ decuriaꝝ decuriones dicti qui ab eo ī singulis turmis. sunt etiam nunc termi quos hi in primo administros ipsi sibi adoptabant optones uocari cœpti quos nunc ꝓpter ambitionem tribuni faciunt. Varro.

Turma eqtum dicta quasi terdena q̄ terdeni eqtes ex tribus tribubus taciēsiū ramniū lucoꝝ fiebant. Itaqne primi singulaꝝ decuriarum decuriones dicti qui ex eo singulis turmis sūt etiam nunc trini. Fest.

Turpari a turpi. Cicero tuscu. li. iiii. Iouis aram sanguine turpari. No.

Turpe é indecoꝝ iforme. Virg. li. vi. Et metus & male suada fames & turpis egestas. Idē li. iii. geor. Scabienque ferat turpisque podagras. Nonius.

Turpe grāde. Vir. li. iii. geor. Optima torue forma bouis cui turpe caput. Idē. iiii. ge. Et turpis pascit sub gurgite: focas. No.

Turpe & fœdum quam habēt scissionē manifestū ē: nā turpe leuior res est. Ci. de offi. Luxuria uero cum in omni ætate sit turpis tū

senectuti fœdissima ẽ. No. Marc.

Turres a toruis. q̃ hæ ꝓficiunt ãte alios. Var.

Turundis ordeacis faciunt gallinas amplas ĩclusas euulsis ex alis ex cauda pennis & miscent cum farina loliaria. Var.

Turũda ẽ libum sacr̃ qdã ex farre genus panificii. Mar. Cato. de liberis educandis. alii ferunt libum & turundã. No.

Tuscanicum dictum ẽ cauum æditum postea q̃ illoꝛ cauum imitare cœperunt. Var.

Tuscus Romæ uicus est dictus q̃ ibi habitauerunt tusci: qui recedentes ab obsidione porsennæ remanserunt. Festus.

Tusci a tusco rege filio herculis sunt dicti. uel a sacrificando studiose. ex græ. θυω. Fest.

Tusculum dictum q̃ aditum difficilẽ habeant .i. Thomicos. Festus.

Tutant. Plau. ĩ mercatore. Inuoco uos lares dii ales ut me tutetis. Neuius ĩ licurgo. Tuos q celsos terminos tutant. Põpo. partis nõ erat qd corpus tremulũ familia tutaret toga. N.

Tutanus deus a tutando. Var. ĩ Hercu. Tuam fidẽ noctu humiliabis cum fugauit exercitum tutanus hoc tutanũ Romæ nuncupor ac ꝓpter oẽs qui laborãt iuocãt. Noni.

Tutilina dea ẽ a tuendo dicta. Varro ĩ hercu. Tuã fidẽ non tutilinam quã egoipse iuoco: q̃ meæ aures abs te obsidẽtur. No.

Tute tunc dicitur cum ꝓnomen ad eã reuocat̃ psona a q̃ sumit̃: ut uerbi gratia cũ dico lege: ille respondeat: cur tute non legis. Ter. ĩ an. Sume uerbenas ex ara q̃obrẽ tute id nõ facis. Dona.

Tutulum dicebãt flãminicaꝛ capitis ornamẽtum uicta purpurea inexa crinibus & in altitudine extructum. Enni. fictores algeos & tutulatos. Fest.

Tus antiqui cũ aspiratione dicebant a græ. θεὸν. i. deis quos eo placamus qđ & displicuit unde & sabei apd̃ quos nascit̃ a ϛαβειν. i. colere dicti: nos aũt sine aspiratione dicimus a tundendo: tura. n. a tũdendis glebis cum qbus fluẽtia ex arboribus coalescunt. Ser.

Tutidantes significat negociũ tundẽtes. i. agẽtes. Lucre. Nec tundantia rem cessant extrinsecus ullã. Fest.

Truam ueteres a terendo quã nos diminutiue trullã dicimus appellari uoluerunt. Põp. in panuceatis mulier ubi aspexit tam mirificæ tritulatã truã. Titi. ĩ setina. sapientia coquus magnum æuum quando ferui pallio consuta trua. Noni.

Trua quæ ĩ lauatrinã aquã fundit dicta qđ trauolet ea aqua: & eãdẽ appellant trulcũ simulis ẽ figura nisi q̃ latius ẽ. qđ cõcipit aquam & qđ manubrium cauũ non ẽ nisi ĩ uuuaria trula accessit. Var.

Trulla a similitudine truæ: quæ quia magna & hæc pusilla ut troulla græ. est. V.

Trulleum quo manus pluuntur. Var. de ui. patr̃ li. i. Itaque ea sibi modum ponere ac suspendere quæ utilitas postularet trulleum macellioꝛẽ pelium inasci teruam. nõ quæ luxuriæ causa eẽnt parata. No.

Truo auis onocrotalus. Cecili. Irridẽs magnitudinẽ nasi ꝓ dii imortales: unde prorepsit truo. Festus.

Trusatiles ad circũagendas molas quæ trusati les appellantur. A. g.

ACCERNAM DICVNT stipitẽ ad quem equos solent religare Alii dicunt male dictũ hoc nomĩe significari magnæ acerbitatis: ut sit uecors & uesanus. Festus.

Vacillare quære ĩ nutare. L.

Vacare sapientiæ ẽ dare opã: cum ablatiuo est carere q̃is carere ẽ qbus indiges. Cic. Quanq̃ non caret is qui nõ desiderat. dicimus tamen cares culpa sed ĩproprie. accipit ĩterdum præpositionẽ a cũ nomĩe significãte actionẽ uel qualitatẽ. ut uacas a labore: uacas a cõponendo: sum uacuus ab occupatõe Vacat ĩpersonale ẽ curæ eẽ. Quĩti. Et cui ẽ diserto uacet. Et alibi: ꝓ tẽpus uacuum erit. ut idem: tũc inchoare hæc studia uel nõ uacabit: uel nõ libebit: libere ẽ hic eẽ curæ. La.

Vacillare ẽ trepidare uel cum lassitudine niti a senibus qui sunt æuo defessi atque ad fusti nẽdum lassitudinẽ bacculo tarditatẽ leuẽt: .M. T. philip. li. iii. In gallia mutilatum ducit exercitũ cũ una legiõe & ea uacillãte. Fe.

Vacinia uiolæ sunt q̃s purpurei coloris ẽ manifestum ẽ: licet Virgil. ea nigra dixerit. Ser.

Vacinium flos ẽ nigri coloris .i. cærulei hyacinthus dicit̃. Vir. in buc. Vacinia nigra legunt̃ Et. iiii. geor. Ferrugineos hyacithos. Ser.

Vador actiua & passiua significatione protulerunt antiqui. Pri.

Vadatus dicit̃ obstrictus uel sub fideiussione ambulans sicut fenestella ait. pones qđ uadatus amicitiæ nõ dolo tenebaꝛ. Fulg.

Vada dicta sunt quia breuitate sui uadari hoc ẽ ambulari possunt. Vir. i. æne. Illiditque uadis. Hor. car. nõ tangendo trãsiliũt uada. Ac

Vadimonus lacus in quo natat insula.

Vadẽ sponsorem significat datum ĩ re capitali Festus pom.

Vafrum & callidũ & quaſi ualde afrum & urbanum. Põp. i præconio poſteriore. Tergũ uarium linguã uafrã. Mar. T. de re pub. lib. iii. Nõ ſunt i diſputatiõe uafri: nõ ueterato res: nõ malitioſi. Affranius i diuortio. Qui conere nectu clãculum briſie dotẽ ne repro mittat uafer honeſte ut latites: at & nos laudamus diutius. Non.

Vago & uagor idem. Priſci.

Vages pro uagaris. Plau. in milite. Te alloquor uicii ꝓbrique plenus q cõtra uicinos uagas: Serenus i opuſculis. rure puella uagat. Actius in thereo. famã nam nobilitas leta ex ſtirpe præclare uagat. No.

Vagina ſpica mutica dicitur quæ nõ habet ariſtã: ea enĩ quaſi cornua ſunt ſpicarũ quæ primitus cum oriuntur neque plane apparent q̃ ſublateant herba ea uocatur uagina ut i q̃ latet cõditum gladium. Varro.

Vagina require iferius i uaticani. A.

Vagitus ẽ infantium. Vir. cõtinuo auditæ uoces uagitus & ingens. Te. i ecy. Nã audiuiſſe uocẽ pueri uiſus ẽ uagiẽtis. Don.

Vagoré ꝓ uagitu poſuit Enni. Feſt.

Vagor dictum ꝓ uagitu. Lucre. li. ii. Et ſuperãt urnæ miſcetur funere uagor. Non.

Vallatã qs neget apd̃ principes nobiliſſimos antiquos romanos idomitã & ut ait Ceci. uallatã gulã fuiſſe q̃ ex lõgiquo mari iſtruméta luxuriæ cõparent. Macr. de ſat.

Valleſcit pierit a uallo militari qd̃ fit circa caſtra quotquot eo eiiciunt̃ ꝓ pdit habent̃. F.

Valentia fortitudo. Neui. i dane. oẽs formidãt hoĩs eius ualẽtiã. Titi. i ſapiẽtia gubernator nauẽ torquet nõ ualentia. Noni.

Valeant hoc ẽ habeãt & recedãt: qa & diſcedẽtibus & mortuis uale dicit̃: & ẽ uerbũ renũciatiõis & ipræcatiõis. Ter. i an. ualeãt qui inter nos diſcidium uolunt. Do.

Valitudine infirmitate Scaurus p uiatorẽ accerſitus: cũ iã ex morbo male ſolueret̃ diſſuadẽtibus amicis ne ſe i illa ualitudine & ætate ſuidiæ populi obiiceret iuiſus nobiliſſimis iuuenibus, pceſſit i foꝝ. Aſco.

Valitudine bona Enni. recuperata bona ualitudine curia pedibus egreſſus ẽ. Macr.

Valgia quære i uerbo exertus. Fulgen.

Valeat. i. habeat & recedat: ẽ enĩ ſalutatio recedentis. Ter. ut ualeãt q inter nos diſcidiũ uolunt: ut ſalue & aue ueniẽtis: ſalue quoque i diſceſſu dicimus. Cic. ualemi Tiro uale: ualle & ſalue: in calce epiſtolæ.

Valitudo pro lãgore accipit̃. Ci. ualitudinẽ tuã cura. Et ꝓ ſanitate: ut idẽ: ſi ualitudine tribuamus aliqd. ualere q̃dẽ i utrũque accipit̃ ut quid uales: ideo adiectiuũ apponimus: ut bona ualitudo & bene ualeo. La.

Valgos Aurelius itelligi uult q diuerſas ſuras habẽt: ſicut ecõtrario uari dicũtur incurua crura habentes. Fe.

Valgũ ẽ ꝓprie itortũ. Neui. militibus pomecineſibus ualgus ueternoſus genibus magnis talis turgidis. No.

Valueoli folliculi fabæ. Feſ.

Vallus ſudes. Vir. ii. geor. ſaltibus i uacuis paſcant. Ser.

Vallũ dicitur ipſa munitio: uallꝰ uero dicũtur fuſtes qbus uallum munitur. Ser.

Vallũ uel q̃ ea nemo uaricari poteſt uel q̃ ſingula ibi extrema uacilla furcillata habent figurã litteræ u ſimilitudie cornuũ cerui. Va

Vallum a uolatu qd̃ cum id iactant uolãt: ide leuia. Varro.

Vanãs dictũ ꝓ fallẽs. Acti. i alcmena. Tanta fruſtando lectans uanãs ꝓtrahit. Non.

Vanitudo pro uanitate. Pla. i pilego. ut rem uideo tu iuuẽtus a uanitudine. Pacu. i dolore ſte: primũ hoc abs te oro ramis iexarabilẽ faxis in turpaſis uanitudine ætatẽ tuã. No.

Vanũ leue ĩane. Vir. li. i. æne. ſed illos expecta ta ſeges uanis eluſit ariſtis. No.

Vanus ẽ mẽdax. Vir. li. i. æne. Ni fruſtra augurium uani docuere parentes. Saluſ. i iugur. mauri uanum genus. Tul. de offi. li. i. Nihil enĩ ꝓficiunt niſi admodum mentiant̃: nec uero q̃q̃ turpius ẽ uanitate. No.

Vanus. i. cribꝝ cereale quæ & ualus dicitur ad purgãda fruméta. Vir. i. geo. Et myſtica uãnus hiaci. Eſt autẽ uas uimineũ latum i quo ꝓp capacitatẽ ruſtici cogere primitias frugũ ſolẽt. Eſt autẽ uſus ut fabã uãnat. Ser.

Vanus ẽ qui ſine utilitate mẽtitur: mẽdax uero qui ad decipiẽdum. Vir. utꝝque cõplexus ẽ i ſinone. Nec ſi miſeꝝ fortuna ſinonẽ finxit: uanũ etiã mẽdacẽque iproba finget. Sane uanus ꝓ ſtulto iueniẽ. Ser.

Vanos ex apollinari didicimus uãos ꝓprie dici. nõ ut uulgo diciẽ deſcipientes aut hebetes aut ieptos: ſed ut uetꝝ doctiſſimi mendaces & iuidos ut leuia inaniaque ꝓ uanis & ueris aſtutiſſime cõponentes. A. g.

Vanũ infidioſum ſubdolũ. Vir. li. ii. æn. Nec ſi miſeꝝ fortuna ſinonẽ finxit: uanum etiã mendacẽque iproba finget. Noni.

Vanum obſcurum. Vir. lib. iiii. æn. Et procul in tenuem ex oculis euanuit auram. Tu. de rep. lib. v. ut noſtra uero ætas ut rempubli. ſicut picturã accepiſſet egregiã ſed iam eua-

nescentē uetustate. Non.

Vapor & uapos: timor & timos. labor & labos ita sunt: & calor & calos. puoli tans pmanat ad os frigusque uaposque. Neui. in lycurg. Iā ubi nos duplicat aduenietis timos pauos Acti. i andro. qd nec terræ ē datus: nec cineris cara unq̄ euasit uapos. Noni.

Vari dicūtur obtortis plātis. Luc. sat. lib. xix. Cōphem aut uaȝ fuisse amphitrionis acerui. Nā & uarices ide dicunt uenæ i suris iflexæ uel obtortæ. Var. i epist. Nā si tuā rhedā nō habuissem haberē uarices. Non.

Vappa uini genus de quo in sorrhentum. aliquando ꝓ hoīe ignauo.

Variantiaque uarietas. Lucre lib. i. Talibus in causis nec dum uariantia reȝ. Idē li. iii. principiis: unde hæc oritur uariātia reȝ. Noni.

Vas quære in obses. Lau.

Vas ꝓ uade. Tul. de offi. li. ii. Factus ē alter uas eius sistendi: ut si ille non reuertisset moriē dū esset sibi. Noni.

Vasa electrina ex electro.

Vasa legata non solum ea cōtinent quæ aliqd i se suscipiunt edēdi bibēdi causa paratum. sed etiā quæ aliqd in se sustineant: & ideo scutellas uel ꝓ mulsuaria cōtineri reposita quoque cōtinebūtur. nā uasoȝ appellatio generalis ē. dicimus uasa uinaria & naualia: Pōpo. de aur. & ar. leg.

Vasa īmēsa ubi pultem aut ouirilenti qd ponebant. Varro.

Vastū pro magnū ponitur. & tū pro iani. Actius. Hanc urbē ferro uastam faciet. Vnde uastitas & uastitudo. Fe.

Vasticies & uastitudo & uastitas horror & desertio & contagiū. Plau. in pseu. Distractio discidium uasticies uenit. Acti. i eurip. sed ut ratusta & raneste: ut uastitudine trade forma tuis. Idē in melea. Quæ uastitudo hæc: aut unde iuasit mihi. M. T. de offi. li. ii. Qui collectis cæteris causis eluuionis pestilētiæ uastitatis: Pacu. in teucro. Quæ desiderio aluminū pœnitudinē quales scabies quæ iculta uastitudine. No.

Vasteścant & uascant significat īhorrescāt uel deseranē. Actius in phœnissis. Iussit ꝓficisci i exiliū quouis gētium ne scelere tuo thebani uasteścant agri. M. T. de ora. li. ii. qd de hominū genere dicā q q̄si cultores terræ cōstituti nō patiūtur eā: nec īmanitate beluaȝ efferari: nec stirpiū asperitate uastari. Salu. in iugurta. Aberat mons fere milia passuū uiginti tractu pari uastus & hūano cultu. Varro i manio. Asperum ualde strabieque illuuie & uastitudine. N.

Vastū horrens & aspeȝ. Virg. i. æne. hic uasto rex eolus antro. No.

Vastum ē magnum. Vir. æn. li. iii. uastūque cauua trabe currimus æquor. Noni.

Vastū ferox. Cice. tus. quæ barbare india tollere uastior aut angustior. No.

Vastitas significat uastationē. Acti. in astiana/cte. ꝓpter qd tot tantasque habemus uastitates funeȝ. No.

Vasum neque mihi iqt ædificatio ne uasū neque uestimētum ullū ē manu pcioſum. neque pcioſus seruus: neque ancilla. A. g.

Vaticanus mōs uicinus theatro i quo louē nutritum dicunt. ubi ꝓ echō uoces audiuntur Hor. car. Redderet laudes tibi uaticani mōtis imago. Acron.

Vaticanus colles appellatus ē q. eo potitus sit populus romanus uatum responso expulsis etruscis. Fe.

Vatrax & patricosus pedibus uitiosis. Lucill. xxviii. ut si ꝓgeniē antiquam q̄ ē maximus quitus uatrax: q̄ uaricosus uatrax atrax dicitur: quæ nunc coxonē uocāt. Luc. sat. lib. ii. hostilibus cōtra pestē pniciēque catax q̄ & mallius nobis. No.

Vates appellabant antiquos poetas a uersibus fingēdis in poematis: cum scribā ostēdā corpore tartareo ꝓgnata paluda uorago. Varr.

Vaticinari qd uesana mente faciunt. Var.

Vaticani & agrȝ uaticanum & eiusdē agri dominum p̄sidē appellatū cœperamus a uaticinii quæ ui atque īstinctu eius dei i eo agro fieri solita essent. Sed p̄stet hāc causam. M. Va. i libris diuinaȝ reȝ aliā eē tradit īstiusmodi rationē. Nā sicut aruis īquit deus appellatus araque ei statuta est: q̄ ē īfinita deus noīatus penes quē eēnt uocis humanæ initia. quoniā pueri simul atque pariti sunt eā primā uocē edunt: quæ prima i uaticano syllaba ē: idcirco uagire dicunt exprimēte uerbo sonum uocis recētis. A. gel.

Vber fœcunditas. Vir. li. i. æn. Terra ātiqua potēs armis atque ubere glebæ. Ser.

Vbera sunt pecudis. māmæ hois. Caper.

Vbi iterrogatiuum penultimā acuit: relatiuū grauat. Pri.

Vbique quære i dictione passim. Lau.

Vbi aduerbium ē loci & tēporis. Loci ubi ubi ē diu cælari non potest. Apd Terentium in heaut. Tēporis. Idē i and. ubi uero iuenio ꝓ postq̄: & ubi pro quādo. Idē in eadē. ubi uoles accerse. Dona.

Vbi ubi i prima parte ui suā tenet & posterio/

re ꝓductionē. & quēadmodū utut: quaqua undeunde: ꝓ utcunque q̄cunque: undecū/que Ter. i an. lā ubi ubi erit iuētū tibi cura/bo. Et ī heau. ubiubi ē diu celari nō pōt. D.

Vcalegō nobilis troianus q ob ſeniū arma po ſuerat. Vir. ꝓ eius domo ī ſecun.

Vduba flu. Hiſpaniæ in legione lergaonum iu xta ſaguntum.

Vdus humidus. Vir. iii. geo. Nigra ſubeſt udo tamē cui lingua palato. Seru.

Ve uobis dicebaſ ab antiquis & ue nobis. Fe.

Ve quære ī dictione ei. Laurē.

Vecors ē turbati & mali cordis. Fe.

Vectigal: ceruical: capital: tribunal. aīal: uſu nō rōne dicimus. Noiatiuus enī eius pluralis a ſingulari plus una ſyllaba creſcere nō debet ergo uectigale ſcdm artē: ſic cætera. Ser.

Vectigaliorꝫ. Ci. dixit uectigalium meſſalla. S.

Vectigal & ex publico & ex priuato capiſ. Cic. ī paralip. Ex meo tenui uectigali capio ego ducēta: Paulus. ex oī tamē prædio uectigal ē Fœnus ex ſolo ipo. naturalis enī fructus ter ræ fœnus diciſ trāſlatum ad uſurā q̄ſi pecu nia ꝓ ſe fructum ꝓducat. Lau.

Vectigales agri dicunſ ciuitatū: alii nō uectiga/les q ī ꝑpetuū locanſ. Paulus de ag. uect.

Vectatio paſſionē ſignificat Nā uector ē q ī alie na naui precio uel equo uehiſ. Cice. etiam ſūmi gubernatores ī magnis tēpeſtatibus a minoribus uectoribus admoneri ſolent: Quīril. Cū in frenatis uectis inſidet iterdū ꝓ eo q uehit: Seneca ī hippolyto: pro ſua uector timidus rapina. La.

Vecticularia uita diciſ eorꝫ q uectibus parietes perfodiunt alienos furādi gratia. Cato. Vecticulariā uitā uiuere repente largiter habe/re repēte nihil.

Vector & qui uehit & q̄ uehiſ. Lucanus uecto ris patiēs tumidū ſupenatat amnem. Et ue nia ē & ſola timoris uectorē non eē tuum. i. me quē uehis. Fe.

Veget ꝓ uegetat uel erigit uel uegetū ē. Pomp. ī maiali. Aios uenus ueget uoluptatibus En ni. ī ambrachia. Et æquora ſalſa ueges ī gen tibus uentis. Var. in manio Nec natus ē nec moriet uiget. ueget: utpote plurimū q̄ nobi le diuum lirā ſola rege quædā gubernās mo tibus diis uehet. Noni.

Vegrande ualde grāde. Lucil. li. xxvi. Nō idcir/co extollitur nec uitæ uegrādi daſ. No.

Vegrāde ſignificat male grāde: ut uecors ueſa/nus: malicordis maleſanus. Alii paruū ſiue minutū itelligūt ut uegrāde frumētum. Feſ.

Vehiculum ī quo faba aliudue uehiſ. V.

Vehia apud oſcos dicebaſ plauſtꝫ. ide uehiari ſtipites ī plauſtro & uectura uehiatura. Feſ.

Veh iteriectio ē in his rebus quas execramur. Te. i an. ueh miſero mihi. Don.

Velati appellanſ ueſtiti & iermes q exercitum ſeq̄banſ: qque ī mortuorꝫ militū loco ſubſti tuebātur. Ipſi ſunt & ferētarii qui fundis & lapidibus pugnabār: quæ tela feruntur non tenētur. Cato eos ferentarios dixit: q tela ac potiōes militibus pugnātibus miſtrabāt. F.

Vel colligatio quidē ē diſiuncta: ſed eaꝫ reꝫ q̄ natura diſiūctæ ſunt ī qbus aut cōiūctiōe re ctius utimur ut dies aut nox: ſed eaꝫ q̄ nō ſunt cōtrariæ cū ligātur nihil itereſt: ut En/ni. uel dictator uel equorꝫ equitūque magi/ſter eſto uel cōſul. Feſt.

Vel ꝓ etiā. Ter. i and. uel hoc quis nō credat. Et modo nō ē cōiunctio diſiūctiua. Vir. uel pri amo miſerāda manus. Aliquādo uel ueluti Alias cōiunctio diſiūctiua ē. Alias correpti/onē ſignificat: ut apd Cice. uel optimā me ſa ne uitā. uel aut. Te. i ecy. uel hic Pāphilus iu rabat. quotiēs bachidi uel nūc ueluti. Don.

Velare eſt operire: unde & reuelare nudare di/citur. Noni.

Velare etiā ē ligare. Pacu. ī panuceatis. Nunc ro gas quid fiat reſtis biles ē. uelet gulā. No.

Velare coronare. Vir. ii. æn. nos delubra deum miſeri quibus ultimus eſſet ille dies feſta ue lamus frōde ꝓ urbē. Et uictori uelatum au/ro uictiſque iuuēcum. S.

Velabꝫ a uehendo. Var.

Velabꝫ ē unde aſcendebāt ad romā: noua uia locus ſacellum labꝫ uelabrum. Var.

Velaturā facere etiā nunc dicunt qui id merce de faciunt. Var.

Velaturā facere require in uillicus. Var:

Vellē hoc uerbum ſemp dolentis ē & negātis euenire qd nō ſit. Ter. in phor. Satin oīa ex ſententia: uellē equidē. Do.

Veles leuis armatura. Titi. in barbato. Ita ſpu/rius aīatur in plīū ueles eques recipit ſe: nec ferit quenq̄ hoſtē. Sal. ī iugur. Cūque his p/mixte uelitis. Var. quē ſequiſ cum rotundis uelitis leues pareatis. No.

Velitatio dicta ē ultro citroque ꝓbrorꝫ obie/ctatio ab exēplo uelitaris pugnæ. Pli. neſcio quid uelitati eſtis iter nos. Fe.

Velitatio dicitur leuis cōtentio dicta cōgreſſio uelitum. Plau. ī aſina. uerbis uelitationē fie ri cōpēdio uolo. Idē in menechmis. Neſcio quid uos uelitati eſtis inter uos duos. Tur. in lindia. Cōparce uerbis uelitare ad rem re di. Affra. ī priuigno. Interea uerba iactare &

labris iter se uelitari uelificarier. Non.
Velicatim & salutatim. Siseñ. hist. lib. iiii. Nos una æstate in græcia & asia gesta litteris id/circo cõtinẽtia mãdauimus uelatim ac salu/tatim scribẽdo lectoꝛ aios ipediremus. No
Velitare leuiter cõtẽdere. Plau. in menech. Ne scio qd uos uelitati estis uter ũos duos. Sic autem dictum ẽ uocabulum ex uelitum cõ/gressione. Ser.
Velificor actiua & passiua significatiõe ãtiqui ꝓtulerunt. lu. uelificatus athos. Pri.
Velitor & uelito idem. Pri.
Vel ꝓ ualde frequenter. Cic. ꝓ murena. uel ma ximum bellum populo romano cum rege Anthioco gessisse. Pri.
Velut quære in sicut. Lau.
Velini fontes Italiæ ultra interrannas.
Velinus lacus iuxta agrũ uelsulanũ q exarauit: uel in piceno & lapideo cortice cuncta inie/cta obducere: uel in reatino agro uel in nare a quodã romano diffusus.
Velia palus Italiæ: apd calabros non longe a pa linura elia olim dicta: & elia ciuitas ibidem: quæ uelia dicitur.
Velia ciuitas lucania dicta a paludibus quibus cĩgitur: quas græci ελειὰς dicunt. Fuit ergo helia: sed accepit digãma uti henetus uene/tus hespera uespera. S.
Velitari agiliter pugnare. Apuleius ĩ apologia. Etiã aduersum te cõtumaciter. Enni. calum niis uelitamur. Ser.
Vellus uide inferius in uestis. Varr.
Venalitii uenditores: Cicero ĩ oratiõe corneli/ana lib. v. Neque me diuitiæ mouent qbus oẽs africanos & lælios multi uenalicii mer/catoresque superarũt. No.
Vena est conceptaculum sanguinis mixti cõfu sique cũ spiritu naturali in q̃ plus sanguinis minus spiritus. A. gel.
Venator a uenatu quod sequit uerbũ aduen/tũ & iunctũ. Varro.
Venabulũ a uenatore. Varro.
Venditionẽ ueteres ꝓ ostentatione posuerũt. Cice. tus. lib. ii. Quãdo etiã mihi qdẽ lauda biliora uidentur oĩa quæ sine uenditiõe si/ne populo teste fiunt. No.
Veneratione. i. delectatiõe. lumẽ Apollinis ex/oriens amabile amicissima ueneratione ocu loꝛ cum salutamus. Macrob.
Veneris appellatiõis coluerũt physici terre su pius hemispiũ partẽ icolimus: iferius uero hemisperiũ ꝓ serpinã uocauere. Fe.
Venerati uerbũ cõpositũ ex uenia & orãdo. Fe.
Venerata ꝓ uenerãda. Vi. li. v. curfusque dabit uenerata secũdos. No.
Venenum ꝓ colore. Vir. ii. geor. Alba neque as sirio fuscat lana ueneno. Ser.
Venapheum a uenere & aphros spuma oppi/dum cãpaniæ ubi optimũ oleũ.
Venusia colonia est inter lucaniã & apuliã. P.
Veneo passiuũ ẽ & facit uenii uenitus: ẽ tamen apud ueteres & plau. ueneor uenitus. Ego me illã uenear. Sic alius primo patrẽfamili/as uenacẽ magis q̃ edacẽ expedit esse. nam id melius emittit q̃ ueneat. Ci. causaꝛ. xiii. Re uẽdita iteꝛ empta. unde manifestum sit uẽ ta nõ dici: sed aut uenũdata aut uendita. Ci ce. possessiones redemi eas postea pluris uẽ ditas. Diomedes.
Venalicios magones dicuntur uenalium ho/minũ. martialis. milia pro puero cẽtum me mago poposcit. Lau.
Ventitare ẽ frequẽter uenire. aduentare ẽ pro/ximum esse ueniendo. Lau.
Veni in opinionẽ actiue accipitur ꝙ talẽ opini onẽ habeo. uel passiue quãdo opinionẽ pro fama accipimus sicut existimatio ꝓ sentẽtia accipitur actiue: ꝓ fama uero passiue: ut ho mo magnæ existiationis & opiniõis. i. famæ
Venio in suspitionẽ semper passiue accipitur. similiter ĩ obliuionẽ: ĩ uituperatione. offen/siones quoque: offensas uero actiue. Quĩtil. In ægro corpore odiosa ẽ oĩs offensio.
Venia quære in indulgentia. Lau.
Venale significat rem uẽditioni expositã: uen dibile uero rẽ quæ facile uendi potest. ut do mus uenalis. i. ꝓscripta uel exposita uendi/tioni. Lucanus uenali curio lingua. i. preci/um non ueritatẽ sequens. Cic. Nã ut sint il/la uẽdibiliora hæc uberiora certe sũt. i. gra/tum & qd hoĩum aios sollicitet ritu eorum quæ ad se alliciunt emptoꝛẽ. hoc a uendo. il lud a uenio. Lau.
Vendico. i. approprio ac meum eẽ dico. Quĩt. Circo usitatum nomen pœni sibi uendicat. Vidico ẽ ulciscor: unde uidicta quotiens in iuriã punio. Et uidico ẽ ab iniuria defendo. Cic. ꝓ marcello. Nobilissimãque familiã eã ad paucos redactã pœne ab iteritu uidica/sti. Dicimus etiã uidicare ĩ libertatẽ aut ser/uitutẽ. i. asserere. Laur.
Venenũ bonum & malum ẽ: nã & medicamẽ/ta uenena sunt. quicquid enĩ mutat eum cui adhibitũ ẽ uenenũ appellamus ĩde adiecti/one alterius nois distictio fit. Ca. de uer. sig.
Venisse ad heredẽ nihil itelligit nisi deducto ære alieno. Pomp. de uer. sign.
Venenũ q dici debet adiicere an bonũ an ma/

lum eēt: nā & medicamēta uenena sunt. ga eo noīe oē cōtinet qđ adhibitū natura eius cui adhibitū eēt mutat: cū id qđ nos uenenū appellamus græci φαρμακον dicunt. S.

Veneno uide supra i C. cōuenire. A. g.

Venalia a ueniēdo: ac uēto illo qué Plau. dicit ibi qui secundo uento uectus ē tranquillo mari gaudet. Var.

Venire clare significationis ē. Vir. vi. uenisti tādem. Noni.

Venire īminere. Vir. li. viii. se satis ābobus teucrisque uenire latinis. Non.

Venire i mēté nō ad recordatōnē tātū dicit sed ad reputationē & itelligentiā. Ver. in phor. uenire i mentē mihi. Do.

Venibo ꝑ ueniā. Pōp. i machis geminis. Sero ē sexta si tibi placet uenibo. Non:

Venio cresco. Vir. i. geo. hic segetes illic ueniūt fœlicius uuæ. Et. v. æn. & pulchre ueniens i corpore uirtus. Et. ii. geor. Náque aliæ nullis hoīum cogētibus ipe spōte sua ueniūt. S

Veniā beneficium. Vir. iii. æn. Rursus ad oraculum orthygiæ phœbunque remēso. hortatur parat ire mari ueniāque precari. Ser.

Venia ꝑ pace. Vir. i. æn. Cúcti nā lecti nauibus ibāt orātes veniā. Et ꝑprie uerbū pōtificale ē: unde. & i. iiii. Tu mō posce deos veniā. Et paulo post. pacēque ꝑ aras exqrūt. dicta aūt uēia ad eliciēdā misericordiā: mereā eni beniuolētiā numinū q licet inocēs sit: ueniam tamē tanq̄ peccauerit petit: unde ē cōfessio illa in Te. Quid meritus crucem. Ser.

Venierunt bona eius ꝑpter æris magnitudinē semiuncia uenierunt. Asco. pe.

Venor circūuenior. Enni. i nemea. Tētor cōcepta undique uenor. No.

Vētabant dicebant antiqui: unde præpositiōe adiecta fit aduentabāt. Pacu.

Ventus est status. Vir. li. i. Et mulcere dedit fluctus & tollere uento Noni.

Ventus significat odorem. Plau. i cistel. ita mustulētus uentus naris obtigit. Noni.

Vēris duo sunt orificia: regre i continētia. M.

Vētrē etiā ꝑ toto hoīe ponunt. Luci. li. v. Viui te glaucōes comedones uiuite uētres. Don.

Vepres diminutiuū de ueprecula. Cice. ꝑ sextio uepreculis extracta indecula. Pri.

Verba sūt tripartita: aut nostra: aut aliena: aut obliuia. De nīis dicā cur sint: de alienis unde sint: de obliuiis relinquā quoꝝ parti: q̄ ita iuenerim ita opinor scribā: In hoc libro scribā de uocabulis locoꝝ: & q̄ in his sunt. i secūdo de tpe & quæ in tpibus sunt. In tertio utraque re a poetis cōprahensa. Var.

Verboꝝ i origine cōiuncta sunt aia duertenda a quo sit ipositum: & i quo: & qđ. Var.

Verba primigenia dicunt: ut lego: scribo: sto. sedeo: & cætera quæ nō sunt ab aliquo uerbo: sed suas habent radices. Var.

Verba decliuia quæ ab aliquo oriunt: ut a lego legis legit: legā lege legito: & sic in indidem ꝑ multa. Var.

Verba dare fallere ē. Ter. in an. cui uerba dare difficile est. Don.

Verba ad rē cōtulit hoc ē agere qđ dicebat aggressus ē: & ē bona locutio. Ter. in heau. uerum si uerba ad rē cōferet uapulabit. Don.

Verbenae q̄si herbenæ redimicula sunt ararū qđ hodie ex myrtho fit. Ter. i an. Exara sume uerbenas. Verbenæ sunt oēs herbæ frō desque ex loco puro decerptæ. Do.

Verberitare Cato freq̄ntatiue ab eo qđ ē uerbero. as. dixit. Fe.

Verberare nō solum a uerberibus dictum est: sed a uerbis. Plau. i aulu. Nā cur me miserā uerberas. Noni.

Verbena ꝑprie herba sacra sumpta de loco sacro capitolii q̄ coronabant fœciales & pater patratus fœdera facturi: idest bellū indicturi Abusiue tamē uerbenas uocamus oēs frondes sacratas. ut ē laurus: oliua: mirthus. Te. i an. ex ara hic uerbenas sume. Nā mirthū fuisse menāder testat: de quo Ter. trāstulit. Se.

Verbex require in aries. Var.

Verbecē. Var. de uita pa. libro prio. aut ouem aut bouē aut uerbecē habet signum zonati pergo hex. Lucre. zonatim circu impluuiū cinereſque cluebat. Non.

Veruina ē genus iaculi lōgi qđ aliquādo uerutū uocāt. sicut Caius bassus i satyris ait. Verinæ cōfodiēdæ nō te nautio faucio: nauci eni ꝑ nihilo dici uoluerūt. Pla. i bach. Si tibi macheram ē ferri. at mihi ueruina ē domi q̄ te & illos cōficiamus soricina uenia. Ful.

Verbū ꝑ oībus dictionibus licet dicere. noīa quoque sed raro. Vi. foliisque notas & noīa mādat. Ter. i an. bona uerba quæso. Pri.

Vergo absolutū. Vir. xii. quo uergat pōdere letū. & actiuū. ut idē. vi. frōdeque iuergit uina sacerdos. Eius passiuū. Luc. ptulit. ii. qua polus aduersi calidus q̄ uergit austri. Pri.

Vertor a uerto actiuo. reuerto neutro. & reuertor deponēs. præuerto & præuertor ꝑ eo dē. Vir. i. æn. uolucrēque fuga puertit hebe uerso similiter actiuū. ex quo controuersor deponēs. Ci. i ꝓtagora. de huiusmodi rebus cōtrouersemini nō cōcertetis. Pris.

Verro uerri ut Licini. macer. Hisce etiā reliqas auerterunt. & publius. cellas seruoꝝ cōuerri. Seruius tamē iquit uersi. Pri.

Veru nō facit uerua: ut cornua. ſed uera uerū uerubus. Ser.

Vertex a uertēdo dr. uortex a uorādo. Se. i ar.

Verſi p uerſus. Liuius i polimeſtris. oēs ſūt de nis ſimiles uerſi. Pri.

Verculū a uere. Plau. i caſ. ego ſum liber meū corculum melliculum uerculum.

Vertūnus dicit & ānus a uertēdo. ſemp enī cō uertitur finito curſu. Hor. ſcdm uiuere uer/ tunnis quotquot ſunt natus iniquis.

Veruca apoſtema dicit quæ teſtudo dicitur. Suet. li. xii. ac dum exulceratā in frōte ueru/ cā uehemētius ſcalpit.

Verbenas herbas ſacras: ut herbenas adole pi/ gues & maſcula tura. Acron.

Vertere mutare. Hor. car. uel ſupbos uertere funeribus triumphos. Acron.

Veru diptota ſūt quæ duos diuerſos caſus ha bent tātum: ut uerua uerubus: nā ueruum i uſu nō inuenimus. Pri.

Verſis armis gladiatores pugnant: hoc ē tran/ ſmutatis: nō autē inuerſis ſic nō iuerſis pan nis agitaſſe aurigas: ſed uerſis Caper.

Vernaculus adiectiuū qđ ē domi nr̄e uel i no ſtra pr̄ia natū. ut līgua uernacula qđ uulgo dicūt līgua materna. dictū a uerna qđ ē ſer uus domi nr̄æ. i. ex nr̄a ancilla. Lau.

Verberare ē uerbere cedere qđ ē iſtrumētū lō gū & exile. ut fuſtis: lora: flagellū. Deriuat enī ſicut flagellare a flagello. & fuſtigare a fu ſte. uerbera uero ſunt uerberationes & fla/ gella quæ ſummitate ſarmētoꝝ ſunt. Qui til. ignes ex p̄ximo raptos uerbera quæ ca/ ſus obtulerat. pulſare uero ē graui ac uehæ/ menti ictu cedere quocunque iſtrumento: etiā calcibus & pugnis. & quodāmodo pcu/ tere crebro tympanoꝝ more. Inde pulſatio ē multa pcuſſio. dictu ē a pello. i. pcutio uel ferio. Cic. de diui. ut pellant animi uehemē tius ſæpe etiā cura & timore. La.

Verſatilis quoque ſcæna uidet ſignificare: qđ uerſatur huc & illuc: nō q̄ uerſata ē ut axis uerſatilis. gladius āgeli uerſatilis qđ uerſat. qđā aiunt uerſatilis ſcena & ductilis: uerſati tilis quidē q̄ cū tota machinis q̄buſdā con/ uertebatur: aliā picturæ facie oſtendere. La.

Verſus ſēp poſtponit. Ituius duo romana uno loco p̄pius albā: tria albana romā uerſus le/ gimus. & ſurſum ſiue ſurſūuerſus: uerſus & aduerſus uerſū & aduerſum. Vnde quoque uerſus. i. in unāquāque partē: & utroque uer ſus i utrāque partē: & deorſū uerſus. Laurē.

Verberatio quære i pulſatio. Lau.

Verſicolorē caudā pauonis appellat Cic. & col lū colūbi: & aquā maris q̄ uerſat & mutat colorē ſubide uel potius q̄ ſit diſcolor & ad uerſum habet colorē. Plin. de diuerſicolori/ bus uipaꝝ maculis & apud Liuiū iterdictū mulieribus iqt ne uerſicoloribus ueſtirent: qđ Val. max. apit li. ix. quā fœmiæ tollere cu piebāt. qa his nec ueſte uarii coloris uti. Lau

Verbāus lacus galliæ ciſalpiæ ex quo ticinus fluuius emergit ſeu p quē ab alpibus effluit in padum.

Verſicoloria quæ picta nō ſūt: ſed quæ natura li colore ſunt cōtinent: purpura aūt aut coc cū qa nihil natiui coloris ſunt cōtineri nō arbitror. Vlpi.

Ver qđ tunc uiuere icipiūt uirgulta ac uertere ſe tp̄s anni: niſi q̄ ioues dicūt id tp̄s uer. V.

Verbū facere. Iſtæ exiguitates dicunt aſſeuera/ tiōes: & cū p̄nunciatiōe p̄ferunt ut itelligat nec uerbum qđē. Te. i an. Nunq̄ cuiq̄ nr̄um uerbū fecit. Et uerbū p tota ſententia: uer/ bū p dicto ſed p̄prie. i. ſententia uel nuncia/ tio q̄ uno ligatur & ſtrīgitur uerbo. Verbū a ueteribus dicebatur. Te. i hea. utinam iſtuc uerbum examino ac uere diceres: uerbum ergo itelligas qđ cōplet ſentētiæ p̄nunciati/ onē a græco dictum. & uerba a ueritate di/ cta teſtatur Varro. Don.

Vercium magnaꝝ uirium. Var. i meleagro. Si non malit uir uirium iura eius uxorem ha/ bere athalanta. No.

Verecundū audax & cōfidēs. Plau. in amp. Sic ē uera prædico niſi etiā hoc falſo dici inſi/ mulaturus ē nimis iracunda es. Noni.

Verecundari uerecundia teneri. Cice. de orat. li. iiii. Alteꝝ cunctantē & quaſi uerecundā/ tē incitabat. No.

Verecunditer. Pōponius in march. uirginē p/ teriēs uidit duos ſenſim i ludo uerecundi/ ter diſcipulum ueꝝ natis ſcalpētē. Non.

Vergere ē ſacerdotale uerbum. ē autē libamēta eo pacto fundere: ut conuerſa i ſiniſtrā par tē manu patera cōuertatur qđ ad inferioꝝ ſacra fieri ſolet.

Virgilius. vi. æn. Frōti quæ iuergit uitta ſacer dos. Ser.

Virgiliæ dictæ qđ eaꝝ ortu uer finē facit. Fe.

Verminari poſitum torquæri a uermibus q̄ fa cile torqueāt. Pōp. i hyrnea. pape decimus. mēſis ē cū factus ē. ita fit ita ſēp ſolet decio menſe demuntur gens uerminat pturit. N.

Vermina dicuntur dolores corporis cum quo dā minuto motu. q̄ſi a uermibus ſcindant. hic dolor græ. ϛ Τροφος dicitur. Fe.

Vermiculatim p minuto, Cicero de ora. li. iii.

Lexis cõpoſui: & ut texerulæ oẽs arte pauimento atque emblemare uermiculato. No.

Vero & aũt idem ſignificãt. & eodẽ ĩ loco poni poſſunt: antecedente utique aliq̃ dictiõe diſtinguunt ſententiã a ſententia habent tamẽ aliqd differẽtiæ ĩ utendo: dicimus neque uero nõ aũt neque aũt: dicimus tũ uero: nõ tum aũt. Cõtra. dicẽdũ ẽ nõ aũt. ſed nõ uero non dicimus: ĩcipimus enĩ maiora quædã capita p uero nõ p autẽ. ut Ci. ad Sulpitiũ. Ego uero ſerui uellẽ. Præterea nõ dicimus age autẽ ſane autẽ: iã aũt. enĩ aũt. attamẽ dicimus age uero: ſane uero: iam uero: enĩ uero: at uero. Habẽt etiã obſeruatiões: ut p pñe mori poſſum: corã patre nõ poſſum: non recte dicas corã patre aũt: niſi tacito uerbo: corã patre aũt nõ. Sed abſque negatiõe etiam gemĩato uerbo addi põt. ut Cice. Tribues his tribus quãtũ potes. poteris aũt quãtũ uoles. Porro eiuſdẽ ſignificatiõis ẽ. Sortiẽ ĩterdũ eundẽ locũ: ut age uero age porro: ĩterdũ primum ut Quĩtil. Porro q cõfeſſum defendit nõ abſolutionẽ ſceleris petit: ſed licentiã. Porro ſignificabit etiã lõge: certe: poſtea: ultra. Lau.

Verne appellanẽ ex ancillis ciuium romanorum uere nati q̃ tẽpus anni maxime naturalis fœturæ ẽ. Fe.

Vernes ueteres appellabant qui uere ſacro fuerãt nati: & habeaẽ nomẽ hoc pro uitabili & maledicto. Plau. ĩ amp. hic q uerna natus ẽ: quæriẽ uerna ah crepuit hecon: ldẽ in eadẽ Cũ cruciatu tuo iſta hæc hodie uerna uerba funditaſ. Non.

Ver nouũ ãni initiũ: prĩo enĩ mẽſe ueris diciẽ uer nouũ. ſecũdo adultũ. tertio præceps. Et idẽ de æſtate: autumno & hyeme. Ser.

Vernacula uerba quæ nõ ſunt a græcis. Varro.

Vero ironiæ cõuenit. ut egregiã uero laudem. Ter. in heau. Sane uero quia hæ mihi ſemp patent fores. Tolle ſane & uero & pnũciãdi adiuméta uultũque dicẽtis ĩ uerbis nõ negatio. ſed cõfeſſio eſſe crederẽ. Et uero cõſentiẽtis aduerbiũ ẽ. Ter. i heau. Ego uero. Alias cõfirmantis: alias cõiũctio uel nomẽ. uel aduerbium ẽ. Don.

Vereri & metuere differunt: uereẽ enĩ liber, metuit ſeruus. Dona.

Verſacẽ mouendi mos fuit Italis. Magnis enĩ periculis adducti uouebant quæcũque ꝓxima nata uere eſſent apud ſe aĩalia ĩmolaturos. ſed cum crudele uideret pueros ac puellos ĩnocentes interficere pductos ĩ adultam ætatẽ uelabant. atque ita extra fines ſuos exigebant. Feſt.

Verſacẽ quidã dictum putãt. ut plærũque uitabile & execrãdum. ſed Siſenn. religioſum dicit li. iiii. hiſt. Quõdã ſabini feruntur uouiſſe ſi res cõmunis meliorĩbus locis conſtitiſſet & ſe uerſacrum facturos. No.

Verſare cõſiderare. Virg. x. æn. Hæc ait et ſecũ uerſat quos ducere contra. S.

Verucẽt. i. uertãt. Acti. i en. Aut decio te ſancte uerres pcibus iuicte iuoco portenta. ut populo patriæ uerrucẽt bonæ. Pacu. ĩ piboea. precor ueniã petẽs. ut quæ ægi ago ex iuerruſcẽt bene. Affra. i diuortio. Et púcto auerrucent cum ſmirina ſimul. Noni.

Verrere ferire percutere. Vir. li. iii. æn. Annixi torq̃nt ſpumas & cerula uerrunt. No.

Verro traho ab eo qđ uerriculum dicitur. Vir. i. æn. uerrãtque per auras. Et alibi. Et uerſa puluis ĩſcribiẽ haſta. i. tracta. Ser.

Verſipelles dicti ſunt quolibet ſe cõmutantes Luc. lib. xxvi. At libertinus tricõrius ſyrus cum ĩpe ad maſtigias q cum uerſipellis fio. & qui cõmuto oĩa. Pla. in amphi. uerſipellẽ ſe facit quando lubet. Noni.

Verſat agitat cõmouet uoluit. Vir. li. iiii. geor. Quid iuenis magnum cui uerſat in oſſibus ignẽ. ldẽ li. vi. Nunc fluctus agitant uerſant que in littore uenti.

Verſurã facere mutuã pecuniã ſumere ex eo dictum ẽ q̃ initio qui mutuebatur ab aliis nõ ut domum ferrẽt. ſed ut aliis ſoluerẽt uelut uteretur creditorẽ. Fe.

Verſurã facere dr quis æs alienũ ære alieno ſoluat. Te. in phor. uerſurã uolues. Don.

Vermifera meſſalia auguria. Fe.

Verſuti dicuntur quoꝝ mẽtes crebro ad malitiã uertuntur. Feſt.

Verſutiloquax. Cic. de ora. li. iii. Annum nouis huius me uerſutiloquax & expectorat & cõiunctiõe facta eſſe uera. No.

Verutum ẽ telum breue & ãguſtum. Salu. li. iii. hiſto. Saxaque ĩgẽtia cuncti trabe p ꝓmum mittebãtur axibuſque minabant ĩmodum ueruti militaris. Non.

Verus ꝓ ueridicus. ut falſus ꝓ fallax. Te. in an. Sum uerus. Don.

Vex aliq̃ndo incæptiua aliq̃ndo relatiua eſt particula. Ter. ĩ an. uex uidi cãthară ſuffarcinatã. Et ĩ hea. uex paraſitus. Et uex eſt aliq̃ndo aduerbiũ & ponitur ꝓ uere. Idem in adel. Men quærit uex. Do.

Veſci ẽ edere. Vi. li. xi. ueſcitur æneas. ſimul & troiana iuuẽtus. No.

Veſci etiã ſignificat uti. Virg. li. i. æn. qđ ſi fata uix ſeruãt ſi ueſcitur aura etherea. Tul. de finibus bo. & ma. li. Si gerũdis negociis poſſit orbatus paratiſſimis ueſci uoluptatibus

Veſcum munitum obſcuꝝ. Lu. li. xxvi. q̃ ſtudioſum ac ueſcum cũ faſtidio uiuere. Vi. geo. lib. iiii. Nec ueſcas ſalicum frondes. Affra. in ſororibus At puer eſt ueſcis imbellicis uiribus. No.

Veſuuius mons campaniæ ſolus nulli hærens ꝑpe Neapolim fertiliſſimus cuius incendio traiani temporibus. Pli. periit.

Veſulus mons altiſſimus in finibus ligurum ubi padus oritur.

Veſtus uaſtidioſus ue enim ꝑ puſillo utebant Lu. ueſtum dicit edacẽ q̃ ait. Nec mare qui ſpendẽt ueſto ſale ſaxa peſa. Feſt.

Veſcor paſcor. Feſtus.

Veſculi male curati & graciles hoies. ue enim ſyllabã rei paruæ præponebat unde uerone & uegrande fabã minutã dicebãt. F.

Veſpertilio incertæ naturæ ẽ. uolat eni pellitis alis ſed inter uolantia nõ eſt habendus qui quatuor pedibus gradiť formatoſque pullos parit & nutrit lacte quos generat. Ma.

Veſpertilio animal uolucre biforme. dictũ q̃ ueſpere ſe ad uolatũ ꝑferat noctis. Va. i agathone. Quid multa ſcũs ſũ ueſptilioneque i muribus plane neque i uolucribus ſũ. No.

Veſpugo ſtella prima exorta. quã græ. uocãt ἑῶον πῦρ. nſi ueſpugine. ut. Pla. Neque ueſpugo neque uergiliæ occidunt. Id ꝑs dictum a grecis ἑσπερος latine ueſper. Varro.

Veſperugo ſtella ueſper. Plau. Nec ueſperugo neque uergiliæ occidunt. F.

Veſper uide hic in ueſperugo.

Veſperna apud Plau. cœna itelligiť. Feſt.

Veſpæ & ueſpeliones dicunť q̃ funerãdis corporibus officiũ gerũt nõ a minutis illis uolucribus ſed qa ueſptino tpe eos efferũt q̃ funebri põpa duci ꝑter ſopiã nequeũt: hi etiã ueſpiliones uocãť. Martialis. Qui fuerat medicus nũc eſt ueſpilo diaulus. Fe.

Veſpices fruteta dicta a ſimilitudine ueſtis. Fe.

Veſticeps puer qui iam ueſtitus eſt pubertate. econtra inueſtis qui nec dum pubertate ueſtitus eſt. Fe.

Veſtis generaliter dicitur: ut ſtragula forenſis muliebris. Feſt.

Veſtimẽtũ ps ut palliũ tunica pẽnula. Fe.

Veſtiſpices appellãť cuſtodes ueſtiũ ſerui q̃ frequẽti diligẽtia ueſtes ſpiciãt. Pla. i trinũmo Nox dať dũ familia tota ueſtiſpici unctor auri cuſtos. Affra. i uopiſco. Noui nõ iſciam ueſpe & ueſtiſpicã. Var. i papo. Aut idigena traicũ idigne nõ iuides i eo dici q̃ naſũ torqueat ueſtiſpicãque ueſtẽ ſpiciat. No.

Veſtigiũ diciť ueſtiũ ipreſſio. Vi. li. iii. geo. E grãdiẽs una uerrit ueſtigia cauda. No.

Veſtigiũ extrema pars pedis. Vi. lib. v. ueſtigia primi alba pedis frõtẽque oſtẽtãs arduus albã. Nonius mar.

Veſtigia conſuetudine ſigna impreſſoꝝ pedũ dicimus. Lectum etiã iuenimus partes extremas pedum dictas ueſtigia. Vir. libro. v. ueſtigia prima alba pedis.

Veſtis barba. Vir. viii. æne. aurea cæſaries ollis atque aurea ueſtis. Vnde cõtra iueſtes iberbes dicimus. unde eſt tunc mihi prima genas ueſtibat flore iuuentus.

Veſtraꝝ ꝑ ueſtrũ dicebãt ueteres & uenit ab eo q̃ ẽ ueſter. Te. i hecy. Nã ueſtraꝝ nulla ẽ qui natum uelit ducere uxorẽ. Do.

Veſperi Plau. ueſpa Sal. poſuit. Ser.

Veſtiariũ ꝑ ueſtibus & ueſtiarius uenditor ueſtium. Lau.

Veſcor quære in paſco. Lau.

Veſeus ſeu ueſulus mõs eſt liguriæ iuxta alpes iter cæteros alpiũ clariſſimus: cuius ex imis radicibus padus fluuius erũpit.

Veſtigia fluuius i extremis Italiæ uerſus ſiciliã haud longe ubi caulon oppidũ fuit.

Veſtimẽtum. i. quod deteſtũ ẽ: & ſi defectũ nõ ſit. i. ſi ſit cõſũmatũ qđ i tela ẽ nõdũ ꝓtextũ uel textũ & cõtextum appellať. Quiſqs igiť ueſtẽ legauerit neque ſtamen neque ſubtamẽ legato cõtinebũť. Vlpi. de au. & ar. lega.

Veſtimẽta nõ differũt a ueſtibus. Veſtimẽtoꝝ ſũt oĩa lanea: ſerica: bõbicina: quæ iduẽdi ꝑcingẽdi: amiciẽdi. inſternẽdi. accubãdique cã appata. Itẽ toga: tullicæ palliolæ ſtragulæ. amphiripa. ſaga ueſtimẽta puerilia quoque ut togæ ꝓtextæ. aliculæ. clamydes. pallia. muliebria uero ueluti ſtolæ: pallia tunicæ capicia. zonæ mitræ: quæ magis capitis tegẽdi q̃ ornãdi cã cõpata ſũt plagulæ: pẽdulæ ueſtimẽta familiaria ſũt ſaga tunicæ: pẽnulæ lithea: ſtragula. ueſtes quoque dicuntur tunicæ ſtragulæ pelliciæ faſciæ cruſules pedulies pilea ceruicalia qa ptẽ corpis ueſtiunt. Pa. de auro. & ar. Le.

Veſtis appellatiõe tã uirilis q̃ muliebris & ſcoꝝnica etiam & tragica aut citaredica ſit continetur: Caliſtratus de uerb. ſigni.

Veſtigator a ueſtigiis feraꝝ quas ĩdagať. Var.

Vſque iterdũ poſtpõiť ut ad occidẽtẽ uſque. L.

Veſtis a uelis uel ab eo qđ uellus lana tõſa uniuerſa ouis id dictũ qđ uelabãt lana facta. V.

Veſtiſpica quæ ueſtẽ ſpiceret. ideſt uideret ueſtem ac tuteretur. Varro.

Veſtibulũ qđ ẽ ante domũ ꝑ dire & procedere qđ cũ domo nõ faceret. ſed ſecundum pari-

etem transuersus iret dixit: ut transuersus cædit q̄ cæcer: nō ꝓuersus ut homo. Var.

Vestibula qdam putant subca ꝓprietate discreta: q̄ i primis igressibus & spaciis domoꝝ uestæ hoc est aræ ac foci soleant haberi. Sed siue sic intelligi debeāt non abhorreant uocabulo proprio. Inuenit etiā apud ueteres doctos ob eam significantiā dicta q̄ in his locis ad salutandos dominos domoꝝ qcunque uenissent stare soleant cū itroeundi nō daret copia. atque ob hāc cunctationem & quasi stabulationē primos ingressus domorum uestibula noīatos. Ci. i oratore. Vestibula nimiꝝ adituſque ad eā faciē illustres. Vir. in. vi. Vestibulum ante ipsum primisque in faucibus orci. No.

Vestibulumue particula sicuti quædam alia tū intensionē significat. tum minutionē. Nam uetus & uehemens alteꝝ ab ætatis magnitudine compositum elisumque ē. alteꝝ a nimio impetu: & ui mentis istructum. uecors autem & uesanus priuationē significat sanitatis aut cordis. Diximus autem supius eos qui amplas domos faciebāt antiquitus: locum ante ianuā uacuū relinquere solitos q̄ iter fores domus & uiā medius eēt. in eo loco qui dominum domus eius salutatū uenerant: priusq̄ admitterent assistebāt. & neque i uia astabāt: neque itra ædes erāt. Ab illa ergo grādis loci consistione & quasi quadam stabulatione uestibula appellata sunt spacia i q̄bus multum staret ab aduenientibus priusq̄ intromitterent i domū. Alii cōsentientes uestibula eadē esse quæ diximus in sensu tamen uocabuli dissentiunt. Referunt enim non ad eos qui aduenīūt: sed ad illos qui in domo commanēt quoniam illic nunq̄ consistunt: sed solus transitus causa ad hunc locum ueniunt exeundo siue redeundo. Siue igit secundum priores ꝑ augmētum. siue secundos ꝑ diminutionē itelligēdū est. tamē uestibulū cōstat areā dici: quæ a uia domum diuidit. Fauces autem iter angustū est ꝑ qđ ad uestibulū de uia flectitur. Ergo æneas cū uidet fauces atque uestibulū domus impioꝝ nō ē intra domum nec contactu ædiū seuo execrabilique polluit sed de uia uidelicet loca itra uiam & ædes locata. Macro. de satur.

Veterator ē uetus i astutia & i oī re callidus. T. in an. Quid hic uult ueterator sibi. Do.

Veternosus morbo uetere cōfectus ac diuturno: quales sunt q̄ hydropem patiunt. D.

Veternosus dicit qui graui præmitur. sōno. Cato ueternosum hydropicum itelligi uoluit: cum ait Veternosus q̄plurimum bibit tam maxime sitit. Fest.

Veteratores callidi dicti a multa rez geredaz uetutaste. En. mulieri nō astutæ facile psuasit. Fe.

Veterinā bestiā iumentum. Cato appellauit a uehendo. Opilius uetterinā dici uoluit quā uatarinam uelut uterinā q̄ ad uentrē onus religatum gerat. Fe.

Veterrimus q̄si a ueter positiuo q̄ etiā Caper approbat. Enn. Cū ueter occubuit Priamus sub marte pelasgo. Inde ueterior. Pla. i bac. Senē tibi dedo illū ueterioré. Pri.

Vereres quære in senes. Lau.

Veteranus nō solum legionarius sed qui qualitercūque militauerit. & honeste est & ipe absolutus. Modest. de excu. tuto.

Veterana mācipia quæ āno cōtinuo i urbe seruierunt. nouitia autem quæ nondum anno seruierūt. Martianus de pub.

Veterina animalia dicūt oīa quæ uehere quid possunt. Lucre. li. v. Et genus omne qđ ē ueterino semine parturiedi. Idē torte hoie ueterino semine equoꝝ. No.

Vetustescere & ueterascere quid interest Nigidius cōmentator grāmaticus. li. x. deplanauit dicēs. Quæ uetustate deteriora fiunt uetustescere. Inueterascere quæ meliora. M. T ad brutū li. iiii. Cū enī nobilitas nihil aliud sit q̄ cognita uirtus qs i eo cuius ueterascētē uideat gloriā gētis antiqtatē desideret. N

Veternus ē morbus itercus. i. hydrops q̄ hoies efficit pigros. unde & ꝑ pigritia accipit. Vi. i. geor. Nec torpere graui passus sua regna ueterno. Ser.

Veterator fraudator īsidiator callidus. Tul. de repu. li. iii. Nō sūt i disputatōe uafri nō ueteratores nō malicioſi. Ser.

Vetus plærūque refert ad laudē. iterdū ad uituperationē. T. i an. sed q̄ ueteris poetæ maledictis respōdeat. et i heau. uetus uetternosus senex ueteris poetæ ꝓcarioſi & q̄si raucidi posuit: & ueteris diminutiuus ē uetellus. D

Vetustus a uetere. Varro.

Veturinus ab eodem. Varro.

Vexare quidē ē a ui atque motu ꝓculdubio inclinatū. Nā fert & raptat atque huc atque illuc distrahitur. Is uexari ꝓprie dr sicuti taxare pssius crebriusque est. q̄ tangere. unde ꝓculdubio id iclinatum ē & iactare multo fusius largiusque est q̄ iacere id uerbum traductum ē: & quassare q̄ quatere grauius uiolentiusque ē. A. gel.

Vexauit i gentis calamitatis nimiꝝ significat. Nā & Cice. sic ait. Vexauit ac ꝑdidit. Et itez

alibi. Populatæ uexatæ: fũditus euerſæ ꝓui ciæ. Vir. Cãdida ſuccinctã latrãtibus inguia mõſtris. Dulychias uexaſſe rates. Aſc. pe.

Vexo a uerbo ueho uehis uecto uectas: uexo uexas ut ſit uexare portare: & ſine dubio ꝓ arbitrio euertere. Virgil. Dulychias uexaſ/ ſe rates. Ser.

Via ẽ iter. Vi. li. i. æn. ſtrepitũque & ſtrata uiaꝝ Nonius Marcel.

Via ratio cauſa. Vir. libro. x. Hæc uia ſola fuit qua perdere poſſis. Te. i phor. qua uia iſtuc facies. No.

Via conſtitui uel latior. viii. pedibus uel angu/ ſtior põt: ut tamẽ eã latitudinẽ habeat qua uehiculũ ire põt. Alioqn iter erit non uia. Paulus de publi.

Vias publicas dicimus prætorias uel cõſulares uel militares qua publice iref & cõmearef uicinales uero quæ i uicis ſũt aut i uicos du cunt. uiæ priuatæ: quæ i agris quibus ipo/ ſita ẽ ſeruitus: & ad agrum alterius ducunt Vlp. ne quid in loco publico.

Via conſuetudo. Te. in hea. ſed uia ꝓuluga pa/ trum quotidie accuſabam. No.

Via ratio. Vir. ii. geo. Sunt alii quos ipſe uiam ſibi reperit uſus. Ser.

Via cõſilium ratio. Ter. in an. Etenim ipſe ſecũ recta reputauit uia. Do.

Viam aperire ẽ adꝫueterẽ altitudiné latitudi/ néque reſtituere ſed & purgare refectionis portio ẽ aperire & purgare uias ẽ i priſtinũ ſtatũ redigere. Vlp. de uia pub.

Verſutos nõ ſolũ ad maliciã callidos: ueꝫ etiã recte pitos itelligi poſſe Pla. i aſina. nec ma/ gis uerſutũ nec quo caueas ægrius. idẽ. hoi uerſuto ſi qd recte curatũ uelis mãdes. No.

Verſus tibicines dicũf quibus daf aliqd ad ſo lam metri ſnſtẽtationé. ut nũc dextera nũc ille ſiniſtra. Ser.

Verruculas cum dixit. Lu. articulos intelligi uo luit. Feſt.

Vertere dicif cõuertere cõtorq̃re. Vir. lib. viii. Gorgona deſecto uertentẽ lumia collo. N.

Vertere fallere decipe. Vir. li. ii. æn. Seu uerſa/ re dolos ſeu certæ occũbere morti.

Vertere mutare. Vir. li. i. æne. Quæ te genitor ſententia uertit. No.

Vertex ꝓ aglone. Vir. li. ii. geor. ꝑtim ſi tẽpe ſtas a uertice i ſiluis icubuit. Ser.

Verto i latinã liguã trãſſero. Plau. uertit barba re. Aut uerto cõpono. Te. i hea. qui bene uer tendo & eas deſcribẽdo male & nota bene pro ualde poſitum. Do.

Vertũnus deus inuertendaꝝ reꝝ eſt ideſt mer caturæ. Aſco. pedia.

Vertũnus dr deus qui rebus ad opinata uertẽ/ tibus ꝑeſt. ſæpe autẽ male cædit qd bonum putaf: & hoc ẽ male uertiſſe ut ille gladius q muneri datus ẽ ad municulũ fuit reginæ peuntis de quo Vir. Enſemque recludit dar daniũ nõ hos q̃ſitũ munus i uſus. Te. i adel. quæ res tibi uertat male albius. Tibullus. ta/ lis i æterno fœlix Vertũnus olympo. mille hunc ornatus mille decenter habet. Do.

Veruta pila dicunt qd uelut uerua habẽt præ/ fixa. Feſtus.

Verucã ꝓ loco ædito. Cato in libris originũ. Cenſeo iquit ſi rem ſeruari uis facitũdũ: ut q̃drigentos aliquos milites ad ferucã illã ire iubeas eãque uti occupẽt iperẽt. No.

Vibices plagæ uerboꝝ i corpore humano di/ ctæ ꝙ ui fiũt. Fe.

Vibices plagaꝝ uulnera. Cato de falſis pugnis ubi ſocietas ibi fides maioꝝ inſignitas iniu riã plagas uerbera uibices eis dolores atque carnificãs ꝓ dedecus atque maximã cõtume liã iſpectãtibus.

Vibriſſe pili in naribus hominũ dicti qd euul/ ſis caput uibraf. Fe.

Vibriſſe ẽ uocẽ in cantando criſpare. Titin. Si erit tibi cãdidũ facito uſque exuibriſſes. Fe.

Viburnum uirgultũ breuiſſimum. Ser.

Viatores appellãf qui magiſtratibus parebant eo ꝙ plærũque ex agris hoies euocabanf a magiſtratibus & frequens ꝯoꝝ ab agris ad urbem uia. Feſt.

Vicatí ꝓ uicos. Siſen. li. iiii. Sic cõplures mẽſes barba imiſſa & tõſo capillo lugubri ueſtitu populũ uicati flẽs una cũ liberis circuiret. N

Vicia dicta a uicendo. Var.

Vicina uicinoꝝ cõuerſatio. Fe.

Viciſſitaté ꝓ uiciſſitudine. Acti. in phœniſſis. uiciſſitatimque impitandi tradidit. No.

Vitio dare uituperare culpare. uituperare ẽ ui tio dare etiã bona. Te. in an. Nunc quã rem uitio dẽt quæſo animaduertite. Do.

Vitium & calamitas benedictũ apud Te. i hec. ſecũdũ augures. ẽ. n. ſi tonet tãtũ uitiũ cala/ mitas uero ſi tonet & grãdiet ſimul uel etiã fulmiet. uitiũ tráſlatũ ẽ ab augurio & uitio creati cõſules dicũf. Calamitas dr clades qa clamaf ut aliud ſit grãdinis culmũ fragmẽ/ tis aliud furti ut doli mali ſic ꝓbus. Do.

Victor ꝓpoſiti effector. Virgil. iiii. geor. tem/ ptãda uia ẽ qua me quoque poſſim tollere humo uictorque uiꝝ uolitare ꝓ ora. Ser.

Victus appellatione cõtinenf quæ ex ui potui cultuique corporis q̃que ad uiuẽdũ homi/

ni necessaria sũt. uestẽ quoque uictus habe/re uicem Labeo ait. Cætera uero qbus uiuẽ di curãdiue corporis gratia utimur ea appel latione significatur. Ser.

Victus ꝑ cibo. Vir. i. æne. Tum uictu reuocãt uires. unde & conuictores. Serui.

Vitium potius animi q̃ corpis ẽ ueluti si ludos assidue uelit spectare aut tabulas pictas stu/diose intueatur: siue etiã mẽdax aut simili/bus uitiis teneat. Enn. de edil. edicto.

Victus uerbo cõtinent quæ esui potuique cul tuique corpis atque uiuẽdũ hoĩ necessaria sũt uestẽ quoque uictus habere uicẽ Labeo ait. Cætera quibus uiuendi curãdique cor/poris gr̃a utimur. Vlp. de uer. sig.

Victrix per obliquos casus neutro iungitur ut uictricia tollite signa. Pri.

Vicem & uice duos solum casus habet. Pri.

Victi pro uictus. Plau. in cap. pro intuitu quo tidiani uicti uentrẽ ad me afferas. Pri.

Vicinia loci demostratio uicinitas uicinorum coniunctio. Ser. in arte.

Victuq̃ me dico non uincituq̃. Caper.

Victitare nõ frequẽter uiuere: sed uesci & qua si uictu uti sine tali genere uictus semp uti. ut sarmatæ uictitant lacte.

Vicissim idẽ secũdo loco uel ecõtrario. Ci. sed ego admiratiõe q̃dã uirtutis eius ille uicis/sim opiniõe fortasse nõ nulla q̃ de moribus meis hẽbat me dilexit iuicẽ ꝑ eo. Qui iuicẽ sustinentes iuicẽ inixi. i. alter alteq̃ sustinẽs & alter alteri initẽs. Pli. posterior. Habes ur banas iuicẽ rusticas scribe. mutuo quoque idẽ significat. Cic. fac me mutuo diligas.

Vicus quære i oppidum similiter uicinia & ui cinitas. Lau.

Victus a uiuendo uenit uiuere aũt sine uestitu cultuque corpis licet ut i æthiopia. Inde dr̃ uictus & uestitus. significat. n. uictus genus uitæ q̃tũ ad mores: ut qbus cũ qs uiuat: & a quibus instituat & qbus moribus. La.

Vici dicunt humiles domus. Ser.

Victurus uictoria potiturus auctoritas prudẽ tium putauit eẽ pirrhus ne rex: an marcus curius prælio uicturus esset. No.

Victuis ꝑ uictus. Va. de ui. pa. li. i. Primũ de re familiari a pribus: secũdo de uictuis cõsue/tudine primigenia: tertio de disciplinis pri/scis. No.

Victorem altæ rei supatorem dici uoluit. Vir. li. ii. geor. Inde secutus per ramos uictor at/que alta cacumina regnat.

Vicus consistit ex domibus. Var.

Vicissatim per uices. Neui belli punici. lib. iiii uicissatim uolui uictoriã. No.

Viduertas calamitas dicta q̃ bonis uiduet. Fe.

Video a uisu. qnque. n. sẽsuu maximus i oculis nã cũ sensus nullus q̃ abest mille passus sẽti re possit oculoq̃ sẽsus ac uis usque puenit ad stellas: hinc uisenda uigilãt uigiliũ iuidẽt & acticũ illud lauet obliuio q̃ icidit iuiden/dũ a quo etiã uiolauit uirgine ꝑ uiciauit di/cebãt: quæ eadẽ modestia potius cũ muliere fuisse q̃ cõcubuisse dicebãt. Varro.

Vidua nõ solũ ea quæ nupta fuit: sed quæ uiq̃ nũq̃ habuit. ut inqt Labeo quia uidua sic di cta ẽ quasi uecors. uesanus q̃ sine corde aut sanitate: sic uidua quæ sine diuitate. labole/nus de uer. signi.

Videor a te passiuũ est. sed uideor esse bonus absolutum est. Pri.

Videlicet quære in scilicet. La.

Vidua. Nobis illa rõ placet nois ut idus uoce/mus diẽ q̃ diuidit mẽsem. iduare. n. etrusca lingua diuidere ẽ. unde uidua quasi ualde idua. i. ualde diuisa. aut uidua idest a uiro di uisa. Macrobi.

Viæ dictæ q̃ fructus cõuehebãt uillæ qua ibãt de ambitu iter appellabant. Varro.

Viere est uincere a quo ẽ in sota. En. Ibant ma/la uiere uenereã corollã palmã q̃ ex utraque pte erit tibi natura uicta hẽt patria folia. V.

Viere alligare. unde uimia & uasa uiminea. F.

Viere uincire inflectere. Var. de re rust. li. i. ut habeã uimina in uiendo q̃ facit. No.

Vietus languidus & sine ui & naturalibus uiri bus priuatus. Fest.

Vietus mollis flacciduſque & flexibilis corpe. unde & uimina & uineta & uites & uictores dicunt & uiæ religatæ. qa uietis uirgis liga/re possumus qdlibet. Cicero i catone maio/re. quasi uietũ qd ferẽdũ ẽ senectuti. Ter. in hea. Nã hic ẽ uetus uietus ueternosus senex Donatus.

Videre ꝑ uigilare positũ. uidẽs aũt uigilat. T. i hea. Et uiuus uidẽsque pereo. i. occidor ut possit uiuus dormiẽs occidi. Sed uidẽs signi ficat uigilãtẽ. & uidere ꝑuidere cauere. Idẽ i hecy. Videdũ ẽ ne minus ꝑpter nã hãc ipe/trẽ q̃ possim & uide tibi & uidete uobis dici mus ꝑ ꝑuide & ꝑuidete. Idẽ i phor. Recte mihi uidisse & senis esse ultus iracũdiã. D.

Videlicet uidere licet sic & scilicet scire licet. & ilicet ire licet & cõformatiuũ ẽ uidelicet. Te. i adel. uidelicet d̃ psaltria hac audiuit. Do.

Vide ꝑprie stomacãtibus cõuenit q̃ idignatiõe cogũtur q̃si cũ aliquo colloq. Ter. i adel. Illi d̃ scis uide exẽplum disciplinae. Idẽ i phor. ui de auaritia quid faciat. Do.

Viget dictum a uigendo: sed in agendis hosti/

libus rebus uerũ his qui cõcitato aĩo ad bonum tẽdunt. Festus.

Vigiliæ & excubiæ ĩ hoc differunt: Ille.n. diurnæ uigiliæ. excubiæ uero nocturnæ. Ser.

Villico & uillicor idem. Pri.

Villius ĩfauste sillæ gener fuit. Por.

Villa require in uillicus: Var.

Villicari ẽ rusticari uel uillæ præesse. Pom. ĩ ergastulo. Longe uillicare ab urbe quo herus raríter uenit nõ uillicari: sed domiari ẽ mea sententia. Affra. in suspecta. In harpinos iã q̃tum potero explodã hominẽ ut uillicetur Turpil. In pateruſa. Ego nõdum etiam uillicabar phedria. Idem in hecy. Hinc uillicor ante urbem nunc rus eo. No.

Vilitant uile faciunt. Tur. ĩ lidia. Quin moneã qn clamẽ. & q̃rar tua uitia quæ te uilitãt. N.

Vilis plurimũ abundans omne id quod plurimũ abũdat uile dicit. Vir. i. geor. Si uero uiciam seres uileque faselum.

Vile positum legimus pro frequenti. Varro in uirgulta diuina. Acta uos cum uolucres uenit apud illos usque ad limina indica uillis. Vir. lib. i. geor. uilẽque fasellum. No.

Viminalis porta & collis appellabantur quod ibi uiminum fuisse silua uidetur. Fe.

Vinalia diẽ festũ hẽbãt quo die uinũ libabãt. F

Vina euitari solent sic ciboꝝ uarietas. Ma.

Vinalia festa rustica dicunt ante diẽ. xii. kalen: septembris. qd̃ tamen ueneri dedicata ædes & orti eius tutele dicuntur actum sunt feriati holitores. Varro.

Vineta a uite multa. Var.

Vineæ a uite multa nihilominus. Varro.

Vinum a ui. hinc uindemia. Varro.

Vinea testudo aries fere a ſimilitudine.

Vinciam dicebant continentem. Fe.

Vinum de uino iocũdæ. Pla. pedes captat primo luctator dolosus ẽ Virg. Tẽtatura pedes olĩ uicturaque liguã. uini diminutiuũ ẽ uillum unius ullus asĩni asellus. Te. in adel. ali quo abeã atque edor miscã hoc uilli. Do.

Vincere significat supare. Vir. libro. ii. geo. ubi aera uicere summũ arboris aut ille iactu potuere sagittæ. No.

Vincere exprimere. Vir. iii. ge. Nec sum animi dubius uerbis ea uincere magnũ q̃ sit. No.

Vincere animi compotem fieri V. ir. iii. geo. ille uictor ego tirio cõspectus in ostro. Idẽ libro. viii. Iunonẽ uictrix affatur. No.

Vindemiator uel uinũ legere dicit: uel qd̃ de uite id adimit. Varro.

Vindicare ẽ maledictũ defendere. M. T. de of. li. iii. At iste dolus malus & legibus erat uindicatus. N.

Vindicare trahere liberare. Vir. æne. li. iiii. gra iumque iõ bis uẽdicat armis. Ci. li. iiii. achademicoꝝ. Aliqua potestas sic uindicet in libertatem. Idẽ de senectute: & senectus ẽ natura loquacior ne ab omnibus eam uitus uidear uindicare. No.

Vidicare reuocare. Tul. ad cæsarẽ iuniorẽ li. i. Qui si nihil ad id beneficiũ adderes quo p te una me cum rep. ĩ libertatẽ uidicasse. No.

Vindicat asciscit ad se trahit. Tul. ĩ horten. Deinde imitator: ut sibi qd̃ uidet naturæ mox uindicat. No.

Vinitor rusticus uineaꝝ cultor. Vir. ii. ge. Iam canit extremos effectos uinitor antes. Ser.

Vinea uuaꝝ ẽ & belli machina. Ser.

Viculoꝝ numero haberi placet etiã ĩcluſos uelluti ĩ latumiis. qa nihil itersit pietibus an cõpedibus teneant. custodiã aũt solã publicã accipi Labeo putat. In uiculis etiã ẽ qui sine dedecore in publico appere nõ possit. Calli stratus.

Vincula uel priuata uel publica significant custodia publica tantum.

Violare a uiolæ colore. Plau. ĩ aulu. Flammarii uiolarii cariarii. No.

Violaria loca ubi nascunt uiolæ. Vir. iii. geor. Irriguũque libant uiolaria fontem.

Viouolares. sceniculæ miraculæ uiouolares tibicines obollis. Varro.

Vipera serpens est q̃ ui pariat. nam corrosis lateribus exeũt pulli cũ matris iteritu. Ser.

Vireſcit maioꝝ uiriũ fit. Virius ĩ poematis crescũt animi uireſcit uulnere uirtus. No.

Virago dicitur mulier quæ uiri implet officiũ Vir. ĩ. xii. Hoc concussa metu mentem iuturna uirago. Ser.

Virgindemiã ut uindemiã: hoc est uirgaꝝ apparatum uel demptionem uel decerptationẽ ob uerra. Varro ĩ agathone. Quid tristiorẽ uideo te esse. quã angit ac lampadionẽ: quid familiares filius amat: hæc argentaria. Ideoque scapulæ metuũt uirgindemiã. No.

Virgo ab ætate uiridiore dicta ẽ unde & mres sæpe uirgines appellãtur. Vir. de pasiphe. Ah uirgo ĩfelix quæ te demẽtia cæpit. Se.

Virgultũ dicit a uiridi. Var.

Viriti dr̃ dari qd̃ dat p singulos uiros. Cato p/ da quæ capta ẽ uiritim diuisa. Fe.

Viritim sepati dictũ ẽ & p singulos uiros. M. T. de rep. lib. ii. Ac primos agros quos bello romulus cœpat diuisit uiritim ciuibus. Pla. ĩ aulularia. Aliter tamẽ si hac significãtia diuidere argenti dixit nũmos sin uiros. Var. de uita. li. i. Extra urbẽ r̃giões. xxvii. agros uiritim liberis attribuit. No.

Viritanus ager dicitur qui uiritim populo distribuit. Fe.
Viritatim dictū ē magnaꝝ uiriū. Lu. lib. xxvi. Contra flagitium nescire bello uincia barbaro uiriato Hannibale. No.
Virosæ mulieres dicunt uirosæ appetētes uel luxuriosæ. Lu. sat. lib. vii. Dixi ad principiū uenio uetulā atque uirosā uxorē cædā potius q̄ castrē egomet me. Affra. i diu. Vigilās & solers sicca sana sobria: uirosa non sū: & si sum nō desunt mihi qui ultro dent ætas integra est formæ satis. No.
Viro etiā p uirtute naturali. Lucre. li. ii. Cōcta sque suo seruare & perdere uiro. No.
Virus uiri protulit Lucre. liquit enī supra tetri primordia uiri. Idē cōtractusque suo perdere uiro. qbusdā tamē ideclinabile uidet. P.
Virus tātum singularē numeꝝ habet. Ser.
Virilis interdū pro tota hæreditate dicendū ē Vlpi. de uerb. sig.
Viride a ui quadam humoris.
Virosus uenenatus ut fortis a uiribus: cum primum a uirus dictus sit. Vir. i. ge. uirosaque pontus castorea. Ser.
Virtium a turbine & uertigine boream hoc ē aquilonem requirē boreā. No.
Virtus significat auxiliū. Pla. ī milite. quæ improba ē iers p̄ciū eisque uirtute & ueniāt. N
Virtus etiam fortitudo. Vi. li. v. Tunc pudor incendit uires & cōscia uirtus. No.
Virtus a uir. Varro.
Vir nō ad sexū uel ætatē dicit: sed ad laudem Te. in heau. Núc ostēdes q uir sies. D.
Virtutes duæ claræ. iperiū regnandi peritia & iperiū contemnendi magnanimitas. Ma.
Virtus uenenū qd dicitur & bonum & malū quēadmodū & græ. φαρμακον medium & bonū & malū. Vir. i. geo. Ille malū uirus ꝑ sertibus addidit atris. Ser.
Viros etia de animalibus posse dici. Vir. ī buc. uir gregis ipse caper. cum posset maritū dicere. No.
Vis Cato pro ultra posuit. Fe.
Vis ē celer impetus. Vir. ii. æne. Instat ui patria pyrrhus. Idē auxilioque leuare uiros. No.
Vis celeritas. Lu. lib. iii. Aut qdnam tremuli facere artubus cui eum in simili cursu posuit ac forti equi ui. No.
Vis fortitudo. Titus Li. M. Minutio deinde sē pronio cōsulibus magna uis frumēti ex sicilia aduecta. Et alio in loco. Sine q̄rimoniis ptis utriusque exhausta uis ingēs eris alieni Vir. iiii. æne. Massilique ruunt & odora canū uis. Salu. Secunda tempestate ex ponto uis piscium erupit. Ser.
Vis uirtus. Vir. ii. æne. Auxilioque leuare uires uimque addere uictis. Sal. sed omnis nostra uis in animo & corpore sita ē. Ser.
Vis a uirilitate. Varro.
Vir accusatiuus pluralis q̄re ī Macro. ī saty.
Vi clā p̄cario tribus his mala uide possidet. D.
Vi coactus significat idem q̄ inuitus. Te. ī pho. Vi coactū esse inuitū lege Aliquando tamen differūt qd interdū etiā ipsi nos cogimur ꝑ pria uoluntate. Idem in and. Tu coactus tua uoluntate scio. Do.
Visere officii est: uidere quærētis aliquē. Te. in hecy. It uisere ad eā. Et est bona locutio it uisere ad eam. Virg. populare penates uenimus Dona.
Viscera nō tātum iteſtina: sed ꝗcqd sub corio ē dicimus. Virg. i. æne. Et uiscera nudāt. Et ī albano uisceratio dabat. i. caro. Ser.
Visceratim ꝑ uiscera. En. in andromada: alia fructus differt dissipat. uisceratim membra maria sparsa spumāt sāguine. Non.
Viscus positum pro uiscere. Lucre. li. i. Visceribus uiscus gigni sāguemque creari. Virg. ge. lib. i. Tum laqueis captare feras & fallere uisco ī uentū. i. tractu uisceris. Lu. saty. li. xiii. Id ne ægri est magis an qd plane & uiscere priuo quod uiscus dederas tu quidem hoc ē uiscera largi. No.
Viscum positū ꝑ rete & tenacitate. Varro ī par menone. Lepusculi timentes hoc quadrangulū dedit diana rete. Nec sileat auis uiscus fuge lineamque compedem. No.
Viscū huius uisci ad aucupiū ptinet. Vir. i. geo. Tū laqueis captare feras & fallere uisco. S.
Visus uisceris caro. Lucre. permixtus uiscere sanguis. Vir. i. æne. Tergora diripiūt costis & uiscera nudant. Ser.
Viso ad uidendū uenio. Ter. in an. Id uiso tu ne an illi insaniant. D.
Visus sum ꝑ sensi. Omnes sensus uisa dicunt ab eo quod est certissimum oculorum. Ter. in heau. Audire uocem modo uisa sum militis. i. sensi. Vir. uisæque canes ululare per umbram aduētāte dea. omnia quæ sensu p cipi possunt uisa dicuntur. Do.
Visus cum de his loquimur qbus uidemus uisus dicimus ut nubecula obstat uisibus meis & ē generis mascu. Si aūt neutro uramur ea q̄ uident significāt: ut dii uisa secundent Similia sunt nuncius & nuncium. Ser.
Vis huius uis & pluraliter uis. Lucre. ii. Sed q̄ multarum rerum uis possidet ī se atque potestates. Salu. iii. hist. male iā adsuetū ad oēs

uis cõtrouersiaꝝ. Pri.
Viscus uisceris uiscero: unde euiscero. Pri.
Viscus. sceris. quãuis apud aliquos indeclinabile sit. Ser. in arte.
Vispillones dicti sunt baiuli: q̃uis anthidamas oracleo polites uispillones dixerit nudatores cadaueꝝ: sicut in histo. Alexandri macedonis scripsit dicens plusq̃ trecentos cadauerũ uispillones repiens crucibus affixit tamẽ Imaseas scripsit in europæ libro Apolline. Postq̃ a ioue uictus atque interfectus ẽ auispillonibus ad sepulturam delatus ẽ. Ful.
Vis est maioris rei impetus qui impelli nõ põt Pau. quod metus causa.
Vim accipimus atrocem quæ aduersus bonos mores fiat: nõ quam magistratus recte & iure licito infert. Vlpi.
Vis etiam eius est non qui per iudicem deposcit. Calistratus qđ metus causa.
Vi factũ uideri. Quin. mutius scripsit. Si qs cõtra quẽ p̃hibet fecerit. Vlpi. q̃ ui aut clam.
Vinulus moliter segerens & minime quid uiriliter faciens. Fe.
Vinnulum sensiloquum. i. illecebꝝ. Pla. in asinaria. Compellando blanditer osculando oratione uinnula uenustula. No.
Vinculum nõ diminutiuũ. Lau.
Vinaceus adiectiuũ. ut uinaceo grano suffocatus pro acino uuæ & uinacea substantiuum plurale p̃ granis uuæ iam pressæ. Lau.
Vinosus significat q̃ amat uinum uel cupidus uini. La.
Viminalis mons est romæ a ioue uiminio nũcupatus.
Vinaria uasa torcularia esse placet. dolia aũt & serias & amphoras tãdiu in ea causa esse q̃diu uina haberent. sine uino aũt ad alium usũ trãsferri queũt. Iulianus de uer. sig.
Vinũ ex uinea tantum itelligit̃ natũ. non aũt mulsũ nec ritũ qđ extritico uel ordeo uel pane conficit̃. nec camũ: nec ceruisia: nec dromellũ qđ dulcissimũ ẽ. nec defrutũ acinatiticiũ citoneũ & acetũ. Vlp. de uino.
Vinũ uetus qđ non est nouum & anni prioris Termogenianus de uino.
Vitabũdus pro uitans. Sal. hi. li. iii. duos q̃ maximos utris leuitribulæ subiecit q̃ super oi corpore getus iuicem tractu pedis q̃si guber nator existeret: ea inter molẽ insulã mari uitabũdus classẽ hostiũ ad oppidũ puẽit. No.
Vita mores significat & aiam & alimẽtũ & spatiũ uiuẽdi & fortunã accidẽtẽ uenientibus. Te. i phor. Nã tua qdem hercle hæc uita certe expetenda atque optãda ẽ modo fortunã accidẽtẽ uita significat. Te. i phor. Quẽ ego uiderim in uita optimũ. i. minoribus. Vita p̃ uictu. Idẽ in eadem. qppe homo iam grandior pauper cui opera uita erat. D.
Vita a uiuẽdo dicta. Vi. i. vi. Et ni docta comes tenuis sine corpore uitas admoueat. No.
Vitare & cauere differũt. Lu. li. vi. et eẽ plus uitare qd cauẽdũ tibi cẽsere qd euitãdũ maxime. Nonius.
Vitilligo i corpore hõis ẽ macula alba quã græci ἀλφον uocãt quo nos album siue a uitio dicta etiã si nõ ledit: siue a uitulo p̃pter eius mẽbranæ splẽdorẽ qua nasc̃t̃ inuolutus. Lu. hæc odiosa mihi uitilligo ẽ nõ dolet inqt. F
Vitium ẽ p̃petuum corporis ipedimẽtum. Ser
Vitiũ uerba Varronis. Vitiũ uxoris si corrigi nõ possit ferẽdũ ẽ: scilicet qđ ferri a uiro honeste possit. uitia. n. flagitiis leuiora sũt. A. g
Vitium & calamitas. Do.
Vitis q̃ eo uini origo. Varro.
Vitulans gaudio ut partu. En. Habet is coronam uitulans uictoria. Fe.
Vitulantes ueteres gaudẽtes dixerunt dictum a bono uitæ cõmodo: sicuti q̃ nunc i sũma leticia uiuere eum dicimus. Neuius in licurgo. ut in uenatu uitulantis ex suis locis nos mittãt pennis decoratus feris. No.
Vitulare require i ara. Macro. uitulã uocari deam quæ leticiæ p̃est. Põso ait uitulam uictoriã noiari. Quidam nomẽ eius aiaduersum putãt q̃ potẽs sit uitæ tolerandæ. ideo huic deæ p̃ frugibus sacra fieri dicunt̃. qa frugibus uita humana tolleratur. unde hoc esse aiaduertimus qđ ait Virg. Cũ faciã uitulã p̃ frugibus ipse uenito. Macro.
Vituperant uitium rei parãt disputãt imorantur calumnianť argumẽtanť. Terẽ. in an. Id isti uituperant̃ factum. Do.
Vitupare dictũ ẽ uitio dare tanq̃ culpæ uel displicẽtiæ. Te. i an. Nunc quã rẽ uitio dẽt q̃so aiaduertite i sequẽtibus. Id isti uituperãt factum: lectum ẽ autẽ & uitium hoc ẽ unicuique rei culpã amplificare. sed hoc icertæ auctoritatis scriptoribus inuenit̃. No.
Vitrum pertenue & plucidum q̃qđ ẽ auctoritate uetex̃ dici põt. Varro in modio. quem istox̃ uitrea extat eos tenuãt unice clauos. Nonius. mar.
Vitale ablatiuum dicimus si p̃prium nomẽ ẽ hoĩs uitale si rei alicuius sit accidẽs. Ser. i ar.
Viturne lacus est non longe ab urbe ubi olim ædes castori & polluci sacra: ubi nisi fuerũt rebus fauere ro.
Viuo uiuisco: unde & reuiuisco. Teren. i hecy.

ille reuiuiſcet nunq̃.Pri.

Vix aduerbiũ quantitatis eſt:ut uix loqui põt Seruius in arte.

Viuarium ubi cõtinent uel aues uel piſces uel feræ:quæ dũtaxat ad uictũ ſpectãt. Lau.

Viuere & cibum & ueſtimenta & ſtramenta cõtinet.ſine his enim nemo uiuere poteſt. Caius de uer. ſig.

Viuatus & uiuidus a ui magna dicunt.Fe.

Viuiſſimus ſuplatiuus a uiuida.Fe.

Viuum pro uehemẽti & nouo.Vir.lib.i. æne. Paulatim abolere ſicheum incipit & uiuo tẽptat præuertere amore. No.

Viuaria quæ nũc dicunt ſepta quædã loca in quibus feræ uiuæ paſcuntur.

Viuus naturalis.Vir.i.æne.uiuoque ſedilia ſaxo.Et.ii.geor.& uiua ſua plãtaria terra.Ser.

Vix ꝑ nõ.Luc.Carcer uix carcere dignus.Do.

Vix cum labore.Vir.v.Vix illum famuli legeris ſagaruſque ferebãt.Idẽ li.ii.geor.Vix humiles apibus caſeas roreque miniſtrat. No.

Vix ſtatim.Vir.ii.æne.Vix ea fatus eram gemitu cum talia reddit. No.

Vlciſcor & pun o ſignificat & uindico. Aſco.

Vlcus tecta & clauſa malignitas.Vir. tertio georgicoꝝ.Quod ſi quis ferro potuit reſcidere ſummum ulceris os alitur uitã uiuitque tegẽdo.uulnus uero hians patenſque plaga. Idẽ.li.x. produxi preſſiue oculos aut uulnera laui ueſte tegens. No.

Vlyxes græ.ὀλυσσευς mutantur litteræ d ĩ l ut cõtra melito meditor filius Laertæ ex autholia:ut in ſiſypho.Vnde laertius & Ithacus ab itaca:& dulichius eſſet ab ĩſula & Natitius. Tor.

Vlyxbona urbs hiſpaniæ ab ulyxe cõdita. Solinus. quidam Vlixbonã ꝙ ex nauigatione Vlixis uerũ non uidere. Tor.

Vligo ꝑprie eſt naturalis terræ humor ex ea nũq̃ recedẽs.uliginoſus ager ſemp humidus nã humidus dr̃ qui aliquãdo ſiccat. Ser.

Vllo ꝑ ultus fuero.Actius ĩ epigone.Qui mihi genitorem ullo nullum eis dat finem miſeriis.N.

Vlna ꝑprie ſpacium ẽ ĩ q̃ um utraque tẽditur manus.i.a brachiis unde & Sueto. autẽ ulnam cupidum eẽ uult tãtummodo. Ser.

Vlna cubitus græce autẽ ὠλενος dicitur unde & apud Home.λευκωλενος ηρη appellatur.ꝙ ſi candidus ulnis.Vi.iii.geor. Septẽque aſſurgit ĩ ulnas. Ser.

Vltmũ primum.Vir.li.viii. Tum ſanguinis ultimus auctor.Tul.de fin.bo.& malo.lib.iii. Eoꝝ dico ꝙ ſummũ bonum quod ultimũ appellant In animo ponerent.No.

Vltimum uſum nouiſſimum.dicitur.Vir.lib. viii.Vltimus ille dies bello genitique fuiſſẽt Tullius de ſenectute.Magis delectatur qui ĩ prima cauea ſpectat: delectatur tamẽ etiam qui in ultima.No.

Vltro uerſa uice:an prior:an etiam inſup. Te. in hea.Sed his ultro arrideo ultro prauæ ac peruerſæ.Idem in adel.niſi me in illo credidiſti eſſe hominũ numero qui ita putant ſibi fieri iniuriam ultro ſi quã facere ipſi expoſtulant & ultro excuſant. Do.

Vltro ſpõte.Virg.ii.æne.Vltro flens ipſe uidebar cõpellare uirum. Ser.

Vltro ab eo quod eſt ultra.Vir.ii.æne.Et miſe reſcimus ultro.Ser.

Vlula require in alites.Aſco.

Vlula auis a fletu dicta ολολιζω Tor.

Vltra etiam aduerbium eſſe poteſt.ut lego nihil ultra faciens.Pri.

Vlulens dyrachii fluuius.

Vmbraculum non diminutiuũ.Lau.

Vmbratilis:quaſi umbratus:ut uita uimbratilis & res umbratiles.i. uita umbra & opaca marceſcẽs & res ꝑ inuolucra & ianitate qualis umbra eſt dictæ umbratiles appellantur

Vmber fluuius albaniam a loegria diuidẽs ab umbero ibi deiecto dicitur.

Vmbro fluuius tuſciæ nauigabilis inter uadas uoliternas & populoniam etruſcorum ĩ tyrrhenum effluens.

Vmbria ab ομβρος:imber ab imbrium copia uel ſecundũ antoniũ auguſtũ ꝙ ibribus ſuperfuit tempore aquoſæ cladis fortaſſe obmontium altitudinem.Tor.

Vmbilicũ dictũ aiunt ab umbilico nr̃o ꝙ his medius locus ſit terrarũ ut umbilicus ĩ nobis.o ſancte Apollo q umbilicum cẽtrũ terrarũ tenes ꝙ utrũque ẽ falſũ.neque hic ẽ terrarũ locus medius.neque noſter umbilicus ẽ hoĩs medius.itaque pingit̃ q uocat̃ icthon pythagoras ut mœdia cæli & terræ linea ducatur ĩtra umbilicũ ꝑ id qđ diſcernit̃ homo maſculus an fœmina ſit.ubi ortus hũanus ſimul & in mundo.ubi enim oia naſcũtur ĩ medio ꝙ terra mũdi media.prærerea ſi qđ mediũ.i.umbilicus:ut pila terræ nõ delphi ci mediũ & terræ mediũ nõ hoc ſed qđ uocãt delphis æde foramẽ allatum ẽ.Quidam ut theſauri ſpeciẽ qđ græci uocant omphalon umbilicũ dixerũt.Pacu.calidonia altrix terra exuberatũ uiꝝ:ut ager Tuſculanus ſic Calidonius ager ẽ nõ terra.Sed lege poetica ꝙ terra oetolia ĩ qua calidon apte totũ acci-

Vmbræ uocãtur neptũnalibus casæ frondeæ/ que pro tabernaculis.Fe.
Vna simul uno loco.Ter.in hecy. Cũ uirgine una adolescens cubuerit.Do.
Vno uerbo dic.i.una sententia.Teren.in and. Quin tu uno uerbo dic.Do.
Vnciatim cũ pecunia expensa feretur more ue terũ ut nunc annumeraret. Assis libra erat eiusque partes unciæ.Rursus uncia duode/ cima pars libella dicebatur.Te.i phor.Quæ ille unciatim uix de diméso suo suũ defrau dãs geniũ consparsit miser.Merito ergo nõ per singulos sextertios:neque p singulos de narios:neque singulos asses:sed id qđ p hip bolen minimũ fuit per singulas uncias un/ ciatim dixit Cic.Quid uolcatio si sua spon/ te uenisset unã libellã dedisset.Do.
Vncinatũ ab unco.Ci.achade.li.iiii. Nec ut ille aspis & leuibus & armatis uncinatisque cor pusculis concreta hæc esse dicat.No.
Vncia ab uno. Var.
Vnde a quo.Vir.genus unde latinũ.Te.i heau. unde petitur aurũ.Vnde is significat ad qd uenis:eo de loco ad locũ ueteres dicebãt.Ire aduentum etiã significat.Do.
Vndulatũ noue positũ pur. Var.de ui.pa.lib. primo & a quibusdam dicitur esse uirginis fortunæ ab eo q, duabus undulatis togis est coopertũ pro inde ut nõ reges nostri & un dulatas & prætexatas togas soliti sunt habe re.Nonius.
Vngulũ oscorũ lingua significat annullũ.Fe.
Vngulatos ungues magnos atque asperos ap/ pellauit.Cato.Fe.
Vnguẽ dicitur ois succus qui ungi potest.Vir. iii.ge.Ideasque pices & pingues unguine ce/ ras.Ser.
Vniuersũ Theophrastus in docendo in libro de anima non de unoquoque facto singula tim existimat:neque certis exẽplorũ docu/ mentis sed generibus rerum summatim uni uersimque.
Vnose simul.Pacu.in iliona.Occidisti ut mul ta paucis uerba unose annunciẽ.No.
Vnus proprie ex multis dicitur.Ter.in hea.ue rum unus dũ ipense elephantis quẽ rex idi/ cis præfecerat.Do.
Vnus præcipuus.Vir.v.æn.Caditque ripheus iustissimus unus qui fuit in teucris. Idem i eodem.Tũ senior nãtes unũ tritonia pallas quẽ docuit.Ser.
Vnguo unxi & ungui.Pri.
Vngui Licinius caluus dicendũ putat non un gi.Ser.in ar.
Vnice p singulariter.Plau.posuit.Ser.i arte.
Vncus quo puniebãtur damnati.Hor.car.un cus adest.Iuue.Impactus seianus ducit unco .Ci.primo philip.uncus impingitur fugiti/ uo illi q Marii nomẽ & c.Acron.
Vnde mihi lapidẽ:quorsũ ẽ opus unde sagittas Hor.inquit.Hic uenuste deesse putas uel di cas mihi esse.Quintil.unde huncilli animũ Et alibi.unde tantũ uiriũ ceco.
Vnguenta intelliguntur etiam comagnia glan dina cernorosa muracolũ nardũ pur. Pom/ po.de au.& argen.le.
Vocifero & uociferor.idẽ.Pri.
Vocales sũmæ uocis dicũtur.Ho.car.unde uo calem temere insecutæ orphea siluæ. Ac.
Vociferari in dictione eiulare.Lau.
Vocare in ius est iuris experiũdi causa uocare. Paulus de ius uocando.
Vocare positũ pro contrahere ducere.Cice.de ora.Si de re iure ciuili tecũ seram uocauit te hominẽ prudẽtissimũ his ipsis rebus quas abs te didicerit dicũdi arte superabit.Non.
Vola ẽ media pars manus.Var.i epi.Pleni libe ri inq̃ ubi maneant capiti eorũ quorũ in se/ pulchris nec uola nec uestigiũ extat.No.
Volare est auium.Vir.li.i.æne.Humilis uolat æquora iuxta.No.
Volare celeriter currere.T.i hecy.Ne frustra hic expectet uola.Vir.lib.v.Ecce uolat calcẽ que terit iam calce diores.No.
Volam pro uelim.Luci.lib. xxviii. Et dola at que Antonius uicere Epicuri uelim.Plau.i aulula.Atque haud etiam uolam.quoniam intus nõ licitũ est mihi.Ser.
Volare nõ solum de alis dicitur:sed etiam itra uolam aliquid tenere.Vir. prædã pedibus circũuolat uncis.Ser.
Volema lingua gallica pro bona & grandia di cũtur:& ab eo q, palmam impleant dicti sũt idest a.uola.Ser.
Vole uestigium medii pedis concauum:sed & palma manus uola dicitur.Fe.
Volentia.i.quæ uellent a uoluntate.Salus.hi/ sto.lib.iiii.Multisque suspitionibus uolẽtia plebi facturus habebat.No.
Volo a uolũtate dictũ & a uolatu q, animus ita ẽ ut punctos tẽporis puolet quo uult.Var.
Volones bello punico.ii.Cũ deessent q scribe rentur serui p dominis pugnaturos se polli citi in ciuitatem recepti sũt.Et uoloneꝰ quia sponte hoc uoluerũt appellari.Ma.
Volones dicti sunt milites q post canẽsem pla gam & cladem usque ad octomilia cũ essent serui uolũtarie se ad militiã obtulere.Fest.

Volpinari dictū ē fraudibus & mēdaciis uerba peruertere uel effingere dictū ab intecto: sed in torto uulpiū cursu. Var. ī ministeriis. uolpinare mō & cōcursa quolibet erras. N.
Volturnalia uolturno deo suo sacra faciebāt. F
Volupe ꝑ uoluptate. Plaut. in asina. Hic senex siqd clam uxorē suā animo fecit uolupe. N.
Volutari dicitur uolui. Luc. libro. xxx. Quid tu istuc curas nisi ego obliuiar atque uolu/ ter. Nonius.
Volutare cogitatione perquirere. Vir. ī buc. Id qdē ego & tacitus mecū licida ipse. uoluto. Nonius.
Volutabundus pro uolutās. Tul. de re. pu. lib. ii. Cupio aūt & expectandi & libidinoso & uolutabundo etiā uoluptatibus. Ser.
Voluntatē noue ꝑ fauore posuit Ter. ī phor. Nunc uoluntas uestra si ad poetā accesserit date operā adeste ꝑ silētiū. & fauor i comoedia silentiū spectatoris ē. Do.
Volutabra sūt loca ī qbus apri se uoluūt. Vir. iii. geor. Sæpe uolutabris pulsos silueſtribus apros latratu turbabis agens. Ser.
Volūtarias cæsar Augustus in germania & ī illyrico cohortes libertinorū cōplures leigit quas uoluntarias appellauit. Mac.
Voluptas sēp inimica uirtuti ē. qd enī agit ipse serius colēdo & potando fame & siti cogētibus: nisi ut de utroque capiat uoluptatē. M.
Vomica concaua loca uetustate obesa. Luci. li. xxxi. Tironeo & nō mortifero affectus uomica & uulnere. No.
Vomer qđ uomit eo plus terrā. Var.
Vomitoria spectaculis dicimus unde homines glomerati īgrediētes ī sedilia se fundūt. Ma.
Vomer ab eo q aratri sustulit sulcos quo ea terra iacta. i. ꝓiecta porca parata dicit. Var.
Vopte pro uosipsi Cato posuit. Fe.
Votitū ueteres religione aliqua ꝓbatū uel ītercdictū dici uoluerūt. Plau. ī asinaria. Nolo illam habere causā & uotitā dicere. No.
Vortunnalia a deo uortūno: cuius feriae octobri mēse. Var.
Vpheus propriū.
Vpupa quære in alites. Var.
Volim ꝑ ueli ꝓferebāt. Cic. Quo facilius id q dicere uolimus itelligi possit. Pri.
Volucris non uolucer ait. Pli. dici debere. Ser.
Volucriū Ci. dixit. fauorinus uolucrū. S. ī ar.
Volutans pro passiuo positū deest enī se. Vir. genibusque uolutans: similiter præcipitans traxi mecū deest se. Ser.
Volebat aduerbiū optandi. Vir. li. i. Seque ortum antiqua teucrorꝫ a stirpe uolebat. Ser.
Volo .as quotiēs altū iter denōstramus: & uolo uis quotiens uelle significamus. Dio.
Volatilis anima quasi uolās & quidā uolatilia uolucres uocāt: quia uolāt. Lau.
Voluptuosus habitionē & uehemētiam significat & affectionē actiue & passiue accipitur uoluptuosus homo qui per quā amat uoluptatē: res uoluptuosa quæ in se habet uoluptatē & plena uoluptatis: uel quæ uoluptate afficiat. Lau.
Volucris quære ī dictione auis. Lau.
Volumē a uolo dicit q ī libris uolūtas apparet uel q uoluit. libri uero qa ī libris. i. arborū corticibus scribebāt qđ libellos illos quo ferrent cōmodius cōplicabant uolumina forte appellauerūt. Itaque uolumina libellis similiora fuerūt q̄ libris. Pli. iuni. Libri tres ī sex uolumina ꝓpter āplitudinē diuisi. q̄si dicat ī sex minores li. ut sint uolumina aliq̄to minora q̄ libri qđ ethimologia ipa ꝓbat ut ostē di. Inde dicimus euoluere libros. i. aperire lectitandi gratia: q̄si rē cōplicandā explicare sicut euelare ē rē uelatā detergere. euoluere libros ē lectitare libri ꝓ codicibus quoque accipiūtur. & in singulari liber dicitur ꝓ quoliber magno codice. L.
Vrania una ex musis quæ cœlestis iterpretat.
Vrbs silua ꝓpe ticiū galliæ cisalpinæ.
Vrbs ab urbo appellata ē urbare ē aratro definire. ut V. ait uerbo appellari curuatura aratri qđ in urbe condenda ē adhiberi solet. Pō po. de uer. sig.
Vrbs ē roma quæ muro cingeret. Nā roma nō murotenus existimari licet. sed etiā extra urbem. Mar. de uer. sig.
Vrbis icōtinētibus qui nati sunt romæ nati ītelliguntur. Ter. clemēs de uer. sig.
Vrbana familia & rustica non loco sed genere distiguit: ut dispēsator rusticoꝝ q eorū rationes dispenset. ibique habitet: & nō multū abest a uillico. Insularius aūt urbanorū numero haberi potest. Pom. de uer. sig.
Vrbana penus & suppellex ad usū urbanū nō ad locū urbanū aut peregrinū dirigenda est. Labeo:
Vrbana praeda etiā quæ ī oppidis etiā stabula uel alia meritoria ī uillis & uicis: quæ nō locus facit sed materia. orti igitur prædia sunt Vlp. de uer. si.
Vrcei qbus aqua ī æneū ifūdit. Pau de. fini. istr
Vrinatores extrahūt merces iactas ī tēpestate leuandae nauis causa. Calistra. de iactu.
Vrbanas tribus appellabāt ī quas urbs erat dispartita a seruio Tullo rege. i. suburbana palatina exquilina collina. Fe.
Vrbana ædificia ædes. Rustica uero uillæ di-

cuntur.Fe.

Vrbis partes quatuor tribus dictæ a locis.sub urbana palatina exquilina collina. quita q. sub roma romulia.Var.

Vrbis loca olim discreta & cætera quæ multa dicũt a Varone de urbis romanae situ: quoniã distinctius diffusiusque explanata sũt in dictione roma.hic prætereo: neque tamen quæ Va.hic rettulit prætermissa sũt.

Vrbs oppida quæ prius circunduxit. Arator ab orbe.i.uruo urbs dicta.Var.

Vrbs ædificia sunt. Ciuitas incolæ. Vir.lib.i. æn.urbs antiqua fuit.Enni.i thelepho.& ciuitatẽ argiuoꝝ icedere.Pacu.i athalãta. Solicita studio ob stupida suspenso animo ciuitas trepidare.Pom. Cũ uertice superiorẽ locũ icẽderẽ.No.

Vrbs ab uruo appellata ẽ. uruare autẽ aratro diffinire.Et Var.ait uruũ appelare curuaturã aratri qđ i urbe cõdẽda adhiberi solet.Se.

Vrbs iterdũ p ciuibus ponit cũ pprie menia. sũt.Vir.ii.æn.iuadũt urbẽ somnouinoque sepultã.Ser.

Vrbs dicta ẽ ab orbe.q; antiquæ ciuitates ciuitates i orbẽ fiebant. uel ab uruo parte aratri quo muri designabantur.Ser.

Vreon require in alites.Var.

Vrere & frigoris dicitur.Lucre.urebant montana niues & calores.Vir.de utroque cõiunctim dixit. Rapidiue potẽtia solis aut boreæ penetrabile frigus adurat.Se.

Vrgere ĩsistere cogere.Vir.li.iii.ge.Ima soluũt latera atque oculos stupor urget ĩertes.uersaque & obnixos urgentur præmia uasto. cũ gemitu.No.

V rgere est tegere.Vir.li.ii.ge.Qui saxo superarque ĩgẽti pondere testẽ urgerẽt.No.

Vrina ab ουρω.græ.meio unde uron latine lotiũ græ. urina apud Pli.& p spermate lib. viii. urinã genitalẽ dicit.Et luue.urina mouetur & p libidine ipsa.

Vri boues agrestes.Ser.i pyreneo nasci dicit secundi ab elephanto magnitudine.

Vrsa qđ & plaustrũ.ody.Ser.

Vrgere accelerare.Vir.li.xi.Tibi q̃ noctes festina diesque urgebã.No.

Vri enĩ gallica uox est qua feri boues significãtur.Vir.Siluestres uri assidue.Mac.de saẽ.

Vrinari ẽ mergi i aquam.Var.

Vri boues agrestes q i Pireneo mõte nascũtur inter gallias & hispanias.sunt aũt exceptis elephãtis maiores animalibus cæteris dicti abureon.Vir.ii.ge.siluestres uri assidue.Se.

Vrinant.Ci.in achade.Si quãdo nos demensi ibamus:ut qui urinãtur aut nihil superum aut obscure admodũ cernui.No.

Vrnula ẽ uas aquariũ.Var.de ui.pa.li.i.Item ex aere urnulæ aquales mutile siccetas.

Vrnarium Var.in thapheminippo. Si qua te necessitas iuuet aquam effũdere domi tuae si uasa habes ptusa plũbũ nõ habet ad quã rẽ nobis ẽ confluuiũ:ad quã rẽ urnariũ. N.

Vrnariũ genus mensæ quadratæ q; urnas cũ aqua positas ibi potissimũ hẽbãt i culina.V.

Vrnæ dictæ sunt qđ urinant ĩ aqua hauriẽda ut urinator.Var.

Vrsilucana origo:uel ut nri ab ipsius uoce. V.

Vsura uita dicitur.ab utendo.Ter.in adel.dederis unde utatur.i.uiuat an unde alatur de quo fructum usumque capiat.& cuius tibi sortẽ reddat & hoc melius.Do.

Vsus ab utendo.Virgi.iii.ge.Nam nec erat coriis usus.Non.

Vsus consuetudo.Ter.in heau.Si mihi ẽ usus tibi ut est opus facto face.Non.

Vsus opus.Vir.li.viii.Arma acri faciũda uiro nũc uiribus usus:nũc manibus rapidis.N.

Vsus ab utendo.unde & usurpare dictũ ẽ obtinere possint qcqd ueteres usu perire hoc ẽ nõ utendo aliquid posse.Plau.in amphi.Es pfecto caue sis ne tute usu pdius.No.

Vsu uenit.i.contigit.Cice.in Catone maiore Nam si id culpa senectutis accideret eadem mihi usu uenirẽt omnia reliquisque oĩbus maioribus natu.Ser.

Vsus fructus & utilitas.Virgili.iii.geor.nec minor usus erit.Ser.

Vsura pecuniæ quã pcipimus in fructu non ẽ: quia nõ est ex ipso corpore sed ex alia cã est. .i.ex noua obligatione.Paulus de uer.sig.

Vsurarius ius habet deambulandi gestãti & lignis ad usũ quotidianũ & orto & pomis & oleribus & floribus & aqua nõ his quæ ad compendium sedum ad usum.s.non usque ad abusun.Vlpi.de usu & ha.

Vrbanum quære in dictione possessio.La.

Vsufructus est ius alienis rebus utendi fruendi salua rerum substantia.Vlpi.

Vsufructus est ius in corpore quo sublato ipsum tolli necesse est.Celsus de usuf.

Vsq̃ quære in passim.Lauren.

Vsuarius cuius est usus.Lau.

Vsucapio acquisitio uel adiectio dominii.Modestinus pe usucap.

Vsque adeo.usque quære ĩ dictione adeo.La.

Vsurpare est uti siue uisitare tum dicto tum facto.Cice.Præclare.n.hoc est usurpatum a doctissimis uiris iurisconsultis.

Vſurpo ꝓ dictito: utũtur ſæpe pro factito minus dubiũ eſt. Lau.

Vſus ꝓ opus uel exercitio ponitur. Arma acri faciunda uiro nũc uiribus uſus. S.

Vſura cũ accederet ad ſortẽ ab uſura dicta. Va.

Vſque diu. Vir. vi. æne. Nec uidiſſe ſemel ſatis eſt: iuuat uſque morari. Ser.

Vſque antehac. i. anteq̃ & duas præpoſitiões poſuit. ſed una ẽ uelut aduerbiũ nõ iã præpoſitio. Nulla enĩ præpoſitio præpoſitioni adiũgi ſeparatĩ poteſt. ſed uſque eiuſmodi ẽ ut ſine aliqua præpoſitiõe raro iueniatur Te. in an. ut animus in ſpe atque in timore uſque ãtehac attẽtus fuit. Et uſque ẽ aduerbiũ ſignificans aut diu aut multũ: aut prope. Idẽ in adel. Theſipho me pugnis miſere & iſtam pſaltriam uſque occidit. ideſt prope occidit uel uehemẽter occidit. nam occidere & peroccidere ad cedẽ ueteres referebant. Do.

Vrget cõprimit. Hora. car. Iuppiter urget ꝓpe ſole. Acron.

Vrna fatũ ubi & conditio uitæ uerſatur: aut ubi cineres colligebantur. Luca. Nunq̃ plenas plangemus ad urnas. Vir quæſitor minos urnam mouet. Acron.

Vſquequaque idem longe lateque. Cato. uſquequaque laceſſebamur. Ser. ĩ ar.

Vter pro utero. Cecili. ĩ umbris. Nũc uter creſcit: nũ poteſt celari. No.

Vterus ẽ mulierũ. Ser.

Vtinam nouũ genus exoptationis. aliquando pro negatione illata. Te. in an. Quid gliceriũ iam ſuos hic parentes reperit utinã. Do.

Vt ꝓ utinam. Te. ĩ heau. ut illũ dii deæque oẽs ſeniũ perdant. Do.

Vtut quoquomodo ſignificat. Te. in adel. Imo hercle hæc quæſo ſcire ut hæc facta ſũt potiuſq̃ lites ſequar meũ mihi reddat. Do.

Vt ꝓ nenõ. Terẽ. ĩ an. Dies hic mihi ut ſatis ſit uereor ad agendũ. Et ut certã q̃litatẽ ſignificat & incertã. Idẽ ĩ adel. Non me hanc rẽ ut erat geſta patri indicaſſe: q̃ſi dicat quoquomodo bene male. Vt pro exquo. Idẽ ĩ hech. me ſegregatũ habuiſſe uxorẽ ut dixit a me pamphilũ. Et ẽ aduerbiũ tp̃is. Do.

Vtor & abutor differũt. utimur enĩ fructibus rei quæ amantibus ſaluo uſu nobis ſubminiſtratur. abutimur quãdo depdimus & rẽ & fructũ: Nã uſi ẽ agendo uſus abuſio oleũ & uinũ. & cætera huiuſmodi. Ci. ĩ topicis. Non debet inqt mulier ea cui fieri bonorũ ſuorũ uſufructũ legauit cellis uinariis plenis relictis putare id ad ſe pertinere: uſus. n. nõ abuſus legatus ẽ: ea ſunt iter ſe contraria. Te. ĩ an. Nã ĩ ꝓlogis ſcribũdis opera abutiẽ. D.

Vto & utor idẽ. Priſ.

Vtor quære ĩ fruor. Lau.

Vtcũque ꝓ ubicũque. ſæpe. n. ueteres & ꝓ ubi ponebãt. Vir. Ceſis ut forte iuuẽcis. Ac.

Vtroque aduerbiũ cõpoſitũ ab utro. Luius in viii. utroque exercitus admiſſi. Priſ.

Vt cauſalis cõiũctio. & aduerbiũ optãdi. & ſimilitudinis & temporale: ut uidi ut perii. Inde cõponiẽ utinã: & ponit ut ꝓ utinã. Hor. ii. ſermo. O pater o rex iupiter ut peat poſitũ rubigine ferrũ: ꝓ utinã ut & uti idẽ ẽ. Pri.

Vt aduerbiũ ẽ modo tẽporis ꝓ poſtq̃. Virg. ut regẽ æqueuũ crudeli uulnere uidi Modo q̃litatis ꝓ quẽadmodũ ut idẽ troianas ut opes. Modo uoti pro utinã ueluti ut uenire ante hac. Modo ꝓ oq̃ ueluti. ut te poſt multa tuorũ funera. Modo ẽ cõiũctio cauſalis. ut faciem mutatus & ora cupido. Ser. in ar.

Vt iũgitur indicatiuis ueluti ut ſuſtinui quo tiens uero pro eo q ẽ apud græcos. ſignificat iungitur optatiuis ueluti ut faciã Iungitur ſubiũctiuis præpoſito indicatiuo uerbo. Vir. infandũ regina. i. r. d. troianas ut opes & lamẽtabile regnũ eruerint danai. S.

Vt pro q̃uis. Iun. iii. Serui ut taceant iumenta loquentur.

Vtero pro ĩ uterũ aduerbialiter. Titin: poſuit penitus utero ſuſcepit. Ser.

Vtpote Liui poſuit. Ser. ĩ ar.

Vti ẽ alterius rei gratia. frui nullius iter ẽ ĩ hoc meta. q utitur nunq̃ cõtẽtus eſt ſup ulterius tendit: q uero fruitur cõtentus q̃ſcit. inde Hãnibal reprehẽſus ẽ q cũ poſſet uti victoria maluit frui. Itẽ utar libris: ſtudio: diligẽtia. opera: unde aliqd emolumẽti cõſequor. fruor uero cantu: aſpectu ad delectationem & uoluptatẽ. Inde participiũ fretus ꝓ confiſus. uti quoque cõuerſari ſignificat. Inde fit uſus ẽ cõuerſatio. familiaritas conſuetudo. Qui. mulierẽ cũ qua lõga cõſuetudo ſeu longus illi fuerat uſus. q & ꝓ utilitate etiã capiẽ.

Vtor & uereor hortor cõſolor cõmunia uerba ſũt: ac dici utroque uerſus appoſuit. uereor te & uereor a te. utor te & utor abs te. ĩ. tu me ueteris. hortor te & hortor abs te. ideſt tu me hortaris. conſolor abs te. ideſt tu me cõſolaris. Teſtor quoque & iterpretor ſignificatione reciproca dicuntur. A. g.

Vtpote quære in nempe. Lau.

Vtique quære in nempe. Laur.

Vt ſequẽte relatiuo accipitur ꝓ quippe ſiue ut pote. Quin. ut q dixeri eſſe moribus utilita

tis aliqd: ut p secūdū multe etiā ut ī homine romano litteræ. i. secūdū id qđ solent scire romani. L.

Vter utrū accusat latine dicit. Cicero pro milone uter utri insidias fecerit. Ter. tamē inquit quia uterque utrique est cordi. Quin. iquit. Cū. n. uterque alteri obiiciat palā ē utrūque fecisse. Est tamē illud frequētissimū. alter alterū contemnit. non aūt ambo ambos excusant. Itē de neuter Quint. neutra alteri officiat: sic dicēdū quoque: quid cui præponendū sit. Cice. & Quin. Quid quo loco sit collocandū. Itē tenetur ne quis sacrilegii an furti an utroque: non aūt utriusque an neutro nō neutrius. accuso te furti uel sacrilegii uel de utroque: que uel de ābobus: nō autē utriusque uel amboꝝ: uel de altero nō alterius. quantæ pecuniæ cōdēnasti. Liui. q̄tæ summæ damnatus fuerat. Lau.

Vtraſque p utrīque uel utroſque hemīa hist. li. quarto. ī hīspania pugnatū uis utraſque noſtri loco moti crede uſti hæc atque hercle utraſque: & cū ad nos uenis ſuffragia tā uidi. Nonius.

Vtrūque de duobus conſtat. Te. in an. Si ī re ē utrique. i. & mihi & tibi. Do.

Vua pro uite. Vir. ii. geo. Et turpes auibus præ/dam fert uua racemos. Ser.

Vuaꝝ iſta ſūt genera aminea ſcilicet a regione Aminei fuerūt ubi nunc phalernus eſt a ſiniſtra atruſca. albinera. abēa: apiana. apicia. bumāima: quā græ. dicūt bumaſta. duracia. labruſca. melampiſithia. morania. marectis. numentana. precia peamina. pſithia. pilleolata. larazodis. ſtephanitis. uenuncula. uariola. laga. Macro de ſatur.

Vultus quaſi rei uocabulum a uolo ſicut a colo cultus: ab occulo occultus: ab ulciſcor ultus Nec mirū cū Ariſtoteles ſpecies ī corporales erga corpora uult eſſe uultū quomodo quoque colores & figuras cū ſint incorporales. uoluntates enī ſignificat affectū in facie intelligi quomodo metus gaudiū laeticia triſticia quæ omnia incorporaliū ſūt uocabula iure igitur quartæ declinationis eſt. Pri.

Vulgus tam neutri q̄ maſculini eſſe generis. & ſecūdum regulam maſculini declinatur. Pri.

Vultur mons eſt apuliæ. Acron.

Vultus mutatur. facies permanet. Caper.

Vultuoſus a uultu ſumit. No.

Vultus quære in facies. Lau.

Vulſinus lacus a uulſinis oppido: cui adiacet nominatus piſciū uertilis ī etruria.

Vulturnus fluuius ī ſarno oriens: rapidiſſimo curſu uoluēs ſaxa p cāpaniā labitur. capuā alluit & ī thyrēnū haud lōge a cumis mergit.

Vulgo cōcepti dicūtur q patrē demōſtrare nō poſſūt. uel q eū habēt quē habere nō licet: q ſpurii appellant. Modeſ. de ſtatu homi.

Vulgauit honeſte poſitū uile habuit & quaſi ī uulgus dedit. Plau. in amphi. Cui uis me abſente corpus uulgauit ſuū. Nonius.

Vulgare in uulgus dare: & quaſi multis audientibus ac nō taciturnis dicere. Vir. lib. xi. Quid me alta ſilentia cogis rumpere: & obductū uerbis uulgare dolorē queſtis atque ī uulgū uulgus artemque exprimis ierte. No.

Vulcanus iouis tertii filius ex Iunone turpis præcipitatus a Ioue ī lēnū nutritus a ſimiis Ser. Hom. a Thethyde & Eurymone Oceani filia nutritū dicit. & claudū factum caſu deorū faber fecit arma & fulmina contra gigātes. fecit monile Hermionis: coronā Ariadnes: arma Achillis & æneae & alia ſupra humanū ingeniū ſpretus a minerna ut Erichtonius habuit uenerē uxorem quā cum Marte collocauit. Alii ſecūdum Ciceronem de natu. deo. Cœli filius ex minerua ſecūdi Iouis filia: ex qua Apollinem genuit. Alius nili filius q̄ ab ægyptiis ægypti cuſtos credit.

Vulga capacitas uel ſinus cum laxitate. Varro lx. Eo ut uiaculum ex arcula addere ī uulgā Nonius.

Vulgariā p uulgarē. Neuius in zeno Aqlæ facilitatē uideo uteris uulgariā. Turpilius ī tranſilione. Nō ē mediocris res nec uulgaria falacia hæc. No.

Vulgo paſſim. Vir. iii. æn. Cētū alii curua hæc habitāt ad littora uulgo. Ser.

Vulgo paſſim ubique cateruatim. Vir. iii. geor. Huc lætis uulgo uituli mornūt ī herbis.

Vulgo ideſt paſſim. Vir. Aſſyriū uulgo naſcet amoniū. Ser.

Vulgo. i. p omnes & paſſim. Eſt aūt poſitū ad uerbialiter. Tul. p murena. Quid eſt uulgo uniuerſos. Ser.

Vulcanus dictus ab eo q̄ ignis propter ſplendorē fulget fulgor. Var.

Vuidus pinguis q̄ præcipue aliquid humoris habet intrinſecus. unde & uua dicta e. Ser.

Vuidū ē qđ humidū. & ideo ubi id nō eſt ſucus abeſt. & ideo ſudandū aſſū diſtillat calorem: & ut crudū numiū habet humoris ſic excoctū parū ſucci.

Vulnus differt ab ulcus: uide ſupra ī ulcus. S.

Vultuoſū triſtem. Cic. in ora. In quo cū effeceris nequid ieptū ſit aut uultuoſū. No.

Vultus & facies hoc diſtant: uultus eſt uolun/

tas quæ pro motu animi in facie oſtenditur facies oris ſpecies. Saluſ. ī Cathilina. prſus ī facie uultuque uecordia inerat. Luc. ſat. li. ii. Vultus ut facies iners citus morbus uenenū Nonius.

Vultus uoluntatis indiciū qui pro uoluntatis uarietate mutatur. ut Vir. ſpem uultu ſimulat. unde etiam cœli & maris uultus appellamus quia cōmutari contingit. Ser.

Vxor dicitur uel ab ungēdis poſtibus & figenda lana. i. q cum puelle nuberent maritorū poſtes ungebant cuius rei Enni. teſtis eſt ex in inquit Tarquinum bona fœmina lauit & unxit. Do.

Vxoriū pependiſſe dicitur qui qđ uxorē nō habuerit res populo dedit. Fe.

Vxorius q uxori ſeruit. Vi. quarto æn. Pulchrā que uxorius urbē extruit. Ser.

Anta Oceani & Tethios filia. Cuius Vir. iiii. geo. meminit. Xātippe Socratis uxor querula. Xātus nomen fluuii troiani ut in ſimois: & troianus quidam phænopis filius a diomede interemptus. & nomen equi Hectoris. Home.

Xanti populi ī aſia qui obſeſſam urbē ab Hanipharo cyri præfecto omnibus ī arcē adductis incenderunt. inde irruentes in harpagū oēs ceciderūt.

Xenodotus hyſtoriæ tyœzenus de quo. Plut.

Xenocrates chalcedonius Agatenoris filius. de quo Laertius qui ſententia Platonis calcaribus. Ariſtoteleſ uero frēo īdigebat. q æ Phyrne nobili ſcorto a libidīe moueri nō potuit.

Xenodochiū hoſpitale δεχωμενον receptū ξενον hoſpitū.

Xenodorus ξηνος. peregrinus & ægregiū q̄ſi ægregiū donū nomē ſtatuari. Pli. xxxiiii.

Xenophanes Colophonius decii uel Hortho/menis filius. xx. annorū pulſus patria. & īzacla ſicilie atque cathina monitus eſt. fuit ex ul. lxv. ānis. alter fuit lyricus ex Leſbo.

Xenophon philoſophus & dux īſignis. grylli filius bene moratus: diſcipulus Socratis. Platonis æmulus ſecūdū Gellium. xviii. de quo Laertius. fuerūt hoc noīe ſeptē.

Xerolophus ſiccus tumulus uel aceruuſ a xiros ſiccus lophos tumulus. quo uerbo utit Priſ. in xerolopho Apollinis.

Xerolibya ſicca libya. quo uerbo utit Ser. ī. iiii

Xerxes Darii regis pſarū ex Atoſſa filia Cyrii filius patri ſucceſſit: q maximū poſt hominū memoriā exercitum cōtra græciā cōparauit de quo Hero. ex maiori aſia collegit naues. M. cc. vi. ī ſingulis. cc. uiri. ſūma. xli. M. &. cc. hominum. nec pauciores ſed plures præter hos ex perſis medis & ſicæis. in unaquaque earū. xxx. Alii uiri reliquorū duces diſpoſiti erāt. quoz ſūma ad. xxxvi. M. &. c. &. lxxxx. aſcendebant ita oēs in nauibus. cc. lxxvii. &. ccc. lxxx. Ex minori aſia tria. M. nauiū cū. cc. xl. M. hoim ſūma. xxviii. &. ccc. lxxx. Ex peditibus mille millia &. cc. ex eqtibuſ. lxxx. In q̄drigis libycis & arabicis. xx. ex thracia & ī ſuliſ adiacētibuſ naues. cxx. cū. xxiiii. pedites Ex thracia: pegoma. herodia. bottiæa. calcidonia. brigia. pierta. macedōia pebia. ēniēia. dolopūque genere & magnetū. & archæoz ccc. M. ſūma omnium bis millemillia de. xli M. ccc. lxxx. pluſque totidē ad alia officia. & ī nauibus onerariis in totum q̄nquies millemillia. &. cc. lxxxii. cclx. ſtruxit pontē ab aydo aſiæ ſextū europæ.

Acinthus inſula parua ī græ. mari propinqua œtoliæ cum urbe eiuſ dē nominis. Zachatei zacynthiorum coloni ī medio pyrenei mōtis fluuium polybius. Zacharias proprium.

Zamolſis Pythagoræ ſeruus cui Getæ. ſacrificia pro Saturno fecerūt.

Zelotypus æmulator formæ & nō zelotypia ægritudo q adſit alteri qđ tibi deſit.

Zeno ciētienſis phūs ex cypro. de quo. Laer. ī porticu pyſinactia īſami. M. cccc. xxx. ciuiū cæde docuit: a qua ſtoici fuerūt. viii. zenōes

Zephirus uentus occidentalis.

Zetis apud græcos q̄q̄ zetū multi ex noſtris dicant filius Boreæ ex Orthyia fratre calais.

Zetuſ filius Iouis ex Anthiopa fr̄ Amphionis.

Zeuma cōnexio: & ē ptozeugma: ut currimus nos & tu. Meſozeugma ut tu curris & ille: & ī ultimo. ut hic illius arma hic curruſ fuit hyſterozeugma.

Zeueſis pictor heracleotes maximus ſua aetate Pli. xxxv. inſtituit donare opera ſua cum dicimus. Eſſet & ſatis digno precio te pmutare: nō poſſe diceret. pinxit pueȝ ferentem uuas. ad quas cū aues aduolarēt. iratus operis dixit ſe meliuſ pinxiſſe uuas q̄ pueȝ.

Zeuſo Oceani & Thetios filia.

Zodiacus animalis circulus ſignorū in formā animaliū figuratus. ut aries: taurus.

Zopirus Megabizi filius cuius opera Darius Babyloné cœpit. Herod. quarto. luſtinus. i.

Zutus Aeoli filius ex lepatera. Home. x. ody.

FINIS

Iunianus Maius magistro Henrico Archiepiscopo Acherōtino Regio/
que confessori plurimū ferendo.

Vdio te nostra ē ditione plurimū gratulari uir optime atque integerrime ꝑpter com
munem omniū utilitatē.neque enī tuū fugiebat iudiciū q̄tum studiosis hominibus
nostra sit profuturа industria.qd̄que tua nō defraudatus es opinione:quā multā & eā
qdē optimā de me cōtraxeras:q semp ea de me cēsuisti ut ī postremis nō me habueris.
eaque a me expectasti quæ ab ingēti studio accuratoque īgenio expectāda forent.qd̄ tuæ poti
us beniuolētiae attribuēdū q̄ meis studiis arrogandū puto.Nullū ꝑfecto tempus superuacuū
meo unq̄ honesto ocio prætermisi:qn a magnis auctoribus q in meis studiis comites semper
fuere:aut lectissimū quodque excerperē:aut excerpta colligerem.denique post plurimas lucu
brationes hoc opus in lucē dedimus :pluraque daturi siqd per otiū licuerit.Sed illud in pri/
mis ē ī animo de notis quorūdam grāmaticoꝝ opusculū conficere.Sunt enī multa huic ope/
ri ī suum numerū digesta:quæ politiore lima :acutioreque indagine sunt enucleanda: quæ
quidē nō ꝙ eligendo comprobarim:sed ut cōmuni opinioni satisfacerē inserui.Non enī erat
ꝑpositi mei hæc eadē meliora reddere:sed ut fuerunt omnia ī unū corpus cōferre de qbus cæ
teri iudicarent.Nēpe malui dū aliena digererē seruasse fidē q̄ ī emēdandis ostentasse doctri/
nam.Cæterū nō mediocrē laborē ac indigētiam ipendisse uideor:dū uerborū quēdā delectū
habuimus:aut delecta digessimus.auctorūque nomina subnotauimus:ne quid lectorē diuti/
us īquirendo fatigaret.aut his studiis nunc primū icūbentē falleret.Quam qdē editionē ha/
ctenus nō tā cōctatione mea suppressi:cū pluribus id ante ānis pfecissem:q̄ qd̄ neque emēda/
tionis exactæ capax esset:neque magnae īdustriæ laudē pollicebat.Sunt enī plura uel obsole
ta uel deprauata:quæ parti diuturna tēporis uetustate nostro discessērūt ab usu.parti lbra/
riorū īscitiē omnino perierunt.quæ qdē nisi animi diuinatione quadam ī suā pristinā īntegri/
tatē reddere nulla diligentia posset.Temerariū qdē erat priscis illis dictionibus quas ita uetu
stis codicibus iuenimus iniicere manū.quæ religione quadā tanq̄ sacra robora tēploꝝ poti/
us ueneranda q̄ illotis manibus attrectanda putaui.Retrahebat me præterea ab īstituto īcœ/
pto ꝙ plurimū laboris & minimū laudis me consecutuꝝ putarē. Vbi præter ordinis ratio/
nē nihil de meo adiecisse uidebar.uerū magna fuit ineunda ratio ī elegēdis uerbis & in eius/
dē ī cōpēdiū redigendis labor nō mediocris. Graue ē enī i alienis moderandis ne intemera/
rii nomē incidamus si qd accusauerimus.aut īpudētis si quid īmutauerimus.Ego uero neque
quēq̄ accusando.nilque immutando aliena tantū conscripsi.Breuiora solū quædam confeci.
ne nimiū excreuisset opus.cuius usus q̄to artior tanto esset utilior. Illud tamen unum graue
fuit ꝙ quorūdam auiditas opus ut festinarē coegit.qd̄ maturius edere cupiebam.ut uel lucu
lētiore ordie digererē.aut plura ex plinio uitruuio columella strabōe cornelio celso aliisque
cōpluribus ānecterē.quæ fortasse per ociū ī breue opusculū conferemus.qd̄ tibi uiro īteger/
rimo atque eruditissimo gratū fore cōfido.Sed gratulor quidē ornatissime uir tantā iniuisse
animi tui beniuolentiā.cuius patrocinio & eo quidē ꝓficiscente ex animi īntegritate fretus qd
ē quod uereri nunq̄ possim.aut studio adiutus sperare non ausim.Versaris enī apud regē sa/
pientē.tuae quæ dignitati semp & cumulatissime īdulgentē q tuo cōsilio prudētissimo post
partam uictoriam pacisque ocia suis ciuibus qui semper antehac litteris īludare cōsueti pro
pter armoꝝ tumultū suo generoso conatu destiterit.nūc omniū īgenuaꝝ artiū aditū patefe/
cit.Tu igitur uerende insignisque uir alteꝝ patriæ lumē atque philosophiæ patronus es.cu
ius hortatu rex beneficentissimus ī pristinum gloriæ statū hanc urbē reuocat.quæ qdē glo/
ria ꝑpter litteraꝝ studia atque præclara īgenia q̄si hæreditaria huic ciuitati iā pridē parata ē
Nam ut cæteros taceam:gloriabimur plurimoꝝ testimonio q doctam neapolim appellarūt.
Sed magis gloriandū puto ob doctissimū uatē ciuē nostrū Statiū papiniū:q uirgilium ita po
tuit imitari ut eū totum exhauserit atque effinxerit.Quā igit urbē si suis maioribus dignum
reddideris consulendo rex quoque ipse illustrissimus efficiendo nihil est qd̄ etiam cū athenis
contēdere uereamur.Vale.Et regē sapientissimum ut soles ad īcœpta studia confirmabis:me
que ꝑ tui animi humanitate plurimum diliges.

Bartholomeus Parthenius Gir. Francisco throno Ludouici. F. Patritio Veneto Integerrimo. S.

Arthemo Philolophoꝝ sui tēporis diligentissimus quippequi Aristotelis epistolas absque ordine errantes i corpus unum apte commodeque redegit: ut Demetrius phalereus in libro de elocutione meminit. nō minus tanta laboris inqsitione: q̄ aristoteles posteris consumata aeditione ꝓfuit. Nam quid mortalibus īgenio doctrinaue auxilii philosophus summus epistolis afferre ualuisset: ni alterius labor illas ad tempora nostra puenire posse curasset: minimum ꝓfecto. Quod & de Tyrone Ciceronis liberto qui naturæ bonitate ad centesimum usque annum peruenisse fertur dici potest. Nam fortassis ad nos non ītegre peruenissent mellifluæ Ciceronis epistolae. ut plæraquæ tanti uiri monumēta: ni Tironis sedulitas tū Ciceronis īmortalitate. tū posteroꝝ utilitate pectinatim tam apte coniunxisset. quibus omnibus fit ut litteraꝝ bonaꝝ docti pariter & studiosi huiuscemodi uiris plurimū se debere iure fateant. Verū hisdē litteraꝝ studiis fauentes nec minus Iuniano debere arbitramur. qui & ipe tēpestate nostra qua bonarum artium studia barbarie omni penitus explosa culmen attingere uidētur. infinita plurimis ex codicibus summo labore īquisita: quæ neque per indicē ordinis litterarū digesta erant ad communē legentiū utilitatē adeo breuiter apteque dispositi. ut quæque ab lectoribus desiderari possint. tanq̄ ad amussim sint īuētu facillima. Noster uero secundus huic opi labor non mediocriter ꝓfuit. Nā prætereq̄ qd multa addidimus quæ īpressoꝝ culpa. ut puto. ī latinū omissa erant. īnumerabilibus etiam fere dictionibus græcas adiunximus deriuationes quandoquidē hisce ī codicibus q tā neapoli q̄ alibi īpressi fuerant. ubique græcæ dictiones deessent. sine qbus quo ad orthographiam & ad ueram uocabulorum significationē pertinet. legentiū animi proculdubio hæsitare potuissent. quoniam litteræ nostrae inde fluxere. ut Fabius meminit. Nostram igitur hanc recognitionem Francisce Throne uir integerrime tibi dicauimus. quæ iudiciū tuū acre ac diligēs. quo tam ī reip. tuæ negociis q̄ ī litterarū studiis uteris experiat. ut animo illo tuo ingenio qd de ea senseris coram exprimas. Vale. Et Partheniū tuum ut facis mutuo diliges.

Iuniani Maii Parthenopei Liber de priscorum proprietate uerborū finit.
Octauianus Scotus Modoetiensis Venetiis īpressit .M.CCCCLXXXII. tertio nouas Iunii. Ioanne Mocenico inclyto uenetiaꝝ duce.

Registrũ huius uoluminis.

a	uacat	Compoſita	go ſeclorum	Acautius
b	hyemali	meũ &	cenſet	ta ſecũdũ.
c	ſup daphnĩ	inſiluiſſe	Alumẽdo	ambitus.
d	Antigone	cet crebrior	quaſi	colũt.
e	bem redu	tus quod	petẽtẽ	iã nimiũ.
f	biſſus	Boream	gis propter	ris et.
g	Capo	declinant	minibus	oua.
h	ſecũ	ceſticulus	Romanis	Chilo.
i	colocium	Cõmeare	trabitur	Compara.
k	primũ	magni	Coritienſes	amnem.
l	ni opinioni	Defonſorius	ut eſt	Denarii.
m	runt	Diplomati.	alba	Documẽta.
n	iſtinc	Elucũ	Entymema	li. vii.
o	execrabant	culis	Explanare	extrahũt
p	Cornu	de et	Figor	Flamigare.
q	a uertice	Fuſtuariũ	poris	quarto.
r	Hamilcar	ſunt	Hereditatis	quo ut.
ſ	mo meo	ſua	Ilus	impigritatis
t	æn. q̃rto.	Inſanũ	maxime	dro flumine
u	Lacũ	diomede	dictũ	humana.
x	Caluũ	dam putant	cinis	enim libra.
y	Margo	animalibus	uirens	oceano
z	miropole	moderat	cẽro	ſunt.
&	nem ut	Nichomacus	Macrobius	ue triũ.
A	Sunt aũt	Offucias	& herculeas	Oportebit.
B	Pampinus	Paraſangæ	Paræmia	bulum
C	rẽ peregerit	ne nos	loratũ	phus dicit.
D	curſus	niſtra	rũ tabernaculũ	ignauũ.
E	Propono	ſupra	nus licet.	le peccare.
F	Ranũ	Recipere	Religioſus	Res iudicatæ.
G	Sacer	Salio	abſciſſae	miniſter.
H	Sicut	Siler	neque	mari.
I	Succẽtuari	quiſque	Super	eſt in.
K	Tergiuerſa.	Tetini	Titani	Timidus.
L	ſenectuti	neſcentẽ	labris	Veru.
M	Vmbrae	cuntur	tis aliquid.	

Ihesus Nazarenus